PRAVOPIS
HRVATSKOGA SRPSKOGA KNJIŽEVNOG JEZIKA

INDIKATOR – SADRŽAJ

STR.		PRAVOPISNA PRAVILA	ČLAN
13	I	PISMA	(1)
15	II	VELIKA I MALA SLOVA	(5)
		A. Vlastita imena	(6)
17			(9)
19			(13)
21		B. Prva riječ u rečenici	(21)
		C. Riječi iz poštovanja	(24)
23	III	IJEKAVSKI I EKAVSKI IZGOVOR	(25)
25		Pravila ijekavskog izgovora	(26)
27			(28)
29			(31)
31		Pravila ekavskog izgovora	(37)
33	IV	SUGLASNIK H	(42)
35			(44)
37	V	SUGLASNIK J	(45)
39	VI	SUGLASNICI Ć i Č	(49)
41		Suglasnik Ć	(50)
43			(52)
45		Suglasnik Č	(54)
47			(55)
49	VII	SUGLASNICI Đ i DŽ	(59)
51		Suglasnik Đ	(60)
		Suglasnik Dž	(62)
53	VIII	PROMJENE SUGLASNIKA K, G, H	(63)
55			(64)
57			(66)
59	IX	PROMJENA GLASA L u O	(68)
61			(70)
63	X	JEDNAČENJE SUGLASNIKA	(74)
		A. Po zvučnosti	(75)
65		B. Po mjestu tvorbe	(77)
67	XI	GUBLJENJE SUGLASNIKA	(80)
69			(82)
71	XII	SASTAVLJENO I RASTAVLJENO PISANJE RIJEČI	(86)
73		Imenice	(87)
75			(87)
77		Pridjevi	(88)
79		Zamjenice	(90)
81			(91)
83		Brojevi	(92)
		Glagoli	(94)
85		Prilozi i modalne riječce	(98)
87			(98)
89			(98)
91		Prijedlozi	(99)
		Veznici i riječce	(100)
93	XIII	INTERPUNKCIJA	(102)
		Zarez	(103)

STR.		ČLAN
95	XIII'	A. Zarez između dijelova rečenice (104)
97		(105)
		B. Zarez između rečenica
99		Nezavisnih (106)
101		Glavnih i zavisnih (107)
103		(108)
105		(110)
107		(114)
109		(118)
111		Tačka (121), Tačka zarez (122)
		Dvije tačke (123)
113		Navodnici (124)
115		Crta (125)
117		Zagrada (126), Upitnik (127)
		Uzvičnik (128)
119	XIV	PRAVOPISNI ZNACI (129)
		Tačka (130)
121		Dvije (131) i Nekolika tačaka (132)
		Crta (133), Crtica (134), Zagrada (135)
123		Zvjezdica (136), Apostrof (137)
		Akcenatski (140) i Genitivni znak (141)
125	XV	SKRAĆENICE (142)
127		(144)
129		(146)
131		(148)
133	XVI	RASTAVLJANJE RIJEČI NA KRAJU RETKA (149)
135	XVII	PISANJE TUĐIH RIJEČI (153)
		I. Riječi iz klasičnih jezika (154)
137		(155)
139		(156)
141		(156)
143		(157)
145		II. Iz živih stranih jezika
		A. Zajedničke imenice (165)
147		(165)
149		B. Vlastita imena (166)
		1. Kada se pišu izvorno (167)
151		(167)
153		2. Kada se pišu fonetski (168)
155		(170)
157		(172)
159		III. Riječi iz slavenskih jezika (175)
		Fonetsko pisanje imena (177)
161		(178)
163		(184)
165		(192)
167		(201—212)
169		PRAVOPISNA TERMINOLOGIJA
171		Dosadašnji i usvojeni termini (A—G)
173		(H—R)
175		(S—Z)
177		PRAVOPISNI RJEČNIK OD 177 – 882
		(INDIKATOR NA KRAJU KNJIGE)

PRIMJENA SISTEMA INDIKATORA STRANICA

Marginalne oznake obrazuju šest kosih pruga na prednjem rezu zatvorene knjige: prve dvije pruge naznačuju Pravopisna pravila, a ostale četiri Pravopisni rječnik. Analogno tome svrstano je gradivo na indikatoru Pravopisnih pravila u dvije, a na indikatoru Pravopisnog rječnika u četiri kolone. Svaka rubrika nalazi se u visini marginalne oznake odgovarajuće stranice i naznačena je istim brojem tankih crta.

Indikator daje i brojeve stranica, odnosno abecedni redoslijed. No pomoću marginalnih oznaka nalaze se detalji gradiva brže i neposrednije. Tako pri traženju pojedinog poglavlja ili člana u Pravopisnim pravilima treba samo prekinuti prvu odnosno drugu prugu na rezu knjige u visini odgovarajuće rubrike na indikatoru. Traži li se, na primjer, poglavlje o suglasniku J, valja staviti palac na prvu kosu prugu u visini rubrike »Suglasnik J«, a potom se listovi propuštaju dok se pored palca ne pojavi oznaka sa jednom tankom crtom — jer se u visini te rubrike na indikatoru također nalazi jedna tanka crta.

Po istome principu nalaze se pojedine riječi u Pravopisnom rječniku. Ilustrirani primjer dat je uz odnosni indikator na kraju knjige.

PRAVOPIS
HRVATSKOSRPSKOGA
KNJIŽEVNOG JEZIKA

MATICA HRVATSKA * MATICA SRPSKA

PRAVOPISNA KOMISIJA

Dr RADOMIR ALEKSIĆ, dr ALEKSANDAR BELIĆ, MILOŠ HADŽIĆ, dr JOSIP HAMM, dr MATE HRASTE, dr LJUDEVIT JONKE, RADOVAN LALIĆ, SLAVKO PAVEŠIĆ, PAVLE ROGIĆ, dr MIHAILO STEVANOVIĆ, dr JOVAN VUKOVIĆ.

STILIZACIJU TEKSTA DALI

Dr LJUDEVIT JONKE i dr MIHAILO STEVANOVIĆ

RJEČNIK SREDILI

Dr MATE HRASTE, dr JOVAN VUKOVIĆ
i dr RADOMIR ALEKSIĆ

TISKARA »VJESNIK« - POGON »TIPOGRAFIJA«, ZAGREB

PRAVOPIS

HRVATSKOSRPSKOGA KNJIŽEVNOG JEZIKA

S PRAVOPISNIM RJEČNIKOM

IZRADILA
PRAVOPISNA KOMISIJA

1960
MATICA HRVATSKA * MATICA SRPSKA
ZAGREB * NOVI SAD

SVA PRAVA PRIDRŽANA
PREŠTAMPAVANJE I UMNOŽAVANJE ZABRANJENO I U CJELINI I U DIJELOVIMA

UVODNA RIJEČ

PREDAJEMO JAVNOSTI jedinstveni Pravopis hrvatskosrpskoga književnog jezika. *Premda su za tim težili najveći naši umovi počevši od Vuka Stefanovića Karadžića i Ljudevita Gaja u prvoj polovini 19. stoljeća i premda su Brozov, Boranićev i Belićev* Pravopis *bili zasnovani na jednakim načelima, ipak je tek današnjoj generaciji pošlo za rukom da se složi u pravopisu koji će vrijediti na cjelokupnom području hrvatskosrpskog jezika. U isto vrijeme pojavljuje se u Zagrebu i Novom Sadu identičan pravopisni priručnik: jedan latinicom i ijekavski, a drugi ćirilicom i ekavski, s potpuno jednakim pravopisnim pravilima i s potpuno jednakim pravopisnim rječnikom. To je svakako značajan datum u razvoju naše nacionalne kulture.*

Nauka o jeziku utvrdila je u 19. stoljeću da je narodni jezik Srba i Hrvata jedan jezik, pa su stoga neki hrvatski i srpski filolozi i književnici, među kojima su bili Vuk St. Karadžić, Ivan Kukuljević, Đuro Daničić, Ivan Mažuranić i Dimitrije Demeter, već g. 1850. sklopili u Beču Književni dogovor kojim su htjeli jezik srpske i hrvatske književnosti »približiti, složiti i ujediniti«. Njihova je namjera urodila dobrim plodom, tako da su u drugoj polovini 19. stoljeća i u Srba i u Hrvata pobijedili fonetski pravopisni principi, a za književni jezik uzet je štokavski dijalekat novih oblika i akcenata. Ono što je započeto bečkim Književnim dogovorom nastavljeno je g. 1954. u Novom Sadu poznatim Zaključcima o hrvatskosrpskom jeziku i pravopisu.

Inicijativu za sastanak književnika i lingvista u Novom Sadu dao je Letopis Matice srpske *raspisivanjem ankete »o pitanjima srpskohrvatskog jezika i pravopisa« u mjesecu rujnu 1953. Nakon završene ankete održan je u Novom Sadu od 8. do 10. prosinca 1954. sastanak 25 učesnika ankete, koji su zaključili da je i književni jezik Srba, Hrvata i Crnogoraca jedinstven, sa dva izgovora, ijekavskim i ekavskim. Oba su ta izgovora kao i oba pisma, latinica i ćirilica, dakako ravnopravna, a izrada zajedničkog pravopisa jedna je od najhitnijih kulturnih i društvenih potreba. Nacrt pravopisa treba da izradi sporazumno komisija srpskih i hrvatskih stručnjaka, koju će odrediti naša tri sveučilišta (u Beogradu, Zagrebu i Sarajevu), dvije akademije (u Zagrebu i Beogradu), Matica srpska u Novom Sadu i Matica hrvatska u Zagrebu. Prije konačnog prihvaćanja nacrt će biti upućen društvima književnika, novinara, naučnih i prosvjetnih radnika da o njemu dadu mišljenje.*

Pravopis hrvatskosrpskoga književnog jezika *nastao je u potpunosti prema spomenutim novosadskim zaključcima. Komisija od 11 članova izradila je najprije nacrt pravopisa, uputila ga je na mišljenje književnim i naučnim društvima i ustanovama i uzela u obzir njihove primjedbe, pa ga sad Matica hrvatska i Matica srpska kao pokretači toga posla i predaju našoj javnosti sa željom da se on pravilno primjenjuje u našoj književnosti, nauci i publicistici kao zajednički hrvatskosrpski pravopis s vrijednošću na cjelokupnom našem jezičnom području. U najvećem broju slučajeva donesena su jedinstvena pravopisna rješenja, a u manjem broju pisac može uzeti prema vlastitoj volji jedno od predloženih rješenja.*

I u latiničkom i u ćiriličkom izdanju nalaze se pravila i za ijekavski i za ekavski govor, a i u pravopisnom rječniku prikazane su riječi obaju izgovora. I u tom je dakle došla do izražaja osnovna misao koja je pokrenula izradu ovoga Pravopisa.

Kako je ovaj Pravopis *nastao kao rezultat kolektivnog rada i napora naše kulturne zajednice, uvjereni smo da će ga cjelokupna naša javnost prihvatiti.*

21. II 1959.

PRAVOPISNA KOMISIJA

ZAKLJUČCI NOVOSADSKOG DOGOVORA

POTPISANI UČESNICI SASTANKA koji je sazvala redakcija Letopisa Matice srpske na završetku ankete o hrvatskosrpskom jeziku i pravopisu, poslije svestrane diskusije održane 8, 9. i 10. prosinca 1954. godine u Novom Sadu, donijeli su ove

ZAKLJUČKE:

1) Narodni jezik Srba, Hrvata i Crnogoraca jedan je jezik. Stoga je i književni jezik, koji se razvio na njegovoj osnovi oko dva glavna središta, Beograda i Zagreba, jedinstven, sa dva izgovora, ijekavskim i ekavskim.

2) U nazivu jezika nužno je uvijek u službenoj upotrebi istaći oba njegova sastavna dijela.

3) Oba pisma, latinica i ćirilica, ravnopravna su; zato treba nastojati da i Srbi i Hrvati podjednako nauče oba pisma, što će se postići u prvom redu školskom nastavom.

4) Oba izgovora, ekavski i ijekavski, također su u svemu ravnopravna.

5) Radi iskorišćavanja cjelokupnog rječničkog blaga našeg jezika i njegova pravilnog i punog razvitka neophodno je potrebna izrada priručnog rječnika suvremenog srpskohrvatskog književnog jezika. Stoga treba pozdraviti inicijativu Matice srpske, koja je u zajednici s Maticom hrvatskom pristupila njegovoj izradi.

6) Pitanje izrade zajedničke terminologije također je problem koji zahtijeva neodložno rješenje. Potrebno je izraditi terminologiju za sve oblasti ekonomskog, naučnog i uopće kulturnog života.

7) Zajednički jezik treba da ima i zajednički pravopis. Izrada toga pravopisa danas je najhitnija kulturna i društvena potreba. Nacrt pravopisa izradit će sporazumno komisija srpskih i hrvatskih stručnjaka. Prije konačnog prihvatanja nacrt će biti podnijet na diskusiju društvima književnika, novinara, prosvjetnih i drugih javnih radnika.

8) Treba odlučno stati na put postavljanju umjetnih prepreka prirodnom i normalnom razvitku hrvatskosrpskog književnog jezika. Treba spriječiti štetnu pojavu samovoljnog »prevođenja« tekstova i poštovati originalne tekstove pisaca.

9) Komisije za izradu pravopisa i terminologije odredit će naša tri sveučilišta (u Beogradu, Zagrebu i Sarajevu), dvije akademije (u Zagrebu i Beogradu) i Matica srpska u Novom Sadu i Matica hrvatska u Zagrebu. Za izradu terminologije potrebno je stupiti u suradnju sa saveznim ustanovama za zakonodavstvo i standardizaciju, kao i sa stručnim ustanovama i društvima.

10) Ove zaključke Matica srpska dostavit će Saveznom izvršnom vijeću i izvršnim vijećima NR Srbije, NR Hrvatske, NR Bosne i Hercegovine i NR Crne Gore, univerzitetima u Beogradu, Zagrebu i Sarajevu, akademijama u Zagrebu i Beogradu i Matici hrvatskoj u Zagrebu, te će ih objaviti u dnevnim listovima i časopisima.

U Novom Sadu, 10. prosinca 1954.

Ivo ANDRIĆ, književnik i akademik iz Beograda; dr *Aleksandar BELIĆ*, profesor univerziteta i predsjednik Srpske akademije nauka iz Beograda; *Živojin BOŠKOV*, književnik i urednik »Letopisa Matice srpske« iz Novog Sada; *Mirko BOŽIĆ*, književnik i predsjednik Društva književnika Hrvatske iz Zagreba; dr *Miloš ĐURIĆ*, profesor univerziteta iz Beograda; *Marin FRANIČEVIĆ*, književnik iz Zagreba; dr *Krešimir GEORGIJEVIĆ*, profesor univerziteta iz Beograda; *Miloš HADŽIĆ*, sekretar Matice srpske iz Novog Sada; dr *Josip HAMM*, sveučilišni profesor iz Zagreba; dr *Mate HRASTE*, sveučilišni profesor iz Zagreba; dr *Ljudevit JONKE*, sveučilišni docent iz Zagreba; *Marijan JURKOVIĆ*, književnik iz Beograda; *Jure KAŠTELAN*, književnik iz Zagreba; *Radovan LALIĆ*, profesor univerziteta iz Beograda; *Mladen LESKOVAC*, književnik i profesor univerziteta iz Novog Sada; *Svetislav MARIĆ*, profesor i potpredsjednik Matice srpske iz Novog Sada; *Marko MARKOVIĆ*, književnik iz Sarajeva; *Živan MILISAVAC*, književnik i urednik »Letopisa Matice srpske« iz Novog Sada; dr *Miloš MOSKOVLJEVIĆ*, profesor i naučni saradnik Srpske akademije nauka iz Beograda; *Boško PETROVIĆ*, književnik i urednik »Letopisa Matice srpske« iz Novog Sada; *Veljko PETROVIĆ*, književnik i akademik, predsjednik Matice srpske, iz Beograda; *Đuza RADOVIĆ*, književnik iz Beograda; dr *Mihailo STEVANOVIĆ*, profesor univerziteta iz Beograda; dr *Jovan VUKOVIĆ*, profesor univerziteta iz Sarajeva.

МАТИЦА СРПСКА
НОВИ САД

Potpisani učesnici sastanka koji je sazvala Redakcija Letopisa Matice srpske na završetku ankete o srpskohrvatskom jeziku i pravopisu posle svestrane diskusije održane 8,9 i 10 decembra 1954 godine u Novom Sadu doneli su ove

Z A K L J U Č K E

1) Narodni jezik Srba, Hrvata i Crnogoraca jedan je jezik. Stoga je i književni jezik koji se razvio na njegovoj osnovi oko dva glavna središta, Beograda i Zagreba, jedinstven, sa dva izgovora, ijekavskim i ekavskim.

2) U nazivu jezika nužno je uvek u službenoj upotrebi istaći oba njegova sastavna dela.

3) Oba pisma, latinica i ćirilica, ravnopravna su; zato treba nastojati da i Srbi i Hrvati podjednako nauče oba pisma, što će se postići u prvom redu školskom nastavom.

4) Oba izgovora, ekavski i ijekavski, takodje su u svemu ravnopravna.

5) Radi iskorišćavanja celokupnog rečničkog blaga našeg jezika i njegovog pravilnog i punog razvitka neophodno je potrebna izrada priručnog rečnika savremenog srpskohrvatskog književnog jezika. Stoga treba pozdraviti inicijativu Matice srpske koja je u zajednici sa Maticom hrvatskom pristupila njegovoj izradi.

6) Pitanje izrade zajedničke terminologije takodje je problem koji zahteva neodložno rešenje. Potrebno je izraditi terminologiju za sve oblasti ekonomskog, naučnog i uopšte kulturnog života.

7) Zajednički jezik treba da ima i zajednički pravopis. Izrada toga pravopisa danas je najhitnija kulturna i društvena potreba. Nacrt pravopisa izradiće sporazumno komisija srpskih i hrvatskih stručnjaka. Pre konačnog prihvatanja nacrt će biti podnet na diskusiju udruženjima književnika, novinara, prosvetnih i drugih

Faksimil Zaključaka Novosadskog dogovora s potpisima
— Strana prva

javnih radnika.

8) Treba odlučno stati na put postavljanju veštačkih prepreka prirodnom i normalnom razvitku hrvatskosrpskog književnog jezika. Treba sprečiti štetnu pojavu samovoljnog "prevodjenja" tekstova i poštovati originalne tekstove pisaca.

9) Komisije za izradu pravopisa i terminologije odrediće naša tri univerziteta (u Beogradu, Zagrebu i Sarajevu), dve akademije (u Zagrebu i Beogradu) i Matica srpska u Novom Sadu i Matica hrvatska u Zagrebu. Za izradu terminologije potrebno je stupiti u saradnju sa saveznim ustanovama za zakonodavstvo i standardizaciju, kao i sa stručnim ustanovama u društvima

10). Ove zaključke Matica srpska će dostaviti Saveznom izvrsnom veću i izvršnim većima: NR Srbije, NR Hrvatske, NR Bosne i Hercegovine i NR Crne Gore, univerzitetima u Beogradu, Zagrebu i Sarajevu, akademijama u Zagrebu i Beogradu i Matici hrvatskoj u Zagrebu, te će ih objaviti u dnevnim listovima i časopisima.

U Novom Sadu, 10 decembra 1954.

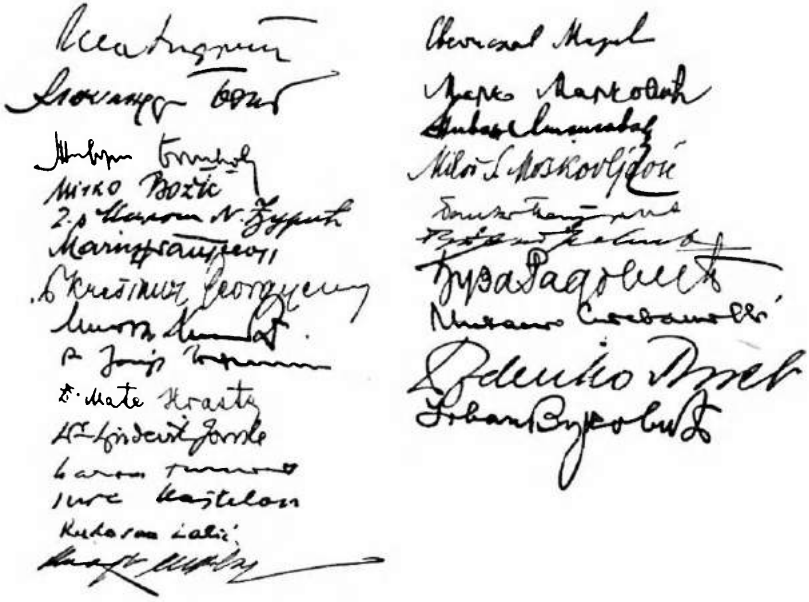

Faksimil Zaključaka Novosadskog dogovora s potpisima
— Strana druga

МАТИЦА СРПСКА
НОВИ САД

Састанак књижевника и језичких стручњака одржан у Новом Саду 8, 9 и 10 децембра 1954 године био је логичан и неопходан завршетак анкете покренуте у Летопису Матице српске.

Закључци донесени на томе састанку значе несумњив допринос почетку заједничког решавања заједничких проблема нашег језика. Стога треба поздравити сугестије и предлоге изнесене у Закључцима, посветити им пуну пажњу и настојати да се они спроведу у живот. Нарочито наше највише научне и културне установе, наведене у Закључцима, треба да узму у озбиљно разматрање питање решавања оних проблема који су истакнути као хитни и неодложни, као што је израда јединствене терминологије и заједничког правописа.

Faksimil naknadnih potpisnika Zaključaka Novosadskog dogovora
— Strana prva

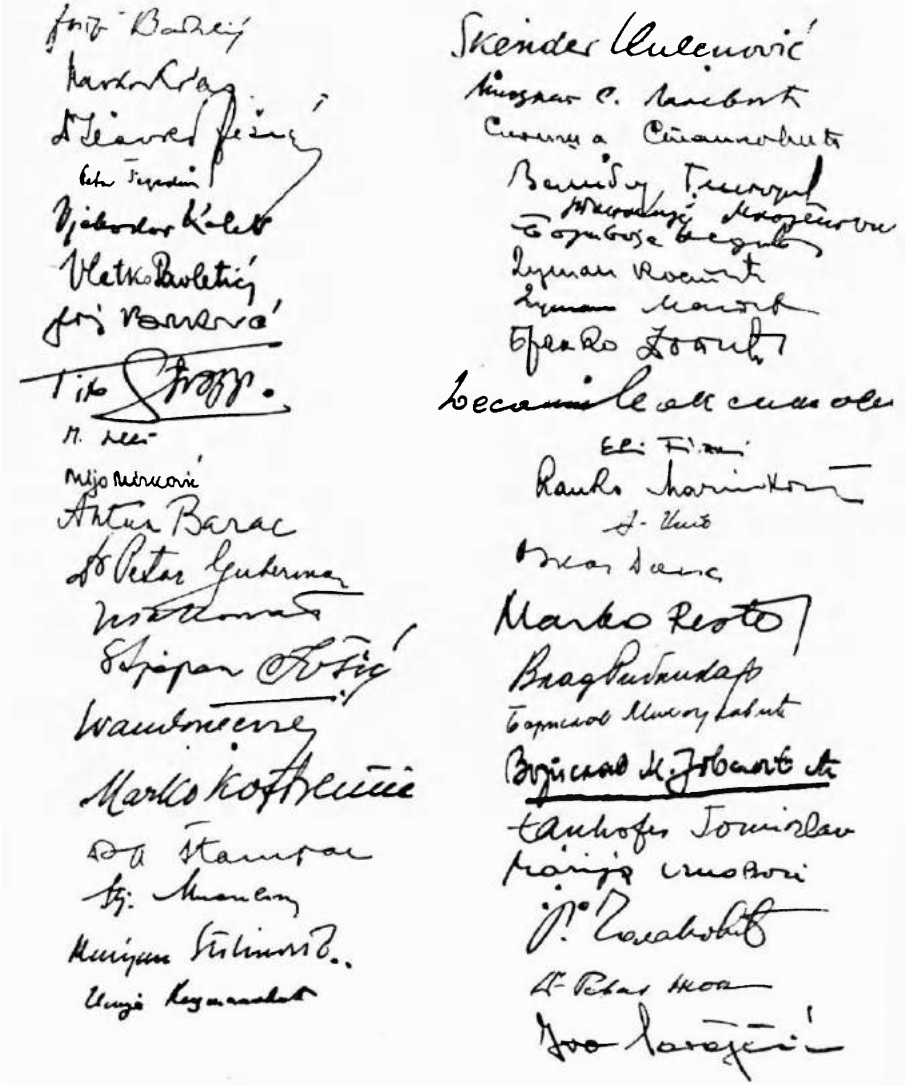

Sastanak književnika i jezičnih stručnjaka održan u Novom Sadu 8, 9. i 10. prosinca 1954. godine bio je logičan i neophodan završetak ankete pokrenute u Letopisu Matice srpske.

Zaključci doneseni na tome sastanku znače nesumnjiv doprinos početku zajedničkog rješavanja zajedničkih problema našeg jezika. Stoga treba pozdraviti sugestije i prijedloge iznesene u Zaključcima, posvetiti im punu pažnju i nastojati da se oni provedu u život. Naročito naše najviše naučne i kulturne ustanove, navedene u Zaključcima, treba da uzmu u ozbiljno razmatranje pitanje rješavanja onih problema koji su istaknuti kao hitni i neodložni, kao što je izrada jedinstvene terminologije i zajedničkog pravopisa.

Dr *Josip BADALIĆ*, sveučilišni profesor iz Zagreba; dr *Antun BARAC*, sveučilišni profesor iz Zagreba; *Josip BARKOVIĆ*, književnik iz Zagreba; *Milan BOGDANOVIĆ*, književnik iz Beograda; dr *Radoslav BOŠKOVIĆ*, profesor univerziteta iz Beograda; *Dobriša CESARIĆ*, književnik iz Zagreba; *Marija Crnobori*, prvak drame Jugoslovenskog dramskog pozorišta iz Beograda; *Branko ĆOPIĆ*, književnik iz Beograda; *Rodoljub ĆOLAKOVIĆ*, književnik iz Beograda; *Oskar DAVIČO*, književnik iz Beograda; *Vladan DESNICA*, književnik iz Zagreba; *Ivan DONČEVIĆ*, književnik iz Zagreba; *Milan ĐOKOVIĆ*, književnik iz Beograda; *Eli FINCI*, književnik iz Beograda; *Velibor GLIGORIĆ*, književnik iz Beograda; dr *Petar GUBERINA*, sveučilišni profesor iz Zagreba; *Jože HORVAT*, književnik iz Zagreba; dr *Stjepan IVŠIĆ*, sveučilišni profesor iz Zagreba; *Vojin JELIĆ*, književnik iz Zagreba; dr *Slavko JEŽIĆ*, profesor iz Zagreba; *Vojislav JOVANOVIĆ*, profesor iz Beograda; *Vjekoslav KALEB*, književnik iz Zagreba; *Ilija KECMANOVIĆ*, književnik iz Sarajeva; *Slavko KOLAR*, književnik iz Zagreba; dr *Mihovil KOMBOL*, profesor Akademije za kazališnu umjetnost iz Zagreba; *Dušan KOSTIĆ*, književnik iz Beograda; *Đorđe KOSTIĆ*, naučni saradnik Srpske akademije nauka iz Beograda; dr *Marko KOSTRENČIĆ*, glavni tajnik Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti iz Zagreba; *Božidar KOVAČEVIĆ*, književnik iz Beograda; *Gustav KRKLEC*, književnik iz Zagreba; *Miroslav KRLEŽA*, književnik iz Zagreba; *Skender KULENOVIĆ*, književnik iz Beograda; *Miodrag LALEVIĆ*, profesor VPŠ iz Beograda; *Mihailo LALIĆ*, književnik iz Beograda; dr *Vido LATKOVIĆ*, profesor univerziteta iz Beograda; *Desanka MAKSIMOVIĆ*, književnik iz Beograda; *Ranko MARINKOVIĆ*, književnik iz Zagreba; *Dušan MATIĆ*, književnik

iz Beograda; *Svetozar MATIĆ*, profesor u penziji iz Beograda; *Marijan MATKOVIĆ*, književnik iz Zagreba; dr *Milutin MILANKOVIĆ*, potpredsjednik Srpske akademije nauka iz Beograda; dr *Mijo MIRKOVIĆ*, sveučilišni profesor iz Zagreba; *Borislav MIHAJLOVIĆ*, književnik iz Beograda; *Tanasije MLADENOVIĆ*, književnik iz Beograda; *Stjepan MUSULIN*, direktor Instituta za jezik iz Zagreba; *Borivoje NEDIĆ*, predavač univerziteta iz Beograda; *Vlatko PAVLETIĆ*, književnik iz Zagreba; dr *Dragoljub PAVLOVIĆ*, profesor univerziteta iz Beograda; *Vladimir POPOVIĆ*, književnik iz Zagreba; *Vladislav RIBNIKAR*, direktor »Politike« iz Beograda; *Marko RISTIĆ*, književnik iz Beograda; *Ivo SARAJČIĆ*, član Izvršnog vijeća Sabora NR Hrvatske; *Novak SIMIĆ*, književnik iz Zagreba; dr *Petar SKOK*, sveučilišni profesor iz Zagreba; dr *Siniša STANKOVIĆ*, profesor univerziteta iz Beograda; *Marijan STILINOVIĆ*, publicista iz Zagreba; *Tito STROZZI*, redatelj Hrvatskog narodnog kazališta iz Zagreba; *Petar ŠEGEDIN*, književnik iz Zagreba; dr *Andrija ŠTAMPAR*, predsjednik Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti iz Zagreba; *Tomislav TANHOFER*, redatelj Jugoslavenskog dramskog pozorišta iz Beograda; *Aleksandar VUČO*, književnik iz Beograda; *Vice ZANINOVIĆ*, sveučilišni predavač iz Zagreba; dr *Sreten ŽIVKOVIĆ*, profesor VPŠ iz Zagreba.

PRAVOPISNA PRAVILA

I

PISMA

1. — Glasovi hrvatskosrpskog jezika pišu se dvojakim slovima: latiničkim i ćiriličkim.

U latinici slova idu ovim redom: **A a, B b, C c, Č č, Ć ć, D d, Dž dž, Đ đ, E e, F f, G g, H h, I i, J j, K k, L l, Lj lj, M m, N n, Nj nj, O o, P p, R r, S s, Š š, T t, U u, V v, Z z, Ž ž.**

Red slova u ćirilici je ovaj: **А а, Б б, В в, Г г, Д д, Ђ ђ, Е е, Ж ж, З з, И и, Ј ј, К к, Л л, Љ љ, М м, Н н, Њ њ, О о, П п, Р р, С с, Т т, Ћ ћ, У у, Ф ф, Х х, Ц ц, Ч ч, Џ џ, Ш ш.**

Glasovi *a, e, i, o, u* jesu samoglasnici (vokali), a svi ostali su suglasnici (konsonanti). Glas *r* najčešće je suglasnik *(radost, jutros)*, ali može biti i samoglasnik (v. t. 3).

2. — U ćirilici je u potpunosti provedeno načelo da svaki glas našeg jezika ima svoj posebni, i to jedan znak. U latinici tako isto po jedan znak imaju svi glasovi osim *lj, nj* i *dž*, koji se pišu sa po dva znaka, ali se i oni, naravno, čitaju kao jedan glas: *ljepota, njiva, svjedodžba (љепота, њива, свједоџба).*

Mjesto tih dvostrukih slova Đuro Daničić je god. 1878. za naučne potrebe uveo *ļ, ń* i *ģ (ļepota, ńiva, svjedoģba)*. U nauci je katkad potrebno razlikovati znakove *ļ, ń, ģ* od dvaju slova *lj, nj, dž*, a u svakidašnjem životu takva se potreba manje osjeća. Ipak svako *dž* i *nj* ni u današnjem književnom jeziku nije *ģ* i *ń*, nego su to kadšto dva glasa. Tako se npr. riječi *svjedodžba, narudžba, njiva, konj* u ćirilici pišu *свједоџба, наруџба, њива, коњ*, a riječi *nadživjeti, podžeći, konjugacija, injekcija*, u kojima su to dva glasa, pišu se *надживјети, поджећи, конјугација, инјекција.*

Daničić je uveo i slovo *đ*, mjesto kojega se prije pisalo *dj* i *gj (ladja, Gjuro)*. Slovo *đ* prihvaćeno je i u naučnoj i u svakidašnjoj upotrebi za oba ova slučaja.

3. — Kao samoglasnik *r* dolazi: 1. na početku nekih riječi ispred suglasnika: *rđa, rzati, rt*; 2. u sredini riječi između suglasnika: *prst, vrstan, hrvatski, srpski;* 3. na kraju iza suglasnika: *utr, satr* (2. i 3. l. jedn. aorista) i 4. u sredini riječi ispred samoglasnika o kad je ono postalo od *l* ili iza samoglasnika na početku drugog dijela složenice kada neposredno iza njega dolazi suglasnik: *groce, tro, umro, zarzati, suržica, porvati se.*

4. — Glasovi se u našem književnom jeziku pišu onako kako se izgovaraju. I prema tome naš pravopis je fonetski. Ali se taj fonetski princip primjenjuje samo u zasebnim riječima *(zbor, slatko, opčiniti),* a ne vrijedi za promjenu glasova u dodiru dviju susjednih riječi, nego se piše *pred kućom, kod kneza, nad knjigom,* a ne *pret kućom, kot kneza, nat knjigom* i sl. Pa i u zasebnim se riječima iz opravdanih razloga katkad odstupa od dosljedne primjene ovog principa. Svi će slučajevi takvog odstupanja biti posebno navedeni i objašnjeni.

II

VELIKA I MALA SLOVA

5. — V e l i k i m se početnim slovom pišu: vlastita imena, prva riječ u rečenici i riječi iz poštovanja.

A. VLASTITA IMENA

6. — a) V e l i k i m se početnim slovom pišu lična imena i prezimena: *Marko, Ivan, Stana, Jelica, Petrović, Vuk Stefanović Karadžić, Ljudevit Gaj, Đura Jakšić, Silvije Strahimir Kranjčević, Vatroslav Jagić, Nikola Tesla, Jovan Cvijić, Antun Gustav Matoš.*

b) Atributi i nadimci pišu se v e l i k i m slovom ako su tako srasli s imenom da su postali njegov sastavni dio ili se sami upotrebljavaju mjesto imena: *Ljudevit Posavski, Dušan Silni, Krešimir Četvrti, Petar Veliki, Ivan Grozni, Hajduk Veljko, Josip Broz Tito, Franjo Ogulinac Seljo, Jovan Jovanović Zmaj, Zmaj Ognjeni Vuk, Rikard Lavljeg Srca* ili *Ričard Lavovo Srce, Hadži Đera, Hadži Ruvim, Plinije Mlađi, Dumas Otac, Stari, Seljo, Zmaj* itd.

c) No ako takav atribut nije sastavni dio imena, nego služi samo za njegovo bliže određivanje, piše se m a l i m početnim slovom: *Crnković mlađi, Marković otac.* Jednako se postupa i sa zajedničkim imenicama koje označavaju zanimanje, titulu ili položaj: *hadži Toma, Smail-aga Čengić, Omer-paša Latas, majstor Adam, omladinac Mile, knez Danilo, kralj Tomislav.*

7. — Ako je vlastito ime dobilo opće značenje, piše se također m a l i m početnim slovom, npr. *volt* (mjera): *Volta* (ime), *rendgen* (sprava): *Röntgen* (ime), *ford* (auto): *Ford* (ime), *kulon* (mjera): *Coulomb* (ime), *amper* (mjera): *Ampère* (ime), *škoda* (top): *Škoda* (ime).

8. — a) Početnim se v e l i k i m slovom pišu imena božanstava različnih vjera: *Jupiter, Mars, Perun, Vesna, Afrodita.*

b) Kada se imenice *bog, božica, boginja* upotrebljavaju kao zajedničke, one se pišu malim početnim slovom: *bog Perun, boginja Hera, bogovi slavenski.*

c) Malim se početnim slovom pišu imenice *bog* i *alah.* Ali ako se tim imenicama označuje ime određenog lica ili se njima personificira neko božanstvo, i one se tada pišu velikim slovom, npr.: *Reče Bogu Mihail arhanđel.*

d) Velikim se slovom pišu i druge zajedničke imenice ako se njima personificira neki apstraktan pojam: *Gospođa Briga često nas prati u životu.*

9. — a) Početnim se velikim slovom pišu posebna (vlastita) imena životinja, građevina i stvari: *Brundo* (medvjed), *Šarac* (konj Marka Kraljevića), *Jabučilo, Hektor* (pas), *Jablan* (bik), *Labud* (lađa), *Lastavica* (čamac), *Savski most, Vezirov most, Vakufski neboder, Omladinska pruga* i sl.

Ali ako takvi nazivi nisu vlastita imena, oni se pišu malim slovom: *savski most, most na Kupi* itd.

b) I nazivi životinja koji nisu vlastita imena, nego se daju po boji tijela ili po kojoj drugoj osobini, pišu se malim slovom: *vranac, sivonja, mrkonja, šarulja, blekna, mlijekoša* i sl.

c) Zajednička imena životinja i bilja u našem se jeziku pišu, dakako, malim početnim slovom: *mačka, pas, konj, bor, ljubičica, kadulja, ivančica, lijepa kata.* Ali je u nauci uobičajeno da se prva riječ njihova latinskog naziva piše velikim početnim slovom: *Felis leo* (lav), *Pirus malus* (jabuka), *Viola odorata* (ljubičica).

d) Tako se pišu i imena lijekova u latinskom nazivu velikim početnim slovom, a u našem malim: *aspirin, kinin, penicilin, pantakan* itd.

10. — a) Velikim se početnim slovom pišu svi prisvojni pridjevi na *-ov, -ev* i *-in* izvedeni od vlastitih imena, prezimena i nadimaka: *Ivanov, Milojev, Lukin, Jagićev, Zmajeve pjesme, Jablanova pobjeda, Šarčev gospodar, Galebova krma, Lastavičino veslo.*

b) Ali pridjevi koji se tvore dodavanjem nastavka *-ski* prisvojnom pridjevu na *-ov, -ev* i *-in* ili neposredno na imeničku osnovu, a označavaju osobinu ili sličnost, pišu se malim početnim slovom: *njegoševski stil, matoševski način, krležinska satira, petrovske vrućine, drakonske mjere, lenjinska logika* i sl.

11. — a) Imena naroda i pojedinih njihovih pripadnika, kao i prisvojni pridjevi izvedeni od njih nastavcima *-ov, -ev, -in*, pišu se također v e l i k i m slovom: *Jugoslaven* ili *Jugosloven, Srbin, Hrvat, Makedonac, Francuz, Englez, Nijemac, Talijan, Amerikanac; Srbinova borba, Hrvatova domovina, Francuzova ideja, Turčinova pobjeda.*

b) Imena država, zemalja, pokrajina, gradova, sela i zaselaka pišu se također v e l i k i m početnim slovom: *Jugoslavija, Francuska, Njemačka, Italija, Hrvatska, Srbija, Dalmacija, Posavina, Pocerje, Lika, Beograd, Zagreb, Split, Sarajevo, Cetinje, Debar, Šestine, Tršić, Kiseljak.*

c) I etnici (imena stanovnika) izvedeni od takvih imena pišu se v e l i k i m slovom: *Bosanac — Bosanka, Dalmatinac — Dalmatinka, Valjevac — Valjevka, Karlovčanin — Karlovčanka, Tršićanin — Tršićanka, Istranin — Istranka, Splićanin — Splićanka, Novosađanin — Novosađanka.*

d) Pridjevi izvedeni od imena država, zemalja, pokrajina, gradova i sela dodavanjem nastavka *-ski* pišu se m a l i m slovom: *jugoslavenski* ili *jugoslovenski, francuski, dalmatinski, beogradski, lički.* Ali ako su sastavni dio imena, pišu se velikim slovom: *Ljudevit Posavski, Sremski Karlovci, Bosanska Gradiška, Zagrebačka gora.*

e) Prisvojni pridjevi izvedeni od etnika dodavanjem nastavka *-ov, -ev* ili *-in* pišu se v e l i k i m slovom: *Bosančeva izdržljivost, Karlovčaninova rodoljubivost, Splićankina vedrina.*

f) Nazivi za oznaku rase pišu se m a l i m slovom: *bijelac, crnac, crvenokožac.* Ali ako takav naziv znači etnički određenu grupu, on se piše v e l i k i m početnim slovom: *američki Crnci.*

g) Ako je etnik dobio značenje zajedničke imenice, piše se, dakako, m a l i m početnim slovom: *francuz* (ključ), *turopoljac* (pasmina svinja), *švaba* (insekt).

12. — U vlastitim imenima sela, gradova, zemalja, država i kontinenata koja su sastavljena od više dijelova — svaka se riječ, osim veznika i prijedloga ako nije na početku, piše v e l i k i m slovom: *Novi Sad, Bosanski Novi, Slavonski Brod, Trebarjevo Desno, Krapinske Toplice, Vrnjačka Banja, Dugo Selo, Brod na Kupi, Babina Greda, Bačka Palanka, Bijelo Polje, Han-Pijesak, Pod Brdo, Autonomna Pokrajina Vojvodina, Crna Gora, Bosna i Hercegovina, Federativna Narodna Republika Jugoslavija, Na-*

rodna Republika Hrvatska, Savez Sovjetskih Socijalističkih Republika, Sjedinjene Američke Države, Sjeverna Amerika, Južna Amerika.

13. — a) U ostalim geografskim imenima od više riječi pišu se velikim početnim slovom samo prve riječi i, razumije se, riječi u nazivu koje su već same po sebi vlastita imena: *Jadransko more, Balkanski poluotok, Šar-planina, Hrvatsko primorje, Skadarsko jezero, Crna gora* (planina), *Dilj-gora, Padska nizina, Viški kanal, Tetovska kotlina, Moravski sliv, Velika Morava, Beli Drim, Sveti Martin pod Okićem* i sl.

b) Tako se pišu i *Bliski istok, Srednji istok, Daleki istok,* jer su to geografska imena kojima se označuje određeno područje.

c) Ako se pak geografskim nazivom od više riječi ne označuje neko ustaljeno geografsko ime, pridjev se piše malim početnim slovom: *sjeverna Azija, jugoistočna Evropa, južna Evropa, istočna Srbija, sjeverna Dalmacija, zapadna Bosna, istočna Makedonija.*

d) Strane svijeta pišu se malim početnim slovom: *istok, zapad, sjever, jug, jugoistok, jugozapad.* Ali ako se strane svijeta uzimaju u značenju naroda koji ondje žive, upotrebljava se veliko početno slovo: *Ako se Istok i Zapad slože, svjetski mir će biti osiguran.*

14. — Velikim se početnim slovom pišu nazivi nebeskih tijela i od jedne i od više riječi: *Mars, Jupiter, Vlašići, Danica, Veliki Medvjed, Kumovska Slama, Zemlja, Sunce, Mjesec* i dr. Ali ako se imenice *zemlja, sunce* i *mjesec* upotrebljavaju kao zajedničke imenice, pišu se, dakako, malim slovom.

15. — a) Nazivi praznika pišu se velikim slovom ako se sastoje samo od jedne riječi: *Božić, Uskrs, Bajram, Đurđevdan, Ivanjdan* i sl.

b) U složenim nazivima praznika i spomen-dana samo se prva riječ piše velikim slovom: *Nova godina, Prvi maj, Dan dječje radosti, Dan pobjede, Dvadeset deveti novembar, Dvadeset sedmi srpnja, Tri jerarha, Kurban-bajram* i sl.

c) Drugi ili treći dio takvog složenog naziva piše se ipak velikim slovom ako je on sam po sebi vlastito ime ili je skraćeni dio većeg naziva: *Dan Republike* (misli se: Federativne Na-

rodne Republike Jugoslavije), *Sveti Sava* (praznik), ali *sv. Sava* (ime sveca), *Sveti Petar i Pavao* (praznik), ali *sv. Petar* (ime sveca). Tako se pišu i imena crkava: *Sveti Spas, Sveti Petar, Visoki Dečani, Aja Sofija.*

d) Pridjevi izvedeni od tih naziva pišu se m a l i m slovom: *novogodišnji, prvomajski, duhovski, božićni, bajramski, đurđevdanski.*

16. — a) U nazivima organizacija, društava, ustanova, konferencija i kongresa jedino se prva riječ piše v e l i k i m slovom, a od ostalih riječi samo one koje su već same po sebi vlastita imena: *Savez komunista Jugoslavije, Poljska ujedinjena radnička partija, Seljačka stranka, Radikalna partija, Udruženje književnika Srbije, Organizacija ujedinjenih naroda, Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, Savjet za prosvjetu, nauku i kulturu, Narodna skupština, Dalmatinski sabor, Beogradski univerzitet, Zagrebačko sveučilište, Filozofski fakultet u Zadru, Crveni križ (krst), Klasična gimnazija u Sarajevu, Matica hrvatska, Matica srpska, Narodna banka FNRJ, Školska knjiga, Narodna prosvjeta, Dekanat Veterinarskog fakulteta u Beogradu, Hrvatsko narodno kazalište, Beogradsko dramsko pozorište, Kotarski sud u Vinkovcima, Šesti kongres Saveza komunista Jugoslavije, Seljačka radna zadruga u Kupinovu, Odsjek za izdavanje viza* i dr.

b) Ako se umjesto čitavog naziva uzme samo najznačajnija imenica iz toga naziva, tada se i ona piše v e l i k i m početnim slovom: *član Akademije u Beogradu* (misli se na *Srpsku akademiju nauka), premijera Kazališta u Zagrebu* (misli se na *Hrvatsko narodno kazalište u Zagrebu), izdanje Univerziteta u Sarajevu, Rječnik Akademije u Zagrebu, student Fakulteta u Zadru* i sl.

c) Ali ako se ne misli na neku određenu ustanovu, nego na više takvih ustanova ili na vrstu ustanove, onda se ove imenice pišu m a l i m početnim slovom: *Svi naši univerziteti imaju više fakulteta. — Gimnazija je kod nas još uvijek opći tip srednje škole. — U klasičnoj gimnaziji uče se i latinski i grčki jezik.*

17. — I u nazivima ulica, trgova, gradskih naselja samo se prva riječ piše v e l i k i m početnim slovom, a od ostalih riječi jedino one koje su već same po sebi vlastita imena ili stoje mjesto višečlanog imena: *Bosanska ulica, Ulica bosanska, Ulica socijalističke revolucije, Ulica Branka Radičevića, Ulica braće Kavurića,*

Trg žrtava fašizma, Trg Republike (misli se *FNRJ*), *Trg bratstva i jedinstva, Radničko naselje, Avalski drum, Pod zidom* (ulica), *Lenjinov trg* i sl.

18. — Početnim se v e l i k i m slovom pišu i nazivi knjiga, časopisa, novina, rasprava, članaka, pjesama, propisa, zakona i sl. Ako je takav naziv sastavljen od više riječi, v e l i k i m se početnim slovom piše samo prva riječ, a od ostalih opet one koje su već same po sebi vlastita imena ili su upotrijebljene mjesto višečlanog naziva; na primjer: *Gorski vijenac, Zlatarovo zlato, Večiti mladoženja, Sveto pismo, Na Drini ćuprija, Narodni sport, Vjesnik u srijedu, Naš jezik, Junaci gologlavci, Đački rastanak, O pjesničkoj slobodi* (članak), *Zakon o izboru narodnih poslanika, Njegoš u Vijencu pjeva o istrazi poturica, Zadnji Adam.*

19. — U nazivu se iza rednoga broja n e p i š e v e l i k o s l o v o, jer u takvim primjerima brojka zamjenjuje prvu riječ: 1. *bataljon (Prvi bataljon), VII kongres Saveza komunista Jugoslavije (Sedmi kongres SKJ).*

20. — a) M a l i m se početnim slovom pišu nazivi administrativnih jedinica: *valjevski srez, zagrebački kotar, brodska općina, bosanski pašaluk, zetska županija, primorsko-krajiška oblast, pećka patrijaršija, senjska biskupija.*

b) No ako se ti nazivi upotrebljavaju u značenju ustanove, prva se riječ piše v e l i k i m slovom: *Otišao sam u Zagrebački kotar.* Ali: *U zagrebačkom kotaru dobro uspijeva krumpir. — U orašačkom srezu grad je potukao vinograde.*

c) Nazivi pokreta, historijskih događaja i ratova: *humanizam, renesansa, reformacija, protureformacija, ilirizam, romantizam, realizam, futurizam, ekspresionizam, moderna, francuska revolucija, kosovska bitka, seljačka buna, prvi srpski ustanak, ilirski pokret, oktobarska revolucija, narodnooslobodilačka borba, boj na Mišaru, bitka kod Siska, boj na Vučjem dolu* — također se pišu m a l i m početnim slovom.

d) M a l i m početnim slovom pišu se nazivi za razdoblja u razvitku zemlje i društva: *ledeno doba, kameno doba, stari vijek, srednji vijek, novi vijek, devetnaesto stoljeće, dvadeseto stoljeće* i sl.

e) I imenice koje označavaju pripadnika nekog ideološkog ili političkog pokreta, zatim nekog učenja ili pravca u nauci, i kada

su izvedene od vlastitih imena, pišu se malim početnim slovom: *marksist, aristotelovac, vukovac, ilirac, kantovac, obrenovićevac, mojsijevac.*

Bilješka. — O pisanju riječi malim slovom, osobito pridjeva i zajedničkih imenica, vidi i u t. 6. c) — 19.

B. PRVA RIJEČ U REČENICI

21. — a) Velikim se početnim slovom piše prva riječ u rečenici: *Vri život. Idemo prema radilištu. Već je punih pet dana duvala košava.*

Bilješka. — Prve riječi u stihovima mogu se pisati ili malim ili velikim početnim slovom:

Al' tirjanstvu stati nogom za vrat,
dovesti ga k poznaniju prava,
to je ljudska dužnost najsvetija!

ili:

Djedi vaši rodiše se tudijer,
Oci vaši rodiše se tudijer,
I vi isti rodiste se tudijer,
Za vas ljepše u svijetu ne ima.

b) Velikim se početnim slovom piše i prva riječ iza dvije tačke kad je upravni govor među navodnicima, npr.: *Na III kongresu Narodne omladine Jugoslavije Tito je rekao: »Narod koji ima takvu omladinu ne treba da se boji za svoju budućnost.« — Nenad majci tiho besjedio: »Oj, starice, moja mila majko!«*

c) Ako je upravni govor prekinut pa se u istoj rečenici dalje nastavlja, prva se riječ toga nastavka piše malim slovom: *»Čuj me, prijatelju«, reče Janko, »ja se namjeravam boriti do posljednjeg daha.«*

22. — a) I iza upitnika i uzvičnika koji su na kraju završene rečenice prva se riječ također piše velikim početnim slovom: *Jeste li obavili svoj zadatak? Već je vrijeme da pođemo dalje. — Drugovi, samo složno naprijed! Sloga nam osigurava pobjedu.*

b) Ali ako je rečenica s upitnikom ili uzvičnikom samo dio rečenične cjeline koja se nastavlja i poslije znaka, prva se riječ iza njega piše malim slovom: *»Hoćete li, bako, kupiti sira?« upita djevojče. — »Ali on je odličan činovnik!« odgovara jastreb.*

23. — a) Uobičajeno je da se iza naslova pisma stavlja zarez ili uzvičnik. I u jednom i drugom slučaju pismo se nastavlja v e l i k i m početnim slovom:

Dragi druže,
Danas sam primio tvoje pismo...

Dragi prijatelju!
Čim sam primio tvoje pismo...

b) Ali ako se pismo nastavlja u istom retku, iza zareza se obično piše m a l o slovo:

Draga drugarice, dugo sam očekivala tvoje pismo...

C. RIJEČI IZ POŠTOVANJA

24. — a) Uobičajeno je da se i pojedinci u ličnom obraćanju oslovljavaju sa *Vi*. Ovu zamjenicu onda, kao i prisvojnu zamjenicu *Vaš*, pišemo v e l i k i m početnim slovom, npr.:

Poštovani druže!
Primio sam Vaše pismo pa Vam odmah odgovaram.

b) Ali kad pišemo kojoj ustanovi ili kad se u pisanju obraćamo većem broju lica, te zamjenice pišemo m a l i m slovom:

Sindikalna podružnica obavještava članove vašeg radnog kolektiva... — Ako vi, drugovi generali, budete nastupali tom brzinom, i posljednji će neprijateljski vojnik za koji dan biti izbačen iz naše zemlje.

c) Nazivi živih poglavara država kada se ne spominju njihova imena pišu se također v e l i k i m slovom: *Predsjednik, Kralj, Sultan, Šah* i sl.

d) Sve ostale titule i u ličnom obraćanju treba pisati m a l i m početnim slovom, npr.:

Poštovani druže ministre,
Slobodan sam obratiti Vam se ovim pismom...

III

IJEKAVSKI I EKAVSKI IZGOVOR

25. — Štokavski dijalekt, koji čini osnovu književnog jezika, po zamjeni staroga glasa *ě* (jata) dijeli se u tri izgovora: ijekavski ili južni, ekavski ili istočni i ikavski ili zapadni izgovor.

U ijekavskom izgovoru *ě* (jat) se u dugim slogovima zamijenilo dvosložnim *-ije- (tijelo, sijeno, mlijeko, dijete)*, a u kratkim slogovima jednosložnim *-je- (pjesma, sjever, mljekar, djeca)*. U ekavskom izgovoru i u dugim i u kratkim slogovima jat se zamijenilo glasom *-e- (telo, seno, mleko, dete, mlekar, deca)*, a u ikavskom izgovoru glasom *-i- (tilo, sino, mliko, dite, mlikar, dica)*.

U starije doba hrvatskosrpskog jezika sva su ta tri izgovora bila u književnoj upotrebi. Ali nakon jezične i pravopisne reforme Vuka St. Karadžića kod Srba i Ljudevita Gaja kod Hrvata samo su ijekavski i ekavski izgovor štokavskoga dijalekta ostali u književnoj upotrebi, a ikavski je izgovor ostao samo u regionalnoj književnosti (narodno pjesništvo, djela u dijalektu).

Ipak zamjena jata ni u ijekavskom, ni u ekavskom, ni u ikavskom nije onako jedinstvena kao što je rečeno u gornjem pravilu, već ima ekavizama, tj. ekavskih zamjena, u ijekavskom izgovoru, ikavizama u ekavskom i ijekavskom, a i ekavizama u ikavskom izgovoru. Stoga je potrebno potanje izložiti pravila ijekavskog i ekavskog izgovora u književnoj upotrebi.

PRAVILA IJEKAVSKOG IZGOVORA

26. — a) Prema dugom jatu u ijekavskom izgovoru po pravilu imamo dvosložnu zamjenu *-ije-*, npr.: *snijeg, bijelo, zamijeniti, donijeti, zahtijevati, strijela, ždrijebe, prijevor*. Ako pri izgovoru takvih riječi ne osjećamo dovoljno dvosložnost zamjene jata, jasnije ćemo je osjetiti ako te riječi izgovorimo u ekavskom ili ikavskom obliku *(sneg, snig, telo, tilo)*. Kad radi provjeravanja izgovorimo slog s jatom kratko, pri izgovoru takvih riječi osje-

ćamo nesklad, pa ćemo tako razabrati da je slog s jatom zapravo dug. Stoga dakle zbog praktičnih razloga govorimo da prema dugom ekavskom *e* i prema dugom ikavskom *i* pišemo i izgovaramo u ijekavskom govoru *-ije-*.

Tako onda izgovaramo i pišemo: *blijed, blijesak, dijelak, kolosijek, korijen, liječnik, lijeska, mijeh, miješati, namijeniti, Nijemac, obijest, pijetao, podnijeti, podsmijeh, povijest, pripovijetka, prijeboj, redoslijed, sniježiti, riječca, svijest, uvijek, zacijelo, zahtijevati, zaodijevati, zapovijed, žlijeb.* Svi su takvi primjeri zapisani u pravopisnom rječniku ove knjige.

b) Od prikazanog pravila ima nekoliko odstupanja do kojih je došlo zbog toga što osnovni oblik neke riječi ili ponegdje osnovna riječ ima kratak slog (kratko *-je-*). Tako onda, premda je slog dug, izgovaramo i pišemo *-je-* u ovim slučajevima:

1) u genitivu množine imenica muškog, ženskog ili srednjeg roda koje imaju u nominativu jednine kratko *-je-*:

mȅdvjēdā (prema nom. j. *mèdvjed*), *vjēra* (prema n. j. *vjēra*), *djȇlā* (prema n. j. *djēlo*), *sjēnā* (prema n. j. *sjēna*), *kōljēnā* (prema n. j. *kòljeno*), *ȕvjētā* (prema n. j. *ȕvjet*);

2) u imenskim oblicima ako se izvorni kratki slog *-je-* dulji zato što se nalazi ispred dva suglasnika od kojih je prvi *n, l, lj, r* ili *v*:

zásjenak, gen. *zásjēnka; poljòdjelac* i *poljodjélac*, gen. *poljòdjēlca* i *poljodjélca; ponèdjeljak*, gen. *ponèdjēljka; inòvjerac*, gen. *inòvjērca; prídjevak*, gen. *prídjēvka; rázmjerak*, gen. *rázmjērka*;

3) u glagolskom prilogu prošlom:

vīdjēvši (prema inf. *vīdjeti*), *izgòrjēvši* (prema inf. *izgòrjeti*), *pretŕpjēvši* (prema inf. *pretŕpjeti*). Tako onda i: *vīdjēv, pretŕpjēv*, ako se ovi kraći oblici upotrebljavaju.

4) Do takvog duljenja sloja *-je-* od jata dolazi i u nekim izvedenicama koje su postale od osnovne riječi s kratkim tim slogom, pa i tada pišemo samo *-je-*, npr.: *kòljēnce* ili *koljénce: kòljeno, sjēnka: sjēna, Nèdjēljko: nèdjelja, zámjērka: zámjera.*

5) Duljenje se vrši i u riječima odmila (hipokoristicima) izvedenim od kratke osnove:

djédo: djēd, djéšo: djēvēr, djéva: djèvōjka, Stjépo: Stjēpān, Vjéko: Vjēkoslav.

6) Tako i u učestalim (iterativnim) glagolima koji su izvedeni od riječi *mjera, sjesti, mjesto,* npr.:

zamjérati, pomjérati, odmjérati: mjēriti; zasjédati: zàsjesti; namjéštati: nàmjestiti.

7) Glagoli *namještati, premještati, predsjedati, zasjedati* pišu se također samo sa *-je-* bez obzira na to što se u njih pojavljuje dvojak akcent: *nàmještati* i *namjéštati, prèdsjedati* i *predsjédati,* pa prema tome i dužina.

Inače se redovno u učestalih glagola slog s nekadašnjim jatom produžuje i u izgovoru i u pismu:

nasijèkati: nàsjecati, popijèvati: pòpjevati, zadijèvati: zàdjeti, zahtijèvati: zàhtjeti, zapovijèdati: zapòvjediti, odolijèvati: odòljeti.

8) Mjesto dugog ě (jata) u ijekavskom izgovoru imamo *-je-* i u nekim pojedinačnim riječima koje su izvedene od kratke osnove:

vjernost: vjeran, vještac: vještica, ravnomjernost: mjera, starještvo: starješina.

Bilješka. — Riječ *gnjev* ima na štokavskom području dvojaku dužinu, pa prema tome i dva akcenta: *gnjev* i *gnjēv.* S akcentom *gnjēv* zapisao je tu riječ V. Karadžić, a za njim Broz i Iveković, pa je to bilo odlučno za pisanje i onda kada je slog dug. Tako se dakle piše *gnjev, gnjevan, gnjeviti, gnjevim i gnjevljenje.*

27. — Prema kratkom jatu u ijekavskom je izgovoru redovna zamjena *-je-,* npr.: *djēlo, mjēsto, sjēna, vjēra, zàdjeti, pjēvati.* (I ovdje ćemo kadšto jasnije osjetiti kratkoću sloga ako riječ izgovorimo ekavski ili ikavski, pa ćemo dakle prema kratkom ekavskom *e,* odnosno prema kratkom ikavskom *i,* pisati i izgovarati u ijekavskom *-je-.*) Stoga pišemo i izgovaramo: *bjesnjeti, dvjesta, ispovjediti, mjed, nasljeđe, Njemica, ozljeda, spjev, zasjecati, svjestan, svjetlo, zvjerka, zjenica, žljebić.*

Dosljednost ovoga veća je od dosljednosti onoga prvog pravila. Bez obzira na to od kakve je osnove, kratke ili duge, izvedena riječ, kad se god slog s nekadašnjim jatom skraćuje, uvijek pišemo i izgovaramo samo *-je-.* (Tako i u pojedinom obliku, kadšto i samo u množini ili uopće u promjeni.) Evo takvih slučajeva:

1) u deklinaciji imenica srednjega roda s osnovom na suglasnik (*t* ili *s*):

nom. jedn.	*dijete*	gen. jedn.	*djeteta*
„ „	*zvijere*	„ „	*zvjereta*
„ „	*tijelo*	nom. mn.	*tjelesa;*

2) u dugoj množini (s nastavkom *-ovi, -evi*) dvosložnih imenica s kratkosilaznim akcentom u jednini i množini:

bijes, bijesa	nom. mn. *bjēsovi*
cvijet, cvijeta	„ „ *cvjētovi*
svijet, svijeta	„ „ *svjētovi*
cijep, cijepa	„ „ *cjēpovi*
mijeh, mijeha	„ „ *mjēhovi*
slijev, slijeva	„ „ *sljēvovi.*

Ali ako je akcent u nom. množine kratkouzlazni, tada *-ije-* ostaje i u dugoj množini:

lijek, lijèka	nom. mn. *lijèkovi*
brijest, brijèsta	„ „ *brijèstovi*
vijek, vijeka	„ „ *vijèkovi* (ali i *vjēkovi*)
dio, dijela	„ „ *dijèlovi*
tijek, tijeka	„ „ *tijèkovi;*

3) u imenicama deminutivnog značenja s nastavcima *-ić, -ica, -ašce, -ešce:*

dio, dijela	demin. *djelić*
cvijet, cvijeta	„ *cvjetić*
vijenac, vijenca	„ *vjenčić*
zvijezda	„ *zvjezdica*
svijeća	„ *svjećica*
gnijezdo	„ *gnjezdašce*
tijelo	„ *tjelešce;*

4) u imenicama augmentativnog značenja s nastavkom *-ina:*

mijeh — mješina
svijet — svjetina;

5) u apstraktnim imenicama s nastavcima: *-oća, -ota, -ina:*

bijesan — bjesnoća
lijep — ljepota
bijel — bjelina;

6) u komparativima i superlativima:

bijel — bjelji — najbjelji
blijed — bljeđi — najbljeđi
smiješan — smješniji — najsmješniji;

7) u učestalim glagolima izvedenim od glagola koji se svršavaju na *-iti:*

odlijepiti — *odljepljivati*
zamijeniti — *zamjenjivati*
ocijeniti — *ocjenjivati*
rascijepiti — *rascjepljivati.*

8) U genitivu množine nekih trosložnih i višesložnih imenica različitih rodova pored redovne dužine dolazi i do skraćivanja osnovnog dugog sloga, pa im je i genitiv množine dvojak:

pripovijetka	gen. mn.	*pripovijedaka* i *pripovjedaka*
popijevka	„ „	*popijevaka* i *popjevaka*
dvocijevka	„ „	*dvocijevaka* i *dvocjevaka*
lijeska	„ „	*lijesaka* i *ljesaka*
osijevci	„ „	*osijevaka* i *osjevaka*
dlijece	„ „	*dlijetaca* i *dljetaca*
kolijevka	„ „	*kolijevaka* i *koljevaka.*

28. — Prema glagolu *teći* iterativni glagoli glase *utjecati, istjecati, natjecati se, stjecati,* pa odatle i imenice *utjecaj, utjecanje, istjecanje, natjecanje, natječaj, stjecanje* i *stjecaj.*

Pored njih razvili su se u ijekavskom govoru alternativni oblici *uticati, sticati,* pa *uticaj, uticanje, sticanje* i *sticaj.*

Prema glagolu *lijevati* u ijekavskom govoru imamo složenice *ulijevati, prolijevati, slijevati, nalijevati, zalijevati,* a prema *liti* — *ulivati, prolivati, slivati, nalivati, zalivati,* pa prema tome i imenice *uljev* i *uliv, proljev* i *proliv, slijev* i *sliv, naljev* i *naliv, zaljev* i *zaliv.* I jedno i drugo upotrebljava se u književnom jeziku.

29. — Valja pripaziti na različno značenje glagola istoga korijena s različnim sufiksima *-je-,* odnosno *-i-.* Tako glagoli *crvenjeti, rumenjeti, tupjeti* znače *postajati crven, rumen, tup,* a glagoli *crveniti, rumeniti, tupiti* znače *činiti što crvenim, rumenim, tupim.* Tako i *ožívjeti, ožívīm* znači *postati živ,* a *oživiti, òžīvīm* znači *učiniti što živim.*

30. — Neki se oblici istoga glagola pišu sa *-ije-,* a neki sa *-je-.* To je zbog toga što se u njima mijenja dužina sloga s nekadašnjim jatom. Tako je od glagola *sjeći* prezent *siječem,* imperativ *sijeci,* glag. pril. sadašnji *sijekući,* imperfekt *sijecijah* i 2. i 3. l. jedn. aor. *siječe.* No aorist je u drugim licima *sjekoh, sjekosmo,* radni pridjev *sjekao,* trpni pridjev *sječen,* a glag. pril. prošli *sjekavši.* Od

glagola *pljeti* prezent je *plijevem*, imperat. *plijevi*, glag. pril. sad. *plijevući*, imperfekt *plijevljah*, a aorist *pljeh, plje (opljeh, oplje)*, radni pridjev *pljeo*, trpni pridjev *pljeven* i glag. pril. prošli *pljevši*.

31. — a) I iza glasa *r* dugo se jat zamjenjuje dvosložnim *-ije-*, npr.: *vrijeme, brijeg, strijela, vrijedan, trijezan, umrijeti, upotrijebiti, poduprijeti*. To se isto događa i s predmetkom *pre-* i *pred-* kada je staro jat bilo dugo: *prijeći — prijeđem, prijevod, prijelaz, prijevoj, prijeglas, prijeboj, prijevoz, prijedlog*.

Ali pored tih pravilnih zamjena jata na ijekavskom se području razvijaju i analogijski oblici s jednosložnom zamjenom *ě* (jata), osobito prema glagolima *prevoditi, prelaziti, previjati, preglasiti, prevoziti, predložiti*, gdje je slog s jatom kratak, pa se tako govori i piše i *prevod, preći — pređem, prelaz, prevoj, preglas, prevoz, predlog*. I ti kraći oblici mogu se upotrebljavati u ijekavskom izgovoru književnog jezika. Pri tom ipak treba uzeti u obzir da se u nekih riječi nisu razvile takve dvostrukosti, pa je pravilno samo *prijeboj, prijedor, prijevjes, prijevor, prijevornica, prijegon, prijeklad, prijeklet, prijekor, prijekrst, prijepek, prijemet* (vino), *prijerov, prijesad, prijesjek* (sanduk za žito), *prijesto, prijestolje, prijestupna godina, prijetop, priječnik* i *priječnica* (poprečna letva). Običnije je i *prijevod, prijedlog, prijevoj, prijeglas* (gramatički termini), ali se zbog rasprostranjenosti u govornom jeziku dopušta u ijekavskom i *prevod, predlog, prevoj, preglas*.

b) Druga je grupa takvih riječi dvojaka: pored dvosložne zamjene dopušta se i jednosložna, jer se samostalno razvila na ijekavskom području. Takve su riječi: *prijenos, prijevoz, prijelaz, prijevara, prijegor, prijelom, prijepis, prijeskok, prijetvor, prijeći, prijeđem*, pored kojih su književne i *prenos, prevoz, prelaz, prevara, pregor, prelom, prepis, preskok, pretvor, preći, pređem*.

c) I napokon treću grupu riječi s tim predmecima čine one riječi u kojima je zamjena jata pretežno jednosložna i u ijekavskom izgovoru. Takve su, npr., riječi: *pregled, prezir, presjek* (u geom.), *prekid, prekret, preljuba, premet, prepad, prepreka, prerez, presada, presrt, presuda, pretrg, prevrat, predsjednik*. Njih, razumije se, ovako treba i pisati. Ako tkogod neku od tih imenica izgovara s dvosložnom zamjenom jata, on je tako može i pisati: *prijegled, prijezir, prijerez, prijesjek* i sl.

32. — a) Već je u prethodnom poglavlju spomenuto da kratko jat iza glasa *r* daje samo *e*, a ne *je*, kao što bismo očekivali. No to se dešava samo onda ako je ispred glasa *r* još koji suglasnik, npr. *greška, pogreška, krepost, kreštalica, strelica, ždrebad* i sl. Ta ekavska zamjena razvila se samostalno na ijekavskom području zbog artikulacionih razloga, jer se skupina *-rje-* ako je ispred nje koji suglasnik dosta teško izgovara.

Po tome ćemo pravilu, ako se u različitim oblicima neke riječi izmjenjuju dvosložna i jednosložna zamjena jata, imati u istoj riječi s dugim slogom zamjenu *-ije-*, a s kratkim slogom zamjenu *-e-*. Evo nekoliko primjera:

nom. jedn.	*vrijeme*	gen. jedn.	*vremena*		
„ „	*ždrijebe*	„ „	*ždrebeta*		
„ „	*brijeg*	nom. mn.	*bregovi*		
„ „	*crijep*	„ „	*crepovi,*	demin.	*crepić*
„ „	*krijes*	„ „	*kresovi.*		

Zatim prema pozitivu *vrijedan* imamo komparativ *vredniji* i superlativ *najvredniji*, a prema pozitivu *prijek* imamo komparativ *preči* i superlativ *najpreči.*

b) Tako i različite riječi izvedene od istoga korijena imaju sad *-ije-*, a sad *-e-*, prema tome da li je jat bilo dugo ili kratko, npr.:

strijela	— *strelica*	*prijevod*	— *prevoditi*
naprijed	— *napredovati*	*prijedlog*	— *predložiti*
drijemati	— *dremljiv*	*prijelaz*	— *prelazan*
vrijedan	— *vrednoća*	*prijeko* (prilog)	— *preko* (prijedlog).

c) Od toga se izuzimaju riječi *protivrječiti, protivrječje* zbog oslona na srodne riječi *protivurječiti, protivurječje* i *proturječiti, proturječje.* Izuzimaju se i riječi *razrjeđivati, razrjedivanje* (u vezi s pridjevom *rijedak*) za razliku od riječi *razređivati, razređivanje* (u vezi s imenicom *red*). Izuzima se i imenica *ogrjev* koja je ušla u književnu upotrebu pored oblika *ogrev.*

33. — No ako ispred glasovnog skupa *-rje-* nema suglasnika, tada on ostaje nepromijenjen. I tu se, dakle, kratko jat obično zamjenjuje sa *-je-*. Tako je to u glagola sa sufiksom *-je-* u infinitivu: *gorjeti, starjeti, okorjeti* (ali *pomodreti*) i u njihovih izvedenica: *izgorjelina, ostarjelost, okorjelost.* Istu pojavu vidimo i u izvedenicama od riječi *korijen, riječ, rijeka, rijedak, riješiti,* npr.

korjenčić, korjenika, korjenit, korjenjak; rječnik, rječit, rječitost, rječkati se, protivurječje; rječica, rječina, porječje; rječi, prorječivati, rjetkoća, rjetkosija; rješenje, rješavati, rješidba.

I kad takve riječi postanu složenice, pa se ispred sloga *-ije-* pojavi kakav suglasnik, tada se *j* ne gubi, pa prema *rješenje* pišemo *razrješenje, odrješenje;* prema *rješavati* pišemo *razrješavati* i sl. Tako i *razrječivanje, prorječivanje* i *protivrječiti, protivrječje,* kao što je izloženo u prethodnoj tački.

34. — a) Ispred samoglasnika *o* ili suglasnika *j* jat je dalo *i*. Tako se ta zamjena jata u ijekavskom izjednačuje s ikavskom zamjenom, a u ekavskom ostaje *e*. Takvi su primjeri:

1) prema *živjeti* u ijek. *živio* (ne *živjeo*), u ek. *živeo*
„ *trpjeti* „ „ *trpio* („ *trpjeo*), „ „ *trpeo*
„ *voljeti* „ „ *volio* („ *voljeo*), „ „ *voleo*
pored *cijel* „ „ i *cio* („ *cjeo*), „ „ *ceo;*

2) prema *smijati se* (ne *smjejati se*), u ek. *smejati se*
„ *grijati se* („ *grjejati se*), „ „ *grejati se*
„ *sijati* („ *sjejati*), „ „ *sejati.*

b) Ali treba znati da se redovna jekavska zamjena jata pojavljuje odmah čim iza njega nestanu glasovi *j* ili *o*. Tako je od glag. pridjeva radnog ženski i srednji rod *živjela, živjelo,* a oblici množine su *živjeli, živjele, živjela.* Dakle: *trpio, trpjela, trpjelo; obje, obiju, objema* ... Tako isto i *cio, cijela, cijelo; dio, dijela; razdio, razdjela.*

c) U nekih dvosložnih glagolskih pridjeva radnih ne mora doći do takve zamjene jata ni u muškom rodu, već je u književnom jeziku uz oblike *sio, io, srio, vrio* i *zrio* obično i *sjeo, jeo, sreo, vreo* i *zreo.* A pridjev je samo *vreo* i *zreo.* U složenica je opet glagolski pridjev *sazrio,* a kao običan pridjev *sazreo.*

d) U riječima *biljeg, bilježiti, bilježnica, bilješka* staro je kratko jat prešlo u *i* ispred suglasnika *lj.* U ekavskom je *zabeležiti* i *beleška.*

35. — a) Ima u ijekavskom govoru nekoliko riječi u kojima se staro jat zamijenilo samoglasnikom *e* i izvan spomenutih glasovnih odnosa. Takvi su ekavizmi, npr., *neki, nekoliko, nešto, nekad, slezena, Slaveni (Sloveni)* i dr. Običnije je i *dečko* nego *dječko.*

b) Odrični prezent prema *jesam* ima dva oblika: *nijesam, nijesi, nije, nijesmo, nijeste, nijesu* i *nisam, nisi, nije, nismo, niste, nisu.* Oba su ova oblika u književnoj upotrebi. Kraći oblici nisu preuzeti iz ikavskoga, nego su se razvili analogijom u ijekavskom govoru.

c) Oblici pak *dobrijeh, dobrijem, ovijeh, ovijem,* koji su prošireni u nekim ijekavskim govorima pored književnih oblika *dobrih, dobrima, ovih, ovima,* smatraju se provincijalizmima.

d) O dužini ili kratkoći sloga s jatom često odlučuje akcent. Ispred akcenta ne može biti dug slog, pa prema perfektivnom glagolu *zamijèniti* stoji imperfektivni glagol *zamjenjívati.* Tako i prema *blijèdožût, svijètlomõdar, bijèlocrven* pišemo i izgovaramo također *bljedòžūt, svjetlòmodar.* A samo *bljedòlik, svjetlòlik, bjelòdan.*

e) Drukčije se jat zamjenjuje u nekim slučajevima poslije kratkosilaznog, a drukčije poslije kratkouzlaznog akcenta: *prõsijed* i *prõsjed.* Oba su oblika književna.

f) Od imenice *pijetao* nom. množine glasi *pijetlovi,* gen. mn. *pijetlova.*

36. — Imena, prezimena i geografska imena koja imaju u osnovi jat preuzimaju se u ijekavski izgovor književnog jezika u onakvom obliku kakav je u upotrebi u narodu dotičnog kraja, npr. *Beograd* (u Srbiji), *Biograd* (u Dalmaciji), *Livno, Delnice, Bela Crkva, Split, Cvitan, Cvito, Cvitković, Cvjetković, Cvetković, Četković, Nemčić, Belostenec.* Ali su *Rijeka* (u Hrvatskom primorju) i *Osijek* (u Slavoniji) odavna u književnom jeziku odomaćeni samo u ovom obliku.

PRAVILA EKAVSKOG IZGOVORA

37. — a) U ekavskom izgovoru stari se glas *ě* zamjenjuje i u dugim i u kratkim slogovima samoglasnikom *e,* samo što je on u prvom slučaju dug, a u drugom kratak: *bled, bleda, bledo, mešati, kolosek, dvesta, besneti, spev, nasleđe, svestan.*

Ovo *e* koje je postalo od jata ostaje neizmijenjeno i ispred *j* i *o,* pa je prema ijekavskom *smijati se, grijati,* (oni) *umiju, obiju, dviju, živio, trpio, cio, dio, razdio* u ekavskom pravilno *smejati se, grejati, umeju, obeju, dveju, živeo, trpeo, ceo, deo, razdeo.*

b) Glagoli koji su imali jat u korijenu zadržavaju *e* i u 3. l. množ. prezenta: *smeti — smem — smeju, umeti — umem —*

umeju, razumeti — razumem — razumeju, sporazumeti se — sporazumem se — sporazumeju se. Oblici *umu, razumu, sporazumu* provincijalni su. Ti glagoli zadržavaju to *e* i u tvorbi imperfekta: *smejah, umejah.* I od glagola *biti* imperfekt dakako glasi *bejah, bejaše,* ali i *beh, beše.*

38. — I u ekavskom izgovoru prema glagolima sa samoglasnikom *e* od starog jata u infinitivu tipa: *beleti, crveneti, rumeneti, crneti, zeleneti, žuteti, tupeti,* koji znače *postajati bijel, crven, rumen, crn, zelen, žut, tup,* — imamo glagole istog korijena sa samoglasnikom *i* u infinitivu: *beliti, crveniti, rumeniti, crniti, zeleniti, žutiti, tupiti,* koji znače: *činiti što bijelim, crvenim, rumenim, crnim, zelenim, žutim, tupim.*

39. — a) U ekavskom govoru staro se jat kadgod zamjenjuje samoglasnikom *-i-.* U književnom jeziku to se usvaja:

1) u odričnom prezentu glagola *biti: nisam, nisi, nije, nismo, niste, nisu* (a ne *nesam* itd.);

2) u komparativnom nastavku *-iji* (mj. *-eji*), npr. *noviji, novija, novije; bogatiji, bogatija, bogatije.* To, dakako, vrijedi i za superlativ: *najnoviji, najbogatiji;*

3) u nastavku *-ijah* za tvorbu imperfekta (mj. *-ejah*), npr. *pletijah, pletijaše . . ., pecijah, pecijaše . . ., žezijah, žezijaše.*

b) Ikavizmi *gdi, sikira, niki, nikakav* umjesto pravilnog ekavskog *gde, sekira, neki, nekakav* ne idu u književni jezik. Nasuprot tome, pravilno je *koliba,* a ne *koleba,* kako se čuje u nekim ekavskim govorima.

40. — a) Prema glagolu *teći* uobičajili su se u ekavskom izgovoru učestali glagoli *uticati, isticati, sticati,* pa otuda i imenice *uticaj, sticanje* i *sticaj,* ali *natečaj.* (To nije ikavska zamjena jata, nego prijevojni stupanj.)

b) Prema glagolu *levati, livati* u ekavskom se govoru tvore složenice na dva načina: *ulivati, prolivati, slivati, nalivati, zalivati* i *ulevati, prolevati, slevati, nalevati, zalevati.* Ipak su obični oblici sa *-i-.* A izvedene su imenice samo *proliv, sliv, naliv, zaliv.*

41. — Imena, prezimena i geografska imena koja imaju u osnovi jat preuzimaju se i u ekavski književni izgovor u onakvom obliku kakav je u upotrebi u narodu dotičnog kraja, npr. *Pljevlja, Prijepolje, Bjelovar, Lički Osik, Sremski Karlovci, Belić, Bijelić, Bilić, Stevan, Stjepan, Cvito.* Ali se pravilno govori i piše *Rijeka* i *Osijek.*

IV

SUGLASNIK *H*

42. — U mnogim narodnim govorima štokavskoga dijalekta artikulacija suglasnika *h* dosta je neodređena. U jednim se govorima taj glas izgovara gdje mu je po etimologiji mjesto *(muha, hrana, snaha)*, u drugim se uopće ne izgovara *(mua, rana, snâ)*, a u trećima se opet u nekim položajima zamjenjuje glasom *v* ili *j (muva, snaja)*.

U književnom jeziku suglasnik *h* treba pisati i izgovarati gdje mu je po postanku (etimologiji) mjesto: *hrast, hlad, hljeb, Hrvatska, duh, kruh, dah, snaha, mahati, mahnuti, dahnuti.*

Osobito treba paziti da se *h* izgovara i piše:

a) u gen. mn. pridjeva, zamjenica i brojeva: *dobrih, gustih, širokih; mojih, vaših, njihovih; drugih, trećih, dvojih;*

b) u 1. licu jednine imperfekta i aorista svih glagola: *govorah, pisah, rekoh, digoh, bih;*

c) u suglasničkom skupu *hv: hvala, hvaliti, pohvaliti, hvatati* i *zahvatati, hvat, Hvar* (ali *ufati se, ufanje*, jer *f* u tim riječima nije postalo od *hv*).

43. — U nekim riječima u književnom se jeziku naporedo sa *h* i mjesto ovoga glasa upotrebljava *v* ili *j*, tako da su riječi sa *v* ili *j* postale sasvim obične. U tim se riječima dopušta i pisanje glasa *v* ili *j* pored pisanja sa *h*, ali samo utoliko ukoliko se u književnom jeziku nisu odomaćile riječi sa *h*, npr.:

gruvati: gruhati *vajat: hajat*
duvati: duhati *zauvar: zauhar*
đinđuva: đinđuha.

No kako ima riječi u kojima se na većem dijelu jezičnog područja razvilo *v* ili *j*, a s druge se strane već u znatnoj mjeri odomaćilo i pisanje sa *h* ondje gdje je u upotrebi i *v* i *j*, to se u interesu pravilne upotrebe glasa *h* preporučuju ovi načini pisanja:

a) Riječi s naporednom upotrebom *h* i *v* mogu se pisati na oba načina:

uho, ali i *uvo*	*protuha*, ali i *protuva*
muha, ali i *muva*	*duhan*, ali i *duvan*
buha, ali i *buva*	*pastuh*, ali i *pastuv*.

b) Riječi u kojima se mjesto *h* u književnom jeziku nekih krajeva upotrebljavaju isključivo *v* ili *j* — također se mogu pisati na oba načina:

suh, suši = *suv, suvlji*	*kuhati* = *kuvati*
gluh, gluši = *gluv, gluvlji*	*kuhar* = *kuvar*
leha (ek.) = *leja;* ijek. samo *lijeha*	*đinđuha* = *đinđuva*
kihati = *kijati.*	

c) Riječi koje su se na većem dijelu područja hrvatsko-srpskog jezika proširile samo u jednom obliku: sa *h* ili sa *v*, odnosno sa *j*, pišu se samo na taj jedan način, i pored negdje usamljenog i drukčijeg oblika. Takve su riječi:

1) samo sa *h*: *zadah, smijeh, odmah, čoha, kruh, grah, tih, streha, kožuh, snaha, kuhinja, ruho, zadihati se, kihnuti, dahnuti, sahnuti, nasmjehnuti se, hljeb, hladovina;*

2) samo sa *v*: *buzdovan, zijevati, ismijavati, marva, tvor;*

3) i samo sa *j*: *proja, aždaja, promaja, jendek.*

O tome koje riječi prema navedenim principima idu u neku od navedenih kategorija vidi u pravopisnom rječniku.

44. — a) Ako *h* između dva samoglasnika nestaje, dolazi do sažimanja, pa su tako nastali dvojaki oblici: *muhur* i *mur* (bolje: *pečat, žig*), *podbuhao* i *podbuo* (ali *podbuhla* i *podbuhnuti*), *njihan* i *njin, tanahan* i *tanan, ćehaja* i *ćaja.*

Mjesto *sahat* upotrebljava se sažeti oblik *sat*, ali u nazivu *sahat-kula* dolazi i nesažet oblik, sa suglasnikom *h.*

b) Pozajmljena riječ *historija* i od nje izvedene *historijski, historičar* .... upotrebljavaju se i u obliku bez *h*, dakle:

historija	i	*istorija*
historičar	i	*istoričar*
historijski	i	*istorijski.*

c) U današnjem književnom jeziku pravilno je samo *Homer* (a ne *Omir*).

d) Lična imena i prezimena izgovaraju se i pišu kako ih izgovara onaj kome pripadaju: *Mihat* i *Mijat*, *Hercegović* i *Ercegović*, *Hristo* i *Risto*, *Hristić* i *Ristić*, *Zaharija* i *Zarija*, *Rončević* (mj. *Hromčević*) i sl.

e) Za geografska imena i ovdje vrijedi pravilo da se upotrebljavaju u obliku u kome su odomaćena, dakle *Livno* (a ne *Hlivno* ili *Hlijevno*), *Avala* (a ne *Havala*), *Oriovac* (a ne *Orjehovac*), a *Hreljin* i *Horvati*. Sa *h* se pišu i izgovaraju geografska imena: *Hvar*, a ne *Far*, *Grahovo*, a ne *Graovo*, *Orahovac* i *Orahovica*, a ne *Oraovac* i *Oraovica* i sl., jer se jedino u tom obliku odavna upotrebljavaju u književnom jeziku.

f) Suglasnik *h* ne piše se u riječima *adet*, *alat*, *ametom*, *ametice*, *at*, *uditi*, *nauditi*, *venuti*, *povenuti*, *rđa*, *rđav*, *rvati se*, *rzati*, jer mu u njima po etimologiji nije mjesto, premda se sekundarno *h* u nekim govorima i tu javlja.

g) Ne piše se *h* ni u riječima u kojima ga je davno nestalo, kao npr. u *odlanuti*, *miljeti*, *trulež*, *trunuti*, *truo*, *trula*, *trulo*. Ne piše se ni u pridjevima *lak*, *laka*, *lako* i *mek*, *meka*, *meko*.

h) Treba razlikovati glagol *dȕhnuti* — *dȕhnēm* od glagola *dūnuti* — *dūnēm* (s drukčijim značenjem).

V

SUGLASNIK *J*

45. — Susjedni suglasnici znatno utječu na postojanost artikulacije glasa *j*, pa on zato postaje kadšto i pravopisni problem, osobito u dodiru s glasom *i*. Stoga je potrebno potanje odrediti, kad se suglasnik *j* piše, a kada ga opet ne treba pisati.

46. — a) Suglasnik *j* p i š e s e u imperativu glagola, kojima se jednosložne osnove svršavaju samoglasnikom *i*: *piti — pij, pijmo, pijte; liti — lij, lijmo, lijte;* (u)*biti — ubij;* (raz)*biti — razbij.*

Isto tako i od glagola *umjeti, razumjeti: umij, razumij, umijmo, razumijmo* (u ijek. izgovoru) i *umej, umejmo, razumej, razumejmo* (u ekavskom izgovoru).

b) Suglasnik *j* piše se i u riječima izvedenim od osnova koje se svršavaju na *j*, npr.:

Grujo — Grujica, Grujić
Kojo — Kojić
Pejo — Pejić
kuja — kujica
izdaja — izdajica
kalaj — kalajisati
rakija — rakijica
turpija — turpijica
kutija — kutijica
saksija — saksijica
provalija — provalijica.

c) Osnovno *j* piše se i u pridjeva izvedenih nastavkom *-ski* od imenica na *-ija* i *-ij*, npr.:

armija — armijski
lutrija — lutrijski
historija — historijski
Šumadija — šumadijski
Azija — azijski
aluminij — aluminijski.

d) I prisvojni pridjevi od takvih imenica izvedeni nastavkom *-in* pišu se uvijek sa suglasnikom *j:*

Ilija — Ilijin
Matija — Matijin
Marija — Marijin
sudija — sudijin
popadija — popadijin
delija — delijin.

e) Imenice pak izvedene od tih pridjeva nastavkom *-ica* obično se upotrebljavaju u sažetom obliku:

komšija i *komšijin*, ali *komšinica*
spahija i *spahijin*, ali *spahinica*.

f) Pa i pridjevi izvedeni od tih pridjeva nastavkom *-ski* također se pišu u sažetom obliku:

prema *komšijin* — *komšinski* i *komšijski*
„ *Ilijin* — *ilinski*
„ *spahijin* — *spahinski* i *spahijski*.

g) Prezimena izvedena nastavkom *-ić* od imenica što se svršavaju nastavkom *-ija* upotrebljavaju se u sažetom, ali i nesažetom obliku:

Ilija — *Ilić* — *Ilijić* (rjeđe)
terzija — *Terzić* — *Terzijić* (rjeđe).

h) U padežima imenica i zamjenica koje imaju *j* na kraju osnove taj suglasnik se redovno piše:

zmija — *zmiji* — *zmijom*, *Italija* — *Italiji*, *moj* — *mojih*.

i) Između samoglasnika *i-a*, *i-e*, *i-i*, *i-u* i katkad na kraju riječi između *e-a* suglasnik *j* se također piše: *materija*, *dijalekt*, *higijena*, *hijeroglifi*, *oholiji*, *pijuk*, *povijuša*, *trijumf*, *trijumvirat*, *ideja*, *matineja*. Ali: *idealan*, *kupea* (gen. jedn.), *defilea* i dr.

j) Od tog pravila izuzimaju se složenice: *prianjati* (prema *prionuti*), *iako*, *arhiepiskop*, *antiamerički*.

k) Glas *j* se piše i u zamjeničkom i pridjevskom nastavku *-iji:*

čiji, *svačiji*, *ničiji*, *drukčiji*.

l) Tako isto i u pridjevskom nastavku *-ji:*

dječji, *vučji*, *čovječji*, *kozji*.

m) U ovom posljednjem slučaju naporedo s nastavkom *-ji* upotrebljava se i nastavak *-iji*, pa se tako može pisati i:

dječiji, *vučiji*, *čovječiji*, *koziji*.

47. — Suglasnik *j* se ne izgovara i n e p i š e:

a) iza nepčanih suglasnika i iza *r* u komparaciji pridjeva:

vruć — *vrući*, *najvrući* *riđ* — *riđi*, *najriđi*
zao — *gori*, *najgori* *širok* — *širi*, *najširi*
krnj — *krnji*, *najkrnji*.

Komparativ i superlativ od *visok* samo je *viši* i *najviši*.

b) iza *ć*, *đ* u instrumentalu jednine i u tvorbi riječi:

noć — noću *Okić — Okićanin*
moć — moću *Zavidovići — Zavidovićanin*
čađ — čađu.

c) na početku zamjeničkih enklitičkih oblika: *ih, im.*

48. — a) Suglasnik *j* ne piše se u ovakvim našim i stranim riječima između samoglasnika *i-o:*

iole	*prionuti*	*dioba*	*dionik*
radio	*nosio*	*radionica*	*nosioci*
stadion	*biblioteka*	*embrio*	*studio*
ion	*ionizacija*	*nacionalan*	*marioneta.*

Ali: *Rusijo, vijoriti se, vijoglav, Mijo.*

b) U deklinaciji imenica *radio, embrio, studio* suglasnik se *j* pojavljuje uvijek ispred kojeg drugog samoglasnika:

radija, embrija, studija, radiju, embriju, studiju.

c) Suglasnik *j* ne piše se ni ispred *i* kada ovo stoji iza bilo kojeg drugog samoglasnika, npr.:

naime	*doista*	*zaista*	*kaiš*
doimati se	*poizdalje*	*heroizam*	*daire*
seiz	*reis*	*neimar*	*Kain*
obuimati	*preduimati*		(biblijsko ime).

Ali ako se *j* nalazi na kraju osnove riječi, ono se i u ovom položaju piše:

Rajić prema *Rajo (Raja), Pejić* prema *Pejo (Peja),*
Vujić prema *Vujo (Vuja).*

d) Suglasnik *j* ne piše se ni između samoglasnika u brojevima *jedanaest, dvanaest... devetnaest* i u pojedinim riječima kao što su *geak, maestral, poezija* i sl.

VI

SUGLASNICI Č I Ć

49. — Suglasnici *č* i *ć* srodni su glasovi, ali ipak različiti i po porijeklu i po izgovoru. U nekim govorima hrvatskosrpskog jezika oni su se po izgovoru izjednačili i zbog toga dolazi do njihova uzajamnog zamjenjivanja, ne samo u govoru nego i u pismu, pa je stoga u pravopisu potrebno dati uputstva koja će koristiti i pravilnijem pisanju i pravilnijem izgovoru tih glasova.

Pri izgovoru suglasnika *č* vrh je jezika uzdignut te dodiruje ispupčeni dio prednjega tvrdog nepca (alveole) nešto iznad mjesta na kojem se stvara zatvor za suglasnik *t*. Naprotiv, pri izgovoru suglasnika *ć* vrh jezika dodiruje unutarnju stranu donjih zuba, a dodir srednjeg dijela jezika na alveolima veći je nego pri izgovoru suglasnika *č*, dok se kutovi usana razvlače.

U krajevima u kojima se *č* i *ć* pravilno izgovaraju nema teškoća ni u pisanju tih suglasnika. Ali gdje nema pravilnog izgovora, ondje će u prvom redu pomoći vježbanje u čitanju i pravilnom izgovaranju dobrih književnih tekstova, a i zagledanje u pravopisni rječnik. Pri tom valja pamtiti da ima nekoliko riječi koje su po svome obliku vrlo slične, a razlikuju se samo glasovima *č* i *ć*, te imaju posve drukčije značenje. One kadšto imaju jednak, a kadšto drukčiji akcent. Tako je npr.:

buča tikva i sud za piće, a *buća* drvena ili željezna kugla;
čar imenica u vezi s glagolom *čarati*, a *ćar* je dobit (turcizam);
čemer jed, otrov, a *ćemer* pojas;
čorda krdo, a *ćorda* sablja;
jahačica žena koja jaše, a *jahaćica* mazga za jahanje;
oračica žena koja ore, a *oraćica* oraća zemlja;
spavačica žena koja spava, a *spavaćica* košulja za spavanje;
gluhač biljka, a *gluhać* gluh čovjek;
vračanje glag. imenica od *vračati (vrač)*, a *vraćanje* glag. im. od *vraćati (vratiti)*;
vratič biljka, a *vratić* mali vrat.

Svakako, većina štokavaca i čakavaca razlikuje glasove č i ć, pa ih onda razlikuje i književni jezik.

I. SUGLASNIK Č

50. — a) U korijenskim dijelovima riječi suglasnik č se piše na osnovu pravilnog narodnog izgovora ili na osnovu uvježbavanja na pravilnim tekstovima i zagledanja u pravopisni rječnik. Tko god dakle nije siguran u pravilnost izgovora, treba da pogleda u pravopisni rječnik, jer su u njemu pobilježene sve takve riječi, kao npr. *čabar, čađa, čarapa, čaša, čedo, čelenka, čibuk, čiča, čipka, čovjek, čudo, Mačva, ječam, pečurka, početi, čiji, činiti, veče, gnječiti, čak, Peščenica* itd.

Slično je i u nekim riječima koje se tvore nastavkom -č ili -ča, koji nam se u prvi mah i ne čine kao nastavci, npr. *bič, Foča, Ljupča, Borča.*

b) Suglasnik č izgovara se i piše i u oblicima promjenljivih riječi kada se javlja prema osnovnom *k* ili *c:*

1) u vokativu jednine imenica m. r.: *vuk — vuče, zec — zeče, vojnik — vojniče, starac — starče;*

2) u nominativu množine s nastavkom *-evi: zec — zečevi, otac — očevi, stric — stričevi;*

3) u današnjoj množini imenice *oko: oči, očiju, očima;*

4) u prezentu glagola s nastavkom *-em* i *-jem: pečem* prema 3. l. mn. *peku, plačem* prema *plakati, mičem* prema *micati;*

5) u imperfektu glagola kojima se korijen svršava suglasnikom *k: pečah* pored *pecijah* (oni *peku*), *tečah* pored *tecijah* (oni *teku*), *vučah* pored *vucijah* (oni *vuku*);

6) u 2. i 3. l. j. aorista takvih glagola: *reče* prema *rekoh, poteče* prema *potekoh, ispeče* prema *ispekoh, posiječe* prema *posjekoh;*

7) u glagolskom prilogu sadašnjem: *plačući* od *plakati, mičući* od *micati, jaučući* od *jaukati;*

8) u glagolskom pridjevu trpnom: *rečen* prema *rekao, sječen* prema *sjekao, stečen* prema *stekao.*

51. — a) Suglasnik č izgovara se i piše i u izvedenicama, kada stoji mjesto osnovnog *k* ili *c* ispred *e*, *i* ili *j*, npr.:

vuk — vučica, vučji, Vučjak
stric — stričev, stričević
plakati — plač, plačni, plačljivac
ptica — ptičji, ptičar, ptičica
junak — junačenje, junačina, junačiti se
daska — daščica, pa i *daščurina*
plitak — pličina (od *plitk-ina*)
kratak — kračina (od *kratk-ina*).

Tako i od naših i stranih riječi *junak, Tadžik, Kalmik, kozak* izvedeni su pridjevi *junački, tadžički, kalmički, kozački.*

b) I izvedenice u kojima se već u osnovnom dijelu nalazi č zadržavaju to č, npr.:

vrač — vračati, vračanje, vračara
ključ — zaključati, ključar, ključni
bič — bičevati, bičevanje, bičalje.

Od glasovnog skupa *sk* ispred spomenutih glasova nastaje *šč*, npr. *daska — daščica*, ali disimilacijom (razjednačivanjem) i *št*, npr. *voštanica* mj. *voščanica* (od imen. *vosak*), *gorštak* mj. *gorščak* (od pridjeva *gorski*), *ištem* mj. *iščem* (od glag. *iskati*).

52. — a) Suglasnik č nalazi se i u nekoliko vrlo čestih i u nekoliko rjeđih nastavaka. Česti su nastavci:

1) *-ač*, koji se združuje s glagolskim osnovama za tvorbu imenica muškoga roda dajući im najčešće značenje vršioca radnje:

prema glagolu	*kopati*		imenica je	*kopač*
„ „	*vikati*		„ „	*vikač*
„ „	*plivati*		„ „	*plivač*
„ „	*mijenjati*		„ „	*mjenjač*
„ „	*nositi*		„ „	*nosač.*

Neke od takvih imenica znače i predmete kojima se vrši radnja, npr. *žarač, zapušač, otirač, uvijač, ogrtač.*

Kada je žena vršilac radnje, nastavak se proširuje i glasi *-ačica: kopačica, jahačica, krojačica.* Prema tome i (zvijezda, voda) *stajačica.*

Sasvim rijetko dolazi nastavak *-ač* na imeničke osnove: *kolač* (od im. *kolo*), *rogač* (od im. *rog*).

2) Nastavak *-ača* združuje se s imeničkim, pridjevskim i glagolskim osnovama, pa onda takve riječi znače stvari, životinje, čeljad, npr.:

od imenice *ruda* — *rudača*
od pridjeva *ilov* — *ilovača*
od pridjeva *brezov* — *brezovača*
od pridjeva *drenov* — *drenovača*
od glagola *drljati* — *drljača*
prema glagolu *udavati se* — *udavača*
prema glagolu *krmiti* — *krmača.*

3) Nastavak *-ačak* združuje se s pridjevskim osnovama i tvori druge pridjeve najčešće deminutivnog značenja, npr.:

od pridjeva	*slab*	pridjev	*slabačak*
„ „	*pun*	„	*punačak*
„ „	*velik*	„	*velikačak.*

Tako i *lagačak, uzačak,* pa i *dugačak* koji nema deminutivnog značenja.

4) Nastavkom *-ačan* tvore se pridjevi: *mladačan, ubitačan.*

5) Nastavak *-ačina* združuje se s glagolskim osnovama za tvorbu imenica koje znače kakav rad, posao:

prema glagolu	*derati*	imenica	*deračina*
„ „	*premetati*	„	*premetačina*
„ „	*skitati se*	„	*skitačina.*

6) Nastavkom *-če* tvore se imenice koje znače mlado čeljade, životinju ili, sasvim rijetko, kakvu stvar:

od imenice *kum* — *kumče*
„ „ *majmun* — *majmunče*
„ „ *sirota* — *siroče* (od *sirot-če*)
„ „ *akov* — *akovče.*

Kad se na osnovu tih imenica dodaje nastavak *-ad,* dobivaju se zbirne imenice sa složenim nastavkom *-čad: kumčad, majmunčad, siročad.*

7) Nastavak *-čica* služi za tvorbu imenica ž. r. deminutivnog značenja:

od imenice *cijev* demin. *cjevčica*
„ „ *grana* „ *grančica*
„ „ *kostka* „ *koščica* i disimilacijom (u drugom značenju) *koštica.*

8) Nastavkom *-čić* tvore se imenice deminutivnog značenja, kao i prezimena:

od imenice *kamen* demin. *kamenčić*
„ „ *obraz* „ *obraščić*
„ „ *rog* „ *roščić*
„ „ *Ivan* prezime *Ivančić.*

9) Nastavak *-ečk(a)k* združuje se s imeničkim osnovama i daje im deminutivno značenje:

od imenice *kamen* demin. *kamečak*
„ „ *kremen* „ *kremečak.*

Od njega treba razlikovati završetak *-ećak,* npr. u imenica *telećak* i *stećak,* koji ne daje deminutivno značenje, nego se njime tvore imenice koje znače kakav predmet.

10) Nastavak *-ič* združuje se s glagolskim osnovama za tvorbu imenica što znače vršioca radnje:

prema glagolu *braniti* imenica *branič*
„ „ *voditi* „ *vodič*
„ „ *goniti* „ *gonič.*

Tako i *ribič* (onaj koji lovi ribu) i *teklič* (trkač). Riječ *ćerpič* stranoga je porijekla.

Tim se nastavkom tvori i nekoliko naziva za biljke *(mravič, vratič, povratič, zvonič)* i vlastita imena starijeg porijekla *(Radič, Dobrič).* Ali ime biljke *ljutič* izgovara se i piše i *ljutić.*

Sasvim je drugi nastavak *-ić* za tvorbu imenica koje znače nešto malo, mlado ili porijeklo *(stolić, golubić, plemić).*

11) Nastavak *-ičar* nastao je združivanjem s imeničkim osnovama stranoga porijekla koje imaju na kraju suglasnik *k* ili c. Njime se tvore imenice sa značenjem vršioca radnje:

prema imenici *politika* — *političar*
„ „ *gramatika* — *gramatičar*
„ „ *lirika* — *liričar*
„ „ *povjesnica* — *povjesničar.*

Pored toga nastavka upotrebljava se s istim značenjem i kraći nastavak *-ik*, dakle: *liričar* i *lirik*, ali katkad postoje i različna značenja: *fizičar* (onaj koji se bavi fizikom) i *fizik* pored *fizikus* (gradski liječnik).

12) Nastavkom *-ič(a)k* tvore se imenice deminutivnog značenja, kao i nastavkom *-eč(a)k:*

od imenice *kamen* — *kamičak*, gen. *kamička*
„ „ *plamen* — *plamičak, plamička*
„ „ *kraj* — *krajičak, krajička.*

Imenica *konjičak* nastala je od deminutiva *konjic.*

b) Rjeđi su nastavci sa *č:*

-čaga: rupčaga
-čija (iz turskog jezika): *aščija*
-čurina: maščurina
-eč: Goleč
-ičina: dobričina, vrličina
-ična: sestrična, djeverična
-inče: marvinče, službinče
-oč: vrkoč, Miroč
-oča: glavoča
-ičan: sebičan, stravičan
-ičast: bjeličast, plavičast.

53. — Budući da kajkavci ne razlikuju glasove *č* i *ć*, nego su ih izjednačili u glasu *č*, kajkavsko *č* prenosimo u štokavsko narječje na dva načina. Ono *č* koje stoji prema glasovima *k* i *c*, dakle prema štokavskom *č*, prenosimo kao *č*, npr.:

Peščenica, Grmoščica, Konjščina, Ciganjščak, Jurovčak, Medveščak.

Ono pak kajkavsko *č* koje stoji prema glasu *t*, dakle prema štokavskom *ć*, prenosimo u štokavsko narječje kao *ć*, npr.:

Habdelić mj. *Habdelič, Desinić* mj. *Desinič, Lašćina* mj. *Laščina, Trakošćan* mj. *Trakoščan, Pušća* mj. *Pušča.*

Bilješka. — Treba paziti na razliku između riječi *biče* (prema *bik*) i *biće* (prema *biti*), *čarkati* i *ćarkati*, *čelo* i *ćelo* (*ćelav covjek*), *kočenje* (prema *kočiti*) i *koćenje* (prema *kotiti*), *mučenje* (prema *mučiti*) i *mućenje* (prema *mutiti*), *zapречivati* (prema *zapreka*) i *zaprećivati* (prema *zaprijetiti*), *mlačenje* (od *mlačiti* prema *mlak*) i *mlaćenje* (od *mlatiti*).

II. SUGLASNIK Ć

54. — a) I suglasnik *ć* nalazi se dosta često u korijenskim dijelovima riječi. O tome kada treba da pišemo suglasnik *ć* u tim dijelovima riječi, najpouzdanije nas poučava pravilan narodni izgovor. Treba dakle usvojiti pravilan izgovor toga suglasnika, a tko u tome još nije siguran, treba da zagleda u pravopisni rječnik, gdje su popisane sve riječi sa suglasnikom *ć*. Evo nekoliko primjera: *bućkuriš, ćaća, ćaskati, ćelav, ćuška, kći, kuća, leća, maćeha, naćve, praćkati, vijeće, vreća.*

b) Kao što suglasnik *č* najčešće potječe od suglasnika *k* i *c* *(junak — junačenje, zec — zečica)*, tako i suglasnik *ć* najčešće potječe od suglasnika *t* *(metati — mećem)*. To se osobito dobro vidi u promjenljivim dijelovima riječi, gdje se *ć* dosta često pojavljuje. U imenskim i glagolskim oblicima suglasnik *ć* nastaje od veze suglasnika *t* i *j*, ako to *j* ne potječe od *ě* (jata). Ta se glasovna pojava zove *jotovanje*, a do njega dolazi:

1) u instr. jednine imenica ž. r. na suglasnik *-t: smrt — smrću* (postalo od *smrtju*), *radost — radošću, bolest — bolešću;*

2) u prezentu glagola kojima se osnova svršava na suglasnik *t*, a u infinitivu se svršavaju na *-ati*, te u 1. l. j. prezenta imaju nastavak *-jem: metati — mećem* (postalo od *metjem*), *graktati — grakćem, kretati — krećem.*

3) u imperfektu glagola koji imaju u osnovi suglasnik *t*, a u infinitivu se svršavaju na *-jeti* (ek. *-eti*) i *-iti: plamtjeti — plamćah, postiti — pošćah, častiti — čašćah;*

4) u trpnom pridjevu glagola koji imaju u osnovi sugl. *t*, a u infinitivu se svršavaju na *-iti* i *-jeti* (ek. *-eti*): *mlatiti — mlaćen, zablatiti — zablaćen, ožalostiti — ožalošćen, gostiti — gošćen, provrtjeti — provrćen.* Ali neki glagoli koji se u infinitivu svršavaju na *-stiti* obično u trpnom pridjevu imaju *št: namjestiti — namješten, dopustiti — dopušten* i sl. Neki se od ovih pojavljuju i u dvostrukim oblicima: *iskoristiti — iskorišten* i *iskorišćen, ovlastiti — ovlašten* i *ovlašćen.*

c) I infinitiv nekih glagola ima završetak *-ći*, koji je nastao od korijenskog *k, g, h* + *ti*, npr. *reći, žeći, vrći* (od **rekti*, **žegti*, **vrhti*). Takvi su i glagoli: *peći, obući, moći, vući, strići, dići, potaći, stići, pomaći, leći* i dr. Završetkom *-ći* svršava se i infinitiv glagola *ići* i njegovih složenica: *doći, naći, izići, prići, otići* i sl., samo što je *ć* ovdje nastalo drukčije.

55. — a) Suglasnik *ć* izgovara se i piše i u izvedenicama od riječi koje imaju suglasnik *t* u osnovi, odnosno suglasnik *ć* u osnovnoj riječi, npr.:

prema	*brat — braća*	prema	*Imotski — Imoćanin*
„	*list — lišće*	„	*Banat — Banaćanin*
„	*ljut — ljući*	„	*Zeta — Zećanin*
„	*čest — češći*	„	*noć — noćnik*
„	*gust — gušći*	„	*moć — moćan*
„	*plitak — plići i plićak*	„	*peć — pećar*
„	*kratak — kraći*	„	*Ćić — Ćićarija.*

b) Suglasnik *ć* postaje i jednačenjem (asimilacijom) od zvučnog mu parnjaka *đ* kada se nađe pred bezvučnim suglasnikom:

prema nom. jedn. *omeđak* — gen. jedn. *omećka*
prema imenici *žeđ* — deminutiv *žećca.*

Tako i *nalećke* (od *naleđke*), *Roćko* od *Rođko.* No od toga se izuzima *đ* ispred nastavka *-stvo: vođstvo* (a ne *voćstvo*) pored *vodstvo,* koje je dobiveno od druge osnove.

c) Suglasnik *ć* postaje kadšto i od starijega *k* u skupu *sk,* koji s glasom *j* daje najprije *šč,* a onda daljim glasovnim promjenama *št* i *šć.* Tako od glagola *pljeskati* prezent glasi *plješćem* pored *pljeskam.* Ali od *iskati* je književno samo *ištem,* premda se u dijalektu govori i *išćem.* Od glagola *stiskati, pritiskati* prezent je *stiskam* i *pritiskam,* ali se upotrebljava i *stišćem* i *pritišćem.*

Na sličan način nastaju i zbirne imenice *lješće* i *trješće* (ek. *lešće* i *trešće*) od osnova imenica *lijeska* i *trijeska* (ek. *leska* i *treska*).

Nasuprot tome u zbirnim imenicama *lišće, plašće, briješće* (ek. *brešće*) završno *-šće* stoji po pravilu prema suglasniku *t* (*list, plast, brijest*).

d) U pozajmljenicama iz grčkog i turskog jezika dolazi glas *ć* prema mekom *k* u tim jezicima. Tako je npr. *Ćiril* i *Ćirilo* od grč. *Kyrillos, bećar* od tur. *bekjar.* Slično i *ćelija, ćesar, šećer.* U narodnom jeziku ima mnogo turcizama s glasom *ć: ćaba, ćebe, ćilim, ćorav, ćuprija, ćevap, ćošak* i dr.

56. — a) Suglasnik *ć* dolazi u nekoliko vrlo čestih nastavaka i u nekoliko rjeđih. Česti su nastavci:

1) *-aći*, koji se združuje s glagolskim osnovama za tvorbu pridjeva:

prema glagolu *brijati* — *brijaći*
„ „ *stajati* — *stajaći*
„ „ *jahati* — *jahaći*.

2) *-aćica*, koji nastaje proširivanjem nastavka *-aći* za tvorbu imenica što znače kakvu stvar ili životinju: *šivaćica* (stroj), *spavaćica* (košulja), *jahaćica* (mazga), *stajaćica* (stajaća haljina). Od toga nastavka treba razlikovati nastavak *-ačica* koji je prikazan u poglavlju o suglasniku č.

3) *-ći*, kojim se tvori glagolski prilog sadašnji: *pletući*, *čuvajući*, *krijući*, *noseći*, *hoteći*.

4) *-ćo* i *-ća* za tvorbu imenica odmila: *zloćo*, *Mićo*, *Pećo*, *zloća*, *Mića*, *Peća*.

5) *-ećí* za tvorbu pridjeva koji su postali od imeničkih osnova: *ovneći* od *ovan*, *srneći* od *srna*, *svinjeći* od *svinja*. (Nastavak *-ećí* postao je od onih imeničkih osnova koje su se svršavale suglasnikom *t*: *pseći* od *pseto*, *teleći* od *tele*, *-eta*.)

6) *-ećak*, koji je nastao proširivanjem nastavka *-ećí*, a služi za tvorbu imenica što znače predmete i stanje: *telećak*, *ždrebećak*, *svinjećak*, *prasećak*.

7) *-ić*, koji se združuje s imeničkim osnovama za tvorbu imenica što znače:

nešto mlado: *golubić*, *ždrepčić*, *pilići*, *jarići*
nešto maleno: *stolić*, *grozdić*, *gradić*
nečije porijeklo: *bratić* (bratov sin), *plemić* (čovjek plemićkog roda), *kućić* (čovjek iz dobre kuće).

Tim se nastavkom tvore i prezimena koja su prvobitno bila deminutivna imena i značila su nečijeg sina: *Perić*, *Tomić*, *Franić*, *Đorđić*. Takva se imena prenose i na geografske nazive: *Draganići*, *Bunić*, *Kupić*, *Vučići* (mn.).

8) Nastavak *-oća* združuje se s pridjevskim osnovama za tvorbu apstraktnih imenica: *sljepoća* (prema *slijep*), *bljedoća* (prema *blijed*), *gluhoća* (prema *gluh*).

9) *-ović*, odnosno *-ević*, za tvorbu zajedničkih imenica koje znače kakvo porijeklo (*banović*, *stričević*, *carević*, *kraljević*) ili služe kao prezimena (*Petrović*, *Matićević*, *Marković*, *Milićević*, *Pribićević*). Odatle i imena mjesta: *Zavidovići*, *Banovići*.

Od starijih imena *Jurič, Dobrič, Radič, Pribič* prezimena glase: *Juričević, Radičević, Dobričević, Pribičević.*

b) Rjeđi su nastavci:
-ać: gluhać (gluh čovjek), *golać, puhać, korać* i prezime *Korać*
-aćiv: spavaćiv (koji još nije potpuno rasanjen)
-bać: zelembać
-ća: daća, odjeća, obuća
-ćan: zloćan, Mićan, Tućan
-dać: crvendać, srndać
-ećiv: bolećiv, ležećiv.

57. — Vezom suglasnika *t* i nastavka *-je* stvoren je i završetak *-će* u glagolskih imenica: *uzeće, svanuće, žiće, nadahnuće, krvoproliće, raspeće, biće* i dr.

58. — Pored narodnoga *opći, općina, uopće, svećenik* govori se i piše i *opšti, opština, uopšte, sveštenik,* što je iz crkvenoslavenskog jezika ušlo u narodne govore jednog dijela našeg jezičnog područja, pa se i ovi drugi oblici upotrebljavaju u književnom jeziku.

Bilješka. — Treba paziti na izgovor i pisanje riječi *plamičak, kamičak, krajičak, konjičak,* ali *hrastićak, komadićak, mladićak* (prema demin. *hrastić, komadić, mladić*).

Piše se *kamečak, kremečak,* ali *telećak, ždrebećak, stećak* (od *stojećak*).

Piše se *borić, stolić, brezić* (deminutivi), ali *ribič, gonič, vodič, branič, teklič* (vršioci radnje).

Piše se *plići, kraći* (od *plitji, kratji*), ali *pličina, kračina* (od *plitkina, kratkina*).

VII

SUGLASNICI *Đ* I *DŽ*

59. — I suglasnici *đ* i *dž* srodni su glasovi, ali ipak različiti i po porijeklu i po izgovoru. Oni su se u nekim govorima hrvatsko-srpskog jezika po izgovoru izjednačili, pa stoga dolazi do njihova zamjenjivanja ne samo u govoru nego i u pismu.

Suglasnik *đ* zvučni je parnjak bezvučnog suglasnika *ć*. Pri izgovoru suglasnika *đ* vrh jezika dodiruje unutrašnju stranu donjih zuba, dodir srednjega dijela jezika na prednjem nepcu veći je nego pri izgovoru suglasnika *dž*, a kutovi usana nešto se razvlače. Pri tom je *đ* još i zvučan, dok je *ć* bezvučan suglasnik.

Suglasnik *dž* zvučni je parnjak bezvučnog suglasnika *č*, pa se i on na sličan način tvori kao i glas *č*. Razlika je između *č* i *dž* uglavnom u zvučnosti. Pri izgovoru glasa *dž* vrh je jezika uzdignut, te dodiruje ispupčeni dio prednjega tvrdog nepca nešto iznad mjesta na kojem se tvori zatvor za suglasnik *đ*. Premda se u latinici piše sa dva znaka, ipak je to jedan glas.

U krajevima u kojima se *dž* i *đ* pravilno izgovaraju nema teškoća u pisanju tih suglasnika. No gdje nema pravilnog izgovora, ondje će u prvom redu pomoći vježbanje u čitanju i pravilnom izgovaranju dobrih književnih tekstova, a i zagledanje u pravopisni rječnik. Pri tom treba znati da ima više riječi koje su po svome obliku vrlo slične, a razlikuju se samo glasovima *dž* i *đ* i imaju posve drukčije značenje. One kadšto imaju jednak, a kadšto drukčiji akcent. Tako je npr.:

đak, đaka učenik, a *džak, džaka* vreća;
dem je gvožđe na uzdi, žvale, a *džem* je vrsta pekmeza;
đida je junak, a *džida* koplje;
đon je potplat, a *Džon* (u transkripciji) englesko ime.
Đorđe je naše ime, a *Džordž* (u transkripciji) englesko.

I. SUGLASNIK Đ

60. — a) Suglasnik *đ* javlja se dosta često u korijenskim dijelovima riječi. U njima ga pišemo po pravilnom narodnom izgovoru ili na osnovu uvježbavanja na dobrim tekstovima. A tko nije siguran u pravilnost izgovora, treba da pogleda u pravopisni rječnik, jer su u njemu popisane sve takve riječi, kao npr. *đak, Đakovo, đakon, đavo, Đevđelija, điknuti, đon, Đurđica, Đuro, Jeđupka, lađa, međa, rđa, riđ* i dr. Mnoge su od takvih riječi pozajmljene iz stranih jezika, osobito iz grčkog i turskog jezika, npr. *anđeo* (od grč. *angelos*), *đerdan* (od tur. *gerdan*), *Đorđe* (od grč. *Georgios*) i dr.

b) Suglasnik *đ* izgovara se i piše u oblicima promjenljivih riječi kad se osnovno *d* u vezi sa suglasnikom *j* pretvara u *đ*. Do takvog jotovanja dolazi u imenskim i glagolskim osnovama, i to:

1) u instrumentalu jednine imenica ž. r. na suglasnik *-d: glad — glađu* (postalo od *gladju*), *zapovijed — zapovijeđu* (od *zapovijedju*), *mjed — mjeđu* (od *mjedju*);

2) u prezentu glagola kojima se glagolska osnova svršava suglasnikom *d*, a prezentski im je nastavak bio *-jem: glodati — glođem* (od *glodjem*);

3) u glagolskom prilogu sadašnjem takvih glagola: *glođući* (od *glodjući*);

4) u imperfektu glagola kojima se osnova svršava na *d*, a infinitiv na *-iti* ili *-jeti* (u ekavskom *-eti*): *voditi — vođah, brazditi — bražđah, vidjeti — viđah;*

5) u glagolskom pridjevu trpnom takvih glagola: *viđen, vođen, bražđen.*

61. — a) Suglasnik *đ* izgovara se i piše i u izvedenicama od riječi koje imaju suglasnik *d* u osnovi, odnosno suglasnik *đ* u osnovnoj riječi. I tu je *đ* dobiveno jotovanjem, na primjer:

prema imenici *grad* izvedenica je *građanin* (od *gradjanin*)
„ glagolu *voditi* „ „ *vođa* (od *vodja*)
„ glagolu *vidjeti.* „ „ *viđenje* (od *vidjenje*)
„ imenici *grozd* „ „ *grožđe* (od *grozdje*).

Takve su pojave česte:

1) u trajnim i učestalim izvedenim glagolima na *-ati* od osnovnih glagola koji se svršavaju na *-diti* i *-djeti* (ek. *-deti*):

uvrijediti — vrijeđati, roditi — rađati, svaditi se — svađati se, dogoditi se — događati se, vidjeti — viđati, svidjeti se — sviđati se;

2) u izvedenim glagolima na *-ivati* i *-avati* od osnovnih na *-diti: cijediti — iscjeđivati, graditi — dograđivati, čuditi se — iščuđavati se;*

3) u komparativu i superlativu pridjeva: *mlad — mlađi — najmlađi, blijed — bljeđi — najbljeđi.*

b) Glasovni skup *dj* ipak ne daje *đ*, nego se izgovara kao dva glasa, u ovim slučajevima:

1) u složenicama kojima se prvi dio svršava na *d*, a drugi počinje sa *j: nadjačati, odjuriti, podjariti, podjarmiti, odjednom, odjedanput.* Tako i u stranim složenicama: *adjektiv, adjunkt,* ali ipak *ađutant,* jer je tako preuzeto i usvojeno i u narodnom i književnom jeziku.

2) u ijekavskom izgovoru u glasovnom skupu *-dje,* u kojem *j* potječe od staroga jata: *djevojka* (od *dĕvojka*), *vidjeti* (od *viděti*), *djeca, djever* i dr. Tako i *gdje, ovdje, ondje.*

Što se u nekim govorima izgovara *đevojka, viđeti, đe* i sl., to ne ide u književni jezik.

Bilješka. — Treba paziti na izgovor i pisanje riječi *đeram, đerđef, đipati, đogat, đubre, đuvegija, đuveč, đulabija, đuture!*

II. SUGLASNIK DŽ

62. — a) Suglasnik se *dž* u latinici piše sa dva slova, a treba ga izgovarati kao jedan glas. Stoga se u naučnim jezičnim djelima Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti mjesto *dž* često piše *ǧ*. U ćirilici postoji samo jedan znak: *џ*

Suglasnik *dž* nastaje u našim riječima jednačenjem (asimilacijom) bezvučnog *č* ispred zvučnoga *b*, npr.:

svjedodžba	od	*svjedočba*	prema	*svjedočiti*
narudžba	„	*naručba*	„	*naručiti*
srdžba	„	*srčba*	„	*srčiti se* (ljutiti se).

Ovako dobiveno *dž* čuva se i u gen. mn.: *narudžaba, svjedodžaba.*

Tako i *otadžbina, vradžbina, porudžbina* (od *otačbina, vračbina, poručbina*).

Od *ž* je postalo *dž* u madžarskoj pozajmljenici *džak* (vreća) razvijanjem tjesnačnog suglasnika u sliveni.

Što se gdjegod govori i piše *vjedžbati, vjedžbanje* mjesto pravilnoga *vježbati, vježbanje,* to je pokrajinska osobina i ne ide u književni jezik.

b) Mnogo je češći suglasnik *dž* u pozajmljenim riječima, osobito iz turskog i engleskog jezika. Preko turskog su pozajmljene riječi *džamija, dželat, hadžija, hodža, fildžan, nadžak, džilit, džep, daidža* i dr., a iz engleskoga *džem, džungla, pidžama, budžet, bridž, džaul, džokej* i dr.

Prema madžarskom izgovoru preuzete su riječi *Mađar, Mađarska, mađarski,* a prema turskom te se riječi izgovaraju sa *dž: Madžar (Filip Madžarin),* pa odatle i *Madžarska, madžarski.* I jedno i drugo ide u književni jezik. Jezik narodne pjesme poznaje tu samo *dž.*

c) Iz turskoga jezika potječe i nastavak *-džija* za tvorbu imenica koje znače kakvo zanimanje, vršioca radnje ili imaoca kakve osobine, npr. *šeširdžija, provodadžija, rabadžija, suvajdžija* (mlinar), *govordžija, inadžija, šaldžija* (šaljivac) i *šaljivdžija.* Isto tako i izvedenice *provodadžika, čajdžinica.* Kao što vidimo, nastavak *-džija* dodaje se i na domaće i na turske korijene te se katkad proširuje u *-džika* i *-džinica* (s drugim značenjem).

d) U latinici valja pripaziti na to da se *dž* u nekim složenicama ne čita kao jedan, nego kao dva glasa. To biva onda kad se prvi dio složenice svršava suglasnikom *d,* a drugi dio počinje suglasnikom *ž,* npr. *nadživjeti* (od *nad* i *živjeti*), *podžeći, nadžeti.* Stoga se te riječi (kad se za to javi potreba) rastavljaju ovako: *nad-živjeti, pod-žeći, nad-žeti,* dok se npr. riječ *hodža,* u kojoj je *dž* jedan glas, može rastavljati samo *ho-dža.*

Ta se dvostrukost u ćirilici jasno razlikuje. Dok se *hodža* piše *хоџа, nadživjeti* se piše *надживјети.*

Bilješka. — Treba paziti na izgovor i pisanje riječi *džabe, džapati se, dzeferdar dženet, džibra, džin, džigerica, džiju-džicu, džumbus, džunka, maharadža, Mandžurija, džezva.*

VIII

PROMJENE SUGLASNIKA *K, G, H* PRED SAMOGLASNICIMA *E* I *I*

63. — U daljoj prošlosti suglasnici *k, g, h* prešli su (po tzv. prvoj palatalizaciji) u *č, ž, š* ili (po drugoj palatalizaciji — sibilarizaciji) u *c, z, s*. To se uglavnom održalo i do danas, pa se današnje stanje ukratko može prikazati ovako:

1) ako se suglasnici *k, g, h* nađu ispred samoglasnika *e* kao oličnog nastavka i ispred samoglasnika *i* u nastavku za tvorbu osnove, mijenjaju se u *č, ž, š*;

2) ako se suglasnici *k, g, h* nađu ispred samoglasnika *i* kao nastavka za oblik riječi, mijenjaju se u *c, z, s*.

a) Evo nekoliko primjera za prvu promjenu:

1) Suglasnici *k, g, h* mijenjaju se ispred samoglasnika *e* u *č, ž, š* u imeničkim i glagolskim oblicima: *junak — junače, drug — druže, siromah — siromaše; oni peku — pečem, -eš . . .; oni strigu — strižem, -eš . . .; oni vrhu — vršem, -eš . . .*

2) Suglasnici *k, g, h* mijenjaju se ispred samoglasnika *i* u *č, ž, š* u tvorbi osnove (u tvorbi izvedenih riječi): *ruka — ručica, junak — junačina, noga — nožica, prah — prašina, muha — mušica.*

Izuzetno imamo istu promjenu i u oblicima: *oči, uši.*

b) Primjeri za drugu promjenu:

1) Suglasnici *k, g, h* mijenjaju se ispred samoglasnika *i* u *c, z, s* u imeničkim i glagolskim oblicima: *junak — junaci, vrag — vrazi, siromah — siromasi; oni peku — peci, pecite; oni strigu — strizi, strizite; oni vrhu — vrsi, vrsite.* Isto tako i u imperfektu spomenutih glagola: *pecijah, strizijah, vrsijah.* Od imeničkih oblika mijenjaju se po tome pravilu i imenice ž. r. u dat. i lok. jednine kojima se osnova svršava suglasnikom *k, g, h*, npr. *ruka — ruci, muka — muci, noga — nozi, snaha — snasi.*

Ali i od prvog i od drugog pravila ima dosta izuzetaka. Od prvog pravila u tvorbi prisvojnih pridjeva i deminutivnih imenica. Od drugog pravila osobito su česti izuzeci u dat. i lok. jednine imenica ž. r., a rjeđi u nom. množine imenica m. roda.

Bilješka. — S ovim ne treba miješati slučajeve u kojima se *k, g, h* ispred *e* i *i* ne mijenjaju zato što su u starijem stadiju jezika na tom mjestu bili drugi samoglasnici, npr. *Grkinja, boginja, ruke, noge, junake* i sl.

64. — Dva su glavna razloga koji ometaju dosljednu promjenu suglasnika *k, g, h:* 1. težnja za čuvanjem osnove i 2. težina ili bar nelagodnost izgovora suglasničkog skupa koja bi nastala ako bi se promjena izvršila.

65. — a) Težnju za čuvanjem osnove vidimo osobito u riječima odmila, u ličnim i geografskim imenima, u riječima tuđega porijekla, te u imenicama koje znače kakvo zvanje, pripadnost i svojstvo. Evo nekoliko primjera:

1) riječi odmila u dat. i lok. jednine ne mijenjaju *k, g, h* u *c, z, s* ispred nastavka *-i:*

baka — baki koka — koki seka — seki.

Tako i *mâjka* (hipokoristik prema mâjka, a znači baka) *mâjki,* ali *mâjci.*

Te iste imenice ne mijenjaju *k, g, h* u *č, ž, š* ispred *i* u tvorbi prisvojnog pridjeva na *-in,* pa premda su od imenica *majka, djevojka* pridjevi *majčin, djevojčin,* u riječima odmila takav pridjev glasi *bakin, sekin, kokin, strikin.*

I deminutivi koji se tvore od takvih riječi odmila ne mijenjaju *k, g, h* u *č, ž, š* ispred *-i: bakica, sekica, kokica, Bogica.* Ali dakako: *majčica, djevojčica, unučica.*

2) u ličnim se imenima promjena *k, g, h* u *c, z, s* također ne vrši:

Milka — Milki	*Danka — Danki*
Anka — Anki	*Zorka — Zorki*
Đuka — Đuki	*Luka — Luki*
Lenka — Lenki	*Draga — Dragi.*

Ali se piše i *Luci (arh.)*

3) Ni u prisvojnom pridjevu od tih imenica ne dolazi do promjene iako toga ima u starijim tekstovima, već je pravilno jedino: *Milka — Milkin, Luka — Lukin, Anka — Ankin, Draga — Dragin, Đuka — Đukin, Lenka — Lenkin, Zorka — Zorkin, Ivanka — Ivankin, Jovanka — Jovankin.*

4) Ni deminutivi izvedeni od njih s nastavkom *-ica* većinom ne mijenjaju osnovni suglasnik, npr. *Dragica, Zorkica, Milkica, Lenkica.* Neki od njih, istina, imaju dvostruke oblike: i *Ankica* i *Ančica,* a neki samo oblik s promjenom: *Ivančica, Jovančica, Dubravčica.*

5) Geografska imena u dat. i lok. jednine redovno mijenjaju *k, g, h* u *c, z, s* ispred *i* ako se u takvom imenu osjeća živa veza sa zajedničkom imenicom: *Rijeka — Rijeci, Luka — Luci, Banjaluka — Banjaluci (Banja Luka — Banjoj Luci), Palanka — Palanci.* Tako je i u stranim dobro poznatim geografskim imenima: *Amerika — Americi, Afrika — Africi.*

Ali u onih geografskih imena u kojih se ne osjeća veza sa zajedničkom imenicom običnije je da se promjena ne vrši: *Boka — Boki, Gradiška — Gradiški, Požega — Požegi, Lika — Liki, Krka — Krki,* no nije isključena ni upotreba oblika tih imenica s izvršenom promjenom: *Boci, Gradišci, Požezi, Lici.* Posljednji primjer *(Krka)* nikad se ne upotrebljava u obliku s promijenjenim suglasnikom.

6) Ali u geografskih imena ima i treći način, po kojem se *k, g, h* u spomenutim padežima ne mijenjaju u *c, z, s* ispred *-i: Vojka — Vojki, Kreka — Kreki, Meka — Meki, Kostarika — Kostariki, Volga — Volgi.* U kojim je to domaćim imenima tako, o tom odlučuje narodni izgovor štokavskoga područja, a od stranih imena to su narodu manje poznata imena.

7) I zajedničke imenice tuđega porijekla izbjegavaju promjenu: *psiha — psihi, epoha — epohi, najlonka — najlonki, frizerka — frizerki, freska — freski, maska — maski.* Ali od imenica *epoha* i *maska* u književnoj je upotrebi i *eposi, masci.*

8) Imenice koje znače kakvo zvanje ili zanimanje i sl. također su običnije bez promjene: *aga — agi, sluga — slugi.* Ali je od ove druge imenice običan i oblik *sluzi.*

9) Imenice koje znače pripadnost pokrajini ili državi ne znaju za promjenu u spomenutim padežima: *Srbijanka — Srbijanki, Bosanka — Bosanki, Belgijanka — Belgijanki, Ličanka — Ličanki, Podunavka — Podunavki.* Ipak nije isključena ni promjena, npr. u nazivu lista ili književnog djela: *Podunavka — Podunavci, Srbijanka — Srbijanci.*

10) Imenice koje označavaju k a k v o s v o j s t v o ne podnose promjenu u dat. i lok. jedn.: *crnka — crnki, plavka — plavki, blondinka — blondinki.*

11) Promjene ne podnose ni neke dvosložne narodne riječi koje se svršavaju slogom *-ka: kuka — kuki, tuka — tuki, guka — guki, čuka — čuki.* Ali: *okuka — okuci.*

Promjene se ne vrše ni u nekih dvosložnih narodnih riječi koje se svršavaju slogom *-ha*, mada je kod ovih ipak moguća i promjena suglasnika: *muha — muhi* i *musi, buha — buhi* i *busi, juha — juhi* i *jusi, lijeha — lijehi* i *lijesi, streha — strehi* i *stresi.* Od imenice *snaha* običnije je *snasi* nego *snahi.*

b) Dakako, od ostalih zajedničkih imenica kojima se osnova svršava suglasnicima *k, g, h* bez teškog suglasničkog skupa, obavezna je promjena u *c, z, s* u dat. i lok. jednine, odnosno u *č, ž, š* u prisvojnom pridjevu (gdje ga ima) i u imenici deminutivnog značenja; npr.:

majka — majci — majčin — majčica
djevojka — djevojci — djevojčin — djevojčica
jabuka — jabuci — jabukov! — jabučica
ruka — ruci — ručni! — ručica
sprega — sprezi — sprežni! — spre̊žica
noga — nozi — nožni! — nožica.

66. — a) U prethodnoj je tački istaknuto da promjenu suglasnika *k, g, h* u *c, z, s* ispred *i* u dat. i lok. jednine pomjera i t e ž i n a i z g o v o r a s u g l a s n i č k i h s k u p o v a. Takvi bi teški suglasnički skupovi bili *ck, zg, sh* kad bi se ispred samoglasnika *i* suglasnici *k, g, h* morali pretvarati u *c, z, s.* Stoga suglasnici *k, g, h* u tim skupovima ostaju nepromijenjeni:

kocka — kocki *mazga — mazgi*
tezga — tezgi *drozga — drozgi*
pasha — pashi.

I prisvojni pridjevi i imenice deminutivnog značenja (ako ih ima) ne poznaju promjene suglasnika *k, g, h: mazga — mazgin — mazgica, kocka — kockin — kockica.*

b) Ni imenice kojima se osnove svršavaju suglasničkom skupinom *čk, ćk* ne podnose promjenu:

mačka — mački *kučka — kučki*
tačka — tački *voćka — voćki*
praćka — praćki.

Ako od takvih imenica ima prisvojnih pridjeva na *-in* i imenica deminutivnog značenja, suglasnici *k, g, h* u njima ne prelaze ispred *i* u *č, ž, š: mačka — mačkin — mačkica, kučka — kučkin — kučkica, voćka — voćkin — voćkica.*

Ali u nom. množine imenica m. r. kojima se osnova svršava suglasničkim skupom *čk* dolazi do promjene u *c, z, s* ispred samoglasnika *-i*, npr.:

konjičak — konjičci	*mačak — mačci*
zaključak — zaključci	*cvrčak — cvrčci*
oblačak — oblačci	*svračak — svračci.*

Od imenice *dečko* nom. množine, kad se od nje upotrebljava prava množina, glasi samo *dečki.*

Od imenicâ *ručak, točak, mućak* običnija je duga množina (s nastavkom *-ovi*): *ručkovi, točkovi, mućkovi.*

c) Ni u imenica ž. roda u kojih se osnova svršava suglasničkim skupom *tk* obično se ne vrši promjena, i to u dvosložnim imenicama nikako, a u višesložnim su dopušteni dvojaki oblici.

Tako se od imenica *motka, gatka, patka, tetka* dat. i lok. jednine pišu samo u obliku *motki, gatki, patki, tetki,* a od imenica *pripovijetka* i *zagonetka* upotrebljava se i *pripovijetki, zagonetki* i *pripovijeci, zagoneci.* Pa i od dvosložne imenice *bitka* može doći i *bici* pored *bitki.* Naprotiv, od trosložnih imenica *klijetka, krletka, čestitka* dat. i lok. običniji su u obliku *klijetki, krletki, čestitki.*

Ipak u nom. množine imenica m. r. kojima se osnova svršava skupinom *tk* ili *dk* redovno dolazi do promjene ovih suglasnika ispred samoglasnika *-i*, a *t* se onda ispred *c* gubi, npr.:

izdatak — izdaci	*savitak — savici*
ovitak — ovici	*gubitak — gubici*
primitak — primici	*pregradak — pregraci.*

d) Suglasnički skupovi *-sk, -šk* ne smatraju se za teške, pa u imenica s takvim završetkom osnove nužno dolazi do promjene zadnjonepčanih u piskave suglasnike:

daska — dasci	*puška — pušci*
ljuska — ljusci	*kruška — krušci*
guska — gusci	*vaška — vašci.*

67. — U nekim slučajevima imamo razliku između prisvojnog pridjeva na *-in* i deminutivne imenice izvedene nastavkom *-ica*, a ta je razlika u čuvanju osnovnog suglasnika kod pridjeva i u promjeni tog suglasnika kod deminutivne imenice, npr. *kruška — kruškin — kruščica, guska — guskin — guščica.*

Bilješka. — Ovo što je ovdje izneseno kao sadašnje jezično stanje i kao tendencija daljeg razvitka ne isključuje mogućnost pojedinačnih rješenja i izvan ovih pravila, ali će to biti posebno zabilježeno u pravopisnom rječniku, gdje se sve može lako naći.

IX

PROMJENA GLASA *L* U *O* NA KRAJU RIJEČI I NA KRAJU SLOGA

68. — U dijalektima koji čine osnovu hrvatskosrpskoga književnog jezika suglasnik *l* se (negdje u drugoj polovini 14. stoljeća) na kraju riječi i na kraju sloga mijenjao u *o*, pa smo tada dobili: *bio* (od *bil*), *čitao* (od *čital*), *čuo* (od *čul*), *dio* (od *dĕl*), *kotao* (od *kotal*), *veseo* (od *vesel*), *dioba* (od *dĕlba*), *seoba* (od *selba*), *prionuti* (od *prilnuti*) itd. Ali se ova promjena *l* u *o* naskoro prestala vršiti; *l* je opet moglo da stoji i na kraju riječi i na kraju sloga. I zato se ta promjena nije svagda podjednako sačuvala u književnom jeziku.

69. — Promjena glasa *l* u *o* u književnom se jeziku dosljedno čuva u nekoliko slučajeva.

a) Čuva se, prvo, u muškom rodu jednine radnoga glagolskog pridjeva:

bio, čuo, čitao, kopao, kleo, kupao, ležao, mahao, miješao, ostao, rekao, sijao, sipao, volio, znao.

Kada se ispred toga *o* dobivenog od *l* nađe još jedno *o*, onda se dva *o* sažimaju u dugo *o* i dobivaju se oblici: *ubō* (od *ubol* preko *uboo*), *probō* (od *probol* preko *proboo*).

Ali ako se ispred *o* dobivenog od *l* nađe koji drugi samoglasnik, u književnom se jeziku ne vrše nikakve dalje promjene, pa je dopušteno pisati samo bez sažimanja kao u gornjim primjerima (a ne onako kako se u narodu često izgovara: *čito, reko, miješo, sijo* ili *čita, reka* . . .).

b) Dosljedno se izgovara i piše *o* koje je nekad dobiveno od *l* i u imenica ž. r. s nastavkom *-nica:*

čitaonica, radionica, kadionica, vježbaonica,
štedionica (nekadašnje: *čitalnica, radilnica* . . .).

c) Dosljednu promjenu glasa *l* u *o* imaju i imenice m. i ž. roda u kojih se ispred toga glasa nalazi nepostojano *a* na kraju nominativa jednine:

kotao (prema *kotla*), *misao* (prema *misli*), *smisao* (prema *smisla*), *zamisao* (prema *zamisli*), *orao, posao, svrdao, ugao, uzao, osao* (gen. *osla*).

70. — U ostalim kategorijama riječi i oblika imamo: u jednim primjerima *o*, u drugim *l*, a u nekim slučajevima u istom primjeru i *o* i *l*. To ćemo pokazati posebno na imenicama, a posebno na pridjevima.

a) I m e n i c e koje su nekada imale *l* na kraju nominativa jednine, a nemaju nepostojano *a*, upotrebljavaju se trojako:

jedne od njih imaju samo *o:*

pepeo, veo, deo i *razdeo* (u ekavskom izgovoru);

druge se u tom obliku upotrebljavaju i sa *o* i sa *l:*

do i *dol, dio* i *dijel* (u ijekavskom izgovoru), *odio* i *odjel, predio* i *predjel, razdio* i *razdjel, soko* i *sokol, so* i *sol, sto* i *stol, vo* i *vol;*

a treće — samo u obliku sa *l*:

bol, val, pečal, glagol, pomol, spol, ždral i dr.

U obliku sa *l* upotrebljavaju se gotovo sve imenice stranog porijekla:

apostol, bal, bokal, general, gol, fudbal, kanal, konzul, maršal, metal, telal, žurnal.

Samo je imenica *anđeo* običnija u obliku sa *-o* nego sa *-l*.

b) Imenice s nastavkom *-lac* koje se izvode od radnoga glagolskog pridjeva a znače vršioca kakve radnje, u svim padežima osim nom. jedn. i gen. množine, mjesto nekadašnjeg *l* na kraju sloga imaju *o:*

prema *nosilac* i *nosilacu* (gen. mn.) imamo *nosioca, nosiocu, nosioca, nosioče, nosiocu, nosiocem, nosioci, nosiocima.* Tako isto: *davaoca, rušioca, rukovodioca, žeteoca, taoca* (prema *davalac, rušilac . . .*).

B i l j e š k a. — Gruba je pogreška ako se u imenica *žetelac, nosilac, talac* i sl. pod utjecajem ostalih padeža promjena glasa *l* u *o* prenosi u nom. jednine *žeteoc, nosioc, taoc* i u gen. množine *žeteoca, nosioca, taoca.* Njih treba upotrebljavati u jedino pravilnim oblicima *žetelac* i *žetelaca, nosilac* i *nosilaca, talac* i *talaca.*

Ako su imenice s nastavkom *-lac* izvedene od glagola jednosložne osnove, kao *znalac, prelac, tkalac,* i u ostalim padežima, ondje gdje je *l* na kraju sloga, obično imaju *l*, a ne *o: znalca* (rijetko *znaoca*) — *znalcu, prelca — prelcu, tkalca — tkalcu.* A i neke imenice izvedene od višesložnih osnova obično imaju suglasnik *l* i na kraju sloga, tj. i u svim ostalim padežima (a ne samo u nom. j. i u gen. množine): *nevaljalca — nevaljalcu* (od *nevaljalac), ustalca — ustalcu* (pored *ustaoca, ustaocu*), ali *pregaoca* (od *pregalac*), *poznavaoca* (od *poznavalac*). Imenica *pogorjelac* u ijekavskom izgovoru obično mijenja *l* u *o: pogòrioca, pogòriocu,* ali i *pogorjélca, pogorjélcu,* dok se u ekavskom čuva samo *l: pogorelac, pogorelca, pogorelcu.*

Ipak neke imenice toga tipa, u padežnim oblicima u kojima je *l* na kraju sloga, upotrebljavaju se i sa *l* i sa *o: stradalca* i *stradaoca* (od *stradalac*), *krvopilca* i *krvopioca* (od *krvopilac*).

c) Ako se imenice na *-lac* (i *-lak*) ne izvode od glagola, nego od drugih riječi, one obično imaju glas *l* ne samo u nominativu jednine i u genitivu množine nego i u ostalim padežima:

bijelca — bijelcu, anđelka — anđelku, žalca — žalcu, kotalca — kotalcu, feudalca — feudalcu, Prepolca — Prepolcu, palca — palcu i *palci* (na rukama), ali *paoci* (na točku).

Ipak se neke od njih, u istom značenju, upotrebljavaju i u obliku sa *o* i u obliku sa *l: stóca* (preko *stooca*) i *stolca, kóca* i *kolca.*

d) I kod imenica ž. i sr. roda:

1) *l* se na kraju sloga mijenja u *o*:
dioba, seoba, žaoka, vlasteostvo;

2) *l* ostaje nepromijenjeno, kao u primjerima:
bulka, Milka, molba, žalba, palma, bolnica, đavolstvo, nevaljalstvo;

3) neke takve imenice u istom značenju upotrebljavaju se u oba oblika, i sa *o* i sa *l:*

vlasteoka i *vlastelka, seoce* i *selce, stakaoce* i *stakalce, vesaoce* i *vesalce, krioce* i *krilce, groce* i *grlce.*

Pored pravilnih oblika *tužilaštvo, branilaštvo, pregalaštvo* čuju se često i oblici sa *o,* ali oni nisu dopušteni u književnoj upotrebi.

71. — a) P r i d j e v i koji su se u nom. jedn. m. r. nekad završavali suglasnikom *l* češće se danas upotrebljavaju u obliku sa *o* nego sa *l:*

veseo (nekadašnje *vesel*), *zao, nagao, okrugao, gnjio, mio, debeo, kiseo, pretio, ceo* i *smeo* (u ekavskom izgovoru).

b) Ali ima pridjeva koji se upotrebljavaju i u obliku sa *o* i u obliku sa *l:*

obao i *obal, topao* i *topal, čio* i *čil, podao* i *podal, cio* i *cijel* (u ijekavskom), *bijel* i *bio* (u ijekavskom), *smjel* i *smio* (u ijek., isto što i *smion*), a *ohol* jedino sa *l*.

72. — a) Pridjevi s osnovom na *l* i s nastavkom *-ski* samo u nekim slučajevima (obično u pridjevima izvedenim od imena mjesta) imaju jedino oblik sa *o* mjesto *l:*

sokoski (od Soko — grad), *dupioski* (od Dupilo, pleme u Crnoj Gori), *solioski* (Solila), *konavoski* (Konavli).

b) U drugim slučajevima takvi se pridjevi često upotrebljavaju u oba oblika:

anđeoski i *anđelski, vlasteoski* i *vlastelski, seoski* i *selski* (ovaj posljednji oblik ima pridjev kad se odnosi na određeno selo). Ali samo: *novoselski, pustoselski, dugoselski* itd.

c) Najčešći su primjeri pridjeva na *-ski* s neizmijenjenim *l* ispred nastavka *-ski:*

školski, kolski, štalski, avalski, kulski, bakalski, maršalski, sokolski, konzulski, fudbalski.

73. — a) Pridjevi s nastavkom *-an* /*-ni* i s osnovom na suglasnik *l* u jednim se slučajevima upotrebljavaju s neizmijenjenim *l* ispred toga nastavka:

stalna, stalno, stalni (prema *stalan*), *silna, silno, silni* (prema *silan*), *zahvalna, zahvalno, zahvalni* (prema *zahvalan*).

b) U drugim pak slučajevima ne samo što se *l* na kraju sloga mijenja u *o: misaona, misaono* i *misaoni* (od *misalna, misalno, misalni*), *smiona, smiono, smioni, osiona, osiono* i *osioni, steona* — nego se, po ugledu na te oblike, i nom. jedn. m. roda, u kome *l* nije bilo na kraju sloga, upotrebljava u obliku sa *o* mjesto sa *la:*

misaon, smion, osion.

X

JEDNAČENJE SUGLASNIKA

74. — Suglasnici našeg jezika po svojoj se prirodi manje ili više razlikuju; jedni od njih su zvučni, a drugi bezvučni; jedni se stvaraju na jedan, a drugi na drugi način; jedni na jednom, a drugi na drugom mjestu u ustima. Kada se pri tvorbi riječi ili u promjeni oblika dva suglasnika različna po zvučnosti ili po mjestu ili načinu tvorbe nađu jedan do drugoga, tada dobivamo suglasničke skupove teške za izgovor, i zbog toga dolazi do njihova jednačenja (asimilacije).

A. JEDNAČENJE PO ZVUČNOSTI

75. — Suglasnici se po zvučnosti dijele na zvučne i bezvučne. Kad izdvojimo sonante *(j, v, l, lj, r, m, n, nj)*, koji su svi zvučni, ostali suglasnici raspoređuju se u parove, koje čine jedan zvučni i jedan bezvučni suglasnik. Zvučni su suglasnici: *b, d, g, z, ž, đ, dž*, a bezvučni: *p, t, k, s, š, ć, č* i *h, f, c*, koji nemaju svoje zvučne parnjake.

Ima zvučnih suglasnika koji stoje pored bezvučnih i ne mijenjaju se pri tome, niti utječu na promjenu susjednih bezvučnih glasova. Takvi su svi sonanti. Ostali zvučni suglasnici, kada se nađu ispred bezvučnih, u izgovoru se redovno mijenjaju u bezvučne, i to svaki od njih u svoj odgovarajući parnjak (*b* u *p*, *d* u *t*, *g* u *k*, *z* u *s*, *ž* u *š*, *đ* u *ć*, *dž* u *č*). I obrnuto, kada se ma koji bezvučni suglasnik, osim *c, f* i *h*, nađe ispred bilo kojeg zvučnog (osim ispred sonanta), on se mijenja u svoj zvučni parnjak (*p* u *b*, *k* u *g*, *t* u *d*, *s* u *z*, *š* u *ž*, *ć* u *đ*, *č* u *dž*). U oba se slučaja vrši jednačenje prvog prema drugom suglasniku:

a) zvučno *b* ispred bezvučnih suglasnika mijenja se u *p*:

vrapca (od *vrabca*) prema *vrabac*, *ropstvo* (od *robstvo*), *opčiniti* (od *občiniti*), *gipka* (od *gibka*), *optužba* (od *obtužba*);

a bezvučno *p* ispred zvučnih mijenja se u *b*:

oklobdžija (od *oklopdžija*), *tobdžija* (od *topdžija*);

b) *d* se mijenja u *t:*

slatka (od *sladka*), *pretka* (od *predka*), *natprirodni* (od *nadprirodni*), *pretpostavka* (od *predpostavka*), *potcijeniti* (od *podcijeniti*), *otćušnuti* (od *odćušnuti*), *natčovjek* (od *nadčovjek*), *othraniti* (od *odhraniti*).

Ako se *d* nađe ispred *s* ili *š*, ono u pismu ostaje neizmijenjeno ma u kome se položaju u riječi nalazilo:

predstava, odstupiti, predsjednik, potpredsjednik, gradski, ljudski, vojvodstvo, ljudstvo, sredstvo, vodstvo, odšetati, kadšto, odštampati, podšišati.

A *t* se mijenja u *d:*

svadba (od *svatba*) prema *svat,*
udadba (od *udatba*) prema *udati,*
kosidba (od *kositba*) prema *kositi,*
primjedba (od *primjetba*) prema *primijetiti.*

Valja imati na umu da suglasnik *d* imamo i u oblicima gen. mn. tih imenica: *primjedaba, svadaba, kosidaba, udadaba,* iako se nalazi u položaju gdje se inače zvučnost suglasnika ne mijenja.

c) Suglasnik *g* se mijenja u *k:*

bokca (od *bogca*) prema *bogac, drukčije* (od *drugčije*);

a *k* se mijenja u *g:*

negda (od *nekda*), *svagdašnji* (od *svakdašnji*);

d) *z* se mijenja u *s:*

rascijepiti (od *razcijepiti*), *iscuriti* (od *izcuriti*), *gristi* (od *grizti*) prema *grizem, musti* (od *muzti*) prema *muzem, knjigovesca* (od *knjigovezca*) prema *knjigovezac, niska* (od *nizka*) prema *nizak, besplatan* (od *bezplatan*) prema *bez plaće, rashod* (od *razhod*);

a *s* se mijenja u *z:*

združiti (od *sdružiti*), *zgusnuti* (od *sgusnuti*), *zbogom* (od *s bogom*);

e) *ž* se mijenja u *š:*

drška (od *držka*) prema *držak, teškoća* (od *težkoća*) prema *težak, gruški* (od *gružki*) prema *Gruž, lašca* (od *lažca*) prema

lažac, bilješka (od *bilježka*), ali gen. mn. *bilježaka*; *Knešpolje* (od *Knežpolje*);

a *š* se mijenja u *ž:*

zadužbina (od *zadušbina*) prema *za dušu*;

f) *đ* se mijenja u *ć:*

žećca (od *žeđca*) prema *žeđ*, *omećka* (od *omeđka*) prema *omeđak*, *nalećke* (od *naleđke*);

ali ako se *đ* nađe ispred *s* u nastavku *-stvo*, ono u pisanju ostaje neizmijenjeno: *vođstvo* (a ne *voćstvo*) prema *vođa*;

g) *č* se mijenja u *dž:*

svjedodžba (od *svjedočba*), *narudžbina* (od *naručbina*), *srdžba* (od *srčba*). U genitivu množ. također *svjedodžaba, srdžaba.*

76. — Od jednačenja suglasnika po zvučnosti u pisanju se, pored slučajeva koje smo naveli, odstupa još:

1) u složenim riječima, najčešće u onima što su pozajmljene iz latinskog jezika, u kojima bi se promjenom suglasnika na kraju prvog dijela izgubila veza s njegovim značenjem, npr. *subpapilaran, jurisdikcija, adherentan, postdiplomski (postdiplomski studij), predturski (predturska vremena), podtekst* i sl.

2) u nekim vlastitim imenicama stranog porijekla i u pridjevima koji su od njih izvedeni, npr. *Vašington, vašingtonski, Habsburgovci, habsburški, Rentgen* i *Röntgen* (ali *rendgen-aparat*), *Musorgski* itd.

Naša muslimanska imena ne treba smatrati stranim, pa ih je bolje pisati u obliku: *Mithat, Ethem, Suphija* nego *Midhat, Edhem, Subhija.*

3) zvučni suglasnik *d* može ostati neizmijenjen ispred bezvučnih *c* i *č* iz posebnih razloga i u nekim domaćim vlastitim imenima (v. t. 82. b 1).

B. JEDNAČENJE SUGLASNIKA PO MJESTU TVORBE

77. — U našem jeziku ima suglasnika koji se i po mjestu tvorbe jednače sa suglasnicima ispred kojih se nalaze.

Suglasnici *s* i *z* kada stoje neposredno ispred prednjonepčanih suglasnika *(š, ž, ć, đ, č, dž, lj* i *nj)* mijenjaju se u sebi najsrodnije prednjonepčane suglasnike *š* i *ž.*

a) Tako se *s* mijenja u *š:*
lišće (lisće, ranije *listje)* prema *list, mašću (masću,* ranije *mastju), pašče (pasče)* prema *pas, prošnja (prosnja)* prema *prositi, nošnja (nosnja)* prema *nositi, snošljiv* prema *snositi, pošljem (posljem)* prema *poslati, mišlju (mislju);*

b) a *z* se mijenja u *ž:*
grožđe (grozđe, ranije *grozdje)* prema *grozd, iždikati (izđikati), iždžikljati (izdžikljati), miraždžika (mirazdžika), zabraždivati (zabrazđivati)* prema *zabrazditi, pažnja (paznja)* i *pažljiv (pazljiv)* prema *paziti, kažnjiv (kaznjiv)* prema *kazniti.*

c) Kada se *z* nađe neposredno ispred kojeg bezvučnog prednjonepčanog suglasnika, ne samo da se s njim izjednači po zvučnosti nego dolazi i do jednačenja po mjestu tvorbe, pa *z* preko *s* prelazi u *š:*
raščupati (razčupati preko *rasčupati), raščerupati (razčerupati* preko *rasčerupati), rašćeretati se (razćeretati se* preko *rasćeretati se), iščeznuti (izčeznuti* preko *isčeznuti), obraščić (obrazčić* preko *obrasčić), bešćutan (bezćutan* preko *besćutan).*

78. — a) Međutim, na kraju prefiksa koji se završavaju suglasnicima *s* i *z* ovi glasovi ostaju neizmijenjeni ako su prefiksi složeni s riječima koje počinju prednjonepčanim suglasnicima *lj* i *nj,* pa se i piše:
sljubiti, razljutiti, izljubiti, iznjihati, iznjuškati (a ne: *šljubiti, ražljutiti, ižljubiti . . .*).

b) Suglasnici *s* i *z* ne jednače se po mjestu tvorbe ni sa *lj* i *nj* koji su postali od *l* i *n* i glasa *j* dobivenog od starog jata, pa se piše: *snježan, snježanica, bjesnjeti, sljeme, sljepilo, sljepoća.*

79. — Od ostalih suglasnika jednačenju po mjestu tvorbe sklon je još jedino suglasnik *n.*

a) Kada se u prostim i izvedenim riječima nalazi neposredno ispred usnenih suglasnika, glas *n* se izgovara i piše kao *m:*
himba (mj. *hinba*) prema *hiniti (pretvarati se), zelembać* (mj. *zelenbać*), *stambeni* (mj. *stanbeni*), *prehrambeni* (mj. *prehranbeni*).

b) Ali u složenim riječima, kada se *n* nalazi na kraju prvog dijela složenice, ovo jednačenje nije potpuno, pa treba pisati:
jedanput, stranputica, crvenperka, vodenbuba, Osmanpašić, Rizvanbegović, vanbračni, vanpartijski itd.

XI

GUBLJENJE SUGLASNIKA

80. — Kad jednačenjem suglasnika ili nekim drugim putem dobijemo udvojene suglasnike ili suglasničke skupove teške za izgovor, onda dolazi do pojednostavnjivanja takvih suglasničkih skupova na taj način što se neki suglasnici iz njih gube.

a) Jedan udvojen ili dva izjednačena suglasnika u riječima hrvatskosrpskog jezika u izgovoru se svode na jedan glas koji se tako, kao jedan, i piše u svim slučajevima osim onih koje ćemo posebno navesti, npr.:

bezakonje (bezzakonje), iza (izza), odijeliti (oddijeliti), odužiti (oddužiti), pruski (prusski), ruski (russki), bežični (bezžični - bežžični), isitniti (izsitniti - issitniti), pedeset (petdeset - peddeset), poreski (porezski - poresski), sreski (srezski - sresski), šezdeset (šestdeset - šezddeset).

b) Odstupanja od svođenja dvaju suglasnika na jedan može biti u složenim riječima u kojima se prvi dio završava onim istim suglasnikom kojim počinje drugi njen dio. Kada bi ispuštanje jednog od tih suglasnika dovelo do nejasnoće ili težeg razumijevanja dotične riječi, pišemo udvojene suglasnike:

1) u superlativu pridjeva koji počinju suglasnikom *j:*
najjači, najjedriji, najjasniji, najjužniji, najjednostavniji;

2) u drugim složenicama kao što su:
naddruštveni, nuzzarada, preddržavni (*preddržavni* period), *poddijalekat, dvije četrdesettrećine* $\left(\frac{2}{43}\right)$.

81. — I udvojeni suglasnički skupovi, kao i udvojeni suglasnici, pojednostavnjuju se u izgovoru svođenjem na jedan skup; govori se, na primjer, *šesto*, ali treba pisati *šeststo* zato što *šesto* znači nešto drugo (to je srednji rod rednog broja *šesti*). Isto tako se

piše i *šeststogodišnji* kad ovaj složeni pridjev označava nešto što je staro 600 godina (jer bi on pojednostavnjivanjem dobio oblik *šestogodišnji*, kojim se označava ono što je staro 6 godina).

82. — a) Suglasnici *d* i *t* gube se u izgovoru ispred slivenih suglasnika *c*, *č*, *ć*, *đ* i *dž* (zato što ovi u prvom dijelu svome sadrže elemente glasova *d* i *t*), pa treba pisati:

gubici (a ne *gubitci*), *dobici* (a ne *dobitci*), *izuzeci* (a ne *izuzetci*), *oca* i *oče* (a ne *otca* i *otče*), *počeci* (a ne *početci*), *preci* (a ne *predci* ili *pretci*), *suci* i *suca* (a ne *sudci* i *sudca*), *burmudžija* (a ne *burmutdžija* ili *burmuddžija*), *simidžija* (a ne *simitdžija* ili *simiddžija*).

b) Od ispuštanja *d* i *t* ispred slivenih suglasnika *c*, *č*, *ć*, *đ* i *dž* odstupa se u vlastitim imenima i od njih izvedenim pridjevima kada čuvanjem praskavih zubnih suglasnika treba da se istakne razlika prema nekom drugom sličnom imenu, ili da se izbjegne pretjerana promjena oblika dotične riječi. To odstupanje imamo u ovim slučajevima:

1) Suglasnik *d* može se pisati, npr., u prezimenu *Kadčić* i pridjevu *Kadčićev* (za razliku od *Kačić* i *Kačićev*), u zavisnim padežima od imena *Zabrdac — Zabrdca, Zabrdcu* ili od *Brgudac* (mjesto u Istri) — iz *Brgudca.*

2) Suglasnik *t* piše se u riječima složenim s prefiksom koji se završava glasom *d* ako riječ počinje bilo kojim slivenim suglasnikom:

otćušnuti (odćušnuti), otcijepiti (odcijepiti), potcijeniti (podcijeniti), a ne: *ućušnuti, ocijepiti, pocijeniti,* jer ove riječi nešto drugo znače.

c) Suglasnici *d* i *t* obično se gube i ispred suglasničkog skupa *št* da bi se izbjeglo nagomilavanje zubnih suglasnika, pa se piše kao što se i izgovara:

hrvaština (a ne *hrvatština*), *nemaština* i *neimaština* (a ne *nematština*), *gospoština* (a ne *gospodština*).

U pisanju se od ovoga odstupa u riječima: *budšto* (što bilo) i *kadšto.* Ali se piše *rašta* i *radšta.*

d) Suglasnici *d* i *t* gube se i iz položaja između drugih suglasnika kada su ispred njih suglasnici: *z*, *s*, *ž* ili *š*, a iza njih: *b*, *k*, *l*, *lj*, *m*, *n* ili *nj*:

bolesnik (a ne *bolestnik*) prema *bolest*, *groska* (a ne *grozdka*) od *grozdak*, *liska* (a ne *listka*) od *listak*, *naprska* (a ne *naprstka*) od *naprstak*, *tazbina* (a ne *tastbina*), *gozba* (a ne *gostba*), *rasla* i *raslo* (a ne *rastla* i *rastlo*) prema *rastao* i *rasti*, *bolešljiv* (a ne *bolestljiv*), *usmeno* (a ne *ustmeno*) prema *usta*, *pozorišni* (a ne *pozorištni*) prema *pozorište*, *kazališni* (a ne *kazališnti*) prema *kazalište*, *godišnji* (a ne *godištnji*) prema *godište*, *grozni* (a ne *grozdni*) prema *grozd*, *lisnat* (a ne *listnat*) prema *list*, *izvrsna* (a ne *izvrstna*) prema *izvrstan*, *vlasna* (a ne *vlastna*) prema *vlastan*, *pakosna* (a ne *pakostna*) prema *pakostan*, *radosna* (a ne *radostna*) prema *radostan*, *nužna* (a ne *nuždna*) prema *nuždan*.

U nom. jedn. m. roda ovog posljednjeg primjera glas *d* se, dakako, čuva, jer tu i nije bilo uslova za njegovo gubljenje (iza njega nije nikakav suglasnik, već samoglasnik), pa je pravilno govoriti i pisati *nuždan*. Ali je u našem govornom jeziku, pa i kod velikog broja pisaca, uobičajen oblik *nužan*, koji je dobiven analogijom prema oblicima gdje je gubljenje glasa *d* uslovljeno njegovim međusuglasničkim položajem. Zato je pored *nuždan* dopušteno pisati i *nužan*.

83. — a) I od slučajeva gubljenja zubnih suglasnika iz međusuglasničkog položaja također ima odstupanja. U potpuno istom položaju čuva se suglasnik *t* između *s* (na prvom) i *lj* (na drugom mjestu) u pridjeva: *popustljiv* i *nepopustljiv*.

b) Suglasnik *t* također se čuva u položaju između suglasnika *s* na prvom i suglasnika *k* ili *n* na drugom mjestu u pridjeva izvedenih od stranih riječi nastavkom *-ni* i u imenica izvedenih nastavkom *-kinja:*

azbestni, protestni, antifašistkinja, gimnazistkinja, komunistkinja, socijalistkinja.

U imenice ove vrste *modiskinja*, koja se upotrebljava naporedo sa *modistica*, suglasnik *t* ispada između *s* i *k*.

c) Imeničke zamjenice *tko, netko, nitko* i danas se u jednim govorima hrvatskosrpskog jezika u nominativu tako izgovaraju. U drugim se njegovim govorima suglasnik *t* ispred *k* izgubio u nominativu, te se ove riječi u njima izgovaraju: *ko, neko, niko*. Zato je dopušteno da se te riječi pišu na oba načina.

84. — U vezi sa slivenim suglasnicima, i u dodiru s njima, ne gube se samo suglasnici *t* i *d* kada dođu neposredno ispred njih već i suglasnik *s*, ali ovaj znatno rjeđe.

a) Suglasnik *s* iza slivenih suglasnika, u neposrednom susjedstvu sa srodnim glasovnim elementom (s drugim dijelom slivenog suglasnika), gubi se ili se čuva. Iz tog položaja glas *s* gubi se u izgovoru i ispušta u pisanju u pridjeva i priloga s nastavkom *-ski:*

mladićki (a ne *mladićski*), *plemićki* (a ne *plemićski*), *nikšićki* (a ne *nikšićski*), *tršićki* (a ne *tršićski*), *varmećki* (a ne *varmećski* ili *varmeđski*), *bogovaćki* (a ne *bogovađski* ili *bogovaćski*), *pećki* (a ne *pećski*), *gospićki* (a ne *gospićski*), *junački* (a ne *junačski*), *djevojački* (a ne *djevojačski*), *gradački* (a ne *gradačski*), *visočki* (a ne *visočski*) itd.

U imenica s nastavkom *-stvo* — suglasnik *s* čuva se iza slivenog suglasnika *ć:*

pokućstvo, *mogućstvo*, *preimućstvo*.

b) Iza *č* glas *s* od istog nastavka također se gubi, a *č* se pojednostavnjuje gubljenjem praskavog elementa i svođenjem na *š: djevojaštvo* i *junaštvo* (od *djevojačstvo* i *junačstvo*).

c) Suglasnik *s* i od nastavka *-ski* i od nastavka *-stvo* gubi se, dakako, i iza suglasnika *š* i *ž:*

lupeški (a ne *lupešski*) i *lupeštvo* (a ne *lupešstvo* ili *lupežstvo*), *društvo* i *siromaštvo* (a ne *družstvo* i *siromašstvo*), *mnoštvo* (a ne *mnošstvo* ili *množstvo*).

85. — Do gubljenja suglasnika dolazi i razjednačivanjem (disimilacijom) koje katkad imamo u primjerima prisvojnih pridjeva i prezimena izvedenih od ličnih imena u kojih je drugi dio *-slav*, pa se govori i piše: *Vladisavljev* pored *Vladislavljev* i *Vladisavljević* pored *Vladislavljević* (prema *Vladislav*), *Radosavljev* pored *Radoslavljev* i *Radosavljević* pored *Radoslavljević* (prema *Radoslav*).

U ovim i sličnim primjerima suglasnik *l* ispada zato što se nalazi u slogu neposredno ispred srodnog suglasnika *lj*.

XII

SASTAVLJENO I RASTAVLJENO PISANJE RIJEČI

86. — U hrvatskosrpskom jeziku pojedini izrazi, pa i cijele rečenice, razvitkom drukčijih značenja, promjenom oblika ili bar akcenta, postaju složenicama. I svi se dijelovi takvih izraza onda pišu sastavljeno, kao jedna riječ. Ali isti ti i slični skupovi riječi, ukoliko u njima ne dođe do spomenutih promjena, i dalje ostaju izrazi od po dvije ili više riječi, koje tada treba pisati odvojeno jednu od druge. Katkada cio proces ostaje na pola puta, i tada se između pojedinih riječi piše crtica. Ali svagda nije tako jednostavno odrediti da li u pojedinim slučajevima ima uslova za stvaranje složenice, tj. da li dijelovi takvih izraza i dalje ostaju posebne riječi ili ih treba pisati sastavljeno, kao jednu složenu riječ, ili pak između njih stavljati crticu.

Najprije valja istaći da složenicom obično postaju dvije ili više međusobno povezanih riječi onda kada dobiju novo značenje, drukčije od onoga što ga imaju kao zasebne riječi.

a) Imenica *Vučitrn* (od *vučji trn*) postala je naziv mjesta. Složenica *Pustopolje* također je dobivena od dva svoja sastavna dijela kada su izgubili značenje *pustog polja* (koje još imaju u primjerima kao što je: *Izašli su na pusto polje gdje nikoga nije bilo)* i počeli označavati jedno određeno mjesto *(Izvršen je napad na Pustopolje).*

Pravu složenicu imamo u rečenici: *Sve je pošlo nizbrdo* (tj. *naopako*) i u svim drugim slučajevima kada se riječ *nizbrdo* upotrijebi u značenju *naopako, u sunovrat, strmo* ili štogod slično, a ne *niz brdo* (kao u primjeru: *Kada se čovjek popne na brdo, pa hoće da ide dalje, on opet mora niz brdo*), gdje obje riječi i *niz* i *brdo* čuvaju svoja posebna značenja. Dalje, u primjeru: *To je bilo uoči rata* — *uoči* se, kao složena riječ, mora pisati ovako sastavljeno zato što ona tu znači *neposredno pred,* dakle — nešto sasvim drugo, a ne ono što znači u rečenici: *Pogledaj mu*

u oči ili *Rekao mu je u oči* (tj. pred njim gledajući mu u oči). Isto tako je pravilno sastavljeno napisati *akobogda* (a ne: *ako bog da*) kada se upotrijebi u značenju: *kamo?* ili *sretno!*

b) Kao složen se mora pisati i svaki izraz kada se neki njegov sastavni dio ne upotrebljava samostalno u obliku koji ima u složenici. Prilozi *zarana* i *iskosa* ne mogu se pisati drukčije. Tako isto ni *odande* i *dovde* rastavljeno ne bi bilo dopušteno napisati, jer njihovi dijelovi nisu sačuvali neizmijenjene nekadašnje svoje oblike.

c) Stvaranju složenica od više posebnih riječi prethodi obično i svođenje akcenta tih riječi na jedan akcent cijeloga izraza. Ali to samo za sebe nije neko apsolutno mjerilo jer, prvo, imamo, doduše vrlo rijetko, i pojedinih riječi sa dva akcenta (*nâjveličanstvènijī, psèudoklàsičnī* i dr.). A osim toga mnogi se izrazi od po više riječi ne moraju stapati u složenicu iako imaju samo po jedan akcent. Takvi su različni izrazi sastavljeni od proklitika i oblika riječi ispred kojih stoje, a najčešće i izrazi od akcenatskih riječi i enklitika koje se na njih naslanjaju (*nè nosīm, bèz vās, dāo sam mu* itd.).

d) Ipak u mnogim slučajevima i od čuvanja akcenta svakog dijela izraza, odnosno njihova povezivanja jedinstvom akcenta, zavisi da li će se posebni dijelovi izraza pisati odvojeno ili sastavljeno. Očevidno se u nazivima mjesta *Novi Sad* i *Babina Greda* izmijenilo prvobitno značenje sastavnih dijelova, kao i u *Vučitrn* i *Pustopolje;* ni to više nije nikakav *novi sad* ni *babina greda,* nego imena dvaju određenih mjesta, pa opet nisu postali složenice zato što pojedine riječi u tim nazivima čuvaju svoje akcente i promjenu svojih sastavnih dijelova.

Sada će, poslije ovih općih napomena, biti prikazano kako se na primjerima pojedinih vrsta riječi ogledaju iznijeti uslovi za stvaranje složenica ili, određenije rečeno, koje međusobno povezane skupove riječi treba pisati sastavljeno a koje rastavljeno.

IMENICE

87. — a) Znatan broj imenica u našem jeziku postao je sraščivanjem dviju ili više riječi u jednu složenicu. Pri tome su, prema općem pravilu, njihovi sastavni dijelovi izmijenili svoje značenje, a cijela je složenica dobila oblik (jedan akcent i zavr-

šetak) jedne riječi. I jasno je da sastavne dijelove takvih složenih imenica, ma koje riječi ulazile u njihov sastav, treba pisati zajedno:

bratučed, domazet, jugozapad, sjeveroistok, bjelobrk, plavokosa, pazikuća, ispičutura, glavobolja itd.

Između ostalih tako se zajedno pišu i vlastita geografska imena:

Beograd, Medvedgrad, Vučitrn, Carigrad, Pustopolje, Stàrigrād (naziv jednog grada), ali i *Stârī Grâd* (naziv drugog), *Banjalúka* (i *Bânjā Lúka*, iz *Bânjē Lúkē*), *Dànilovgrād*, iz *Dànilovgrāda* (i češće: *Dànilov Grâd*, iz *Dànilova Grâda*), *Budimpešta, Titograd, Krišpolje* itd.

b) Ali ako sastavni dijelovi čuvaju svoje posebne akcente, a u promjeni po padežima prvi dio ostaje nepromijenjen, višečlani nazivi mjesta pišu se s crticom između prvog i drugog dijela:

Hèrceg-Nôvī (iz *Hèrceg-Nôvōg*, u *Hèrceg-Nôvōm*), *Ìvanić-Grâd* (iz *Ìvanić-Grâda*, u *Ìvanić-Grádu*).

c) Kada dvočlani nazivi mjesta čuvaju svoje posebne akcente, a uz to u promjeni svaki taj dio ima i svoje nastavke, oni se, i uz promjenu značenja, pišu rastavljeno:

Nôvī Sád (iz *Nôvōg Sáda*), *Bijelō Pōlje* (iz *Bijelōg Pōlja*), *Bêlā Cŕkva* (iz *Bêlē Cŕkvē*), *Dônjī Vákuf* (iz *Dônjēg Vákufa*), *Bânova Járuga* (iz *Bânovē Jàrugē*), *Krîvā Pàlānka* (iz *Krîvē Pàlankē*).

d) I imena država složena od dvaju dijelova, ne samo kada je u pitanju jedan pridjevski a drugi imenički dio nego i kada su oba dijela imenička, ako njima treba označiti jedinstvenost pojma koji označavaju, — ona se izgovaraju s jednim akcentom i pišu sastavljeno, kao složena riječ:

Jugòslāvija, Bjelòrusija (ili *Bijelā Rûsija*), *Čehoslòvačka.*

Ako se pak sastavni dijelovi, i pored toga što uzeti zajedno čine jedan pojam, osjećaju i kao dva posebna u tome jedinstvenom pojmu, onda riječi koje ih označavaju pišemo s crticom:

Austro-Ugarska.

Imena državljana pojedinih zemalja, imena pripadnika naroda, kao i imena stanovnika pojedinih mjesta, pišu se sastavljeno, ne samo kada se zajedno pišu imena dotičnih država ili mjesta, nego i kada se pišu s crticom, pa i kao posebne riječi:

Jugoslaven, Bjelorus, Indonežanin, Beograđanin, Babogredac, Hercegnovljanin, Novosađanin, Bjelopoljac, Krivopalančanin, Južnoamerikanac (prema *Južna Amerika*).

e) Sastavljeno se pišu imenice s odričnom riječcom *ne* i s različnim prefiksima:

nečovjek, neljudi, nebrat, nevjera, neprijatelj, nesoj, beskućnik, bezdušnik, bezobraznica, pomajka, poočim, suvlasnik, pračovjek, antifašist, kontrarevolucija, pseudomarksist, protivudar, predstraža, međuprostor, protivmjera (protumjera) itd.

f) I imenica *popodne* kada označava u cjelini vrijeme dana poslije dvanaest sati piše se sastavljeno *(Cijelo popodne sam te čekao).* A kao *po*, tako se i prijedlozi *prije* i *poslije* (ek. *pre* i *posle*) pišu sastavljeno s imenicom *podne* kada zajedno s njom označavaju cijelo vrijeme dana prije, odnosno poslije 12 sati, npr.:

Svako *prijepodne* (dio dana do 12 sati) provodi u kancelariji, a cijelo *poslijepodne* radi kod kuće. Toga *prijepodneva* nije došao na posao, a u toku cijelog *poslijepodneva* nitko se nije javljao od njegove kuće.

Ali kada se istim ovim izrazom označava bilo koji od trenutaka *prije*, odnosno *poslije* 12 sati, prijedlog se u nepromijenjenom obliku piše odvojeno od imenice (Doći ću k vama sutra *prije podne.* — To je bilo *poslije podne*).

g) Potpuno se sraščuje s imenicom i s njom se zajedno piše i riječ *polu:*

polubrat, polubog, poluvod, poluproleter, polukrug, polulopta, polumjera, polusložena.

h) Ako dvije imenice od kojih jedna određuje drugu označavaju jedan pojam i u promjeni samo druga mijenja nastavke, a svaka čuva svoj akcent, one se pišu s crticom:

spomen-ploča, rak-rana, kremen-kamen, uzor-majka, ivan-cvijet, auto-put, radio-stanica, alaj-barjak, baš-čaršija, radio-amater.

I pridjevi izvedeni od njih pišu se s crticom:
baš-čaršijski, radio-amaterski.

Na isti se način pišu i nazivi za generalske činove:
general-major, general-potpukovnik, general-pukovnik,
pa i kada se izgovaraju s jednim akcentom (ali — *general armije*).

i) Ako se uz vlastito ime upotrebljava neka druga imenica kao ime šireg općeg pojma, kao nadimak, titula, zanimanje, srodstvo ili prezime, a u promjeni prva imenica ostaje nepromijenjena, onda se između njih piše crtica:

Hajduk-Veljka, Hajduk-Veljku, Car-Lazare (ali u nominativu: *Hajduk Veljko* i *Car Lazar*), *gazda-Mitra, Jug-Bogdana, tetka-Zdenki, Čiča-Iliju, Kraljević-Marka, Janković-Stojana, kod Zmaj-Jove, u Kunar-planini.*

Isto se tako postupa ako uz neku imenicu u takvoj službi stoji tuđa riječ koja se uopće ne mijenja, npr. *hadži, efendi, uzun, kir:*

Uzun Mirko, a *Uzun-Mirku, Hadži Đera, Hadži-Đere, Hadži-Đeru, efendi Mita, efendi-Mite, efendi-Mitu, kir Janja, kir-Janji, kir-Janju.*

Kada nadimak stoji iza imena (ili prezimena), između njih se uopće ne piše crtica: *Jovan Jovanović Zmaj, Josip Broz Tito, Đuro Pucar Stari.*

j) A kad neka ličnost nosi dva prezimena od kojih se prvo ne mijenja, onda između tih prezimena treba staviti crticu: *Ivana Brlić-Mažuranić, Anica Savić-Rebac, Mihailo Polit-Desančić.*

Kada se pak oba prezimena mijenjaju, crtica se između njih ne piše: *Petar Petrović Njegoš, Andrija Kačić Miošić, Ante Tresić Pavičić* itd.

k) Ako titula, odnosno zvanje dolazi iza ličnog imena, ono se za nj obično vezuje crticom:

Smail-aga, Omer-paša, Husein-beg, Kostreš-harambaša, Peul-kapetan, Milić-barjaktar.

Tako i pridjevi: *Smail-agin, Omer-pašin* i sl.

Primjeri kao što je *Vuča dženeral* (iz narodne pjesme) razlikuju se od prethodnih po tome što se u promjeni ovoga mijenja i ime i zvanje: *Vuče dženerala, Vuči dženeralu,* dok se u naprijed navedenim primjerima prvi dio ne mijenja (*Smail-aga, Smail-age, Kostreš-harambaša, Kostreš-harambaši*).

l) Te se titule i potpuno srašćuju s imenom kome se dodaju i s njime se pišu kao jedna riječ kada nisu stvarne, nego se upotrebljavaju samo iz poštovanja (ili i podrugljivo):

Ibrahimbeg, Mujaga, Mustafaga, Zafiraga itd.

Prezimena pak izvedena od imena s takvim titulama zajedno s njima su prave složenice, i kao takve se jedino sastavljeno pišu: *Smailagić, Omerpašić, Gavrankapetanović, Huseinbegović.* A opet se zajedno, kao jedna složena riječ, pišu i prezimena s titulama i sličnim dodacima koji stoje ispred njih (*uzun, hadži, hajduk* i dr.): *Uzunmirković, Hadžiosmanović, Hajdukveljković* itd.

m) Nazivi praznika od prisvojnih pridjeva i imenice *dan* pišu se sastavljeno: *Đurđevdan, Petrovdan, Nikoljdan, Mitrovdan.* Tako se i u promjeni, rjeđe doduše, pišu kao jedna riječ ako se izgovaraju s jednim akcentom i ako im se mijenja samo drugi, a ne i prvi dio: *Đurdevdana, Petrovdana.*

Znatno češće u promjeni tih imenica oba dijela dobivaju svoje nastavke, pa se onda pišu rastavljeno, kao dvije posebne riječi: *od Mitrova dne do Đurdeva dne* (a u pjesmama i *od Mitrova do Đurđeva dana*), *o Nikolju dne* itd.

PRIDJEVI

88. — a) Kada su pridjevi sastavljeni od dva dijela od kojih jedan određuje drugi, oni su prave složenice i pišu se sastavljeno.

Prema tome složeni pridjevi u kojih je prvi dio riječca *ne* ili bilo koji prefiks pišu se sastavljeno:

nepoznat, nepažljiv, neukusan, nezdrav, nevidljiv, bezuman, bezdušan, besmislen, nakriv, nakiseo, nažut, prosjed, subjel, omalen, prevelik, predobar, amoralan, aseptičan, antisocijalistički, predratni, poslijeratni, nadmorski, natčovječanski, polupoznat itd.

b) Isto se tako zajedno pišu dijelovi složenih pridjeva kada je prvi od njih zamjeničko-priloškog ili pridjevsko-priloškog porijekla:

istorodan, istoimen, samosvjestan, samonikao, samotvor, sveslavenski, sveznao, sveobuhvatan, sebeznao, općeobrazovni,

općepoznat, mnogopoštovani, mnogocijenjeni, visokokvalificiran, novopostavljeni, novopodignut, takozvani, pseudomarksistički.

Ali ako se priloški dio takvih pridjeva naročito naglašava, on se piše odvojeno od pridjeva: *mnogo poštovani, visoko cijenjeni, mnogo uvaženi.*

c) Sastavljeno se pišu i pridjevi postali od skupova riječi: *velikodušan, dobrosrećan, dobroćudan, malouman, širokotračan, svilorun, crnook, plavokos, praznoruk, punokrvan, tankovrh, pravolinijski, ravnokrak, tvrdoglav.*

Ovamo idu i pridjevi tipa: *narodnooslobodilački, naučnoistraživački* (prema: *naučno istraživanje*) i sl.

Tako se prave složeni pridjevi i od skupova riječi s brojem ili količinskim prilogom na prvom mjestu:

dvostruk (od dva struka), *trostran, četverosložan, prvostepeni, drugorazredni, šestogodišnji* (od šest godina), *šeststogodišnji* (od 600 godina), *dvanaestomjesečni, višestran, mnogostruk.*

d) Kada se složeni pridjevi grade od višečlanih brojeva, oni se stapaju i sastavljeno pišu samo s posljednjom riječju toga broja:

dvadeset petogodišnji, sto pedeset petogodišnji, trideset petodnevni, hiljadu petstogodišnji itd.

e) Složeni se pridjevi prave i od svih skupova riječi koje jedna drugu određuju a označavaju jedan pojam, bez obzira na to da li se ti nazivi od više dijelova pišu kao jedna složena riječ, kao polusloženica, tj. s crticom između sastavnih dijelova, ili rastavljeno. Sastavljeno, kao jedna složena riječ, pišu se:

jugoslavenski, čehoslovački, indoevropski, indokineski (kada se odnosi na *Indokinu*, inače: *indo-kineski*, koji se odnosi na *Indiju* i *Kinu*), *banjalučki, grubišnopoljski, donjolapački, hercegnovski, novosadski, bjelopoljski, sjevernoafrički, južnoamerički, istočnoevropski, srednjoškolski, donjogradski, prednjonepčani, književnohistorijski* (koji se odnosi na *književnu historiju*, odnosno na *historiju književnosti*), *vojnogeografski* (prema *vojna geografija*), *književnoteorijski* (prema *književna teorija*, odnosno *teorija književnosti*).

f) Samo sastavljeno se pišu i pridjevi: *socijaldemokratski, radikalsocijalistički, nacionalsocijalistički* i sl. I imenice od kojih se oni izvode pišu se također zajedno: *socijaldemokrat, radikalsocijalist, nacionalsocijalist.*

Od složenog pridjeva *radikalsocijalistički* (ovako sastavljeno napisanog) treba razlikovati polusloženicu *radikal-socijalistički* (i *radikalno-socijalistički*), koja se piše s crticom između sastavnih dijelova onda kad označava nešto što je *radikalno* i *socijalističko* (*radikal-socijalistička*, odnosno *radikalno-socijalistička vlada*, tj. vlada radikala i socijalista) za razliku od onoga što je *radikalsocijalističko* (prema *radikalni socijalisti*).

89. — a) U svim slučajevima gdje skupovi od dvaju ili više naporednih pridjeva označavaju jedan opći pojam, sastavljen od više razgraničenih posebnih pojmova, piše se crtica između sastavnih dijelova:

francusko-njemački, poljsko-slovenski, rusko-engleski (rječnici), *anglo-američki* (savez), *francusko-pruski* (rat); *Moravsko-vardarska dolina* (doline Morave i Vardara koje se jedna na drugu nastavljaju i čine jednu cjelinu, ali se tačno zna dokle ide dolina Morave, a odakle počinje dolina Vardara); *Autonomna Kosovsko-Metohijska Oblast* (oblast Kosova i Metohije), *ličko-krbavska županija* (nekadašnja županija koja je obuhvatala Liku i Krbavu); *plavo-bijelo-crvena zastava* (zastava od tri uočljive i tačno razgraničene boje); *hrvatsko-srpska koalicija* (nekadašnja koalicija hrvatskih i srpskih stranaka u Hrvatskoj), *srpsko-hrvatski narodni običaji* (tj. običaji Srba i Hrvata koji su različiti).

b) Od takvih se polusloženica razlikuju prave složenice, kakvu imamo u primjeru *hrvatskosrpski* (odnosno *srpskohrvatski*) *jezik*, kojim se označava jedan jedinstveni pojam. I kao znak nerazgraničivosti pojma zajedničkog jezika Hrvata i Srba (za razliku od slučajeva u kojima je moguće tačno odrediti granicu između više posebnih u jednom zajedničkom pojmu), on se i označava pravom složenicom, u kojoj se dijelovi pišu sastavljeno.

Tako se, dakako, pišu i drugi pridjevi kad označavaju nerazgraničivo dvojstvo osobine koja se njima kazuje: *zvjezdastoplava* je, npr., materija koja je u cjelini i zvjezdasta i plava, koja je, naime, plava a u isto vrijeme i zvjezdasta; *gluhonijem* je čovjek koji je istodobno gluh i nijem. Ovamo bi po načinu pisanja išli

i pridjevi *sjeveroistočni, jugozapadni, jugoistočni* i *sjeverozapadni, danonoćni* (stalni, neprekidni), mada su oni izvedeni od naporedno složenih imenica, tj. skupova naporedno upotrijebljenih imenica, pa im je i način tvorbe nešto drukčiji.

c) Prave su složenice, pa se samo sastavljeno pišu i pridjevi koji označavaju nijanse boja, kao što su:

otvorenoplav, tamnosiv, zagasitocrven, svijetložut, uljanoplav, svijetlocrven.

Ali ako oba ova dijela zadržavaju svoja posebna značenja, pišu se odvojeno: *intenzivno plav, jako crven* itd.

d) Kada treba označiti autorsko suvlasništvo dvaju pisaca jednog djela, onda se samo od drugog (po redu) prezimena pravi prisvojni pridjev, a između prvog i drugog se piše crtica: *Broz-Ivekovićev* Rječnik, *Iljf - Petrovljev* roman, *Ristić-Kangrgin* Rečnik (ovo, dakako, samo ukoliko se u istoj službi ne upotrebljava genitiv jednog i drugog prezimena s veznikom *i* između njih: Rječnik *Broza i Ivekovića,* Rečnik *Ristića i Kangrge* itd.).

ZAMJENICE

90. — a) Složene zamjenice:

kojetko i *kojeko (kojekoga, kojekome), koješta (koječega, koječemu), štošta (štočega, štočemu), štotko* i *štoko, štokoji, gdjetko* i *gdjeko, gdjekoji, gdješta, kojekakav, koječiji, kojekoliko, kojekoji, kojekoja* i sl. —

postale su srašćivanjem pojedinih zamjenica s drugim zamjenicama ili zamjeničkim prilozima. Njihovi su sastavni dijelovi izgubili predašnja svoja posebna značenja i dobili novo značenje, a uz to su mjesto posebnih dobili i jedan, zajednički akcent, pa se zato samo sastavljeno i pišu.

b) U pojedinim padežima dijelovi takvih složenih zamjenica mogu biti rastavljeni prijedlogom ili nekom enklitičnom riječju, i tada se, dakako, pišu odvojeno:

Koje o čemu nam je pripovijedao. — *Koje ga kakvim* pričama obmanjivao.

Ali se ovo osjeća kao nešto zastario, svakako manje običan, način izražavanja; gotovo svi danas govore i pišu:

O koječemu nam je pripovijedao. — *Kojekakvim* pričama ga obmanjivao.

91. — a) Prijedlog i zamjenica također se sraščuju u jednu riječ, ali samo onda kada se u ovoj vezi potpuno gubi zamjeničko značenje, a cio izraz postaje uzročnim, vremenskim i kakvim sličnim prilogom, kao u primjerima: *zato, stoga, potom, uto* (u značenju *tada*):

On se razbolio i *zato* nije mogao doći (za razliku od: Ti ne mariš *za to* ili On ništa *za to* nije učinio). — Most je bio razrušen i *stoga* je napredovanje nešto usporeno. — *Uto* i dan već rudjeti poče.

b) I u drugim se nekim slučajevima prijedloško-zamjeničke veze riječi, kao što su: *uz to, pri tom, po tome, poslije toga* (o čemu je govorio) i sl., ponekad pomjera značenje, ali se ono ne mijenja potpuno, pa ih zato treba pisati rastavljeno.

Još se jasnije osjeća padežno značenje zamjenica u vezama pojedinih njihovih oblika s prijedlozima, kakve imamo u primjerima: *sa mnom, s tobom, preda se, preda nj, u nj, za me, za te, uza me, uza se, za se, preda se, među se* (Među se se hoće da pokolju.).

c) Za razliku od takvih slučajeva u primjerima *napose* (odvojeno, posebno), *napremase* (preko puta) imamo prave složenice, bez zamjeničkog a sa priloškim značenjem: O tome treba *napose* govoriti. — Kuće su im *napremase*.

d) Ne može se sumnjati da su se u odričnim i općim zamjenicama: *nitko* i *niko, ništa, nikoji, ničiji, nikakav, nikolik* i *itko* i *iko, išta, ikoji, ičiji, ikakav, ikolik* — riječce *ni* i *i* potpuno srasle sa zamjeničkim dijelom, i nitko ih drukčije ne piše nego sastavljeno.

Ali se pri upotrebi prijedloga sastavni dijelovi tih složenica pišu rastavljeno:

Ni od koga to niste mogli čuti. — *Ni prema kojoj* drugoj strani se nije znao okrenuti. — *Ni za koga* drugog ona se ne brine. — O tome nisam *ni s kim* govorio. — Ne mislim *ni o čemu* drugom. — Ako *i od koga* nešto čuješ, reci mi! — Da li ti *i za šta* mariš? — Mislite li *i s kim* govoriti o tome? — Da li ste vi *i o čemu* drugome mislili?

e) Zamjenica *sav (vas)* kao dio općih zamjenica, bilo da se (bez obzira na rod i broj) upotrebljava u obliku ž. r. jednine *sva*, bilo da razlikuje rod i broj, — uvijek se piše sastavljeno sa zamjenicom čiji dio čini:

svakakav, svakakva, svakakvo, svakakvi, svakakve, svakakva, vaskolik, svakolika, svekoliko, svikoliki, svekolike, svakolika.

f) Međutim, kada u sastav općih zamjenica ulaze riječce *ma, bilo* ili *mu drago*, — one se uvijek pišu odvojeno:

ma tko i *ma ko, ma koji, ma šta, ma čiji, ma kolik, ma kakav, tko bilo* i *ko bilo* ili *bilo tko* i *bilo ko, koji bilo* ili *bilo koji, šta bilo* ili *bilo šta, kolik bilo* ili *bilo kolik, kakav bilo* ili *bilo kakav, tko (ko) mu drago, koji mu drago, šta mu drago, kakav mu drago, kolik mu drago.*

g) Riječca *po* ima distributivno značenje, pa kada se u tome značenju upotrebljava s oblicima zamjenica, i ti oblici i riječca *po* čuvaju svoja posebna značenja i pišu se rastavljeno:

Svaki mu je dao *po koju* knjigu. — Dobili su *po neku* nagradu. — Svi su dužni obraditi *po neko* pitanje. — Svakom svome prijatelju donio je *po kakav* poklon. — Obratio se *po gdjekojem* od njih.

Ali kada ova riječca, u vezi sa zamjenicom, izgubi svoje distributivno značenje, ona se s njom sastavljeno piše:

Samo *poneki* se vidi. — *Ponešto* je još ostalo.

h) Zamjenice s riječcom *god* imaju dvojako značenje, a u vezi s tim i dvojak akcent, pa se i pišu dvojako:

1) odvojeno — kada imaju značenje općih zamjenica i akcent na riječci *god:*

tko gȏd i *ko gȏd* (svatko tko), *što gȏd* (sve što), *koji gȏd* (svaki koji), *kakav gȏd* (bilo kakav), *kolik gȏd* (kolik bilo), *čiji gȏd* (čiji bilo);

2) sastavljeno — u neodređenom značenju i s akcentom na zamjeničkom dijelu:

tkȍgod i *kȍgod* (netko), *štȍgod* (nešto), *kȍjīgod* (neki).

i) Ispred kvantitativnih i kvalitativnih zamjenica često se radi isticanja upotrebljava pojačano *i te*. Značenje se cijelog

izraza onda znatno pomjera u pravcu pridjeva, ali se svaki njegov dio naročito ističe, pa ih treba pisati odvojeno: *i te kolik, i te kakav* (Dobili su pomoć. *I te koliku!* — On je bio junak, *i te kakav!*).

BROJEVI

92. — a) Brojevi od 11 do 19 *(jedanaest, dvanaest, trinaest ... devetnaest)*, zatim brojevi koji označavaju dvije ili više desetica *(dvadeset, trideset, četrdeset, pedeset ...)* i najzad: *dvjesta, trista* i *četirista* jesu složenice postale od po dva sastavna dijela koji se samo sastavljeno pišu.

b) Brojevi pak koji označavaju stotine (2—9) po pravilu su sastavljeni od po dvije riječi od kojih svaka ima svoj potpun oblik i poseban akcent: *dvije stotine, tri stotine, četiri stotine, pet stotina ...*, pa se uvijek tako rastavljeno i pišu. Ali se ti brojevi vrlo često upotrebljavaju kao složenice: *dvjesta, trista* (a prema njima i: *petsto, šeststo, sedamsto, osamsto* i *devetsto*), u kojih su se dijelovi potpuno srasli i pišu se sastavljeno.

c) Ostali višečlani brojevi izgovaraju se s posebnim akcentom i potpunim oblicima dijelova, koji se i pišu rastavljeno, kao posebne riječi:

dvadeset dva, dvadeset drugi, trideset sedam, pedeset osam, osamdeset tri, sto četrdeset devet, pet stotina (ili *petsto*), *devedeset tri, devedeset treći, hiljadu šest stotina sedamdeset četiri, tisuću šest stotina sedamdeset četvrti, deset hiljada dvjesta četrdeset dva.*

d) Drukčiji oblik takvih brojeva može biti samo u tome što se njihova posljednja riječ za prethodnu može vezivati veznikom *i*:

dvadeset i dva, pet stotina devedeset i tri, hiljadu šest stotina sedamdeset i četiri, deset hiljada dvjesta četrdeset i dva, dvadeset i šestoro itd.

e) Približne vrijednosti između jednog i drugog broja izražavaju se upotrebom obaju brojeva u potpunim njihovim oblicima, obično samo s jednim akcentom, a ponekad i s akcentom na oba broja. Takve se brojne vrijednosti pismeno označavaju stavljanjem crtice između prvog i drugog broja:

dva-tri, pet-šest, sedam-osam, deset-dvanaest, deset-petnaest, pedeset-šezdeset.

f) U takvoj se službi na isti način upotrebljavaju i zbirni brojevi:

dvoje-troje, četvoro-petoro, sedmoro-osmoro, dvadesetoro--tridesetoro.

g) Ista se brojna vrijednost kazuje i izrazima od imenice na prvom i broja na drugom mjestu. Razlika je jedino u tome što i imenica i broj uvijek čuvaju posebne akcente. U načinu pisanja nema nikakve razlike, već se i ovi brojni izrazi pišu s crticom između prvog i drugog dijela:

sat-dva, godinu-dvije, dan-dva, nedjelju-dvije, mjesec-dva, desetak-dvadeset, riječ-dvije itd.

Naporedo s brojnom riječju *oba (obje)*, i s potpuno istim značenjem, upotrebljava se i složenica *obadva (obadvije)*, koje se sastavni dijelovi svagda pišu sastavljeno *(obadviju, obadvjema)*. Ali brojne izraze: *sva tri, sve tri, sva četiri, sve četiri* ... treba pisati rastavljeno.

93. — Brojni izrazi sastavljeni od imenice *put* na drugom i nekog osnovnog broja na prvom mjestu pišu se dvojako:

1) sastavljeno:

jedanput (samo ovako), *dvaput, triput* — kada se izgovaraju s jednim akcentom. U istom značenju i isto tako: *dvared, trired, dvakrat, trikrat, višekrat;*

2) rastavljeno:

dva puta, tri puta, četiri puta, pet puta, deset puta, prvi put, drugi put, treći put ... kada imenički dio ima oblik koji zahtijeva broj uz koji taj oblik stoji, a i broj i imenica čuvaju svoje posebne akcente.

Tako se piše i: *ovaj put, koji put.*

GLAGOLI

94. — a) Poznato je da se prefiksi (predmeci) kao sastavni dijelovi složenih glagola s ovima uvijek zajedno pišu, bez obzira na to da li se taj glagol i bez prefiksa upotrebljava u istom obliku:

dovući, opresti, pročitati, donijeti, prevesti, uzdići.

Sastavljeno s osnovnim glagolom piše se prefiks *uz* i u prezentu koji se upotrebljava u značenju futura II:

Ako ti *uspišem*, reći ću ti nešto i o tome. — Tko god *uščita* tu knjigu, zapazit će piščevu osobinu, itd.

b) Odrična riječca *ne* po pravilu se piše odvojeno od glagolskih oblika uz koje stoji:

ne pišemo, ne govori, ne čeka, ne bih, (ako) *ne budu* htjeli, *ne ču* se ništa, *ne saznadoste, ne može, htio - ne htio, ne bijaše* kod kuće, *ne znam, ne znajući, ne sačekavši,* nije lijepo *ne znati* itd.

Jedino se s oblicima trpnog (a i radnog) glagolskog pridjeva kada se ovi upotrebljavaju u pridjevskoj službi — riječca *ne* uvijek piše sastavljeno:

Zemlje su ostale *nepokorene.* — To je *nečuvena* stvar. — Sjeme je *neprobrano* zasijano. — Čaša je *neispijena.* — To je *nepisan* zakon. — Bio je *neispavan.* — Ulice su bile *neočišćene* od blata. — Knjiga je ostala *nepročitana.* — On je *nedorastao* itd.

Ali: *Kupio sam kosu ne kovanu, nego livenu.*

c) Odrična riječca *ne* srasla se jedino s oblicima glagola: *nemoj* (od *ne mozi*), *nemojmo, nemojte, neću* (od *ne hoću*), *nećeš...*, *nemam* (od *ne imam*), *nemaš, nema . . . nemaju,* i u ovim je slučajevima svagda treba pisati sastavljeno s glagolom.

Ali se pored oblika *nemam, nemati, nemamo, nemaše, nemađaše* i sličnih javljaju i oblici u kojima se odrična riječca piše odvojeno: *ne imati* (Može imati, a može i *ne imati*); *ne imadoh* (*Ne imadoh* vremena da se javim); *ne imađaše, ne imao* (*Ne imao* od srca poroda) itd.

95. — Glagoli *nestati, nestajati, nedostati, nedostajati, nenavidjeti* nisu odrični, i zato se *ne* u svim njihovim oblicima piše sastavljeno s osnovnim glagolom.

96. — a) Složeni se glagolski oblici, kako je svima poznato, pišu rastavljeno: *čitao sam, bijah čitao* ili *bio sam čitao, budem čitao, čitao bih.*

b) Rastavljeno se pišu i dijelovi futura I kada je on složeni glagolski oblik. A on je uvijek takav od glagola koji se u infinitivu završavaju na *-ći,* ma u kome redu stajali njegovi sastavni dijelovi: *reći ću* i *ja ću reći, doći ću* i *ja ću doći.* I futur I glagola

s infinitivom na *-ti* ostaje složen glagolski oblik, i njegovi se dijelovi također rastavljeno pišu ako pomoćni glagol dođe prije infinitiva: *ja ću biti, sad ću početi, on će čitati.*

Ali ako pomoćni glagol dolazi neposredno iza infinitiva glagola na *-ti*, onda se futur I piše na dva načina:

kao jedna složena riječ:

nosiću, plešću

i kao složen glagolski oblik:

nosit ću, plest ću.

Bilješka. — Složeni način pisanja *(nosiću, plešću)* zasnovan je na fonetskom principu, a nesloženim načinom pisanja čuvaju se u pismu sastavni dijelovi ovoga glagolskog vremena *(nosit ću, plest ću)*. Oba načina pisanja imaju dugu tradiciju i svoju opravdanost pa se stoga ostavljaju kao dvostrukost na čitavom području hrvatskosrpskog jezika prema slobodnom izboru samoga pisca. Dakako, u jednom članku, zadaći, raspravi ili knjizi može se upotrijebiti samo jedan od spomenutih načina, onaj koji odabere pisac.

c) I futur II, ali samo od nekoliko glagola, može biti složenica. Pored običnog ovog oblika od prezenta glagola *biti* i radnog pridjeva, književni su, ali danas zastarjeli, i oblici: *znadbudem, htjedbudem, mogbudem* i *smjedbudem (budem znao, budem htio, budem mogao, budem smio).*

97. — Neki izrazi istog oblika od po dva glagola istog ili suprotnog značenja upotrebljavaju se priloški i pišu se s crticom između njih: *rekla-kazala* (To je *rekla-kazala* = To je neprovjereno), *povuci-potegni* (Bit će *povuci-potegni* = Bit će vrlo teško), *hoćeš-nećeš* (*Hoćeš-nećeš*, morat ćeš da pristaneš = *I preko svoje volje* morat ćeš da pristaneš), *htio-ne htio* (u značenju prethodnog izraza).

PRILOZI I MODALNE RIJEČCE

98. — Vrlo velik broj priloga i modalnih riječca u hrvatskosrpskom jeziku postao je i postaje sraščivanjem različnih skupova riječi i izraza u kojima se srasli dijelovi sastavljeno pišu. S druge strane, mnogi skupovi riječi upotrebljavaju se, kao priloški izrazi, u istoj službi s prilozima. Posebne riječi u njima tada i dalje ostaju odvojene jedna od druge. Zato nije svagda lako odrediti

da li je jedan priloški izraz od dviju ili više riječi ostao ono što je bio, ili je od njega postala složenica, i da li, prema tome, te izraze treba pisati odvojeno ili sastavljeno. Ipak je i ovdje moguće utvrditi neka pravila.

a) Prilozi i modalne riječce postali sraščivanjem dvaju priloga ili zamjenice i priloga — prave su složene riječi, i kao takvi se sastavljeno pišu:

gdjegdje, gdjekad, gdjekud, katkad, kadikad, kudikamo (neuporedivo), *svagdje, svugdje, svakad, svukud, svukuda, svakako, svakojako, maloprije* (ali i *malo prije*, a jedino: *malo poslije, malo kasnije* i *malo ranije*), *štokad, štogdje, štaviše* (čak, dapače), ali: *što više* (što više, to bolje), *što bolje, što manje, što prije, čim prije, tim prije, tim više, tim gore.*

b) I u sastavu s riječcama: *i, ni, ne, naj, po, pre* (odveć, pretjerano), *su* — prilozi i modalne riječce također se sastavljeno pišu:

igdje, ikad, ikako, ikoliko, iukoliko, ionako, nigdje, nikad, nikako, nikoliko, niukoliko, nipošto, nizašto, nedavno, nedovoljno, neskladno, neskromno, nesumnjivo, nezgodno, najbolje, najmanje, najviše, najduže, ponekad, pogdjegdje, pogdjekad, pokatkad, pobolje, pomalo, počesto, poniže, podalje, polako, polakše, porijetko, pokasno, podockan, pokrupno, porazdaleko, premalo, prekasno, prebrzo, suviše, sublizu.

Ali se takve riječi kada bar jedna od njih čuva svoje samostalno značenje pišu odvojeno od priloga: *i te kako, i onako, i ukoliko, ni ukoliko, i kad, ni kad,* npr.: *Ni ukoliko* bude htio, neće dobiti. — *I ukoliko* saznamo, doći ćemo. — *Ni kad* više rade, ne žive najbolje. — Dobro je *i onako* kao što ti kažeš. — *I kad* se vratiš, dođi.

c) Riječcu *po* kad ima distributivno značenje također treba odvojeno pisati: *po jednom, po dvaput, po vazdan.*

d) S riječcom *god* na drugom mjestu prilozi se, kao i zamjenice (v. t. 91. h), dvojako pišu, već prema tome šta znače:

Kao jedna riječ pišu se prilozi s neodređenim značenjem i akcentom na prvom dijelu: *kàdgod, kùdgod* (nekud), *kòlikogod;* a rastavljeno — kada se upotrebljavaju s općim značenjem i akcentom na riječci *god: kad gȍd* (svakad kad), *kud gȍd* (svuda kuda), *koliko gȍd* (koliko bilo, ma koliko).

e) Priloški izrazi od riječca *ma, bilo, mu drago* i priloga pišu se samo rastavljeno:

ma kad, ma gdje, ma kako, ma koliko; kad bilo, gdje bilo, kako bilo, koliko bilo; kad mu drago, gdje mu drago, kako mu drago, koliko mu drago.

f) Kada se kao jedan priloški izraz i u jednom značenju upotrebljavaju po dva priloga u korelaciji ili sa međusobno suprotnim značenjem, onda svaki od njih čuva svoj posebni akcent, pa se između njih piše crtica:

kad-tad, kako-tako, pošto-poto, koliko-toliko, ovdje-ondje, brže-bolje, amo-tamo, bolje-gore, gore-dolje, danas-sutra, manje-više.

g) Kada se prilozi srašćuju s prijedlozima u jedan složeni prilog, oni se pišu sastavljeno:

dovle, dokle, donde, dotle, odavde, odakle, odande, donekle, odnekle, ozgo, o(d)zad, ostrag, doskora, donedavna, odavna, odskoro, odovuda, odonuda, odsvud, odnekud, odjednom, odjedanput, otprije, odranije, odnedavno, odveć, odviše, odozgo, odozdo, izbliže, zamalo, zasvagda, zavazda, zauvijek, zadugo, nabolje, nablizu, nadaleko, naopako, nakoso, nakrivo, nagore, nadesno, najedanput, najednom, nalijevo, nanisko, naniže, naprosto, načisto, natanko, nadugo, naokolo, naširoko, naporedo, naveliko, naopačke, prekosutra, preklani, preksinoć, prekjučer, uludo, ubrzo, ulijevo, ukoso, umalo, uskoro, unekoliko, uzalud, unazad, unaprijed, unaokolo, uopće (uopšte), ukoliko, utoliko.

h) Ali se i ovdje u nekoliko slučajeva odstupa od sastavljenog pisanja.

1) Prijedlozi *od, do* i *za* mogu se pisati odvojeno od priloga za vrijeme:

od tada, od sada, od kada, do tada, do sada, do kada (pored: *otada, odsada, otkada, dotada, dosada, dokada*), *od jučer* i *od juče, od prekjučer* i *od prekjuče, od sinoć, od jutros, od danas, od zimus, od ljetos, do danas, do juče, do sinoć, do sutra, do prekosutra, do jutros, do doveče, do maloprije, do ljetos, do jesenas, do proljetos, od onda, za sada* (i zasad), *za kada* (i zakad), *za doveče, za sutra, za ljetos, za zimus.*

2) Prijedlog *na* piše se odvojeno u priloškim izrazima gdje svaki dio zadržava svoje značenje: *na malo* i *na veliko* (Prodaje *na malo* i *veliko*). Ali: *Priča se naveliko.*

i) Prijedlog *u* također se piše odvojeno od količinskih priloga kad i prijedlog i prilog čuvaju svoja posebna značenja: *u koliko, u toliko,* npr.: *U koliko* puta ga bude davao, *u toliko* puta će mu se i vraćati, za razliku od upotrebe u slučajevima kakav imamo u primjeru: *Ukoliko* više radi, *utoliko* više i dobije.

j) Sastavni dijelovi priloga koji su postali sraščivanjem prijedloga i pridjeva ili brojeva u imeničkoj službi redovno se pišu sastavljeno:

izdaleka (Došao je *izdaleka* znači: Došao je iz daleka kraja), *izokola, iskosa, izrana* (iz rana djetinjstva, iz rana jutra ili što slično), *izmalena, isprva, odmalena, isprijeka, doista, istiha, iznova, izbliza, zacijelo, nanovo, namlado, namrtvo, napismeno, naprazno, načisto, odavna, odskora, odista, zaista, zarana, pogotovu, uvelike, uneke, uglavnom, uostalom, zgorega, sprva, zdesna, slijeva, snova, najedno, zajedno, nadvoje, natroje, udvoje, utroje* (zapjevati, npr., *udvoje), ušestoro* ili *ušestero.*

k) Znatan broj priloga postao je sraščivanjem prijedloga s padežnim oblicima imenica ili zamjenica. Dijelovi tako dobivenih složenih priloga pišu se sastavljeno, jer ti prilozi dobivaju novo značenje:

iznebuha, izobila, iznenada, mimogred, naprečac (neočekivano, naprasno), za razliku od: *na prečac* (tj. prijekim putem), *napoček, naiskap, naizust, naizred, uprijekrst, unedogled, unepovrat, ukoštac, uzgred, umimogred, uvis* (u značenju — gore, u visinu), *odiskona, nasuprot, natenane.*

l) Sastavljeno treba pisati i nekadašnje veze prijedloga i nekog padežnog oblika, koje svi osjećaju kao složenice, i kao takve se odavna pišu, npr.:

uvijek, odmah, uglas, naglas (glasno), *izglasa* (Više *izglasa*), *ujutro, uveče, začas, obdan, obnoć, naoko, naoči* (na izgled), *odoka, naime* u značenju: *to jest,* za razliku od: *na ime* (Izdata je *na ime* sitnih troškova suma od 500 dinara), *napolje* i *nadvor* (u značenju *van*), *napamet* (Uči *napamet,* tj. naizust, ali: Ne pada mu *na pamet*), *bestraga, odreda* (svi *odreda*), *doduše* (istina), ali ako se značenje imenice čuva: *do duše*

(Stalo mu je *do duše*), *natrag* (u suprotnom pravcu), *doboga* (sasvim), *uistinu, vaistinu, doveče* (večeras), *dogodine* (iduće godine), *otprilike* (približno), *uvijek, posrijedi* (*Posrijedi* je nešto drugo, u pitanju je nešto drugo, tj. o nečemu drugom se radi), *spolja, smjesta, sraskida* (nije *sraskida* = voljan je), *naruku* (Ide mu *naruku*), *sruke* (*Sruke* mi je = zgodno mi je, *Sruke mu je* = drži mu stranu), *sneruke, zbogom, zajad* (krivo, nepravo), *nizbrdo* (naniže), *uprkos* i *usprkos* (Govori *uprkos* ili *usprkos*), *uzbrdo* (naviše), *međutim, zatim, zašto, zato, uto, sasvim.*

m) A kao priloške izraze s nesraslim dijelovima rastavljeno treba pisati:

pred mrak, pred zoru, pred veče, po podne, prije podne, poslije podne (ali u značenju imenica: *predveče, popodne, prijepodne* i *poslijepodne*, o čemu v. t. 87. f), *pod jesen, pod zimu, pod starost, s jeseni, s proljeća, preko dana* (ali *prekodana* — u značenju: *svaki drugi dan, prezdan*), *preko noći, pri mraku, do đavola, do vraga, do boga* (vrlo daleko: *Do boga* se čuje), *iz početka, s početka, od šale, iz šale, na silu, na jagmu, na primjer, na žalost, na sreću, na izgled, na ljeto, na zimu, u jesen, u zimu, na vrijeme, preko mjere, preko volje, za inat, u inat, uz inat, uz dlaku, uz vodu, niz vodu, u oči* (pred licem), *u brk* (Skresa mu *u brk*, tj. otvoreno), *u susret, s mukom, s mirom, u pamet, u stopu* (odmah iza: Ide *u stopu* za njim), *u ime, uz put, uz nos, bez obzira, s boka, s leđa, s mrakom, sa strane, u stranu, na stranu, u stvari, bez sumnje, u bescjenje.*

n) Prilozi koji su davno postali od nekog padežnog oblika zamjenice i imenice ili pridjeva i zamjenice pišu se sastavljeno:

onomadne (prvobitno je značenje: *u onome danu*, a sada znači: *prekjuče* i *prije neki dan*), *onomlani* (*pretprošle godine* ili *prije neku godinu*), *bogme, vazdan* (ima više značenja), *sinoć* (prošle večeri), *noćas* (ove noći), *danas* (ovoga dana), *ljetos* (ovoga ljeta).

Isto se tako piše i prilog *sutradan* (idućeg dana), koji je dobiven srastanjem priloga *sutra* i imenice *dan*. A s crticom između sastavnih dijelova pišu se polusloženi prilozi *dan-danji* i *dan-danas.*

o) Rastavljeno se pišu priloško-glagolski izrazi koji zamjenjuju čitavu rečenicu: *tako rekavši, tako reći, bolje rekavši, bolje reći, pravo reći* i sl.

p) I priloški izrazi od cijele jedne rečenice mogu postati složenim prilozima kada promijene svoje prvobitno značenje, pa i kada se akcenti posebnih riječi u njima svedu na jedan zajednički akcent, kakav slučaj imamo u primjeru:

akòbōgdā u značenju *kamo?* ili *sretno!* (prema: *ako bog da* u prvobitnom značenju).

Ali se *bog te pita, bože sačuvaj* i slični izrazi pišu odvojeno.

r) Uobičajeni pozdravi: *dobar dan, dobro jutro, dobro veče* (i *dobar veče*) pišu se rastavljeno.

PRIJEDLOZI

99. — Kao jedna riječ pišu se prijedlozi koji su postali srašćivanjem drugih dvaju prijedloga ili prijedloga i imeničkog oblika uz koji su stajali:

iznad, ispod, izniže, izviše, između, izvan, ispred, nakraj (Sjedi ruga *nakraj* puta), za razliku od odvojenog pisanja: *na kraj,* gdje *kraj* ima imeničku službu (Kada su došli *na kraj* onoga puta, nisu znali kuda će dalje), *navrh* (ali: Popeo se *na vrh* drveta), *nadno, povrh, podno, pokraj, skraj, ukraj, nasred, sasred, sadno, sprem(a), spram(a), namjesto* (*namjesto* toga), *uoči* (*uoči* odlaska znači: pred sam odlazak, *uoči* praznika — pred sam praznik), *nadomak* (*nadomak* varoši), *uprkos* (*uprkos* tome) i *usprkos* (*usprkos* tome).

Ali, naravno, *do pred kuću.*

VEZNICI I RIJEČCE

100. — I među veznicima ima više njih koji su također postali srašćivanjem drugih riječi.

a) Veznik *da* srastao se s nekim nepromjenljivim riječima i s glagolskim oblicima *valja* i *može,* pa se onda s njima sastavljeno piše:

eda, kanda, mada, premda, valjda (*valjda* zna = vjerojatno zna, a *valja da* zna = treba da zna), *možda* (moguće je), *dakako.*

b) A odvojeno se pišu veznici:

budući da, kao da, makar da, samo da.

c) Sastavljeno treba pisati i dijelove dopusnog veznika *iako* (*Iako* zna, neće da kaže. — Stalno radi *iako* se ne osjeća dobro).

Ali kada veznik *ako* dođe ispred veznika *i*, oni se, i u ovom istom značenju, pišu rastavljeno: *Ako i* zakasni ponekad, on ipak sve na vrijeme završi.

d) Veznik *i* redovno se piše odvojeno od veznika *ako* u pogodbenom značenju:

I ako dobiješ nešto, to ti neće biti dovoljno. — On neće doći *ako mu pišete, pa i ako ga lično pozovete.*

101. — a) Dvočlani veznici sa zamjenicom *što* na drugom mjestu također se rastavljeno pišu:

kao što, nego što, osim što, jedino što, samo što, svejedno što, tek što (ali: *budšto* i *kadšto*).

Tako isto i: *kao god.*

b) I veznik *a* piše se odvojeno od riječca s kojima zajedno ističe neku suprotnost:

a to, a ipak, a opet, a gdje, a kamoli, a nekmoli, a toli.

c) Riječca *li* s nepromjenljivim riječima ispred sebe obično se stapa u jednu riječ, i onda se s njima sastavljeno piše:

ali, ili, negoli, kadli (a to), *kamoli, nekmoli, toli.*

d) U upitnom, pogodbenom i namjernom značenju ova se riječca piše odvojeno od riječi ispred sebe:

da li? kada li? koliko li? (*Kada li* će doći po djevojku, *koliko li* povesti svatova?), *je li? hoćeš li? znaju li? misliš li?* (*Misliš li* me mrtva požaliti, požali me dok sam u životu! — Požurite *ne bismo li* ga zatekli kod kuće, itd.).

XIII

INTERPUNKCIJA

102. — U pisanju se, radi jasnijeg prikazivanja onoga što hoće da se kaže, upotrebljavaju pojedini znaci koje, uzete zajedno, zovemo interpunkcijom.

Na kraju svake rečenice u kojoj se iznosi neka završena misao stavlja se tačka; iza upitnih rečenica pišemo upitnik; a iza rečenica, kao i iza manjih govornih jedinica, koje se izgovaraju podignutim glasom — uzvičnik. Kada doslovno navodimo tuđe riječi, obilježavamo ih navodnicima, a sporedna objašnjenja stavljamo u zagrade. Ostali su znaci interpunkcije: zarez, tačka i zarez, dvije tačke, crta, crtica, nekoliko tačaka i dr.

ZAREZ (,)

103. — U sistemu slobodne (logičke) interpunkcije osnovno je načelo da se ono što je u mislima tijesno međusobno povezano i predstavlja jednu cjelinu ni u pisanju ne rastavlja i da se, obrnuto, dijelovi koji čine cjelinu za sebe odvajaju zarezom od ostalih dijelova rečenice. Prema tome se riječi, skupovi riječi i rečenice kada su zavisni od drugih riječi i rečenica, i kada s njima po smislu čine cjelinu, ne odvajaju zarezom od njih. Međutim, one dijelove koji ne zavise jedan od drugog, već kao ravnopravni stoje jedan pored drugog, koji se kao naknadno objašnjenje dodaju nekom drugom dijelu, na neki se način stavljaju nasuprot njemu, ili se naročito ističu iza njega — uvijek treba odvajati zarezom.

Zarezom se, dakle, obilježavaju naporednost, naknadno dodavanje, suprotnost i naročito isticanje. Osim toga, radi postizanja veće jasnoće, zarez je katkad potrebno staviti i između uže povezanih rečenica, ako to zahtijeva njihova dužina i složenost misli koja se njima iznosi. Da bi sve to bilo jasnije, potrebno je posebno pregledati dijelove rečenica (riječi i skupove riječi), a posebno rečenice.

A. ZAREZ IZMEĐU DIJELOVA REČENICE

104. — a) Zarez se stavlja između naporednih riječi i skupova riječi u nabrajanju, bez obzira na to da li su upotrijebljeni bez veznika ili s nekim veznikom između njih:

Oni su razgovarali o Napoleonu, o Vezuvu, o izložbi londonskoj. — Boje se noćnih zvukova, pucketanja pokućstva, šumova vjetra, groma, miševa, mijaukanja mačaka, lajanja pasa, mjesečine, mraka. — Objavio je veći broj lirskih pjesama, aforizama, članaka, referata, prijevoda. — Vrlo vešto ucenjuje i Bajazita, i egipatskog sultana, i papu. — Zato upravo nismo došli ni ja, ni on, ni ma tko od naših drugova. — Vraz je smatrao da ni Slovenci, ni Hrvati, ni Srbi zbog malobrojnosti ne mogu stvoriti jaku književnost.

b) I pridjevi se, dakako, kada su u nabrajanju, kao i sve ostale riječi, zarezom odvajaju jedan od drugog:

Nemirni, grlati, nasmijani mladići kao da su sami stvorili ovaj svijet. — Preko ruke je prebacila svježi, bijeli ručnik.

Ali od pridjeva u nabrajanju treba razlikovati slučajeve u kojima po dva pridjeva stoje jedan iza drugog, ali ne u naporednom, već u zavisnom odnosu, kao u primjerima:

Imao je *njegovanu sijedu* bradu. — Na prozore je udarilo *teško ljetno* sunce. — Obukao je *nove duboke* cipele. —

gdje prvi pridjev kazuje osobinu pojma koji je označen vezom drugog pridjeva i imenice (u prvom primjeru pridjev *njegovana* kazuje osobinu *sijede brade;* u drugom pridjev *teško* osobinu *ljetnog sunca,* a u trećem pridjev *nove* osobinu *dubokih cipela*).

c) Kada se u nabrajanju ispred posljednjeg člana (bio on od jedne ili od više riječi) nalazi neki veznik, taj se član, osim u slučaju ako se naročito ističe, ne odvaja zarezom:

Možeš se voziti vlakom, autobusom ili avionom. — Bajazit je bio crnomanjast, visok, malo pognut, sabran i ćutljiv, a Džem krupan, plav, snažan, plahovit i nemiran. — Prošle su gozbe, igre lude, zvuci, zanosni sni i sjajni slavoluci. — U novoj postojbini su morali promeniti i klimat, i veru, i način života, i način uprave i susedstvo.

d) Ako su nekim sastavnim ili rastavnim veznikom povezana samo dva ovakva rečenična dijela, ni između njih se zarez ne piše:

Ne osjeća više ni bol ni radost. — Među njima ne može biti pravog dodira ni sporazuma. — Ovaj kameniti krš je okupan suzom i krvlju. — Ne znaš da li izigrava glupaka ili čoveka od srca i razumevanja. — Objašnjavaju se nečujnim šapatom ili grimasama. — Svršili su jedno pa drugo.

e) Kada se jedan dio rečenice s prethodnim vezuje nekim suprotnim veznikom, a ovaj stvarno označava suprotnost, onda se ispred njega obično piše zarez:

Ti si kriv, a ne on. — Zadatak je težak, ali savladljiv. — Malena je, ali hrabra. — Sam Vladika tada nije bio na Cetinju, već u Beču. — Starješina je vrlo razborit, ali neodlučan čovjek. — Ovo nije ni za razmišljanje, a kamoli za proučavanje. — To nije bio on, nego njegov brat.

Ali ako se, i pored suprotnosti, cio izraz osjeća kao jedna cjelina ili je suprotnost samo formalna, zarez se ne mora pisati:

Mlad a hitar. — Nije dvoje već troje. — Jedna ali vredna.

f) Kad se veznik *nego* nadovezuje na neki komparativ, ili na bilo kakav komparativni izraz, i kada se ovaj isti veznik, kao i veznik *već*, nadovezuje na odrični prilog *ne samo*, ispred njih se ne stavlja zarez:

On je bolji junak nego ti. — I ljepša je i viša nego njena starija sestra. — Janković se bolje spremio nego ostali kandidati. — Tražio je ne samo knjige nego i novaca. — Izgubio je ne samo te bilješke već i sve lične isprave.

g) Zarez se piše ispred riječi i izraza *odnosno, upravo, kao i, i to* kada se njima vezuju dijelovi rečenice od kojih se drugim bliže određuje ono što se kazuje prvim:

Doći ću ja, odnosno moj brat. — Između ovih dijelova, upravo iza prvog dijela a ispred veznika, stavlja se zarez. — Morat će i oni, kao i svi ostali. — Dobro bi bilo da dođu dva druga, i to baš vas dvojica.

105. — Zarezom se odvaja svaka riječ i svaki skup riječi koji se naknadno dodaje, bilo da stoji ispred ostalih dijelova rečenice, bilo da se među njih umeće, ili pak dolazi iza njih.

a) Tako se vokativ, kao oblik koji organski nije vezan ni s jednim dijelom rečenice, redovno odvaja zarezom:

Mi se, drugovi, time ne možemo zadovoljiti. — Šta si rekao, druže? — Braćo moja, tako s' molja' tada. — Osveti nas, sele Kozaro! — Proði se, kneže Stanko, tih kapetana! — Nad otvorenim grobom, tužni zbore, suze me danas peku i kao lapis gore.

b) Riječi i izrazi koji se upotrebljavaju da se označi subjektivni odnos lica koje govori (to su tzv. modalne riječi i izrazi) prema onome o čemu govori, također ne ulaze u sastav rečenice, i obično se od njenih dijelova odvajaju zarezom:

Vi ćete, svakako, prije stići. — Njemu je, bez sumnje, bilo poznato kakvog je porijekla. — To je, istina, sasvim ispravno. — Čovjek bi, doista, pomislio da je to neka mjesečarska sekta. — Oni će, vjerojatno, zakasniti. — To je, možda, njegov najbolji rad. — Svi će kandidati, sigurno, polagati. — Vi ste, svakojako, završili posao.

c) Isti ti izrazi ako su upotrijebljeni u drukčijoj službi, tj. u službi običnih priloga, stoje u tijesnoj vezi s riječima koje određuju, i onda se ne mogu odvajati zarezom. U dvjema posljednjim rečenicama upotrijebljenim bez zareza: *Svi će kandidati sigurno položiti* i *Vi ćete svakojako završiti posao* kazuje se da će kandidati polagati ispit s i g u r n o, a ne nesigurno, i da ćete vi s v a k o j a k o, tj. kako bilo, završiti posao; dok se njima u obliku s upotrebom zareza ispred i iza riječi *sigurno* i *svakojako* iznosi uvjerenost lica koje govori — *da će svi kandidati polagati* i *da ste vi završili posao.*

d) I druge slične riječi i skupovi riječi — između ostalih i različite riječce, pa i uzvici, — koji nisu sastavni dijelovi rečenice, nego se naknadno dodaju, također se odvajaju zarezom:

Jednom rečju, apotekarova povorka je krenula dalje bez ikakvog reda. — Tako poremećen i bolestan čovjek, uostalom, i ne živi dugo. — Međutim, na tu stvar drukčije treba gledati. — Mi ćemo se, dakle, lako složiti. — Danas ćemo, prvo, govoriti o zadacima omladine. — Oni, na jednoj strani, čine velike napore; a ipak, i pored toga, često uludo rasipaju dragoceno vreme. — I, najzad, da završimo. — Jest, sve je tako bilo. — Da, tako smo se dogovorili. — Gle, dolaze avioni. — Uči-

nili ste, eto, sve što ste željeli. — Ah, što je to divan čovjek! — Jao, što je to strašno! — Eto, vani stupaju zagorski rudari. — O, mi smo toga presiti!

e) Ali ako neposredno iza takvih riječi dolazi koja enklitika, ona se ne odvaja zarezom:

Verovatno će na vreme završiti posao. — Svakojako će malo zakasniti. — Prvo ćemo govoriti o zadacima omladine. — I najzad su završili.

f) I svaki drugi naknadno dodani dio rečenice odvaja se zarezom:

Spomenućemo još dve knjige o stočarstvu, obe od istoga pisca. — Nasred svoda visi željezni kolut, vjerojatno za vješanje svjetiljke. — I mladić je tako ostao sam, bez iskustva i bliže rodbine. — Drži dva časa predavanja na dan, od 16 do 18 časova.

g) Apozicije se, također, kao naknadna objašnjenja već određenih pojmova, redovno odvajaju zarezom:

Sluša o nama felah, seljak tužni, u sjenci piramida. — Ivana bješe obrvala kostobolja, vjerna druga svih starih pomoraca. — Tako se smijao naš susjed, nadzornik pruge, ogroman čovjek koji je sam mogao izbaciti vagon iz tračnica. — Otac maloga Petra, stari partizan, dođe jedne večeri da obiđe svoju porodicu. — Stoji aga, gorsko zvijere. — Veliki veseljak, Mate je uvijek zabavljao svoje društvo.

h) Nazivi zvanja, činova i dostojanstava kada dođu iza imena lica kojima pripadaju također su naknadna objašnjenja već određenih pojmova, pa se zato odvajaju zarezom:

Ivan Mažuranić, hrvatski ban; Stefan Dečanski, kralj srpski; Janko Janković, profesor gimnazije; Nenad Nenadić, sudija itd.

i) Ali ako nazivi istih ovih zvanja, činova i dostojanstava dođu ispred imenica na koje se odnose, oni se od njih ne odvajaju, jer su neophodna, a ne naknadna objašnjenja:

hrvatski ban Ivan Mažuranić; kralj Stefan Dečanski; ban Derenčin; profesor Janko Janković itd.

j) Više službu atributa nego službu apozicije imaju i imenice koje stoje pored drugih imenica kao njihova šira oznaka, pa se ni one, bez obzira da li dolaze ispred ili iza imenica uz koje stoje, nikad ne odvajaju zarezom:

Drinu vodu rano pregaziše. — Reka Sava je plovna do Siska. — Djevojka je ječam žito klela. — Srijem zemlja tebi nije kriva. — Na reci Moskvi videlo se nekoliko lađa. — Rođen je u selu Bistrici.

k) Kada se pridjevi naknadno dodaju imenicama kao objašnjenja već određenih pojmova, oni imaju apozitivnu službu i zato se redovno odvajaju zarezom:

Stare kamenine, ugojene i teške, potekoše brzom strujom u nizinu. — Zalivena već suzama, sva drščući u tijelu, drhtavo je dobacila gospođa Vikić. — Izbezumljena od straha, starica brzo pokupi sve hartije i posakriva ih. — Lagani vetrić, pun mirisa od poljskog cveća, leluja zlatno zrelo klasje.

l) Pojedine se riječi, radi pojačanog isticanja onoga što se njima kazuje, često ponavljaju u istom obliku ili u obliku kojim se pojačavanje i formalno označava. Između tih riječi i onoga što im se, radi pojačavanja, dodaje redovno pišemo zarez:

Oh zašto, zašto smo se sreli? — Bio je jako, jako žalostan. — On je dobar, pretjerano dobar čovjek. — Ja sam srećna, presrećna. — Znao je lepo, baš lepo da priča. — Mladić je za svoje godine ozbiljan, više nego ozbiljan. — Išli su, išli kroz gustu jelovu šumu. — A oni bježe li, bježe. — Priča li stari, priča.

m) Ne odvajaju se zarezom pridjevi izvedeni od iste osnove nastavcima *-cat, -an, -in:*

Brzo se našao sam samcat. — U puno puncato bure vode je pao. — Vidjeli smo pravog pravcatog medvjeda. — Na njemu je bilo novo novcato odelo. — Za trenutak popi punu punanu čašu vode. — Jedne jedine noći prešli su toliki put.

n) Ni imperativne riječce za pojačavanje, pa ni kada su to pravi oblici imperativa, kao *daj, idi* i sl., ne odvajaju se zarezom od oblika imperativa koji se njima pojačava:

Hajde donesi. — Dede ustani. — De kaži pravo. — Daj ostavite to. — Idi kupi što ti treba. — Idi donesi.

o) Sam oblik imperativa je rečenica, a njegovo odvajanje ili neodvajanje zarezom od rečenica s kojima je vezan, kao i u svim drugim slučajevima, zavisi od jačine veze kojom je vezan s tim rečenicama.

U primjerima kao što su:

Recite šta želite. — Požuri da ne zakasniš. — Kaži im tko ih je tražio i sl. —

zarez iza imperativa se ne piše jer su zavisne rečenice s njim tijesno vezane kao dopuna glagolu u imperativu ili na neki drugi način.

Ali ako je veza između imperativa i s njim vezane rečenice labava, onda se iza ovog oblika stavlja zarez:

Odmah ustanite, ako možete ustati. — Sve zadrži, jer ti i tako neće biti dosta.

p) Kada se radi naročitog isticanja u službi jednom upotrijebljenih dijelova rečenice upotrijebe zamjenice ili prilozi, ispred njih se redovno piše zarez:

Borba Velog Jože, to je borba napaćenog naroda Istre. — Sve što pjevam, što gledam, što snivam, to nisam ja. — Česte svađe seljaka, pesme momaka, propinjanje konja, sve su to varnice opasnosti. — U šumi, u polju, na brdu, u dolini, svuda se osjeća miris plodne jeseni.

r) Ako je potrebno istaći da se pojedini skupovi riječi više uzgredno dodaju nekom dijelu rečenice od kojeg su zavisni, oni se od njega ipak odvajaju zarezom. Tako kada u rečenici: *On je od ranije poznavao vitezove s kojima je, po naredbi svoga oca, vodio pregovore.* — vezu riječi *po naredbi svoga oca* ovako odvajamo zarezom, time ističemo da je ovo sasvim uzgredno dodato zato što je ovdje glavno konstatovati da je onaj o kome se govori vodio pregovore, a da ih je vodio po naredbi svoga oca — to je ovdje od sporednog značenja. Istu ćemo ovu rečenicu napisati bez zareza ako smatramo da je jednako važno reći i po čijoj naredbi su vođeni pregovori.

Takvu uzgrednu odredbenu funkciju imaju i skupovi riječi koje odvajamo zarezima u primjerima:

Neprestano je dokazivao da se, i pored najbolje volje, nije mogao podvrći ispitima. — Mladić je, sa znatnim imetkom, ostao sam, bez iskustva i bliže rodbine. — Našao se na maloazijskoj obali, bez vojske, s nekoliko najodanijih prijatelja.

s) Pri datiranju između naziva mjesta i datuma svagda se piše zarez:

U Jajcu, 29. XI 1943. — Beograd, 15. IV 1957. — U Zagrebu, 9. III 1957.

B. ZAREZ IZMEĐU REČENICA

IZMEĐU NEZAVISNIH REČENICA

106. — Nezavisan odnos prostih i prostih proširenih rečenica u složenoj zahtijeva stavljanje zareza između njih, dok se rečenice međusobno zavisnog odnosa uglavnom ne odvajaju zarezom. Ali to je samo idealno pravilo od koga i na jednoj i na drugoj strani ima odstupanja, jer jačina međusobne veze ni kod jednih ni kod drugih rečenica nije uvijek ista. A i nejednaka složenost misli koja se u rečenicama iznosi zahtijeva različitu upotrebu zareza. Zato su potrebna bliža objašnjenja za ovu upotrebu.

a) Kada se nezavisnim rečenicama bez veznika nešto nabraja ili prosto ponavlja, i kada se druga rečenica izvodi kao zaključak iz prve, ili se drugom štogod suprotno iznosi, — one se redovno odvajaju zarezom:

Svod joj je pozlatom izvezen, mramorni stubovi zlatnom žicom optočeni. — Ja ne znam ići za riječima, ne znam se lukavo dovijati, ne znam se elegantno gibati po kružnicama, ne znam uvijati. — Nađeno je draže negubljena, iza tuče vedrije je nebo, iza tuge bistrija je duša, iza plača veselije poješ. — Krcnu kolac nekoliko puta, zviznu pala nekoliko puta, zadrhtaše ta vješala tanka . . . — Neprijatelj je opkoljen, bit će uništen. — Pada dovoljno kiše, godina će biti plodna. — Posmica ih, srca ne iskali.

b) Ali ako su nezavisne rečenice upitne ili uzvične, pa iza njih dođe upitnik ili uzvičnik, zarez se onda pored njih ne piše:

A beg pita svoju zaručnicu: gdje idoste, gdje li izgiboste? gdje toliko izgibe svatova? gdje je meni Huseine sluga? — Sve sam dao! — reče on, pa raširi ruke.

c) Kada su nezavisne rečenice vezane veznicima u nabrajanju i kada se njima nešto naročito ističe, redovno se odvajaju zarezom jedna od druge:

I oni su se slabo osećali, i putevi su bili raskaljani, i vreme je bilo rđavo, pa su opet na vreme stigli. — Ja niti ga poznajem, niti znam gde stanuje, ni kako se zove, ni kako ću ga naći. — Niti ide Kulin-kapetane, niti ide, niti će ti doći. — Ili grmi, il' se zemlja trese, il' udara more o bregove.

d) I kada su samo po dvije nezavisne rečenice vezane bilo kojim veznikom, između tih rečenica se također piše zarez ako se želi istaći ono što se drugom rečenicom kazuje, bilo kao suprotnost, bilo kao zaključak, posljedica ili što slično:

Ni što snio, ni pričat umijem. — On je jako ostario, i više ništa ne vidi. — Tito ošinu konja i neman pregazi, pa viknu s visa: »Naprijed!« — Krčelići su stvarno zlobni i oholi ljudi, ili se nama bar tako čini. — Il' ćeš konja dati na razmenu, il' ćemo ga na silu oteti. — Volja ti idi sa mnom, volja ti čekaj me ovde... — Raspre sjeme posijaše grko, te s njim pleme srpsko otrovaše. — S nama je cijelo napredno čovječanstvo, i mi ćemo pobijediti. — Dunuo je jak istočni vetar, pa se ni ovoga puta kiši ne možemo nadati. — To me je jako uvrijedilo i razljutilo, pa sam svoj broj glasno izgovorio. — Ja i ovako i onako dangubim, bilo da idem s tobom, bilo da te ovde čekam.

e) Ali ako se dvije nezavisne rečenice vezuju nekim sastavnim ili rastavnim veznikom a druga se ne ističe, zarez se između njih ne stavlja:

Seljaci strpljivo čekaju u dvorištu, ispod oka se pogledaju i šapatom se dogovaraju. — Dali su mi ga za spomen i ja ga toliko godina nosim. — Nikad ga nisam vidio niti što čuo o njemu. — On ne zna niti se trudi da nauči. —

Prvih dana je konzul ostajao u svojoj sobi ili je sam izlazio u šetnju. — Pozovi ga sam ili mu po nekome javi da dođe. —

Dijete spopade bukvu pa poče vući tamo i ovamo. — On se brzo spremi pa ustade i pođe. — Brat izađe pred sestru te je uhvati pod ruku i uvede u kuću.

f) Između suprotnih i isključnih rečenica se, i kada su vezane bilo kojim veznikom, zarez redovno piše:

Umorni od dugog pješačenja, drugovi su odmah zaspali, a ja sam ostao pred kolibom da čuvam stražu. — Sve je to kratko trajalo, a duboko nam se u dušu urezalo. —

Radnik je s velikim naporom zarađivao svojima hleb, dok je poslodavac blagovao. — Mi smo ovdje očekivali odlučan otpor, dok je neprijatelj bez borbe napustio svoj položaj. — On je vrlo nježnoga zdravlja, pa ipak izdrži i najteže napore. — Konzul je izgledao zbunjen, ali je stalno ostao pribran i miran. — Ljudi su vikali lijevo i desno, ali se nije razbirala ni jedna riječ. —

Đuka ne posluša moj prijateljski savet, nego produži s dotadanjim navikama. —

Sloboda nam nije poklonjena, već je otkupljena krvlju naših najboljih sinova. — Oni najpre i nisu shvatali potrebu borbe za bolji život, već su isključivo kao patrioti ustali na oružje protiv okupatora. —

Čitavu kasabu obavio je gusti mrak, samo što u maloj sirotinjskoj kućici još treperi slaba svjetlost.

g) Samo na izgled suprotne rečenice, koje su takve jedino po tome što su za prethodne vezane suprotnim veznicima, nije potrebno odvajati zarezom; takve nezavisne rečenice češće pišemo bez zareza:

I tako se vuku dani a starost sve više pritiskuje i grbi leđa. — Poče kosu niz prsi češljati a tankijem glasom naricati.

h) Ni rečenice sa suprotnim veznicima *nego* i *već* kada se naslanjaju na odrični prilog *ne samo* iz prethodne rečenice ne odvajaju se zarezom:

Kiša je postala ne samo dosadna nego je i vrlo štetna za usjeve. — Oni ne samo što ne znaju starine svoga naroda nego se i ne staraju da ih poznaju.

ZAREZ IZMEĐU GLAVNIH I ZAVISNIH REČENICA

107. — Zavisne rečenice, kako i sam njihov naziv kaže, nisu samostalne, već zavise od drugih rečenica, odnosno od pojedinih riječi u njima; one ili dopunjavaju ili bliže određuju druge rečenice ili pojedine riječi. Prema tome, moglo bi se misliti da njih nikakvim znacima ne treba odvajati od rečenica od kojih zavise.

Priroda njihove zavisnosti, doista, obično i ne dopušta stavljanje zareza između zavisnih i glavnih rečenica. Ali, na prvom mjestu, red kojim idu glavne i zavisne rečenice nije uvijek isti,

a promjenom njihova reda na neki se način mijenja i odnos među njima. Zatim, zavisnost pojedinih vrsta nesamostalnih rečenica nije uvijek jednaka; ona je nekad jača, a nekad slabija. A tu razliku je, svakako, potrebno obilježiti. Zato je, iako bi se reklo da se problem stavljanja zareza uz zavisne rečenice i ne postavlja, taj problem ovdje nešto zamršeniji. Ali to ne znači da i ovdje nije moguće dati pravila kada se zarez ne piše, a kada se opet nameće potreba za stavljanjem zareza.

Zavisne rečenice svih vrsta kada je njihova zavisnost od glavnih neposredna i tijesna, i kada stoje u prirodnom, uobičajenom redu, tj. iza svojih glavnih rečenica, — ne odvajaju se zarezom. Ali one mogu vršiti i službu članova rečenica koji, iako na neki način objašnjavaju druge članove, nisu tijesno vezani s njima, pa i zavisne rečenice kada su takvoj službi treba odvajati zarezom.

Prema jačini zavisnosti kojom su vezane sa glavnom, zavisne rečenice možemo podijeliti na nekoliko grupa. Prvu grupu čine rečenice koje su zapravo dopune glagolima onih rečenica od kojih zavise (to su izrične i njima srodne rečenice); u drugu grupu idu rečenice (pogodbene, dopusne, uzročne i posljedične) koje mogu biti u tješnjoj ili labavijoj zavisnosti od glavnih; a treću grupu čine zavisne rečenice (odnosne, vremenske, mjesne i poredbene) koje vrše ili atributnu ili apozitivnu službu. Tek na kraju će biti govora o zavisnim rečenicama u inverziji.

I

108. — a) I z r i č n e rečenice zapravo su objekti ili subjekti glagola glavnih rečenica, kao takve su s njima tijesno vezane, i ne odvajaju se zarezom:

Još kao dete sam čitao kako se osuđenici sprovode na udaljena ostrva. — Usrdno je molio stanovnike otoka da mu oproste. — Dotle mu ni na um nije padalo da pati cela okrvavljena okolina. — Načelnik je odredio da općinska limena glazba svira vesele koračnice. — Dobili smo naređenje da još u toku noći izvršimo napad na neprijateljska utvrđenja. — Vezir se na tome sastanku izvinjavao kako on to ne primećuje. — Posle razgovora o svemu rekao je snasi da joj se svako živi u selu čudi.

b) Izrične su i tzv. zavisno-upitne rečenice, koje se od običnih izričnih razlikuju samo po tome što imaju oblik upitnih rečenica. A, što je glavno, one su, kao dopuna glagola glavne rečenice, s njom tijesno vezane, i od nje se ne odvajaju zarezom:

Nitko od nas više nije mislio kako ćemo se vratiti i da li ćemo se vratiti. — Uzbuđena lastavica pitala je ko je vidio veliku dvokrilnu pticu iznad grada. — I pitaju se u čudu šta da rade.

c) Ako je takvu rečenicu potrebno naročito istaći, onda se ispred nje mogu staviti dvije tačke ili crta:

Poslije dužeg razmišljanja upitao je svoju družinu: dokad oni misle da se može tako provoditi život beskućnika. — Ja vas pitam — da li je tako ili nije.

d) Izričnima su vrlo srodne rečenice kojima se izražava želja, volja, osjećanje ili raspoloženje, pa se zarez ni ispred njih ne piše:

Naša je želja da istaknemo ljepotu ove pjesme. — Kapetan je jako želeo da što pre vidi tu daleku i pomalo neobičnu zemlju. — Mitru ne bješe po volji da ostavi svoj zavičaj. — Više nisu osjećali potrebe da dalje idu za svojim protivnikom. — Posle svega što je preživela nije imala snage da sve to zaboravi.

109. — a) I n a m j e r n e su rečenice najčešće u tijesnoj i neposrednoj zavisnosti od svojih glavnih rečenica, pa se kao takve od njih obično ne odvajaju zarezom:

Dolaze odnekuda s rijeke da obave svoj posao. — Učinili su velike napore da prodru u stjenovitu podlogu. — Na ulazu su ostavljali neki beo predmet da bi posle znali gde je kanal. — Požurio je ne bi li se dočepao nekog zaklona. — Početkom aprila pođoše u planinu da u nagnojenu krčevinu posade krompir. — Neprijatelj je upro sve svoje sile kako bi razdvojio i uništio narode Jugoslavije.

b) Kada se osjeća da veza namjernih rečenica s onima što su ispred njih nije neposredna, ispred njih se može pisati zarez, dvije tačke ili crta. Isto se tako postupa i onda kada se želi naročito naglasiti ono što se njima iznosi, npr.:

Ako li mi na megdan ne dođeš, poslat ću ti preću i povjesmo, da mi predeš gaće i košulju. — Reče im tada po jednu dobru riječ i ostavi im carevinu, da se slažu i da njom upravljaju.

II

110. — Pogodbene, dopusne, uzročne i posljedične rečenice stoje u nejednako tijesnoj, nekad jačoj a nekad slabijoj zavisnosti sa svojim glavnim rečenicama, i prema tome se ne odvajaju ili odvajaju zarezom.

a) P o g o d b e n e rečenice mogu biti u tijesnoj vezi s glavnim rečenicama, i onda se pišu bez zareza:

Mi moramo uzeti i nejač i ranjenike ako dođe do povlačenja. — S divljenjem biste zastali kada biste ga čuli kako svira u dvojnice. — Ovde bismo živeli kao ljudi da nas neprijateljska artiljerija ponekad ne uznemirava. — Ja ću znati koplje okrenuti ako meni do nevolje dođe. — Brisat ću sve dugove ako mi povjerujete i uradite po mojim uputama.

b) Ali ako se pogodbene rečenice osjećaju i kao naknadno dodate, onda se javlja potreba da se ispred njih stavi zarez:

Podigni me samo na noge, pridigni me da se odužim ovome domu, ako mu se može odužiti. — Na podvalu ćemo podvalom odgovoriti, ako je podvala uopšte dostojna čoveka. — Živimo mi, ako se ovo smije zvati životom, i siti smo života i umorni smo od njega.

111. — a) D o p u s n e su rečenice po odnosu prema glavnima slične pogodbenima. I one se kao i pogodbene mogu pisati bez zareza:

Oni su smjelo išli naprijed mada su znali da ih čekaju neprijateljski tenkovi. — Nećemo se predati iako smo sa svih strana upravo nevjerovatno pritisnuti. — Neću više s njim hleb jesti iako sam kukavica. — Došao je na vreme iako je bio bolestan. — Tko prosi, valja mu dati ma i krunu nosio.

b) Ali se i dopusne rečenice često osjećaju kao naknadno dodate rečenicama od kojih zavise, pa se tada, s razlogom, između glavnih i dopusnih piše zarez:

I dete koje čita Zmajevu pesmu uvek će odvojiti lepo od ružnoga, mada će i u jednom i u drugom podjednako uživati. — Neprijatelj je cijelu zemlju za nekoliko dana pregazio, premda to nitko ranije nije mogao očekivati. — Što god zaišteš, daću ti, makar to bilo i pola carstva moga. — Ni

njegovo porijeklo ni njegov ugled nijesu mu dopuštali da se umiješa u tu pučku maskeradu, ma kako ona izgledala pobožno i nedužno.

112. — a) Ni u z r o č n e se rečenice ne odvajaju zarezom kada su u tijesnoj zavisnosti od glavnih rečenica:

Danas se glas Jugoslavije čuje daleko jer je ona narodna država. — Ni najmanje nije bio zahvalan nadzorniku što ga je na to podsjetio. — Mi ćemo im dati jer smo se na to obavezali. — Vuk ga je počeo pisati zato što ga je čuo u narodu. — Čestita će te učiniti što si ga od one napasti izbavio. — Pristao je da ide kada drukčije već ne može biti.

b) No zavisnost uzročnih rečenica od glavnih često može biti labava, tako da se one osjećaju kao poluzavisne, pa se onda zarez stavlja ispred veznika:

Levantinac glumi i snishodljivost i hrabrost, i potištenost i oduševljenje, jer su za njega sve to sredstva u životnoj borbi. — Janko mu, doduše, pomaže usrdno i prijateljski, jer nosi torbu i pazi na nju u kolima. — Mi za ovo imamo i stvarnih dokaza, jer pored provincijalizama tu nalazimo i književnih oblika. — Položaj Mehmed-pašin doveden je u pitanje, jer je Selimovim padom izgubio oslonac u Carigradu.

113. — a) I p o s l j e d i č n e rečenice mogu biti u tješnjoj zavisnosti od glavnih rečenica, pa se zarez tada ne stavlja ispred njih:

Od muke je krivio lice i pravio divljačke grimase da su ga se deca plašila. — A kod šire publike je postao tako popularan da se ozbiljno moglo govoriti o vojislavizmu u našoj književnosti. — August Šenoa je bio tako plodan da pripada među najplodnije pisce hrvatske. — Oni koračaju takvim hodom da se zemlja pod njima trese.

b) Ali posljedične rečenice često imaju poluzavisan odnos prema glavnima, i onda se osjeća potreba da se stavljanjem zareza rastave od njih:

A Turčin je junak od megdana, da mu nema na krajini para. — Grme topovi, da se sva zemlja trese. — Poslije bolesti Ivan se na moru brzo oporavio, tako da se mogao vratiti na dužnost. — Od mora udariše vjetrovi, tako da se snijeg namah poče topiti. — Njihovo vedro raspoloženje je prešlo i na mene, da sam na momenat zaboravio na tešku stvarnost.

III

114. — a) Odnosne rečenice služe da se njima pobliže odrede pojmovi na koje se odnose. U toj, atributnoj službi one s riječju od koje zavise čine neodvojivu cjelinu, i ne odvajaju se zarezom:

Naša zemlja je uvek imala ljude koji su znali braniti interese svoga naroda. — Osjećao je potrebu da stalno govori o životu onih što su veći po svome društvenom položaju. — Napokon progovori i čovjek koga je naš prijatelj te večeri doveo u društvo. — Dao ga je s iskrenošću kakvu retko nalazimo kod pisaca koji pišu o sebi. — Verovao je da će se slaviti svi koji su se borili protiv Miloševe tiranije.

b) Međutim, odnosne rečenice se često upotrebljavaju u apozitivnoj službi, tj. u službi određivanja već poznatih pojmova, gdje se one naknadno dodaju, pa se zato između njih i rečenica na koje se odnose zarez redovno piše:

U svojim djelima prikazivao je hrvatskog malog čovjeka, ponajviše seljaka, koji se borio i ginuo za interese svojih tlačitelja. — Tada se bezuslovno verovalo u sjajnu budućnost srpskog naroda, koja za koji čas mora nastupiti. — Posle skandala na jednom dvorskom balu ispevao je pesmu Maskenbal na Rudniku, koja je zabranjena čim se pojavila. — Odmah zatim smo sišli u dolinu rijeke Neretve, čija se voda bjelasala na suncu. — U ranu zoru nam je javljeno da je glavno utvrđenje palo, što smo mi s velikim nestrpljenjem očekivali.

115. — a) Vremenske i mjesne rečenice kazuju vrijeme i mjesto zbivanja radnje glavnih rečenica. Kao takve one s njima čine nedjeljivu cjelinu i ne odvajaju se zarezom od njih:

Mene moj otac uvijek povede sa sobom u kolima kada ide da doveze djetelinu za konje. — Čoveka obuzme čudno osećanje kada ulazi u taj grad. — Strpljivo smo čekali napolju dok su nas pozvali unutra. — Luji se steže srce kad ugleda Rudonju. — Oni su zaposjeli vis tek pošto smo ga mi iz taktičkih razloga napustili. — Dogovorili su se da se sačekaju gdje je najzgodnije. — A svakako ćete ići kuda je najpreče. — Mi idemo kamo nas otadžbina zove.

b) Ali se vremenske i mjesne rečenice upotrebljavaju i apozitivno, kao naknadno objašnjenje već određenih pojmova, i tada se ispred njih zarez redovno piše:

Stari Dositej nije dočekao nesreću od 1813, kada je sa svim ostalim propala i njegova Velika škola. — To ćemo moći tek poslije konačnog uništenja neprijatelja, kada se mjesto oružja svaki prihvatimo svoga redovnog posla. — I opet je nastalo ljeto, kad svijet ide u brda i na more. — Uveče na balu je sedeo na prestolju pod baldahinom, gde je mogao i dremati do ponoći. — Vraz je najviše umjetnik bio u pjesmama, gdje je njegova vedrina i otvorenost najviše izražena. — Drug mi je pisao iz Sirije, kamo je otišao pre pola godine.

116. — a) Načinske i poredbene zavisne rečenice označavaju način na koji se vrši ono što se kazuje glagolom glavne rečenice, i s njim su vrlo tijesno vezane, pa se zato ne odvajaju zarezom:

Na velikim zadacima obnove radit ćemo zajednički kao što smo se zajednički i borili. — Cio posao je obavljen kako je i zamišljen. — Čovek na Bosforu nije tako oronuo i onemoćao kao što se to po novinama govori.

b) Takve se rečenice često dodaju i kao naknadno objašnjenje, pa se i one tada zarezom odvajaju od glavnih rečenica:

On ni jedne reči nije rekao, izdržao je i najsvirepija mučenja, kako jedino dolikuje istinskom borcu. — Vi ste časno izvršili svoje zadatke, kao što se jedino i moglo od vas očekivati.

c) Poredbene rečenice koje se za svoju glavnu rečenicu vezuju veznicima *nego* i *no* — od nje se nikada ne odvajaju zarezom:

Žalije mu vojvode Uroša no obadva da izgubi sina. — Žalije mu vojvode Uroša nego oči da je izgubio. — Sve je bilo drukčije nego smo mi pretpostavljali. — Obavili smo svoj zadatak osam dana prije nego je bilo predviđeno.

117. — Nezavisno od iznijetih pravila zarez se može staviti i između tijesno povezanih rečenica, između zavisnih i onih koje one određuju ili dopunjuju, ali to, naravno, u kakvoj dugoj složenoj rečenici sastavljenoj od više prostih proširenih rečenica. Radi lakšeg razumijevanja onoga što se u takvim rečenicama iznosi, zarez treba stavljati ondje gdje će najbolje poslužiti svome

cilju, tj. ondje gdje je veza između rečenica najlabavija, odnosno gdje je kakva prekretnica u takvoj dugoj rečenici, npr.:

Ne vjerujem da su seljaci iz toga sela bili tako rđavi kao što se o njima mislilo, iako je te večeri izgledalo da su bestije koje su se divlje napile našim mukama. — To što on ima tako je malo prema onome što mu se nudi i tako neznatno prema onome što on želi, da mu ne pričinjava nikakvo zadovoljstvo ni ono što može da kupi. — Tako i svi oni kojima je drag naš književni jezik treba složno da prionu, da se posle svršenog velikog narodnog posla na bojištu posvršavaju i poslovi koji su od značaja za kulturno i duhovno podizanje naših naroda.

U težnji da bude jasnije ono što se u tim primjerima iznosi, u svakom smo primjeru stavili po jedan zarez. U ovakvim se slučajevima to često čini, i to je potrebno činiti.

IV

118. — Iznesena pravila o stavljanju zareza uz zavisne rečenice vrijede za slučajeve kada one dolaze iza svojih glavnih rečenica. Međutim, kada su rečenice u inverziji, tj. u obrnutom redu, kada, naime, zavisne dolaze ispred glavnih rečenica, između njih se zarez uvijek piše. Tako se postupa sa svim zavisnim rečenicama:

Da bih se spasao, stanem uporno ponavljati broj do koga sam došao. — Ako bi se u nešto na silu htjeli umiješati, baš-knez ih je mogao optužiti i otpustiti. — Iako mu rana nije bila zarasla, deseti dan se vratio u brigadu. — No kako je općinski blagajnik bio dosjetljiv čovjek, za čas nađe neki stari kišobran. — Kada je tu ideju saopćio svome vagonu, ljudi su slegli ramenima, kimnuli glavom, pljucnuli, pa se opet istegli na slami.

Na isti se način postupa i s odnosnim rečenicama, ma u kojoj službi one bile upotrijebljene:

Koji žele ići, moraju prethodno tražiti odobrenje za to. — Što tražili, ono su i našli. — Tko rano rani, dvije sreće grabi. — Tko brzo sudi, brzo se i kaje. — Ko mnogo ište, rado ne daje. — Što ste željeli, to vam se i ostvarilo.

119. — a) I g l a g o l s k i se p r i l o z i, pa i druge, razvijenije priloške oznake, kada u skupu od većeg broja riječi dođu ispred rečenica koje određuju, također od njih obično odvajaju zarezom:

Nastojeći da hrvatsku književnost poveže s evropskim literaturama, Vraz je mnogo prevodio. — Prešavši zatim iz Trsta u Beč, Dositej se našao u novoj sredini. — Slušajući na jedno uho grozničavo i zamorno pričanje ovoga čoveka, fra Petar je u sebi mislio da ga je njegova govorljivost i dovela ovamo. — Razvijajući se kao plod oštrih društveno-političkih suprotnosti, književnost ilirizma je bila izrazito borbena. — Lagano i poletno kao kakav okretan mladić, on se partizanu baci oko vrata. — Usled rđava vremena i neprohodnosti teško raskaljana druma, ovi se ni na treći poziv nisu odazvali.

b) A kadšto je potrebno staviti zarez ispred glagolskog priloga i onda kada on dolazi iza glavne rečenice. To se čini kada se taj prilog sa skupom riječi u kome se upotrebljava osjeti kao naknadno dodan ili kao naporedan s onim što se u prethodnoj rečenici iznosi:

Predsjednik je završio svoj govor, odavši počast žrtvama fašizma. — On nam je svima čestitao na postignutom uspehu, napominjući da i onima koji posle nas pođu tim putem želi isti uspeh. — Vođa delegacije se tako zahvalio na srdačnom dočeku i toplom prijemu, završavajući svoj govor pozivom predstavnicima našeg radništva da im što pre vrate posetu.

120. — a) U m e t n u t e rečenice, kao naknadno dodate, odvajaju se zarezima od rečenica i od pojedinih dijelova rečenica među koje se umeću:

U njihovu selu, koje je jedno od najmanjih u čitavoj toj okolini, stvorena je najnaprednija zadruga. — Večeras, kada sam čitao Homera, bubica jedna na knjigu mi sleti. — To je poznato, reče neko iz kruga, da Gruzijanke imaju divne oči. — Zaprosio beže Ljubovića čak daleko u Zagorju ravnom, kažu ljudi, prikladnu djevojku. — Zemlja je bila pokrivena gustim šumama i tako pusta da se, govori letopisac, po čitav dan hoda petao u njoj nije mogao čuti.

b) Umetnutima ne treba smatrati zavisne rečenice koje dolaze iza onih riječi druge rečenice što ih određuju ili dopunjuju, a ispred ostalih riječi te rečenice. Stoga se one i ne odvajaju zarezom, ukoliko rečenica nije odveć duga:

Svoje obećanje da ćeš doći nisi ispunio. — A to što si kazala nije tačno. — Pesnik koji je kod nas smatran za najvećeg protivnika prigodne i političke poezije imao je preterano smelih i buntovnih pesama. — Sve što sija nije zlato. — Njihova želja da posete stari kraj sada se i ostvarila. — Ocjenjivač koji je nešto dublje i svestranije ušao u liriku Dragutina Tadijanovića bio je Ivan Goran Kovačić.

c) Zarez je ipak dobro staviti i između takvih rečenica kada bez njega nije jasno gdje je granica među njima:

A to što si kazala meni, nije jasno. — A to što si kazala, meni nije jasno.

TAČKA (.)

121. — a) Tačka se piše na kraju potvrdne i odrične rečenice, bila ona prosta, prosta proširena ili složena:

O moja je leđa lagano kucnula mandolina. — Na jarbolu lađe su opet pribili admirala. — Sunce je bilo ogrejalo. Bora Kečić stiže u odred. Čim je došao, on je tražio da ga prijave komandantu. — Kiša ne prestaje, a dok ne prestane, ne možemo ići van.

b) Iza naslova i potpisa tačku ne treba pisati.

O pisanju tačke kao pravopisnog znaka v. t. 130. a—d.

TAČKA I ZAREZ (;)

122. — a) Kada složenu rečenicu čine skupovi od po dvije ili više rečenica koje su jedna s drugom tješnje povezane nego s rečenicama iz drugog skupa iste složene rečenice, — između tih skupova stavlja se tačka i zarez:

Koga sretnu na putu, svatovi ga časte hlebom, pečenim mesom i vinom; a gde kroza selo prolaze, časte njih; iz obližnjih kuća nose im jela i pića, prazne čuture pune im za dalji put. — U isto vrijeme sparina naglo raste i javlja se mukla grmljavina izdaleka; a crni i tanki oblaci šire se unaokolo i bivaju sve crnji i gušći. — Svaki građanin dužan je da radi po svojim sposobnostima; tko ne daje zajednici, ne može od nje ni primati.

b) Tačka i zarez pišu se između simetričnih rečeničnih perioda u kojima se razvija ista misao:

Partizanski odredi i kasnije Narodnooslobodilačka vojska i još kasnije velika Jugoslavenska armija potpuno su izvršili svoj zadatak da su se borili i oslobodili svoju zemlju; ali oni su u toku borbe uzeli na sebe još jedan drugi veliki, politički zadatak: da oslobođenu zemlju učine sretnijom nego što je bila, da pobijaju sijanje međunarodne mržnje, da šire slogu i stvaraju bratstvo i jedinstvo naših naroda. — I ta ideja nije svakada ni prava ideja; često je to samo reč, fraza; često je pogrešna. — Svojim drugovima u vojsci želim da im šume budu sklone, šikare guste, ali za njih prohodne; da im noći budu saveznice, magle željkovane; da ih ne biju kiše i mrazovi i da za gladna usta nađu uvijek zalogaja. — Ima zemalja koje su strahovite lepotom svojom; ima ih koje su čudnovate sumornošću svojom; ima ih vrlo brdovitih, a ima sasvim ravnih.

c) Kada je potrebno odvojiti rečenične dijelove po srodnosti riječi koje ulaze u njihov sastav, i između tih dijelova piše se tačka i zarez:

Kosmajske pastire, koji uz dvojnice gone svoja vesela stada; njihovo viteško bacanje kamena s ramena; njihovu hajku na kurjake; njihove nestašne šale; njihova verovanja s vilama i vilinskim kolima; Ivanjdan s vencima ivanjskog cveća; Kosmaj s Markovim stolom, — sve je on to vanredno srećno složio u svoj spev. — Oko starca na gomile leže sredstva svake muke; leže znaci svake sile: pluzi, brane, srpi, grablje; dlijeta, pile i šestari.

Potreba za stavljanjem tačke i zareza između takvih dijelova javlja se naročito onda kada se riječi ili skupovi od više riječi u njima odvajaju zarezom.

DVIJE TAČKE (:)

123. — a) Iza izraza kojima se nagovještava neko nabrajanje, a ispred onoga što se nabraja, stavljaju se dvije tačke:

Na putu u Dalmaciju posjetit ćemo gradove: Zagreb, Rijeku, Senj i Rab. — U toj klijeti smješteni su: sto, stolica, jedna dugačka klupa, polica i gvozdeni krevet. — Gledao je prezrivo

i odgovarao drsko: da ne znaju šta govore, da im je to mogao kazati neko neobavešten, da su francuski car i turski sultan veliki prijatelji i da je iz Carigrada poručeno... — Dječak pomisli i sjeti se živo svih drugova: i visokog mitraljesca, i bombaša Ilije, i dobroga komesara i veselog kuvara. — Sve je nekako drukčije: more tamnije, nebo bleđe, kopno našarano šarenim bojama, ali i zasenjeno senama.

b) Dvije tačke se pišu i ispred navedenih tuđih riječi, a neposredno iza riječi kojima se to navođenje nagovještava:

Dajući ocenu jezika Kočićevih pripovedaka Skerlič na jednom mestu piše: »Skorašnje knjige kao što su Primjeri čojstva i junaštva Marka Miljanova i ova knjiga P. Kočića pokazuju nam da izvor ove žive vode nije presušio i da pokrajinski govori naši sadrže neiscrpno blago snažnih i slikovitih reči...« — Mihovil Kombol piše: »Đalski, Kozarac i Novak, reprezentativni i po tom što su opisivali tri karakteristična hrvatska kraja: Zagorje, Slavoniju i Primorje, imali su i sličnih crta u svome razvitku.«

c) Dvije tačke mogu se staviti između prvog i drugog dijela rečeničnog perioda ako sadržaj narednog istječe iz prethodnog dijela:

Omladina će na ovom trećem sastanku ogledati svoje djelovanje i iznijeti plodove jednogodišnjeg truda; bit će ovi proljetni dani za nju doba žetve, a u isti čas i dani nove sjetve na našoj narodnoj njivi: omladina ima zlatne ruke i svaka kaplja njezina znoja plodonosna je u vrijeme mira, kao što bijaše plodonosna i svaka kaplja njene krvi u godinama rata.

NAVODNICI (» ... «)

124. — a) Među navodnike se stavljaju nečije riječi kada se želi istaći da se navode u istom obliku u kome su kazane, kao u primjerima:

»Ona zna turski jezik kakav se uči u Koležu Luja Velikog u Parizu, ali ne zna onaj kojim govore Turci u Bosni«, kaže se za jednu ličnost u Travničkoj hronici Iva Andrića. — Iako, po riječima Antuna Barca, »naoko i subjektivist, i socijalan pisac, i mistik, i materijalist, Nazor je u stvari

ostao lirik, s bujnim unutrašnjim životom«. — Na slavolucima su stajali natpisi: »Dobro došli!« — »Hvala na poruci«, reče on, pa se opet okrenu i žurnim korakom pođe.

b) Kada se čije misli ili pojedini tuđi izrazi uklapaju u vlastito izlaganje, i onda se oni obilježavaju navodnicima:

Mi nikad ne smemo zaboraviti da »pokoljenja djela sude« i da »što je čije, daju svjema«. — Nije on slučajno nazivao svoje pjesme o bijedi »grad pod oblacima«. — Sve njegove junake razdire »žal za mladost«.

c) Ali ako su tuđe riječi dobro poznate, njih nije potrebno obilježavati navodnicima:

Tko brzo sudi, brzo se i kaje, kaže narodna poslovica. — U šumi gde se sklonio ču še glas: Nije ovo svršetak, ovo je početak novoga života.

d) U dijalogu se između govora dvaju lica mjesto prvog dijela navodnika stavlja crta, a drugi dio njegov onda otpada i ništa se mjesto njega ne piše. (Primjere v. u t. 125. a.)

e) Kad se želi istaći da se neke riječi kazuju u sumnji ili podrugljivo, s ironijom, i kada nečemu hoće da se dade suprotan smisao, — onda se one također stavljaju među navodnike:

Narod je bio sit »demokratije«. — Tu »slobodu i ravnopravnost« koju su sami uživali u pokojnoj Habsburškoj monarhiji ne žele više nikome. — On vam uvijek, kao »pravi prijatelj«, — samo »istinu« govori. — »Izuzetnu pažnju« su mu poklanjali.

f) Naslovi knjiga, nazivi časopisa, društava, brodova, hotela i sl. stavljaju se među navodnike, naročito kada nose ime koje što drugo znači:

Vjenceslav Novak je u »Titu Dorčiću« (znači u romanu, a ne u glavnom junaku romana) *naslikao ... — Taj film se davao samo u »Kozari«. — Kola su izrađena u »Radi Končaru«. — Igrali su »Budućnost« i »Dinamo«. — »Golub« je te godine objavio prvenčad nekolikih kasnije vrlo poznatih pesnika. — On je u »Moskvi«* (hotelu) *stanovao puna tri mjeseca.*

g) Ali kada se tačno zna ili se nečim drugim označi na šta se odnosi dotični naziv, onda navodnike nije potrebno stavljati. Za naslove knjiga i nazive časopisa katkad je i samo veliko početno slovo dovoljno da otkloni svaku dvosmislenost:

I Naš jezik i Jezik posvetili su po nekoliko priloga ovom pitanju. — To je objavljeno u Jagićevu Arhivu za slavensku filologiju. — Mažuranić je u Smrti Smail-age Čengijića umjetnički snažno prikazao obračun raje s jednim okrutnim feudalcem.

h) Ako se u rečenici ili većem odlomku koji je obilježen navodnicima javi potreba da se neka riječ ili izraz iz toga odlomka također označi ovim znakom, onda za to upotrebljavamo polunavodnike (,...'):

Marković kaže: »Ideja ‚Kraljevića Marka' najuzvišenija je i najnarodnija od svih što ih je Preradović opjevao.« — »Njegova ‚Jazavca pred sudom' publika je s neopisanim oduševljenjem pozdravila« — kaže se na kraju ovoga prikaza.

i) Pored ostalih znakova interpunkcije završni dio navodnika upotrebljava se prema smislu:

1) iza ostalih znakova ako je rečenica pod navodnicima potpuno završena:

Svi gromko uzviknuše: »Živjela slobodna Jugoslavija!« — A on ga upita: »Kada mislite ponovo u Dubrovnik?«

2) ako pak navodnici nisu na kraju potpuno završene rečenice ili se njima označava samo završni njen dio, onda taj dio navodnika dođe ispred drugog znaka:

»Majko«, uzviknu on tiho, pa opet zaspa. — To je, dakle, taj tvoj čuveni »liječnik«? — Zar nisi nikad gledao igru splitskog »Hajduka«? — Ja ne dajem mnogo na njegovu »časnu reč«.

j) Kada između navedenih riječi dođe neki umetak, koji se od njih odvaja zarezom ili crtom, i navod se na taj način prekida, — i prvi i drugi njegov dio stavljaju se pod navodnike:

»Iako te nikad nisam video« — reče mi — »odmah sam te prepoznao.« — »Uzmi ovaj lijek«, uzviknu nepoznata žena, »i čuvaj ga dok ti zatreba.«

CRTA (—)

125. — a) Prije je (u t. 124. d) rečeno da se crta piše mjesto navodnika, i to, kako je tamo kazano, u dijalogu, na početku upravnog govora samo mjesto prvog dijela navodnika, dok se mjesto drugog dijela ništa ne piše. Mjesto drugog dijela se upravo

piše samo onda kada se iza upravnog govora nastavlja rečenica kojom se kazuje čiji je to govor i ispred koje se obično stavlja crta, ali i zarez:

— Tko je to bio? — upita ga on.
— Moj stric.
— Šta je htio?
— Bio je kod liječnika — odgovara ovaj neraspoloženo — mora u bolnicu.

Tada ga otac pozva k sebi.

— Sedi! — reče mu mrko i pokaza mu mesto do sebe.
— Neka — odgovori mu — mogu i da stojim.
— Sedi i govori! — planu odjednom otac.

b) Crta obično označava pauzu koja je duža od one što se označava zarezom. Ona se piše i mjesto zareza za odvajanje umetnutih dijelova govora:

Pred veče — uz tutanj topova — uzjaha konja i poče se peti uz brdo. — Krv — veli narod — nije voda. — On je divno govorio o životu kakav će biti poslije pobjede — slobodan, vedar, sretan — da je za takav život zaista slatko i umrijeti. — Skočio je u mrklu noć — mjesec je bio sakriven — i nestao bez traga. — I vidim, oj — vidim — bijele zvjezdane staze do podneva tihog svete harmonije.

c) Isto tako mjesto zareza ili mjesto dviju tačaka, crta se stavlja i ispred onoga što želimo naročito istaći:

Svet bi bio grob bez cveta, život prazan — mladost pusta. — Mjesec krije zvijezde jasne, noć i struka — gvožđe sjajno. — Danas postoji još jedna borba — borba za mir. — Gde ja stadoh — ti ćeš poći. — Ali jaruga nije kriva, nego prava — kao pod konac odsečena. — Ostrvo se kupalo u zelenilu svih nijansa — u maslinama, smokvama, kukuruzu, čempresima i lovoru. — Ni oca, ni brata, ni sina, ni druga, ni muža, ni običnog poznanika — nikog poznati ne možeš.

d) Crta se obično stavlja i ispred predikata kada ovaj dođe na kraju duže rečenice dalje od subjekta:

Sama ta činjenica što u naše dane i u ovim uslovima u kojima se nalazimo nikako ne može biti drukčije — upućuje nas na privremeno rešenje.

e) Kada se nekim dijelom rečenice hoće da iznese nešto neočekivano ili suprotno, ispred njega se također piše crta:

I go je i bos i opet mu — zima. — Hladnoća je jaka da sve puca od mraza, a on opet — pred veče izlazi u šetnju. — Vrata se naglo otvoriše i sav zajapuren uđe — otac. — Mi smo bili sigurni da ćemo ih tu stići, a kad smo došli onamo — nigdje nikoga nije bilo.

f) Između rečenica koje se navode kao primjeri za koje pravilo, a inače među njima nema nikakve druge veze, piše se prvo tačka pa onda crta. Potvrdu za to vidimo u svim primjerima za interpunkciju.

Za crtu kao pravopisni znak vidi primjere u t. 133.

ZAGRADA ( )

126. — a) Naknadna objašnjenja kojima želimo tačnije odrediti ono što kazujemo pri pisanju stavljamo u zagradu:

Tridesetih godina prošloga vijeka (1830—1840) to je bilo naročito moderno. — Čim bi spazio kakvog trgovca, ili popa, ili kaluđera, mali Vuk (Karadžić) bi mu prilazio, skidao kapu i, otvorivši bukvar, zamolio: »Molim te, majstore (ako je bio trgovac), ili popo (ako je bio pop), ili duhovniče (ako je bio kaluđer), pokaži mi to i to.« — Ivan Gundulić (1589—1638) najznatniji je pjesnik dubrovački. — Poštujmo srp i čekić (tj. seljaka i radnika)! — Morbile (male boginje, ospice, dobrac, male kozice) mogu da budu opasna bolest. — Danas je ovdje održana godišnja skupština DIT-a (Društva inženjera i tehničara).

b) Ako je i onome što je već u zagradi potrebno posebno objašnjenje koje opet valja nekako odvojiti od osnovnog izlaganja, onda se stavljaju dvije vrste zagrada:

Mi sada imamo mnogo važnijeg posla i velikih briga [obaviješteni smo (nije važno od koga) da će biti rata] i zato vas s time ostavljamo same.

c) Ako pored zagrade, tj. pored njenog prvog ili drugog dijela, dođe i drugi koji znak interpunkcije, on se ako se odnosi na ono što je u zagradi stavlja u zagradu. Ako ga pak zahtijeva ono što je van zagrade, taj znak se van nje i stavlja:

Nakon njegova sviranja (to je zaista bilo divno sviranje!) izašli smo zajedno na ulicu. — On sam sprema svoju urotu (grdnu, osvetničku da će se pamtiti!) s tim paklenim strojem u nedužno bijelom, svilenom papiru. — Kada je došlo do nesporazuma (a zar je on zaista bio neizbežan?), onda je stvar morala da se zasad odloži.

d) I zagrada se, upravo dijelovi zagrade se upotrebljavaju kao pravopisni znaci, o čemu v. t. 135.

UPITNIK (?)

127. — a) Upitnik se piše iza svake nezavisne upitne rečenice i iza svakog takvog upitnog izraza:

Ne ideš li sa polja Mišara? — A što si ti? Svetac? — Da l' se Medveje sjećaš? I da li prisluškuješ kako kvarnerski nosi val istarskih vila nam plač? — Šta vam je trebalo da izazivate to jadno zadovoljstvo? — Zar niste znali šta će biti? — On dobio? — Gde? — Otkad?

b) Kad imamo nekoliko upitnih rečenica u nabrajanju, onda se između njih stavljaju zarezi, a tek na kraju se stavi upitnik, ili se pak iza pojedinih grupa ili iza svake rečenice stavlja ovaj znak:

Ili grmi, il' se zemlja trese, il' udara more o bregove? — Gdje idoste, gdje li izgiboste? gdje toliko izgibe svatova? gdje je meni Huseine sluga? — Gdje je taj pogled? Gdje je smiješak? Gdje je to šuškanje i šaputanje u mraku?

Ako se takve rečenice osjećaju kao završene, iza upitnika se piše veliko slovo. A ako pak čine niz nezavisnih rečenica u jednoj složenoj, iza toga znaka dolazi malo slovo (v. u gornjim primjerima).

c) Iza zavisno-upitnih rečenica upitnik se ne piše:

Recite nam gdje ste bili. — A zatim nas stadoše ispitivati kako smo prošli na dugome putu.

Ali kada se riječi u zavisnom pitanju tačno navode i stavljaju pod navodnike, upitnik se i iza takvog pitanja stavlja:

Pitala te majka moja: »Po što ćeš mi prodat roba?«

UZVIČNIK (!)

128. — a) Iza rečenica, izraza i pojedinih riječi izgovorenih u uzbuđenju ili povišenom raspoloženju piše se uzvičnik:

Neka je vječna slava našim mučenicima, koji su podnijeli najveće patnje i žrtve u borbi za pravo i slobodu naroda! — Živjela vlast radnog naroda! — Tako je slatko i drago maštati o nečemu lepom u ovim surim klancima! — Nokte ću ti skupa s prstima odsjeći, da me upamtiš! — Ja sam strog, ali pravedan! — Pet godina čekanja! Lijepo! Na prozoru ste čekali da doleti roda! Ah, to vi zovete čekanjem! — Bombu nosi na dar svojoj nenadnoj sreći! — Kakva nezahvalnost i ludost!

b) Uzvičnik se piše i iza vokativa kada se izgovara podignutim glasom:

Padajte, braćo! Plin'te u krvi! Ginite, braćo! Junaci! Ljudi! — Omladino Jugoslavije! Pred tobom su ogromni zadaci izgradnje nove Jugoslavije . . . — O, stani, noći! Stojte, dani moji!

c) Iza uzvičnika se, kao i iza upitnika, piše veliko slovo kada se ono što iza njega dolazi osjeća kao nova misao. Inače se u nabrajanju i iza uzvičnika piše malo slovo.

Malo slovo iza uzvičnika piše se i onda kada se na izgovorene riječi s uzvičnikom nadovezuje neko objašnjenje koje se odvaja crtom:

Ana! Ana! Ana! — jecao je u sobi. — Zdravo, drugovi! — odjeknu kamenom liticom ispred koje su vojnici stajali u stroju. — Izdaja! — bolno jeknu ranjenik.

Kada se pitanje izgovara povišenim glasom, onda se iza njega pišu oba znaka — i uzvičnik i upitnik:

Kakav cvancik, bolan!? — On došao!? — Da bježimo!? A kuda!?

XIV

PRAVOPISNI ZNACI

129. — Kao pravopisni znaci obično se uz pojedine riječi upotrebljavaju: tačka, dvije tačke, nekoliko tačaka, crta, crtica, zagrada, zvjezdica, apostrof, znak jednakosti, znak porijekla, akcenatski znaci i genitivni znak.

TAČKA (.)

130. — a) Kao pravopisni znak tačka se upotrebljava iza skraćenica:

itd., i dr., i sl., nom., gen. (a mnoge druge primjere v. u t. 143—146).

b) Iza rednih brojeva, radi razlikovanja od drugih brojeva, kada se pišu arapskim ciframa, stavlja se tačka:

Desno od nas je napadala 3. četa. — Na str. 273. u 6. retku piše... — Na 1. strani dao je vrlo kratak uvod. — U 25. godini završio je školu.

c) Iza rednih brojeva tačka se ne piše kada su označeni rimskim brojkama:

Dan stvaranja nove Jugoslavije jest 29. XI 1943, a dana 29. XI 1945. Jugoslavija je proglašena za republiku. — Izdat je u XV knjizi Starih pisaca. — U knj. V Južnosl. filologa objavljene su i Musićeva i Belićeva rasprava o aoristu.

d) Kada se kakvim znakom (rimskim ili arapskim brojem, velikim ili malim slovom) označava poglavlje, odjeljak ili što slično, iza njega se stavlja tačka ako se u istom retku nastavlja tekst. Primjere vidi na str. 50. i 99.

e) Kada iza rednog broja dođe koji drugi znak, tačka se iza njega ne piše:

Ivan Cankar (10. V 1876 — 11. XII 1918) bio je napredan socijalistički borac. — U 5—8. broju »Nauke i tehnike«. — Vidi str. 17, 24, 35, 41, 67. i 82. navedenog djela.

DVIJE TAČKE (:)

131. — Kao pravopisni znak dvije tačke se pišu obično između brojeva i čitaju se kao »prema«:

Danas su igrali »Partizan« i »Crvena zvezda« sa rezultatom 3 : 1 u korist »Partizana«.

NEKOLIKO TAČAKA (...)

132. — Nekoliko tačaka (najčešće tri) stavljaju se u pisanju mjesto izostavljenog teksta:

Zvučni suglasnici ispred bezvučnih prelaze u bezvučne: slatko, ispit, teško...

CRTA (—)

133. — a) Crta se u pisanju između brojeva upotrebljava mjesto prijedloga *do:*

Đ. Jakšić (1832—1878). — Svakoga dana propješači 10—15 km. — Konj živi 20—25 godina.

Ako se u takvim slučajevima ispred prvog broja napiše prijedlog *od*, onda između brojeva ne treba stavljati crtu, nego napisati *do (Đ. Jakšić je u Srbiji živio od 1849. do 1878. g.).*

b) Kada hoće da se označi udaljenost između dvaju ili više mjesta ili pravac kretanja od jednog prema drugom mjestu, onda se između njihovih imena piše crta:

Na pruzi Beograd—Zagreb u toku dana ide 5—6 brzih vozova. — Već se uveliko radi međunarodni put Ljubljana—Zagreb—Beograd—Niš—Skoplje—Solun.

c) I uopće, kada god treba navesti dva imena koja označavaju tako tijesno vezane pojmove da oni čine jedan pojam, makar i privremeni, oni se vezuju crtom:

Gledali smo utakmicu »Vojvodina«—»Sarajevo«. — Fašistička osovina Berlin—Rim potučena je i uništena.

CRTICA (-)

134. — a) Crtica se kao pravopisni znak piše:

1) između dijelova polusloženica i između dvostrukih prezimena:

radio-aparat, obor-knez, zeleno-žuta zastava, Smail-aga, Ivanić-Grad, Ivana Brlić-Mažuranić, Broz-Ivekovićev Rječnik;

2) pri rastavljanju riječi na slogove i na sastavne dijelove u stručnoj upotrebi:

li-va-da, to-po-la, se-dlo, la-sta, Pri-šti-na, nos-ač, tres-em;

3) između dijelova jedne riječi koja se na kraju retka ne može cijela napisati, već se jedan njen dio mora prenijeti u idući red. (O tome kako se tada riječi mogu rastavljati, v. t. 149—152.)

b) Kada se prvi dio složenih ili izvedenih riječi s brojem na prvom mjestu — radi uštede u prostoru — piše brojem, a drugi dio slovima, između ta dva dijela piše se crtica:

Povodom 125-godišnjice Šenoina rođenja; 70-godišnjak, 15-godišnjica; 90-ih godina prošlog vijeka itd.

c) Crticom se odvaja nastavak za oblik kada se dodaje uz tzv. skraćenice etikete (o tome v. t. 147. b i d); npr.:

u VPŠ-u (u Višoj pedagoškoj školi); sva izdanja SAN-a (Srpske akademije nauka); učešće u NOB-u (narodnooslobodilačkoj borbi); svim NO-ima (narodnim odborima) itd.

ZAGRADA ( )

135. — a) Kao pravopisni znak zagrada služi za označavanje drugog oblika riječi pored koje se stavlja:

vođ(a), osnov(a), porez(a), demokrat(a), komunist(a), arhitekt(a).

To znači da se ove riječi upotrebljavaju u dva oblika, u oblicima: *vođ* i *vođa, osnov* i *osnova, porez* i *poreza, demokrat* i *demokrata* itd.

b) Pri označavanju odjeljka rednim brojevima pored njih se, mjesto tačke, može staviti drugi dio zagrade:

1), 2), 3), 4) itd.

ZVJEZDICA (*)

136. — a) Zvjezdica se meće ispred riječi koje nisu potvrđene, već se do njih dolazi rekonstrukcijom ili se pretpostavljaju.

*Od općeslavenskih riječi *svět'a i *med'a u najvećem dijelu govora našeg jezika dobiveno je svijeća (sveća) i međa. — Dubrovački je, po pretpostavci, postalo od *Dubrovac.*

b) U rječnicima ovaj se znak stavlja ispred ili iza riječi na koje valja ukazati kao na tuđice, zastarjele ili nepravilne riječi, koje treba po mogućnosti zamjenjivati domaćim riječima. Tako npr. *aber*, adet*, *otpočmem, *kruglja* — znači da navedene riječi nije dobro upotrebljavati, nego ih valja zamijeniti boljima: *glas, običaj, otpočnem, kugla.*

c) Iza riječi ili konstatacija koje treba objasniti ispod teksta stavlja se i zvjezdica. Ukoliko takvih napomena na jednoj stranici ima više, svaka naredna obilježava se jednom zvjezdicom više. Ali kada ih ima veći broj, umjesto zvjezdica treba stavljati brojeve. I uopće je običnije u ovom slučaju pisati brojeve nego zvjezdice.

APOSTROF (')

137. — a) Apostrof se stavlja mjesto izostavljenog glasa:

Ili kupi alat il' ostavi zanat. — Tako, braćo, ja govora' tada, al' drukčije ja bi' teo sada (tj. ja bih hteo sada). — *Skin' oružje, neznana delijo, pa nos' glavu kud je tebi drago. — Jesi l' vid'la? — Od' 'vamo* (tj. hodi ovamo)!

b) Apostrof se ne piše na kraju krnjeg infinitiva i na kraju krnjeg glagolskog priloga sadašnjeg (bez *i*), iako se takvi oblici ne mogu smatrati književnim:

Neću kazat; poče govorit; kazujuć, gledeć, znajuć itd.

c) Pogotovu ne treba pisati apostrof mjesto samoglasnika kojeg je nestalo asimilacijom i sažimanjem — u radnom glagolskom pridjevu, npr., ili gdje drugdje:

Ko da strepi mrki vuče (Kao da strepi . . .), *došo* (došao), *kazo* (kazao), *čeko* (čekao), *stiga* (stigao), *iziša* (izišao), *oro* (orao) itd.

U takvim slučajevima može se na takav slog staviti znak dužine.

d) Kada se u stihovima dvosložno jat (ije) izgovara kao *je*, mjesto ispuštenog glasa *i* piše se apostrof:

B'jela vilo, moja divna drugo. — Gacko polje, l'jepo ti si.

Ali je ušlo u praksu i da se, radi izbjegavanja apostrofa, to *i* u takvim stihovima piše iako se ne izgovara:

Bijela vilo, moja divna drugo. — Gacko polje, lijepo ti si.

ZNAK JEDNAKOSTI (=)

138. — Ovaj se znak stavlja između riječi koje označavaju nešto što je među sobom jednako, a čita se kao: *jednako, isto što, ravno:*

osnov = osnova; mleko = mlijeko; kičma = kralježnica; 2 × 2 = 4 itd.

ZNACI PORIJEKLA (> i <)

139. — Prvi od ovih znakova znači »dalo je«, »razvilo se u«:

hodalъ > hodao; дьнь > dan; rěka > rijeka ili *reka;*

a drugi — »postalo je od«:

hodao < hodalъ; dan < дьнь; rijeka ili *reka < rěka.*

AKCENATSKI ZNACI

140. — a) Naš književni jezik ima četiri akcenta i za svaki od tih akcenata ima poseban znak, koji se stavlja na akcentovani samoglasnik riječi.

Akcenti hrvatskosrpskog jezika jesu:

\ — kratkosilazni (brzi)
\ — kratkouzlazni (spori)
◠ — dugosilazni (silazni)
/ — dugouzlazni (uzlazni).

b) Osim u stručnoj literaturi, oni se upotrebljavaju kada je potrebno označiti neku riječ koja je u svemu osim u akcentu slična s kakvom drugom riječju; kada je, na primjer, potrebno označiti da se *grȃd* (tuča) razlikuje od *grâd* (mjesto); *mūka* (brašno) od *mūka* (nevolja); *mògu* (1. l. jedn.) od *mōgū* (3. l. mn.); *sâm* (zamjenica) od *sam* (kraći oblik pomoćnog glagola *jèsam*); npr.:

Ja sam sâm sa svojom praznom sobom.

c) Dugi nenaglašeni samoglasnici u stručnoj literaturi bilježe se stavljanjem znaka ¯ iznad slova, npr. *hȏdām, mōgū, ōrāč.*

GENITIVNI ZNAK (^)

141. — Na krajnji vokal gen. mn. stavlja se genitivni znak kada je potrebno označiti razliku ovoga oblika od drugih oblika s kojima je inače sličan. U primjerima:

Od kostî se pravi životinjski ugalj. — Nema veće sreće nego imati prijateljâ i sl.

znak ^ stavili smo na krajnje samoglasnike da bismo ove oblike razlikovali od oblika gen. jednine.

Kada se ti oblici bilo po čemu drugom razlikuju od ostalih, ovaj se znak ne upotrebljava.

XV

SKRAĆENICE

142. — Pri pisanju se pojedine riječi gdjekad skraćuju. Skraćivanje tih riječi ne vrši se na bilo kakav način, nego po utvrđenim načelima.

Skraćenice su u našem jeziku dvojake. Jedne od njih su zapravo skraćeni dijelovi pojedinih riječi ili skupova riječi i one se pri čitanju izgovaraju kao da i nisu skraćene. A druge su skraćenice postale spajanjem početnih slova ili grupa slova pojedinih višesložnih naziva. One se obično izgovaraju onako kako su i napisane.

I

143. — Jedne skraćenice nastaju skraćivanjem pojedinih riječi u prilikama kada se tačno zna šta one kao skraćenice označavaju. Njihovo se skraćivanje obilježava stavljanjem tačke mjesto ispuštenog dijela. One se skraćuju:

a) pisanjem samo prvog slova riječi koja se skraćuje:

č.	— čitaj	*m. r.*	— muški rod
d.	— drug	*ž. r.*	— ženski rod
g.	— gospodin	*m. s.*	— među spise
l.	— lice	*n. d.*	— navedeno djelo
r.	— razred	*n. e.*	— nove ere, naše ere
t.	— tačka	*o. g.*	— ove godine
v.	— vidi i vijek	*o. m.*	— ovog mjeseca
m.	— mesto (ek.)	*v. d.*	— vršilac dužnosti
i d.	— i dalje	*v. r.*	— vlastitom rukom
		s. r.	— svojom rukom, svojeručno.

b) Tako se pišu i skraćenice nekih latinskih riječi:

n. — nominativ
m. — masculinum (muški rod)
f. — femininum (ženski rod)
n. — neutrum (srednji rod)
l. c. — loco citato (na navedenom mjestu)
m. p. — manu propria (vlastitom rukom)
o. c. — opus citatum (navedeno djelo)
p. s. — post scriptum (poslije napisanog)
s. l. — sine loco (bez oznake mjesta)
a. a. — ad acta (među spise)
s. v. — sub voce (kod riječi).

Kada se u rječnicima pored riječi obilježava rod skraćenicama *m* (muški rod), *ž* (ženski rod), *s* (srednji rod) ili *m* (masculinum), *f* (femininum), *n* (neutrum), i kada se te skraćenice pišu drukčijim tipom slova (kurzivom, npr.), onda tačku pored njih nije potrebno pisati.

c) Neke se skraćenice pišu velikim slovima:

M. P. — mjesto pečata
L. S. — locus sigilli (mjesto pečata)
N. N. — nomen nescio (ne znam imena); ovo se piše mjesto imena i prezimena koje nije poznato ili se ne želi reći.
N. B. — nota bene (bilješka)
S. F. — *S. N!* ili *S. f.* — *S. n!* — Smrt fašizmu — Sloboda narodu!

d) Izuzetno se pišu skraćenice:

tj. — to jest
itd. — i tako dalje.

A poseban način njihova pisanja ogleda se, kako vidimo, u skraćivanju svakog dijela složenice i pisanju tačke samo na kraju.

144. — a) Za mjere metričkog sistema, za novčane jedinice i za mjere i veličine u nauci upotrebljavaju se naročiti međunarodni znaci koji se pišu bez tačke:

m	— metar	*p*	— para	*t*	— tona
mm	— milimetar	*kg*	— kilogram	*kl*	— kilolitar
cm	— centimetar	*dkg*	— dekagram	*hl*	— hektolitar
dm	— decimetar	*dg*	— decigram	*dkl*	— dekalitar
km	— kilometar	*mg*	— miligram	*l*	— litra, litar
d	— dinar	*g*	— gram	*dcl*	— decilitar.

b) Velikim slovom bez tačke iza njega označuju se skraćenice za nazive časopisa i figura u šahu:

J — Jezik
G — Glas
S — Slovo

K — kralj, D — dama (kraljica), T — top (toranj), L — lovac.

c) Bez tačke se pišu i skraćenice: *don, dum* (dominus), *fra* (fratar), jer se tako skraćeno i izgovaraju.

145. — a) Početnim suglasnicima do prvog samoglasnika označavaju se skraćenice:

br.	— broj	*str.*	— strana
šk. g.	— školska godina	*sv.*	— svezak
čl.	— član	*uč.*	— učenik
mj.	— mjesto	*pl.*	— plèmeniti
mn.	— množina	*i dr.*	— i drugo
st.	— stoljeće	*i sl.*	— i slično.

b) Na naročit način, pisanjem samo početnog slova prvog dijela zajedno s prva dva slova drugog dijela, pišu se skraćenice:

npr. — na primjer
tzv. — takòzvānī.

146. — a) Pisanjem prvog sloga sa suglasnicima do drugog samoglasnika prave se skraćenice:

arh.	— arhitekt	*kajk.*	— kajkavski
gimn.	— gimnazija	*štok.*	— štokavski
god.	— godina	*dem.*	— deminutiv
kot.	— kotarski	*gen.*	— genitiv
isp.	— isporedi	*razr.*	— razred
prof.	— profesor	*sing.*	— singular
stud.	— student	*komp.*	— komparativ
čak.	— čakavski	*jedn.*	— jednina.

b) Prva dva sloga sa suglasnicima do trećeg samoglasnika pišu se u skraćenicama:

augm.	— augmentativ	*superl.*	— superlativ
hipok.	— hipokoristik	*ispor.*	— isporedi
imperf.	— imperfekt	*uspor.*	— usporedi.

c) Neke se skraćenice pišu tako da se uzme početno slovo i jedan ili više suglasnika iz sredine riječi:

rkt. — rimokatolik *stsl.* — staroslavenski
impf. — imperfektivni.

d) Pojedine skraćenice nastaju sastavljenim pisanjem samo prvog i posljednjeg slova ili prvog slova i kraja riječi. Takve su složenice:

dr — doktor *dca* — drugarica
gđa — gospođa *gđica* — gospođica.

Samo na početku rečenice ove se skraćenice pišu velikim početnim slovom, a inače uvijek malim. A mjesto njihova ispuštenog dijela ne piše se ni tačka ni ma kakav drugi znak.

II

147. — Naročito u novije vrijeme sve više ulaze u upotrebu skraćenice drukčijeg tipa, koje nastaju kada se skraćeni dijelovi (po jedno slovo, jedan slog, a ponekad i cijela riječ) višesložnih izraza sliju u jednu cjelinu, tj. u jednu novu riječ:

AFŽ — Antifašistički front žena
CK — Centralni komitet
UN — Ujedinjene nacije, odnosno Ujedinjeni narodi
Tanjug — Telegrafska agencija nove Jugoslavije
Nama — Narodni magazin
fiskultura — fizička kultura.

Ovakve su složenice, istina, i prije bile u običaju, najčešće za nazive pojedinih časopisa i ustanova:

RJA — Rad Jugoslavenske akademije
NJ — Naš jezik
HK — Hrvatsko kolo
LMS — Letopis Matice srpske
SKG — Srpski književni glasnik
JF — Južnoslovenski filolog
MH — Matica hrvatska
SKZ — Srpska književna zadruga.

Prema elementima od kojih su sastavljene razlikuju se uglavnom dvije vrste takvih složenih skraćenica:

a) Jedne od njih su nepromjenljive skraćenice (skraćenice etikete) postale od početnih slova svakog člana nekog složenog naziva, npr.:

AFŽ, JNOF, SK, SKJ, NOB, FNRJ, NRH, JNA, VPŠ (Viša pedagoška škola), *SAN, TVŠ* (Tehnička velika škola), *SOŠ* (Sanitetska oficirska škola), *JAZU* (Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti).

Takve se skraćenice pišu na navedeni način, tj. svim velikim slovima bez tačke iza njih ili na kraju, a čitaju se kao da su svi njihovi potpuni dijelovi napisani. U promjeni se također pišu u istom obliku, bez padežnih nastavaka:

Članovi *SKJ* (čita se: Saveza komunista Jugoslavije); u prostorijama *SAN*; sva izdanja *JAZU*; na sastanku *UN*; prvi njegov odlazak iz *FNRJ*; većina srezova u *NRS*; Sedmi kongres *SKJ*; način rada u *PTT*.

b) Takvim se složenicama u govoru katkada daje oblik promjenljivih riječi: jednima od njih koje oblikom odgovaraju riječima našeg jezika — bez ikakvih promjena *(SAN, NOB, SOŠ)*, a drugima koje su u takvom obliku nemoguće — izgovaranjem pojedinih glasova u obliku njihova abecednog naziva (*AFŽ* se, npr., izgovara kao Aefže i običnije Afeže, *SSSR* — kao Esesesеr, *CK* — kao Ceka itd.). U tome se slučaju skraćenici dodaje padežni nastavak povezan crticom:

u prostorijama SAN-a; učestvovao je u NOB-u; služi rok u SOŠ-u; bio je u SSSR-u; poslan je prijedlog svim GNO-ima itd.

c) Druge od takvih skraćenica u obliku novih promjenljivih riječi sa svojim rodom, brojem, akcentom i padežnim nastavcima — ušle su u rječnik našeg jezika i češće su u upotrebi nego složeni izrazi od kojih su skraćivanjem postale:

Avnoj (Antifašističko vijeće narodnog oslobođenja Jugoslavije)
Skoj (Savez komunističke omladine Jugoslavije)
Paz (Protuavionska zaštita)
Pas (Paro-amino-salicilna kiselina)
Nin (Nedeljne informativne novine)
Ulus (Udruženje likovnih umetnika Srbije)
Uluh (Udruženje likovnih umjetnika Hrvatske)
Nopok (Novo pokoljenje)
Nolit (Nova literatura)
Tanjug (Telegrafska agencija nove Jugoslavije)
Nama (Narodni magazin).

d) Neke od tih skraćenica pišu se i velikim slovima i onda se njihovi nastavci u promjeni vezuju za osnovu crticom:

član SKOJ-a, zasjedanje AVNOJ-a.

e) Skraćenice *Udba, Fifa* i sl. već u nom. jedn. dobivaju nastavak *-a*, pa se mijenjaju kao imenice ženskoga roda na -a:

Udba — Udbe, Fifa — Fife.

148. — Skraćenice koje primamo gotove iz drugih jezika pišu se prema izgovoru. Usvajaju se kao i druge riječi, mijenjaju po padežima i odgovaraju promjenljivim domaćim skraćenicama:

Unra (pomoć od *Unre*), *Unesko* (od *Uneska, Uneskova* pomoć), *Unicef* (od *Unicefa*).

XVI

RASTAVLJANJE RIJEČI NA KRAJU RETKA

149. — Kada se riječ ne može čitava ispisati u jednom retku, rastavlja se u dva dijela, od kojih se drugi prenosi u novi redak. Rastavni znak (-) piše se samo iza prvoga dijela riječi.

Riječ se može rastaviti na onoliko dijelova koliko je u njoj samoglasnika.

Pri rastavljanju dobro je držati se ovih preporuka:

a) Ako se u riječi nađu dva samoglasnika jedan uz drugi, oni se obično rastavljaju:

ža-oka *ja-ukati* *žete-oci* *rukovodi-oci.*

Ali nije pogrešno rastavljati ni ovako:

žao-ka *jau-kati* *žeteo-ci* *rukovodio-ci.*

Kada se dva samoglasnika nađu na kraju riječi, nije ih potrebno rastavljati, jer za rastavni znak treba isto toliko prostora koliko za samoglasnik. Ne treba dakle rastavljati: *pisa-o, ome-o, bi-o.*

A suglasnici se ni pojedinačno ni kao suglasnički skup bez samoglasnika ne prenose u novi redak pa nije dopušteno rastavljati: *je-st, jes-t* ili *mlados-t, mlado-st.*

b) Ako se između dvaju samoglasnika nalazi jedan suglasnik, on pripada drugom samoglasniku i uvijek se prenosi s njim u novi redak:

o-tac *bo-rac* *bori-ti se* *slo-ga.*

U latinici *lj, nj* i *dž* jedan su glas te se ne rastavljaju: *po-lje, ja-nje, ho-dža* (ćiril. по-ље, ја-ње, хо-џа). U onim slučajevima kada *nj* i *dž* predstavljaju dva glasa (v. t. 2), oni se rastavljaju: *pod-župan, nad-živjeti, in-jekcija, kon-jugacija, Tan-jug* (ćiril. под-жупан, над-живјети, ин-јекција, кон-југација, Тан-југ).

c) Ako se između dvaju samoglasnika nalaze dva ili više suglasnika, oni se rastavljaju tako da se u novi redak prenose suglasnici koji se sa samoglasnikom iza sebe dadu lako izgovoriti:

se-dlo	*sed-lo*	*sla-vlje*	*slav-lje*	
mi-šji	*miš-ji*	*ži-vjeti*	*živ-jeti*	
vje-žba	*vjež-ba*	*se-stra*	*ses-tra*	*sest-ra*
ze-mlja	*zem-lja*	*dru-štven*	*druš-tven*	*društ-ven.*

Ne preporučuje se da se suglasnički skupovi teški za izgovor prenose na početak drugoga retka, pa je riječi sa takvim skupovima bolje rastavljati na ovaj način:

zam-ka	*bor-ba*	*bum-bar*	*sun-ce*
brat-stvo	*škol-ski*	*sred-stvo*	*sud-ski.*

150. — Ako se u složenih riječi lako razaznaju dijelovi od kojih su sastavljene, one se rastavljaju prema tim dijelovima (a dijelovi se dalje rastavljaju kao proste riječi):

raz-vući	*raz-vlačiti*	*raz-oružati*	*ot-premiti*
ob-istiniti se	*oda-svud*	*ra-staviti*	*ra-žariti.*

Ako se pak ti dijelovi ne razaznaju, riječi se rastavljaju kao da nisu složene:

ra-zum *o-teti.*

151. — a) Kada se tuđe riječi pišu onako kako se izgovaraju, rastavljaju se kao i naše riječi, npr.:

fre-sko	*fres-ko*	*kulo-ari*	*kom-bajn*
par-don	*Bor-do*	*Ljer-montov*	*Vol-ker.*

b) A kad se tuđe riječi pišu izvorno, rastavljaju se prema glasovima, a ne prema slovima: *Goe-the, Rü-ckert, Wa-shington, Beaumar-chais, Vrchlic-ký, Du-chovský, Ko-chanowski, Warszawa, Baudelai-re, Mik-száth i sl.* No ako su u stranom jeziku udvojeni suglasnici, oni se obično rastavljaju: *Mül-ler, Boc-caccio, Marseil-le.*

152. — Ako treba rastavljati polusloženice na onom dijelu gdje su spojene crticom, crtica se stavlja i na kraju prvoga i na početku drugoga retka:

Ivanić-	*Šar-*	*Bilo-*	*Smail-*
-Grad	*-planina*	*-gora*	*-aga.*

XVII

PISANJE TUĐIH RIJEČI

153. — U našem jeziku imamo dvije vrste tuđih riječi. Jedne od njih smo primili od drugih naroda i prilagodili ih svome jeziku, te ih danas i ne osjećamo kao tuđe. Takve su riječi: *kralj, breskva, košulja, vitez, čarapa* i dr.

U drugu vrstu idu one riječi koje se još kao tuđice osjećaju. Takve riječi treba upotrebljavati samo onda kada za pojmove koji se njima označavaju nemamo dobrih riječi u svome jeziku.

I. RIJEČI IZ KLASIČNIH JEZIKA

154. — Riječi pozajmljene iz grčkoga i latinskoga jezika naročito su česte u naučnoj literaturi, a osobito u terminologiji. One su se već odavno kod nas odomaćile, pa se upotrebljavaju kao naše riječi i pišu se prema izgovoru. Riječi iz klasičnih jezika nisu uvijek neposredno došle u naš jezik. Često su primljene preko modernih evropskih jezika: novogrčkog, njemačkog, francuskog, ruskog, talijanskog, engleskog i drugih. Svaki je od njih na tim riječima ostavljao tragove svoga izgovora, pa smo te riječi primili u različitom glasovnom obliku.

Većinu grčkih riječi primili smo preko latinskog jezika, te je na njihovo pisanje utjecao tradicionalni latinski izgovor, i o tome treba voditi računa.

1. ZAMJENJIVANJE GRČKIH I LATINSKIH GLASOVA

155. — a) Grčki dvoglasnici *ai, oi* i latinski *ae* i *oe* zamjenjuju se našim *e*:

grč. paidagogos	lat. paedagogus	—	*pedagog*
Aisopos	Aesopus	—	*Ezop*
	aedilis	—	*edil*
oikonomos	oeconomus	—	*ekonom*
Kroisos	Croesus	—	*Krez.*

Ipak se grč. poiēsis, poiēma prema lat. poesis, poema u nas izgovaraju i pišu *poezija, poema.*

b) Grčki dvoglasnik *ei* prelazi prema lat. u *i:*

grč. krokodeilos	lat. crocodilus	— *krokodil*
Pheidias	Phidias	— *Fidija.*

Kadšto grčki dvoglasnik *ei* prelazi u *e,* npr. grč. Aineias, lat. Aeneas — *Eneja.* Zato su od grč. Dareios prema lat. Darius i Dareus uobičajena dva oblika: *Darije* i *Darej.*

c) Ostali grčki i latinski diftonzi ostaju bez promjene: *autonomija, augment, Aulida, Klaudije, eufemizam, Europa* (mitsko lice), *neutralan.* Ipak se u nekim riječima mjesto *u* izgovara i piše ili *u* ili *v: Zeus* i *Zevs, august* i *avgust.*

Samo *v* imamo u riječima grč. Kaukasos — *Kavkaz,* grč. Europē — *Evropa* (kontinent).

d) Samoglasnik *y* zamjenjuje se našim *i,* a *ē* ako nije na kraju riječi našim *e:*

grč. lyrikē	lat. lyrica	— *lirika*
Aischylos	Aeschylus	— *Eshil*
Dēmētēr		— *Demetra.*

Neke narodne pozajmljenice uzete su iz novogrčkog, gdje se *ē* izgovara kao *i*: *Dmitar* i *Dimitrije,* aulē: *avlija.*

e) Između samoglasnika *i-a, i-e* i *i-u* umeće se *j:*

grč. dialektikē	lat. dialectica	— *dijalektika*
Alexandreia	Alexandria	— *Aleksandrija*
Hieron	Hiero, -onis	— *Hijeron*
	triumphus	— *trijumf*

oriens — *orijent, radijus, radijum, trijumvirat.*

Ako se samoglasnikom *i* završava prvi dio složenice, *j* se ne umeće, npr. *poliandrija, arhiepiskop, antiunitarist, triangulacija.*

Između *e-a* umeće se *j* samo na kraju riječi, npr. grč. Medea, lat. Medea — *Medeja,* grč. idea — *ideja,* ali *idealan; traheja,* ali *trahealan.*

Glagoli na *-irati,* koji u osnovi imaju *j,* pišu se obično u sažetom obliku: *repatrirati, asocirati.* Između *i-i,* kad se prvim *i* svršava prednji dio složenice, *j* se ne umeće, npr. *antiimperijalist, arhiiskonski.*

Ostali samoglasnički skupovi ostaju bez promjene: *Arion, kreirati, mozaik, egoist, kontinuitet, patriot, nacionalan, individualan, statua.*

f) Suglasnik *b* može: 1) ostati nepromijenjen: Thebae — *Teba, simbol* (symbolon), a samo u crkvenom jeziku: *simvol;* 2) ostati neizmijenjen ili se zamijeniti prema novogrč. sa *v: Babilon* i *Vavilon,* Byzantion — *Bizant, Vizant* i *Vizantija, barbarizam* i *varvarizam;* 3) u starim narodnim pozajmljenicama piše se samo *v* po kasnijem grčkom izgovoru: *Vasilije, Vlaho.*

g) Suglasnici *ph, th, ch, rh* pišu se *f, t, h, r:*

grč. philosophos	lat. philosophus	—	*filozof*
Thaleia	Thalia	—	*Talija*
technikē	technica	—	*tehnika*
Rhodos	Rhodus	—	*Rod*
rhētor	rhetor	—	*retor*
rhapsodos	rhapsodus	—	*rapsod.*

h) Za pisanje novih riječi u pojedinim naučnim disciplinama uvedena je zamjena suglasnika *b* samo sa *b: biblioteka* (a ne *vivliotika), η* sa *e: Homer, ch* sa *h: arhiv.*

U nekim se grčkim riječima *ch* zamjenjuje sa *k,* po latinskom izgovoru: chemia — *kemija,* charakter — *karakter,* cheirourgia — *kirurgija,* charta — *karta.* Ali se u nekim slučajevima čuva i grčko *h,* pa se takve riječi izgovaraju i pišu i sa *h: hemija, hirurgija, hartija.*

i) Latinski glas *h* i grčki spiritus asper pišu se sa *h:*

Homēros	—	*Homer*
Hektor, Hector	—	*Hektor*
hierarchia	—	*hijerarhija,*
		ali *historija* i *istorija.*

j) Suglasnik *s* među samoglasnicima zamjenjuje se sa *z* i u grčkim i u latinskim riječima, prema tradicionalnom izgovoru toga latinskoga glasa:

grč. mousa	lat. musa	—	*muza*
krisis	crisis	—	*kriza*
Pausanias	Pausanias	—	*Pauzanija*
pausis		—	*pauza*
Sisyphos	Sisyphus	—	*Sizif*
Dionysos	Dionysus	—	*Dioniz*
Ephesos	Ephesus	—	*Efez*, ali i *Efes*
	visio	—	*vizija*
	Caesar	—	*Cezar*
Hesiodos	Hesiodus	—	*Heziod*, ali i *Hesiod*
philosophia	philosophia	—	*filozofija*
philosophos	philosophus	—	*filozof*
	praesidium	—	*prezidijum.*

k) *S* se zamjenjuje sa *z* i u suglasničkom skupu *-rs-*, *-ns-* i *-ls-* ispred samoglasnika:

grč. Perseus — *Perzej*, ali i *Persej*
lat. versio — *verzija*
lat. recensio — *recenzija*
lat. emulsio — *emulzija.*

Tako i *impulzivan*, ali često ostaje i *s*: *Persija* i *Perzija*, *insulin*, *arsen*, *arsenal*, *persona*, *falsifikat* i u izvedenicama: *personal*, *personifikacija*, *insulinski*, *arsenik* i dr.

Na kraju riječi *s* u tim suglasničkim skupovima ostaje bez promjene, npr. *kurs*, *trans*, *puls*, *vers*, *rekurs*, *revers*, *avers*, *Mars*, *impuls*. Takvo *s* ostaje i u zavisnim padežima: gen. *kursa*, *Marsa*, *pulsa*, a isto tako i u izvedenicama: *kursist*, *marsovac*, *pulsirati* i sl.

1) Na početku drugog dijela složenice *s* ne prelazi u *z*:

grč. asymmetria (a - symmetria) — *asimetrija*
prosyllogismos (pro - syllogismos) — *prosilogizam*
lat. consonans (con - sonans) — *konsonant*
persecutio (per - secutio) — *persekucija.*

Tako i: *presumpcija*, *resorpcija*, *resekcija*, *asonancija*, *konsignacija*, *asanacija.*

Ipak su se uobičajile riječi iz klasičnih jezika: *konzum*, *parazit*, *rezolucija*, *izolacija*, *rezerva*, *konzul* i druge.

m) *S* ispred *p, t, k* čuva se kao *s* — *statut, skandal, stipendija, student, spekulativan,* ali se u riječima dobivenim preko živih jezika pretvara u *š: Španjolska (Španija), štampa, škola, špekulant, špijun.*

n) U složenicama prijedlog *ex* pred samoglasnikom prelazi u *egz:*

grč. exarchos — *egzarh*
lat. exactus — *egzaktan.*

A tako i *egzotičan, egzemplar, egzistencija, egzistirati, egzercir* i sl.

o) Od dva jednaka suglasnika piše se samo jedan:

grč. Odysseus — *Odisej*
Attikē — *Atika*
lat. dissertatio — *disertacija*
commemoratio — *komemoracija*
suggestio — *sugestija*
Hannibal — *Hanibal.*

p) Jednačenje suglasnika po zvučnosti vrši se kao u domaćim riječima:

grč. ekzema — *egzema* (ali i *egzem* i prema njem. *ekcem*)
Pelasgoi — *Pelazgi*
lat. subtropicus — *suptropski.*

Jednačenje suglasnika ne vrši se samo u nekim naučnim terminima u naučnoj literaturi kad bi poslije izjednačivanja došlo do daljeg mijenjanja ili ispadanja suglasnika:

subpolaran, subperitonej, cirkummediteranski, postdiplomski, posttoraks, transgresija, jurisdikcija.

Suglasnički skup *sm* u sredini riječi prelazi u *zm,* a na početku riječi ostaje: kosmos — *kozmos,* ali i *kosmos,* Ismēnē — *Izmena,* smaragdos — *smaragd.*

r) U grčkim zajedničkim imenicama *k* ispred samoglasnika *e, i* i *y* obično prelazi u *c* (prema tradicionalnom latinskom izgovoru):

grč. kentron lat. centrum — *centar*
kistē cista — *cista*
kyklos cyclus — *ciklus.*

U nekim riječima ipak ostaje *k*, npr. kerameikē — *keramika*, kithara — *kitara*, kenotaphion — *kenotaf(ij)*.

Grčka vlastita imena zadržavaju *k*:

Kerberos — *Kerber*, Alkibiades — *Alkibijad*, Kyros — *Kir*. Ali: *Kipar* i *Cipar*.

s) Slog *-ti-* pred samoglasnikom prelazi u *-ci-* u svim latinskim riječima i u grčkim zajedničkim imenicama na *-tia:*

lat. traditio — *tradicija*
Horatius — *Horacije*
grč. demokratia — *demokracija*, ali i *demokratija*
plutokratia — *plutokracija*, ali i *plutokratija*.

Inače u grčkim riječima, bilo da su preuzete neposredno ili preko latinskog jezika, *-ti-* ostaje bez promjene i pred samoglasnikom. A i *-te-* u tom položaju daje *-ti-*:

Miltiades — *Miltijad*
Boiotia — *Beotija*
chrestomatheia — *hrestomatija*
peripeteia — *peripetija*.

2. PROMJENE U ZAVRŠECIMA

156. — a) Završetak *-ē* i *-o* grčkih imenica ženskog roda zamjenjuje se sa *-a:*

Penelopē — *Penelopa*
physikē — *fizika*
Io — *Ija*.

U nominativu singulara neka se grčka ženska imena na *-o* upotrebljavaju i u izvornom obliku, npr. *Erato, Klio, Kloto, Sapfo* i *Sapfa* i sl. Zavisne padeže imaju kao imenice ž. r. na *-a:* gen. *Erate, Klije* . . .

b) Grčka muška vlastita imena na *-as* gube krajnje *-s:*

Leonidas — *Leonida*
Augias — *Augija*.

Pridjevi od tih imena tvore se nastavkom *-in:*

Leonidin, Augijin, ali i *Augijev*.

c) Grčki završeci *-os, -on, -es* i latinski *-us, -um* i *-es* otpadaju:

grč.	Homēros	— *Homer*
	organon	— *organ*
	Aristotelēs	— *Aristotel*
lat.	Plautus	— *Plaut*
	passivum	— *pasiv*
	Verres	— *Ver.*

Ako se poslije otpadanja završetka nađe na kraju skup suglasnika nezgodan za izgovor, između njih se obično umeće nepostojano *a*. Nezgodni su za izgovor oni skupovi u kojima je prvi koji od praskavih suglasnika (tj. *p, b, t, d, k* ili *g*), a drugi je *m, n* ili *r*: Menandros — *Menandar*, Alexandros — *Aleksandar*, rhythmos — *ritam*, Isthmos — *Istam*, Kypros — *Kipar* i *Cipar.*

Ostali suglasnički skupovi obično ostaju nepromijenjeni: *koncert, koncern, refleks, kobalt, Keops,* ali i *Heops, kolaps, komandant, agens, patrijarh, koturn, apsurd, obelisk, doktorand, Olimp, smaragd, pakt, trakt, Kopt* i dr. Među neke suglasnike može se umetnuti nepostojano *a: koncert* i *koncerat, akcent* i *akcenat, objekt* i *objekat, koncept* i *koncepat, dokument* i *dokumenat.* Ali samo *psalam* (od *psalmos*) i *Egipat.*

Glas *a* umeće se u svih imenica s nastavkom *-zam* (od grč. *-smos*): *realizam, pleonazam, arhaizam.*

U genitivu množine imenica m. i ž. roda nepostojano *a* ulazi u sve suglasničke skupove osim onih koji imaju u sebi suglasnik *s* ili *z: karta - karata, katedra - katedara, oktaedar - oktaedara, intendant - intendanata, subjekt - subjekata,* ali *komunist-komunistâ, Pelazgi - Pelazgâ, obelisk - obeliskâ, klimaks - klimaksâ, refleks - refleksâ, revers - reversâ, ekspektorans - ekspektoransâ, agens - agensâ.*

d) Dvosložna imena grčkih otoka na *-os* mogu zadržati i izvorni oblik:

Dēlos	— *Del*	ili	*Delos*
Paros	— *Par*	ili	*Paros*
Samos	— *Sam*	ili	*Samos*
Chios	— *Hij*	ili	*Hios.*

Njihovi se pridjevi tvore od obaju oblika: *delski, parski, samski, hijski* i: *deloski, paroski, samoski* i *hioski.*

e) Ako se pred spomenutim grčkim i latinskim završecima nalaze dva ili više suglasnika u skupu nezgodnom za izgovor, kod nekih se ličnih imena dodaje završetak *-o:*

Patroklos — *Patroklo*
Kadmos — *Kadmo*
Sextus — *Seksto*
Sophoklēs — *Sofoklo*
Xerxēs — *Kserkso.*

Te riječi mogu imati i oblike *Patrokle, Perikle, Sofokle, Kserks* i *Sekst.*

Neka su se imena na *-os* i na *-us* uobičajila sa završetkom *-o,* iako pred nastavkom nemaju suglasnički skup nezgodan za izgovor, npr. grč. Glaukos: *Glauko,* lat. Titus: *Tito,* Quintus: *Kvinto,* ali i *Glauk, Tit, Kvint.*

f) Ako se po otpadanju navedenih završetaka vlastite imenice završavaju na samoglasnik, na kraju im dodajemo *-j* ili *-je:*

Danaos — *Danaj*
Orpheus — *Orfej*
Ilion — *Ilij* i *Ilion*
Alkinoos — *Alkinoj.*

Tako i zajednička imenica *muzej* (prema grč. museion i lat. museum).

g) Grčka lična imena na *-ios* i latinska na *-ius* povode se za našim imenima i dobivaju završetak *-je:*

grč. Phēmios — *Femije* lat. Iulius — *Julije*
Polybios — *Polibije* Vergilius — *Vergilije.*

h) Neke zajedničke imenice na *-ion* i *-ium* zamjenjuju taj završetak našim završetkom *-ija* i postaju ženskoga roda:

grč. gymnasion — *gimnazija*
lat. stipendium — *stipendija*
lat. studium — *studija.*

Tako i: *opservatorija, teritorija, laboratorija, auditorija.*

Ali neke od njih imaju i oblik imenica m. roda: *opservatorij, laboratorij, kriterij, teritorij, auditorij,* ili se pak upotrebljavaju s nastavkom *-ijum: kriterijum, auditorijum, prezidijum* i sl. Tako isto i *gimnazij* (kad znači vježbalište), ali i *gimnazijum* (u tom

značenju), *stadij* i *stadijum*, *odij* i *odijum* (češće). Zatim prema lat. studium imamo: *studija* (naučna rasprava) i *studij* (proučavanje), a preko tal. jezika i *studio* (npr. na radiju).

i) Imena iz srednjovjekovnog latinskog jezika, novogrčka imena i neke zajedničke imenice, osobito dvosložne, obično ne gube nastavke, nego im lat. ili grč. nominativ služi kao osnova:

Lucius, gen. *Luciusa*, i prema izgovoru *Lucijus*, gen. *Lucijusa*, *Stefanopulos*, *Venizelos*, *fetus - fetusa*, *datum - datuma*, *konus - konusa*, *radijus - radijusa*, *sinus - sinusa*, *stadion - stadiona*, *korpus - korpusa*, *kaos - kaosa* i *haos - haosa*, *kozmos - kozmosa* (*kosmos - kosmosa*), *virus - virusa*, *opus - opusa* i dr.

j) U dvojakom se obliku primaju i latinske imenice na *-er:* *Jupiter - Jupitera* i *Jupitar - Jupitra*, *arbiter - arbitera* i *arbitar - arbitra*, a samo *fratar - fratra*.

157. — a) Grčka imena gradova na *-polis* gube krajnje *-is:*

Amphipolis — *Amfipol* i *Amfipolj* (prema ruskome)
Aphroditopolis — *Afroditopol* i *Afroditopolj*
Konstantinopolis — *Konstantinopol* i *Konstantinopolj*.

b) Zajedničke imenice na *-polis* gube krajnje *-is* i primaju završetak *-a* ili umekšavaju krajnji suglasnik:

akropolis — *akropola* i *akropolj;* ali samo nekropolis — *nekropola* i metropolis — *metropola*.

c) Prema grčkim zajedničkim imenicama na *-is* (ženskoga roda) taj završetak zamjenjujemo našim završetkom *-a:*

dosis	— *doza*	metamorphosis	— *metamorfoza*
krisis	— *kriza*	diagnosis	— *dijagnoza*
apotheosis	— *apoteoza*	sklerosis	— *skleroza*.

d) Grčke i latinske imenice muškoga roda kojima se osnova svršava na suglasnik u naš jezik ulaze u obliku čiste osnove.

(Osnova se dobiva kad se od grčkih imenica odbaci genitivni nastavak *-os*, a od latinskih genitivni nastavak *-is*):

archon, gen. archont-os — *arhont*
Aias, gen. Aiant-os — *Ajant*
Hipponax, gen. Hipponakt-os — *Hiponakt*
Cicero, gen. Ciceron-is — *Ciceron*
Nepos, gen. Nepot-is — *Nepot*
Maecenas, gen. Maecenat-is — *Mecenat.*

Prema ličnom imenu *Mecenat* načinjena je naša zajednička imenica *mecena.*

e) Ipak se neke od takvih imenica često pišu i u obliku nominativa, npr. *Teognis* i *Teognid, Vercingetoriks* i *Vercingetorig.*

f) Ako su grčke i latinske imenice s osnovom na suglasnik ženskoga roda, osnovi se dodaje završetak *-a:*

Artemis, gen. Artemid-os — *Artemida*
Ilias, gen. Iliad-os — *Ilijada*
Salamis, gen. Salamin-os — *Salamina*
Venus, gen. Vener-is — *Venera*
Ceres, gen. Cerer-is — *Cerera*
Iuno, gen. Iunon-is — *Junona.*

g) Od imenice Carthago, gen. Carthagin-is, načinjen je naš oblik *Kartaga* (prema nominativu) i *Kartagina* (prema genitivu).

h) U obliku nominativa jednine prešle su u naš jezik neke imenice koje i nismo uzeli iz grčkog ili latinskog, nego iz kojeg od modernih jezika, npr. grčke zajedničke imenice srednjega roda na *-ma*, gen. *-matos*, koje su u nas ženskoga roda:

drama, gen. dramat-os — *drama*
schema, gen. schemat-os — *shema.*

Tako i *klima, terma.*

i) Pridjevi od tih imenica tvore se prema osnovi nominativa ili genitiva, dakle: *dramatski,* ali i dramski (s različitim značenjem), i *klimatski.* Od *diploma* pridjev je *diplomski* (a *diplomatski* je načinjen prema imenici *diplomat*). Od *systema,* gen. *systematos,* imamo *sistem* i *sistema,* a pridjevi su *sistematski* i *sistemski.*

158. — a) Imena bolesti na *-itis* upotrebljavaju se također u nominativnom obliku: *bronhitis, pleuritis, apendicitis, gastritis.*

b) Tako i drugi neki stručni nazivi kao *gens, species, facies* ostaju u izvornom obliku. Ako se posljednja dva primjera uzimaju kao naše riječi, pišu se sa *j (specijes, facijes).*

159. — a) Latinske zajedničke imenice ženskoga roda na *-io* (gen. *-ionis*) zamjenjuju nominativni završetak *-io* našim završetkom *-ija:*

legio, gen. legion-is	— *legija*
missio, gen. mission-is	— *misija*
traditio, gen. tradition-is	— *tradicija*
invasio, gen. invasion-is	— *invazija.*

b) Pridjevi od tih imenica tvore se nastavcima *-ijski, -ioni* i *-ionalni: operacijski, organizacijski, investicijski, invazijski* i: *operacioni, organizacioni, investicioni, invazioni, tradicionalni, regionalni.*

160. — Latinski nastavak imenica ž. r. *-itas* u nas se zamjenjuje nastavkom m. roda *-itet:* universitas — *univerzitet,* ali i *univerza,* prosperitas — *prosperitet, afinitet, paritet, komitet* i sl.

161. — Imenice koje se svršavaju na *-t* mogu se pisati bez završetka *-a* i s njime: *komunist* i *komunista, radio-telegrafist* i *radio-telegrafista, diplomat* i *diplomata, poliglot* i *poliglota, politeist* i *politeista, atlet* i *atleta, estet* i *esteta, asket* i *asketa, poet* i *poeta.*

162. — Vlastita imena mjesta koja u grčkom,- odnosno u latinskom jeziku imaju samo množinu (pluralia tantum), postaju kod nas imena ženskog roda u jednini sa završetkom *-a* ako su ženskoga ili srednjega roda. No ako su muškoga roda, zadržavaju i množinu i svoj rod:

grč. Athēnai, lat. Athenae	— *Atena* i *Atina*
lat. Cannae, gen. Cannarum	— *Kana*
lat. Susa, gen. Susorum	— *Suza*
grč. Leuktra, lat. Leuctra	— *Leuktra.*

Pored toga:

Thermopylae, gen. Thermopylarum	— *Termopile* i *Termopili*
Delphi, gen. Delphorum	— *Delfi*
Philippi, gen. Philipporum	— *Filipi*
Vei, gen. Veiorum	— *Veji.*

3. PROMJENA IMENA

163. — Neke ustanove i danas imaju klasične nazive, npr. *»Grafos«, »Lignum«, »Ghetaldus«* i sl. Takva se imena mijenjaju po našoj deklinaciji, npr. *Marko je radio u »Ghetaldusu«. — Naručio sam to kod »Grafosa«. — Dobio je od »Lignuma«.* I zajedničke imenice u klasičnom obliku mijenjaju se kao naše riječi: *Ivan je obolio od gastritisa. — Ovi se datumi slažu. — Bio je u transu.*

164. — Ako je neki višečlani naziv u originalnom obliku potrebno mijenjati po padežima u našem jeziku, tada se i jedan i drugi član mijenjaju ako su oba člana po našem osjećanju istoga roda, npr. prema lat. thorax palatinus, cauda equina, diaeta venusta — *toraks palatinus, kauda ekvina, dijeta venusta* — gen. *toraksa palatinusa, kaude ekvine, dijete venuste* itd. Ako, međutim, po našem osjećanju među riječima nema slaganja po rodu, mijenja se samo jedna od njih ili se mijenjaju samo one koje se među sobom slažu. Tako npr. prema lat. cartilago fibrosa, incisura cardiaca pulmonis sinistri imamo *kartilago fibroza, incizura kardijaka pulmonis sinistri,* a gen. *od kartilago fibroze, od incizure kardijake pulmonis sinistri* itd.

II. RIJEČI IZ ŽIVIH STRANIH JEZIKA

A. ZAJEDNIČKE IMENICE

165. — a) Zajedničke imenice i pridjevi koje smo primili ili koje primamo iz živih stranih jezika u naš jezik ulaze u onom obliku u kojem se čuju i usvajaju, i zato se pišu onako kako se izgovaraju. Tako se npr. fonetski pišu različni nazivi za mjere:

om (od Ohm) *vat* (od Watt)
kulon (od Coulomb) *rendgen* (od Röntgen)
inč (od inch) itd.

ili za novce:

franak (od franc) *marka* (od Mark)
dolar (od dollar) *pfenig* (od Pfennig)
šiling (od shilling, njem. Schilling)
funta (od pound preko njem. Pfund) itd.

Stranih riječi ima mnogo i one se u većem ili u manjem broju pojavljuju na svim područjima proizvodnje, društvenog života, umjetnosti i nauke. One su odraz naših kulturnih i ekonomskih veza sa stranim svijetom, pa kako nema naroda koji bi mogao biti posve bez takvih veza, tako nema ni jezika koji bi mogao biti posve bez tuđih riječi. Samo, razumije se, ne treba takve riječi upotrebljavati ondje gdje im se mogu naći dobre zamjene u našem jeziku.

b) Kao što je već rečeno, k nama su riječi iz tuđih jezika dolazile s različnih strana i u različna vremena. Ima ih grčkih i latinskih, ima ih i turskih i perzijskih, koje su se kod nas raširile za turskoga vladanja u našim krajevima (takve su riječi npr. *čardak, čibuk, pendžer, odžak, ćošak, peškir, testija, ćumur, ćerpič, divan, sevdah, inat, kapija, sećija* i još mnoge druge), a u novije vrijeme primili smo također mnogo njemačkih, francuskih, talijanskih, engleskih, ruskih i čeških riječi. One su dolazile k nama na različne načine. Neki su dijelovi naše zemlje koji su bliže zapadnim granicama bili u užim vezama s narodima koji s njima graniče, pa su primili veći broj riječi iz njihovih jezika, npr. iz mađarskoga jezika u Vojvodini i u nekim sjevernijim dijelovima Hrvatske, iz njemačkog jezika u sjevernim dijelovima naše zemlje uopće, iz talijanskoga jezika u našem primorju i na otocima u Jadranskom moru, itd. Takve su riječi *šogor, šor, alas* (madž. *sógor, sór, halász*), *plac, cug, bircuz, borer, veš* (njem. *Platz, Zug, Wirtshaus, Bohrer, Wäsche*), *škuro, ćaro, šugaman, portafolj* (tal. *scuro, chiaro, asciugamano, portafoglio*) i sl. Sve su to pokrajinske riječi i ne idu u književni jezik, koji za njih ima dobre zamjene *(šurjak* i *šurak, kraj, ribar; trg, vlak* ili *voz, gostionica, svrdlo* ili *svrdao, rublje; tamno, svijetlo, ručnik, lisnica).* Druge riječi, zajedno s predmetima koje označavaju, preko književnosti, dnevnih listova, radija i drugih veza prodiru u sve krajeve, te se upotrebljavaju manje ili više na cijelom prostranstvu našega jezika. Ali su mnoge riječi iz udaljenijih jezika dolazile k nama preko jezika koji su više rašireni i koji su tim riječima nametali svoj izgovor. Ovo se odnosi osobito na jezike Bliskog, Srednjeg i Dalekog istoka, iz kojih riječi do nas dopiru uglavnom preko engleskog i ruskog (koji se opet kadšto u izgovoru takvih riječi među sobom znatno razlikuju). No ni mnoge francuske riječi nisu k nama došle neposredno iz francuskoga jezika, nego su prenesene preko njemačkog, te su kod nas primljene u njemačkom obliku. Takve su riječi *aplauz* (njem. Applaus, od

franc. applaudir), *Pariz* (njem. Paris i franc. Paris), samo što se u francuskom krajnji suglasnik ne izgovara, kao što se ne izgovara ni *t* u *raport*, a u njemačkom se izgovara (franc. rapport, njem. Rapport). No mnogo je više riječi koje smo primili neposredno iz francuskoga jezika. Takve su riječi npr.:

ataše	franc.	attaché	*konjak*	franc.	cognac
arbitraža		arbitrage	*parfem*		parfum
feljton		feuilleton	*toaleta*		toilette
esej		essai	*bista*		buste
bife		buffet	*afera*		affaire
šofer		chauffeur	*nivo*		niveau.

Tuđicama iz francuskog jezika mjesto muklog *e* na kraju dodajemo *-a*, i one su u našem jeziku ž. roda: garde — *garda*, avantgarde — *avangarda*, bouteille — *butelja*, barrière — *barijera*, rivière — *rivijera*, equipage — *ekipaža*, marge — *marža* itd.

c) U posljednje vrijeme ulaze u naš jezik i mnoge engleske riječi (osobito preko sporta i filma, proizvodnje i književnosti). Tako su npr. anglo-američkoga (engleskoga) porijekla riječi:

vikend	engl.	weekend	*tenis*	engl.	tennis
miting		meeting	*fudbal*		football
splin		spleen	*rekord*		rekord
gol		goal	*štrajk*		strike
start		start	*trik*		trick
finiš		finish	*pulover*		pullover
intervju		interview	*liftboj*		lift-boy
		spiker	speaker.		

d) U obliku u kome se izgovaraju u engleskom jeziku upotrebljavaju se kod nas i neke riječi iz azijskih jezika, npr. *najlon* (engl. nylon), *rikša* (engl. ricksha i jinricksha), *kuli* (engl. cooly) itd.

e) Mnoge smo riječi primili i iz njemačkog jezika. Neke se od njih upotrebljavaju u književnom jeziku, kao npr. *cilj, šunka, tipkati* i *tuce*, a mnoge su danas već pokrajinski izrazi koji se u većini više ne upotrebljavaju u književnom jeziku: *pegleraj, šuster, špajz(a)* i sl.

f) Manje je t a l i j a n s k i h riječi koje ulaze u naš književni jezik, ali ima i njih, npr.:

saldo	tal.	saldo	*adađo*	tal.	adagio
konto		conto	*solfeđo*		solfeggio
kontokorent		conto corrente	*belkanto*		bel canto.

B i l j e š k a. — Iz posebnih razloga, kada to piscu ili onomu koji se služi tuđom riječju i izrazom bude potrebno (da joj jače istakne porijeklo ili sl.), može se ponekad tuđa riječ ili izraz ostaviti i u izvornom obliku, pa se može pisati i *fer* i *fair* (to nije bilo fair), *splin* i *spleen* (to je taj njegov spleen), *solfeđo* i *solfeggio*, *lider* i *leader* itd.

B. VLASTITA IMENA

166. — U našem jeziku tuđa se imena i prezimena pišu dvojako: izvorno (mahom u latinici) i fonetski (mahom u ćirilici). Ostavlja se slobodna upotreba jednog i drugog načina pisanja, samo — ako je riječ manje poznata — treba uz fonetski izgovor prvi put u zagradi dodati izvorno pisanje, a ako se ona izvorno piše, treba joj u zagradi navesti fonetski izgovor. U naučnim djelima, u udžbenicima srednjih i viših škola i u sličnim knjigama kada se pišu ćirilicom obavezno je na prvom mjestu za takve riječi davati i izvorno pisanje, a kada se pišu latinicom, obavezno je izvorno pisanje s dodatom oznakom izgovora u zagradi pri prvom navođenju.

Da bi se lakše mogle obuhvatiti sve pojave ove vrste, ovdje ćemo podijeliti sva tuđa vlastita imena na dvije grupe: a) na vlastita imena iz savremenih zapadnoevropskih jezika i b) na vlastita imena iz slavenskih jezika.

Vlastita imena iz klasičnih jezika (iz latinskog i iz grčkog jezika) obrađena su zajedno sa zajedničkim imenicama klasičnog porijekla.

Za svaku od tih grupa treba odrediti: 1. kako će se takva imena pisati u nominativu kada se pišu izvorno i 2. kako će se ona pisati kada se pišu fonetski. Zatim, za imena koja se pišu izvorno treba odrediti kako će se uz nominativ pisati različni drugi oblici i kako će se pisati od njih izvedeni prisvojni pridjevi. A za imena koja se pišu fonetski treba odrediti kako će se pisati oni glasovi tuđih jezika kojih nema u našem jeziku, zatim kako će se i do koje će se mjere vršiti jednačenje suglasnika i, napokon, kako će se pisati nominativ takvih imena a kako ostali oblici i prisvojni pridjevi.

Nema sumnje da treba izbjegavati upotrebu ne samo drugih stranih riječi nego i stranih imena kad god je to moguće. Zato je bolje strana geografska i druga imena koja su čestom upotrebom odomaćena u našem književnom jeziku upotrebljavati u onom obliku u kojem se od starine kod nas pišu, a ne vraćati ih na izvorni, tuđi oblik. Tako se npr. piše *Beč*, a ne *Wien; Budimpešta*, a ne *Budapest* ili *Budapešt; Pariz*, a ne *Paris; Rim*, a ne *Roma; Napulj*, a ne *Napoli; Solun*, a ne *Thessaloniki; Lenjin*, a ne *Lenin; Anžuvinci* i *Anžujci*, a ne *Anjouvinci* itd. No ne treba u tome ići predaleko pa u ponašenom obliku upotrebljavati imena koja se odavna više tako ne govore i ne pišu. Zato treba pisati *Leipzig* (a ne *Lipsko*), *München* (a ne *Monakov*), *Dresden* (a ne *Dražđani*), *Ancona* (a ne *Jakin*) itd. Za Veneciju upotrebljavaju se dva naziva: *Mleci* (gen. *Mletaka*) i *Venecija*.

Sada ćemo najprije razmotriti kako će se tuđa imena pisati i mijenjati kada se pišu izvorno, a zatim kako će se ona pisati i mijenjati kada se pišu fonetski.

1. KADA SE PIŠU IZVORNO

167. — Tuđa se vlastita imena mogu izvorno prenositi u ćirilicu samo ako se i u izvornom pismu pišu fonetski i istim znakovima kojima bi se pisala i u našem jeziku. Takva imena mogu biti npr. *Valona, Palestrina, Bilbao, Dante, Salambo, Peru, Verdi, Pavlov, Ivanov, Smetana, Košice* i sl., no ako se ona kako drugačije pišu, ili ako se pišu slovima kojih nema u našoj azbuci, ona se ne mogu pisati izvorno, nego se moraju pisati fonetski, tj. prema našem izgovoru, dakle *Палести*, a ne *Pacelli*, *Маркони*, a ne *Marconi*, *Поенкаре*, a ne *Poincaré*, *Шекспир*, a ne *Shakespeare*, *Фељка*, a ne *Федька*. Odatle je onda postalo opće pravilo da sva tuđa imena u ćirilici treba pisati fonetski.

U latinici, nasuprot, može se izvorno pisati svako tuđe ime bez obzira na pismo iz kojega se ono uzima. Tako se, npr., u katalozima biblioteka latinicom transliteriraju (prenose slovo po slovo) i ruska i bugarska imena, no kod nas se u književnom jeziku uobičajilo da se imena iz ćiriličkih azbuka u latinici pišu fonetski (a kako se tada pišu, v. u t. 177—184. i 195—211).

Za izvorno pisanje važno je zapravo samo to kako će imena koja se tako pišu mijenjati svoje oblike i kako će se pisati i mijenjati njihovi prisvojni pridjevi. (Kako će se ona čitati, o tome se pravila nalaze u razdjelu o fonetskom pisanju.)

Opće je pravilo da se tuđa vlastita imena mijenjaju po pravilima našega jezika i onda kada zadržavaju svoj izvorni oblik i da se isto tako prema pravilima našega jezika pišu i mijenjaju i njihovi prisvojni pridjevi. Prema tome:

a) Imena koja se svršavaju na nenaglašeno o ili na nenaglašeno *a* mijenjaju se kao i naša imena s istim završetkom: *Tasso — Tassa, Tassov; Giacomo — Giacoma, Giacomov; Borneo — Bornea; Hugo* (m. ime) *— Huga, Hugov; Chicago — Chicaga; Colorado — Colorada; Spinoza — Spinoze, Spinozin; Zola — Zole, Zolin; Gioconda — Gioconde, Giocondin; Tisza — Tisze, Tiszin; Nicaragua — Nicarague, Nicaraguin.* Izuzimaju se imenice u kojima je o naglašeno; one zadržavaju o u cijeloj promjeni: *Hugo* (ime pisca) *— Hugoa — Hugou, Rousseau — Rousseaua — Rousseauu,* ali *Bilbao — Bilbaa — Bilbau, Makao — Makaa — Makau.*

Piše se *Columbia, Tokio,* gen. *Columbije, Tokija,* ali: *Boccaccio — Boccaccia, Reggio — Reggia* i sl., jer je u takvim imenima *i* samo pravopisni znak kojim se obilježava izgovor prethodnog suglasnika.

b) U romanskim imenima na *-ca* treba u deklinaciji i u prisvojnim pridjevima pisati *k*, a ne c, dakle: *Petrarca — Petrarke — Petrarki — Petrarku, Petrarkin; Bianca — Bianke — Bianki — Bianku, Biankin.* Takva su imena i *Tosca, Casablanca, Salamanca.*

c) Ženska imena na *-o* mijenjaju se kao da se svršavaju na *-a: Sapfo — Sapfe — Sapfi, Sapfin; Klio — Klije — Kliji, Klijin; Salambo — Salambe, Salambin.*

d) Imenima koja se svršavaju na muklo *-e* (na *-e* koje se ne čita) ostaje to *-e* ispred nastavaka kroz čitavu promjenu (i u prisvojnim pridjevima): *Shakespeare — Shakespearea, Shakespeareov; Molière — Molièrea, Molièreov; Pierre — Pierrea, Pierreov; Mérimée — Mériméea, Meriméeov,* isto kao što ostaje i ono *-e* koje utječe na izgovor suglasnika ispred sebe: *Laplace — Laplacea, Laplaceov; Sermage — Sermagea, Sermageov; Cambridge — Cambridgea, u Cambridgeu.*

e) Francuska imena žen. roda kod nas mjesto mukloga *-e* na kraju obično dobivaju nastavak *-a* (ili se mijenjaju kao da u nominativu imaju na kraju *-a*): *Toulouse — Toulousa, Marne — Marna, Champagne — Champagna, Champagnin, Jeannette —*

Jeannetta, Jeannettin; Rosette — Rosetta — Rosetti, Rosettin. Ali imena koja su već u nominativu jedn. ponašena pišu se fonetski: *Provansa, Šampanja, Tuluza.*

f) U imena koja se svršavaju na *-i, -y* ili (u engleskom) na *-ee* umeće se između osnove i nastavka *-j-: Leopardi — Leopardija, Leopardijev; Petöfi — Petöfija, Petöfijev; Attlee — Attleeja, Attleejev; Vigny — Vignyja, Vignyjev,* ali ako *y* služi samo za umekšavanje prethodnog suglasnika ili ako *i, y* zamjenjuju *j,* ne umeće se novo *j: Nagy — Nagya, Nagyev; Kalay — Kalaya, Kalayev; Nestroy — Nestroya, Nestroyev; Holtei — Holteia, Holteiev.*

g) Ostala imena primaju padežni ili pridjevski nastavak na nominativ: *Suppé — Suppéa, Suppéov; Dante — Dantea, Danteov; Heine — Heinea, Heineov; Chile — Chilea; Ledru — Ledrua, Ledruov; Baku — Bakua; Petrescu — Petrescua, Petrescuov; Cantù — Cantùa, Cantùov; Lenau — Lenaua, Lenauov; Rousseau — Rousseaua, Rousseauov; Diderot — Diderota, Diderotov; Dumas — Dumasa, Dumasov; Lavoisier — Lavoisiera, Lavoisierov; Cavour — Cavoura, Cavourov; Marx — Marxa, Marxov; Swift — Swifta, Swiftov; Liverpool — Liverpoola; John — Johna, Johnov.*

h) Ženska imena koja se svršavaju na suglasnik ostaju ili nepromijenjena ili se vladaju kao da se svršavaju na *-a: Manon,* gen. *Manon* ili *Manone,* pridj. *Manonin; Carmen* — dat. *Carmen* ili *Carmeni,* pridj. *Carmenin; Nives* — dat. *Nives* ili *Nivesi,* pridj. *Nivesin.*

i) Ako se uz prezime spominje i ime, obično se mijenja i jedno i drugo: članak *Antoinea Meilleta,* djela *Jeana Jacquesa Rousseaua,* reportaža *Egona Erwina Kischa.*

j) Determinativni dijelovi uz tuđa imena ostaju nepromijenjeni ma gdje se pisali: slika *Leonarda da Vincija,* simfonija *Ludwiga van Beethovena,* drame *Pedra Calderona de la Barke,* Rječnik *Ardelija della Belle, da Vincijeva, van Dyckova* slika, *de Saussureov* zakon o intonacijama, *della Zonkin* Rječnik, ili u geografskim imenima (*su, sao, san, sankt, saint, new, neu, port, rio, mont, mount, bad* itd.): u *San Marinu,* iz *Santa Cruza,* iz *Las Vegasa,* preko *Sankt Moritza,* iz *Saint Nazairea,* u *New Yorku, Port Arthuru,* u *Rio de Janeiru,* na *Mont Blancu,* u *Bad Gasteinu.* Tako je isto i s oznakama uz osobna imena (*fra, ben, don, mac, miss, mister, lady, sir* i sl.): od *Ben Hura,* od *Fra Angelica,* za

Don Juana, sa *Mount Mac Kinleya,* s *mister Donaldom,* ali s *lordom Byronom,* jer se *lord* već odomaćilo te se ne smatra kao oznaka koja se tijesno veže uz ime. Kod ženskih imena, ako se ime, prezime ili dodatak svršava na suglasnik, mijenja se samo dio kojemu se osnova svršava na *-a:* od *lady Palmerston,* za *miss Buttler,* ali: sa *signorinom Pavolini,* kod *donne Elvire.*

Ne mijenjaju se ni neka druga višečlana imena koja s obzirom na slaganje po rodu ili inače za naš jezični osjećaj nisu dovoljno jasna, pa tako pišemo npr.: stanuje u blizini *Puerta del Sol,* pogledao je na *Puerta del Sol,* bio je u *Comédie Française,* nedaleko od *Rio Grande del Norte,* čitao je u *Neue Freie Presse,* pisao je u *Slavonic and East European Review* (prema: u *Wiener Tagblattu,* iz *Albert Halla,* pjevala je u *La Scali,* u *Covent Gardenu,* dopisnik *Manchester Guardiana,* bio je u *British Museumu* itd.).

k) Ako pridjevi i imenice izvedene od vlastitih imena imaju opće značenje, pišu se malim početnim slovom i fonetski (onako kako se izgovaraju), ispor. *šekspirski* teatar i *Shakespeare, volterovska* zajedljivost i *Voltaire, bodlerovski* stih i *Baudelaire, botičelovski* potez i *Botticelli, makijavelizam* i *Machiavelli,* u vrijeme *jozefinizma* i Josip *(Josef)* II, ali *Minhenski sajam* i *Münchenski sajam* (Münchener Messe), *Lajpciški sajam uzoraka* i *Leipziški sajam uzoraka* (Leipziger Mustermesse), jer se radi o određenom sajmu koji se održava jedanput godišnje, tako da su to prisvojni, a ne opći pridjevi.

l) Kao što se i inače tuđim imenima kada se izvorno pišu dodaju naši nastavci, tako se i imenicama kada se od njih izvode pridjevi katkad mijenja (umekšava) posljednji suglasnik, pa će prema *Leipzig* (vidi gore), *Habsburg, Marburg, Rostock* pridjevi biti *leipziški, habsburški, marburški, rostočki* itd.

m) Preko engleskoga jezika primili smo i primamo kadšto različna geografska i druga vlastita imena iz udaljenijih zemalja, i tada ih obično čitamo prema tome kako su napisana, a ne onako kako ih Englezi čitaju, ispor. Ceylon — *Cejlon* (a ne Silon), Calcutta — *Kalkuta* (a ne Kelkata), Sydney — *Sidnej* (a ne Sidni), Burma — *Burma* (a ne Berma), Bombay — *Bombaj* (a ne Bambej), Peking — *Peking* (a ne Piking) itd.

2. KADA SE PIŠU FONETSKI

168. — Zapadnoevropski jezici prilagodili su latinsko pismo tako da su za one glasove kojih nije bilo u latinskom jeziku pisali po dva ili po tri znaka, ili su latinskim slovima odozgo ili odozdo dodavali neke dijakritičke crtice, ili su im davali drugu glasovnu vrijednost, različitu od one koju su imali u latinskom jeziku. Ovo se odnosilo u prvom redu na umekšane suglasnike *č, ć, dž, đ, lj, nj, š, ž,* kojih nije bilo u latinskom jeziku, zatim — iz pravopisnih razloga — na obilježavanje suglasnika *c, k, j, h* i na ono *s* koje je u toku historijskog razvitka postalo od *c*. Tome treba dodati da su i kod samoglasnika razlike bile znatne, da su germanski jezici i od romanskih francuski, portugalski i rumunjski razvili različne diftonge (dvoglase), da francuski ima i nosne samoglasnike (nazale) *ę, ą, ą,* a i u drugih je većinom vokalski sistem bogatiji nego u latinskom jeziku, što je na kraju dovelo do toga da su pravila za pisanje različitih glasova u zapadnoevropskim jezicima danas vrlo složena i komplikovana. No ipak, ima tu i nekih općih crta koje je lako upamtiti. Tako npr. većina imaju *y* za *i* ili *j* i *z* za *c*, Talijani, Španjolci i Nijemci imaju uopće jednostavan (jasan) vokalizam, Francuzi i Talijani nemaju glasa *h*, pa slovo *h* upotrebljavaju za različne pomoćne službe. Udvajanjem samoglasnika obično se, osim u engleskom jeziku, označuje njihova dužina, a udvajanje suglasnika najčešće je znak da je samoglasnik ispred udvojenog suglasnika kratak.

Pojedinačno se za fonetsko pisanje mogu dati pobliža pravila.

169. — a) Sistem samoglasnika u francuskom jeziku mnogo je složeniji nego u hrvatskosrpskom, a isto tako i njihov način pisanja. Francuski samoglasnički skupovi *au* i *eau* prenose se u naš jezik kao *o*: Daudet — *Dode*, Faure — *For*, Chateaubriand — *Šatobrijan*, Bordeaux — *Bordo*;

ou se piše kao *u*: Bourdelle — *Burdel*, Angoulême — *Angulem*, d'Abancourt — *d'Abankur*.

Francuski samoglasnik *u (u)* u naš se jezik prenosi kao *i*: Namur — *Namir*, ali ako je u slogu ispred *n* i *m*, on se zajedno s tim suglasnicima izgovara i piše kao *en*: Verdun — *Verden;* isto se tako i *i* ispred suglasnika *n* i *m* zajedno s tim suglasnicima u naš jezik prenosi kao *en:* Ingres — *Engr;* a *en* kao *an*: Alençon — *Alanson*, Aix-en-Provence — *Eks-an-Provans*, Vendée —

Vandeja. Međutim, ako su nosni suglasnici udvojeni ili iza njih dolazi samoglasnik, samoglasnici ispred tih suglasnika prenose se u naš jezik nepromijenjeni: Ardennes — *Ardeni,* Angoulême — *Angulem,* Lamartine — *Lamartin.*

Francusko *ai* izgovara se i piše u našem jeziku kao *e*: Aix-les-Bain — *Eks-le-Ben,* Saint Nazaire — *Sen Nazer,* Romain Rolland — *Romen Rolan,* Taine — *Ten*;

oi se transkribuje kao *oa*: Etoile — *Etoal,* Boileau — *Boalo.*

Francuski samoglasnik *y* prenosi se u naš jezik kao *i*: Ypres — *Ipr,* Cluny — *Klini.*

-ill- francuskog jezika u naš jezik prenosi se obično kao *-ij*: Camille — *Kamij,* Castillon — *Kastijon,* Milly — *Miji,* Villeurbanne — *Vijerban,* ali: Villers, Villefranche — *Viler, Vilfranš*;

a *euil* i *eil* pišu se kao *ej:* Auteuil — *Otej,* Marseille — pored uobičajenog *Marselj* (prema ranijem izgovoru) i *Marsej* (prema novom francuskom izgovoru).

b) Od francuskih suglasnika *h* se ne izgovara i ne piše se u našem jeziku: Huitième — *Itjem*; *ch* se obično piše kao *š*: Champagne — *Šampanj* (uobičajeno u obliku *Šampanja*), La Rochelle — *La Rošel,* Chartres — *Šartr,* Chopin — *Šopen*; *j* kao *ž*: Jean — *Žan,* Jérôm — *Žerom,* Anjou — *Anžu*; *g* ispred *e, i* i *y* opet kao *ž,* a inače kao *g*: Gilbert — *Žilber,* George — *Žorž,* Béranger — *Beranže,* ali: Guizot — *Gizo,* Guiscard — *Giskar,* Langue — *Lang; gn* se izgovara i piše u našem jeziku kao *nj:* Bois de Boulogne — *Boa de Bulonj,* Compiègne — *Kompjenj,* Avignon — *Avinjon*; *c* ispred *e, i* i *y,* kao i *ç* (*c* sa sediljem) ma koji glas iza njega dolazio, u naš jezik se prenosi kao *s,* a inače kao *k*: *Cevennes* — *Seven,* Cyrano — *Sirano,* Alençon — *Alanson,* Françoise — *Fransoaz,* Castillon — *Kastijon,* Compiègne — *Kompjenj,* Cluny — *Klini.*

c) Iz navedenih primjera se vidi da se francusko muklo *e* (koje je naročito često na kraju riječi) i većina francuskih suglasnika na kraju riječi ne izgovaraju i ne pišu se u hrvatskosrpskom jeziku. Potvrdu za ovo imamo u mnogim već navedenim primjerima.

170. — a) Suglasnik *c* talijanskog jezika, u kojem su samoglasnici uglavnom jednaki samoglasnicima u našem jeziku, ispred *e* i *i* prenosi se u hrvatskosrpski jezik kao *č*, a ispred ostalih

samoglasnika kao *k*: Torricelli — *Toričeli*, Cividale — *Čividale*, da Vinci — *da Vinči*, Beatrice — *Beatriče*; Machiavelli — *Makijaveli*, Boccaccio — *Bokačo*, Ciampoli — *Čampoli*. Iz pretposljednjeg primjera vidimo da ovo što smo rekli za jedno *c* vrijedi za izgovor i pisanje toga glasa i kada je udvojen. A i pretposljednji i posljednji primjer nam govore da se u talijanskom *i* iza *c* ne izgovara kada iza njega dolazi neki samoglasnik.

b) Talijansko se *g* ispred *e* i *i* izgovara i piše u našem jeziku kao *đ*, a u drugim položajima kao *g*: Geronimo — *Đeronimo*, Girolamo — *Đirolamo*, Giotto — *Đoto*, Viareggio — *Vijaređo;* Borgia — *Borđa*, Giacomo — *Đakomo*, Ghilberti — *Gilberti*, Ghirlandajo — *Girlandajo*, Regina Margharita — *Ređina Margarita*, Villa Borghese — *Vila Borgeze*. Talijansko *i* se ni iza *g* ne izgovara niti piše u našem jeziku ako iza njega neposredno dolazi neki samoglasnik.

c) Talijanski suglasnički skupovi *gn* i *gl* izgovaraju se i pišu u hrvatskosrpskom jeziku kao *nj* i *lj*, a ako neposredno iza toga skupa dolazi *i* iza kojega odmah stoji neki samoglasnik, ono se ne izgovara i ne piše u našem jeziku: Magnini — *Manjini*, Segni — *Senji*, Guglielmo — *Guljelmo*, Cagliostro — *Kaljostro*, Signoria — *Sinjorija*, Bolognese — *Bolonjeze*, Magnani — *Manjani*.

d) Talijansko slovo *z* (i *zz*) po pravilu se izgovara, pa i piše u našem jeziku kao *c*: Lorenzo de Medici — *Lorenco de Mediči*, Mazzini — *Macini*, Cortina d'Ampezzo — *Kortina d'Ampeco*. Ali se *Zolli* i *Zanella* izgovara i piše kod nas: *Zoli* i *Zanela*.

e) Suglasnik *s* talijanskog jezika između dva samoglasnika i ispred *l* čita se obično i piše u hrvatskosrpskom jeziku kao *z*: Marisa — *Mariza*, Brindisi — *Brindizi*, Frosinone — *Frozinone*. Ali San Felice Slavo mi, svakako zbog oslanjanja na našu riječ Slaven, prenosimo u naš jezik kao *San Feliče Slavo*.

f) Talijansko *sc* ispred *i* i *e* izgovara se i piše u našem jeziku kao *š*: Scipione — *Šipione*, Scelba — *Šelba*.

171. — a) Glasovni i pravopisni sistem engleskoga jezika mnogo je složeniji od našega, te se često engleska dva, pa i više slova pišu kod nas jednim slovom, i, obrnuto, jedno slovo, prema tome gdje se u riječi nalazi, u naš se jezik prenosi katkad sa po dva slova. Pri prenošenju se uzimaju oni glasovi koji najprihližnije označavaju engleski izgovor. Tako se, npr., englesko

a, u, ou, er u različnim imenima prenosi našim *a*: Barker — *Barker*, Hunt — *Hant*, Butler i Buttler — *Batler*, Connecticut — *Konektikat*, Young — *Jang*, Berkeley — *Barkli* i sl.

b) Engleski samoglasnici *e, a, ea, ei, u, y* prenose se u hrvatskosrpski jezik kao *e*: Sterne — *Stern*, Baxter — *Bekster*, Bradley — *Bredli*, Commonwealth — *Komonvelt*, Leicester — *Lester*, Blackburn — *Blekbern*, Byrd — *Berd*.

c) Englesko *i, e, ea, ee, ei, ey, ie, y* prenose se u naš jezik kao *i*: Clifton — *Klifton*, Stevens — *Stivns*, Shakespeare — *Šekspir*, Keats — *Kits*, Lee — *Li*, Leigh — *Li*, Foreign Office — *Forin ofis*, Rodney — *Rodni*, Bloomfield — *Blumfild*, Brooklyn —*Bruklin* itd.

d) Engleske samoglasnike *o, ou, au, aw* prenosimo u naš jezik kao *o*, npr. Eliot — *Eliot*, Gloucester — *Gloster*, Austin — *Ostin*, Hawkins — *Hokins*, Hawthorne — *Hotorn* i sl. Kao *o* prenosimo i englesko *a* ispred sugl. *l*: Salt Lake City — *Solt Lejk Siti*, Hall — *Hol* i sl.

e) Englesko *oo* piše se kod nas kao *u*, npr. Coolidge — *Kulidž*, Bloomfield — *Blumfild* i sl., dok se *ow* (i poneko *ou*) prenosi kao *au*: Browning — *Brauning*, Eisenhower — *Ajznhauer*, Housman — *Hausmen*.

f) Ako su samoglasnici u engleskom jeziku u otvorenom slogu, tj. u slogu kojemu je na kraju samoglasnik, oni obično prelaze u diftonge, pa englesko *i* prenosimo kao *aj* (Clive — *Klajv*, Ivory — *Ajvori*); englesko *o* prenosimo kao *ou* (Home — *Houm*, Globe — *Gloub*); englesko *a* kao naše *ej* (Bale — *Bejl*, Yale — *Jejl*, Amery — *Ejmeri*); englesko *u* kao naše *ju* (Tudor — *Tjudor*, Hume — *Hjum*) i englesko *e* kao naše *i* (Eve — *Iv*). Englesko *ew* prenosi se u hrvatskosrpski kao *ju* (New York— *Njujork*), ali iza glasa *r* kao *u* (Andrews — *Endrus*).

g) Muklo englesko *e* na kraju riječi ne čita se, pa se i ne prenosi u naš jezik (Shakespeare — *Šekspir*, Home — *Houm*), no suglasnici na kraju ostaju, te se prenose i čitaju onako kako se prenose i u sredini ili na početku riječi (Bird, Byrd — *Berd*, Baxter — *Bekster*).

h) U engleskom se jeziku na kraju riječi samogl. *o* ispred *n*, kao i samogl. *e* ispred *r*, ne čitaju, ali mi ih prenosimo u naš jezik da bismo izbjegli suglasnički skup koji bi za nas bio pretežak, npr. Clifton — *Klifton*, Boston — *Boston*, Barker — *Barker* i sl.

Muklo *e*, i kada je u sredini riječi, obično se ne izgovara i ne piše u našem jeziku: Stevens — *Stivns*, Eisenhower — *Ajznhauer*, Dulles — *Dals*.

i) I suglasnički sistem engleskoga jezika zamršeniji je od našega. Englesko se *j* prenosi u naš jezik kao *dž* (James — *Džejms*, Joe — *Džou*, Jones — *Džouns*), a tako se prenosi i englesko *g* ispred *e* ili ispred *y*, dok ispred *i* obično ostaje *g*, npr. Gerald — *Džerald*, Geoffrey — *Džefri*, Gibbons — *Gibons*, ali Gillian — *Džilien*. Engleski sugl. *c* ispred samoglasnika *e*, *i* prenosi se u naš jezik kao *s* (Cecil — *Sesil*, City — *Siti*), a ispred ostalih samoglasnika i suglasnika kao *k* (Camden — *Kemden*, Cooper — *Kuper*, Cumberland — *Kamberlend*, Cleveland — *Klivlend*). Englesko *ch*, *tch* pišu se u našem jeziku kao *č* (Chesterton — *Česterton*, Fletcher — *Flečer*), a engl. *sh* kao *š* (Shelley — *Šeli*), engl. *ph* kao naše *f* (Philips — *Filips*), a engl. *gn* na kraju riječi kao *n* (Foreign — *Forin*). Englesko *th*, koje može biti i zvučno i bezvučno, prenosimo u hrvatskosrpski kao *t* (Thomson — *Tomson*, Macbeth — *Megbet*, Smith — *Smit*), a *v* i *w* (osim u prije spomenutim slučajevima) prenosimo kao *v* (Vivian — *Vivijen*, Wilde — *Vajld*). I, na kraju, engl. *gu* prenosimo u naš jezik kao *g* (Guy — *Gaj*, Guinness — *Ginis*, Guernessey — *Gernesi*).

j) Iako Englezi na kraju riječi izgovaraju glas *s* kao *z*, mi se ipak ne povodimo za njihovim izgovorom, nego taj glas prenosimo kao *s*, npr. Jones — *Džouns*, James — *Džejms* i sl.

172. — a) Njemački jezik uz *i*, *e*, *a*, *o* i *u* ima i samoglasnike *ä* i *ö*, koje mi, iako predstavljaju dva različna izgovora glasa *e*, u naš jezik prenosimo kao *e*: Bäcker i Becker — *Beker*, Schäfer i Schefer — *Šefer*, Göttingen — *Getingen*. Tako i njemački samoglasnik *ü* predstavlja poseban izgovor za *i*, ali ga mi u našem jeziku pišemo kao *i*: Müller i Miller — *Miler*, München i Minchen — *Minhen*. Ova se slova u njemačkom pišu još i na taj način što se mjesto dviju tačaka iznad njih dodaje slovo *e* iza njih: Schaefer — *Šefer*, Oesterreicher — *Esterajher*, Altmuehl — *Altmil*.

Njemačko *ie* izgovara se kao dugo *i*, a u našem jeziku se piše kao *i*: Siemens — *Simens*.

b) Nijemci u svome jeziku imaju i nekoliko diftonga, i to: *ai*, *ei*, *ay* i *ey*, koji se čitaju i pišu kod nas kao *aj*: Maier, Meier, Mayer, Meyer — *Majer*, Kaiser, Keiser — *Kajzer*, Frei, Frey — *Fraj*, a zatim i diftong *eu*, koji se prenosi u naš jezik kao *oj*: Heuss — *Hojs*, Neumann — *Nojman*.

c) Od njemačkih suglasnika *sch* se izgovara i piše u hrvatskosrpskom kao *š:* Schiller — *Šiler,* Aschaffenburg — *Ašafenburg*; *tsch* kao *č:* »Deutschland« (brod) — *Dojčland*; *st* i *sp* kao *št* i *šp:* Stuttgart, Steiner, Speidel — *Štutgart, Štajner, Špajdel; z* i *tz* kao *c:* Zell, Mozart, Seidlitz — *Cel, Mocart, Zajdlic,* a *ch* kao *h:* Blücher, München, Milch — *Bliher, Minhen, Milh; h* iza samoglasnika u njemačkom jeziku označava samo dužinu tih glasova, i ne izgovara se, pa se i ne prenosi u naš jezik: Brehm, Ruhr, Ohnesorg — *Brem, Rur, Onezorg.*

Njemačko *ck* (u stvari udvojeno *k*) u našem jeziku se piše kao *k*: Bismarck, Rückert — *Bizmark, Rikert*; a *s* između dva samoglasnika i kadšto na početku riječi ispred samoglasnika u naš jezik se prenosi kao *z*: Moser, Seidlitz — *Mozer, Zajdlic.* Ali se njemačko *s* u tome položaju još češće izgovara i piše u našem jeziku kao *s*: Salzburg, Saarbrücken, Siemens — *Salcburg, Sarbriken, Simens.* Njemačko slovo *v* kod nas se piše kao *f,* a *w* kao *v*: Vogel, Vogt — *Fogel, Fokt* i Wagner, Weber — *Vagner, Veber.*

173. — a) Od glasova ostalih jezika s kojima dolazimo u bliži dodir — mađarsko *s* i *ss* prenose se u naš jezik kao *š*: Világos — *Vilagoš,* Andrássy — *Andraši,* Kossúth — *Košut,* Sándor — *Šandor,* János — *Janoš,* Ujpest — *Ujpešt; cs* kao *č:* Csongrad — *Čongrad,* Csepel — *Čepel,* Pécs — *Peč (Pečuh, Pečuj); cz* kao *c:* Vácz — *Vac*; *sz* kao *s*: Szolnok — *Solnok*; *zs* kao *ž:* Rózsa — *Roža,* József — *Jožef.*

b) Samoglasnik *y* u mađarskom se dodaje suglasnicima *l, n, g* i *t* da im označi meki (palatalni) izgovor, pa se ne prenosi u naš jezik; a mađarsko *ö* (koje se izgovara kao njemačko *ö*) u hrvatskosrpskom jeziku se piše kao *e:* Szombathely — *Sombathelj,* Király — *Kiralj,* Hunyádi — *Hunjadi,* Szinyei — *Sinjeji,* Gyöngyös — *Đenđeš,* Györ — *Đer,* Györgya — *Đerđa,* Mátyás — *Maćaš.*

174. — Španjolsko *c* se, kao i francusko, u našem jeziku piše ili kao *s* ili kao *k*: Cervantes — *Servantes,* Cid — *Sid,* Mexico — *Meksiko*; *ch* se piše kao *č:* Pancho — *Pančo; x* i *j* kao *h:* Xeres, Juarez, Juan, Baroja — *Heres, Huarez, Huan, Baroha*; *y* kao *i* ili kao *j:* Goya y Lucientes — *Goja i Lusijentes; h* se u naš jezik ne prenosi, *ll* se piše kao *lj:* Sevilla — *Sevilja,* Herrera y Tordesillas — *Erera i Tordesiljas;* a španjolsko *ñ* se u naš jezik prenosi kao *nj:* Ibañes, Miñana — *Ibanjez, Minjana.*

III. RIJEČI IZ SLAVENSKIH JEZIKA

175. — Kada riječi preuzimamo iz slavenskih jezika, mi ih uzimamo u originalnom obliku ukoliko odgovaraju oblicima naših riječi, ili ih prilagođujemo glasovnim zakonima našeg jezika. Tako smo ruskoj riječi *начало* dali oblik *načelo*, riječi *ущерб* uštrb, riječi *рубль* — *rubalj* ili *rublja*, riječi *отлично* — *odlično*. Prema češkim riječima *zámek, pojem, dojem, heslo* imamo naše *zamak, pojam, dojam, geslo*.

176. — Jedni se slavenski narodi služe ćirilicom, a drugi latinicom. I kod njih, razumljivo, ima razlika ne samo u glasovima nego i u tipovima pravopisa. Vlastita imena iz slavenskih jezika s ćiriličkim azbukama u naš jezik prenosimo pretežno po izgovoru (*Fjodor*, npr., prema ruskome *Фёдор*), a imena iz slavenskih jezika koji se služe latinicom prenose se u naš jezik manje ili više kao i imena iz drugih živih jezika, tj. ili izvorno ili prema izgovoru. Pri izvornom preuzimanju imena iz takvih slavenskih jezika zadržavamo njihovu ortografiju, npr. *Josef Dobrovský, Antonín Dvořák, Tadeusz Stanisław Grabowski, Adam Mickiewicz, Karlovy Vary, Łódź, Wrocław, Podkoren, Smolè, Piešťany, Ondrej Sládkovič* i dr. Od toga, dakako, treba razlikovati pisanje odomaćenih imena, kao što su *Prag, Varšava, Poznanj, Laba, Ogra* i sl.

Bilješka. — Za posebne potrebe (npr. bibliotekarske) izvorno se mogu prenositi i imena iz ćirilskih azbuka, npr. *Karskij, Fedorov, Černyšev, Jakovlev* i sl.

FONETSKO PISANJE SLAVENSKIH IMENA

177. — a) U ruskih imena slovo *e* na početku riječi, poslije samoglasnika i poslije suglasnika uz koje se nalazi znak ь (izuzimajući grupe *ль, нь*) u naš se jezik prenosi kao *je*; na primjer: Елисеев — *Jelisejev*, Евдоким — *Jevdokim*, Андреев — *Andrejev*, Буслаев — *Buslajev*, Строев — *Strojev*, Змиев — *Zmijev*, Лаврентьев — *Lavrentjev*. Grupe *лье, нье* pišu se kao *lje, nje*: Васильев — *Vasiljev*, Витальевна — *Vitaljevna*, Арсеньев — *Arsenjev*, Ананьев — *Ananjev*.

b) Kad se rusko *е* koje se pod akcentom pretvorilo u *ё* (jo, o), što se u pismu ne bilježi obavezno, nalazi na početku riječi, poslije samoglasnika i poslije suglasnika (u grupama sa *ь*, *ъ* i bez njih), osim *ж*, *ш*, *ч*, *щ* i *л*, *н* (*ль*, *нь*), prenosi se kao *jo*. Na primjer: Ёлкино — *Jolkino*, Семён — *Semjon*, Присёлков — *Prisjolkov*, Тёша — *Tjoša*, Соловьёв — *Solovjov*, Фёдор — *Fjodor*, Шевырёв — *Ševirjov*, Матрёна — *Matrjona*. Od tog pravila odstupa se samo onda kada je drukčiji način pisanja potpuno odomaćen, na primjer u imenu poznatog velikaša iz doba Katarine II: Потёмкин — *Potemkin* (umjesto *Potjomkin*). Poslije *ч*, *ж*, *ш* i *щ* slovo *ё* piše se kao o, a poslije *л*, *н* (*ль*, *нь*) također, samo što se suglasnici *л*, *н* (*ль*, *нь*) umekšavaju pri prenošenju u naš jezik (dakle: *ljo*, *njo*); npr.: Ткачёв — *Tkačov*, Чернышёв — *Černišov*, Хрущёв — *Hruščov*, Лёва — *Ljova*, Лёвшин — *Ljovšin*, Хмелёв — *Hmeljov*, Плетнёв — *Pletnjov*.

178. — a) Slova *я*, *ю* na početku riječi, poslije samoglasnika i poslije suglasnika (u grupama sa *ь* i *ъ* i bez njih), osim *л*, *н* (*ль*, *нь*), pišu se u našem jeziku kao *ja*, *ju*, na primjer: Ясонов — *Jasnov*, Южин — *Južin*, Агафья — *Agafja*, Татьяна — *Tatjana*, Васюган — *Vasjugan*, Костя — *Kostja*, Настя — *Nastja*, Митя — *Mitja*, Боря — *Borja*, Варя — *Varja*, Люся — *Ljusja*, Брюсов — *Brjusov*, Тюрин — *Tjurin*, Тюмень — *Tjumenj*, Тюкалинск — *Tjukalinsk*.

b) Poslije *л*, *н* (i *ль*, *нь*) slova *я*, *ю* prenose se u hrvatskosrpski kao *a*, *u* i umekšavaju prethodni suglasnik; na primjer: Ляля — — *Ljalja*, Валя — *Valja*, Беляев — *Beljajev*, Желябов — *Željabov*, Милютин — *Miljutin*, Людинов — *Ljudinov*, Емельян — *Jemeljan*, Ульянов — *Uljanov*, Ильюша — *Iljuša*, Нюра — *Njura*, Маланья — *Malanja*.

179. — a) Kad se slovo *и* nalazi iza samoglasnika i iza suglasnika uz koje stoji znak *ь*, osim iza *ль* i *нь*, piše se kao *ji*: Еремеич — *Jeremejič*, Захарьин — *Zaharjin*. Grupe *ль*, *нь* ispred *и* pišu se kao *lj*, *nj*: Ильин — *Iljin*, Евгеньич — *Jevgenjič*.

b) Grupe *ль*, *нь* na kraju riječi i ispred suglasnika također se pišu kao *lj*, *nj*; na primjer: Гоголь — *Gogolj*, Бальмонт — *Baljmont*, Львов — *Ljvov* (prezime), Сызрань — *Sizranj*.

c) Grupe *дь*, *ть* ispred suglasnika pišu se kao *ć*, na primjer: Федька — *Fećka*, Митька — *Mićka*. Inače se znak *ь* kad se nalazi između suglasnika pri prenošenju u naš jezik ničim ne obilježava; na primjer: Горький — *Gorki*, Вязьма — *Vjazma*, Кузьма — *Kuzma*, Васька — *Vaska*.

180. — a) Meki suglasnici ispred е i и po pravilu pišu se kao tvrdi suglasnici; na primjer: Березина — *Berezina*, Тетерев — *Teterev*, Сергей — *Sergej*, Агрофена — *Agrafena*, Пересветов — *Peresvetov*, Лебедев — *Lebedev*, Медведев — *Medvedev*, Никитин — *Nikitin*, Тихонов — *Tihonov*, Акулина — *Akulina*, Бредихин — *Bredihin*, Бородино — *Borodino*, Бурденко — *Burdenko*, Погодин — *Pogodin*, Фадеев — *Fadejev*, Лидин — *Lidin*, Бардин — *Bardin*, Веденеев — *Vedenejev*, Державин — *Deržavin*, Десницкий — *Desnicki*, Теберда — *Teberda*, Северянин — *Severjanin*, Тимирязев — *Timirjazev*, Синельниково — *Sineljnikovo*, Сперанский — *Speranski*, Поспелов — *Pospelov*.

b) Od ovoga pravila odstupa se u dva slučaja: 1) kod vrlo poznatih imena gdje je drukčiji način pisanja potpuno odomaćen, kao u primjerima: *Lenjin, Ljermontov, Bakunjin, Onjegin* i 2) kod onih imena gdje ruski oblik potpuno odgovara hrvatskosrpskom, kao u primjerima: Яковлев — *Jakovljev* (a ne *Jakovlev*), Василевский — *Vasiljevski* (a ne *Vasilevski*).

181. — Imena Rusa stranog porijekla ne vraćaju se na izvorni izgovor, već se preuzimaju u ruskom obliku; na primjer: Мейерхольд — *Mejerholjd*, Гильфердинг — *Giljferding*, Кюхельбекер — *Kjuheljbeker*, Кюи — *Kjui*, Айхенвальд — *Ajhenvaljd*, Эйзенштейн — *Ejzenštejn*, Энгельгардт — *Engeljgart*, Гессен — *Gesen*, Герцен — *Gercen*, ali i *Hercen* zato što je dugom tradicijom tako uobičajeno.

182. — Samoglasnici se prenose u naš jezik bez obzira na promjene koje se kod njih vrše u ruskom jeziku pod utjecajem akcenta; dakle: *Moskva, Borodino, Pogodin* (a ne: *Maskva, Baradino, Pagodin*).

183. — a) Imena na *-ский, -цкий* preuzimaju se sa završetkom *-ski, -cki:* Жуковский — *Žukovski*, Десницкий — *Desnicki*. Isto se tako završeci imena u ženskom rodu: *-ская, -цкая* prenose kao *-ska, -cka* (Достоевская — *Dostojevska*, Копецкая — *Kopecka*). A završetke *-ski, -cki (-ska, -cka)* dobivaju u našoj transkripciji i imena s naglašenim završecima *-ской, -цкой:* Шаховской — *Šahovski* (Шаховская — *Šahovska*), Трубецкой — *Trubecki* (Трубецкая — *Trubecka*). Imena pridjevskog oblika sa naglaskom na završetku u kojih se taj oblik u našem jeziku ne osjeća kao pridjev, već kao imenica: Толстой, Полевой, Кошевой — zadržavaju nominativ kao osnovu i mijenjaju se kao imenice m. roda na suglasnik:

Tolstoj, Tolstoja, Tolstoju itd. Ženski oblici u ovih prezimena u hrvatskosrpskom jeziku jednaki su muškim oblicima: *Olga Koševoj, Olge Koševoj* itd.

b) Dvočlana imena kod kojih se u našem jeziku osjeća pridjevski dio prilagođavaju se našim oblicima: Литературная Газета — *Literaturna gazeta,* Царское Село — *Carsko Selo,* Кривой Рог — *Krivi Rog* i sl.

184. — a) Uopće se može reći da se ruska imena u našem jeziku prilagođavaju našoj deklinaciji. Tako se imenice ženskog roda sa suglasničkom osnovom (Обь, Керчь, Пермь, Тверь, Тюмень — *Ob, Kerč, Perm, Tver, Tjumenj*) mijenjaju kao imenice muškog roda koje se u nominativu jednine završavaju na suglasnik, jer se u našem jeziku njihov prvobitni rod ne osjeća, dakle: *Perm, Perma, Permu; Tverom, Tjumenjem* itd.

b) Imena na *-ов* i *-ев* tipa *Čehov, Vasiljev* imaju u instrumentalu nastavak *-om: Čehovom, Vasiljevom,* ali nije isključen ni oblik sa nastavkom *-im,* prema sličnim imenicama hrvatskosrpskog jezika koje također ponekad imaju taj nastavak, iz pridjevske promjene *(Miljanovim, Veselinovim).* Ženska imena po ocu *(Petrovna, Nikolajevna)* imaju u dativu i lokativu nastavak pridjevske, a ne imeničke promjene (dakle: *Petrovnoj, Nikolajevnoj,* a ne: *Petrovni, Nikolajevni*).

185. — Kod poljskih imena nazalni samoglasnici *ą, ę* kad se nalaze pred usnenim suglasnicima pišu se kao *om, em,* a u svim ostalim položajima kao *on, en;* na primjer: Dąbrowski — *Dombrovski,* Dębicki — *Dembicki,* Szklarska Poręba — *Šklarska Poremba,* Częstochowa — *Čenstohova,* Raciąż — *Raćonž,* Oświęcim — *Osvjenćim.*

186. — Slovo *ó* kada je stalno izgovara se i piše u našem jeziku kao *u;* na primjer: Józef — *Juzef,* Janówna — *Januvna,* Królówka — *Kruluvka,* Hajnówka — *Hajnuvka,* Górowo — *Gurovo.* Ali ako se u zavisnim padežima mjesto *ó* pojavljuje prvobitno *o,* riječ se i u nominativu piše sa *o;* na primjer: Kraków (gen. Krakowa) — *Krakov,* Łódź (gen. Łodzi) — *Loď,* Nowogród (gen. Nowogrodu) — *Novogrod* (ali: Nowogródek — *Novogrudek*).

187. — Slovo *i* ispred samoglasnika piše se kao *j;* na primjer: Białystok — *Bjalistok,* Mickiewicz — *Mickjevič,* Jagiełło — *Jagjelo,* Wieliczka — *Vjelička,* Kielce — *Kjelce,* Cyrankiewicz — *Cirankjevič.*

188. — a) Slova *ć, dź, ń*, odnosno *ci, dzi, ni* ispred samoglasnika, pišu se kao *ć, đ, nj;* na primjer: Ćwieczek — *Ćvječ*ek, Cieplice — *Ćeplice*, Działdowo — *Đaldovo*, Dzieduszycki — *Đedušicki*, Gdańsk — *Gdanjsk*, Braniewo — *Branjevo*, Gdynia — *Gdinja*, Gniezno — *Gnjezno*, Złocieniec — *Zloćenjec*.

b) Slova *ś, ź* pred suglasnicima (osim u grupama *ść, śl, źl*) i na kraju riječi prenose se u naš jezik kao *s, z;* a *si, zi* pred samoglasnicima kao *sj, zj:* Swiętochowski — *Svjentohovski*, Zośka — *Zoska*, Kaśka — *Kaska*, Łoś — *Los;* Zieliński — *Zjelinjski*, Sienkiewicz — *Sjenkjevič*, Zosia — *Zosja*.

c) Grupe *ci, dzi, ni, si, zi* kad se nalaze pred suglasnicima pišu se kao: *ći, đi, nji, si, zi;* na primjer: Franciszek — *Franćišek*, Brodziński — *Brođinjski*, Brodnica — *Brodnjica*, Dygasiński — *Digasinjski*, Krasicki — *Krasicki*, Kazimierz — *Kazimjež*.

d) Grupe *ść, śl, źl* pišu se kao *šć, šl, žl:* Zamość — *Zamošć*, Przemyśl — *Pšemišl*, Koźle — *Kožle*.

e) Poljsko *dz* prenosi se u naš jezik kao *dz:* Międzyrzec — *Mjendzižec*, Międzylesie — *Mjendzilesje*. Ali ako se taj glas nalazi na kraju riječi ili ispred bezvučnih suglasnika, on se kod nas piše kao *c:* Grudziądz — *Gruđonc*.

189. — Poljska slova *ł* i *l* (tvrdo i meko l) u hrvatskosrpskom se pišu slovom *l*: Wroclaw — *Vroclav*, Połoniec — *Polonjec*, Włoszczowa — *Vloščova*, Iława — *Ilava;* Albin — *Albin*, Elżbieta — *Elžbjeta*, Leon — *Leon*, Kowalewo — *Kovalevo*, Lida — *Lida*, Wieliczka — *Vjelička*.

190. — Poljsko *rz* iza zvučnog suglasnika, između samoglasnika i na kraju riječi iza samoglasnika piše se kao *ž*, a iza bezvučnog suglasnika kao *š*. Primjeri: Brzozowski — *Bžozovski*, Grzegorz — *Gžegož*, Strzelce — *Stšelce*, Krzeszowice — *Kšešovice*, Wieprz — *Vjepš*.

191. — Kod čeških imena slovo *ě* iza *p, b, m, v, f, d, t* u našem se jeziku piše kao *je*, a iza *n* kao *e* s umekšanim prethodnim suglasnikom; na primjer: Pěšice — *Pješice*, Běta — *Bjeta*, Liběšice — *Libješice*, Městec — *Mjestec*, Měnický — *Mjenjicki*, Budějovice — *Budjejovice*, Děčin — *Dječin*, Vojtěch — *Vojtjeh*, Bechyně — *Behinje*. Ako se ime završava na *-ště*, onda se taj nastavak prilagođava našem: Konopiště — *Konopište*.

192. — a) Slova *d'*, *t'* ispred *a*, *o*, *u* prenose se grupama *dj*, *tj:* Lud'a — *Ludja*, D'áblice — *Djablice*, Kaťa — *Katja*. Izuzetak čine jedino riječi koje su se odomaćile u transkripciji: Bat'a — *Bata*.

b) Grupe *di*, *ti* (i *ty*) pišu se kao *di*, *ti*, a grupa *ni* kao *nji;* npr.: Durdík — *Durdik*, Divíšek — *Divišek*, Tichý — *Tihi*, František — *František*, Kratina — *Kratina*, a Rakovník — *Rakovnjik*, Strakonice — *Strakonjice*.

193. — Slovo *ř* na početku i na kraju riječi i između samoglasnika piše se skupom slova *rž*, iza zvučnih suglasnika slovom *ž*, a iza bezvučnih suglasnika slovom *š;* npr.: Řehoř — *Ržehorž*, Dvořák — *Dvoržak*, Kroměříž — *Kromjeržiž*, Pohoř — *Pohorž*, Březina — *Bžezina*, Třebízský — *Tšebiski*, Přeštice — *Pšeštice*.

194. — Vokalno *l* prenosi se kao *l*: Vltava — *Vltava*, Plzeň — *Plzenj*, Vlček — *Vlček*.

195. — a) Slovački diftonzi *ia*, *ie* u hrvatskosrpski jezik prenose se kao *ja* i *je* (primjere v. niže) osim iza suglasnika *l* i *n*, u kome slučaju prvi dio diftonga umekšava prethodni suglasnik: Železovce — *Željezovce*, Sliač — *Sljač*, Stubnianské Teplice — *Stubnjanske Tjeplice*, Sitnianský — *Sitnjanski*.

b) Slovačko *d'* i *t'* (meko *d* i *t*) u naš se jezik prenose kao *dj* i *tj:* D'anova — *Djanova*, D'armoty — *Djarmoti*, Devín — *Djevin*, Detva — *Djetva*, Demänová — *Djemenova*, Bardejov — *Bardjejov*, Tekov — *Tjekov*, Tepličky — *Tjeplički*, Piešťany — *Pješťjani*. Ali ispred samoglasnika *i*, u nastavku *-šte* i na kraju riječi ti se suglasnici prenose u naš jezik kao *d* i *t*: Diviaky — *Divjaki*, Budatín — *Budatin*, Štitník — *Štitnjik*, Hrochoť — *Hrohot*, Hradište — *Hradište*.

c) Meki slovački suglasnici *l'* i *ň* kod nas se pišu kao *lj* i *nj:* Kráľovany — *Kraljovani*, Kráľova hoľa — *Kraljova Holja*, Ľubohňa — *Ljubohnja*, Ľuboreč — *Ljuboreč*, Železovce — *Željezovce*, Pliešovce — *Plješovce*, Topoľčany — *Topoljčani*, Kremnica — *Kremnjica*, Smolník — *Smolnjik*. Ali se *l* ispred *i*, ukoliko to nije prvi dio diftonga (*ia* ili *ie*), piše kao *l*: Liptov — *Liptov*, Likava — *Likava*.

d) Slovačko *dz* u naš se jezik prenosi kao *dz:* Prievidza — *Prjevidza*, Medzilaborce — *Medzilaborce*, Medzany — *Medzani*; slovo *h* kao *h*: Hradište — *Hradište*, Hont — *Hont*, Podhradský — *Pothraski*.

e) Slovačka se prezimena često završavaju na *-ič* i na *-ic*, i ona se tako u naš jezik i prenose: Čaplovič — *Čaplovič*, Sládkovič — *Slatkovič*, D'urovič — *Djurovič* i Hruškovic — *Hruškovic*.

f) I pri prenošenju slovačkih vlastitih imena dopušteno je odstupanje od fonetskog principa, ukoliko to posebni razlozi zahtijevaju. Podtatranský, Čadca i Bitča i u našem se jeziku pišu: *Podtatranski, Čadca* i *Bitča* (a ne *Potatranski, Čaca* i *Biča*).

196. — a) Makedonski meki suklasnici к', г' u hrvatsko-srpskom jeziku se pišu kao *ć, đ*; na primjer: Г'орче — *Đorče*, Г'оргов — *Đorgov*, Г'урчин — *Đurčin*, Анг'а — *Anđa*, К'урчијев — *Čurčijev*, К'осев — *Čosev*. Meko *г*, *к* ispred *и* i *е* pišu se kao *g, k*: Сагин — *Sagin*, Ангел — *Angel*, Киро — *Kiro*.

b) Makedonsko *S* transkribira se kao *dz*: Зивгаров — *Dzivgarov*.

197. — Kod bugarskih imena *е* na početku riječi i iza samoglasnika *а* (*я*), *е*, *о*, *у* (*ю*) piše se u našem jeziku kao *e*: Елин-Пелин — *Elin-Pelin*, Евтим — *Evtim*, Исаев — *Isaev*, Благоев — *Blagoev*, Груев — *Gruev*, Пантелеев — *Panteleev*.

Poslije *и* slovo *е* piše se kao *je*: Илиев — *Ilijev*, Георгиев — *Georgijev*, Захариев — *Zaharijev*.

198. — a) Bugarsko *ъ* prenosi se u naš jezik kao *a*, osim u nekim slučajevima kad stoji uz *р* i *л*: na primjer: Кънчев — *Kančev*, Вълев — *Valev*, Долни Дъбник — *Dolni Dabnik*, Гълъбов — *Galabov*, Бъбрекът — *Babrekat*, Съкъзов — *Sakazov*.

b) Kad slovo *ъ* stoji uz *р* i *л* a ispred suglasnika, po pravilu se izostavlja (*р* i *л* dođu u položaj između suglasnika i imaju samoglasničku vrijednost): Кръстев — *Krstev*, Гърбата — *Grbata*, Вълко — *Vlko*, Бълсков — *Blskov*. Ali ako se nalazi u riječi ondje gdje u hrvatskosrpskom jeziku stoji nepostojano *a*, piše se kao *a*: Искър — *Iskar*, Димитър — *Dimitar*. Isto tako *ъ* u nastavku *-лък*, pozajmljenom iz turskog jezika, piše se kao *a*: Казанлък — *Kazanlak*.

199. — Bugarsko slovo *й* u našem se jeziku piše kao *j*: Стамболийски — *Stambolijski*, Каралийчев — *Karalijčev*, Йордан Йовков — *Jordan Jovkov*.

200. — Bugarsko *дж* prenosi se kao *dž* (odnosno *џ* u ćirilici): Хаджов — *Hadžov*, Казанджиев — *Kazandžijev*, Добруджа — *Dobrudža*.

201. — Bugarski znak *щ* u hrvatskosrpskom se piše kao *št:* Свищов — *Svištov,* Щъркелов — *Štrkelov.*

202. — Suglasnici л, н ispred *ь, я, ю* u naš se jezik prenose kao *lj, nj;* npr.: Колью — *Koljo,* Беньо — *Benjo,* Желязко — *Željasko,* Лясковец — *Ljaskovec,* Огнянов — *Ognjanov,* Любомиров — *Ljubomirov.*

Ispred *е* i *и* suglasnici se u bugarskom ne umekšavaju, govori se i piše: *Василев* — *Vasilev* (a ne Vasiljev).

203. — Bugarski meki suglasnici *д, т, г, к* u hrvatskosrpskom se pišu kao *dj, tj, gj, kj* (u ćirilici kao *дj, тj, гj, кj*); npr. Ботью — *Botju,* Тотю — *Totju,* Кюлявков — *Kjuljavkov.* Poslije ostalih suglasnika *я, ю* također se pišu *ja, ju:* Вяра — *Vjara,* Невяна — *Nevjana,* Оряховица — *Orjahovica,* Дряново — *Drjanovo.*

204. — Ukrajinsko slovo *г* kojim se obilježava jedan naročiti glas ukrajinskog jezika (zvučni spirant) prenosi se kao *g;* na primjer: Григор — *Grigor,* Богдан — *Bogdan,* Гулак — *Gulak,* Грабовський — *Grabovski.*

205. — a) Ukrajinsko *і* piše se u našem jeziku kao *i* i ne umekšava prethodni suglasnik (iako se ovaj u ukrajinskom izgovara meko); na primjer: Родіон — *Rodion,* Квітка — *Kvitka,* Білозерський — *Bilozerski,* Куліш — *Kuliš.*

b) Ukrajinsko *ї* piše se kao *ji;* na primjer: Їжакевич — *Jižakevič,* Сергіївна — *Sergijivna,* Николаївка — *Nikolajivka.*

206. — Ukrajinsko *є* piše se kao *je;* na primjer: Єфрем — *Jefrem,* Євграп — *Jevgrap,* Євтушенко — *Jevtušenko,* Софієчка — *Sofiječka,* Гордієнко — *Gordijenko.*

207. — Nepostojani glasovi *е* i *о* koji se u slavenskim imenima gube iz zavisnih padeža u hrvatskosrpskom se zadržavaju. Prema Торопец, Торопца, Торопцу, Донец, Донца, Донцу u našem jeziku se izgovara i piše: *Toropec, Toropeca, Toropecu, Donec, Doneca, Donecu* itd.; češki *Čapek, Čapka, Čapkovi* itd. u hrvatskosrpskom *Čapek, Čapeka, Čapeku;* rusko Вышний Волочок, gen. Волочка u hrvatskosrpskom *Višnji Voločok, Voločoka, Voločoku* itd.; ukrajinsko Марко Вовчок, gen. Вовчка, dat. Вовчку u hrvatskosrpskom *Vovčoka, Vovčoku* itd.

Tako se i iz slovenskog *Levec, Levca* u naš jezik prenosi kao *Levec, Leveca.* Ali u hrvatskosrpskom (kajkavska imena): *Sremec — Sremca, Vodopivec — Vodopivca, Tkalec — Tkalca.*

208. — Slovo *г*, odnosno *č*, u nastavcima slavenskih imena (*-ич, -овић*) zadržava se u transkripciji; na primjer: rus. Григорович — *Grigorovič* (prezime), Петрович — *Petrovič* (ime po ocu); slovački Sládkovič — *Slatkovič;* ukr. Ходкевич — *Hotkevič,* Самойлович — *Samojlovič;* češki Milič — *Milič;* slovenski Župančič — *Župančič,* Kidrič — *Kidrič* itd.

209. — Pri fonetskom preuzimanju slavenskih imena jednačenje po zvučnosti vrši se kao i u našim riječima: rusko Безбородко — *Bezborotko,* Мережковский — *Mereškovski,* Гладков — *Glatkov;* ukr. Рудченко — *Rutčenko*; bug. Разцветников — *Rascvetnikov;* češ. Lobkovice — *Lopkovice,* Hromádka — *Hromatka,* Třebizský — *Tšebiski* itd.

Ali i od ovog pravila ima odstupanja: Мусоргский — *Musorgski,* a ne *Musorkski* (v. t. 76, 2).

Samo se po sebi razumije da oni koji se pridržavaju izvornog pisanja stranih imena (takav slučaj može biti u latinici, vidi t. 176) mogu i slavenska imena pisati bez jednačenja; dakle: *Gladkov, Rudčenko, Razcvetnikov* itd.

210. — Dvostruki suglasnici i samoglasnici drugih slavenskih jezika ne zadržavaju se pri prenošenju u naš jezik, već umjesto dva valja pisati jedno slovo; na primjer: rus. Введенский — *Vedenski,* Анненков — *Anenkov,* Будде — *Bude,* Чаадаев — *Čadajev,* Исаак — *Isak*; ukr. Винниця — *Vinica*; polj. Marianna — *Marjana.* Ovo se pravilo ne primjenjuje kada se strana imena pišu u izvornom obliku.

211. — a) Slavenska lična imena zadržavaju, po pravilu, svoj izvorni oblik, a ne prilagođavaju se odgovarajućem obliku hrvatskosrpskih imena; na primjer: rus. Агафон — *Agafon* (a ne *Agaton*), Марфа — *Marfa* (a ne *Marta*), Вячеслав — *Vjačeslav* (a ne *Većeslav*), Игнат — *Ignat* (a ne *Ignjat*), Матвей — *Matvej,* Осип — *Osip,* Марк — *Mark*; ukr. Дмитро — *Dmitro* (a ne *Dmitar* ili *Dimitrije*), Опанас — *Opanas* (a ne *Atanasije*), Хома — *Homa* (a ne *Toma*); polj. Tadeusz — *Tadeuš* (a ne Tadija), Franciszek — *Franćišek* (a ne *Franjo*), Bazyli — *Bazili* (a ne *Vasilije*); češki: Karel — *Karel* (a ne *Karlo*) itd.

b) Međutim, kod nekih imena izvjesno prilagođavanje je ipak potrebno. Tu bi došla u obzir ona imena kod kojih bi zadržavanje izvornog oblika bilo nelogično ili bi bilo nezgodno iz drugih raz-

loga, a inače je razlika između našeg i dotičnog slavenskog imena sasvim mala. Ako bismo prevodeći sa češkog ime *Marie* zadržali u njegovu češkom obliku, to bi našem čitaocu izgledalo ili kao množina ili kao muško ime *Marije.* Poljsko ime *Eulalia* napisano našom latinicom *(Eulalja)* izgovaralo bi se *Eulaļa* mjesto *Eulalja,* i to bi upravo značilo udaljavanje od originala. Zato je takva imena bolje podešavati prema našim oblicima; dakle: češko Marie — *Marija,* Felicie — *Felicija;* polj. Eulalia — *Eulalija;* rus. Лев — *Lav,* Софья — *Sofija* (ovo posljednje tim prije što u ruskom postoji oblik София) itd.

c) Rusko ime Пётр treba preuzimati u obliku *Petar,* a ne Pjotr, ne samo zato što je to običnije našem čitaocu nego i zato što se oblik sa naglaskom na prvom slogu javlja samo u nominativu, dok u svim ostalim padežima akcent prelazi na nastavak (rus. Пётр, a Петра, Петру) itd. Ali poljski oblik toga imena *(Piotr),* koji je isti u svim padežima, baš zato ne treba prilagođavati našem. Isto tako ne treba prilagođavati ni ukrajinski oblik Петро. Što se tiče ukrajinskih imena tipa Ничипір, Хведір, njih treba preuzimati u obliku *Ničipor, Hvedor,* iz razloga što se u njima prvobitno *o* čuva u svim zavisnim padežima, ali se inače zadržavaju druge karakteristične ukrajinske fonetske crte.

212. — Neka poznata slavenska geografska imena, zato što su već prilagođena našem jeziku, pišu se u oblicima koji se prilično razlikuju od originala. Takva su imena npr. *Petrograd* (ovako se taj grad kod nas zvao i u vrijeme kad su ga Rusi zvali Санкт-Петербург ili kraće Петербург, danas *Lenjingrad*), *Pripet* (rus. i ukr. Припять), *Kazan* (pored *Kazanj,* rus. Казань), *Lavov* (ukr. Львів, gen. Львова), *Skoplje, Bitolj* (prema maked. Скопје, Битола), *Prag* (prema njemačkom, mjesto Praha ili Praga prema češkom *Praha*). Ta će se imena pisati kao i dosad, dok će se ona čiji način prenošenja u naš jezik nije bio ranije utvrđen i odomaćen pisati prema današnjem izgovoru u pojedinim slavenskim jezicima.

Bilješka. — U geografskim kartama, poštanskom saobraćaju i željezničkim voznim redovima i slavenska se geografska imena mogu pisati izvorno: *Skopje, Bitola, Praha* itd.

PRAVOPISNA TERMINOLOGIJA

PRAVOPISNA TERMINOLOGIJA

DOSADAŠNJI TERMINI:	USVOJENI TERMINI:
aorist, prošlo svršeno vrijeme, predašnje svršeno vrijeme	*aorist*
apelativne, opće imenice, zajedničko ime	*zajedničke imenice*
apstraktne imenice, mislene	*apstraktne imenice*
asimilacija, jednačenje suglasnika	*jednačenje suglasnika*
augmentativ	*augmentativ*
bezvučni, mukli suglasnici	*bezvučni suglasnici*
crta, stanka	*crta*
crtica, vezica, polucrta	*crtica*
ćirilica	*ćirilica*
deklarativne, izjavne, izrične, iskazne rečenice	*izrične rečenice*
deklinacija, sklanjanje	*deklinacija*
deminutiv, umanjenica	*deminutiv*
dentalni, zubni suglasnik	*zubni suglasnik*
diono, distributivno značenje	*distributivno značenje*
disimilacija, razjednačivanje, razjednačavanje	*razjednačivanje, razjednačavanje*
duljina, dužina	*dužina*
dvije tačke, dvije točke	*dvije tačke*
dvoglas, diftong	*diftong*
dvotočje, dvije tačke	*dvije tačke*
ekavski, istočni govor	*ekavski govor*
ekavski, istočni izgovor	*ekavski izgovor*
eksplozivni suglasnici	*eksplozivni suglasnici*
fonetički, fonetski pravopis	*fonetski pravopis*
genitiv, drugi padež	*genitiv*
glagolski pridjev radni, particip aktivni	*glagolski pridjev radni*
glagolski pridjev trpni, particip pasivni	*glagolski pridjev trpni*
glagolski prilog prošli, prošlosti	*glagolski prilog prošli*
glagolski prilog sadašnji, sadašnjosti	*glagolski prilog sadašnji*
glas, glasovi, zvuk, zvukovi	*glas, glasovi*
glasne žice, glasnice	*glasne žice*
glasne žice titraju, trepere	*glasne žice trepere*
glasnik, sonant	*sonant*
glavna, upravna rečenica	*glavna rečenica*
građenje riječi, tvorba riječi	*tvorba riječi*
gubljenje suglasnika	*gubljenje suglasnika*

DOSADAŠNJI TERMINI:	USVOJENI TERMINI:
hipokoristik, riječ odmila, riječ od milja	*hipokoristik, riječ odmila*
ijekavski, južni govor	*ijekavski govor*
ijekavski, južni izgovor	*ijekavski izgovor*
imenice mislene, apstraktne	*apstraktne imenice*
imenice opće, apelativne, zajedničko ime	*zajedničke imenice*
imenice stvarne, konkretne	*konkretne imenice*
imenice zbirne, kolektivne	*zbirne imenice*
ime vlastito, imena vlastita	*vlastito ime*
imperfekt, prošlo trajno vrijeme	*imperfekt*
interpunkcija ili rečenični znaci	*interpunkcija ili rečenični znaci*
izjavne rečenice, izričnе	*izričnе rečenice*
izričnе rečenice, iskazne, deklarativne	*izričnе rečenice*
izuzetne rečenice, isključne	*isključne rečenice*
izvedenica, izvedena riječ	*izvedenica, izvedena riječ*
jednačenje suglasnika, asimilacija	*jednačenje suglasnika*
jednina, singular	*jednina*
jednosložna riječ, dvosložna, višesložna riječ	*jednosložna, dvosložna, višesložna riječ*
jesne, potvrdne rečenice	*potvrdne rečenice*
jotacija, jotovanje	*jotovanje*
kolektivne, zbirne imenice	*zbirne imenice*
konkretne imenice, stvarne	*konkretne imenice*
konsonant, suglasnik	*suglasnik*
konjugacija, sprezanje	*konjugacija*
korelativne, saodnosne, suodnosne rečenice	*korelativne rečenice*
korijen	*korijen*
kosi, zavisni padež	*zavisni padež*
kratkoća, kračina sloga	*kratkoća sloga*
labijalni, usneni	*usneni*
latinica	*latinica*
likvidni, tekući	*tekući*
meki suglasnici (*ć, đ, lj, nj, j*)	*meki suglasnici*
mislene imenice, apstraktne	*apstraktne imenice*
množina, plural	*množina*
mukli, bezvučni suglasnici	*bezvučni suglasnici*
naglašeni slog, naglašena riječ	*naglašeni slog, naglašena riječ*
naporedne, usporedne, nezavisne rečenice	*nezavisne rečenice*
nastavak	*nastavak*
navodnice, navodnici	*navodnici*
nazalni, nosni suglasnici	*nosni suglasnici*
neposredni govor, upravni govor	*upravni govor*
nesvršeni i svršeni glagoli, trajni i trenutni	*nesvršeni i svršeni glagoli*

DOSADAŠNJI TERMINI:	USVOJENI TERMINI:
neupravni govor, posredni govor . . .	*neupravni govor*
neupravno pitanje, zavisno upitna rečenica	*zavisno-upitna rečenica*
nezavisne, usporedne, naporedne rečenice	*nezavisne rečenice*
niječne, odrične rečenice	*odrične rečenice*
nominativ, 1. padež	*nominativ*
odrične, niječne rečenice	*odrične rečenice*
opće (opšte) imenice, apelativne, zajedničko ime	*zajedničke imenice*
osnova	*osnova*
osnovna riječ	*osnovna riječ*
palatalni suglasnici	*nepčani suglasnici*
parnjak	*parnjak*
piskavi suglasnik	*piskavi suglasnik*
pismeno, slovo	*slovo*
plural, množina	*množina*
podređene, zavisne rečenice	*zavisne rečenice*
pogodbene, uslovne rečenice	*pogodbene rečenice*
pojednostavnjivanje, uprošćavanje suglasnika	*pojednostavnjivanje suglasnika*
polucrta, vezica, crtica	*crtica*
posredni govor, neupravni govor . . .	*neupravni govor*
postojani akcent	*postojani akcent*
posvojne, prisvojne zamjenice,	*prisvojne zamjenice,*
posvojni, prisvojni pridjevi	*prisvojni pridjevi*
potvrdne, jesne rečenice	*potvrdne rečenice*
pozajmljenica, pozajmljena riječ . . .	*pozajmljenica, pozajmljena riječ*
praskavi suglasnik, praskavac	*praskavi suglasnik*
prednjenepčani, prednjonepčani . . .	*prednjonepčani*
predašnje nesvršeno vrijeme, imperfekt	*imperfekt*
predašnje svršeno vrijeme	*aorist*
prelaženje, pretvaranje suglasnika . .	*pretvaranje suglasnika*
premetanje, premještanje suglasnika .	*premetanje suglasnika*
priloška oznaka i odredba	*priloška oznaka i odredba*
promjena riječi	*promjena riječi*
proširene, raširene rečenice	*proširene rečenice*
prošlo ili predašnje svršeno vrijeme, aorist	*aorist*
prošlo trajno vrijeme, imperfekt . . .	*imperfekt*
rastavne, disjunktivne rečenice . . .	*rastavne rečenice*
raširene, proširene rečenice	*proširene rečenice*
razjednačivanje, razjednačavanje, disimilacija	*razjednačivanje, razjednačavanje*
riječ odmila, riječ od milja, hipokoristik	*hipokoristik, riječ odmila*
sadašnje vrijeme, prezent	*prezent*

DOSADAŠNJI TERMINI:	USVOJENI TERMINI:
samoglasnik r, samoglasničko r, slogotvorno, slogovno	*samoglasno r*
samoglasnik, vokal	*samoglasnik*
saodnosne, suodnosne, korelativne rečenice	*korelativne rečenice*
sastavne rečenice	*sastavne rečenice*
sažimanje, stezanje samoglasnika	*sažimanje samoglasnika*
singular, jednina	*jednina*
sklanjanje, deklinacija	*deklinacija*
sliveni, složeni suglasnik	*sliveni suglasnik*
slovo, pismeno	*slovo*
složenica, složena riječ	*složenica, složena riječ*
sonant, glasnik	*sonant*
sprezanje, konjugacija	*konjugacija*
srednjenepčani, srednjonepčani	*srednjonepčani*
stanka, crta	*crta*
stezanje, sažimanje samoglasnika	*sažimanje samoglasnika*
strujni, trljani suglasnik	*strujni suglasnik*
stvarne imenice, konkretne	*konkretne imenice*
suglasnička grupa, skup, skupina	*suglasnički skup*
suglasnički par	*suglasnički par*
suglasnik, konsonant	*suglasnik*
suodnosne, korelativne rečenice	*korelativne rečenice*
suprotne rečenice, adverzativne	*suprotne rečenice*
svezica, veznik	*veznik*
svršeni, nesvršeni glagoli, trenutni, trajni	*svršeni, nesvršeni glagoli*
šuštavi suglasnik, šuštavac	*šuštavi suglasnik*
tačka i zapeta, točka i zarez	*tačka i zarez*
tačka, točka	*tačka*
tekući, likvidni suglasnik	*tekući suglasnik*
tjesnačni suglasnik, frikativni	*tjesnačni suglasnik*
točka, tačka	*tačka*
trajni, trenutni, svršeni, nesvršeni glagoli	*svršeni, nesvršeni glagoli*
trajno prošlo vrijeme	*imperfekt*
trljani, strujni suglasnik	*strujni suglasnik*
tuđica, tuđa riječ	*tuđica, tuđa riječ*
tvorba glasova	*tvorba glasova*
tvorba riječi, građenje riječi	*tvorba riječi*
učestali, učestani glagoli	*učestali glagoli*
udvajanje suglasnika, udvojeni suglasnici	*udvajanje suglasnika, udvojeni suglasnici*
umanjenica, deminutiv	*deminutiv*
umekšani ili meki suglasnici (č po sredi između č i ć)	*umekšani suglasnici* (č *po srijedi između č i ć*)
upitnik	*upitnik*

DOSADAŠNJI TERMINI:	USVOJENI TERMINI:
upravna, glavna rečenica	*glavna rečenica*
upravni govor	*upravni govor*
uprošćavanje, pojednostavnjivanje suglasnika	*pojednostavnjivanje suglasnika*
uskličnik, uzvičnik	*uzvičnik*
uslovne, pogodbene rečenice	*pogodbene rečenice*
usneni, labijalni suglasnici	*usneni suglasnici*
usporedne, naporedne, nezavisne rečenice	*nezavisne rečenice*
uzvičnik, uskličnik	*uzvičnik*
vezica, polucrta, crtica	*crtica*
veznik, svezica	*veznik*
vlastito ime	*vlastito ime*
vokal, samoglasnik	*samoglasnik*
zadnjenepčani, zadnjonepčani	*zadnjonepčani*
zajedničke imenice, opće, apelativne imenice	*zajedničke imenice*
zaključne rečenice	*zaključne rečenice*
zapeta, zarez	*zarez*
zarez, zapeta	*zarez*
zasebna riječ, posebna riječ	*zasebna riječ*
zatvorni, eksplozivni suglasnici	*eksplozivni suglasnici*
zavisne rečenice, podređene rečenice	*zavisne rečenice*
zavisni padež, kosi padež	*zavisni padež*
zavisno upitne rečenice, neupravno pitanje	*zavisno-upitne rečenice*
zbirne, kolektivne imenice	*zbirne imenice*
zubni, dentalni suglasnici	*zubni suglasnici*
zvučni suglasnici	*zvučni suglasnici*
zvuk, zvukovi, glas, glasovi	*glas, glasovi.*

PRAVOPISNI RJEČNIK

NAPOMENE

1) Riječima koje su ušle u rječnik obilježen je i akcenat i kvantitet. Izuzetak čine samo one tuđe riječi koje su unesene u vezi s kakvim pravopisnim pravilom. Priređivači rječnika vodili su računa o savremenoj književnoj akcentuaciji na cijelom našem jezičnom području; zato su neke riječi dali i sa dvojakim, pa čak i sa trojakim akcentom.

2) Riječi sa deklinacijom date su u osnovnom obliku; ostali oblici navedeni su samo u slučajevima kad je njihov akcenat drukčiji.

3) Vlastita strana imena data su i prema izgovoru i u izvornom obliku; od ta dva oblika drugi je u zagradi.

4) Genitiv jednine imenica naveden je samo u slučajevima kad im je drukčiji akcenat ili zbog nepostojanog *a*.

5) Kod imenica na *-ar* navedeni su dvojaki završeci za vokativ jednine. One imaju i u instrumentalu jednine dva završetka (*-arem* i *-arom*), iako nisu uvijek navedeni.

6) Pored neodređenog oblika pridjeva dat je i određeni oblik ako se on razlikuje u akcentu.

7) Radi uštede prostora akcenat glagolskih oblika nije se navodio kod svakog glagola, nego se kod pojedinih glagola upućuje na tip (t.), gdje su akcentirani svi oblici istoga akcenatskog tipa.

8) Uz infinitiv, zbog akcenta, naveden je uvijek i prezent.

9) Brojevi i slova iza riječi upućuju na tačke u pravopisnim pravilima.

10) Skraćenica v. znači *vidi*; njome se upućuje na oblik riječi koja se preporučuje.

Pri odabiranju građe za sastavljanje Pravopisnog rječnika priređivačima su pomagali članovi Pravopisne komisije prof. Pavle Rogić i prof. Slavko Pavešić.

SKRAĆENICE

ak.	akuzativ
anat.	anatomski
aor.	aorist
astr.	astronomski
augm.	augmentativ
bank.	bankovno, bankarski
bibl.	biblijski
bot.	botanički
crkv.	crkveno
dat.	dativ
dekl.	deklinabilni = promjenljivi
dem.	deminutiv
ek.	ekavski
engl.	engleski
gen.	genitiv
geogr.	geografski
geom.	geometrijski
gram.	gramatički
hist.	historijski
hist.-prav.	historijsko-pravni
i d.	i dalje
i dr.	i drugo
ijek.	ijekavski
ikav.	ikavski
im.	imenica
imperat.	imperativ
imperf.	imperfek(a)t
indekl.	indeklinabilni = nepromjenljivi
instr.	instrumental
i sl.	i slično
isp.	isporedi
itd.	i tako dalje
izv.	izveden
jed.	jednina
kem.	kemijski
komp.	komparativ
l.	lice
lit.-hist.	literarno-historijski
lok.	lokativ
mat.	matematički
med.	medicinski
mitol.	mitološki
mn.	množina
m. r.	muški rod
muz.	muzički
nar. pj.	narodna pjesma
nepr.	nepravilno
npr.	na primjer
odr.	određeni
poet.	poetski
pokr.	pokrajinski
polit.	politički
povr.	povratno
prid.	pridjev
prid. rad.	pridjev radni
prid. trp.	pridjev trpni
prijedl.	prijedlog
pril.	prilog
pril. prošl.	prilog prošli
pril. sad.	prilog sadašnji
razl.	razlikuj
skrać.	skraćenica
slov.	slovenski, slovenački
sport.	sportski
sr. r.	srednji rod
t.	tip
tipogr.	tipografski
tj.	to jest
topogr.	topografski
uzv.	uzvik
v.	vidi
vezn.	veznik
vok.	vokativ
zast.	zastarjelo
zbir.	zbirna imenica
zool.	zoološki
ž. r.	ženski rod

A

a. a. (skrać. za lat. ad acta, čit. ad akta, tj. među spise) 143 b
ābadžija
ābadžijin
ābadžijskī
ābadžiluk i **abadžiluk**
abadžinskī
abáhija i **abáija** (pokrivač od abe)
ābati ne nego hȁbati
Abderićanin, mn. -ani (stanovnik Abdere); **abderićanin**, mn. -ani (ograničeni malograđanin)
Ābel i **Āvelj**
aber ne nego hȁber
abèrnīk ne nego habèrnīk
Abesinac i **Abisinac** (danas Etiopljanin)
Abèsīnija i **Abisīnija** (danas Etiopija)
abiōtičan, -čna i **abiōtičkī**
Abisinac i **Abesinac** (danas Etiopljanin)
Abisīnija i **Abèsīnija** (danas Etiopija)
abiturijent, gen. mn. -ijenātā
abiturijentica, **abiturijentkinja** i **abiturijèntkinja**
abiturijentskī
Â-bômba (atomska bomba)
abònent, gen. mn. -ònenātā
abònentskī
abònmān, -ána
àbrača (bot.)
Ābraham, **Ābram** i **Āvram**
abrevijácija
abrevijatúra
abrònoša ne nego habrònoša
àbruptan, -ptna
àbsces ne nego àpsces
absòrpcija ne nego apsòrpcija
absurdum v. ad absurdum
abu (u muslimanskim imenima; piše se odvojeno i ne mijenja se: Abu Bekr, Abu Bekra)
acilijēn, -éna
âč, âča, lok. áču (vrsta peršuna)
āče, -eta (pokr., konjče)
àčik (pril., otvoreno, jasno)
áčiti se, âčīm se (t. hváliti)
ačkòsum i **āčkōsum** (uzv., sjajno! bravo!)
Āćim
Āćo, vok. Āćo (prema Āćim)
ād, lok. ádu (had)
ad absurdum (do nesmisla; inače àpsurd)
ad acta (čit. ad akta) 143 b
Ādačanin, mn. -ani (čovjek iz sela Āde)
Ādačanka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz sela Āde)
àdackī (prid. prema Āda, selo)
adāđo, -đa (muz., adagio) 165 f
adagio v. adāđo 165 f
adekvátnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
adenōīd, -ida
àdept
ádet (ne hadet) 44 f
adherèncija
adherèntan, -tna 76, 1
àdhēzija
ādheziōnī
Ādida (Adige)
adidār, -ára
ādjektīv 61 b
àdjunkt, gen. mn. àdjunkātā 61 b
adjustirati, -jùstīrām (t. večerávati)
adjùtant ne nego ađùtant
àdjūtor (pomoćnik)
administrácija
administrātor
admirāi, -ála, vok. ādmirāle
adòpcija
àdrapovac, -ōvca, vok. -ōvče, gen. mn. àdrapovācā
àdrapovačkī i **àdrapovskī**
adrèsant, gen. mn. -èsanātā
adsorbirati, -sòrbīrām (t. večerávati)
àdsorbovati, -ujēm (t. òdlikovati)
adsòrpcija
àdūtskī
àdvent (crkv. katol.)
advèntist(a)
adventìstičkī
advèntistkinja
àdventskī
adverbijāl, -ála
ādverbijālan, -lna
ādverzatīvan, -vna
advòkātskī
advokátstvo

adžaip (čudo, čudno)
Ädžam (Perzija)
Adžamija (Perzijanac); **adžämija** (neiskusan mladić)
Ädžamkinja (Perzijanka); **ädžämkinja** (sablja)
àdžamskī (perzijskì)
ádže, adže (t. ćoro)
adžija ne nego hadžija; **Adžija** (prezime)
adžùvān, -ána (mladić)
adustírati v. adjustírati
adùtant, gen. mn. -ùtanātā 61 b
adùtantskī
aerodinàmičan, -čna i **aerodinàmičkī**
aerodinàmika, dat. -ci
aerodrom i **aerodrom**
aerohìdroplān
āeroklūb
aerolínija i **aerolinija**
aerològija
aeròloškī
aeromehàničkī
aeromehànika, dat. -ci
àerometar i **àeromētar**, -tra
aeromìting, mn. -zi
aeromotòrist(a)
aeronàutički i **aeronàutičkī**
aeronautika i **aeronautika**, dat. -ci
aeronavigácija
āeroplān, -āna i **aeroplan**, -ána
aerostàtičkī
aerostàtika, dat. -ci
aeroteràpijskī
aerotránsport
aerotropizam, -zma
afātičan, -čna
àfāzija
afèkcija
āfekciōnī
àfek(a)t, àfekta, gen. mn. àfekātā
àfekatskī
afektácija
afèktīrānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
aféra 165 b
Afgánac i **Avgánac**, -nca, vok. Āfgānče i Āvganče, gen. mn. Āfgānācā i Āvgānācā
Afganistān i **Avganistān**, -ána
Afganistánac i **Avganistánac**, -nca, vok. Āfganistānče i Āvganistānče, gen. mn. Afganìstānācā i Avganìstānācā
Afganistānka i **Avganistānka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
afganìstānskī i **avganistānskī**
Āfgānka i **Āvgānka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
afijūn, -úna (mak)
āfiks, gen. mn. āfīksā
afilírati, afilīrām (t. večerávati)
afinitet, -éta 160
afiōn, -óna (mak)
afirmácija
afòničan, -čna
afònija
afòrist(a)
aforističan, -čna i **aforìstickī**
aforističnost, -osti, instr. -osti i -ošću
aforistika, dat. -ci
Āfričanin, mn. -āni (pored Afrikánac)
Āfričānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (pored Afrìkānka)
Āfričankin i **Afrikānkin**
àfrickī; Scîpion Āfrickī Mlâđī, Stàrijī; Āfrička zvijèzda (zvézda), ime dijamanta
Afrika, dat. -ci 65, 5
Afrikánac, -nca, vok. Afrikānče, gen. mn. Afrìkanācā
Afrikánče, -eta; zbir. Afrìkančad, -ādi
Afrikánčev i **Āfričaninov**
Afrìkānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Afrikānkin i **Āfričankin**
afrikáta, -átē i **afrikāt**, -áta (gram.)
Afrodíta 8 a
Afroditopol i **Afrodítopolj** 157 a
afròdītskī
AFŽ, AFŽ-a (skrać. za Antifašistički front žena) 147
àga i **āga**, dat. āgi i ãgi (65, 8), vok. āgo i àga, gen. mn. āgā i āgā (spaja se crticom s ličnim imenom: Smail-aga, Zafir-aga, Mustaf-aga itd. ili potpuno srašćuje: Suljaga, Mujaga; ovo onda kad nosilac imena nije stvarno aga, nego mu se titula pridaje samo iz poštovanja ili i za porugu)
āgača, gen. mn. āgāčā (zool.)
Agafja 178 a
Agafon 211 a
agāluk, mn. -ci
agàmija (bezbračnost)
agàmist(a) (neženja)
Agànlija
Agànlijin
a gdě (ek.) 101 b
a gdjě (ijek.) 101 b
agèncija
agèncījskī
āgens (pokretna sila) 156 c
àgent, gen. mn. àgenātā
àgentskī
agèntūrnī
Agezilāj i **Agesilāj**
āgīlan, -lna
agilnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
àgin i **āgin** (prema àga i āga); Smàil-àgin (-āgin); Sùljagin; **ágin** (prema ágo)

àginica; Smàil-àginica, Hàsanaginica
àginičin; Smàil-àginičin, Hàsanaginičin
agio v. **ažio**
agītácija
ăgitaciōnī
agitator
agitātoričin i **agìtātorkin**
àgitprop (skrać. za agitacija i propaganda)
aglutinácija
ăglutinaciōnī
àgnātskī
agnōstičkī
agnōstik, vok. -če, mn. -ci
agnōstika, dat. -ci
agogičkī
agonija i **ăgonija**
agònist(a) (takmičar, natjecatelj, borac)
Agrafena 180 a
agrárac, -rca, vok. ăgrārče, gen. mn. àgrārācā
agrárčev
agrèmān, -ána
agrèsija
agresívnost, -osti, instr. -osti i -ošću
agroekològija
agroekòloški
agronōmija
agrònōmka, dat. -ki, gen. mn. -kī
agrotèhničkī
agrotèhnika, dat. -ci
àguti, -ija, mn. -iji (zool.)
Ahája v. **Ahéja**
àhar, gen. mn. ăhārā
Ahàsver
àhāt, -áta i **ăhāt**, ăhāta (dragi kamen)
àhātnī i **ăhātnī** pored **àhātskī** i **ăhātskī**
áhavac, -āvca, vok. ăhāvče, gen. mn. áhavācā (hist., onaj koji je bio za to da se u gen. mn. piše nastavak -ah)
áhavačkī
àhhāb, -ába, vok. ăhbābe
ahhàhija
ahhàhijin
Ahéja
Ahéjac, -jca, vok. Àhejče, gen. mn. Àhējācā
Ahéjčev
Āhējka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Āhējkin
Āheront (mitol.)
àherontskī
Āhil, vok. Àhile pored **Ahìlej**, vok. Ahileju i **Ahilēj**, -éja, vok. Āhilēju
ahilèja, gen. mn. -éjā (bot.)
ahiret i **ahíret** (zagrobni život)
àhlāk, -áka (čednost)
ahlákli (prid. indekl.)
Āhmed
ahmedíja
Ahrimān, -ána
ahromàtičan i **akromàtičan**, -čna
ahromàtičnōst i **akromàtičnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
ahromàtīn i **akromàtīn**, -ína
ahromatizam i **akromatizam**, -zma
ahròmatskī i **akromatskī**
ahromazija i **akromàzija** (bezbojnost, bljedoća)
àhtapōd (hobotnica)
Āhura Māzda, Āhura Māzdē (mijenja se samo drugi dio)
Aída, vok. Aida (ime)
a īpāk 101 b
airli ne nego hàirli
àiskati, -ām (goniti vola uzvikom ais; t. vècerati)
àisnuti, -ēm (prema àiskati; t. počinuti)
Aiša i **Âjša**
Aix-en-Provence (Eks-an-Provans) 169 a
Aix-les-Bain (Eks-le-Ben) 169 a
Ājant pored **Ājas** (mitol.) 157 d
Āja Sofija (crkva) 15 c
ājčica (bot.)
àjde, **ājde** i **hajde**, **hājde**; àjde dē
àjdūk ne nego hàjdūk
ajgirača
Ajhenvaljd 181
ájin i **àjin** (prepredenjak)
àjkula, gen. mn. ăjkūlā (morski pas)
àjkuna, gen. mn. ăjkūnā (draga, ljubavnica)
àjlaz (ljenčuga, lijenčina)
ajlùgdžija (koji prima mjesečnu plaću)
ájluk i **àjluk**, mn. -ci (plaća, dohodak)
ajlùkčija (ajlugdžija)
âjme i **ăjme** (uzv.)
ajmékati, àjmēčēm (vikati ajme, zapomagati; t. gonétati); imperat. ajméči; pril. sad. ajméčūći i **ajmèkati**, -ām (t. čepŕkati)
ajnštàjnij, -ija i **ajnštàjnijum** (kem. element, znak E, po fizičaru Einsteinu)
Ajša i **Aíša**
àjvān, -ána (bolje hàjvān)
àjvār, -ára (bolje hàjvār)
Ajvori (Ivory) 171 f
Ajz(e)nhauer (Eisenhower) 171 e
ak. (skrać. za akuzativ)
akácija i **ăkācija** (bot.)
àkāč, -áča (akacija)
akadémac, -mca, vok. ăkadēmče, gen. mn. akàdēmācā (učenik neke škole koja ima naziv akademije, npr. vojne akademije, pomorske akademije i sl.)

akadèmackī (prema akadémac)
akadémcev (prema akadémac)
akadèmicār (zast., student)
akadèmicārev i **akadèmicārov**
akadèmicārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
akadèmičkī (prema akadèmik)
akadèmija (piše se velikim slovom kad se uzima kao zamjena za Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, za Srpska akademija nauka, Akademija za kazališnu umjetnost, Akademija za pozorišnu umetnost i sl.) 16 b
akadèmijin (Akademijin Rječnik)
akadèmījskī
akadèmik, vok. -če, mn. -ci (član akademije)
a kāmoli 101 b
akatalèktičkī
akcelerácija
ȁkceleraciōnī
àkcenat i **àkcent**, -nta, gen. mn. àkcenātā 156 c
àkcenatskī
akcentōlog, vok. -že, mn. -zi
akcentològija
akcentōloškī
akcentuȁcija
àkcept
akceptabilnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
akceptácija
akcèptant, gen. mn. akcèptanātā
akcèsija
akcèsist(a)
akcidèncija
akcident, gen. mn. -cidenātā
Ȁkcīj, -ija (hist.)
àkcija, gen. mn. ȁkcījā; sólo-àkcija
àkcījskī
akciònār, -ára, vok. ȁkcionāru i -āre i **akciòner**, -éra, vok. ȁkcionēru
akciònārka i **akciònērka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
ȁkciōnī
àkce, -eta (sitan turski novac)
akindžija (hist., dobrovoljac)
aklamácija
aklimatizácija
ȁklimatizacīōnī
akmàdža ne nego atmàdža
àkmak, vok. -ače, mn. -aci, gen. ȁkmākā (glupan)
akmèist(a)
AKMO (skrać. za Autònomnā Kȍsovsko-Metòhījskā Ȍblāst)
akòbògdā (kamo?, kuda?) 86 a, 98 p
akòće, **àkoće** i **ȁkoće** (neka)
ako i 100 c
ȁko li i **ȁko li**
akomodácija
àkono i **ȁkono**
akontácija
àkoprem (zast. i pokr., treba: premda)
ákōv, -ova, gen. mn. ákōvā 52, 6
ákōvče, -eta 52, 6
akribija
akrobácija i **akrobàcija**
akròbat(a)
akròbatskī
akrolèīn, -ína
akromàtičan i **ahromàtičan**, -čna
akromàtičnōst i **ahromàtičnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
akromàtīn i **ahromàtīn**, -ína
akromatizam i **ahromatizam**, -zma
akròmatskī i **ahròmatskī**
akromàzija i **ahromàzija** (bezbojnost, bljedoća)
akròpola, **akròpolj** i **ȁkropolj** 157 b; **Akròpola**, **Akròpolj** i **Ȁkropolj**
akròpolskī, **akròpoljskī** i **ȁkropoljskī**
akròstih i **ȁkrostih**, mn. akròstisi i akròstihovi pored ȁkrostisi i ȁkrostihovi
ȁksijālan, -lna
aksiològija
aksiološkī
aksiōm, -óma
aksiomàtičkī
aksiòmatskī i **aksiōmskī**
aksòlotao, -tla, gen. mn. aksòlotālā (zool.)
àkšam-cvêt (ek.)
àkšam-cvijet (ijek.)
akšàmlučār, vok. -āru i -āre
akšàmlučiti, -īm (t. cepidlačiti)
ȁkt, mn. ākti i (u kancelarijskom jeziku) ȁkta (sr. r.), gen. ȁkātā; kao slikarski izraz ima i dugu mn.: ȁktovi, ȁktōvā
akt. (skrać. za aktiv, gram.)
àktērka, dat. -ki, gen. mn. -kī
àktīnīj, -ija i **àktīnijum** (kem. element)
aktivist(a)
aktivističkī
aktivistkinja i **aktivistica**
aktívnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ȁktōvka, dat. -ōvci, gen. mn. -ōvkī
ȁkt-stûdija
ȁktuālan i **ȁktuēlan**, -lna
aktuȁlist(a)
aktualističkī
aktualizácija
aktuálnōst i **aktuélnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
ȁktuēlan i **ȁktuālan**, -lna

aktuélnōst i **aktualnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
AKU (skrać. za Akademija za kazališnu umjetnost)
Akulina 180 a
akumulácija
akumulácijskī
ākumulaciōnī
akùsticān, -čna
akùstickī
akùsticnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
akùsērka, dat. -ki, gen. mn. -kī
akùsērkin
àkūtan i **ākūtan**, -tna
àkūtskī
ākuzatīv i **àkuzatīv**
akvārel
akvarèlist(a)
akvarèlistkinja
akvārēlskī
àkvārīj, -ija i **àkvārijum**
àkvārījskī i **àkvārijumskī**
akvatèrarij, -ija i **akvatèrārljum**
akvatèrārījskī i **akvatèrārijumskī**
akvàtīlije (mn. ž. r.; vodene životinje i vodeno bilje)
Akviléja
Akviléjac, -jca, vok. Ākvilējče, gen. mn. Akvilējācā
akvilejskī
akvizicija
akvizitēr, -éra, vok. ākvizitēru
āl prid. indekl., ružičast; piše se odvojeno od riječi (ako svaka riječ zadržava svoj akcent), npr. āl bìber, ili se potpuno spaja, npr. ālbāšča
āla, gen. mn. âlā (zmaj, aždaja); **ála** v. hála
alàbarda v. helèbārda
alaćèrim (uzv.)
āladža, gen. mn. ālādžā i **alādža**, gen. mn. aládžā (vrsta tkanine)
àlāh, aláha i **ālah**, ālaha; kao vlastito ime: **Ālāh**, **Ālah** 8 c
àlāj-bàrjak (-bàjrak) 87 h
àlāj-barjàktār (-bajràktār), -ára
àlājbeg
ālaj-čāūš
alàjlī i **alájli** v. alàli
àlāj-tōp
alàkača v. alàpača
àlāl ne nego hàlāl
alàli (prid. indekl.; ružičast, isp. āl)
Alanson (Alençon) 169 a
alàpača (neuredna i jezičava žena)
alàpljiv ne nego halàpljiv
ālarm, gen. mn. ālārmā
àlās, -ása, vok. ālāse (ribar) 165 b
àlat, -áta (oruđe) 44 f; **ālat**, ālata (konj riđe dlake)
àlātka, dat. -tki, gen. mn. -tkī
ālatničar
alàukati, -čem (napadati; t. kalàjisati); imperat. alàuci; pril. sad. alàučūći i **alaúkati**, alàūčem (t. kokodákati)
ālaun (stipsa)
ālav ne nego hālav
Albánac, -nca, vok. Àlbanče, gen. mn. Àlbanaca
Albáncev
Àlbanija
Àlbanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Àlbānkin
ālbāšča (v. āl)
āl biber
Albiōn, -óna, vok. Ālbiōne (Engleska)
âlča (prema ālat, konj)
àlčačkī
ālčak, àlčaka, vok. -če, mn. -ci, gen. ālčākā
alčakčina (augm. od àlčak)
alčakluk
ālčica
aldèhīd, -ída
aldehīdskī
àldumāsce, -eta (napojnica, halvaluk)
ālēć, **ālējé** v. alèjkum-sèlām
alegòričan, -čna
alegòričnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
alegòrija
alegòrijskī
aléja
alèjhī sèlām
alèjkum-sèlām
Alèksāndar, -dra 156 c; Alèksāndar Vèlikī (Makèdōnskī)
Aleksàndrija 155 e
aleksàndrījskī
Aleksandrinac, -nca, vok. Āleksandrīnče, gen. mn. Aleksàndrīnācā (čovjek iz Aleksandrije); **aleksandrinac** (stih)
alèksāndrovačkī (prema Alèksāndrovac)
Alèksāndrovčanin, mn. -āni (čovjek iz Alèksāndrōvca)
Alèksej, vok. Alèkseju i **Alèksēj**, -éja, vok. Āleksēju
Alèksejev i **Alekséjev**
Āleksin (prema Āleksa); **alèksīn**, -ína (med.)
aleksìnačkī i **alèksinačkī** (prema Aleksinac)
Aleksínčanin, mn. -ani (čovjek iz Aleksínca)
àlem-kāmēn
Alençon (Alanson) 169 a
alèrgičan, -čna
alèrgija

ālfa (grčko slovo α; sr. roda: vēlikō ālfa); ālfa-čèstica, ālfa-zrāke, -zrâci (α-čestica, α-zrake, -zraci)
alfabēt, -éta
ālga i **ālga,** dat. ālgi i ālgi, gen. mn. ālga, âlgī i ālgī
algèbrist(a)
Alhàmbra
alhèmičār i **alkèmičār**
alhèmija i **alkèmija**
alhèmijskī i **alkèmijskī**
albèmist(a) i **alkèmist(a)**
alhemističkī i **alkemističkī**
alhimija i sl. v. alhèmija, alkèmija
àli (vezn.) 101 c
Àli-bâba
ālibi, -ija, mn. -iji
alidžija (prosac)
āligaciōnī
Alighieri (Aligijéri), -ija
alijansa; Svêtā (Svètā) alijànsa (hist.)
alijenácija
alijirati, alijīrām (t. večerávati)
alimentácija
ālimentaciōm
alinèja i **alinéja,** gen. mn. -éjā
àlis-vèris
aliterácija (poet.)
ālitī (vezn. ili, zast. i pokr.)
âlka i **àlka,** dat. âlci i àlci, gen. mn. âlkī i àlkī (bolje hâlka, ali ipak samo: Sînjskā âlka)
alkāličan, -čna
àlkālīj, -ija i **àlkālijum**
àlkālījskī i **àlkālijumskī**
àlkālnī
alkalòīd, -ída
alkaloīdan, -dna
alkaloīdskī
alkárev i **alkárov**
alkèmičār i **alhèmičār** pored **alhimičār**
alkèmija i **alhèmija** pored **alhimija**
alkèmījskī i **alhèmījskī** pored **alhimījskī**
alkèmist(a) i **alhèmist(a)** pored **alhimist(a)**
alkemističkī i **alhemističkī** pored **alhimističkī**
Àlkibìjad 155 r
Alkinoj (mitol.) 156 f
ālkohol
alkoholičār, vok. -āru i -āre
alkoholičārev i **alkobòličārov**
alkohòličārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
ālma māter (upravlja se po našoj deklinaciji, a mijenja se samo prvi dio: ālmē māter, dat. ālmi māter, ak. ālmu mâter itd.)
almānah, mn. -si
ālō i **halō** (na telefonu)
alogičan, -čna
alogičnost, -osti, instr. -osti i -ošću
alòvit
al pari i **al pari**
Âlpe, Âlpā (mn. ž. r.) i **Âlpi,** Âlpā (mn. m. r.); Īstočnē Âlpe, Īstočni Âlpi; Jūžnē vàpnenačkē (krečnjačke) Âlpe, Jūžnī vàpnenačkī (krečnjačkī) Âlpi
Alpínac, -nca, vok. Ālpīnče, gen. mn. Ālpīnācā
alpinist(a)
alpinistički
Ālpīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī (stanovnica Âlpā)
àlpīnskī
âlpskī
alterácija
alternácija
altistickī
àltistkinja i **àltistica**
Altmil (Altmuehl) 172 a
altrùist(a)
altruističan, -čna i **altruistički**
altrùistkinja
ALU (skrać. za Akademija likovnih umjetnosti)
alùmīnīj, -ija i **alùmīnijum;** dûr-alùmīnīj (-alùmīnijum)
alùmīnījskī i **alùmīnijumskī** 46 c
aluminotèrmickī i **aluminotèrmījskī**
aluminotèrmija
ālūvīj, -ija i **ālūvijum**
āluvijālan, -lna
ālūvījskī i **ālūvijumskī**
ālūzija
âlva ne nego hâlva
Alzàcija v. Èlzas
Alžírac, -rca, vok. Ālžīrče, gen. mn. Ālžīrācā
Alžirčev
Alžírka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Alžírkin
āljkavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. āljkavācā
āljkavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
âm ne nego hâm
amájlija ne nego hamájlija
àmāl ne nego hàmāl
amalgamácija
Amàlteja (mitol.)
àmām ne nego hàmām
amándmān, -ána
amàtērka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Amazónka, dat. -ki, gen. mn. -kī (rijeka); **amazónka** (1. ratoborna žena, 2. zool.)

ȃmbār, lok. ambáru i ȃmbāru (žitnica)
àmbar, àmbra (jantar, ćilibar)
ambȃrdžija
àmber v. àmbar; àmber-dřvo; àmber-dúša
ȃmbīcija
ȃmbiciozan, -zna
ambicioznost, -osti, instr. -osti i -ošću
ambijent, gen. mn. ambijenātā
ȃmblem, -éma
ȃmbo, ȃmba, mn. ȃmbi, gen. ȃmbā (kod tombole)
àmbōn i **àmvōn**, -óna
ȃmbra; ȃmbra-mȃst
ȃmbrozija i **ambrozija**
ambròzījskī
ambulàtōrij, -ija i **ambulàtōrijum**
ambulàtōrījskī i **ambulàtōrijumskī**
ȃmeboīdan, -dna
amèrīcīj, -ija i **amèrīcijum**
Amèrīčanin, mn. -āni
Amèrīčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
amèrīckī i **amerikanskī** (ali samo: sjevernoamèrīčkī, južnoamèrīčkī)
Amèrika, dat. -ci 65, 5; Sjèverna Amèrika; Jȕžnā Amèrika
Amerikánac, -nca, vok. Ȃmerikānče, gen. mn. Amerikānāca 11 a
Amerikánčev i **Amèrīcaninov**
Amerikānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
amerikānskī i **amèrīckī** (ali samo: sjevernoamèrīčkī, južnoamèrīčkī)
Amery (Ejmeri) 171 f
àmeticē; **àmetimīcē**; **àmetom** (pril., ne hametice...) 44 f
amètistnī (prema amètist)
àmetom (ne hametom) 44 f
àmfībija, àmfībijē i **àmfībīj**, -ija
amfibījskī
amfibòlija
amfibrah, mn. -si
amfiktiònija
amfiktiònījskī i **amfiktiōnskī**
Ȃmfipol i **Ȃmfipolj** 157 a
amfitèātar, -tra, gen. mn. -tèātārā
ȃmidža, gen. mn. ȃmīdžā
ȃmidžična
ȃmīdžić
ȃmidžinica
ȃmīšan, -šna
amnèstija
amnèzija i **ȃmnēzija**
ȃmo; **ȃmode se**; **ȃmodete se**; **ȃmote** (ovamote); ȃmo-tȃmo 98 f
àmōnīj, -ija i **àmōnijum**
amonijačnī i **amonijačnī**
amonijak, amonijaka i **amonijāk**, -áka
àmōnijev i **àmōnijumov**
àmōnījskī i **àmōnijumskī**
Ȃmon Rȃ, Ámona Rȃ
ȃmorālan, -lna 88 a
amorālnost, -osti, instr. -osti i -ošću
amortizácija
ȃmortizaciōnī
ȃmo-tȃmo 98 f
àmpēr, -éra (mjera); **Ampère** i **Amper** (ime) 7
àmpēr-cās
àmpērmetar i **àmpēromētar**, -tra, gen. mn. -tārā
àmpēr-sât
àmpēr-sekùnda i **àmpēr-sèkund**
àmpīr, -ira (vrsta stila)
amplifikácija
amputácija
ȃmputaciōnī
àmvōn i **àmbōn**, -óna
amvròsīja v. àmbrōzija
anabàptist(a)
anabaptističkī
anabàptistkinja
anabiòtičkī
anabiotskī
ȃnacionalan, -lna
anacionalizam, -zma
anacionálnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Anadioména (mitol.)
anadiploza (poet.)
anahòret
anahòretskī
anahronističan i **anakronističan**, -čna
anahronističkī i **anakronističkī**
anahronizam i **anakronizam**, -zma
Anakrèont, -nta
anakreòntičkī
anakreòntika, dat. -ci
anakrèontskī
anakronističan i **anahronističan**
anakronističkī i **anahronističkī**
anakronīzam i **anahronizam**, -zma
ȃnāl, -ála
analèptičan, -čna
analfàbētskī
anàlist(a)
analističkī
analitičan, -čna i **analitičkī**
analitičār
analitika, dat. -ci
analizator
analogija
analògījskī
anàloskī
anamnèstičkī
Ananjev 177 a
anapèstičkī
anaplāstičkī
anàrhičan, -čna
anàrhicnōst, -osti, instr. -osti i -ošću

anarhija
anàrhist(a)
anarhističkī
anàrhistkinja
anarhizam, -zma
anarhòīdan, -dna
anarhoidnost, -osti, instr. -osti i -ošću
anastatičkī
Anastázija
Anastazije
ànatemnīk, vok. -iče, mn. -īci
ànatemnjāk, vok. -āče, mn. -āci
anatomija
anatòmijskī
an blök (ukupno)
Ancona (Ankona a ne Jakin) 166
Ânča, vok. Ânča
Ančica i **Ânčica** (pored **Ankica**) 65, 4
Ânčičin i **Ančičin**
Ânčin
ančuga, dat. -gi, gen. mn. ančūgā (zool.)
Andáluzija
andalùzījskī
Andalúzānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Ânde, Ândā, Ândama i **Ândi**, Ândā, Ândima
ândīvija i **èndīvija** (bot.)
Andrássy (Andraši), -yja 173 a
Andrasi (Andrássy), -ija 173 a
Ândrej
Ândreja (Ândrija)
Andrejev 177 a
Andrews (Endrus) 171 a
Ândrija, vok. Ândrija; Ândrija Kāčić Miošić, gen. Ândrije Kāčića Miošića 87 j
Ândrijaš
ândrijaševačkī (prema Ândrijašēvci)
Ândrijašēvci, -ševācā (geogr.)
ândrijevačkī (prema Ândrijēvci)
ândrijevičkī (prema Ândrijevica)
Ândrijica (dem. od Ândrija)
Ândrijīčin
Ândrijin
andròīd, -īda (robot)
Andròmaha, dat. -hi
Andròmahin
ândskī
ândžār ne nego hàndžār
Ânđa, vok. Ânđo 196
ândel v. ânđeo
Andéla
andélak, -lka, vok. ânđelče, mn. ânđélci, gen. ànđēlākā 70 c
andélče i **andèlče**, -eta
andèlčić
Andèlija
Andèlijin
Andelina
Andélko i **Ândēlko**
andèlskī i **ânđelskī**
ânđeo, ânđela 60 a, 70 a
andèoskī, **anđeòskī** i **ânđeoskī** (pored anđèlskī i ânđelskī) 72 b
anegdota i **anegdòta**
anègdōtskī i **anegdotskī**
a nèkmoli 101 b
anèksija
ânеksiōnī
anèmičan, -čna
anèmičār
anèmičārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
anèmičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
anèmija
Anenkov 210
aneròīd, -ida
anestètican, -čnā
anestèzija i **anèstēzija**
an fās (sprijeda, s lica)
angažman, -ána
Angel 196
angèlika, dat. -ci (bot.)
Angelina (Anđelina)
angiològijskī (prema angiològija)
angiòloskī (prema angiòlog)
angiōm, -óma
anglikánac, -nca, vok. ânglikānče, gen. mn. anglikānācā
ànglist(a)
anglističkī
anglistika, dat. -ci
ànglistkinja
anglo-amèričkī i **anglo-amerikānskī** (prema Anglo-Amerikánci, npr. anglo-amèričkī sávez); **angloamèričkī** i **angloamerikānskī** (prema Angloamerikánci) 89 a
Anglo-Amerikánci (Englezi i Amerikanci); **Angloamerikánci** (Amerikanci engleskog podrijetla)
anglòfīlka, dat. -ki, gen. mn. -kī
anglòfōpkinja
anglòfōpskī
anglomànija
anglòmānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Anglosas
angóra; angóra-mäčka; angóra-kùnić
àngōrka, dat. -ki, gen. mn. -kī (angora-mačka)
Angulem (Angoulême) 169 a
anhidrija (bezvodnost)
anhidrobióza
Anhīz, -íza, vok. Anhīze
áni, ánija, instr. ánijem, mn. ániji (zool.)
Ánica, vok Ánice; Ánica Sávić-Rébac 87 j
Aničica, vok. Ăničice (prema Ánica)

Àničičin
Àničin
animàlist(a)
animalìstičkī
anìmist(a)
animističkī
animóznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
anìon, -óna
Anjou (Anžu) 169 b
Ânka, dat. Ânki, vok. Ânka 65, 2
Ânkica (i Ânčica) 65, 4
Ânkičin
Ânkin 65, 3
Ankona (**Ancona** a ne Jakin) 166
an mās (u masama, na veliko)
anòmālija i **anomalija**
anònimnost i **anonimnost**, -osti, instr. -osti i -ošću
anònsa
ansambl i **ànsāmbl**, gen. mn. ansámblā i ànsāmblā
antagonist(a)
antagonìstičkī
antânta; Vêlikā antânta, Mâla antânta
antârktičkī
Antarktída
Antârktik
Ante, vok. Ânte (t. ćoro); Ante Trésić Pāvičić 87 j
antedatīrati, -dàtīrām (t. obaveštávati)
anténa; L-anténa, T-anténa
ànterija i **antèrija** (vrsta haljine)
antialkoholičār
ântialkohōlnī i **antiàlkohōlnī**
antiamèričkī 46 j
antibiòtičan, -čna i **antibiòtičkī**
anticiklóna, -ónē i **anticìklōn**, -óna
anticipácija
ântičkī
antidatirati v. antedatírati
antidinàstičkī
antiestètičan, -čna
antifāsist(a) 87 e
antifašističkī
antifāšistkinja 83 b
antifònārīj i **antifònārijum**
Antihrist i **Antikrist**; **ântihrīst** i **ântikrist** (nevjernik, bezbožnik)
antiimperijàlist(a) 155 e
antijār, -ára (bot.)
àntika, dat. -ci
antikomunìstičkī
ântikoncepcionālan, -lna
Antikrist i **Antihrist**; **ântikrist** i **ântihrist** (nevjernik, bezbožnik); jednako i **Antikrst** odnosno **ântikrst**
antikvarijāt, -áta
antimilitārist(a)
antìmilitarīstičkī
antineuralgīčan, -čna
antineuràlgik, mn. -ci (med.)
Antīobija
antiòhijskī
antipatičan, -čna
antipatičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
antipātija
antirābīčan, -čna
ântireligiōzan, -zna
antisèmīt, -ita i **antisemita**, -itē
antisèmītskī
antisèptičan, -čna i **antisèptičkī**
ântisocijālan, -lna
antisocijalìstičkī 88 a
antitoksičkī
ântituberkulōzan, -zna
antiunitārist(a) 155 e
antocìjān, -ána
antolōgīcār
antolōgija
antolōgijskī
Antōnija
Antōnije
Antōnijin
antropobiolōgija
antropobiòloškī
antropocèntričkī
antropofāg, -ága, mn. -ázi
antropofàgija
antropogènija
antropogeografija
antropogràfija
antropòīdan, -dna
antropolog, vok. -že, mn. -zi
antropolōgijskī (prema antropolōgija)
antropološkī (prema antropolog)
antropomètrīčkī
antropomètrija
antropomètrījskī
antropòzof
antropozòfija
antropozòīk
antropòzōjskī
antúnovka, dat. -óvci, gen. mn. antúnovkī i antúnovākā (jabuka)
anuìtēt, -éta
Anžu (Anjou) 169 b
Anžuvínac, -nca, vok. Anžuvínče, gen. mn. Anžuvínaca i **Anžújac**, -jca, vok. Anžújče, gen. mn. Anžújācā 166
Anžùvīnka i **Anžujka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
anžùvīnskī i **anžūjskī**; Kārlo Anžùvīnskī, Anžūjskī
a òpēt 101 b
aor. (skrać. za aorist)
àoristnī i **àorīstskī**

apanáža
a pār (zasebno)
aparat, -áta; fòto-apàrāt, rādio-apàrāt
apartman, -ána
apàtīčan, -čna·
apàtičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
apātija
Apatínac, -nca, vok. Āpatīnče, gen. mn. Apàtīnācā
Apàtīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
apàtītskī
apelácija
āpelacionī
apendícitis i **apendicítis** 158 a
apèndiks
apènīnskī; Apènīnskī pōluotok; Apènīnskō pōluostrvo
apercèpcija
aplanàtīčan, -čna
āplauz 165
aplikácija
apodiktīčan, -čna i **apodīktičkī**
apòdoza i **apodóza** (gram.)
apōēn, -éna
apokaliptičan, -čna i **apokaliptičkī**
apòlīt, -ita i **apolíta,** -ítē
apolitīčan, -čna i **apolītičkī**
Apólo, Apóla v. Apòlōn
apologēt, -éta i **apologéta,** -étē
apologetskī
apologija
apologījskī
Apòlōn, -óna, vok. Āpolōne; Apòlōn Belvèdērskī; **apòlōn** (vrsta leptira)
Apòlōnija
apoplèksīcār i **apoplèktičār**
apoplèksīckī i **apoplèktičkī**
apoplèksīja
aposiopéza
āposteriōran, -rna
āpostol i **apostol** 70 a
āpostolskī i **apostolskī**
apotekárev i **apotekárov**
apotekāričīn (prema apotekàrica)
apotèkārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
apotèkārkīn
apoteoza 157 c
apozícija
āpozitīvan, -vna i **apozicījskī**
aprehènzija
āpriōran, -rna
aprioristīčkī
apriòrnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
aprobácija
āproprijacionī
aproprírati, apròprīrām (t. večerávati)
āprovizacionī
āps ne nego hāps
àpsces, gen. mn. àpscēsā
apscisa, gen. mn. apscísā
apsèntan, -tna
apsentírati, -èntīrām (t. večerávati)
apsèntnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
āpsiti ne nego hāpsiti
apsolúcija
āpsolūtan i **apsolutan,** -tna
apsolùtist(a)
apsolutistīčkī
apsolùtistkinja
apsolutizam, -zma
apsolútnōst i **apsòlutnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
āpsolutōran, -rna
apsolùtōrij, -ija i **apsolùtōrijum**
apsòlvent, gen. mn. -sòlvenātā
apsòlventica, apsòlventkinja i **apsolvèntkinja**
apsòlventskī
apsolvírati, -sòlvīrām (t. večerávati)
apsorbírati, -sòrbīrām (t. večerávati)
àpsorbovati, -ujēm (t. òdlikovati)
apsòrpcija
apsòrpcījskī
apstinènCija
apstinent, gen. mn. -stīnenātā
apstinentskī
apstinírati, -stīnīrām (t. večerávati)
apstrahírati, -stràhīrām (t. večerávati)
àpstrahovati, -ujēm (t. òdlikovati)
apstrákcija
āpstraktan, -ktna
apstraktistīčkī
àpstraktnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
āpsurd, gen. mn. āpsūrdā i āpsurādā 156 c
āpsurdan, -dna
āpsurdnost, -osti, instr. -osti i -ošću
APV (skrać. za Autònomna Pōkrajina Vòjvodina)
âr, ara, mn. ári i árovi (konjušnica)
aràbeska, dat. -ski, gen. mn. aràbeskī i aràbesākā
Ārābija
aràbījskī
aràbist(a)
arabistīčkī
arabistika, dat. -ci (nauka)
aràbistkinja
Arábljānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Arábljānkin
ārāč, -áča ne nego hārač
arač, ārča ne nego hārač
àradskī
Ārađanin, mn. -āni
Āradānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Āragónac, -nca, vok. Āragonče, gen. mn. Aràgōnācā
Aràgōnija

Aràgōnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
aràhīd, -ída (bot.)
arahnolōgija (nauka o paucima)
ārak, ārka, mn. ārci, gen. ārākā (mjera za papir)
àrām ne nego hàrām
àrambaša ne nego hàrambaša
Aramèja
Aramējac, -jca, vok. Āramējče, gen. mn. Aràmējācā
Aràmējka, dat. -ki, gen. mn. -kī
aramzáđa ne nego haramzáda
àrānđel ne nego àrhānđel
Ārānđelovac, -ōvca
àrānđelovačkī
Aranđelovčanin, mn. -āni
Ārānđelovčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Ārapče, -eta; zbir. Ārapčād, -ādi
Ārapka, dat. -ki, gen. mn. -kī (bolje Ārapkinja)
Ārapkin (bolje Ārapkinjin)
Ārapkinja
àrapskī
ārār ne nego hàrār
aràšīd v. aràhīd
aràukārija (bot.)
Arbànasi, Arbànāsā (mn. m. r.; mjesto kraj Zadra)
arbànaskī i **arbànaškī**
Ārbānija
àrbitar, àrbitra, gen. mn. àrbitārā i **àrbiter**, àrbitera; Pètrōnije Ārbiter (hist.) 156 j
arbitraža 165 b
àrciđakon i **arciđakon** i sl. v. àrhiđakon i sl.
ārčiti ne nego hārčiti
Arđéni, Ardénā (mn. m. r.) 169 a
Arđennes (Ardeni) 169 a
Arđijéjci, Ardijējācā (mn. m. r.)
arđijējskī
àrđzija, gen. mn. ārdžījā (konjušar)
àrea, gen. mn. ārēā (ravnina)
arèāl, -ála
āreligiōzan, -zna
areligióznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
arènđātor (vlasnik zemljišta)
Areopāg, -ága (u Ateni); **areòpāg**, -ága, mn. -ázi (vrhovni forum)
arèstant, gen. mn. arèstanātā
ârfa ne nego hârfa
Argentinac, -nca, vok. Ārgentīnče, gen. mn. Argèntīnācā
Argèntīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Argīvac, -vca, vok. Ārgīvče, gen. mn. Àrgīvācā i **Argéjac**, -jca, vok. Àrgējče, gen. mn. Àrgējācā (stanovnik Arga, često i Grk uopće)
Àrgīvka, dat. -ki, gen. mn. -kī i **Argējka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
àrgō, -òa
argùmen(a)t, -enta, gen. mn. argùmenātā
argumentācija
arh. (skraćeno za arhitekt) 146 a
arhàičan, -čna
arhàik
arhàist(a)
arhaističan, -čna i **arbaističkī**
arhaizam, -zma, gen. mn. -izāmā 156 c
arhaizirati, -ìzīrām (t. obavestávati)
àrhājskī
àrhānđel v. àrhānđeo
àrhānđelskī i **àrhānđeoskī**
àrhānđeo, àrhānđela
arhegonijáte (mn. ž. r.; bot.)
arheogràfija
arheòlog, vok. -že, mn. -zi
arheologija
arheološkī
arheoptèriks
arheozòik
arheòzōjskī
arhi- (kao početni dio riječi u složenicama)
àrhiđakon i **arhiđakon**
arhièpiskop 46 j; 155 e
arhiepiskòpija
arhijātar, -tra, gen. mn. arhijātārā (glavni liječnik)
arhijèrēj, -éja, vok. ārhijerēju
arhimàndritskī
Arhìmeđ
arhipèlāg, -ága; Màlājskī arhipèlāg
arhitekt, gen. mn. arhitekātā
arhìtekatskī
arhitektònickī
arhitektònika, dat. -ci
àrhīv, -iva i **arhiva**, -ive 155 h
arhivālan, -lna
arhivālija
arhivār, -ára, vok. ārhivaru i -āre, instr. -árom i -árem
arhivárev i **arhivárov**
arhivārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
arhivārkin
arhivist(a) (arhivar)
arhivističkī
arhivistkinja
àrhīvskī
ārhont, gen. mn. ārhonātā 157 d
ārhontskī
árija (melodija); C-dur-árija; **ârija** (pokr., zrak, uzduh, vazduh)
ārijac, -ijca, vok. -ijče, gen. mn. ârijācā
Arijàđna (mitol.)

Ârije
ârijergārda
arijèrist(a)
arijerističkī
ârijevac, -ēvca
ârijēvka, dat. -kī, gen. mn. -kī
ârījka, dat. -kī, gen. mn. -kī
ârījskī
ârījstvo
Arīon 155 e
Arìosto
Arīòvist
Arìstarh, vok. -še
aristokrácija i **aristokràtija**
aristòkrat(a)
aristokràtija i **aristokrácija**
aristòkratskī
Aristotel 156 c
aristòtelovac, -ōvca, vok. -ovče, gen. mn. aristòtelovācā 20 e
aritmètičār
aritmètičārka, dat. -kī, gen. mn. -kī
aritmètičkī
aritmètika, dat. -ci
arìtmičan, -čna
arītmija
arìvist(a)
arivističkī
Arkadija
arkadījskī
àrkāndēl v. àrhāndeo
àrkīv v. àrhīv
àrktičkī
arlàkača
arlaúkati, -làūčēm (zavijati, npr. pas; t. kokodákati)
arlèkīn ne nego harlèkīn
arlikati, àrlīčēm (arlaukati; t. gonétati); imperat. arlíči; pril. sad. arlíčūći
Ârmēn, -éna, vok. Ârmēne i **Arménac,** -nca, vok. Ârmēnče, gen. mn. Ârmēnācā
Ârmēnija
Ârmenka, dat. -ki, gen. mn. -kī
àrmija, gen. mn. ârmījā; Jugoslàvēnska (Jugoslòvēnskā) národnā àrmija; Crvenā àrmija 46 c
àrmījskī 46 c
armirāč, -āča, vok. ârmirāču, instr. -áčem (ne -áčom)
Arnàuče, -eta; zbir. Arnàučād, -ādi
arnàućēnje (prema arnàutiti)
arnàntka, dat. -tki, gen. mn. -tkī (puška u nar. pjesmi)
arnàutskī
aromātičan, -čna
aromatičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
aròmatskī
Aròmūnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Ârpadovac, -ōvca, gen. mn. Ârpadovācā (hist.)
Ârpadović (Arpadovac)
arpadžik
àrsēn, -éna 155 k
arsènāl, -ála 155 k
arsènālskī
arsènāt, -áta
arsèničan, -čna
Ârsenije i **Ârsēnije**
arsènīk, -íka 155 k
arsenovòdīk i **arsenovodònīk,** -ika
Arsenjev 177 a
Artâkserks i **Artaksèrkso**
Artèmida 157 f
àrtērija
ârterijālan, -lna
arterijskī
arteriola
arteriosklerotičan, -čna
arterioskleròza
àrtēškī
artičok, mn. -ci i **artičóka,** dat. -ci
ârtificijēlan, -lna
àrtija ne nego hàrtija
artikulácija
artikulácījskī
ârtikulaciōnī
artilèrija i sl. običnije artiljèrija i sl.
artiljérac, -rca, vok. ârtiljērče, gen. mn. artiljērācā
artiljércev
artiljèrija
artiljèrījskī
àrtist(a), gen. mn. ârtīstā
artističkī
artistika, dat. -ci
àrtistkinja i **àrtistica**
artisóka v. artičok
artrítis i **artritis** (bolest)
ârza, gen. mn. ârzā (poet., muz.)
àrzēn ne nego àrsēn
arzòhāl, -ála; **arzòvān,** -ána; **arzùhāl,** -ála (molba)
asamblèja, gen. mn. -éjā (skupština)
asanácija 155 l
asanácījskī
âsanaciōnī
àsbest ne nego àzbest
ascendèncija
Aschaffenburg (Ašafenburg) 172 c
asentácija
âsentaciōnī
asèptičan, -čna i **asèptičkī** 88 a
asignácija
âsignaciōnī
asignātor
asikurácija
âsikuraciōnī i **asikurácījskī**

asimètrican, -čna i **asimètrickī**
asimètrija 155 l
asimilācija
asimilácījskī i **āsimilaciōnī**
asimilātor
asimptòtican, -čna, **asimptōtičkī** i **asimptōtskī**
asindet(on)
asīndētičkī i **asindetskī**
āsinhrōn i **āsinkron**
Asirac, -rca, vok. **Āsīrče**, gen. mn. **Asīrācā**
Asīrija
asiriòlog, mn. -zi
asiriolōglja
asiriološkī
Āsīrka, dat. -ki, gen. mn. -kī
asistèncija
asistent, gen. mn. asìstenātā
asistentica, **asistentkinja** i **asistèntkinja**
asistentičīn
asistentskī
asjènda, gen. mn. asjéndā (hacienda)
àskēt, -éta, **àsketa**, -etē, gen. mn. **àskētā** ú **askéta**, -étē 161
askètika, dat. -ci
àskētskī i **asketskī**
askéza
Asklepijad
asklepijadskī
askùltant ne nego auskùltant
àsna i sl. ne nego hàsna i sl.
asocijācija
āsocijaciōm
āsocijalan, -lna
āsocijativan, -vna
asocírati, asòcīrām (t. večerávati) 155 e
asomātičan, -čna
asonànca i **asonàncija** 155 l
asortimān, -ána
Aspāzija
àspekt
aspirācija
aspirant, gen. mn. aspìranātā
aspirantskī
aspirātor
aspirīn, -ína 9 d
āspra, gen. mn. **āsprī**
àsta i sl. ne nego hàsta i sl.
astàlce, -eta (stolić)
astalčić (stolić)
astàtican, -čna i **astàtičkī**
astàzija
àstečkī
Àstek, Àsteka, vok. -če, mn. -ci, gen. Astēkā
astènican, -čna i **astèničkī**
asteròīd, -ída
astigmàtican, -čna
astigmàtičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
astigmàtik, mn. -ci
Astijag, vok. -že
Astijànaks
àstma
astmàtican, -čna
astmàtičar i **astmàtik**
astmàtičārka i **astmàtikinja**
àstmīčan, -čna
astrágal
Àstrahān i **Astràhān**, -ána (geogr.); **āstrahān** i **astràhān** (vrsta krzna)
astrofizičar
astrofizičkī
astrofizikālan, -lna
astrográfija
astrolàtrija
astrólog, vok. -že, mn. -zi
astrologija
astròloskī
astromètrija
astronàutičkī i **astronaùtičkī**
astronàutika i **astronaùtika**, dat. -ci
astronòmija
àsura ne nego hàsura
āsā ne nego hàsā
Ašafenburg (Aschaffenburg) 172 c
aščija, gen. mn. āščijā 52, 12 b
āščījka, dat. -ki, gen. mn. -kī
āščījskī
aščiluk, mn. -ci
āščīnica
ašićāre (javno)
ašigdžija
ašikluk, mn. -ci
àsluk ne nego hàšluk
āt, āta, mn. āti, ātā i ātovi, ātōvā (konj; nepr. hat) 44 f
àtak, ātaka, mn. -ci, gen. ātākā i **atàka**, -ākē, dat. -àci, gen. mn. -ākā (napad)
atanàzija (besmrtnost)
atāsē, -èa, mn. -èi, gen. -éā 165 b
atavističkī
atèist(a)
ateističkī
atèistkinja
ateizam, -zma
atelijēr, -éra i **atēljē**, -èa, mn. -èi, gen. -éā, dat. -èima, ak. -èe
atelijērskī
àtematskī
Aténa i **Atína** (grad); **Aténa** (božica) 162
atèntāt, -áta
atèntātor
atèntātoričin i **atèntātorkin**
Aténjanin i **Atínjanin**, mn. -ani

Aténjānka i **Atînjānka,** dat. -ki, gen. mn. -kī
àtibūr ne nego hàtibūr
Àtičanin, mn. -āni
Àtičanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
àtički
Àtika, dat. -ci 155 o (geogr.); **àtika,** dat. -ci (u arhitekturi)
Atma i **Aténa** (grad) 162
Atinjanin i **Aténjanin,** mn. -ani
Atinjānka i **Aténjānka,** dat. -ki, gen. mn. -kı
ătkinja (kobila, isp. ăt)
Àtlant (ime diva)
àtlantskī; Àtlantskı ocèān, okèān; Àtlantska pòvelja
Àtlas (planina); **àtlas,** gen. mn. ātlāsā (zbirka geogr. karata, svila)
àtlaskī (prema Àtlas)
àtlasnī (prema àtlas)
àtlēt, -éta, **àtlet,** -eta, gen. mn. ătlētā i **atléta,** -étē 161
atlètičār
atlètičārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
atlètika, dat. -ci
àtlētkinja i **àtletkinja**
àtlētskī i **atletskī**
Atli, Atlija (Attlee, Attleeja) 167 f
àtlija, gen. mn. ătlīja (konjanik)
Atlijev (Attleejev) 167 f
atmàdža, vok. ătmadžo, gen. mn. atmádžā
a tô 101 b
atòksičan, -čna
àtôl, -óla
a tôli (vezn., nepr. atoli) 101 b
atòmist(a)
atomističkī
atomizácija
atòničan, -čna
atrākcija
ătrakcionī i **atràkcījskī**
atraktívnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
atribūtskī
âtrīj, -ija i **âtrijum**
atrofičan, -čna
atrofija
atròpīnskī
ătskī
Attlee, Attleeja (Atli, Atlija) 167 f
Attleejev (Atlijev) 167 f
audīcija i **aùdīcija**
audijèncija
àudītor i **aùdītor**
auditōrīj, -ija, **auditōrija,** -ijē i **auditōrijum,** -uma 156 h
Âugije, Âugija i **Âugija,** Âugijē (mitol.) 156 b
Âugijev i **Âugijin** 156 b
augm. (skraćeno za ăugmentatīv) 146 b
àugment, gen. mn. àugmenātā (gram.) 155 c
augmentácija
Àugsburg
àugsburškī
àugūrīj, -ija i **àugūrijum**
Àugust, Aùgust i **Âvgust** (ime); **àugust, aùgust** i **àvgust** (mjesec u godini, kolovoz) 155 c
Àugusta i **Àvgusta**
Augùstīn i **Avgùstīn,** -ína, vok. Ăugustīne i Ăvgustīne (muško ime); **Àugustin** i **Àvgustin** (prid. prema Àugusta, Àvgusta)
Augustína i **Avgustína**
augustínac i **avgustínac,** -nca
Augùstīnčić
Augustinin i **Avgustinin**
augùstīnskī i **avgùstīnskī**
àukcija
aukcījskī
àuktor i **àutor** i sl.
Àulida i **Àvlida** 155 c
àulidskī i **àvlidskī**
Aurēlija
Aurelìjān, -ána, vok. Ăurelijāne
Aurēlije; Mārko Aurēlije i Mark-Aurēlije (hist.)
Aurēlijin
aurèola
aureomicīn, -ína
auskultácija
auskùltant, gen. mn. auskùltanātā
àuspīcīj, -ija i **àuspīcijum**
àuspīcije, àuspīcijā (mn. ž. r.)
Austin (Ostin) 171 d
Austrálac, -lca, vok. Ăustralče, gen. mn. Ăustrālacā i **Australijánac,** -nca, vok. Ăustralijānče, gen. mn. Australijānācā
Australàzija
australàzījskī
Australčev i **Australijānčev**
Àustrālija i **Aùstrālija**
Àustrālka, Aùstrālka i **Australijānka,** dat. -ki, gen. mn. -kī
àustralskī, aùstrālskī i **australijānskī**
Austràzija
austràzījskī
Àustrija i **Aùstrija**
Austrijánac, -nca, vok. Ăustrijānče, gen. mn. Austrijānācā
Austrijančev
Austrijanka, dat. -ki, gen. mn. -kī

àustrījskī i **aùstrījskī**
Àustro-Ūgarskā 87 d
àustro-ūgarskī (austrijski i ugarski); **austroūgarskī** (koji je pripadao Austro-Ugarskoj, npr. austrougarska flota)
āut i **àut**, mn. āutovi i àutovi (sport.)
àutarh, mn. -si, gen. āutārhā
autārhičan, -čna i **autàrhījskī**
autārhija (samovlada, samodrštvo)
autārkija (dovoljnost samom sebi)
autèntičan, -čna
autèntičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Auteuil (Otej) 169 a
auto (u složenicama kad znači **samo**, piše se sastavljeno, npr.: autobiografija, autogram, a kad je skraćeno od **automobil**, piše se s crticom, npr.: auto-garaža; ipak se i u ovakvim slučajevima piše zajedno kad je samo jedan akcenat, i to prenesen na prvi dio složenice, npr.: autòdrom)
àuto, àuta, mn. àuti, gen. áutā i āūtā
autoblògraf
autobiogràfija
autobiogràfījskī
autobiogràfskī
autobus i **autobùs**
àuto-cèsta
autodidakt, gen. mn. autodidāktā
autodidàktičkī
àuto-drezína
autòdrom
àuto-elèktričār
autogèn i **autògen**
autogōl, mn. àutogólovi
autōgraf
autogràfija
autōgram
autohipnóza
autòbrōman i **autòkrōman**, -mna
autohton i **autòhton**
autohtonōst i **autòhtonōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
autoindùkcija
àuto-kāmera
àutokār
autokefālan i **autokèfālan**, -lna
autokefālnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
àuto-klûb, mn. àuto-klūbovi
àuto-kōlār
àuto-kolóna
àuto-kòvāč
autokrācija i **autokràtija**
autòkrat(a)
autokratskī
autokriticizam, -zma
autokritičan, -čna
autokritičār
autokritičkī
autokritičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
autokritika, dat. -ci
autòkrōman i **autòhrōman**, -mna
àuto-lìmār
automātičan, -čna
autōmatskī
àuto-mehàničār
automobīl, -íla i **automòbil**, -mòbila
automobilist(a)
automobīlističkī
automobilistika, dat. -ci
automobilistkinja
automòbīlskī
autònoman, -mna; Autònomnā Pòkrajina Vòjvodina 12
autonōmija 155 c
autonòmist(a)
autonomističkī
autoplastičkī
autoplàstika, dat. -ci (med.)
àuto-pût, àuto-púta, mn. àuto-pútovi; Àuto-pût brātstva i jedínstva 87 h
autor i **àuktor** i sl.
autoskop
autoskopija
àuto-stajalište
àuto-stōp
àuto-strāda
autosugèstija
àuto-šòfēr
àuto-tapètār
àuto-upràvljāč
autsajder
avájlija (bot.)
Àvala (ne Havala) 44 e
avàlist(a) (jamac, jemac)
āvalskī 72 c; Āvalskī drūm 17
àvan, gen. mn. āvānā
āvangārda 165 b
avangàrdist(a)
avangardističkī
āvans, gen. mn. āvānsā
avansīrati ne nego avanzírati
avànsmān ne nego avànzmān
avantùrist(a)
avanturističkī
avantùristkinja
avanzírati, avànzīrām (t. vecerávati)
avànzmān, -ána
àvanzovati, -ujēm (t. òdlikovati)
avārija ne nego havārija
Āvārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
āvdes, gen. mn. āvdesā
avdžija, gen. mn. āvdžījā
avdžiluk
Àvelj i **Àbel**
avèljača (pokr.)
avènija
avers, gen. mn. āvērsā 155 k

avèrzija
āverzīonī
āvēt, instr. āvēti (običnije nego āvēću)
āvetnjāk i **avétnjāk**, vok. -āče, mn. -āci
Avganistān i **Afganistan** i sl.
Àvgust i **Àugust** (ime); **àvgust** i **àugust** (mjesec u godini, kolovoz) 155 c
Àvgusta i **Àugusta**
Avgùstīn i **Augùstīn**, -ina, vok. Àvgustīne i Àugustīne (muško ime); **Avgustin** i **Augustin** (prid. prema Àvgusta, Àugusta)
Avgustína i **Augustína**
avgustinac i **augustinac**
Avgustínin i **Augustínin**
avgùtār, -ára (vrsta kavijara)
Avignon (Avinjon) 169 b
avijácija
avijácijskī
avijārīj, -ija i **avijārijum**
avijàtičār, vok. -āru i -āre
avijàtičārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
avijàtičārskī
avijàtickī
avíjàtika, dat. -ci
Avinjon (Avignon) 169 b
āviomaterijāl, -ála
āviomehàničār
aviōn, -óna
āviostráda
avitaminóza
aviza
avizēr, -éra, vok. āvizēru
Àvlida i **Aulida** 155 c
àvlidskī i **àulidskī**
àvlija i **ávlija** 155 d
àvlījskī i **àvlīnskī** pored **ávlījskī** i **ávlīnskī**
Àvnoj, Àvnoja 147 c; **AVNOJ**, AVNOJ-a 147 d
Àvram, Àvrama i **Àvrām**, Avráma, vok. Àvrāme i **Àbram**
àzačkī (prema Àzak, tj. Azov, u nar. pjesmi: azačka tamnica)
azaléja (bot.)
āzbest
àzbestnī 83 b
àzbučnī i **ázbučnī**
āzbuka i **ázbuka**, dat. -ci
àzbukovackī
àzdija
Azerbèjdžān, -ána
Azerbejdžánac, -nca, vok. Àzerbejdžānče, gen. mn. Azerbèjdžānācā
Azerbèjdžānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
azerbèjdžānskī
Àzija, **Àzija** i **Âzija** 46 c
Àzijac, **Azíjac** i **Âzijao**
Azíjat
Azijatkinja
āzìjatskī
Āzījka i **Āzījka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
àzījskī, **ázījskī** i **âzījskī** 46 c
àzīl, -íla
àzīlskī
àzimutālan, -lna
àzna ne nego **hàzna**
azòickī
azòik
àzojskl
Àztek ne nego **Àstek**
aždâha ne nego **aždàja**
aždàja, vok. âždajo, gen. mn. aždájā 43 c 3
aždâjica
aždâjin
âžio i **ážio**, -ija, instr. -iom, mn. -iji i **āžija**, âžije (ž. r.)
ažiotaža

B

bāba (tur., otac; piše se iza imena i veže se uza nj crticom: Àli-bāba, gen. Àli-bābē)
bābac, -pca, vok. bâpče, gen. mn. bâbācā
bábak, -pka, vok. bâpče, mn. bápci, gen. bâbākā
Babaróga, dat. Babarógi
babazèmān, -ána (staro doba)
bābičin (prema bâbica)
bābičiti, -īm (t. nādničiti)
bābičkī
babičluk, mn. -ci
bâbić (zool.)
Babìlōn i **Vavilōn**, -ōna 155 f
Babilónac, -nca, vok. Bābilōnče, gen. mn. Babilōnācā i **Vavilónac**...
Babilōnija i **Vavilōnija**
Babìlōnka i **Vavilōnka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
Babilónjanin i **Vavilónjanin**, mn. -ani
Babilónjānka i **Vavilónjanka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
bābin; Bâbina Gréda (selo) 12; Bâbino Pôlje (selo); Bâbin Pòtok (selo); Bâbin pòtok (potok)

bäbine v. bäbinje
babìnjača (porodilja)
bäbinje, bäbīnjā (mn. ž. r.)
bäbljača (pribadača)
bäbljī
Babogredac, -greca, vok. -greče, gen. mn. Bäbogredācā i **Babogrédac**, -gréca, vok. Bäbogreče, gen. mn. Babògrēdācā 87 d
bäbogredskī i **babògrēdskī**
Bäbogretka i **Babògrētka**, dat. -tki, gen. mn. -tkī
babòlican, -čna
bábović
Babrekat 198
babùrača
bàbuška, dat. -šci i -ški, gen. mn. bàbušākā
bacač, -áča, vok. bäcaču, instr. -áčem (ne -áčom)
bàcil, gen. mn. bäcīlā (ne bakcil)
báciti, bâcīm, -īš .., 3. mn. bâcē; aor. bácih, 2. i 3. bâcī, mn. bácismo ...; imperat. báci; pril. prošl. bácīv(ši); prid. rad. bácio, -la; prid. trp. bäčen
Bäcker (Beker) 172 a
bäč, báča, vok. bäču, nm. báčevi (čuvar stoke u planini); **Bač**, Báča (geogr.)
báča, vok. bäčo (svekar)
bäče, -eta (dem. od bäk)
bačenka, dat. -ci, gen. mn. -kī (pribadača, čioda)
bačica, gen. mn. bäčicā (žen. r. prema bâč)
bàčić (dem. od bäk)
bačija, gen. mn. bäčijā
bačijati, -ām (t. čeprkati)
bäčilo, gen. mn. bäčilā
bäčin, gen. mn. bäčinā (posuda)
bačina, gen. mn. bäčinā (augm. od bäk)
Bačinci, Báčinācā, dat. Báčīncima
Bäčka, dat. Bäčkōj
Bäčkā Pálanka 12
bäčva, gen. mn. bäčāvā
Báčvanče, -eta; zbir. Báčvančād, -ādi
Bačvanin, mn. -anī
Bäčvānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
bäčvār, vok. -āru i -āre, instr. -ārom i -ārem
bäčvarev i **bäčvārov**
bačvàrica i **bäčvarica**
bačvàrija
bäčvārnica
bäčvast
bäčvičarka, dat. -ki, gen. mn. -kī (zool.)
bäća, gen. mn. bäćā (brat); bäća Mârko, gen. baća-Mârka; bać-Mârko, gen. bać-Mârka; **bäća**, vok. bâćo
bäćo, vok. bâćo (t. ćóro)
bäćuška, dat. bàćuški (po ruskom)
bàdač, -áča
badavàdžija
badavàdžijka, dat. -kī, gen. mn. -kī
badavàdžisati, badavàdžisēm, -ēš ..., 3. mn. badavàdžišū; imperf. badavàdžisāh, -aše ...; aor. badavàdžisah, 2. i 3. bädavadžisā i badavàdžisa, mn. badavàdžisasmo ...; imperat. badavàdžiši; pril. sad. badavàdžišūći; pril. prošl. (pro)badavàdžisav(ši); prid. rad. badavàdžisao, -la
badàvadžiti, -īm (t. cepìdlačiti)
Bad Gastein (Bad Gaštajn), u Bad Gasteinu 167 j
bädnjača, gen. mn. bädnjāča (kruh što se peče na Badnjak)
bädnjāk, vok. -āče, mn. -āci (drvo); **Bädnjak** (dan pred Božić)
bàdnjić
badrljičan, -čna
badrljičār, vok. -āru i -āre, instr. -ārom i -ārem (zool.)
bádža
bädžak, mn. -ci
bädžanac, -anca, vok. -ānče, gen. mn. bädžanaca (pašanac, pašenog)
bádžo, vok. bädžo (t. ćóro)
badžomet
bàer v. bàir
bägāž, -áža i **bagáža**, -ážē
bagèrist(a)
bàgljīć, -íća
bäh (ohol čovjek, naduvenko; praska, lupa); **bâh**, lok. báhu (poricanje); **Bäh** i **Bäk**, **Bäko** (mitol.)
bahànāl i **bakànāl**, -ála
bahànālija i **bakànālija** (pijanka); **Bahànālije** i **Bakànālije** (mn. ž. r.; svečanost u čast boga vina)
bàhant i **bàkant**
bàhantica i **bàkantica**; **bàhantkinja** i **bàkantkinja**, **bahàntkinja** i **bakàntkinja**
bàhantskī i **bàkantskī**
bähat, bähta i **bähāt**, bähāta (topot, bât); **bähat**, bähata, bähato (ohol, naduven)
bähatōst, -osti, instr. -ostī i -ošću
bàhnuti, bähnēm (običnije bànuti; t. dàhnuti)
bähor (vrač)
bähorica
bähoriti, -īm (t. nädničiti)
bähornica
bähornīk, vok. -īče, mn. -īci
bàhsuz i **bàksuz** (nesretan, nesrećan)
bàhsuzan i **bàksuzan**, -zna

bȁht (sreća)
bȁhtli i **bàtli**
bahùljaca (zool.)
bahùljati, -ām (puzati; t. čeprkati)
bȁir, gen. mn. bȁīrā (obala)
bajàco, -àca, mn. -àci, gen. -ácā
bȁjāč, -áča, vok. bȁjaču, instr. -áčem (ne -áčom)
bajàčica
bajági i **bajàgi**
bȁjalac, bȁjaoca, vok. bȁjaoče, gen. mn. bȁjalācā
bȁjan, -jna
bȁjer v. bȁir
bȁjka, dat. bȁjci, gen. mn. bȁjkī
Bàjkāl, -ála
bȁjkālskī; Bàjkālskō jȅzero
bajònēt, -éta i **bajonéta**, -étā
bajònētskī
bȁjoslovan, -vna
bȁjrak i **bàrjak**
Bàjram 15 a; Bàjram-nàmaz, -áza; Kȕrbān-bàjram 15 b
bȁjramskī 15 d
Bàjron (Byron)
bajrònist(a)
bajronističkī
bajùnēt i **bajònēt**; **bajunéta** i **bajonéta**
báka, dat. i lok. báki (stara žena); baka Mára, gen. baka-Márē pored bákē Márē 65 a 1; **bȁka**, dat. bȁki, gen. mn. bȁkā (prost vojnik u nekadašnjoj Austro-Ugarskoj)
Bȁkač
bàkāl, -ála, vok. bȁkāle (bakalin)
bakālāć, -áća, vok. bȁkalaću (trgovčić, ćifta)
bakalaurèat, -áta
bàkālka, dat. -ki, gen. mn. -kī
bȁkālnica
bàkālskī 72 c
bakànāl i **bahànāl**, -ála
bakànālija i **babànālija** (pijanka); **Bakanalije** i **Bahànālije** (mn. ž. r.; svečanost u čast boga vina)
bȁkāndža, gen. mn. bȁkāndžā
bȁkant i **bȁhant**
bȁkantica i **bȁhantica**; **bȁkantkīnja** i **bȁhantkinja**, **bakàntkinja** i **bahàntkinja**
bàkantskī i **bàhantskī**
bȁkica i **bākica** (dem. od báka) 65 a 1
bákičin i **bȁkičin**
bákin (prema báka); **bȁkin** (prema bȁka)
bȁkrač, -áča
bakrāče, -eta
bakrāčić
bakrāčlija
Bàkrānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
bakrènjača
bakrorēščev
bakrorézac, -sca, vok. bȁkrorēšče, gen. mn. bakròrēzācā
bakrorèzāckī
baksùzčina
bàksuz i **bȁhsuz**
bàksuzan i **bȁhsuzan**, -zna
baksùzluk i **bahsùzluk**, mn. -ci
bàktatī se, bȁkćēm se (t. hùktati)
bàktērija
baktèrījskī
bakteriòfāg, -ága, mn. -ázi
bakteriolog, mn. -zi
Bȁku, Bȁkua, dat. Bȁkuu, instr. Bȁkuom 167 g
Bakunjin 180 b
bȁl, lok. bálu, mn. bálovi 70 a
Bàlačko
Bàlāć, -áća, vok. Bȁlāću
balansírati, -lànsīrām (t. večerávati)
balàntić
bȁlavac, -āvca, vok. -āvče
bȁlavačkī
bȁlavče, -eta; zbir. bȁlavčād, -ādi
bȁlavčić
bȁlavičin
balàvnjāk, -áka, vok. bȁlavnjāče, mn. -áci i **bȁlavnjāk**, vok. -áče, mn. -āci (puž)
bȁlavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bȁlča, gen. mn. bȁlāča i bȁlčī
bȁlčak, mn. -ci, gen. bȁlčaka
baldahin, -ína
Bale (Bejl), gen. Bala 171 f
bàlija, gen. mn. bȁlīja
balijètina (augm. od bàlija)
bȁlīnče, -eta; zbir. bȁlinčād
balističar
balističkī
Bȁlkan, -ána; Bàlkān-èkspres
Balkánac, -nca, vok. Bȁlkanče, gen mn. Bàlkānācā
balkanijáda
Bȁlkanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
balkānskī; Bàlkānskī pȍluotok; Bȁlkansko pȍluostrvo 13 a; bàlkānskī rȁt; Bàlkānskī sávez
balneòlog, mn. -zi
balneològija
balneòloskī
balneoteràpija
balneoteràpījskī
bàlsam i **bàlzam**
balsamírati i **balzamírati**, -àmīrām (t. večerávati)
bàlsamovati i **bàlzamovatī**, -ujēm (t. òdlikovati)
Bȁltazār i **Vȁltazār**

bàltičkī; Bàltičkō mòre
baltoslàvēnskī i **baltoslòvēnskī**
bâltskī
bàlučka, dat. -čki, gen. mn. bàlucākā (bot.)
Balùgdžić
balùgdžija (ribar)
bàluk, vok. -če, mn. -ci, gen. bālūkā (riba)
balùnčīn, -ína (ptica)
bàlzam i **bàlsam**
balzamírati i **balsamírati**, -àmīrām (t. večerávati)
bàlzamovati i **bàlsamovati**, -ujēm (t. òdlikovati)
Baljmont 179 b
bambadàvā
bàmbus
banálnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Banáćānče, -eta; zbir. Banáćančad, -ādi
Banáćanin, mn. -ani 55 a
Banáćānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Bânāt, -áta 55 a
bânčin i **bánčin** (prema bânka i bánka)
bânčiti, -īm (t. pâmtiti)
bàndērīj, -ija i **bàndērijum**
bàndijera (pokr., treba: bandéra)
bàndītskī i **bànditski**
bandòglavac, -āvca, vok. -avče
bandòglavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bângalo, -oa, mn. -oi, gen. mn. bângalōā
bangàlōskī (prema bangàlōz)
bâničin (prema bânica)
Bânija
Banijac, -jca, vok. Bânījče, gen. mn. Bânījācā
Bânījka, dat. -ki, gen. mn. Bânījkī i Bânijākā
bânījskī
bankárev i **bankárov**
bânkin i **bánkin** (prema bânka i bánka)
bankokràcija i **bankokràtija**
bankòkrat(a)
bânov i **bánov**; Bánova Jàruga (geogr.) 87 c
bânovac i **bánovac**, -ōvca, vok. -ōvče; **Bánovae** (Banijac)
bánovačkī
bánovičin (prema bánovica)
bânović i **bánović** 56, 9
Bánovići (mn. m. r.) 56, 9; Brčkō-Bánovići
Bánōvka, dat. -ki, gen. mn. Bánōvkī i Bánovākā (Banijka)
bânja, gen. mn. bânjā; bânja Kovìljača; Vŕnjačkā Bânja; drugo je bânjā (banova) u izrazu Bânjā Lúka
Banjalúčanin, mn. -ani (prema Banjaluka)
Banjalúčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (prema Banjalúka)
banjalučkī (prema Banjalúka) 88 e
Bânjā Lúka, Bânjē Lúkē, dat. Bânjōj Lúci itd. pored **Banjalúka**, Banjaluke, Banjalúci 65 a 5
bânjičkī (prema Bânjica)
Banjolúčanin, mn. -ani (prema Bânja Lúka)
Banjolúčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (prema Bânjā Lúka)
banjolučkī (prema Bânjā Lúka)
Bânjskā, dat. Bânjskoj (geogr.)
bâoca, gen. mn. bâlācā (balčak, balča)
bâpskī; Bâpskā, dat. Bâpskōj (geogr.); Bâpskā-Nòvāk, Bâpske-Nováka, dat. Bâpskōj-Nováku, instr. Bâpskōm-Novákom (geogr.)
bàptist(a)
baptistērīj, -ija i **baptistèrijum**
baptističkī
bàptistkinja
baràkica (dem. od baràka)
Baránjac, -njca, vok. Bâranjče, gen. mn. Bârānjācā
Bârānjka, dat. -ki, gen. mn. -kī
bàrapskī (prema baràba)
bârba, vok. bârba (stric, čika); Bârba Žváne, Barba-Žvánē, dat. Barba-Žváni itd.
bàrbār, -ára, vok. bârbāru i bârbāre, instr. -árom i -árem i **bârbar** (v. bârbarin)
Bârbara i **Vàrvara**
bârbarin i **bàrbarin** pored **várvarin** i **vàrvarin**, mn. bârbari i bàrbari pored vârvari i vàrvari
barbarizam i **varvarizam**, -zma 155 f
barbárstvo i **varvárstvo**
barbúkati, bârbūčēm (t. gonétati); imperat. barbûči; pril. sad. barbûčūći
bârčica
bardáče, -eta
bardáčić
bardáčina
bardàgdžija
Bardin 180 a
Bardjejov 195 b
bârečina (glista)
barèljēf, -éfa i **barèljef**, -a
bârhent i **bârhet** (parhet)
Bârič (geogr.)
Bâričin (prema Bârica)
bârīj, -ija i **bârijum**
barijéra 165 b
bârīlce, bârīlca i bârīlceta, gen. mn. bârilācā
bârīlče, -eta

bȃrio, bȃrjela i **bàrio,** bàrjela, gen. mn. bȃrjēlā (pokr., barilo)
bȃrioce, bȃrioca i bȃrloceta, gen. mn. bȃrilācā
barîton, bàritona i **barìtōn,** -óna (muz.); bās-bàriton (-barìton); bariton-sólo i barìtōn-sólo
baritònist(a)
bàrjace (bàjrače), -eta i **barjâče** (bajrâče), -eta
bȃrjačić (bàjračić) i **barjàčić** (bajrâčić)
bàrjak i **bàjrak,** vok. -če, mn. -ci, gen. bȃrjākā i bȃjrākā; àlāj-bàrjak (-bàjrak)
barjàktār i **bajràktār,** -ára, vok. bȃrjaktaru (-áre) i bȃjraktāru (-are); Milić-barjàktār, gen. Milić-barjaktara 87 k
barjaktárev (-árov) i **bajraktárev** (-árov)
Bàrjam ne nego Bàjram
Barker 171 a
Barkli (Berkeley) 171 a
Baroba (Baroja) 174
Baroja (Baroha) 174
barònicin (prema barònica)
Bȃrtol
barùdzija (onaj koji proizvodi barut)
barùničin (prema barùnica)
bárutnjača
bās, mn. bâsi, bâsā i bâsovi, bâsōvā; bâs-sólo; bâs-kljûč; bâs-pozàuna; bâs-klarinèta (-klarinēt)
basàmak, mn. -aci
bâsēn i **bàzēn,** -éna
basîlis(a)k i **bazîlis(a)k,** -ska, mn. -sci, gen. basilisākā i bazilisākā
bàsist(a)
Bâsk, mn. Bâski, Bâskā (ime narodu)
bàskījskī (prema Bâsk)
bàskit-bōl (igra)
basmâdžija (trgovac bàsmōm)
bâsna
bàstab, vok. -še, mn. -si, gen. bàstāhā (nosač)
bàstak ne nego bàstah
Bastîlja i **Bàstīlja** (u Parizu)
bastîon, -óna (kula)
bâša, gen. mn. bášā; Bèćīr-bâša
Bâš-bùnār, -ára (u Travniku)
bašča (bášča) i **bâšta** (bášta)
Bâščanin, mn. -āni
Bâščanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
bâščanskī; Bâščanskā plōča
bâš-čaršîja i **baščaršîja** 87 h
bâš-čaršījskī i **baščaršījskī** 87 h
bâš-čâūš
Bâš-Čèlik
bascènī
bâščica i **báščica**
baščòvān i **baštovān,** -ána
baščovanka i **baštòvanka,** dat. -ki, gen. mn. -kī
baščovanskī i **baštòvanskī**
bašibozučkī
bašibozuk, vok. -če, mn. -ci
Bâška, dat. Bâšci i Bâški (na Krku)
baškàluciti, -īm (t. cepìdlačiti)
baškaluk, mn. -ci
baš-knēz
bâš-mùktār, -ára
básta (bášča) i **bâšta** (bâšča)
baštènskī
báštica, baštica i **baštíca**
baštinīčkī
baštinīk, vok. -īče, mn. -īci
baštovān i **baščòvan,** -ána
baštovandžija
baštovandžīnica
baštòvanka i **baščòvanka,** dat. -ki, gen. mn. -kī
baštovānskī i **baščovanskī**
báta; báta Stéva, bata-Stévē, bata-Stévi
Bata (Bat'a) 192 a
bâtak, bâtaka, mn. bâtāci
batâče, -eta (dem. od bâtāk)
batâčić
batâčina (augm. od bâtāk)
bâtāl (prid. indekl.); bàtāl vodènica
Bataláka, dat. -ki (ime)
batàljōn, -óna i **batàljūn,** -úna 19
bàtērija
batērījskī
bàtić (dem. od bât)
bàtisten i **bàtistnī** (prema bàtist)
Batler (Butler i Buttler) 171 a
bàtli i **bàhtlī** (sretan, srećan)
bàtlija, gen. mn. bâtlījā (sretnik, srećnik)
Bâtočina
bau-bau (uzv. za plašenje)
baučak, -čka, mn. -čci, gen. bàūčākā (zubić u djeteta)
Baudelaire (Bodler), gen. Baudelairea 167 k
baùljatī v. bahùljati
Bavárac, -rca, vok. Bâvārče, gen. mn. Bàvārācā
Bàvārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Bâvārskā, dat. Bâvārskōj
Baxter (Bekster) 171 b
bazàrdān, -ána, vok. bȃzarđāne
bazdalíkati, bazdalîčēm (t. kokodákati)
bàzdeti, -īm (ek., t. žèleti); imperf. bàžđāh
bàzdjeti, -dīm (ijek., t. žèljeti); imperf. bàžđāh
bàzedov i **bázedov**
bàzēn i **bàsēn,** -éna
bázga, dat. bázgi

bàzgovača
báziĉan, -čna
bazllej
Bazili 211
bazìlika, dat. -ci
bazìlis(a)k i **basìlis(a)k**, -ska, mn. -sci, gen. bazìlisākā, basìlisākā
bazlàmaĉa (vrsta pite)
bazȑđān ne nego bazàrđān
baždàriĉin (prema baždàrica)
bàždenje (prema bàzdeti i bàzdjeti)
bdénje (ek., prema bdȅti)
bdȅti (ek.), bdîm, bdîš, bdî, bdímo, bdíte, bdê; imperf. bđâh, bđâše... i bdȅjāh, -āše...; aor. bdȅh, 2. i 3. bdȅ, mn. bdȅsmo...; imperat. bdêj i bdī; pril. sad. bdéći; pril. prošl. (prò)-bdēv(ši); prid. rad. bdȅo, -la
bdjénje (ijek., prema bdjȅti)
bdjȅti (ijek.), bdîm, bdîš, bdî, bdímo, bdíte, bdê; imperf. bđâh, bđâše... i bdījāh, -āše...; aor. bdjȅh, 2. i 3. bdjȅ, mn. bdjȅsmo...; imperat. bdîj i bdī; pril. sad. bdéći; pril. prošl. (prò)bdjēv(si); prid. rad. bdīo, bdjȅla
Beatrice (Beatriče) 170 a
Beatriče (Beatrice) 170 a
bébičin (prema bébica)
bèbić (ptica)
Bechynč (Behinje) 191
Becker (Beker) 172 a
Bȅč, Béča, vok. Bȅču, instr. Béčom (geogr.) 166; **bȅč**, bȅča i **bêč**, béča (starinski novac)
Béčanin, mn. -ani
Béčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
béčati, -īm (t. čúčati)
Bèčēj, Bèčeja, instr. -ejom; Stârī Bèčēj
Bečéjac, -éjca i **Bèčejac**, -ējca
Bèčējka, dat. -ki, gen. mn. -kī
bȅčiti, bêčīm (t. hváliti)
bȅčka, dat. -ki, gen. mn. -kī (bure za pivo)
Bečkèrečanin, mn. -āni
Bečkèrečānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
bečkèrečkī
Bečkèrek (danas Zrenjanin); **Vȅlikī** Bečkèrek
bêčkī; Bȅčkī listići (lit.-hist.); Bêčkī kòngres (hist.); Bȅčka šȕma (geogr.)
Bȅčkinja (Bečanka)
Bèčlija, gen. mn. Bȅčlījā
Bèčlījka, dat. -ki, gen. mn. -kī
bèćār, -ára, vok. bȅćāru 55 d
bećárac, -rca
bećárev i bećárov
bećàriĉin (prema bećàrica)
bećáriti (se), bèćārīm (se) (t. jednáčiti)
bećárstvo, gen. mn. bèćārstāvā
bećàruša
béda (ek.)
bèdak, -áka i **bȅdāk**, -āka, vok. bȅdāče, mn. -áci i -āci (pokr.)
bêdan, -dna (ek.)
bedastòća (pokr.)
bedèvija
bedèvījče, -eta
bèdilac, -ioca, vok. -ioče (ek.)
béditi, bêdīm (ek., t. hváliti); imperf. bêđāh; prid. trp. bêđen
bêdnica (ek.)
bêdniĉin (ek.)
bêdnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
bednòća (ek.)
bedrènjaĉa
bedùīn, -ína, vok bȅduīne
béđenje (ek.)
bȅg (tur., gospodin); spaja se crticom s ličnim imenom: Ibráhim-bȅg, Husèin-bȅg, ili potpuno srašćuje: Mùstājbeg, Ibráhimbeg; ovo redovno kad nosilac imena nije stvarno beg, nego mu se titula pridaje samo iz poštovanja ili i za porugu; kad dolazi ispred riječi, nema spajanja: bȅg Ljúbović, gen. bȅga Ljúbovića; **bêg** (ek., bežanje), lok. bégu, mn. bȅgovi i bêzi, gen. begova i bȅgōvā, dat. begòvima i bēgovima
bȅgati, -am (ek., t. vrāćati)
bèglerbeg
bȅglić (ek., bjegunac)
bèglučiti, -īm (t. bèsediti)
bèglučkī
bȅgnuti, -ēm (ek., t. čȕčnuti)
bȅgoviĉin (prema bȅgovica)
bȅgović (prema bȅg); **bégović** (prema bégo)
bȅgovskī i **begòvskī**
begúnac, -nca, vok. bȅgūnče, gen. mn. bègūnācā (ek.)
bègunačkī (ek.)
begúnče, -eta (ek.); zbir. bègunčād, -ādi
begúnčev (ek.)
begùnica (ek.)
begùniĉin (ek.)
begúnstvo (ek.)
bȅb, bȅše... (ek.) v. bìti
bèhār, -ára
bebàrati, -ām (cvasti; t. čepȑkati)
Behinje (Bechyně) 191
bȅjāh, bȅjāše... (ek.) v. bìti
Bejl (Bale) 171 f
bȅjzbōl (igra)
bekàčīn (ptica)
Beker (Bäcker i Becker) 172 a
bȅkhend (u tenisu)
bèkrījskī
Bèkri Mújo

Bekster (Baxter) 171 b
bèkstvo (ek.)
bȅl ne nego bẽo
bȇl, bèla (ek., vrsta hrasta)
bêlā, bêlē, dat. bêlōj (ek., na oku)
Bela (Bella)
bélac, -lca, vok. bêlče, gen. mn. bêlācā (ek.)
Bêlā Cȓkva 36; 87 c
bèlaca, gen. mn. bèlācā (ek.)
belàjica (ek., bijela čarapa)
belàjisati, -šēm (t. kalàjisati)
belánce, -ánca i -ánceta i **belance,** -ànca i -ànceta (ek.)
belančevina i **belancevina** (ek.)
belančevinast i **belancevinast** (ek.)
belánjak, -njka, mn. -njci, gen. bèlānjākā (ek.)
belàsati se, -ām se (ek., t. čeprkati)
bȅlast (ek.)
bȅlāš, bēlāša i **bèlāš,** beláša
bèlava (ek.)
bèlavica (ek., riba)
bèlāvka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ek., medicinski izraz: leukom)
bȅlcāt i **bèlcat** (ek.)
bélcev (ek., prema bélac)
bèleg, mn. -zi, gen. bēlēgā (ek.)
bèlega, dat. -zi, gen. mn. bēlēgā (ek.)
bèlešcica (ek., dem. od bèleška)
bèlcška, dat. -šci, gen. mn. bèležākā (ek.) 34 d
béleti, -īm (ek., postajati bijel; t. živeti); **béleti se,** -īm se (ek., biti bijel) 38 (drugo je béliti i béliti se)
beletrìstičkī
belèusnast (ek.)
bèleziti, -īm (ek., t. bèsediti)
bèleznica (ek.)
bèleznìckī (ek.)
bèleznīk, vok. -īče, mn. -ici (ek.)
Bèlgija
Belgijánac, -nca, vok. Bēlgijānče, gen. mn. Belgijanācā
Belgijánčev
Belgijanka, dat. -ki, gen. mn. -kī 65 a
Belgìjānkin
bèlgījskī
bèlica (ek.)
bèličan (ek., ovan bijele glave)
bèličast i **beličast** (ek.)
Bélić (ek., prezime) 41
bèlidba, gen. mn. bèlidābā (ek.)
bèlija (ek., bijela pogača)
bèlika, dat. -ci, gen. mn. bēlīkā (ek., bot.)
bèlikovina (ek.)
bèlilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. bèlilācā (ek.)
bèlilo (ek.)
bèlīlja i **bèlilja** (ek.)
belina (ek.)
bèliočev (ek., prema bèlilac)
bèlīšćānskī (prema Bèlīšće)
Bèlīšće
béliti, bêlīm (ek., činiti nešto bijelim; t. hvaliti); **béliti se,** bêlīm se (ek., činiti sebe bijelim) 38 (drugo je béleti i béleti se)
bèlizna, gen. mn. bēlīznā (ek., bionjača)
bȇlka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
belkânto (muz.) 165 f
bȅlkast (ek.)
bèlkim i **bèlćim** (možda, vjerojatno)
Bella (Bela); Rječnik Ardelija della Belle
belòbor (ek.)
belòbrad (ek.)
belòbrk, -a, -o; **bȅlobȓk,** vok. -če, mn. -ci (ek.)
belocȓkvānskī
bélo-crven (ek., bijel i crven, npr. bélo-crvenā zástava); **belocrven** (crven s bijelom nijansom)
bȅlocvāt (ek.)
belòčnica (ek.)
belòča (ek.)
belòdan (ek.)
belòdun (ek., bot.)
belogàrdist(a) (ek.)
belòglav (ek.)
belòglavica (ek.)
belòglāvka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
belògorica i **belogòrica** (ek.)
belògoričnī i **belogòričnī** (ek.)
belògrab (ek.)
belògrabovina (ek.)
belògriv (ek.)
belògrlast (ek.)
belògrlī (ek.)
belògrud (ek.)
bȅlogūš (ek., ptica)
belòguza (ek., ptica)
bèlōjka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
belòjug (ek., južni vjetar)
belòkapac, -pca (ek., kiša sa snijegom)
belòkorac, -ōrca, gen. mn. belòkorācā (ek.)
belòkorast (ek.)
belòkos (ek.)
belòkosnī (ek.)
bȅlokōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
belòkožan, -žna (ek.)
belòkožnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
belòkrilica (ek., mùharica belòkrilica)
belòkrp (ek., modròvōljka belòkrpa)

belokŕvnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
belolik (ek.)
bèlolīst (ek., bot.)
belomānastīrskī (ek.)
belòmorskī (ek.)
belònog (ek.)
belònoga (ek.)
belònogālj (ek.)
bèlonogast i **belònogast** (ek.)
bélonja (ek.)
belòočnica (ek.)
belopàlanačkī (ek.)
belopândara (ek., vrsta šljive)
belòpegast (ek.)
belòpegav (ek.)
belòpegavōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
belòperka, dat. -ki, gen. mn. belòperākā i belòpērkī (ek.)
belòprug (ek., pingvīn belòprugī)
belòput (ek.)
bclòputan, -tna (ek.)
belòputnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
belòrep (ek).
belòrepka, dat. -pki, gen. mn. belòrepākā i belòrepkī (ek.)
belòruk (ek.)
belòrun (ek.)
Bēlorus (ek.)
Belorùsija (ek.)
Bēloruskinja (ek.)
belòsapac, -pca, gen. mn. belòsapācā (ek., nož)
bélōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
Belosténec, -énca (ek.) 36
Belosténčev (ek.)
belòsvetskī i **belosvètskī** (ek.)
Bēloš, -òša, vok. Bēlošu (ek.)
belošljiva (ek.)
bēlotōk (ek.)
belòtrepast (ek.)
bēlotŕn (ek.)
belòuh (ek.)
belòuška, dat. -šci i -ški, gen. mn. belòušakā (ek.)
bēlōv, -òva, vok. bēlove, gen. mn. belóvā (ek., pas); **bèlov** (ek., prema bēl, hrast)
belòvedrina (ek., slaba naoblačenost)
bèlovina (ek., hrastovina)
belòvljev (ek., prema bèlōv)
belòvrat (ek.)
belůce, -úca i -úceta, mn. -úca, gen. belúcā i bèlūtācā (ek., bjelance)
Beludžistān, -ána
bēlūg, mn. -zi (ek.)
bèluga, dat. -zi, gen. mn. bēlūgā (ek., bijela krmača)
bèlulja, gen. mn. bēlūljā (ek.)
Bēlūs (ek., ime)
bèluša, gen. mn. bēlūšā (ek.)
belùšast (ek.)
belùšina (ek., vrsta trave)
bèluška, dat. -šci i -ški, gen. mn. bèlušākā (ek.)
belútak, -tka, mn. -úci, gen. bèlūtakā (ek.)
bēlj, lok. bélju, mn. bēljevi, gen. beljévā i bēljēvā, dat. beljèvima i beljevima (ek., vunen pokrivač)
bèljača (ek.)
Beljajev 178 b
Bèljāk
bèljār, -ára (ek.)
bèljara, gen. mn. bēljārā (ek.)
beljàrica (ek.)
Bêlje
béljenje (ek., prema béleti i béliti)
bèljīk, -ika, mn. -íci (ek.)
bēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
Bembaša i **Bēndbasa** (u Sarajevu)
Bēndbasa i **Bēmbasa** (u Sarajevu)
bēndzo, bēndža, mn. bēndži, gen. bēndža (muz.)
bendèluk i **benđiluk,** mn. -ci (opijum)
bēnđija (benđeluk)
benèfīcīj, -ija i **benèfīcija** pored **benefīcija,** -ije
benétati, bènēćēm (t. gonétati) i bènētām (t. venčávati) pored **benètati,** bènećēm (t. blebètati)
benevolèncija
Bengálac, -lca, vok. Bēngālče, gen. mn. Bèngālācā
Bèngālija
Bèngālka, dat. -ki, gen. mn. -kī
bèngālskī
Ben Hur, Ben Hura 167 j
bénkovačkī
Bénkōvčanin, mn. -āni
Bénkōvčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
bensilāh, -áha, mn. -ási
bènzōl, -óla
Bēnjamin i **Vēnijamin** (ime); **bēnjamin** i **vēnijamin** (najmlađi član)
Benjo 202
bēo, béla (ek.); odr. bēlī; komp. bēljī
beòce, beòca i beòceta (ek., pokr., bjelance)
Beòcīn, -ína
Beočínac, -nca, vok. Bēočīnče, gen. mn. Beòčīnācā
Bcòčīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
beòčug, mn. -zi (ek., kolut)
Beóćanin, mn. -ani

Beóćānka, dat. -kī, gen. mn. -kī
Beōgrad 11 c; 36; 87 a
beogradskī 11 d; Beōgradskī univerzitet 16 a
Beōgrađanin, mn. -āni 87 d
Beōgradānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
beòna, gen. mn. beónā (ek.)
beónica i **beònica** (ek.)
beónjača i **beònjača** (ek.)
Bēōtija 155 s
bēōtskī
bēpče, bēpčeta i **bēpče**, bēpčeta
bēpka, dat. -ki, gen. mn. -kī
bèrāč, -áča, vok. bēraču, instr. -áčem (ne -áčom)
beračičin (prema beràčica)
bèrāčkī
Béranger (Beranže) 169 b
Beranže (Béranger) 169 b
Berd (Byrd) 171 b; 171 g
bèrduzār (dar, nagrada)
berekinče, -eta; zbir. berèkinčād, -ādi
Berezina 180 a
beribēri, -ija; beribēri-bōlēst
beríćet
beríćetan, -tna
bèrīl, -íla (dragi kamen)
bèrīlij i **bèrīlijum**
Berkeley (Barkli) 171 a
Berlínac, -nca, vok. Bērlīnče, gen. mn. Bèrlīnācā
Bèrlīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
bernardínac, -nca, vok. bērnardīnče, gen. mn. bernàrdīnācā
bersàljer, -éra, vok. bērsaljēru
bērza
berzijánac, -nca, vok. bērzijānče, gen. mn. berzijānācā
bēs (ek.), lok. bēsu (vragu) i bésu (ljutini), mn. bēsi, bésa, bēsima i bēsovi, besóvā i bēsovā, besòvima i bēsovima pored bésovi, bésōvā, bésovima
bèsan, bèsna (nesanica); **bèsan**, bèsana, bèsano (besnen, koji je bez sna); **bésan**, bésna, bésno (ek., ljutit); odr. bēsnī; komp. bēšnjī
Besàrābija
besaràbijskī
besávesnīk, vok. -īče, mn. -Ici (ek.)
besávesnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
besávestan, -sna (ek.)
besávjesnīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
besávjesnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
besávjestan, -sna (ijek.)
bèscarīnskī
bèscen (ek.)
bèscenje (ek.); u bèscenje 98 m
bèsciljan, -ljna
bèscjen (ijek.)
bèscjenje (ijek.); u bèscjenje 98 m
bèscvetan, -tna (ek.)
bèscvetnica (ek.)
bèscvjetan, -tna (ijek.)
bèscvjetnica (ijek.)
bèseda, gen. mn. bēsēdā (ek.)
bèsediti (ek.), bèsedīm, -iš..., 3. mn. bèsedē; imperf. bèsedāh, -āše...; aor. bèsedih, 2. i 3. bēsedī, mn. bèsedismo...; imperat. bèsedi; pril. sad. bèsedēći; pril. prošl. (pro)bèsedīv(ši); prid. rad. bèsedio, -la
bèsednica (ek.)
bèsednīckī (ek.)
bèsednīk, vok. -īče, mn. -Ici (ek.)
bèsednīstvo (ek.)
bèsedēnje (ek.)
bèsemen (ek., bez sjemena)
bèsemenica (ek., prema bèsemen)
bèsemenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek., prema bèsemen)
bèsbāran, -rna
bèshlebica (ek.)
bèshlebović (ek.)
bèshljebica (ijek.)
bèshljebović (ijek.)
bèsīlan, -lna
bèsjeda, gen. mn. bēsjedā (ijek.)
bèsjediti, -īm (ijek., t. bèsediti)
bèsjednica (ijek.)
bèsjednīckī (ijek.)
bèsjednīk, vok. -īče, mn. -Ici (ijek.)
bèsjednīstvo (ijek.)
bèsjedēnje (ijek.)
bèsjemen (ijek., bez sjemena)
bèsjemenica (ijek., prema bèsjemen)
bèsjemenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek., prema bèsjemen)
bèskamatnī i **beskamatnī**
bèskaraktēran, -rna
beskaraktérnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
beskèletan, -tna (bez skeleta)
bèskičmen
bèskičmenjāk, vok. -āče, mn. -āci
bèskīdskī (prema Beskídi, geogr.)
bèskišan, -šna
bèsklasan, -sna
beskòlēnka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ek., bot.)
beskòljēnka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ijek., bot.)
beskompromisan i **bèskompromisan**, -sna
beskompromisnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
beskònačan, -čna
beskonačnōst, -osti, instr. -osti i -ošću

bèskorisnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèskoristan, -sna
bèskōrka, dat. -ci, gen. mn. -kī
bèskrāj i **bèskrāj**
bèskrājan, -jna
bèskrājnōst i **beskrájnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
beskralješnjak, mn. -āci
bèskrilac, -ílca, gen. mn. bèskrilācā
bèskrīlan, -lna
bèskrunica (bot.)
bèskrupulōzan, -zna
beskrupulóznost, -osti, instr. -osti i -ošću
bèskŕvan, -vna
bèskŕvnost i **beskŕvnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
bèskućnica
bèskućnīčkī
bèskućnīk, vok. -íče, mn. -íci 87 e
bèskućnīštvo
bèskvasan, -sna
beslòvesan, -sna (zast., bez razuma)
bèsmīsao, -īsla
bèsmislen 88 a
bèsmislenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèsmocan, -čna (bez smoka)
bèsmocnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèsmrtan, -tna
bèsmrtnīčkī
bèsmrtnīk, vok. -íče, mn. -íci
bèsmrtnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèsnāžan, -žna
bèsneti, -īm (ek., t. žèleti); imperf. bèšnjah 37 a
bèsnežan i **bēsnēžan**, -žna (ek.)
bēsnica i **bèsnica** (ek.)
bèsnježan i **bèsnježan**, -žna (ijek.)
bēsnīk i **bèsnīk**, vok. -íče, mn. -íci (ek.)
bèsnilo, gen. mn. bēsnīlā (ek.)
besnòća, gen. mn. besnóćā (ek.)
bésnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
bèsnulja, gen. mn. bēsnūljā (ek.)
bèsnježan i **bēsnježan**, -žna (ijek.)
bèsočan, -čna (bez soka)
bèsočnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèsolica (oskudica u soli)
bèsōlnica (žena koja nema soli)
besòmučan, -čna (ek.)
besòmučnica (ek.)
besòmučnīk, vok. -íče, mn. -íci (ek.)
besòmučnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
bèsōv, besòva, vok. bēsove, gen. mn. besóvā (ek.)
besòvati, bèsujēm (ek., t. devòvati)
besòvčina (ek., augm. od bèsōv)
bèspamēće
bèspamēt, -ēti, instr. -ēti i -ećU
bèspametan, -tna
bespàrtījski
bēsperspektīvan, -vna
besperspektívnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèsplatan, -tna 75 d
bèsplatnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèsplodan, -dna
bèsplodnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bespòdmetnī i **bespódmetnī**
bèspokōjan, -jna
bespokójnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèspōlan, -lna
bèspōlnōst i **bespólnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
bèspomoćan i **bēspomoćan**, -ćna
bèspomoćnōst i **bēspomoćnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
bèsposlen i **bespòslen**
bèsposlenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèsposlenjāk, vok. -āče, mn. -āci
bèsposlica
bèsposličar, vok. -āru i -āre
bèsposličārev i **bèsposličārov**
besposličāriti, besposlìčārīm, -īš..., 3. mn. besposlìčārē; imperf. besposlìčārāh, -āše...; aor. besposličárih, 2. i 3. bèsposličārī, mn. besposličárismo...; imperat. besposlicári; pril. sad. besposličáreći; prid. rad. besposličário, -la
bèsposličārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
bèsposličārski
bèsposličiti, bèsposličīm, -īš..., 3. mn. bèsposličē; imperf. bèsposličāh, -āše..; aor. bèsposličih, 2. i 3. bèsposličī, mn. bèsposlíčismo...; imperat. bèsposliči; pril. sad. bèsposličēći; prid. rad. bèsposličio, -la
bèspotreban, -bna (ek. i ijek.)
bespòvratan, -tna
bèsprāvan, -vna
bèsprāvlje i **bèspravlje**
bèsprāvnōst i **besprávnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
besprèdmetan i **besprédmetan**, -tna
besprèdmetnōst i **besprédmetnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
besprèkidan, **besprékidan** i **bēsprekīdan**, -dna
besprèkidnōst, **besprékidnōst** i **besprekídnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
besprékōran, -rna (ek.)
besprékōrnōst i **besprekórnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
besprèstan

besprèstancē
besprijèkoran, -rna (ijek.); komp. besprekòrnijī (ek. i ijek.)
besprijèkornōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
besprímeran, -rna (ek.)
besprímjeran, -rna (ijek.)
bèsprincipijēlan, -lna
besprincipijélnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bespristran
bespristranōst, -osti, instr. -osti i -ošću
besprìstrasnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
besprìstrastan, -sna
besprízōran, -rna
bèspūće i **bèspuće**
bèsputan, -tna
bèsputica
bèsputnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèsrāman, -mna
bèsrānmica, vok. bèsrāmnice i bèsrāmnico
bèsrāmnīckī
bèsrāmnīk, vok. -īče, mn. -īci
bèsrāmnōst i **besrámnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
bèsrčac, -čca, gen. mn. bèsrčaca (bez srca)
bestèlesan, -sna (ek.)
bestèlesnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
bèstematskī
bèstemēljan, -ljna
bestemèljnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bestèretan i **bestéretan,** -tna
bèstīdan, -dna
bèstīdnica, vok. bèstīdnice i bèstīdnico
bèstīdnīckī
bèstīdnīk, vok. -īče, mn. -īci
bèstīdnōst i **bestídnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
bèstija, gen. mn. bēstījā (zvijer; isp. bèštija)
bēstijālan, -lna
bestijalitet, -éta
bestijalnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bestjèlesan, -sna (ijek.)
bestjèlesnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
bēstraga (pril., bēz trāga, tj. bilo kamo)
bèstranačkī
bèstrasnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèstrastan, -sna
bèstrāvan, -vna
bèstrupac, -pca (nakaza bez trupa)
bēstrv, bēstrvi (iščeznuće)
bēstrva (pril., daleko ili ne zna se kuda)
bèstūžan, -žna
bèstūžnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
besùbjekatnī i **besùbjektnī**
bèsūđe i **bèsude**
bèsvesnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
bēsvēst, -ēsti, instr. -ēsti i -ešću (ek.)
bèsvestan, -sna (ek.)
bèsvestica (ek.)
bēsvijest, -ijesti, instr. -ijesti i -ješću (ijek.)
bèsvjesnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
bèsvjestan, -sna (ijek.)
bèsvjestica (ijek.)
bèsvrsnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèšačan, -čna (bez šake)
bèšačnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèšāvan, -vna (bez šava)
Bēščanin, mn. -āni
Bēščanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
bēščāst, bēščāsti, instr. -āsti i -ašću
bèščastan, -sna
bèščastiti, -īm (t. bèsediti); imperf. bèščašćāh; prid. trp. bèščašćen
bèščāšće i **bèščašće**
bèščedan, -dna
bèščednōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèščīnje i **bèščinje** (bezakonje)
bèščovečan i **bēščovečan,** -čna (ek.)
bèščovečnōst i **bēščovečnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
bèščovječan i **bēščovječan,** -čna (ijek.)
bèščovječnōst i **bēščovječnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
bèščūlan, -lna
bèščūvstven
bèščùvstvenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèšćutan, -tna 77 c
bèšćutnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bešećeran, -rna
bèsičica
bèšičnī
bèšika, dat. -ci, gen. mn. bèsīkā
Bēška, dat. Bēški
bèšnjènje (ek.)
bèštija, gen. mn. bēštījā (pogrd.; isp. bèstija)
bèšūman, -mna
bèšūmnōst i **bešúmnost,** -osti, instr. -osti i -ošću
bēta (grčko slovo β; srednjega roda: vēlikō bēta); bēta-čestica, bēta-zrāke, -zrāci (β-čestica, β-zrake, -zraci)
bètič (ptica)
Bètlem, Bètlehem i **Vitlejem**
betondžija
bezákon (imenica; bezakonje); **bezákon,** -a, -o (pridjev)
bezákonīckī
bezákonīk, vok. -īče, mn. -ici

bezákonje 80 a
bèzalkohōlan, -lna
bezàzlenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bezázoran, -rna
bezázornōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèzbedan, -dna (ek.)
bèzbednōst i bezbédnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
bèzbjedan, -dna (ijek.)
bèzbjednōst i bezbjédnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
bèzbōjnōst i bezbójnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bezbōlnōst i bezbólnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Bezborotko 209
bèzboštvo, gen. mn. bèzboštāvā
bèzbožac, -šca, vok. -šče, gen. mn. bèzbožācā
bèzbožničkī
bèzbožnīk, vok. -iče, mn. -īci
bèzbožništvo
bèzboznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèzbriga, dat. -zi, gen. mn. bèzbrīga
bèzbrižnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèzbrōjnōst i bezbrójnost, -osti, instr. -osti i -ošću
bèzdan i bèzdān, gen. mn. bèzdanā (ponor); **bèzdan,** -a, -o (prid.; bez dna); **Bèzdan** (geogr.)
bèzdelica (ek.)
bèzdetan, -tna (ek.)
bèzdetka, dat. -tki, gen. mn. -tkī (ek.)
bèzdetnica (ek.)
bèzdetnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
bèzdjelica (ijek.)
bèzdjetan, -tna (ijek.)
bèzdjetka, dat. -tki, gen. mn. -tkī (ijek.)
bèzdjetnica (ijek.)
bèzdjetnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèzdušan, -šna 88 a
bèzdušničkī
bèzdušnīk, vok. -iče, mn. -īci 87 e
bèzdušnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bezèmljāš, -āša
bèzgaćnīk, vok. -iče, mn. -īci
bèzglasnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèzglavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. bèzglavācā
bèzglavost, -osti, instr. -osti i -ošću
bezgràničan, -čna
bèzgrešan, -šna (ek. i ijek.)
bèzgrešnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
bezidéjnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèzimenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèzimūćan, -ćna
bezìzglednōst i bezizglédnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bezìzlaznost, -osti, instr. -osti i -ošću
bezizražájnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bezjāče, -eta
bèzjāčkī
bèzjak, vok. -ače, mn. -āci (seljak)
bezjèzičnjāk, mn. -aci (zool.)
bèzlatičnica (bot.)
bèzličan, -čna
bèzličnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèzlistac, -sca, gen. mn. bèzlistācā (bot.)
bèzlistan, -sna
bèzloban, -bna
bèzlobnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèzmalo (gotovo, umalo; drugo je, npr.: bez malo truda ne može se to postići)
bèzmatak, -tka, mn. bèzmaci, gen. bèzmatākā (roj bez matice)
bèzmatičan, -čna
bèzmatičiti se, -īm se (ostati bez matice, postajati bezmatak; t. bèsposličiti)
bèzmēran, -rna (ek.)
bèzmērnōst i bezmérnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
bèzmesan i bèzmēsan, -sna
bèzmirīsan, -sna
bèzmjēran, -rna (ijek.)
bèzmjērnōst i bezmjérnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
bèzmlečan, -čna (ek.)
bèzmlečnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
bèzmlječan, -čna (ijek.)
bèzmlječnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
bèzmoćnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bezmokraćnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèznačajan, -jna
bèznačājnīčkī
bèznačājnīk, vok. -iče, mn. -īci
beznačájnost, -osti, instr. -osti i -ošću
beznáčelan, -lna
beznáčelnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèznādnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèznāđe i bèznade
bèznožac, -šca, gen. mn. bèznožācā
bezobličan i bèzoblīčan, -čna
bezobličnōst i bezoblíčnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bezòbraština
bezòbraznica, vok. bezòbraznice i bezòbraznico 87 e
bezòbraznīk, vok. -iče, mn. -īci
bezòbraznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bez ōbzīra (na nešto; akc. i: bēz obzīra) 98 m
bezobzírnōst, -osti, instr. -osti i -ošću

bèzočan, -čna
bezočànstvo, gen. mn. bezòčanstāvā
bèzočiti, -īm (t. bèsediti); pril. sad. bèzočēći
bèzočnica, vok. bèzočnice i bèzočnico
bèzočnīčkī
bèzočnīk, vok. -īče, mn. -īci
bèzočnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèzočnjāk, vok. -āče, mn. -āci
bezodvlačan, -čna
bèzokōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bezopásnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèzoporučan, -čna
bèzosećājan, -jna (ek.)
bezosećájnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
bèzosjećajan, -jna (ijek.)
bezosjećájnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
bèzoštvo
bèzotpōran, -rna
bezotpórnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bezrazložnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèzrečno (ek.)
bèzrječno (ijek.)
bèzrodnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèzrotkinja
bèzrukac, -kca
bez sumnje 98 m
bèzub
bèzubōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèzukūsnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèzūman i bèzuman, -mna 88 a
bèzūmlje i bèzumlje
bèzūmnīčkī i bèznnmīčkī
bèzūmnīk i bèzumnīk, vok. -iče, mn. -īci
bèzūmnōst i bèzumnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèzupka, dat. -pci, gen. mn. bèzubākā i bèzupkī (zool.)
bezuslóvnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bezùspešan i bèzuspešan, -šna (ek.)
bezùspešnōst i bèzuspešnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
bezuspješan i bèzuspješan, -šna (ijek.)
bezùspješnōst i bèzuspješnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
bezùtešan, -šna (ek.)
bezùtešnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
bezùtješan, -šna (ijek.)
bezùtješnost, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
bezùvetan, -tna (ek.)
bezùvetnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
bezùvjetan, -tna (ijek.)
bezùvjetnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
bezùzročan, -čna
bezùzročnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèzverac, -vērca, vok. -verče, gen. mn. bèzverācā (ek.)
bèzvēran, -rna (ek.)
bèzvērje (ek.)
bèzvērka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
bèzvērnica (ek.)
bèzvērnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
bèzverstvo i bezvérstvo (ek.)
bèzvetrica (ek.)
bèzvjerac, -vjērca, vok. -vjerče, gen. mn. bèzvjerācā (ijek.)
bèzvjēran, -rna (ijek.)
bèzvjērje (ijek.)
bezvjērka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
bèzvjērnica (ijek.)
bèzvjērnīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
bèzvjerstvo i bezvjérstvo (ijek.)
bèzvjetrica (ijek.)
bèzvlāđe i bezvlađe
bèzvlāšće i bèzvlašće
bèzvōljnōst i bezvóljnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèzvrēdan, -dna (ek.)
bèzvrēdnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
bezvrédnostan, -sna (ek.)
bèzvremen (ek. i ijek.)
bèzvremenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
bèzvrijedan, -dna (ijek.); komp. bezvrèdnijī (ek. i ijek.)
bezvrijednōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
bezvrijèdnostan, -sna (ijek.)
bèzvūčan, -čna
bèzvūčnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèžalac, bežaoca, vok. bèžaoče, gen. mn. bèžalācā (ek.)
bèžan, gen. mn. bežānā (ek.: 1. onaj koji rado bježi, 2. zool.); **bežān,** bežāni (ek., bježanje, bijeg)
bežànija (ek., bježanje); **Bežànija** (geogr.)
bežamjskī (prema Bežànija)
bèžati (ek.), bèžīm, -īš, -ī, bežímo i bèžīmo, bežíte i bèžīte, bèže; imperf. bežāh, -āše...; aor. bèžah, 2. i 3. bèža i bèža, mn. bèžasmo...; imperat. bèži; pril. sad. bežéći i bèžeći; pril. prošl. (od)bèžāv(ši); prid. rad. bežao, -ala
bèždreban, -bna (ek. i ijek.)
bèžednōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bèžen (prid.)
bežénstvo
bežičan, -čna 80 a
bèžīlan, -lna
bèživotan, -tna
bèžižnōst, -osti, instr. -osti i -ošću

bèžučan, -čna
bèžučnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
BH (skrać. za Bosna i Hercegovina, npr. na automobilima)
Bianca (Bijanka), gen. Bianke 167 b
Biankin (Bijankin) 167 b
biàndrija (brak žene istodobno sa dva muža)
bianuēlan, -lna (koji izlazi dvaput na godinu)
bíbac, -pca, vok. bípče, gen. mn. bībācā
Bibērče, -eta (nar. prip.)
bibérnjača
bìblija, gen. mn. bìblījā
bìblījskī
bibliògraf
bibliografija
bíbliofīl, -ila i **bibliòfil**, -ofila
bibliòmān, -ána i **bibliòman**, -òmana
bibliotēčkī i **bibliotečnī**
bibliotéka, dat. -ci 48 a; 155 h
bibliotèkār, -ara, vok. bibliotekaru i -āre
bibliotekárev i **bibliotekárov**
bibliotèkārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
bibliotèkārkin
bicikl, gen. mn. bìcīkla i bìcikala pored bicíklā
bicīklist(a)
bicīklističkī
bicìklistkinja
bič, bíča, mn. bìči, bíčā i bìčevi, bìčeva 50 a; 51 b
bìčak, bìčaka i **bičak**, -āka (dug nož)
bičálo i **bičalo**
bičálje 51 b
bičáljica
bìčār, -ára i **bičār**, -āra, vok. bíčaru i bíčāre
bìčaš, -áša i **bičāš**, -aša
bíče, -eta (dem. od bîk) 53
bičèvalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. bičèvalaca
bičèvānje 51 b
bìčevati i **bičovati**, bìčujem (t. devòvati)
bìčić, bìčića i **bìčīć**, -ića (dem. od bič i bîk)
bìčjī i **bičijī**
bičkaratī, -ām (puckarati bičem; t. čeprkati)
bìčkāš, -āša, vok. bìčkāšu (razuzdan muškarac)
bìčkija (nož)
bičvar (ptica)
bíće 53; 57
bićèrīn, -ína (pokr., čaša)
bídermajer (stil)
bíđža, vok. bìdžo (patuljak, strašilo)
Bīđ (rijeka)
bìfe, -èa, mn. -èi, gen. -éā, ak. -èe 165 b
bifèdzija
bìftek, mn. -ci, gen. bìftekā
bifurkácija
bigàmija
bigàmist(a)
bìglisati, -šem (t. prìmicati); imperat. bìgliši; pril. sad. bìglisūći
bìgotka, dat. -tki, gen. mn. -tkī
bìgotnost, -osti, instr. -osti i -ošću
bìgotskī
bìgotstvo
Bìhać, -aća
Bihāćanin, mn. -ani
Bihāćānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
bìhaćkī
bìhorh, mn. -si (pauk)
bījāh v. bìti
Bijanka (Bianca) 167 b
Bijankin (Biankin) 167 b
bìjanko-mjēnica (-mēnica)
bijèda, vok. bijedo (ijek.)
bijedan, -dna (ijek.); komp. bjèdnijī
bijèditi, bījedīm (ijek., t. cijèditi)
bijednica (ijek.)
bijedničin (ijek.)
bijednīk, vok. bijednīče, mn. -īci (ijek.)
bijèdnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
bijèdēnje (prema bijèditi)
bījeg (ijek.), lok. bijègu, mn. bjēgovi i bijezi, gen. bjegòvā i bjēgōvā, dat. bjegòvima i bjēgovima
bījel (i **bīo** 71 b), bijèla (ijek.); odr. bījelī; komp. bjēljī 27, 6; Bijelī Drìm 13 a
bijelā, bijelē, dat. bījelōj (ijek., na oku)
bijèlac, -lca, vok. bijelče, gen. mn. bijelāca (ijek.) 11 f; 70 c
Bijelā Stijēna (geogr.)
bījel bjēlcāt i **bjèlcat** (ijek.)
bijèlčev (ijek.)
Bijèlić (ijek., prezime) 41
bijèlìti, bijelīm (ijek., činiti nešto bijelim; t. cijèditi); **bijèlìti se**, bijelīm se (ijek., činiti sebe bijelim)
bijelka i **bjēlka**, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
bijelo (pril.) 26 a
bijèlo-crven (ijek., bijel i crven, npr. bijèlo-crvenā zāstava); **bijèlocrven** (crven s bijelom nijansom) 35 d
bijèlonja (ijek.)
Bijelo Pōlje 12; iz Bijelōg Pōlja 87 c
bijèlōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
bijelj, lok. bijèlju, mn. bjēljevi, bjeljévā i bjēljēvā, dat. bjeljèvima i bjēljevima (ijek.)
bijèljenje (ijek., prema bijèliti i bijèljeti)

bijèljeti, -līm (ijek., postajati bijel; t. blijedjeti); **bijèljeti se**, -līm se (ijek., biti bijel); drugo je bijèliti i bijèliti se
Bijeljina (ijek.)
Bijeljinac, -īnca, vok. -īnče, gen. mn. Bijeljinācā (ijek.)
Bijeljinka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
bijeljka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek., riba)
Bijenāle, -la (u Veneciji)
bijènīj, -ija i **bijenījum**
bijes (ijek.), lok. bijesu (vragu) i bijèsu (ljutini), mn. bijesi, bijèsa, bijesima i bjèsovi, bjesova i bjèsōva, bjesòvima i bjèsovima (27, 2) pored bijèsovi, bijèsōvā, bijèsovima
bijèsan, -sna (ijek.); odr. bijesnī; komp. bjēšnjī
bijesnica (ijek.)
bijesnīk, vok. -ıče, mn. -īci (ijek.)
bijèsnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
bijest, bijesti, lok. bijèsti, instr. bijesti i biješću (ijek., pokr.)
Bikini, -ija (geogr.); **bikini**, -ija, mn. -iji (naziv za vrstu kupaćeg kostima; bikini-kòstīm)
bilabijāl, -āla
bilabijālan, -lna
bilač, -āca (pokr., čaplja)
bllab; bilah vàlah
bilànca, gen. mn. -áncā
bilancīrati, -làncīrām (t. večerávati)
bilàncist(a)
bilančèvina i **bilànčevina** (bank.)
bilančni (prema bilànca)
bilans
bilànsist(a)
bilansirati, -lànsīrām (t. večerávati)
bilansnī (prema bilans)
Bilbao, Bilbaa, dat. Bilbau 167 a
Bileća, Bileće
Bilećanin, mn. -ani
Bilećānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
bilećki
Bilić (prezime) 41
bìlijār, -ára
bilijārda, gen. mn. bilijārdā i bìlijārdī (broj)
bilijārskī
bilijūn, -úna i **billiōn**, -óna
bīlo, gen. mn. bîlā (puls; planinska kosa); Bîlo-gòra 152
bilogorskī
bilo kākav, -kva
bīlo kō, bílo kòga 91 f
bilo kòjī, bílo kòjēga
bílo kòlik
bilo štā, bilo štō, bilo čèga
bílo tkō, bílo kòga 91 f
Bilozerskī 205
bìljača, gen. mn. biljāčā
bìljār, -ára, vok. biljaru i -āre (1. onaj koji skuplja bilje, 2. igra štapovima i kuglama, bilìjār)
Biljārda (dvorana za biljar u bivšem cetinjskom dvoru)
bìljčica
bìljeg, mn. -zi, gen. bìljēgā (ijek.) 34 d
bìljega, dat. -zi, gen. mn. bìljegā (ijek.)
bìljegovati, -ujem (ijek., t. òdlikovati)
bìljegovina (ijek.)
bìlješčica (ijek.)
bìlješka, dat. -šci, gen. mn. bilježākā (ijek.) 34 d; 75 e
bìljèter, -éra, vok. bìljetēru
bìljètērka, dat. -ki, gen. mn. -kī
bìlježenje (ijek.)
bìlježitī, -īm (ijek., t. bèsediti) 34 d
bìlježje (ijek.)
bìlježnica (ijek.)
bìlježničkī (ijek.)
bìlježnīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
bìlježnikovica (ijek.)
bìlježništvo (ijek.)
bìljicār (zool.)
biljisati ne nego bìglisati
bîljkin (prema bîljka)
biljòjedac, -jeca, gen. mn. -jedācā
biljūr, -úra (kristal)
bimbaša (tur. vojnički čin)
bimilēnij, -ija i **bimilēnijum**
bînačkī (prema Bînča); Bînačkā Mòrava
Bînča
bìnòkl, gen. mn. binóklā i bìnōklā
binjadžija i **binjedžija**
binjāk, -áka, mn. -áci i **bìnjek**, mn. -ci, gen. mn. bìnjēkā (jahaći konj)
bio v. bîjel 71 b
bio-bibliogràfija (biografija i bibliografija)
bioce, bioca i bioceta, mn. bioca, gen. bjelácā i bjēlācā, dat. bioćima (ijek., bjelance)
biocenóza
bioćug, mn. -zi (ijek.)
biogènеza i **biogenéza**
biogeogrāfija
Biogrād i **Biògrad** (nā mōru) 36
biogradskī i **biogradskī** (drugo je beògradskī)
biograf
biografija
biohèmija i **biokèmija**
biohèmījskī i **biokèmījskī**
Biokovo, Biokova i **Biokova**, Biokovē
biolog, mn. -zi

biològija
biološkī
biomehànickī
biomehànika, dat. -ci
biomètrija
biomètrijskī
biòna, gen. mn. biónā (ijek.)
bīónīca i **biònica** (ijek.)
biónjača i **biònjača** (ijek.)
biosféra
bīoskop i **biòskop**
biosociològija
bio-stānica (biološka stanica)
birač, -áča, vok. bîraču (koji bira); **Birač**, Bîrča (geogr.)
birāčiti, biračīm (pabirčiti; t. jednáčiti)
birāčkī (prema birač); **biračkī** (prema Bîrač)
biralīšnī
bîrānōst i **bîranōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
birćūz (gostionica) 165 b
Birčanin, mn. -āni
birìndži (prvi)
bîrka, dat. bîrki, gen. mn. bîrākā (vrsta ovce)
biro, -òa, instr. -òom, mn. -òi, gen. -óā
birokrācija i **birokràtija**
birokràt(a)
birokratskī
birtija
birtijica (dem. od birtija)
bisáčcī, bisācācā (mn. m. r., dem. od bisage, bisázi)
bisāškī (prema Bisāg)
bisérak, -rka, vok. bîserče, mn. bîsérci, gen. bisērākā
bîserče, -eta
bisērčica
biser-grána
bîserka, dat. -ki, gen. mn. -kī
bîskati, bîštēm (t. víkati); imperat. bîšti; pril. sad. bîstūći
biskùpījskī
Bismarck (Bizmark) 172 c
bismìlāh (uzv.)
bîsta, gen. mn. bîstā 165 b
bistijerna (cisterna)
bistrānga, dat. -gi, gen. mn. -gī (pastrva)
Bistrica (geogr.); **bistrica**, gen. mn. bîstrīcā (šljiva i dr.)
Bistričanin, mn. -āni
Bistričanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
bistričkinja (šljiva)
bistróća
bistròok
bistrōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bistròumnost, **bistròunmost** i **bistroúmnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
bîstvo ne nego bivstvo
Bîšćanin, mn. -āni (čovjek iz Bihaća; obično Biháćanin)
Bîšćanka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Bihaća; obično Biháćanka)
Bîšće i Bîšće v. Bihać
bîtak, -tka, mn. bici, bîtākā
bitāndžiti se, -īm se (t. dèvōjčiti)
bitānga, dat. -gi, gen. mn. bitāngā i bitangi
Bitča 195 f
bîti, bûdēm, -ēš... (supletivno: jèsam, jèsi, jēst, jèsmo, jèste, jèsu; enklitike: sam, si, je, smo, ste, su bez akc.); imperf. bējāh (ek.), bījāh (ijek.) pored bēh, bēše, bēše, bēsmo, bēste, bēhu (ek.), bjēh, bjēše, bjēše, bjēsmo, bjēste, bjēhu (ijek.); aor. bih, bî, bî, bismo, biste, bîše; imperat. bûdi; pril. sad. bûdūći; pril. prošl. bivši; prid. rad. bîo, bîla 35 b; 42 b; 96 b; 101 d
bîti (udarati); prez. bijēm, -ēš..., 3. mn. bijū; imperf. bijāh, -aše...; aor. bih, 2. i 3. bi, mn. bismo...; imperat. bîj; pril. sad. bijući; pril. prošl. (iz)bîv(ši); prid. rad. bîo, bîla; prid. trp. bijen, bijèna, bijèno; oblici bjēn, bjèna, bjèno, bît, bîta, bîto i biven, bivèna, bivèno smatraju se pokrajinskima
bîtka, dat. bîci i bîtki 66 c, gen. mn. bîtākā; bîtka kod Siska 20 c
bitnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Bîtola (makedonski) 212
Bîtolj (mak. Bîtola) 212
Bîtoljac, -ōljca, vok. -ōljče, gen. mn. Bîtoljācā
Bîtōljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
bivačnī (prema bìvak)
bîvō(l), bívola
bívōlče, -eta
bivolčić i **bivolčić**
bivolskī
bivoljača
bivstven
bîvstvo, gen. mn. bîvstāvā
bivstvòvati, bivstvujēm (t. đevòvati)
Bizančanin i **Vizančanin**, mn. -āni
Bizančanka i **Vizančanka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
Bizant i **Vizant** 155 f
Bizàntija i **Vizàntija**
bizàntījskī i **vizàntījskī**
Bizantínac i **Vizantínac**, -nca, vok. Bizantīnče, Vizantīnče, gen. mn. Bizàntīnācā, Vizàntīnācā (stanovnik Bizanta, Vizanta); **bizantínac** i **vizantínac** (spletkar i sl.)

bizántinskī i vizántīnskī
bizantskī i vizàntskī; Bizantskō Cārstvo
bīzārnost, -osti, instr. -osti i -ošću
Bizmark (Bismarck) 172 c
bìzmut
bìznis
bīznismen
bizutèrija
Bjalistok (Białystok) 187
bjȅčva, gen. mn. bjȅčava (ijek.)
bjèdilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. bjèdilācā (ijek.)
bjednóća (ijek.)
bjȅgati, -ām (ijek., t. vrāćati)
bjȅglić (ijek.)
bjȅgnuti, -ēm (ijek., pobjeći; t. čučnuti)
bjȅgstvo ne nego bjèkstvo
bjègūć, -ūća (ijek.)
bjegùnac, -nca, vok. bjȅgūnče, gen. mn. bjègūnācā (ijek.)
bjègunačkī (ijek.)
bjegúnče, -eta (ijek.); zbir. bjègunčad, -ādi
bjegúnčev (ijek.)
bjegùnica (ijek.)
bjegùničin (ijek.)
bjegúnstvo (ijek.)
bjéka, dat. -ki (ijek.)
bjȅkstvo, gen. mn. bjȅkstāvā (ijek.)
bjȅl, bjèla (ijek., vrsta hrasta; drugo je bȉjel)
bjȅlača (ijek.)
bjelàjica (ijek., bijela čarapa)
bjelánce, -ánca i -ánceta i **bjelânce**, -ânca i -ânceta (ijek.)
bjelančevina i **bjelánčevina** (ijek.)
bjelàncevinast i **bjelančevinast** (ijek.)
bjelanjak, -njka, mn. -njci, gen. bjèlānjākā (ijek.)
bjèlara, gen. mn. bjȅlarā (ijek., pralja)
bjelàsati se, -am se (ijek., t. čeprkati)
Bjelàsica (ijek.)
bjȅlast (ijek.)
bjȅlās, bjȅlāša i **bjèlās**, bjeláša, vok. bjȅlāšu (ijek., konj bijelac)
Bjèlāšnica (ijek.)
bjèlava (ijek.)
bjèlavica (ijek.)
bjȅlāvka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ijek., medicinski izraz: leukom)
bjȅlcāt i **bjèlcat** (ijek.)
bjelèusnast (ijek.)
bjèlica, gen. mn. bjȅlīcā (ijek.)
bjelīcan (ijek.)
bjèlīcast i **bjeličast** (ijek.) 52 b
bjèlidba, gen. mn. bjèlidābā (ijek.)
bjèlija, gen. mn. bjȅlījā (ijek., bijela pogača)
bjȅlīka, dat. -ci, gen. mn. bjȅlīkā (ijek.)
bjèlikovina (ijek.)
bjèlilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. bjèlilācā (ijek.)
bjèlīlo, gen. mn. bjȅlīlā (ijek.)
bjèlīlja i **bjèlilja** (ijek.)
bjelìna (ijek.) 27, 5
bjèliočev (ijek.)
bjèlizna, gen. mn. bjȅlīznā (ijek.)
bjȅlka i **bijelka**, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
bjȅlkast (ijek.)
bjelo- (ijek., prema bȉjel; u riječima kao: bjelodan, bjelòlik)
bjelòbor (ijek.)
bjelòbrad (ijek.)
bjelòbrdskī (ijek.)
bjelòbrk, -a, -o; **bjȅlobrk**, vok. -če, mn. -ci (ijek.) 87 a
bjȅlocvāt (ijek.)
bjelòčnica (ijek.)
bjelòca (ijek.)
bjelòdan (ijek.) 35 d
bjelòdun (ijek., bot.)
bjelogardījae, -jca, vok. bjȅlogardījče, gen. mn. bjelogàrdījācā
bjelogàrdist(a) (ijek.)
bjelòglav (prid.); **bjeloglāv** (imen.) (ijek.)
bjelòglavica (ijek.)
bjelòglāvka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
bjelògorica i **bjelogòrica** (ijek.)
bjelogoričnī i **bjelogoričnī** (ijek.)
bjelògrab (ijek.)
bjelògrabovina (ijek.)
bjelògriv (ijek.)
bjelògrlast (ijek.)
bjelògrlī (ijek.)
bjelògrud (ijek.)
bjèlogus (ijek., ptica)
bjelòguza (ijek., ptica)
bjèlōjka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
bjelòjug (ijek., južni vjetar)
bjelòkapac, -pca (ijek., kiša sa snijegom)
bjelòkorac, -ōrca, gen. mn. bjelòkorāca (ijek., nož s bijelim koricama)
bjelòkorast (ijek.)
bjelòkos (ijek.)
bjelokosnī (ijek.)
bjȅlokōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
bjelòkozan, -žna (ijek.)
bjelòkoznōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
bjelòkrīlica (ijek., mŭharica bjelòkrilica)
bjelòkrp (ijek., modròvōljka bjelòkrpa)
bjelokŕvnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)

Bjelòlasica (ijek.)
bjelòlik (ijek.)
bjèlolīst (ijek., bot.)
bjelòmorskī (ijek.)
bjelònog (ijek.)
bjelònoga (ijek.)
bjelònogālj (ijek.)
bjelònogast i **bjèlonogast** (ijek.)
bjeloočnica (ijek.)
bjelopàndara (ijek., vrsta šljive)
Bjelopāvlić (ijek.)
bjelòpāvlićkī (ijek.)
bjelòpērka, dat. -ki, gen. mn. bjelòperākā i bjelòpērkī (ijek.)
bjelòpjegast (ijek.)
bjelòpjegav (ijek.)
bjelopjegavōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
Bjelòpoljac, -ōljca, vok. -oljče, gen. mn. Bjelòpoljācā (ijek.) 87 d
bjelòpoljskī (ijek.) 88 e
bjelòprug (ijek.)
bjelòput (ijek.)
bjelòputan, -tna (ijek.)
bjelòputnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
bjelòrep (ijek.)
bjelòrepka, dat. -pci i -pki, gen. mn. bjelòrepākā i bjelòrepkī (ijek.)
bjelòruk (ijek.)
bjelòrun (ijek.)
Bjēlorus (ijek.) 87 d
Bjelorùsija (ijek.) 87 d
Bjēloruskinja (ijek.)
bjelòsapac, -pca, gen. mn. bjelòsapāca (ijek.)
Bjelostijènac, -nca, vok. Bjēlostijenče, gen. mn. Bjelòstijenācā (ijek., čovjek iz Bijele Stijène)
bjelòstijenskī (ijek., prema Bijelā Stijèna)
bjelòsvjetskī i **bjelosvjètskī** (ijek.)
Bjēloš, -oša, vok. Bjēlošu (ijek.)
bjelòšljiva (ijek.)
bjēlotōk (ijek.)
bjelòtrepast (ijek.)
bjēlotrn (ijek.)
bjelòuh (ijek.)
bjelòuška, dat. -šci i -ški, gen. mn. bjelòušākā (ijek.)
bjèlōv, -ova, vok. bjēlove, gen. mn. bjelòva (ijek., pas); **bjèlov** (ijek., pridjev prema bjēl, hrast)
Bjelovār, -ára (ijek.) 41
Bjelovárac, -rca, vok. Bjēlovārče, gen. mn. Bjelòvārācā (ijek.)
Bjelovárčev (ijek.)
Bjelovárka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
Bjelovárkin (ijek.)
bjelovedrina (ijek., slaba naoblačenost)
bjèlovina (ijek.)
bjelovljev (ijek., prema bjèlōv)
bjelòvrat (ijek.)
bjelúce, -úca i -úceta, mn. -úca, gen. bjelúcā i bjèlūtācā (ijek.)
bjēlūg, mn. -zi (ijek.)
bjèluga, dat. -zi, gen. mn. bjēlūgā (ijek.)
bjèlulja, gen. mn. bjēlūljā (ijek.)
Bjeluš (ijek.)
bjèluša, gen. mn. bjēlušā (ijek.)
bjelùšast (ijek.)
bjelùšina (ijek., vrsta trave)
bjèluška, dat. -šci i -ški, gen. mn. bjèlušākā (ijek.)
bjelútak, -tka, mn. -úci, gen. bjèlutākā (ijek.)
bjèljac v. bìljac
bjèljača, gen. mn. bjēljača (ijek.)
bjèljār, -ára, vok. bjēljaru i -are (ijek.)
bjèljara, gen. mn. bjēljārā (ijek.)
bjeljàrica (ijek.)
bjèljīk, -ika, mn. -íci (ijek., vrsta hrasta)
bjèljina, gen. mn. bjēljina (ijek., augm. od bìjelj; drugo je Bijeljina)
bjèsnica (ijek.)
bjèsnīk, vok. -íče, mn. -íci (ijek.)
bjèsnilo, gen. mn. bjēsnīlā (ijek.)
bjèsniti ne nego bjèsnjeti
bjesnóća (ijek.) 27, 5
bjèsnulja, gen. mn. bjēsnūljā (ijek.)
bjèsnjeti, bjèsnīm (ijek., t. žèljeti); imperf. bjèsnjāh 27; 78 b
bjesòmučan, -čna (ijek.)
bjesòmučnica (ijek.)
bjesòmučnīk, vok. -íče, mn. -íci (ijek.)
bjesòmučnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
bjèsōv, bjesòva, vok. bjēsove, gen. mn. bjesóvā (ijek.)
bjesòvati, bjèsujēm (ijek., t. devòvati)
bjesòvčina (ijek.)
bjèsnjēnje (ijek., prema bjèsnjeti)
Bjeta (Bèta) 191
bjèžalac, bjèžaoca, vok. bjèžaoče, gen. mn. bjèžalācā (ijek.)
bjèžan, bjèžana, gen. mn. bjēžānā (ijek.: 1. onaj koji rado bježi, 2. zool.); **bjēžān,** bjēžani (ijek., bježanje, bijeg)
bježànija (ijek.)
bjèžati, -īm (ijek., t. bèžati)
Blāca, Blātācā
Blackburn (Blekbern) 171 b
Blāčanin, mn. -āni (čovjek iz Blātācā; drugo je Blāćanin)
Blāčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Blātācā; drugo je Blāćanka)

Blȁćanin, mn. -ȃni (čovjek iz Blȁta; drugo je Blȃčanin)
Blȁćanka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Blȁta; drugo je Blȃčanka)
blȁćenje (prema blȁtiti)
blàgājnicin
blagajnȉčkī
blàgajnik, vok. -īče, mn. -īci
blagočȃstiv
blagòća
blagòćudan, -dna
blagòćudnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
blȃgodat, -āti, instr. -āti i -aću pored **blagodat**, -ati, instr. -ati i -aću
blȃgodatan i **blagòdatan**, -tna
blagòdet, -eti, instr. -eti i -eću (ek., blagodat)
blagodetan, -tna (ek.)
blagòdjet, -djeti, instr. -djeti i -djeću (ijek., blagodat)
blagòdjetan, -tna (ijek., blagodatan)
Blagoev 197
blagoglasnost, -osti, instr. -osti i -ošću
blagòhotan, -tna
blagòhotnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
blagoizvòleti, -ìzvolīm (ek.); aor. blagoizvòleh, 2. i 3. blagoizvòle, mn. blagoizvòlesmo...; imperat. blagoizvòli; pril. prošl. blagoizvòlēv(ši); prid. rad. blagoizvòleo, -la
blagoizvòljeti, -ìzvolīm (ijek.); aor. blagoizvòljeh, 2. i 3. blagoizvòlje, mn. blagoizvòljesmo...; imperat. blagoizvòli; pril. prošl. blagoizvòljēv(ši); prid. rad. blagoizvòlio, -vòljela
blagopòčīvsī
blagorèčiv
blagorèčivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
blagorjèčiv (ijek.)
blagorjèčivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
blagòrodnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
blagòrode
blagòroden
blagosíljati, -gòsīljām (t. večerávati)
blagoslívljati, -gòslīvljām (t. večerávati)
blagoslòven, -ènа
blagoslòviti, -gòslovīm (t. ponačiniti); prid. trp. blagoslovljen
blágōst, -osti, instr. -osti i -ošću
blagotvòrnost, -osti, instr. -osti i -ošću
blagovaonica i **blagovaònica**
blȃgovēran i **blagòveran**, -rna (ek.)
blagòvesnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
Blȃgovēsti, Blagovéstī i Blȃgovēstī, dat. Blagovéstima i Blȃgovēstima (ek.)
blagovèstēnskī (ek.)
Blagovèstēnje i **Blagovešténje** (ek.)
Blȃgovijest, -ijesti, instr. -ijesti i -iješću
blȃgovjēran i **blagòvjeran**, -rna (ijek.)
blagòvjesnīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
blagovjèstēnskī (ijek.)
Blagovjèstēnje i **Blagovješténje** (ijek.)
blagovòleti, blagòvolīm (ek.); imperf. blagovoljāh, -āše...; aor. blagovòleh, 2. i 3. blagovòle, mn. blagovòlesmo...; imperat. blagovòli; pril. sad. blagovòlēći; pril. prošl. blagovòlēv(ši); prid. rad. blagovòleo, -la
blagovòljeti, blagòvolīm (ijek.); imperf. blagovoljāh, -āše...; aor. blagovòljeh, 2. i 3. blagovòlje, mn. blagovòljesmo...; imperat. blagovòli; pril. sad. blagovòlēći; pril. prošl. blagovòljev(ši); prid. rad. blagovòlio, -vòljela
blagòvremen (ek. i ijek.)
blagòvremenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
blagòzvūčan, -čna
blagòzvūčnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
blànjača
blašče, -eta (marvinče)
blȁtnjača (jabuka)
Blȁzēnka, dat. -ki
Blažin (prema Blaža i Blažo, gen. Blaže)
Blážov (prema Blážo, gen. Bláža)
blebètati, blèbećēm, -eš..., 3. mn. blèbećū; imperf. blèbetāh, -āše...; aor. blebètah, 2. i 3. blèbetā i blebèta, mn. blebètasmo...; imperat. blebèći; pril. sad. blèbećūći; pril. prošl. (pro)blebètāv(ši); prid. rad. blebètao, -la i blèbetao, -āla
bléčati, -īm (bléčī ovca; t. čúčati)
blêd, bléda (ek.) 37 a; komp. blêđī
blédeti, -īm (ek., postajati blijed; t. žíveti); imperf. blédāh
blèdica (ek., malokrvnost)
blèdičan, -čna (ek., prema blèdica)
blèdičast (ek.)
blèdilo (ek.)
bledòbolja (ek.)
blédocŕven i **bledocŕven**, -èna (ek.)
bledòća (ek.)
blêdokŕvan, -vna (ek.)
bledokŕvnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
bledòlik (ek.)
bledòlikōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
blédoplâv i **bledòplāv** (ek.)
blédōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
bledòvit
blédozèlen i **bledozèlen**, -èna (ek.)
blêdozût i **bledòzūt** (ek.)
blêdskī
bledùnjav (ek.)

bledunjávko (ek.)
bledùnjavōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
blēđahan i **blèdahan**, -hna (ek.)
blēđan (ek.)
blēđēnje (ek., prema blédeti)
blējati, -īm (t. čúčati); imperat. bléji
blēka, dat. blēci (blečanje)
Blekbern (Blackburn) 171 b
blekètati, blèkećēm (t. blebètati)
blēkna 9 b
blēnuti, -ēm (t. čēznuti)
blêsak, -ska, mn. blêsci, gen. blêsākā i blêskovi, gen. blêskōvā (ek.)
blēsavitl, -īm (t. nādničiti) i **blesávitl**, blèsāvīm (t. jednáčiti)
blesavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bléska, dat. -sci, gen. mn. blêsākā i bléskī (ek.)
bléskati, blêskām (ek., sijevati; t. čárati) i **blēskati**, -ām (t. vraćati)
blésnuti, blêsnēm (t. kíhnuti) i **blēsnuti**, blēsnēm (ek., sijevnuti; t. čučnuti)
blesúra (rana, povreda)
blēšnjak, mn. -āci (ek., blijeska)
blēštati, bléštīm (ek., sjati; t. čučati)
blēštav (ek.)
bleštavilo (ek.)
blēštavōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
blēštilo (ek.)
blihati, blîhām i **blíjati**, blîjām (imati proljev; t. čárati)
blíjati v. blíhati
Bliher (Blücher) 172 c
blījed, blijèda (ijek.) 26 a; komp. bljēđī 27, 6
blijèdjeti (ijek.), blijèdīm, -īš . . ., 3. mn. blijèdē; imperf. blijèđāh, -āše . . .; aor. blijèdjeh, 2. i 3. blijèdje, mn. blijèdjesmo . . .; imperat. blijèdi; pril. sad. blijèdēći; pril. prošl. (pro)blijèdjēv(ši); prid. rad. blijèdio, blijèdjela
blijedo (ijek., pril.)
blijèdocŕven i **bljedocŕven**, -ėna (ijek.)
blijèdoplâv i **bljedòplāv** (ijek.)
blijèdōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
blijèdozèlen i **bljedozèlen**, -ėna (ijek.)
blijèdožūt i **bljeđožūt** (ijek.) 35 d
blijèdēnje (ijek., prema blijèdjeti)
blījesak, -ska, mn. blījesci, gen. blījesākā i bljēskovi, gen. bljēskōvā (ijek.) 26 a
blijèska, dat. -sci, gen. mn. blījesākā i blijèskī (ijek.)
blijèskati, blijeskām (ijek., sijevati; bolje blîskati; t. cijèpati; drugo je bljēskati)
blijèsnuti, blījesnēm (ijek., t. sijèvnuti)
bliješnjāk, mn. -āci (ijek., blijèska)
blijèštānje
blijèštati (ijek., sjati), blijèštīm, -īš . . ., 3. mn. blijèštē; imperf. blijèštāh, -āše . . .; aor. blijèštah, 2. i 3. blijèšta, mn. blijèštasmo . . .; imperat. blijèšti; pril. sad. blijèštēći; pril. prošl. (za)-blijèštāv(ši); prid. rad. blijèštao, -la
bliještiti, blijèštīm (ijek., t. vrijèditi) v. blijèštati
blîskati, -ām (sijevati; t. vraćati)
Blîskī ístok (istok) 13 b
blîsko (pril.)
blîskōst, -osti, instr. -osti i -ošću
blîsnuti, -ēm (sijevnuti; t. čučnuti)
blîstavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
blîzak, blîska i bliska; komp. blîžī
blizančе, -eta; zbir. blîzančād, -ādi; mn. blizančići
blîzanka, dat. -ki, gen. mn. blîzanākā i blîzānkī
blîznac, -àca, vok. blîznače, gen. mn. bliznácā
blîznačići (mn. m. r., prema blîznac)
blîznāk, -áka, vok. blîznače, mn. -áci
blîzoća
blîzōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bližnjājiv (u kome ima blîznī: bližnjajivo platno)
blobòtati, blòbоćēm (t. blebètati)
blōk; blōk-písmo; blōk-tarifa
blondīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī 65, 10
Bloomfield (Blumfild) 171 c; 171 e
Blskov 198 b
blúćēnje (prema blútiti)
blúdeti, -īm (ek., lutati; t. živeti); imperf. blúđāh
blúdjeti, -dīm (ijek., lutati; t. žívjeti); imperf. blúđāh
blûdničiti, -īm (t. sûmporiti); pril. sad. blûdničēći
blûdnīčkī
blûdnīk, vok. -īče, mn. -īci
blúdnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
blúdēnje (prema blúdeti i blúdjeti)
Blumfild (Bloomfield) 171 c; 171 e
Blücher (Bliher) 172 c
bljēčkati se, -ām se (o blatu; t. vraćati)
bljēčkavica
bljèdica (ijek., slabokrvnost)
bljèdičan, -čna (ijek., prema bljèdica)
bljèdičast i **bljedičast** (ijek.)
bljèdilo (ijek.)
bljedòbolja (ijek.)
bljedocŕven i **blijèdocŕven**, -ėna (ijek.)
bljedòća (ijek.) 56, 8

bljedokŕvnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
bljedolik (ijek.) 35 d
bljedòlikōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
bljedòplāv i blijédoplâv (ijek.)
bljedovit (ijek.)
bljedozèlen i blijèdozèlen, -ena
bljedožūt i blijèdožût (ijek.) 35 d
bljedùnjav (ijek.)
bljedunjávko (ijek.)
bljedùnjavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bljēdahan i bljèđahan, -hna (ijek.)
bljēdan (ijek.)
bljêsak, -ska, mn. -sci, gen. bljêsākā i bljēskovi, bljēskova (ijek., pored blijesak)
bljēskati se, -ām se (ijek., sjati; t. vrāćati; bljēska se, npr., svijetlo oružje prema suncu, bljēskajū se toke na prsima; drugo je blijèskati i blîskati)
bljēsnuti, -ēm (ijek., prema bljēskati, tj. sinuti; t. čūčnuti; drugo je blijèsnuti i blîsnuti)
bljéštati, -īm (ijek., bliještati; t. čúčati)
bljēstav (ijek., blistav)
blještávilo (ijek.)
blještavost, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
bljèstilo (ijek.)
bljûštac, -šca, gen. mn. bljûštācā (bot.)
bljūtavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bljūtkōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bljùvaćī (koji je za bljuvanje)
bljùvotak, -tka, mn. bljùvoci, gen. bljùvotākā
bōa, bōē, dat. bōi, instr. bōōm, mn. bōe, bôā, boama (udav, zmijski car)
Boa de Bulonj (Bois de Boulogne) 169 b
Boalo (Boileau), gen. Boaloa 169 a
bōbac, -pca, vok. bōpče, gen. mn. bōbācā
bōbičav i bobíčav
bōbičavōst i bobíčavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bōbić
bōbnjača, gen. mn. bōbnjāčā
bobòtati, bobоćem (t. blebètati)
Boccaccio (Bokačo), gen. Boccaccia 167 a
bōčan, bōčna i bōčna (prema bōk)
bōčat i bōčatan, -tna
bòčēnje (prema bòčiti)
bōčica (dem. od bōca)
bōčina (augm. od bōk)
bōčiti, -īm (npr. lakte; t. lòmiti)
bōčka, dat. -ki, gen. mn. -kī (pribadača)
bōčno (pril.)
bōčnjāk, mn. -āci (gdje se spremaju boce)
bōdac, bōca, gen. mn. bōdācā i bodácā (probadi)
bōdač, -āča (vrsta ribarske mreže)
bòdāčkī (npr. bodačkı vēz)
bōdar, bōdra i bodra
bōdēč, -éča, vok. bōdeču, instr. -ečom, (riba)
bòdènje (prema bòsti)
Bòdlēr (Baudelaire), -éra
bodlérovskī 167 k
bòdljaca, gen. mn. bōdljača
bòdljika, dat. -ci, gen. mn. bōdljīka
bodljòkožac, -šca, gen. mn. bodljòkožācā
bōdrōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Bôdul i Bôduo, Bōdula
Bôdūlka, dat. -ki, gen. mn. -kī
bōdulskī
Bōđānl
bòdānskı
bòēm i bòhēm, -éma, vok. bōēmē i bōhēme
bôg, bōga; personificirano vlastito ime velikim slovom: Bôg, Bōga 8 b; 8 c
bóga, dat. -gi, vok. bôgo (hipok. od bôg); **Bóga** (žensko vlastito ime)
bōgac i bògac, bokca, vok. bōkče, gen. mn. bōgācā (siromah) 75 c
bōgačkī
bogaćenje
bōgami i bógami (pril.)
bogatášče, -eta
bogatášičin
bōgatiti, -im (t. bèsediti); imperf. bògaćāh; prid. trp. bōgaćen
bogatstvo i bogatstvo, gen. mn. (od oba oblika) bogatstāva
Bōgdān, -ána i **Bógdan**, Bōgdāna, vok. (od oba oblika) Bōgdāne; Jûg Bōgdān, gen. Jug-Bogdāna 87 i
Bógica 65, 1
Bógin (prema Bóga) 65, 3
bōginja, gen. mn. bōginjā (božica); bōginja Héra 8 b
boginjavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bògme i bôme (pril.) 98 n
bōgobojāznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bogobojažljiv
bogobojažljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bogočášće i bogočašće
bogòljubnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bogòmil v. bogùmil
bogomóljac, -ljca, vok. bōgomōljče, gen. mn. bogòmōljācā
bogomòljačkī
bogomŕzac, -sca, vok. bōgomŕšče, gen. mn. bogòmŕzācā

bogorâditi, -gòrādīm (prositi »boga radi«; t. krijumčáriti); imperf. bogòrādāh
bogòrodičin i **bogoròdičin**; **Bogòrodičin** i **Bogorôdičin** (od Bogòrodica i Bogorôdica)
Bògosav i **Bogôsav**
Bogosavljev i **Bogôsavljev** (prema Bògosav i Bogosav)
Bògoslav i **Bogôslav**
bogòvaćkī (prema Bogôvada) 84 a
Bogòvađa
bogòvetnī
bôg te pîtā(j) 98 p
bogumil
bogùmilskī
bogùmrzak, -ska
bôgznā (pril., npr.: nije on bogzna kakav junak; drugo je: sam bog zna gdje je on); bôgznā kàkav, bôgzna kòlik, bôgznā gdjê, bôgznā kāko
bòhēm i **bòēm**, -éma, vok. bòhēme i bòēme
bohèmist(a)
bohemìstičkī
bohemìstika, dat. -ci
bohèmistkinja
bohemizam, -zma, gen. mn. -ìzāmā
Bòhinj
bòhīnjskī; Bòhīnjskō jēzero; Bòhīnjskā Bistrica
Boileau (Boalo) 169 a
Bois de Boulogne (Boa de Bulonj) 169 b
bôj, bòja; boj na Mišaru; boj na Vučjem dolu 20 c
bòja; ázo-bòja, indàntrēn-bòja
bojadisaònica
bòjadžija (1. bojadisar, 2. borac, bojdžija)
bojágī ne nego bajági
bojâlī (prid. indekl., koji je u boji, obojen); bojàli čákšire
bòjazan, -zni, instr. -zni i -žnju
bojàžljiv
bojàžljivac, -ívca, vok. -ívče
bojàžljivost, -osti, instr. -osti i -ošću
bòjdžija, gen. mn. bòjdžīja
Bòjičin (prema Bòjica)
bòjīlnī
bòjīšnī
bòjiti, -īm (t. lòmiti); imperat. bôj
bòjler, gen. mn. bòjlerā
bòjovnik, vok. -íče, mn. -íci
bòjovnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bòk, bòka, lok. bòku, mn. bòci, bòkā i bòkovi, bòkōvā; Crkvènī Bôk (geogr.)
Bòka, dat. Bòki i Bòci 65, 5; Bòka Kòtorska, gen. Bòke Kòtorskē
Bokačo (Boccaccio), gen. Bokača 170 a
bokàčovskī (u stilu Boccaccia, Bokača)
bòkāl, -ála 70 a
bokàlić
bokčija (prema bógac)
Bòkčilo
Bòkeljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
bokokòtorskī; Bokokòtorskī záliv (záljev)
bokòrić
bòksač, -áča, vok. bòksāču, instr. -ačem (ne -áčom)
bòks-mèč
bokùnić (dem. od bòkūn)
bôl, bôli, lok. bóli, gen. mn. bólī, dat. bólima i **bôl**, bôla, lok. bólu, mn. bólovi, bólōvā, bolovima 70 a
bôlahan, -hna
bôlan, -lna i **bōlan**, bòna
bōlanča (hist.; novac)
bòlāndža (vaga)
bòlēć, -éća
bolèćica
bolèćiv 56 b
bolèćivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Bòleslav
bolèsnica
bolèsničin
bolèsničkī
bolèsnik, -íka, vok. bòlesnīče, mn. -ici 82 d
bòlest, -esti, lok. bolèsti i bòlesti, instr. -esti i -ešću 54 b 1, gen. mn. bolèstī i bòlestī, dat. bolèstima i bòlestima
bòlestan, -sna
bolèšljiv 82 d i **bolèžljiv**
bolèšljivac, -ívca, vok. -ívče, gen. mn. bolèšljivācā
bolèšljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bolèština
bòleti, bòlī (ek., t. žèleti)
bolèzanja (ek.)
bolèžljiv (ek.) i **bolèšljiv**
Bòlīvija
bolivījskī
bòlnica 70 d 2
bòlničār, vok. -aru i -āre, instr. -ārom i -ārem
bòlničārev i **bòlničārov**
bòlničarka, dat. -ki, gen. mn. -kī
bòlničarkin
bòlničkī
bôlnīk, vok. -íče, mn. -íci
Bolognese (Bolonjeze) 170 c
Bolónjac, -njca, vok. Bòlōnjče, gen. mn. Bòlōnjācā
Bolonjeze (Bolognese) 170 c
Bòlōnjka, dat. -ki, gen. mn. -kī
bòltadžija (trgovac)
bòljē-gorē 98 f
bòlje réći 98 o
bòlje rèkāvši 98 o

Bȏljeslav
bȏljeti, bòlī (ijek., t. žèljeti)
boljètica (bolest)
bȏljevačkī
Bóljēvčanin, mn. -āni
Bóljēvčanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
bȏljēzan, -zni, instr. -zni i -žnju (ijek.)
boljèžljiv (ijek.)
boljítak, -tka, mn. -íci, gen. bòljītākā
bȏljka, dat. -ci, gen. mn. -kī (bolest)
boljševīckī i **boljsèvickī**
boljsèvīk, -íka, vok. bȏljševīče, mn. -ici i **boljsèvik,** boljšèvika, vok. -če, mn. -ci, gen. mn. boljšèvīkā
boljsevlzácija
boljševizam, -zma
bȏmba, gen. mn. bȏmbā i bȏmbī
Bombaj (Bombay) 167 m
bòmbārda, gen. mn. -ārdā i -ārdī (prangija)
bombàrdman, -ána
bombàstičan, -čna
bombàstičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Bombay (Bombaj) 167 m
bòmbōn, -óna i **bombòna,** -ónē
bombȏnčić
bombȏndžija
bombonijéra
bȏme i **bȏgme** (pril.)
Bonapȃrte, -ea i **Bonàpārta,** Bonàparte
bonapàrtist(a)
bonapartističkī
bȏnbōn ne nego bòmbōn
bȏnco v. bónzo
bonifikácija
bónzo, bónza, mn. bónzi
bȏr, bȏra, lok. bòru, mn. bȍri, bórā i bòrovi, bòrōvā (crnogorično drvo) 9 c; **bòr,** bȏra, lok. bóru (kem. element); bȏr-vazèlīn, -ína
bórac, bórca, vok. bȏrče, gen. mn. bȏrācā i **bòrac,** bòrca, vok. bȏrče, gen. mn. bȏrācā i borácā; Sávez bȏrācā
bòrāč, -áča, vok. bȏrāču (borac); **Bòrač,** Bórča (geogr.)
bȏračkī
bȏravīšnī
bȏrbenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Bȏrbin (prema Bòrba, novine)
Bȏrča 50 a
Bordeaux (Bordo) 169 a
bȏrdō, -òa (boja, vino); **Bòrdō,** -òa (Bordeaux) 169 a
bòrdōskī
bordúra (opšav, obrub)
Borđa (Borgia) 170 b
bȏreālan, -lna
bórer 165 b
Borgia (Borđa) 170 b
bȏrić 58
borićak, -ćka, mn. -ćci, gen. bòrīćākā
bòrilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. bòrilācā
Borja 178 a
Bȏrka, dat. -ki
Bȏrkin
bȏrnējskī (prema Bòrneo)
Bòrneo, -ea 167 a
bòrnīrānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Borodino 180; 182
borotòčac, -čca, gen. mn. boròtočācā (zool.)
bòrovičan, -čna
bòrovīčka, dat. -ki, gen. mn. -kī
bòrovičkī
bòrović (vrsta bundeve)
borόvnjača (bot.)
borόvnjak, -áka, mn. -áci (zool.)
bȏršč (vrsta juhe)
Bosánac, -nca, vok. Bȏsānče, gen. mn. Bòsānācā 11 b
Bosánče, -eta; zbir. Bòsančād, -ādi
Bosánčetov
Bosánčev 11 e
bosančica (pismo)
Bȏsanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Bòsānkin
bòsanskī; Bòsanskī Nȏvī 12; Bòsanskā Grȁdiška 11 d; Bòsanskā ŭlica 17; bòsanskī pašàluk 20 a
Bȏsfor i **Bȏspor**
bȏsforskī i **bȏsporskī**
bòsilak, -ioka, vok. -ioče, gen. mn. bòsilākā
bȏsiljak, -īljka, vok. -īljče, gen. mn. bòsiljākā
Bòsīljka, dat. -ki
Bòsīljkin
bòsjāk, -áka, vok. bȏsjāče, mn. -áci
Bȏsna, dat. Bȏsni (ne Bosnoj); Národnā Repùblika Bȏsna i Hèrcegovina 12
bosȏća
bosònogōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Bȏspor i **Bȏsfor**
bȏsporskī i **bȏsforskī**
bostȃnčić
bostȃndžija
bȏsti, bòdēm, bòdēš, bòdē, bodémo i bòdēmo, bodéte i bòdēte, bòdū; imperf. bòdijāh, -āše...; aor. bòdoh, 2. i 3. bȏde, mn. bòdosmo...; imperat. bòdi; pril. sad. bòdūći; pril. prošl. (iz)bòdāv(ši) i (iz)bōv(ši); prid. rad. bȏ, bòla; prid. trp. bòden, -ena
Bȏston (geogr.) 171 h
bȏšča, gen. mn. bȏšča (marama)
bošćàluk, mn. -ci
bȏščica
bòšnjāčkī
Bȏšnjāk, -áka, vok. Bȏšnjāče, mn. -áci

Bošnjȁkinjin
botànīcār
botaničārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
botaničkī; Botànīčkī vȓt (u Zagrebu)
Botičeli (Botticelli), gen. -ija 167 k
botičèlōvskī (potez) 167 k
Botju 203
bòtničkī; Bòtničkī záljev (záliv)
Botticelli (Botičeli), gen. -ija 167 k
Bourdelle (Burdel), gen. Bourdellea 167 k
Bòvić (geogr.)
bovićkī
bōzadžija
bōzadžijinica (žena bozadžijina)
bōzadžijskī
bōzadžinica
bòže sàčūvāj 98 p
bōžica, gen. mn. bōžīca (boginja) 8 b; **Bōžica** (ime)
bōžičin (prema bòžica); **Bōžičin** (prema Bōžica)
Bōžić (crkv.) 15 a; **Bōžić** (prezime)
bōžićevati i **bōžićovati**, -ujēm (t. òdlikovati)
bōžićnī 15 d; Bōžićnī ōtoci, Bòžićna ōstrva (geogr.)
bōžićnica
bōžijī i **bōžjī**
bōžjačkī (prema bōžjak); **bōžjačkī** (prema bòžjāk)
bōžjāk, vok. -āče, mn. -āci (prosjak); **bōžjak**, -áka, vok. bōžjače, mn. -áci (vitez templar)
bōžjī i **bōžijī**
božúrak, -rka, mn. -rci, gen. mn. bòžūrākā
br. (skrać. za broj) 145 a
brābōnjčiti, -īm (t. pābirčiti)
brāca, vok. brāco; **brāca**, vok. brāca
brāč, lok. bráču, mn. brāčevi, gen. brāčevā i bračévā (vrsta tambure); **Brāč**, Bráča (geogr.)
Brāčanin, mn. -ani
Brāčanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
brāče, brāčā (mn. ž. r., vinski kom); **brāče**, -eta (sr. r., hipok. od brātac)
Brácēvci, Brāčevācā (geogr.)
brāčić (mahovina)
Brāčinac, -īnca, vok. -īnče
brāčkī; Brāčkī kánal
brāčnī
brāčnīk, mn. -īci
brácnōst, -osti, instr. -ošću i -ošću
brāća 55 a; svēta (svētā) Brāća, tj. Ćiril(o) i Metod(ije)
brāćenje (prema brātiti se)
brāćīnci, brāćinācā (mn. m. r., brāća)
brādavičar (gušter)
brādavičast
brādavičav
brādavičica (dem. od brādavica)
Bradley (Bredli) 171 b
brāhijalan, -lna
brahikèfal
brahikèfālan, -lna
brahikefālija
brabilògija
brahiòlārija (zool.)
brahiopóda (zool.)
Brāhma i **Brāma**
brāhmān i **brāmān**, -ána
brahmánac i **bramánac**, -nca
brahmanizam i **bramanizam**, -zma
brakòlomnīk, vok. -īče, mn. -īci
brakoráspusnī
Brāma i **Brāhma**
brāmān i **brāhmān**, -āna
bramánac i **brahmánac**, -nca
bramanizam i **brahmanizam**, -zma
brambùrāć, -áća (rak)
brāncīn i **brānzīn**, -ína (riba)
brānča (škrga)
branhijáti (mn. m. r., životinje koje dišu škrgama)
brānhije, brānhijā (mn. ž. r., škrge)
brānīč, -íča, vok. brānīču i **brānič**, brāniča, gen. mn. brānīčā 52, 10; 58
Brāničevac, -ēvca, vok. -ēvče, gen. mn. Brāničevācā
Brānicēvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Braničevo (geogr.)
brānīk, -íka, mn. -ici
brānilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. brānilācā
brānilačkī
brānilaštvo (ne branioštvo) 70 d 3
brānitēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
brániti, brānīm (t. hvaliti) 52, 10
brānzīn i **brāncīn**, -ína (riba)
Branjevo 188 a
Brašáncevo (blagdan)
brāšnav i **brāšnjav**
brāšnjača, gen. mn. brāšnjāča
brat 55 a (u mn. obično brāća, ali u poeziji i: brāti, brātā . . .)
bràtac, bràca, vok. brāče, gen. mn. brātācā
bratánac, -nca, vok. bratanče, gen. mn. bràtānācā i **bratanac**, -anca, vok. bratanče, gen. mn. bratanācā
bratànicin (prema bratànica)
bratanić i **bratanić**
bratenac, -ēnca, vok. -enče, gen. mn. bratenācā (ek.)
brāti, bērēm, -ēš . . ., 3. mn. bērū i bèrēm, bèrēš, bèrē, berémo i bèrēmo, beréte i bèrēte, bèrū; imperf. brāh, brāše . . . i bērijāh, -āše . . . pored bērāh, -āše . . . ; aor. brāh, 2. i 3. brā, mn. brāsmo . . .; imperat. bèri; pril. sad.

bĕrūći i bèrūći; pril. prošl. (nà)brav(ši); prid. rad. brão, brála; prid. trp. brân

brátičina i brátična (bratova kći)

brátić 56, 7

bratija (pogrd.)

brátjenac, brátjēnca (ijek.), vok. brátjenče, gen. mn. brátjenācā (u nar. pjesmi zbog potrebe stiha i gen. brátijenca)

bratoùbilačkī

bratoubístvo, gen. mn. bratoùbīstāvā

bratoùbojica

bratoubójstvo, gen. mn. bratoùbōjstāvā

brátskī i brâtskī

brátstvenīk, vok. -īče, mn. -īci i **bratstvènīk**, -ika, vok. brátstveniče, mn. -íci

brátstvo i brâtstvo, gen. mn. brátstava

bratučed 87 a

bratučeđa

brâunīng, mn. -zi (revolver); **Brauning** (Browning) 171 e

brâvac, -vca, vok. brâvče, gen. mn. brâvācā

brávče, -eta

brávārev i brávārov (prema brávar); **bravárev i bravarov** (prema brávār)

bravárija

bravèćī i brâvećī

brâvljī

brázdača, gen. mn. brázdača (tehn.)

brazdíčati, -ām (t. čeprkati)

brázditi, brázdīm (t. hváliti); imperf. brâžđāh; prid. trp. brážđen

Brazīl, -íla (država)

Brazílac, -lca, vok. Brázīlče, gen. mn. Brázilāca (prema Brázīl)

Brázīlija (grad)

Brazilijánac, -nca, vok. Brázilijānče, gen. mn. Brazilijānācā (prema Brázīlija)

Brazilijánka, dat. -ki, gen. mn. -kī (prema Brázīlija)

Brázīlka, dat. -ki, gen. mn. -kī (prema Brázīl)

brazlèta, gen. mn. brazlétā (narukvica, grivna)

brážđenje (prema brázditi)

brbljárija

brbljávac, -avca, vok. -avče, gen. mn. brbljávācā

brbljávōst, -osti, instr. -osti i -ošću

brbótati, brbóćēm (t. blebètati) i **brbotáti**, brbóćēm (t. gonétati)

brbúkatī, brbūčēm (t. gonétati); imperat. brbúči; pril. sad. brbúčūći

brč, brča (mnoštvo, obilje)

brčak, brčka, mn. -čci, gen. brčākā (malen val); **brčak**, brčka, mn. brčci, gen. brčaka (bot.); **Brčak**, -áka, vok. Brčače, mn. -áci (čovjek iz Brčkog)

brčanskī i brčkī (prema Brčko)

brčenov (brčenova trava)

brčić (dem. od brk)

brčina, gen. mn. brčīnā (augm. od brk)

brčište

brčīti, brčīm (udarati paoce u glavčinu točka; t. hváliti)

brčkalo

brčkati, -ām (t. vrâćati)

brčkav

brčkavica

brčkī i brčanskī (prema Brčko)

Brčkō, Brčkōga

brčnī

brčnuti, -ēm (t. čučnuti)

Brdovčak, -áka, vok. Brdovčače, mn. -áci

Brdovčanin, mn. -āni

Brdovčanka, dat. -ki, gen. mn. -kī

brdovečkī

brdovitōst, -osti, instr. -osti i -ošću

brdskī i brdskī

brđānče, -eta; zbir. brđančād, -ādi

brđanin, mn. brđāni; Đémo Brđanin (nar. pj.)

brđanka, dat. -ki, gen. mn. -kī

brđanskī

brẽča (šljunak)

brẽčak, -čka, mn. -čci, gen. brečaka (zool.)

brẽčast

brẽčati, -īm (t. čučati)

brẽčiti, -īm (tresnuti, lupiti koga o zemlju; t. zgrčiti)

Bredihin 180 a

Bredli (Bradley), gen. Bredlija 171 b

brèđati, -ām (t. čitati)

brẽdōst, -osti, instr. -osti i -ošću

brẽg (ek.), vok. brẽže, lok. brégu, mn. brẽgovi, bregóvā i brẽgova, dat. bregòvima i brẽgovima; u poeziji i: brẽzi, brégā, brẽzima

brègālnickī

bregóvit (ek. i ijek.)

bregòvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)

brègulja, gen. mn. brẽgūljā (ek. i ijek., ptica)

bregùnica (ek. i ijek., bregulja)

brèguša, gen. mn. brẽgūšā (ek. i ijek., bregulja)

Brehm (Brem) 172 c

brèktati, brẽkćēm (t. hùktati)

Brem (Brehm) 172 c

brẽme, brẽmena (ek. i ijek.), mn. bremèna, -énā, -ènima

brȅmenit (ek. i ijek.)
brȅmenitōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
brènčati, -īm (t. čučati)
brèndi, -ija (rakija)
brèskov i **brèskov** (ek. i ijek.)
brèskovača i **brèskovača** (ek. i ijek.)
brèskovina i **brèskovina** (ek. i ijek.)
brèskva, gen. mn. brȅsākā i brèskvī (ek. i ijek.)
breskvòlistan, -sna (ek. i ijek.)
brȇst, brésta, mn. bréstovi (ek.)
brèstača, gen. mn. brèstača (ek. i ijek., zool.); **Brèstača** (geogr.)
brȅstak, -ska, mn. -sci, gen. brȇstākā (ek., dem. od brȇst); **brèstāk**, -áka, mn. -áci (ek. i ijek., brestik)
brèstić (ek. i ijek.)
brèstīk, -ika, mn. -íci (ek. i ijek., brestova šuma)
brèstov (ek. i ijek.)
Brèstovac, -ōvca (ek. i ijek.)
brèstovača (ek. i ijek.)
brestòvīk, -íka, mn. -íci (ek. i ijek.)
brèstovina (ek. i ijek.)
brèsčić (ek. i ijek., dem. od brȇg i od brijeg)
brȇšće (ek.) 55 c
brèza, gen. mn. brȇzā (ek. i ijek.)
brèzast (ek. i ijek., koji je šarene glave, npr. vô)
brèzica (ek. i ijek.)
brèzić (ek. i ijek.)
brèzīk, -ika, mn. -íci (ek. i ijek.)
brèzje (ek. i ijek.)
brèzov i **brèzov** (ek. i ijek.) 52, 2
Brèzovac, -ōvca (ek. i ijek.)
brèzovača i **brèzovača** (ek. i ijek.)
brèzovačkī (ek. i ijek.)
Brèzovica (ek. i ijek.)
brèzovickī (ek. i ijek.)
brèzovina i **brèzovina** (ek. i ijek.)
brèžak, -ška, mn. -šci, gen. brèžaka (ek.)
brèžan, -žna (ek.)
brèzina (ek. i ijek., augm. od brȇg i od brijeg)
brežȕljak, -ljka, mn. -ljci, gen. brežūljākā (ek. i ijek.)
brežuljast (ek. i ijek.)
brežuljčić (ek. i ijek.)
brèžuljkast (ek. i ijek)
brȇgljez (ptica)
Brȇgudac, iz Brȇgudca (mjesto u Istri) 82 b 1
brȉčiti, brȉčīm (t. hváliti)
brȉdak, brȉtka i britka
brídeti, -īm (ek., t. živeti); imperf. brídāh
brídjeti, -dīm (ijek., t. živjeti); imperf. brídāh
brȉdž; brȉdž-rēmi, -ija 62 b
brídenje (prema brídeti i brídjeti)
Brȉga 8 d
brigàdist(a) (član radne brigade)
brigàdistkinja
brijač, -áča, vok. brijāču, instr. -ačem (ne -ačom)
brijačev
brijačica (žena brijačeva ili žena koja brije)
brijačkī
brijačnica
brijaćī 56 a 1
brijaćica (britva)
Brijàrej
brijati, brijēm (t. grijati) 56 a 1
brijeg (ijek.) 31 a 1, vok. briježe, lok. brijègu, mn. brȇgovi 32 a, gen. brȇgova i brȇgovā, dat. brȇgovima i brȇgovima; u poeziji: brijezi, brijègā, brijezima
brijest, brijèsta, mn. brijèstovi (ijek.) 27, 2
brijèstak, -ska, mn. -sci, gen. brijestākā (ijek.)
briješće (ijek.) 55 c
brijèzonja (ijek., vô šaren po čelu)
briježak, -ška, mn. -šci, gen. briježākā (ijek.)
briježan, -žna (ijek.)
Brijuni i **Brióni** (mn. m. r.); Mali Brijūn; Vȅlī Brijūn
brijūnski; Brijunskī ōtoci
brilijant, gen. mn. brilijanātā
brilijantskī
briljant, gen. mn. briljanātā
briljantan i **briljantan**, -tna
briljantskī
Brindisi (Brindizi), gen. -ija 170 e
Brindizi (Brindisi), gen. -ija 170 e
Brióni (tal.) i **Brijuni**
brisač, -áča
brisačica
brīsāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
Brisel, Brisela (Bruxelles, gen. -esa)
briselskī
brîskī (prema Brîst)
Brîst, lok. Brístu
Brîšćanin, mn. -ani (čovjek iz Brista)
Brîšćanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Britānac, -nca, vok. Britānče, gen. mn. Britānaca
Britanija
Britanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
britko (pril.)
britkōst, -osti, instr. -osti ili -ošću
brížđati, -īm (šibati, sjeći, npr. brížđī vjetar; t. čučati)
brižditi, -īm (ridati; t. čámiti); imperf. brižđāh

brìžljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
brìžnost, -osti, instr. -osti i -ošću
Brjusov 178 a
brkaćenje (prema brkatiti)
brkajlija
brkić (brčić); **Brkić** (prezime)
brkljača, gen. mn. brkljāčā
brkljoč, -oča, vok. brkljoču, gen. mn. -oča (ptica)
brljavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. brljavācā
brnača, gen. mn. brnāčā (drljača)
brnčati, -īm (t. čučati)
broć, broća
brōćac, -ćca
brōćanskī (prema Broćno)
brōćast
brōćika, dat. -ci, gen. mn. brōćīkā
brōćiti, -īm (t. lomiti)
Broćno
brōćnjak, mn. -āci (gdje raste broć)
Broćnjanin, mn. Brōćnjani, gen. Broćnjānā
Brōćnjānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Brod na Kupi 12
brodārče, -eta
brodārev i **brodārov**
brodārīčin (prema brodārica)
brodić, brodića i **brodić,** -ića
brōditi, -īm (t. lomiti); imperf. brođāh
brodivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Brodnjica (Brodnica) 188 c
brodogràdilīšnī
brodográdēnje
brodogrāđevnī
brodolómac, -mca, vok. brodolōmce, gen. mn. brodolomācā
brodòlomnīk, vok. -iče, mn. -īci
brodotoč (zool.)
brodotočac, -čca, gen. mn. brodotočacā
brodovlasnīčkī
brodovlasnīk, vok. -īče, mn. -īci
brodovlasnīštvo
brodskī i **brodskī;** slavonskobrodskī; bosanskobrodskī; brodskā općina 20 a
Brođanin, mn. -āni
Brođanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
brodēnje (prema brōditi)
Brođinjskī (Brodziński) 188 c
brojač, -ača, vok. brojaču, instr. -ačem (ne -áčom)
brojačica
brojàničnīk, mn. -īci (bot.)
brojati, -īm (t. bežati); imperat. broj
brojčan
brojčānica
brojčānīk, -íka, mn. -íci
brojilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. brojilācā
brojiti, -īm (t. lomiti); imperat. brōj
brōjnīk, mn. -īci (mat.)
brōnc, brōnca i **brōnca,** brōncē (pored bronza)
brončan i **brònzan**
brončati, -ām (prevlačiti broncom; t. čitati)
brōnh, mn. brōnhi, gen. bronha
brònhija, gen. mn. brōnhījā
brònhijalan, -lna
brònbiola
bronhitis i **bronhitis** 158 a
brōnza, brōnza i **brōnc(a)**
brònzan i **brončan;** Brònzanī Majdan (geogr.)
Brooklyn (Bruklin) 171 c
Browning (Brauning) 171 e
Brôz-Ivékovićev Rjèčnīk, Rječnık, Rjêčnīk (Rjèčnīk, Rjêčnīk, Rječnīk Brôza i Ivékovića) 89 d
brožditi, -īm (greznuti u zlo; t. lomiti); imperf. brožđah
brstiti, -īm (t. lòmiti); imperf. bršćah; prid. trp. bršćen i bršten pored **brstiti,** brstīm (t. hváliti); imperf. bršćah; prid. trp. bršćen i bršten
brūčan, -čna (prema brūka)
brùčiti, -īm (brukati; t. grčiti)
Bruklīn (Brooklyn) 171 c
Brundo (ime medvjedu) 9 a
brùsāč, -áča, vok. brùsaču, instr. -ačem (ne -áčom)
brùsačkī
brùsaćī (brùsaćī kāmen)
brusárev i **brusárov**
Brùselj, Brùselja (zast., Brisel)
brùsić
brùsionica i **brusiònica**
brùsiti, brûsīm (t. hváliti); imperf. brûšāh; prid. trp. brûšen
Brusníčanīn, mn. -ani (čovjek iz Brusníka)
Brusnícānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
brùsnīčkī
brúšnjača (vodir)
brutālnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
brūto (omot i roba); brūto-règistar-tōna; brūto-težina; brūto-dòhodak; brūto za nēto
brūždati, -īm (silno teći; t. čučati)
brv, brvi, lok. brvi, instr. brvi i brvlju, mn. brvi, brvī, brvima
brvčica, gen. mn. brvčīcā (dem. od brv)
brvljiv
brvljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
brzac, brsca, gen. mn. brzācā (brz čovjek); **brzac,** brzàca, gen. mn. brzácā (brza voda)
brzīć, -íća, vok. brzīću (brz čovjek)

brzìnomer (ek.)
brzìnomjer (ijek.)
brzȍća (brzina)
brzojavka, dat. -ci, gen. mn. -kī (telegram, depeša)
brzòmetka, dat. -ci i -tki, gen. mn. brzòmetākā i brzòmetkī
brzopàlaшačkī
Brzopaláńčanin, mn. -ani
Brzopaláńčanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
brzòpletōst, -osti, instr. -osti i -ošću
brzòrek, -a, -o (ek. i ijek.)
brzòreka, dat. -ci (ek. i ijek.)
brzòteča
brže i brže; brže-bolje i brže-bōlje 98 f
bûbac, -pca, gen. mn. bûbācā (želudac živadi)
bubamára
bubašvàba
bubazlàta
bùbnjača, gen. mn. bùbnjačā
bùbnjić
bubòjedac, -jeca, gen. mn. bubòjedācā
bùbotak, -tka, mn. bùboci, gen. bùbotākā
bùbreg, mn. -zi, gen. bùbrega
bùbreščić
bùbrezak, -ška, mn. -šci, gen. bùbrežakā
bùbrežni
bùbrežnjāk, mn. -āci
bubùljičast
bubùljičav
bubùljičavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bûča, gen. mn. bûčā (1. bundeva, 2. sud za piće; drugo je bûća) 49
bûčād, -ādi (zbir. prema bûče)
bûčan, -čna
bučatí, -im (činiti buku; t. čúčati)
bûče, -eta (purče); zbir. bûčād, -ādi; mn. bûčići, bûčićā
bûčēnje (prema búciti)
bùčevina (kiselo mlijeko)
bûčica (dem. od bûča)
bûčići v. bûče
bûčin (bûčino ûlje)
bûčiti, -īm (bučati; t. čámiti); imperf. bûčāh; pril. sad. bûčēći
bûčje (bukvik)
bûčka, dat. -ki, gen. mn. -kī (vrsta posude)
bûčkati, -ām (t. sûnčati) i **bûckati,** -ām (praviti maslo u bučki; t. vrâćati; drugo je bûčkati)
bûčnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bùčuk, mn. -ci, gen. bûčūkā (drvena posuda)
bûć, lok. búću, mn. bûćevi (čuperak); **bûć** (uzv., npr.: bûć ù vodu)
bûća, gen. mn. bûća (drvena ili gvozdena kugla za gimnastiku) 49
bûćati se, -ām se (igrati se bûća; t. vrâćati)
bûćav
bûće, bûćā (mn. ž. r.; ìgra nà buće)
bûćica (dem. od bûća)
bûćiti se, bûćīm se (pućiti se, nadimati se; t. hváliti; drugo je bûčiti); imperf. bûćāh se; pril. sad. bûćēći se
bûćkalo
bûckati, -ām (po vodi; t. vrâćati; drugo je bûčkati)
bućkùrīš, -íša (loše vino) 54 a
bûcnuti, -ēm (ù vodu; t. čûčnuti)
bućóglav
bùdac, búca, vok. bûče, gen. mn. bûdācā (puran)
Bùdačkī, -ōga (geogr.)
bûdāk, vok. -āče, mn. -āci
budàlcina
budàlina; Budàlina Tále (nar. pj.)
Budatín (Budatín) 195 b
Bude 210
budibòksnam(a) (vrlo čudno, naopako; drugo je: bûdi bog s nâma)
bûd(i) kō, bûd(i) kòga
bûd(i) kòji, bûd(i) kòjega
bùdilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. bùdilācā
bùdīlnīk, mn. -īci (sat)
Budímac, -mca, vok. Budīmče, gen. mn. Bùdīmācā
Bùdīmka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Budimlija (Budimac); **budìmlija** (vrsta jabuke)
Bùdīmpešta i **Bùdimpešta** 87 a; 166
budimpèštānskī
bùdist(a), gen. mn. bûdīstā
budističkī
bùdistkinja
bûditi, bûdīm (t. hváliti); imperf. bûđāh; prid. trp. bûđen
bùd(i) tkō, bûd(i) kòga
Budjejovice (Budějovice) 191
Bùdljanin, mn. -āni i **Bùdljanin,** mn. -ani (Budvanin)
Bùdljānka i **Bùdljānka,** dat. -ki, gen. mn. -kī (Budvanka)
bûdljānskī i **bùdljanskī** (budvanski)
bûdničārstvo
budnòća
bùdnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
budòār, -ára
bûdšto, budcèga (što bilo) 82 c; 101 a
bùdūći
bùdūći da i **budúći da** 100 b
budúćnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Bûdva (geogr.)

Bùdvanin, mn. -āni i **Bùdvanin**, mn. -ani
Bùdvānka i **Bùdvānka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
bùdvānskī i **bùdvanskī**
bùdzasto
búdža, vok. bûdžo (batina)
budžače, -eta
budžačić
bùdzāk, -áka, mn. -áci
budžàklija
budžati še, bûdžām se (kockati se; t. čárati)
budžèlār ne nego buđèlār
bùdžet, gen. mn. bùdžeta 62 b
budžetirati, -džètīrām (t. večeravati)
bùdžetskī
bûd, bûđi, lok. búđi
bùda, gen. mn. bûdā (plíjesan)
bùdati (se), -ām (se) (t. čitati)
bùdav
buđaviti, -īm (pljesniviti; t. nadničiti) i **buđaviti**, bùđāvīm (t. jednáčiti)
bùdavljēnje i **budávljēnje**
bùdavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
budèlar, -ára
búdēnje (prema búditi)
bùgacica (upijac)
Bùgārče, -eta; zbir. Bùgarcād, -ādi
Bùgārcica
bùgarija (tambura); **Bugàrija** (mnoštvo Bugara)
Bùgarskā; Národnā Repùblika Bùgarskā
bùgaršticа i **bugaršticа** (pjesma)
bùha, ali i **bùva** 43 a, dat. bùhi (rjeđe bùsi) 65, 11
bùhāč i **bùvāč**, -áča
bùhača, gen. mn. bùhācā (bot.)
buhačica (buhača)
bùhara i **bùvara**, gen. mn. bùhārā (zatvor); **Bùhara** (geogr.); bùhara-ćilím
bùbati se i **bùvati se**, -ām se (t. vrāćati)
bùhav
bùhavac, -āvca
bùhāvan, -vna
bùhavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bùhinjī (prema bùha)
bùin ne nego bùjīn
bûjād, -ādi, instr. -ādi i -āđu (paprat)
bùjanovačkī
bujàtričkī
bujìca, gen. mn. bujícā pored **bûjica**, gen. mn. bûjīcā
bùjičnī
bùjīn, -ína (veliki teretni konj)
bûjiti, -īm (spavati, u dječjem govoru; t. čámiti)
bújnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bùjōn i **bùljōn**, -óna
bujrùldija v. bujrùntija
bujrùntija (naredba, ukaz)
bùkāč, -áča, vok. bùkaču, instr. -áčem (ne -ačom)
bùkača, gen. mn. bùkāčā (sova)
búkati, bûcēm (t. víkati)
bùkćēnje (prema bùkteti i bùktjeti)
Bukèfal (ime konju)
bùkēt, -éta (ne puket)
bùklija, gen. mn. bùklījā (čutura)
bùklijica (dem. od bùklija)
bùkoč, -òca, vok. bùkoču, gen. mn. bukôča (sova)
bukôličkī
bùkolskī
bùkovača (batina)
bùkovačkī (prema Bùkovac); **Bùkovačkī**, -ōga (prezime, hist.)
Bùkōvčanin, mn. -āni
Bùkōvčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Bùkōvčev
Bùkovica; Špíšić-Bùkovica, gen. Špišić-Bùkovicē
Bùkovicanin, mn. -āni (čovjek iz Bùkovicē ili iz Bùkovīka)
Bùkovičanka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Bùkovicē ili iz Bùkovīka)
bùkovičkī (prema Bùkovica); **bùkovīčkī** (prema Bùkovīk)
bùktati, bùkćēm (izdavati zvuk, šum; t. hùktati)
bùkteti, -īm (ek., gorjeti; t. žèleti); imperf. bùkćāh
bùktjeti, -tīm (ijek., gorjeti; t. žêljeti); imperf. bùkćāh i bùktijāh; prid. rad. bùktio, bùktjela
bùkureškī (prema Bùkurest)
Bùkurest
Bukureštánac, -nca, gen. mn. Bukurèštānācā
Bukurèštānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
bukurèštānskī
bùkvālan, -lna,
bùkvičkī
bùkvić, bùkvića i **bùkvīć**, -íća (dem. od bùkva)
bùkvīk, -ika, mn. -íci
bùlbul, gen. mn. bùlbūlā (slavuj)
bùlče, -eta
bùldog, vok. -že, mn. -zi, gen. bùldōgā
bulèvār, -ára
bulèvārskī
bùlka, dat. -ci, gen. mn. bûlkī 70 d 2
bulùmāč, -áča i **bulùmāč**, -āča
bùlvār, -ára
bùlvārskī
bùljavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
bùljioka, dat. -ci
bùljōn i **bùljōn**, -óna

buljòok
bùljubaša i **bùljugbaša**
bùljuk, vok. -če, mn. -ci, gen. mn. bùljūkā
bùmbača, gen. mn. bùmbačā (čioda)
bumbàreće, bumbàreća (čestitka)
bùmerang, mn. -zi
bunàrčić
bunàrdžija
bunàrić
bùndžija, gen. mn. bùndžijā (buntovnik)
bùndžijin
bùndžīnstvo (buntovnost)
Bùnić (geogr.) 56 a 7
bùnilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. bùnilācā
bùnilackī
bùnjočev
bùnīšte i **bùnjīšte**
bùnōvnōst i **bunovnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
bùntōvnīčkī
bùntōvnīk, vok. -īče, mn. -īci
Bùnjevac, -ēvca, vok. -ēvče, gen. mn. Bùnjevācā
bùnjevačkī
Bùnjēvčev
Bùnjēvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
bùnjište i **bùnīšte**
bùrača, gen. mn. bùračā (mijeh za vino)
bùrāg, -ága, mn. -ázi
Bùrbōnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Burdel (Bourdelle) 169 a
Burdenko 180 a
burègdžija (prema bùrek)
bùrek, mn. -ci, gen. bùrēkā
bùrgijica
burgúndac, -únca, gen. mn. bùrgūndācā (vino)
Burgùndija
bùrgundskī
Burgùndanin, mn. -ani
Burgùndānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Bùrma (geogr.) 167 m; **bùrma**, gen. mn. búrmā i bùrmī (prsten)
Burmánac, -nca, vok. Bùrmānče, gen. mn. Bùrmānācā
Bùrmānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
burmùdžija 82 a
burùndžuk, mn. -ci (platno)
bùrza
burzijánac, -nca, vok. bùrzijānče, gen. mn. burzijānācā
buržòaskī
buržoázija
bùržūj, -úja, vok. bùržūju
bùržūjka, dat. -ki, gen. mn. -kī
bùržūjskī
busènjača
bùsija, gen. mn. bùsījā
bûsje (busenje)
Buslajev 177 a
bùsola, gen. mn. bùsōlā i **busòla**, gen. mn. busólā
Bùsovača
bùšāč, -ača, vok. bùšāču
bušačar (zool.)
bùsjī
butèlja, gen. mn. -éljā 165 b
bùtić
bùtiga i **butíga**, dat. -gi
Butler (Batler) 171 a
bútnjača i **bùtnjača**
Buttler (Batler) 171 a
bùva i sl. v. bùha i sl. 43 a
bùvāč i **bùhāč**, -ača
bùvara i **bùhara** (zatvor)
Bùvina (hrv. kipar iz 13. st.)
Bùvinin (ne Buvinov)
bùvljī (bušji)
buzdòvān, -ána (ne buzdohan) 43 c 3
buzdovándžija
Bùzećanin, mn. -āni
Bùzećānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Bùzeština (kraj oko Buzeta)
bùzetskī
bùzola i **buzòla** v. bùsola
Byrd (Berd) 171 b; 171 g
Byron (Bajron), gen. Byrona
Bžezina (Brezina) 193
Bžozovski (Brzozowski) 190

C

Cagliostro (Kaljostro) 170 c
càjzić (češljugar)
caklènjača (bot.)
càktati, cāktēm (t. hùktati)
Calcutta (Kalkuta) 167 m
Cambridge (Kembridž), gen. Cambridgea 167 d
Camden (Kemden) 171 i
Camille (Kamij) 169 a
Cantù (Kantu), gen. Cantùa 167 g
càpćēnje (prema càpteti i càptjeti)
càpraškī (prema Càprag)
càpteti v. càvteti
càptjeti v. càvtjeti

cȃr; Cȃr Lȁzār, gen. Car-Lȁzāra, dat. Car-Lȁzaru pored cȃr Lȁzār, gen. cāra Lȁzāra 87 i
cȃrevatī i **cȃrovati,** -ujēm (t. vĕrovati)
cārēvčica (bot.)
carević 56 a 9
cȃrēvka, dat. -ki, gen. mn. -kī (bot.)
cāribrodskī
Cāribrođanin, mn. -āni
Cāribrodānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
cārīcica
cāričin
carić
Cārigrad i **Cārigrād** 87 a
cārigradskī i **cārigradskī**
Carigrađanin i **Cārigrađanin,** mn. -āni
Carigrađanka i **Cārigrađānka,** dat. -ki, gen. mn. -kī
cārinārnīk i **carìnārnīk,** vok. -īče, mn. -īci
cārinīčkī
cārinīk, vok. -īče, mn. -īci
cȃrist(a)
carističkī
cȃristkinja
Carmen (Karmen), dat. Carmen ili Carmeni; prid. Carmenin (Karmenin) 167 h
cȃrovatī i **cȃrevati,** -ujēm (t. vĕrovati)
Cȃrskō Sèlo 183 b
Casablanca (Kazablanka), gen. Casablanke 167 b
Castillon (Kastijon) 169 a; 169 b
cȃvéēnje (prema cȃvteti i cȃvtjeti)
Cavour (Kavur), gen. Cavoura; prid. **Cavourov** (Kavurov) 167 g
Cȃvtaćanin, mn. -āni (čovjek iz Cȃvtata)
Cȃvtājka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Cȃvtata)
cȃvtatskī
cȃvteti, -īm (ek., cvjetati; t. žèleti); imperf. cȃvćāh
cȃvtjeti, -tīm (ijek., cvjetati; t. žèljeti); imperf. cȃvćāh; prid. rad. cȃvtio, cȃvtjela
cecèljača
cĕce-mùha (-mùva), gen. cĕce-mùhē (-mùvē)
Cecil (Sesil) 171 i
cèdar i **kèdar,** -dra, gen. mn. cĕdārā i kĕdārā
cèdilo, gen. mn. cĕdīlā (ek.)
cèdīljka, dat. -ci, gen. mn. cèdiljākā i cèdīljkī (ek.)
cèdīšte (ek.)
céditi, cêdīm (ek., t. hváliti); imperf. cêđāh; prid. trp. cêđen
cêd, céđa i **cêd,** cêđi (ek.)
cedènīk, -íka, mn. -íci (ek.)
céđēnje (ek., prema céditi)
cefalòpod i **kefalòpod**
cĕh, mn. cĕhovi
cèhmājstor
cèhmeštar, -štra, gen. mn. cèhmeštārā
cĕhovskī
Cèjlon (Ceylon) 167 m
cêl ne nego cĕo
Cel (Zell) 172 c
célac, -lca (ek., netaknut snijeg)
cèlcāt i **cèlcat** (ek.)
céletī, -īm (ek., zarašćivati, npr. rana; t. žíveti)
cèlica, gen. mn. cĕlīcā (ek., netaknuta, neorana zemlja)
celina (ek.)
celishodan, -dna (ek.)
celishodnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
cèlīš, -iša (ek.)
céliti, cêlīm (ek., isceljivati; t. hváliti)
cĕlīv (ek., bolje cĕlōv)
celívati, cèlīvām (ek., t. vencávati)
cêlka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ek.)
cêlo (ek., pril. prema cĕo); **célo** (ek., imenica s prid. dekl. u matematici: jèdno célo, dvâ céla, dĕsēt célīh...)
celóća (ek.)
celòdnēvan, -vna (ek.)
celòkup (ek., im. i prid.)
celòkupan, -pna (ek.)
celòkupnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
célōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
cèlov i **cĕlōv,** -ova (ek.)
celòvati, cèlujēm (ek., celívati; t. devòvati)
Cèlovac, -ōvca (geogr.)
cèlovačkī
celovèčernjī (ek., npr. film)
celòvit (ek.)
celòvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
celulōīd, -ída
Cêlzije, Cêlzija i **Cêlzijus,** Cêlzijusa
Cêlzijev i **Cêlzijusov**
céljēnje (ek., prema céleti i céliti)
cèment; pòrtland-cèment
cên, céna (ek., jeftin); komp. cĕnjī i cènijī
céna (ek.)
céniti, cênīm (ek., t. hváliti); imperf. cênjāh; prid. trp. cênjen
cĕnkatī se, -ām se (ek., t. vraćati)
cenóća (ek., jeftinoća)
cenòtaf i **kenòtaf**
cènōvnīk, mn. -īci i **cenòvnīk,** -ika, mn. -ici (ek.)

cèntar, -tra, gen. mn. cèntārā 155 r
cèntaur i **kèntaur**
cèntēnīj, -ija i **cèntēnijum**
centifòlija (bot.)
centimetar i **centimetar**, -tra, gen. mn. centimetara (-mētārū)
cèntrālan, -lna; Centrālni dôm Jugoslàvēnskē národnē àrmijē (skrać. CDJNA); Cèntrālnī komìtēt Sàveza komùnīstā Jugoslàvijē (skrać. CK SKJ)
centrālist(a)
centralističkī
centričan, -čna
centrifúga, dat. -gi
centùmvīr, -íra
cèntūrija
centurión, -óna, vok. cēnturiōne
cēnzor i **cenzor**
cénjēnje (ek., prema céniti)
cēnjī (ek., komp. prema cēn)
cēnjkati se v. cēnkati se
cēo, céla (ek.) 37 a, 71 a; odr. cēlī
cêp, lok. cépu, mn. cēpovi, gen. cepóvā i cēpōvā, dat. cepóvima i cepovima (ek.)
cépac, -pca, gen. mn. cêpacā (ek.)
cèpāč, -áča, vok. cēpāču (ek.)
cèpača, gen. mn. cēpācā (ek., šljiva)
cepāčica (ek.)
cèpāčkī (ek.)
cepáda (ek., dio zemljišta, ravan i četvrtast)
cēpak, cēpka i cèpka; komp. cèpkijī (ek.)
cèpalo, gen. mn. cēpalā (ek., mjesto gdje se cijepaju drva)
cèpanica (ek.)
cèpār, -ára, vok. cēpāru i cēpāre (ek., cjepač)
cépatī, cêpām (ek., t. čárati)
cepčica (ek.)
cèpčić (ek.)
cèpćēnje (prema cèpteti i cèptjeti)
cepìdlačiti (ek.), cepìdlačīm, -īš..., 3. mn. cepìdlače; imperf. cepidlačah, -āše...; aor. cepìdlačih, 2. i 3. cēpidlačī, mn. cepìdlačismo...; imperat. cepìdlači; pril. sad. cepìdlačeći; prid. rad. cepìdlačio, -la
cepìdlačkī i **cèpidlackī** (ek.)
cepìdlaka i **cèpidlaka**, dat. -ki (ek.)
cèpika, dat. -ci, gen. mn. cēpīkā (ek., cijepljena voćka)
cèpinjak, mn. -āci (ek., rasadnik)
cépiti, cêpīm (ek., t. hváliti); imperf. cêpljāh; prid. trp. cêpljen
cēpīvo (ek.)
cèpka, dat. -ki i -ci, gen. mn. cēpākā i cēpkī (ek.)
cèpkati, -ām (ek., t. vráćati)
cèpkav (ek.)
cèplja, gen. mn. cēpāljā i cèpljī (ek., cjepanica)
cépljēnje (ek., prema cépiti)
cèpljicica (ek.)
cèpljika, dat. -ci, gen. mn. cēpljīkā (ek.)
cèpljiv (ek.)
cèpljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
cépnica i **cèpnica** (ek.)
cēpnuti, -ēm (ek., t. čúčnuti)
cepòkril (ek., ptica)
cepòpāndža (ek., zool.)
cèpotak, -tka, mn. cèpoci, gen. cèpotākā (ek., pukotina na cijepanom drvetu)
cèpotina (ek., cjepotak)
cèpotka, dat. -tki, gen. mn. cèpotāka i cèpotkī (ek., cjepanica)
cèpteti, -īm (ek., t. žèleti); imperf. cèpćah
cèptjeti, -tīm (ijek., t. žèljeti); imperf. cèpćāh; prid. rad. cèptio, cèptjela
Ceránac, -nca, vok. Cērānče, gen. mn. Cèrānācā (čovjek iz Cerne)
Cèrānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Cerne, žena iz Cerja)
ceràtīn i **keràtīn**, -ína
Cèrber i **Kèrber** (mitol. pas); **cèrber** i **kèrber** (strog čuvar) 155 r
cēreālan, -lna
cerèālije (mn. ž. r., žitarice); **Cerèālije** (svečanost u čast Cerere u starom Rimu)
cērebrālan, -lna
cerèmōnija
ceremonijāl, -ála
cēremonijalan, -lna
ceremonijār, -ára, vok. cēremonijāru i cēremonijāre
cēremoniōzan, -zna
ceremonióznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Cèrera (mitol.)
Cēres (indekl., Cerera); cêres-mâst
cèrić (dem. od cēr)
Cèrićanīn, -āni
Cèrićānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
cèrićkī (prema Cèrić)
cērīj, -ija i **cērijum**
Cērničanin, -āni
Cērničānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
cērnīčkī (prema Cērnīk)
cèrovača (batina)
ceróvnjača (gljiva)
Cervantes (Servantes) 174
cēsār i **cèsār**
cèsargradskī (prema Cèsargrād)

cẽsarlčin (prema cẽsarica)
cẽsarovina
cèsija, gen. mn. cẽsījā
cesiònār, -ára
cẽsta, gen. mn. cêstā; Nòva cẽsta (ime cesti, ulici)
cẽsus
Cètīngrād
cètīngradskī
Cetinjanin, mn. -ani (čovjek iz Cetinja); **Cètinjanin**, mn. -āni (čovjek iz Cètinja)
Cetinjānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Cetinja); **Cètinjānka**, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Cètinja)
Cètinje 11 b
cètinjskī (prema Cètinje); Cètinjskō pōlje
cêtka, dat. -tki, gen. mn. cêdākā i cêtkī (ek., cjediljka)
cêv, cêvi, lok. cévi, instr. cêvi i cêvlju, mn. cêvi, cévī, cévima (ek.)
cevànica (ek.)
cevànika, dat. -cí (ek.)
cèvara, gen. mn. cẽvārā (ek., pogrd., noga)
cẽvast (ek., poput cevi)
cèvās, -āša (ek., crv)
cevàšica (ek., glista)
cèvčica, gen. mn. cẽvčicā (ek.)
cêvčiti, -īm (ek., t. pămtiti)
Cevennes (Seven) 169 b
cêvka, dat. -ki i -ci, gen. mn. cêvākā i cêvkī (ek.)
cêvnī (ek.)
cévnica (ek.)
cévnjača (ek.)
cêvnjāk, mn. -āci (ek.)
cẽvovōd (ek.)
cevòzubica (ek., zmija)
Cẽzār i **Cêzār** 155 j
cêzīj, -ija i **cêzijum**
cezúra
Ceylon (Cejlon) 167 m
cg (skraćeno za centigram) 144 a
Champagne, Champagna (Šampanja) 167 e
Champagnin (Šampanjin) 167 e
Chartres (Šartr) 169 b
Chateaubriand (Šatobrijan) 169 a
Chesterton (Česterton) 171 i
Chicago (Čikago), gen. Chicaga (Čikaga) 167 a
Chile (Čile), gen. Chilea (Čilea) 167 g
Chopin (Šopen) 169 b
Ciampoli (Čampoli) 170 a
cibōrīj, -ija i **ciborijum**
Cicèrōn, -óna, vok. Cícerone; Mārko Tūlije Cicèrōn 157 d
cicija, gen. mn. cicīja (škrtac)
cič, cíča (velika studen)
cíča (velika studen)
cíčati, -īm (t. čučati)
Cid (Sid) 174
Cieplice (Ćeplice) 188 a
Cīganče, -eta; zbir. Cīgancād, -ādi
Cigančica (za pisanje malim slovom v. Cīganin)
Cigančići (prema Cīganče)
cigančiti, -īm (t. păbīrčiti) i **cigančiti**, -īm (t. dèvojčiti)
cigančura
Cigànija (mnoštvo Cigana); **cigànija** (ciganski postupak i sl.)
Cīganin, mn. -ani (pripadnik ciganske narodnosti); **ciganin** (u prenesenom smislu)
Cīganka, dat. -ki, gen. mn. Cīgankī i Cīganākā
Ciganjščak, -áka (geogr.) 53
ciglárev i **ciglárov**
ciglī (ciglī ciglòvetnī)
cijànkālīj, -ija i **cijànkalijum**
cijanovòdičan i **cijanovodōničan**, -čna
cijanóza
cijeć i **cijeća** (prijedl., zast., radi, poradi, zbog)
cijèditi (ijek.), cijedīm, -īš . . ., 3. mn. cijede; imperf. cijeđāh, -aše . . .; aor. cijèdih, 2. i 3. cijedī, mn. cijèdismo . . .; imperat. cijedi; pril. sad. cijèdēći; pril. prošl. (pro)cijèdīv(šī); prid. rad. cijèdio, -la; prid. trp. cijeđen
cijèdnica (ijek.)
cijeđ, cijeđa i **cijeđ**, cijeđi (ijek.)
cijeđènje (ijek., prema cijèditi)
cijel i **cīo**, cijèla, cijèlo (ijek.) 34 a; 71 b
cijèlac, -ica (ijek., netaknut snijeg)
cijèliti, cijelīm (ijek., iscjeljivati; t. cijèditi); imperf. cijeljāh; prid. trp. cijeljen
cijelka, dat. -ci, gen. mn. -ki (ijek.)
cijelo (ijek., pril. prema cīo); **cijèlo** (ijek., imenica s prid. deklinacijom u matematici: jèdno cijèlo, dvâ cijèla, dēsēt cijèlīh . . .)
cijelost, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
cijeljenje (ijek., prema cijèliti i cijèljeti)
cijèljeti, cijèlīm (ijek., zarašćivati, npr. rana; t. blijèdjeti); prid. rad. cijèlio, cijèljela
cijen, cijèna (ijek., jeftin); komp. cjènijī i cjènjī
cijèna (ijek.)
cijènan, cijèna v. cījen
cijene i **cijène** (ijek., pril., jeftino); komp. cjènjē i cjènijē

cijèniti, cȉjenīm (ijek., t. cijèditi); imperf. cȉjenjāh; prid. trp. cȉjenjen
cijènjenje (ijek., prema cijèniti)
cijep (ijek.), lok. cijepu, mn. cjȅpovi, cjepòvā i cjȅpōvā, dat. cjepòvima i cjȅpovima (ijek.) 27, 2
cijèpac, -pca, gen. mn. cijepācā (ijek.)
cijèpānje (ijek.)
cijèpati (ijek.), cijepām, -āš ..., 3. mn. cijèpajū; imperf. cijepāh, -āše ...; aor. cijèpah, 2. i 3. cijèpa, mn. cijepasmo ...; imperat. cijepāj; pril. sad. cijèpajūći; pril. prošl. (na)cijèpāv(ši); prid. rad. cijèpao, -la; prid. trp. cijepan
cijepiti, cijepīm (ijek., t. cijèditi); imperf. cijepljāh; prid. trp. cijepljen
cijepljènje (ijek.)
cijèpnica i **cjȅpnica** (ijek.)
cijetka, dat. -tki, gen. mn. cijedākā i cijetkī (ijek., cjediljka)
cijev, cijevi, lok. cijèvi, instr. cijevi i cijevlju, mn. cijevi, cijèvī, cijèvima (ijek.) 52 a 7
cijevčiti (ijek.), cijevčīm, -īš ..., 3. mn. cijevčē; imperf. cijevčah, -āše ...; aor. cijevčih, 2. i 3. cijevčī, mn. cijevčismo ...; imperat. cijevči; pril. sad. cijevčeći; pril. prošl. (is)cijevčīv(ši); prid. rad. cijevčio, -la; prid. trp. cijevčen
cijevka, dat. -ci, gen. mn. cijevākā i cijevkī (ijek.)
cijevnī (ijek.)
cijèvnica (ijek.)
cijevnjača (ijek.)
cijevnjāk, mn. -āci (ijek.)
cijūk, mn. -ūci
cijùkati, cijučēm (t. blebètati); imperat. cijúči; pril. sad. cijučući pored **cijúkati,** cijūčēm (t. gonètati); imperat. cijúči; pril. sad. cijúčūći
cikati, cičēm (čičati; t. víkati); **cíkati,** cȉkām (vabiti glasom cik; t. čárati); **cȉkati,** cȉkām (pucati, praskati; svitati; t. vráćati)
cikcāk; cikcāk-crta; cikcāk-línija
Cikládi i **Kikládi,** -ádā
cikládskī i **kikládskī;** Cikládskī i Kikládskī ōtoci; Cikládskā i Kikládskā ōstrva
cikličan, -čna
cikličkī
ciklōn, -óna (vihor)
ciklóna, -ónē (u meteorologiji)
Ciklop i **Kiklop**
ciklopskī i **kiklopskī** (ciklopski, kiklopski zidovi)
ciklus, gen mn. cȉklūsā 155 r
cikorija
cìktati, cìkćēm (t. hùktati)
cilikati, ciličēm (t. blebètati); imperat. cilìči; pril. sad. ciličūći
cilìndričan, -čna
cîlj, lok. cílju, mn. cíljevi 165 e
ciljāč, -áča, vok. ciljaču
cimbal (muz.)
Cimbar, -bra, gen. mn. Cimbārā
Cincar, mn. Cincari i **Cincarin,** mn. Cincari (pripadnik cincarske narodnosti); **cincār** i **cincarin** (škrtac i sl.)
Cincarče, -eta; zbir. Cincarčad, -ādi
Cincārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
cinčan, -a, -o
cinčati, -am (t. čitati)
cineráma v. kineráma
ciničan, -čna
cinički
cînik, vok. -če, mn. -ci, gen. cînīka
cink
cinkogràfija
cinkotìpija
cio i **cijel,** cijēla, cijēlo (ijek.) 34 a; 71 b; odr. cijelī
ciònist(a)
cionìstičkī
cipal, -pla, gen. mn. cipālā (riba)
Cipar i **Kipar,** -pra 155 r; 156 c
ciparskī i **kiparskī**
cipelārev i **cipelārov**
cipilučiti, -īm (škrtariti; t. cepidlačiti)
cîplić (dem. od cipal)
Cipranin i **Kipranin,** mn. -āni
Ciprānka i **Kiprānka,** dat. -ki, gen. mn. -kī
ciráda ne nego ceráda
Cirankjevič (Cyrankiewicz) 187
cîrka (pril., otprilike)
cirkl, mn. cirklovi (šestar)
cirkulācija
cîrkulaciōnī
cirkummeditèrānskī 155 p
cirkùmfleks i **cirkumfleks** (gram.)
cîsta 155 r
cistèrcītskī
cìstērna, gen. mn. cìstērnā i cìstērnī
citra, gen. mn. cîtrā i citārā
City (Siti), gen. -yja 171 i
Cividale (Čividale), gen. -ea 170 a
cìvīl, -ila, vok. cìvīle
civilist(a)
civilizācija
civilizātor
civilizírati, -ìzīrām (t. obaveštávati)
civìlizovati, -ujēm (t. čemèrikovati)
cìvilnī
cizèlēr, -éra, vok. cȉzelēru
cjèdilo, gen. mn. cjēdīlā (ijek.)

cjèdīljka, dat. -ci, gen. mn. cjèdiljākā i cjèdīljkī (ijek.)
cjèdīšte (ijek.)
cjedènīk, -ika, mn. -ici (ijek.)
cjēlcat i **cjèlcat** (ijek.)
cjèlica, gen. mn. cjēlīcā (ijek., netaknuta, neorana zemlja)
cjelîna, gen. mn. cjelîna (ijek.)
cjelîshodan, -dna (ijek.)
cjelîshodnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
cjèlīš, cjeliša (ijek.)
cjēlīv (ijek., bolje cjēlōv)
cjelîvati, cjèlīvām (ijek., t. venčávati)
cjeloća (ijek.)
cjelodnēvan, -vna (ijek.)
cjelòkup (ijek., im. i prid.)
cjelòkupan, -pna (ijek.)
cjelòkupnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
cjèlov i **cjēlōv,** -ova (ijek.)
cjelovati, cjèlujēm (ijek., cjelivati; t. devovati)
cjelovèčērnjī (ijek., npr. film)
cjelovit (ijek.)
cjelòvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
cjènīk, -ika, mn. -ici (ijek.)
cjēnkati se, -ām se (t. vrāćati)
cjenòća (ijek., jeftinoća)
cjènovnīk, mn. -īci i **cjenòvnīk,** -ika, mn. -ici (ijek.)
cjënjkati se v. cjēnkati se
cjèpāč, -āča, vok. cjepāču (ijek.)
cjèpaca, gen. mn. cjepāčā (ijek., šljiva)
cjepāčica (ijek.)
cjèpāčkī (ijek.)
cjepáda (ijek., dio zemljišta, ravan i četvrtast)
cjëpak, cjepka i cjèpka (ijek.)
cjèpalo, gen. mn. cjēpālā (ijek.)
cjèpanica (ijek.)
cjèpār, cjepára, vok. cjēpāru i cjēpāre (ijek.)
cjepčica (ijek.)
cjèpčić (ijek.)
cjepìdlačiti (ijek.), cjepìdlačīm, -īš . . .; 3. mn. cjepìdlačē; imperf. cjepìdlačah, -āše . . .; aor. cjepìdlačih, 2. i 3. cjepidlačī, mn. cjepìdlačismo . . .; imperat. cjepìdlači; pril. sad. cjepìdlačeći; pril. prošl. (is)cjepìdlačīv(ši); prid. rad. cjepìdlačio, -la
cjepìdlačkī i **cjèpidlačkī** (ijek.)
cjepìdlaka i **cjèpidlaka,** dat. -ki (ijek.)
cjèpika, dat. -ci, gen. mn. cjēpīkā (ijek.)
cjèpinjāk, mn. -āci (ijek.)
cjēpīvo (ijek.)
cjēpka, dat. -ki i -ci, gen. mn. cjēpāka i cjēpkī (ijek.)
cjēpkati, -ām (ijek., t. vrāćati)
cjëpkav (ijek.)
cjëplja, gen. mn. cjēpāljā i cjēpljī (ijek., cjepanica)
cjëpljičica (ijek.)
cjèpljika, dat. -ci, gen. mn. cjēpljīkā (ijek.)
cjèpljiv (ijek.)
cjèpljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
cjëpnica i **cijèpnica** (ijek.)
cjēpnuti, -ēm (ijek., t. čūčnuti)
cjepòkril (ijek., ptica)
cjepopándža (ijek., zool.)
cjèpotak, -tka, mn. cjèpoci, gen. cjèpotākā (ijek.)
cjepotina (ijek., cjepotak)
cjèpotka, dat. -tki, gen. mn. cjèpotākā i cjèpotkī (ijek., cjepanica)
cjevànica (ijek., kost)
cjevànika, dat. -ci (ijek., bot.)
cjèvara, gen. mn. cjēvārā (ijek., pogrd., noga)
cjëvast (ijek.)
cjèvāš, -āša (ijek., crv)
cjevášica (ijek., glista)
cjëvčica, gen. mn. cjēvčicā (ijek.) 52 a 7
cjèvčina, gen. mn. cjēvčīna (ijek.)
cjevovōd (ijek.)
cjevōzubica (ijek.)
CK (skrać. za Centralni komitet) 147
ckíleti, -īm (ek., slabo svijetliti; t. živeti)
ckiljeti, -līm (ijek., slabo svijetliti; t. živjeti)
cklēn, cklèna (staklen)
cknjénje (prema cknjēti)
cknjēti (ijek., pokr., kasniti), cknîm, cknîš, cknî, cknímo, cknîte, cknê; imperf. cknjāh; pril. sad. cknéći; prid. rad. cknío, cknjēla
ckŕli mèrdžān, -ána (merdžan u kome su čari, čini)
CKSKJ (skrać. za Centralni komitet Saveza komunista Jugoslavije)
Cleveland (Klívlend) 171 i
Clifton (Klífton) 171 c; 171 h
Clive (Klajv) 171 f
Cluny (Klíni) 169 a; 169 b
cm (skrać. za centimetar) 144 a
cmákati, cmâčem (t. vikati) i cmâkām (t. čárati); imperat. cmáči i cmâkāj; pril. sad. cmáčūći i cmákajūći
cmíleti, cmíljeti ne nego cvíleti, cvíljeti
cmízdravac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. cmízdravacā
cokòtati ne nego cvokòtati
còktati, cŏkćem (jezikom; t. hùktati)
col, cola, mn. còli, cólā i colovi, cōlōvā

Colorado (Kolorado), gen. Colorada 167 a
Columbia (Kolumbija), gen. Columbije 167 a
Commonwealth (Komonvelt) 171 b
Compiegne (Kompjenj) 169 b
Connecticut (Konektikat) 171 a
Coolidge (Kulidž) 171 e
Cooper (Kuper) 171 i
Cortina d'Ampezzo (Kortina d'Ampeco) 170 d
crći v. crknuti
Crećanin, mn. -āni (čovjek iz Creta u Slavoniji)
Crećānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
crēmuš v. srēmuš
crêp, lok. crépu, mn. crêpovi, crepóvā i crêpōvā, dat. crepòvima i crêpovima (ek.)
crepàna, gen. mn. -ānā (ek. i ijek., crepara)
crêpar, -ára, vok. crêpāru i crêpāre (ek. i ijek.)
crèpara, gen. mn. crêpārā (ek. i ijek.)
crepārev i **crepárov** (ek. i ijek.)
crèpārnica (ek. i ijek.)
crêpast (ek. i ijek.)
crèpić (ek. i ijek.) 32 a
crèpina, gen. mn. crêpīnā (ek. i ijek.)
crèpinja, gen. mn. crêpīnjā (ek. i ijek.)
crépnja, gen. mn. crêpānjā i crépnjī (ek.)
crèpulja, gen. mn. crêpūljā (ek. i ijek.)
crepùljār, -ára, vok. crêpuljāru i -āre (ek. i ijek.)
crepuljárev i **crepuljárov** (ek. i ijek.)
crēskī
Crēšanin, mn. -āni (čovjek iz Cresa)
Crēšanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
crescendo v. krešēndo
crētskī (prema Crēt)
crévac, -vca, gen. mn. crêvācā (ek.)
crevār, -ára, vok. crêvāru i crêvare (ek. i ijek.)
crevárev i **crevárov**
crévce, crévca i crévceta, mn. crévca, gen. crêvācā i crevácā (ek.)
crêvlja, gen. mn. crêvāljā (ek. i ijek.)
crêvljār, vok. -āru i -āre (ek. i ijek.)
crevljārev i **crêvljārov** (ek. i ijek.)
crêvnī (ek.)
crévnica (ek.)
crévničnī (ek.)
crévo (ek.)
crévonja (ek., trbonja)
crijemuš v. srēmuš
crijep, lok. crijèpu, mn. crêpovi, crepóvā i crêpōvā, dat. crepòvima i crêpovima (ijek.) 32 a
crijeplje (ijek.)
crijèpnja, gen. mn. crêpānja i crijèpnjī (ijek.)
crijèvac, -vca, gen. mn. crijevāca (ijek.)
crijèvce, crijèvca i crijèvceta, mn. crijèvca, gen. crêvācā i crevácā, dat. crijèvcima (ijek.)
Crijević (ijek.)
crijevnī (ijek.)
crijèvnica (ijek.)
crijèvničnī (ijek.)
crijèvo (ijek.)
crijèvonja (ijek., trbonja)
Crikvènica
Crikvènicanin, mn. -āni
Crikvènicānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
crikvènickī
crkavičav
crknuti (crći), crknēm (t. čučnuti); aor. još i: crkoh, 2. i 3. crče, mn. crkosmo...; pril. prošl. i: crkāv(si); prid. rad. i: crkao, crkla
crkòvnjāk, -áka, vok. crkovnjače, mn. -aci (zast., bolje crkvènjāk)
crkvenoslâvēnskī i **crkvenoslòvēnskī**
crkvènjāčkī
crkvènjāk, -áka, vok. crkvenjāče, mn. -áci
crljen ne nego crven
crljénac, -nca, gen. mn. crljēnācā (luk)
crljēnka, dat. -ci, gen. mn. -kī (jabuka)
crljēnko
crmpurast
crn, crna; komp. crnjī; Crnī Drîm; Crnā gòra (planina) 13 a; Crnā Gòra (zemlja) 12; Skopskā Crnā gòra (planina); Crnī vîh; Jòvan Crnī; Crnō môre
crnac, -nca, vok. crnče, gen. mn. crnācā; **Crnac** (kao ime pripadnika etničke grupe, npr. amèričkī Crnci) 11 f; **crnac**, -nca, gen. mn. crnācā (crni prišt)
crnačkī
crnče, -eta, vok. crnče; zbir. crnčād, -ādi
crnčić (dem. od crnac); **Crnčić** (prezime)
crndāć, -áća, vok. crndāću (ptica)
crneti, -īm (ek., postajati crn; t. živeti) 38; imperf. crnjāh
crnīlnica
crniti, crnīm (činiti nešto crnim; t. hváliti) 38; imperf. crnjāh; prid. trp. crnjen
crnka, dat. -ki, gen. mn. -kī 65 a 10
Crnković mlađī 6 c
crnoberzijānac, -nca, vok. crnoberzijānče, gen. mn. crnoberzijānācā

crnoburzijánac, -nca, vok. crnoburzijanče, gen. mn. crnoburzijānācā
crnòća
Crnogorac, -ōrca, vok. Crnògorče, gen. mn. Crnogoraca
Crnogorče, -eta; zbir. Crnògorcād, -ādi
Crnògorcev
crnogorični i **crnogòrični**
Crnogorka, dat. -ki, gen. mn. -kī
crnogorski; Crnogorsko prímorje
crnograbić
crnōjce, -eta
crnōjčica
crnōjka, dat. -ki, gen. mn. -kī
crnòkrilac, -ílca, gen. mn. crnòkrilācā
Crnòmorac, -ōrca, vok. -ọrče, gen. mn. Crnòmorācā
crnomorski (prema Cr̄nō mōre)
crnoočić
crnòok 88 c
crnòpegavōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
crnòpjegavōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
crnòrēcki (ek., prema Cr̄na réka)
crnòrep (koji je crna repa); **cr̄norēp** (riba)
crnoriječki (ijek., prema Cr̄na rijèka)
crnorízac, -sca, vok. cr̄norīšče, gen. mn. crnòrīzācā
cr̄nostrēl (ek., zmija)
cr̄nostrijel (ijek., zmija)
cr̄no-žût (koji je crn i žut, npr. staroaustrijska carska crno-žuta zastava)
cr̄njēnje (prema cr̄neti, cr̄njeti i cíniti)
cr̄njeti, -nīm (ijek., postajati crn; t. živjeti); prid. rad. cr̄nio, cr̄njela (drugo je cíniti)
cr̄njka v. cr̄nka
cr̄pāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
cr̄pati v. cr̄psti
cr̄pēnje (prema cr̄psti)
cr̄piti, cr̄pīm (bolje cr̄psti; t. čámiti)
cr̄pka, dat. -ki i -ci, gen. mn. cr̄pākā i cr̄pkī
cr̄psti i **cr̄psti,** cr̄pem, -ēš..., 3. mn. cr̄pū; imperf. cr̄pljāh, -āše... i cr̄pāh, -āše...; aor. cr̄poh, 2. i 3. cr̄pe, mn. cr̄posmo...; imperat. cr̄pi; pril. sad. cr̄pūći; pril. prošl. (is)cr̄pāv(ši) i (is)-cr̄pāv(ši); prid. rad. cr̄pao, cr̄pla; prid. trp. cr̄pen
cr̄tač, -áča, vok. cr̄tāču, instr. -áčem (ne -áčom)
cr̄tačica
cr̄tačičin
cr̄tāčkī
cr̄taći
cr̄tanka, dat. -ci i -ki, gen. mn. cr̄tanākā i cr̄tankī
cr̄tež, instr. cr̄težom
cr̄vak, -vka, mn. -vci, gen. cr̄vākā
cr̄vèmbrk ne nego cr̄vènbrk
cr̄vèmpērka ne nego cr̄vènpērka
cr̄ven, cr̄vena; Cr̄venī krīž (kŕst) 16 a; **cr̄ven,** cr̄veni, lok. cr̄veni i cr̄veni, instr. cr̄veni i cr̄venju (cr̄venilo)
cr̄vènbrk (ne cr̄vembrk)
cr̄vèndāć, -áća, vok. cr̄vendaću 56 b
cr̄vèneti, -īm (ek., postajati cr̄ven; t. zelèneti; drugo je cr̄vèniti) 38
cr̄vèniti, cr̄venīm (činiti nešto cr̄venim; t. dohòditi) 29; 38; imperf. cr̄venjāh; prid. trp cr̄venjen
cr̄vēnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
cr̄vènkapa (cr̄vena kapa); **Cr̄vènkapa** (Cr̄venkapica)
Cr̄vènkapica (ime iz priče)
Cr̄vènkapičin
cr̄venoarmējac, -jca, vok. cr̄venoārmējče, gen. mn. cr̄venoārmējācā
cr̄venòkožac, -sca, vok. -šče, gen. mn. cr̄venòkožācā; **Cr̄venòkožac** (Indijanac) 11 f
cr̄venòkril
cr̄venòok
cr̄vènpērka, dat. -ki, gen. mn. cr̄vènperākā i cr̄vènpērkī 79
cr̄vènjaca
cr̄vènjēnje (prema cr̄vèneti, cr̄vèniti i cr̄vènjeti)
cr̄vènjeti, cr̄vènīm (ijek., postajati cr̄ven; t. zelènjeti; drugo je cr̄vèniti) 29
cr̄vić
cr̄vljivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. cr̄vljivācā
cr̄vljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
cr̄votōč, cr̄votōči (ž. r.)
cr̄votočan, -čna
cr̄votočina
cr̄votočnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
cr̄vúljak, -ljka, vok. cr̄vūljče, gen. mn. cr̄vūljākā
Csepel (Čepel) 173 a
Csongrad (Čongrad) 173 a
cùbāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
cûg 165 b
Cumberland (Kamberlend) 171 i
cúrče, -eta; zbir. cūrčād, -ādi
cúrēnje
curétak, -tka, mn. curéci, gen. cūrētākā
cúreti ne nego cúriti
cūričica
cūričin (prema cūrica)
cúriti, -īm (t. čámiti)
cúrjeti ne nego cúriti
cvàćēnje (prema cvàteti i cvàtjeti)

cvâst, cvásti, lok. cvásti, instr. cvásti i cvášću, mn. cvâsti, cvástī, cvástima (cvat)
cvàtēnje (prema cvasti)
cvàteti, -īm (ek., cvasti; t. žèleti); imperf. cvàćāh
cvàtjeti, -tīm (ijek., cvasti; t. žèljeti); imperf. cvàćāh; prid. rad. cvàtio, cvàtjela
cvèćār, -ára, vok. cvèćāru i -āre (ek.)
cvèćara, gen. mn. cvèćārā (ek.)
cvećárev i **cvećárov** (ek.)
cvećàrica (ek.)
cvećàricin (ek.)
cvèćārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
cvèćārkin (ek.)
cvèćārnica (ek.)
cvèćārnīk, mn. -īci (ek.)
cvećárstvo (ek.)
cvêće (ek.)
cvèćīce (ek.)
cvêćnjāk i **cvêćnjāk,** mn. -āci (ek.)
cvéliti, cvêlīm (ek., koga; t. hváliti)
cvéljati, cvêljām (ek., t. čárati)
cvéljēnje (prema cvéliti)
cvêt, lok. cvétu, mn. cvětovi, cvetóvā i cvětōvā, dat. cvetòvima i cvětovima (ek.)
Cvéta, vok. Cvêto (ek.)
cvètaca, gen. mn. cvètācā (ek.)
cvétak, -tka, vok. cvêtku, mn. cvéci, gen. cvêtākā, dat. cvécima, ak. cvétke (ek.)
cvêtan, cvêtna i cvètna; odr. cvêtnī i cvètnī; **Cvètan** (ek., ime)
Cvètana (ek.)
cvètār i **cvèćār** (ek.) i ostale izvedenice
cvětast (ek.)
Cvetàšin (ek.)
cvètati, -ām (ek., t. čitati)
Cvêti, gen. Cvétī, dat. Cvétima (ek.)
cvètić (ek.); **Cvétić** (ek., prezime)
Cvètimīr (ek.)
Cvétin (ek., prid. prema Cvéta i Cvéto, gen. Cvétē); **Cvêtin** (ek., muško ime)
cvètina, gen. mn. cvêtīnā (ek., augm. od cvêt)
cvètīšte (ek.)
Cvětko (ek.)
Cvětković (ek.) 36
cvêtnī i **cvetnī** (ek.)
Cvètnica (ek.)
cvetnoprašnī (ek.)
cvètnjača (ek., bot.)
cvêtnjāk i **cvêtnjāk,** mn. -āci (ek.)
Cvéto, vok. Cvêto (ek., t. ćóro)
Cvětoje (ek.)
cvetòlik (ek.)
cvetònosan, -sna (ek.)
ovetònoša (ek.)
cvětonja i **cvétonja** (ek.)
Cvètoš, -òša, vok. Cvêtošu (ek.)
cvètosa, gen. mn. cvêtōsā (ek., koza)
Cvétov (ek., prema Cvéto, gen. Cvéta)
cvètulja, gen. mn. cvêtūljā (ek.)
cvetùnica (ek.)
cvètuša, gen. mn. cvêtūšā (ek.)
cvetùšica (ek.)
cvíčati, -īm (t. čučati)
cvíjeće (ijek.)
cvíjećnjāk i **cvjêćnjāk,** mn. -āci (ijek.)
cvíjèliti, cvíjelīm (ijek., koga; t. cijêditi; drugo je **cvíljeti**); imperf. cvíjeljāh
cvíjèljati, cvíjeljām (ijek., cvijeliti; t. cijêpati)
cvíjèljēnje (prema cvíjèliti)
cvíjet, lok. cvíjètu, mn. cvjetovi, gen. cvjetóvā i cvjētōvā, dat. cvjetòvima i cvjêtovima (ijek.) 27, 2
Cvíjèta, vok. Cvíjeto (ijek.)
cvíjètak, -tka, vok. cvíjetku, mn. cvijèci, gen. cvíjetākā, dat. cvijècima, ak. cvíjètke (ijek.)
Cvíjeti, gen. Cvíjētī, dat. Cvíjètima (ijek.)
Cvíjètić (ijek., prezime)
Cvíjètin (ijek., prema Cvíjèta i Cvíjèto, gen. Cvíjètē); **Cvíjetin** (ijek., muško ime)
cvíjetnjāk i **cvjêtnjāk,** mn. -āci (ijek.)
Cvíjèto (ijek.), gen. Cvíjèta i Cvíjètē, dat. i lok. Cvíjètu i Cvíjèti, ak. Cvíjèta i Cvíjètu, vok. Cvíjeto, instr. Cvíjètom i Cvíjètom
cvíjètonja i **cvjêtonja** (ijek.)
Cvíjica
Cvíjičin
Cvíjić
Cvíjin (prema Cvíjo, gen. Cvíjē
Cvíjo, vok. Cvîjo (t. ćoro)
Cvíjov (prema Cvíjo, gen. Cvíja)
cvîl, lok. cvílu, mn. cvílovi
cvíleti, -īm (ek., t. žíveti); imperf. cvíljāh
cvíljenje (prema cvíleti i cvíljeti)
cvíljeti, -līm (ijek., t. žívjeti); imperf. cvíljah; prid. rad. cvílio, cviljela
cvînjak, cvînjka, mn. cvînjci, gen. cvînjākā (ptica sjenica)
cvinjčić (dem. od cvînjak)
Cvîtan, Cvíto, Cvitánović, Cvîtković i sl. (ikavski u imenima i prezimenima) 36; 41
cvjećār, -ára, vok. cvjećáru i -āre (ijek.)
cvjèćara, gen. mn. cvjećārā (ijek.)
cvjećárev i **cvjećárov** (ijek.)
cvjećàrica (ijek.)

cvjećàrīčln (ijek.)
cvjèćārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
cvjèćārkin (ijek.)
cvjèćārnica (ijek.)
cvjèćārnīk, mn. -īci (ijek.)
cvjećarstvo (ijek.)
cvjèćice (ijek.)
cvjećnjāk i **cvijećnjāk**, mn. -āci (ijek.)
cvjètača, gen. mn. cvjētāčā (ijek.)
cvjètan, cvjētna i cvjètna; odr. cvjētnī i cvjètnī; **Cvjètan** (ijek., ime)
Cvjètana (ijek.)
cvjètār i **cvjećar** (ijek.) i ostale izvedenice
cvjētast (ijek.)
Cvjetāšin (ijek.)
cvjètati, -ām (ijek., t. čitati)
cvjètić (ijek.) 27, 3
Cvjètimīr (ijek.)
cvjètina, gen. mn. cvjētīnā (ijek., augm. od cvijet)
cvjètīšte (ijek.)
Cvjètko (ijek.)
Cvjètković (ijek.) 36
cvjētnī i **cvjètnī** (prema cvjētan)
Cvjetnica (ijek.)
cvjetnoprašnī (ijek.)
cvjètnjača, gen. mn. cvjētnjačā (ijek.)
cvjètnjāk i **cvijetnjāk**, mn. -āci (ijek.)
Cvjètoje (ijek.)
cvjetòlik (ijek.)
cvjetonosan, -sna (ijek.)
cvjetònoša (ijek.)
cvjètonja i **cvijètonja** (ijek.)
Cvjètoš, -òša, vok. Cvjetošu (ijek.)
cvjètoša, gen. mn. cvjētōšā (ijek.)
cvjètulja, gen. mn. cvjētūljā (ijek.)
cvjetùnica (ijek.)
cvjètuša, gen. mn. cvjētūšā (ijek.)
cvjetùsica (ijek.)
cvokòtati, cvòkoćēm (t. blebètati)
cvòktati, cvòkćēm (t. hùktati)
cvŕčak, -čka, vok. cvrčku, mn. cvíčci, gen. cvrčakā 66 b
cvrčalo, gen. mn. cvrčalā
cvŕčati, -īm (t. čučati)
cvrčež, cvrčeža, instr. cvrčežom
cvrčić (ptica)
cvŕće (prženo jelo; isp. cvréti, cvrijèti)
cvréti i **cvrêti** (ek., pržiti), **cvrijèti** i **cvrijeti** (ijek.), prez. cvrêm, cvrêš, cvŕe, cvrémo, cvréte, cvrû; prid. trp. cvŕt
cvŕka, dat. cvŕki i -ci
cvrkùtati, cvŕkućem (t. blebètati)
cvrkùtić (dem. od cvrkût)
Cyrankiewicz (Cirankjevič) 187
Cyrano (Sirano) 169 b

Č

č s tačkom (č.) služi kao skraćenica za čitaj, a bez tačke za čas (sat) 143 a
čā (čak. što)
čàbar i **čābar**, -bra 50 a; **Čàbar**, -bra (geogr.)
čàbarskī (prema Čàbar)
Čàbranin, mn. -ani, gen. Čābrānā (čovjek iz Čabra)
Čàbrānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Čabra)
čàbrenī, **čabrènī** i **čābrenī** (prema čàbar i čābar)
čàbrenica i **čābrenica**
čàbrenīk i **čābrenīk**, mn. -īci (motka na kojoj se nosi čabar)
čābrenjāk, mn. -āci i **čabrènjāk**, -áka, mn. -áci
čābrica
čābričica
čabrić i **čābrić**
čabrônoša
čāč (čāč bèzmek, riba)
čáčak, -čka, mn. -čci, gen. čačakā (čágalj, zgrudvano i smrznuto blato); **Čačak**, -čka (geogr.)
Čačanin i **Čāčanin** (čovjek iz Čačka)
Čačānka i **Čāčanka**, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Čačka)
čačanskī i **čāčanskī** (prema Čáčak)
čáčinački (prema Čáčinci)
Čáčinci, Čačinaca (mn. m. r., geogr.)
Čačinčanin, mn. -āni (čovjek iz Čačinaca)
Čačinčanka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Čačinaca)
čačkôvit (prema čáčak)
Čadajev 210
Čadca 195 f
čādeša (koza mrke boje)
čāditi, -īm (t. grčiti); imperf. čāđah
čādonja i **čádonja** (vo mrke boje)
čādor, mn. čādori i čādorovi pored (zast. akc.) **čâdor**, čadòra, mn. čadòri, čadóra i čadorovi, čadòrōvā
čadôrčić
čādorje
čādulja, gen. mn. čādūljā (krava mrke boje)

čȃđ, čȃđi, lok. čȃđi, instr. čȃđi i čȃđu 47 b
čȃđa, čȃđe 50 a
čȃđav
čȃđavac, -ávca, vok. -ávče, gen. mn. čȃđavacā; **Čȃđavac,** -ávca (geogr.)
čȃđavačkī (prema Čȃđavac)
čȃđavica; Čȃđavica (geogr.)
čȃđavičkī
čȃđaviti, -īm (t. nādničiti); imperf. čȃđavljāh
čȃđavost, -osti, instr. -osti i -ošću
čȃđenje (prema čȃditi i čȃđiti)
čȃđiti, -īm (t. gŕčiti)
čafran ne nego šafran
čagalj, čagalja (šakal); **čágalj,** čáglja (čačak)
Čagllć (geogr.)
Čaglićanin, mn. -āni (čovjek iz Čaglića)
Čaglićanka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Čaglića)
čaglićkī (prema Čàglić)
Čàglīn, -ína (geogr.)
Čaglīnac, -nca, vok. Čaglīnče, gen. mn. Čàglīnācā (čovjek iz Čaglina)
Čàglīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Čaglina)
čaglinskī
čagljèvit
čagljèvītōst, -osti, instr. -osti i -ošću
čagŕljati, -ām (t. čeprkati)
čagŕtati v. čegŕtati (i ostale izvedenice)
čahrica (bot.)
čahulja, gen. mn. čahūljā (krava od dvije godine)
čahura, gen. mn. čahūrā
čahurast
čahurica
čahuričnī
čair, čáira i **čáīr,** -íra (livada, pašnjak)
čaj
čajàna, gen. mn. -ánā (gdje se toči čaj)
čajanka, dat. -ci i -ki, gen. mn. -kī
čajdžīnica 62 c
Čājetina (geogr.)
čājevac, -évca
čajin (prema čájo, gen. čájē)
Čajkòvskī, Čajkòvskōga
čâjnī (čajna kūhinja, čâjnī māslac)
Čajnīče, Čajnīča (geogr.)
čâjnīčkī
čâjnīk, mn. -īci (posuda za čaj)
čájnjača (ruža)
čájo, vok. čájo (hipok. od čāūš; t. ćóro)
čájov (prema čájo, gen. čája)
čȃk (pril.) 50 a; **čak.** (skrać. za čakavski) 146 a
čȃkanac, -ānca, gen. mn. čakanacā (čekić)
čȃkarast (koji je raznobojnih očiju)
čȃkavac, -ávca, gen. mn. čȃkavaca
čakavizam, -zma, gen. mn. -izamā
čȃkāvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
čȃkavskī
čȃkavština
čȃklas (bot.)
čȃklja, gen. mn. čȃkāljā i **čȃklja,** gen. mn. čȃkalja
čakljati, -ām (stavljati čaklje; t. čitati)
čakma (majmun pavijan)
čakmak, mn. -ci (kremen)
čakovačkī (prema Čákovci)
Čakovci, Čakovācā (u Srijemu)
Čakovčanin, mn. -āni (prema Čakovec); **Čakovčanin,** mn. -ani (prema Čakovci)
Čakovčanka, dat. -ki, gen. mn. -kī (prema Čakovec); **Čakovčanka,** dat. -ki, gen. mn. -kī (prema Čakovci)
Čakovec, -ovca (u Međumurju)
čakovačkī (prema Čakovec)
čakšire, čakšīra (mn. ž. r.)
čȃktār, -ára i **čȃktor,** čaktora (klepetuša)
čala! (uzv., udri! lupaj!)
čalabŕcalo
čalabŕcati, -làbŕcām (t. večeravati)
čalabŕcnuti, -làbŕcnēm (t. čalabŕknuti)
čalabŕčak, -čka, mn. -čci, gen. čalàbŕčākā
čalabŕknuti, čalàbŕknēm, -eš..., 3. mn. čalàbŕknū; aor. čalabŕknuh, 2. i 3. čalabŕknu i čalàbŕknū, mn. čalabŕknusmo...; imperat. čalabŕkni; pril. prošl. čalabŕknūv(ši); prid. rad. čalabŕknuo, -la; prid. trp. čalàbŕknūt
čalàkati (vikati, grajati), čalàkam (t. čeprkati) pored čàlačēm (t. blebètati); imperat. čalàkāj i čalači; pril. sad. čalàkajūći i čalačući
čàlāran, -rna (varljiv)
čàlārnīk, vok. -īče, mn. -īci
čàlārnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
čalèkati se, -ām se (odbijati udarac braneći se; t. čeprkati)
čalgìdžija (svirač)
čàlija, gen. mn. čàlijā
čalma, gen. mn. čalmā, čalāmā i čâlmī
čalmašica (češljugar)
čāluk, vok. -če, mn. -ci
čām, čáma
čáma (čamotinja; drugo je ćáma)
čamac, -mca, vok. čámče, gen. mn. čámācā
čámak, -mka, mn. -ci, gen. čâmākā (sitna uš, vaš)

čámalica (groznica)
čámati, -ām (t. vrāćati)
čamčan (prema čámac)
čámčar, -ára, vok. čámčāru i -āre
čamčárev i **čamčárov**
čamčárskī
čámče, -eta
čámčić, čámčića i **čámčīć**, čamčića
čámdžija, gen. mn. čámdžija i **čámdžija**, gen. mn. čámdžījā
čámdžijin i **čámdžijin**
čamdžijski i **čámdžījskī**
cámeti ne nego čámiti
čamīć (dem. od čām)
čamìnjati, -ām (čamiti; t. čeprkati)
čámiti, čámim, -īš..., 3. mn. čame; imperf. čámljāh, -āše...; aor. čámih, 2. i 3. čámī, mn. čamismo...; imperat. čámi; pril. sad. čámeći; pril. prošl. (pro)čámīv(ši); prid. rad. čámio, -la
čámjeti ne nego čámiti
čámljēnje (prema čámiti)
čamòtinja
čámovina
čámpa i **čāmpa** (čaporak)
čámpār, -ára
čampara, gen. mn. -árā (lančić oko konjskih žvala)
čámpast
Čampoli (Ciampoli) 170 a
čámpraga, dat. -zi, gen. mn. čámprāgā
čámulja, gen. mn. čámūljā (vrsta kape)
čamùnjati v. čamìnjati
čanak, -nka, mn. čánci, gen. čānākā i **čának**, -nka, mn. čánci, gen. čánakā
čančār, -ára, vok. čančāru i -āre
čančara, gen. mn. čančārā
čančárev i **čančárov**
čánče, -eta
čančērka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ptica)
čančica, gen. mn. čančīcā (zool.)
čančić
čančina, gen. mn. čančīnā (augm. od čānak i čának)
čančīr, -íra (čančerka)
čándrati, -ām (dosađivati moljakajući; t. čitati)
čandrljiv
čandrljivost, -osti, instr. -osti i -ošću
čangāraci, čangārākā (mn. m. r.)
čangrízalica
čangrízalo
čangrízati, čàngrīzām (t. venčávati)
čangrizav
čangrižljiv
čángura, gen. mn. čángūrā
čánibula
čánkīr, -íra
čankòlīz
čankòliza
čankoliziti, -īm (t. cepìdlačiti); imperf. čankòlīžah
čántra
čántralo, gen. mn. čántrālā
čántrati, -ām (gunđati; t. čitati)
čántrav
čāp, čàpa
čápak, -pka, mn. čápci, gen. čāpāka
Čapek, Čapeka 207
čápkūn, -úna, vok. čápkūne
čapkuniti, čàpkūnīm (kaskati; t. jednáčiti); imperf. čapkūnjāh
čàpkūnskī
Čaplovič 195 e
čáplja, gen. mn. čāpālja i čápljī
čapljan, gen. mn. čápljānā (poriluk, praziluk)
čápljica (dem. od čáplja)
Čápljina (geogr.)
čapljinskī
čápnica
čáponjak, -ōnjka, mn. -ōnjci, gen. čāponjākā
čáporak, -ōrka, mn. -ōrci, gen. čāporākā
čápra
čaprazdivān, -ána
čaprazdivániti, -divānīm (ulagivati se; t. besposličáriti); imperf. čaprazdivānjāh
čáprlj (panj od posječenoga mladog drveta)
čáprljaj (ogrebotina)
čáprljak, -ljka, mn. -ljci, gen. čāprljākā (dem. od čáprlj)
čáptija, gen. mn. čáptījā (svilena marama)
čapūljka, dat. -ci, gen. mn. -kī (čapljan)
čápūr (čaprlj)
čápūrje (prema čápūr)
čár (draž 49; drugo je čâr), lok. čáru, mn. čári, čára, čárima, čáre; kad znači isto što i čini, tj. čarolija, dolazi u množini ženskog roda: čâri, čárī, čárima, čâri
čárak, -rka, mn. čárci, čārākā
čarákati, -ām (čarkati; t. čeprkati)
čáralac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. čáralācā
čáralačkī
čáralica
čáran, -rna
čárapa, gen. mn. čárāpā 50 a
čárapār, vok. -āru i -āre
čárapárev i **čárapárov**
čáraparičin (prema čáraparica)
čárapárnica
čárapast

čarápčina (augm. od čárapa)
čárapina (augm. od čàrapa); **Čàrapina** (prezime)
čaràtan (varalica, šarlatan)
čaratánica
čaratánija
čárati, čárām, -āš..., 3. mn. čárajū; imperf. čárāh, -āše...; aor. čárah, 2. i 3. čára, mn. čárasmo...; imperat. čârāj; pril. sad. čárajūći; pril. prošl. (za)čárāv(ši); prid. rad. čárao, -la; prid. trp. (za)čaran
čárda, gen. mn. čârdā i čárdī
čardačić
čardačina
čárdačkī
čárdāk, lok. čardáku i čárdaku, mn. čárdaci 165 b
čardáklija
čárdaš
čáre, -eta (pomoć, lijek)
čári v. čár
čàrka, dat. -ci, gen. mn. čárkī (mala bitka); **čárka**, dat. -ci, gen. mn. čárkī (čarolija)
čarkač, -áča, vok. čárkaču (vojnik u prethodnici, isp. čárka)
čárkadžija (čarkač)
čárkār, -ára, vok. čárkaru i čárkāre, instr. -árom i -árem (čarkač)
čárkaš, -áša, vok. čárkašu
čárkati, -ām (t. vrāćati) 53
čarlàma (u frazi: ùdariti čarlàmu — podvaliti kome, izigrati koga)
čárnuti, -ēm (potaknuti vatru; t. čūčnuti)
čárōban, -bna
čarobija
čárobnica
čárobničin
čárobničkī
čárobnik, vok. -iče, mn. -ici
čárobnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
čarobnjačkī
čarobnjak, -áka, vok. čárobnjāče, mn. -áci
čarobnjáštvo
čarojice, čarojīcā (mn. ž. r.)
čarolija
čárōvan v. čárōban (i ostale izvedenice)
čarovit
čaršav
čaršija; bāš-čaršija i baščaršija
čaršijica
čaršījskī
čaršilija
čaršīnskī
čarug, mn. -zi, gen. čárūgā (opanak)
čarùgdžija (opančar)
čarugdžijin
čarugdžijinica
čarugdžījskī
čarugdžīnica
čās, lok. čāsu, mn. čāsi, čāsa i čāsovi, čāsōva
čāsak i **čāsak**, -ska, mn. -sci, gen. čāsākā i čāsaka
čāsiti, -īm (t. grčiti)
čáskom i **časkom** (pril.)
Čāslav
Čāslavljev
čāslovac, -ōvca, gen. mn. čāslovaca
čāsnī i **čāsnī** v. čāstan
čāsnīčkī
čāsnīk, vok. -īče, mn. -īci
čāsnīštvo
čāsno (pril.)
čāsnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
čāsom (pril.)
čāsomičan, -čna
čāsopīs
čāsovit
čāsòvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
čāsōvničar
čāsovničārev i **čāsovničārov**
čāsovničarka, dat. -ki, gen. mn. -kī
čāsovničić
čāsōvnīk i **čāsōvnīk**, mn. -īci
čāst, lok. části, instr. části i čāšću, mn. části, gen. částī, dat. částima
čāstan, čāsna i časna; odr. čāsnī i čāsnī
čàstiti, -īm (t. lòmiti); imperf. čàšćāh 54 b 3; prid. trp. čāšćen
častòhlepan, -pna
častòhlēplje
častohlepnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
častoljúbac, -pca, vok. častoljūpče, gen. mn. častòljūbaca
častoljúbiv
častoljùbivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
častoljūblje
čāša, gen. mn. čāšā 50 a
čāšast
čašćávati, čāšćāvām (t. venčávati)
čàšćēnje (prema čàstiti)
čāšičnī (prema čāšica)
čāška, dat. -ci i -ki, gen. mn. čāšakā i čāškī
čatac, čàca, gen. mn. čatáca (zast., čitač)
Čatáldža
čatàli (prid. indekl., rašljast; zamršen)
čatati, -ām (zast., čitati)
čatisati, -šēm (sašiti; t. dòjahati)
čàtiti, -īm (zast., čitati; t. lòmiti); imperf. čàćāh; prid. trp. čaćen
čatlōv, -òva, gen. mn. -óvā (prečaga na kolima)

čatma, gen. mn. čâtāmā, čátma i čàtmī (pleter)
čatmara, gen. mn. čâtmāra (kuća od čatme)
càtrlja, gen. mn. čâtrlja (koliba)
čatrnja
čaura ne nego čahura
čaūš, vok. čaūšu; ālaj-čauš
čavao, čâvla, gen. mn. čavala
čavarijati, -am (buncati; t. očijùkati)
čavče, -eta
čavčica (dem. od čavka)
čavčić
čavčjī i **čâvčijī**
čavka, dat. -ci, gen. mn. čâvākā i čâvkī
čavkūn ne nego càpkūn
čavlar, -ára, vok. čávlaru i čávlare
čavlárev i **čavlárov**
čavlen
čavlènjak, -áka, mn. -áci (vrsta svrdla)
čavlić
čavoljak, -ōljka, mn. -ōljci, gen. čâvoljākā
čávoriti, -īm (teško živjeti, tavoriti; t. nādničiti)
čavŕljalo
čavŕljati, -ām (t. čeprkati)
čavŕljav
čavŕljuga, dat. -zi
čavŕzgati, čàvŕzgām (t. venčávati)
čázba, gen. mn. čázbā i čàzbī
čázben
čazbina
Čázma
Čazmánac, -nca, vok. Čâzmānče, gen. mn. Čàzmānācā
Čàzmānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
čéčati, -īm (t. čúčati)
čečer, -era (šiprag)
čečica v. četkica
čečnuti, -ēm (t. čučnuti)
čečvār (čečer)
Čéda, vok. Čédo (prema Čédomīl, Čédomīlj i Čédomīr)
čedan, čedna i čédna
čédānce, -ānca i -ānceta pored čedánce, -ánca i -ánceta, mn. čédānca, čédanācā pored čedánca, čédānācā i čedáncā
čédija (pogrd., djeca)
čédinjī (prema čédo)
čédnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
čédnjāk, mn. -āci (himen)
čédo, gen. mn. čédā 50 a; **Čédo**, vok. Čédo (prema Čédomīl, Čédomīlj i Čédomīr; t. ćóro)
Čédomīl, **Čédomīlj** i **Čédomīr**
čedómor
čedómōrka, dat. -ki, gen. mn. -kī
čedomōrstvo, gen. mn. čedòmōrstāvā
čégović (u pitanju: Čegović si ti?)
čegrljati, -ām (t. čeprkati)
čégrst, čégrsti, instr. čégrsti i čégrsću
čegŕtaljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
čegŕtaš, -aša, vok. čegrtašu
čegŕtati, čègrćēm (t. blebètati) i čegrtām (t. čeprkati)
čegrtuša
Čéh, mn. Čési, gen. Čéhā
čéhati, -ām (t. čitati)
Čéhinja i **Čéškinja**
čéhiz v. čéiz
čehizam, -zma, gen. mn. -izāmā
čéhno v. čésno
čéhnuti, -ēm (t. čúčnuti)
čéhnjača (vrsta jabuke)
Čehoslòvačka
čehoslòvačkī 88 e
Čehoslòvāk, -áka, vok. Čehoslòvāče, mn. -áci
Čehoslovákinja
Čehov, instr. Čehovom i Čehovim 184 b
Čéhovljev
čéhulja, gen. mn. čéhūljā
céiz, gen. mn. céīzā (oprema djevojčina)
céjrek ne nego čérek
cék, lok. céku, mn. cékovi (čekalište u lovu); **cék**, céka, mn. cékovi (u bankarstvu); **cék** (okrnj. od cékāj)
cékāč, -áča, vok. cékāču
cékalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. cékalācā
cékalica
cékalíšte
cékalo, gen. mn. cékalā
cékaonica i **čekaònica**
cékati, -ām (t. vrāćati)
čekétalo
čekètati (čegrtati, klepetati), čekètām (t. čeprkati) i čékećēm (t. blebètati); imperat. čekètāj i čekèći; pril. sad. čekètajūći i čékećūći
cèkić
čekićārka, dat. -ci, gen. mn. -kī
čekićati, -ām (t. čeprkati)
cékinja, gen. mn. cékinjā
čekinjara
čekinjast
čekinjav
čekljūn, -úna (kvaka)
cékma, gen. mn. cékmī (dio prozora)
cékme, gen. cékāmā (toke)
čekmèdže, -eta
čékmek-ćùprija (most lančanik)
céknuti, -ēm (t. čučnuti)
cékōvnī

čèkrk, mn. -ci, gen. mn. čèkrka; **čèkrk čèlēnka**
čekŕkli (prid. indekl.); **čekŕkli čèlēnka**
čekŕklija
čèktalo
cèla ne nego pčèla
cèlast i **cèlat** (koji ima veliko čelo)
célce, célca i célceta, mn. célca, célcā i čèlaca (dem. od cèlo)
celèbija
celebijati se, -ām se (t. očijùkati)
celèbijin
celèdīnka, dat. -ci, gen. mn. celèdināka i celèdīnkī
cèlēnka, dat. -ci, gen. mn. čèlenaka i čèlēnkī 50 a; čekŕkli čèlēnka
cèlīcan, -čna
čeličāna, gen. mn. -ánā
cèliciti, -īm (t. bèsediti); pril. sad. čèličēći
čèlik, mn. -ci, gen. čèlikā; krōm-čèlik, hrôm-čèlik; pòldi-čèlik; Bâš-Čèlik
čèlist(a)
cèlistica i **cèlistkinja**
čelistički
cêlnī
cêlnīk, vok. -īče, mn. -īci
čèlo, gen. mn. čélā (dio glave) 53; **cêlo,** mn. cêli, gen. čèla (muz.)
čelòpek, mn. -ci (prisoj)
čelovođa
čelòzubac, -pca, vok. -pče, gen. mn. čelòzubaca
čeljáce, -eta (dem. od čeljāde)
čèljad, -ādi, dat. čèljādi i čeljádma
čeljāde, -eta
čeljādija
cèljuska, dat. -sci, gen. mn. čèljusakā i cèljuskī (dio puške)
cêljūsnI
čèljūsnica (čeljusna kost)
čèljūst, -ūsti, lok. čèljūsti i čeljústi, instr. čèljūstī i čèljūšću, gen. mn. cêljūstī i čeljústī, dat. čèljustima i čeljústima
cêljūt v. čèljūst
cèmbalo, čembala, mn. cèmbali
cèmber, gen. mn. cèmbērā (veo kod Turkinja)
cêmēr, -era (otrov, jad) 49
cêmēran, -rna
cemèricica
cemèrika, dat. -ci (bot.)
cemèrikovati, čemèrikujēm, -ēš..., 3. mn. čemèrikujū: imperf. čemèrikovāh, -aše...; aor. čemèrikovah, 2. i 3. čemerikovā i čemèrikova, mn. čemèrikovasmo...; imperat. čemèrikūj; pril. sad. čemèrikujući; prid. rad. čemèrikovao, -la
Čèmērnica
cèmīn, -ína
cèmpres, gen. mn. cèmpresā
cèmpresovlna
cên, cèna, mn. cênovi (česno)
cêngel
Čèngīć, Čèngīća
Čèngīćkinja
cèngija, gen. mn. cèngīja
cengijati, -ām (plesati; t. čeprkati)
cèno v. cèsno
Censtohova (Częstochowa) 185
cènjaca ne nego cèhnjača
cеoce, cеoca i cеoceta, mn. cеoca, cеlaca i čelaca
cëonī
cëonīk, mn. -īci
cеonjača
cêp, cèpa, mn. cêpovi
cêpa
cêpac, -pca, gen. mn. cêpācā
cêpati, cêpam (t. čarati) i cêpljēm (t. víkati); imperat. cêpāj i cêplji; pril. sad. cêpajūći i cêpljūći
cêpcеg, mn. -zi (bot.)
cêpcеžac, -šca, gen. mn. cêpčežaca
Čepel (Csepel) 173 a
čepérak, -rka, mn. -rci, gen. mn. čèpērākā
cêpēran, -rna (kočoperan)
cepètār, -ára
cépica (kapica)
čepić
Čèpin, -ína
Čepínac, -nca, vok. Čêpīnče, gen. mn. Čèpīnācā (čovjek iz Čepina)
Čèpīnka, dat. -ki, gen. mn. Čèpinākā i Čèpīnkī (žena iz Čepina)
cèpīnskī
cépiti se, cêpīm se (mazíti se; t. hváliti); imperf. cêpljāh se
cêpkati, -ām (prema cépati; t. vrāćati)
cèpken, gen. mn. cêpkēnā
cêpkoriti, -īm (čepkati; t. nādniciti)
cêpljēs i **cêpljēz**
cepljúskati, čepljúskām (t. venčávati)
cépnuti, cêpnēm (prema cépati; t. kíhnuti) i **cêpnuti,** -ēm (t. čučnuti)
cêpnjāk, mn. -āci (bot.)
čeprkalo
čeprkati, čeprkām, čeprkāš, čeprkā, čeprkámo i čeprkamo, čeprkáte i čeprkate, čeprkajū; imperf. čeprkah, -aše...; aor. čeprkah, 2. i 3. čeprkā i čeprka, mn. čeprkasmo...; imperat. čeprkāj; pril. sad. čeprkajūći;

pril. prošl. (pro)čèprkāv(ši); prid. rad. čèprkao, -āla i čèprkao, -la; prid. trp. čèprkan
čèprljati v. čèprkati
čepûkati, -ām (t. čèprkati) i **čepukati**, čèpūkām (t. venčávati)
čèpūr v. čâpūr, čâprlj
čepûšati, -ām (čupati; t. čèprkati)
čérečār
čérečīti, -īm (t. párlòziti)
čérek, mn. -ci (četvrtina)
čèren i **čèrjen** (mjesto nad ognjištem)
čèrenac, -ēnca, gen. mn. čèrenācā (ribarska mreža)
čèrēnčiti, -īm (t. dèvōjčiti)
Čerèvić
Čerèvićanin, mn. -āni
Čerèvićānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
čerèvićkī
čerèviz
čērez (vrsta slatkiša)
čērga, dat. -gi, gen. mn. čèrgā i čèrgī
čèrgār, -ára, vok. čergaru i čèrgare
čèrgara, gen. mn. čèrgarā
čergárev i **čergárov**
čergáriti, čèrgarīm (t. jednáčiti)
čèrgās, -ása, vok. čèrgāsu
čergášiti, čèrgāsīm (t. jednáčiti)
čèrjen i **čèren**
čèrkēskī
Čèrkēskinja
Čèrkēz, -éza, vok. Čèrkēzu
Černišov 177 b
Černyšev 176
čèrpić ne nego čèrpic
čerûpati, -ām (t. čèprkati)
čèrviš, -íša
čèsa ne nego štā, čèga
čèsalo, gen. mn. čèsālā
čèsan, -sna, gen. mn. čèsānā
čèsati ne nego čèšati
čèslika v. čèšljika
čèsma, gen. mn. čèsāmā i česámā
čèsmen
čèsmika, dat. -ci (bot.)
čèsmīn, -ína (bot.); **čèsmin** (prema čèsma)
čèsmina (česmika)
čèsminovina
čésnica
čèsnīk, mn. -īci (razlomak)
čèsno, čèsna, mn. čèsna, čèsānā, dat. čèsnima
čèsov ne nego čijī
čēst, čésta; komp. čèšćī 55 a; **čēst**, čēsti (dio), lok. čésti, instr. čēsti i čèšću, mn. čēsti, čéstī, čéstima
čésta, gen. mn. čéstā
čèstāk, -áka, mn. -áci
čèstār, -ára
Česterton (Chesterton) 171 i
čèstica, gen. mn. čēstīcā
čèstika, dat. -ci (bot.)
čēstimicē (pril.)
čestimičan, -čna
čestîna (čestoća); **čēstina** (augm. od čēsta)
čèstit
čestitāč, -áča, vok. čèstitāču
čestítalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. čestitalacā
čestitār, -ára, vok. čèstitāru i -āre
čestitárka, dat. -ki, gen. mn. -kī
čestitati, čèstītām (t. venčávati)
čèstītka, dat. čèstīci i čestítki 66 c, gen. mn. čèstītākā i čèstītkī
čèstitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
čēsto (pril.)
čestóća
čestòkratan, -tna
čestòrotka, dat. -tki, gen. mn. čestòrodākā i čestòrotkī
čestoslavica (bot.)
čēstvovati, -ujēm (zast., poštovati; t. vērovati)
čēsvina v. čēsmina
čēsvinovina v. čēsminovina
češágija
čèšalica
čēšalj, čèšlja i čèšlja, mn. čèšljevi i čèšljevi
čēšāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
čèšanj, -šnja, mn. čèšnji, čēšānjā i čèšnjevi, čèšnjēvā
čèšati, čèšem (t. hùktati)
Čèšce i **Čēšce**, -eta (dem. od Čēh)
čēšćē i **čēšće** (komp. prema čēsto)
čēšćī v. čēst
čēšēr, -era
češèrnjača
Čēškā
čēškati, -ām (t. vrāćati)
čēškī (ne českī)
Čēškinja i **Čēhinja**
čēšlja (bot.)
čèšljāč, -áča, vok. čèšljāču, instr. -áčem (ne -ačom)
čèšljača, gen. mn. čèšljāčā (zool.)
čèšljāčica
čèšljāčicin
čèšljānac, -nca, gen. mn. čèšljānācā
čèšljanica (češljanac)
čèšijaonica i **češljaonica**
čèšljār, -ára, vok. čèšljāru i čèšljāre
čèšljárev i **čèšljárov**
čèšljārica
čèšljāričin
čèšljārka, dat. -ci, gen. mn. -kī (zool.)

čȅšljast
čèsijati, čȅšljam (t. ìgrati) i čèšljām (t. čìtati)
čèsljić, cèsljića i **čèsljīć,** -ića
čèsljīk, -íka, mn. -ici (bot.)
čȅšljika, dat. -ci, gen. mn. čȅšljīka (bot.)
češljōroška, dat. -šci, gen. mn. češljòrožaka (bot.)
čȅšljuga, dat. -zi, gen. mn. čȅšljūgā (bot.)
češljūgar, -āra, vok. čȅšljugaru i -are i **cèsljugār,** -āra, vok. čèšljugaru i -āre
čȅšljùgārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
čèšnjača, gen. mn. čȅšnjāčā (bot.)
češnjāčak, -čka, mn. -čci, gen. čèšnjačākā (bot.)
čèšnjāčkī
češnjāk, -áka, mn. -áci
čèšnjārka, dat. -ci, gen. mn. -kī (žaba)
čèšnjēvka, dat. -ci, gen. mn. čèšnjevākā (gljiva)
čȅšulja, gen. mn. čȅšūljā (čehulja)
čȅta, gen. mn. čȇtā
cȅtedzija (onaj koji četuje)
cȅtica
čètina, gen. mn. čȅtīnā
čètinār, -āra i **četìnar,** -āra
četìnjača
čètiri, gen. četirijū, dat. čètirma
čètiri hìljade (4000)
četirihìljaditī, -ā, -ō (4000.); jèdan četirihìljaditī (1/4000), dvâ četirihìljaditā (2/4000), pêt četirihìljaditīh (5/4000)...; čètiri hìljaditā (4/1000)
četirimilijūntī, -ā, -ō; **četirimiliònitī,** -ā, -ō (4,000.000.); jèdan četirimiliònitī, jèdna četirimilijùntina (1/4,000.000)
čètìri milijùntine = čètiri miliònitā (4/1,000.000)
čètiri pȍstō, ȍdstō (4%)
čètiri pūta 93, 2
čètiristō i čètiri stȍtine (400) 92; čètiristō (čètiri stȍtine) četrdèsēt dvâ (ì dvā); čètiristō (čètiri stȍtine) četrdèsēt drūgī (ì drugī)
čètiristôtī (400.); **jèdan čètiristôtī** (1/400), dvâ čètiristôtā (2/400)..., pêt čètiristôtīh (5/400)...; **čètiri stôtā** (4/100)
četiristotnìna, gen. mn. -ínā (1/400), dvìje četiristotnine (2/400), pêt četiristotnina (5/400)
čètiri stotnine (4/100)
čètiri tìsuće (4000)
četiritìsūćī (4000.)
četiritisùćina (1/4000)
čètiri tisùćine (4/1000)
čȅtka, dat. čȅtki, gen. mn. čȅtākā
čȅtkār, vok. čȅtkāru i čȅtkāre
čȅtkarev i čȅtkārov
čȅtkati, -am (t. vrāćati)
čȅtkica
čȅtkōvnī (prema čȅtka)
čȅtnī
čȅtnīčkī
čȅtnīk, vok. -īče, mn. -īci
čȅtnīkovati, čȅtnīkujēm, -ēs..., 3. mn. čȅtnīkujū; imperf. čȅtnīkovāh, -āše...; aor. čȅtnīkovah, 2. i 3. čȅtnīkovā, mn. čȅtnīkovasmo...; imperat. čȅtnīkūj; pril. sad. čȅtnīkujūći; prid. rad. čȅtnīkovao, -ala
čȅtnīštvo
čȅtobaša
čȅtovati, -ujēm (t. vȅrovati)
čȅtovoda
četrdèsēt (40); četrdèsēt jèdan i četrdèsēt i jèdan, četrdèsēt dvâ i četrdèsēt ì dvā itd.; četrdèsēt prvī i četrdèsēt ì prvī, četrdèsēt drūgī i četrdèsēt ì drugī itd.; četrdèsēt (i) dvòjica; četrdèsēt (i) devetòrica i sl.; četrdèsēt dvȍji, četrdèsēt dvȍje i sl.; četrdèsēt petogòdišnji; četrdèsēt petogodišnjica; četrdèsēt petogòdišnjāk 92
četrdesétak (oko 40)
četrdesetčetvrtina i jèdno četrdèsēt čètvrtō (1/44); **četrdèsēt četvrtīnā i četrdèsēt čètvrtīh** (40/4)
četrdesetdevètina i jèdno četrdèsēt dèvētō (1/49); **četrdèsēt devètīnā i četrdèsēt dèvētīh** (40/9)
četrdèsetero i četrdèsetoro
četrdèsēti (40.)
četrdesètica
četrdesètina i četrdesetina, gen. mn. -ina
četrdesetmilijùntina i jèdno četrdesetmiliònitô (1/40,000.000)
četrdèsēt milijùntīnā i četrdèsēt miliònitīh (40/1,000.000)
četrdesetòdnēvnī
četrdesetogòdišnjāk, mn. -āci
četrdesetogodišnjàkinja
četrdesetogòdišnji (40-godišnji)
četrdesetogòdišnjica (40-godišnjica)
četrdèsetoro i četrdèsetero
četrdesetòrica
četrdesetôsmā (hist., godina 1848. i događaji oko nje; ali: četrdèset ôsmā gȍdina i sl.)
četrdesetòsmāškī (prema četrdesetòsmāš)
četrdesetòsmina i jèdno četrdèsēt ôsmō (1/48); **četrdèsēt ȍsmīnā i četrdèsēt ȍsmih** (40/8)

četrdesetpètina i **jèdno četrdèsēt pētō** (1/45); **četrdèsēt pētīnā** i **četrdèsēt pētīh** (40/5)
četrdesetsèdmīna i **jèdno četrdèsēt sèdmo** (1/47); **četrdèsēt sèdmmā** i **četrdèsēt sèdmīh** (40/7)
četrdèsēt stotnínā i **četrdèsēt stôtīh** (40/100)
četrdesetsèstina i **jèdno četrdèsēt sèstō** (1/46); **četrdèsēt šèstīnā** i **četrdèsēt šèstīh** (40/6)
četrdesettisùćina i **jèdno četrdèsēt hìljaditō** (1/40.000); **četrdèsēt tisùćīna** i **četrdèsēt hìljadītīh** (40/1000)
četrdesettrèćina i **jèdno četrdèsēt trèćē** (1/43); **četrdèsēt trèćīnā** i **četrdèsēt trèćīh** (40/3)
četrnaest (za složenice i izvedenice v. četiri, četrdèsēt); četrnaest-pètnaest
četrnaéstak
četrnaestero i **četrnaestoro**
četrnaestī; četrnaesti pût (ne četrnaestī pútā)
četrnaèstica
četrnaèstīna i **četrnaestina**, gen. mn. -ína
četrnaestorica
četrūn, -úna
četvérac, -rca, gen. mn. čètvērācā (čamac, stih)
čètverī i **čètvori**
četverikati, četvèrīkām (t. večerávati)
čètvero i **čètvoro**; čètvero-pètero
četvorci, čètvōrākā
četvorče, -eta (jedno od četvoraka)
čètvori, čètvore, čètvora
četvórica
četvórina
četvóriti, čètvōrīm (t. jednáčiti); imperf. čètvōrāh; prid. trp. čètvōren
čètvōrka, dat. -ci, gen. mn. čètvorākā i čètvōrkī
čètvōrnī
čètvoro i **čètvero** (sve složenice sa četvoro mogu se upotrebljavati i sa četvero); čètvoro-pètoro 92
čètvorobōj, -boja (u atletici)
četvorobōjan, -jna
četvorobrazdnī
čètvorobrōj, -broja
četvorocepan, -pna (ek.)
četvorocifren
četvorocjepan, -pna (ijek.)
četvoročásovnī
četvoročetvŕtīnskī
četvoročlan
četvorodnēvnī
četvoroglasan, -sna
četvoroglav
četvorogodišnjāk, mn. -āci
četvorogodišnjī (4-godišnji)
četvorogodišnjīca (4-godišnjica)
četvorōgub
četvorokatan, -tna
četvorokatnica
četvorokratan, -tna
četvorokrīlan, -lna
čètvorokūt i **četvorokut**
četvorokutan, -tna
čètvorolīst (četiri lista); **četvorolist**, -a, -o (koji ima četiri lista)
četvorolistan, -sna (četvorolist)
četvoromesečnī (ek.)
četvoromjesečnī (ijek.)
četvoromotorac, -rca, gen. mn. četvoromotōrācā (u avijaciji)
četvoromotornī
četvoronèdēljnī (ek.)
četvoronèdjēljnī (ijek.)
četvoronitan, -tna (od četiri niti)
četvorōnog
četvoronoške
četvorōnožac, -šca, vok. -šče, gen. mn. četvorōnožaca
četvoronožiti se, -rōnōžīm se (t. besposličáriti)
čètvoro-pètoro 92
četvorōpev (ek.)
četvorōpjev (ijek.)
četvoropostotnī (4%-ni)
četvorōpreg, mn. -zi
četvoroprežan, -žna
četvoroprocentnī (4%-ni)
četvorōprst
čètvororēd (red po četiri); **četvorored**, -a, -o (koji ima četiri reda)
četvorōredac, -reca, gen. mn. četvorōredācā
četvororedan, -dna (četvorored)
četvororučan, -čna
četvorōruk
četvorosatnī
četvorosložan, -žna 88 c
četvorospratan, -tna
četvorospratnica
četvorostopan, -pna
četvorostran
četvorostručan, -čna
četvorostruk
četvoroškrŕžnjāk, mn. -āci
četvorotjednī (ijek.)
četvorougao, -gla
četvorougaonī
četvorouglast
četvorouglī
četvorovalèntan, -tna
četvorovlasnīk, mn. -īci
četvorovō(l)m (koji vuku četiri vola)
četvorovrēdan, -dna (ek.)

četvorôvrijedan, -dna (ijek.)
četvorôvrstan, -sna
četvoroznàmênkast (od četiri znamenke, brojke)
četvorôzub
četvorozupka, dat. -ki, gen. mn. četvoròzubākā i -pkī (riba)
čètvrt, čètvrti
četvrtača
četvrtāče, -eta
četvrtak, -tka, mn. četvŕci, gen. čètvrtākā (dan); **četvrtak**, -aka, mn. -āci (mjera i sl.)
četvrtālj, -ālja (mjera za žito)
čètvrtast
četvrtati, -ām (dijeliti na čètvrti; t. čeprkati)
čètvrt-finále
četvrtgodíšnjak, mn. -āci (časopis)
četvrtgodišnjī
četvrtgodište
čètvrtī; čètvrtī pût
četvrtica
četvrtina i **četvrtina**, gen. mn. -ína
četvrtīnka, dat. -ci, gen. mn. -kī
četvrtīnskī; dvočetvrtinskī, tročetvrtīnskī, četvoročetvrtinskı i četveročetvrtinskī
čètvrtī pût
četvrtoškólac, -lca, vok. čètvrtoškōlče, gen. mn. četvrtòškōlācā
četvrtoškólka, dat. -ki, gen. mn. -kī
četvrtpôstotnī
četvrtprocéntm
čètvrttônskī
čèvken ne nego čèpken
čēvra, gen. mn. čēvārā (marama)
čēvre, -eta (čevra)
čevrić (dem. od čēvre)
čevrljati v. čavrljati
čevrljuga, dat. -zi (ševa)
čèvrma i **čevŕma** (čevra)
čevŕntija (vrtlog, vir)
čéze, čézā (mn. ž. r.)
čeznúće
čèznuti, čèznēm, -eš ..., 3. mn. čèznū; imperf. čèžnjāh, -āše ...; aor. čèznuh, 2. i 3. čèznū, mn. čèznusmo ...; imperat. čèzni; pril. sad. čèznūći; prid. rad. čèznuo, -la
čeznùtljiv
čeznùtljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
čéžnja
čéžnjēnje
čéžnjiv
čéžnjivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
čibučić (dem. od čibuk)
čibučína (augm. od čibuk)
čibùgdžija i **čibùkčija**
čibuk, mn. -ci, gen. mn. čībūka 50 a; 165 b
čibùkati, -ām (t. čeprkati)
čibùkčija i **čibùgdžija**
čibùklija
čibùljica
čiča, gen. mn. čīča 50 a; Čiča Îlija, gen. Čiča-Îlije, dat. Čiča-Îliji ... pored čiča Îlija, čiče Îlije, dat. čiči Îliji 87 i; prid. Čiča-Îlijin ... pored čiča-Îlijin
čīčak, -čka, mn. -čci, gen. čīčaka
číčati ne nego cíčati
Čiče, Čiča (geogr.); Nôvō Čiče
čičimak, -īmka, mn. -īmci, gen. čičimaka (bot.)
čičkati, -ām (t. vraćati)
číčkovac, -ōvca, gen. mn. čičkovāca (bot.)
čičoka, dat. -ci (sitna repa)
čīfčija, gen. mn. čīfčijā
čīfluk v. čītluk
čīft
čiftati, -ām (t. čitati)
čiftètati se, -ām se (ritati se stražnjim nogama; t. čeprkati)
Čifut i **Čivut**
Čifutin, mn. Čifuti, gen. Čifūtā
Čifutka, dat. -tki, gen. mn. -tkī
Čifutkinja
čifutskī
čigra, gen. mn. čigārā (zvrk); **čígra**, gen. mn. čigarā (ptica)
čihati v. čèhati, čijati
čija (dio ptičjeg pera)
čijati, -ām (čehati perje; t. čitati)
čijī, čijā, čijē 46 k
čijī gōd, čijā gōd, čijē gōd (bilo čiji), gen. čijega gōd, čijē gōd, dat. čijem gōd, čijōj gōd itd.; **čijīgod**, čijāgod, čijēgod (nečiji), gen. čijēgagod, čijegod, dat. čijēmgod, čijojgod itd. 91 h 1
čijī gōd mu drâgo, čijā gōd mu drâgo, čijē gōd mu drâgo, gen. čijega gōd mu drâgo, čije gōd mu drâgo, dat. čijem gōd mu drâgo, čijoj gōd mu drâgo itd.
čijī mu drâgo, čijā mu drâgo, čijē mu drâgo, gen. čijega mu drâgo, čije mu drâgo, dat. čijem mu drâgo, čijōj mu drâgo itd.
čik, čika (opušak); **čik** (uzv.)
čika i **číka**, dat. čiki i číki
čikàrma, gen. mn. -ármā i -àrmī
čikāškī (prema Chicago, Čikágo)
čikati, -ām (izazivati na borbu uzvikom čik; t. vraćati)
čikica i **číkica**
čikičin i **čikičīn**

čīkin (prema čīka); **číkin** (prema čika i číko, gen. číke)
čīklja, gen. mn. čīkāljā
čīkma, gen. mn. čīkamā
čīkmiti, -īm (krpiti čarape, »štopati«; t. gr̄čiti); imperf. čīkmljah; prid. trp. čikmljen
čīknuti, -ēm (prema čīkati; t. čūčnuti)
čīko, dat. číki, vok. čīko (t. ćóro)
čikoš, -ōša, vok. čīkošu, gen. mn. -ōšā
čīkōv, -ova (riba); **čīkov**, -a, -o (prid. prema číko, gen. číka)
čīl i **čīo** 71 b
čīlan, -Īna
čīlāš, -āša, vok. čīlāšu
čīle, -eta (1. čika, 2. čilaš)
Čīle (Chile), Čílea (Chilea)
Čílénac i **Čileánac**
Čìlēnka i **Čilèānka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
čīlēnskī, **čīlèānskī** i **čīlskī**
čīleti, -īm (ek., t. žíveti)
čīlōst, -ostí, instr. -osti i -ošću
číljenje (prema číleti i číljeti)
číljeti, -līm (ijek., t. žívjeti); prid. rad. čílio, číljela
čīm (pril. i vezn.); čīm bōlje, čīm mānje, čīm prīje i sl. (običníje: štō bolje, štō mānje, štō prīje) 98 a
čīmak, -mka, mn. -mci, gen. čīmākā
čīmavica
čīmbāri, čīmbārā
čīmbenīk, mn. -īci
čīmbur, gen. mn. čīmbūrā
čīmen
čīmkati, -ām (čupkati; t. vrāćati)
čīmpanza, gen. mn. čīmpānzā
čīn, lok. čínu, mn. čīni, čína, čīnima, čīne i činovi, čīnōvā itd.; kad znači isto što i čari, tj. čarolija, dolazi u množíni ženskog roda: čīni, činī, dat. čínima, ak. čīni
čīnčila, gen. mn. čīnčīlā (zool.)
čīnèla, gen. mn. -élā (muz.)
čīni v. čīn
čīnīdba, gen. mn. čìnidābā
čīnīja, gen. čīnījā
čīnijica
čīnilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. čīnilācā
čīnitelj, instr. -teljem
čīniteljica i **čīnitèljica**
čīniti, -īm (t. lòmiti) 50 a
čīnkati, -ām (t. vrāćati)
čīnkavica (zeba)
čīnkvàntin, -ína
čīnkvečènto
čīnodéjstvo, gen. mn. čīnòdējstāvā (ek.)
čīnodéjstvovati, -ujēm (ek.)
čīnodjéjstvo, gen. mn. čínòdjejstāvā (ijek.)
čīnodjéjstvovati, -ujēm (ijek.)
čīnōvnī (npr. čīnōvnī rázred)
čīnōvnica i **čīnòvnica**
čīnovničić i **čīnovničīć**
čīnōvnīčkī i **čīnovnīčkī**
čīnōvnik, -īka, vok. -īče, mn. -īci pored **čīnòvnīk**, -íka, vok. čīnovniče, mn. -íci
čīnovnīštvo i **čīnovnīštvo**
čīnjarica (vračara)
čīnjati, čīnjam (počinjati; t. čárati)
čīnjenica
čīnjeničnī
čīo i **čīl**, čīla i čila 71 b
čīoda (igla za pribadanje)
čīopa (ptica)
Čīovo
čīpa, gen. mn. čīpā (ovca ili krava s malím sisama)
čīpav (prema čīpa)
čīpčica (dem. od čīpka)
čīpčija ne nego čifčija
čīpka, dat. -ci, gen. mn. čīpāka 50 a
čīpkaćī
čīpkan
čīpkar, vok. -āru i -āre
čīpkārev i **čīpkārov**
čīpkārica
čīpkāričin
čīpkārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
čīpkast
čīpkati, -ām (t. vrāćati)
čīr, lok. číru, mn. čīrovi, gen. mn. čīróvā i čīrōvā, dat. čīrovima i čīrovima pored **čīr**, čīra
čīrāče, -eta
čīrāk, -áka, mn. -āci
čīrav
čīravōst, -osti, instr. -osti i -ošću
čīrić i **čīrić**
čīrīkavac, -āvca (ptica)
čīrnjāk, mn. -āci (bot.)
čīrōvnica (bot.)
čīsaonica (konac od tri žice)
číslo, gen. mn. čīsālā
čismen
čismenica
čismenīk, vok. -īče, mn. -īci
čismenit
čismēnka, dat. -ki i -ci, gen. mn. -kī
čīst, čīsta i čìsta; komp. čistijī (ne čišćī)
čīstac, -sca, gen. mn. čīstācā (jalovo jaje); **čìstac**, -àca, gen. mn. -ácā (čistina)
čistāč, -áča, vok. čīstāču, instr. -áčem (ne -áčom)
čistāčica

čistačkī
čističizma
čistikuća
čistilac i **čistilac**, -ioca, vok. -ioče
čistilica
čistilīšte
čistilo, gen. mn. čistīla
čistina, -inē, ak. čistìnu i čístinu, mn. čistine i čístine, gen. čistína, dat. čistinama
čistionica i **čistiònica**
čistiti, -īm (t. gr̂čiti); imperf. čišćah; prid. trp. čišćen
čistoća
čistokrvan, -vna
čistopis
čistosrdačan, -čna
čistōta
čistúnac, -nca, vok. čistūnče, gen. mn. čistūnaca
čistùnica
čistúnstvo, gen. mn. čistunstāva
čišćenje (prema čístiti)
čit v. čitī
čita (kapa pravosl. svećenika); **čita**, gen. mn. čitā (zool.)
čìtač, -ača, vok. čitaču, instr. -ačem (ne -ačom)
čitàcica
čitačkī
čitak, čitka i čitka; komp. čìtkijī
čitalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. čitalācā
čitalačkī
čitančica
čitanka, dat. -ci, gen. mn. čitanāka i čitānkī
čitaonica i **čitaònica** 69 b
čitaoničkī i **čitaoničkī**
čitatelj, instr. -teljem
čitateljica i **čitatèljica**
čitati, čitām, čitāš, čitā, čitámo i čitāmo, čitáte i čitāte, čitajū; imperf. čitah, -āše...; aor. čìtah, 2. i 3. čitā i čita, mn. čìtasmo...; imperat. čitāj; pril. sad. čitajūći; pril. prošl. (pro)čitav(ši); prid. rad. čitao, -la; prid. trp. čitan
čitav
čitavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
čitī, čitā, čitō (pokr., isti, sušti)
čitko (pril.)
čitkōst, -osti, instr. -osti i -ošću
čitlučār
čitlučiti, -īm (t. bèsediti)
čitlùgdžija
čitluk, mn. -ci, gen. čitlūkā
čitluk-sahibija
čitljiv
čitljivost, -osti, instr. -osti i -ošću
čitma, gen. mn. čitmī (vrsta veza)
čitmati, -ām (praviti čitme; t. čìtati)
čìtulja i **čitulja**, gen. mn. čitūlja
čivčija ne nego čifčija
čīvīca ne nego čivijica
Čividale (Cividale), gen. Čividalea 170 a
čivija, gen. mn. čivīja
čivijati, -ām (stavljati čivije; t. čeprkati)
čivijica
čiviluk, mn. -ci
čivīnjāk, mn. -āci (svrdlo za čivije)
čivit
čivitast
čivitli (prid. indekl.)
čivitnjak, mn. -āci
čivo (tkivo); **Čivo**, vok. Čīvo (t. ćóro)
čivt ne nego čift
Čivut i **Čifut**
čizma, gen. mn. čizāmā
čizmar, -āra, vok. čizmaru i čizmāre
čizmārev i **čizmārov**
čizmārica
čizmaričin
čizmarka, dat. -ki, gen. mn. -kī
čizmèdžija
čīž, čīža, mn. čīževi
čižak, -ška, mn. -sci, gen. čižaka
čkakljati ne nego skàkljati
čkalj, čkalja
čkalja, gen. mn. čkaljā
čkiljiti v. škíljiti
čkrnjati, -ām (strugati kožu; t. čìtati)
čkvrlj (ptica)
čl. (skraćeno za član u zakonima, pravilnicima i sl.) 145
član, lok. članu (za živo) i članu (za neživo), mn. članovi, članova i članōvā, dat. članovima i članovima
članak, -nka, mn. -nci, gen. članākā
članārina
člančić
članica
člankast
člankonožac, -šca, gen. mn. člankonožācā
člankopisac, -sca, gen. mn. člankòpīsācā
člankovit
članovit
článstvo
člēn (držak srpa i sl.), lok. člénu, mn. člēnovi, členōvā i člēnova, dat. člēnovima i člēnovima
člóviti, -īm (stajati na stražnjim nogama, npr. pas; t. čàmiti)
čmār (svršetak debeloga crijeva), lok. čmāru, mn. čmārovi, čmārova i

čmārdva, dat. čmarȍvima i čmārovima
čmārnī
čmávalica
čmávalo
čmávati, čmāvām (ljenčariti mnogo spavajući; t. čarati)
čmičac, -čca, mn. -čci, gen. čmičācā i **čmíčak,** -čka, mn. -čci, gen. čmičakā (ječmičak)
čmūla, gen. mn. čmûlā (vrč)
čoban, gen. mn. čȍbana
čobanbaša
čȍbānče, -eta; zbir. čȍbančad, -ādi
čobānčica
čobànčić
čobànčina
čȍbanica i **čobànica**
čobaničin i **čobaničin**
čobanija
čȍbanin, čȍbanina, mn. čȍbani, gen. čȍbana
čobaniti, -īm (t. bèsediti)
čȍbānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
čȍbānkin
čȍbanja, gen. mn. čȍbanjā
čȍbin (prema čȍbo, gen. čȍbē)
čȍbo, vok. čȍbo (prema čȍbanin; t. ćóro)
čȍbov (prema čȍbo, gen. čȍba)
čȍčečkī
čȍček, mn. -ci, gen. čȍčekā (plesač)
čȍha (a ne čòja 43 c 1), gen. čȍhē, dat. čȍhi i čòhi, ak. čȍhu, mn. čȍhe, ćóha, čòhama
čohādār, -ára, vok. čȍhadāru i -āre
čohāli (prid. indekl.); čohàli pàpuče
čȍhan; odr. čòhani i čohànī
čòhar, -ára, vok. čȍhāru i -āre
čohaš, -áša, vok. čȍhašu
čòja ne nego čòha
čojstvo, gen. mn. čȍjstāva
čokānj, -ánja
čokànjče, -eta
čokànjčić
čokolāda
čokolādnī
čokoće
čȍkot
čȍkov (okomak)
čȍm, čȍma, mn. čòmovi (paketić)
Čongrad (Csongrad) 173 a
čȍpor, -ora, lok. čopòru i čȍporu, gen. mn. čopórā i čȍporā
čorapa (pokr., čarapa)
čórba, gen. mn. čórbā i čórbī; klîn-čórba
čȍrbadži (indekl., čorbadžija); čȍrbadži Mîtke
čȍrbadžija
čȍrbadžijin
čȍrbadžijskī
čȍrbadžinica
čȍrbast
čorda (krdo; drugo je ćórda) 49
čordaš, -áša, vok. čȍrdašu
čȍroje, čȍroja (m. r., maškara)
čòrtān, -ána (šaran)
čòrtanovačkī
Čòrtanovci, Čòrtanovācā (geogr.)
čošica, gen. mn. čošīca (dem. od čȍha)
čōt, čòta, mn. čòtovi
čōta i **čȍta**
čōtast i **čōtast**
čōtav i **čòtav**
čovèčac, -čca, gen. mn. čòvečacā (ek.)
čovečan, -čna (ek.)
čovečanskī (ek.)
čovečánstvo (ek.)
čovèčić (ek.)
čovečijī i **čovèčijī** pored **čòvecjī** i **čovècjī** (ek.) 46 l; 46 m
čovèčina (ek.)
čovèčīste i **čovečište,** -eta (ek.)
čovečjī i **čovècjī** pored **čòvečiji** i **čovècijī** (ek.) 46 l; 46 m
čovečkī (ek.)
čovečnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
čovečúljak, -ljka, vok. čȍvečūljče, gen. mn. čovèčūljākā (ek.)
čȍvek i **čōvek,** čoveka i čovèka, vok. čȍveče (ek.)
čovekòlik (ek.)
čovekòljub (ek.)
čovekoljúbac, -pca, vok. čȍvekoljūpče, gen. mn. čovekòljūbācā (ek.)
čovekoljuban, -bna (ek.)
čovekoljùbiv (ek.)
čovekoljùbivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
čovekòljūblje (ek.)
čovekòljubnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
čovekomŕzac, -sca, vok. čȍvekomŕšče, gen. mn. čovekòmŕzacā (ek.)
čovekoubica i **čovekoùbojica** (ek.)
čovekoubistvo i **čovekoubójstvo** (ek.)
čovekov i **čovèkov** (ek.)
čoveštvo (ek.)
Čovići, Čovīćā (mn. m. r., geogr.)
čovjèčac, -čca, gen. mn. čovječācā (ijek.)
čovječan, -čna (ijek.)
čovječànskī (ijek.)
čovječánstvo (ijek.)
čovjèčić (ijek.)
čovječijī i **čovjèčijī** pored **čovječjī** i **čovjècjī**

čovjèčina (ijek.)
čovjèčīste i **čovjèčīšte**, -eta (ijek.)
čòvječjī i **čovjèčjī** pored **čòvječijī** i **čovjèčijī** (ijek.) 46 l; 46 m
čovječkī (ijek.)
čòvječnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
čovječùljak, -ljka, vok. čòvječùljče, gen. mn. čovjèčùljākā (ijek.)
čòvjek i **čovjek**, čovjeka i čovjèka, vok. čòvječe (ijek.) 50 a
čovjekōlīk (ijek.)
čovjekoljub (ijek.)
čovjekoljúbac, -pca, vok. čòvjekoljūpče, gen. mn. čovjekòljūbācā (ijek.)
čovjekòljuban, -bna (ijek.)
čovjekoljùbiv (ijek.)
čovjekoljùbivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
čovjekōljūblje (ijek.)
čovjekòljubnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
čovjekomŕzac, -sca, vok. čòvjekomŕšče, gen. mn. čovjekòmŕzaca (ijek.)
čovjekoubíca i **čovjekoùbojica** (ijek.)
čovjekoubístvo i **čovjekoubójstvo** (ijek.)
čòvjekov i **čovjèkov** (ijek.)
čovještvo (ijek.)
čóvo, vok. čóvo (t. córo)
čovùljak, -úljka, vok. čòvūljče, mn. -úljci, gen. čovūljākā
čŕčkalo
čŕčkarija
čŕčkati, -ām (t. vrâćati)
čréda (zast., red)
črešnja (pokr. mjesto trešnja)
črez (zast., kroz)
črezvičájan, -jna
čŕknja, gen. mn. čŕkānjā
ČSR (skrać. za Čehoslovačka Republika)
čúba, gen. mn. čūbā (usna)
čubar, -bra, gen. mn. cūbārā
čúbast (prema čúba)
čúbrast (čulav)
Čùbura (u Beogradu)
čuča, vok. čúčo
čúčalica
čúčanj, čûčnja, mn. čûčnji, čučānjā i čûčnjevi, čûčnjevā
čúčati, čúčīm, -īš..., 3. mn. čuče; imperf. čúčah, -āše...; aor. čúčah, 2. i 3. čúča, mn. čúčasmo...; imperat. čúči; pril. sad. čúčeći; pril. prošl. (pro)čučāv(ši); prid. rad. čúčao, -la
čúčavac, -avca, gen. mn. čúčavācā
čučèćkē i **čučèćki** (pril.)
čúčeg (trava)
Čúčerac, -ērca, vok. -ērče, gen. mn. Čúčeraca (čovjek iz Čučerja)
Čúčerje
Čúčerka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Čučerja)
čúčkē (pril.)
čúčnuti, čúčnēm, -eš..., 3. mn. čúčnū; aor. čúčnuh, 2. i 3. čúčnū, mn. čúčnusmo...; imperat. čúčni; pril. prošl. čúčnūv(ši); prid. rad. čúčnuo, -la
Čúčuk Stána, Čučuk-Stâne, dat. Čučuk-Stáni (hist.)
čùdāckī
čùdāk, -áka, vok. čùdāče, mn. -aci
čudákinja
čudákovīć
čúdan, čúdna i čùdna
čúdesan, -sna
čúdesnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Čúdi, Čúdā (mn. m. r.)
čudika, dat. -ci, gen. mn. čūdīkā (bot.)
čúditi se, -īm se (t. gŕčiti); imperf. čúđah se
čúdno (pril.)
čúdnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
čudnóvat i **čúdnovāt**
čudnóvatōst i **čúdnovātōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
čúdnjāčkī
čúdnjāk, vok. -āče, mn. -aci
čúdo, mn. čúda, čúda, čùdima i čudèsa, čudésa, čudèsima 50 a
čudotvórac, -rca, vok. čùdotvōrče, gen. mn. čudòtvōrācā
čúdotvōran, -rna
čudotvorka, dat. -ki, gen. mn. čudòtvorākā i čudotvorkī
čudotvórnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
čudovíšnī
čudovíšnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
čudóvište
čudòvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
čúdskī (prema Čúdi)
čúdēnje (prema čúditi se)
čújan, -jna
čujatī, čújam (prema čúti; t. čárati)
čújnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
čúka, dat. čúki 65 a 11, gen. mn. čûkā (šiljato brdo); Vŕška čúka; **čùka** i **čüka**, dat. -ki, gen. mn. čúkā (čulava ovca)
čúkalj, -klja, mn. čûklji i čùkljevi
čùkan, -ána, vok. čùkāne
Čukárica (u Beogradu)
čukaričkī
čúkati, -ām (udarati; t. vrâćati)
Čúkči, Čùkča (mn. m. r.)
čukljájiv
čúknuti, -ēm (prema čúkati; t. čúčnuti); **čùknuti**, čûknem (načuti; t. kíhnuti)

čùkunbaba i **šùkunbaba** *i* sl.
čūl (pokrovac; drugo je ćūl)
čūla, gen. mn. čūla (čulavo čeljade); **čūla** (vrsta igre)
čūlan, -lna
čūlav (koji ima male uši)
čūlnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
čulo
čùlōka (koza)
čūlonja (čulavo čeljade)
čuljíti, čùljīm (ćuliti; t. hvaliti)
čuljko, vok. čuljko
čūma, gen. mn. čūmā
čūmav
čūn, lok. čūnu, mn. čūnovi, gen. čunōvā i čūnōvā, dat. čunòvima i čūnovima pored čūnovi, čūnova
čūnak, -nka, mn. čūnci, čūnākā i čūnkovi, čūnkova pored **čunak**, -nka, gen. mn. čūnākā
čūnast
čūnčić
čùnić
čūnj, lok. čunju, mn. čūnjevi, čunjéva i čūnjēvā, dat. čunjèvima i čūnjevima
čūnjast
čunjoličnīk, mn. -īci (zool.)
čunjosečica (ek.)
čunjosek, mn. -ci (ek.)
čunjosječica (ijek.)
čunjosjek, mn. -ci (ijek.)
čūp, lok. čúpu, mn. čūpovi (koliko se može uhvatiti prstima, npr. kose)
čūpa, gen. mn. čūpā (čup); **čupa**, vok. čûpo (čupava žena)
čūpač, -áča, vok. čūpačū
čupačica
čūpak, -pka, mn. -pci, gen. čūpakā
čupánica
čùpati, -ām (t. čitati)
čūpav
čūpavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. čūpavaca
čūpavica
čūpaviti, -īm (t. nādničiti); imperf. čūpavljāh i **čupáviti**, čupāvīm (t. jednáčiti); imperf. čūpāvljāh
čupávko
čūpavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
čupe, -eta (djevojče)
čupérak, -rka, mn. -rci, gen. čupērāka
čūpica
Čūpić
čūpkati, -am (t. vraćati)
čūpnuti, -ēm (t. čučnuti)
čupo, vok. čùpo (čupavac; t. ćoro)
čupòglavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. čupòglavaca
čupòglavica
čùrek, mn. -ci, gen. čūrēkā
čūriti, -īm (t. gŕčiti)
Čūrug (geogr.)
čūruk, mn. -ci, gen. čūrūkā (nedostatak, mana)
čurukluk, mn. -ci
čūruškī (prema Čūrug)
čūstvo ne nego čúvstvo
čušlja, vok. čúšljo (čupavica)
čūšljav
čūti, čūjem, čūješ, čūje, čujemo, čūjete, čūjū; imperf. čūjāh, -āše . . .; aor. čūh, 2. i 3. čū, mn. čūsmo . . .; imperat. čūj; pril. sad. čūjūći; pril. prošl. čūv(ši); prid. rad. čūo, čūla; prid. trp. čūven, -ena
čūtura, gen. mn. čūtūra
čutùrdžija
čuturètina (augm. od čutura)
čùturica
čùvač, -ača, vok. čùvaču
čuvàdār, -ára, vok. čùvadāru
čuvákuća (pokr. mjesto čuvárkuća)
čùval, čùvala, gen. mn. čùvāla i **čùvāl**, -ála, gen. mn. -ālā (vreća)
čùvalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. čùvalaca
čuvālduz i **čuvāldus**
čùvalica
čùvalište
čuvār, -ára, vok. čùvāru i -āre
čùvaran, -rna
čuvárev i **čuvárov**
čuvárica
čuvàričin
čuvárkuća (bot.)
čùvati, čùvām (t. čárati)
čùven v. čūti
čùvenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
čùvēnje i **čuvénje**
čùvida, gen. mn. čùvīdā
čùvstven
čùvstvenost, -osti, instr. -osti i -ošću
čùvstvo, gen. mn. čùvstāva
čuvstvòvati, čuvstvujem (t. devòvati) i **čùvstvovati**, čùvstvujem, -ēs . . ., 3. mn. čùvstvujū; imperf. čùvstvovāh, -āše . . .; aor. čùvstvovah, 2. i 3. čùvstvova i čùvstvova, mn. čùvstvovasmo . . .; imperat. čùvstvuj; pril. sad. čùvstvujūći; prid. rad. čùvstvovao, -la
čvākati, -ām (t. čitati)
čvāknuti, -ēm (t. čúčnuti)
čvālik, mn. -īci
čvalikati, čvalíčēm (t. gonétati); imperat. čvaliči; pril. sad. čvalíčūći
čvārak, -rka, mn. -rci, gen. čvāraka
čvāriti, -īm (peći; t. gŕčiti)
čvōknuti, -ēm (t. čúčnuti)

čvôr, čvôra, lok. čvôru, mn. čvôrovi; Gordijev čvôr; gordijskī čvôr
čvôrak, -rka, vok. čvôrče, mn. čvôrci, čvorākā i čvôrkovi, čvôrkova
čvôrast
čvôrav
čvôravōst, -osti, instr. -osti i -ošću
čvôrica (bot.)
čvôrić
čvôrina, gen. mn. čvôrīnā
čvôrīšnī
čvòrīšte
čvorkôvić (dem. od čvorak)
čvorkôvljī
čvôrnat
čvôrnatōst, -osti, instr. -osti i -ošću
čvornôvak, -áka, mn. -áci
čvornôvit
čvornòvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
čvôruga, dat. -zi, gen. mn. čvôrugā
čvôrugav
čvrčak ne nego cvrčak
čvrk (uzv.)
čvrkati, -ām (t. vraćati)
čvrknuti, -ēm (t. čučnuti)
čvrljak, -ljka, mn. -ljci, gen. čvrljakā
čvrljuga, dat. -zi, gen. mn. čvrljūgā
Čvrsnica
čvrsnuti, -ēm (t. čeznuti)
čvrst, čvrsta; komp. čvršći
čvrstac, čvrsca, gen. mn. čvrstacā (zool.)
čvrstina
čvrsto (pril.); komp. čvršće i čvršće
čvrstocevka, dat. -ci, gen. mn. čvrstocevākā i čvrstocevaka (ek., gljiva)
čvrstocijevka, dat. -ci, gen. mn. čvrstocjevākā i čvrstocijevaka (ijek., gljiva)
čvrstoća

Ć

ća (pril., pokr., tamo, čak)
Ćaba (muslimansko svetište u Meki); **ćaba** (hodočašće do Ćābē) 55 d
ćabènskī (prema Ćaba)
ćaća, vok. ćaća i **ćaća,** vok. ćaćo pored **ćaće,** vok. ćaće (pokr., otac) 54 a
ćaćin (prema ćaća) i **ćaćin** (prema ćaća i ćaće)
ćaćko, vok. ćaćko i **ćaćko,** vok. ćaćko (pokr., otac)
ćafir (kaurin)
ćafurija (kamfor)
ćage, -eta (papir)
ćaidžija
ćaija (vrsta kolača)
ćaja, vok. ćajo (ćehaja) 44 a
ćakan, ćakana, gen. mn. ćākānā (pokr., otac)
ćakati, ćākām (tjerati vola vičući ća; t. čarati)
ćakin
ćāknūt
ćāknuti, -ēm (prema ćakati; t. čučnuti)
ćako (pokr., otac; t. ćoro)
ćākule, ćākulā (mn. ž. r.; brbljarije)
ćakùlati, -ām (t. čeprkati)
ćalaprdati, ćalàprdām (trabunjati; t. večerávati)
ćále, ćálē i ćála (t. ćoro) i **ćâle,** ćâleta (pokr., otac, ćaća)
ćàlōv, -ôva, vok. ćâlove, gen. mn. ćalóvā (glupan)
ćalovčina
ćama (ženska gornja haljina; drugo je čama)
ćanūt (ćaknut)
ćapiti, -īm (šćapiti; t. zgrčiti)
ćàporak, -ōrka, mn. -ōrci, gen. ćàporākā (vitica; drugo je čaporak)
ćapša (ćalov)
ćār, ćára (dobit, posao) 49
ćārdžija
ćāriti, ćārīm (t. hváliti); imperf. ćārāh
ćārkati, -ām (1. dem. od ćāriti, 2. ćarlijati; t. vraćati; drugo je čarkati) 53
ćarlìjati, -ām (t. čeprkati) i **ćarlijati,** ćàrlijam (t. venčávati)
ćâro (tal. chiaro) 165 b
ćâsa (zdjela)
ćâskalo i **ćâskalo**
ćâskati, ćâskām (t. čarati) i **ćaskati,** -ām (t. vraćati) 54 a
ćâta v. ćâto
ćâtib (pisar)
ćâtin (prema ćâta i ćâto, gen. ćâte)
ćâtinica
ćâtiničin
ćâto, vok. ćâto (t. ćoro)
ćâtov (prema ćâto, gen. ćâta)
ćâušak, -ška, mn. -šci, gen. ćâušākā (ćuška, šamar)
će v. htjeti, htjeti
ćēbād, -ādi
ćēbe, ćēbeta, mn. ćebèta, gen. ćebéta 55 d
ćēbedžija

ćebénce, -énca i -énceta, mn. -énca, gen. ćebéncā i ćèbēnācā
ćéca (bijela albanska kapa)
ćēf, ćèfa, mn. ćèfovi
ćèfenak v. ćèpenak
ćèfīl, -ila, vok. -ćēfīle (svjedok, jamac)
ćèfin, gen. mn. ćēfīnā
ćèfli (prid. indekl., prema ćēf)
ćēfs, ćēfša (istraga)
ćēfsiti, ćēfsīm (prema ćēfš; t. hvāliti) i **ćēfsiti**, ćēfšīm (t. grčiti)
ćèhaja, gen. mn. ćēhājā i **ćehája**, gen. mn. ćehájā 44 a
ćehlùbār v. ćilibār
ćèif, gen. mn. ćēīfā (ćef)
Ćèklići, Ćēklīćā (mn. m. r., geogr.)
ćēklićkī
ćēla (mjesto na glavi s kojeg je otpala kosa); **ćéla** (ćelavac, v. ćélo)
ćēlav 54 a
ćēlavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. ćēlavācā
ćēlaviti, -īm (t. nādničiti) i **ćéláviti**, ćèlāvīm (t. jednāčiti)
ćelávko
ćēlavljēnje i **ćelávljēnje**
ćēlavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ćēlča, gen. mn. ćélča (ćelonja)
ćelèpīr, -íra i **ćèlepīr**, -īra
ćeiepíriti, ćelèpīrīm (t. krijumčāriti)
ćelèpoš, -óša i **ćelèpūš**, -úša (kapica za ćelu)
ćelibār v. ćilibār
ćèlīca (ćelijica)
ćèlīćnī (prema ćèlīca)
ćèlija, gen. mn. ćēlījā 55 d
ćèlijica
ćèlijićnī
ćèlījskī
ćélo, vok. ćélo (ćelavac; t. ćóro) 53
ćélonja
ćémāl, -ála (savršenstvo)
ćemáne, -eta, mn. ćemáneta
ćèmer, gen. mn. ćēmērā (svod; pojas; drugo je čēmer) 49
ćèmeriti, -īm (graditi na svod; t. bèsediti)
ćemèrii (prid. indekl.)
ćcmèriija (zakrivljena sablja)
ćēna ne nego tjēna
ćènār, -ára (kraj)
ćenárli (prid. indekl.)
ćepáris (čempres)
ćèpenak, -ēnka, mn. -ēnci, gen. ćèpenākā
ćépica (kapica)
Ćeplice (Cieplice) 188 a
ćèpūrkati (brbljati), ćèpūrkām, -āš..., 3. mn. ćèpūrkajū; imperf. ćèpūrkāh, -aše...; aor. ćèpūrkah, 2. i 3. ćēpūrkā i ćèpūrka, mn. ćèpūrkasmo...; imperat. ćèpūrkāj; pril. sad. ćèpūrkajući; prid. rad. ćèpūrkao, -la
ćēr ne nego kći
ćeràmida
ćērati i sl. ne nego tjērati
ćērcīvo (okvir, oplata)
ćèrdati, -ām (upropašćivati; t. čitati)
ćèrdisati, -šēm i **ćèrdosati**, -šēm (ćerdati; t. primicati); imperat. ćèrdiši, ćèrdoši; pril. sad. ćèrdišūći, ćèrdošūći
ćerèće, ćerèća, gen. mn. ćeréća (platno)
ćerećèlija (ćereće)
ćerèmet
ćerèmida (ćeramida)
ćerètalo
ćerètati, ćerètām (t. čeprkati) i **ćerétati**, ćèrētām (t. venčávati)
ćerètav
ćerètavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ćerètuša
ćèrpić, gen. mn. ćērpīćā 52 a 10; 165 b
ćèrt, mn. ćèrtovi
ćēsa ne nego kēsa
ćèsam, -sma (sreća)
ćēsār i **cēsār** i sl. 55 d
ćesàtluk, mn. -ci
ćēsedžija ne nego kēsedžija
ćēserčija ne nego kēsedžija
ćēsīm i **kēsīm** (najam)
ćesimača i **kesimača**
ćesìmlija i **kesimlija** (zakupnik)
ćèskin (prid. indekl.)
ćèsma, gen. mn. ćèsmī (šupljika; drugo je čēsma)
ćèsmati, -ām (praviti ćesme, šupljikati; t. čitati)
ćéške, -eta (jelo)
ćèten (lan); ćèten-hâlva (-hâlva)
ćètenīšte (lanik)
Ćètković (prezime) 36
ćèvāb, -ába i **ćēvāp**, -ápa 55 d
ćevàbdžija
ćevàbdžijin
ćevàbdžījka, dat. -ki, gen. mn. -kī
ćevàbdžījkin
ćevàbdžījskī
ćevàbdžīnica
ćèvāp, -ápa i **ćēvāb**, -ába 55 d
ćevàpče, -eta, mn. ćevàpčići
ćēverica i **ćīverica**
ćēvkati, -ām (kevkati; t. vrāćati)
ćēvš ne nego ćēfš
ćèzāp, -ápa (dušična, azotna kiselina)

ćìbret, gen. mn. ćìbretā (sumporača, šibica)
ćìbrit v. ćìbret
Ćić, Ćića, gen. mn. Ćićā (stanovnik Ćićarije) 55 a
Ćićarija (kraj u Istri) 55 a
Ćićevac, -ēvca (geogr.)
ćićevačkī
ćićin-bôba (bot.)
Ćićka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Ćićarije)
ćićkī (prema Ćić)
ćîfta, vok. ćîfto (trgovčić, škrtac, filistar)
ćiftàrisati, -šem (t. kalàjisati)
ćiftáriti, ćiftārīm (t. jednáčiti); imperf. ćiftāraḥ
ćikavac, -āvca, vok. -āvče (ovan predvodnik)
ćîler i **ćîler**
ćilibār, -ára (jantar)
ćilibárka, dat. -ci, gen. mn. -kī (vrsta vinove loze)
ćilìm i **ćilìm** 55 d
ćilimac, -īmca
ćilìmar, -ára, vok. ćilìmāru i -āre
ćilimárev i **ćilimárov**
ćilìmarka, dat. -ci i -ki, gen. mn. -kī
ćilimče, -eta
ćilimčić i **ćilimčić**
ćilit (lokot, katanac)
ćimáne v. ćemáne
ćimlija, gen. mn. ćimlījā
ćînter, gen. mn. ćîntērā
ćînterac, -ērca, gen. mn. ćînterācā
ćîpūr
ćîpūrak, -rka, mn. -rci, gen. ćipūrāka (dem. od ćîpūr)
ćir v. kir
Ćîra, vok. Ćîro
ćirèmetka, dat. -tki, gen. mn. ćirèmetākā
ćirìbār ne nego ćilìbār
Ćírić (prezime)
ćirija ne nego kìrija
Ćîril i **Ćîril** 55 d
ćirilica i **ćirilica**
ćirilički i **ćiriličkī**
Ćîrilo i **Ćirilo** 55 d
ćirilomètodskī
ćirilovica i **ćirilovīca**
ćirilovskī i **ćirilovskī**
ćirilskī i **ćirilskī**
Ćîrin (prema Ćira i Ćíro, gen. Ćírē)
ćirīš (obućarski ljepak)
ćirīz v. ćirīš
Ćiro, vok. Ćîro (t. ćóro)
Ćírov (prema Ćiro, gen. Ćíra)
ćìspet, gen. mn. ćìspētā
ćitāba
ćìtāp, -ápa (knjiga)
ćiverica i **ćëverica**
ćivot (kovčežić)
ćivríkati, ćivrīčēm (jarebica ćìvrīčē; t. gonétati); imperat. ćivríči; pril. sad. ćivrīčūći
ćívta v. ćífta
ćôhati se, -ām se (čarkati se, puškarati; t. vrāćati)
ćôhnuti se, -ēm se (prema ćôhati se; t. čūćnuti)
ćójlija (pogrd., seljak)
ćópa, vok. ćôpo (ćopavac)
ćópati, ćopām (šepati; t. čárati)
ćôpav
ćôpavac, -āvca, vok. -avče, gen. mn. ćôpavācā
ćopávko
ćôpavost, -osti, instr. -osti i -ošću
ćôpča, gen. mn. ćôpča
ćôpek, mn. -ci, gen. ćôpeka (pās)
ćôpiti, -īm (lupiti; t. zgrčiti)
ćopo, vok. ćopo (ćopavac; t. ćoro)
ćôpša, gen. mn. ćôpšā (ćopavac)
ćor (prid. indekl., ali odr. oblik ćorī)
ćóra, vok. ćôro; **ćôra**, gen. mn. ćôra (ćorava kobila)
ćôrac, -rca i **ćôrak**, -rka, mn. -rci, gen. ćôrācā i ćôrākā
ćôrav 55 d
ćôravac, -āvca, vok. -avče, gen. mn. ćôravācā
ćôravica
ćôraviti, -īm (t. nādničiti) i **ćorávīti**, ćòrāvīm (t. jednáčiti)
ćorávko
ćôravljenje i **ćorávljēnje**
ćôrbadža i **ćorbádža** (okno na krovu)
ćôrbālta (tupa sjekirica)
ćorbùdžāk, -áka, mn. -áci i **ćôrbudžāk**
ćôrda, gen. mn. ćôrdā i ćôrdī (sablja) 49
ćôrfez, gen. mn. ćôrfēzā (morski zaliv, zaljev); **Ćòrfez** (tursko ime otoka Krfa)
ćôrfišek, mn. -ci (ćorac)
ćoro (ćoravac), ćóra i ćórē, dat. ćóru i ćóri, ak. ćóra i ćóru, vok. ćoro, lok. ćóru i ćóri, instr. ćórom i ćórom; mn. ćóre, ćóra, ćórama
ćorpàzār, -ára
ćorsókāk, -áka, mn. -áci
ćósa, vok. ćôso
ćôsast
ćôsat
ćôsati, -ām (šaliti se, rugati se; t. vrāćati)
ćôsav
ćôsavac, -āvca, vok. -avče, gen. mn. ćôsavācā

ćôsavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ćôse, ćosa (mn. ž. r.)
Ćosev 196
ćóso, vok. ćôso (t. ćóro)
ćôšak, -ška, mn. ćôškovi (ugao, kut); **ćôšak,** -ška, mn. ćôškovi (balkon, doksat) 55 d; 165 b
ćóše, ćôšeta i ćôšeta (ćošak)
ćôškast
ćótek, mn. -ci, gen. ćótēkā (udarac)
ćózot, gen. mn. ćózōta
ćòzotskī
ću v. htēti, htjēti
ćûba, gen. mn. ćûba i **ćùba,** gen. mn. ćúba (kukma u ptica; druga riječ još i: kokoš, ime ovci)
ćubača, gen. mn. ćûbāčā (ćúba)
ćùbān, -ána i **ćùban,** ćùbana
ćúbast
ćúbiti, -īm (čučati; t. čámiti); imperf. ćúbljah
ćućênje (prema ćúteti i ćútjeti)
ćućoriti, -īm (t. nádničiti)
ćućùmija (ptica)
ćućùrīn, -ína (ptica)
ćûd, ćûdi, lok. ćúdi, instr. ćûdi, mn. ćúdi, ćúdī, ćúdima
ćúdati se, -ām se (plašiti se; t. vrāćati)
ćùditi se, ćùdīm se (biti ćudljiv; t. hváliti); imperf. ćûđah se
ćùdljiv
ćùdljivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. ćùdljivāca
ćúdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ćudòredan, -dna
ćudòrednōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ćudòređe i **ćudòređe**
ćudòvit
ćúđenje (prema ćúditi se)
ćúfte, -eta
ćúfur, gen. mn. ćúfūrā
ćûh, lok. ćúhu, mn. ćúhovi
ćúhnuti, ćûhnēm (duhnuti; t. kíhnuti)
ćûk, vok. ćûče, mn. ćúkovi, ćukóvā i ćûkōvā, dat. ćukóvima i ćúkovima; **ćük** (uzv.)
ćükati, -ām (vabiti kokoši vičući ćük-ćük...; t. vrāćati); **ćukati** (glasiti se kao ćuk), ćúčem (t. víkati) i ćûkām (t. čárati); imperat. ćúči i ćûkāj; pril. sad. ćúčūći i ćúkajūći
ćükavica (ptica)
ćúkin (prema ćúko, gen. ćúkē)
ćúknuti, -ēm (prema ćúkati; t. čúčnuti); **ćúknuti,** ćûknēm (prema ćúkati; t. kíhnuti)
ćúko, dat. ćúku i ćúki, vok. ćûko (t. ćóro)
ćúkov (prema ćúko, gen. ćúka)
ćúl (pepeo; drugo je čūl)
ćúla (batina; drugo je čúla)
ćùlāh, -áha, mn. -ási
ćulànija
ćùlār, -ára
ćùlāroš
ćúlati se, ćûlam se (t. čárati)
ćûlav v. čûlav
ćülbastija i **ćulbástija**
ćùliti, ćùlīm (t. hváliti); imperf. ćúljah
ćùlum, gen. mn. ćùlumā (topuz)
ćúljēnje (prema ćúliti i ćúljiti)
ćúljiti, ćúljīm (ćuliti; t. hváliti); imperf. ćûljah
ćûma, gen. mn. ćûma (kitica, čuperak; drugo je čûma)
ćumez i **ćùmez**
ćùmur 165 b
ćumurána, gen. mn. -ánā
ćumùrāš, -áša, vok. ćùmurāšu
ćumùrdžija
ćumùrdžīnica
ćumúrnica i **ćumúrnjača**
ćûn, lok. ćúnu (kljun)
ćüp, ćùpa, mn. ćúpovi (drugo je čûp)
ćúpa (vrč; drugo je čúpa)
ćùpče, -eta
ćùpčić i **ćûpčić**
ćùpić (dem. od ćüp)
ćûprija, gen. mn. ćüprījā (most); **Ćuprija** (geogr.) 55 d
ćùprijica
ćùprījskī
ćûra, gen. mn. ćúrā
ćûrād, -ādi
ćûrak, -rka, mn. -rci, gen. ćûrākā (kožuh); **ćúrak,** -rka, mn. -rci, gen. ćûrākā (puran)
ćùrān, -ána, vok. ćùrāne
ćürče, -eta (dem. od ćürak); **ćürče,** -eta, mn. ćùrčići (dem. od ćúrak)
ćùrčibaša
ćùrčić
ćùrčija, gen. mn. ćùrčijā
Ćurčijev 196
ćûrčijī i **ćûrčjī** (prema ćûrka)
ćùrčijin
ćùrčijinica i **ćùrčīnica**
ćùrčījskī
ćurčiluk, mn. -ci
Ćùrčīn, -ína
ćùrčīnka, dat. -ci, gen. mn. -kī (krznarska igla)
ćûrčjī i **ćûrčijī** (prema ćûrka)
ćùrdija, gen. mn. ćùrdijā
ćùrdīca i **ćùrdijica**
ćüre, -eta; zbir. ćùrād, -ādi; mn. ćürići, gen. ćùrīćā
ćùrećī i **ćurèćī**

ćurénce, -énca i -énceta
ćúretina
ćúriti, ćûrīm (duhatí; t. hváliti)
ćûrji i **ćûrijī**
ćûrka, dat. -ci, gen. mn. ćûrākā i ćûrkī
ćûrkast
ćûrlija, gen. mn. ćûrlījā (ptica)
ćûrlīk, mn. -īci
ćûrlika, dat. -ci, gen. mn. ćûrlīkā
ćurlikati, ćùrlīčēm (t. gonétati); imperat. ćurlíči; pril. sad. ćurlíčūći i **ćurlikati**, ćùrlīčēm (t. blebètati); imperat. ćurlìči; pril. sad. ćùrlíčūći
ćûrliti, ćûrlīm (t. hváliti); imperf. ćûrljāh
ćúrta, vok. ćûrto
ćúrtaūk
ćúrtin (prema ćúrta i ćúrto, gen. ćúrtē)
ćúrto, vok. ćúrto (ćurčija; t. čóro)
ćúrtov (prema ćúrto, gen. ćúrta)
ćûruk v. čùruk
ćûskija, gen. mn. ćûskījā
ćûskijica
ćûslav
ćûstek, mn. -ci, gen. ćûstēkā
ćuša
ćušak, -ška, mn. -sci, gen. ćūsākā (dem. od ćûh)
ćûšati, -ām (ćuškati; t. vrāćati)
ćûše (uzv.)
ćûšiti, -īm (ćušnuti; t. zgrčiti); **ćúsiti**, ćûsīm (lahoriti; t. hváliti)
ćûška, dat. -sci, gen. mn. ćûšaka 54 a
ćûškati, -ām (t. vrāćati)
ćûšnūt
ćûšnuti, -ēm (t. čučnuti)
ćût, ćûti, lok. ćúti, instr. ćûti, mn. ćûti, ćútī, ćútima; **ćût!** (uzv.)
ćútalica
ćútati, -īm (t. čúčati)
ćúteti, -īm (ek., osjećati; t. živeti); imperf. ćućāh; prid. trp. ćûćen
ćùtīlnī
ćùtilo
ćútjeti, -tīm (ijek., osjećati; t. živjeti); imperf. ćućāh; prid. rad. ćútio, ćútjela; prid. trp. ćûćen
ćûtkati, -ām (t. vrāćati)
ćûtkē (pril.)
ćùtljiv
ćùtljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ćùtuk, mn. -ci, gen. ćùtūkā
ćûv ne nego ćûh
ćùvīk, -ika, mn. -ici
ćûzīti, -īm (t. zgrčiti)
Čvječek (Ćwieczek) 188

D

d bez tačke služi kao skraćenica za dinar 144 a; s tačkom (d.) za drug 143 a
D (rimski znak za broj 500 i oznaka za kraljicu, damu u šahu) 144 b
da: slika Leonarda da Vincija 167 j
d'Abancourt (d'Abankur) 169 a
d'Abankur (d'Abancourt) 169 a
dȁbogdā (pril.)
dabògme i **dabóme**
dȃća (što se daje, dar); **dáća** (gozba); **dáća** (porez) 56 b
dáće (zast., davanje)
dadàist(a)
dadaističkī
dadaizam, -zma
dàdbudēm (zast., budem dao)
dâh, dâha, lok. dáhu i **dȁh**, dàha 42
dàhija, gen. mn. dàhījā
dàhījskī
dahiluk, mn. -ci
dàhnuti, dȁhnēm, -ēš . . ., 3. mn. dȁhnū; aor. dàhnuh, 2. i 3. dȁhnū, mn. dàhnusmo . . .; imperat. dàhni; pril. prošl. dàhnūv(ši); prid. rad. dàhnuo, -la; prid. trp. dȁhnūt 42; 43 c 1
dàhtati, dȁšćēm (t. hùktati)
dàidža, gen. mn. dȁīdža 62 b
dàidžična, dat. -čni, gen. mn. -čnī
dàidžić
dàidžin
dàidžinica
dàire, dȁīrā i **daire**, daírā 48 c
dâjbar (zast., barem)
dâjbudi (zast., barem)
dâjder (pojačan imperat. od dȁti)
dakàko i **dȁkako** (pril., dabome); **da kȁko, da kȁko** (nego kako) 100 a
dákati, dâčēm (govoriti da; t. vikati)
dȁklē (ne: daklem, daklen)
dàktati ne nego dàhtati
dàktil, gen. mn. dȁktīlā (poet.)
daktilógraf
daktilografíja
daktilógrafkinja
daktilógram
daktilòskop
daktiloskópija
dàlaj-láma
dàlak, -lka, mn. dàlci, dȁlākā
dalèče (zast., daleko)
dalečina, gen. mn. -inā (daljina)

dalek, dalèka; komp. dâljī; Dàlekī ìstok (istok) (geogr.); Dàlekī Ìstok (Ìstok) (narodi na Dalekom istoku) 13 d
dalekoistočan (-ìstočan), -čna
dalekopisač, -ača (teleprinter)
dalekosežnost, -osti, instr. -osti i -ošću
dalekòvid, -a i **dalekovidan,** -dna
dalekòvid(n)ōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dā li (u pitanjima; ne: dali) 101 d
Dàlmācija 11 c
Dalmatínac, -nca, vok. Dâlmatīnče, gen. mn. Dalmàtīnācā (čovjek iz Dalmacije); **dalmatinac** (vino) 11 b
Dalmàtīnka, dat. -ki, gen. mn. Dalmàtinākā i Dalmàtīnkī 11 b
dalmâtīnskī 11 d; Dalmatinski sabor 16 a
dalmātskī
Dals (Dulles) 171 h
Dáljac, -ljca, vok. Dâljče, gen. mn. Daljācā (čovjek iz Dálja)
daljinòmer (ek.)
daljinòmjer (ijek.)
dâljnī i **dâljnjī** (udaljen)
dāmar; dāmar-smòla
Damask (geogr.)
dàmastnī (prema dàmast)
Dàmjanov
damlàisān
Dàmoklov; Dàmoklov mač
dàmpīng, mn. -zi, gen. dāmpīngā
dân, lok. dánu, mn. dâni, dánā, dánima; dân-dvâ 92 g; Dân djèčje rādosti 15 b; Dân pòbjedē 15 b; Dân Repùblikē 15 c; Dân ùstānka
Dánac, -nca, vok. Dânče, gen. mn. Dânācā (čovjek iz Danske)
Danàide, Danàīdā
Dànaj (starogrčki kralj) 156 f
Dànajac, Dànājca, vok. Dànājče, gen. mn. Dànajācā
Dànajev
Dànājka, dat. -ki, gen. mn. -kī
dānak, dânka, vok. dânče, mn. dânci, gen. dānākā (dem. od dân); **dának,** dánka, mn. dánci, gen. dânākā (porez)
dānas 98 n; dànas-sūtra 98 f; dân-dānas 98 n
dānašnjī; dân-dànašnjī
Dânčul
dàngubnīk, vok. -īče, mn. -īci
Dànica (vlastito ime; zvijezda) 14
Dàničić (prezime)
Dàničin (prema Dànica)
Dànijel
danijēn, -éna (geol.)
dànīk, -ika, vok. dānīče, mn. -īci
Dànilov; Dànilovgrād, gen. Dànilovgrāda i Dànilov Grâd, gen. Dànilova Grâda 87 a
dâninōć, dâninoći (bot.)
Dânka, dat. -ki 65 a 2
Dànkinja (žena iz Danske)
danònoćnī 89 b
dānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (u filozofiji)
dànsing, mn. -zi, gen. dānsīngā
Dânskā, dat. Dânskōj
Dânte, Dântea (Alighieri, -ija; Aligijéri, -ija) 167; 167 g
Dânteov
dânteovskī
dànuti ne nego dàhnuti
dânjī; dân-dânjī 98 n
dāpače
dárak, -rka, mn. -rci, gen. dârākā
dārčin (cimet)
Dardànele i **Dardàneli,** gen. Dardànēlā
dardànēlskī
Dàrēj, -eja 155 b
darèžljivost, -osti, instr. -osti i -ošću
dàrić
Dārije 155 b
Dàrīnka, dat. -ki
darivalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. darivalācā
darodávac, -vca, vok. dārodavče, gen. mn. darodavacā
daròvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Dàrvīn, -ina
darvinist(a)
darvinističkī
darvìnistkinja
darvinizam, -zma
dāska, dat. dàsci, ak. dāsku, mn. dāske, dasákā, dàskama, ak. dāske 51 a; 66 d
dāšak, -ška, mn. -šci, gen. dāšākā
dāščāk, -áka, mn. -áci
dāščan
daščara, gen. mn. dāščārā
dāščica, gen. mn. dāščicā 51 a
daščùrina 51 a
dāšto (zaista); dāšto-mi-ti-dāšto (pri pitanju u zagonetanju)
dat. (skraćeno za dativ)
dāti, dâm, mn. dámo (nè dāmo i ne dámo), dáte (nè dāte i ne dáte), dājū (nè dajū) i dádēm, dádēš itd. i dādnēm, dādnēš itd.; aor. dāh, 2. i 3. dâ, mn. dāsmo ... i dādoh, dāde itd.; imperat. dâj; pril. prošl. dâv(ši) i dādnūv(ši); prid. rad. dão, dála; prid. trp. dân, dána i dâna pored dât, dáta i dâta
dātōst, -osti, instr. -osti i -ošću (u filozofiji)

dâtula i **dâtulja**
dâtum, mn. dátumi 156 i; 163
Daudet (Dode) 169 a
dâvač, -ača, vok. dâvaču
dávalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. davalaca 70 b
dâvatēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
dávati, dâjēm i dájēm (razlikuj 3. 1. mn. dâjū odn. dájū od dávati i dâjū od dâti); imperf. dâvāh i dávāh, -āše . . . ; aor. dávah, 2. i 3. dáva, mn. dávasmo . . . ; imperat. dáji; pril. sad. dájūći; prid. rad. dávao, -la; prid. trp. dâvān
dàvina ne nego dàfina
davorija
dâždeti, dâždī (ek., t. žèleti); imperf. dàždaše
daždènvnjak, -áka, vok. dâždevnjače, mn. -áci
dàždjeti, dàždī (ijek., t. žèljeti); imperf. dàždaše
dca (skrać. za drugarica) 146 d
dcl (skrać. za decilitar) 144 a
de: de Saussureov (Sosirov) zakon 167 j
Dêbar, -bra 11 c
debèleti, -īm (ek., postajati debeo; t. zelèneti); imperf. debèljāh
debèliti, dèbelīm (činiti koga debelim; t. dohòditi); imperf. dèbeljāh
debelòkožac, -šca, vok. -šče, gen. mn. debelòkožācā
debelòkoznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
debeiòsten (ek.)
debeiòstjen (ijek.)
debèljaca
debèljāk, -áka, vok. dëbeljāče, mn. -áci
debèljeti, -līm (ijek., postajati debeo; t. zelènjeti); imperf. debèljāh; prid. rad. debèlio, debèljela
dèbeo, debèla; odr. dèbelī; komp. dëbljī; Kârlo Dèbelī 71 a
dèbī, debìja, instr. -ìjem, mn. -ìji, gen. -ijā
debìtant, gen. mn. debìtanātā
dèca (ek.), dat. dëci, ak. dëcu, vok. dëco, lok. dèci i dëci, instr. dècōm 25
dècēmbar, -bra, gen. mn. dècēmbārā
dècēnīj, -ija i **dècēnijum**
decentralizácija
dëci (pokr., skrać. za decilitar; ne mijenja se: dvâ dëci, dësēt dëci . . .)
dècilitar, -tra, gen. mn. dècilitārā
decoubíca i **decoùbojica** (ek.)
decoubístvo, gen. mn. **decoùbīstāvā** i **decoubójstvo**, gen. mn. decoùbōjstāvā (ek.)
dečačić (ek.)
decàcina (ek.)
dëcācki (ek.)
dëčak, -áka, vok. dëčače, mn. -áci (ek.)
Dëčāni (mn. m. r.)
dečárac, -rca, vok. dëčārče, gen. mn. dèčārācā (ek.)
dečaštvo (ek.)
dëčica (ek.)
dëčiji i **dëčji** (ek.)
dëcina (ek.)
dëcinji (ek.)
dëcji i **dëcijī** (ek.)
dëčko, mn. dëcki, gen. dëčkī (ek. i ijek.; običnije nego djëčko) 35 a; 66 b
decùrlija (ek.)
decùrlījskī (ek.)
dëd, mn. dëdovi, dëdōvā i dëdi, dëdā (ek.); **dëd!** (uzv.)
dëda, gen. mn. dëdā (ek.)
dedáčiti se, dèdāčīm se (prema dëdāk — budala; t. jednáčiti)
dëdāk, -āka, vok. -āče, mn. -āci (1. ek. ded, 2. budala)
dëdāštvo, gen. mn. dëdāštāva (prema dëdāk — budala)
Dedcàgāč, -áča
dëdica (ek., dem. od dëd)
dëdicin (ek.)
dëdić (ek.)
dëdin (ek., prema dëda); **dédin** (prema dédo, gen. dédē)
dèdina, gen. mn. dëdīnā (ek., augm. od dëd); **dëdina** (ek., baština)
dëdīnskī (ek.)
dëdīnstvo, gen. mn. dëdīnstāvā (ek.)
dédo (1. ek. hipok. od dëd, 2. derviš), vok. dêdo (t. ćoro)
dëdov (ek., prema dëd); **dédov** (prema dédo, gen. déda)
dëdovac, -ōvca, gen. mn. dëdovācā (ek.)
dëdovina (ek.)
dëdovskī (ek.)
dedùkcija
defanzíva i **defenzíva**
defanzívnōst i **defenzívnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
dèfekt, -kta, gen. mn. dèfekātā
defenziva i **defanzíva**
defenzívnōst i **defanzívnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
defètist(a)
defetistíčkī
defètistkinja
deficijent, gen. mn. deficìjenātā
dëficitan, -tna
defile, -èa, mn. -èi, gen. -éā, dat. -èima, ak. -èe 46
definícija
deflácija

deflagrácija
dèfli (prid. indekl.)
deformácija
defraudácija
defràudant i **defraùdant**
deftèrdār i **teftèrdār**, -ára, vok. dẽfterdāru i -áre, tẽfterdāru i -āre
degazácija
degazácījskī
dẽgazacionī
degènečiti, -īm (t. cepìdlačiti)
degènek, mn. -ci
degeneràcija
degenèrik, vok. -če, mn. -ci
degradácija
dehidratizácija
deìktičkī
déjstvo, gen. mn. dêjstāvā (ek.)
déjstvovati, -ujēm (ek.)
dẽka, dat. -ki, gen. mn. dêkā (pokrivač); **dèka**, dat. -ki, gen. mn. dékā (dekagram); **déka** v. déko
dekàbrist(a)
dekabrističkī
dekadànsa, gen. mn. -ánsā
dekadèncija
dekádent, gen. mn. dekàdenātā
dekàdentski
dekadèntstvo
dèkādskī
dèkaēdar, -dra, gen. mn. dẽkaēdārā
dekānāt, -áta; Dekànāt Veterìnārskog fakultéta u Beogradu 16 a
dekānatskī
dẽkati, -ām (tjerati uzvikom dẽ; t. vraćati); isto i **dékati**, dẽćēm (t. vikati) i dẽkām (t. čārati)
deklamácija
deklàmātorka, dat. -ki, gen. mn. -kī
deklaràcija
deklinabilnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
deklinácija; a-deklinacija; i-deklinacija
déko (ek., prema dẽda), dat. déku i déki, vok. dẽko (t. ćoro)
dekólte, -èa, mn. -èi, -éā, dat. -èima, ak. -èe
dekompozícija
dekoncentràcija
dekorácija
dèkrētskī
dekstróza
dèkūrija
dekurīōn, -óna, vok. dẽkuriōne
dêl ne nego dẽo; **Dêl**, Dẽla, lok Délu i **Dêlos**, Dêlosa 156 d
dela (della): dela Zonkin Rječnik 167 j
délac, -lca, vok. dẽlče, gen. mn. dêlācā (ek., djelilac
délak, -lka, mn. -lci, gen. dêlākā (ek.)
dẽlatan, -tna (ek.)
dèlatelj, instr. -teljem (ek.)
dẽlati, -ām (ek., raditi; t. vraćati)
dèlatnīk, mn. -īci (ek.)
dèlatnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
délce, délca i délceta, mn. délca, gen. dẽlācā (ek.)
delegácija
delègātskī
Dèlfi, Dêlfā 162
dèlfījskī
Dẽlhī, -ija (geogr.)
dèlhījskī
dèli (prid. indekl.); dèli Mūsa (u nar. pj.); Dèli Jòvan (geogr.)
dèlibaša
dèlić, dèlića i **dèlić**, -ića (ek.)
dèlidba, gen. mn. dèlidābā (ek.)
dèlija, gen. mn. dẽlījā 46 d
dèlijin 46 d
dèlijīnskī
dèlijskī
delikátnost i **delìkatnost**, -osti, instr. -osti i -ošću
dèlikt, gen. mn. dèlikātā
deli(n)kvent, gen. mn. deli(n)kvenātā
deli(n)kventica, **deli(n)kventkinja** i **deli(n)kvèntkinja**
dèlilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. dèlilācā (ek.)
dèlimicē i **dèlomicē** (ek.)
dèlimičan i **dèlomičan**, -čna (ek.)
dèlimičnōst i **dèlomičnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
dèlīnskī (prema dèlija)
dèlīnstvo, gen. mn. dèlīnstāvā (delijinstvo)
dèlirīj, -ija i **dèlirijum**
dèlīste (ek.)
dèlitelj, instr. -teljem (ek.)
déliti, dẽlīm (ek., t. hváliti)
della (dela): della Zonkin Rječnik 167 j
Délnice (mn. ž. r.) 36
Délničanin, mn. -āni
Délničānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
délničkī
dẽlo, gen. mn. dêlā (ek.); rèmek-dẽlo
dẽlokrūg, -krūga (ek.)
dêlom i **délom** (ek., pril.)
dèlomicē i **dèlimicē** (ek.)
dèlomičan i **dèlimičan**, -čna (ek.)
dèlomičnōst i **dèlimičnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
Dêlos i **Dêl** (otok) 156 d
dêloskī i **dêlskī** 156 d
dèlotvōran, -rna (ek.)

delotvórnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
dȅlovān, -vna (ek.)
dȅlovati, -ujēm (ek., t. vȅrovati)
dȅlovodnī (ek.)
dȅlovodnīčkī (ek.)
dȅlovodnīk, mn. -īci (ek.)
delovȍdstvo i **delovòđstvo** pored **dȅlovodstvo** (ek.)
dȅlovoda (ek.)
deložácija
dȅlskī i **dȅloskī** 156 d
dȅlta (grčko slovo δ); dȅlta-kȍvina; dȅlta-mètāl, -ála; dȅlta-zrāke (-zrâci)
deltòīd, -ida
deltòīdnī i **deltòīdskī**
dȅljāč, -ača, vok. dȅljāču (ek.)
dȅljača, gen. mn. dȅljāčā (ek.)
dȅljaonica i **deljaònica** (ek.)
dȅljati, dȅljām (ek., t. vrāćati)
deljènīčkī (ek.)
deljènīk, -íka, mn. -íci (ek.)
dȅljènje (ek.)
dȅljiv (ek.)
dȅljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
dȅljkati, -ām (ek., t. vrāćati)
dem. (skrać. za deminutiv) 146 a
demagògija
demàgoskī
demânti, -ija, instr. -ijem, mn. -iji
demarkācījskī
dēmarkaciōnī
dembèlija; zèmlja Dembèlija
Dembīckī (Dębicki), gen. Dembickoga 185
Dèmetar, Dèmetra; **Dèmeter,** Dèmetera (prezime)
Dèmetra (boginja) 155 d
demijurg
demilitarizácija
deminúcija
dèmir (gvožđe); Dèmir-kàpija
demìrli (prid. indekl.); demìrli pêndžer
demìsija
demisionírati, -ònīrām (t. preuveličávati)
demišćija, demiškija i **dèmiškinja** (pokr., mjesto dèmeskinja)
demobilīzācija
demobilizācījskī
dēmobilizaciōnī
demográfija
demokrácija i **demokràtija** 155 s
demòkrat(a)
demokràtija i **demokrácija** 155 s
demokratizácija
demōkratskī
demonstrácija
demònstrant, gen. mn. demònstranātā
demonstrantkinja i **demonstràntkīnja**
demònstrātor
demònstrātorka, dat. -ki, gen. mn. -kī
demoralizácija
Demòsten (hist.)
demotičan, -čna
dèmotskī (pučki, narodni)
dèmping v. dámping
dèncanī
dèndi, -ija, instr. -ijem, mn. -iji, gen. dȅndīja
dendrològija
dȅnga, dat. -gi, gen. mn. dȅngā i dȅngī
denominácija
dèntist(a)
dèntistica i **dèntistkinja**
dentističkī
dèntīstkinja i **dèntistica**
denuncijācija
denuncijant, gen. mn. denuncijānātā
denuncijantskī
dȅnutī, dȅnēm (ek., staviti; t. čučnuti; isp. i dȅsti); **dènuti,** dȅnēm (ek., npr. sijeno; t. sàhnuti; isp. i dèsti)
dȅnjak, -njka, mn. -njci, gen. dȅnjākā i dȅnjkovi, dȅnjkovā
dènjènje (ek., prema dènuti)
dȅo, dȅla i déla, lok. délu, mn. délovi (ek.) 37 a; 70 a
deòba, gen. mn. -óbā (ek.)
dȅobnī (ek.)
dȅonī (ek.)
deònica i **dȅonica** (ek.)
deònicār i **dȅonicār,** vok. -āru i -āre (ek.)
deòničkī i **dȅoničkī** (ek.)
deònīk, -íka, vok. dȅoniče, mn. -íci i **dȅonīk,** -īka, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
deònīstvo i **dȅonīstvo** (ek.)
depàrtmān, -ána
deplàsīrānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
deplàsmān, -ána
dèpō, -òa, instr. -òom, mn. -òi, gen. -óā, dat. -òima
deportácija
depozīt, -íta
deprèsija
deputácija
deputírac, -rca, vok. dȅputīrče, gen. mn. depùtīrācā
dèrāč, -ača, vok. dȅrāču, instr. -ačem (ne -ačom)
dèrača, gen. mn. dȅrača
deračīna 52 a 5
deratizácija
derbèndžija (zast., vodič)
dèrbi, -ija, instr. -ijem, mn. -iji, gen. dȅrbījā, dat. dèrbijima
dérče, -eta; zbir. dȅrčād, -ādi

dëreglija i **derèglija**
Derènčīn, -ina, vok. Dërenčine
dërište, -eta; zbir. dërištad, -adi
dcrivácija
dermatítis i **dermatitis** (bolest)
dermatolog, mn. -zi
dermatológija
dermatološkī; dermatološko-venerološkī (i dermato-venerološkī)
dermatoplàstičkī
derogácija
dervéčiti se, dèrvēčīm se (držati se kruto; t. jednáčiti)
Dèrvēnčanin, mn. -āni (čovjek iz Dèrvēntē)
Dèrvēnčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
dèrvēntskī
Deržavin 180 a
Dèsānka, dat. -ki
Dèsānkin
dèsant, gen. mn. dèsanātā
desavuirati ne nego dezavuirati
descendèncija
descendèntan, -tna
desēcār, -ára, vok. dësečāru i -āre
dèsēn, -éna
dèsert, gen. mn. dēsērtā i dèserātā
dësēt i **dëset** (za složenice v. četiri i četrdësēt); dëset hìljādā (tīsūćā) dvjësta četrdësēt dvâ (ī dvā) 92 c; 92 d; dëset tīsuća (hìljādā) pêtstō (pêt stōtīnā) četrdësēt ōsām (ī osam); dëset hìljādā (tīsūćā) dvjesta četrdësēt drūgī (i drugī); dëset tīsūćā (hìljādā) pêtstō (pêt stōtīnā) cetrdësēt ôsmī (i ōsmī); dëset-dvánaest 92 e; dëset--pètnaest 92 e
desètaca (banknota)
desètāčka, dat. -ki, gen. mn. -kī (bure od 10 akova)
desétak, -tka, mn. deséci, gen. dèsētākā (oko 10); desétak-dvánaest; desétak--dvádesēt 92 g; **desètāk,** -áka, mn. -áci (komad od 10 dinara i sl.)
desetárev i **desetárov**
desetčàsōvnī
desetèračkī
dëseteri i **dësetorī**
dësetero i **dësetoro**
deseteròvrstan i **desetoròvrstan,** -sna
deseteròspratnica i **desetoròspratnica**
desètičnī
dèsetī pût
dësētka i **dèsetka,** dat. -tki, gen. mn. -tkī
dësetleće (ek.)
dësetletnī (ek.)
dësetljeće (ijek.)
dësetljetnī (ijek.)
desetogòdišnjak, vok. -āče, mn. -āci
desetogòdišnjī (10-godišnji)
desetogòdišnjica (10-godišnjica)
desetòmesečnī (ek.)
desetòmjesečnī (ijek.)
desetònožac, -šca, gen. mn. desetònožācā (zool.)
dësetori i **dëseteri**
desetòrica
desètōrka, dat. -ki, gen. mn. -kī
dësetoro i **dësetero**
desetoròspratnica i **deseteròspratnica**
desetoròvrstan i **deseteròvrstan**
desetòručac, -čca, gen. mn. desetòručācā (zool.)
desetòugao, -gla
desetòugaonī
desetòuglī
desetòtračnjāk, mn. -āci (zool.)
dësēt (dëset) pútā 93, 2
dësetsātnī
desident ne nego disìdent
designirati, -sìgnīrām (t. večerávati)
Dësinić 53
Dësinićanin, mn. -āni
Dësinićānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
dësinićkī
deskrìpcija
Desnicki, gen. Desnickoga 180 a; 183 a
dèsnićār
dësno (pril.); ūdesno; dësno-lījevo (ijek.); dësno-lêvo (ek.)
desperácija
desperātēr, -éra, vok. dësperatēru
desperàtērka, dat. -ki, gen. mn. -kī
desperátnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
despòcija i **despòtija**
despòtija i **despòcija**
dëspotovackī
Dëspotōvčanin, mn. -āni
Dëspotōvčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
dëspotović
dëspotskī
dëspotstvo
dësti (ek., staviti; isp. i dënuti), dëdēm, -ēš ..., 3. mn. dëdū; aor. dëdoh, 2. i 3. dëde, mn. dëdosmo... pored dëh, 2. i 3. dë, mn. dësmo...; imperat. dëdi; pril. prošl. dëv(ši); prid. rad. dëo, dëla; prid. trp. dët pored dèven, -ena
dèsti (ek., npr. sijeno; isp. i dënuti), dëdēm, -ēš ..., 3. mn. dëdū i dèdēm, -ēš ..., mn. dedémo i dèdēmo, dedéte i dèdēte, dèdū; imperf. dëdijāh i dèdijāh, -āše ...; aor. dèdoh, 2. i 3. dëde, mn. dèdosmo ...; imperat. dèdi; pril. sad. dëdūći i dèdūći; prid. rad. dëo, dèla; prid. trp. dèven, -ena
destilácija
destruktivnōst, -osti, instr. -osti i -ošću

déša, vok. dêšo (ek., djever)
dêšnjāk, -áka, vok. dêšnjače, mn. -áci
dêšnjaka, dat. -ci, gen. mn. dêšnjaka
dešnjákinja
dêšo, vok. dêšo (ek., djever; t. ćóro)
dešperácija i sl. ne nego desperacija i sl.
dètalj, gen. mn. dêtalja i **dètālj,** -álja, gen. mn. detáljā
detàljist(a) (trgovac na malo)
dêtao, -tla, mn. dêtlovi i **dètao,** -tla, mn. dètlovi (ek.)
déte, dèteta, vok. dête (ek.) 25; **dête** (uzv.)
dèteći (ek.)
detèktīv, -īva, vok. dêtektīve
dêtelina (ek.)
dêtelīnskī (ek.)
dêtelīšte (ek.)
dètênce i **detênce,** -eta (ek.)
detèrdžent, gen. mn. detèrdženātā
determinácija
determinist(a)
dêtēsce, -eta (ek.)
detètina i **dètetina** (ek., augm. od déte)
dètetov (ek.)
dêti i **dèsti** (ek.)
dèti i **dèsti** (ek.)
dètić, dètića i **dètīć,** -ića, vok. dêtīću (ek.)
detićak, -ćka, vok. dêtīću, mn. detíćci, gen. dètīćākā (ek.)
dètīćkī i **dètīćkī** (ek.)
Dètīnci, Dètīnācā (ek.)
dètīnskī i **dètīnjskī** (ek.)
dètīnstvo i **detínstvo** pored **dètīnjstvo** i **detínjstvo** (ek.)
detinjárija (ek.)
detinjáriti, detinjārīm (ek., t. krijumčáriti)
dètinjast (ek.)
Dètīnjci, Dètinjācā (ek.)
dètinjī (ek.)
dètinjiti, -īm (ek., t. bèsediti)
dètīnjskī i **dètīnskī** (ek.)
dètīnjstvo i **detínjstvo** pored **dètīnstvo** i **detínstvo** (ek.)
dêtiti se, dêtīm se (ek., djetinjiti; t. hváliti)
dêtlīć (ek.)
detonácija
detonátor
detronizácija
dèutērij, -ija i **dèutērljum**
dèutrōn, -óna
Deutschland (Dojčland) 172 c
dèva (kamila); **déva,** vok. dêvo (ek., djevojka)
dévac, -vca, vok. dêvče, gen. mn. dêvācā (ek.)
devalvácija
devastácija
dévati, dêvām (ek., t. čárati)
dèvče, -eta; mn. dêvčići (prema dèva, kamila)
devéćēnje (prema devétiti se)
devedèseteri i **devedèsetori**
devedèsetero i **devedèsetoro**
devedèsētī; devedèsētī pût
devedèsetori i **devedèseteri**
devedèsetoro i **devedèsetero**
devedèsēt pútā
devedèsēt trêći; devedèsēt trî 92 c
devènica (ek.)
devènicār (ek.)
devénje (ek., nadjev); **dèvēnje** (glag. im. prema dèsti)
dêvēr, dêvera (ek., mužev brat i sl.), vok. dêvere, mn. dêveri, dêvērā i dêverovi, deveróvā; **dèver,** gen. mn. dêvērā (muka, nužda)
devérak, -rka, vok. dêvērče, mn. devérci, gen. dèvērākā (ek.)
devèrīćić (ek.)
devèrīćna, dat. -ćni, gen. mn. -ćnī (ek.)
dèverić (ek.)
devèriti, -īm (ek., t. svedòčiti)
deverívati (ek., djeverovati), devèrujēm, -ēš..., 3. mn. devèrujū; imperf. devèrīvāh, -āše...; aor. deverívah, 2. i 3. deveríva i dêverīvā, mn. deverívasmo...; imperat. devèrūj; pril. sad. devèrujūći; prid. rad. deverívao, -la
deveròvati, devèrujēm (ek., t. staréšòvati)
devèruša (ek.)
devétak, -tka, mn. devéci, gen. dèvētākā (oko 9); **devètāk,** -áka, mn. -áci (životinja od devet godina)
dêveteri i **dêvetori**
dêvetero i **dêvetoro**
deveterôstruk i **devetorôstruk**
dêvētī; dêvētī pût
dêvētka i **dêvetka,** dat. -tki, gen. mn. -tkī
Devètlija v. Devlètlija
devètnaest (za složenice 1 izvedenice v. čètiri i četrdèset; v. i dêsēt); devètnaest pútā; devètnaest-dvádesēt 92 a; 48 d
devètnaestī; devètnaestī pût; devètnaestō stòljeće, stòleće 20 d
dêvetori i **dêveteri**
dêvetoro i **dêvetero**
devetorôstruk i **deveterôstruk**
dêvēt (dêvet) pútā
dêvetstō i **dêvēt (dêvet) stōtīnā** (za složenice i izvedenice v. čètiristō i dalje) 92 b

dêvetstôtī (za složenice i izvedenice v. četiristôtī)
dèvica (ek.)
Dèvič
devičànskī (ek.)
devičànstvo i **devičánstvo** (ek.)
dèvičica (ek.)
dèvičin (ek.)
dèvīčiti se, -īm se (ek., t. bèsediti)
dèvičkī (prema dèvica i Dèvič)
devijácija
devijácījskī
deviza
Devlètlija (Muhamed)
dèvojačkī (ek.)
dèvojaštvo (ek.)
dèvōjce, -eta; zbir. dèvojčād, -ādi (ek.)
devojcénce, -eta (ek.)
devojčètina (ek.)
devojčica (ek.)
devòjčičin (ek.)
dèvōjcin (ek.)
devojčina (ek.)
dèvōjčīti (ek.), dèvōjčīm, -īš ..., 3. mn. dèvōjčē; imperf. dèvōjčāh, -āše ...; aor. dèvōjčih, 2. i 3. dèvojčī, mn. dèvojčismo ...; imperat. dèvojčī; pril. sad. dèvōjčēći; pril. prošl. (za)dèvōjčīv(ši); prid. rad. dèvōjčio, -la
devòjčura (ek.)
devojcúrak, -rka, vok. dèvojčūrče, gen. mn. devòjčūrākā (ek.)
devojčūrina (ek.)
dèvōjka, dat. -ci, vok. dèvōjko (ek.)
devòvati (ek.), dèvujēm, -ēš ..., 3. mn. dèvujū; imperf. dèvovāh, -āše ...; aor. devòvah, 2. i 3. dēvovā i devòva, mn. devòvasmo ...; imperat. dèvūj; pril. sad. dèvujūći; pril. prošl. (pro)devòvav(ši); prid. rad. dēvovao, -āla i devòvao, -la
dezavuírati, -vùīrām (t. obaveštávati)
dezavùisati, -šēm (t. badavàdžisati)
dezèrtēr, -éra, vok. dēzertēru
dezèrtērka, dat. -ki, gen. mn. -kī
dezinfèkcījskī
dēzinfekciōnī
dezinsèkcija
dezinteresírati se, -rèsīrām se (t. preuveličávati)
dèzinteresovati se, -ujēm se (t. rèhabilitovati)
dezorganizácija
dezorganizātor
dezorijentácija
dèžmekast
dèzmekav
DFJ (skrać. za Demòkratskā Fēderatīvnā Jugòslāvija — službeni naziv FNRJ prije donošenja Ustava)
dg (skrać. za decigram) 144 a
diázo-spòjevi (kem.)
diàrhija (dvovlašće)
dica (ik.) 25
dîcak, -čka, mn. -čci, gen. dîcākā (bot.)
dîčan, -čna
dîčiti, dîčīm (t. hváliti); pril. sad. dičeći; prid. trp. dîčen
dîčnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dići v. dignuti 54 c
didaktičan, -čna
didàktičār, vok. -aru i -are
didàktičkī
Diderot (Didro), Diderota 167 g
Diderotov (Didroov) 167 g
diditi, -ìja, instr. -ijem (sredstvo za uništavanje gamadi)
Didro (Diderot), gen. Didroa 167 g
Didroov (Diderotov) 167 g
dielèktrican, -čna
diferèncija
diferencijácija
diferencijal, -ála
difòzgēn, -éna
difteričan, -čna
difterija
dîftong, mn. -zi, gen. dîftōngā
diftongizácija
dîftonškī
difūzija; râdio-difūzija
difūzor
Digasinjski (Dygasiński) 188 c
dîgnuti (dîći), dîgnēm (t. čučnuti); aor. još i: dîgoh, 2. i 3. dîže, mn. dîgosmo ...; pril. prošl. i: dîgāv(ši); prid. rad. i: dîgao, -gla
digrèsija
dihati i **dísati,** dîšēm (t. víkati)
dihnuti, dîhnēm (t. kíhnuti)
dihogàmija
dihotòmija
dihroizam, -zma
dijàbaz
dijabétes
dijabètičan, -čna
dijabètičār
dijabòlican, -čna
dijàbolo, mn. dijàboli (igračka)
dijāčkī
dijàdēm, -éma i **dijadéma,** -émē
dijàdoh, mn. -si
dijàfān, -a, -o
dijafilm
dijafiza
dijàfragma, gen. mn. dijàfragmī
dijagnosticírati, -sticīrām (t. preuveličávati)
dijagnòstičār
dijagnòstičarka, dat. -ki, gen. mn. -kī
dijagnòstika, dat. -ci
dijagnóza 157 c
dijagònāl, -ála

dijagonála
dijagram
dijahilon
dijāk, -áka, vok. dijače, mn. -áci
dijakláza
dijakritičkī
dijàlek(a)t, -kta, gen. mn. dijàlekātā 46 i
dijàlekatskī
dijalektalan, -lna
dijalèktičan, -čna
dijalèktičār, vok. -aru i -āre
dijalèktički
dijalèktika, dat. -ci 155 e
dijalektòlog, mn. -zi
dijalektològija
dijalektològijskī (prema dijalektològija)
dijalektološkī (prema dijalektòlog)
dijalitičkī (prema dijalíza)
dijalíza
dijálog, mn. -zi
dijaloškī
dijámant, -nta, gen. mn. dijàmanātā
dijámantskī
dijametar (-mētar), -tra, gen. mn. dijametārā (-metārā)
dijametrālan, -lna
Dijána
dijapazon, -óna
dijapozitiv
dijaréja
dijārij, -ija i **dijārijum**
dijas (geol.)
dijáspora
dijastáza
dijástola
dijatèrmija
dijatèrmijskī
díjati ne nego díhati, dísati
dijatòničkī
dijatònika, dat. -ci (muz.)
dijatònskī
dijecéza
dijègeza
dijel i **dio** 70 a
dijèlac, -lca, vok. dijelče, gen. mn. dijelācā (ijek., djelilac)
dijèlak, -lka, mn. -ci, gen. dijelākā (ijek., dem. od dío) 26 a
dijèlan, dijèlna i diòna (ijek.); odr. dijelnī i dionī
dijèlīti, dijelīm (ijek., t. cijèditi)
dijelom i **dijèlom** (ijek., pril.)
dijèljēnje (ijek., prema dijèliti)
dijèreza
dijéta; dijeta venusta, gen. dijete venuste 164
dijetālan, -lna
dijète, djèteta, vok. dijete (ijek.) **25**; **27**, 1
dijetètičan, -čna
dijetètika, dat. -ci
dijètetskī
dijètiti se, dijetīm se (ijek., djetinjiti; t. cijèditi)
dijetnī (prema dijéta)
dijèvati, dijevām (ijek., t. cijèpati)
dijéza (muz.)
dijùrna, gen. mn. -úrnā
dijùrnist(a)
dijùrnistkinja
díka, dat. -ki, vok. díko
dikàstērij, -ija i **dikàstērijum**
dikcija
dikcījskī
dikciònār, -ára
diktafon, -óna i **díktafon**, -óna
diktàndo, -ànda, mn. -àndi, gen. -ándā
diktator
dilbērce, -eta
dilbèrcić
dilbērka, dat. -ki, gen. mn. -kī
dilčik, mn. -ci, gen. dilčīkā (motka na preslici)
dilètant, gen. mn. dilètanātā
dilètantskī
dilížans i **dilížānsa**
dilūvij, -ija i **dilūvijum**
diluvijālan, -lna
dilūvijskī i **dilūvijumskī**
Dílj, lok. Dílju; Dílj-gora 13 a
díljka, dat. -ci, gen. mn. díljkī i díljākā (puška)
Dima (Dumas) 167 g; Dima Otac 6 b
dimdžija, gen. mn. dimdžījā (pušač)
dimènzija
dimenzionírati, -ònīrām (t. preuveličávati)
dimije, dimījā (mn. ž. r.)
díminutīv ne nego děminutīv
dimiskija; dimiškinja (demeskinja)
Dimitar, -tra 198 b
Dimitrije 155 d
dimlije, dimlījā (mn. ž. r.)
dimničār, vok. -āru i -āre
dimnjača, gen. mn. dimnjačā
dimnjačār, vok. -āru i -āre
dimnjačārev i **dimnjačārov**
dimnjačica
dimnjak, mn. -āci
dimórfnōst, -osti, instr -osti i -ošću
dinámičan, -čna
dinámički
dinámičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dinámika, dat. -ci
dínamo, dínama, mn. dínami, gen. dinámā (tehn.); dinamo-mašína; dinamo-strôj; **Dinamo** (sportsko društvo)
Dinamov (prema Dinamo)

dinamovac, -ovca, gen. mn. dinamovācā
dinarac, -rca, vok. dînārče, gen. mn. dînārācā
dinarče, -eta (dem. od dînar)
dinàrčić
dinarić
dînarka, dat. -ki, gen. mn. -kī
dinastičkī
dinastija
dingač (vino); **Dingač** (brdo)
dingo, dîngа, mn. dîngi i dîngosi
dinòtērij, -ija i **dinòtērijum**
dio, dijela i dijèla, lok. dijelu, mn. dijèlovi (ijek.) 27, 2; 34 b; 70 a
diôba, gen. mn. diôba (ijek.) 48 a; 70 c 1
diobnī (ijek.)
Diògen i **Diôgenes**
Dioklecijān, -āna, vok. Dîoklecijāne
dioksīd
dionī v. dijèlan
dionica i **dionica** (ijek.)
dioničar i **dionîčar,** vok. -aru i -are (ijek.)
dioničkī i **dionički** (ijek.)
dionīk, -íka, vok. dîonīče, mn. -íci i **dionīk,** vok. -īče, mn. -īci (ijek.) 48 a
Dionīz, -íza, vok. Dîonīze i **Dionìz,** Dionìza, vok. Dionize 155 j
Dionīzije
dionizījskī
diôpter
diôptričkī
diôptrija
diôptrika, dat. -ci
dioráma
Diôskuri i **Dioskúri**
dipl. (skrać. za diplomíran)
diplôma 157 i
diplomàcija i **diplomàtija**
diplòmat(a) 157 i; 161
diplomàtija i **diplomàcija**
diplomàtika, dat. -ci
diplomatskī 157 i
diplomskī 157 i
dîptihon i **diptib,** mn. -si
direčić
dirèkcija
dirèkcijskī
direktoričin (prema direktorica)
dirèktōrij, -ija i **dirèktōrijum**
direktôrka i **direktorka,** dat. -ki, gen. mn. -kī
direktôrkin i **direktorkin**
dirigent
dirigentskī
dirînčiti i **dirîndžiti,** -îm (t. dèvōjčiti)
dirižábl
dîrka, dat. -ci, gen. mn. dîrākā i dîrkī
dîrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
disaonī
dísati i **díhati,** dišem (t. víkati)
disciplinîrānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
disciplinovānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
disertācija 155 o
disèrtant, gen. mn. disèrtanatā
disgrèsija (digrèsija) 155 p
disharmoničan, -čna
disharmoničnost, -osti, instr. -osti i -ošću
disharmônija
disident, gen. mn. disîdenatā
disidentskī
disidêntstvo
disimilacija
disimilácijskī
disimilaciôn
disjùnkcija
disjunktîvan, -vna
diskòbol
diskontinuìtēt, -éta
diskrècija
diskrecionī
diskrētnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
diskriminácija
diskriminaciônī
diskurs
diskurzîvan, -vna
diskùsija
diskùtant, gen. mn. diskùtanātā
diskvalifikácija
dislocírati, -lôcīrām (t. večerávati)
dislokácija
disolúcija
disonánca i **disonàncija**
dispêčer
dispênza
dispenzácija
dispèptičan, -čna
dispèrzija
disperziônī
dispozícija
dispoziciônī
distànca, gen. mn. -áncā
distàncija
distanciônī
distih, mn. -si
distingvírati, -tîngvīrām (t. večerávati)
distinkcija
distôničan, -čna
distribúcija
distribuírati, -bûīrām (t. obaveštávati)
distrikt, gen. mn. distrikātā
dišničnī i **dišničnī**
dite (ik.) 25
ditiramb i **ditiramb**
ditirampskī i **ditirampskī**
Divača (geogr.)

dìvàndzija
divanhàna, gen. mn. -hánā
divān-kabânica
dívče, -eta (dem. od dív)
divergèncija
divergírati, -vèrgīrām (t. večerávati)
divertismān, -ána (plesni, muzički)
divèrzant, gen. mn. divèrzanata
divèrzantskī
divèrzija
diverzionističkī
Diviaky (Divjakì) 195 b
Dìviė-grâd
dividend, gen. mn. dividenādā
dividènda, gen. mn. dividenādā i dividéndā
dìvìdendnī
Divíšek (Divíšek) 192 b
dìvīzija
divizījskī
diviziōn, -óna
diviziònār, -ára, vok. dìvizionāru i -āre i **diviziònēr**, -éra, vok. dìvizionēru
diviziōnskī
Divjaki (Diviaky) 195 b
dìvljač, -ači
dìvljāčan, -čna
divljàcār, -ára, vok. dìvljačāru i -āre
divljačárev i **divljačárov**
divljáče, -eta
divljàčica
divljàčić
divljáčiti se, divljāčīm se (t. jednáčiti)
dìvljačkī
divljāčnōst, -osti, instr. -ošću i -ošću
dìvljāk, -áka, vok. dìvljače, mn. -áci
dìvljaka, dat. -ci, gen. mn. dìvljākā (voćka)
dìvljī, -ā, -ē; komp. dìvljijī
divoléska, dat. -sci, gen. mn. divoléskī i -a (ek.)
divolīješka, dat. -sci, gen. mn. divolijèskī i -ā (ijek.)
divot-izdánje; **dìvot-knjīga**
dìzāč, -áča, vok. dīzāču
dizdárev i **dizdárov**
dizdárevica i **dizdárovica**
dizdārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
dizentèrija
dizgrèsija ne nego disgrèsija 155 p
Djablice (D'áblice) 192 o
Djanova (D'anova) 195 b
Djarmoti (D'armoty) 195 b
djèca, djècē, dat. djēci, ak. djēcu, vok. djēco, lok. djèci i djēci, instr. djècōm (ijek.) 25; 61 b 2
djecoubíca i **djecoùbojica** (ijek.)
djecoubístvo, gen. mn. djecoùbīstāvā i **djecoubójstvo**, gen. mn. djecoùbōjstāvā (ijek.)
dječačić (ijek.)
djèčāčkī (ijek.)
djèčāk, -áka, vok. djèčače, mn. -áci (ijek.)
dječárac, -rca, vok. djèčarče, gen. mn. djèčārācā (ijek.)
dječaštvo (ijek.)
dječetina (ijek., augm. od djèca)
djècica (ijek.)
djèciji i **djèčji** (ijek.) 46 l; 46 m
djècin (ijek.)
Dječin (Děčín) 191
djèčina (ijek., augm. od djèca)
djèčinjī (ijek.)
djècji i **djèčijī** (ijek.) 46 l; 46 m
djěčko (ijek., običnije děčko, v.) 35 a
dječùrlija (ijek.)
dječùrlījskī (ijek.)
djēd, mn. djedovi, djēdōvā i djēdi, djēdā (ijek.)
djēda, gen. mn. djēdā (ijek.)
djēdāk, -āka, vok. -āče, mn. -āci (ijek.)
djēdicin (ijek.)
djēdić (ijek.)
djēdićev (ijek.)
djēdin (ijek., prema djēda); **djédin** (prema djédo, gen. djédē)
djèdina (ijek., augm. od djēd); **djēdina** (ijek., baština)
djēdīnskī (ijek.)
djēdīnstvo (ijek.)
djédo, vok. djēdo (ijek., t. ćóro) 26 b 5
djēdov (ijek., prema djēd); **djédov** (ijek., prema djédo, gen. djéda)
djēdovac, -ōvca, gen. mn. djēdovācā (ijek., bot.)
djēdovina (ijek.)
djéjstvo, gen. mn. djējstāvā (ijek.)
djéjstvovati, -ujēm (ijek.)
djéka v. djéko
djéko, dat. djéku i djéki, vok. djēko (ijek., t. ćóro)
djèlatan, -tna (ijek.)
djèlatelj, instr. -teljem (ijek.)
djèlati, -ām (ijek., t. vraćati
djèlatnīk, mn. -īci (ijek.)
djèlatnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
djélce, djélca i djélceta, mn. djélca, gen. djēlācā (ijek.)
djèlić, djèlića i **djèlīć**, -ića (ijek.)
djèlidba, gen. mn. djèlidābā (ijek.)
djèlilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. djèlilācā (ijek.)
djèlilo, gen. mn. djēlilā (ijek.)
djèlimicē i **djèlomicē** (ijek.)
djèlimičan i **djèlomičan**, -čna (ijek.)

djèlimičnōst i **djèlomičnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
djèlitelj, instr. -teljem (ijek.)
djêlo, gen. mn. djêlā 26 b 1; 27; rèmek-djêlo
djêlokrūg, -krūga (ijek.)
djèlomičē i **djèlimičē** (ijek.)
djèlomičan i **djèlimičan**, -čna (ijek.)
djèlomičnōst i **djèlimičnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
djêlotvoran, -rna (ijek.)
djelotvȍrnost, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
djêlōvan, -vna (ijek.)
djelovati, -ujēm (ijek., t. vĕrovati)
djêlovodni (ijek.)
djêlovodnīckī (ijek.)
djêlovodnīk, mn. -īci (ijek.)
djelovòdstvo i **djelovòdstvo** pored **djêlovodstvo** (ijek.)
djêlovoda (ijek.)
djêlovotkinja (ijek.)
djèljāc, -áca, vok. djèljaču (ijek.)
djèljača, gen. mn. djèljāčā (ijek.)
djèljaonica i **djeljaònica** (ijek.)
djèljati, djèljām (ijek., t. vraćati)
djeljènīčkī (ijek.)
djeljènīk, -ika, vok. djèljenīče, mn. -ici
djèljiv (ijek.)
djèljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
djèljkati, -ām (ijek., t. vrāćati)
Djemenova (Demänová) 195 b
djênuti, djênēm (ijek., staviti; t. čūčnuti; isp. i djêsti); **djènuti**, djènēm (ijek., npr. sijeno; t. sàhnuti; isp. i djèsti)
djênjēnje (ijek., prema djènuti)
djêsti (ijek., staviti; isp. i djênuti), djêdēm, -ēš . . ., 3. mn. djêdū; aor. djêdoh, 2. i 3. djêde, mn. djêdosmo . . . pored djêh, 2. i 3. djê, mn. djêsmo . . .; imperat. djêdi; pril. prošl. djêv(ši); prid. rad. dȉo i djêo, djêla; prid. trp. djêt pored djêven, -ena
djèsti (ijek., npr. sijeno; isp. i djênuti), djêdēm, -ēš . . ., 3. mn. djêdū i djèdēm, -ēš . . ., mn. djedémo i djèdēmo, djedéte i djèdēte, djèdū; imperf. djêdijāh i djèdijāh, -āše . . .; aor. djèdoh, 2. i 3. djêde, mn. djèdosmo . . .; imperat. djèdi; pril. sad. djêdūći i djèdūći; prid. rad. dȉo i djêo, djêla; prid. trp. djêven, -ena
djêša, vok. djêšo (ijek.)
djêšin (ijek., prema djêša i djêšo, gen. djêšē)
djêšo, vok. djêšo (ijek., t. ćóro) 26 b 5
djêtao, djêtla, mn. djêtlovi i **djètao**, -tla, mn. djètlovi (ijek.)
djèteći (ijek.)
djetelina (ijek.)
djêtelīnskī (ijek.)
djêtelīste (ijek.)
djètence, -eta i **djeténce**, -eta (ijek.)
djetešce, -eta (ijek.)
djetètina i **djètetina** (ijek., augm. od dijète)
djètetov (ijek.)
djêti i **djêsti** (ijek.)
djèti i **djèsti** (ijek.)
djètić, djètića i **djètīć**, -ića, vok. djètīću (ijek.)
djetićak, -ćka, vok. djètīćku, mn. djetićci, gen. djètīćākā (ijek.)
djètićkī i **djètīćkī** (ijek.)
Djètīnci, Djètinācā (ijek.)
djètīnskī i **djètīnjski** (ijek.)
djètīnstvo i **djetinstvo** pored **djètinjstvo** i **djetinjstvo** (ijek.)
djetinjarija (ijek.)
djetinjáriti, djetinjārīm (ijek., t. krijumčáriti)
djètinjast (ijek.)
Djètīnjci, Djètinjācā (ijek.)
djètinjī (ijek.)
djètinjiti, -īm (ijek., t. bèsediti)
djètīnjskī i **djètīnskī** (ijek.)
djètīnjstvo i **djetinjstvo** pored **djètīnstvo** i **djetinstvo** (ijek.)
djètlīć (ijek.)
Djetva (Detva) 195 b
djéva, vok. djêvo (ijek.) 26 b 5
djévac, -vca, vok. djêvče, gen. mn. djêvācā (ijek.)
djevènica (ijek.)
djevènicār (ijek.)
djevénje (ijek., nadjev); **djèvenje** (glag. im. prema djèsti)
djêver, djêvera (ijek., mužev brat i sl.), vok. djêvere, mn. djêveri, djêvērā i djêverovi, djeveróva 26 b 5; 61 b 2
djevérak, -rka, vok. djêvērče, mn. djevérci, gen. djèvērākā (ijek.)
djevèrīćić (ijek.)
djevèrīćna, dat. -ćni, gen. mn. -ćnī (ijek., djeverova kći snasi) 52 b
djêverić (ijek.)
djevèriti, -īm (ijek., t. svedòčiti)
djeverívati, -vèrujēm (ijek., t. deverívati)
djeveròvati, djevèrujēm (ijek., t. staréšovati)
djevèrusa (ijek.)
djèvica, gen. mn. djêvīcā (ijek.)
djevičánskī (ijek.)
djevičánstvo i **djevičànstvo** (ijek.)
djèvīcica (ijek.)
djèvīcin (ijek.)
djèvičiti se, -īm se (ijek., t. bèsediti)

djèvičkī (ijek.)
djévin (ijek.)
Djevin (Dèvín) 195 b
djèvojackī (ijek.) 84 a
djèvojastvo (ijek.) 84 b
djevojčc, -eta; zbir. djèvojčād, -ādi (ijek.)
djevojčénce, -eta (ijek.)
djevojcètina (ijek.)
djevojčica (ijek.) 65 a 1; 65 b
djevojčičin (ijek.)
djèvōjčin (ijek.) 65 a 1; 65 b
djevojčina (ijek.)
djèvōjčiti, -īm (ijek., t. dèvōjčiti)
djevojčura (ijek.)
djevojčūrak, -rka, vok. djēvojčurče, gen. mn. djevòjčūraka (ijek.)
djevojcùrina (ijek.)
djèvōjka, dat. -ci, vok. djēvojko, mn. djèvōjke, gen. djèvojākā, vok. djēvōjke (ijek.) 26; 61 b 2; 65 b
djevovati, djèvujēm (ijek., t. devòvati)
Djurovič (D'urovič) 195 e
dkg (skrać. za dekagram) 144 a
dkl (skrać. za dekalitar) 144 a
dlačan, -čna
diačètina
dlačica
dlacùrina
dlākavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dlančić
dlanić
dléce, dléca i dléceta, mn. dléca, gen. dlécā i dlētācā pored dlētācā (ek., dem. od dléto)
dlètār, -ára, vok. dlètāru i -āre (ek.)
dletárev i **dietárov** (ek.)
dlētast (ek.)
dléto (ek.)
dlijèce, dlijèca i dlijèceta, mn. dlijèca, gen. dlijècā i dlijetācā pored dljētācā (ijek., dem. od dlijèto) 27, 8
dlijèto (ijek.)
dljètār, -ára, vok. dljètāru ī -āre (ijek.)
dijetárev i **dljetárov** (ijek.)
dljētast (ijek.)
dm (skrać. za decimetar) 144 a
Dmītar, -tra 155 d
Dmitro 211 a
dnē (zast. u pisanju datuma)
dnēvicē (pril.)
dnēvničār, vok. -āru i -āre
dnēvničārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
dnēvnīk, vok. -īče, mn. -īci
Dnjēpar, -pra
Dnjēstar, -stra
dō i **dōl,** dōla, lok. dòlu, mn. dòlovi, dòlōvā; Bánov Dōl; Tōdorov Dô (geogr.); Šèstīnskī dōl (ulica) 70 a
doàjēn, -éna, vok. dōajēne
dōbar, dòbra; komp. bōljī 35 c
dōbar dân i **dobàr dān** (pozdrav) 98 r
dobàr vecē i **dobrō vecē** (pozdrav) 98 r
dobàvljač, -áča, vok. dōbavljaču
dobavljàcica
dobavljačičin
dobavljački
dòbeći (ek.) v. dòbegnuti
dobègalac, -aoca, vok. -aoce, gen. mn. dobègalācā (ek.)
dobegávati, -bègāvām (ek., t. večerávati)
dòbeglica (ek.)
dòbegnuti (dòbeći), dòbegnēm (ek., t. pòčinuti); aor. još i: dòbegoh, 2. i 3. dòbeže i dōbeže, mn. dòbegosmo...; pril. prošl. i: dòbegāv(ši); prid. rad. dòbegao, -gla
dobéliti, dòbēlīm (ek., t. dodéliti)
dobèžati, -īm (ek., t. dotrčati)
dobežávati, -bèžavam (ek., t. večerávati)
dobíće
dobíjati v. dobívati
dobijèliti, dòbijelīm (ijek., t. dodijèliti)
dobítak, -tka, mn. dobíci, gen. dòbītākā 82 a
dòbiti, dòbijēm, -ēš..., 3. mn. dōbiju; aor. dòbih, 2. i 3. dōbī, mn. dōbismo...; imperat. dòbīj; pril. prošl. dòbīv(ši); prid. rad. dōbio, dōbīla; prid. trp. dōbīt pored dobíven i dobìjen, -ena
dobitnīk, vok. -īče, mn. -īci
dobívalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. dobívalācā
dobívati, dòbīvām i **dobíjati,** dòbījām (t. venčávati)
dòbjeći v. dòbjegnuti
dobjègalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. dobjègalācā (ijek.)
dobjegávati, -bjègāvām (ijek., t. večerávati)
dòbjeglica (ijek.)
dòbjegnuti (dòbjeći), dòbjegnēm (ijek., t. pòčinuti); aor. još i: dòbjegoh, 2. i 3. dòbježe i dōbježe, mn. dòbjegosmo...; pril. prošl. i: dòbjegāv(ši); prid. rad. i: dòbjegao, -gla
dobjèžati, -īm (ijek., t. dotrčati)
dobježávati, -bjèžāvām (ijek., t. večerávati)
dōboga (pril. u značenju: sasvim, vrlo mnogo i sl., npr. to je doboga loše) 98 l; **dō boga** (npr. ljuto cvili, do boga se čuje, tj. vrlo daleko) 98 m
dobòleti, -bòlī (ek., t. dolèteti)

dobòijeti, -bòlī (ijek., t. dolètjeti)
Dòbrača (geogr.)
dòbračkī
dòbrāban, -hna
dobráno (pril.)
Dòbrič (ime; isp. Dobrić) 52 a 10; 56 a 9
dobríčak, -čka, vok. dòbrīčku, mn. dobríčci, gen. dòbrīčākā
dobríčav
Dobríčević (od Dòbrič) 56 a 9
dobríčica (trava)
dobríčina 52 b
dòbrić (čir); **Dòbrić** (geogr.); **Dóbrić** (prezime)
dobrikovíć
dobročínac, -nca, vok. dòbročīnče, gen. mn. dobròčīnācā
dobročínački
dobročínitelj, instr. -teljem
dobročiniteljica i **dobročinitèljica**
dobročinitèljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
dobročínstvo, gen. mn. dobròčīnstāvā
dobróća (dobrota)
Dòbroćanin, mn. -āni (čovjek iz Dòbrote)
Dobroćanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
dobróćudan, -dna 88 c
dobróćudnica
dobróćudnik, vok. -īče, mn. -īci
dobróćudnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dobródetelj, dobródetelji (ek., zast.)
dobródéva (ek., bot.)
dobròdjetelj, dobròdjetelji (ijek., zast.)
dobrodjéva (ijek., bot.)
dobrodošao, -došla; odr. dobrodošlī; dòbro dòšao! (pozdrav)
dobròdošlica i **dobrodošlica**
dobródušan, -šna
dobródušnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dobróhotan, -tna
dobróhotnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dobró jutro (pozdrav); **dobrójutro** (kao imenica, npr. on će vidjeti svoje dobrójutro) 98 r
dobronámeran, -rna (ek.)
dobronámernōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
dobronámjeran, -rna (ijek.)
dobronámjernōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
Dòbrō Sèlo
dobròselskī
dobrósrećan, -ćna i **dobrósretan,** -tna 88 c
dobrósrećnica i **dobrósretnica**
dobrósrećnīk i **dobrósretnīk,** vok. -īče, mn. -īci
dobròstivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dòbrotskī (prema Dòbrota)
dòbrotvōrka, dat. -ki, gen. mn. -kī
dobrotvórnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dobrò veče i **dobar veče** (pozdrav) 98 r
dobrovóljac, -ljca, vok. dòbrovoljče, gen. mn. dobrovoljaca
dobrovoljačkī
dobrovóljčev
dobrovóljnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Dobrovsky Josef (Dobrovski Jozef) 176
dobròzvūčan, -čna
dobròzvūčnost, -osti, instr. -osti i -ošću
Dòbrudža (geogr.) 200
dòcentskī
docépiti, dòcēpīm (ek., t. dodéliti)
docepljénje (ek.)
doccpljívati, -cèpljujem (ek., t. deverívati)
docijèpiti, dòcijepīm (ijek., t. dodijèliti)
docjepljénje (ijek.)
docjepljívati, -cjèpljujēm (ijek., t. deverívati)
dòckan, dòcna; **dòckan** (pril.)
dòcna i **dòcne** v. dòckan
dòcniti, -īm (kasniti; t. lomiti)
docvàsti i **dòcvasti,** docvàtēm (t. ocvàsti)
docvètati, -ām (ek., t. dokònčati)
docvjètatī, -ām (ijek., t. dokònčati)
dočárati, dòčārām, -āš..., 3. mn. dočárajū; aor. dočárah, 2. i 3. dočára i dočāra, mn. dočárasmo...; imperat. dočāraj; pril. prošl. dočárav(ši); prid. rad. dočárao, -la; prid. trp. dočāran
dočaravati, -čārāvam (t. večerávati)
dòček, mn. -ci, gen. dòčēkā
dočekati, -ām (t. ìsplivati)
dočekívalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. dočekivalācā
dočekívati, -čèkujēm (t. deverívati)
dočèkljiv
dočèpati, -ām (t. dokònčati)
dočétak, -tka, mn. dočéci, gen. dòčētākā
dòčēti, dočnēm (dovršiti; t. pòčēti)
dóčić i **dolčić**
dòčīm (vezn., zast., bolje dōk)
dočitati, -ām (t. dokònčati)
dočitávati, -čitavām (t. večerávati)
dòčka, dat. -čki, gen. mn. -čkī
dòčuti, dòčujēm (t. zàčuti)
dočúvati, dòčuvām (t. dočárati)
dóći i **dōći,** dôđēm (t. náći) 54 c; 96 b
dodáčić (dem. od dodátak)
do dánas 98 h 1
dodátak, -tka, mn. dodáci, gen. dòdātākā

dòdati, dòdām, dòdāš . . ., mn. dodámo i dòdāmo, dodáte i dòdāte, dòdajū pored dodádēm, -eš . . ., 3. mn. dodádū i dòdadnēm, -ēš . . ., 3. mn. dòdadnū; aor. dòdah, 2. i 3. dòdā i dòda, mn. dòdasmo . . . pored dòdadoh, 2. i 3. dòdade, mn. dòdadosmo . . .; imperat. dòdāj pored dòdadni; pril. prosl. dòdav(ši); prid. rad. dȍdao, dodala; prid. trp. dȍdān i dȍdāt
dodávāč, -áča, vok. dȍdavāču
Dode (Daudet) 169 a
dȍdekaēdar, -dra, gen. mn. dȍdekaēdārā
dodekánēskī (prema Dodekánēz)
dodéliti (ek.), dòdēlīm, -īš . . ., 3. mn. dòdēlē; aor. dodélih, 2. i 3. dȍdēlī, mn. dodélismo . . .; imperat. dodéli; pril. prošl. dodélīv(ši); prid. rad. dodélio, -la; prid. trp. dòdēljen
dòdeljati, dòdeljām (ek., t. isplivati)
dodeljívatl, -dèljujēm (ek., t. deverívati)
dòdenuti, dòdenēm (ek., t. pȍčinuti)
dòdesti, dòdenēm i dòdedēm (ek., dodenuti; t. zàdesti)
dòdeti i **dòdesti** (ek.)
dodévati, dòdevām (ek., t. venčávati)
dòdijalōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dòdijati, -ām (t. isplivati)
dodijávati, -dijāvām (t. večerávati)
dodijèliti (ijek.), dòdijelīm, -īš . . ., 3. mn. dòdijelē; aor. dodijèlih, 2. i 3. dȍdijelī, mn. dodijèlismo . . .; imperat. dodijèli; pril. prosl. dodijèlīv(ši); prid. rad. dodijèlio, -la; prid. trp. dȍdijeljen
dodijèvati, dòdijevām (ijek., t. nadijèvati)
dòdjeljati, dòdjeljām (ijek., t. isplivati)
dodjeljívati, -djèljujēm (ijek., t. deverívati)
dòdjenuti, dòdjenēm (ijek., t. pȍčinuti)
dòdjesti, dòdjenēm, dòdjedēm i dòdijēm (ijek., dodjenuti; t. zàdjesti)
dòdjeti i **dòdjesti** (ijek.)
dòdno (prijedl., npr. dodno nȍgū)
dȍdolskī
dȍ dovečē 98 h 1
dòdrēti, dȍdrēm (ek., t. ràzdrēti)
dòdrijeti, dȍdrēm (ijek., t. ràzdrijeti)
dodúšē (pril., istina i sl.); **do dúšē** (npr. nije mu stalo do dúšē) 98 l
dȍ đavola 98 m
dȍfēn, -éna, vok. dȍfēne
dȍga, dat. dȍgi, gen. mn. dȍgā pored **dóga,** dat. dógi, gen. mn. dógā (vrsta psa)
dȍgađāj, lok. događáju i dȍgađāju
dogádati se, dògađā se (t. venčávati) 61
dogándžija (sokolar)
dòglāvnīk, vok. -īče, mn. -īci
dogmàtičār, vok. -aru i -āre
dogmàtik, vok. -če, mn. -ci
dogmátika, dat. -ci
dȍgmatskī
dògodinē (iduće godine); **dȍ godinē** (npr. òd godinē dȍ godinē) 98 l
dogòditi se, dògodī se (t. natočiti) 61 a
dogodòvština
dȍgodāj ne nego dȍgađaj
dogòla (npr. svući); **do gòla** (npr. stigosmo do gòla drveta)
dogòreti, -gòrīm (ek., t. dolèteti)
dogorévati, -gorēvām (ek., t. večerávati)
dogorijèvati, -gòrijevām (ijek., t. preodijèvati)
dogòrjeti, -gòrīm (ijek., t. dolètjeti)
dogovárač, -áča, vok. dȍgovaraču
dògrađak, -tka, mn. dògraci, gen. dògradākā
dograđívati, -građujem (t. deverívati) 61 a 2
dogrèpsti i **dògrepsti,** dogrèbēm (t. ogrèpsti)
dogrmeti, -īm (ek., t. dolèteti) i **dogrmeti,** -īm (t. ustédeti)
dogrmjeti, -mīm (ijek., t. dolètjeti) i **dogŕmjeti,** -mīm (t. ustédjeti)
dògrtati, dògrćēm (t. prìmicati); imperat. dògrći; pril. sad. dògrćūći
dogústiti, dògūstī (t. dodéliti)
dohádati, dòhāđām ne nego dohòditi
dòhakati, -ām (kome, tj. doći kome glave; t. isplivati)
dòhitati, dòhitām (t. vèčerati)
dohíteti, dohitīm (ek., doći hiteći, dojuriti; t. uštédeti)
dòhititi, -īm (dohvatiti; t. dòhvatiti); prid. trp. dòhićen
dohítjeti, dohítīm (ijek., doći hiteći, dojuriti; t. uštédjeti)
dòhodac, dòhoca, gen. mn. dòhodācā
dȍhodak, -tka, mn. dòhoci, gen. dòhodākā
dohòditi, dòhodīm, -īš . . ., 3. mn. dòhodē; imperf. dòhođāh, -āše . . .; aor. dohòdih, 2. i 3. dȍhodī, mn. dohòdismo . . .; imperat. dohòdi; pril. sad. dòhodēći; prid. rad. dohòdio, -la
dohòđenje i **dȍhođenje**
dohrámati, dòhrāmām (t. dočárati) i dòhrāmljēm (t. zavikati); imperat. dòhrāmāj i dohrámlji
dȍhrana (npr. uzeti koga na dohranu)
dohrániti, dòhrānīm (t. dodéliti)
dohranjívati, dohrànjujēm (t. deverívati)
dòhrliti, -īm (t. dòhvatiti)

dòhvaćati i **dòhvatati**, -ām (t. vèčerati)
dõhvāt, lok. dohvátu i dõhvatu i **dòhvat**, gen. mn. dõhvātā
dõhvātan, -tna
dohvatati i **dòhvaćati**, -am (t. vèčerati)
dòhvatiti, dòhvatīm, -īš . . ., 3. mn. dòhvatē; aor. dòhvatih, 2. i 3. dõhvatī, mn. dòhvatismo . . .; imperat. dõhvati; pril. prošl. dòhvatīv(ši); prid. rad. dõhvatio, -la; prid. trp. dòhvaćen
dohvàtljiv
dohvàtljivost, -osti, instr. -osti i -ošću
dòimati se, dòimām se (t. vèčerati) 48 c
dòista (pril.) 48 c; 98 j
dõjača (muzlica)
dõjaditi, -īm (t. dòhvatiti)
dòjahati, dòjašēm, -eš . . ., 3. mn. dòjašū; aor. dòjahah, 2. i 3. dõjahā i dòjaha, mn. dòjahasmo . . .; imperat. dòjaši; pril. prošl. dòjahāv(ši); prid. rad. dõjahao, -la
dojahívati, dojàhujēm (t. deverívati)
dojàko i **dòjako** (zast., do sada)
dójam, dójma, mn. dójmovi (utisak) 175
Dõjčin
Dojčland (Deutschland) 172 c
dojèdan, -dna
dòjēnče, -eta; zbir. dòjenčād, -ādi
do jesēnas 98 h 1
doježdívati, -jèždujēm (t. deverívati)
dòjīlja, gen. mn. dòjīljā i **dõjilja**, gen. mn. dõjīljā
dòjimati se ne nego dòimati se
dõjiti, -īm (t. lòmiti); imperf. dòjāh; imperat. dõj, dójmo, dõjte; prid. trp. dõjen
dõjka, dat. -ci, gen. mn. dõjākā i dõjkī
dójmiti se, dõjmīm se (t. báciti)
dójmljiv
dòjmljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
do jùčē(r) 98 h 1
dojučèrašnjī
do jūtrōs (dò jutrōs) 98 h 1
dòkačiti, -īm (t. dòhvatiti)
dòkad i **dõkada** pored **do kàda** (u jačem isticanju) 98 h 1
dòkāzānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dokazivāč, -áča, vok. dõkazivāču
dok gõd
dokinúće
doklátiti se, dòklātīm se (t. dodéliti); prid. trp. dòklāćen
dõklē; **dõklē gõd** (kako god dugo, daleko); **dõklēgod** (donekle, do nekog mjesta) 98 g
dõkōlan, dõkōlna i dõkōna (besposlen)
dòkolenica (ek.)
dòkolēnka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ek.)
dokòleti, -īm (ek., dospjeti; t. dolèteti)
dòkoličār
dõkoličiti, -īm (t. bèsposličiti)
dõkoljen (ijek., bot.)
dòkoljenica (ijek.)
dòkoljēnka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ijek.)
dokòljeti, -līm (ijek., dospjeti; t. dolètjeti)
dõkōn v. dõkolan
dokončati, dokònčam, -āš, -ā, dokončámo i dokončāmo, dokončáte i dokònčate, dokònčajū; aor. dokončah, 2. i 3. dõkonča i dokónča, mn. dokončasmo . . .; imperat. dokònčāj; pril. prošl. dokònčāv(ši); prid. rad. dõkončao, -āla i dokónčao, -la; prid. trp. dõkončan
dokončávati, -kònčāvam (t. večerávati)
dõkraja (pril., sasvim)
dõkrajčiti, -īm (t. prõbančiti)
dokrajčívati, -krājčujēm (t. deverívati)
dokrõčiti, dòkročīm (t. natòčiti)
doktorand, gen. mn. doktòranādā 156 c
dõktoričin (prema dõktorica)
doktrinárac, -rca, vok. dõktrinarče, gen. mn. doktrinārācā
dokučiti, dòkūcīm (t. dodéliti)
dokùčiv i **dokùčljiv**
dokučívati, -kùčujēm (t. deverívati)
dokùčivōst i **dokùčljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
dõkud i **dõkuda** pored **do kùdā** (u jačem isticanju)
dõkuhati i **dõkuvati**, -ām (t. ìsplivati)
dokuhávati, -kùhāvām i **dokuvávati**, -kùvāvām (t. večerávati)
dokùmen(a)t, -enta, gen. mn. dokùmenātā 156 c
dokumentácija
dokumèntīrānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dokùmentovānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dõl i **dõ** (v. dô) 70 a
dólac, dólca i dóca, vok. dõlče i dõče, gen. mn. dõlācā pored **dòlac**, dólca i dóca, vok. dõlče i dõče, gen. mn. dõlācā i dolácā (dem. od dôl i dô); **Dólac** i **Dòlac** (geogr.)
dòlača, gen. mn. dõlačā
dòlačkī
dòlanjskī
dõlār 165 a
dòlazak, -ska, mn. -sci, gen. dòlazākā
dõlčić, dòlčića i **dõčić**, dõčića (dem. od dôl i dô)
dõle (ek., pril.); dõle-gõre
dolèčiti, dòlēčīm (ek., t. dodéliti)

dolečívati, -lèčujēm (t. deverívati)
dolétati, dòlēćēm (ek., t. gonétati)
dolètcti (ek.), dolètīm, dolètīš, dolètī, doletímo i dolètīmo, doletíte i dolètīte, dolètē; aor. dolèteh, 2. i 3. dolète, mn. dolètesmo...; imperat. dolèti; pril. prošl. dolètēv(ši); prid. rad. dolèteo, dolètela
dolètjeti (ijek.), dolètīm, dolètīš, dolèti, doletímo i dolètīmo, doletite i dolètīte, dolètē; aor. dolètjeh, 2. i 3. dolètje, mn. dolètjesmo...; imperat. dolèti; pril. prošl. dolètjēv(ši); prid. rad. dolètio, dolètjela
dòlevak, -ēvka, mn. -lēvci, gen. dòlevākā (ek.)
dolévati, dòlēvām (ek., pored dolívati; t. venčávati)
dōli (vezn., osim)
dōličan, -čna
dòlicnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dolihokèfālan, -lna
dolihokefàlija
dolíjati, dòlījām (t. dočárati)
dolijèčiti, dòliječīm (ijek., t. dodijèliti)
dolijètati, dòlijećēm (ijek., t. salijètati)
dolijèvati, dolijevam (ijek., pored dolívati; t. nadijevati)
dōlīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī; Sáva Dòlīnka
dòlivak, -īvka, mn. -īvci, gen. dòlivākā
dolívatī, dòlīvām (t. venčávatī)
dōlmača, gen. mn. dōlmāčā
Dolni Dabnik 198
dòljača, gen. mn. dōljāčā
dòljānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
dōlje (ijek., pril.); dòlje-gòre
dolječívati, -ljèčujēm (ijek., t. deverívati)
do ljētōs (dò ljetōs) (ijek.) 98 h 1
dòljevak, -ljēvka, mn. -ljēvci, gen. dòljevākā (ijek., pored dòlivak)
dōljnī i **dōljnjī** ne nego dōnjī
dòmāćī (koji pripada domu); **domáći** i **dòmaći,** dòmaknēm v. domàknuti
domáćica
domáćičin
domáćičkī
domáćin i **domáćina**
domaćínstvo, gen. mn. domàćīnstāvā
domáćiti, dòmāćīm (t. jednáčiti); pril. sad. domáćēći
dōmāh
domáhati, dòmāšēm (t. zavikati); imperat. domáši
domahívati, domàhujēm (t. deverívati)
domáhnuti, dòmāhnēm (t. škrgútnuti)
dòmak, dòmka, mn. dòmci, gen. dōmākā (dem. od dōm); **dòmak,** dòmaka, mn. dòmaci, gen. dòmakā (dohvat, doseg; piše se zajedno s prijedlogom: nadòmak sèlu, nadòmaku kúće)
domàknuti (domàći i dòmaći), dòmaknēm (t. nadàhnuti); aor. još i: domàkoh, 2. i 3. domàče i dòmače, mn. domàkosmo...; pril. prošl. i: domàkav(ši) i dòmakāv(ši); prid. rad. i: dòmakao, domàkla i dòmakla
dòmala; dòmalo (pril.)
dòmaloprē i **do màloprē** 98 h 1 (ek.)
dòmaloprije i **do màloprije** 98 h 1 (ijek.)
domàzet 87 a
domàzetović
domàzetstvo
domàzluk, mn. -ci
Dombrovski (Dąbrowski) 185
dòmenak, -mēnka, mn. -mēnci, gen. mn. dòmenākā (ek.)
Domentìjān, -ána, vok. Dòmentijāne
domerávati, -mèrāvām (ek., t. večerávati)
dòmeriti, -īm (ek., t. dòhvatiti)
domésiti, dòmēsīm (ek., t. dodéliti)
domésati, dòmēšām (ek., t. dočárati)
dòmetak, -tka, mn. dòmeci, gen. dòmetākā
domètati, dòmećēm (t. blebètati)
dòmicati, dòmičēm (t. prìmicati)
Domicìjan, -ána, vok. Dòmicijāne
domìcīl, -íla
domijèsiti, dòmijesīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. dòmiješen
domijèšati, dòmiješām (ijek., t. pomijèšati)
domileti, -īm (ek., t. uštédeti)
domíljeti, -līm (ijek., t. uštédjeti)
dominácija
dòmīnīj, -ija i **dòmInijum**
Dòminik, vok. -iče
dominikánac, -nca, vok. dòminikānče, gen. mn. dominikānācā
dominìkānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
dominìōn, -óna
dominìōnskī
domìšljānka, dat. -ci i -ki, gen. mn. -kī
domìšljatōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dòmjenak, -mjēnka, mn. -mjēnci, gen. dòmjenākā (ijek.)
domjerávati, -mjèrāvām (ijek., t. večerávati)
dòmjeriti, -īm (ijek., t. dòhvatiti)
dòmleti, dòmeljēm (ek., t. sàmleti)
dòmljeti, dòmeljēm (ijek., t. sàmljeti)
domnévati se, dòmnēvām se (ek., t. venčávati)

domnljèvati se, dòmnijevām se (ijek., t. nadijèvati)
domobránac, -nca, vok. dõmobrânče, gen. mn. domòbrānācā
domõći se i **domoći se,** dòmognēm se (t. pomòći)
domoroče, -eta; zbir. domòrocād, -ādi
domorodac, -roca, vok. -roče, mn. -roci, gen. domorodaca
domòrotka, dat. -tki, gen. mn. domòrodākā i domòrotkī
dòmōvnik, vok. -īče, mn. -ici
dòmuhati se i **dòmuvati se,** -ām se (t. isplivati)
domundávati se, -mùnđāvām se (t. večerávati)
dòmuvati se i **dòmuhati se,** -ām se (t. isplivati)
domùzluk, mn. -ci (svinjarija)
don (od lat. dominus — gospodin; piše se bez tačke, npr.: don Frane Bulić; kao stalni dio imena velikim slovom: Don Juan, Don Huan) 144 c; 167 j
dona (donna): kod done Elvire 167 j
donalévati, -nàlēvām (ek., pored donalívati; t. večerávati)
donalijèvati, -nālijevam (ijek., pored donalívati; t. preodijèvati)
donàlīti, dònalijēm (t. nadòliti)
donalívati, -nālīvām (t. večerávati)
donášati, dònāšām (bolje donòsiti; t. venčávati)
dõndē (pril.) 98 g
Donec, Doneca 207
donèdāvna i **donedāvno** (pril.) 98 g
dõneklē (pril.) 98 g
donèsti i **dònesti** ne nego dònēti, dònijeti
dònēti i **donétl** (ek.), donèsēm, donèsēš, donèsē, donesémo i donèsēmo, doneséte i donèsēte, donèsū; aor. dònēh, 2. i 3. dõnē, mn. dònēsmo ... pored donèsoh, 2. i 3. dõnese, mn. donèsosmo ...; imperat. donèsi; pril. prošl. dònēv(ši); prid. rad. dõneo, dõnēla; prid. trp. dõnēt pored donèsen, -ena
Don Hùān (Don Juan), -ána 167 j
dõnijeti i **donijèti** (ijek.), donèsēm, donèsēš, donèsē, donesémo i donèsēmo, doneséte i donèsēte, donèsū; aor. dònijeh, 2. i 3. dõnije, mn. dònijesmo ... pored donèsoh, 2. i 3. dõnese, mn. donèsosmo ...; imperat. donèsi; pril. prošl. dònijev(ši); prid. rad. dõnio, dõnijela; prid. trp. dõnijet pored donèsen, -ena 26 a; 94 a
Don Kihot (Don Quijote)
donkihotèrija
donkihotskī
donkihòtstvo, gen. mn. donkihotstāvā
dõnlē (pokr.)
donna (dona): kod donne Elvire 167 j
donòsilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. donosilacā
donòsiti, dònosīm (t. dohòditi); imperf. dònosāh; prid. trp. dònošen
dònošče, -eta; zbir. dònoščad, -ādi
donžuān, -ána
dònjāk, -áka, vok. dõnjāče, mn. -áci
dõnjī, dõnjā, dõnjē; kao stalni atribut mjesnih imena piše se velikim slovom: Dõnjī Vàkuf, Dõnjā Stùbica, Dõnjē Brežje, a također i iza imena: Sànica Dõnjā (selo) 87 c; kad nije stalni atribut, nego označuje pojam donjeg za razliku od gornjeg, piše se malim slovom: dõnjī Dũnav za razliku od gõrnjeg Dũnava
donjogradskī 88 e
donjolapačkī 88 e
dòondā i **do ònda**
doondašnjī
dopadljivõst, -osti, instr. -osti i -ošću
dopèći i **dòpeći,** dopèčēm (t. opèći)
dòpevati, dòpevām (ek., t. isplivati); **dopévati,** dòpēvām (ek., t. venčávati)
dopevávati, -pèvāvām (ek., t. večerávati)
dòpēvka, dat. dòpēvci, gen. mn. dòpevākā i dòpēvākā pored dòpēvkī (ek.)
dòpicati, -cēm (trajno prema dopèći; t. primicati)
dopijèvati, dòpijevām (ijek., dovršavati pjevanje; t. nadijevati; drugo je dòpjevati)
dòpijevka, dat. dòpijevci, gen. mn. dòpjevākā i dòpijevākā pored dòpijevkī (ijek.)
dõpisničkī
dõpisnik, vok. -īče, mn. -īci
dõpisništvo
dòpjecati v. dòpicati
dòpjevati, -ām (ijek., t. isplivati; drugo je dopijèvati)
dopjevávati, -pjèvāvām (ijek., t. večerávati)
doplaćívati, -plàćujēm (t. deverívati)
dõplatak, -tka, mn. dòplaci, dõplatākā
doplèsti i **dòplestī,** doplètēm (t. isplèsti)
dòpletati, dòplećēm (t. primicati); imperat. dòpleći; pril. sad. dòplećūći
dòpleti, doplévēm (ek., doplijeviti; t. òpleti)
doplévīti, doplévīm (ek., t. ishlápiti); prid. trp. dòplēvljen
doplijèviti, doplijèvīm (ijek., t. zavrijèditi); prid. trp. dòplijevljen
dòpiitati i **dòpletati**

dòpljeti, doplijèvēm (ijek., doplijeviti; t. òpljeti)
do pódne (pril.); **dopódne,** dopódneva, mn. dopódnevi (im.); isp.: doći k meni sutra do podne, pa ćemo ostati zajedno čitavo dopodne
dòpola; dòpole (pril.)
dopòsletka (ek., pril.)
dopòsljetka (ijek., pril.)
dopraćati, -ām (t. vèčerati)
dòpratiti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. dòpraćen
do prèd kuću 99
do prèkjučē(r)
do prèkosutra 98 h 1
dòprēti (ek.), dòprēm, dòprēš, dòprē, dòpremo, dòprēte, dòprū; aor. dòprēh, 2. i 3. dòprē, mn. dòprēsmo . . .; imperat. dòpri; pril. prošl. dòprv(ši) i dòprēv(ši); prid. rad. dòpro, dòprla
dopŕhnuti, dòpŕhnēm (t. škrgútnuti)
dòprijeti (ijek.), dòprēm, dòprēš, dòprē, dòprēmo, dòprēte, dòprū; aor. dòprijeh, 2. i 3. dòprije, mn. dòprijesmo . . .; imperat. dòpri; pril. prošl. dòprīv(si) i dòprijev(ši); prid. rad. dòpro, dòprla
doprinašati, -prìnāšām (bolje doprinòsiti; t. večeravati)
doprinèsti i **doprinesti** ne nego doprìnēti i doprinijeti
doprìnēti, doprinèsēm (ek., t. pridònēti)
doprìnijeti, doprinèsēm (ijek., t. pridònijeti)
doprinòsiti, -prìnosīm (t. hodočàstiti); imperf. doprìnošāh; prid. trp. doprìnošen
do pròletōs (ek.)
do pròljetōs (ijek.) 98 h 1
dòpunjak, -ūnjka, mn. -ūnjci, gen. dòpunjākā i **dòpunak,** -ūnka, mn. -ūnci, gen. dòpunākā
dopustan, -sna
dopùstiti, dopustīm (t. natòčiti); prid. trp. dopušten 54 b 4
dopùstivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dopūštati, dòpūštām (t. venčávati)
dopuštènje
doračić (dem. od dorat)
dòradak, -tka, mn. dòraci, gen. dòradākā
doradivati, -rađujēm (t. deverivati)
dòramak, -rāmka, mn. -rāmci, gen. dòramākā
dòrāmce, -eta
Dórānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
doraslōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dorašćívati, -rāšćujēm (t. deverívati)
dorèći i **doreći,** dorečēm, dorèčēm i dòreknēm (t. porèći)
dôrka, dat. -ki, gen. mn. -kī
dòrsālan i **dòrzalan,** -lna
dòručak, -čka, mn. -čci, gen. dòručākā
dòrūcje
dòručkovati, -ujēm (t. òdlikovati)
dòrzālan i **dòrsālan,** -lna
dosad i **dosada** pored **do sāda** 96 h 1
dōsādnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dosadivač, -āča, vok. dōsađivaču
dosadívati, -sàđujēm (t. deverívati)
dosećati se, -ām se (ek., t. vèčerati)
doséći i **dòseći,** dòsēgnēm (v. doségnuti)
dòseg i **dòseg,** mn. -zi
dosegnuti (doséći i dòsēći), dòsēgnēm (t. skrgútnuti); aor. još i: doségoh, 2. i 3. doséže i dòsēže, mn. doségosmo . . .; pril. prošl. i: dosegāv(ši) i dòsēgāv(ši); prid. rad. dòsēgao, doségla i dòsēgla
dòsele (pril.)
dòselōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek., pravn.)
doseljènik, -íka, vok. dòseljenīče, mn. -ici
doseljénje (prema dòseliti)
dòsesti, dòsednēm (ek., t. pòsesti)
dòsetan, -tna (ek.)
dòsetiti se, -īm se (ek., t. dòhvatiti)
dòsetka, dat. -tki, gen. mn. dòsetākā (ek.)
dosètljiv (ek.)
dosètljivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. dosètljivācā (ek.)
dosètljīvčev (ek.)
dosètljīvka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
dosètljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
dòsezati, dòsežēm (t. primicati); imperat. dòseži; pril. sad. dòsežūći pored **dosézati,** dòsēžēm (t. gonétati); imperat. doséži; pril. sad. dosézūći
dòsežnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dò sinōć (do sînōć) 98 h 1
dòsipati, dòsipām (t. vèčerati) i dòsipljēm (t. prìmicati); imperat. dòsipāj i dòsiplji; pril. sad. dòsipajūći i dòsipljūći
Dosìtej, Dosìteja, vok. Dosìteju i **Dosìtēj,** Dositéja, vok. Dòsitēju
Dositejev i **Dositéjev**
Dositije
Dositijev
dòsizati i **dòsezati**
dòsjē, -èa, mn. -èi, gen. -éā, ak. -èe
dòsjećati se, -ām se (ijek., t. vèčerati)
dòsjelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek., pravn.)

dòsjestI, dòsjednēm (ijek., t. pòsjesti)
dòsjetan, -tna (ijek.)
dòsjetiti se, -īm se (ijek., t. dòhvatiti)
dosjetka, dat. -tki, gen. mn. dòsjetākā (ijek.)
dosjètljiv (ijek.)
dosjètljivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. dosjètljivācā (ijek.)
dosjètljivcev (ijek.)
dosjètljīvka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
dosjètljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
doskákati, dòskāčēm (1. svršeno: doći skačući, 2. nesvršeno: nadmudrivati; t. gonétati); imperat. doskači; pril. sad. doskáčūći (nadmudrujući)
doskítati se, dòskićem se (t. zavikati) i dòskītām se (t. dočárati); imperat. doskići se i dòskītāj se
doskočica
doskočiti, dòskočīm (t. natočiti)
doskočljiv
doskočljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dòskok, mn. -ci, gen. dōskōkā
doskora (pril.; ali: do skora viđénja)
dōskoro (pril.) 98 g
dosláditi, dòslādīm (t. dodéliti); prid. trp. dòslāđen
dosladívati, -slàđujēm (t. deverívati)
dōslē (ek., pril.)
dòsledan, -dna (ek.)
dòslednōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
dōslije (ijek., pril.)
doslućívati, -slùćujēm (t. deverívati)
dosluh, mn. -si, gen. dōslūhā
dòsluk, mn. -ci, gen. dōslukā
dòsljedan, -dna (ijek.)
dòsljednost, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
dospéće (ek.)
dòspelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
dospešan, -šna (ek.)
dòspetak, -tka, mn. dòspeci, gen. dòspetākā (ek.)
dòspeti (ek.), dòspēm, dòspēš, dòspe, dospémo i dòspēmo, dospéte i dòspete, dòspejū; aor. dòspeh, 2. i 3. dòspe, mn. dòspesmo...; imperat. dòspēj; pril. prošl. dòspēv(ši); prid. rad. dòspeo, dòspela
dospévati, dòspēvām (ek., t. venčávati)
dospijéće (ijek.)
dospijèvati, dòspijevām (ijek., t. nadijèvati)
dòspjelost, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
dòspješan, -šna (ijek.)
dòspjetak, -tka, mn. dòspjeci, gen. dòspjetākā (ijek.)
dòspjeti (ijek.) dòspijēm, dòspijēš, dòspijē, dòspijēmo i dospijémo, dòspijēte i dospijéte, dòspijū; aor. dòspjeh, 2. i 3. dòspje, mn. dòspjesmo...; imperat. dòspīj; pril. prošl. dòspjēv(si); prid. rad. dòspio, dòspjela
dosŕkati, dòsrčēm (t. zavíkati)
dòstalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. dòstalācā
dostávljač, -áca, vok. dōstavljaču
dostavljačica
dōstići v. dòstignuti
dostignúće
dòstignuti (dòstići), dostignēm (t. pòčinuti); aor. još i: dòstigoh, 2. i 3. dostiže i dōstiže, mn. dòstigosmo...; pril. prošl. i: dòstigav(ši); prid. rad. i: dòstigao, -gla
dostižív i **dostižljiv**
dostižívōst i **dostižljivōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
dōstižnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dostojánstvenost, -osti, instr. -osti i -ošću
Dostojevska 183 a
dostōjnōst i **dostojnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
dòstrići, dostrížēm (t. òstrići)
dòstupačan, -čna
dostupačnost, -osti, instr. -osti i -ošću
dòstupnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dosuđívati, -sùđujēm (t. deverívati)
dō sutra (do sūtra) 98 h 1
došánuti ne nego došàpnuti
došápnuti, dòšapnem (t. nadàhnuti)
došáptati, dòšapćēm (t. zahùktati); imperat. došàpći
dōšašće (dolazak)
došétati, dòšētām (t. docárati) i dòšēćēm (t. zavíkati); imperat. dòšētāj i došéći
dōšljački
dōšljak, -áka, vok. dōšljače, mn. -áci
dostédeti, doštédīm (ek., t. uštédeti)
dostédjeti, doštédīm (ijek., t. uštédjeti)
dotácija
dotáći i **dòtaći** v. dotàknuti
dotad i **dotada** pored **do tāda** 98 h 1
dotákati, dòtačem (t. gonétati); imperat. dotáči; pril. sad. dotáčūći
dotàknuti (dotáći i dòtaći), dòtaknēm (t. nadàhnuti); aor. još i: dotàkoh, 2. i 3. dotàče i dotače, mn. dotàkosmo...; pril. prošl. i: dotàkāv(ši) i dòtakāv(ši); prid. rad. i: dòtakao, dotakla i dòtakla

dòtamo (pril.)
dotèći i doteći, dotèčēm i dòtekněm (t. zatèći)
dotepénac, -nca, vok. dōtepenče, gen. mn. dotèpēnācā
dotèpēnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
dotèpūh, -úha, vok. dōtepūše, mn. -úsi
dòterānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
dòterati, -ām (ek., t. isplivati)
doterivač, -ača (ek.)
doterívati, -tèrujēm (ek., t. deverívati)
dōteščalōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dotešćati, -ām (t. dokončati)
dotešćávati, -tèšćāvām (t. večerávati)
dōtezālōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dōticaj
dotícati, dòtīčēm (prema dotáknuti; t. gonétati); imperat. dotíči; pril. sad. dotíčūći; **dōticati**, dōtičēm (prema dotàknuti, dotèći, dòtjecati; t. prìmicati); imperat. dōtiči; pril. sad. dòtičūći
dōtičan, -čna
dōtičnīk, mn. -īci
dòtjecati, dōtječēm (ijek., pored dòticati; t. primicati); imperat. dòtjeci; pril. sad. dòtječūći
dōtjerānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
dōtjerati, -ām (ijek., t. ìsplivati)
dotjerivač, -áča, vok. dōtjeriváču (ijek.)
dotjerívati, -tjèrujēm (ijek., t. deverívati)
dōtkati, dòtkām i dōčēm (t. sàtkati)
dōtlē (pril.) 98 g
dotòčiti, dotočīm (t. natòčiti)
dōtrajalōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dotŕčati, dotŕčīm, dotŕčīš, dotŕčī, dotŕčímo i dotŕčīmo, dotŕčíte i dotŕčīte, dotŕčē; aor. dotŕčah, 2. i 3. dōtrča i dotŕča, mn. dotŕčasmo...; imperat. dotŕči i dòtrči; pril. prošl. dotŕčav(ši); prid. rad. dōtrčao, -ala i dotŕčao, -la
dotrčávati, -trčāvām (t. večerávati)
dotŕkati, dòtŕčēm (t. zavíkati)
dotrkívati, -trkujēm (t. deverívati)
dotŕpeti, dotŕpīm (ek., t. uštédeti)
dotŕpjeti, dotŕpīm (ijek., t. uštédjeti)
dòtrti, dōtrēm i dòtarēm (t. sàtrti)
dotúći i dòtūći, dotúčēm (t. istúći)
doučiti, doučīm (t. natočiti)
dòumak, -ūmka, mn. -ūmci, gen. dòumākā
dòušnīčkī
dòušnik, vok. -īče, mn. -īci
dòušnīštvo
dovádati, dòvāđām (bolje dovòditi; t. venčávati)
dovažati, dovažam (bolje dovòziti; t. venčávati)
dōvde i dòvdje (pril.) 86 b
dōveče i dōvečēr (večeras) 98 l
dovèčerati, -ām (t. povèčerati)
dōvēk i dōvēka (ek., uvijek, svagda)
dovèsti i dovesti, dovèdēm (t. izvèsti, izvèdēm)
dovèsti i dovesti, dovèzēm (t. izvèsti, izvèzēm)
dovésti i dovesti, dovézēm (dovršiti vezenje; t. izvésti, izvézēm)
do vīđénja (pozdrav; zast. do vīdōvā)
dovijati se, dovījam se (t. venčávati)
dōvijek i dovijeka (ijek., uvijek, svagda)
dovíkati, dòvīčēm (t. zavíkati)
dòviti, dōvijēm (t. sàviti)
dovìtljivac, -ívca, vok. -ívče, gen. mn. dovìtljivācā
dovìtljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dovlačiti, dòvlačīm (t. jednáčiti)
dōvlē (pril.) 98 g
dòvoče, -eta (pastorče); zbir. dovočad, -ādi
dòvodac, dòvoca, vok. dòvoče, mn. dòvoci, gen. dòvodācā
dovòditi, dòvodīm (t. dohòditi); imperf. dòvođāh; prid. trp. dòvođen
dòvoljē (pril., dovoljno)
dòvotkinja (dovedena kći, pastorka)
dovòziti, dòvozīm (t. dohòditi); imperf. dòvožāh; prid. trp. dovožen
dō vrāga 98 m
dòvratak, -tka, mn. dòvraci, gen. dòvratākā
dovréći i dòvrēći, dovríšēm (ek., t. ovréći)
dòvreti, dòvrīm (t. provreti)
dovrh (prijedl.)
dovrijèći i dòvrijeći, dovríšēm (ijek., t. ovrijèći)
dovŕveti, dovŕvī (ek., t. uštédeti) i **dovŕveti**, dovŕvī (t. dolèteti)
dovŕvjeti, dovŕvī (ijek., t. uštédjeti) i **dovŕvjeti**, dovŕvī (t. dolètjeti)
dovúći i dòvūći, dovučem, dovučēš, dovúče, dovúčemo, dovučete, dovúkū; aor. dovúkoh, 2. i 3. dōvūče, mn. dovúkosmo...; imperat. dovuci; pril. prošl. dovúkav(ši) i dòvūkāv(si); prid. rad. dòvūkao, dovúkla i dòvūkla; prid. trp. dovúčen, dovúčena pored dovučen, -ena 94 a
dōza 157 c

dozídati, dòzīdām (t. dočárati) i dòzīđēm (t. zavīkati); imperat. dòzīdāj i dozíđi
dozidívati, -zīđujēm (t. deverívati)
dozívati, dòzīvām (t. venčávati) i dòzīvljēm (t. gonétati); imperat. dòzīvāj i dozívlji; pril. sad. dozívajūći i dozívljūći
dòzlaboga (pril., vrlo loše, strašno)
dozlogrđiti, -zlogrđim (t. obavéstiti)
doznačiti, doznačim (t. dodéliti)
doznačívati, -značujēm (t. deverívati)
dòznačnica
dòznaka, dat. -cí
doznávati, dòznājēm (t. gonétati)
dòzrelōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dòzreo, dozrela (prema zrēo)
dòzreti, dozrīm (t. sàzreti)
dozrévati, dòzrēvām (ek., t. venčávati)
dozrijèvati, dòzrijevām (ijek., t. nadijèvati)
dòžeti, dòžanjem i dožnjem (t. pòžeti)
dožinjatī, dòžinjem (t. prìmicati); pril. sad. dòžinjūći
doživeti, dožívīm (ek., t. uštédeti); prid. trp. dòžīvljen
dožívjeti, dožívīm (ijek., t. uštédjeti); prid. trp. dožīvljen
dòžīvljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dòžnjeti v. dòžeti
dr (skrać. za dòktor; piše se bez tačke i mijenja se u pismu: dra, dru, drom; velikim slovom samo na početku rečenice) 146 d; **dr.** (s tačkom, skrać. za drūgī, drūgō)
drāč (korov); **Drāč**, Drāča (geogr.)
drāča, gen. mn. drāča (korov); **Drāča** (geogr.)
dračati, -ām (oštriti; t. vrāćati)
drāčav (prema drāč i drāča)
drāčje (prema drāč i drāča)
drāčkī (prema Drāč); Kārlo Drāčkī (hist.)
drāčokljun
drāčosēk, mn. -ci (ek., čime se siječe drač)
drāčosijek, mn. -ci (ijek., čime se siječe drač)
drāga, dat. -zi, gen. mn. drâgā (dolina, uvala); Mošćènička Drāga (geogr.); **drâgā,** drâgē, dat. drāgōj; **Drāga,** Drâgē, dat. Drâgi (ime) 65 a 2
drâgac, -kca, gen. mn. drâgācā (dragulj)
Dragáčevac, -ēvca, vok. -ēvče, gen. mn. Dragáčevācā (čovjek iz Dragáčeva)
Dragáčēvka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Dragáčeva)
Dragáčevo (geogr.)
dragáčevskī
Drāganići, gen. Drāganića 56 a 7
Drāgica 65 a 4
Drāgičin
drâgin (prema drâgā); **Drâgin** (prema Drâga) 65 a 3; **Drāgin** (prema Drâgo, gen. Drágē)
drâgo (pril. prema drâg); komp. drāže; **Drāgo** (ime), dat. Drāgu i Drági, vok. Drâgo (t. ćóro)
dragòcen (ek.)
dragòcenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
dragocjen (ijek.)
dragocjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
Drâgoč, -òča, vok. Drāgoču
Drāgočāj (geogr.)
dragóća
Drâgōjla
Drâgōjlo
Drāgoslav i **Drāgosav**
Drāgoslavljev i **Drāgosavljev**
drágost, -osti, instr. -osti i -ošću, gen. mn. drágostī
Drágov (prema Drágo, gen. Drága)
drágović (u frazi: dragoviću môj!); **Drágović** i **Drâgović** (prezime)
drâgūlj, -úlja, vok. drāgūlju (dragi kamen)
drāhma, gen. mn. drāhmī i drāhāmā
Drākče, -eta
drâkōnskī; drâkōnskē mjēre 10 b
dráma 157 h
dramātičan, -čna
dramātičar, vok. -āru i -āre
dramatičārev i **dramātičārov**
dramātičārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
dramatičārskī
dramatičkī
dramâtik, vok. -če, mn. -ci
dramātika, dat. -ci
dramatizācija
drāmatskī 157 i
dramâturg
dramatùrgija
dramaturškī
drâmskī 157 i
drâncīti, -īm (drljančiti; t. pâmtiti)
drangùlija
drapèrija
drāstičan, -čna
drāstičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Drāško, Drāška
dražbovaonica
dražèja, gen. mn. -éjā
drāžesnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
drāžēst, -esti, instr. -esti i -ešću
drāžestan, -sna

dràžilac, -ioca, vok. -ìoče, gen. mn. dràžilācā
drče, drča (mn. ž. r.; pokr., hladetina, piktije, drhtalica)
drèča, gen. mn. drèča (guštara, česta)
drécati, -īm (t. čúčati)
drèka, dat. -ci
drèkavac i **drékavac**, -āvca, vok. -āvče
drekètati, drèkećēm (t. blebètati)
drêm, dréma (ek.)
drémak, -mka, mn. -mci, gen. drêmākā (ek.)
drémalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. drémalācā (ek.)
drémalica (ek.)
drémalo (ek.)
drêman, -mna (ek.)
drémati, drêmām (ek., t. čárati) i drêmljēm (t. vikati); imperat. drêmāj i drémlji; pril. sad. drémajūći i drémljūći
drémavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. drémavācā (ek.)
drémavica (ek.)
drémčina (ek.)
drémež, instr. -om (ek.)
dremèžljiv (ek. i ijek.)
dremèžljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
drêmkati, -ām (ek. i ijek., t. vráćati)
drèmljiv (ek. i ijek.) 32 b
drèmljivac, -īvca, vok. -ivče, gen. mn. drèmljivācā (ek. i ijek.)
drèmljivica (ek. i ijek.)
dremljivko i **drèmljīvko** (ek. i ijek.)
drèmljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
drêmnuti, -ēm (ek. i ijek., t. čúčnuti)
drèmovac, -ovca, gen. mn. drèmovācā (ek. i ijek.)
drêmōvan, -vna (ek. i ijek.)
drêmōvka, dat. -ci, gen. mn. drèmōvkī i drêmovākā (ek. i ijek.)
drêmōvnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
drèmpača (vrsta košare)
dremùc(k)ati, -ām (ek. i ijek., t. čepŕkati)
drên, dréna (ek., bot.), vok. drêne, mn. drénovi; **drên**, drêna, lok. drénu, mn. drénovi (franc., cijev, jarak)
drénak, -nka (ek.)
drènić (ek. i ijek.)
drènīk, -īka, mn. -íci (ek. i ijek.)
Drenòpoljac, -ōljca, vok. -ōljče, gen. mn. Drenòpoljācā
Drenòpolje
Drenòpōljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
drènov (ek. i ijek.) 52 a 2
drènovac, -ōvca, gen. mn. drènovācā (ek. i ijek.); **Drènovac** (geogr.; prezime)
drènovača (ek. i ijek.) 52 a 2
drènovačkī (prema Drènovac)
drenòvāk, -áka, mn. -áci (ek. i ijek.)
Drènōvčanin, mn. -āni
drènovica (ek. i ijek.)
drènovina (ek. i ijek.)
drènjāk, -áka, mn. -áci (ek. i ijek.)
drênje (ek.)
drènjina, gen. mn. drènjīnā (ek. i ijek.)
Dresden (Drezden) 166
dresína i **drezína**
drêšiti, drêšīm (ek., t. hváliti)
dréti i **drêti** (ek.), drêm, dreš, drê, drémo, dréte, drû; aor. drêh, 2. i 3. drê, mn. drésmo ...; imperat. drî; pril. sad. drúći; prid. rad. dŕo, dŕla; prid. trp. dŕt
drêtvić
drêvād, -ādi (ek. i ijek., prema drîjevo, drêvo)
drévnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
drêvo (ek., pokr., drvo, brod)
Drezden (Dresden) 166
drêzga, dat. -zgi, gen. mn. drêzgā
drezína i **dresína**
dŕhat, dŕhta i dŕhata
dŕhtāj
dŕhtalica
dŕhtati, dŕšćēm (t. hùktati); imperat. dŕšći; pril. sad. dŕšćući
dŕhtav
dŕhtavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. dŕhtavācā
dŕhtavica
dŕhtavka, dat. -ci, gen. mn. -kī
dŕhtjeti, -tīm (ijek., pokr., t. željeti)
dŕhtnuti, -ēm (t. čúčnuti)
dŕhtulja, gen. mn. dŕhtūljā
dŕhtúriti, dŕhtūrīm (t. jednáčiti)
drîbling, mn. -zi
drićkati, drićkām (t. čárati)
drićnuti, -ēm (t. čúčnuti)
drîjas (bot.)
drîjem, drijèma (ijek.)
drijèmak, -mka, mn. -mci, gen. drîjemākā (ijek.)
drijèmalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. drijèmalācā (ijek.)
drijèmalica (ijek.)
drijèmalo (ijek.)
drîjeman, -mna (ijek.); komp. drèmnijī (ek. i ijek.)
drijèmati, drîjemām (ijek., t. cijèpati) i drîjemljēm (t. lijègati); imperat. drîjemaj i drijèmlji; pril. sad. drijèmajūći i drijèmljūći 32

drijèmavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. drijèmavācā (ijek.)
drijèmavica (ijek.)
drijèmčina (ijek.)
drijèmež, instr. -om (ijek.)
drîjen, drijena, vok. drîjene, mn. drijènovi (ijek., bot.)
drijènak, -nka, mn. -nci, gen. drijenākā (ijek.)
drijènje (ijek.)
drijèšiti, drijèšīm (ijek., t. cijèditi)
drijèti i **drîjeti** (ijek.), drêm, drês, drê, drémo, dréte, drû; aor. drîjeh, 2. i 3. drîje, mn. drijèsmo...; imperat. drî; prid. rad. drô, drla; prid. trp. drt
drîjevo (ijek., pokr., drvo, brod)
Drinjača (geogr.)
dripac, -pca, vok. drîpče, gen. mn. drîpācā
drîska, dat. -sci i -ski, gen. mn. drîsākā
drišče, -eta; zbir. drîščad, -ādi
Drjanovo 203
drljāč, -áča, vok. drljāču
drljača, gen. mn. drljačā 52 a 2
drljančiti, -īm (prosjačiti; t. dèvōjčiti)
drmeti, -īm (ek., biti zlovoljan; t. živeti)
drmjeti, -mīm (ijek., biti zlovoljan; t. živjeti)
drmljènje (prema drmeti i drmjeti)
drôbac, -pca, gen. mn. drôbācā i **drôbak**, -pka, mn. -pci, gen. drôbākā
drôbnjača, gen. mn. drôbnjačā
drôbujāčkī (prema Drôbnjāk)
Drôbnjāk, -áka, vok. Drôbnjače, mn. -áci
dróga, dat. -gi
drogèrija
drogèrist(a)
drónjak, -njka, mn. drónjci, gen. drônjākā
drónjčić
drôpāč, -áča
drôpčac, -àca, gen. mn. -ácā
droščić (dem. od drôzak)
drôzak, drôzga, mn. drôzgovi
drozdòvić
drôzga, dat. drôzgi 66 a
drozgòvić
drozgòvljī (prema drôzak)
drôžđe
drožđènica
drožđenka, dat. -ci i -ki, gen. mn. -kī
drsko (pril. prema drzak); komp. drskijē
drskōst, -osti, instr. -osti i -ošću, gen. mn. -ostī
drščica, gen. mn. drščicā (dem. od drška)
drščić (dem. od držak)
drška, dat. -sci, gen. mn. držākā i drškī 75 e
drškati, -ām (draškati, uckati; t. vrāćati)
drûg, vok. drûže, mn. drûgovi, drugôva i drûgōvā, dat. drugovima i drûgovima pored (rjeđeg) drûzi, gen. drúgā, dat. drûzima, ak. drûge
drúga, dat. drúgi, vok. drúgo (drugarica); **drùga**, dat. drûzi (vrsta vretena)
drugačijī i **drukčijī** 46 k
drugāričin
drûgda
drûgde (ek.)
drûgdje (ijek.)
drûgī pût 93, 2
drugobrātučed
drugobrātučeda
drugojače (pril.)
drugojačije (pril.)
drugojačijī
drugorázredan, -dna 88 c
drugorođenī i **drugorođenī**
drugovrstan, -sna
drûgud(a)
drùīd, -ída (keltski svećenik)
drùīdskī
drùkcije 75 c
drùkcijī i **drugačijī** 46 k
drûkud(a)
drúšče, -eta
društvenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
društvo, gen. mn. drûštāvā 84 c; Društvo književnika Srbije; Sportsko društvo Zágreb; Hrvatskō prirodoslōvnō društvo
drùžbenīk, vok. -īče, mn. -īci
druželjùbivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
drùželjūblje i **druželjūblje**
drùžēvnost, -osti, instr. -osti i -ošću
Družičalo (drugi ponedjeljak po Uskrsu)
družínče, -eta; zbir. drûžinčad, -ādi
drvce, drvca i drvceta, mn. drvca, gen. drvācā i drvácā
drvēće
drvènjača
drvènjāk, -áka, mn. -áci
drvljānīk, -íka, mn. -íci
drvo, drveta i drva, mn. drva, drva, drvima (posječena) i drvèta, drvéta, drvètima (stabla)
drvòcep (ek.)
drvòcjep (ijek.)
drvòdelja (ek.)

drvòdeljac, -dēljca, vok. -dēljče, gen. mn. drvòdeljācā (ek.)
drvòdēljčev (ek.)
drvòdeljin (ek.)
drvòdeljskī (ek.)
drvòdēljstvo (ek.)
drvòdjelja (ijek.)
drvòdjeljac, -djēljca, vok. -djēljče, gen. mn. drvòdjeljācā (ijek.)
drvòdjēljčev (ijek.)
drvòdjeljin (ijek.)
drvòdjeljskī (ijek.)
drvòdjēljstvo (ijek.)
drvòjedac, drvòjeca, gen. mn. drvòjedācā
drvòjetka, dat. -tki, gen. mn. drvòjedākā i drvòjetkī
dřvored, mn. dřvorēdi i dřvoredovi
drvoréščev
drvorézac, -sca, vok. dřvorešče, gen. mn. drvòrēzācā
drvorèzāč, -áča, vok. dřvorezāču
drvorèzāčkī
drvòseča (ek.)
drvòsečan, -čna (ek.)
drvòsek, mn. -ci (ek.)
drvòsječa (ijek.)
drvòsječan, -čna (ijek.)
drvòsjek, mn. -ci (ijek.)
dřvotīsak, gen. -ska, mn. -sci, gen. dřvotīsākā
dřvotoč, dřvotōči
drvotočac, -čca, gen. mn. drvòtočācā
drvòtočan, -čna
drvòtočina
drvotŕščev
drvotŕžac, -šca, gen. mn. drvòtržācā
držak, dŕska i dŕska; komp. dŕskijī
držnīk, vok. držnīče, mn. držnīci
drzòvitōst, -osti, instr. -ošću i -ošću
držājica
držak, -ška, mn. -šci, gen. držākā
držalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. držālācā
držáljica
držáljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
držávnički
držávnīk, vok. -īče, mn. -īci
držávnoprávnī
državotvòrac, -rca, vok. državotvòrče, gen. mn. državotvòracā
državotvórnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
držéć, -éća; odr. držéćī
dualìst(a)
dualìstičkī
dúbac, -pca, gen. mn. dûbācā (dem. od dûb)
dùbāč, -áča (dlijeto)
dubàčac, -čca, gen. mn. dùbačācā
dúbak, -pka, mn. -pci, gen. mn. dûbākā
dúbēnje (prema dúpsti)
Dùbičanin, mn. -āni
Dùbičānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
dùbičkī; bosanskodùbičkī
dubìnomer (ek.)
dubinomjer (ijek.)
dŭbiōzan, -zna
dubióznōst, -ostī, instr. -osti i -ošću
dúbiti, dúbīm (stajati dupke; t. čámiti); imperf. dúbljāh; **dúbiti,** dûbīm (prema dúpsti; t. ìnvāliti); imperf. dûbljāh; prid. trp. dûbljen
dùblē, -èa (nepravo zlato i sl.)
dùblēt, -éta i **dublēta,** -ètē, gen. mn. dublétā
dùblijer, -èra v. dùplīr
dúbljēnje (prema dúbiti)
dubljìna (pokr., bolje dubìna)
dubokoūmnōst, dubokòumnōst i **dubokoùmnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
duboréščev
dubórezac, -sca, vok. dùborešče, gen. mn. dubòrēzācā
duborèzāčkī
Dùbrāvčica 65 a 4
Dùbrāvčičin
Dùbrāvčić
Dùbrāvka, dat. -ki (ime) i -ci (knjiž. djelo)
Dùbravkin
dùbrovačkī; Dùbrovačkā Repùblika; Repùblika Dùbrovačkā; Rijèka dùbrovačkā
Dùbrōvčanin, mn. -āni
Dubrōvnīk, -īka, vok. -īče
Dŭčić
dŭčiti se, -īm se (truditi se, mučiti se; t. grčiti)
dùćān, -ána
dućànče, -eta
dućànčić
dućàndžija
dućàndžijin
dućàndžijka, dat. -ki, gen. mn. -kī
dućàndžijskī
dùćānskī
dŭćkalo
dùčkati, -ām (t. vrāćati)
dùdovača
dùduk, mn. -ci, gen. dûdūkā
dudúkati, dùdūčēm (t. gonétati); imperat. dudúči; pril. sad. dudúčūći
dúga, dat. -gi (na nebu); **dŭga,** dat. -gi i -zi, gen. mn. dûgā (na bačvi)
dugáčak, -čka i **dŭgačak,** -čka; odr. dùgačkī i dŭgačkī; komp. dúžī i dúljī 52 a 3

dugàčko i dȕgačko (pril.); nādugačko 98 g; komp. dȕže, dȕže i dȕljē, dȕlje
Dȕgā Résa
dugòbradić i dȕgobrādić
dugòcvet (ek., prid.)
dugòcvjet (ijek., prid.)
dugòčasan, -sna
dugòčasiti se, -īm se (t. cepidlačiti)
dugòčasnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dugòglavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. dugòglavācā
dugòglavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dugogodišnjī
dugòkrilac, -īlca, vok. -īlče, gen. mn. dugòkrilācā
dugòkrīlka, dat. -ki, gen. mn. -kī
dugòletan, -tna (ek.)
dugòljast i dugùljast
dugòljetan, -tna (ijek.)
dugonoška, dat. -sci i -ški, gen. mn. dugònožākā
Dȕgō Pȏlje (selo)
dugòpoljskī
dugòprstić
Dugorésanln, mn. -ani
Dugorésānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
dugòrēskī (prema Dȕgā Résa)
dugòročan, -čna
Dugòselac, -sēlca, vok. -selče, gen. mn. Dugòselācā
Dugòsēlka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Dȕgō Sèlo 12
dugòselskī 72 b
dugosìlaznī
dugotrājnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dugouzlaznī
dugòvečan, -čna (ek.)
dugòvečnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
dugòvek (ek.)
dugòvetnī; dȕgī (dùgī) dugòvetnī (ek.)
dugòvječan, -čna (ijek.)
dugòvječnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
dugòvjek (ijek.)
dugòvremen (ek. i ijek.)
dugòvremenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
dugùljast i dugòljast
dȕh, dùha, vok. dȕše, mn. dùsi, dúhā, dùsima i dùhovi, dùhōvā, dùhovima 42
dȕha, dat. -hi, gen. mn. dȕhā (miris)
dúhāč i dùvāč, -áča, vok. dȕhāču, dȕvāču
dùhāčkī i dùvāčkī
dùhaćī i dùvaćī
dùhak ne nego dùvak
dúhalica i dúvalīca
dúhalo i dúvalo
dùhāljka i dúvāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
dùhān i dùvān, -ána 43 a
duhàndžija i duvàndžija
duhàndžījka i duvàndžījka, dat. -ki, gen. mn. -kī
duhàndžīnica i duvàndžīnica
duhániti, dùhānīm i **duvániti,** dùvānīm (t. jednáčiti)
duhànkesa i duvànkesa
dùhānskī i dùvānskī
dùhat (zast., živ)
dúhati, dȕšēm (t. víkati) i dȕhām (t. čárati); imperat. dȕši i dȕhāj; pril. sad. dúšūći i dúhajūći pored **dúvati,** dȕvām (t. čárati)
dúhnuti, dȕhnēm (t. kíhnuti) 44 h
dùhōvan, -vna; odr. dùhōvnī i duhòvnī
Dȕhovi, Duhóvā i Dȕhōvā, dat. Duhȏvima i Dȕhovima (crkv.) 15 a
duhòvit
duhòvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dùhōvnica
dùhōvnīčkī
dùhōvnīk, vok. -īče, mn. -īci
dùhòvnīštvo
dȕhovskī (prema dȕh, dùha); **duhòvskī** (prema Dȕhovi) 15 d
dȕka, dat. -ki, gen. mn. dȕkā (vojvoda); **Dȕka,** dat. -ki (ime)
dùkatić
dȕkin (prema dȕka); **Dȕkin** (prema Dȕka)
dulac, dȕlca, gen. mn. dȕlācā
Dulčinèja (ime); **dulčinèja,** gen. mn. -éjā (dragana)
dùlcenjāk, mn. -āci
dùlek, mn. -ci, gen. dȕlēkā
Dulles (Dals) 171 h
dȕljī i dȕžī (komp. prema dȕg i dugàčak)
duljina, gen. mn. -ínā
dùljiti, dùljīm (t. hváliti)
dum v. don 144 c
dùmača, gen. mn. dùmāčā (duboka dolina)
Dumas (Dima), Dumasa 167 g; Dumas Otac 6 b
Dumasov (Dimaov) 167 g
dumdȕm-mètak; dumdȕm-táne (-tàne)
Dumèndžić (prezime)
dumèndžija
Dȕnav i Dȕnāv; gȏrnjī Dȕnav (Dȕnāv)
dùndača, gen. mn. dȕndāčā
dùnder i dùnderin, mn. dùnđeri, gen. dùnđērā
dundèrluk, mn. -ci

dúnuti, -ēm (prema dȕti; t. čȕčnuti; drugo je dúnuti, pokr. umjesto dúhnuti) 44 b
dunjàlučkī (prema dunjàluk)
dȕo, dȕa, dat. dȕu, mn. dȕi, dȕā (muz.)
dùpal (dȕpao), dȕpla i dùpla (dvostruk); odr. dȕplī
dùpčac, -àca, gen. mn. -ácā (dem. od dúbak)
dùpčić
dȕpioskī (prema Dȕpilo) 72 a
dùpkē; dupkom (pril.)
dùplīr, -íra (svijećnjak)
dúplja, dúpljē, gen. mn. dȕpāljā, dupljī i dúplja
dúpsti i dȕpsti, dúbēm, dúbēs, dúbē, dúbēmo, dúbēte, dúbū; imperf. dúbijāh i dúbāh, -āše...; aor. dúboh, 2. i 3. dȕbe, mn. dúbosmo...; imperat. dúbi; pril. sad. dúbūći; prid. rad. dȕbao, dúbla; prid. trp. dúben, dúbena pored dùben, -èna
dȕr, lok. dúru, mn. dúrovi; dȕr-àkord; dȕr-ljȇstvica; C-dur; As-dur
dùrača, gen. mn. dȕrāča (što dugo dura, traje)
duralùmīnij, -ija i **duralùmīnijum**
dȕrāšnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
durbēdžija (stražar)
Durdik (Durdík) 192 b
dȕstaban
dustabànlija
Dȕšan; Dȕšan Silnī (hist.) 6 b
dȕšek, mn. -ci, gen. dȕšēkā
dȕševnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dùšičnat
dùšičnī
dùšmān, -ána, vok. dȕšmāne, mn. -áni pored **dùšmanin**, dȕšmanina, mn. dȕšmani
dušmànluk, mn. -ci
dùšničkī (prema dùšnica); **dùšnīčkī** (prema dùšnīk)
dùšnīk, -íka, mn. -íci
dušòbrižnīk, vok. -íče, mn. -īci
dušògubac, -pca, vok. -pče, gen. mn. dušògubācā
dušògupka, dat. -pci i -pki, gen. mn. dušògubākā i dušògupkī
duùmvīr, -íra (hist.)
dùvāč i dùhāč, -áča, vok. dȕvāču i dȕhāču
dùvāčkī i dùhāčkī
dùvačī i dùhačī
dùvak, mn. -ci, gen. dȕvākā (koprena)
dúvalica i dúhalica
dúvalo i dúhalo
dùvāljka i dùhāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
dùvān i dùhān, -ána 43 a
duvándžija i duhándžija
duvándžījka i duhándžījka, dat. -ki, gen. mn. -kī
duvándžīnica i duhándžīnica
duvániti, dùvānīm i **duhaniti**, dùhānīm (t. jednačiti)
duvánkesa i duhánkesa
dùvānskī i dùhānskī
dȕvanjskī (prema Dȕvno); Dȕvanjskō pōlje
dúvati, dȕvām (t. čárati) i **dúhati**, dȕšēm (t. vikati) i dȕhām (t. čarati); imperat. dúši i dȕhāj; pril. sad. dúšući i dúhajūći
Dùvnjāk, -áka, vok. Dȕvnjače, mn. -āci (čovjek iz Dúvna)
dȕz-tàban ne nego dȕstaban
dȕždević
dùže i **dúže** (pril.)
dȕžī (komp. prema dȕg i dugáčak)
dužina, gen. mn. -ína
dužiti, dȕžīm (t. hvaliti)
dȕžnīk, -íka, vok. dȕžniče, mn. -íci
dužnosnī
dȕžnost, -osti, instr. -osti i -ošću
dvā, dvȇ (ek.), dvȉje (ijek.), dvā, gen. dvájū, dvéjū (ek.), dvíjū (ijek.), dat. dvàma i dváma, dvèma i dvéma (ek.), dvjèma i dvjéma (ijek.)
dvábratakȓv, dvábratakȓvi (bot.)
dvádesēt 92 a (za složenice i izvedenice v. četrdèsēt); dvádesēt (i) šēstero (šēstoro) 92 d
Dvádesēt dèvētī nòvembar (praznik) 15 b
dvádesēt drúgī 92 c
dvádesetero i dvádesetoro; dvádesetero-trídesetero 92 f
dvádesetī; dvádesētō stòljeće, stòleće 20 d
dvádesetī pȗt
dvádesēt dvā 92 c
dvádesēt ī dvā 92 c
dvadesetogodišnjī (20-godišnji)
dvadesctogodišnjica (20-godišnjica)
dvádesetori (v. četvori)
dvádesetoro i dvádesctero; dvádesetoro-trídesetoro 92 f
dvadesēt petogodišnjī (25-godišnji) 88 d
dvádesēt pútā
Dvádesēt sēdmī srpnja 15 b
dvákrat (dvaput) 93, 1
dvánaesnik, mn. -īci (crijevo)
dvánaest 48 d; 92 a
dvanaestérac, -rca, gen. mn. dvanaèstērācā (stih)

dvánaestero i dvánaestoro (v. četvoro); dvánaestero-trínaestero i dvánaestoro-trínaestoro
dvánaestī; dvánaestī pût
dvanaèstica i dvánaestica
dvanaèstīna i dvanaestīna, gen. mn. -ínā
dvanaestogòdišnjī (12-godišnji)
dvanaestòmesečnī (ek.)
dvanaestomjesečnī (ijek.) 88 c
dvánaestori (v. četvori)
dvánaestoro i dvánaestero (v. četvoro); dvánaestoro-trínaestoro
dvâ odstō, dvâ pōstō (2%)
dvápūt i dvâ pùta; dvápūt-trípūt 93, 1 i 93, 2
dváred(a) 93, 1
dvâ-trî i dvátrī; dvâ-trípūt 92 e
dvê, dvéjū (ek., v. dvâ) 37 a
dvêhiljaditī, dvêtisūćī (ek.)
dvêsta (ek.) 37 a
dvestagodišnjī (ek., 200-godišnji)
dvestagòdišnjica (ek., 200-godišnjica)
dvêsta hiljada, tīsūća (ek.)
dvestahiljaditī, dvestatīsūćī (ek.)
dvestatisùćina (ek., 1/200.000)
dvêsta tisùćīnā (ek., 200/1000)
dvèstōtī (ek.)
dvêstotinitī (ek.)
dvê stōtine (ek.)
dvestotnina, gen. mn. -ínā (ek., 1/200)
dvê stotnine (ek., 2/100)
dvîje, dvíjū (ijek., v. dvâ) 37 a
dvije četrdesettrèćine (ijek., 2/43) 80 b 2
dvije hiljade, tīsuće (ijek.)
dvijehiljaditī, dvijetisūćī (ijek.)
dvije stōtine (ijek.) 92 b
dvijestotinitī (ijek.)
dvije stotnine (ijek., 2/100)
dvîska, dat. -skī i -sci, gen. mn. dvîzākā
dvízac, -sca, vok. dvíšče, gen. mn. dvîzācā
dvjêsta (ijek.) 27; 92 b
dvjestagòdišnjī (ijek., 200-godišnji)
dvjestagodišnjica (ijek., 200-godišnjica)
dvjesta hîljada, tīsūćā (ijek.)
dvjestahiljaditī, dvjestatīsūćī (ijek.)
dvjestatisùćina (ijek., 1/200.000)
dvjêsta tisùćīnā (ijek., 200/1000)
dvjèstotī (ijek.)
dvjestotnina, gen. mn. -ínā (ijek., 1/200)
dvòatōman, -mna
dvòbočan, -čna
dvòbračan, -čna
dvòbrazdnī
dvòcepan, -pna (ek.)
dvòcēvka, dat. -ci, gen. mn. dvòcevākā i dvòcēvākā pored dvòcēvkī (ek.)
dvòcēvnī (ek.)
dvòcijevka, dat. -ci, gen. mn. dvòcjevākā i dvòcijevākā pored dvòcijevkī (ijek.) 27, 8
dvòcijevnī (ijek.)
dvocjepan, -pna (ijek.)
dvocàsōvnī
dvocetvrtīnskī
dvòčīnka, dat. -ci, gen. mn. -kī
dvòčlan
dvòdēlan, -lna (ek.)
dvodíhalice (ribe)
dvòdijelan, -lna (ijek.)
dvòdimenzionālan, -lna
dvòdinārka, dat. -ci, gen. mn. -kī
dvògoče, -eta
dvògodac, dvògoca, gen. mn. dvogodācā
dvògrāde i dvògrade (dva grada jedan uz drugi: Zemun-Beograd, Sušak-Rijeka)
dvogupka, dat. -pci, gen. mn. -pkī
dvojačiti, dvòjačīm (t. jednáčiti)
dvojačno (dvostruko)
dvojba, gen. mn. dvòjbī i dvójbā
dvòjbenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dvojče, -eta; zbir. dvojčād, -ādi
dvojčica i dvojčica (dem. od dvojka)
dvòje-tròje 92 f
dvojèzičan, -čna
dvojèzičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dvòji (òpānci), dvòje (čàrape), dvòja (vráta), gen. dvòjīh, dat. dvòjīm
dvojica (dva muškarca)
dvojina, gen. mn. -inā (gram., dual)
dvòjinskī (dualski)
dvòjiti, -īm (t. lòmiti); imperf. dvòjāh; imperat. dvôj; prid. trp. dvòjen
dvójka i dvójka, dat. -ci, gen. mn. dvójaka, dvójkī i dvójkī
dvòjnik, vok. -īče, mn. -īci
dvojnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dvòkolosēčnī (ek.)
dvokolosiječnī (ijek.)
dvokrilac, -ílca, gen. mn. dvòkrílāca
dvòkrīlnī
dvòletac, dvòleca, gen. mn. dvòletācā (ek.)
dvòletka, dat. -tki, gen. mn. -tkī (ek.)
dvòletnī (ek.)
dvoličan, -čna
dvoličiti, -īm (t. bèsediti)
dvòličnīk, vok. -īče, mn. -īci
dvoličnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dvolučan, -čna
dvòljetac, dvòljeca, gen. mn. dvòljetācā (ijek.)
dvòljetka, dat. -tki, gen. mn. -tkī (ijek.)
dvòljetnī (ijek.)
dvòmesečan, -čna (ek.)

dvòmesečar (ek.)
dvòmesečārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
dvòmesēčje i **dvòmesečje** (ek.)
dvòmesečnīk, mn. -īci (ek., časopis)
dvomesečnjak, vok. -ače, mn. -aci (ek., živinče od dva mjeseca)
dvòmjesečan, -čna (ijek.)
dvòmjesečār (ijek.)
dvòmjesečārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
dvòmjesēčje i **dvòmjesečje** (ijek.)
dvòmjesečnīk, mn. -īci (ijek., časopis)
dvòmjesečnjak, vok. -ače, mn. -aci (ijek., živinče od dva mjeseca)
dvonèdēljnī (ek.)
dvonèdjēljnī (ijek.)
dvònoskē (pril.)
dvònožac, -šca, vok. -šče, gen. mn. dvònožācā
dvoobličan, -čna
dvoobličnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dvopev, gen. mn. dvōpēvā (ek.)
dvopjev, gen. mn. dvōpjēvā (ijek.)
dvorac, -rca, vok. dvorče, gen. mn. dvorācā
dvòrānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
dvòrilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. dvòrilācā
dvòrīlja, gen. mn. dvòrīljā i **dvòrilja**, gen. mn. dvòrīljā
dvorīšnī (prema dvòrīšte); **dvorīšnī** (prema dvorīšte)
dvorīšte (dvor, mjesto oko kuće); **dvorīšte** (razvaline staroga dvorca)
dvorožac, -šca, gen. mn. dvorožācā
dvoručno (pril.)
Dvořák 176 i **Dvoržak** 193
dvosečan, -čna (ek.)
dvòsed, gen. mn. dvòsēdā (ek., avion)
dvosèdmičnī
dvòseklī (ek.)
dvòsemen (ek.)
dvòsječan, -čna (ijek.)
dvosjed, gen. mn. dvosjēda (ijek., avion)
dvosjeklī (ijek.)
dvosjemen (ijek.)
dvosmislenost, -osti, instr. -osti i -ošću
dvòspolac, -spōlca, gen. mn. dvòspolācā
dvòspōlnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dvòsten (ek.)
dvòstjen (ijek.)
dvostručiti, -īm (t. bèsediti)
dvostruk 88 c
dvošački (pril.)
dvòtočka ne nego dvije (dvê) tačke
dvotračan, -čna
dvotrèćīnskī
dvòvlasnīčkī
dvovlasnīk, vok. -īče, mn. -īci
dvōvrēdan, -dna (ek.)
dvōvrēdnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
dvòvrijedan, -dna (ijek.)
dvòvrijednōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
dvòvrstan, -sna
dvoznačan, -čna
dvoznačnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
dvòzubac, -pca, gen. mn. dvòzubācā
dvòzupka, dat. -pci, gen. mn. dvòzubākā i dvòzupkī
dvoženac, -ženca, vok. -ženče, gen. mn. dvòženācā i **dvoženac**, -nca, vok. dvōženče, gen. mn. dvòženācā
dvožičan, -čna
Dzivgarov 196

DŽ

džāba i **džābe** 62 d
džabāisati, -šem (t. kalājisati)
džabāluk, mn. -ci
džābe i **džāba** 62 d
džabèsija
džačić
džačina
džáda
džádija, gen. mn. džádijā (vještica)
Džafer
džágara, gen. mn. džágārā
džágati, džâgām (t. čárati)
džágnuti, -ēm (t. čūčnuti)
džágor i sl. ne nego žágor i sl.
džáhil
džáiz (pril.)
džájlan
džák, džáka, mn. džákovi 59
džáka, dat. -ci (buka, vika)
džákati, -ām (t. vrāćati)
džàkče, -eta
džákčić
džáltara
džām (staklo; drugo je đām)
džamādan i **džemādan**
džámbās, -āsa, vok. džámbāse

džàmdžija
džàmdžijin
džàmdžijskī
džámija; Bēgova džāmija; Àladža-džāmija; Èski džāmija 62 b
džámījskī
džàmli; džāmli pēndzer
džāmoglān
Džámonja i **Džāmonja** (prezime)
džān
džāna
džanābet ne nego dženábet
džānak, -nka, mn. -nci, gen. džānākā
džānarika, dat. -ci
džāndar ne nego žāndār
džandrljiv i **čandrljiv**
džandrljivōst i **čandrljivōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
džangāraci, -àrākā
džangrízalica
džangrízalo
džangrízati, džàngrīzām (t. venčávati)
džangrizav
džangrìzljiv
džanibula (poljski mak)
džānika, dat. -ci (bot.)
džānum
džápanje
džapati se, džāpām se (t. čārati) 62 d
džāra ne nego žāra
džārati, -ām (t. vrāćati) i **džārati,** džārām (t. čārati)
džārnuti, -ēm (t. čūčnuti)
džās, lok. džāsu
džāsnuti se, -ēm se (t. čūčnuti)
džāul, gen. mn. džāūlā (skrać. J) 62 b
džavèljati se, -ām se (t. čeprkati)
džavrljati i **čavrljati,** -ām (t. čeprkati)
džbān ne nego žbān
džbûn i **žbûn**
džéba
džebàna
džčbe, -eta
džebehàna ne nego džebàna
džebrāčiti, džèbrāčīm (t. jednāčiti)
džèbrāčkī
džèbrāk, vok. -āče, mn. -āci
džédža (ženska kapa)
džédžati, džêdžām (t. čārati)
džeferdān, -āna i **džefèrdār,** -āra 62 d
Džefri (Geoffrey) 171 i
džéga v. džédža
džehènem
džehenèmlija
Džejms (James) 171 i; 171 j
džèlāt, -āta, vok. džčlāte 62 b
džèlātskī
dželátstvo
dželèbdžija
džèlep, gen. mn. džēlēpā (stado volova)
džèm, džèma (vrsta pekmeza) 59
džemādan i **džamādan**
džèmat, -āta
džematlija
džème, -eta (družba, skupina)
džemèdan ne nego džemādan i džamādan
džemijet (zbor, udruženje)
džemijètlija
džèmper, gen. mn. džempera
dženābet
dženarika ne nego džānarika
dženáza (sprovod, ukop)
džènem ne nego džehènem
dženèrāl (zast., mjesto genèral, ali: Vūča dženèrāl, gen. Vūče dženerāla, dat. Vūči dženerālu) 87 k
džènet 62 d
džènetskī
džèntlmen
džèntimenskī
džentrija (plemstvo)
dženjak, -njka, mn. -njci, gen. dženjākā (džānak)
džēp, džèpa, mn. džèpovi 62 b
džēpār, vok. -aru i -āre
džepárac, -rca i **džēparac,** -ārca
džēpāroš
džèpić
džèpnī
Džerald (Gerald) 171 i
džèrima (krivica, odšteta)
džèriz (kanal, rov)
džèrsej
dževlja
dževa i **džēva**
dževáhir
džèvāp, -ápa
dževapiti, džèvāpīm (t. jednāčiti)
džever
dževèrdān, -ána i **dževèrdār,** -ára
džēz, džèza (muz.); džēz-bènd; džēz-mùzika
džēzva, gen. mn. džēzāvā i džēzvī 62 d
džibra 62 d
džibrast
džibronja
džida, gen. mn. džidā (koplje) 59
džidža (zvečka)
džigerica
džigeričār 62 d
džigeričica
džigeričnī
džigérnjača
džigeričnjāk, mn. -ci
džigit, gen. mn. džigītā
džigitovka, dat. -ci, gen. mn. -kī
džigijast
džigljati, -ām (t. čitati)

džígljo, vok. džígljo (t. ćóro)
džíju-džícu 62 d
Džílien (Gillian) 171 i
džílīt 62 b
džílitati se, -ām se (t. čeprkati)
džílitimice i **džílitimičkē**
džílitnuti se, -ēm se (t. počínuti)
džílj
džímrija, gen. mn. džímrijā
džímrijati, -ām (t. čeprkati)
džímrijskī
džîn i **džȉn** (1. tur.: div, zao duh, 2. engl.: rakija) 62 d; 171 b
Džíngis-kān (-hân)
džínovit
džínovskī, džínskī i **džínskī**
džíp, džȉpa, mn. džípovi
džívār, -ára
Džívo, vok. Džívo (t. ćóro)
džízlija, gen. mn. džízlija
džóga, dat. -gi
džóganja i **džógara**
džókēj, -èja, vok. džókeju, gen. mn. džokéjā 62 b
džóker, gen. mn. džókērā (karta); **džóli-džòker**
džólap
džómba i **džõmba**, gen. mn. džómbā
džõmbast
džõmbastōst, -osti, instr. -osti i -ošću
džombóvit
džombovitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
džõmbos, gen. mn. džõmbosā
Džõn (John) 59
džónka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Džõno, vok. Džõno (t. ćóro)
džónjati, džõnjām (t. čárati)
džóra
džórast
Džordž (prema engl. George; isp. **Đôrđe**) 59
Džóre, vok. Džóre (t. ćóro)
Džóu (Joe) 171 i
Džóuns (Jones) 171 i; 171 j
dzûba
dzûbe, -eta
dzùdās, -āsa, vok. dzùdāšu (onaj koji se bavi džudom)
dzûdo, dzûda (sport.)
dzùgum ne nego đùgum
Dzûho, vok. Dzûho (t. ćóro)
dzûkac, -kca, vok. dzûkče, gen. mn. dzûkacā
dzùkela
dzùlep
dzùlūs, -ūsa
dzûma
dzûmbus, gen. mn. dzûmbūsa 62 d
dzûmbūsati, -ām (t. čeprkati)
dzûmbùsli i **dzûmbûsli** (šaljiv, komičan)
dzûmbuslija, dzûmbûšlija i **dzûmbûšćija**
dzûmhur, gen. mn. dzûmhūra
dzûmhùrijet (republika)
dzûmlē
dzùngla i **dzûngla** 62 b
dzûnka v. dzõnka 62 d
dzûpa
dzúpriti, -īm (t. čámiti)

Đ

đače, đáčeta i đačeta pored **đače**, đáčeta; zbir. đačad, -adi
đáčić
đáčina, gen. mn. đáčīna
đačiti se, đačim se (t. hváliti)
đáčkī; Đáčkī ràstanak 18
đāk, đáka, vok. đāče, mn. đáci (učenik) 59; Jóvan Đāk
Đakomo (Giacomo) 170 b
đakon 60 a; Đakon Stēvān
đakonāt, -áta
đakònija
đakonisati, -šem (jesti đakonije; t. kalàjisati)
đākoniti, -īm (t. nādničiti)
đakonskī
đákov; Đákova búna
Đakovac, -ovca, vok. -ovče, gen. mn. Đakovācā
đakovačkī (prema Đakovo)
đakovati, đakujēm (t. devovati)
Đakovčanin, mn. -āni
Đakovčanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Đakovica
Đakovičanin, mn. -āni
Đakovičanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
đakovičkī i **đakovačkī** (prema Đakovica)
Đaković i **Đáković**
Đakovo 60 a
Đakovština (kraj oko Đakova)
Đaldovo 188 a
Đalskī, Đâlskōga
đām, mn. đāmovi (daska preko dna bureta; drugo je džam)

đásiti, đâsīm (pokr., nositi crninu za pokojnikom; t. hváliti)
đaštvo
đaur, đàura i **đàurin,** đàurina, mn. đauri, gen. đâūrā
đaurče, -eta; zbir. đaurčad, -ādi
đaurka, dat. -ki, gen. mn. -kī
đavao, đâvla, mn. đavli, gen. đâvālā
đavō, đâvola, gen. mn. đavólā i đâvola 60 a
đavólak, -lka, vok. đâvōlče, mn. đavólci, gen. đàvōlākā
đavòlān, -ána, vok. đâvolāne
đavolast i **đâvolast**
đavólče i **đavólče,** -eta; zbir. đàvolčād, -ādi
đavólčić
đavòlica
đavoličin
đavólić
đavòlisati, -šem (t. kalàjisati)
đavòliti, -īm (t. svedočiti)
đavòlskī
đavólstvo, gen. mn. đâvōlstāvā 70 d 2
đavóluk, mn. -ci
đavòljī i **đâvoljī**
đávrk, mn. -ci (komadina hljeba)
đē ne nego gdjē
đèbra
đèbrat
đèca ne nego djèca
đecèrma i **jecèrma** (v.)
Đedušicki (Dzieduszycki) 188 a
đēđēran, -rna
đēđērnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
đelsija
đēl
đēla (đel); đēla mášalāh! (zdravo!)
đelsàmīn, -ína
đèm, đèma, mn. đèmovi (žvale u konjskoj uzdi) 59
đemìdžija
đèmija, gen. mn. đēmījā (lađa, brod)
đèmijica
Đémo, vok. Đêmo (t. ćóro)
đenđēfīl, -ila
Đenđeš (Gyöngyös) 173 b
đène-đène
đenèrāl i sl. ne nego genèrāl i sl.
Đênović
Đer (Györ) 173 b
Đéra, vok. Đêro; Hàdži Đéra, gen. Hadži-Đérē
đéram, đérma, mn. đermovi 61 b 2
đèrček (pril.)
đèrđān, -ána, vok. đērdāne 60 a
đerđančić
đèrdāp, -ápa (brzica); **Đèrdāp,** -ápa (geogr.)
đèrđek, mn. -ci, gen. đērdēkā
Đerđa (Györgya) 173 b
đèrđef i **đèrđev,** gen. mn. đērđēfā i đērđēvā 61 b 2
đèrđefić i **đèrđević**
đèrīz, -íza
đérma, gen. mn. đérmā i đērāmā
Đeronimo (Geronimo) 170 b
đērz, mn. đērzi, đêrzā
Đerzèlez Álija (nar. pj.)
Đètinja (geogr.)
Đēvđelija 60 a
đēvđelījskī
đèvōjka ne nego djèvōjka
đèvrek, mn. -ci, gen. đêvrēkā
đezàpluk
đída, vok. đîdo 59
đidija, gen. mn. đidījā (junak)
đído, vok. đîdo (t. ćóro)
đijòtāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī i **đijotka,** dat. -tki, gen. mn. -tkī (bič, kandžija)
đikān, -ána, vok. đîkāne
đikati, -ām (t. vrāćati; obično složeno: iždikati, nàđikati)
đikelja (đido)
điknuti, -ēm (pasti, skočiti; t. čučnuti) 60 a
đilas (trkač, skakač)
đilásati, -ām (trčati, skakati; t. čeprkati)
đilásnuti, đilāsnēm (t. škrgútnuti) i **đilàsnuti,** đilasnēm (t. nadàhnuti)
đilkoš (vjetrogonja, obješenjak)
đimbèrika, dat. -ci
đînđer
đinđuha, dat. -hi, gen. mn. đinđūhā i **đinđuva,** gen. mn. đinđūvā 43 b
đinđúvak, -vka, mn. -vci, gen. đinđuvākā
đipati, đîpām (t. čárati) 61 b 2
đipimicē
đipiti, -īm (t. zgrčiti)
đipnuti, -ēm (t. čučnuti)
Đirolamo (Girolamo) 170 b
đísati, -ām (t. vrāćati)
đisiti, -īm (t. zgrčiti)
đisnuti, -ēm (t. čučnuti)
đizija, gen. mn. đizījā
đōgat 61 b 2
đōgatast
đōgīn, -ína, vok. đōgīne (đogat); **đógin** (prema đógo, gen. đógē)
đógo, dat. đógu i đógi, vok. đôgo (prema đōgat; t. ćóro)
đōguša, gen. mn. đōgūšā
đôja
Đóka, dat. -ki, vok. Đôko
Đokičin

Đokin, -a, -o (prema Đóka i Đóko, gen. Đókē)
Đóko, dat. Đóku i Đóki, vok. Đôko (t. ćóro)
Đokonda (Gioconda) 167 a
Đokondin (Giocondin) 167 a
Đoković i **Đóković**
đon, đona, mn. đonovi (potplat) 59
đoniti, -īm (t. lomiti); imperf. đònjāh; prid. trp. đonjen
đor
đorati, -ām (t. vrāćati)
Đorče 196
đorđa i **ćorđa** (sablja)
đorđica i **ćorđica**
Đorđe, Đorđa (razl. Džordž, engl.) 59; 60 a
Đórđević (prezime)
Đorđić i **Đórđić** 56, 7
dorđoricē (jedva jedvice)
Đorgov 196
đornuti se, -em se (napiti se; t. čučnuti)
đotluk, mn. -ci, gen. đotlūkā
Đoto (Giotto) 170 b
đozluci, đozlūkā (mn. m. r.; naočari)
đubar, -bra ne nego đubre
đubrara
đubre, -eta, mn. -èta, gen. -étā 61 b 2
đubrènjāk, -áka, mn. -áci
đubrètār, -ára, vok. đubretāru i -āre
đubrètnjāk, -áka, mn. -áci
đubrèvit
đubrīš, -íša
đubrīšte
đubriti, -īm (t. grčiti)
đubrīvo
đubrōvnīk, mn. -īci
đugum, gen. mn. đugūmā
Đuka, dat. -ki, vok. Đuka 65, 2
Đukičin
Đukin (prema Đuka); **Đukin** (prema Đúko, gen. Đúkē) 65, 3
Đúko, dat. Đúku i Đúki, vok. Đûko (t. ćóro)
đul, đula i **đûl,** đûla, lok. đulu, mn. đulovi; đûl-rúža
đula (vrsta jabuke); **Đula,** vok. Đulo
đulabija 61 b 2
đulād, -ādi
đulaja
đulašik i **đulašin**
đulāvka, dat. -ci, gen. mn. -kī
đulbaklàva
đulbastija i **đulbàstija**
đulbesèćer
đule i **đûle,** đuleta i **đûle,** -eta
đulić (dem. od đul)
đulinić
đulistān, -āna i **đulistān,** -ána, vok. đulistāne
đuls
đulsa
đulsija, gen. mn. đulsījā
đumbīr, -íra
đumle ne nego đule
đumruckī
đumrùgdžija
đumruk, mn. -ci (carina)
đumrukàna, gen. mn. -ánā
đun (dan); džuma-đun
đunab, mn. -si, gen. đunāhā (grijeh)
đunđiber (ribiz)
đunija, gen. mn. đunījā (kutomjer, uglomjer)
đunle ne nego đule
đunluk (tamjan)
đunup, gen. mn. đunūpā (nosilac nesreće)
Đur, Đura
Đura, vok. Đuro; **Đura,** vok. Đura
Đurađ, Đurđa, vok. Đurđu
Đura Jakšić 6
Đurčin 196
Đurđa, Đurđē
Đurđe, Đurđa
Đurđevac, -ēvca (geogr.)
đurđevačkī
đurđévak, -vka, mn. -vci, gen. đurđēvākā
Đurđēvčanin, mn. -āni
Đurđēvčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Đurđevđān, gen. Đurđevdāna i **Đurđev đān,** Đurđeva dâna (dnê), lok. Đurđevdānu i Đurđevu dánu (dnê) ... 15 a; 87 m
đurđevdānskī 15 d
Đurđević
Đurđevo
đurđevštāk, vok. -āče, mn. -āci
đurđīc, -ica (bot.); **Đurđīc,** -ica (praznik)
đurđica i **đurdica** (bot.); **Đurđica** (ime) 60 a
Đurđičin
Đurđija (geogr.); **Đurđija** (ime)
Đurđijánac, -nca, vok. Đurđijānče, gen. mn. Đurđijānācā
Đurđijānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Đurđijin (prema Đurđija)
Đuričić
Đuričin
Đurić (prezime)
Đurišić i **Đurišić**
Đúro, vok. Đûro (t. ćóro) 60 a; Đúro Pûcār Stârī 87 i
đurovača
Đurović i **Đúrović**

đuskati, đûskām (raditi težak posao; t. čárati)
dûstek, mn. -ci, gen. đûstēkā (kožni jastučić)
dutûrāš, -āša, vok. đûturāšu
đûture; đûturice (pril.) 61 b 2
dûturica
dûturičār, vok. -āru i -āre
dûturičārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
dutûrum
dùveč, gen. mn. đùveča
dùveče, đùveča i đùvečeta 61 b 2
duvègija i **duvèglija** 61 b 2
duvèndija
Đûza
dùzel (prid. indekl.; lijep, krasan)
duzième, -eta

E

ècīdija (bot.)
èćim ne nego hèćim
ēda (vezn.) 100 a; **ēda li** 101 d
Êdhem (bolje Êthem)
èdīcija
èdikt, gen. mn. èdikātā
èdīl, -íla 155 a
Êdinburg (geogr.)
èdinburskī
Êduard i **Êdvard**
edukácija
èdzel, gen. mn. ēdželā (usud, kob)
êfek(a)t, -kta, gen. mn. èfekātā
efektíve (mn. ž. r.) i **efektîvi** (mn. m. r.)
efektuírati, -tùīrām (t. obaveštávati)
efelkističan, -čna
efemérnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
efèndi (indekl.); efèndi Míta, efèndi-Mitē, efèndi-Miti itd.; efèndi kàdija, efèndi-kàdijē... 87 i
efèndija; obično iza imena: Abdùlāh-efèndija, Abdùlāh-efèndijē ili Abdùlāh efèndija, Abduláha efèndijē itd.
efèndijin; Abdùlāh-efèndijin
efèndijinica; Abdùlāh-efèndijinica
efèndījskī
èfcpskī (prema èfeb)
Êfes i **Êfez** 155 j
ēfeskī i **ēfeškī**
Êfez i **Êfes** 155 j
Efijalt
efikasnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
èfta ne nego hèfta
egalizácija
ēgalizaciōnī
ēgav (kriv, npr. egave noge)
ègbe, égbā (mn. ž. r.)
ègbeta, ègbētā (mn. sr. r.)
ègede, ēgēdā (mn. ž. r.; gusle, violina)
Êgej (mitol.)
Êgejev
ègējskī i **jègējskī**
Egèōn, -ona, vok. Êgeōne
ègije, ēgījā (mn. ž. r.)
Êgipat, -pta 156 c
ègipatskī
Êgipćanin, mn. -āni i **Egípćanin,** mn. -ani
Êgipćānka i **Egípćānka,** dat. -ki, gen. mn. -kī
egiptòlog, mn. -zi
egiptòloskī
eglèndže, -eta
eglèndžija
eglènisati, -šēm (t. kalàjisati)
egocèntrican, -čna
egocèntričnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
egocèntrik, vok. -če, mn. -ci
egòist(a) 155 e
egoističan, -čna i **egoističkī**
egòistkinja
egoizam, -zma
ègzaktan, -ktna 155 n
ègzaktnōst, -ostī, instr. -osti i -ošću
egzaltácija
egzaltírati, -àltīrām (t. večerávati)
ègzaltovati, -ujēm (t. òdlikovati)
egzámen
egzaminātor
egzaminírati, -minīrām (t. obaveštávati)
egzàntēm, -éma (med.)
ēgzarh, vok. -še, mn. -si, gen. ēgzārhā 155 n
egzàrhāt, -áta
egzàrhija
egzàrhījskī
ègzedra, gen. mn. ègzedārā
egzegètika, dat. -ci
egzègeza
egzekúcija
ēgzekuciōnī
egzekutíva
ēgzekutîvan, -vna
egzèkūtor
ègzēm, -éma, **egzéma,** -émē i **ēkcēm,** -éma 155 p
egzèmplār, -ára 155 n
ēgzemplāran, -rna
egzèrcīr, -íra 155 n

egzercírati, -èrcīrām (t. večerávati)
egzercìrīšte
ēgzercīrnī
egzibicija ne nego ekshibícija
ēgzibiciōnī ne nego ēkshibiciōnī
ègzīl, -íla
egzistèncija 155 n
ēgzistencijālan, -lna
egzistencijàlist(a)
egzistencijalìstičkī
egzistencijàlistkinja
egzistencijalizam, -zma
egzistīrati, -ìstīrām (t. večerávati) 155 n
ēgzitus
egzogàmija
egzògēn
egzorbitàntan, -tna
egzòrcist(a)
egzorcìzam, -zma
ègzōrta i **ēkshōrta**
egzosmóza
egzospóra
egzotèrīčan, -čna
egzotèrik, mn. -ci
egzotèrmičkī
egzotičan, -čna 155 n
egzòtičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
egzōtika, dat. -ci
egzùdāt i **eksùdāt,** -áta
ēgzul (prognanik)
ēh (uzv.)
ehinokokóza (med.)
ehinokókus (zool.)
ēho, ēha, mn. **ēha,** êhā (jeka)
ehòlāl, -ála
eholàlija (med.)
ehòlot (vrsta dubinomjera)
Eisenhower (Ajz[e]nhauer) 171 e
éja, vok. êjo (sova)
ējluk, mn. -ci, gen. ējlūkā (dobro djelo)
Ejmeri (Amery) 171 f
Ejzenštejn 181
ek. (skrać. za ekavski)
ékavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. ékavācā
ékāvka, dat. -ki, gen. mn. ékāvkī i ékavākā
èkcēm, -éma i **ègzēm,** -éma, **egzéma,** -émē 155 b
ekipáža 165 b
eklekticizam, -zma
eklèktičār, vok. -āru i -āre
eklèktičkī
eklèktik, vok. -če, mn. -ci
eklektìzam, -zma
ekliptičan, -čna i **eklìptičkī**
ekliptika, dat. -ci
ēkloga, dat. -gi i -zi
ekmèdžija
ekmedžìluk, mn. -ci
ekmèdžīnica
èkmek, mn. -ci, gen. ēkmēkā
ekolōgija
ekòloskī
ekònom 155 a
ekonòmičan, -čna
ekonòmičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ekonòmija
ekonomika, dat. -ci
ekonòmist(a)
ekonomìstičkī
ekonòmistkinja
ekònōmka, dat. -ki, gen. mn. -kī
ekònōmkin
ekrāzīt, -íta
èksaktan i sl. ne nego ègzaktan i sl.
Eks-an-Provans (Aix-en-Provence) 169 a
ekscelèncija i **ekselèncija**
ekscèlzior
ekscèntrican, -čna
ekscèntričnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ekscèpcija
ēkscepcionālan, -lna
èkscerpt, gen. mn. èkscerpātā
èksces, gen. mn. ēkscēsā
èksedra ne nego èkzedra
eksègeza ne nego egzègeza
eksèrče, -eta
eksèrčić
ekshalácija
èkshaustor
eksheredácija
ekshibicija
ēkshibiciōnī
ekshibiciònist(a)
ekshibicionìstičkī
ekshibiciònistkinja
ekshibicionizam, -zma
ekshìbīt, -íta
ekshìbitnī
èkshōrta i **ègzōrta**
ekshumácija
ekshumírati, -hùmīrām (t. večerávati)
èksičan, -čna (eksik)
èksik (prid. indekl., nepotpun, neprav); èksik hàdžija
eksìkluk, mn. -ci
eks katédra
ekskavácija
ekskàvātor
eksklamácija
ekskláva
èkskluzīvan, -vna
ekskluzìvist(a)
ekskluzivìstičkī
ekskluzìvistkinja

ekskluzīvnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ekskomunikácija
ēkskrālj, mn. ēkskrāljevi
èkskurs, gen. mn. ēkskūrsā
ekskùrzija
ekskùrzist(a)
ekskùrzistkinja
Eks-le-Ben (Aix-les-Bain) 169 a
èkslcks (izvan zakona)
eksp. (skraćeno na pismima za ekspèdītor, tj. pošiljalac)
ekspánzija
ēkspanzīvan, -vna
ekspanzívnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ekspatrijácija
ekspatrírati, -pàtrīrām (t. večerávati)
ekspedícija
ēkspedīciōnī
ekspedìjent, gen. mn. ekspedìjenātā
ēkspeditīvan, -vna
ekspeditívnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ekspèdītor
ekspektorácija
ekspèktorans, ekspèktoransa 156 c
eksperimen(a)t, -nta, gen. mn. eksperìmenata
eksperimentácija
ēksperimentalan, -lna
eksperimèntātor
eksperimentírati, -mèntīrām (t. preuveličávati)
eksperimèntisati, -šēm (t. rekapitùlisati)
eksperimentovati, -ujēm (t. sistemàtizovati)
èkspert, gen. mn. èksperātā
ekspertíza
ekspirácija
eksplikácija
eksploatácija
eksploàtator
èksplōzija
eksplozīv, -íva (rasprsno sredstvo); **ēksplozīv**, ēksplozīva (praskavi glas u gramatici)
ekspònāt, -áta
eksponent, gen. mn. eksponenata
èksport, gen. mn. èksporātā
ekspòrtēr, -éra, vok. ēksportēru
èksportnī
ekspòzēj, -èja, gen. mn. -éjā i **ekspòzē**, -èa, mn. -èi, gen. -éā, dat. -èima, ak. -èe
ekspozícija
ekspozitúra
èkspres, gen. mn. ēksprēsā; Sìmplōn-òrijent-èskpres; Jugòslāvija-èkspres
ekspresìja
ekspresiònist(a)
ekspresionístičkī
ekspresiònistkinja
ekspresionizam, -zma (knjiž.) 20 c
ekspresívnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
eksproprijácija
eksproprìjātor
eksproprirati, -pròprīrām (t. večerávati)
ekspròprisati, -šem (t. kalàjisati)
ekstàtičan, -čna
ekstáza
ekstènzija
ēkstenzīvan, -vna
ekstenzívnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
eksterijer, -éra
ēksteritorijālan, -lna
eksteritorijalnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
eksterminácija
ekstèrnist(a)
eksternístičkī
ekstèrnistkinja
ekstinkcija
ekstirpácija
ekstirpātor
ēkstra; ēkstradōbīt; ēkstraprōfit; ēkstrazârada (-zārada)
ekstradicija
ekstrahírati, -tràhīrām (t. večerávati)
èkstrahovati, -ujēm (t. òdlikovati)
ekstrákcija
ēkstrakt, -kta, gen. mn. èkstrakātā
ekstravagàncija
ekstravagántan, -tna
ekstravagàntnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
èkstrēman, -mna
ekstrèmist(a)
ekstremístičkī
ekstrèmistkinja
ekstremizam, -zma
ekstrémnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
eksùdāt i **egzùdāt**, -áta
ekvatorijāl, -ála
ēkvatorijālan, -lna
ekvilibrist(a)
ekvilibrístičkī
ekvilibristkinja
ekvinòcīj, -ija i **ekvìnōcīj**, -ija pored **ekvinòcijum** i **ekvinōcijum**
ēkvinocijālan, -lna
ekvinòcījskī i **ekvìnōcījskī** pored **ekvinòcijumskī** i **ekvìnōcijumskī**
ekviparírati, -pàrīrām (t. obavestávati)
ekvipáža ne nego ekipáža
ekvipolèntan, -tna
ekvivalèncija

ekvivàlent, -nta, gen. mn. -vàlenātā
ekvivalèntan, -tna
elácija
elasticitēt, -éta
elastičan, -čna
elastičnost, -osti, instr. -osti i -ošću
elàstika, dat. -ci
èlcibaša
èlcija, gen. mn. ělčījā (poslanik)
èlcījskī
èlćen, gen. mn. ělćēnā (jedro)
Eldorado i **Eldorádo**
elèfant, gen. mn. elèfanātā
elefantijáza
elèfantskī
elegáncija
elegántan, -tna
elegántnōst, -osti, instr. -ostí i -ošću
elègičan, -čna
elègičār, vok. -āru i -are
elègičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
èlēgija
elègījskī
elèkcija
èlektor
Êlektra
elektricitet, -éta i **elektricitéta,** -étē
elèktričan, -čna
elèktričār, vok. -āru i -are
elèktričārev i **elèktričārov**
elèktričkī
elèktričnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
elektrifikácija
ělektrifikacijōnī
elèktrika, dat. -ci
elektrizácija
elektroanalitičkī
elektroanaliza
elektrodinámičan, -čna
elektrodinámika, dat. -ci
elektroenergètičkī i **elektroenèrgetskī**
elektròfōr, -óra
elektrohèmija i **elektrokèmija**
elektrohèmījskī i **elektrokèmījskī**
elektroindùkcija
elektroinstalàtēr, -éra
elektrokardiògraf
elektrokardiogràfija (med.)
elektrokardiógram
elektrokèmija i **elektrohèmija**
elektrokèmījskī i **elektrohèmījskī**
elektrolitičkī
elektroliza
elektromagnètičan, -čna
elektromágnetskı
ělektrometar i **ělektromētar,** -tra, gen. mn. ělektrometārā i ělektromētārā
elektrōskop
elektrostàtičkī
elektrostàtika, dat. -ci
elektrotèhnicār, vok. -āru i -are
elektrotèhnickī
elektrotèhnika, dat. -ci
elektroterāpija
elektroterāpījskī
elèmen(a)t, -nta, gen. mn. elèmenātā
ělementāran, -rna
elementárnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
elevácija
ělevacijōnī
elèvātor
Êlije (ime)
eliksir, -íra
eliminácija
Elin-Pelin 197
Eliot 171 d
elìpsa, gen. mn. elípsā i **èlipsa,** gen. mn. ělīpsā
elipsòīd, -ída
eliptičan, -čna
elisa, gen. mn. elísa (propeler)
Elizabeta
clizēj, -eja i -éja
elizējskī i **jelizējskī**
èlīzija
elokvèncija
elokvèntnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
elongácija
Êlzas
èlzaskī i **èlzaskī** (prema Êlzas)
Êlzasanin, mn. -āni
Êlzasānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
ělja ne nego hěljda
èmalj, gen. mn. ěmāljā i **èmajl,** gen. mn. ěmājlā
emaljírati, emàljīrām (t. večerávati)
emanácija
emancipácija
emancìpant, gen. mn. -cìpanātā
emancipantkinja i **cmancipàntkinja**
èmbargo, èmbarga, mn. -zi, gen. ěmbargā
èmblēm ne nego àmblēm
ěmbrio, -ija, dat. -iju, instr. -iom, mn. ěmbriji, gen. ěmbrījā, dat. ěmbrijima, ak. ěmbrije pored **ěmbrion,** ěmbriona 48 b
embriologija
ěmbrionālan, -lna
emènija ne nego jemènija
emfatičan, -čna i **emfatičkī**
emfáza
emfizēm, -éma
emfizemàtičan, -čna
emigrácija
emigrant, -nta, gen. mn. emìgranātā
emigrantkinja i **emigràntkinja**
emigrantskī

Ēmīlija
Emilijān, -ána, vok. Ēmilijāne
Ēmīlije
Ēmīlijin (prema Ēmīlija)
eminènCija
emlnèntan, -tna
emisija
ēmisiōnī
emitent, gen. mn. emitenātā
emitírati, emìtīram (t. večerávati)
èmitovati, -ujēm (t. odlikovati)
èmōcija
ēmocionālan, -lna
emocionálnost, -osti, instr. -osti i -ošću
emotīvnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
empīrēj, -eja i -éja
empiricār
empirički
empirija
empirijskī
empirik, vok. -če, mn. -ci
empiriokritīcizam, -zma
empirizam, -zma
èmpōrij, -ija i **èmpōrijum**
emùzija 155 k
encefalítis i **encefalitis** (med.)
ēncijān
enciklika, dat. -ci
enclklopèdija; Enciklopèdija Leksikògrafskōg závoda; Enciklopèdija Jugòslāvijē
enciklopèdijskī
enciklopèdist(a)
enciklopèdistkinja
enciklopedizam, -zma
èndek ne nego jèndek
endekalīōn, -óna i **endekalijūn,** -úna
endèmičan, -čna
endèmija
endèmijskī
èndīvija i **àndīvija**
endogàmija
endokrinològija
endoskòpija
endosmòza
endotèrmičkī
Endrus (Andrews) 171 f
èndžije, ēndžījā (mn. ž. r.; biserje)
ènda i sl. ne nego jénđa i sl.
Eneida
Ēnēj, Enéja i **Enéja,** Enéjē 155 b
energètik, vok. -če, mn. -ci
energètika, dat. -ci
enèrgetskī
enèrgičan, -čna
enèrgičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
enèrgija
enervácija
enervàntan, -tna
èngeča, gen. mn. ēngēčā (skoba)
èngeče, -eta
Engeljgart 181
èngija, gen. mn. ēngījā
Ēnglēskā, dat. Ēnglēskōj, vok. Ēnglēskā
ènglēskī
Englēskinja
Ēnglēz, -éza, vok. Ēnglēzu 11 a
Engr (Ingres) 169 a
emgmat(a)
enigmātičkī
enigmàtika, dat. -ci
enìgmatskī
enkàustičkī
enklitičan, -čna i **enklitičkī**
enklitika, dat. -ci
enōlog, mn. -zi
enològija
enološkī
entomōlog, mn. -zi
entomolōgija
entomōloškī
entuzijast(a)
entuzijastičkī
entuzijastkinja
entuzijāzam, -zma
enuncijácija
enzoòtija
eòlītskī
eozòik
eòzōjskī
èparh, vok. -še, mn. -sī, gen. ēpārhā
epârhija
epârhijskī
epèntetskī
epènteza i **epentéza** (gram.)
èpicentar, -tra, gen. mn. ēpicentārā
èpičār, vok. -āru i -āre (epski pjesnik)
Epidaur, -ura i **Epidavar,** -vra
epidàurskī i **epidàvarskī**
epidèmičan, -čna
epidèmija
epidèmijskī
epidemiolōgija
epidemiōloškī
epidijàskop
epifiza
epigraf
epigràfika, dat. -ci
epigram
epigramàtičār, vok. -āru i -āre i **epigramàtik,** vok. -če, mn. -ci
èpik, vok. -če, mn. -ci
èpika, dat. -ci
epikureizam, -zma
epikurējac, -jca, vok. ēpikurējče, gen. mn. epikùrējācā
epilèpsija
epilèptičan, -čna i **epilèptičkī**

epilèptičar, vok. -aru i -āre i **epilèptik**, vok. -če, mn. -ci
epiplèksija (med.)
epiplèkticār, vok. -aru i -āre
episcēnij, -ija i **episcēnijum**
eplskòpija
episkòpijskī
ēpistolāran, -rna
epitàlam i **epitàlāmij**, -ija
ēpitelijālan, -lna
èpitelskī
epìtet, epìteta i **epitēt**, epitéta
epìtimija
epitràhīlj, -ílja
epizòdičan, -čna
epizòdist(a)
epizodističkī
epizodistkinja
epizodnī
epizoōtija
epóha, dat. -hi i -si 65 a 7
epohalan, -lna
epolètuska, dat. -šci, gen. mn. -škī
epopéja
èrarijālan, -lna
Eráta (jedna od muza)
Erátīn
Erato v. Eráta 156 a
Ērazmo
èrbīj, -ija i **èrbijum**
Ērcegovic (prezime) 44 d
Ērcegovina i sl. ne nego Hèrcegovina i sl.
èrćek, vok. -če, mn. -ci, gen. ērćēkā (muškarac)
erćèlije, erćèlījā (mn. ž. r.; toke)
erdèlije, erdèlījā (mn. ž. r.; gaće)
Ērdēlj, -élja
Erdéljac, -ljca, vok. Ērdēljče, gen. mn. Ērdēljācā
Ērdēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Erdevíčanin, mn. -ani
erdèvīčkī
Erdèvīčkinja
Erdèvīk, -íka, vok. Ērdevīče (geogr.)
èrdūtskī (prema Ērdut)
Erèhtēj, -eja i -éja
Erera i Tordesiljas (Herrera y Tordesillas) 174
ērg, mn. ērgi, êrgā (jedinica energije u fizici)
ergèla, gen. mn. -élā
Erìnija (mitol.)
erìstičkī
erìstika, dat. -ci
Eritréja (geogr.)
eritrējskī
erizìpel (bolest)
êrl, êrla (grof, u Engleskoj)
Éro, vok. Êro (t. ćóro)
Êros (mitol.)
erotematičkī
erotičan, -čna i **eròtičkī**
erotičnost, -osti, instr. -osti i -ošću
erotik, vok. -če, mn. -ci
erotika, dat. -ci
èrōzija
erudicija
erudīt, -ita i **erudíta**, -ítē
eruírati, erùīrām (t. večeravati)
erùpcija
èruptivān, -vna
èsāp i sl. ne nego hèsāp i sl.
èsēj, -éja, instr. -éjem 165 a
esèjist(a)
esejističkī
esèjistkinja
èsenc, gen. mn. ēsēncā
esèncija i **èsēncija**
ēsencijālan, -lna
èsesovac, -ōvca, vok. -ōvče, gen. mn. èsesovācā
eshatològija
eshatòloskī
Ēshil 155 d
Ēshīn, -ína
èskādra, gen. mn. èskādrī
eskàlātor
èskija, gen. mn. ēskījā
Ēskīmka, dat. -ki, gen. mn. -kī
èskont, gen. mn. èskonātā
èskōrta, gen. mn. èskorātā
eskòrtēr, -éra
Ēskulap, Ēskulapa i **Eskùlāp**, -ápa, vok. Ēskulāpe (bog liječništva); **ēskulap, eskùlāp** (liječnik, iron.)
esnàflija
Ēsop ne nego Èzop
èspāp, -ápa
esperàntist(a)
esperantìstičkī
esperàntistkinja
espērantskī
Esterajher (Oesterreicher) 172 a
èstēt, -éta i **estéta**, -étē 161
estètičan, -čna
estètičār, vok. -āru i -āre
estètičkī
estètičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
estètik, vok. -če, mn. -ci
estètika, dat. -ci
èstētskī
Estónac, -nca, vok. Ēstōnče, gen. mn. Ēstōnācā
Ēstōnija
Ēstōnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
estùārīj, -ija i **estùārijum**
ēšek, vok. -če, mn. -ci, gen. ēšēkā (magarac)
etablìsmān, -ána

etacizam, -zma (gram.)
êtar, êtra (eter)
êtarskī
etàtist(a)
etatističkī
etatizácija
etatizam, -zma
ètaž, -áža i **etaža**, etaže
etàžēr, -éra i **etažera**, -érē
ètāznī
etc. (skraćeno za lat. et cetera — i tako dalje)
éter i **êter**, -era
etèričan, -čna
etèrīčnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
éterskī i **êterskī**
Èthem bolje nego Èdhem 76, 2
ètičan, -čna
ètičār, vok. -āru i -āre
ètičkī
etíđa (muz.)
ètika, dat. -ci
etimòlog, mn. -zi
etimologija
etimološkī
etiòlīrān
etiolizácija (bot.)
etīolōgija
etiološkī
Etiòpija
etiòpījskī
Etīòpljanīn, mn. -ani
Etiòpljānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
etiopskī
etivaža
ètnarh, vok. -še, mn. -si, gen. ètnarha
etnàrhija
ètničkī
ètnik, mn. -ci, gen. ètnīkā
etnogenètickī
etnogràfija
etnògrafkinja
etnolog, mn. -zi
etnologija
etnološkī
Etoal (Etoile) 169 a
Etoile (Etoal) 169 a
etokràcija i **etokràtija**
etòkratskī
etòlog, mn. -zi
etolōgija
etòloškī
Etrûrac, -rca, gen. mn. Ètrūrācā i **Etrúščanin**, mn. Etrúščani
Ètrūrija
Ètrūrka, dat. Ètrūrki, gen. mn. Ètrūrkī
ètrūrskī i **etrúščanskī**
Etrúščanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
eubiòtičkī
eubiòtika, dat. -ci
eufemističkī
eufemizam, -zma, gen. mn. -ìzāmā 155 c
eufònija
eufònījskī
eufònist(a)
eufòrija (med.)
Èugen
eugèničkī
Èugēnij(e)
Èugēnija
eugènika, dat. -ci
eugènol, -óla
euharistija (crkv. katol.)
euharīstījskī i **euharističkī**
euhológīj, -ija i **euhológijum**
eukaliptus
Èuklid
Eulalija 211 b
èunuh, vok. -še, mn. -si, gen. èunūhā
èunuškī
Euràzīja
euràzījskī
Euridika, dat. -ci i -ki
Eurijala (mitol.)
Eurīpid i **Evripid**
euritmija
euritmījskī
euroamèrickī
Europa (mitsko lice; isp. Evropa) 155 c
europīj, -ija i **europijum**
europijev i **europijumov**
Eustâhije
eutanàzija
Eutèrpa (muza)
evakuácija
evanđelīst(a) i **jevanđelist(a)**
evanđelìstar, -ára
evàndēlskī, **evanđeòskī** i **jevàndēlskī**
evanđelje i **jevàndēlje**
evangèlickī
evangèlik, vok. -če, mn. -ci
evangèlikinja
Eve (Iv) 171 f
èventuālan, -lna
eventùālije
eventualnost, -osti, instr. -osti i -ošću
Êvičin i **Évičin**
evīdencija
evidèntan, -tna
evidèntnost, -osti, instr. -osti i -ošću
èvlād, -áda (porod, djeca)
evlija (svetac)
èvnuh, vok. -še, mn. -si, gen. ēvnūhā
èvnuškī
evokácija
evolúcija
ēvoluciōnī
evolucionizam, -zma
evoluírati, -lùīrām (t. obaveštavati)

evolùisati, -šēm (t. badavàdžisati)
Evrìpid i **Eurìpid**
Evropa (kontinent; isp. Európa) 155 c
Evropéjac, -jca, vok. Ēvropejče, gen. mn. Evròpējācā
Evropejka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Evrópljanin, mn. -ani
Evrópljānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
èvrōpskī
Evtim 197
evzadžàna, gen. mn. -ánā (ljekarna, apoteka)
evzadžija (ljekarnik, apotekar)
Èzop 155 a
èzopskī i **èzopovskī**
ezoterīčan, -čna
ezotèrija
ezotèrik, mn. -ci

F

f s tačkom (f.) oznaka za femininum — ženski rod 143 b
Fābijān
Fâbije; Fâbije Kunktator
fâbijevac, -ēvca, gen. mn. fâbijevācā
fàbrickī
fàbrika, dat. -ci, gen. mn. fâbrīkā
fabrikācija
fabrìkant, gen. mn. -brìkanātā
fabrìkantica, fabrìkantkinja i **fabrìkàntkinja**
fabrìkantskī
fabùlist(a)
fabulìstičkī
fabùlistkinja
fābulōzan, -zna
facies 158 a
facijes 158 a
fâčuk, mn. -ci, gen. fâčukā (kopile)
fâćkati, -ām (pokr., hvatati; t. vraćati)
Fadejev 180 a
fàeton (kočija); **Fàeton** (božanstvo)
fagànio, -gànjela (ptica)
fagocitóza
fagōtist(a)
fagotističkī
fâh, fâha, mn. fâhovi
fair i **fer** 165 f
fajànsa, gen. mn. -ánsā
fâjansnī
fâjda, dat. fâjdi i fâjdi, ak. fâjdu, mn. fâjde, gen. fájdā i fâjdī, dat. fâjdama, ak. fâjde (korist)
fâjta i **fâjta,** gen. mn. fâjtā (soj, pasmina)
fâkat, fâkta, mn. fâkti i fâkta (sr. r.), gen. fakatā
fâkīn, -ína, vok. fâkīne
fakinčić
fâkīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
fâkīr, -íra, vok. fâkīre
faksìmil
fâkt v. fâkat
fâktičan, -čna
fâktičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
fâktitīvan, -vna
faktòrija
faktōtum
faktura
faktùrist(a)
faktùristkinja
fakultatīvan, -vna
fakultet, -éta; Filozofskī fakultet u Zadru; Fakultet u Zadru
fakultètlija
fâla i sl. ne nego hvála i sl.
Fàlačkā (geogr.)
fâlačkī
fâlage, fâlāgā i **fâlake,** fâlākā (mn. ž. r.; vrsta mučila)
falanga, dat. -āngi, gen. mn. -āngī
falàngist(a)
falangìstičkī
falanstèrija
fâličan, -čna
fâličnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
fâlīnga, dat. -īngi, gen. mn. -īngī (nedostatak)
fâlišan v. fâličan
fâliti, -īm (t. grčiti); **fâliti** ne nego hváliti
falsificírati, -ficīrām (t. obaveštávati)
fâlset
falsifikācija
falsifikāt, -áta 155 k
falsifikātor
falsìfikovati, -ujēm (t. čemèrikovati)
fâlta, gen. mn. fâltā i fâltī (nabor)
fâmīlija i **fâmilija**
fâmilijāran, -rna
familijārnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
fâmōzan, -zna
fanarìot
fanâtičan, -čna
fanâtičkī
fanatičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
fanâtik, vok. -če, mn. -ci
fanatizam, -zma
fàntast(a)
fantastičan, -čna

fantàstičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
fàntāzija
fantazmagòrija
faragùvača (opančarska klupa)
fârba, gen. mn. fârbā i fârbī
farbárev i **farbárov**
fàrbārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
farìzēj i **farisēj,** -éja, vok. fârizēju i fârisēju, instr. -éjem
farizejskī i **farisējskī**
farìzéjstvo i **fariséjstvo**
fârma, gen. mn. fârmī
farmāceutskı i **farmacèutskī**
fàrmācija
farmakólog, mn. -zi
farmakológija
farmakološkī
farmakopēja
fârsa, gen. mn. fârsā
fasáda
fasàdēr, -éra, vok. fâsadēru
fascikl, gen. mn. fascíkla i fascikla
fascikul(a), gen. mn. fascikūlā
fascinántan, -tna
fâsūng, mn. -zi, gen. fâsūngā
fâšist(a), gen. mn. fâšīsta
fašističkī
fâšistkinja
fašizam, -zma
fatálan, -lna
fatàlist(a)
fatalističkī
fatálistkinja
fatalizam, -zma
fatálnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
fâul, mn. fâulovi
fâun, gen. mn. fâūnā (mitol.)
fâuna (životinjsko carstvo)
Faure (For) 169 a
Fâust, Fâusta
fâustovskī
fáza
fàzōn, -ona i **fazóna,** -onē
Feáčanin, mn. -ani
Feáčanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
fèāčkī
fēbrīlan, -lna
fēbruār
Fečka 179 c
federácija
fēderālan, -lna
federàlist(a)
federalističkī
federàlīstkinja
fēderatīvan, -vna; Fēderatīvnā Národnā Repùblika Jugóslavija 12
Fedorov 176
feèrija
feèrījskī
fèlāh, -áha, vok. fèlāše, mn. -ási
felàhinja
fèlāškī
fèlcer, gen. mn. fèlčērā
fēldmaršāl; fēldmaršāl-lājtnant
Felicija 211 b
Felis leo (lav) 9 c
fèljtōn, -óna 165 b
feljtònčić
feljtònist(a)
feljtonističkī
feljtònistkinja
Fēmije (mitol. ime) 156 g
feminističkī
feminístkinja
feminizam, -zma
Fènīcija i **Fènīkija**
Feníčanin, mn. -ani
Feníčanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
fènīckī
fénić (feniks); fénić-ptica
Fènīkija i **Fènīcija**
féniks, gen. mn. fénīksā (ptica)
fenológija
fenòloškī
fènomenālan, -lna
fenjèrče, -eta
fenjèrčić
fenjèrdžija
fēr i **fair** 165 f
fèredža, gen. mn. fērēdžā
ferijálac, -lca, vok. fērijālče, gen. mn. ferìjālācā
fērijālan, -lna; Fērijālnī sávez
ferijālka, dat. -ki, gen. mn. -kī
fērije, fērijā (mn. ž. r.)
fèrmen(a)t, -nta, gen. mn. fèrmenātā
fermentácija
fèsak, -ska, mn. -sci, gen. fèsākā (dem. od fēs)
fèsić, fèsića i **fèsīć,** -íća
festivāl, -ála
fetišizam, -zma
fétus, fétusa 156 i
fètva, gen. mn. fētāvā i fètvī (osuda muftije)
feudálac, -lca, gen. mn. feùdālācā 70 c
feudālan, -lna
feudalizam, -zma
feùdālka, dat. -ki, gen. mn. -kī
fić, fića (ptica); **fić,** fića, lok. fíću, mn. fićevi (fićok)
fićfirić, -ića, vok. fićfirīću
fićkati, fićkām (t. čárati)
fićnuti, fićnēm (t. kihnuti)
fićōk, -óka, mn. -óci
fićūk, mn. -ūci
fićūkati, -ām (t. čeprkati) i **fićúkatl,** fićūkām (t. venčávati)

fićúknuti, fićūknēm (t. škrgútnuti)
Fidija 155 b
Fifa, Fîfē 147 e
figa, dat. -gi, gen. mn. fîgā
fīgūrant, gen. mn. -gùranātā
fīguratīvan, -vna
fijàker
fijakèrist(a)
fijasko, mn. -sci, gen. fijaskā
fijorīn, -ína
fijūk, mn. -ūci
fijúkati, fijūčēm (t. gonétati); imperat. fijuči; pril. sad. fijúčūći
fijúknuti, fijūknem (t. škrgútnuti) i **fîjuknuti,** -ēm (t. pòčinuti)
fikcija, gen. mn. fikcīja
fiksácija
fiksan, -ksna (fiksna ideja, fiksna plaća, ne: fiks-ideja, fiks-plaća)
fiksàtīv, -íva
fiksatīvan, -vna
fiktīvnōst, -osti, instr. -ošću i -ošću
filántrop
filantròpija
filatèlija
filatèlist(a)
filatelìstičkī
filatèlistkinja
fìldžan, -ána 62 b
fildžančić
filharmōničār, vok. -āru i -āre
filharmònija
filharmōnijskī
filigranskī
filijāla
filijālan, -lna
Fìlip (ime); Fìlip Makèdōnskī; Filip IV Lijepī (Lêpī)
Filipi, Filīpa (mn. m. r.; geogr.) 162
filìpika, dat. -ci
Filipinī, -ínā (mn. m. r.; geogr.)
filipīnskī; Filipīnskō òtočje; Filipīnska ōstrva
Filips (Philips) 171 i
fìlīr, -íra
fìlistar, -stra, gen. mn. filistārā
fìlistarskī
Fìlistéja
Filistéjac, -jca, vok. Filistējče, gen. mn. Filistējācā
Filìstējka, dat. -ki, gen. mn. -kī
filokséra
filōlog, vok. -že, mn. -zi
filològičkī
filolōgija
filòloškī
filozof 155 g; Konstántīn Filòzof
filozofija 155 j
filòzofskī; Filòzofskī fakùltēt u Zādru 16 a
filtar, -tra, gen. mn. filtara
filtrácija
fìltrīr-pāpīr, -íra
Finac, -nca, vok. Fînče, gen. mn. **Fînaca**
fìnālan, -lna
finále, -ála, mn. -áli; četvŕt-finále; polufinále
fìnālist(a)
fìnālistkinja
financ, vok. finanče, gen. mn. finanācā pored **finans,** gen. mn. finānsa
financija i **finànsija**
financijālan i **finansijālan,** -lna
finàncije i **finànsije**
financijer i **finansijēr,** -éra
finàncijskī i **finànsijskī**
financirati, -nàncīrām i **finansíratī,** -nànsīrām (t. večerávati)
finesa, gen. mn. -ésā
finiš 165 c
Finkinja (žena iz Finske)
finoća, gen. mn. -óćā
Finskā
finskī
fióka, dat. -ci
Firènca
Fìrentínac, -nca, vok. Firentīnče, gen. mn. Firèntīnācā
Firèntīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
firèntīnskī
fîrma, gen. mn. fîrmā i fîrmī
firnājs i **firnājz; fîrnis**
fisk, fiska
fiskālan, -lna
fiskultúra 147
fiskulturnī
fiskultūrnīk, vok. -īče, mn. -īci
fišèče i **fišeče,** -eta
fišečić
fišek, mn. -ci, gen. fišēka
fitīlj, -ilja
fitìljača
fizičār, vok. -āru i -āre (onaj koji se bavi fizikom) 52, 11
fizičkī
fizik, vok. -če, mn. -ci, gen. fizīkā (gradski liječnik) 52, 11
fīzika, dat. -ci 156 a
fizikālan, -lna
fizìkus 52, 11
fiziòlog, mn. -zi
fiziolōgija
fizīološkī
fizionōmija
fizionòmist(a)
fizioterapija

fizioteràpijskī
Fjȍdor 176; 177 b
fjȍrd, mn. fjordovi; Ȍslo-fjȍrd
flagrántan, -tna
Flamánac, -nca, vok. Flámānče, gen. mn. Flàmānācā
Flàmānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
flàmānskī
flamìngo, -ìnga, mn. -ìnzi, gen. flamìngā (ptica plamenac)
Flándrija
flàndrijskī
flánel, -éla
flànēlskī
flāster
flàntist(a)
Flečer (Fletcher) 171 i
flegmātičan, -čna
flegmātičnost, -osti, instr. -osti i -ošću
flegmàtik, vok. -če, mn. -ci
flȅk, flèka, mn. flèkovi pored **flēka,** flēkē, dat. -ki, gen. mn. flēkā (mrlja)
fleksibilan, -lna
flèksija, gen. mn. flèksījā
flert, mn. flertovi
Fletcher (Flečer) 171 i
flȍra (biljno carstvo); **Flóra,** vok. Flóro (boginja cvijeća)
flòrist(a), gen. mn. flòrīstā
florističkī
flotácija
flūid, flūīda
fluktuácija
flūor
fluorescèncija
flūvijālan, -lna
FNRJ (skrać. za Fēderatīvnā Nārodnā Repùblika Jugòslāvija) 147 a
foàjē, -èa, mn. -èi, gen. -éā, dat. -èima, ak. -èe
Fȍča (geogr.) 50 a
Fȍčāk, -áka, vok. Fȍčāče, mn. -áci pored **Fȍčanin,** mn. Fȍčani, gen. Fȍčana
Fȍčanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
fòčanskī
Fȍčić (prezime)
Fogel (Vogel) 172 c
fȍka, dat. -ki
fòkālan, -lna
foksterijēr, -éra
Fokt (Vogt) 172 c
folijant, gen. mn. -lijanātā
fȍlio, fólija, instr. fȍliom, mn. fóliji; fȍlio-fòrmāt, -áta
fólklōr, -óra
folklòrist(a)
fònēm, -éma i **fonéma,** -émē
fonètičār, vok. -āru i -āre
fonètičkī
fonètika, dat. -ci
fonetskī
fonográfija
fonòlog, mn. -zi
fonolōgija
fonološkī
For (Faure) 169 a
fȍrd (auto); **Ford** (ime) 7
Foreign Office (Forin ofis) 171 c
fòrīnga, dat. -īngi, gen. mn. fòrīngī
fòrin(a)t, -nta, gen. mn. fòrinātā i **forínta,** gen. mn. forintī i fòrīnātā
Forin ofis (Foreign Office) 171 c
fȍrma, gen. mn. fórma i fȍrmī
formācija
fȍrmadžija (tipogr. radnik)
formàlist(a)
formalističkī
formàlistkinja
formalizam, -zma
formálnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
formant, gen. mn. fòrmanātā
fȍrmāt, -áta; òktāv-fòrmāt
fòrmīnga, dat. -īngi, gen. mn. -īngā i -īngī
formulácija
forsīrati, fòrsīram (t. venčávati)
fȍrte, fȍrtea, mn. fȍrtei, gen. fȍrtēā
fortepijáno, -ána, mn. -áni
fortifikácija
fortifikācījskī
fȍrtifikaciōm
fortìsimo, -tisima, mn. -tìsimi
fortùnāl, -ála
fórum, mn. fórumi (skup stručnjaka i sl.); **Fórum Románum** (ime trga u starom Rimu)
fosforescèncija
fosforescèntan, -tna
fòsgēn ne nego fòzgēn
fósil, -ila
fòtēlj, -élja i **fotélja,** -éljē
foto... (u složenicama kad znači svjetlost, piše se sastavljeno: fotogràfija, fotokèmija, a kad je skraćenica od riječi fotografija ili od njezinih izvedenica, piše se s crticom: fȍto-amàtēr, fȍto-klȕb)
foto-aparāt, -áta
fȍto-cinkogràfija
fȍto-cinkògrafskī
fotoelèmen(a)t, gen. mn. fotoelèmenātā
fotogèničan, -čna
fotogèničnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
fotògraf
fotogràfija
fȍto-gravíra
fotohèmija i **fotokèmija**
fotohèmijskī i **fotokèmijskī**
fȍto-montáža

fȍto-mòntāžnī
fȍto-reportáža
fȍto-repòrtēr, -éra
fȍto-repòrtērskī
fȍto-rèvija
fotosféra
fototerapija
fototerápijskī
fototípija
fȍtotisak
fototropizam, -zma
fòzgēn, -éna
fra (fratar) 144 c; Fra Angelico (Anđeliko), od Fra Angelica (Anđelika) 167 j
frágmen(a)t, -nta, gen. mn. frágmenātā
frágmentaran, -rna
Fraj (Frei) 172 b
frājer
frakcija, gen. mn. frākcījā
frakcijskī
frakcionās, -āša, vok. frākcionāšu
frākcionī
frȁklić
framàzōn i **framàsōn,** -óna, vok. frāmazone i frāmasone
framazonèrija i **framasonèrija**
frānačkī
frānak, frānka, mn. frānci, gen. frānākā (novac) 165 a; **Frānak** (pripadnik naroda, hist.)
franciskān, -ána, vok. frānciskāne
Françoise (Fransoaz) 169 b
Frāncuskā 11 c
frāncuskī 11 d; frāncūskā revolúcija 20 c; frāncūsko-njèmačkī (rječnici) 89 a; frāncūsko-prūskī (rat) 89 a
Frāncūskinja
Francušče, -eta
Frāncūz, -ūza, vok. Frāncūzu i Frāncūze (pripadnik naroda) 11 a; **frāncūz,** -ūza (francuski ključ za vijke) 11 g
Francúzov; Francúzova idéja 11 a
Franćišek (Franciszek) 188 c; 211 a
frānda, gen. mn. frāndā ili frāndī
Fránić 56, 7
frānko (trg.); frānko-cārina; frānko-vàgōn; frānko-žèljeznica
Frankòpān, -ána, vok. Frānkopāne
Frankòpānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
frankòpānskī; Frankòpānskā ūlica
frānkovac, -ōvca, vok. -ōvče, gen. mn. frānkovācā (polit.-hist.)
frānkovačkī
Fransoaz (Françoise) 169 b
František (František) 192 b
fránjevac, -ēvca, vok. -ēvče, gen. mn. fránjevācā
fránjevačkī
fránjēvcev
frapántan, -tna
frapántnōst, -osti, instr. -ošću i -ošću
frâtar, frâtra, gen. mn. frâtārā i fratárā 156 j
fraternizácija
frâtrić
frâtrija, gen. mn. frâtrijā
frazeológija
frazeòloškī
frâzēr, -éra, vok. frâzēru
Freì (Fraj) 172 b
frekvèncija
frekvèntan, -tna
frenètičan, -čna
frenètičkī
frēška, dat. -ški i -sci, gen. mn. frēsaka 65, 7
frēsko; frēsko-slīka
Frìdrik, vok. -če; Frìdrik Vȅlikī
frìgidnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Frigija
Frigijac, -ījca, vok. -ījče, gen. mn. Frigijācā
Frigījka, dat. -ki, gen. mn. -kī
frigījskī
frīkatīvan, -vna
frīkcija
frīkciōnī
frivólnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
frīz, lok. frízu, mn. frízovi (arhit.); **Frīz,** Fríza (pripadnik germ. plemena)
frīzer, -éra, vok. frīzēru i **frizer,** frìzera, gen. mn. frīzērā
frīzērka, dat. -ki, gen. mn. -kī 65, 7
frīzērkīn
frīzījskī
frizúra
frīžak, -ška; komp. frīškijī
frižidēr, -éra
frkāč, -áča, vok. frkāču
frkati, frkām (vrtjeti, sukati; t. vrāćati) i frčēm (t. jāhati); imperat. frkāj i frči; pril. sad. frkajūći i frčūći; **frkati,** frčēm (silovito duhati kroz nos; t. vikati); imperat. frči; pril. sad. frčūći
frkljevačkī
Frkljēvcanin, mn. -āni
Frkljēvcānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
frktati, frkćem (frkati; t. hùktati)
frondžāta (ribarska sprava)
frônt, frônta, mn. frôntovi; Jugoslàvēnskī národnooslobòdilačkī frônt
frônta, frônte, gen. mn. frônta
frôntalan, -lna
frôntovac, -ōvca, vok. -ovče, gen. mn. frôntovācā

frȏntōvčev
frȏntōvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
frȏntōvkin
Frosinone (Frozinone) 170 e
Frozinone (Frosinone) 170 e
frtáljče, -eta
frȕlāč, -áča, vok. frȕlāču, instr. -áčem (ne -áčom)
frulàcica
Frùškā gòra
Fruškogórac, -rca, vok. Frȕskogōrče, gen. mn. Fruškógōrācā (čovjek iz Fruške gore); **fruškogórac** (vino)
Fruškogórka, dat. -ki, gen. mn. -kī
fùcija, gen. mn. fȕčijā (bure)
fùcijica (dem. od fùcija)
fȕć (uzv.)
fùckati, -ām (zviždati; t. vraćati) pored **fúćkati,** fúćkām (t. čarati)
fȕćnuti, -ēm (t. čȕčnuti) i **fúćnuti,** fúćnēm (t. kíhnuti)
fùdbal 70; 165 c
fudbàlēr, -éra, vok. fȕdbalēru
fùdbalskī 72 c
fukàra, vok. fùkaro, gen. mn. fukárā
fùksija, gen. mn. fȕksījā
fundácija
fundàmen(a)t, -nta, gen. mn. fundàmenātā
fùndamentālan, -lna
fùndātor
fùnkcija, gen. mn. fùnkcījā
fùnkcījskī
fùnkcionālan, -lna
funkciònār, -ára, vok. fùnkcionāru i -are, instr. -árom i -árem pored **funkciònēr,** -éra, vok. fùnkcioneru, instr. -érom
funkciònārka i **funkciònērka,** dat. -ki, gen. mn. -kī
fùnkciōnī
funkcionírati, -ònīrām (t. obaveštávati)
funkciònisati, -šēm (t. badavàdžisati)
fùnta 165 a
fùrāž, -aži i **furaža,** -áže
fùrija
fùrijant, gen. mn. fùrijanātā
fùriōzan, -zna
Fùrlān, -ána, vok. Fùrlāne
Fùrlānija
Fùrlānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
furùndžija (pekar)
furundžījskī
fùtāč, -áča, vok. fùtāču
fùtavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. fùtavācā
fùtbal ne nego fùdbal
futùrist(a)
futurìstičkī
futùristkinja
futurizam, -zma 20 c
fùzija
fuzionírati, -ònīrām (t. obaveštávati)
fuziònisati, -šēm (t. badavàdžisati)
Fužinárac, -rca, vok. Fùžinārče, gen. mn. Fužinārācā (čovjek iz Fùžīna)
Fužìnārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Fùžīna)

G

g s tačkom (g.) služi kao skraćenica za gospodin 143 a, za godina (o. g. — ove godine 143 a, šk. g. — školska godina 145 a); bez tačke (g) za gram 144 a
G skrać. za časopis Glas 144 b
gabàrdēn, -éna (tkanina)
Gàbeoka, dat. -ki, gen. mn. Gàbelākā (žena iz Gàbelē)
Gàbrijel
Gabrijèla
Gâcka, dat. Gâcki (geogr.)
Gâcko, Gàcka (geogr.)
gâč
Gáča, vok. Gâčo (prema Gàvrilo)
gàčac, -čca, gen. mn. gâčācā
Gâčanin, mn. Gàčani, gen. Gâčānā (čovjek iz Gàcka)
Gàčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Gàcka)
gâče, -eta (dem. od gâd)
gàčić
gâčina, gen. mn. gâčīna
gâčinac, -īnca, gen. mn. gâčinācā (ptica)
gáća, vok. gâćo (gaćasta kokoš); **Gáća,** vok. Gâćo (v. Gáča)
gàćān, -ána, vok. gâćāne i **gàćan,** gen. mn. gâćānā
gaćānčica
gaćānka, dat. -ci i -ki, gen. mn. -kī
gaćast
gaćaš, -áša, vok. gaćašu
gâće, gâća (mn. ž. r.)
gâćenje (prema gâtiti)
gâćeša

gȁćlce
gȁćnīk, mn. gȁćnīci
gȁditi, -īm (t. grčiti); imperf. gȁđāh; prid. trp. gȁđen
gȁdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
gadòlīnij, -ija i **gadòlīnijum**
gȁdost, -osti, instr. -osti i -ošću
gȁđač, -áča, vok. gȁđaču
gađalište
gađati, gȁđām (t. čarati)
gȁđenje (prema gȁditi)
gȁgričav
gȁgričavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
gȁgričiti, -īm (t. bèsediti)
Gâj, Gája; **Gaj** (Guy) 171 i
gâjba, gen. mn. gâjbā i gâjbī
gâjde, gâjdā i gâjdī (mn. ž. r.)
Gájev; Gajeva ùlica
gàjić, gàjića pored **gâjić**, gajića (dem. od gâj); **Gájić** (prezime)
gajilište
Gájin (prema Gája i Gájo, gen. Gájē)
gàjitelj, instr. -teljem
gájiti, gâjīm (t. hvalíti)
gâjka, dat. -ci, gen. mn. -kī
Gájov (prema Gájo, gen. Gája)
gàjret (pomoć); **Gàjret** (ime ustanove)
gâk, gáka, vok. gâče, mn. gáci i gákovi (ptica); **gâk**, gâka, lok. gáku (vika)
gȁka, dat. -ci
gákati, gȁčem (t. víkati)
Gâl, Gȁla, mn. Gȁli, Gȁlā
gála i **gȁla**; gála-rúčak i gȁla-rúcak; gála-prēdstava i gȁla-prēdstava
Galabov 198 a
galamdžija
galàntan, -tna
galantèrija
galantèrījski
galàntnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
galébak, -pka, vok. gȁlepče, mn. galépci, gen. gȁlēbākā
galèbić
galèbijī
gȁlebov; Gȁlēbova kŕma 10 a
galerija i **galèrija**
galèrījskī
Gȁlicija
galicījskī
galicizam, -zma, gen. mn. -ìzāmā
Gȁlič (geogr.)
gȁličan, -čna
gȁličast (prema gȁlica); **gȁličast** (prema gȁlica; vran, crn)
gȁličkī
Gȁličnīk
gȁlić (gavran); **Gȁlić** (prezime)
gâlīj, -ija i **gâlijum**
gȁlija, gen. mn. gȁlijā (lađa); **Gȁlija** (hist.-geogr.)
galijāš, -áša, vok. gȁlijašu
gȁlijev i **gâlijumov**
gàlijica
galijot
gâlijum i **gâlij**, -ija
galimàtijas
Gàlipolje (geogr.)
galvanizácija
galvanìzam, -zma
galvanìzēr, -éra, vok. gȁlvanizēru
galvanogràfija
galvanokàustičkī
galvanokàustika, dat. -ci
galvanometalùrgija
galvanometàlurskī
gȁlvanometar i **galvanomētar**, -tra, gen. mn. gȁlvanometārā i gȁlvanomētārā
galvanoplàstičār
galvanoplàstičkī
galvanoplàstika, dat. -ci
galvanòskop
galvanostègija
galvanostègijskī
galvanotehničkī
galvanotèhnika, dat. -ci
galvanotìpija
gȁma, gen. mn. gâmā (grčko slovo γ); gȁma-fôton
gȁmād, -ādi, instr. -ādi i -āđu
gàmbūzija (ribica)
gànač, gȁnča, gen. mn. gȁnāčā (kandža, kuka)
gànglija, gen. mn. gȁnglijā
gànglījskī
gangréna; gâs-gangréna
gàngrenozan, -zna
gàngster, gen. mn. gȁngstera
ganúće
ganútljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
gȁnūtōst, -osti, instr. -osti i -ošću
garàncija i **garàntija**
gȁrant, gen. mn. gȁranātā
garàntan, -tna
garàntija i **garàncija**
gȁravac, -ávca, vok. -ávče, gen. mn. gȁravācā
garáža; àuto-garáža
Gàrčīn, -ína
Garčinac, -nca, vok. Gȁrčīnče, gen. mn. Gȁrčīnācā
Gàrčīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
gàrčīnskī
gȁrđa, gen. mn. gȁrdā i gȁrdī 163 b
garderòbār, -ára, vok. gȁrderobāru i -are
garderòbārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
garderobijēr, -éra, vok. gȁrderobijēru i **garderòbijer**, -òbijera
garderobijērka i **garderòbijērka**, dat. -ki, gen. mn. -kī

gȁrdijskī
gȁrdist(a), gen. mn. gȁrdīsta
gȁrgača, gen. mn. gȁrgāčā
garibaldinac, -nca, vok. gȁribaldınče, gen. mn. garibȁldīnācā
gârmond (tipogr.)
garnijèrīt, -íta
garnizȍn, -óna
garnizonárev i **garnizonárov**
gȁrsōn, -óna
garsonijéra
gàsilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. gàsilācā
gàsīljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
gàstrīčan, -čna
gastrītis i **gastritis** 158 a; 163
gastronomija
gastroskòpija
gastròskopskī
Gáša, vok. Gášo
Gáščica i **Gáštica** (rječica)
gátačkī
gatalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. gátalācā
gátalackī
gatalīčin (prema gátalica)
gatalīnka, dat. -ci, gen. mn. gatalīnākā i gatàlīnkī (žaba)
gátaočev
gatárev i **gatárov**
gatàrīcin (prema gatàrica)
gatèrist(a)
gâtka, dat. -tki, gen. mn. -tkī 66 c
gávānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
gâvčica (riba)
gávičica (gavčica)
gavijāl, -ála (zool.)
gavrának, -nka, vok. gávrānče, mn. -ánci, gen. gávrānākā
gavrānčić (dem. od gávran); **Gàvrānčić** (prezime)
gávranić
gávrānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Gavrankapetánović 87 l
gázda, vok. gázda, gen. mn. gázdā; Gázda Mítar, gen. Gazda-Mítra, dat. Gazda-Mítru pored gázda Mítar, gázde Mítra, gázdi Mítru itd. 87 i; prid. Gazda-Mítrov
gázdarīčin (prema gázdarica)
gázi (prid. indekl.); Gázi Mèstān; Gázi Mùstafa Kèmāl
gazogenèrātor
gazòlīn, -ína
gázometar i **gazometar**, -tra, gen. mn. gázometarā i gazomētārā
gážist(a), gen. mn. gážīstā
Gdanjsk (Gdańsk) 188 a
gdȅ (ek.)
gde bilo (ek.)
gdègde (ek.)
gdègod (ek., negdje); **gde gȍd** (ek., bilo gdje)
gdèkad i **gdèkadā** (ek.)
gdèkakav, -kva (ek.)
gdèko (ek.), gdekòga i gdèkog, dat. gdekȍmu (-e) i gdèkom, instr. gdekíme i gdèkīm
gdèkojī (ek.)
gdèkud (ek.)
gde mu drágo i **gdȅ mu drágo** (ek.) 98 e
gdèno (ek.)
gdèšto (ek.), gdečèga i gdèčeg, dat. gdečèmu i gdèčem, instr. gdečíme i gdèčīm
gdètko (ek.) v. gdèko
Gdinja (Gdynia) 188 a
gdjȅ (ijek.) 61 b 2
gdje bilo (ijek.) 98 e
gdjègdje (ijek.) 98 a
gdjègod (ijek., negdje); **gdje gȍd** (ijek., bilo gdje)
gdjèkad i **gdjèkadа** (ijek.) 98 a
gdjèkakav, -kva (ijek.)
gdjèkamo (ijek.)
gdjèko (ijek.) v. gdjètko
gdjèkojī (ijek.)
gdjèkud 98 a
gdje mu drágo i **gdjȅ mu drágo** (ijek.) 98 e
gdjèno (ijek.)
gdjèšto (ijek.), gdječèga i gdjèčeg, dat. gdječèmu i gdjèčem, instr. gdječíme i gdjèčīm
gdjètko (ijek.), gdjekòga i gdjèkog, dat. gdjekȍmu(-e) i gdjèkom, instr. gdjekíme i gdjèkīm
gdȕnja ne nego dȕnja
gđa (skrać. za gospođa), gen. gđe, dat. gđi, instr. gđom i sl. 146 d
gdȅ ne nego gdjȅ
gđica (skrać. za gospođica), gen. gđice, dat. gđici, instr. gđicom i sl. 146 d
geáčina
geáčitī se, geáčīm se (t. jednáčiti)
geáckī
gèāk, vok. geáče, mn. gèāci 48 d
gédža, vok. gédžo
gèdžav (zakržljao)
gédžin (prema gédža i gédžo, gen. gédže)
gédžo, vok. gèdžo (t. ćóro)
gèdžov, -òva, vok. gèdžove, gen. mn. gedžóvā (gédžo); **gèdžov**, -a, -o (prema gédžo, gen. gédža)
gedžùlān, -ána, vok. gèdžulāne
gégavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. gégavācā
gégavačkī

gèjša, gen. mn. géjša
gèjzīr, -íra i **gèjzēr**, -éra
gèjzīrskī i **gèjzērskī**
gèkāč, -áča
gen. (skraćeno za genitiv)
gencijána (bot.)
genealogija
geneàloškī
generácija
genèral, -ála, vok. gènerale (ne đeneral) 70 a
gèneralan, -lna
genèral àrmijē 87 h
generàličin (prema generálica)
generálije (mn. ž. r.; opći podaci)
generalitet, -éta
generalizácija
genèrāl-màjōr, -óra, vok. general-mājōre 87 h
genèrāl-majórov
general-mājōrskī
general-pōtpukōvnīčkī
genèrāl-pōtpukōvnīk, vok. -īče, mn. -īci 87 h
genèrāl-pòtpukōvnīkov
general-pùkōvnīčkī
genèrāl-pùkōvnīk, vok. -īče, mn. -īci 87 h
genèrāl-pùkōvnīkov
genèralštāb i **generálštab**
genèralštābm i **generálštābnī**
genèričkī
genètičkī
genètika, dat. -ci
gènetskī
gèneza i **genéza**
gênīj, -ija i **gênije**, -ija
gènijālan, -lna
genijálnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
genitálije (mn. ž. r.)
gènitīv
genōcīd, -ída
gènocīdnī
gèns, gen. mn. gênsā 158 b
geobotàničkī
geobotànika, dat. -ci
geocèntričan, -čna
geòdēt, -éta i **geodéta**, -étē
geòdētskī
geodēzija
geodinàmičkī
geodinàmika, dat. -ci
Geoffrey (Džefri) 171 i
geofizičar
geofizičkī
geofizika, dat. -ci
geográfija
geòīd, -ída
geolog, mn. -zi
geológija
geološkī
gèometar i **gèomētar**, -tra, gen. mn. gèometārā i gèomētārā
geométrija
geométrijskī
Georges (Žorž) 169 b
Georgijev 197
geotèrmičan, -čna
Gerald (Džerald) 171 i
gèrānīj, -ija i **gèranijum**
Gercen (ali i **Hercen**) 181
gerilac, -lca, vok. gèrīlče, gen. mn. gèrīlācā
Gèrmān, -ána, vok. Gêrmane, mn. Germáni
gèrmānīj, -ija i **gèrmānijum**
Gèrmānija
Gèrmanin, -ina, mn. Gèrmani, gen. Gêrmānā
germànist(a)
germànistica i **germànistkinja**
germanističkī
germanística, dat. -ci
germànistkinja i **germànistica**
germanizácija
germanizam, -zma, gen. mn. -izāmā
germanizātor
Gêrmānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
germanofòbija
germanòfōpkinja
germanofōpskī
germanomànija
germanòmānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
gèrmānskī
Gernesī (Guernessey) 171 i
Geronimo (Đeronimo) 170 b
gèrontskī
gerùndīj, -ija i **gerùndijum** (gram.)
gerùndīv, -íva (gram.)
gèrūzija
Gesen 181
gèslo, gen. mn. gêsālā 175
gestikulácija
Getaldus (Ghetaldus) 163
Getingen (Göttingen) 172 a
gẽto, gẽta, mn. gẽti, gêtā
Ghetaldus (Getaldus) 163
Ghilberti (Gilberti) 170 b
Ghirlandajo (Girlandajo) 170 b
Giacomo (Đakomo), gen. Giacoma 167 a; 170 b
Giacomov (Đakomov) 167 a
gĩbak, gipka i gìpka; komp. gìpkijī 75 a
gíbati, gîbām (t. čarati) i gîbljēm (t. víkati); imperat. gîbāj i gíbljī; pril. sad. gibajūći i gibljúći
gìbljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Gibbons (Gibons) 171 i
Gibons (Gibbons) 171 i

Gibraltar
gìbraltārskī; Gibraltārski tjèsnac, morèuz; Gibraltarska vráta
gidža
gìgant, gen. mn. gìganātā (div); **Gìgant** (ime)
gìgantski
gibt (kostobolja)
Gilbert (Žilbert) 169 b
Gilberti (Ghilberti) 170 b
Giljferding 181
Gillian (Džilien) 171 i
giljotína
giljotinírati, -tinīrām (t. obaveštávati)
gimn. (skrać. za gimnazija) 146 a
gimnāstičār, vok. -aru i -āre
gimnāstičārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
gimnāstičkī
gimnāstika, dat. -ci
gìmnāzīj, -ija i **gìmnāzijum** (vježbalište u staroj Grčkoj) 156 h
gimnazija (srednja škola); Prva rèālna gimnazija; Klāsična gimnazija u Zagrebu; Gimnazija Bogdana Ogrizovića 16 c; 156 h
gimnazijálac, -lca, vok. gimnazijalče, gen. mn. gimnazijalaca
gimnazijálčev
gimnazijálka, dat. -ki, gen. mn. -kī
gimnazijālskī (prema gimnazijálac)
gimnazijskī (prema gimnazija); **gimnāzijskī** (prema gìmnāzīj)
gìmnāzijum i **gìmnāzīj**, -ija (vježbalište u staroj Grčkoj) 156 h
gìmnāzijumskī (prema gimnāzijum)
gimnázist(a)
gimnazístkinja 83 b
gìmničkī
ginekólog, mn. -zi
ginekológija
ginekološkī
Gìnis (Guinness) 171 i
gînko, gînka, mn. gînki (bot.)
Gioconda (Đokonda), gen. Gioconde 167 a
Giocondin (Đokondin) 167 a
Giotto (Đoto) 170 b
gipkòća
gîpkōst, -osti, instr. -osti i -ošću
gîpsan, -a, -o
gipsotéka, dat. -ci
Girlandajo (Ghirlandajo) 170 b
Girolamo (Đirolamo) 170 b
gitárist(a)
gitarističkī
gitáristkinja
gîzdavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. gîzdavācā
gîzdāvčev
gîzdavičin (prema gîzdavica)
gizdèlīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Gizo (Guizot) 169 b
glàcijālan, -lna
glàcalica
glāčalo, gen. mn. glāčālā
glāčaonica i **glačaònica**
glàčār, -āra, vok. glāčaru i -āre
glačàrica
glàčārskī
glačati, -ām (t. čitati)
glačina, gen. mn. -ínā
glād, glādi, lok. gladi, instr. glādi i glāđu 60 b 1 pored **glad**, glâda, lok. glādu
gladak, glātka i glatka; odr. glātkī i glatkī; komp. glādī
gladijātor
gladijātorskī
glādilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. glādilācā
gladìola
glādionica i **gladiònica**
glāditi, -īm (t. gŕčiti); imperf. glāđāh; prid. trp. glāđen
Gladkov i **Glatkov** 209
glàdneti, -īm (ek., t. žèleti); imperf. glàdnjāh
gladnìčina (augm. od glàdnīk)
glādnīk, -íka, vok. glādnīče, mn. -íci
glàdnjēnje (prema glàdneti i glàdnjeti)
glàdnjeti, -dnīm (ijek., t. žèljeti); imperf. glàdnjāh; prid. rad. glàdnio, glàdnjela
glāđan
glāđēnje (prema glāditi)
glāgol i **glágol** 70 a
glagòljāš, -āša, vok. glāgoljāšu
glagòljāškī
glagoljáštvo
glagòljati, -ām (t. čeprkati)
glagòljica
glagòljičkī
glagòljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
glámoč, -óča, gen. mn. -óčā (riba); **Glámoč** (geogr.)
Glamočāk, -áka, vok. Glāmočāče, mn. -áci
Glamočanin, mn. -ani
Glamočānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
glámočki; Glámočkō pōlje
glāsāč, -āča, vok. glāsāču
glasačica
glāsāčkī
glásak, -ska, mn. glásci, gen. glâsākā
glāsē, -èa; glāsē-rukàvica
glāsić, glàsića i **glāsīć**, glasića
glàsīljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
Glàsinac, -ínca (geogr.)
glàsinačkī

glàsitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
glàsnīckī (prema glàsnīk); **glâsnīčkī** (prema glâsnīk); **glâsnīckī** (prema glâsnīk); **glàsničkī** (prema glàsnica); **glasničkī** (prema glasnica); prema glasnica (u grlu) ima i **glàsnicnī**
glàsnīk, -ika, vok. glàsnīče, mn. -íci i **glâsnīk**, glâsnīka, vok. glâsnīče, mn. glâsnīci pored **glâsnık**, glâsnīka, vok. glâsnīce, mn. glâsnīci
glasovitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
glásēnje (prema glásiti)
glàtkī v. glâdak
glâtko (pril. prema glâdak); komp. glâđē
glatkóća
glatkonoška, dat -šci, gen. mn. glatkonožaka (gljiva)
glâtkōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Glatkov i **Gladkov** 209
Glâuko, Glâuka, vok. Glâuko i **Glâuk**, Glâuka, vok. Glâuče 156 e
glavàčkē i **glavâčki** (pril.)
glavárev i **glavárov**
glavaričin (prema glavàrica)
glàvatac, glàvaca, gen. mn. glàvatācā (bot.)
glavatōst, -osti, instr. -osti i -ošću
glâvče, -eta
glàvcina, gen. mn. glâvcīnā
glàvičast
glavičati se, -ām se (uvijati se u glavicu, npr. kupus; t. čepŕkati)
glâvičica
glâvičina
glâvičiti se, -īm se (glavičati se; t. bèsediti)
glâvičnjak, mn. -āci
glâvīć, -íća, vok. glâvīću
glâvničār, vok. -āru i -āre (onaj koji ima glàvnicu); **glâvničār** (utjerivač glâvnice)
glavnokòmāndujūćī, -ēga
glàvnjača, gen. mn. glâvnjāčā
glavobōlan, -lna
glavobolja 87 a
glàvoč, -òča, vok. glâvoču, gen. mn. -óčā
glávoča 52, 12 b
glavočike (bot.)
glavónošćev
glavónožac, -šca, gen. mn. glavónožācā
glavosečénje (ek.)
glavosečnī (ek.)
glâvosek, mn. -ci (ek., sječenje glave, odn. čime se siječe glava); **glavósek** (ek., onaj koji siječe glavu)
glavosekovíć (ek.)
glâvosijek, mn. -ci (ijek., sječenje glave, odn. čime se siječe glava; isp. glavòsjek)
glavòsjecēnje (ijek.)
glavósječm (ijek.)
glavòsjek (ijek., onaj koji siječe glavu; isp. glâvosijek)
glavosjekovīć (ijek.)
glâvuča, gen. mn. glâvūča (augm. od glâva)
glâvudža, gen. mn. glâvūdžā (glavuča)
glâvūrda, gen. mn. glâvūrdā i glàvūrdī
glâzba, gen. mn. glazbā i glazbī
glazbenīk, vok. -īče, mn. -īci
glazbenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
glazirati, glàzīrām (t. venčávati)
glazúra
glēcēr, -era
glèdalao i **glèdalac**, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. glēdalaca i glèdalācā
glèdalīšnī i **glèdalīšnī**
glèdaočev i **glèdaocev**
glèdīčija (bot.)
glèdīšte
gleđ, gleđi, lok. gléđi
glèda, glèđē (glêđ)
gledèjisati, -šēm (t. kalàjisati)
glèditi, -īm (t. lòmiti)
glêdnī (prema glêđ)
glèdosati, -šēm (t. prìmicati); imperat. glèđosi; pril. sad. glèđošūći
glèžanj, -žnja, instr. -žnjem, mn. glèžnji, gen. glèžānja i glèžnjevi, gen. glèžnjēvā
glèžnjača, gen. mn. glèžnjāčā i **glèžnjača**, gen. mn. glèžnjāčā
glíbnjača
glicīnija (bot.)
Glīgorije
Glīgorijev
glikònēj, -eja
glikóza
glindžav
glindžo, vok. glindžo (t. ćóro)
Glinjanin, mn. -ani
Glinjānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
glîsnī (prema glista)
glísta, vok. glîsto
glistavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
glōbadžija
Globe (Gloub) 171 f
globljávati, glòbljāvām (t. venčávati)
glòbljēnje (prema glòbiti)
glòdāč, -áča, vok. glòdāču
glòdačka, dat. -čki, gen. mn. -čkī
glòdati, glòđēm (t. hùktati); imperat. glòdi; pril. sad. glòđūći 60 a 2
glòdavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. glòdavācā

glȏđva, gen. mn. glȏđāvā i **glȏđvī** (vrsta breskve)
glògić
glogòtati, glògoćēm (t. blebètati)
glògovac, -ōvca, vok. -ōvče, gen. mn. glògovācā
glògovača
glòhīdīj, -ija i **glòhīdijum**
glomáznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
glomòtati, glòmoćēm (t. blebètati)
glorifikácija
glôrija
glorijèta, gen. mn. -étā
gloriola
glòsārīj, -ija i **glosārijum**
Gloster (Gloucester) 171 d
glòščić (dem. od glȏg)
glȏt
Gloub (Globe) 171 f
Gloucester (Gloster) 171 d
Glȏžde (geogr.)
glòzīk, -íka, mn. -íci (glogova šuma)
glûh, glúha; komp. glȕšī i **glûv**, glúva; komp. glȕvljī 43 b
glùhāč i **glùvāč**, -áča (bot.) 49
glùhāć i **glùvāć**, -áća, vok. glùhāću i glȕvāću 49; 56 b
glùhāk i **glùvāk**, -áka, vok. glùhāče i glȕvāče, mn. -áci
glùhān i **glùvān**, -ána (tetrijeb)
glùhara i **glùvara**, gen. mn. glùhārā i glȕvārā
gluhnúće
glȕhnuti, -ēm (t. čèznuti)
gluhóća i **gluvóća** 56 a 8
glȕhonēm i **glȕvonēm** pored **gluhònēm** i **gluvònēm** (ek.)
glȕhonēmōst i **glȕvonēmōst** pored **gluhònēmōst** i **gluvònēmōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
glȕhonijem i **glȕvonijem** pored **gluhónijem** i **gluvónijem** (ijek.) 89 b
glȕhonijemōst i **glȕvonijemōst** pored **gluhònijemōst** i **gluvònijemōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
glúhonja i **glúvonja**
gluhóta i **gluvóta**
glúmac, -mca, vok. glùmče, gen. mn. glûmācā
glùmačkī
glùmčev
glùmičin (prema glùmica)
glùmīšnī
glùmīšte
glùpača, gen. mn. glùpača
glupáčina
glùpāk, -áka, vok. glȕpāče, mn. -áci
glupárija
glupáštvo
glȕpaviti, -īm (činiti glupim i postajati glup; t. nādničiti) i **glupáviti**, glùpāvīm (t. jednáčiti)
glȕpavljēnje i **glupávljēnje**
glȕpavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
glúpcti, -īm (ek., t. živeti); imperf. **glúpljāh**
glúpjeti, -pīm (ijek., t. žívjeti); imperf. glúpljāh
glúpljēnje (prema glúpeti i glúpjeti)
glupōst, -osti, instr. -osti i -ošću
glùšac, -šca, vok. glùšče, gen. mn. glûšācā
glušćev
glûv, glúva; komp. glȕvljī i **glûh**, glúha; komp. glȕšī 43 b
glùvāč i **glùhāč**, -áča (bot.) 49
glùvāć i **glùhāć**, -áća, vok. glùvāću i glȕhāću 49; 56 b
glùvāk i **glùhāk**, -áka, vok. glùvāče i glȕhāče, mn. -áci
glùvān i **glùhān**, -ána (tetrijeb)
glùvara i **glùhara**, gen. mn. glȕvārā i glȕhara
glûvča (gluvak)
glúveti, -īm (ek., postajati gluv; t. živeti); imperf. glúvljāh
glúvjeti, -vīm (ijek., postajati gluv; t. živjeti); imperf. glúvljāh
gluvòća i **gluhóća** 56 a 8
glȕvonēm i **glȕhonēm** pored **gluvònēm** i **gluhónēm** (ek.)
glȕvonēmōst i **glȕhonēmōst** pored **gluvónēmōst** i **gluhónēmōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
glȕvonijem i **glȕhonijem** pored **gluvónijem** i **gluhónijem** (ijek.) 89 b
glȕvonijemōst i **glȕhonijemōst** pored **gluvònijemōst** i **gluhónijemōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
glúvonja i **glúhonja**
gluvòta i **gluhóta**
gljivač, -áča, vok. gljívaču
gljívičav
gljívičavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
gljívičnī
gljivnjača
gmécāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
gmécīti, gmêčīm (t. hváliti)
gmézditi, gmêžđīm (gnječiti; t. hváliti); imperf. gmêžđah; prid. trp. gmêžđen
gmíleti ne nego míleti
gmíljeti ne nego miljeti
gmízavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. gmízavācā
gmízavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
gnêv, gnêva, lok. gnévu pored **gnëv**, gnëva, lok. gnëvu (ek.)
gnêvan i **gnëvan**, -vna (ek.)

gnéviti se, gnêvīm se (ek., t. hváliti); imperf. gnêvljāh se
gnèvljiv (ek.)
gnèvljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
gnězdast (ek.)
gnèzdāšce, -āsca i -āšceta, mn. -āsca, gen. gnèzdāšcā i gnèzdāsācā pored **gnezdášce,** -àšca i -àšceta, mn. -àsca, gen. gnezdášcā i gnèzdasācā (ek.)
gnèzdimicē (ek.)
gnèzdište (ek.)
gnézditi se, gnêzdīm se (ek., t. hváliti); imperf. gnêžđah se
gnézdo, gen. mn. gnézdā (ek.)
gnijèzditi se, gnījezdīm se (ijek., t. cijéditi); imperf. gniježđah se
gnijèzdo, gen. mn. gnijèzdā (ijek.)
GNO (skrać. za gradski národnī odbor; piše se s padežnim nastavcima: GNO-a, GNO-u, GNO-ima itd.) 147 b
gnòjīc, -íča, vok. gnòjīču
gnòjidba, gen. mn. gnòjidābā i gnojidbī
gnòjišnī
gnòjište
gnòjiti, -īm (t. lòmiti); imperf. gnòjāh; imperat. gnòj; prid. trp. gnòjen
gnojnjača
gnosticizam, -zma
gnòstickī
gnòstik, vok. -če, mn. -ci, gen. gnòstīkā
gnû, gnûa, dat. gnûu, mn. gnûovi, gnûovā (zool.)
gnûs, lok. gnúsu; **Gnûs,** lok. Gnûsu (prezime)
gnúsan, -sna; odr. gnûsnī i **gnûsan,** -sna; odr. gnûsnī
gnúsiti, gnûsīm (t. hváliti); imperf. gnûšāh; prid. trp. gnûšen
gnusnìčina
gnûsnīk, -ika, vok. gnûsnīce, mn. -íci
gnûsnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
gnusòba
gnûšati se, -ām se (t. vráćati)
gnjât, lok. gnjátu, mn. gnjátovi
gnjàtić
gnjàvātorka, dat. -ki, gen. mn. -kī
gnjávljenje (prema gnjáviti)
gnjècati, -am (t. vráćati)
gnjëcav
gnjëcavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
gnjècōvan, -vna
gnjéčalica
gnjèčilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. gnjèčilācā
gnjèčilica
gnjèčilo, gen. mn. gnjèčīlā
gnjéčiti, gnjéčīm (t. hváliti); imperf. gnjêčāh; pril. sad. gnjéčēći; prid. trp. gnjéčen 50 a
gnjëčkati, -ām (t. vráćati)
gnjëčkavica
gnjëčkavina
gnjêđ, gnjéda (smeđ); komp. gnjëđī
gnjèđača, gen. mn. gnjèđača
gnjèsti, gnjètēm, -ēš, -ē, gnjetémo i gnjètēmo, gnjetéte i gnjètēte, gnjètū; imperf. gnjètijāh, -āše . . .; aor. gnjètoh, 2. i 3. gnjète, mn. gnjètosmo . . .; imperat. gnjèti; pril. sad. gnjètūći; prid. rad. gnjëo, gnjèla; prid. trp. gnjèten, -ena
gnjètāč, -áča, vok. gnjètāču
gnjètēnje (prema gnjèsti)
gnjèteo, gnjètela
gnjêv, gnjêva, lok. gnjévu pored **gnjëv,** gnjëva, lok. gnjèvu (ijek.) 26 a 8
gnjêvan i **gnjëvan,** -vna (ijek.) 26 a 8
gnjevétalo
gnjevétati (govoriti polako, nejasno), gnjèvētām (t. venčávati) i gnjèvēćēm (t. gonétati) pored **gnjevètati,** gnjèvećēm (t. blebètati)
gnjéviti se, gnjëvīm se (ijek., t. hváliti); imperf. gnjêvljāh se 26 a 8
gnjévljenje (ijek.) 26 a 8
gnjèvljiv (ijek.)
gnjèvljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
gnjëzdast (ijek.)
gnjèzdāšce, -āšca i -āšceta, mn. -ašca, gen. gnjèzdāščā i gnjèzdāščā pored **gnjezdàšce,** -àšca i -àšceta, mn. -ášca, gen. gnjezdáščā i gnjèzdasācā (ijek.) 27, 3
gnjèzdimicē (ijek.)
gnjèzdīste (ijek.)
Gnjezno (Gniezno) 188 a
gnjîda, gen. mn. gnjîda
gnjijènje (prema gnjîti)
gnjîl v. gnjîo
gnjila (glina)
gnjílac, -lca, vok. gnjílče, gen. mn. gnjílācā
gnjíleti, -īm (ek., t. žíveti); imperf. gnjíljāh
gnjílež, -eži, instr. -eži
gnjilina
gnjiloća
gnjílost i **gnjílōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
gnjíljēnje (prema gnjíleti i gnjiljeti)
gnjiljeti, -līm (ijek., t. žívjeti); imperf. gnjiljah; prid. rad. gnjílio, gnjiljela
gnjîo (gnjîl), gnjíla; odr. gnjîlī 71 a

gnjíti, gnjîjēm, -eš..., 3. mn. gnjîjū; imperf. gnjîjāh, -āše...; aor. gnjîh, 2. i 3. gnjî, mn. gnjîsmo...; imperat. gnjîj...; pril. sad. gnjîjūći; pril. prosl. (sà)gnjîv(si); prid. rad. gnjîo, gnjîla i gnjîla
gnjôj i sl. ne nego gnôj i sl.
gnjúrac, -rca, vok. gnjûrče, gen. mn. gnjûrācā
gnjùrāč, -āča, vok. gnjùrāču
gnjuràčica
gnjúrati se, gnjûrām se (t. čárati)
gnjùrčić
gnjúritī, -īm (t. čámiti); imperf. gnjúrāh
gnjûs i sl. ne nego gnûs i sl.
gô (gôl), gôla, gôlo; odr. gôlī; komp. gôlijī
gòblēn, -éna
gôč, gôča, mn. gòčevi; **Gôč** (geogr.)
gočòbija
gôd, gôda, lok. gòdu, mn. gòdovi; **gȍd** (pril.; piše se rastavljeno ako je na njemu akcent, npr.: gdje gȍd, tj. bilo gdje, a sastavljeno ako je akcent na prethodnom prilogu, pridjevu ili zamjenici, npr.: gdjègod, tj. negdje, kòjī gȍd, tj. bilo koji, kòjīgod, tj. neki); **god.** (skrać. za godina) 146 a
gȍde, gȍdēr, gȍdijer (pokr., treba gȍd)
gòdina; Stârā gòdina (dan 31. XII); Nôvā gòdina (dan 1. I); gòdinu-dvîje 92 g
gòdīnica; gòdinicu-dvîje
gòdinić (vršnjak)
gòdīšnī (prema gòdīšte; drugo je gòdišnjī)
gòdīšnica (kućna pomoćnica)
gòdišničica (dem. od gòdišnica)
gòdišnīčkī (prema gòdišnīk)
gòdišnīk, vok. -īče, mn. -īci (onaj koji se najmi na godinu)
gòdišnjača
gòdišnjāče, -eta i **godišnjáče**, -eta
gòdišnjāk, vok. -āče, mn. -āci (kome je godina dana, koji se pojavljuje svake godine); 50-gòdišnjāk; pedesetogòdišnjāk
gòdišnjē
gòdišnjī 82 d; 50-gòdišnjī; pedesetogòdišnjī
gòdišnjica (obljetnica); 50-gòdišnjica; pedesetogòdišnjica
gòditi, -īm (t. lòmiti); imperf. gòđāh
godòvnjača
godòvnjāk, -áka, vok. gòdovnjāče, mn. -áci (svečar, tj. onaj koji slavi imendan ili rođendan, kome je gȍd)
gȍd, gȍde ne nego gȍd
gòđēnje (prema gòditi)
Gogolj 179 b
gojaćenje (prema gojàtiti)
Goja i Lusijentes (Goya y Lucientes) 174
gòjaznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
gojénac, -nca, vok. gòjence, gen. mn. gòjēnācā i **gòjenac**, -ēnca, vok. -ēnče, gen. mn. gòjenācā
gòjēnče, -eta; zbir. gojenčad, -ādi
gojènīk, -ika, vok. gòjenīče, mn. -íci
gòjidba
gòjidben
gòjilīšni
gòjiti, -īm (t. lòmiti); imperf. gòjāh; imperat. goj; prid. trp. gòjen
gôjnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
gôl (nag) v. gô 70 a; **gôl**, gôli, lok. gòli, mn. gôli, gôlī, gòlima (motka); **gôl**, gôla, lok. gôlu, mn. gôlovi (sport.) 165 c
gòlać, -áća, vok. gòlāću 56 b
gòlāćkī
gòlcāt i **gòlcat**
gòlcīt i **gòlcit**
Gòleč, -èča, vok. Gòleču, instr. -èčom 52, 12 b
gòlemōst, -osti, instr. -osti i -ošću
gòlen, gòlēni (ek.), lok. goléni i gòlēni, instr. gòlēni i gòlēnju, mn. gòlēni, gen. golénī i gòlēnī, dat. golénima i gòlēnima
golénak, -nka, mn. -nci, gen. gòlēnākā (ek.)
golenica (ek.)
golèničnī (ek.)
golènjača (ek.)
Gòleš, -èša, vok. Gòlešu, instr. -èšom
gòlēt, gòlēti, lok. goléti i gòlēti, instr. gòlēti i gòlēću, mn. gòlēti, gen. golétī i gòlētī, dat. golétima i gòlētima
gòlētan, -tna
gòlfskī; Gòlfskā strûja
gòlgotskī (prema Gòlgota)
golicavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
golìčljiv
golìčljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
gòlīć, -íća, vok. gòlīću
Gòlijat (bibl. ime); **gòlijat** (jak čovjek)
gòlijatskī
gôlijen, gòlijeni (ijek.), lok. golijèni i gòlijeni, instr. gòlijeni i gòlijenju, mn. gòlijeni, gen. golijènī i gòlijenī, dat. golijènima i gòlijenima
golijènak, -nka, mn. -nci, gen. gòlijenākā (ijek.)
gòlijet (ijek.) bolje gòlēt
golišavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
golòbrače, -eta
golòbradac, golòbraca, vok. golòbrače, gen. mn. golòbradācā

golòbradić
golòbrče, -eta
golòcēvka, dat. -ci, gen. mn. golòcevākā i golòcēvākā pored golòcēvkī (ek.)
golòcijevka, dat. -ci, gen. mn. golòcijevākā i golòcijevākā pored golòcijevkī (ijek.)
golòća
gològlavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. gològlavācā
gololéđac, -ćca, gen. mn. golòlēđācā
golòpleć
golòsemen (ek.)
golòsemenice (ek.)
golòsemenjače (ek.)
golòsjemen (ijek.)
golòsjemenice (ijek.)
golòsjemenjače (ijek.)
golòsijast
golòtrbac, -pca, vok. -pče, gen. mn. golòtrbācā
golòtrbōst, -osti, instr. -osti i -ošću
golòvratac, golòvraca, vok. golòvrače, gen. mn. golòvratācā
Golúbac, -pca (geogr.); Golúbac nā Dunavu
golùbača
golùbačkī i **gòlūbačkī**
golúbak, -pka, vok. gōlūpče, mn. golúpci, gen. gòlūbākā
golubárev i **golubárov**
golùbičica
golùbičin (prema golùbica)
golùbić 52, 10; 56 a 7
golùbinjāk, mn. -āci
golùbinjī
golùbljī
golúpče i **golùpče**, -eta; zbir. gòlupčād, -ādi
golùpčić
golùzdravac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. golùždravācā
goljènica (ijek.)
goljèničnī (ijek.)
goljènjača (ijek.)
gòmbāč, -ača, vok. gòmbāču
gombāčica
gombāčičin
gòmbāčkī
gòmilica; Kàštel-Gòmilica, gen. Kàštel-Gòmilicē
Gomírac, -rca, vok. Gòmīrče, gen. mn. Gòmīrācā (čovjek iz Gomirja)
Gòmīrje (geogr.)
Gòmīrka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Gomirja)
gomòljača
gomòljika, dat. -ci
gònčin, gen. mn. gònčīnā (zast., bolje gòničʼ)
gòndola
gondolijēr, -éra, vok. gòndolijēru
gondolijērskī
gòndže, -eta
gonétalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. gonétalācā
gonétati, gònēćēm, -eš..., 3. mn. gònēćū; imperf. gònētāh, -āše...; aor. gonétah, 2. i 3. gonéta i gònētā, mn. gonétasmo...; imperat. gonéći; pril. sad. gonéćūći; prid. rad. gonétao, -la; prid. trp. gònētān pored **gonetati**, gonètām (t. čeprkati)
gōng, mn. gōngovi
gònīć, -iča, vok. gònīču 52 a 10; 58
gònilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. gònilācā
gòniočev
gòniometar i **gòniomētar**, -tra, gen. mn. gòniometārā i gòniomētārā
goniomètrija
goniomètrijskī
gòniti, gònīm (t. nòsiti); imperf. gònjāh; prid. trp. gònjen 52 a 10
gòra: Zágrebačka gòra; Dîlj-gòra; Crnā Gòra (zemlja); Crnā gòra (planina); Skòpskā Crnā gòra
gòračiti, -īm (postajati gorak; t. bèsedìti)
górak, -rka; odr. gôrkī; komp. gôrčī
gòran v. gòranin
gòranin, mn. -ani, gen. gòrānā
gòranka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Gòraždanin, mn. -āni
Gòraždānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
gòraždānskī
Gòražde (sr. r.)
gòrčac, -àca, gen. mn. -ácā
gòrčāk, -áka, mn. -áci
gòrčast
gòrčati, -ām (t. čìtati)
górčēnje (prema górčiti)
gòrčica, gen. mn. gòrčīca
gòrčika, dat. -ci, gen. mn. gòrčīkā
gorčîna, gen. mn. -înā
górčiti, gòrčīm (biti gorak; t. čámiti); **górčiti**, gòrčīm (činiti nešto gorkim; t. hváliti)
Gordijenko 206
Gòrdijev; Gòrdijev čvòr
gòrdijskī; gòrdijskī čvòr
gòrditi se, gòrdīm se (t. hváliti); imperf. gôrdāh se
górdōst, -osti, instr. -osti i -ošću
gòre (na visini); gòre-dôlje 98 f; **gòre** (komp. prema zlò)
gòrēnje (prema gòreti i gòrjeti)
gòreti, -īm (ek., t. žèleti); imperf. gòrāh
gòrī, gòrā, gòrē (komp. od zlò)

gòrica, gen. mn. gōrīcā; **Gòrica** (geogr.); Velikā Gòrica
Gòričanin, mn. -āni
Gòričānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
gòričkī; velikogòričkī
gòrila, gen. mn. gōrīlā
gòrīvōst, -osti, instr. -osti i -ošću
gōrje (zbir.)
gòrjeti, -rīm (ijek., t. žèljeti); imperf. gòrāh; prid. rad. gòrio, gòrjela 33
Gòrkī, Gòrkoga (ne: Gorkija); romāni Gôrkōga 179 c
gōrko (pril.); komp gōrče i gōrče
górkōst, -osti, instr. -osti i -ošću
gòrljivost, -osti, instr. -osti i -ošću
gòrnjāčkī
gòrnjāk, -áka, vok. gōrnjāče, mn. -āci
gōrnjī; gôrnjī grâd; Gôrnjī grâd (dio Zagreba); Gôrnjī šëher (u Banjoj Luci); Gôrnjī Kârlōvci; Gôrnjā Mèđeđa; Gôrnjā Krîvā Rijèka; gôrnjā Bȍsna
gornjògradskī
gornjògrađanin, mn. -āni
gornjògrađānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
gornjokârlovačkī
gornjošëherskī
gornjotrbušnī
gornjòusnenī
gornjòviličnī
gornjòždrēlnī (ek.)
gornjòždrijelnī (ijek.)
gȍrocvēće (ek.)
gȍrocvēt (ek.)
gȍrocvījeće (ijek.)
gȍrocvijet (ijek.)
goròhođac, goròhoca, vok. goròhoče, gen. mn. goròhodācā
gȍropād, -ādi, instr. -ādi i -ađu
goropáditi se, goròpādīm se (t. krijumčāriti); imperf. goròpāđāh se
goròpadnīk, vok. -īče, mn. -īci
goròpadnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
goròpadnjača (bot.)
goropádēnje (prema goropáditi se)
goropāština
goroseča (ek.)
goròsječa (ijek.)
goròstasnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
goròvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
gòrskī; Gòrskī vijènac 18; Gòrskī kòtār
gòrštačkī
gòrštāk, -áka, vok. gòrštāče, mn. -áci 51 b
gòrūć, -ūća; odr. gòrūćī
gorùšica
gorùšičin
gorùšičnī
gòspār, -āra, vok. gȍspāru; Gòspār Lȕkša, gen. Gospar-Lȕkšē pored gòspār Lȕkša, gen. gospára Lȕkšē 87 i
gospárev i **gospárov**
Gȍspić
Gȍspićanin, mn. -āni
Gȍspićānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
gȍspićkī 84 a
gospòdār, -āra, vok. gȍspodāru; Gospòdar Mârko, gen. Gospodar-Mârka pored gospòdār Mārko, gen. gospodára Mârka 87 i
gospodárev i **gospodárov**
gospodāričin (prema gospodàrica)
gospodárstvo, gen. mn. gospòdārstāvā
gospòdična, gen. mn. gospòdīčnā i **gospodìčna**, gen. mn. gospodíčnā
gospòdnjača (kruška)
gȍspodnjī i **gospódnjī** (u crkv. jeziku)
gȍspodskī
gospòdstven
gospòdstvenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
gospòdstvo, gen. mn. gòspodstāvā
gȍspođa
gȍspodica
gȍspodičin
gȍspoja i sl. ne nego gȍspođa i sl.
gospòština i **gospȍština** 82 c
gȍst, gȍsta, mn. gȍsti, gen. gòstī i gòstijū, dat. gòstima
gȍstionica i **gostiònica** 165 b
gȍstioničār i **gostiòničār**, vok. -āru i -āre
gȍstioničārka i **gostiòničārka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
gȍstioničica i **gostiòničica**
gȍstioničkī i **gostiòničkī**
gȍstiti, -īm (t. lòmiti); imperf. gȍšćah; prid. trp. gȍšćen 54 b 4
gostoljùbiv
gostoljùbivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
gostoprímac, -mca, vok. gȍstoprīmče, gen. mn. gostòprīmācā
gȍšća, gen. mn. gȍšćā i **gȍšća**, vok. gȍšćo, gen. mn. gȍšćā
gòšćēnje (prema gȍstiti)
Gȍt, Gȍta, vok. Gȍte, mn. Gòti, Gȍtā, Gȍtima
gȍtičkī
gȍtika, dat. -ci (stil)
Gȍtovac, -ȍvca, vok. -ȍvče (prezime)

gotòvānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Gòtovčev (prema Gotovac)
gotovōst, -osti, instr. -osti i -ošću
gòtskī
Göttingen (Getingen) 172 a
goveče, -eta
govèdār, -ára, vok. gôvedaru i -āre
govedárče, -eta
govedárčić
govedárčina
govedárev i **govedárov**
govedàričin (prema govedarica)
govedarka, dat. -ki, gen. mn. -kī
govèdārkin
govedárština
gôvedina
govèdača (jabuka)
gôvedī
gòvjeti, -vīm (ijek., zast., ugađati; t. žèljeti)
govòrdžija (govornik) 62 c
govòriti, gòvorīm (t. dohòditi); imperf. gòvorāh 42 b
govòrljivost, -osti, instr. -osti i -ošću
govòrnīk, -ika, vok. gôvorniče, mn. -íci pored **govòrnīk,** -īka, vok. -īče, mn. -ici
govòrničkī i **govòrničkī**
govorništvo i **govòrnīstvo**
Goya y Lucientes (Goja i Lusijentes) 174
gôzba, gen. mn. gozbī i gôzbā 82 d
gozben
grabancijāš, -āša, vok. grābancijāšu
grâbar, -bra, gen. mn. grābārā (grab)
grabèžljivac, -ívca, vok. -ívče, gen. mn. grabèžljivācā
grabèžljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
grâbić
grâbīk, mn. -ici
grâbilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. grâbilācā
grâbilički (prema grâbilica)
grâbljāč, -áča, vok. grâbljaču
grabljačica
grâbljīšte
grâbljiv
grâbljivac, -ívca, vok. -ívče, gen. mn. grâbljivācā
grâbljīvōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Grâbovac, -ovca, vok. -ovče (prezime)
Grabovčev
Grabovski 204
grâbrić
grâbūnjača (metla za pometanje gumna)
Grâc, Gráca (geogr.)
grâcija
grâcīlan, -lna
gracilnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
graciózan, -zna
gracioznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Grâčac, -âca (u Lici)
grâčački (prema Grâčac)
Grâčačkinja (žena iz Gračâca)
Grâčanac, -ānca, vok. -anče, gen. mn. Grâčanācā (čovjek iz Grâčāna)
Gračani, Grâčāna (mn. m. r.; selo kraj Zagreba)
Gračânica
gračaničkī
Grâčanin, mn. -ani, gen. Grâčānā
Grâčanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
grâčānskī
grâd, grâda, lok. grádu, mn. grâdovi, gen. gradóva i grâdova, dat. gradóvima i grâdovima; **grâd,** grâda, lok. grádu, gen. mn. grâdī (stepen, stupanj); **grâd,** grâda (krupa) 20 b
gradac, gráca, mn. gráci, gen. grâdācā; **Grâdac** (geogr.)
gradácija
gradačac, -čca, gen. mn. grâdačācā (dem. od grádac); **Gradâčac,** -čca (geogr.)
Gradâčanin, mn. -ani (čovjek iz Gradâčca)
grâdačkī 84 a
Gradâščević i **Gradâšćević**
grâdić, -ića, vok. grâdiću 56 a 7
gradijent, gen. mn. gradijenātā
grâdilīšnī
Grâdiščanin, mn. -āni (čovjek iz Grâdiške)
Gradiščânka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Gradiške)
Gradišćânac, -nca, vok. Grâdišćanče, gen. mn. Gradišćanaca (čovjek iz Grâdišća)
Grâdišćânka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Grâdišća)
gradišćanskī; Gradišćanskī Hrváti
Grâdišće (Burgenland u Austriji)
Grâdiška, dat. -ški (i -šci); Stârā Grâdiška; Nôvā Grâdiška 65 a 5
gradiški (prema Grâdiška i Gradište); starogrâdiškī, novogrâdiškī
Gradiškinja (žena iz Grâdišta)
Grâdištac, -šca, gen. mn. Grâdištācā (čovjek iz Grâdišta)
Gradište (selo u Slavoniji)
graditi, grâdīm (t. hvaliti); imperf. grâdāh; prid. trp. grâđen 61 a 2
gradonáčelnīk, vok. -īče, mn. -īci
grâdskī i **grádskī** 75 b
grâduālan, -lna
graduírati, -dūīrām (t. večerávati)
grâda
grâđānče, -eta; zbir. grâđančad, -ādi
grâđanin, mn. -āni 61 a
grâđaninov

grȁđānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
grȁđanskoprâvnī
grȁđānstvo i **gràđánstvo**
grȁđār, -ára, vok. grȁđāru i -āre (trgovac građom)
gràđara, gen. mn. grȁđārā
grȁđēnje (prema grȁditi)
građevina
građevinār, -ára, vok. grȁđevinaru i -āre
građevinárev i **građevinárov**
građevinárstvo
grȁđēvnī
gràfičār, vok. -āru i -āre
gràfičārev i **gràfičārov**
grafičkī
grȁfika, dat. -ci
grafòlog, mn. -zi
grafològija
grafološkī
Grafos 163
grȁh, grȁha 43 c 1; **Grȁh**, Grȁha, mn. Grȁsi, gen. Grȁhā (v. Grȁkho)
grȁhan, -hna
grȁhor
grȁhorast
grahòrica i **grȁhorica**
grahoričin i **grȁhoričin**
grȁhorina
grȁhorīšte
grȁhorovina
Grȁhovljanin, mn. -ānī
Grȁhovljānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Grȁhovo (ne Grȁovo) 44 e
grȁhovskī
grȁkati, grȁčēm (t. víkati)
Grȁkho, Grȁkha, mn. Grȁkhi, gen. Grȁkhā (hist.); Gāj Grȁkho; Tibērije Grȁkho (v. Grȁh)
grȁktati, grȁkćem (t. hùktati) 54 b 2
gramàticār, vok. -āru i -āre 52, 11
gramàticārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
gramàtičkī
gramàtika, dat. -ci 52, 11
gramofon, -óna
gramotéka, dat. -ci
grȁmzīv i **grȁmžljiv**
grȁmzivac i **grȁmžljivac**, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. grȁmzivācā i grȁmžljivaca
grȁmzivost i **grȁmzljivost**, -osti, instr. -osti i -ošću
grána; biser-grána; lōvor-grána 52 a 7
grȁnčica, gen. mn. grȁnčica 52 a 7
grȁndiōzan, -zna
grandiōznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
grañdomānija
grañdòmānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
grȁnica, gen. mn. grȁnicā (međa); **Grànica** (Vojna krajina, hist.)
grȁničan, -čna
grȁničar, vok. -aru i -are
grȁničarka, dat. -ki, gen. mn. -kī
grȁničārev i **grȁničārov**
grȁničārskī
grȁnīcast
grȁničiti, -īm (t. bèsediti)
grȁničnī
granúće (prema grȁnuti)
granulácija
granùlōm, -óma
grȁnulōzan, -zna
grásak, -ška, mn. -šci, gen. grȁšākā
graščica
graška, dat. -šci, gen. mn. grȁšākā
gratifikácija
graver, -éra, vok. grȁvēru
gravira
gravírati, grȁvīrām (t. venčávati)
gravitácija
grȁvitaciōnī
grbāč, -áča
grbača, gen. mn. grbāča
Grbalj, -blja (geogr.)
Grbata 198 b
grbavac, -ávca, vok. -ávče, gen. mn. grbavācā
grbāvčev
grbavičin (prema grbavica)
grbavičkī (prema Grbavica, u Sarajevu)
grbavitī, -īm (činiti grbavim i postajati grbav; t. nādničiti) i **grbáviti**, grbavīm (t. jednáčiti)
grbavljēnje i **grbávljēnje**
grbavost, -osti, instr. -osti i -ošću
Grbljanin, mn. -ānī (čovjek iz Grblja)
grč, grča, mn. grčevi
Grče, -eta; zbir. Grčad, -ādi
grčevit
grčevitost, -osti, instr. -osti i -ošću
grčī (komp. prema grk)
grčica (zool.); **grčica**, gen. mn. grčicā (bot.)
grčina, gen. mn. -inā (gorčina); **Grčina** (augm. od Grk)
grčiti, grčim, -īš..., 3. mn. grče; imperf. grčah, -āše...; aor. grčih, 2. i 3. grčī, mn. grčismo...; imperat. grči; pril. sad. grčeći; pril. prošl. (z)grčīv-(ši); prid. rad. grčio, -la; prid. trp. (z)grčen
Grčkā, dat. Grčkoj
grčkī
grčkoistočnjāk, vok. -āče, mn. -aci
grđeti, -īm (ek., postajati grdan; t. živeti); imperf. grđah
grditi, grdīm (činiti nešto grdnim; psovati; t. hváliti); imperf. grđah; prid. trp. grđen

grđjeti, -dīm (ijek., postajati grdan; t. živjeti); imperf. grđah
grđnja, gen. mn. grđnja i -njī
grđobnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
grđenje (prema grđeti, grđiti i grđjeti)
Grđevac, -ēvca
grđevačkī
Grđevčanin, mn. -āni
Grđevčanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
grèbaca, gen. mn. grèbāča
grèbati ne nego grèpsti
Grèbēn-grâd
grèbēngradskī
grebènitōst, -osti, īnstr. -osti i -ošću
grèbēnje (zbir. prema grèbēn); **grèbēnje** (glag. im. prema grèpsti)
grècist(a), gen. mn. grēcīstā
grecìstickī
grecìstika, dat. -ci
grècistkinja
gregorijànski
Grègorije
Grègorijev
grêh, gréha, vok. grêše, mn. grési, gréhā i gréhovi, gréhōvā (ek.)
grehòta, gen. mn. grehòtā (ek. i ijek.)
grèhōvan, -vna (ek. i ijek.)
grehòvatī, grèhujēm (ek. i ijek., t. devòvati)
grèhōvnica (ek. i ijek.)
grèjāč, -āča (ek.)
grejàčica (ek.)
grejàčina (ek., plaća za grijanje)
grèjaćī (ek., koji služi za grijanje)
grèjalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. grèjalācā (ek.)
grèjalica (ek.)
grèjalo (ek.)
grèjaonica i grejaònica (ek.)
grèjati (ek.), grèjēm, -ēš..., 3. mn. grèjū; imperf. grèjāh, -āše...; aor. grèjah, 2. i 3. grèjā i grèja, mn. grèjasmo..; imperat. grêj, grêjmo, grêjte; pril. sad. grèjūći; pril. prošl. (za)grejāv(ši); prid. rad. grèjao, -la; prid. trp. grèjān 37 a
grêmij, -ija i **grêmijum**
grêmijālan, -lna
Grênland
grênlandskī
grêpkati, -ām (t. vrāćati)
grèpsti, grèbēm, grèbeš, grèbē, grebémo i grèbēmo, grebéte i grèbēte, grèbū; imperf. grèbijāh, -āše... i grèbāh, -āše...; aor. grèboh, 2. i 3. grêbe, mn. grèbosmo...; imperat. grèbi; pril. sad. grèbūći; prid. rad. grêbao, grèbla; prid. trp. grèben, -ena
grêšak, -ška, mn. -šci, gen. grêšākā
grêšan, grêšna i grèšna (ek. i ijek.); komp. grèšnijī
grèsić (ek. i ijek.)
grésiti, grêšim (ek., t. hváliti)
grêška, dat. -šci, gen. mn. grêšākā (ek. i ijek.) 32 a
grêšnica (ek. i ijek.)
grêšničin (ek. i ijek.)
grêšnīckī (ek. i ijek.)
grêšnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek. i ijek.)
grêšnīkov (ek. i ijek.)
grêšnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
grgêč, -éča, vok. grgêču
Grgèteg
grgèteškī
Grgetežanin, mn. -āni
Grgetežanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
grgljača, gen. mn. grgljāčā
grgotati, grgoćēm (t. primicati); imperat. grgoći; pril. sad. grgoćūći
Grgur; Grgur Nīnskī
grgútati, grgúćēm (t. gonetati); imperat. grgući; pril. sad. grgúćūći i **grgùtati**, grgućēm (t. blebètati); imperat. grgùći; pril. sad. grgućūći
grickati, -ām (t. vrāćati)
grîč, gríča (brežuljak); **Grîč**, Griča (geogr.)
Gričanin, mn. -ani
Gričanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
gríčkī
Grigor 204
Grigorovič 208
grijāč, -áča (ijek.)
grijàčica (ijek.)
grijàčina (ijek., plaća za grijanje)
grijaći (ijek., koji služi za grijanje)
grijalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. grijalācā (ijek.)
grijalica (ijek.)
grijalo (ijek.)
grijaonica i grijaònica (ijek.)
grijati (ijek.), grijēm, -ēš..., 3. mn. grijū; imperf. grijāh, -āše...; aor. grijah, 2. i 3. grijā i grija, mn. grijasmo...; imperat. grij, grijmo, grijte; pril. sad. grijūći; pril. prošl. (za)grijāv(ši); prid. rad. grijao, -la; prid. trp. grijān 34 a; 37 a
grijeh, grijèha, vok. griješe, mn. grijèsi, grijèhā i grijèhovi, grijèhōvā (ijek.)
grijèšak, -ška, mn. -šci, gen. griješākā (ijek.)
grijèšiti, grijèšim (ijek., t. cijèditi)
griješka ne nego grêška
grimizan, -zna
grip, grîpa i **grîpa**, grîpē
gris (krupica) v. griz

griskati, -ām (t. vrāćati)
grīsti, grízēm, -ēš..., 3. mn. grízū; imperf. grizijāh, -āše...; aor. grīzoh, 2. i 3. grīze, mn. grīzosmo...; imperat. grízi; pril. sad. grizūći; prid. rad. grīzao, -zla; prid. trp. grīzen 75 d
grivoč, -oča, vok. grīvoču, gen. mn. -óča
griz, grīza, lok. grizu, mn. grizovi, grizóvā i grīzōvā, dat. grizovima i grīzovima (1. ugriz, 2. krupica)
grīzak, -ska (koji se može gristi)
grīzēnje
grīzličār
Grīžanac, -ānca, vok. -ānče, gen. mn. Grīžanaca
Grīžane, Grīžāna, dat. Grīžanama (mn. ž. r.)
Grīžanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
grīžanskī
grīžljiv (prema griža)
grjēšan i sl. ne nego grēšan i sl.
gŕk, gŕka; odr. gŕkı i gŕkī; komp. gŕčī; **Gŕk**, Gŕka (Helen), vok. Gŕče, mn. Gŕci, gen. Gŕkā; **gŕk** (trgovac, u starijih pisaca)
gŕkati, gŕkam (t. vrāćati) i gŕčem (t. jāhati); imperat. gŕkāj i gŕči; pril. sad. gŕkajūći i gŕčući (grlica gŕka, gŕče)
Gŕkinja
Gŕkinjičin (prema Gŕkinjica)
gŕko (pril.); komp. gŕčē
grkòća, gen. mn. -óća
grkokatoličkī i **grkokatòličkī**
grkokàtolik i **grkokatòlik**, vok. -iče, mn. -ici
grkokàtolikinja i **grkokatòlikinja**
gŕkōst, -osti, instr. -ošću i -ošću
grlatōst, -osti, instr. -osti i -ošću
grlce i **grice**, gen. mn. gŕlcā i gŕlācā (isp. gŕoce) 70 d 3
gŕličica
grličić
grličin (prema grlica)
grličjī i **grlīčijī**
grlić, -íća i **grlīć**, -ića
grlòseča (ek.)
grlosječa (ijek.)
grljak, -ljka, mn. -ljci, gen. gŕljākā
grljat (grivast)
Gŕmeč, -éča, vok. Gŕmeču, instr. -éčom; Gŕmeč-planina
grméčak, -čka, mn. -čci, gen. mn. grmēčākā
grmečkī
grmela, gen. mn. gŕmēlā (ek., naušnica, đinđuva)
grmeti, -īm (ek., t. žèleti) i **gŕmeti**, **-īm** (t. živeti)
grmičak, -čka, mn. -čci, gen. mn. grmīčaka
gŕmić
gŕmjela, gen. mn. gŕmjēlā (ijek., naušnica, đinđuva)
gŕmjeti, -mīm (ijek., t. žèljeti) i **gŕmjeti**, -mīm (t. živjeti)
Gŕmoščica (kraj Zagreba) 53
gŕnac, gŕnca, gen. mn. gŕnācā (lonac)
gŕnčar, -āra, vok. gŕnčaru i -āre
Gŕnčara (geogr.)
grnčārev i **grnčārov**
grnčārica
grnčaričin
grnčārija
gŕnčārnica
gŕnčārskī
gŕnjača, gen. mn. gŕnjača
grobak, -pka, vok. gropče, mn. grópci, gen. grōbākā i **grobak**, -pka, vok. gropče, mn. gròpci, gen. grōbākā
grobar, -āra, vok. grobaru i -āre
grobárev i **grobárov**
grobārica
grobaričin
grobić
grobīšnī
grobljānskī i **grobljànskī**
grobničkī; Grobničkō pōlje
groce (dem. od grlo; izgovor: gr-o-ce), gen. mn. gŕlācā 3; 70 d 3
Grōcka, dat. Grōckōj
Grōčanin, mn. Grōčani, gen. Grōčānā
Grōčanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
grōčanskī
Grōčica
grōfičin (prema grōfica)
grofić
grohítati, grohītām (grohotati, osobito o orasima; t. gonétati)
grohnuti, grōhnēm (t. dàhnuti)
grohot i **grōhōt**
grohotan, -tna
grohotati, grohoćem (t. blebètati)
Grōhote, Grōhōtā (mn. ž. r.; geogr.)
grohotnuti, grohotnēm (t. nadàhnuti)
grohtatī, grohćem (t. hùktati)
grōmača, gen. mn. grōmāčā
grōmādnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
grōmkōst, -osti, instr. -osti i -ošću
grōmović
grōmovničkī
grōmovnīk, vok. -īče, mn. -ici
grònica (bolest grla; izgovor četvorosložan: gr-o-ni-ca) pored **grônica** (trosložno)
gròničav (gr-o-ni-čav) pored **grônīčav** (trosložno)
gropčić

grȍšić
grošićār, -ára, vok. grȏšićāru i -āre
grošićáriti, -šīćārīm (t. krijumčáriti)
groteska, dat. -ski i -sci, gen. mn. grȍtesākā i groteskī
grotcskan, -skna
groteskn̄ost, -osti, instr. -osti i -ošću
grózđak, gróska, mn. grósci, gen. grȏzdākā 82 d
grȏzđan, grȏzna i grȏzna 82 d
grȏzdast
grȏzdić 56 a 7
grozničar, vok. -aru i -āre
grozničav
grozničavȏst, -ostí, instr. -osti i -ošću
grȍzničnī
grožđanī (npr. šećer)
grožđe 61 a; 77 b
grožđica i **groždica** (boba suhog grožđa)
grožđice (dem. od grožđe)
grstan, -sna; komp. grsnijī
grstiti se, -īm se (t. lomiti); imperf. gršćah se
gršćenje (prema grstiti)
grtatī, grćēm (t. jāhati); imperat. grći; pril. sad. grćući
grȕb, grúba; komp. grȕbljī
grȕbahan, -hna
grúbeti, -īm (ek., postajati grub; t. živeti)
grubijān, -ána, vok. grȕbijāne
grubijānština
grȕbišnopoljskī 88 e
grúbiti, grȕbīm (činiti grubim; t. hváliti)
grúbjeti, -bīm (ijek., postajati grub; t. žívjeti); prid. rad. grúbio, grúbjela
grúbljenje (prema grúbeti, grúbiti i grúbjeti)
grȕbo (pril.); komp. grȕbljē
grubòća, gen. mn. -óćā
grȕbost, -osti, instr. -osti i -ošću
grȕdi, grúdī (ne: grúdijū), dat. grudima, ak. grúdi
grȕdnicnī
grȕdnjača (prteno cjedilo za sir; prema grȕda); **grúdnjača,** (1. grudna kost, 2. torba vezana preko grudi)
grȕdnjāk, mn. -āci
grȕdobȏlan, -lna
grȕdobȏlnīk, vok. -īče, mn. -īci
Gruđonc (Grudziądz) 188 e
Gruev 197
grùlīāč, -áča (šljunak)
grúhati, grȕhām i **grúvati,** grȕvām (t. čárati) 43
grȕhnuti i **grȕnuti,** -ēm (t. čȕčnuti)
Grȕjica 46 b
Grȕjičin
Grújić (prezime) 46 b
Grújin (prema Grújo, gen. Grújē)
Grújo, vok. Grȕjo (t. ćóro) 46 b
Grújov (prema Grújo, gen. Grúja)
grumēčak, -čka, mn. -čci, gen. grùmēčākā
grumènče, -eta
grumènčić
grumīčak, -čka, mn. -čci, gen. mn. grùmīčākā
grúntōvničār, vok. -āru i -āre
grúntovnicārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
grȕnuti i **grȕhnuti,** -ēm (t. čȕčnuti)
grupācija
grȕpnīk, vok. -īče, mn. -īci
grȕstan, -sna; komp. grȕsnijī
grústiti se, grȕstīm se (t. hvaliti); imperf. grȕšćah se
grúšćēnje (prema grústiti se)
Grȕška, dat. -ški, gen. mn. -škī (žena iz Grúža)
grȕškī (prema Grȕž) 75 e
grúvati, grȕvām i **grúhati,** grȕhām (t. čárati) 43
Grȕzija
Gruzijánac, -nca, vok. Grȕzijānče, gen. mn. Gruzijānācā
Gruzijānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
grȕzījskī
Grȕžanin, mn. -ani (čovjek iz Grúža; isp. Grȕška); **Grȕžanin,** mn. -āni (čovjek iz Grȕžē)
Grȕžanka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Grȕže; isp. Grȕška)
gȕbac, -pca, vok. gȕpče, gen. mn. gȕbācā
gȕbavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. gȕbavācā
gȕbavȏst, -osti, instr. -osti i -ošću
Gȕbec, Gȕpca, vok. Gȕpče; Màtija Gȕbec
gubèrnātoričin (prema gubèrnātorica)
gubèrnija
gubèrnījskī
gubèrnjača
gȕbičast
gubičètina
gȕbičica
gubitak, -tka, mn. gubíci, gen. gùbītākā 66 c; 82 a
Gȕča
Gučanin, mn. -ani
Gučánka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Gučevac, -ēvca, vok. -ēvče, gen. mn. Gučevācā
Gučēvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Gučevo
gučevskī

gūčiti, -īm (praviti guke; t. grčiti); **gūčiti,** -īm (gukati; t. čámiti)
gūčkī (prema Gûča)
gúdac, gúca, vok. gûče, gen. mn. gûdācā (1. zast.: gudač, guslač; 2. pokr.: prasac)
gùdač, -áča, vok. gûdāču (guslač)
gùdačī
gùdalačkī
gùdāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
gûđeti, -īm (ek., t. živeti); imperf. gúđāh
gúdjeti, -dīm (ijek., t. živjeti); imperf. gúđāh
gúdža (búdža)
gúdēnje (prema gúdeti i gúdjeti)
Guernessey (Gernesi) 171 i
Guglíelmo (Guljelmo) 170 c
gugúkati, gùgûčēm (t. gonétati); imperat. gugúči; pril. sad. gugúčūći
gugùtati, gùgûćēm (t. gonétati); imperat. gugúći; pril. sad. gugúćūći
gùgutka, dat. -tki, gen. mn.- tkī (grlica)
Guinness (Ginis) 171 i
Guizot (Gizo) 169 b
gùjavičin (prema gùjavica)
gùjica, gen. mn. gûjīcā
gújin
gùjīnskī
gùjinjī
gûjskī
gùka, dat. -ki i -ci 65 a 11
gúkati, gûčem (t. víkati); imperat. gúci; pril. sad. gučúći
gûkavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Gulak 204
gulàščić
gùlidba, gen. mn. gùlidābā i gùlidbī (komidba)
Gùlīver
Gùliverov
gùljāč, -áča, vok. gûljāču
guljāčina
Guljelmo (Guglielmo) 170 c
gûma, gen. mn. gûmā; àuto-gûma
gumaràbika i **gumiaràbika,** dat. -ci
gùmbača, gen. mn. gûmbāčā
gùmbić
gumiaràbika i **gumaràbika,** dat. -ci
gumielàstika, dat. -ci
gùmija, gen. mn. gûmījā
gùmijevac, -ēvca
gùndača, gen. mn. gûndačā
gûndinačkī
Gûndīnci, Gûndināčā (mn. m. r.; geogr.)
Gûndīnčanin, mn. -āni
Gûndīnčanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
gùndravōst, -osti, instr. -osti i -ošću
gûndalo
gùndati, -ām (t. čitati)
gûndav
gûndavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
guntûrāč, -áča
gúnjče, -eta
gùnjdati i sl. ne nego gùnđati i sl.
Gúpčev (prema Gúbec); Gúpčeva búna
gùpčić
gurábija (kolač)
gûravac, -āvca, vok. -avče, gen. mn. gûravācā
gûravōst, -osti, instr. -osti i -ošću
gùrbeče, -eta; zbir. gùrbečād, -ādi
gùrbetskī
guríkati, gùrīčēm (roktati; t. gonétati); imperat. guríči; pril. sad. guríčūći
gurìtati, gùrićēm (t. blebètati) pored **gurítati,** gùrīćēm (t. gonétati)
Gurovo (Górowo) 186
gùrsuskī (prema gùrsuz)
gùrsuz, gen. mn. gûrsūzā
gursùzluk, mn. -ci
gùsāk, -áka, vok. gûsače, mn. -áci
gûsār, vok. gûsāru i -āre
gûsārev i **gûsārov**
gùsenica (ek.)
gùsenicār (ek.)
gùsenicav (ek.)
gùsenicin (ek.)
gùsenicjī i **gùsenicijī** (ek.)
gûsijī i **gûsjī**
gùsjenica (ijek.)
gùsjeničār (ijek.)
gùsjenicav (ijek.)
gùsjeničin (ijek.)
gùsjenicjī i **gùsjeničijī** (ijek.)
gûsjī i **gûsijī**
gûska, dat. gûsci i gûski (ovo samo u prenesenom smislu 66 d), gen. mn. gûsākā
gûskin 67
gùslāč, -áča, vok. gûslāču
guslačica
gùslačkī
gûslārev i **gûslārov**
gusnúće
gùsomača (bot.)
gûst, gústa; komp. gûšći 55 a
gùstijerna
gûstiōzan, -zna
gústiti, gûstīm (činiti gustim; t. hváliti); imperf. gûšćāh; prid. trp. gûšćen
gustóća
gûšavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
gûščad, -ādi
gùščāk, -áka, mn. -áci (gdje se zatvaraju guske; drugo je gùšćāk)
gûščār, vok. gûščaru i -āre
gûščārče, -eta

gȕščārev i gȕščārov
gȕščarica i guščárica
gȕščaričin i guščáričin
gȕščārnīk, mn. -ìci (guščak)
gȕšče, -eta; mn. gȕščići, gȕščīćā; zbir. gȕščād, -ādi
gušćètina (augm. od gȕska); **gȕščetina** (guščje meso)
gȕščevina (guščetina)
gȕščica 67
gȕščjī i gȕščijī
gȕščāk, -áka, mn. -áci (guštara, česta; drugo je gȕščak)
gušćênje (prema gústiti)
gustèrača (žlijezda)
gustèračin
gustèračnī
gȕstеričica
gȕsteričin (prema gȕsterica)
gȕstīk, -ika, mn. -íci
gutàpērka i gutàpērca
gutùral, -ála
gȕturālan, -lna
guvèrnāl, -ála
gúvno ne nego gúmno
gȕžvača, gen. mn. gȕžvāčā (gužvara)
Guy (Gaj) 171 i
gvåno, gvåna (naslage izmetina morskih ptica)
gvārdijān, -āna i **gvardijān,** -āna, vok. gvārdijane
gvâš (u slikarstvu)
gvêlf, gen. mn. gvêlfā (hist.)
Gvinéja (geogr.); **Nóva Gvinéja**
gvînējskī; novogvînējskī
gvòzdac, gvòsca i gvozdàca, gen. mn. gvozdácā
gvòzdēnčica
gvòzdēnčiti, -īm (t. dèvōjčiti)
gvòzdēnka, dat. -ci, gen. mn. -kī
gvòžđa, gvožđa, dat. gvožđima (zamka, alat, okovi)
gvòžđār, -ára, vok. gvòžđāru i -āre
gvòžđara, gen. mn. gvòžđara
gvožđárev i gvozđárov
gvožđàrija
gvòžđārnica
gvòžđe
gvožđèvit
gvožđevitost, -osti, instr. -osti i -ošću
gvožđíce
gvožđurija
gvožđurina
gvožđušina
Gyöngyös (Đenđeš) 173 b
Györ (Đer) 173 b
Györgya (Đerđa) 173 b
Gžegož (Grzegorz) 190

H

hàbat, hàpta i hàbata (v. hápta)
hābati, -ām (derati; t. vrāćati)
hābatina (hàbat)
hābavac, -āvca, vok. -āvče
hābaviti, -īm (t. nādničiti); imperf. hābavljāh; prid. trp. hābavljen
Hàbdelić 53
hāben (zast., rđav, los)
hāber
habèrdāk, -áka, vok. hāberdače, mn. -áci (glasnik)
habèrdār, -ára, vok. hāberdāru i -āre (haberdak)
habèrnīk, -íka, vok. hābernīče, mn. -íci (haberdak)
habèrnjača
Hābeš (Etiopija)
hābeškī
habilitācija
habilitācījskī
hābilitaciōnī
habilitirati se, -litīrām se (t. obaveštávati)
hàbilitovati se, -ujēm se (t. učiteljovati)
hābit
hābituālan, -lna
hābitus
habrònoša
Hābsburg, mn. -zi
Hābsburgovac, -ōvca, vok. -ōvče, mn. -ōvci 76, 2
Hābsburgōvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
hābsburškī 76, 2; 167 l
habùlica (bot.)
hâd, lok. hádu (podzemni svijet, pakao); **Hâd,** lok. Hâdu (bog podzemlja)
hâđet ne nego ádet
hâdskī
hādum, gen. mn. hādūmā
hàdumac, -ūmca, vok. -ūmče, gen. mn. hàdumācā
hàdumica
hādž, hàdža
hađži (indekl.; stavlja se ispred imena: hađži Ômer, gen. hađži-Ômera; hađži Tóma, gen. hađži-Tóme 6 c; prid. hađži-Ômerov, hađži-Tómin; u prezimenima se piše zajedno: Hađžiòmerović, Hađžitómić

Hadži Đéra, Hadži-Đérē 6 b; 87 i
hādžija, gen. mn. hādžijā 62 b
hādžijin
hādžijskī
hadžiluk, mn. -ci
hādžin (prema hādžo, gen. hádžē)
hadžinedomak, mn. -ci (koji je pošao na hadž, a nije stigao na cilj)
hādžinica
hādžīnskī
Hadžiosmanović 87 1
Hadži Ruvim, Hadži-Ruvima 6 b
hādžo, vok. hādžo (t. ćóro)
hādžov (prema hādžo, gen. hādža); **Hadžov** 200
hāfiz, gen. mn. hāfīzā
hāfnīj, -ija i **hāfnijum**
hāfnijev i **hāfnijumov**
hagiògraf
hagiogràfija
haglògrafskī
hāhār (pokr.)
hàln (zloban, nevjeran)
hàlnstvo
hāir, gen. mn. hāīrā (zadužbina)
hàiralā
haìrdžija (onaj koji čini hair)
haìrlī (sretno, srećno)
haìrluk, mn. -ci (radost, zadovoljstvo)
hàir-sahìbija
haìrsuz (nesretnik, nesrećnik)
hâj! (uzv.)
hàjāt i **vàjāt,** -áta 43
hājati, -ēm (mariti, brinuti se; t. grijati); imperat. hâj; **hájati,** -īm (spavati, u dječjem jeziku; t. čučati); imperat. háji
hājd v. hājde
hājdara (neuredno žensko)
Hajdarhodžić (prezime)
hājde i **hájde** (hājde dē, hàjde dē); hājdemo, hājdemo i hajdémo, hājdete, hàjdete i hajdéte; okrnjeno: hājd, hājdmo, hājte
hàjdina (heljda)
hàjdīnskī
hajdùčica
hajdùčija
hajdùčina
hajdúčiti se, hàjdūčīm se (t. jednáčiti)
hàjdūčkī
hàjdūk, -úka, vok. hājdúče, mn. -úci; **Hàjdūk,** -úka (ime sportskog kluba)
hajdúkov (općenito); **Hajdúkov** (koji pripada sportskom klubu Hajduku)
hajdúkovac, -ōvca, vok. -ōvče (pristaša sportskog kluba Hajduka)
hajdukòvati, hajdùkujēm (t. starešòvati)
hajdúkōvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Hàjduk Véljko, gen. Hajduk-Véljka i **hàjdūk Véljko,** gen. hajdúka Véljka 6 b; 87 i
Hajduk-Véljkov
Hajdukvéljković 87 1
hajdústvo
hājdidi! (uzv.)
hâjka, dat. hâjci, gen. mn. hâjkī
hàjkāč, -áča, vok. hājkāču
hàjkaca (bič za goveda)
hājkati, -ām (t. vrāćati)
hājknuti, -ēm (t. čūčnuti)
Hajne (Heine), Hajnea 167 g
Hajneov (Heineov) 167 g
Hajnuvka (Hajnówka) 186
hājoš, -òša, vok. hājošu, gen. mn. -óša (lađar)
Hájra, vok. Hâjro
Hajrìja i **Hajrija** (musl. žen. ime)
Hajrìjin i **Hajrijin**
Hájrin (prema Hájra i Hájro, gen. Hájrē)
Hájro, vok. Hâjro (t. ćóro)
Hájrov (prema Hájro, gen. Hájra)
Hajrùdin
hājs! (uzv.)
hàjvān, -ána, vok. hājvāne (domaća životinja)
hàjvār, -ára (kavijar)
hâk, lok. háku, mn. hákovi (dah); **hāk,** mn. hākovi (plaća, nagrada)
hákati, hâčēm (t. víkati)
hákim (sudac, sudija)
háknuti, hâknēm (t. kíhnuti) i **hāknuti,** -nēm (t. čūčnuti)
hâl, hála (napast, bijeda; zast.); **hāl,** hāla, lok. hālu, mn. hálovi (dvorana, predsoblje)
hāla, gen. mn. hālā (1. nečistoća, 2. aždaja); **hála** (zahod, nužnik)
halābučiti, -īm (t. cepìdlačiti)
halābuka, dat. -ci
halákati, hàlākām (t. venčávati) i hàlāčēm (t. gonétati; vikati »halah«, tj. »alah«, pri jurišu); imperat. hàlākāj i haláči; pril. sad. halákajūći i haláčūći
haláknuti, hàlāknēm (t. škrgútnuti)
hàlāl, -ála
haláliti, hàlālīm (t. jednáčiti); prid. trp. hàlāljen
halaljivati, halàljujēm (t. deverívati)
halàpljiv
halàpljivōst, -osti, instr. -ošću i -ošću
hàlās, -ása, vok. hālāse (ribar)
hàlāt ne nego àlāt
hālav
hàlaza (bot.)
Haldéja

Haldéjac, -jca, vok. Hàldejče, gen. mn. Hàldējācā
Hàldējka, dat. -ki, gen. mn. -kī
halékati v. halákati
hàlif, -ífa, vok. hàlīfe
halífa, -ífē
halifāt, -áta
hâlka, dat. hâlci, gen. mn. hâlkī pored **hàlka**, dat. hàlci, gen. mn. hàlkī
Hall (Hol) 171 d
hàlō
halògēn
halògēnskī
hálōv, -ova
halòvit (zmajevit)
halucinácija
halucinàntan, -tna
halucinírati, -cinīrām (t. obaveštávati)
hàluga, dat. -zi, gen. mn. hàlūgā
hàlugica (dem. od hàluga)
hàlužina (augm. od hàluga)
hâlva i **hálva**; ćèten-hâlva (-hâlva); tàhan-hâlva (-hâlva)
hálvadžija i **halvádžija**
halvàluk, mn. -ci
hàlvat
hàlvatić
hâlja, gen. mn. hâljā
háljak, háljka, mn. -ci, gen. mn. hâljākā
haljétak, -tka, mn. haljéci, gen. hàljētākā
hàljina, gen. mn. hàljīnā
haljínac, -nca, gen. mn. hàljīnācā
hâljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
hàljkav ne nego àljkav
hâm, háma, mn. hámovi i **hàm**, hâma, mn. hāmovi
hamájlija
hamájlijica
hàmāl, -ála, vok. hāmāle, mn. hamáli, gen. hamálā pored **hàmalin**, hàmalina, mn. hàmali, gen. hāmālā
hamáliti, hàmālīm (t. jednáčiti); imperf. hàmāljāh
hàmām, -āma
hamámdžija
hamámdžijka, dat. -ki, gen. mn. -kī
hamámdžik, mn. -ci
hàmbār ne nego àmbār
hàmburškī (prema Hàmburg)
hamelēōn i **kamelèōn**, -óna, vok. hàmeleōne i kàmeleōne
hàmetice, **hàmetom** ne nego àmeticē, àmetom
hàmišan v. àmišan
han, hána i hâna
hàndrača, gen. mn. hàndrāčā (šuma, trnjak)
hàndrāk ne nego àndrāk
hàndžar, -ára
handžárić
hàndzija, gen. mn. hàndžījā i **hándžija**, gen. mn. hàndžija
hàndzījskī i **hándžījskī**
hàngār
Hànibal 155 o
Hân-Pijèsak, -ska 12
hânskī (prema hân)
Hant (Hunt) 171 a
Hànuka, dat. -ci (židovski blagdan)
hànum (indekl.; hanuma)
hanùma, gen. mn. hanúmā i **hànuma**, gen. mn. hànūmā
Hànza
hanzèātskī
hàos i **kāos** 156 i
haòtičan i **kaòtičan**, -čna
haòtičnōst i **kaòtičnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
hàps
hapsàna, gen. mn. -ánā
hapsàndžija
hàpsenīk ne nego hàpšenīk
hàpsiti, -īm (t. grčiti); imperf. hàpsāh; prid. trp. hàpsen
hàpšenica i **hapsènica**
hàpšenīčkī i **hapsènīčkī**
hapsenīk, vok. -īče, mn. -īci i **hapsènīk**, -íka, vok. hàpšenīče, mn. -íci
hápta (bazga, zova)
hàptovina
hâr, hâri (naklonost, milost, dar; obično u izrazu: ù hâr); **hâr**, hára (konjušnica) ne nego âr, ára
hārač, hārča (trošak); **hàrāč**, haráča (porez)
haráčiti, hàrāčīm (t. jednáčiti)
haràčlija
haràčlījskī
haràkter ne nego karàkter
hàrām, -áma (prokletstvo)
hàrambaša, vok. hàrambaša i hàrambašo; Kòstreš-hàrambaša, gen. Kòstreš-hàrambašē 87 k
Hàrambašić (prezime); **harambášići** (mn. m. r., sarma, u Dalmaciji)
hàrambašićevskī
hàrambašovati, -ujēm (t. učiteljovati)
haràmija, vok. haràmija i haràmijo
haràmijin
haràmījskī
harámiti, hàrāmīm (prokleti, proklinjati; isp. hàrām; t. jednáčiti)
haramljívati, haràmljujēm (t. deverívati)
haramzáda, vok. hāramzādo
háran, hárna i **hâran**, hârna; odr. hârnī
hàrār, -ára
hārati, -ām (t. vrāćati) i **hárati**, hârām (t. čárati)

hàrba, gen. mn. hárbā i hàrbī (kratko koplje)
hàrbija, gen. mn. hàrbījā (šipka za nabijanje puške)
hārcovati, -ujēm (zast., boriti se; t. vērovati)
harčalija (velika puška sa širokom cijevi; zast.)
hārčiti, -īm (t. gȓčiti)
hārčlija, gen. mn. hārčlījā
hārčljiv
hàrdōv, -òva, gen. mn. -óvā (bure)
hardòvić
hárem
harèmluk, mn. -ci
háremskī
hârfa, gen. mn. hârfā i hârfī
hàrfās, -āša, vok. hārfāsu
harfāsica
hàrfist(a), gen. mn. hārfīstā
hàrfistica i **hàrfistkinja**
Hàribda
hārînga, dat. -gi, gen. mn. hārîngā i hārîngī
hàris ne nego àriš
hāriti, -īm (pokr., tući; t. gȓčiti)
Hārkov
Hārkovljanin, mn. -āni
Hārkovljānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
harlèkīn, -ína, vok. hàrlekīne
harlekināda
hàrli (indekl.)
hàrmica (carina; zast.); **Hármica** (staro ime današnjega Trga Republike u Zagrebu)
harmōničan, -čna
harmōničnost, -osti, instr. -ošću i ošću
harmōnij, -ija i **hàrmōnijum**
hārmōnija i **harmónija**
harmōnijskī
harmónika, dat. -ci
harmonikāš, -āša, vok. hārmonikāšu
harmonikāšičin (prema harmonikašica)
harmonírati, -mònīrām (t. večerávati)
harmonísati, -šēm (t. kalájisati)
harmonizácija
harmonizírati, -nìzīrām (t. obaveštávati)
hárnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Hāron (mitol.)
Harpāgon, -óna, vok. Hārpagōne
hàrpija, gen. mn. hārpījā
hàrpūn, -úna i **harpúna**, -úne
harpūnār, -āra, vok. hārpunāru i -āre
hàrtija, gen. mn. hārtíjā (papir) 155 h
hartijētina
hàrtijica
hàsaha, gen. mn. hāsābā (što žensko iz očinskog doma nije moglo naslijediti, npr. kuća)
Hàsan; Hàsan-pāša; Hàsan-àga (i Hàsanaga, isp. àga); Dìlber Hasan, gen. Dilber-Hàsana
Hàsan-àgin i **Hàsanagin**
Hàsan-àginica i **Hàsanaginica**
Hàsan-àginičin i **Hasanaginičin**
Hásin (prema Háso, gen. Hásē)
hàsna (korist)
hàsniti, -īm (t. lòmiti)
hasnòvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Háso, vok. Hâso (t. ćóro)
Hásov (prema Háso, gen. Hása)
hàsura, gen. mn. hāsūrā
hasùrdžija
hasùrdžijin
hàšis, gen. mn. hāšīšā (opojno sredstvo)
hāšlučiti, -īm (trošiti; t. bèsediti)
hàšluk, mn. -ci, gen. hāšlūkā (trošak)
hāt ne nego āt
hátar (ljubav, naklonost); **hātār** (područje)
háter v. hátar
hatèrija (vrsta guštera)
hàtīh, -iba, vok. hātībe (musl. propovjednik)
hatišèrīf, -ífa
hāubica, gen. mn. hāubīcā
hàubicki
Hausmen (Housman) 171 e
hàva (uzduh, vazduh, zrak)
Havâji, -ájā
Hāvala ne nego Āvala
hàvan, gen. mn. hāvānā (obično je àvan)
Havâna (geogr.); **havàna**, gen. mn. -ánā (cigara)
havàrija (kvar, oštećenje)
hāvāz ne nego āvāz
hàvelok, mn. -ci (ogrtač)
hàvlija ne nego àvlija
hàvli màhrama
Hawkins (Hokins) 171 d
Hawthorne (Hotorn) 171 d
hàzard
hàzardan, -dna
hazàrdēr, -éra, vok. hāzardēru
hàzdija ne nego àzdija
Hàzdruhal
Hàzdruhalov
hazéna
hàzna, gen. mn. háznā i hàznī (blago)
haznàdār, -āra, vok. hāznadāru i -āre
haznadárev i **haznadárov**
hàzna-ōdaja (riznica)
hàzreti (indekl., blaženi); hàzreti Àlija
házur (indekl.)
házurala! (spremajte se!)
hazúriti, hàzūrīm (t. jednāčiti)
haždàha ne nego aždája
Hèbrej, gen. mn. Hêbrējā

Hèbrējka, dat. -ki, gen. mn. -kī
hèćim, gen. mn. hèćīmā (liječnik)
hećimluk
hedònist(a)
hedonističkī
hedonizam, -zma
hĕdžra i **hidžra** (Muhamedov odlazak iz Meke u Medinu)
hèfta, gen. mn. héftā i hèftī
hègbe ne nego èbge
hègede ne nego èbede
hegèmōn, -óna, vok. hĕgemōne
hegemònija
hegemònist(a)
hegemonističkī
hegemonizam, -zma
hèglen i sl. ne nego èglen i sl.
Heine (Hajne), gen. Heinea 167 g
Heineov (Hajneov) 167 g
Hĕkaba (Hĕkuba)
Hèkata i **Hekáta**
hekatòmba, gen. mn. hekatómbā i hekatòmbī
hĕksaēdar, -dra, gen. mn. hĕksaēdārā
heksàmetar i **heksàmētar** pored **hĕksametar** i **hĕksamētar,** -tra, gen. mn. heksàmetārā (-mētārā) i hĕksametārā (-mētārā)
hĕktaēdar, -dra, gen. mn. hĕktaēdārā
hĕktār
hektògraf
hektògram
hĕktolitar, -tra, gen. mn. hĕktolitārā
hĕktometar i **hĕktomētar,** -tra, gen. mn. hĕktometārā (-mētārā)
Hĕktor 9 a; 155 i
Hĕktorov
Hĕktorović i **Hektórović** (prezime)
Hĕkuba
hèlāć, -áća (uništenje, propast)
Hèlada
helèbārda
Hèlēn, -éna, vok. Hĕlēne
Hèlena i **Heléna**
helènīst(a)
helenističkī
helenizam, -zma
Hèlēnka, dat. -kī, gen. mn. -kī
hèlēnskī
hĕler (filir)
hĕlīj, -ija i **hĕlijum; Hĕlīj** i **Hĕlije** (mitol., bog sunca)
hĕlijev i **hĕlijumov; Hĕlijev**
hèlikon, -ona i **helikōn,** -óna (muz.)
helikòpter
heliocèntričan, -čna
heliòdor (dragi kamen); **Heliòdor** (ime)
heliògraf
heliòskop
heliòstat
helioteràpija
helioteràpijskī
heliòtrop
heliotropizam, -zma
hèlōt, -óta, vok. hĕlōte (rob u staroj Sparti)
hèlōtskī
Hèlvēcija
Helvéćanin, mn. -ani
Helvéćānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
hèlvētskī
hĕljda i **hĕljda**
hemātīt, -íta (ruda)
hèmičār i **kèmičār,** vok. -āru i -are
hèmičārev i **hèmičārov** pored **kèmičārev** i **kèmičārov**
hèmičārka i **kèmičārka,** dat. -kī, gen. mn. -kī
hèmičkī i **kèmičkī**
hèmija i **kèmija** 155 h
hèmijskī i **kèmijskī**
hemikālija i **kemìkalija**
hemisféra
hemofìlija
hemoglòbīn, -ína
hemoràgija
hemoroídi
hemosòrpcija i **kemosòrpcija**
hemoteràpija
hèndek ne nego jèndek
hendijàdis
hĕnri, -ija, mn. -iji (u fizici)
Hènrik, vok. -če
Hèops i **Kĕops** 156 c
Héra, vok. Hĕro
Hèrāk, -áka, vok. Hĕrāče (ime)
Heràklīje
Heràklijev
heràklīt, -íta (vrsta građe); **Heràklit** (starogrčki mudrac)
Heràklitov
heràklītskī (prema heràklīt); **heràklitskī** (prema Heràklit)
Heràklo i **Hèrakio**
Hcràklov i **Hèraklov**
heràldičkī
heràldika, dat. -ci
hèrav
hèrbār, -ára
hèrbārīj, -ija i **hèrbārijum**
hĕrc, gen. mn. hĕrcā (u fizici; skrać. Hz)
hĕrceg, vok. -že, mn. -zi, gen. hĕrcēgā
hèrceginja
Hèrceg-Nóvī, gen. Hèrceg-Nóvōg 87 b
Hèrcegnovljanin, mn. -āni 87 d
hèrcegnovskī 88 e
Hèrcegovac, -óvca, vok. -óvče, gen. mn. Hèrcegovācā
hèrcegovačkī
hèrcegovati, -ujēm (t. òdlikovati)

Hèrcegōvče, -eta; zbir. Hèrcegovčād, -ādi
hèrcegovica
hèrcegović (sin hercegov); **Hèrcegović** (prezime) 44 d
Hercegovina
Hèrcegōvka, dat. -ki, gen. mn. Hèrcegōvkī i Hèrcegovākā
hèrcegovskī
Hercen (i **Gercen**) 181
hèrceškī
hèrcežica
hèreditāran, -rna
hereditárnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Heres (Xeres) 174
heretičan i **jerètičan**, -čna
heretičkī i **jerètičkī**
heretičnōst i **jerètičnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
hèrētik i **jerètik**, vok. -če, mn. -ci
hèrētikīnja i **jerètikinja**
hèreza, gen. mn. hêrēzā
hergèla ne nego ergèla
héritī se, hêrīm se (nakrivljivati se; t. hválitī)
Hêrkinja (Hercegovka; isp. Héro)
Hèrkul (mitol., Heraklo); **hèrkul** (jak čovjek)
Hèrkulov; Hêrkulovi stúpovi (stúbovi)
hêrma, gen. mn. hêrmā (poprsje)
hermafròdīt, -ita, vok. hêrmafrodīte
hermafròdītkinja
hermafròdītskī
hermèlīn, -ina
Hèrmes i **Hèrmo** (mitol.)
hermètičan, -čna
hermètičkī
Hêrmo i **Hêrmes** (mitol.)
Héro, vok. Hêro (hipok. prema Hèrcegovac; t. ćóro)
Hèrod
Herodijáda
hèròglav
hèròika, dat. -ci
heroína
heroìzam, -zma 48 c
hêrōj, -ója, vok. hêrōju
herójstvo, gen. mn. hêrōjstāvā
Hèròstrat
Hèròstratov
hèròstratskī
Herrera y Tordesillas (Erera i Tordesiljas) 174
hêrskī (prema Héro)
herùvīm, -íma, vok. hêruvīme i **kerùbīn**, -ína, vok. **kêrubīne**
hèsāp, -ápa
hesápiti, hèsāpīm (t. jednáčiti); imperf. hèsāpljāh
Hesìod i **Hezìod** 155 j
hèspāp ne nego èspāp
hetéra
heterógen
heteroklitičan, -čna
heteroklizija
hètman, gen. mn. hêtmānā
Heuss (Hojs) 172 b
Hezìod i **Hesìod** 155 j
hìbrīd, -ida
hìbrīdan, -dna
híćēnje (prema híteti i hítjeti)
hìdra, gen. mn. hîdārā i hîdrī
hìdrant, gen. mn. hìdranātā
hìdrāt, -áta
hìdrātnī
hidrātskī
hidrâuličan i **hidraùličan**, -čna
hidrâulički i **hidraùličkī**
hidrâulika i **hidraùlika**, dat. -ci
hidroaviōn, -óna
hidrocentrála
hidrodinámičkī
hidrodinàmika, dat. -ci
hidrofóbija
hìdrōgenīj, -ija i **hidrogènijum**
hidrografija
hìdroksid
hidroliza
hidrólog, mn. -zi
hidrológija
hìdròloškī
hidromedúza
hìdrometar i **hìdrometar**, -tra, gen. mn. hîdrometārā (-mētārā)
hidropâtija
hidròpatskī
hìdroplān
hidropòlīp, -ípa
hidrosféra
hidrostàtičkī
hidrostàtika, dat. -ci
hidrotèhničkī
hidrotèhnika, dat. -ci
hidroterâpeutskī
hidroteràpija
hidroteràpijskī
hìdžra i **hèdžra**
hìdžret (hedžra)
higijéna 46 i
higijènīčār, vok. -aru i -āre
higijènīčārka, dat. -kī, gen. mn. -kī
higijènskī
hìgrometar i **hìgrometar**, -tra, gen. mn. hìgrometārā (-mētārā)
higròskop
higroskòpičan, -čna
higroskòpičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
hihōt i **kikōt**, -ota
hihòtatī, hihoćēm i **kikòtatī**, kìkoćēm (t. blebètati)

Hîj, Hîja, lok. Hîju i **Hîos**, Hîosa 156 d
hijàcint, gen. mn. hijàcinātā (bot.); **Hijàcint** (ime)
hijàlīt, -ita
hijāt, -āta i **hijāt**, hijata
hijéna, vok. hijēno
hijèrarh, vok. -še, mn. -si, gen. mn. hijèrārhā
hijerārhija 155 i
hijerārhijskī
hijèrātskī
hijeròfant, gen. mn. hijeròfanātā
hijeròglīf, -ifa i **jeròglīf**, -fa 46 i
Hijèrōn, -óna, vok. Hîjerōne 155 e
Hijerónov
hîjskī i **hîoskī** 156 d
hîla, gen. mn. hîlā (nepravda, prevara)
hilāl, -ála (čačkalica)
Hilàndār i **Hilèndār**, -ára
hilàndārskī i **hilèndārskī**
hîlav
hílus
hílusnī
hîlj, hílja
hìljada, gen. mn. hìljādā; hiljadu dèvēt stōtīna (dèvetstō) pedèsēt i sēdmā gōdina; hìljadu petstogodišnjī 83 d; hìljadu šest stōtīnā (sêststō) sedamdèsēt čètiri 92 c; hìljadu šest stōtina (sêststō) sedamdèsēt čètvrtī
hìljadārka, dat. -ci, gen. mn. -kī
hìljadica
hìljaditi se, -īm se (množiti se na hiljade; t. bèsediti); imperf. hìljađāh se; **hìljaditī** (redni broj: 1000.)
hìljadòstruk
hìljadugòdišnjī (1000-godišnji)
hìljadugòdišnjica (1000-godišnjica)
hìljađènje (prema hìljaditi se)
hîljav
Himalâja, -ájē (jedn. ž. r.) i **Himalâji**, -ājā (mn. m. r.)
himalājskī; Himàlājskē plānine
himba, gen. mn. himbā 79
hìmben
hìmbenica
himbenīk, vok. -īče, mn. -īci
himbenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
himen
Himènēj, -eja i **Himènēj**, -éja, vok. Himenēju
himéra
himèričan, -čna
hîmna, gen. mn. hîmnā i hîmnī
himničkī
himnopójac, -jca, vok. himnopōjče, gen. mn. himnopōjācā
Hînd i **Hîndus**, gen. mn. Hîndā i Hîndūsā
Hîndustān
hîndustānskī
hìnīn i **kìnīn**, -ína
híniti, hînīm (t. hváliti)
Hînko, Hînka
Hînkov
hîntōv, -òva, gen. mn. hintóvā
Hîos i **Hîj** 156 d
hîoskī i **hîjskī** 156 d
hîp, hipa, mn. hípovi
hipèrbola
hiperboličan, -čna
hiperboličkī
hiperbolòīd, -ída
hiperèmija
hiperèstēzija
hiperhidróza
Hiperîōn, -óna, vok. Hîperiōne
Hiperiónov
hiperîōnskī
hiperkatalèktičkī
hiperòksīd, -ída
hipèrōl, -óla
hiperpopulácija
hiperprodùkcija
hipertònīčan, -čna
hipertònija
hipertrofija
hipertrofīrān
hipnòtičkī
hipnotizēr, -éra, vok. hîpnotizēru
hipnóza
hîpocentar, -tra, gen. mn. hîpocentārā
hipòdrom
hipofíza
hipohòndar, -dra, gen. mn. hipohòndārā
hipohòndričan, -čna
hipohòndričkī
hipohòndrija
hipok. (skrać. za hipokoristik) 146 b
hipokorističkī
hipokorìstik, mn. -ci
hipòkrit(a)
hipòkritskī
hipokrizija
hipològija
hipòloškī
Hipònakt 157 d
hipoplèksija
hipoplèktičan i hipoplèksičan, -čna
hipopòtam
hipostáza
hipotaksa
hipotàktičkī i hipotàksičkī
hipòtēčnī
hipotēka, dat. -ci
hîpotekāran, -rna
hipotenúza
hipotètičan, -čna
hîpotètičkī

hipotètičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
hipotēza
hipotoničan, -čna
hipotonija
hîr, lok. híru, mn. hîri, híra i hírovi, hírova
hiròmant, gen. mn. hiròmanātā
hiromàntija
hiròmantskī
hirōvit
hirovitost, -osti, instr. -osti i -ošću
hìrurg i **kìrurg**, vok. -že, mn. -zi, gen. hìrūrgā i kìrūrgā
hìrùrgija i **kìrùrgija** 155 h
hirùrgījskī i **kirùrgījskī**
hìrurginja i **kìrurginja** (žena hirurg, kirurg)
hìrurškī i **kìrurškī**
hìse, -eta
histèričan, -čna
histèričkī
histèričnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
hìsterija i **histerija**
histèrik, vok. -če, mn. -ci
histolog, mn. -zi
hīstologija
histološkī
historičar i **istorīčār**, vok. -aru i -āre, instr. -arom i -ārem 44 b
historīčārka i **istorīčārka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
historičkī i **ìstorīčkī**
hìstorija i **ìstōrija** 44 b; 155 i
historijāt i **istorijāt**, -áta
histōrījskī i **ìstorījskī** 44 b
historiograf i **istoriōgraf**
historiografija i **istoriōgrafija**
historiografskī i **istoriografskī**
historizam i **istorizam**, -zma
histriōn, -óna, vok. hìstriōne
hītac, hîca, mn. hîci, hītācā
hītan, hîtna i hìtna
hītar, hîtra i hítra
hītati, -ām (1. žuriti, 2. bacati; t. vrāćati)
hiteti, -īm (ek., žuriti, nagliti; t. žíveti); imperf. hićah
hītimicē
hìtīn, -ína
hìtiti, -īm (t. zgrčiti); prid. trp. hićen
hītjeti, -tīm (ijek., žuriti, nagliti; t. žívjeti); imperf. hićah
hītlen (hítar)
hitnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
hītnuti, -ēm (t. čūčnuti)
hítnja
hitrìna
hitróća
hìtroprēlja i **hìtroprelja**
hitrōst, -osti, instr. -osti i -ošću
hìzmèćār, -ára, vok. hizmećāru i -āre (običnije izmèćār)
hìzmet, gen. mn. hìzmētā (služba)
hìža, gen. mn. hîžā (kuća)
Hjum (Hume) 171 f
HK (skrać. za časopis Hrvatskō kōlo) 147
hl (skrać. za hektolitar) 144 a
hlāče, hlāčā (mn. ž. r.)
hlačice (dem. od hlāče)
hlād, lok. hladu, mn. hladovi 42
hlādak, -tka
hlādan, -dna; odr. hlâdnī
hlādenac ne nego klādenac
hládeti, -īm (ek., postajati hladan; t. žíveti); imperf. hlađah
hlādetina
hlàdilica
hladilo, gen. mn. hlādīlā
hlàdina (hladovina)
hlàdionica i **hladionica**
hlādionički i **hladionički**
hladionik, mn. -īci
hlāditi, hlâdīm (činiti nešto hladnim; t. hvaliti); imperf. hlađah; prid. trp. hlâđen
hládjeti, -dīm (ijek., postajati hladan; t. žívjeti); imperf. hlađah
hlādneti, -īm (ek., postajati hladan; t. žèleti)
hlādnīk, mn. -īci
hlādno (pril.)
hladnóća, gen. mn. -óćā
hlādnokŕvan i **hladnōkŕvan**, -vna
hladnokŕvnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
hlādnjača, gen. mn. hlādnjačā
hlādnjāk, mn. -āci
hlàdnjēnje (prema hlàdneti i hlàdnjeti)
hlàdnjeti, -dnīm (ijek., postajati hladan; t. žèljeti); imperf. hlàdnjāh; prid. rad. hlàdnio, hlàdnjela
hlādolež i **hladōlež**
hladovati, hlàdujēm (t. devòvati)
hladovina 43 c 1
hladòvit
hladòvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
hlādahan, -hna
hlādan
hlađenje (prema hládeti, hlāditi i hládjeti)
hlāp
hlāpac, -pca, vok. -pče, gen. mn. hlāpācā
hlápeti, -īm (ek., isparivati se; t. žíveti)
hlàpimuha, dat. -hi
hlāpiti, -īm (šćapiti; t. zgrčiti)
hlàpiv i **hlàpljiv**
hlàpivōst i **hlàpljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
hlāpjeti, -pīm (ijek., t. žívjeti)

hlápljēnje (prema hlápeti i hlápjeti)
hlāpnuti, -ēm (t. čūčnuti)
hlàptati, hlāpćēm (t. hùktati); imperat. hlàpći; pril. sad. hlāpćūći
hlēb, mn. hlēbovi (ek.)
hlēbac, -pca, gen. mn. hlēbācā (ek.)
hlēban, hlēbna i hlèbna (ek.)
hlēbār, vok. -āru i -āre (ek.)
hlèbara, gen. mn. hlēbārā (ek.)
hlēbārev i **hlēbārov** (ek.)
blēbarica (ek.)
hlēbaričīn (ek.)
hlēbārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
hlèbārnica (ek.)
hlēbnica (ek.)
hlēbovac, -ōvca (ek.)
hlebòžder (ek.)
hlēpčić (ek.)
blépiti, -īm (t. čàmiti)
hlépnja
hlêv, lok. hlévu, mn. hlēvovi, gen. hlevóvā i hlēvōvā, dat. hlevòvima i hlēvovima (ek., pokr., staja)
hlévac, -vca, gen. mn. hlêvācā (ek., dem. od hlêv)
hljev, lok. hljèvu, mn. hljēvovi, gen. hljevóvā i hljēvōvā, dat. hljevòvima i hljēvovima (ijek.)
hljèvac, -vca, gen. mn. hljevācā (ijek., dem. od hljev)
Hljèvno (samo u nar. pj., inače Lívno)
Hljèvnjanin, mn. -ani (isp. Hljèvno)
Hlívno v. Hljèvno
hlòptati, hlōpćēm (t. hùktati); imperat. hlòpći; pril. sad. hlōpćūći (svinja jedući hlōpćē)
hlôr i **klôr**
hlòrāt i **klòrāt**, -áta
hlòrīd i **klòrīd**, -ida
hlôrnī i **klôrnī**
hloròfīl i **kloròfīl**, -íla
hlôrofīlan i **klôrofīlan**, -lna
hloròform i **kloròform**
hloroformírati i **kloroformíratī**, -fòrmīram (t. obaveštávati)
hloroformisati i **kloroformisatī**, -sēm (t. badavàdžisati)
hlôrov i **klôrov**
hlorovòdīk i **klorovòdīk**, -íka pored **hlorovodònīk** i **klorovodònīk**, -ika
hloróza i **kloróza**
hljēb, mn. hljēbovi (ijek.) 42; 43 c 1
hljēbac, -pca, gen. mn. hljēbācā (ijek.)
hljēban, hljēbna i hljèbna (ijek.)
bljēbār, vok. -āru i -āre (ijek.)
hljèbara, gen. mn. hljēbārā (ijek.)
hljēbārev i **hljēbārov** (ijek.)
hljēbarica (ijek.)
hljēbaričīn (ijek.)
hljēbārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
hljèbārnica (ijek.)
hljēbnica (ijek.)
hljēbovac, -ōvca, gen. mn. hljēbovācā (ijek.)
hljebòžder (ijek.)
hljēpčić (ijek.)
hmèlj, hmèlja
hmèljār, -ára, vok. hmēljāru i -āre
hmèljara, gen. mn. hmēljārā
hmeljārstvo
hmèljev
Hmeljov 177 b
hmileti, **hmíljeti** ne nego míleti, míljeti
hmúćak ne nego múćak
hōbēr, hōbera, lok. hobèru i hōberu, gen. mn. hōbērā (vrh brijega; kresta)
hobotnica (zool.)
hobotničica (dem. od hobotnica)
hóća, vok. hóćo
hōćak, hōćka i hòćka
hoćan, hoćna i hòćna
hōćeš-nećeš 97
hóćo, vok. hoćo (t. ćoro)
hōću v. htēti, htjēti
hôd, hōda, lok. hòdu, mn. hòdovi
hodac, hòca, gen. mn. hōdācā
hodati, hôdām (t. čarati)
hòdilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. hòdilācā
hòdilica
hòditi, hŏdīm (t. nòsiti); imperf. hŏđāh; imperat. hòdi pored hŏdi
hôdnī
hodničić (dem. od hŏdnīk)
hodnīk, mn. -ici
hodočasnica
hodočasnīckī
hodočasnīk, vok. -iče, mn. -īci
hodočàstiti, hodočastīm, -īš . . ., 3. mn. hodòčastē; imperf. hodočašćah, -āše . . .; aor. hodočàstih, 2. i 3. hodočasti, mn. hodočàstismo . . .; imperat. hodočàsti; pril. sad. hodočàstēći; pril. prošl. (na)hodočàstīv(ši) se; prid. rad. hodočàstio, -la
hodočāšće
hodočāšćēnje
hŏdulje, hŏdūljā (mn. ž. r.)
hŏdža, vok. hŏdža, gen. mn. hŏdža 62 b
hŏdžinica
hŏdžinskī
hŏda i **hòda** (hod, hodanje)
hòdēnje
hŏhōt
hohòtati, hohoćēm (t. blebètati)
hŏhštapler
hohštaplèrāj, -ája
hohštaplèrija

hȏhštaplērka, dat. -ki, gen. mn. -kī
hohštaplírati, -štàplīrām (t. večerávati)
Hojs (Heuss) 172 b
hòkēj, -éja (sport.)
hokējáš, -āša, vok. hȏkejāšu
Hokins (Hawkins) 171 d
hòkus-pòkus
Hol (Hall) 171 d
holàndēskī ne nego hòlandskī
Holàndēskinja ne nego Holànđānka i Holànđānka
Holàndēz, -éza ne nego Holànđanin i Holánđanin
Holàndija
hòlandskī
Holàndanīn i **Holándanin**, mn. -ani
Holandānka i **Holandānka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
hȏlba i **hôlba** (stara mjera)
hòlmij, -ija i **hòlmijum**
hôlōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Holtei (Holtej), Holteia (Holteja) 167 f
Holteiev (Holtejev) 167 f
Homa 211 a
Home (Houm) 171 g
homeòpat
homeopatija
homeòpatskī
Hòmēr, -éra i **Hȏmer**, -era 44 c; 155 h; 155 i
Homérov i **Hȏmerov**
hòmērskī i **hȏmerskı**
homīlija
homofònija
homògēn
homògēnōst i **homogenōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
homòlogan, -gna
Homôljac, -ljca, vok. Hȏmōljce, gen. mn. Hòmōljācā (čovjek iz Homolja)
Hòmōlje
Hòmōljka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Homolja)
hòmōljskī; Hòmoljskē plānine
homònim
homònimān, -mna
homonìmija
homoseksuālac, -lca, vok. hȏmoseksuālce, gen. mn. homoseksùālācā
hȏmoseksualan, -lna
homoseksualizam, -zma
homoseksùalka, dat. -ki, gen. mn. -kī
homoseksuálnost, -osti, instr. -osti i -ošću
homoseksùālskī
hȏmūć (bolje hȏmut)
homúćak, -ćka, mn. -ćci
hȏmut
hȏndelj, gen. mn. hȏndēljā (vrsta nakita)
honorar, -ára
honorárac, -rca, vok. hȏnorārče, gen. mn. honòrāracā
hȏnorāran, -rna
Hont 195 d
hòplīt, -íta
hòplītskī
Hȏpovo (ne Ôpovo)
hôr, hóra, mn. hórovi i **kôr**, kóra, mn. kórovi
hȏra, gen. mn. hȏrā
Hòrāc, -áca (zast., bolje Hòrācije)
Hòrācije 155 c
Hòrācijev
hôran, -rna
hôrda
horeògraf i **koreògraf**
horeogràfija i **koreogràfija**
horeògrafkinja i **koreògrafkinja**
horeògrafskī i **koreògrafskı**
hòreut i **kòreut**, gen. mn. hȏrēutā i kȏrēutā (član hora, kora, u starogrčkim dramama)
horìjamb i **korìjamb**, gen. mn. horìjāmbā i korìjāmbā
horìjampskī i **korìjampskī**
hòrist(a) i **kòrist(a)** (član hora, kora)
hòristica i **hòristkinja** pored **koristica** i **kòristkinja**
hōriti se ne nego òriti se
horizont, gen. mn. horizonata
horizontāla
hōrizontalan, -lna
hōrjatin i **hȏrjat**, mn. hòrjati, gen. hȏrjātā
hòrjatka, dat. -tki, gen. mn. -tkī
hòrjatkinja
horjàtluk, mn. -ci
hòrjatskī
hòrmōn, -ona
hòrnist(a) (trubač)
hōro, hȏra, mn. hȏra, gen. hȏrā
horogràfija
horòskop
hȏrovoda
hòroz (obično je òroz)
hortènzija
hòrugva, gen. mn. hòrugāvā i hòrugvī
Horvati 44 e
hòspīcij, -ija i **hòspīcijum**
hospitácija
hospitāl, -ála
hospìtant, gen. mn. hospìtanātā
hospìtantica, **hospìtantkinja** i **hospìtàntkinja**
hȏstija, gen. mn. hȏstijā
hòstīlan, -lna
hòsaf i **hošap**
hòtēl, -éla i **hòtel**, hótela
hotelijer, -éra, vok. hȏtelijēru
hotelijērka, dat. -ki, gen. mn. -kī

hòtēlskī
hòteti ne nego htēti
hôtice
hôtimcē
hôtimicē
hotimičan, -čna
hôtimičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
hòtjeti ne nego htjēti
Hotkevič 208
Hotorn (Hawthorne) 171 d
Houm (Home) 171 g
Housman (Hausmen) 171 e
hòždeldija (dobrodošlica)
hrābar, -bra; odr. hrâbrī
hrābren, -a, -o
hrābrenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
hrābriti, hrâbrīm (t. hvāliti); imperf. hrâbrāh; prid. trp. hrâbren
hrābro (pril.)
hrabrōst, -osti, instr. -osti i -ošću
hrāčak, -čka, mn. -čci, gen. hrāčaka
Hrādčani, Hrādcānā (mn. m. r.; dio Praga)
Hradište 195 b; 195 d
hrákati, hrâkām (t. čárati) i hrâcēm (t. víkati); imperat. hrâkāj i hrači; pril. sad. hrākajūći i hračūći
hráknuti, hrâknēm (t. kíhnuti)
hràkotak, -tka, mn. hràkoci, gen. hràkotākā
hràkotina
hrâm, hráma, mn. hrámovi
hrámati, hrâmām (t. čárati) i hrâmljēm (t. víkati); imperf. hrâmāj i hrámlji; pril. sad. hrámajūći i hrámljūći
hràmben, -a, -o
hrâmskī
hrāna 42
hranàrina
hrānīč, -iča, vok. hrānīču
hrānidba
hrānidben, -a, -o
hrānilac, -ioca, vok. hrànioče, gen. mn. hrànilācā
hrānilačkī
hrānilīšte
hrànionica i **hraniònica**
hrānīšte
hrānitelj, instr. -teljem
hrāniteljica i **hranitèljica**
hrànitēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
hrániti, hrânīm (t. hváliti); imperf. hrânjāh; prid. trp. hrânjen
hrānivo
hrànljiv i **hrànjiv**
hrànljivōst i **hrànjivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
hranjènica
hranjeniče, -eta
hranjènik, -íka, vok. hrànjeniče, mn. -íci
hránjēnje
hrànjiv i **hrànljiv**
hrànjivōst i **hrànljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
hrāpav
hrāpaviti, -īm (t. nādničiti) i **hrapáviti**, hràpāvīm (t. jednāčiti)
hràpavljēnje i **hrapávljēnje**
hrāpavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
hrâst, hrasta, mn. hrastovi 42
hràstić, hràstića i **hrastīć**, -íća
hrastíćak, -ćka, mn. -ćci, gen. hràstīćakā 58
hràstīk, -ika, mn. -íci
hràstovac, -ovca
hràstovača
hràstovina
hrāšće
hŕbat, hŕpta, mn. hrptovi, hŕptōvā i **hrbat**, hrbata, mn. hrbati, hrbātā
hrbatnī
hŕčak, -čka, vok. hŕčku, mn. hŕčci, gen. hŕčaka pored hŕčkovi, gen. hŕčkova
hrče, -eta; zbir. hrčād, -ādi
hrčkovina
hrdati, hŕdām (t. ìgrati)
hŕdnuti, -ēm (t. čučnuti)
hŕđa i sl. ne nego rđa i sl.
hrēb, mn. hrēbovi (zast., panj)
hrēblje
hréčak, -čka, mn. -čci, gen. hrečākā (žilica u drveta)
hrêk, lok. hréku, mn. hrēkovi, gen. hrekóvā i hrēkōvā, dat. hrekòvima i hrēkovima
Hrēlja (ime)
Hrēljin (prema Hrēlja); **Hrēljin**, Hrēljina (geogr.) 44 e
hrèn, hrèna
hrenōvka, dat. -ci, gen. mn. -kī
hrestomātija 155 s
hŕg, hŕga
hrīb, lok. hríbu, mn. hríbovi (pokr., brežuljak)
hrīd, hrídi, lok. hrídi, mn. hrīdi, gen. hrídī, dat. hrídima pored **hrîd**, hrîda, lok. hrídu, mn. hrîdi, gen. hrīda, dat. hrîdima, ak. hrîde
hrída v. hrîd
hrīdina, gen. mn. hrīdīnā
hrīdovit
hríja
hrípati, hrîpām (t. čárati) i hrîpljēm (t. víkati); imperat. hrîpāj i hriplji; pril. sad. hrípajući i hrípljući
hripavac, -āvca, gen. mn. hrípavācā
hrìpljiv

hripùtatī, hrìpućēm (t. blebètati); imperat. hripùći; pril. sad. hrìpućūći
hrisòvulj i **hrisòvulja**
Hrīst, Hrìsta, **Krīst**, Krìsta i **Hrìstos**, Hrìstosa
Hrísta i **Krísta**, vok. Hrîsto i Krîsto
Hrístić (prezime) 44 d
Hrístin (prema Hrísta i Hrísto, gen. Hrístē)
Hristína i **Kristína**
Hrísto, vok. Hrîsto i **Krísto**, vok. Krîsto (t. ćoro) 44 d
Hristòfor, **Kristòfor** i **Hrìstifor**
Hristos v. Hrīst
Hrìstov i **Kristov** (prema Hrīst i Krīst); **Hrístov** (prema Hrísto, gen. Hrísta)
hrišćanin, mn. hrišćani, gen. hrišćānā
hrišćanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
hrišćanstvo i **hrišćánstvo**
hrizantéma i **krizantéma**
hŕka, dat. -ci
hŕkač, -áča, vok. hŕkaču (čovjek koji hrče; drugo je hŕkać)
hŕkać, -áća, vok. hŕkaću (u nekim krajevima naziv za pravoslavca; drugo je hŕkač)
hŕkati, hŕkām (t. čárati) i hŕčem (t. víkati); imperat. hŕkāj i híči; pril. sad. hŕkajūći i hrčūći
hŕknuti, hŕknēm (t. kihnuti)
hŕl v. hŕo
hŕliti, -īm (t. grčiti)
hŕlōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Hŕmanj, -mnja
hŕnuti, -ēm (hrdnuti; t. čūčnuti)
hŕnjaga, dat. -zi, gen. mn. hŕnjāgā (velika gomila)
hŕnjati se, -ām se (trti se o nešto; t. čītati) i **hŕnjati se**, hrnjām se (t. cárati)
hŕnjav
Hŕnjica
Hŕnjičić
Hŕnjičin (prema Hŕnjica)
hŕnjo, vok. hŕnjo (t. ćoro)
hŕo, hŕla i hŕla; odr. hŕlī i hŕlī
Hrohot (Hrochoť) 195 b
hrōm, hrōma i hròma (šantav); **hrōm** (i **krōm**), hrōma, lok. hròmu (kem. element); hrōm-čèlik
hròmac, -mca, vok. hrōmče, gen. mn. hrōmācā
Hromádka i **Hromatka** 209
hromátičan i **kromátičan**, -čna
hromàtika i **kromàtika**, dat. -ci
hromàtīn i **kromàtīn**, -ina
hromatizam i **kromatízam**, -zma
Hromatka i **Hromádka** 209
hròmatskī i **kròmatskī**
hròmīd i **kròmīd**, -ída
hromírati, hrōmīrām i **kromírati**, krōmīrām (t. venčávati)
hrōmnī i **krōmnī**
hromōća
hromolitogràfija i **kromolitogràfija**
hromosféra i **kromosféra**
hromòsōm i **kromōsōm**, -óma
hrōmōst, -osti, instr. -osti i -ošću
hromòtinja
hrōničan i **krōničan**, -čna
hrōničār i **krōničar**, vok. -āru i -āre
hrōničārskī i **krōničarskī**
hrōničkī i **krōničkī**
hrōničnōst i **krōničnost**, -osti, instr. -osti i -ošću
hrōnika i **krōnika**, dat. -ci, gen. mn. hrōnīkā i krōnīka
hronógraf i **kronògraf**
hronològija i **kronologija**
hronološkī i **kronološkī**
hrònometar i **hrònomētar** pored **krònometar** i **krònomētar**, -tra, gen. mn. hrònometārā (-mētārā) i krònometārā (-mētārā)
hronometráža i **kronometráža**
hronòskop i **kronòskop**
hrōpac, -pca
hrōpiti, -īm (t. lòmiti)
hròpnuti, hrōpnēm (t. dàhnuti)
hròpnja, gen. mn. hrópnjā
hròptati, hrōpćēm (t. hùktati); imperat. hrōpći; pril. sad. hrōpćūći
hŕpa, gen. mn. hŕpā i **hŕpa**, gen. mn. hŕpā (ne: ŕpa)
hŕpica i **hŕpica**, gen. mn. hŕpīcā
hŕpimicē i **hŕpimicē**
hŕptenī i **hrptènī**
hrptènica
hrptèničnī
hrptènjača
hrptènjačnī
hŕs, lok. hŕsu
hŕsak, -ska, mn. -sci, gen. hŕsākā
hŕskati, -ām (t. vráćati)
hŕskav
hŕskavac, -āvca, gen. mn. hŕskavācā
hŕskavica
hŕskavičan, -čna
hŕskavičav
hŕskavīčnjača
hŕstati, -ām (pokr., hrskati; t. vráćati)
hŕsuskī
hŕsustvo
hŕsuz, gen. mn. hŕsūzā (lupež)
hŕsuzica
hrsùzluk, mn. -ci
hŕt, mn. hŕtovi

hrtènica ne nego hrptènica
hrtica, gen. mn. hŕtīcā (prema hŕt)
hrtičin
hŕtkovački
Hŕtkovci, Hŕtkovācā
Hŕtkovčanin, mn. -ānі
Hŕtkovčanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
hrûpiti, -īm (t. zgŕčiti)
hrûskati, -ām (t. vrāćati)
hrústiti se, hrûstīm se (pokr.; t. hváliti); imperf. hrûsćāh se
Hruščov 177 b
Hruškovic 195 d
hrûst, hrušta, mn. hrústevi
hŕvāc ne nego ŕvač
Hrvaćanin, mn. -ani
Hrváćānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
hrváćēnje (prema hrvátiti)
hrvāština i **hrvaština** (vrsta loze) 82 c
Hŕvat, -áta, vok. Hŕvate 11 a
Hrvática
Hrvátičin
hrvati se ne nego ŕvati se
hrvátiti, hŕvatīm (t. jednáčiti); imperf. hŕvaćah; prid. trp. hŕvaćen
Hrvátov; Hrvátova dòmovina 11 a
hrvatòvati, hrvàtujēm (t. staresòvati)
Hŕvātskā, dat. Hŕvatskōj; Národna Repúblika Hŕvatskā (skrać. NRH) 11 c; 42
hrvātskī 3; Hŕvātskī Lèskovac; Hŕvātskō zágōrje; Hŕvatsko primorje 13 a; Hŕvatska republikánskā sèljāčkā stránka (skrać. HRSS); Hŕvatskō národnō kàzalíšte u Zágrebu (skrać. HNK) 16 b; Hŕvātskō kōlo (časopis; skrać. HK); Mática hŕvatskā (skrać. MH)
hŕvatskosŕpskī 89 b (zajednički Hrvatima i Srbima, npr.: hŕvātskosŕpskī jèzik); **hrvātsko-srpskī** (koji se odnosi na Hrvate i Srbe posebno, npr.: hŕvātsko-srpskī običāji); hŕvatsko-srpskā koalícija 89 a
hrvatstvo (svojstvo); **Hrvátstvo** (zajednica)
Hŕvoje, Hŕvoja
Hŕvojev; Hŕvojev mísāl
hŕz, lok. hŕzu
hŕzati ne nego ŕzati
htèdbudēm (ek., zast., bolje: bûdēm htēo)
htēla-nè htela (ek., isp. htēo-nè hteo)
hténje (ek., prema htēti)
htēo-nè hteo (ek., preko volje)
htēti (ek.), hòću, hòćeš, hòće, hòćemo, hòćete, hòćē (enklitički oblici: ću, ćeš, će, ćemo, ćete, ćē; odrično; néću, nećeš, néće, nećemo, nećete, nećē) i htēdnēm, -eš itd....; imperf. hòtijāh..., hòćah..., htijāh..., -aše...; aor. htēh, htē, htē, htēsmo..., htēdoh, htēde, htēde, htēdosmo...; pril. sad. hòteći i hotéći pored htéći: pril. prošl. hòtēv(ši) i htēv(ši); prid. rad. htēo, htēla
htijènje i **htjènje** (ijek.)
htîo-nè htio (ijek., preko volje) 94 b; 97
htjèdbudēm (ijek., zast., bolje: bûdēm htîo) 96 c
htjēla-nè htjela (ijek., isp. htîo-nè htio)
htjēti (ijek.), hòću, hòćeš, hòće, hòćemo, hòćete, hòćē (enklitični oblici: ću, ćeš, će, ćemo, ćete, ćē; odrično: néću, nećeš, néće nećemo, nećete, nećē) i htjēdnēm, -eš itd.; imperf. hòtijāh..., hòćah..., htijāh..., -aše...; aor. htjēh, htjē, htjē, **htjē**smo..., htjēdoh, htjēde, htjēde, htjēdosmo...; pril. sad. **hòteći** i hotéći pored htéći; pril. prošl. hòtjēv(ši) i htjêv(ši); prid. rad. htîo, htjēla
Huan (Juan) 174
Huarez (Juarez) 174
hûbav (običnije ûbav)
hûckati ne nego ûckati
hûčac, -čca (pokr., bolest u ušima)
hûčan, -čna
hûčati, -īm (t. čûčati)
hûčka, dat. -ki, gen. mn. -kī (vika, huka)
hûčno (pril.)
hûd, húda; komp. hûđī
hûdan, -dna
húdeti, -īm (ek., postajati hud; t. žíveti); imperf. húđāh
hùdika, dat. -ci, gen. mn. hûdīkā (bot.)
hûditi ne nego ûditi
húdjeti, -dīm (ijek., postajati hud; t. žívjeti); imperf. húđāh
hûdno (pril.)
hûdo (pril.); komp. hûđē
hudòba, vok. hûdobo, gen. mn. -óbā
hûdoban, -bna
hudòća
hùdut, hùduta, gen. mn. hûdūtā i **hùdūt**, hudúta (granica)
hûdžera (koliba)
hûdžet (pisani dokument)
húdēnje (prema húdeti i húdjeti)
hugènot
hugènotskī
Hugo (Igo), gen. Hugoa (ime pisca) 167 a
Húgo, Húga (ime) 167 a
Hugoov (Igoov)
Húgov 167 a

hûhor i **hŭhor** (kresta)
Huitième (Itjem) 169 b
hŭja, gen. mn. hŭjā
hujati, -īm (t. cúčati)
hûk, lok. húku, mn. húkovi
hûka, dat. -ci
hùkāč, -áča, vok. hŭkāču
húkati, hûčēm (t. vikati)
húknuti, hûknēm (t. kihnuti)
hùktača, gen. mn. hŭktāčā (ptica)
hùktati, hŭkčēm, -ēš . . ., 3. mn. hŭkćū; imperf. hŭktāh, -aše . . .; aor. hùktah, 2. i 3. hùkta i hŭktā, mn. hùktasmo . . .; imperat. hùkći; pril. sad. hŭkćūći; pril. prošl. (za)hùktāv(si); prid. rad. hùktao, -la i hŭktao, -āla
hŭla, gen. mn. hŭlā
hûlan i **hŭlan**, -lna
húlati se, hŭlām se (šunjati se, smucati se; t. čarati)
hùlitelj, instr. -teljem
hŭliti, -īm (t. gŕčiti) i **hŭliti**, hûlīm (t hváliti)
hŭlnīk i **hûlnīk**, vok. -īče, mn. -īci
hŭlok, mn. -ci (zool.)
hŭlja, gen. mn. hŭljā
huljárija
hŭljēnje i **húljēnje**
hŭljīnskī
hŭljskī
hùljstvo, gen. mn. hŭljstāvā
hûm, húma, mn. húmovi; **Hûm**, Húma (geogr.)
húmak, -mka, mn. húmci, gen. hûmākā
hùmān, -a, -o
humànist(a)
humanističkī
humànistkinja
hŭmanitārau, -rna
humanizam, -zma 20 c
humānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
húmčica i **hŭmčica**
hùmčić
Hume (Hjum) 171 f
húmka i **hûmka**, dat. -ci, gen. mn. -kī
Húmljanin, mn. -ani
Húmljānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
hûmlje
hûmor i **hŭmor**
humorèska, dat. -ski i -sci, gen. mn. humòresākā i humorèskī
humòrist(a)
humorističan, -čna
humorističkī
humorìstika, dat. -ci
humòristkinja
humòvit
hûmskī (prema Hûm)
húmus
húmusnī
Hŭn, Húna, mn. Húni, Húnā
hùncut, gen. mn. hŭncūtā (obješenjak)
huncutárija
hùncutskī
hùnskī
Hunt (Hant) 171 a
Hunyádi (Hunjadi) 173 b
Hunjadi (Hunyádi) 173 b
hùnjati, -ām (hunjkati; t. vráćati)
hùnjavica
hùnjavičav
hùnjavičavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
hùnjkati, -ām (t. vráćati)
hùnjkav
hŭrā! (uzv.)
hûrija i **húrija**
hùriska, dat. -ski (hurija)
hùrikān (veoma jak vjetar)
hùrma ne nego ùrma
hùsār, hùsāra i **hùsār**, husára, vok. hûsāru i -āre
Husèin; Husèin-kapètān, -ána; Husèin-bèg; prid. Husèin-bĕgov 87 k; prezime: Husèinbegović 87 l
Húsin (prema Húso, gen. Húsē)
hùsīt, -ita
hùsītskī
Hùsnija
Hùsnijin
Húso, vok. Hûso (t. ćóro)
Húsov (prema Húso, gen. Húsa)
hùškāč, -āča, vok. hùškāču
hùškačkī
hùškati, -ām (t. vráćati)
hvāćati ne nego hvátati
hváćēnje (od hvátiti)
hvàjda ne nego fàjda
Hvâl
hvála 42 c
hvâldžija (bolje hvàliša)
hvàlidba
hvàlilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. hvàlilācā
hvàlilačkī
hvàlisati se, -šēm se (t. prìmicati)
hvàlisav
hvàlisavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. hvàlisavācā
hvàlisavica
hvàlisavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
hvàliša, gen. mn. hvâlīšā
hvâlitelj, instr. -teljem
hváliti, hvâlīm, -īš . . ., 3. mn. hvâlē; imperf. hvâljāh, -aše . . .; aor. hválih, 2. i 3. hvâlī, mn. hválismo . . .; imperat. hvali; pril. sad. hválēći; pril. prošl. (po)hvalīv(ši); prid. rad. hvalio, -la; prid. trp. hváljen 42 c
hvàlospev (ek.)

hvâlospjev (ijek.)
Hvâlov; Hvâlov rûkopīs
hvâljenje
Hvâr, Hvára 42 c; 44 e
Hvâranīn, mn. Hvârani
hvârčica (vrsta smokve)
Hvârkinja
hvârskī; Hvârskī kânāl
hvástati se, -ām se (hvalisati se; t. vrāćati)
hvástav
hvástavac, -āvca, vok. -avče, gen. mn. hvástavācā
hvástavica
hvástavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
hvât, lok. hvátu, mn. hvátovi, gen. hvátōvā pored hvâti, gen. hvâtī 42 c
hvàtāč, -áča, vok. hvátāču
hvátalica
hvátalo
hvàtāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
hvátati, -ām (t. vrāćati) 42 c
hvátīšte
hvátiti, -īm (uhvatiti; t. zgrčiti); prid. trp. hvāćen; **hvátiti**, hvâtīm (slagati u hvatove; t. hváliti); imperf. hvâćah; prid. trp. hvāćen
hvàtljika, dat. -ci, gen. mn. hvátljīkā
Hvedor 211 c
hvjêla, gen. mn. hvjêlā (ijek., kriška)
hvója i **hvója**, gen. mn. hvójā (grana; zast.)
hvójast

I

iako 46 j; 100 c; **i ãko** 100 d: doći ću iako nisam mislio; doći ću ako nisam mislio; doći ako možeš i ako ti nije teško; i ako ozdravim, ne mogu doći
Ibanes (Ibanjez) 174
Ibanjez (Ibanes) 174
Îbērija
îbērskī i **îberījskī**
Ibrâhim; Ibrâhim-bêg i Ibrahimbeg 87 1
ibrîčić
ibrīk, -íka, mn. -íci
Ibrin (prema Íbro, gen. Íbrē)
Ibrov (prema Íbro, gen. Íbra)
îcatī se, îcā mi se (štucati se; t. vrāćati) i îčē mi se (t. jâhati)
îcaga, dat. -gi
Îčići (mn. m. r.; geogr.)
îčijī, îčijā, îčijē 91 d
Îčko, Îčka
Îčkov; Îčkov mîr (hist.)
îčòglan (paž u Turaka)
îći i **íći**, idem, ideš, idē, idémo i idemo, idéte i idete, idū pored îdēm, îdeš, îdē, îdēmo, îdēte, îdu; imperf. îdāh, -aše...; aor. idoh, 2. i 3. îde, mn. îdosmo...; imperat. idi i îdi; pril. sad. îdūći i îdūći; pril. prošl. (ot)išāv(ši); prid. rad. išao i išao, išla
îćindija i **îkîndija**
îcitùglija
i d. (skrać. za: i dalje) 143 a
idēāl, -ála
idealan, -lna 46 i; 155 e
idealist(a)
idealistîčan, -čna
idealističkī
idealistkinja
idealizácija
idealîzam, -zma
ideálnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
idēja 46 i; 155 e
idējnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
identîčan, -čna
identîčnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
îdentifikācija
îdēnje (prema îći)
ideolog, mn. -zi
ideologija
idîličan, -čna
idîličkī
idîom, -óma
îdiosinkràzija
idîot
idiotîzam, -zma
idîotskī
îdoklē; **îdokud**; **îdokudā** (pril.)
idolâtrija
idolopòklonîčkī
idolopòklonīk, vok. -îče, mn. -îci
i dr. (skrać. za: i drugi, i drugo) 145 a
Îdrija (geogr.)
îdrījskī
îdūći, gen. îdūćēga, îdūće, dat. îdūćēm(u), îdūćoj
îđirot (bot.)
îgda (pril., ikada)
igde (ek.)
igdje (ijek.) 98 b
iglènjača
îgličār
îgličast
îgličica (dem. od iglica)
iglòkožac, -šca, gen. mn. iglòkožācā

Igman; Ìgman-planìna
Ignāc, vok. Ìgnače
Ignacije
Ignat 211 a
ignorāncija
ignorant, gen. mn. ignòranātā
Ignjat
Ignjàtije
igrač, -áča, vok. ìgrāču
igráčev
igračica
igračičin
igračka i **igračka,** dat. -čki, gen. mn. ìgračaka i igračāka
igračkī
igračnica
igraćī
igrališnī
igrānka, dat. -ci, gen. mn. ìgranākā i ìgrānkī
igràrija
igrati, ìgrām, -āš . . ., 3. mn. ìgrajū; imperf. ìgrāh, -āše . . .; aor. igrah, 2. i 3. ìgrā i ìgra, mn. igrasmo . . .; imperat. ìgraj; pril. sad. ìgrajūći; prid. prošl. (za)ìgrāv(ši); prid. rad. igrao, -la; prid. trp. ìgrān
iguman, ìgumana (pokr. i: ìgumna)
ihneumon, -óna (zool.)
ihtijār, -ára, vok. ihtijāre i -āru
ihtiōl, -óla (med.)
ihtiolog, mn. -zi
ihtiològija
ihtiosàur
Ija 156 a
ijed, ijeda (ijek., bolje jêd)
ijedak, -tka (ijek., bolje jedak)
ijèdan, ijèdna i **ijedan,** ijedna (ikakav, ikoji), gen.: i od jèdnoga
ijèditi, ijedīm (ijek., t. cijèditi; bolje jéditi); imperf. ijeđāh; prid. trp. ijeđen
ijek. (skrać. za ijekavski)
ijékavac, -āvca, vok. -avče, gen. mn. ijékavācā
ijékavica
ijékāvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
ijékavskī
ijékavstīna i **ijekávstīna**
ijujúkati, ijùjūcēm (t. kokodákati)
ik. (skrać. za ikavski)
ìkad i **ìkada; i kad** 98 b
ikakav, ikakva 91 d
ikakī, -ā (pokr.)
ìkako (pril.) 98 b
ikamo (pril.)
íkavac, -āvca, vok. -avče, gen. mn. íkavācā
íkāvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
ikìndija i **ićindija**
ìko i **ìtko,** ikoga, ikom(u) i ikom(e), instr. ikīm 91 d
ìkojāko (ikako)
ìkojī, ìkojā, ìkojē (ì od kojēg, ì od koje, ì o kojoj, ì za kojū i sl.) 91 d
ìkolik, ìkolika, ìkoliko (ì od kolikōg, ì od kolikē, ì za koliko, ì s kolikīm i sl.) 91 d
ìkoliko 98 b
ikonobórac, -rca, vok. ìkonobōrče, gen. mn. ikonòbōrācā (hist.)
ikonopísac, -sca, vok. ìkonopīšče, gen. mn. ikonòpīsācā
ìkričav
ìkričavost, -osti, instr. -osti i -ošću
ìksān ne nego ìnsān
ìkud i **ìkudā** (pril.)
ilač, -áča
Ilača (geogr.)
Ilačanin, mn. -āni
Ilačanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
ilačkī
ìlal ne nego hìlāl
Ilāndza (geogr.)
Ilava (Ilawa) 189
ilegálac, -lca, vok. ìlegālče, gen. mn. ilègālācā
ilegalan, -lna
ilegalnost, -osti, instr. -osti i -ošću
ìli (vezn.) 101 c
Iličanin, mn. -āni (stanovnik Ìlice)
Iličanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
iličkī
Iličko (prema Ìlija)
Ilić i **Ilijić** (prema Ìlija); **Ilić** (prema Île) 46 g
ilidža, gen. mn. -ídžā i **ilidža,** gen. mn. ìlīdžā (toplice, banja); **Ilidža** (geogr.)
Ilidžanin, mn. -ani i **Ilidžanin,** mn. -āni
Ilidžanka i **Ilidžanka,** dat. -ki, gen. mn. -kī
ilidžar, -ára i **ilidžār,** -āra, vok. ilidžāru i -āre
ilidzárev, ilidžárov pored **ilidžārev, ilidžārov**
Ilij, -ija i **Ilion** (Troja) 156 f
Ilija 46 d
Ilijada i **Ilijāda** 157 f
Ilijaš
Ilijev 197
Ilijica (dem. od Ìlija)
Ilijić i **Ilīć** 46 g
Ilijin 46 f
Ilijinica (žena Ilijina)
Ilijino (dan u godini)
ilijinskī i **ilīnskī**
Ilindan, Ilindana i **Ilīn dān, Ilīna dàna** i Ilīna dnê
ilindānski
ilīnskī i **ilijinskī** 46 f

Ilīnštak, mn. -āci
ilīnjača (jabuka, kruška)
Ilīnje (Ilijino, Ilindan)
Ilion i **Ilij**, -ija (Troja) 156 f
ilírac, -rca, vok. ìlirče, gen. mn. ìlīrācā (pripadnik ilirskog pokreta) 20 c
Ilīrija
ilirizam, -zma 20 c
ilīrskī (prema Ìlīr i ilírac); ìlīrskī pòkrēt 20 c
ìliti (vezn., zast.; bolje ìli)
Ìlka, dat. -ki (ime)
Iločanin, mn. -āni
Iločānka, dat. -ki, gen. mn. -kī i **Iločkinja**
iločkī (prema Ìlok)
ìlovača 52 a 2
ìlovačast
ilustrácija
ilūzija
iluziònist(a)
iluzionístičkī
Iluzionizam, -zma
iluzōran, -rna
iluzornōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Iljf-Petrovljev 89 d
Iljin 179 a
Iljuša 178 b
imáće (pokr., imanje)
imaginácija
ìmalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. ìmalācā
imānče, -eta (pokr., magare)
imao-ne imao, imala-ne imala; imao-némao, imala-némala
imaovina ne nego imovina
imati, imam, imaš, imā, imámo i ìmāmo, imáte i ìmate, imajū pored imádēm, -eš... i imadnēm, -eš... (za budućnost); imperf. imah, ìmađāh i imadijāh, -āše...; aor. imah, 2. i 3. ìmā i ìma, mn. ìmasmo... i ìmadoh, 2. i 3. imade, mn. ìmadosmo...; imperat. ìmaj, ìmadni; pril. sad. ìmajūći; pril. prošl. ìmāv(ši); prid. rad. ìmao, -la
ìmendān
ìmeničkī
ìmeničm
ìmenīk, mn. -ìci
imènilac, -ioca, gen. mn. imènilācā
ìmenjača
ìmenjak, vok. -ače, mn. -aci
imétak i **imutak**, -tka, mn. iméci i imúci, gen. imētākā i ìmūtākā
imitácija
ìmobīlije
Imoćanin, mn. -āni 55 a
Imoćanka, dat. -ki, gen. mn. -kī i **Imotkinja**
Imotskī, Ìmotskōga (geogr.); **imotskī** (prid.) 55 a
imperf. (skrać. za imperfekt) 146 b
imperfek(a)t, -kta, gen. mn. ìmperfekātā
imperfektívnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ìmperīj, -ija i **ìmperijum**
ìmperija
imperijàlist(a)
imperijalističkī
ìmperijskī i **ìmperijumskī**
ìmpertinèncija
impertinèntnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
impf. (skrać. za imperfektivan) 146 c
imponírati, -pònīrām (t. večerávati)
imponovati, -ujēm (t. òdlikovati)
import, gen. mn. ìmporātā i ìmpōrtā
ìmpòrtēr, -éra, vok. ìmportēru
importírati, -pòrtīrām (t. večerávati)
ìmportovati, -ujēm (t. òdlikovati)
impotènclja
ìmpozántan, -tna
impozàntnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ìmpregnácija
impresário i **ìmprèsārio**, gen. -ija, instr. -iom, mn. -iji, gen. impresárījā i ìmprèsārījā
ìmprèsija
impresiònist(a)
impresionístičkī
ìmpresiònistkinja
impresionizam, -zma
imprimátur i **ìmprimatur**
improvizácija
improvizātor
ìmpuls, gen. mn. ìmpūlsā 155 k
ìmpulzīvan, -vna 155 k
impulzívnost, -osti, instr. -osti i -ošću
imūć, -úća, -úće (imućan)
ìmućan, -ćna
imúće (pokr., imanje)
ìmūćnīk, vok. -ìče, mn. -ìci
ìmūćnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ìmućstven
imućstvo (imućnost)
imunizácija
imunost, -osti, instr. -osti i -ošću
imutak i **imétak**, -tka, mn. imúći i iméci, gen. ìmūtākā i ìmētākā
ìnāče (pril.)
ìnāčica
ìnāćēnje
ìnādžija i **ìnādžija** 62 c
ìnādžījka, dat. -ki, gen. mn. -kī
ìnāt, -áta 165 b
ìnātiti se, ìnātīm se (t. jednáčiti); imperf. ìnaćah se

inaugurácija
incìdent, gen. mn. incìdenātā
incizura kardijaka pulmonis sinistri, gen. incizure kardijake pulmonis sinistri 164
inč, gen. mn. inča 165 a
inćār, -ara
inćáriti, inćārīm (t. jednáčiti)
inćūn, -úna
indeks, gen. mn. indēksā
indīcīj, indīcija i **indicija**, indīcijē
indiferèntnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
indignacija
indigo, indiga, mn. indigi, gen. mn. indīga; indigo-pàpīr
indīj, -ija i **indijum**
Indija
Indijac, -ijca, vok. -ijče, gen. mn. Indijacā i **Indijac**, -ijca, vok. Indijče, gen. Indijaca
Indijānac, -nca, vok. Indijanče, gen. mn. Indijānācā
Indijáncev
Indijanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Indijānkin
Indijčev i **Indijčev**
indijev i **indijumov**
Indijka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Indijkin
indijot (puran, ćuran)
indijota (pura, ćurka)
indijskī
indiskrécija i **indiskrècija**
indiskrētnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
individua i **indivīdua** (pored indivíduum i indivīduum)
individuālan, -lna 155 e
individuàlist(a)
individualističkī
individuàlistkinja
individuálnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
individuum i **indivīduum**, -uma, mn. -duumi i -dui (pored indivídua i indivīdua)
Indoevrópljanin, mn. -ani
indoèvrōpskī 88 e
Indokina
indokìnēskī (prema Indokína); **indo-kìneskī** (indijski i kineski) 88 e
Indokìnēskinja
Indokinēz, -éza
indolèncija
indolèntnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Indònēzija
īndonèzījskī
Indonézanin, mn. -ani
Indonézānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
indosàment, gen. mn. indosàmenātā (bank.)
ìndri, indrija, mn. ìndriji, gen. ìndrījā (zool.)
indùkcija
indùkcījskī
īndukcionī
ìndùstrija
industrijalac, -lca, vok. industrijālče, gen. mn. industrijalācā
īndustrijālan, -lna
industrijalizácija
indùstrījskī
ìndžijel, -èla (indžil)
ìndžīl, -ila (sveta knjiga u muslimana)
Īndija (selo u Srijemu)
ìndijskī
inèrcija
ìnertnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
infâmija
ìnfāmnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
infantèrija
infantèrījskī
infantèrist(a)
infantilnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
infèkcija
infèkcījskī
īnfekciōzan, -zna
ìnferiōran, -rna
inferiōrnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ìnfiks, gen. mn. īnfiksā
infiltrácija
īnfinitezimālan, -lna
inflácija
influèncija
informácija
īnformaciōnī
införmātorka, dat. -ki, gen. mn. -kī
infùzija i **īnfūzija**
infùzōrīj, -ija i **infùzōrija**, -ijē (zool.)
infuzòrījskī
īngeniōzan, -zna
ìngenioznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ingredijèncija
ìngredijent, gen. mn. -dijenātā
Ingres (Engr) 169 a
ìnhalácija
inhālātor
inhalírati, -hàlīrām (t. večeràvati)
inicijācija
ìnicijal, -āla
inicijatíva
īnicijatīvan, -vna
inicìjātor
inicìjatorka, dat. -ki, gen. mn. -kī
injèkcija (izg. in-jekcija) 2
ìnjektor (izg. in-jektor)

injicírati (izg. in-jicirati), -jicīrām (t. večerávati)
ìnjunktīv (gram.; izg. in-junktiv)
ìnka, dat. -ki, gen. mn. ìnkā (pripadnik vladajuće kaste u Americi prije dolaska Evropljana)
ìnkarnácija
inklinácija
inkógnito
inkomodácija
ìnkompatibilnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
inkorporácija
inkriminácija
ìnkubācija
ìnkubaciōnī
inkvizícija
Inocèncije
Inòcent
ìnoča, gen. mn. ìnōčā
inojèzičan, -čna
ìnok, vok. -če, mn. -ci, gen. ìnōkā (monah)
ìnòkosnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
inòrodac, inòroca, vok. inòroče, gen. mn. inòrodācā
inòrotka, dat. -tki, gen. mn. inòrodākā
inostránac, -nca, vok. ìnostrānče, gen. mn. inostrānācā
ìnòstrānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
inovácija
inovérac, -rca, vok. inovērče, gen. mn. inòverācā i **ìnòverac**, -vērca, vok. -vērče, gen. mn. inòverācā (ek.)
ìnovēran i **ìnòveran**, -rna (ek.)
inovérčev i **ìnòvērcev** (ek.)
ìnòvērka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
ìnòvērnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
inovérstvo i **ìnòvērstvo** (ek.)
ìnovjérac, -rca, vok. ìnovjērče, gen. mn. inòvjērācā i **ìnòvjerac**, -vjērca, vok. -vjērče, gen. mn. inòvjerācā (ijek.) 26 b 2
ìnovjēran i **ìnòvjeran**, -rna (ijek.)
inovjérčev i **ìnòvjērcev** (ijek.)
ìnòvjērka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
ìnòvjērnīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
inovjérstvo i **ìnòvjērstvo** (ijek.)
ìnòvrsnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ìnòvrstan, -sna
inozémac, -mca, vok. ìnozēmče, gen. mn. inòzēmācā i **ìnòzemac**, -ēmca, vok. -ēmče, gen. mn. inòzemācā
ìnòzēmka, dat. -ki, gen. mn. -kī
inscenácija
ìnsek(a)t, insekta, gen. mn. ìnsekātā
insèktārīj, -ija i **insèktārijum**
insèrāt, -áta
insìgnije (mn. ž. r.)
insinuácija
insistírati i **inzistírati**, -istīrām (t. večerávati)
inskribírati, -skrìbīrām (t. večerávati)
insolvèncija
insolvèntan, -tna
insolvèntnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
inspèkcija
ìnspèkcījskī
ìnspekciōnī
ìnspektor
ìnspektoričin (prema inspektorica)
ìnspektōrka i **inspektorka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
ìnspektōrkin i **ìnspektorkīn**
inspicìjent, gen. mn. -cijenātā
inspicìjentica, inspicijentkinja i **inspicijèntkinja**
inspicìjentskī
inspicírati, -spìcīrām (t. večerávati)
inspirácija
instalácija
instalácījskī
ìnstalaciōnī
instalàter, -éra, vok. ìnstalatēru
instánca, gen. mn. -áncā
instáncija
ìnstinkt, gen. mn. ìnstinkātā
institúcija
institūtskī
instrùkcija
ìnstruktīvan, -vna
instruktor
ìnstruktoričin (prema ìnstruktorica)
ìnstruktōrka i **ìnstruktorka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
instrùmen(a)t, -nta, gen. mn. -strùmenātā
instrumentácija
instrumèntārīj, -ija i **instrumèntārijum**
instrumèntārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
insuficijèncija
ìnsulāran i **ìnzulāran**, -rna
ìnsùlīn i **ìnzùlīn**, -ma 155 k
ìnsùlīnskī i **ìnzùlīnskī** 155 k
insuit i **inzult**, gen. mn. ìnsūltā i ìnzūltā
insurèkcija
ìntabulácija
intaktnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ìntārzija
integrācija
intèlek(a)t, -kta, gen. mn. intèlekātā
intelektuálac, -lca, vok. ìntelektuālče, gen. mn. intelektùālācā
intelektùālka, dat. -ki, gen. mn. -kī
inteligèncija
inteligen(a)t, -nta, gen. mn. inteligenātā
inteligèntan, -tna
intèncija

intèndant, gen. mn. intèndanātā 156 c
intèndantskī
intenzìtet, -éta
ìntenzīvno (pril.); intenzívno plâv 89 c
intenzívnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
interègnum
interesàntnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
interèzdzija
interferèncija
interijer, -éra
ìnterijērnī
interjèkcija
intermèco, intermèca, mn. intermèci, gen. -mécā
internácija
internacionāl, -ála
internacionála; Trēćā internacionála; **Internacionála** (pjesma)
ìnternacionalan, -lna
ìnternacionàlist(a)
internacionàlistički
internacionàlistkinja
internacionalizácija
intèrnātskī
internírac, -rca, vok. internírče, gen. mn. intèrnīrācā
intèrnist(a)
internìstički
intèrnistkinja
interpelácija
interpolácija
interpretácija
interprètātorka, dat. -ki, gen. mn. -kī
ìnterpùnkcija
intervèncija
intervenciònist(a)
intervenìjent, gen. mn. -nījenātā
intèrvjū, -ùa, mn. -ùi, gen. -úā 165 c
intervjuírati, -vjùīrām (t. obaveštávati)
intervjùisati, -šēm (t. badavàdžisati)
intímnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
intonácija
intransigèntan i **intranzīgèntan,** -tna
intranzitīvan, -vna
intrìga i **intríga,** dat. -gi, gen. mn. intrīgā i intríga
intrìgantskī
introdùkcija
intronizácija
introspèkcija
intuícija
intuītīvan, -vna
invalīdskī
ìnvazija 159 a
invazījskī 159 b
ìnvaziōnī 159 b
invèncija
invenciōzan, -zna
invencīóznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
inventàrisati, -šem (t. badavàdžisati)
inventarizácija
inventarizírati, -rìzīrām (t. preuveličávati)
inventírati, -vèntīrām (t. večeravati)
inventívnost, -osti, instr. -osti i -ošću
invèrzija
invèrzījskī
ìnverzīvan, -vna
investícija
investícījskī 159 b
ìnvesticiōnī 159 b
inzistírati i **ìnsistírati,** -ìstīrām (t. večerávati)
ìnzulāran i **ìnsulāran,** -rna
inzùlīn i **insùlīn,** -ína
inzùlīnskī i **insùlīnskī**
ìnzult i **ìnsult,** gen. mn. inzūltā i insūltā
inž. (skrać. za inžènjer, inžìnjēr)
inžènjēr i **inžìnjer,** -éra, vok. inženjeru i inžinjēru
inženjèrija i **inžìnjērija**
inženjèrījskī i **inžinjērījskī**
inžènjērka i **inžìnjerka,** dat. -ki, gen. mn. -kī
ìole i **îole** 48 a
ìon, -óna i **jȍn,** jóna 48 a
ionāko; i onāko 98 b
ionizācija i **jonizāclja** 48 a
ionizācījskī i **jonizācījskī**
ionizacīōnī i **jȍnizaciōnī**
ionosféra i **jonosféra**
ìotkle, ìotkud, ìotkudā (pril.)
Ipr (Ypres) 169 a
Îrac, Îrca, vok. Îrče, gen. mn. Îrācā
îracionalan, -lna
iracionálnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Îrāčanin, mn. -ani
Îrāčanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
îrāčkī
iradijācija
Îranac, -nca, vok. Îrānče, gen. mn. Îranācā
Îranka, dat. -ki, gen. mn. -kī
îreálnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
iredèntist(a)
iredentīstički
iredèntistkinja
iregulārnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
îrīdij, -ija i **îrīdijum**
îrīdijev i **îrīdijumov**
irigácija
îrīški (prema Îrig)
iritácija
Îrižanin, mn. -āni (čovjek iz Îriga)
Îrižanka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Îriga)
Îrkinja

ìrōkēškī
Ìrōkēz, -éza, vok. Ìrokēzu
ìrōničan, -čna
ìrōnički
ìrōničnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ìrònija i **ìronija**
ironizácija
Ìrska, dat. Ìrskoj
Ìrud i **Hèrod**
Isaev 197
isàhnuti, ìsahnem (t. nadàhnuti)
Isàija
Isàilo
Ìsāk, vok. Ìsāče i **Ìzak**, vok. Ìzače 210
isàkatiti, -īm (t. zašèćeriti); prid. trp. isàkaćen
ìsānjkati se, -am se (t. ìskārtati)
ìscedak, -tka, mn. isceci, gen. ìscedākā (ek.)
ìscedina (ek.)
iscéditi, ìscēdīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. iscēđen
iscedívati, ìscèđujēm (ek., t. deverívati)
ìscéleti, -īm (ek., postati cio, zdrav; t. uštédeti)
iscéliti, iscēlīm (ek., učiniti nekoga cijelim, zdravim; t. dodéliti)
iscelívati, iscèlīvām (ek., izljubiti; t. razočárati; drugo je isceljívati)
isceljénje (ek., prema iscéleti i iscéliti)
ìscèljiv (ek.)
isceljívati, iscèljujēm (ek., liječiti; t. deverívati; drugo je iscelívati)
ìscèljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
ìscenkati, -ām (ek., t. ìsplivati)
iscenkávati, iscènkāvām (ek., t. večerávati)
iscépati, ìscēpām (ek., t. dočárati)
ìscepkati, -ām (ek., t. ìsplivati)
ìsceriti, -īm (t. dohvatiti)
ìscifrati, -ām (t. ìsplivati)
ìscigāncīti, -īm (t. pòcigāncīti) i **ìscìgāncīti**, -īm (t. podèvōjčiti)
iscijèditi, ìscijedīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. ìscijeđen
ìscijèliti, iscijelīm (ijek., učiniti nekoga cijelim, zdravim; t. dodijèliti); prid. trp. ìscijeljen
ìscijèljeti, -līm (ijek., postati cio, zdrav; t. poblijèdjeti); prid. rad. iscijèlio, iscijèljela
ìscijèniti, iscijenīm (ijek., t. dodijèliti)
ìscijèpati, iscijepām (ijek., t. pomijèšati)
ìscjedak, -tka, mn. iscjeci, gen. iscjedākā (ijek.)
ìscjedina (ijek.)
iscjedívati, iscjèdujēm (ijek., t. deverívati) 61 a 2
iscjelívati, iscjèlīvām (ijek., izljubiti; t. razočárati; drugo je iscjeljívati)
isćeljénje (ijek., prema iscijèliti i iscijèljeti)
isćèljiv (ijek.)
isćeljívati, isćèljujēm (ijek., liječiti; isp. iscijèliti; t. deverívati; drugo je isćelívati)
isćèljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
ìsćenkati, -ām (ijek., t. ìsplivati)
isćenkávati, isćènkāvām (ijek., t. večerávati)
ìsćepkati, -ām (ijek., t. ìsplivati)
isćepnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
isćépnje
isćepína
isćrpíti, isćrpīm (t. dodéliti); prid. trp. isćrpljen
ìsćrpljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
isćrpljénje
isćrpljiv
isćrpljívati, -ćrpljujēm (t. deverívati)
isćrpljívost, -osti, instr. -osti i -ošću
ìsćrpnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
isćŕpsti i **ìsćrpsti**, isćŕpēm, -eš..., 3. mn. isćŕpū; aor. isćŕpoh, 2. i 3. ìsćrpe, mn. isćŕposmo...; imperat. isćŕpi; pril. prošl. isćŕpāv(ši) i ìsćrpāv-(ši); prid. rad. ìsćrpao, isćŕpla i ìsćrpla; prid. trp. isćŕpen
ìsćrtati, -ām (t. ìsplivati)
ìsćrtkati, -ām (t. ìsplivati)
isćrvotòčiti, -vòtočīm (t. opunomòćiti)
isćuríti, -īm (t. ishlápiti) 75 c
isćvàsti i **ìsćvasti**, isćvàtēm (t. ocvàsti)
isćvètati, -ām (ek., t. dokònčati)
isćvetávati, -ćvètāvām (ek., t. večerávati)
isćvjètati, -ām (ijek., t. dokònčati)
isćvjetávati, -ćvjètāvām (ijek., t. večerávati)
ìse ne nego hìse
isécati, ìsēcām (ek., nesvrš., t. venčávati); **ìsecati**, -ām (svrš., isjeckati; t. ìsplivati)
ìseckati, -ām (ek., t. ìsplivati)
ìsečak, -čka, mn. -čci, gen. ìsečākā (ek.)
ìseći, iséćēm (ek., t. pòseći)
ìsejati, ìsejem (ek., prema sējati; t. òbrijati); imperat. ìsēj
ìsek, mn. -ci, gen. ìsēkā (ek.)
isèknuti se, ìsēknēm se (t. škrgútnuti)
ìsèliti, ìselīm (t. natòčiti)
iseljávati (i iseljívati), isèljāvām (t. večerávati)
ìseljènīčkī
ìseljènīk, -ika, vok. ìseljenīče, mn. -íci

iseljeništvo
iseljènje (prema iseliti)
iseljívati (i iseljávati), isèljujēm (t. deverívati)
isévati, ìsēvām (ek., t. venčávati)
ìsēvci, ìsevākā i ìsēvākā, dat. ìsēvcima, ak. ìsēvke (ek.)
isforsírati, -fòrsīrām (t. razočárati)
isfrfljati, -am (t. ìsplivati)
isfrigati, -am (t. ìsplivati)
ìsfrknuti, -ēm (t. pòčinuti); aor. još i: ìsfrkoh, 2. i 3. ìsfrče i ìsfrče, mn. ìsfrkosmo . . .; prid. rad. i: ìsfrkao, -kla
isfućkati, -ām (t. ìsplivati) pored **isfúćkati,** ìsfūckām (t. dočárati)
isfuriti, -īm (t. dòhvatiti)
íshādati, ìshādām (bolje ishòditi; t. venčávati)
isharčiti, -īm (t. dòhvatiti)
ishàsniti, ìshasnīm (t. natòčiti)
ishériti, ìshērīm (t. dodéliti); prid. trp. ìshēren
ìshititi se, -īm se (izvitoperiti se; t. dòhvatiti); prid. trp. ìshićen
ishitrenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ishitrílac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. ishìtrilācā
ishitriti, -īm (izmisliti; t. dòhvatiti)
ishlàditi, ìshlādīm (t. dodéliti); prid. trp. ìshlāđen
ishladénje
ishlápelōst, -ostì, instr. -osti i -ošću (ek.)
ishlápeti, -īm (ek., t. uštédeti)
ishlápiti, ishlapīm, -īš . . ., 3. mn. ìshlape; aor. ishlápih, 2. i 3. ìshlāpī, mn. ìshlápismo . . .; imperat. ìshlāpi; pril. prošl. ishlápīv(ši); prid. rad. ishlápio, -la
ishlápjelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
ishlápjeti, -īm (ijek., t. uštédjeti)
ishlapljénje (prema ishlápeti, ishlápiti i ishlápjeti)
ishlàpljiv
ishlapljívati, -hlàpljujēm (t. deverívati)
ishod
ishódati se, ishōdām se (t. dočárati)
ishodišni
ishodište
ishòditi, ìshodīm (1. nesvrš.: ìzlaziti; 2. svrš.: isposlovati; t. dohòditi); imperf. ìshođāh; prid. trp. ìshođen
ishodnī
ishođènje i **ishođènje** (prema ishòditi); **ishođénje** (isposlovánje)
ishrákati, ìshrākām (t. dočárati) i ìshrāčēm (t. zavíkati); imperat. ìshrākāj i ìshráci
ishráknuti, ìshrāknēm (t. škrgútnuti)
ìshrana
ishrániti, ìshranīm (t. dodéliti)
ìshrānjenōst, -ostì, instr. -osti i -ošću
ishranjívati, -hrànjujēm (t. deverívati)
ishŕdati, ishrdām (t. zaigrati)
ishrliti, -īm (t. dòhvatiti)
ìshrskati, -ām (t. ìsplivati)
ishúdeti, -īm (ek., t. ustédeti)
ishúdjeti, -dīm (ijek., t. ustédjeti)
ishújati se, -īm se (t. zazvúčati)
isijati, ìsijēm (ijek., prema sìjati; t. obrijati); imperat. ìsij; **isijati,** isijām (prema sijati; t. dokončati)
isijávati, isijavam (prema ìsijati i isijati; t. večerávati)
isijècati, ìsijecām (ijek., t. nadijèvati)
isijèvati, ìsijevām (ijek., t. nadijèvati)
isijevci, isjevākā i ìsijevākā, dat. ìsijevcima, ak. ìsijevke
isiot (bot.)
isipati, isipām (t. vèčerati) i ìsipljēm (t. prìmicati); imperat. ìsipāj i ìsiplji; pril. sad. ìsipajući i ìsipljūći
isisati, ìsisām (t. ìsplivati) i ìsišem (t. dòjahati); imperat. ìsisaj i ìsiši
isisàvāč, -áča, vok. ìsisavāču
isisávati, isisavam (t. večerávati)
isitniti, ìsitnīm (t. natòčiti) 80 a
isitnjávati, isìtnjāvām (t. večerávati)
ìsjecati, -ām (ijek., isjeckati; t. ìsplivati; drugo je isijècati)
ìsjeckati, -ām (ijek., t. ìsplivati)
isječak, -čka, mn. -čci, gen. isječākā (ijek.)
ìsjeći, isìjèćēm (ijek., t. pòsjeći)
isjek, mn. -ci, gen. ìsjēkā (ijek.)
iskačkati, -ām (t. ìsplivati)
iskáditi, ìskādīm (t. dodéliti); prid. trp. ìskāđen
iskaišáriti, -ìšārīm (t. obelodániti)
iskaišati, -ām (t. zaračùnati)
iskajati se, -ēm se (t. obrijati); imperat. ìskāj se
iskákati, ìskāčēm (1. nesvrš.: iskakivati; 2. povrat. svrš.: dovršiti skakanje; t. gonétati); imperat. iskáči; pril. sad. iskáčūći
iskakivati, ìskàkujēm (t. deverívati)
iskàlamiti, -īm (t. zašèćeriti); prid. trp. iskàlamljen
iskalašiti, -kàlāšīm (izmamiti; t. obavéstiti)
iskálati, ìskālām (t. dočárati)
iskáliti, ìskālīm (t. dodéliti); prid. trp. ìskāljen
iskáljati, ìskāljām (t. dočárati)
iskaljívati, -kàljujēm (t. deverívati)
iskámčiti i **iskámdžiti,** -īm (t. pròbāncīti)
iskámkati, -ām (t. ìskārtati)
iskandžijati, -ām (t. zaračùnati)

ìskāp
iskapati, ìskapljēm (prema kāp, kāpati; t. dòjahati); imperat. iskaplji; **iskápati,** ìskapām (bolje iskopávati; t. venčávati)
iskapčati, ìskapčam (iskopčavati; t. venčávati)
iskápiti, ìskapīm (t. dodéliti); prid. trp. iskāpljen
iskapljívati, -kàpljujēm (t. deverívati)
Iskar 198 b
iskárati, iskārām (t. dočárati)
Iskarìot
iskārtati, iskārtām, -aš..., 3. mn. ìskārtajū; aor. ìskārtah, 2. i 3. ìskārtā, mn. ìskārtasmo. .; imperat. ìskārtāj; pril. prošl. ìskārtāv(ši); prid. rad. ìskārtao, -la; prid. trp. ìskārtān
iskasapiti, -īm (t. zasèćeriti); prid. trp. iskàsapljen
iskášati, ìskāšām prema iskòsiti; t. venčávati)
iskašljaj
iskašljajnī
iskašljati, ìskasljēm (t. zahùktati); imperat. iskàslji
iskašljávati (i iskašljívati), -kàšljāvām (t. večeravati)
iskašljívati (i iskašljávati), -kàšljujēm (t. deverívati)
iskatí, ìštēm (t. hùktati); imperat. ìšti; pril. sad. ìštūći 51 b
iskaz, gen. mn. ìskāzā
iskázati, ìskāžēm (t. zavíkati); imperat. iskáži
iskazívati, -kàzujēm (t. deverívati)
iskaznica
iskéčiti, ìskēčīm (iskesiti; t. dodéliti)
iskefati, -ām (t. ìsplivati)
iskésiti, ìskēsīm (t. dodéliti); prid. trp. ìskēšen
iskesívati, -kèsujēm (t. deverívati)
iskézíti, ìskēzīm (iskesiti; t. dodéliti); prid. trp. ìskežen
iskidati, -ām (t. isplivati)
iskíhati, ìskīhām (t. dočárati) i ìskīšēm (t. zavíkati); imperat. ìskīhāj i iskíši
iskíhnuti, ìskīhnēm (t. škrgútnuti)
iskíjati, ìskījām (iskihati; t. dočárati)
iskíláviti se, iskilāvīm se (t. obavéstiti); prid. trp. iskilāvljen
iskinuti, -ēm (t. pòčinuti); aor. još i: ìskidoh, 2. i 3. ìskide i ìskide, mn. ìskidosmo...; **iskínuti** ne nego iskíhnuti
iskinjiti, ìskīnjīm (t. dodéliti)
iskípeti, -īm (ek., t. uštédeti)
iskípjeti, -pīm (ijek., t. uštédjeti)
iskiseliti, -īm (t. ràskiseliti)
iskisnuti, -ēm (t. pòčinuti); aor. još i: ìskisoh, 2. i 3. ìskise i ìskise, mn. ìskisosmo...; pril. prošl. i: ìskisav(ši); prid. rad. i: ìskisao, -sla
iskítati se, iskītām se (t. dočárati) i ìskićem se (t. zavíkati); imperat. ìskītāj se i iskíći se
iskititi, -īm (t. dòhvatíti); prid. trp. ìskićen
iskívati, ìskīvām (t. venčávati)
isklàsati, -ām (t. dokònčati)
isklasávati, -klàsāvām (t. večerávati)
isklatáriti se, -klàtārīm se (t. obavéstiti)
isklati, ìskoljēm (t. zàklati)
isklépati, isklèpām (izostriti klepanjem, npr. kosu; povrat.: iskobéljati se; t. dokònčati) i ìsklepljēm (t. zahùktati); imperat. isklèpāj i isklèplji; **isklépati,** ìsklēpām (npr. stihove; t. dočárati)
isklèsati, ìsklesēm (t. zahùktati); imperat. isklèsi
iskléstiti, ìsklēstīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. ìsklēšten
isklicati, ìsklićēm (klicanjem izabrati; t. dòjahati); imperat. ìskliči
iskličnī
iskiijati, isklijā (t. dokònčati)
isklijéstiti, ìskliještīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. ìskliješten
isklimati, -ām (t. ìsplivati)
iskliznuti, -ēm (t. pòcinuti); aor. još i: ìsklizoh, 2. i 3. ìsklize i ìsklize, mn. ìsklizosmo...; pril. prošl. i: ìsklizāv(ši); príd. rad. i: ìsklizao, -zla
iskljucati, -ām (t. isplivati)
iskljúčan, -čna
iskljúčiti, iskljūčīm (t. dodéliti)
iskljúčiv
isključívati, -kljùčujēm (t. deverívati)
iskljúcivōst, -osti, instr. -ošću i -ošću
iskljukati, -ām (t. isplivati)
iskljùvati, iskljujēm (t. iskòvati)
isknjižba, gen. mn. isknjižābā
isknjižiti, -īm (t. dòhvatiti)
iskobéčiti, -kòbēčīm (t. obavéstiti)
iskobéljati se, -ām se (t. zaračùnati)
iskòciti, ìskočīm (skočiti napolje; t. natòčiti); **iskóciti,** ìskočīm (sve zakočiti kočnicom; t. dodéliti)
iskok, mn. -ci, gen. mn. ìskōkā
iskókati, iskōkām (t. dočárati)
iskolačiti, -kòlāčīm (t. obavéstiti)
iskólčiti, -īm (t. pròbāńciti)
iskomàdati, -ām (t. zaračùnati)
iskon
iskònčati, -ām (t. dokònčati)
iskonskī
iskop, gen. mn. ìskōpā

iskòpati, iskòpām (t. dokòncati)
iskopávati, -kòpāvām (t. večerávati)
iskòpčati, -ām (t. dokònčati)
iskopčávati, -kòpčavam (t. večerávati)
îskopina
iskòpneti, -īm (ek., t. dolèteti)
iskòpnjeti, -nīm (ijek., t. dolètjeti)
iskopŕcati se, -ām se (t. zaračùnati)
iskorāčiti, -kòrāčīm (t. obavéstiti)
iskoračívati, -ràčujem (t. izjednačívati)
iskorènitelj, instr. -teljem (ek.)
iskoréniti, -kòrēnīm (ek., t. obavéstiti); prid. trp. iskòrēnjen
iskorènjiv i **iskorènljiv** (ek.)
iskorenjìvāč, -áča, vok. îskorenjivāču (ek.)
iskorenjívati, -rènjujēm (ek., t. izjednačívati)
iskorépiti, -kòrēpīm (ek., t. obavéstiti); prid. trp. iskòrēpljen
iskorijèniti, -kòrijenīm (ijek., t. obavijèstiti); prid. trp. iskòrijenjen
iskorijèpiti, -kòrijepīm (ijek., t. obavijèstiti); prid. trp. iskòrijepljen
iskorístiti, -īm (t. zašèćeriti); prid. trp. iskorišten i iskòrišćen pored **iskorístiti,** -kòrīstīm (t. obavéstiti); prid. trp. iskòrīšten i iskòrīšćen 54 b 4
iskorišćávati i sl. i **iskorištávati** i sl.
iskorišćivāč (i iskorištávāč, -šćávāč), -áča, vok. îskorišćivāču
iskorišćívati (i iskorištávati, -šćávati), -rišćujēm (t. izjednačívati)
iskorištávāč, -šćávāč (i iskorišćivač), -áča, vok. îskorištavāču, -šćavāču
iskorištávati, -šćávati (i iskorišćívati), -rištavām, -rišćāvām (t. obaveštávati)
iskorišténje i **iskorišćénje**
iskòriti, îskorīm (t. natòčiti)
iskorjènitelj, instr. -teljem (ijek.)
iskorjenjénje (ijek., prema iskorijèniti)
iskorjènjiv i **iskorjènljiv** (ijek.)
iskorjenjivāč, -áča, vok. îskorjenjivāču (ijek.)
iskorjenjívati, -rjènjujēm (ijek., t. izjednačívati)
iskos, gen. mn. îskōsā (prema kòsiti)
îskosa (pril.) 98 j
iskòsiti, îskosīm (t. natòčiti)
iskostrēšiti se, -kòstrēšīm se (ek., t. obavéstiti)
iskostrijèšiti se, -kòstriješīm se (ijek., t. obavijèstiti)
îskòtiti, îskotīm (t. natòčiti); prid. trp. îskočen
iskotŕljati, -ām (t. zaračùnati)
iskòvati, îskujēm, -ēš..., 3. mn. îskujū; aor. iskòvah, 2. i 3. îskovā i iskòva, mn. iskòvasmo...; imperat. îskūj; pril. prošl. iskòvāv(šī); prid. rad. îskovao, -āla i iskóvao, -la; prid. trp. îskovān
iskòvrčiti, -īm (t. zašèćeriti)
iskòziti, iskozīm (t. natòčiti); prid. trp. iskožen
îskra, gen. mn. îskārā
iskrádati se, îskrādām se (t. venčávati)
îskraj (prijedl.)
îskrastati se, -ām se (t. îsplivati)
îskrasti se, iskrádēm se (t. ùkrasti)
iskráviti se, îskrāvīm se (t. dodéliti)
îskrcan, -cna (npr. iskrcna stanica; drugo je îskrcan od îskrcati i îskrcan od iskŕcati)
îskrcati, -ām (npr. orahe, prema kŕcati; t. îsplivati); **iskrcati,** -ām (istovariti; t. dokòncati)
iskrcávati, -krcāvām (t. večerávati)
iskrckati, -ām (îskrcati, npr. orahe; t. îsplivati)
iskŕčiti, îskrčim (t. dodéliti)
iskrčívati, -krčujēm (t. deverívati)
îskrčmiti, îskrčmīm (t. natòčiti)
iskrèčiti, îskrečim (sve okrečiti, obijeliti; t. natòčiti); **iskréčiti,** îskrečīm (raskréčiti; t. dodéliti)
îskrenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
iskrénuti, îskrēnēm (t. škrgútnuti); aor. još i: îskretoh, 2. i 3. îskrete i îskrete, mn. îskretosmo...
îskrènje (prema îskriti)
iskrèsati, îskrešēm (t. zahùktati); imperat. iskrèši
iskresívati, -krèsujēm (t. deverívati)
îskretati, îskrećēm (t. prîmicati); imperat. îskreći; pril. sad. îskrećūći pored **iskrétati,** îskrēćēm (t. gonétati); imperat. iskréći; pril. sad. iskréćūći
iskrevéljiti, -krèvēljīm (t. obavéstiti)
îskrhānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
iskrhati, -ām (t. îsplivati)
îskričav
îskrivicē (pril., iskosa)
iskríviti, îskrīvīm (t. dodéliti)
iskrivljávati (i iskrivljívati), -krìvljāvām (t. večerávati)
îskrīvljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
iskrivljénje
iskrivljívati (i iskrivljávati), -krìvljujēm (t. deverívati)
îskrivudānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
iskrivùdati, -ām (t. zaračunati)
iskrížati, îskrīžam (t. dočárati)
iskrljéštiti, -krljēštīm (iskolačiti; t. obavéstiti)

ìskrmačiti, -īm (t. zašèćeriti)
iskrmiti, ìskrmīm (t. dodéliti)
iskrmljívati, -krmljujēm (t. deverívati)
ìskrnjī (zast., bližnji)
iskròjiti, ìskrojīm (t. natòčiti); imperat. ìskrōj
ìskrpati, -ām (t. ìsplivati)
ìskrpiti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. ìskrpljen
iskrsavati, -krsāvām (t. večerávati)
ìskrsnuti, -ēm (t. pòčinuti); aor. još i: ìskrsoh, 2. i 3. ìskrse i ìskrse, mn. iskrsosmo . . .; pril. prošl. i: ìskrsāv(ši); prid. rad. i: ìskrsao, -sla
iskŕstiti, ìskrstīm (t. natòčiti); prid. trp. ìskršten
iskrsávati ne nego iskrsávati
iskršlti, ìskrsīm (t. natòčiti)
iskršívati ne nego iskrsávati
iskrsnjávati ne nego iskrsávati
ìskrúniti, ìskrūnīm (t. dodéliti)
iskružiti, ìskrūžīm (t. dodéliti)
iskrváriti, -krvarīm (izgubiti mnogo krvi; t. obavéstiti)
iskrváviti, -krvāvīm (okrvaviti; t. obavéstiti)
iskrvāvljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
iskrviti se, ìskrvīm se (t. natočiti)
ìskrzati, -ām (t. ìsplivati)
ìskucati, -ām (t. ìsplivati)
iskucávati, -kùcāvām (t. večerávati)
ìskuckati, -ām (t. ìsplivati)
iskúciti, ìskūcīm (t. dodéliti)
iskuhati i ìskuvati, -ām (t. ìsplivati)
iskuhávati, -kùhāvām i **iskuvávati**, -kùvāvām (t. večerávati)
ìskukati, -ām (t. ìsplivati)
iskukúljiti se, -kùkūljīm se (t. obavéstiti)
iskùljati, -ām (t. dokònčati)
iskūp (oslobođenje, iskupljenje); **ìskup**, gen. mn. ìskūpā (skup, zbor)
iskúpati se, ìskūpām se (t. dočárati)
iskùpitelj, instr. -teljem
iskúpiti, iskūpīm (spasiti kupovinom i sl.; t. dodéliti); **ìskupiti**, -īm (skupiti; t. dòhvatiti)
iskúpljati, ìskūpljām (t. venčávati)
iskupljènica
iskupljènīk, -ika, vok. ìskupljeniče, mn. -íci
iskupljénje
iskupljivati, -kùpljujēm (t. deverívati)
iskúpsti i ìskúpsti, iskúbēm (t. oskúpsti)
ìskusan, -sna
iskúsiti, ìskūsīm (t. dodéliti); prid. trp. ìskūšen
ìskusnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
iskústven
iskústvo, gen. mn. ìskustava
iskusùrati se, -ām se (t. zaračùnati)
iskusúriti, -kùsūrīm (t. obavéstiti)
iskusurívati, -sùrujēm (t. izjednačívati)
ìskušati, -ām (t. ìsplivati)
iskušávati, -kùšāvam (t. večerávati)
iskušènica
iskušènīk, -ika, vok. ìskušenīče, mn. -íci
iskušeništvo
iskušénje
ìskužiti, -īm (t. dòhvatiti)
iskvačiti, -īm (t. dòhvatiti)
ìskvārenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
iskváriti, ìskvārīm (t. dodéliti)
ìskvasiti, -īm (t. dòhvatiti)
i sl. (skrać. za: i slično) 145 a
ìslabelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
ìslabeti, -īm (ek., postati slab; t. òstareti)
ìslabiti, -īm (učiniti koga slabim; t. dòhvatiti)
ìslabjelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
ìslabjeti, -bīm (ijek., postati slab; t. òstarjeti)
islédīti, ìslēdīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. islēđen
ìsledni (ek.)
ìslednīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
isleđénje (ek.)
isleđivati, -slèđujēm (ek., t. deverívati)
islijèditi, islijedīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. ìslijeđen
ìslikati, -ām (t. ìsplivati)
islikávati, -slìkāvām (t. večerávati)
ìslinaviti, -īm (t. ràskiseliti) i **islináviti**, islìnāvīm (t. obavéstiti)
islúziti, ìslūzīm (t. dodéliti)
ìsljedni (ijek.)
isljednīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
isljedénje (ijek.)
isljeđivati, -sljèđujēm (ijek., t. deverívati)
ismehívati v. ismévati, ismejávati
ìsmējati (ek.), ismējēm, -ēš . . ., 3. mn. ismèju; aor. ismèjah, 2. i 3. ìsmejā i ismèja, mn. ismèjasmo . . .; imperat. ìsmēj; pril. prošl. ismèjāv(ši); prid. rad. ìsmejao, -āla; prid. trp. ìsmejān
ismejávati, -smèjāvām (ek., t. večerávati)
ismévati, ìsmēvām (ek., t. venčávati)
ismìjati (ijek.), ismijēm, -ēš . . ., 3. mn. ismìju; aor. ismìjah, 2. i 3. ìsmijā i ismìja, mn. ismìjasmo . . .; imperat. ìsmīj; pril. prošl. ismìjav(ši); prid. rad. ìsmijao, -āla; prid. trp. ìsmijān

ismíjavati, ismìjāvam (ijek., t. večerávati) 43 c 2
ismijèvati, ismijevām (ijek., t. nadijèvati)
ismjehívati v. ismijèvati
isp. (skrać. za isporedi, isporediti, u citiranju) 146 a
ispaćenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ispad i **īspād,** gen. mn. īspādā
ispadati, -ām (t. vèčerati)
ispadnuti v. ìspasti
ispakovati, -ujēm (t. obradovati)
ispalīčiti, -īm (izvući palice iz jarma, pustiti volove; t. zasèćeriti)
ispaliti, ìspalīm (t. dodéliti)
ispaljívati, -pàljujēm (t. deverívati)
ispanuti ne nego ìspasti
ispárati, ìspārām (t. dočarati)
isparávati (i isparívati), -pàrāvām (t. večerávati)
ispàrbiti, ispàrbīm (postići parbom, sudom; t. zatùtnjiti); prid. trp. ìsparbljen
ispārčati, -ām (t. dokončati)
isparčètati, -ām (t. zaračùnati)
isparènje (prema ìspariti)
ìsparina
ispariti, -īm (prema pāra; t. dòhvatiti); prid. trp. ìsparen
isparívati (i isparávati), -pàrujēm (t. deverivati)
ispasīste
ispasti, ìspadnēm i ìspanēm (npr. iz kola; t. nàpasti); **ìspasti, ispásti** i **ispàsti,** íspāsēm (npr. stoku; t. pòpasti)
ispaša, gen. mn. ìspāšā
ispáštati, ìspáštam (t. venčávati)
ispatiti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. ìspaćen
ispávati se, ìspāvām se (t. dočarati)
ispavljívati se, ispàvljujēm se (t. deverivati)
ispecati, -ām (t. ìsplivati)
ispéći i **ispeći,** ispèčēm (t. opéći)
ìspek, mn. -ci, gen. ìspēkā
ispèkotina
ispéljati, ìspēljām (t. dočarati)
ispeljávati, -pèljāvām (t. večerávati)
ispeniti se, -īm se (ek., t. dòhvatiti)
ìsperak, -pērka, mn. -pērci, gen. ìsperākā
isperdášiti, -pèrdāšīm (t. obavéstiti)
ìsperiti se, -īm se (t. dòhvatiti)
isperúšati, -ām (t. zaračunati)
isperùtati se, -ām se (osuti se peruti; t. zaracùnati)
ìspēti, ìspnēm (t. nàpēti)
ispètljati, -ām (t. dokònčati)
ìspevati, ìspevām (ek., dovršiti pjesmu; t. ìsplivati); **ispévati,** ìspēvām (ek., dovršavati pjevanje; t. venčávati)
ispevávati, -pèvāvām (ek., t. večerávati)
ispičaša
ispičutura 87 a
ispíjati, ìspījām (t. venčávati)
ìspijenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ispijèvati, ìspijevām (ijek., dovršavati pjevanje; t. nadijevati; drugo je ìspjevati)
ispíliti, ìspīlīm (t. dodéliti)
ispinjati se, -ēm se (t. prìmicati)
ìspipati, -ām (t. ìsplivati)
ispipávati, -pìpāvām (t. večerávati)
ispipkati, -ām (t. ìsplivati)
ìspirač, -áča, vok. ìspirāču
ìspirača
ìspiračica
ispírati, ìspīrām (t. venčávati) pored **ìspirati,** ìspirēm (t. prèzirati)
ispíriti, ìspīrīm (t. dodéliti); prid. trp. ìspīren
ispìrlati, -ām (t dokončati)
ispirlitati, -ām (t. zaračùnati)
ìspis, gen. mn. ìspīsā
ispísati, ìspīšem (t. zavíkati)
ispisívati, -pìsujēm (t. deverívati)
ìspisnīcki
ìspisnīk, mn. -īcì
ìspit, gen. mn. ìspītā
ispitāč, -áča, vok. ìspitāču
ìspítačica
ìspitānīk, -íka, vok. ìspitanīče, mn. -íci
ispítati, ìspītām (t. dočarati)
ìspiti, ìspijēm (t. pòpiti)
ispitivāč, -áča, vok. ìspitivāču
ispitivačica
ispitivačkī
ispitívati, -pìtujēm (t. deverívati)
ispitkívati, -pìtkujēm (t. deverívati)
ìspitnī
ìspitnìna, gen. mn. -ínā
ìspizmiti se, -īm se (t. dòhvatíti)
ispjeníti se, -īm se (ijek., t. dòhvatiti)
ispjevati, ìspjevām (ijek., dovršiti pjesmu; t. ìsplivati; drugo je ispijèvati)
ispjevávati, -pjèvāvām (ijek., t. večerávati)
isplaćívati, -plāćujēm (t. deverívati)
isplàhnuti, ìsplāhnēm (t. škrgútnuti)
isplahnjívati, -plàhnjujēm (t. deverívati)
ìsplakati se, ìsplačēm se (prema plākati; t. dòjahati); imperat. ìsplači se; **ìsplákati,** ìsplačem (prema plákati, npr. voda obalu; t. gonétati); imperat. ìsplāči

isplakívati, -plàkujēm (t. deverívati)
ìsplata
isplátiti, ìsplatīm (t. dodéliti); prid. trp. ìsplaćen
ìsplatni
isplazíti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. ìsplažen
isplésati, ìsplešem (t. zavíkati); imperat. ìspléši
ìsplesniviti, -īm (ek., t. ràskiseliti) i **isplèsniviti**, -īm (t. zašèćeriti)
isplèsti i **ìsplesti**, ìsplètēm, isplètēš, isplètē, ispletémo i isplètēmo, ispletéte i isplètēte, isplètū; aor. isplètoh, 2. i 3. ìsplete, mn. isplètosmo . . . ; imperat isplèti; pril. prošl. isplètāv(ši) i ìspletav(ši); prid. rad. ìspleo, isplèla i ìsplela; prid. trp. isplèten, -èna
ìspletati, ìsplećēm (t. prìmicati); imperat. ìspleći; pril. sad. ìsplećūći
ispleti, isplévēm (ek., t. òpleti)
isplévīti, isplévīm (ek., t. ishlápiti)
isplíčiti se, ìsplīčīm se (dobiti plikove.; t. dodéliti)
isplijèviti, isplijèvīm (ijek., t. zavrijèditi)
isplínuti, ìsplīnēm (t. škrgùtnuti)
ìsplitati, ìsplićēm pored **ìspletati**, ìsplećēm (v.)
ìsplivati, isplivam, -āš . . ., 3. mn. ìsplivajū; aor. ìsplivah, 2. i 3. ìsplivā i ìspliva, mn. ìsplivasmo . . .; imperat. ìsplivaj; pril. prošl. ìsplivāv(ši); prid. rad. ìsplivao, -la
isplòditi, ìsplodīm (t. natòčiti); prid. trp. ìsploden
isplòviti, ìsplovīm (t. natòčiti)
isplùtati, -ām (t. dokònčati)
isplužiti, -īm (t. dòhvatiti)
ìspljeskati, ìspljeskām (t. ìsplivati) i **ispljéskati**, ìspljeskām (t. dočárati)
ìspljesniviti, -īm (ijek., t. ràskiseliti) i **ispljèsniviti**, -īm (t. zašèćeriti)
ìspljeti, isplijèvēm (ijek., t. òpljeti)
ìspljucati, -ām (t. ìsplivati)
ìspljuckati, -ām (t. ìsplivati)
ispljuckávati (i ispljuckívati), -pljùckāvām (t. večerávati)
ispljuckívati (i ispljuckávati), -pljùckujēm (t. deverívati)
ìspljunuti, -ēm (t. pòčinuti)
ìspljuskati, -ām (t. ìsplivati)
ispljuskívati, -pljùskujēm (npr. vodu iz čamca; t. deverivati)
ìspljusnuti, -ēm (t. pòčinuti)
ìspljuvak, -ūvka, mn. -ūvci, gen. ìspljuvākā
ispljùvati, ìspljujēm (ispljunuti; t. iskòvati); **ispljúvati**, ìspljūvām (ispljuvavati; t. venčávati)
ispljuvávati, -pljùvāvām (t. večerávati)
ispočétka ne nego iz počétka
ispod (prijedl.) 99
ispodmàći i **ispòdmaći** v. ispodmàknuti
ispodmàknuti, -pòdmaknēm (t. poizmàknuti)
ispòdmūkla i **ìspodmūkla** (pril.)
ispodnjī
ispodsunčànīk, -íka
ispodvláčiti, ispòdvlačīm (t. obavéstiti)
ispòganiti, -īm (t. zašèćeriti)
ispogíbati, ispògībāmo (t. razočárati)
ìspòjati, ispòjēm (t. zapòjati)
ispòklanjati, -ām (t. povečerati)
ispòkoj, -oja
ìspokòjíti, ispòkojīm (t. ponačìniti); imperat. ìspòkōj
ìspolac, -ōlca, gen. mn. ìspolācā
ispolágati, -pòlažēm (t. zaurlikati); imperat. ispolaži
ìspolāk (pril.)
ispolévati, -pòlēvām (ek., pored ispolívati; t. razočárati)
ispolijèvati, -pòlijevām (ijek., pored ispolívati; t. ìspremijèšati)
ispolívati, -pòlīvām (ek. i ijek., t. razočárati)
ispoljávati (i ispoljívati) -pòljāvām (t. večerávati)
ispòljiti (se), ìspoljīm (se) (t. natòčiti)
ispoljívati (i ispoljávati), -pòljujēm (t. deverívati)
ispomágati, ispòmažēm (t. kokodákati); imperat. ispomáži; pril. sad. ispomažūći
ìspomōć, ìspomoći, lok. ispomòći i ìspomoći
ispomòći i **ispòmoći**, ispòmognēm (t. iznemòći)
ìspon, gen. mn. ìspōnā
ìspopréčiti se, ispòprēčīm se (ek., t. obavéstiti)
ispoprijèčiti se, ispòpriječīm se (ijek., t. obavijèstiti)
ispoprodávati, ispopròdajēm (t. zakukuríkati); imperat. ispoprodáji
ispor. (skrać. za isporedi)
ìsporak, -ōrka, mn. -ōrci, gen. ìsporākā
isporazbíjati, -razbījam (t. porazgovárati)
isporazbolévati se (ek.), -bòlēvā se . . ., 3. mn. -bolévajū se; aor. 3. isporazboléva se i ìsporazbolēvā se, mn. isporazbolévasmo se . . . ; pril. prošl. isporazbolévāv(ši) se; prid. rad. isporazbolévao se, -la se

isporazbolijèvati se (ijek.), -bòlijevā se..., 3. mn. -bolijèvajū se; aor. 3. isporazbolijèva se i isporazbolijevā se, mn. isporazbolijèvasmo se...; pril. prošl. isporazbolijèvāv(si) se; prid. rad. isporazbolijèvao se, -la se

isporédati, -pòrēdām (t. razočárati)

īsporedba, gen. mn. īsporedābā

īspòrediti, ispòredīm (t. zašećeriti); prid. trp. ispòređen pored **isporéditi**, ispòrēdīm (t. obavéstiti); prid. trp. ispòrēđen

isporèdiv i **isporèdljiv**

isporèdivōst i **isporèdljivōst**, -osti, instr. -ošću i -ošću

isporéđati, -pòrēđam (t. razočárati)

ispoređénje

ispoređívati, -rèđujēm (t. izjednačívati)

ispòriti, īsporīm (t. natòčiti)

īsporúčiti, -pòrūčīm (t. obavéstiti)

isporučívati, -rùčujēm (t. izjednačívati)

īsporuka, dat. -ci

isposécati, -pòsēcām (ek., t. razočárati)

isposijècati, -pòsijecām (ijek., t. ispremijèšati)

ispòslati, īsposljēm i ispòsaljēm (t. razàslati)

īsposlòvati, ispòslujēm (t. otputòvati)

īsposnica

īsposnīčkī

īsposnīk, vok. -iče, mn. -īci

īspostava

ispòstaviti, -īm (t. zašećériti)

ispòstavljati, -ām (t. otpòzdravljati)

īspòstiti, īspostīm (t. natòčiti); prid. trp. īspošćen

isposúditi, -pòsūdīm (t. obavéstiti); prid. trp. ispòsūđen

isposuđívati, isposùđujēm, -ēš..., 3. mn. isposùđujū; aor. isposuđívah, 2. i 3. isposuđīva i īsposuđīvā, mn. isposuđívasmo...; imperat. isposùđūj; pril. prošl. isposuđívāv(ši); prid. rad. isposuđívao, -la; prid. trp. isposùđīvān

ispòšiljati, -pòšiljēm (t. kalàjisati); imperat. ispòšilji; pril. sad. ispòšiljūći

īspotājan, -jna

īspotiha (pril.)

ispòtiti se, īspotīm se (t. natòčiti); prid. trp. īspoćen

īspovēd, -ēdi, lok. ispovédi i īspovēdi, instr. īspovēdi i īspovēđu, gen. mn. ispovédī i īspovēdī (ek.)

ispovédalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. ispovédalācā (ek.)

ispovèdaonica i **ispovedaònica** (ek.)

ispovédati, -pòvēdām (ek., t. večerávati)

ispòvediti, -īm (ek., t. zašećériti); prid. trp. ispòveđen i **ispovéditi**, -pòvēdīm (t. obavéstiti); prid. trp. ispòvēđen

īspovednī i **ispòvednī** (ek.)

ispovèdnica i **ispòvednica** (ek.)

ispovèdničkī i **ispòvednīčkī**

ispovèdnīk, -íka, vok. īspovednīče, mn. -íci i **ispòvednīk**, -īka, vok. -iče, mn. -īci (ek.)

īspovēst, -ēsti, lok. ispovésti i īspovēsti, instr. īspovēsti i īspovēšću, gen. mn. ispovéstī i īspovēstī (ek.)

ispovijati se, -pòvījām se (t. razočárati)

īspovijed, -ijedi, lok. ispovijèdi i īspovijedi, instr. īspovijedi i īspovijeđu, gen. mn. ispovijèdī i īspovijedī (ijek.)

ispovijèdalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. ispovijèdalācā (ijek.)

ispovijèdati, -povijedām (ijek., t. preodijèvati)

ispovijèditi (pored ispòvjediti), -pòvijedīm (ijek., t. obavijèstiti); prid. trp. ispòvijeđen

īspovijest, -ijesti, lok. ispovijèsti i īspovijesti, instr. īspovijesti i īspoviješću, gen. mn. ispovijèstī i īspovijestī (ijek.)

ispovjèdaonica i **īspovjedaònica** (ijek.)

ispòvjediti (pored īspovijèditi), -īm (ijek., t. zašećériti); prid. trp. ispòvjeđen 27

īspovjednī i **ispòvjednī** (ijek.)

ispovjèdnica i **ispòvjednica** (ijek.)

ispovjèdničkī i **ispòvjednīčkī** (ijek.)

ispovjèdnīk, -íka, vok. īspovjedniče, mn. -íci i **ispòvjednīk**, -īka, vok. -iče, mn. -īci (ijek.)

ispovláčiti, -pòvlāčīm (t. obavéstiti)

ispovrćívati, -vrćujēm (t. isposuđívati)

ispozajmljívati, -zàjmljujēm (t. isposuđívati)

īspraćaj

īspraćati, -ām (t. vèčerati)

isprásiti, īsprāsīm (t. dodéliti); prid. trp. īsprāšen

īspraskati se, -ām se (t. īsplívati)

isprášač, -āča

isprašíti, īsprāsīm (t. dodéliti)

isprašívati, -prāšujēm (t. deverívati)

īsprati, īsperēm, -ēš..., 3. mn. īsperū pored ispèrēm, ispèrēš, ispèrē, isperémo i ispèrēmo, isperéte i ispèrēte, ispèrū; aor. īsprah, 2. i 3. īsprā i īspra, mn. īsprasmo...; imperat. ispèri; pril. prošl. īsprāv(ši); prid. rad. īsprao, īsprāla; prid trp. īsprān

īspratiti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. īspraćen

īspratnja

ìsprava
ìspravak, -avka, mn. -āvci, gen. ìspravaka
ìspravan, -vna
ispravdati, -ām (t. ìskārtati)
ìspravica
ispraviti, -īm (t. dòhvatiti)
ispravka, dat. -ci, gen. mn. ìspravakā i ìsprāvkī
ìsprávljač, -áča, vok. ìspravljāču
ìspravljačica
ìspravljati, -ām (t. vèčerati)
ìsprávljiv
ispravnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ìsprāzan, -zna
ìsprāznīk, vok. -ìče, mn. -īci
ispràzniti, ìspràznim (t. dodéliti); prid. trp. ìspražnjen
ìspràznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ispražnjávač i **ispražnjívač**, -áča
ispražnjávati (i ispražnjívati), -pràžnjāvām (t. večerávati)
ispražnjénje
ìspražnjivač i **ispražnjàvač**, -áča
ispražnjívati (i ispražnjávati), -pràžnjujēm (t. deverívati)
ispréčiti, ìsprēčīm (t. dodéliti)
isprebàcati, -ām (t. zaračùnati)
isprebíjati, -prèbījām (t. razočárati)
ìsprècrtati, -ām (t. povèčerati)
ìsprecrtávati, -crtāvām (t. obaveštávati)
ispréčati, ìsprēčām (ek., isprekrštati; t. dočárati)
ispréčiti se, ìsprečīm se (ek., t. dodéliti)
ispredívati se, -prèčujēm se (ek. i ijek., t. deverívati)
ispréći i **ìsprēći** v. isprégnuti
ispred (prijedl.) 99
ispredak, -tka, mn. ìspreci, gen. ìspredākā
ispredati, ìspredām (t. venčávati)
ispredávati, ìsprèdājēm (t. zaurlíkati); imperat. ìspredáji
ispredњáčiti, -prèdnjāčīm (t. obavéstiti)
isprégnuti (ispréći i ìsprēći), ìsprēgnēm (t. skrgútnuti); aor. još i: isprégoh, 2. i 3. ispréže i ìspreže, mn. isprégosmo...; pril. prošl. i: isprégāv(ši) i ìspregav(ši); prid. rad. i: ìsprēgao, isprégla i ìsprēgla
ispregrađivati, -grāđujēm (t. isposuđívati)
ispregrízati, -prègrīzām (t. razočárati)
ìsprēka (ek., pril.)
ìsprèkīdānōst, -osti, ìnstr. -osti i -ošću
isprekidati, -prèkīdām (t. razočárati)
isprekívati, -prèkīvām (t. razočárati)
ìsprēko (ek., pril.); **ìspreko** (ek. i ijek., prijedl., npr. ìspreko brda, ìsprekò kućē)
isprekrájati, -prèkrājām (t. razočárati)
isprekrížati, -prèkrīžām (t. razočárati)
isprekŕštati, -prèkrštām (t. razočárati)
isprelámati, -prèlāmām (t. razočarati)
ispremérati, -prèmērām (ek., t. večerávati)
ispremerávati, -mèravām (ek., t. obaveštávati)
ìsprèmeriti, -īm (ek., t. zašèčeriti)
ispremésati, -prèmēsām (ek., t. razočárati)
ispremešávati, -mèšāvām (ek., t. obaveštávati)
ispreméstati, -prèmēštām (ek., t. razočárati) i **ìsprèmeštati**, -ām (t. povèčerati)
ìspremetānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ispremètati, -prèmećēm (t. izblebètati)
ìsprèmetnuti, -ēm (t. onèsvesnuti) i **ìspremètnuti**, -prèmetnēm (t. poizmàknuti)
ispremijèšati (ijek.), ìsprèmiješām, -āš..., 3. mn. ìspremijèšajū; aor. ìspremijèšah, 2. i 3. ìspremijèša i ìspremiješā, mn. ìspremijèšasmo...; imperat. ìsprèmiješāj; pril. prošl. ìspremijèšav(ši); prid. rad. ìspremijèšao, -la; prid. trp. ìsprèmiješān
ispremjérati, -prèmjērām (ijek., t. večerávati)
ispremjerávati, -mjèrāvām (ijek., t. obaveštávati)
ìsprèmjeriti, -īm (ijek., t. zašèčeriti)
ispremješávati, -mjèšāvām (ijek., t. obaveštávati)
ispremjéstati, -prèmjēštām (ijek., t. razočárati) i **ìsprèmještati**, -ām (t. povèčerati)
ispremlaćívati, -mlàćujēm (t. izjednačívati)
ispremlátiti, -prèmlātīm (t. obavéstiti); prid. trp. ìsprèmlāćen
isprepisivati, -pisujēm (t. isposuđívati)
ìsprèplèsti i **ìsprèplesti**, ispreplètēm, -eš, -ē, mn. isprepletémo i ispreplètēmo, isprepletéte i ispreplètēte, ispreplètū; aor. ispreplètoh, 2. i 3. ìspreplete, mn. ispreplètosmo...; imperat. ispreplèti; pril. prošl. ispreplètāv(ši) i ìsprèpletāv(ši); prid. rad. ìsprèpleo, ispreplèla i ìsprèplela; prid. trp. ìspreplèten, -ènа
ìsprèpletati, -prèplećēm (t. kalàjisati); imperat. ìsprèpleći; pril. sad. ìsprèplećūći

ìsprèplitati i **ìsprèpletati** (v.)
ispresađívati, -sâđujēm (t. isposuđívati)
ispresavíjati, -sàvījām (t. porazgovárati)
ispresécati, -prèsēcām (ek., t. razočárati)
ispresijècati, -prèsijecām (ijek., t. ispremijèsati)
ispreskákati, -prèskačem (t. zaurlíkati)
ìspresti, ispredēm (t. òpresti)
isprestrizati, ispreštrīzām (t. razočárati)
ìsprešati, -ām (t. ìsplivati)
isprešívati, -prèšīvām (t. razočárati)
ìsprètati, ìsprećēm (t. zahùktati); imperat. isprèći
ispretúrati, -prètūrām (t. razočárati)
isprevezívati, -vèzujēm (t. isposuđívati)
isprevíjati, -prèvījām (t. razočárati)
isprevláčiti, -prèvlačīm (t. obavéstiti)
ìsprèvraćati, -ām (t. povèčerati)
ìsprèvrtati, -prèvrćem (t. ožigosati); imperat. ìsprèvrći
isprézati, isprežem (t. gonétati); imperat. isprézi; pril. sad. isprézūći
ispribádati, -pribādām (t. razočárati)
ispribíjati, -pribījām (t. razočárati)
ispričati, isprīčām (t. dočárati)
ispričávati, -pričāvām (t. večerávati)
ispričešćívati, -čēšćujēm (t. isposuđívati)
ispričnica
ìsprije (ijek., pril.)
ispriječati, ìspriječām (ijek., t. pomijèšati)
ispriječiti se, ispriječīm se (ijek., t. dodijèliti)
ìsprijeka (ijek., pril.) 98 j
ìsprijeko (ijek., pril.; drugo je ìspreko)
ìsprika, dat. -ci
isprikívati, -prìkīvām (t. razočárati)
ispripovédati, -pòvēdām (ek., t. porazgovárati)
ispripovéditi (ek.), ispripòvedīm, -īš..., 3. mn. ispripòvedē; aor. ispripòvedih, 2. i 3. ìspripovedī, mn. ispripòvedismo...; imperat. ispripòvedi; pril. prošl. ispripòvedīv(ši); prid. rad. ispripòvedio, -la; prid. trp. ispripòveđen
ispripovijèdati, -pòvijedām (ijek., t. poispresijècati)
ispripòvjeditì, -īm (ijek., t. ispripòveditì)
isprišívati, -prìšīvām (t. razočárati)
ispríštati se, -ām se (t. dokònčati)
ispríštiti se, isprīštīm se (t. dodéliti)
ispŕkositi, -īm (t. zašèćeriti)
ispŕljati, ispŕljām (t. dočárati)
isprobádati, -pròbādām (t. razočárati)
ìsprobati, ìsprobām (t. dočárati)
isprobávati, -pròbāvām (t. večerávati)
isprobíjati, -pròbījām (t. razočárati)
ìsprodati, -pròdām (t. pridòdati)
isprodávati, -pròdājēm (t. zaurlíkati); imperat. isprodáji
ispromáljati, -pròmāljām (t. razočárati)
isprorezívati, -rèzujēm (t. isposuđívati)
ìspros, gen. mn. ìsprōsā
ìsprosécati, -pròsēcām (ek., t. razočárati)
ìsprosijècatì, -pròsijecām (ijek., t. ispremijèšati)
ìspròsipati, ìspròsipām (t. povèčerati) i ìsprosipljēm (t. ožigosati); imperat. ìsprosipāj i ìsprosiplji
ìsprositi, ìsprosīm (t. natòčiti)
isprosjáciti, -pròsjačīm (t. obavéstiti)
ìsprosnī
ìsprošenica i **ìsprošènica**
ìsprošívati, -pròšīvām (t. razočárati)
ìsprovaljivati, -vàljujēm (t. isposuđívati)
ìsprovlačiti, -pròvlačīm (t. obavéstiti)
ìsprovrćívati, -vrćujēm (t. isposuđívati)
isprozébati, ìsprozēbāmo (t. razočárati)
isprozépsti i **ìsprozēpsti**, isprozébēmo, 3. mn. isprozébū; aor. isprozébosmo...; imperat. isprozébi; pril. prošl. isprozébav(ši) i ìsprozēbāv(ši); prid. rad. ìsprozēbao, isprozébla i ìsprozēbla
ìsprsávati se (i ìsprsívati se), -prsāvām se (t. večerávati)
ìsprsiti se, -īm se (t. dòhvatiti)
ìsprsívati se (i ìsprsávati se), -prsujēm se (t. deverívati)
ispŕskati, ìspŕskām (t. dočárati)
ìsprtiti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. ìsprćen
ìsprućiti se, -īm se (t. dòhvatiti)
ìsprúgati, ìsprūgām (t. dočárati)
ìsprutati, -ām (t. ìsplivati)
ìsprùžāč, -áča (mišić ispružač)
ìspružiti, -īm (t. dòhvatiti)
ìsprva (pril.) 98 j
ìsprvicē (pril.)
ìsprvičan, -čna
ìspržiti, -īm (t. dòhvatiti)
ispsikati, ispsīkām (t. dočárati) i ìspsīčēm (t. zavíkati); imperat. ìspsīkāj i ispsiči
ìspsòvati, ìspsujēm (t. iskòvati)
ispucati, -ām (t. ìsplivati)
ispucávati, -pùcāvām (t. večerávati)
ìspući v. ìspuknuti
ispúditi, ispūdīm (istjerati; t. dodéliti); prid. trp. ìspūđen

ìspuh, mn. -si, gen. mn. ìspūhā
ispúhati, ìspūšēm (t. zavíkati) i ìspūhām (t. dočárati) pored **ispúvati,** ìspūvām (t. dočárati)
ispuhávati, -pùhāvām i **ispuvávati,** -pùvāvām (t. večerávati)
ìspuknuti (ìspući), ìspuknēm (t. pòčinuti); aor. još i: ìspukoh, 2. i 3. ìspuče i ìspuče, mn. ìspukosmo...; pril. prošl. i: ìspukāv(ši); prid. rad. i: ispukao, -kla
ispúljati, -am (vodu iz čamca; t. dokončati)
ispúljiti, ìspūljīm (pomoliti; t. dodéliti)
ìspuniti, -īm (t. dohvatiti)
ispùnljiv i **ìspùnjiv**
ispúnjati, ìspunjam (t. venčávati)
ispunjávac i **ispunjívāc,** -áca
ispunjávati (i ìspunjivati), -pùnjāvām (t. večerávati)
ìspunjénje
ispùnjiv i **ispùnljiv**
ìspunjivāc i **ispunjàvāc,** -áca
ispunjívati (i ìspunjávati), -pùnjujēm (t. deverivati)
ìspupcenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ìspupčénje
ìspupčina
ìspupčiti, -īm (t. dohvatiti)
ispúpiti, -īm (t. ishlápiti)
ìspuriti, -īm (t. dohvatiti)
ìspust, gen. mn. ìspūstā
ispùstiti, ìspustīm (t. natòčiti); prid. trp. ìspušten
ìspušiti, -īm (t. dohvatiti)
ispúštati, ìspūštām (t. venčávati)
ispúvati, ìspūvām (t. dočárati) pored **ispúhati,** ìspūšēm (t. zavíkati) i ìspūhām (t. dočárati)
ispuvávati, -pùvāvām i **ispuhávati,** -pùhāvām (t. večerávati)
ìspuzati, ìspuzēm (t. dòjahati); imperat. ìspuzi
ìspuznuti, -ēm (t. pòčinuti); aor. još i: ìspuzoh, 2. i 3. ìspuze i ìspuze, mn. ìspuzosmo...; pril. prošl. i: ìspuzāv(ši); prid. rad. i: ispuzao, -zla
ìsred (prijedl.)
ìsŕkati, ìsŕčem (t. zavíkati)
ìstabànati, -ām (t. zaračùnati)
ìstabati, -ām (t. ìsplivati)
ìstabíriti, -tàbīrīm (objasniti; t. obavéstiti)
ìstačkati, -ām (t. ìsplivati)
ìstàći i **istaći** v. ìstàknuti
ìstákati, ìstačēm (t. gonétati); imperat. ìstáči; pril. sad. ìstáčūći
ìstàknuti (ìstàći i ìstaći), ìstaknēm (t. nadàhnuti); aor. još i: ìstàkoh, 2. i 3. istače i ìstače, mn. ìstàkosmo...; pril. prošl. i: ìstàkav(ši) i ìstakav(ši); prid. rad. ìstakao, ìstàkla i ìstakla
ìstaknūtōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ìstaliti, ìstalīm (t. dodéliti)
ìstam, ìstma, gen. mn. ìstāmā (geogr.; morska prevlaka); **Ìstam, Ìstma** (Korintska prevlaka) 156 c
ìstančānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ìstančati, -ām (t. dokònčati)
ìstančávati, -tančavām (t. večerávati)
ìstānjiti, ìstānjīm (t. dodéliti)
ìstanjívati, -tànjujēm (t. deverívati)
ìstaštiti, -īm (izgladnjeti; t. dòhvatiti)
ìstaviti, -īm (t. dohvatiti)
ìstàvljāc, -áča
ìstavljati, -ām (t. vèčerati)
ìstavoriti, -īm (t. ràskiseliti)
ìstèći i **isteći,** istèčēm i ìsteknēm (t. zatèći); **istéći** i **isteći** v. istégnuti
ìstegliti, -īm (t. dohvatiti)
ìstègljiv
ìstègljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
istégnuti (istéći i ìsteći), ìstēgnēm (t. škrgútnuti); aor. još i: istégoh, 2. i 3. istéže i ìsteže, mn. istégosmo...; pril. prošl. i: istégāv(ši) i ìstēgāv(ši); prid. rad. i: ìstēgao, istégla i ìstēgla
ìstek (u frazi: nakon ìsteka ugovora i sl.); **ìstek** (pokr., istom)
ìstekār (pril., nanovo)
ìstekli (npr. poslije ìsteklōg vremena...)
istelàliti, -tèlālīm (t. obavéstiti)
ìstèliti, ìstelīm (t. natòčiti); prid. trp. ìsteljen
ìstèpsti i **istepsti,** istèpēm, -eš, -ē, mn. istepémo i ìstèpēmo, istepéte i ìstèpēte, istèpū; aor. ìstèpoh, 2. i 3. ìstepe, mn. ìstèposmo...; imperat. ìstèpi; pril. prošl. istèpāv(ši) i ìstepāv(ši); prid. rad. ìstepao, istèpla i ìstepla; prid. trp. istèpen, -ena
ìsterati, -ām (ek., t. ìsplivati)
isterivāc -áča, vok. ìsterivācu (ek.)
isterivàčica (ek.)
isterivalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. isterivalācā (ek.)
isterívati, -tèrujēm (ek., t. deverívati)
ìstesānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ìstèsati, ìstešēm (t. zahùktati); imperat. istèši
istesívati, -tèsujēm (t. deverívati)
ìstéštiti, ìstēštīm (ek., t. dodéliti)
istézati, ìstēžēm (t. gonétati); imperat. istéži; pril. sad. istéžūći
istézavica (vrsta ribarske mreže)
ìstī, ìstā; ìstī istijàcitī; ìstī istòvetnī

ìsticati, ìstičem (prema istáći i istèći; t. prìmicati); imperat. ìstiči; pril. sad. ìstičūći 49 a
ìstiha (pril.) 98 j
ìstija ne nego ìstiha
istijèstiti, istiještīm (ijek., t. dodijèliti)
istímáriti, -tìmarīm (t. obavéstiti)
ìstinabog i **istinàbōg** (pril.)
ìstìnitost, -osti, instr. -osti i -ošću
istinoljùbivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
istinoljubljc
istírati, istīrām (prema tŕti; t. venčávati); imperat. ìstīrāj; pril. sad. istirajūći pored **ìstirati**, istirēm (t. prèzirati); imperat. ìstiri; prid. sad. ìstirući
ìstīsak, -ska, mn. -sci, gen. ìstīsākā pored **ìstisak**, -ska, mn. -sci, gen. ìstisākā
ìstiskati, -am (t. ìsplivati); **istískati**, ìstīskām (t. venčávati)
istīskivati, -tìskujēm (t. deverivati)
ìstisnìna (gaz, količina vode koju istisne brod svojom težinom)
ìstisnūće
ìstisnuti, -ēm (t. pòčinuti); aor. još i: ìstiskoh, 2. i 3. ìstište i ìstište, mn. istiskosmo . . .; prid. rad. i: ìstis(k)ao, -sla
ìstíštati se, -īm se (polako biti ispečen; t. zazvúčati)
ìstizati, ìstižemo (svi stići; t. dòjahati)
ìstjecānje (ijek.) 28
ìstjecati, ìstječēm (ijek., prema ìstéći; t. prìmicati); imperat. ìstječi; pril. sad. ìstječūći 28
ìstjecište (ijek.)
ìstjerati, -ām (ijek., t. ìsplivati)
ìstjerìvāč, -áca, vok. ìstjerivaču (ijek.)
ìstjerivàčica (ijek.)
ìstjerìvalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. istjerìvalācā (ijek.)
ìstjerívati, -tjèrujēm (ijek., t. deverívati)
ìstkati, ìstkam (t. sàtkati)
ìstociljati se, -ām se (t. zaračùnati)
ìstočan i **ìstočan**, -čna; Ìstočnō (Ìstočnō) mōre; istočnomòrskī; ìstočnā (istočna) Srbija; ìstočnā (ìstočnā) Makèdōnija 13 c
ìstočiti, ìstočīm (t. natòčiti)
ìstočkati ne nego ìstačkati
istočnoèvrōpskī 88 e
ìstočnorímskī i **istočnorīmskī**; Ìstočnorīmskō (Ìstočnorīmskō) Cârstvo pored Ìstočnō (Ìstočnō) Rīmskō Cârstvo
ìstočnjačkī i **ìstočnjāčkī**
ìstočnjak i **ìstočnjāk**, vok. -āče, mn. -āci
istodobnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
istodòpcē (pril.)
istòimen 88 b
istoimenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
istok i **ìstok** (strana svijeta; skrać. I); **Ìstok** i **Istok** 13 d (istočne zemlje i narodi); Blìskī ìstok (istok); Dàlekī ìstok (ìstok); Srēdnjī ìstok (ìstok)
ìstòkračan, -čna
ìstòlikōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ìstomēran, -rna (ek.)
ìstomišljenīk, vok. -īče, mn. -īci
ìstomjēran, -rna (ijek.)
ìstòpiti, ìstopīm (t. natòčiti)
ìstòplemenīk, vok. -īče, mn. -īci
ìstoprvcē (pril.)
ìstòričār i **historičar**, vok. -āru i -āre, instr. -ārom i -ārem 44 b
ìstòričārkā i **historičarka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
ìstòrički i **historički**
ìstōrija i **hìstorija** 44 b; 155 i
istorijāt i **historijat**, -áta
ìstōrijskī i **historijskī** 44 b
istoriògraf i **historiògraf**
istoriogràfija i **historiografija**
istoriògrafskī i **historiògrafskī**
ìstorizam i **historizam**, -zma
ìstòrodan, -dna 88 b
ìstòrodnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ìstoskati, -ām (izgurati kola natraške; t. ìsplivati)
ìstosmēran i **istosmēran**, -rna (ek.)
ìstosmjēran i **istosmjēran**, -rna (ijek.)
ìstostrāničan, -čna
ìstòstranōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ìstovār
istovārāč, -áča, vok. ìstovarāču
istovárati (i istovarívati), -vàrāvām (t. obaveštávati)
ìstovarīšte
ìstovariti, -īm (t. zašèćeriti)
istovarìvāč, -áča, vok. ìstovarivāču
istovarivati (i istovarávati), -vàrujēm (t. izjednačívati)
ìstovārnī
istovérac, -rca, vok. ìstoverče, gen. mn. istòvērācā i **ìstòverac**, -vērca, vok. -vērče, gen. mn. istòverācā (ek.)
ìstovēran i **ìstòveran**, -rna (ek.)
ìstòvērka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
ìstòvērnica (ek.)
ìstòvērnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
ìstòvetan, -tna
ìstòvetnōst, -ostì, instr. -osti i -ošću
istòvetovati, -ujēm (t. čemèrikovati)

istovjérac, -rca, vok. istovjerče, gen. mn. istòvjērācā i **istòvjerac**, -vjērca, vok. -vjerče, gen. mn. istòvjerācā (ijek.)
istovjéran i **istòvjeran**, -rna (ijek.)
istòvjērka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
istòvjērnica (ijek.)
istòvjērnik, vok. -iče, mn. -īci (ijek.)
istovjetan ne nego istòvetan i sl.
istòvrēdan, -dna (ek.)
istòvrēdnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
istòvremen (ek. i ijek.)
istòvremenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
istòvrijedan, -dna (ijek.)
istòvrijednōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
istòvrsnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
istòvrstan, -sna
istòznačan, -čna
istòznačnica (sinonim)
istòzvūčan, -čna
istòzvūčnica (homonim)
ístraga, dat. -zi
ístrājan, -jna
ìstrajati, -ēm (t. òstajati); imperat. ìstrāj
istrájnōst, -osti, instr. -ostí i -ošću
Ístranin, mn. -āni 11 b
Ístranka, dat. -ki, gen. mn. -kī 11 b
ìstratiti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. ìstraćen
istrážitelj, instr. -teljem
istražiti, istrāžīm (t. dodéliti)
istraživāč, -áča, vok. istraživāču
istraživačica
istraživāčkī
istraživalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. ìstraživalācā
istraživalačkī
ìstraživati, -trāžujēm (t. deverívati)
istražnī i **istrażnī**
Istŕcati, ìstrčām (t. dočárati)
ìstrčati, istrčīm (t. dotrčati)
ìstrčávati, -trčávām (t. večerávati)
ìstrći v. ìstrgnuti
istrébiti, ìstrēbīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. ìstrēbljen
istrebljávati (i istrebljívati), -trèbljāvām (ek. i ijek., t. večerávati)
istrebljénje (ek. i ijek.)
istrèbljiv (ek. i ijek.)
istrebljívati (i istrebljávati), -trèbljujēm (ek. i ijek., t. deverívati)
ístresak, -ska, vok. ìstrešče, mn. -sci, gen. ìstresākā
istrésati, ìstrēsām (t. venčávati)
ístresine, ìstresīnā (mn. ž. r.)
istrésti i **ìstrēsti**, istrésēm, -ēš..., 3. mn. istrésū; aor. istrésoh, 2. i 3. ìstrēse, mn. istrésosmo...; imperat. istrési; pril. prošl. istrésāv(ši) i ìstrēsāv(ši); prid. rad. ìstresao, istrésla i ìstrēsla; prid. trp. istrésen, -ena pored istrèsen, -èna
ístrešče, -eta; zbir. ìstreščād, -ādi
istrézniti, ìstrēznīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. ìstrēžnjen
ìstrežnjénje (ek. i ijek.)
ìstrgati, -ām (t. isplívati)
istrgnúće
ìstrgnuti (istrći), ìstrgnēm (t. počínuti); aor. još i: ìstrgoh, 2. i 3. ìstrže i ìstrže, mn. ìstrgosmo...; pril. prošl. i: ìstrgāv(ši); prid. rad. i: ìstrgao, -gla
ìstrići, ìstrīžem (t. òstrići)
istrijébiti, ìstrijebīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. ìstrijebljen
istrijèzniti, ìstrijeznīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. ìstriježnjen
ìstriniti, -īm (izmrvíti; t. dòhvatiti)
istŕkati, ìstrčem (t. zavíkati)
istrkívati, -trkujem (t. deverívati)
istŕknuti, ìstrknēm (t. škrgútnuti)
ìstŕljati, ìstrljām (t. dočárati)
ìstrnuti, -ēm (t. počínuti)
istrošenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
istrošiti, ìstrošīm (t. natočiti)
istròvati, ìstrujēm (t. iskòvati)
ìstrti, ìstrēm i ìstarēm (t. sàtrti)
istrúditi, ìstrūdīm (t. dodéliti); prid. trp. ìstrūđen
istrúgati, ìstružem (t. zavíkati); imperat. istrúži
istrugávati, -strùgāvām (t. večerávati)
ìstruhliti ne nego ìstruliti
ìstruhnuti ne nego ìstrunuti
istruliti, -īm (t. dòhvatiti)
istrúniti, ìstrūnīm (t. dodéliti)
ìstrunuti, -ēm (t. počínuti); prid. rad. i: ìstruo, -la
istrúsiti, ìstrūsīm (t. dodéliti); prid. trp. ìstrūšen
ìstruskati se, -ām se (t. ìsplivati)
ìstrzati, -ām (1. otimati, 2. istrgnuti; t. večerati)
istucati, -ām (t. ìsplivati)
istuckati, -ām (t. ìsplivati)
istúći i **ìstūći**, istúćēm, -ēš..., 3. mn. istúkū; aor. istúkoh, 2. i 3. istuče, mn. istúkosmo...; imperat. istúci; pril. prošl. istúkāv(ši) i ìstūkāv(ši); prid. rad. ìstūkao, istúkla i ìstūkla; prid. trp. istúćen, -ena i ìstūćen, -èna
istumáčiti, istumačīm (t. obavéstiti)

istup, gen. mn. ìstūpā
istúpati, ìstūpām (izlaziti iz reda i sl.; t. venčávati); **ìstupati**, -ām (istucati u stupi; t. ìsplivati)
istúpeti, istūpīm (ek., postati tup; t. uštédeti)
istūpiti, istūpīm (1. izići iz reda i sl., 2. učiniti nešto sasvim tupim; t. dodéliti); prid. trp. ìstūpljen
istúpjeti, istúpīm (ijek., postati tup; t. uštédjeti)
istupljívati, -tùpljujēm (t. deverívati)
ìstupnī
istúrati, ìstūrām (t. venčávati)
ìstūrčiti, -īm (t. pròbānčiti)
ìsturenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
isturiti, -īm (t. dòhvatiti)
isturivati, -tùrujēm (t. deverívati)
isturpìjati, -ām (t. zaračùnati)
istùtnjiti se, -īm se (t. zatùtnjiti)
istúžiti se, istūžīm se (t. dodéliti)
isúkati, isučēm (t. zavíkati)
isukávati (i isukívati), isùkāvām (t. večerávati)
isukivati (i isukávati), isùkujēm (t. deverivati)
ìsusovac, -ōvca, vok. -ōvče, gen. mn. isusovaca
ìsusovačkī
isūsenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
isúšiti, ìsūšīm (t. dodéliti)
isušivati, isùsujēm (t. deverívati)
ìsūti, ìspēm (izasuti; t. nàsūti)
isvìlati, isvilām (t. dokònčati)
isvírati, ìsvīrām (t. dočárati)
išakètati, -ām (t. zaračùnati)
išamàrati, -ām (t. zaračùnati)
išarati, ìšarām (t. dočarati)
ìšatírati, išatīrām (dovršiti šatiranje, sjenčenje; t. razočarati)
ìščačkati, -ām (t. ìsplivati)
ìščàhuriti se, -īm se (t. zašèćeriti)
ìščarkati, -ām (t. isplivati)
ìščašenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ìščašénje
ìščašiti, -īm (t. dòhvatiti)
ìščavrljati, -ām (t. zaračùnati)
ìščèhati, -ām (t. dokònčati)
ìščekati, -ām (t. ìsplivati)
ìščekivati, ìščèkujēm (t. deverívati)
ìščeprkati, -ām (t. zaračùnati)
ìščérečiti, -īm (t. upriličiti)
ìščerupati, -ām (t. zaračùnati)
ìščèsati, ìščešēm (t. zahùktati)
ìščèšljati, ìščešljām (t. počèšljati) i ìščèšljām (t. dokònčati)
ìščešljávati, ìščèšljāvām (t. večerávati)
ìščetkati, -ām (t. ìsplivati)
ìščevíljiti, ìščèvīljīm (ìščašiti; t. obavéstiti)
ìščezávati, ìščèzāvaın (t. večerávati)
ìsčeznúće
ìščeznuti, -ēm (t. počínuti); aor. još i: ìščezoh, 2. i 3. ìščeze i ìščeze, mn. ìščezosmo...; pril. prošl. i: ìščezav-(ši); prid. rad. i: ìščezao, -zla 77 c
ìščibúkati, -ām (t. zaračùnati)
ìščìjati, -ām (t. dokònčati)
ìščileti, -īm (ek., t. uštédeti)
ìščiljeti, -līm (ijek., t. uštédjeti)
ìščistiti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. ìščišćen
ìščišćénje
ìščìtati, -ām (t. dokònčati)
ìščlankanōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ìščlankati, -ām (t. dokònčati)
ìščuditi se, -īm se (t. dòhvatiti)
ìščuđávānje
ìščuđávati se, -čùđavām se (t. večerávati) 61 a 2
ìščùpati, -ām (t. dokònčati)
ìščupkati, -ām (t. ìsplivati)
ìšćakúlati se, -ām se (t. zaračùnati)
ìšćáskati se, ìšćāskām se (t. dočárati) i **ìšćaskati se**, -ām se (t. ìsplivati)
ìšćerètati se, -ām se (t. zaračùnati)
ìšćèsmati, -ām (načiniti ćesme, šuplјike; t. dokònčati)
ìšćil, gen. mn. ìšćīlā
ìšćućati, -īm (izvjetriti; t. zazvučati)
ìšćuškati, -ām (t. ìsplivati)
ìšétati, ìšetām (t. dočárati) i ìšećem (t. zavíkati); imperat. ìšētāj i ìšéći
ìšibati, -ām (t. ìsplivati)
ìšijas (bolest)
ìšijasnī
ìškolovati, -ujēm (t. òbradovati)
ìškopiti, ìškopīm (t. natòčiti)
ìškrbati, -ām (t. ìsplivati)
ìšmŕkati, ìšmŕčēm (t. zavíkati)
ìšokčiti, ìšokčīm (t. natòčiti)
ìšópati, ìšopām (t. dočárati)
ìšta, ìčega, ìčemu, instr. ìčīm 91 d
ìštampati, -ām (t. ìskārtati)
ìštem v. ìskati
ìštèniti, ìštenīm (t. natòčiti)
ìštetiti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. ìštećen
ìštípati, ìštīpām (t. dočárati) i ìštīpljēm (t. zavíkati); imperat. ìštīpāj i ìštiplji
ìšto v. ìšta
ìštŕcati, ìštŕcām (t. dočárati)
ìštrcávati, ìštrcāvām (t. večerávati)
ìštrcnuti, ìštrcnēm (t. škrgútnuti)
išúljati se, išūljām se (t. dočarati)
išúnjati se, išūnjām se (t. dočárati)
išupljìkati, -ām (t. zaračùnati)
išúpljiti, išūpljīm (t. dodéliti)

Ìtalija (i Tâlija, u nar. pj.) 11 c; 46 h
Ìtalijān i **Talìjan**, -āna, vok. Ìtalijāne i Tālijane
Italijānka i **Talìjanka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
italijānskī i **talìjanski**
ìtd. (skraćeno za i tako dalje) 143 d
i te kākav, -kva, -kvo 91 i
i te kāko (pril.)
i te kolik pored **i te kolik**, -ika; odr. **i te kolikī** i **i te kolikī** 91 i
i te kōliko, i te kōliko i **i te koliko** (pril.)
Itjem (Huitième) 169 b
itko i **īko**, īkoga, dat. īkom(-e, -u), instr. īkīm 91 d
iukoliko (pril.); **i ukoliko** 98 b
Iv (Eve) 171 f
Ìvan; Ìvan bez Zèmljē 12; Ìvan Grôznī; Ìvan-planina; ivanplānīnskī 6 a; 6 b
Ìvana; Ìvana Bŕlić-Mažùranić, gen. Ìvanē Bŕlić-Mažùranić 87 j
ìvan-cvêt, ìvan-cvētovi (ek.)
ivan-cvijet, mn. ivan-cvjētovi (ijek.) 87 h
Ivánčević (prezime)
ivančica (cvijet); **Ìvančica** (gora; ime) 9 c; 65 a 4
Ivančić (prezime); **Ivánčić** (dem. od Ìvan) 52 a 8
Ìvanić (prezime); Ìvanić-Grād (selo); Ìvanić-grād (stara tvrđava) 87 b; Ìvanić-Klōštar, gen. Ìvanić-Klōštra (ali: Klōštar Ìvanić, gen. Klōštra Ìvanića)
ìvanićgradskī
ivanićkloštarskī
Ìvanka, dat. Ìvanki 65 a 3
Ivánkin 65 a 3
ìvānkovačkī (prema Ìvānkovo i Ìvānkovac)
Ìvanov 10 a; **Ivanov** 167
ivanovačkī
Ìvanskā, dat. Ìvanskōj
ivanjača (jabuka)
Ìvanja Rijèka, dat. Ìvanjōj Rijèci (selo)
Ìvanjdān 15 a
ìvanjdānskī
Ìvanjičanin, mn. -āni (čovjek iz Ìvanjice)
Ìvanjičānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
ìvanjičkī
Ìvanjskā, dat. Ìvanjskōj
ivanjskī; Ìvanjskī Bòk (selo)
ivérak, -rka, mn. -rci, gen. ìvērākā
ivèrčić
ìvērka, dat. -ci, gen. mn. ìverākā
ìvičast
ìvičēnje
ivičica
Ìvičić
Ìvičin
ìvičiti, -īm (t. nādničiti)
ivičnī
ìvičnjāk, mn. -āci
ìvić (dem. od ìva); **Ìvić** (prezime); **Ivić** (ime)
ìvīk, -ika, mn. -ici
Ìvin (prema Ìva i Ìvo, gen. Ìvē); **Ivin** (prema Ìva)
Ìvka, dat. -ki
Ìvkin
Ivory (Ajvori) 171 f
Ìvov (prema Ìvo, gen. Ìva)
iza 80 a
izabírati, izàbīrām (t. večeravati) pored **izàbirati**, izàbirēm (t. rasprostirati)
izabránīk, -íka, vok. ìzabraníče, mn. -ici
izabrati, izàberēm, -eš..., 3. mn. izàberū pored izabèrēm, -ēš, -ē, ìzaberémo i izabèrēmo, izaberéte i izabèrēte, izabèrū; aor. izàbrah, 2. i 3. ìzabrā i izàbra, mn. izàbrasmo...; imperat. izabèri; pril. prošl. izàbrāv(ši); prid. rad. ìzabrao, -āla; prid. trp. ìzabran
izáći i **izàći**, izāđēm, -ēš..., 3. mn. izāđū; aor. izáđoh, 2. i 3. izáđe i izàđe, mn. izáđosmo...; imperat. izáđi; pril. prošl. izášāv(ši) i izašāv(ši); prid. rad. izášao i ìzašao, izášla i ìzašla
izađenuti, -ēm (ek., t. onèsvesnuti; isp. i izàdesti)
izađesti (ek.), izàdedēm, -ēš..., 3. mn. izàdedū; aor. izàdedoh, izàdede... pored izàdeh, izàde...; imperat. izàdedi; pril. prošl. izàdēv(ši); prid. rad. izàdeo, -la; prid. trp. izadèven, -ena pored izàdet
ìzàdeti i **izàdesti** (ek.)
izàdirati, izàdirēm (t. raspròstirati)
izàdjenuti, -ēm (ijek., t. onèsvesnuti; isp. i izàdjesti)
izàdjesti (ijek.), izàdjedēm, -ēš..., 3. mn. izàdjedū i izàdijēm, -ēš..., 3. mn. izàdijū; aor. izàdjedoh, izàdjede... pored izàdjeh, izàdje...; imperat. izàdjedi i izàdīj; pril. prošl. izàdjēv(si); prid. rad. izàdio, izàdjela; prid. trp. izadjèven, -ena pored izàdjet
izàdjeti i **izàdjesti** (ijek.)

izàdrēti (ek.), ìzadrēm, -ēš..., 3. mn. ìzadrū; aor. izàdrēh, 2. i 3. ìzadrē, mn. izàdrēsmo...; imperat. izàdri; pril. prošl. izàdrȋv(ši) i izàdrēv(ši); prid. rad. ìzadro, ìzadrla; prid. trp. ìzadrt

izadrijeti (ijek.), izadrēm, -ēš..., 3. mn. ìzadrū; aor. izàdrijeh, 2. i 3. ìzadrije, mn. izàdrijesmo...; imperat. izàdri; pril. prošl. izàdrȋv(ši) i izadrijev(ši); prid. rad. ìzadro, ìzadrla; prid. trp. ìzadrt

izagnànīk, -ika, vok. ìzagnaniče, mn. -ici

Ìzāk, vok. Ìzače i **Ìsāk**, vok. Ìsače

izàmleti (ek.), izàmeljēm, -ēš..., 3. mn. izàmeljū; aor. izàmleh, izàmle...; imperat. izamèlji; pril. prošl. izàmlēv(ši); prid. rad. izàmleo, -la; prid. trp. izamlèven, -ènа pored izàmlet

izàmljeti (ijek.), izàmeljēm, -ēš..., 3. mn. izàmeljū; aor. izàmljeh, izàmlje...; imperat. izamèlji; pril. prošl. izàmljēv(ši); prid. rad. izàmlio, izàmljela; prid. trp. izamljèven, -ènа

izàmrēti (ek.), izamrēm (t. izùmrēti)

izàmrijeti (ijek.), ìzamrēm (t. izùmrijeti)

ìzanđālōst, -osti, instr. -osti i -ošću

izanđati, -ām (t. dokončati)

izapírati, izàpīrām (t. večerávati) i **izàpirati**, izàpīrēm (t. rasprostírati)

izàprati, izàperēm, -ēš..., 3. mn. izàperū pored izapèrēm, -ēš, -ē, izaperémo i izapèrēmo, izaperéte i izapèrēte, izapèrū; aor. izàprah, 2. i 3. ìzaprā i izàpra, mn. izàprasmo...; imperat. izapèri; pril. prošl. izàprāv(ši); prid. rad. ìzaprao, -āla; prid. trp. ìzaprān

izàseći (ek.), izaséčēm, -ēš..., 3. mn. izasékū; aor. izàsekoh, 2. i 3. ìzasēče, mn. izàsekosmo...; imperat. izaséci; pril. prošl. izàsekāv(ši); prid. rad. izàsekao, -kla; prid. trp. izàsečen, -ena pored izasèčen, -ènа

izàsipati, izàsipām (t. otpòzdravljati) i izàsipljēm (t. kalàjisati); imperat. izàsipāj i izàsiplji; pril. sad. izàsipajūći i izàsipljūći

izàsjeći (ijek.), izasijèčem, -ēš..., 3. mn. izasijèkū; aor. izàsjekoh, 2. i 3. ìzasiječe, mn. izàsjekosmo...; imperat. izasijèci; pril. prošl. izàsjekāv(ši); prid. rad. izàsjekao, -kla; prid. trp. izàsječen, -ena pored izasjèčen, -ènа

izaslànīk, -íka, vok. izaslaniče, mn. -ici

izàslati, izàšaljēm i izašljēm (t. razàslati)

izàsobicē (pril.)

izastópcē (pril.)

ìzašto (pril.; drugo je: i za što)

izàtkati, izàtkām, -aš, -ā, izatkámo i izàtkāmo, izatkáte i izàtkāte, izàtkajū pored izatkēm, -ēš..., 3. mn. ìzatkū i ìzačem, -ēš..., 3. mn. ìzačū; aor. izàtkah, 2. i 3. ìzatkā i izàtka, mn. izàtkasmo...; imperat. izàtkāj; pril. prošl. izàtkāv(ši); prid. rad. ìzatkao, -āla; prid. trp. ìzatkān

ìzatrkē i **ìzātrkē** (pril.)

izàvreti, izàvrīm (t. uzávreti)

ìzazāđa (pril., zast., straga)

izazivāč, -áča, vok. ìzazivāču

izazivačkī

izažeti (srpom), ìzažnjem, -ēš..., 3. mn. ìzažnjū i izàžanjēm, -ēš..., 3. mn. izàžanjū; aor. izàžeh, izàže... i izàžnjeh, izažnje...; imperat. izàžnji i izažànji; pril. prošl. izàžēv(ši) i izàžnjev(ši); prid. rad. izàžeo, -la i izàžnjeo, -la; prid. trp. izažnjeven, -ènа pored ìzazēt

izažēti (iscijediti), izažmēm, -ēš..., 3. mn. ìzažmū; aor. izàžēh, 2. i 3. ìzažē, mn. izàžēsmo...; imperat. izàžmi; pril. prošl. izàžēv(ši); prid. rad. ìzažeo, -ēla; prid. trp. ìzazēt

izbàvilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. izbàvilācā

izbàvilačkī

izbàvitēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī

izbàvljāč, -áča, vok. ìzbavljāču

izbéciti, ìzbečīm (t. dodéliti)

izbečívati, -bèčujēm (t. deverívati)

ìzbeći v. izbegnuti

izbegávati, -bègāvām (ek., t. večerávati)

ìzbeglica (ek.)

ìzbegličin (ek.)

ìzbegličkī (ek.)

ìzbegličtvo (ek.)

ìzbegnuti (izbeći), ìzbegnēm (ek., t. pòčinuti); aor. još i: ìzbegoh, izbeže i ìzbeže, mn. ìzbegosmo...; pril. prošl. i: izbegav(ši); prid. rad. i: ìzbegao, -gla

izbéleti, izbélīm (ek., postati bijel; t. uštédeti)

izbéliti, izbēlīm (ek., učiniti bijelim; t. dodéliti)

izbeljénje (ek., prema izbéleti i izbéliti)

izbèsneti se, izbèsnīm se (ek., t. dolèteti)

izbèzūmljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću

ìzbežan, -žna (ek.)

izbéžati, izbéžīm (ek., t. dotrčati)

izbéživ i **izbéžljiv** (ek.)

izbéživōst i **izbéžljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)

ìzbežnost, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
izbičèvati, izbičujem (t. otputòvati); prid. trp. ìzbičevān
izbìjač, -ača, vok. ìzbijaču
izbijèliti, ìzbijelīm (ijek., učiniti bijelim; t. dodijèliti); prid. trp. izbijeljen
izbijèljeti, izbijèlīm (ijek., postati bijel; t. poblijèdjeti); prid. rad. izbijèlio, izbijèljela
ìzbirač, -áča, vok. ìzbirāču
izbiràčica
izbirāčkī
ìzbirak, -írka, mn. -írci, gen. ìzbirākā
izbìrati, izbīrām (t. venčávati) pored **ìzbirati**, izbirēm (t. prèzirati)
izbìrljivac, -ívca, vok. -ívče, gen. mn. izbirljìvācā
izbirljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
izbirnjača
ìzbiti, ìzbijēm, -eš..., 3. mn. ìzbijū; aor. ìzbih; 2. i 3. ìzbi, mn. ìzbismo...; imperat. ìzbīj; pril. prošl. ìzbīv(ši); prid. rad. izbio, -la; prid. trp. izbijen, -ena pored ìzbīt
izbjeći v. ìzbjegnuti
ìzbjegavati, -bjègāvām (ijek., t. večerávati)
ìzbjeglica (ijek.)
ìzbjegličin (ijek.)
ìzbjegličkī (ijek.)
ìzbjegličtvo (ijek.)
ìzbjegnuti (izbjeći), ìzbjegnēm (ijek., t. pòčinuti); aor. još i: izbjegoh, ìzbježe i ìzbježe, mn. ìzbjegosmo...; pril. prošl. i: ìzbjegāv(ši); prid. rad. i: izbjegao, -gla
izbjeljénje (ijek., prema izbijèliti i izbijèljeti)
izbjèsnjeti se, izbjèsnīm se (ijek., t. dolètjeti)
ìzbježan, -žna (ijek.)
izbježati, izbježīm (ijek., t. dotrčati)
izbjèziv i **izbjèzljiv** (ijek.)
izbjèzivōst i **izbjèžljivost**, -osti, instr. -osti i -ošću
ìzbježnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
izblebetati, ìzblèbećēm, -eš..., 3. mn. izblèbećū; aor. izblebètah, 2. i 3. ìzblebetā i izblebèta, mn. izblebètasmo...; imperat. izblebèći; pril. prošl. izblebètāv(ši); prid. rad. ìzblebetao, -āla i izblebètao, -la; prid. trp. ìzblebetān
izblédeti, -īm (ek., t. uštédeti)
ìzblijèdjeti, -dīm (ijek., t. poblijèdjeti)
ìzblīza i **ìzbliza** (pril.) 98 j
ìzbliže i **ìzbliže** (pril.) 98 j
ìzbljuvak, -ūvka, mn. -uvci, gen. ìzbljuvākā
ìzbocenōst i **ìzbōcenōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
ìzbočina
ìzbòčīti, ìzbočīm (t. natòčiti) i **izbóčīti**, ìzbočīm (t. dodéliti)
izbočívati, izbòčujem (t. deverívati)
izbòleti, izbòlī (ek., t. dolèteti)
izbòljcīti, izbòlī (ijek., t. dolètjeti)
ìzbōrnīčkī
ìzbornīk, vok. -íče, mn. -īci
ìzbornost i **izbornost**, -osti, instr. -osti i -ošću
ìzbranīčkī i **izbránīčkī**
ìzbranīk, vok. -íče, mn. -īci i **izbránīk**, -íka, vok. izbraníče, mn. -íci
ìzbrati, ìzberēm, -eš..., 3. mn. izberū pored izbèrēm, -eš, -ē, izberémo i izbèrēmo, izberéte i izbèrēte, izbèrū; aor. izbrah, 2. i 3. ìzbrā i ìzbra, mn. izbrasmo...; imperat. izbèri; pril. prošl. izbrāv(ši); prid. rad. ìzbrao, -āla; prid. trp. ìzbran
ìzbrazdānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
izbrázditi, ìzbrāzdīm (t. dodéliti); prid. trp. ìzbrāžđen
ìzbrežak, -ška, mn. -šci, gen. ìzbrežākā (ek. i ijek.)
ìzbrijati, ìzbrijēm (t. òbrijati)
ìzbroćine, ìzbroćīnā (mn. ž. r.)
izbròjati, izbròjīm (t. dotrčati); imperat. ìzbrōj; prid. trp. ìzbrojān
izbròjīti, ìzbrojīm (t. natòčiti); imperat. ìzbrōj; prid. trp. izbrojen
ìzbúćiti, ìzbūcīm (izbuljiti; t. dodéliti)
izbúditi, ìzbūdīm (t. dodéliti); prid. trp. ìzbūđen
izbùkteti, izbùktīm (ek., t. dolèteti)
ìzbùktjeti, izbùktīm (ijek., t. dolètjeti)
ìzdāh, ìzdāha, mn. ìzdāsi, gen. ìzdāhā
ìzdahnúće
ìzdàhnuti, izdahnēm (t. nadàhnuti)
ìzdàhtati se, izdašćēm se (t. zahùktati)
ìzdaja 46 b
ìzdajica, vok. ìzdajico i ìzdajice 46 b
ìzdajičin
ìzdajničin
ìzdajničkī
ìzdajnīk, vok. -íče, mn. -īci
ìzdajništvo, gen. mn. izdajnīštava
izdalèka (pril.) 98 j
ìzdalje i **ìzdalje** (pril.)
ìzdanak, -ānka, mn. -ānci, gen. izdanaka
izdánje; divot-izdánje
ìzdāšnost, -osti, instr. -osti i -ošću
izdátak, -tka, mn. izdáci, gen. izdātāka 66 c
ìzdàvāč, -áča, vok. ìzdavāču

izdavačica
izdávačkī
izdavalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. izdàvalācā
izdàvalački
izdávati, izdājēm (t. gonétati); imperat. izdáji; pril. sad. izdájūći
izdávna i **izdávna** (pril.)
izdáždeti se, izdáždī se (ek, t. dolèteti) i **izdažditi se**, izdaždī se (t. dòhvatiti)
izdáždjeti se, izdáždī se (ijek., t. dolètjeti) i **izdažditi se**, izdaždī se (t. dohvatiti)
izdéjstvovati, -ujēm (ek.)
izdèklamovati, izdèklamujēm, -eš . . ., 3. mn. izdèklamujū; aor. izdèklamovah, 2. i 3. izdeklamovā i izdèklamova, mn. izdèklamovasmo . . .; imperat. izdèklamūj; pril. prošl. izdèklamovav(ši); prid. rad. izdèklamovao, -la; prid. trp. izdèklamovān
izdelati, -ām (ek., t. ìsplivati)
izdéliti, izdēlīm (ek., t. dodéliti)
izdeljati, izdeljām (ek., t. isplivati)
izdeljávati, -dèljāvām (ek., t. večerávati)
izdeljívati, -dèljujēm (ek., t. deverívati)
izdenuti, izdenēm (ek., t. pòčinuti; isp. i izdesti)
izdèrilēska (ek.)
izdèrilijeska (ijek.)
izdesti, izdedēm (ek., t. zàdesti)
izdeti i **izdesti** (ek.)
izdévati, izdēvām (ek., t. venčávati)
izdignuti (izdići), izdignēm (t. počinuti); aor. još i: izdigoh, izdiže i izdiže, mn. izdigosmo . . .; pril. prošl. i: izdigāv(ši); prid. rad. i: izdigao, -gla
izdijèliti, izdijelīm (ijek., t. dodijèliti)
izdijèvati, izdijevām (ijek., t. nadijèvati)
izdirīnčīti i **izdirīndžiti**, -īm (t. podèvōjčiti)
izdjéjstvovati, -ujēm (ijek.)
izdjelati, -ām (ijek., t. ìsplivati)
izdjeljati, izdjeljām (ijek., t. ìsplivati)
izdjeljávati, -djèljāvām (ijek., t. večerávati)
izdjeljívati, -djèljujēm (ijek., t. deverívati)
izdjenuti, izdjenēm (ijek., t. pòčinuti; isp. i izdjesti)
izdjesti, izdjedēm i izdijēm (ijek., t. zàdjesti)
izdjeti i **izdjesti** (ijek.)
izdno (prijedl.)
izdòjiti, izdojīm (t. natòčiti); imperat. izdōj
izdrēti, izdrēm (ek., t. ràzdrēti)
izdrijeti, izdrēm (ijek., t. ràzdrijeti)
izdrljānčiti, -īm (izmoliti, pogrd.; t. podèvōjčiti)
izdržljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
izdubak, -pka, mn. -pci, gen. izdubākā
izdúbenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
izdúbiti, izdūbīm (izdupsti; t. dodéliti); prid. trp. izdūbljen
izdūbljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
izdubljénje
izdubijívati, izdùbljujēm (t. deverívati)
izdubòka (pril.)
izdúhati, izdūšēm (t. zavikati) i **izdúvati**, izdūvām (t. dočárati) i **izdúvati**, izdūvām (t. dočárati); imperat. izduši, izdūhāj i izdūvāj
izdúpsti i **izdūpsti**, izdúbēm, -eš . . ., 3. mn. izdúbū; aor. izdúboh, 2. i 3. izdūbe, mn. izdúbosmo . . .; imperat. izdúbi; pril. prošl. izdubav(ši) i izdūbāv(si); prid. rad. izdūbao, izdúbla i izdūbla; prid. trp. izdúben, -ena pored izdùben, -ena
izdúvati, izdūvām i **izdúhati**, izdūhām (t. dočárati) i izdūšem (t. zavíkati)
izdvàjāč, -āča, vok. izdvajaču
izdvojenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
izdvojiti, izdvojīm (t. natòčiti); imperat. izdvōj
īzēd, īzēdi (ek., trava od izēdi)
izesti, izedēm (ek., bolje ìzjesti)
izeša, gen. mn. izēšā (ek., bolje ìzješa)
izešan, -šna (ek., bolje ìzješan)
izešnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek, bolje ìzješnōst)
ìzēti, ìzmēm (zast., izvaditi; t. ùzēti)
izginúće
izglačānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
izglačati, -ām (t. dokončati)
izgladiti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. ìzglađen
izglàdnelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
izglàdneti, -īm (ek., postati gladan, iznemoći od gladi; t. dolèteti)
izglàdniti, izgladnīm (učiniti koga gladnim; t. natòčiti); prid. trp. ìzgladnjen
izglàdnjeiōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
izglàdnjeti, -nīm (ijek., postati gladan, iznemoći od gladi; t. dolètjeti)
izgladénje
izgladívati, -glàđujēm (t. deverívati)
izglāsa (npr. vikati) 98 l
izgìodati, ìzglođēm (t. zahuktati); imperat. ùzglōđi
izgmizati, ìzgmižēm (t. dòjahati); imperat. ìzgmiži

ìzgnānīčkī i ìzgnānīčkī
ìzgnanık, -íka, vok. ìzgnaníče, mn. -íci i **ìzgnanīk**, vok. -ıče, mn. -īci
ìzgnati, ìzgnām, -āš, -ā, izgnámo i ìzgnāmo, izgnáte i ìzgnāte, izgnajū; aor. ìzgnah, 2. i 3. ìzgna i ìzgna, mn. ìzgnasmo...; imperat. ìzgnāj; pril. prošl. izgnāv(ši); prid. rad. ìzgnao, -la; prid. trp. ìzgnan
izgnjéčiti, izgnjēčīm (t. dodéliti)
ìzgnjiti, ìzgnjijēm (t. sàgnjiti)
izgònjāč, -áča, vok. ìzgonjaču
ìzgorēl, ìzgorēli (ek.)
izgòrelica (ek.)
izgòrelina (ek.)
izgòrelòst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
izgòreti, izgòrīm (ek., t. dolèteti)
izgòretina (ek.)
izgorévati, -gòrēvām (ek., t. večerávati)
ìzgorijel, ìzgorijeli (ijek.)
izgorijèvati, -gòrijevām (ijek., t. preodijèvati)
izgòrjelica (ijek.)
izgòrjelina (ijek.) 33
izgòrjelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
izgorjeti, izgòrīm (ijek., t. dolètjeti) 26 b 3
izgòrjetina (ijek.)
izgovòrljiv
izgovòrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
izgrāditi, ìzgrādīm (t. dodéliti); prid. trp. izgrāđen
izgrādnja i **ízgrādnja**
izgrādenōst, -osti, instr. -ostì i -ošću
izgrađívāč, -áča, vok. ìzgrađivaču
izgrađívati, -gràđujēm (t. deverívati)
izgrčiti, -īm (izgužvati; t. dòhvatiti)
izgrdíti, izgrdīm (t. dodéliti); prid. trp. ìzgrđen
izgrednīčkī
ìzgrednīk, vok. -īče, mn. -īci
izgrejati, izgrejēm (ek., t. òbrijati); imperat. ìzgrēj
izgrejávati, -grèjāvām (ek., t. večerávati)
izgrèpsti i **ìzgrepsti**, izgrèbēm (t. ogrèpsti)
izgrévati, ìzgrēvām (ek., t. venčávati)
ìzgrijati, izgrijēm (ijek., t. òbrijati); imperat. ìzgrīj
izgrijávati, -grijāvām (ijek., t. večerávati)
izgrijèvati, izgrijevām (ijek., t. nadijèvati)
ìzgriskati, -ām (t. ìsplivati)
ìzgristi, izgrízēm, -ēš..., 3. mn. izgrízū; aor. ìzgrizoh, 2. i 3. ìzgrīze, mn. ìzgrizosmo...; imperat. izgrízi; pril. prošl. izgrizāv(ši); prid. rad. izgrizao, -zla; prid. trp. izgrìzen, -ena i izgrìzen, -ėna
izgŕmeti se, -īm se (ek., t. dolèteti) i **izgŕmeti se**, -īm se (t. uštédeti)
izgŕmjeti se, -mīm se (ijek., t. dolètjeti) i **izgŕmjeti se**, -mīm se (t. uštédjeti)
ìzgrtati, izgrćēm (t. prìmicati); imperat. izgrći; pril. sad. izgrćūći
izgrúhati, izgrūhām i **izgrúvati**, izgrūvām (t. dočárati)
izíći i **izíći**, izīđēm (t. izáći) 54 c
izídati, izīdām (t. dočárati) i ìzīđēm (t. zavíkati); imperat. ìzīdaj i izíđi
izidívati, izìđujēm (t. deverívati)
ìzijed, ìzijedi (ijek., tráva ōd ìzijedi)
ìziješan ne nego izješan
ìzim (prijedl., zast.; bolje ōsim)
izìskati, izištēm (t. zahùktati); imperat. ìzišti
izíti, izīdēm ne nego izíći, izáći
ìzjahati, izjašēm (t. dòjahati)
izjahívati, -jàhujēm (t. deverívati)
ìzjalōvče, -eta
izjanjiti i **izjagnjiti**, -īm (t. dòhvatiti)
izjašiti ne nego izjahati
izjaúkati, izjàučēm (t. izblebètati); imperat. izjaúči i **izjaúkati**, ìzjàūcēm (t. zaurlíkati); imperat. izjaúči pored **izjàukati**, izjàučēm (t. ožigosati); imperat. izjaúči
izjed, ìzjeda, gen. mn. ìzjēdā
izjédati, izjēdām (t. venčávati)
izjedina
izjedìpōgača
izjéditi se, izjēdīm se (t. dodéliti)
ìzjedna (pril.)
izjednačávati (i izjednačívati), -dnāčavām (t. obaveštávati)
izjednačénje
izjednáčiti, -jèdnāčīm (t. obavéstiti)
izjednáčivati (i izjednačávati), izjednàčujēm, -ēš..., 3. mn. izjednàčujū; imperf. izjednàčīvāh, -āše...; aor. izjednačívah, 2. i 3. izjednačíva i ìzjednačīvā, mn. izjednačívasmo...; imperat. izjednàčūj; pril. sad. izjednàčujūći; pril. prošl. (po)ìzjednačívāv(ši); prid. rad. izjednačívao, -la; prid. trp. izjednàčīvān
izjelica (ijek.)
izjesti, ìzjedēm (ijek., t. pòjesti)
ìzješa, gen. mn. ìzjēšā (ijek.)
izješan, -šna (ijek.)
ìzješnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)

ìzjutra (pril.)
izlāgāč, -áča, vok. ìzlagāču
izlagāčica
iziápeti ne nego ishlāpetì
izlazak, -ska, mn. -sci, gen. ìzlazākā
izlečénje (ek.)
iziéčiti, ìzlēčīm (ek., t. dodéliti)
izlèčiv i **izlèčljiv** (ek.)
izlečivati, -lèčujēm (ek., t. deverivati)
izlèčivōst i **izlèčljivōst**, -osti, ìnstr. -osti i -ošću (ek.)
izléći i **izleći**, ìzléžem, -ēš..., 3. mn. ìzlégū; aor. izlégoh, 2. i 3. ìzleže, mn. izlégosmo...; imperat. izlézi; pril. prošl. izlégāv(si) i ìzlēgāv(si); prid. rad. ìzlēgao, izlégla i ìzlēgla; prid. trp. izléžen; **izleći**, ìzlegnēm (ek., pokr., izići; t. nàleći)
izlémati, izlēmām (ek. i ijek., t. dočárati)
izléniti se, ìzlēnīm se (ek., t. dodéliti)
izlépiti, ìzlēpīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. izlēpljen
izlepljivati, -lèpljujēm (ek., t. deverivati)
izlesti (ek., pokr., izići), ìzlezēm, -ēš..., 3. mn. ìzlezū; aor. ìzlezoh, 2. i 3. izleze i ìzleze, mn. ìzlezosmo...; imperat. izlezi; pril. prošl. izlezāv(ši); prid. rad. ìzlezao, -zla
izleškivati se, -lèškujēm se (t. deverivati)
izlétati, ìzlēćēm (ek., t. gonétati)
izlèteti, -īm (ek., t. dolèteti)
izletiti se, -īm se (ek., prema lèto; t. dòhvatiti)
izlètjeti, -tīm (ijek., t. dolètjeti)
izletnīčkī
izletnīk, vok. -īče, mn. -īci
iziévati, izlēvām (ek., pored izlivati; t. venčávati)
izlijèčiti, ìzliječīm (ijek., t. dodijèliti)
izlijèmati ne nego izlémati
izlijèniti se, izlijenīm se (ijek., t. dodijèliti)
izlijèpiti, izlijepīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. ìzlijepljen
izlijètati, izlijećēm (ijek., t. salijètati)
izlijèvati, ìzlijevām (ijek., pored izlivati; t. nadijèvati)
ìzlika, dat. -ci
izlišnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
izliti, ìzlijēm (t. nàlīti)
izliv, gen. mn. ìzlīvā (ek. i ijek.)
izlivati, izlīvām (ek. i ijek., t. venčávati)
izlīzānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
izlog, mn. -zi, gen. ìzlōgā
izlòkati, ìzločēm (t. zahuktati); imperat. izlòči pored **izlókati**, izlōčēm (t. zavikati); imperat. izlóči
izlomljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ìzložak, -ška, mn. -šci, gen. ìzložaka (izloženi predmet)
izložba, gen. mn. ìzložābā
izloženōst, -osti, instr. -osti i -ošću
izlučak, -čka, mn. -čci, gen. ìzlučaka
izlučénje
izlučina
izlučiti, ìzlūčīm (t. dodéliti)
izlučivati, -lùčujēm (t. deverivati)
izlučnī
izlúdeti, izlúdīm (ek., postati posve lud; t. uštédeti)
izlúditi, ìzlūdīm (prevariti, zaluditi koga; t. dodéliti); prid. trp. ìzlūđen
izlúdjeti, izlúdīm (ijek., postati posve lud; t. uštédjeti)
izludžba, gen. mn. ìzludžaba (zast.; bolje izlučénje)
izlječénje (ijek., prema izlijèčiti)
izljèčiv i **izljèčljiv** (ijek.)
izlječivati, -ljèčujēm (ijek., t. deverívati)
izljèčivōst i **izljèčljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
izljeći, ìzljegnēm (ijek., pokr., ìzići; t. nàljeći)
izljepljivati, -ljèpljujēm (ijek., t. deverivati)
izljesti (ijek., pokr., izići), ìzljezēm, -ēš..., 3. mn. ìzljezū; aor. izljezoh, 2. i 3. izljeze i ìzljeze, mn. ìzljezosmo...; imperat. ìzljezi; pril. prošl. ìzljezāv(ši); prid. rad. izljezao, -zla
izljetiti se, -īm se (ijek., prema ljèto; t. dòhvatiti)
izljev, gen. mn. ìzljēvā (ijek., pored ìzliv)
izljubiti, izljūbīm (t. dodéliti); prid. trp. ìzljūbljen 78 a
izljúštiti, ìzljūštīm (t. dodéliti); prid. trp. ìzljūšten
izljútiti, ìzljūtīm (t. dodéliti); prid. trp. ìzljūćen
izmáciti, ìzmācīm (t. dodéliti)
izmāći i **izmaći** v. izmàknuti
izmađijati, -ām (t. zaračùnati)
izmahivati, -màhujēm (t. deverivati)
izmahnítati, -màhnītām (t. razočárati) i **izmahnitati**, -ām (t. zaračùnati)
izmáhnuti, ìzmāhnēm (t. škrgútnuti)
izmak, mn. -ci, gen. mn. ìzmākā

izmàknuti (izmàći i ìzmaći), ìzmaknēm (t. nadàhnuti); aor. još i: izmàkoh, 2. i 3. izmàče i izmače, mn. izmàkosmo...; pril. prošl. ì: izmàkāv(ši) i ìzmakāv(ši); prid. rad. i: ìzmakao, izmàkla i ìzmakla
ìzmala; izmalena (pril.) 98 j
izmástiti, ìzmāstīm (t. dodéliti); prid. trp. ìzmāšćen i ìzmašten
izmašíčkē (pril., sa zamahom, npr. baciti)
izmeče, -eta (dem. od ìzmet)
izmećār, -ára, vok. ìzmećāru ì -are (sluga)
izmećárica
izmećáriti, izmèćārīm (t. krijumčáriti)
izmècārka, dat. -ki gen. mn. -kī
izmed (prijedl., bolje između)
između (prijedl.) 99
ìzmena, gen. mn. ìzmēnā (ek.)
Izména 155 p
izmèncē (ek., pril.)
izmenicē (ek., pril.)
izmeničan, -čna (ek.)
izmenit (ek.)
izméniti, ìzmēnīm (ek., t. dodéliti)
izmènijiv i **izmènjiv** (ek.)
izmènijivōst i **izmènjivōst,** -osti, ìnstr. -osti ì -ošću (ek.)
izménjati, ìzmēnjām (ek., t. dočárati)
izmènjiv i **izmènijiv** (ek.)
izmenjívati, -mènjujēm (ek., t. deverivati)
izmènjivōst ì **izmènijivōst,** -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
ìzmera (ek.)
izmēran, -rna (ek.)
izmeriti, -īm (ek., t. dòhvatiti)
izmèrljiv (ek.)
izmèrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
izmésiti, ìzmēsīm (ek., t. dodéliti)
izmèsti i **ìzmesti,** izmètēm (metlom iščistiti; t. pomèsti); **izmésti** i **ìzmēsti,** izmétēm (izmutiti; t. zamésti)
izmésati, ìzmešām (ek., t. dočárati)
izmetak, -tka, vok. ìzmeče, mn. ìzmeci, gen. ìzmetākā
izmètati, ìzmećēm (t. blebètati)
izmetnúće
izmicati, izmičēm (t. prìmicati)
izmijèniti, izmijenīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. ìzmijenjen
izmijènjati, ìzmijenjām (ijek., t. pomijèšati)
izmijésiti, ìzmijesīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. ìzmiješen
izmijèšati, ìzmiješām (ijek., t. pomijèšati)
izmileti, izmílīm (ek., t. uštédeti)
izmīljeti, izmilīm (ijek., t. ustédjeti)
izminúće
izmišljač, -áča, vok. ìzmišljāču
ìzmjena, gen. mn. ìzmjēnā (ijek.)
izmjencē (ijek., pril.)
izmjenicē (ijek., pril.)
izmjeničan, -čna (ijek.)
izmjenit (ijek.)
izmjènljiv i **izmjènjiv** (ijek.)
izmjènljivōst i **izmjènjivōst,** -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
izmjènjiv i **izmjènljiv** (ijek.)
izmjenjívati, -mjènjujēm (ijek., t. deverívati)
izmjènjivōst i **izmjènljivōst,** -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
ìzmjera, gen. mn. ìzmjērā (ijek.)
izmjēran, -rna (ijek.)
izmjeriti, -īm (ijek., t. dòhvatiti)
izmjèrljiv (ijek.)
izmjèrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
izmiátiti, ìzmlātīm (t. dodéliti); prid. trp. ìzmlaćen
izmleti, ìzmeljēm (ek., t. sàmleti)
izmljeti, ìzmeljēm (ijek., t. sàmljeti)
izmòćiti, ìzmočīm (t. natòčiti)
izmóći i **izmoći,** ìzmognēm (t. pomòći)
izmorenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
izmoždenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
izmòždīti, ìzmoždīm (t. natočiti); prid. trp. ìzmožden
izmrčiti, -īm (t. dòhvatiti)
izmršavelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
izmršaviti, -īm (t. ràskiseliti) i **izmršāviti,** izmršāvīm (t. obavéstiti)
izmršavjelōst, -osti, ìnstr. -osti i -ošću (ijek.)
izmúčati, ìzmučām (zarađivati; t. venčávati)
izmučenōst, -osti, instr. -osti ì -ošću
izmučiti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. ìzmučen (drugo je ìzmūćen od ìzmútiti)
izmúći, izmūći, izmući v. izmúknuti
izmućkati, -ām (t. ìsplivati)
izmúknuti (izmúći i ìzmūći), ìzmūknēm (t. škrgútnuti); aor. još i: izmúkoh, 2. i 3. ìzmūče, mn. izmúkosmo...; pril. prošl. i: izmúkāv(si) i ìzmūkāv(si); prid. rad. i: ìzmūkao, izmúkla i ìzmūkla pored **izmuknuti** (izmući), ìzmuknēm (t. pòčinuti); aor. još i: ìzmukoh, 2. i 3. ìzmuče i izmuče, mn. ìzmukosmo...; pril. prošl. i: ìzmukav(ši); prid. rad. i: ìzmukao, -kla

izmusti, izmúzēm (t. pòmusti)
izmútiti, izmūtīm (t. dodéliti); prid. trp. ìzmūćen (drugo je ìzmučen od ìzmučiti)
iznáći i iznaći, ìznādēm, -ēš . . ., 3. mn. ìznādū; aor. iznáđoh, 2. i 3. iznáđe i ìznāđe, mn. iznáđosmo . . .; imperat. iznáđi; pril. prošl. iznàšāv(ši) i ìznašav(ši); prid. rad. iznàšao i ìznašao, iznàšla i iznašla; prid. trp. iznađen
iznad (prijedl.) 99
ìznaditi, -īm (očeličiti; t. dòhvatiti); prid. trp. ìznađen
iznahòditi, iznàhodīm (t. hodočāstiti); imperf. iznàhođāh; prid. trp. iznàhođen
iznahòđenje i iznàbođenje
iznàimati, -mām (t. otpozdravljati) i -mljēm (t. kalàjisati); imperat. iznàimāj i iznàimlji; pril. sad. iznàimajūci i iznàimljūći
iznájmiti, ìznajmīm (t. dodéliti); prid. trp. ìznajmljen
iznajmljivač, -ača, vok. ìznajmljivaču
iznajmljivàcica
iznajmljivati, -nàjmljujēm (t. deverívati)
iznājprē (ek.)
iznajprije (ijek.)
iznakazivati (i iznakažávatī), -kàzujēm (t. izjednačívati)
iznakažávati (i iznakazívatī), -kàžavam (t. obaveštávati)
iznakažénje (prema iznakáziti)
iznàlazak, -ska, mn. -sci, gen. iznàlazākā
iznamètati, -nàmećēm (t. izblebètati)
iznaopačénje
iznaopáčiti, -òpāčīm (t. obelodániti)
iznaopačívati, -pàčujēm (t. okolomaćivati)
iznašašće
iznášati, ìznašām (bolje iznòsiti; t. venčávati)
iznèbuha (pril.) 98 k
iznèbusicē (pril.)
iznemòći i iznèmoći, iznèmognēm, -ēš . . ., 3. mn. iznèmognū; aor. iznemògoh, 2. i 3. iznemòže i ìznemože, mn. iznemògosmo; imperat. iznemòzi i iznemògni; pril. prošl. iznemògāv(ši) i iznèmogāv(ši); prid. rad. iznèmogao, iznemògla i iznèmogla
iznèmoglōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ìznenāda (pril.) 98 k
iznenàditi, -nènādīm (t. obavéstiti); prid. trp. iznènāđen
ìznenādnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
iznènādenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
iznenadénje
iznenađivati, -nàđujēm (t. izjednačívati)
iznèsti i iznesti ne nego iznēti i iznijeti
iznēti (ek.), iznèsēm (t. dònēti)
izneverávati, -vèrāvām (ek., t. obaveštávati)
izneverénje (ek.)
iznèveriti, -īm (ek., t. zašèćeriti)
iznevēst (ek., iznenada)
iznevijest (ijek., iznenada)
iznevjerávati, -vjèrāvām (ijek., t. obaveštávati)
iznevjerénje (ijek.)
iznèvjeriti, -īm (ijek., t. zašèćeriti)
iznicati, ìzničēm (t. primicati); imperat. ìzniči; pril. sad. ìzničući
iznići v. izniknuti
iznijànsīrānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
iznijansírati, -jànsīrām (t. porazgovárati)
iznijeti (ijek.), iznèsēm (t. dònijeti)
ìznīkao, -kli (im. ž. r., nešto što je izniklo; drugo je prid. rad. iznikao od ìznići)
izniknuti (iznići), ìzniknēm (t. pòčinuti); aor. još i: ìznīkoh, 2. i 3. izniče i ìzniče, mn. ìznikosmo. .; pril. prošl. i: ìznikāv(ši); prid. rad. i: iznikao, -kla
ìznīman, -mna
iznīmka, dat. -ci, gen. mn. iznimakā
ìznīže i izniže (prijedl.) 99
iznojávati, iznòjāvām (t. večerávati)
iznojiti, ìznojīm (t. natòčiti); imperat. ìznoj
ìznova (pril.) 98 j
iznovicē (pril.)
iznovičan, -čna
ìznuditi, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. ìznuđen
iznuđénje
iznuđivač, -áča, vok. iznuđivaču
iznuđivačica
iznuđivačkī
iznuđivati, -nùđujēm (t. deverivati)
iznūrenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
iznútra i iznūtra
iznutrašnji
iznjihatī, ìznjīšēm (t. zavikati) i ìznjīhām (t. dočárati); imperat. iznjíši i ìznjīhāj 78 a
iznjuškati, -ām (t. ìsplivati) 78 a
izòbati, izobljēm (t. zahùktati); imperat. izòblji
izobéstiti se, -òbēstīm se (ek., t. obavéstiti)
izobicajávati se, izobičàjāvā se (t. preuveličávati)
izobicájiti se, -bičajī se (t. obelodániti)

izobičávati se, -bičávā se (t. obaveštávati)
izobijèstiti se, -òbijestīm se (ijek., t. obavijèstiti)
izobīla 98 k
izobīlan, -lna
izobílnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
izoblačiti, -oblačīm (t. obavéstiti)
izobličávati (i izobličívati), -ličavām (t. obavestávati)
izòbličenōst, -osti, instr. osti i -ošću
izobličénje
izoblíčiti, -òblīčīm (t. obavéstiti)
izobličívati (i izobličávati), -ličujēm (t. izjednačívati)
izòbraženōst i **izobraženōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
izobušicē (iznenada)
izočan, -čna (zast., neprisutan)
izočnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (zast., neprisutnost)
izòdāvna (pril.)
izođenuti, -ēm (ek., t. onèsvesnuti; isp. i izòdesti)
izođesti, izòdedēm (ek., t. izàdesti)
izòdeti i **izòdesti** (ek.)
izodévati, -òdēvām (ek., t. razočárati)
izodijèvati, -òdijevām (ijek., t. ispremijèšati)
izòdjenuti, -ēm (ijek., t. onèsvesnuti; isp. i ízòdjesti)
izòdjesti, izòdjedēm i izòdijēm (ijek., t. izàdjesti)
izòdjeti i **izòdjesti** (ijek.)
izodsécati, -òdsēcām (ek., t. razočárati)
izodsijècati, -òdsijecām (ijek., t. ispremijèšati)
izohipsa, gen. mn. izohípsā
ízokola (pril.) 98 j
izòkretati, -òkrećēm (t. kalàjisati); imperat. izòkreći; pril. sad. izòkrećūći
izolácija 155 l
izolaciōnī
izolaciònist(a)
izolacionístičkī
izolacionizam, -zma
izolātor
izolínija (-linija) (geogr.)
izolirānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
izolovānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
izolučenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
izolučiti, -īm (ižlijebiti; t. zašèćeriti)
izop, gen. mn. īzōpā
izopačávati (i izopačívati) -pačavam (t. obaveštavati)
izòpāčenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
izopačénje
izopáčiti, -òpāčīm (t. obavéstiti)
izopačívati (i izopačávati), -pačujēm (t. izjednačívati)
izopćávati i izopštávati (i izopćívati), -òpćāvām, -òpštāvām (t. večeravati)
izopćènica i izopstènica 58
izopćènīk i izopstènīk, -ika, mn. -íci 58
izopćénje i izopsténje 58
izòpćiti, izopćīm i **izòpštiti,** izopštīm (t. natòćiti) 58
izopćivati (i izopćávati, izopštávati), -òpćujēm (t. deverívati) 58
izopíjati, -òpijām (t. razočárati)
izòpštiti, izopštávati i sl. v. izopćiti i izopćávati i sl.
izoràhija (geogr.)
izoseista, gen. mn. -seísta (geogr.)
izòstajati, izòstajēm, -ēš..., 3. mn. izòstajū; imperf. izòstajāh, -aše...; aor. izòstajah, 2. i 3. izostajā i izòstaja, mn. izòstajasmo...; imperat. izòstāj, -ājmo, -ājte; pril. sad. izòstajūći; pril. prošl. (po)izòstajāv(ši); prid. rad. izòstajao, -la
izòstati (izòstanuti), izòstanēm, -ēš..., 3. mn. izòstanū; aor. izòstah, 2. i 3. izòsta, mn. izòstasmo... pored izòstadoh, 2. i 3. izòstade, mn. izòstadosmo... i izòstanuh, 2. i 3. izostanū, mn. izòstanusmo...; imperat. izòstani; pril. prošl. izòstāv(ši) i izòstanūv(ši); prid. rad. izòstao, -la i izòstanuo, -la
izostrenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
izotèrmičan, -čna
izotkídati, -òtkīdām (t. razočárati)
izòtpadati, -ām (t. povèčerati)
iz počétka 98 m
izrabljivač, -áča, vok. izrabljivāču
izrabljivàčica
izrabljivāčkī
izráčiti, izrāčīm (prozračiti; t. dodéliti)
izračùnati, -ām (t. zaračùnati)
izračunávati, -čunāvam (t. obaveštávati)
izračúniti, -ràčūnīm (pokr. mjesto izračùnati; t. obavéstiti)
izračùnljiv i izračùnjiv
izračùnljivōst i izračùnjivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
izrada
izradak, -tka, mn. izraci, gen. izradākā
izradba
izrádити, izrādīm (t. dodéliti); prid. trp. izrāđen
izrádati, izrāđām (t. dočárati)
izrāđenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
izrađevina i izrađèvina
izrađivāč, -áča, vok. izrađivāču
izrađivati, -ràđujēm (t. deverivati)

Izrael
Izraélac, -lca, vok. Izraelče, gen. mn. Izràēlācā
Izraélčev
izraelićanin, mn. -ani
izraelićanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
izraelićanskī
Izràēlka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Izràēlkin
izraelskī (prema Izrael); **izràēlskī** (prema Izraélac)
Izràīlj, -ílja (crkv. pravosl.)
Izraíljac, -ljca, vok. Izraíljče, gen. mn. Izràīljācā (zast.)
izràīljskī
izrana (pril.) 98 j
izrànijē (pril., otprije)
izraniti, -īm (t. dòhvatiti); **izrániti** ne nego ishrániti
izranjáviti, -ránjāvīm (izraniti; t. obavéstiti); prid. trp. izránjāvljen
izrasiica
izraslina
izrastak, izraska, mn. izrasci, gen. izrastākā
izrastao, īzrāsli (im. ž. r., izraslina; drugo je prid. rad. ìzrastao od izrásti)
izrástati (i izrašćívati), izrastam (t. venčávati)
izrásti i **izrásti**, izrástēm (t. narásti)
izrašćívati (i izrástati), -rāšćujēm (t. deverívati)
izrastāj
izrāvan, -vna
izrazitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
izražajan, -jna
izražájnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
izrāžljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
izrđati, -ām (t. dokònčati)
izrēbār (pril., sa strane)
izrēbra (izrebar)
izreckati, -ām (t. ìsplivati)
izrèći i **izreći**, izrečēm, izrèčēm i izrekнēm (t. porèći)
izrēda (pril., redom, redomice)
izrédіti, ìzrēdīm (t. dodéliti); prid. trp. izrēđen
izrēdom (pril., redom, redomice)
izrēđati, ìzrēđām (t. dočárati)
izreka, dat. -ci (ek. i ijek.)
izrēkom (ek., pril.)
izreskati, -ām (t. ìsplivati)
izrētka (ek., pril.)
izrezak, -ska, mn. -sci, gen. izrezākā
izrícati, ìzrīčēm (t. gonètati); imperat. izríči; pril. sad. izrīčūći
izričāj
izrīcan, -čna
izričit
īzrijekom (ijek., pril.)
izrijetka (ijek., pril.)
izrinuće
izriti, ìzrijēm, -ēš . . ., 3. mn. īzrijū; aor. ìzrih, 2. i 3. īzrī, mn. ìzrismo . . .; imperat. ìzrīj; pril. prošl. ìzrīv(ši); prid. rad. izrio, -la; prid. trp. izrìven, -ena pored īzrīt
izrivača (bager, jaružalo)
izròditi, ìzrodīm (t. natòčiti); prid. trp. ìzrođen
izrođávati se (i izrođívati se) -ròđāvām se (t. večerávati)
izrođénje (prema izròditi)
izrođívati se (i izrođávati se), -ròđujēm se (t. deverivati)
izrucénje
izrùčilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. izrùčilāca
izrùčiti, ìzrūčīm (t. dodéliti)
izručívati, -rùčujēm (t. deverívati)
izručkē (pril., bacajući iz ruke)
izrudžba (zast., bolje izrucénje)
izrugávati (i izrugívati) -rùgāvām (t. večerávati)
izrugívati (i izrugávati), -rùgujēm (t. deverivati)
izrukovèdati, -ām (t. preuveličati)
izrupčati, -ām (t. ìsplivati)
iz šálē 98 m
izùbaha (pril., iznenada)
izúbiti, ìzūbīm (od iz-zubiti; t. dodéliti)
izucávati, -ùčāvām (t. večerávati)
izùčiti, ìzučīm (t. natòčiti)
izudávati, izùdājēm (t. zaurlíkati) i izùdāvām (t. razočárati); imperat. izudáji i izùdāvaj
izúditi, ìzūdīm (t. dodéliti); prid. trp. ìzūđen
izujédati, izùjēdām (t. razočárati)
izùkrštānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
izukrštati, izùkrštām (t. razočárati)
izumákati, izùmāčēm (t. zaurlíkati)
īzùmelac, izùmeoca, vok. izùmeoče, gen. mn. izùmelācā (ek.)
izumétak, -tka, mn. izuméci, gen. izùmētākā (ek.)
izùmeti, izùmēm (ek., naći umom; t. razùmeti)
izumèvāč, -áča, vok. īzumevāču (ek.)
izumévati, -ùmēvām (ek., t. večerávati)
izumijèvati, -ùmijevām (ijek., t. preodijèvati)
izùmirati, -rēm (t. raspròstirati)
izùmjelac, izùmioca, vok. izùmioče, gen. mn. izùmjelācā (ijek.)

izumjétak, -tka, mn. izumjéci, gen. izùmjētākā (ijek.)
izùmjeti, izùmijēm (ijek., naći umom; t. razùmjeti)
izumjèvāč, -āča, vok. izumjevaču (ijek.)
izumŕće
izùmrēti (ek.), izumrē, izumrēmo..., 3. mn. izumrū; aor. 3. izumre, mn. izùmrēsmo...; imperat. izùmri; pril. prošl. izùmrīv(ši) i izùmrēv(ši); prid. rad. izumro, izumrla
izùmrijeti (ijek.), izumrē, izumrēmo..., 3. mn. izumrū; aor. 3. izumrije, mn. izùmrijesmo...; imperat. izùmri; pril. prošl. izùmrīv(ši) i izùmrijev(ši); prid. rad. izumro, izumrla
izupčánost, -osti, instr. -osti i -ošću
izùpčati, -ām (t. dokònčati)
izùstiti, izūstim (t. dodéliti); prid. trp. izūšćen
izušćívati, izùšćujēm (t. deverívati)
izuti, izujēm, -ēš..., 3. mn. izujū; aor. izuh, 2. i 3. izū i izu, mn. izusmo...; imperat. izūj; pril. prošl. izūv(ši); prid. rad. izuo, izula; prid. trp. izùven, -ena pored izūt
izùvāč, -āča
izuzéće
izuzétak, -tka, mn. izuzéci, gen. izùzētākā 82 a
izuzetan, -tna
izuzētnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
izùzimati, izùzimām (t. otpòzdravljati) i izùzimljēm (t. kalàjisati); imperat. izùzimāj i izùzimlji; pril. sad. izùzimajūći i izùzimljūći
izvadak, -tka, mn. izvaci, gen. izvadākā
izvaditi, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. izvađen
izvàdāč, -áča, vok. izvađaču (bolje izvòđač)
izvadačica (bolje izvođačica)
izváđati, izvāđām (bolje izvòditi; t. venčávati)
izvan (prijedl.) 99
izvana (pril.)
izvanobičajan, -jna
izvanrednōst, -osti, instr. -osti i -ošću
izvanjī
izvanjskī
izvážati, izvāžām (bolje izvòziti; t. venčávati)
izvedba, gen. mn. izvedābā
izvèdiv i **izvèdljiv**
izvèdivōst i **izvèdljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
izvèdljiv i **izvèdiv**
izvèdljivōst i **izvèdivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
izvejati, izvejēm (ek., dovršiti vijanje žita; t. obrijati); imperat. izvēj
izvejávati, -vējāvām (ek., prema izvejati; t. večerávati)
izvekòvati, izvèkujēm (ek., t. otputòvati)
izvesiti, -īm (ek., t. dòhvatiti)
izvesnica (ek., obavijest)
izvesnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
izvestan, -sna (ek.)
izvèsti i **izvesti**, izvèdēm, -ēš, -ē, izvedémo i izvèdēmo, izvedéte i izvèdēte, izvèdū; aor. izvèdoh, 2. i 3. izvede, mn. izvèdosmo...; imperat. izvèdi; pril. prošl. izvèdāv(ši) i izvedav(ši); prid. rad. izveo, izvèla i izvela; prid. trp. izvèden, -ena
izvèsti i **izvesti**, izvèzēm, -eš, -ē, izvezémo i izvèzēmo, izvezéte i izvèzēte, izvèzū; aor. izvèzoh, 2. i 3. izveze, mn. izvèzosmo...; imperat. izvèzi; pril. prošl. izvèzāv(ši) i izvezav(ši); prid. rad. izvezao, izvèzla i izvezla; prid. trp. izvèzen, -ena
izvésti i **izvesti** (dovršiti vézēnje), izvézēm, -eš..., 3. mn. izvézū; aor. izvézoh, 2. i 3. izvēze, mn. izvézosmo...; imperat. izvézi; pril. prošl. izvézāv(ši) i izvezav(ši); prid. rad. izvezao, izvézla i izvezla; prid. trp. izvézen
izvèstilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. izvèstilācā (ek.)
izvèstitelj (ek.), instr. -teljem
izvèstitēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
izvéstiti, izvēstīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. izvēšten (drugo je izvešten od izveštiti)
izvešati, -ām (ek., t. isplivati)
izvēšće (ek.)
izvešćívati (i izveštávati), -vèšćujēm (ek., t. deverívati)
izvèštāč, -áca, vok. izveštaču (ek.)
izvèštāčenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
izveštačica (ek.)
izveštáčiti, -vèštāčīm (ek., t. obavéstiti)
izveštāj (ek.)
izveštajnī (ek.)
izveštalōst, -osti, instr. -osti i -ošću
izvèštati, -ām (ostarjeti; t. dokončati)
izveštávati (i izvešćívati), -vèštavām (ek., t. večerávati)
izvešténje (ek., prema izvéstiti)
izveštiti se, -īm se (ek., postati vješt; t. dòhvatiti); prid. trp. izvešten (drugo je izvēšten od izvéstiti)

izvetrávati, -vètrāvām (ek., t. večerávati)
izvetríti, -īm (ek., t. dòhvatiti)
izvežbānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
izvežbati, -am (ek., t. isplívati)
izvežbávati, -vèžbāvām (ek., t. večerávati)
izviđeti, izvidīm (ek., t. ostareti); prid. trp. izviđen
izvidjeti, izvidīm (ijek., t. ostarjeti); prid. trp. izviđen
izviđnički
izviđnīk, vok. -īče, mn. -ici
izviđač, -áča, vok. izviđaču
izviđačica
izviđački
izviđaj
izvíđati, izvīđām (t. venčávati)
izvijač, -áča, vok. izvijaču
izvíjati, izvijēm (ijek., dovršiti vijanje žita; t. òbrijati); imperat. izvíj
izvijávati, -vijāvām (ijek., prema izvijati; t. večerávati)
izvijèstiti, izvijestīm (ijek., t. dodijeliti); prid. trp. izviješten (drugo je izvješten od izvještiti)
izvíkānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
izvíkati, izvīčem (t. zavíkati)
izvikívač, -áča, vok. izvikivaču
izvikívati, -vikujēm (t. deverívati)
izviniti, izvīnīm (opravdati, oprostiti; t. dodéliti)
izvínuti, izvīnēm (prema izviti; t. škrgútnuti)
izvinjávati (i izvinjívati), -vinjāvām (t. večerávati)
izvinjívati (i izvinjávati), -vinjujēm (t. deverívati)
izviše i **izvíše** (pril. i prijedl.) 99
izvitoperenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
izvíždati, -īm (t. zazvučati); prid. trp. izvīždan
izvjèdljiv (ijek., bolje radòznao)
izvjèdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek., bolje radoznalost)
izvjekòvati, izvjèkujēm (ijek., t. otputòvati)
izvjesíti, -īm (ijek., t. dòhvatiti)
izvjesnica (ijek., obavijest)
izvjesnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
izvjestan, -sna (ijek.)
izvjèstilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. izvjèstilācā (ijek.)
izvjèstitelj (ijek.), instr. -teljem
izvjèstitēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
izvješati, -am (ijek., t. isplívati)
izvješće (ijek.)
izvješćívati (i izvještávati), -vješćujēm (ijek., t. deverívati)
izvjèštāc, -áča, vok. izvještaču (ijek.)
izvjèštācenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
izvještačica (ijek.)
izvještačiti, -vještāčīm (ijek., t. obavéstiti)
izvještāj (ijek.)
izvještajni (ijek.)
izvještávati (i izvješćívati), -vještāvām (ijek., t. večerávati)
izvještènje (ijek., prema izvjèstiti)
izvještíti se, -īm se (ijek., postati vješt; t. dòhvatiti); prid. trp. izvješten (drugo je izvijesten od izvijèstiti)
izvjetrávati, -vjètrāvām (ijek., t. večerávati)
izvjetríti, -īm (ijek., t. dòhvatiti)
izvježbānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
izvježbati, -ām (ijek., t. isplívati)
izvježbávati, -vjèžbāvām (ijek., t. večerávati)
izvláčiti, izvlačīm (t jednáčiti)
izvlástiti, izvlāstīm (t. dodéliti); prid. trp. izvlašten i izvlašćen
izvlašćívati, -vlāšćujēm (t. deverívati)
izvlastènje i **izvlascènje**
izvlazba, gen. mn. izvlazbī (pravn., izvlaštenje)
izvlazben
izvòdilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. izvòdilācā
izvoditelj, instr. -teljem
izvòditi, izvodīm (t. dohòditi); imperf. izvođāh; prid. trp. izvođen
izvòdneti, izvòdnīm (ek., ispariti i sl.; t. dolèteti)
izvòdnjeti, izvòdnīm (ijek., t. dolètjeti)
izvođāč, -áča, vok. izvođaču
izvođènje i **izvođenje**
izvojac, -vōjca, gen. mn. izvojācā
izvojstènje
izvójstiti, izvōjstīm (t. dodéliti); prid. trp. izvojšten
izvòleti (ek.), izvolīm, -iš..., 3. mn. izvolē; imperat. izvòli; pril. prošl. izvòlēv(ši); prid. rad. izvòleo, izvòlela
izvolévati, -vòlēvām (ek., t. večerávati)
izvolijèvati, -vòlijevām (ijek., t. preodijèvati)
izvòljeti (ijek.), izvolīm, -īš..., 3. mn. izvolē; imperat. izvòli; pril. prošl. izvòljēv(ši); prid. rad. izvòlio, izvòljela
izvor-vòda
izvorčić i **izvòrčić**
izvornik, mn. -īci

izvornōst, -osti, instr. -osti i -ošću
izvoznīčkī
izvoznīk, vok. -īče, mn. -īci
izvoženje i **izvoženje**
izvračati, izvračām (izgátati; t. dočárati; drugo je izvraćati)
izvraćati, -ām (prema izvrátiti; t. večerati; drugo je izvráčati)
izvraćenost, -osti, instr. -osti i -ošću
izvratak, -tka, mn. izvraci, gen. izvratākā (kusur)
izvrátiti, izvrātīm (t. dodéliti); prid. trp. izvráćen
izvrći v. izvrgnuti; **izvŕći** i **izvrći**, izvŕšēm (t. ovréći)
izvréći i **izvrēći**, izvíšem (ek., t. ovréći)
izvreti, izvrīm (t. pròvreti)
izvrgnuti (izvrći), izvrgnem (t. pòčinuti); aor. još i: izvrgoh, 2. i 3. izvrže i izvrže, mn. izvrgosmo . . .; príl. prošl. i: izvrgāv(ši); prid. rad. i: izvrgao, -gla; prid. trp. izvrgnūt i izvržen
izvrlı (prijedl.)
izvrijéći i **izvrijeći**, izvŕšem (ijek., t. ovrijéći)
izvrsnost, -osti, instr. -osti i -ošću
izvŕstač, -áča
izvrstan, -sna 82 d
izvŕsti se i **izvŕsti se**, izvŕzēm se (napasti na koga; t. povŕsti)
izvŕstiti, izvŕstīm (t. dodéliti); prid. trp. izvŕšten
izvršávati (i izvršívati), izvršāvām (t. večerávati)
izvršilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. izvršilācā
Izvršitèljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
izvršívati (i izvršávati), izvršujem (t. deverívati)
izvršivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
izvršnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
izvrština
izvrtati, izvrćēm (t. prìmicati); imperat. izvrći; pril. sad. izvrćūći
izvrtcti, -īm (ek., t. dolèteti); prid. trp. izvrćen pored **izvrteti**, -īm (ek., t. uštédeti); prid. trp. izvrćen i izvŕćen
izvrtjeti, -tīm (ijek., t. dolètjeti); prid. trp. izvrćen pored **izvrtjeti**, -tīm (ijek., t. uštédjeti); prid. trp. izvrćen i izvŕćen
izvrveti, -īm (ek., t. uštédeti) i **izvrveti**, -īm (t. dolèteti)
izvŕvjeti, -vīm (ijek., t. uštédjeti) i **izvrvjeti**, -vīm (t. dolètjeti)
izvući i **izvūći**, izvučem (t. dovući)
izáriti, ižārīm (t. dodéliti)
ižarívati, ižārujēm (t. deverívati)
iždenuti, -ēm (pokr., mjesto izagnati; t. pòčinuti)
iždèrati, iždērem (t. podèrati)
iždrèbati, -ām (ek. i ijek., t. dokònčati)
iždrébiti, iždrebīm (ek., t. dodéliti)
iždrijèbiti, iždrijebīm (ijek., t. dodijéliti)
iždžikljati, -ām (ižđikati; t. dokončati)
iždikati, iždīkam (snažno i brzo izrasti; t. dočárati) 77 b
iždùskati se, iždùskam se (iskakati se u igranju, u plesu; t. dočárati)
ižéći i **ižeći**, ižèžēm i ižegnem (t. sažéći)
izèdneti, -īm (ek., postati žedan; t. dolèteti)
izèdniti, iždnīm (učiniti koga žednim; t. natòčiti); prid. trp. iždnjen
izèdnjeti, -nīm (ijek., postati žedan; t. dolètjeti)
iždnjívati, ižèdnjujēm (t. deverívati)
ižèniti, iženīm (t. natòčiti)
ižeti, ižnjem i ižanjem (srpom; t. požeti)
ižēti, ižmēm (pokr., izažeti, iscijediti; t. sàzēti)
ižimač, -áča, vok. ižimaču
ižimati, ižimam (t. večerati) i ižimljēm (t. prìmicati); imperat. ižimāj i ižimlji; pril. sad. ižimajūći i ižimljūći
iživeti se, -īm se (ek., t. uštédeti)
iživjeti se, -vīm se (ijek., t. uštédjeti)
iživljávati se (i iživljívati se), iživljavām se (t. večerávati)
iživljívati se (i iživljávati se), iživljujēm se (t. deverívati)
ižiebina (ek.)
ižlébiti, ižlebīm (ek., t. dodéliti)
ižlēbljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
ižlebljènje (ek.)
ižiebljívati, ižlèbljujēm (ek., t. deverívati)
ižlijèbiti, ižlijebīm (ijek., t. dodijéliti)
ižiijebljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
ižljebina (ijek.)
ižljebljènje (ijek.)
ižijebljívati, ižljèbljujēm (ijek., t. deverívati)
ižljúbiti ne nego izljúbiti
ižmikati, ižmīčem (t. zavíkati) i ižmīkām (t. dočárati); imperat. ižmíči i ižmīkāj
ižŕvnjati, -ām (t. dokònčati)
ižvákati, ižvāčēm i ižvāćēm (t. zavíkati); imperat. ižváči i ižváći
ižvatati, ižvaćēm (t. zavikati); imperat. ižváći

J

J (skrać. za časopis Jezik) 144 b
JA (skrać. za Jugoslàvēnskā àrmija)
jabánac, -nca, vok. jābānče, gen. mn. jàbānācā (stranac)
jabándžija (stranac)
jabándžijka, dat. -ki, gen. mn. -kī
jabànlija (jabandžija)
Jablan (ime) 9 a
jablának, -ánka, mn. -ánci, gen. jàblānākā (dem. od jābłān)
jāblānce, -eta (dem. od jāblān)
Jāblaničanin, mn. -āni (čovjek iz Jāblanicē)
Jāblaničānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
jāblanicki (prema Jāblanica); **jāblanīckī** (prema Jāblanīk)
jāblanić (dem. od jāblān)
Jāblānka, dat. -ki
Jāblānkin
jāblānov; Jāblānova pōbjeda 10 a
jāblanovački (prema Jāblanovac)
Jāblanōvcanin, mn. -āni
Jāblanōvcānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
jābučar
jābučara
jābučarev i **jābucārov**
jābučarica
jābučarka, dat. -ci, gen. mn. -kī
jābučast
jabučètina
jābučica 65 b
jābučić (mlada jabuka)
jābučik, mn. -īci (gdje rastu jabuke)
Jabučilo (ime konja u nar. pj.) 9 a
jābučina
Jābūčje
jābučjī
jābučnī
jābučnjača
jābučnjak, mn. -aci (bot.); **Jabučnjak** (geogr.)
jābuka, dat. -ci 65 b; **Jābuka** (geogr.)
jābukov 65 b
jabukovača
jābukovīk, mn. -īci
jàcija, gen. mn. jācījā
jàcījski
jačati, -ām (t. čitati)
jači (komp. prema jāk)
jačica (dem. od jāka)
jačina
jačiti, -īm (jačati; t. grčiti); **jáčiti**, jačīm (pjevati, u govoru Gradišćanskih Hrvata; t. hváliti)
jačka, dat. -ki, gen. mn. -kī (pjesma)
jačmičak ne nego ječmičak
jáćenje (prema jātiti se)
jādac, jāca, gen. mn. jādācā i **jádac**, jáca, gen. mn. jādācā
jādačiti se, -īm se (pokr., kladiti se; t. nādničiti)
jadič, gen. mn. jādīča (bot.)
jadíčac, -čca, gen. mn. jàdīčacā (bot.)
jàdika, dat. -ci, gen. mn. jādīkā (bot.)
jàdikovānka, dat. -ci, gen. mn. -kī
jadikōvka, dat. -ci, gen. mn. -kī
jāditi, -īm (jadikovati; t. grčiti); imperf. jādāh; **jáditi**, jādīm (ljutiti, jediti nekoga; rdavo raditi; t. hváliti); imperf. jâđāh; prid. trp. jâđen
jadniče, -eta
jadničin (prema jādnica)
jādnik, jadnīka, vok. jadnīče, mn. jādnīci pored **jadnik**, jadnika, vok. jādnīče, mn. jadnici
jadòvānka, dat. -ci, gen. mn. -kī
Jadran, Jadrana i **Jadran**, Jadrána, vok. Jādrāne
Jádrānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Jádra); **Jādrānka** i **Jàdrānka** (ž. ime)
Jádrānkin (prema Jádrānka); **Jādrānkin** (prema Jādrānka) i **Jàdrānkin** (prema Jàdrānka)
jādrānski (prema Jādrān) i **jàdrānski** (prema Jàdrān i Jádar); Jādrānskō (Jàdrānskō) môre 13 a
jādro ne nego jêdro
jādēnje (prema jāditi); **jádēnje** (prema jáditi)
jafètītskī
jagáčevina (bot.)
jagácina (bot.)
jāganjac, -ānjca, vok. -anjče, gen. mn. jāganjācā
jaganjčev
jaganjčić
Jagičin (prema Jàgica)
Jágić (prezime)
Jágićev 10 a
Jagjelo (Jagiełło) 187
jagliče, -eta (bot.)
jàglika, dat. -ci, gen. mn. jāglīkā (jàglac)
jāglučić
jāgluk, mn. -ci, gen. mn. jāglūkā
jāgnje i sl. v. jānje i sl.
jagnjičica i **janjičica**
jagnjići i **janjići**
jagočevina
jagodičan, -čna
jāgodičast
jāgodnjača

jāgodnjak, mn. -āci (gdje se uzgajaju jagode)
jagorčac, -čca (bot.)
jagorčevina
jagorčika, dat. -ci (bot.)
jāgovčina (bot.)
jāguar
jàhāč, -ača, vok. jàhāču, instr. -ačem (ne -ačom)
jahačev
jahačica (žena koja jaše; drugo je jahaćica) 49; 52 a 1
jahački
jahaćī (koji je za jahanje, npr. jàhaćī kônj) 56 a 1
jahaćica (koja je za jahanje, npr. màzga jahaćica; drugo je jahačica) 49; 56 a 2
jahalica
jāhanje
jahaonica i **jahaônica**
jāhati, jāšēm, -ēš . . ., 3. mn. jāšū; imperf. jāhāh, -āše . . .; aor. jāhah, 2. i 3. jāhā i jāha, mn. jāhasmo . . .; imperat. jaši; pril. sad. jāšūći; pril. prošl. (pò)jahāv(si); prid. rad. jāhao, -la; prid. trp. jāhān
jāhōr ne nego jāvōr
Jāhorina (geogr.)
jàhta, gen. mn. jáhtā i jàhtī
jàhtica, gen. mn. jāhtīcā
Jahùdija
jàiz, gen. mn. jāīzā (ptica)
jajača, gen. mn. jājāčā (šljiva)
jàjačkī (prema Jájce)
Jájčanin, mn. -ani (čovjek iz Jájca)
Jájčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Jájca)
jàjčār, -ára, vok. jàjčāru i -āre
jàjčarka, dat. -ki, gen. mn. -kī
jáje, jája i jàjeta, mn. jája
jajinjāk, -áka, mn. -áci
jàjinjī
jàjnī (prema jáje)
jàjničnī
jàjnīk, mn. -īci
jāk, jáka; komp. jāčī; superl. nâjjačī 80 b 1
jāka, dat. jāci
jakàko i **jàkako** (dakako)
jàkija, gen. mn. jākījā
jâko (pril.); jâko crven 89 c; komp. jāče i jāče
Jākob
jakobínac, -nca, vok. jākobīnče, gen. mn. jakòbīnācā
jakòbīnskī
Jākobov
jákōst, -osti, instr. -osti i -ošću
jàkostan, -sna
Jàkōv, Jakóva, vok. Jàkove i **Jākov**, Jàkova, vok. Jàkove
Jakovlev 176
Jakòvljev i **Jàkovljev** 180 b
jàkrep, gen. mn. jākrēpā
Jakšēvčev (prema Jākševac)
jala! jalàh! (uzv., o bože!)
jalàkati (vikati jalà, jalàh), jàlačēm (t. blebètati) i jalàkām (t. čeprkati); imperat. jalàči i jalàkāj; pril. sad. jàlačūći i jalàkajūći
jalándžija i **jálandžija** (lažac)
jāli (pokr., ili)
jálnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (pokr., zavist)
jalóvac, -vca, vok. jālovče, gen. mn. jālōvācā (muško jalovo živinče)
jālovičica (dem. od jālovica)
jālovost, -osti, instr. -osti i -ošću
jāmac, -mca, vok. jāmče, gen. mn. jāmāca i **jámac**, -mca, vok. jâmče, gen. mn. jámaca
jāmačan, -čna
jāmačnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
jāmčevan, -vna
jāmčevina
jāmčiti, -īm (t. grčiti) i **jámčiti**, -īm (t. pámtiti)
James (Džejms) 171 i; 171 j
jamičak, -čka, mn. -čci, gen. jàmīčākā (pokr., trnokop)
jāmičica
jāmičiti, -īm (t. nādničiti)
jāmić (jamica)
jāmnički (prema Jāmnica)
jāmpskī (prema jāmb)
jāmskī (prema jâma)
jámstvo, gen. mn. jāmstāvā i **jámstvo**, gen. mn. jāmstāvā
Jānaćko
jándžik, mn. -ci
Jang (Young) 171 a
janičār ne nego jànjičār
Jāničin (prema Jànica)
Janićije
Jánković i **Jānković**; Jánković Stòjan, gen. Jankovića-Stojana 87 i
Janoš (János) 173 a
jānuār, instr. -árom (siječanj)
Janùārije
Januvna (Janówna) 186
jānjac, jānjca, vok. jānjče, gen. mn. jānjāca i **jánjac**, jánjca, vok. jânjče, gen. mn. jánjaca
jānjčār, -ára, vok. jānjčāru i -āre
jānjčārica
jānjčić

jânje, jânjeta i **jâgnje**, jâgnjeta; zbir. jânjād, -ādi, jâgnjād, -ādi; mn. jânjci, jâganjci, jânjići
jânjeći i **jâgnjeći**
jânjēnje i **jâgnjēnje**
janješce i **jagnješce**, -eta
jânjetina i **jâgnjetina** (meso)
jânjica i **jâgnjica**
jânjičar, vok. -aru i -āre
jânjičārev i **jânjičārov**
jânjicica i **jâgnjicica**
jânjići, jânjīćā i **jâgnjići**, jâgnjīćā
jânjiti, -īm i **jâgnjiti**, -īm (t. grčiti)
jânjivo i **jâgnjivo**
jaókati, jàōčēm (t. gonétati); imperat. jaóči; pril. sad. jaočući
Japanac, -nca, vok. Jâpānče, gen. mn. Jàpānācā
Jâpanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
japundže, -eta
jârac, jârca, vok. jârče, mn. jârci, jārācā i jârčevi, jârčevā
jaračiti, -īm (t. bèsediti)
jârački (prema jârac)
járak, járka, mn. járci, gen. jârākā
jaramàzluk, mn. -ci (zločinstvo)
jarànīcin (prema jarànica)
jarànīk, -ika, vok. jaranīče, mn. -íci
jarànluk, mn. -ci
jârboi
jârčār, -ára, vok. jârčāru i -āre
jarčârica
jarčèkanja
jârčetina (jaretina); **jarčètina** (augm. od jârac)
jârčev; Jârčeva òbratnica; Jârčev pòvratnīk (astr.)
jârčevac, -ēvca (bot.)
jârčevina
jârči (komp. prema jârkī)
jârčić (dem. od jârac); **járčić** (dem. od járak)
jârčijī i **jârčjī**
jarèbičār
jarèbičārev i **jarèbičārov**
jarèbicast
jarèbicica
jarèbičjī i **jarèbiclji**
jarèbika, dat. -ci (bot.)
jârecāk, mn. -āci (jareća mješina)
jareći i **jarèćī**
jârič (bot.)
jârīčica (dem. od. jârica)
jârići, jârīćā 56 a 7
jârīk, -íka, mn. -íci (jârī usjev)
jârki; komp. jârcī
jârmac, -àca, gen. mn. -ácā (dio pluga)
jarmènjača
jârmenjāk, mn. -āci
járōst, -osti, instr. -osti i -ošću
jârostan, -sna
jâruga, dat. -zi; Bánova Jâruga (geogr.)
jâruh, vok. jâruše, mn. jârusi, gen. jārūhā (1. mlad zec, 2. janje)
jârušāk, vok. -āče, mn. -āci (prema jâruh)
jâružica (dem. od jâruga)
jasàkčija
jasan, jasna; komp. jàsnijī; superl. nâjjàsnijī 80 b 1
jasénak, -nka, mn. -nci, gen. jàsēnākā
Jasènicanin, mn. -āni (čovjek iz Jasènicē)
Jasènicānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Jasènicē)
jasènički (prema Jasènica)
jasènīk, -ika, mn. -ici (jâsenova šuma)
jâsenovača i **jasènovača** (jâsenov štap)
jasènovačkī i **jasenovački**
Jasènōvcanin i **Jâsenōvcanin**, mn. -āni
Jasènōvcānka i **Jâsenovčanka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
jâsičica (dem. od jàsika)
jâsičić (dem. od jàsika)
jàsik, -ika, mn. -ici (jàsikova šuma)
jàsika, dat. -ci (bot., trepetljika)
jasikovača
Jâska, dat. Jâski (geogr.)
Jaskánac, -nca, vok. Jâskānče, gen. mn. Jàskānācā (čovjek iz Jâskē)
Jâskānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Jâskē)
jâskānski (prema Jâska); **jàskānskl** (prema Jaskánac)
jâsle, jâsālā i jâslī
jasnôća
jâsnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Jasnov 178 a
jâstog, vok. -že, mn. -zi
jâstreb, mn. jâstrēbi, jâstrēbā pored jâstrebovi, jastrebóvā i jâstrebōvā, dat. jastrebòvima i jâstrebovima
jastrébac, -pca, vok. jâstrēpče, gen. mn. jàstrēbācā pored **jâstrebac**, -pca, vok. jâstrepče, gen. mn. jâstrebācā
Jastrebárac, -rca, vok. Jâstrebārče, gen. mn. Jastrèbārācā (čovjek iz Jâstrebārskōga)
Jastrèbārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Jâstrebārskōga)
jâstrebārski (prema Jâstrebārskō)
Jâstrebārskō, Jâstrebārskōga
jastrèbić (dem. od jâstrēb)
jâstrijeb ne nego jâstrēb
jastučac, -čca, gen. mn. jàstūčācā
jastúčak, -čka, mn. jastúčci, gen. jàstūčākā

jastuče, -eta
jastučić
jastučnica
jástuk, mn. -ci, gen. jástūkā
jašaćī ne nego jàhaćī
Jáščanin, mn. -ani (čovjek iz Jáska, v. Józak)
Jáščānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Jášin (prema Jáša i Jášo, gen. Jaše)
jašiti, jāsēnje ne nego jāhati, jāhānje
Jášov (prema Jášo, gen. Jáša)
jatàgān, -ána; Jatàgān-mâla (u Beogradu)
jàtak, vok. -če, mn. -ci, gen. jātākā
jàtiti se, -īm se (t. grčiti); imperf. jāćāh se
jàtomicē (pril.)
jaūk, vok. jaūče, mn. jáuci
jaùkati, jàučēm (t. blebètati); imperat. jaùči; pril. sad. jàučūći pored **jàukati**, jàučēm (t. primicati) i **jaúkati**, jàūčem (t. gonètati)
javnòcvetka, dat. -tki, gen. mn. -tkī (ek.)
javnòcvjetka, dat. -tki, gen. mn. -tkī (ijek.)
jávnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
javòrić (dem. od jávōr)
jàzackī (prema Józak)
Józak, Jáska (geogr.)
jāzavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. jāzavācā
jāzāvčār
jazavčárev i **jāzāvčārov**
jāzāvčārskī
jāzāvčev
jāzāvčevina
jāzāvčijī i **jāzavčijī**
Jāzavicanin, mn. -āni (čovjek iz Jāzavicē)
Jāzavicānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
jāzavičar (jazavčar)
jāzavičkī (prema Jāzavica)
jàzić (dem. od jâz)
jazidžija (pisar)
jàzija, gen. mn. jāzijā (pismo)
JAZU (skrać. za Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti) 147 a
Jean (Žan) 169 b
jèčam, -čma 50 a
jéčati, -īm (t. čučati)
ječèrma i **dečèrma**, gen. mn. ječérmā i jèčerāma pored decérmā i đèčerama
ječèrmica i **dečèrmica**
jèčmača, gen. mn. jèčmāčā (kruška)
jèčmen (prid. prema jèčam); **jèčmēn**, -ena (ječam, ječmičak)
ječménac, -nca, gen. mn. jèčmēnācā
jèčmenica
ječmènīk, -íka, mn. -íci
jèčmēnka, dat. -ci, gen. mn. -kī
jèčmenjaca
ječmičak, -čka, mn. -čci, gen. jèčmīčaka
jèčmīste
jèčmov
jèdaćī
jēdak, jětka; odr. jětkī pored **jédak**, jétka; odr. jêtkī; komp. jètkijī
jedàmpūt ne nego jedànpūt
jedànaest (za složenice i izvedenice v. četiri, četrdeset i deset) 48 d; 92 a
jedanaéstak
jedanaestérac, -rca, gen. mn. jedanaèstērācā
jedànaestero i **jedanaestoro** (v. četvoro); jedànaestero-dvánaestero
jedànaestī
jedanaèstica i **jedanàestīca**
jedanaèstina i **jedanaestîna**, gen. mn. -ína
jedanaestogòdišnjī (11-godišnji)
jedànaestori
jedanaestórica
jedànaestoro i **jedanaestero** (v. četvoro); jedànaestoro-dvánaestoro
jedànaestorokūt
jedànpūt (pril.) 79 b; 93, 1; jedànpūtjèdan (tablica množenja)
jédar, -dra; odr. jêdrī; komp. jèdrijī; superl. nājjèdrijī 80 b 1
jedàrēd
jèdećić (dem. od jèdek)
jèdek, vok. -če, mn. -ci, gen. mn. jēdēkā
jēdēnje (prema jēsti)
jēdīć, -íća (bot.)
jedínac, -nca, vok. jēdīnče, gen. mn. jèdīnācā
jedinče, -eta; zbir. jèdinčād, -ādi
jedinčev
jediničin (prema jedìnica)
jediničnī
jèdīnka, dat. -ci (za neživo) i -ki (za živo), gen. mn. -kī
jedinōroden
jèdīno štō (vezn.) 101 a
jedinstvenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
jéditi, jêdīm (ljutiti; t. hváliti); imperf. jêdāh
jèdljiv
jèdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
jedn. (skrać. za jednìna)
jednáčak, -čka, mn. -čci, gen. jèdnāčaka (bank., saldo)
jednáčina i **jèdnadžba**

jednáčiti, jèdnāčīm, -īš . . ., 3. mn. jèdnāče; imperf. jèdnāčāh, -āše . . .; aor. jednáčih, 2. i 3. jèdnāčī, mn. jednáčismo . . .; imperat. jednáči; pril. sad. jednáčeći; prił. prošl. (iz)jednáčīv(ši); prid. rad. jednáčio, -la; prid. trp. jèdnāčen
jèdnadžba, gen. mn. jèdnadžābā i jednadžbī pored **jednáčina**
jednakodèljiv (ek.)
jednakodjèljiv (ijek.)
jednakòkrilac, -īlca, gen. mn. jednakòkrīlācā
jednákōst, -osti, instr. -osti i -ošću
jednòboštvo
jednòbožac, -šca, gen. mn. jednòbožāca
jednòbožačkī
jednòbrazdnī (npr. plug)
jednòcēvka, dat. -ki i -ci, gen. mn. jednòcevākā i jednòcēvākā pored jednòcēvkī (ek.)
jednòcēvnī (ek.)
jednòcijevka, dat. -ki i -ci, gen. mn. jednòcjevākā i jednòcijevākā pored jednòcijevkī (ijek.)
jednòcijevnī (ijek.)
jèdnōc i **jèdnōć** (pril.)
jednočīnka, dat. -ci, gen. mn. jednočīnkī
jednòclan
jèdnōć i **jèdnōc** (pril.)
jednoćèlījskī
jednòdānka, dat. -ci, gen. mn. -kī
jednòdomnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
jednòdušnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
jednòglasnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
jednògoče, -eta
jednògočić
jednògodac, jednògoca, gen. mn. jednògodācā
jednòimenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
jednòkratnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
jednòkrilac, -īlca, gen. mn. jednòkrilācā
jednòkrīvnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
jednòletan, -tna (ek.)
jednòletka, dat. -tki, gen. mn. -tkī (ek.)
jednòletkinja (ek.)
jednòličan, -čna
jednòličnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
jednòlikōst, -osti, instr. -osti i -ošću
jednòlučac, -čca (bot.)
jednòljetan, -tna (ijek.)
jednòljetka, dat. -tki, gen. mn. -tkī (ijek.)
jednòljetkinja (ijek.)
jèdnomēran i **jednòmēran,** -rna (ek.)
jednomérnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
jednomèsečić (ek.)
jednòmesečnī (ek.)
jednòmisljenīk, vok. -īče, mn. -īci
jèdnomjēran i **jednòmjēran,** -rna (ijek.)
jednomjérnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
jednomjèsečić (ijek.)
jednòmjesečnī (ijek.)
jednonèdēljnī (ek.)
jednòničiti, -īm (jedanput na dan jesti; t. cepìdlačiti)
jednoobrazan, -zna
jednoobraznost, -osti, instr. -osti i -ošću
jednòok
jednòosnī
jednopostotnī (1%-tni)
jednopreg, mn. -zi
jednopròcentnī (1%-tni)
jednòrođenī
jednòrog, mn. -zi (zool.); **jednòrog,** -a, -o (prid.)
jednòrukac, -kca, vok. -kče, gen. mn. jednòrukācā
jednòsloznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
jèdnosmēran i **jednòsmēran,** -rna (ek.)
jèdnosmjēran i **jednòsmjeran,** -rna (ijek.)
jednosoban, -bna
jednòstaničan, -čna
jèdnostāvan, -vna; komp. jednostàvnijī; superl. nâjjednostàvnijī 80 b 1
jednostávnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
jednòstranōst, -osti, instr. -osti i -ošću
jednòstrukōst, -osti, instr. -osti i -ošću
jednòsuštan, -šna
jednòtjednī (ijek.)
jednòtračan, -čna
jednòuditi, -īm (jedanput na dan jesti; t. cepidlačiti); imperf. jednòudāh
jednovérac, -rca, vok. jèdnovērče, gen. mn. jednòvērācā i **jednòverac,** -verca, vok. -vērče, gen. mn. jednòverācā (ek.)
jèdnovēran i **jednòveran,** -rna (ek.)
jednòvērka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
jednòvērnica (ek.)
jednòvērnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
jednovjérac, -rca, vok. jèdnovjērče, gen. mn. jednòvjērācā i **jednòvjerac,** -vjērca, vok. -vjērče, gen. mn. jednòvjerācā (ijek.)
jèdnovjēran i **jednòvjeran,** -rna (ijek.)
jednòvjērka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
jednòvjērnica (ijek.)
jednòvjērnīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
jednòvrēdan, -dna (ek.)
jednòvrēdnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
jednòvremen (ek. i ijek.)

jednòvremenīk, mn. -īci (ek. i ijek.)
jednòvremenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
jednovrijedan, -dna (ijek.)
jednòvrijednōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
jednòvrsnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
jednòvrstan, -sna
jednòzvūčan, -čna
jednožičan, -čna
jêdnjāćnī
jedòvača
jèdrac, -àca, gen. mn. -ácā (jezgra drveta; prvorazredno drvo)
jèdrača, gen. mn. jèdrāča (bot.)
jedrènjača
jedrènjāk, -áka, vok. jèdrenjače, mn. -áci
jèdrilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. jèdrílācā
jèdrilačkī
jedrilce, jedrílca i jedrílceta, mn. jedrílca, gen. jedrílcā i jèdrīlācā pored **jèdrīlce,** jèdrīlca i jèdrīlceta, mn. jèdrīlca, gen. jèdrilācā
jèdrilicār, vok. -āru i -are
jèdriličārstvo
jédrōst, -osti, instr. -osti i -ošću
jêda (jelo)
jédênje (prema jéditi; drugo je jêdênje od jêsti)
jèdupačkī
Jèdupak, -pka, vok. -pče, mn. -pci, gen. Jèđupākā
Jèdupče, -eta; zbir. Jèđupčād, -ādi
Jèdupka, dat. -pci i -pki, gen. mn. Jèđupākā i Jèđupkī 60 a
Jèdupkinja
Jefrem 206
jèftimba, gen. mn. jêftīmbā i jèftimbī (zast.)
jêftin i **jèvtin**
jeftinòća i **jevtinòća**
jègējskī i **ègējskī**
jèglen i sl. ne nego èglen i sl.
jègliče, -eta (bot.)
jèguljicin (prema jèguljica)
Jehóva
Jehùdija v. Jahùdija
jèjić (dem. od jêj)
Jejl (Yale) 171 f
jêka, dat. jêci
jékavac (bolje ijékavac), -āvca, vok. -āvče, gen. mn. jékavācā
jékāvka, dat. -ci i -ki, gen. mn. -kī
jékavština (bolje ijékavština)
jekmèdžija i sl. ne nego ekmèdžija i sl.
jèkser i sl. ne nego èkser i sl.
jèktati, jêkcēm (oriti se, razlijegati se, zast.; t. hùktatī)
jektènija, jektènijā, dat. jektènijima
jèktičav
jèktika, dat. -ci
jêlac, jêlca, vok. jêlče, gen. mn. jêlācā
Jèlača (prezime)
Jèlačić (prezime)
Jèlada i **Jeláda** pored **Hèlada**
Jèlās-pōlje, gen. Jèlās-pōlja
jélce, jélca i jélceta, mn. jélca, gen. jélcā i jêlācā (dem. od jèlo)
jê l' da? (zar ne?)
Jèleč, -èča, vok. Jèleču, instr. -èčom
jèlèče, -eta
jèlečić (dem. od jèlek)
jèlečkī (prema Jèleč)
jèlek, mn. -ci, gen. jêlēkā
jelénak, -nka, vok. jèlenče, mn. -énci, gen. jèlēnākā
jèlēnče, -eta; zbir. jèlenčād, -ādi
jèlēnčica (bot.)
jèlēnka, dat. -ci, gen. mn. jèlenākā i jèlēnkī (bot.); **Jèlēnka,** dat. -ki (ž. ime)
jèlenskī
jèlenjī
jê lī? 101 d
Jèlica 6 a
Jèličić
Jèličin
jèlić, jèlića i **jèlīć,** -ića (dem. od jéla); **Jélić** (prezime)
jèlīk, -íka, mn. -íci
jèlika, dat. -ci, gen. mn. jêlīkā (jéla)
jélīn (prema jéla); **Jélin** (prema Jéla i Jéle); **Jèlīn,** -ína, vok. Jêlīne (Helen, Grk)
Jèlīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī (Helenka, Grkinja)
jèlīnskī (helenski, grčki)
Jelisáveta
Jelisejev 177 a
jêlka, dat. -ci, gen. mn. -kī; **Jêlka,** dat. -ki (ime)
Jêlkin (prema Jêlka)
jelòtoč
jèlōvnīk, mn. -īci
Jêlsa (geogr.)
Jèlšanin, mn. -ani, gen. Jêlšānā (čovjek iz Jêlsē)
Jèlšānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
jèlšānskī (prema Jêlsa)
jè l' te?
jèmāč, -áča, vok. jèmaču (onaj koji sudjeluje u jematvi)
jemačica
jèmāčkī (prema jèmāč)
jèmatva, gen. mn. jèmatāvā i jèmatvī (berba)

Jemeljan 178 b
jêmenije i **jêmenlije** (papuče)
jêmstvenīk, mn. -ìci (konac za prošivanje akata)
jêmuža ne nego jômuža
jèndečić (dem. od jèndek)
jèndečina
jèndek, mn. -ci, gen. jêndēkā 43 c 3
jénđa, vok. jênđo
jèndebula (jenđa)
jèndija, gen. mn. jênđījā (jenđa)
jèndijica (dem. od jèndija)
jèngeča ne nego èngeča
Jènkī, Jenkìja, mn. Jenkiji, gen. Jenkíjā (Amerikanac)
jènjičār ne nego jànjičār
jèrarh, jèrarha, vok. -še, mn. -si, gen. jêrārhā i **jèrārh**, jerárha, vok. jêrarše, mn. jerársi, gen. jerárha (vrhovni svećenik; isp. hijèrarh); Trî jèrarha, jerárha
jeràrhija (hijerarhija)
jerèbica ne nego jarèbica
Jeremejic 179 a
jeremičak, -čka, mn. -čci, gen. jerèmičaka
Jerèmija
jeremijáda
Jerèmije
Jerèmijev (prema Jerèmije)
Jerèmijin (prema Jerèmija)
jêrēs, jêrēsi, gen. mn. jêrēsī
jerètičan i **herètičan**, -čna
jerètičkī i **herètičkī**
jerètičnōst i **herètičnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
jerètik i **herètik**, vok. -če, mn. -ci
jergòvān ne nego jorgòvān
Jêrihon
jêrihonskī
Jérin (prema Jére i Jéro, gen. Jérē)
Jèrina (ž. ime); Đûrđeva Jèrina (hist.)
Jèrmēn (i Jèrmenin), -éna, vok. Jêrmēne, mn. -éni, gen. Jerménā
Jèrmēnija
Jèrmenin (i Jèrmēn), mn. Jèrmeni, gen. Jêrmēnā
Jèrmēnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
jèrmēnskī
jèrodakon (crkv. pravosl.)
jeròglīf (i hijeròglīf, **-īfa**)
Jeròlim i **Jeronim**
Jérome (Žerom) 169 b
Jèrusalim, -ma i **Jerusàlīm**, -īma (vok. Jêrusalīme) pored **Jèruzalem** i **Jerùzalem**
jèsēnce, -eta, mn. jèsēnčići
jèsēnjača
jêsnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (prema jêstan)
jêstan, jêsna i jèsna (potvrdan, afirmativan)
jestastvènīcār (zast.)
jêsti, jêdēm, -eš..., 3. mn. jêdū; imperf. jêđāh i jêdāh, -aše...; aor. jêdoh, 2. i 3. jêde, mn. jêdosmo...; imperat. jêdi; pril. sad. jêdūći; pril. prošl (pò)jedav(ši); prid. rad. jêo (i îo 34 c), jêla; prid. trp. jêđen
jèstivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
jêstvenīk, mn. -ìci (jelovnik)
jêsan, jêšna i jèšna
jêsnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
jêtkati, -ām (pomalo jesti; t. vrâćati)
jêtkōst, -osti, instr. -osti i -ošću
jetra, jêtārā (mn. sr. r.) pored **jêtra**, jêtrē (ž. r.)
jètrēnka, dat. -ci, gen. mn. -kī (bot.)
jetrènjača
jêtrvić i **jêtrvić**
jevàndēlje i **evanđēlje**
Jevdokim 177 a
Jevgenjic 179 a
Jevgrap 206
Jèvrej, Jèvreja i **Jèvrejin**, Jèvrejina, mn. Jèvreji, gen. Jêvrējā
Jèvrējka, dat. -ki, gen. mn. Jèvrējkī
jèvrējskī
Jèvremov, -a, -o (prema Jèvrem)
Jèvrosima
jêvtin i **jêftin**
jevtinòća i **jeftinoća**
Jevtušenko 206
jêzbina (jestvina)
jézditi, -īm (t. čámiti); imperf. jézđāh pored **jèzditi**, -īm (t. lòmiti); imperf. jèzđāh
Jezeránac, -nca, vok. Jèzeránče, gen. mn. Jezèrānācā (čovjek iz Jèzerānā)
Jèzerāne (mn. ž. r., geogr.)
Jezèrānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
jezèrānskī
jézgra, gen. mn. jezgárā, jêzgārā i jézgrī
jèzgričav
jézgro, jézgra, gen. mn. jêzgārā
jezgròvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
jèzičao, -čca, gen. mn. jèzičācā
jezíčak, -čka, mn. -čci, gen. jèzīčākā
jèzičan, -čna
jèzičār, vok. -āru i -āre
jezičara
jèzičast
jèzičav
jèzičavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
jèzičié
jèzičina i **jezičina**
jèzičkī
jezìčijiv

jezičíjivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
jèzicni
jèzičnica
jèzičnīk, vok. -īče, mn. -īci
jezičnjača
jèzik, vok. -če, mn. -ci, gen. jēzīkā
jezikoslóvac, -vca, vok. jēzikoslōvče, gen. mn. jezikòslōvācā
jezikoslóvčev
jezùit(a)
jezùitskī
jézak, jéška, vok. jēšku, mn. jéšci, gen. jēzākā (dem. od jež)
jézdēnje i **jèžđenje** (prema jézditi i jèzditi)
ježev
jèžić
jèzūrka, dat. -ci, gen. mn. -kī (jež)
JF (skrać. za časopis Južnoslovenski filolog) 147
Jižakevič 206 b
JNA (skrać. za Jugoslàvēnskā národnā àrmija)
Joàkimov (prema Joàkim)
Jōb, Jòba, vok. Jōbe (bibl.; isp. Jōv)
Jócin (prema Jóca i Jóco, gen. Jócē)
Jócov (prema Jóco, gen. Jóca)
Joe (Džou) 171 i
jogùnluk, mn. -ci
jóha, dat. -hi
John (Džon), Johna 167 g
Johnov (Džonov) 167 g
jòhovača
jòhovina
Jóka, Jókē, dat. Jóki, vok. Jôko
jókati, jôčem (jaukati; t. víkati)
Jókin (prema Jóka i Jóko, gen. Jókē)
Jókov (prema Jóko, gen. Jóka)
Jolkino 177 b
jōn, jóna i **ìon**, -óna 48 a
Jones (Džouns) 171 i; 171 j
Jônija
jônskī; Jônskō mōre
Jónjanin, mn. -ani
Jónjānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Jordámdžija
Jòrdan, Jòrdana i **Jordān**, Jordána (geogr.)
Jordan Jovkov 199
jòrgan, gen. mn. jòrgānā
jorgànče, -eta
jorgànčić
jorgandžija
Jōsa, vok. Jōsa i **Jósa**, vok. Jôso
Josáfat i **Jozàfat**
Jòsif i **Jósip**
Jōsin (prema Jōsa); **Jósin** (prema Jósa i Jóso, gen. Jósē)
Jòsip i **Jòsif**; **Jòsip Brôz Tīto**, gen. Jòsipa Brôza Tīta 6 b; 87 i
Jósipdōl, gen. Jòsipdola (geogr.)
Jóso, vok. Jôso (t. ćóro)
Jósov (prema Jóso, gen. Jósa)
Jòsua i **Jòzua**
jósaničkī i **josànickī** (prema Jóšanica i Josànica); Jóšaničkа (Josàničkā) bānja (toplice); Jóšaničkа (Josàničkа) Bānja (mjesto)
jòšić (mlada joha)
jòšik, -íka, mn. -ici (johova šuma)
jòšt ne nego jōš i jōšte
jōšte (jōš)
jòšter ne nego jōš i jōšte
jōtovānje 54 b
Jōv, Jòva, vok. Jōve (isp. Jōb)
jóva ne nego jóha; **Jóva**, vok. Jôvo (ime, prema Jòvan); Čika Jóva, gen. Čika-Jóve pored čika Jóva, gen. cikē Jóvē
Jòvan; Jòvan Jovánović Zmâj, gen. Jòvana Jovánovića Zmâja 6 b; 87 i
Jòvānče, -eta
Jòvāncetov
Jòvāncica 65 a 4
Jovančić (dem. od Jòvan)
Jòvānka, dat. -ki 65 a 3
Jòvānkin 65 a 3
Jōvanjdān, gen. Jòvanjdāna, dat. Jòvanjdānu
Jōvča
Jōvče, -eta
Jōvičić
Jōvičin (prema Jōvica)
Jóvin (prema Jóva i Jóvo, gen. Jóvē); Čika-Jóvin
jòvljāk, -áka, nn. -áci (jošik)
Jóvo, vok. Jôvo (t. ćóro)
Jóvov (prema Jóvo, gen. Jóva)
Jōza, vok. Jōza
Jozàfat i **Josàfat** (bibl.)
jozàfatskī i **josàfatskī**
Jozefína
Jozefínin
jozefinizam, -zma 167 k
Jōzin (prema Jōza); **Józin** (prema Józo, gen. Józē)
Józo, vok. Jôzo (t. ćóro)
Józov (prema Józo, gen. Józa)
Józua i **Jósua**
Jožef (József) 173 a
Juan (Huan) 174
Juarez (Huarez) 174
jubilárac, -rca, vok. jūbilārče, gen. mn. jubilārācā
jubilārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
jubilēj, -éja
jūčē i **jūcēr**
jūčēra ne nego jūčēr i jūčē
jučèrašnjī i **jučèranjī**

jučèrašnjica
Judèja
Judéjac, -jca, vok. Jûdējče, gen. mn. Jùdējācā
Jùdējka, dat. -ki, gen. mn. -kī
jùdējskī
jùdic, gen. mn. jùdīčā (bot.)
Jûdin (prema Jûda)
Jùditin i **Judítīn** (prema Jùdita i Judita)
jûfka, dat. -ci, gen. mn. -kī (kora tijesta)
jûg (strana svijeta); **Jûg** (južne zemlje i narodi, npr. borba Juga i Sjevera u Americi) 13 d
Jûg Bōgdān (-Bogdān), gen. Jûg-Bōgdāna (-Bogdána), vok. Jûg-Bōgdāne, instr. Jûg-Bōgdānom (-Bogdánom); prid. Jûg-Bōgdānov (-Bogdánov) 87 i
jugoistočan i **jugoistočan**, -čna 89 b; jugoistočna (jugoistočnā) Evropa 13 c
jugoistočnjāk i **jugoistočnjāk**, mn. -āci
jugoistok i **jugoistok** (strana svijeta); **Jugoistok** i **Jugoistok** (jugoistočne zemlje i narodi) 13 d
jûgo-jugoistočan (-jugoistočan), -čna
jûgo-jugoistok (-jugoistok)
jûgo-jugozápad (-jugozāpād)
jûgo-jugozápadan (-jugozāpādan), -dna
Jugoslâvēn i **Jugoslòvēn**, -éna 11 a; 87 d
Jugoslâvēnka i **Jugoslòvēnka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
jugoslâvēnskī i **jugoslòvēnskī** 11 d; 88 a; Jugoslâvēnska národna àrmija (skrać. JNA); Jugoslâvēnska akadèmija znānostī i ùmjetnostī (kraće: Akadèmija u Zágrebu) 16 a
jugoslavénstvo i **jugoslovénstvo** (svojstvo); **Jugoslavénstvo** i **Jugoslovénstvo** (skup Jugoslavena, Jugoslovena)
Jugòslāvija; Federatívna Národnā Repùblika Jugòslāvija 11 c; 87 d
Jugoslòvēn i **Jugoslâvēn**, -éna 11 a
Jugoslòvēnka i **Jugoslâvēnka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
jugoslòvēnskī i **jugoslâvēnskī**; Jugoslòvenskā národnā àrmija (skrać. JNA)
jugoslovénstvo i **jugoslavénstvo** (svojstvo); **Jugoslovénstvo** i **Jugoslavénstvo** (skup Jugoslovena, Jugoslavena)
Jûgović
jugozápad i **jugozāpād** (strana svijeta); **Jugozápad** i **Jugozāpād** (jugozapadne zemlje i narodi) 13 d; 87 a
jugozápadan i **jugozāpādan**, -dna 89 b
jugozápadnjāk i **jugozāpādnjāk**, mn. -āci
jûha, dat. jûhi (rječe jûsi) 65 a 11
Jûhor (planina)
jûhta
jûhtovina
jùkluk, mn. -ci, gen. jùklūkā (ormar, kovčeg)
jùksuk, mn. -ci, gen. jùksūkā (naprstak)
jûl i **jûli**, jûla, lok. jûlu
Jûlija
Jûlijān, -āna i **Julijān**, -ána, vok. Jûlijāne
Julijàna
Julijànin
julijānskī
Jûlije, Jûlija 156 g
Jûlijin
jûlījskī
Jûlka, dat. -ki
Jûlkin
jûlskī
jûn i **jûni**, jûna, lok. jûnu
júnac, -nca, vok. jûnče, gen. mn. jûnācā
jùnačan, -čna
junačènje 51 a
junàcica
junàčić
junáčina 51 a; 63 a 2
junáčiti se, jùnāčim se (t. jednáčiti) 51 a
jùnāčkī 51 a; 84 a
jùnāčnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
jùnāk, -áka, vok. jûnače, mn. -áci, vok. jûnāci i junáci; Junáci gològlāvci 18
junáštvo i **jùnāštvo**, gen. mn. jùnāštāvā 84 b
júnčev
jùnčić
jùncjī i **jùnčijī**
jùneći
jùničica
jùničičin (prema jùničica)
jùničin (prema jùnica)
Jûnije, Jûnija; Jûnije Brût, gen. Jûnija Brûta
jûnior
juniòrāt, -áta
jûniōrka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Junóna 157 f
Junónin
Jùpiter, Jùpitera pored **Jùpitar**, Jùpitra 8 a; 14; 156 j
Jùpiterov pored **Jùpitrov**
Jûraj, Jûrja, vok. Jûrju
Jûrčić (prezime)
Jûrič (ime; drugo je Júrić) 56 a 9
Jùričević i **Juríčević** (prezime, prema Jûrič) 56 a 9
Jûričić

Jûričin (prema Jûrica)
Júrić (prezime; drugo je Júrič); **Jûrić** (hipok. prema Jûraj)
juridîčkī
Jûrin (prema Jûra); **Júrin** (prema Jûre i Júro, gen. Júrē)
jurisdikcija 76, 1; 155 p
jurisprudèncija
jûrist(a)
jurìstičkī
jûristkinja
Jûrjev (prema Jûraj)
Jûrjevo (Đurđevo)
Júrov (prema Júro, gen. Júra)
Juròvčāk, -áka 53
justifikácija
jûtrenja (crkv. pravosl.)
jûtrēnje (1. jutrenja, 2. prema jûtriti)
jûtrenjī ne nego jûtarnjī
Jûtriti, jûtrī (svitati; t. gāziti); imperf. jûtrāše
Juzef (Józef) 186
Južin 178 a
jûžnī; komp. jûžnijī; superl. nājjûžnijī 80 b 1; Jûžnī Slavéni, Slovéni (kao etnička zajednica); jûžnı Slavéni, Slovéni (po geografskom smještaju); jûžna Evrôpa (zemlje na jugu Evrope) 13 c; Jûžna Amèrika (kontinent) 12; Jûžna Môrava (ime rijeci); Jûžm Krst (ime zviježđu); Jûžnī pol; Jûžno lēdeno môre; jûžna Âustralija (južni dio Australije); Jûžna Âustralija (ime državi); Nôvī Jûžm Wales (Vels)
južnoâfrički; Južnoâfričkā Ûnija
južnoamèrički 88 e
Južnoamerikānac, -nca, gen. mn. Južnoamerikānaca 87 d
južnoslavenskı i **južnoslòvēnskī** (prema Južni Slaveni, Sloveni; drugo je jugoslàvēnskī, jugoslòvēnskī)
jûžnjāčkī
jûžnjāk, vok. jûžnjāče, mn. jûžnjāci

K

k i **ka** (prijedl.; ne valja pisati k')
K skrać. za kruna (novčana jedinica u nekim zemljama) i oznaka za kralja u šahu 144 b
kába ne nego ćába
kàbadahija i **kabadàhija**
kabàbat (krivica)
kabahàtlija (krivac)
kabàjet ne nego kabàhat
kabalistika, dat. -ci
kabàničār i **kàbaničār**, vok. -āru i -āre
kabàničārev i **kabàničārov** pored **kàbaničārev** i **kàbaničārov**
kabàničica i **kàbaničica**
kàbao, kàbla, mn. kàbli, kābālā i kabálā pored kàblovi, kāblōvā i kablóvā
kabàrēt, -éta i **kabárē**, -èa, gen. mn. -éā
kabárētskī
kabinēr, -éra, vok. kâbinēru
kabinētskī
kàblār, -ára, vok. kâblāru i -āre (onaj koji pravi kablove); **Kàblār**, -ára (planina)
kâbličica (dem. od kâblica)
kâblić (dem. od kâbao)
kablògram
kàbljača, gen. mn. kâbljāča (kabao)
kabriôlet
kabûrdžija (grobar)
kâciga, dat. -gi, gen. mn. kâcīgā
kâča, gen. mn. kâča (zmija, pokr.)
kâčačkī (prema kàčak)
kàčak, vok. kàčače, mn. kâčaci, gen. kâčākā
kačâmak, kačàmaka, mn. -ci
kâčanīčkī; Kâčanīčkā klisura
Kačanīk
kâčār, vok. -āru i -āre
kâčara, gen. mn. kâčarā
kâčarev i **kâčarov**
kâčarīšte
kâčārnica
kâčārskī
kâčati, -ām (kâčā riba kad izađe navrh vode i vrcne se; t. čìtati)
kâčica (dem. od kâca)
Kâčić; Ândrija Kâčić Miošić, gen. Ândrije Kâčića Miošića; prid. Kâčić-Miošićev
kâčijī i **kâčjī** (prema kâča)
kačiti, -īm (kvačiti; t. grčiti)
kâčjī i **kâčijī** (prema kâča)
kâčka, dat. -čki (vrsta igre)
kâčkalica (igla za kačkanje)
kâčkati, -ām (1. vésti, npr. čipke, zapravo kvačkati; 2. gacati po blatu; t. vrâćati)
kačkàvālj, -álja
kâčkavica (bljuzgavica, žitko blato)
kâčkēt, -éta
kâčnī (prema kâca)
kâčuo (kâčūl), kačúla (veliki kotao)
kàčipērka, dat. -ci, gen. mn. -kī

kaćipérstvo
kàćūn, -úna i **kȁcūn**, -ūna (bot.)
kaćúnak, -nka, mn. -únci, gen. kàćūnākā
kaćúnica
kaćúniti se, kàćūnīm se (kititi se; t. jednāčiti); imperf. kàćūnjāh se
kaćúnovice (bot.)
kaćúnjēnje (prema kaćúniti se)
kada bílo i **kad bílo** 98 e
kàdagod i **kada gȍd** v. kàdgod
kàd(a) li 101 d
Kȁdam i **Kȁdmo**, Kȁdma (mitol.)
kàda-tàdā; kȁd-tȁd 98 f
kad bilo i **kada bilo**
Kȁdčić (prezime; drugo je Kȁčić) 82 b 1
Kȁdčićev 82 b 1
káder ne nego kadar
kádētskī
kàdgod (katkada); **kad gȍd** (svakad kad, bilo kada): Dóđi mi kàdgod; kad gȍd dòšao, dòbro dòšao! 98 d
kadífa
kadija, vok. kàdija i kàdijo, gen. mn. kādījā
kàdijin
kàdijīnica i **kàdīnica** (žena kadijina)
kàdijīnskī i **kàdīnskī**
kàdījskī
kadikad (pril., ponekad) 98 a
kàdīlac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. kādilācā
kadiluk, mn. -ci (prema kàdija)
kàdīnica i **kàdijīnica** (žena kadijina)
kàdīnskī i **kàdijīnskī**
kàdiōnī
kàdionica i **kadiònica** 69 b
kàdioničica i **kadiōničica**
kàdionīk, mn. -īci
kàditi, kādīm (t. hvàliti); imperf. kâđāh; prid. trp. kâđen
kādli (vezn. u značenju: a to; drugo je kad(a) li: kad(a) li ćeš opet doći i sl.); kādli-tādli (bilo kada) 101 c
Kadméjac, -jca, vok. Kādmējče, gen. mn. Kàdmējācā
kàdmīj, -ija i **kàdmijum**
Kȁdmo i **Kȁdam**, Kȁdma (mitol.) 156 e
Kȁdmov
kad mu drágo 98 e
kādno
kādrovac, -ōvca, vok. -ōvče, gen. mn. kādrovācā (vojnik koji služi u kadru)
kàdšto (katkad) 75 b; 82 c; 101 a
kȁd-tȁd; kàda-tàdā 98 f
kad tāmo
kàdulja, gen. mn. kādūljā 9 c
kádēnje (prema káditi)
kàfa i **kàva**, gen. mn. kāfā i kávā
kafàna i **kavàna**, gen. mn. -ánā
kafànār i **kavànār**, -ára, vok. kȁfanāru i -are pored kȁvanāru i -āre
kafanàrica i **kavanàrica**
kafànica (-ica) i **kavànica (-ica)**
kàfānskī i **kávanskī**
Kȁfar, Kȁfra, gen. mn. Kȁfārā (pripadnik crnačkog naroda u Africi)
kȁfarskī
kafèdžija i **kavèdžija**
kafèdžijin i **kavèdžijin**
kafèdžijinica i **kavèdžijinica**
kafèdžījka i **kavèdžījka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
kafèdžījskī i **kavèdžījskī**
kafèdžīnica i **kavèdžīnica**
kafènī i **kavènī**
kàfez ne nego kàvez
kàftan, gen. mn. kāftānā
kàhar (nasilje; tuga)
kàhāran, -rna (nasilan; žalostan)
kahàrli (prid. indekl.; kaharan)
kahèksija (med.)
kahèktičan, -čna
kahrimān, -ána, vok. kȁhrimāne (junak)
kàhva i sl. ne nego kàfa i kàva
kàica (ukras na glavi; zast.)
kàić (čamac)
kaigdžija (čamčar)
kàik, mn. -ci, gen. kāīkā (kaić)
kàil (prid. indekl.; zadovoljan, spreman)
Kàin (bibl.) 48 c
Kàinov
Kaírac, -rca, vok. Kȁīrče, gen. mn. Kàīrācā
Kàīrka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Kàiro, Kàira (m. r.)
kàirskī
Kaiser (Kajzer) 172 b
kàiš, gen. mn. kāīšā 48 c
kaíšac, -šca, gen. mn. kàīšācā
kaišār, -ára, vok. kāišāru i -āre (lihvar, zelenaš)
kaišárev i **kaišárov**
kaišáriti, kaišārīm (t. krijumčáriti)
kaišàrluk, mn. -ci
kaišati, -ām (t. čeprkati)
kàišić
kaišlije, kaišlījā (mn. ž. r.; vrsta opanaka)
kàišnī
kājak, mn. -ci (vrsta čamca)
kājalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. kājalācā
kājalačkī
kājalica
kājati, -ēm (t. grijati); imperat. kāj

Kajbumščāk (lice iz priče; akc. kajkavski; štok. Kajbùmščāk, -áka, vok. Kâjbumščāče)
kâjda i **kàjda**, gen. mn. kâjdā i kâjdī pored kájdā i kàjdī (nota)
kajdanka, dat. -ci, gen. mn. kajdānkī i kàjdanākā
Kâjica
kâjić ne nego kàić
kâjis i sl. ne nego kàiš i sl.
kajita, gen. mn. -itā (sobica na lađi)
kajk. (skrać. za kajkavski) 146 a
kajkavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. kájkavācā
kajkavačkī (zast., bolje kájkavskī)
kájkāvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kájkavština i **kajkávština**
Kajmakčàlān, -ána (geogr.)
kajmakčàlānskī
kájsija
kájsijica
kájsijin
kájsijovača (rakija)
kàjzer, gen. mn. kâjzērā (nekadašnji njemački car)
Kajzer (Kaiser i Keiser) 172 b
kajzerica (vrsta peciva); **Kajzerica** (predio u Zagrebu)
kakàdū, -ùa, dat. -ùu, mn. -ùi, gen. -úā, dat. -ùima (papiga, papagaj)
Kàkanj, Kàknja (geogr.)
kàkanjskī
kākao, gen. kàkaa, dat. kākau, instr. kākaom
kàkaov
kàkaovac, -ōvca, gen. mn. kàkaovācā
kākav, kākva; kàkav-tākav
kakav bílo 91 f
kàkavgod, kàkvagod (neki, nekakav; mijenja se samo prvi dio: kàkvagod, kàkvēgod, kàkvōjgod, kàkvīmgod, kàkvōmgod i sl.); **kakav gȍd**, kakva gȍd (bilo kakav; u deklinaciji se gȍd uvijek piše odvojeno: Potraži kàkvugod knjigu, kakvu gȍd nađeš, uzmi je) 91 h 1
kakav gȍd mu drágo
kakav mu drágo 91 f
kàkav-tàkav, kàkva-tàkva
kàkī, kàkā, kàkō ne nego kàkav
kāko i **kàko** (vezn., pril.)
kako bílo 98 e
kakodákati, kakòdāčēm (t. kokodákati)
kakofònija (loš zvuk)
kako gȍd (bilo kako)
kako gȍd mu drágo
kako kād; kako kàda
kakològija (pogrešan izraz)
kako mu drágo 98 e
kākono (kako, kao)
kākonoti (zast., bolje kākono, kāo)
kāko-tākō 98 f
kákotati, kákoćēm, -ēš..., 3. mn. kákoću; imperf. kákotāh, -āše...; aor. kákotah, 2. i 3. kákota, mn. kákotasmo...; imperat. kákoći; pril. sad. kakoćući; pril. prošl. (za)kákotāv(ši); prid. rad. kákotao, -la pored **kakòtati**, kàkoćēm (t. blebètati)
kàkov (zast., bolje kàkav)
kaktèja, gen. mn. -éjā (bot.)
kàktus, gen. mn. kàktūsā
kakvóća
kākvoćnī
kāl, lok. kálu (blato, glib)
kalàbrēskī i **kalàbrēskī**
Kalàbrēskinja i **Kalàbrēskinja**
Kalàbrēz, -éza, vok. Kālabrēzu (čovjek iz Kalabrije); **kalàbrēz** (vrsta šešira)
Kalàbrija
kalàbrījskī
kàlača, gen. mn. kālāčā (posuda za zahvatanje vode iz bunara)
kàlāj, kàlaja 46 b
Kalaj, Kalaja (Kalay, Kalaya) 167 f
kalajdžija
Kalajev (Kalayev) 167 f
kalàjisati, kalàjišēm, -ēš..., 3. mn. kalàjišū; imperf. kalàjisāh, -āse...; aor. kalàjisah, 2. i 3. kālajisā i kalàjisa, mn. kalàjisasmo...; imperat. kalajiši; pril. sad. kalàjišūći; pril. prošl. (po)kalàjisāv(ši); prid. rad. kalàjisao, -la; prid. trp. kalàjisān 46 b
kàlam ne nego kàlem
kalamúćēnje
kālan, kâlna (blatan)
kàlānka, dat. -ci, gen. mn. kàlānkī i kàlanākā (voćka, ponajviše breskva, koja se kala)
kalaušče, -eta (dem. od kalàuz)
kalauština (nagrada kalauzu)
kalàuz, gen. mn. kalàūzā (1. putovođa, provodič, peljar; 2. otpirač za nasilno otvaranje vrata)
kālavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Kalay, Kalaya (Kalaj, Kalaja) 167 f
Kalayev (Kalajev) 167 f
kalcèdōn, -óna (ruda)
kalcifikácija
kàlcīj, -ija i **kàlcijum**
kàlcijev i **kàlcijumov**
kàlcine, kālcīna (mn. ž. r.; suknene čarape za čizme)
Kaldéja i **Haldéja** (v.)
kaldrmdžija
kālēb i sl. ne nego gālēb i sl.
kaleidòskop
kàlem, gen. mn. kālēmā

kalemàčica (nož za kalemljenje)
kalemárev i **kalemárov**
kalendârić
kalèndārīj, -ija i **kalèndārijum** (dio kalendara gdje su popisani dani)
kâlfica (dem. od kâlfa)
kàlfić, -ića, vok. kâlfiću (podruglj.)
kalibar, -bra, gen. mn. kàlībārā
kàlīf v. hàlīf
Kalifòrnija (geogr.)
kalifòrnījskī
kâlīj, kâlija i **kâlijum**, kâlijuma
kâlijev i **kâlijumov**
Kaliòpa
kâlk, kâlka, mn. kâlci, kâlkā i kâlkovi, kâlkōvā (lingv.)
kalkulácīja
kalkulácījskī
kâlkulaciōnī
kalkùlant, gen. mn. kalkùlanātā
kalkùlātor
Kalkuta (Calcutta) 167 m
kàlmičkī 51 a
Kàlmik, vok. -če, mn. -ci, gen. Kâlmīkā 51 a
Kâlnicanin, mn. -āni
Kâlnicānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kâlnīčkī (prema Kâlnīk)
kâlo, kâla, mn. kâli, kâlā
kàlong, mn. -zi, gen. kâlonga (letipas)
kalòričan, -čna
kalòričkī
kalòricnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kalōrija
kalòrījskī
kalorimètrija
kalorimètrījskī
kalošić (dem. od kàloš)
kâlp (prid. indekl.; neprav, lažan)
kâlpače, -eta
kâlpačić
kâlpacina
kalpâgdžija
kàlpak, mn. -ci, gen. kâlpākā; sàmur-kàlpak
kàluder
kaludèrcina
kâluđerica
kâluđeričica
kâluđeričin
kaluđerić
kâluđeriti, -īm (t. bèsposličiti); imperf. kàluđerāh
kâluđerovati, -ujēm (t. ùčiteljovati)
kaluđérstina
kalupčić
Kâlvarija (bibl.)
kàlvīn, -ína, vok. kâlvīne
kalvinist(a)
kalvinističkī
kalvinistkinja
kalvinizam, -zma
kàlvīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kalvinov (prema kàlvīn); **Kalvínov** (prema Kalvīn)
kâljača, gen. mn. kâljāčā
kâljavōst, -osti, īnstr. -osti i -ošću
Kaljostro (Cagliostro) 170 c
kâljuga, dat. -zi
kâljuža, gen. mn. kâljuža
kâmaćēnje (prema kâmatiti)
kamâdžija (kamatnik)
kâmata, kâmatē, mn. (m. r. i ž. r.) kâmati i kâmate, gen. kâmatā, dat. kâmatima i kâmatama
kâmatiti, -īm (t. nādničiti); imperf. kâmaćāh; prid. trp. kâmaćen
kâmatnīčkī
kâmatnīk, vok. -īče, mn. -īci
kâmatnjak, mn. -aci
Kàmbelovac, -ovca; Kàštel-Kàmbelovac, gen. Kàštel-Kàmbelōvca
kàmbelovačkī
Kamberlend (Cumberland) 171 i
Kâmčaćanin, mn. -āni (čovjek sa Kamčatke)
Kâmčatka, dat. -tki
kàmcatskī
kâmčiti, -īm (t. pâmtiti)
kâmćēnje (prema kàmtiti)
kamdžija ne nego kàndžija
kaméčak, -čka, mn. -čci, gen. kàmēčākā 52 a 9; 58
kamelèōn i **hamelèōn**, -ona
kâmen, kâmena, lok. kamènu i kâmenu; **kâmen**, kâmena, kâmeno; kâmenō dōba 20 d
kaménak, -nka, mn. -ci, gen. kàmēnākā
kamenárev i **kamenárov**
kamènārka, dat. -ci i -ki, gen. mn. -kī (ptica)
kamènče, -eta
kamènčić 52 a 8
Kâmengrād (geogr.)
kâmengradskī
Kâmengrađanin, mn. -āni
Kâmengrađānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Kâmenicanin, mn. -āni
Kâmenicānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kâmeničkī
kâmeničnica (bot.)
kâmenīk, mn. -īci (kamenolom)
kamènika, dat. -ci (bot.)
kamenorézac, -sca, vok. kâmenorešče, gen. mn. kamenòrēzācā
kamenorèzačkī
kâmenjača i **kamènjača** (kruška, alga)

kamènjāk, -áka, mn. -áci (1. mjesto puno kamenja, 2. vrsta smuđa, 3. vrsta lonca i sl.); **kāmenjak,** mn. -aci (1. vuk, 2. vrsta ječma); **Kamènjāk,** -áka (geogr.)
kamènjarka, dat. -ci i -ki, gen. mn. -kī (jarèbica kamènjarka)
kāmfor
kamíčak, -čka, mn. -čci, gen. kàmīčākā 52 a 12; 58
Kamij (Camille) 169 a
kamikati, kamīčēm (kamčiti; t. gonétati); imperat. kamíči; pril. sad. kamíčūći
kamilárev i **kamilárov**
kamilāvka, dat. -ci, gen. mn. -kī
kamiōn, -óna
kamizōl, -óla (prsluk)
kāmogod (nekamo); **kamo gōd** (bilo kuda, bilo kamo): Otiđi kāmogod, kamo gōd ōdeš, dòbro će ti bīti
kāmoli (vezn. u značenju: kako ne, npr.: ni meni nije dobro, kamoli će biti tebi?) 101 c; **kāmo li** (upitno, npr.: gdje li je, kamo li je otišao?)
kamotočac, -čca, gen. mn. kamòtočācā
kamotočan, -čna
kāmp, kāmpa, mn. kāmpovi
kampanilist(a)
kāmping, mn. -zi
kampōđeja
kāmtiti, -īm (t. lòmiti); imperf. kàmćāh
kān, kâna, mn. kánovi (mongolska vladarska titula); Bātu-kān, gen. Bātu-kâna; kān Bātu, gen. kâna Bātua; Džìngis-kān, gen. Džingis-kâna
Kana 162
kanàbe, -eta
kānaćēnje (prema kānatiti)
Kanáda (geogr.); **kanáda** (vrsta jabuke)
kānādskī (prema Kanáda)
Kanádanin, mn. -ani
Kanádānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kànāl, -ála; Viškı kànāl 70 a; **Kànāl,** -ála (čest naziv za La Manche, La Mânš)
kanàlčić
kanàlić
kanalizácija
kānālskī
kānāp, -ápa
kanāpe, -eta
kanarínac, -nca, vok. kānarīnče, gen. mn. kanàrīnācā
kanarínčev
kanàrīnka, dat. -kī, gen. mn. kanàrīnkī i kanàrinākā
kànārskī; Kànārskī ōtoci; Kànārskā ōstrva
kancelārija
kancelārijskī
kancèlīr, -ira, vok. kāncelīre (pokr.)
kancèlist(a)
kancelističkī
kancèlistkinja
kanconìjēr, -éra
kànčelica
kančèlo, -èla, gen. mn. -élā
Kančev 198 a
kānda (vezn.) 100 a
kandidácija
kandidácījskī
kāndidaciōnī
kandidātskī
kandilce, kandílca i kandílceta, mn. kandílca, gen. kandílcā i kàndīlācā
kāndilo, gen. mn. kāndīla
kàndioce, kàndioca i kàndioceta, mn. kàndioca, gen. kàndīlācā
kândža, gen. mn. kandža i kāndžī
kandžaš, -āša (zool.)
kandžija, gen. mn. kāndžīja
kandžijati, -am (t. čeprkati)
kandžijica
kanđelo ne nego kàndilo
kànibalskī
kānica ne nego tkānica
kāničica ne nego tkāničica
kànija, gen. mn. kānījā
kāniškī (prema Kàniža); Kàniškā Īva (geogr.)
Kàniža; Vēlikā Kàniža; Stārā Kàniža
kāno (vezn., kao)
kanóćal, -ála (vrsta durbina)
kānoničkī i **kanoničkī**
kànonik i **kanònik,** vok. -če, mn. -cī
kanònist(a) (stručnjak u crkv. zakonima)
kanonizácija
kānoti (zast., bolje kāno, kāo)
kānta, gen. mn. kântā i kântī
kantārdžija
kantārić
kantinēr, -éra, vok. kāntinēru
kantinērka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kantònmān, -ána
kāntovac, -ōvca, vok. -ōvče, gen. mn. kāntovācā (pristaša Kantove filozofije) 20 e
kàntrīda (pokr., stolica); **Kàntrīda** (predio u Rijeci; čak. akc. Kantrîda)
kànuti, kānēm (kapnuti; t. dàhnuti)
Kānjiža v. Kàniža
kao (vezn.); **kāo,** kâla v. kâl
kao bajàgi
kao da (vezn.) 100 b
kao gōd (vezn.) 101 a
kāon v. kâlan
kāono (kao)
kāonoti (zast., bolje kāo, kāono)

kāos i **hāos** 156 i
kaótičan i **haótičan**, -čna
kaótičnost i **haótičnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
kao što 101 a
kāpačnī
kāpak, -pka, mn. -poi, gen. mn. kāpāka i kapákā
kāpaljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
kāpamadžija (izrađivač pokrivača)
kāpārev i **kāpārov**
kāpati, kâpljēm (t. jāhati); pril. sad. kâpljūći
kāpčica, gen. mn. kāpčīca (dem. od kápca)
kāpčina (voda što kaplje)
kàpela, gen. mn. kāpēla i **kapéla**, gen. mn. kapélā; Vèlikā Kàpela; Mâla Kàpela; Kàpela Bâtrina; Nòvā Kàpela Bâtrina
kapelànčić
kapelànija
kàpēinīckī
kàpēlnīk, vok. -īče, mn. -īci
kapètān, -ána, vok. kāpetāne; Husèin-kapètān
kapetànčić
kapetànčina
kapetànica
kapetànīcin (prema kapetànica)
kapetànija
kāpicār (opanak s kapicom)
kāpičast
kāpičati, kāpičam, -aš . . ., 3. mn. kāpičajū; imperf. kāpičah, -aše . . .; aor. kāpičah, 2. i 3. kāpiča, mn. kāpičasmo . . .; imperat. kāpičaj; pril. sad. kāpičajūći; pril. prošl. (pò)kapičav-(ši); prid. rad. kāpičao, -la; prid. trp. kāpičān
kāpić
kapidžíbaša
kapidžija (vratar)
kapidžik, mn. -ci
kāpija, gen. mn. kāpījā 165 b
kāpijica
kāpilaran, -rna
kapilárnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kàpisla, gen. mn. kāpīslā i **kàpsla**, gen. mn. kápslā i kàpslī
kāpitālan, -lna
kapitàlist(a)
kapitalístičkī
kapitàlistkinja
kapitalizácija
kapitalizam, -zma
kapitel
Kàpitol i **Kapitōlij**, -ija
kapitōlijskī
kapitòlīnskī; Kapitòlīnskā Vènera
kàpitolskī
kapitulácija
kāpitulaciōnī
kapitùlant, -nta, gen. mn. kapitùlanātā
kapitùlantskī
kâpka, dat. -ci, gen. mn. kâpākā i kâpkī (dem. od kâp)
kaplārčić
kàplārev i **kàplārov**
kàplja, gen. mn. kāpāljā i kàpljī
kapljòmer (ek.)
kapljòmjer (ijek.)
kapriciozan, -zna
kapricióznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kàpsla, gen. mn. kápslā i kàpslī i **kāpisla**, gen. mn. kāpīslā
kapućehája
kapùdanpaša
kapùljača
kapùtić
kâra, gen. mn. kârā (1. vojn. stroj u obliku četverougla, četverokuta; 2. kola za municiju); **kàra** (prid. indekl., crn); Kàra Mùstafa, gen. Kara Mùstafē (hist.); Kàra Bùgas, gen. Kara Bùgasa (geogr.)
kàrabatak, mn. -ci
karabinijēr, -éra, vok. kârabinijēru
karàbīnka, dat. -ci, gen. mn. -kī
Karabògdānskā, dat. -skōj
kârač, -áča, kârāču (karalac)
Kàrača (geogr.)
karàčica (prema kârač)
Karadžica (geogr.)
Kâradžić i **Karadžić** (prezime); Vûk Stefánović Kâradžić, gen. Vûka Stefánovića Kâradžića
Kâradžićev i **Karadžićev**
Kârađorđe, **Kàrađorđe** i **Karađorđe**
Kârađorđev, **Kàrađōrdev** i **Karàdōrdev**
Karađorđević
kàrađoz (marioneta); Kàrađoz-bēg (hist.)
karákondžula
karàkter, karàktera i **karakter**, karaktéra 155 h
karaktēran, -rna
karakterističan, -čna
karakterističnost, -osti, instr. -osti i -ošću
karakteristika, dat. -ci
karakterizácija
karaktérnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
káralac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. káralācā
Karalijčev 199
karàmānka, dat. -ci, gen. mn. karàmanākā i karàmānkī (vrsta kruške)

karamùru, karamùrua, dat. karamùruu, mn. karamùrui, gen. karamùrūā (zmija)
karânfić
karanfil
karânfilak, -ílka, vok. -ílce, mn. -ílci, gen. karânfilākā
karanfilčić
karanfilić
karasèvdāh, -áha
karáščić (dem. od kàrās)
kāratnī (prema kārat); četrnaestkāratni (14-kāratnī); dvadeset i četirikāratnī (24-kāratnī)
karáula
karàvān, -ána i **karavána,** -ànē, gen. mn. -ánā; karàvān-sèrāj, -ája
Karàvlah, vok. -še, mn. -si i **Kàravlah,** vok. -še, mn. -si
Karàvlahinja i **Kàravlahinja**
Karávlaška i **Káravlaška,** dat. -škoj
kàrbīdskī
karbohemoglòbīn, -ína
kàrbōl, -óla
kàrbōn, -óna; kàrbōn-pàpīr
karbonizácija
karcinològija
karcinom, -óma
kardînal, -ála, vok. kárdinale
kārdinalan, -lna
kardiògraf
kardiògram
kárećēnje (prema káretiti)
Karel, Karela 211 a
káretiti, -īm (prema káret; t. príličiti); imperf. kárećāh; prid. trp. kárećen
karfìol, -óla
karijatída
karijēr, -éra
karijéra
karijcrist(a)
karijerističkī
karijèristkinja
karijerizam, -zma
kārijes (med.)
kārika, dat. -ci, gen. mn. kārīkā
karikača
karikatùrist(a)
karikatùristkinja
kāriōzan, -zna
karitatívnōst, -osti, instr. -ósti i -ošću
kárli (prid. indekl., brižan)
kârlica (zdjelica)
kârlicica
kârličnī
karlòbāškī (prema Karlòbāg)
Kârlovac, -ovca
kârlovačkī
Kârlovci, Kârlovācā (mn. m. r.); Srêmskī Kârlōvci (ek.); prid. sremskokârlovački (ek. i ijek.)
Kârlōvcanìn, mn. -āni 11 b
Kârlovčaninova rodoljùbivōst 11 e
Kârlovčanka, dat. -ki, gen. mn. -kī 11 b
Karlovčić (geogr.)
Kârlović (1. prezime, 2. pripadnik dinastije, po Karlu Velikom)
Karlovy Vary (Karlovi Vari) 176
Kârmen
Kârmenin (prema Kârmen)
karnèol, -óla
karnèvāl, -ála; prînc Karnèvāl
karnèvālskī
kàrnostan, -sna (prav.)
kāro, kāra (u kartama); kāro-ās; kāro-kêc; kāro-sèdmica
karolīnskī; Karolīnskā cèsta (od Karlovca do Kraljevice u Hrvatskoj)
karolīnskī (prema Karolīnzi)
Karolīnzi, Karolīngā (mn. m. r.; dinastija)
karosèrija
Karpáti, Karpátā (mn. m. r.); Západnī Karpáti; Îstočni (Îstočnī) Karpáti; Bijelī (Bêlī) Karpáti
kárpatskī
Karski (Karskij) 176
kārta, gen. mn. kārātā 155 h; 156 h
kartàdžija
Kartága, dat. -gi i **Kartagína** 157 g
kartàgīnskī
Kartaginjanin i **Kartážanin,** mn. -ani
Kartagínjanka i **Kartážanka,** dat. -ki, gen. mn. -kī
kàrtāškī (1. prema kàrtāš, 2. prema Kartága)
Kartážanin i **Kartagínjanin,** mn. -ani
Kartážanka i **Kartagínjanka,** dat. -ki, gen. mn. -kī
kàrteč, -éča i **kartèča,** -èčē, instr. kartéčom i kartèčōm, gen. mn. kartéča
kàrtel, kàrtela, gen. mn. kàrtēlā i **kàrtēl,** -éla
kartílago fibróza, gen. kartilago fibroze 164
kartografija
kartončić
kartòtēčnī
kartotéka, dat. -ci
kàručice, kàručicā (mn. ž. r.)
kàručkī i **kàručnī**
karùsel
kasabàlija
kasácija
kasácijskī
kāsaciōnī
kàsāč, -áča, vok. kásāču
kàsāčkī

kàsārnskī
kasèta i **kazèta**, gen. mn. **-étā**
kàsina, gen. mn. kàsīnā (staza, put); **kasína** i **kasíno** (v.)
kasíno, kasína, mn. kasíni, gen. kasínā (čitaonica)
Kasiopéja
kasìōpīj -ija i **kasìōpijum**
kasìōpijev i **kasìopijumov**
kàsīr, -íra, vok. kàsīru
kasìričin (prema kasìrica)
Kaska (Kaška) 188 b
kàsnilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. kàsnilācā
kàsno (pril.); komp. kàsnije; kasnobàroknī
kàspījskī; Kàspījskō môre
Kāstav, Kāstva (geogr.)
Kastávac, -vca, vok. Kāstāvče, gen. mn. Kàstāvācā
Kāstāvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kāstavskī
kàstel i sl. običnije kàštel i sl.
Kastíjon (Castillon) 169 a; 169 b
Kàstīlija (geogr.)
kàstīlskī; Izabèla Kàstīlskā
kāstnī (prema kāsta)
Kāstor
Kāstorov
kastrácija
Kastrìot i **Kastrìotić**
kašičara
kàšīcica
kašičkatī, kàšīčkam (kusati kašikom; t. venčávati)
kàšīčnī (prema kàšika)
kàšika, dat. -ci, gen. mn. kāšikā
Kāšmīr, -íra (geogr.); **kāšmīr**, -íra (tkanina)
kàstel, kàštela, mn. kàšteli, gen. kāštelā; Kàštel Lāstva, gen. Kàštela Lāstvē (geogr.; isp. Kàštela)
Kāštela, Kāštelā (mn. sr. r.; ime selima između Splita i Trogira); Kàštel-Sùćurac, -ūrca, Kàštel-Gòmilica, Kàštel-Kàmbelovac, -ōvca, Kàštel-Lūkšić, Kàštel-Stārī, gen. Kàštel-Stārōga, Kàštel-Nōvī, gen. Kàštel-Nōvōga, Kàštel-Štafilić, -ića
kaštēlan, -ána, vok. kāštelēne
Kaštèlanin, mn. -ani
Kaštèlānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kaštèlānskī; Kaštèlānskī záliv (záljev); Kaštèlānskō pōlje; Kaštèlānskō môre
kàšteo, kàštela bolje kàštel
kàštiga, dat. -gi, gen. mn. kàštigā (pokr., kazna)
kàšto ne nego kàdšto
katàfalk, mn. -ci, gen. katàfālkā
kataklizma, gen. mn. katakllzāmā
katàkōmba, gen. mn. katàkōmbā i katàkōmbī
katalèksa, gen. mn. kataléksā (poet.)
katalèktičkī
katalèpsija (ukočenost)
katalèptičan, -čna
katalitičkī
katalìzator
katálog, mn. -zi
Katalónac, -nca, vok. Kātalōnče, gen. mn. Katàlōnācā
Katàlōnija (geogr.)
Katàlōnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
katàlōnskī
kàtāncica (bot.)
katančić (dem. od kàtanac); **Kàtāncīć** (prezime)
katančina (augm. od kàtanac)
katànija (skup kàtānā)
kàtārčica
katàrīncica (bot.)
Katarínin (prema Katarína)
kàtarka, dat. -ci, gen. mn. -kī
katartičan, -čna (prema kàtarza)
kàtarza, gen. mn. kàtārzā
kàtastar, -stra, gen. mn. kàtastārā
kàtastrālan, -lna
kàtastrofālan i **katastrófalan**, -lna
katedra, gen. mn. kàtedārā 156 c
kategòričan, -čna
kategòričkī
kategòričnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kategòrija; bàntam-kategòrija (sport.)
kategòrījskī
kategorizácija
katehéta i **katihéta**
katèhētskī i **katihētskī**
katehéza i **katihéza**
katehizácija i **katihizácija**
katekìzam, -zma, gen. mn. katekizāmā i **katihízis (-ìzis)**
katekùmen i **katihùmen**
Kātičić (prezime)
Kātičin (prema Kātica)
katihéta i **katehéta**
katihētskī i **katèhētskī**
katihizácija i **katehizácija**
katihízis, katihìzis i **katekìzam**, -zma
katihùmen i **katekùmen**
Katja (Kafa) 192 a
kàtkad i **kàtkada** (pril.) 98 a
kàtkadašnjī
kàtmer, gen. mn. kàtmērā (karanfil); alkàtmer
katolicizam, -zma
kàtoličkī i **katolìčkī**
kàtolik i **katòlik**, vok. -če, mn. -ci
kàtoličtvo i **katoličtvo**
katrándžija
kàtrēn, -éna (kitica od četiri stiha)

kàtšto ne nego kàdsto
kàuboj
kaucija i **kaúcija**
kâuč, kâuča, mn. kâučí i kâučevi, gen. kâučā i kâučeva
kâučuk
kaučukovac, -ōvca, gen. mn. kàučukovācā
kauda ekvina, gen. kaude ekvine 164
kâūk
kaùkati, kàučēm (t. blebètati); imperat. kaùči; pril. sad. kàučūći
kaùkavac, -āvca, gen. mn. kaùkavācā (gālēb kaùkavac)
kaùknuti, kàuknēm (t. nadàhnuti)
kàur, kàura i **kàurin**, kàurina, mn. kàuni, gen. kâūrā
kâūrce, -eta; zbir. kâurčad, -ādi
kàuri, kàurija, mn. kàuriji, gen. kàurījā (vrsta puža); kàuri-pûž
kàuriti, -īm (t. bèsediti); imperf. kàurāh; prid. trp. kàuren
kâūrkinja
kaùrluk
kaùrma, gen. mn. kaúrmā
kàurskī
kâustičan, -čna
kâustika, dat. -ci
kâuza (pravn., stvar pred sudom)
kâuzalan, -lna
kauzalitēt, -éta
kauzálnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kâuzatīvan, -vna
kàva i **kâfa**, gen. mn. kávā i káfā
kavalèrija
kavalèrijskī
kavalèrist(a)
kavâlīr, -ira, vok. kávalīre, instr. -írom i **kavàljēr**, -éra, vok. kávaljēru, instr. -érom
kavàna i **kafàna**, gen. mn. -ánā
kavànār i **kafànār**, -ára, vok. kávanāru i -āre pored kâfanāru i -āre
kavanàrica i **kafanàrica**
kavànica (-íca) i **kafànica (-íca)**
kávanskī i **kàfānskī**
kâvāz, -áza, vok. kâvāzu
kâvdzīti se ne nego kâvžiti se
Kavèdzīć (prezime)
kavèdžija i **kafèdžija**
kavèdžijin i **kafèdzijin**
kavèdzijinica i **kafèdzijinica**
kavèdzījka i **kafèdzījka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
kavèdzījskī i **kafèdzījskī**
kavèdzīnica i **kafèdzīnica**
kavènī i **kafènī**
kâvez, gen. mn. kâvēzā
kâvga, dat. -zi, gen. mn. kâvgā i kâvgī
kâvgāč, -áča, vok. kâvgāču
kâvgadžija
kavijar
kávkaskī i **kâvkāskī**
Kávkaz, Kàvkaza i **Kâvkaz**, Kavkáza
Kavkažanin, mn. -āni i **Kavkázanin**, mn. -ani
kâvotōčje (zast.)
kâvžiti se, -īm se (t. pâmtiti)
kazačkī
Kàzāk, -áka, vok. Kâzāče, mn. -áci; Kàzāk-Kirgízi
kàzalīšnī 82 d
kazalīšte; Hrvātskō národnō kàzalīšte u Zagrebu (skrać. HNK); Kàzalīšte u Zagrebu (kraće umjesto: Hrvatsko narodno kazalište) 16 b
kâzaljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
kazâmat, -áta i **kazamata**, -atē
kazàmātskī i **kazàmatskī**
Kazan, Kazana (u SSSR; pored Kazanj) 212
kazàncić
kazândžija
Kazandžijev 200
kazândžijskī
kazandžìluk, mn. -ci
Kazanlak 198 b
Kazanj, Kazanja (u SSSR; pored Kazan) 212
kazeīn, -ína
kazèmata v. kazâmat
kazèta i **kasèta**, gen. mn. -étā
Kazimjež (Kazimierz) 188 c
kazino ne nego kasíno
kazivāč, -áča, vok. kâzivāču
kazivačica
kazívati, kàzujēm, -ēš..., 3. mn. kàzujū; imperf. kàzīvāh, -āše...; aor. kazívah, 2. i 3. kazíva i kâzīvā, mn. kazívasmo...; imperat. kàzūj; pril. sad. kàzujūći; prid. rad. kazívao, -la; prid. trp. kàzīvān
kàznac, -àca, vok. kâznače, gen. mn. -ácā (hist.: 1. visoki dvorski dostojanstvenik; 2. kasnije: seoski knez)
kâznenī; kàznenoprāvnī
kâznionica i **kazniônica**
kâznioničkī i **kazniôničkī**
kâzuār
kazùist(a)
kazuističkī
kazuistika, dat. -ci
kàzipūt, kàzipūta, mn. kàzípūti i kàzipūtovi
kâžnjenīčkī i **kažnjènīčkī**
kâžnjenīk, kâžnjenika, vok. kâžnjenīče, mn. -īci pored **kažnjènīk**, kažnjenika, vok. kâžnjenīče, mn. -íci

kažnjiv 77 b
kažnjivost, -osti, instr. -osti i -ošću
kćer v. kći
kćérca, vok. kćérce (dem. od kći)
kćércica i kćérkica
kćerin
kćerinskī
kćérka, dat. kćérci i kćérki, vok. kćérko, gen. mn. kćérkī
kćérkica i kćércica
kćérkin
kći, kćeri, dat. kćéri, ak. kćér, vok. kćéri, instr. kćéri i kćérju, mn. kćéri, gen. kćérī, dat. kćérima 54 a
kê, kêa, mn. kèovi, gen. kèōvā (biljarski, bilijarski štap)
Keats (Kits) 171 c
kèbracovina (drvo)
kêc, kéca, vok. kêče, instr. kécom, mn. kéčevi (u kartama); **kêc** (uzv.); kêc-kêc, kûme!
keoèljaca (bot.)
kéča (vrsta gunja)
kèčiga, dat. -gi, gen. mn. kèčīgā
kêciti, -īm (pokr., hvatati loptu u igri; t. grčiti)
kêčka, dat. -ki, gen. mn. kèčākā
kèdar i cèdar, -dra, gen. mn. kèdārā i cèdārā
kèfa, gen. nn. kéfā (četka)
kefalòpod i cefalòpod
Keiser (Kajzer) 172 b
kêj, kêja, lok. kéju, instr. kêjom, mn. kéjevi (obala)
kêks, kêksa, mn. kêksi, gen. kêksā
Kêlt, Kêlta, mn. Kêlti, Kêltā
kêltskī
kêlj, kèlja, instr. kèljom
Kemden (Camden) 171 i
kèmičār i hèmičār, vok. -āru i -āre
kèmičārev i kèmičārov pored **hèmičārev i hèmičārov**
kèmičārka i hèmičārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kèmičkī i hèmičkī
kèmija i hèmija 155 h
kèmījskī i hèmījskī
kemìkālija i bemìkālija
kcmosòrpcija i hemosòrpcija
kemoteràpija i hemoteràpija (liječenje lijekovima kemijske proizvodnje)
kêngur, kêngura i **kênguru**, kêngurua, mn. kêngurui, gen. kêngurūā (zool.)
kenòtaf i cenòtaf 155 r
kenozòik
kenòzōjskī
kèntaur i cèntaur
kénjac, kénjca, vok. kênjče, instr. kénjcem i kénjcom, gen. mn. kênjācā
kènjača, gen. mn. kênjāčā
kènjčati, -am (t. čitati)
kénjčev (prema kénjac)
kenjčiluk, mn. -ci
kènjčina, gen. mn. kênjčīna (augm. od kénjac)
kênjkavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Kêops i Hêops 156 c
kèpčija, gen. mn. kêpčijā
kêpēc, kêpēca, vok. kepeče, instr. -com
kêpēčev
kêpēčijī i kêpēcjī
keràmičār, vok. -āru i -āre
keràmičarka, dat. -ki, gen. mn. -kī
keràmičārskī
keràmičkī
keràmika, dat. -ci 155 r
keràtīn i ceràtīn, -ína
Kêrber i Cêrber (mitol. pas); **kêrber i cêrber** (strog čuvar) 155 r
kêrberskī i cêrberskī
Kerč 184 a
kérce, kèrčeta
kerèbečiti se, kerèbečīm se (t. cepìdlačiti) i **kerebéciti se**, kerèbēčīm se (t. krijumčáriti)
kerèčī (pasji)
Kerèmpūh, -úha, vok. Kêrempuše (kajk. akc. Kerempûh)
Kerempúhov
kèrić, kèrića i **kèrīć**, -íća
kèrostac, kèrosca, gen. mn. kèrostācā (pokr., svijećnjak)
kerùbīn, -ína, vok. kêrubīne i **herùvīm**, -íma, vok. hêruvīme
kerùbīnskī i herùvīmskī
kêsedžija; Mûsa Kêsedžija, gen. Mûsē Kêsedžijē
kèser, gen. mn. kêsērā (tesarska sjekira)
kêsičast
kêsīm i cêsīm
kesìmača i cesìmača
kestènčić
kestèndžija
kestènić
kestènjārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kèten ne nego ćèten
kèvtati, kêvćēm (t. hùktati); imperat. kèvći; prīl. sad. kêvćūći
kg (skrać. za kilogram) 144 a
kibl, kíbla i **kibla**, kible
kič, mn. kičevi
kičèljiv
kičèljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Kičevo
kičevskī
kičica
kičičār, vok. -āru i -āre (izrađivač kičica)
kičiti se, kičīm se (t. hváliti)

kȉčma, gen. mn. kȉčāmā i **kȉčma**, gen. mn. kȉčamā
kȉčmenī
kȉčmenica
kȉčmènjača
kȉčmènjāk, -áka, mn. -áci i **kȉčmenjak**, -aka, mn. -aci
Kíća, vok. Kȉćo
kíćānka, dat. -ci, gen. mn. -kī
kíćēnje (prema kítiti; drugo je kíčēnje prema kíčiti se)
kíćenka, dat. -cí, gen. mn. -kī (kapa s kićankom)
kíćenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Kíćin (prema Kíća i Kíćo, gen. Kíće)
Kíćo, vok. Kíćo (t. ćóro)
Kíćov (prema Kíćo, gen. Kíća)
kídljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Kídrič 208
kífl, kífla í **kífla**, kíflē
kíhāj
kíhati, kȉsēm (t. víkati) í kȉhām (t. čárati); imperat. kíši i kȉhāj; pril. sad. kíšūći i kíhajūći pored **kijati**, kȉjām (t. čárati) 43
kíhavac i **kíjavac**, -avca
kíhavica i **kíjavica**
kíhavičav i **kíjavičav**
kíhnuti, kíhnem, -ēš..., 3. mn. kȉhnū; aor. kíhnuh, 2. i 3. kíhnu i kȉhnū, mn. kíhnusmo...; imperat. kíhni; pril. prošl. kíhnūv(ši); prid. rad. kíhnuo, -la
kíjača, gen. mn. kíjačā
kíjačić (dem. od kíjak)
kíjački (príl., kao kijakom)
kíjáfet
kíjāk, mn. -āci
kíjámet
kíjati, kȉjām i **kíhati**, kȉhām (t. čárati) i kȉšēm (t. víkati)
kíjavac i **kíhavac**, -āvca (plin)
kíjavica i **kíhavica**
kíjavičav i **kíhavičav**
Kíjev
Kíjevljanin, mn. -āni
Kíjevljānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kíjevskī; Kíjevskī listíći (listíći)
kíka, dat. kíki, gen. mn. kȉkā
kíkindskī (prema Kíkínda)
Kíkíndanin, mn. -ani
Kíkíndānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kíkirîki, -ija, mn. -iji
Kȉklop i **Ciklop** (íme mitol. diva); **kíklop** i **ciklop** (zool.)
kíklopskī i **ciklopskī** (kíklopskī, ciklopskī zídovi)
kíkōt i **híhōt**, -ota
kíkòtati, kíkoćēm i **híhòtati**, híhoćēm (t. blebètati)
kílavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. **kílavācā**
kílaviti, -ím (t. nádničiti) i **kíláviti**, kílavím (t. jednáčiti)
kílavost, -osti, ínstr. -osti i -ošću
kílogram(o)metar (-mētar), -tra, gen. mn. kílogram(o)metārā (-metara)
kílohercc, gen. mn. kílohērcā
kílovat, gen. mn. kílovātā; kílovat-sât, gen. mn. kílovat-sātī i kílovat-čās, gen. mn. kílovat-čāsova
kílovolt, gen. mn. kílovōltā; kílovolt-àmpēr, -éra
kíljēr, -éra (sobica, vajat)
kímogràfion (aparat za mjerenje pritiska krvi)
kímóno, kimóna, mn. kimóni
kína (muka); **Kína**; Národnā Repúblika Kína; kína-srèbro
kínč (pokr., ures, nakit)
kínčiti, -ím (pokr., kítiti; t. grčiti)
kíndžāl, -ála
kíndurîtī se, kíndūrīm se (t. jednáčiti)
kínemàskop
kínemàtika, dat. -ci
kínematōgraf
kínematogràfija
kíneráma i **kínèrama**
kínēskī; Kínēskī zîd (građevina); kineskī zîd (u prenesenom smislu)
Kínēskinja
kínètickī
kínètika, dat. -ci
Kínēz, -éza, vok. Kínēzu
kínīn i **hínīn**, -ína 9 d
kíno, kína (m. i sr. r.), mn. kína, gen. kínā, dat. kínima (samo sr. r.); kíno Bàlkān, íz kína Bàlkān, u kínu Bàlkan; kíno-operàtēr, -éra; kíno-prēdstava; kíno-pròjektor; kíno-rekláma; kíno-ùlaznica
kínutī ne nego kíhnuti
kíosk, mn. -sci, gen. kíōskā
Kípar i **Cípar**, -pra 155 r; 156 c
kípárev i **kípárov**
kípàrīćin (prema kípàrica)
kìpārskī (prema kìpār); **kíparskī** i **ciparskī** (prema Kípar, Cípar)
kìpćēnje (prema kìpteti i kìptjeti)
kípeti, -ím (ek., t. žíveti)
kípić (dem. od kȉp)
kípjeti, -pím (íjek., t. žívjeti)
kípljēnje (prema kípeti i kípjeti)
kípobórac, -rca, vok. kípobōrče, gen. mn. kípòbōrācā
kíporézac, -sca, vok. kíporešče, gen. mn. kipòrēzācā
kíporèzackī
Kípranin i **Cípranin**, mn. -āni

Kìprānka i **Cìprānka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
kìpteti, -īm (ek., t. žèleti); imperf. kìpćah
kìptjeti, -tīm (ijek., t. žèljeti); imperf. kìpćah
kìpūć, kipúća, kipúće (vreo); odr. kìpūćī (drugo je kipēći, tj. glag. pril. sad. od kípjeti, kípeti)
Kîr 155 r; **kir** (kao indekl. predmetak u grčkim imenima u značenju: gospodin); kir Jânja, gen. kir-Jânjē; prid. kir-Jânjin; kir Géras, gen. kir-Gérasa; prid. kir-Gérasov 87 i
Kírac, Kírca, vok. Kírče, gen. mn. Kîrācā (čovjek iz Vinodola)
kirājdžija (stanar)
kirājdžijka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kirājdžijskī
Kiralj (Király) 173 b
Kìrály (Kiralj) 173 b
kìrgīskī
Kirgīskinja
Kirgīz, -íza, vok. Kìrgīzu
kirìdžija
kirìdžijskī
kiridžiluk, mn. -ci
kiridžovati, kirìdžujēm (t. starešòvati)
kirija, gen. mn. kirījā
kirijaš, -áša, vok. kìrijašu
kirijašiti, kirijašīm (t. krijumcáriti)
kirijati, -ām (t. čeprkati)
Kîrka, dat. Kîrki (mitol.)
Kiro 196
kirurg i **hirurg**, vok. -že, mn. -zi, gen. kìrūrgā i hìrūrgā
kirùrgija i **hirùrgija** 155 h
kirùrgījskī i **hirùrgījskī**
kirurginja i **hirurginja**
kirurškī i **hirurškī**
kìsel ne nego kìseo
kìselkast
kiselōća
kiselōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kisèljača
kisèljačkī (prema Kisèljāk)
Kisèljāk, -áka; **kisèljāk**, -áka, mn. -áci (mineralna voda)
kìseo, kìsela 71 a
kiseònīk i **kisīk**, -íka
kìseonikov i **kìsikov**
kisīčan, -čna (prema kisīk)
kisīk i **kiseònīk**, -íka
kisíkov i **kiseoníkov**
kìsobrànārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kìšomēr (ek.)
kìšomjēr (ijek.)
kìšovitost, -osti, instr. -osti i -ošću
kitāb, -ába v. ćitap
Kitāj, -ája (Kina)
Kitájac, -jca, vok. Kitajče, gen. mn. Kìtājācā (Kinez)
Kitājka, dat. -ki, gen. mn. -kī (Kineskinja); **kìtājka** (tkanina)
kìtājskī
kìtara, gen. mn. kìtārā 155 r
kìtičica (dem. od kìtica)
kìtilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. kìtilācā
kìtiti, -īm (t. grčiti); imperf. kićah; prid. trp. kićen
kìtničarka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kìtnjača, gen. mn. kìtnjačā (jagoda)
kitolovac, -vca, vok. kìtolovče, gen. mn. kitòlōvācā
kìtra ne nego ćìtra
Kits (Keats) 171 c
kivi, kìvija, instr. kìvijem, mn. kìviji (ptica)
kivíkalac, -álca (kivi)
kívnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kivot ne nego ćivot
kizlar-āga (-āga)
Kjelce (Kielce) 187
Kjuheljbeker 181
Kjul 181
Kjuljavkov 203
kl (skrać. za kilolitar) 144 a
klāč, kláča, vok. klāču (koljač)
klačan, klāčna i klāčna (pokr., krečan, vapnen)
klačènje (prema klāčiti; drugo je kláćenje)
klačina
klačiti, -īm (t. grčiti)
klāčkaonica (pokr., kaljuža)
klāčnica (vapnara, krečana)
kláćenje (prema klátiti se; drugo je klāčenje od klāčiti)
Klàdanj, Klàdnja (geogr.)
klàdanjskī
klādenac, -ēnca (izvor, zdenac)
kladenje (prema klāsti; drugo je klāđenje prema klāditi se)
klādić
klādilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. klādilācā
klādionica i **kladiònica**
Klàdnjanin, mn. Klàdnjani, gen. Klādnjānā (čovjek iz Klàdnja)
Klàdnjānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Klàdnja)
Klādōvčanin, mn. -āni (čovjek iz Klādova)
Klādōvčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Klādova)
Klàduša (geogr.); Vèlikā Klàduša; Māla Klàduša

klâđēnje (prema klâditi se; drugo je klâđēnje prema klâsti)
klâfrača, gen. mn. klâfrača (brbljavica)
Klajv (Clive) 171 f
klâka, dat. -ki (plaćeni pljeskači)
klâker (plaćeni pljeskač)
klâmfa (pokr., skoba)
klamîtati, klàmīćēm (klimati; t. gonétati)
klânac, klánca, gen. mn. klânācā
klâničkī
klânjalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. klânjalācā
klâoničkī i **klaònickī**
klápac, klápca, vok. klâpče, gen. mn. klâpācā (momčić)
klâpče, -eta; zbir. klâpčad, -ādi
klâpčić
klâpčina, gen. mn. klâpčīnā (augm. od klápac)
Klârin (prema Klára)
klarînet, -éta i **klarinéta**, -étē; B-klarinet; B-klarinéta; bās-klarinēt; bās-klarinéta
klarinètist(a)
klarinètskī
klásak, -ska, mn. -sci, gen. klâsākā (dem. od klās)
klasìcist(a)
klasicističkī
klâsičan, -čna; Klàsičnā gìmnāzija u Sàrajevu 16 a
klâsičkī
klâsičnost, -osti, instr. -osti i -ošću
klâsić
klasifikácija
klâsifikaciōnī
klâsik, vok. -če, mn. -ci, gen. klâsīkā
klâsika, dat. -ci
klátiti se, klâtīm se (t. hváliti); imperf. klâćāh se
klátno, gen. mn. klátna i klâtānā
Klàudije 155 c
klâun (klovn)
klâuzula
klauzúra
klàuzūrnī
klavèsēn, -éna (muz.)
klavičèmbalo (muz.)
klavijatúra
klavìrist(a)
klavìristica i **klavìristkinja**
klèčāk, -áka, mn. -áci
klēčati, -īm (na koljenima; t. čučati); **klēčati**, -ām (ek., tkati na osobit način; t. vrāćati); prid. trp. klēčān
klečática (ek.)
klečèćkē i **klečèćkl** (pril.)
klēčlca (bot.)
klečje
klēčka, dat. -čki, gen. mn. klēčākā
klēći bolje klēknuti
klēknuti, klēknēm (t. čučnuti); aor. još i: klēkoh, 2. i 3. kleče, mn. klēkosmo...; pril. prošl. i: klēkāv(ši); prid. rad. i: klēkao, -kla
klēkovača
klēmpavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
klēn, klèna (1. drvo; 2. riba, ek.)
klenčić
klènić, klènića i **klènīć**, klenića (dem. od klēn)
klenićak, -ćka, mn. -ćci, gen. klènićākā (dem. od klènić)
klēnit (ek.)
klènovača
klènovina
Klènōvnīk (geogr.)
klēnūt, klēnūti (ek., v. kljenūt)
klênje (klenova šuma)
klēpčar
klēpčica
klepètāljka, dat. -ci, gen. nm. -kī
klepètati, klèpećem (t. blebètati)
klēpka, dat. klēpci, gen. mn. klēpākā i klēpkī
klèpsidra, gen. mn. klēpsīdrā i klèpsidārā
kleptòmān, -ána, vok. klēptomāne
kleptomānija
kleptòmānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
klêr (svećenstvo; isp. klîr)
klērik, vok. -če, mn. -ci
klerikálac, -lca, vok. klērikālče, gen. mn. klerikālācā
klērikālan, -lna
klerikalìzam, -zma
klerìkālka, dat. -ki, gen. mn. -kī
klerofāšist(a)
klerofašističkī
klerofāšistkinja
klerofašizam, -zma
klesárev i **klesárov**
klēšta, klēštā, dat. klēštima (ek., mn. sr. r.) i **klēšte**, klēštā, dat. klēštama (ek., mn. ž. r.)
klēštiti, klēštīm (ek., t. hváliti); imperf. klēštāh; prid. trp. klēšten
klēt, klēti, lok. kléti, mn. klēti, gen. klétī, dat. klétima (ek.)
kléti i **klēti**, kùnēm, kùnēš, kùnē, kunémo i kùnēmo, kunéte i kùnēte, kùnū; imperf. kùnijāh i kùnjāh, -āše...; aor. klêh, 2. i 3. klê, mn. klésmo, kléste, kléše; imperat. kùni; pril. sad. kùnūći; pril. prošl. (prò)klēv(ši); prid. rad klêo, kléla; prid. trp. klêt

klêtka, dat. klêtki, gen. mn. klêtākā i klêtkī (ek.)
klêtnīk, vok. -īče, mn. -īci (prokletnik)
klètvenīk, vok. -īče, mn. -īci
klevètati, klèvećēm (t. blebètati) i klevėtām (t. čepŕkati); imperat. klevećí i klevètāj; pril. sad. klèvećūći i klevètajūći
klèvetnīčkī
klèvetnīk, vok. -īče, mn. -īci
klīcati, klīčēm (t. jāhati); imperat. klīči; pril. sad. klīčūći
klīčav (pokr., prosjed)
klīčica
klīčnī
klīći ne nego klīknuti
Klīfton (Clifton) 171 c; 171 h
klījalīšte
klījati, -ām (t. čitati)
klījavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
klījen v. klěn i kljěn
klījenit (ijek., zast., bolje sàkat, ùzet)
klījen(a)t, -enta, gen. mn. klījenata
klijentèla
klijentica, **klijentkinja** i **klijèntkinja**
klījenūt, klījenūti (ijek., zast., ùzetōst, kāp, kāplja)
klijèšta, klijèštā, dat. klijèštima (ijek., mn. sr. r.) i **klijèste**, klijèstā, dat. klijèštama (ijek., mn. ž. r.)
klijèstiti, klijèstīm (ijek., t. cijèditi); imperf. klijèstah; prid. trp. klijèšten
klījet, klījeti, lok. klijèti, mn. klījeti, gen. klijètī, dat. klijètima
klījetka, dat. klījetki, gen. mn. klījetākā i klījetkī (ijek.) 66 c
klijilo, gen. mn. klījīlā (klijalište)
Klījin 167 c
klīka, dat. klīci i klīki, gen. mn. klīkā (1. klicanje, 2. prema franc. clique)
klīkerčić
klīknuti, klīknem (t. čūčnuti); aor. još i: klīkoh, 2. i 3. klīče, mn. klīkosmo . . . ; pril. prošl. i: klīkav(ši); prid. rad. i: klīkao, -kla
klīktati, klīkćem (t. hùktati)
klīktavac, -āvca, vok. -avče, gen. mn. klīktavācā (sòkō klīktavac)
klíma 157 h
klímač, -áča
klimaks, gen. mn. klímaksa (uspon) 156 c
klimaktèrīcan, -čna
klimàktērīj, -ija i **klimàktērijum**
klimatologija
klimatòloskī
klímatskī 157 i
klímavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. klímavācā
klímavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
klímskī (običnije klímatskī)
klīn, mn. klīnovi; klin-čórba
klínac, klínca, vok. klínče, gen. mn. klínācā
klínčac, -àca, gen. mn. -ácā (karanfil)
klínčanica (čiviluk)
klínčar, -ára, vok. klínčaru i -āre
klínčārev i **klínčārov**
klínčarica
klínčatī, -ām (t. vrāćati)
klínčènjāk, -áka, mn. -áci
klínčica
klínčić
klínčina, gen. mn. klínčīnā
klínčiti, -īm (t. pámtiti)
Klíni (Cluny) 169 a; 169 b
klíničkī
klínika, dat. -ci, gen. mn. klínīkā
Klío, Klíje 156 a; 167 c
klípak, -pka, vok. klípče, mn. klípci, gen. mn. klípākā
klípić
klípićatī se, -ām se (t. čepŕkati)
klípsati, klípsēm (t. jāhati); imperat. klípši; pril. sad. klípšūći
klír v. klér
klírik v. klérik
klíring, mn. -zi
klírinškī
klísača, gen. mn. klísāčā (palica u igri klísa)
klísko (pril. prema klízak)
klístīr, -íra
Klíšanin, mn. -āni i **Klíšanin**, mn. -ani
Klíšanka i **Klíšanka**, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Klisa)
klíšej, klíšèja, gen. mn. klíšéjā i **klíše**, klíšèa, mn. -èi, gen. -éā
klíškī (prema Klís)
klíšnjak, -áka, mn. -áci
Klívlend (Cleveland) 171 i
klízač, -áča, vok. klízāču
klízačica
klízačī
klízak, klíska i klíska
klízaljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
klízavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
klòaka, dat. klòaci, gen. mn. klòākā
klòakālan, -lna
klobúčac, -čca, gen. mn. klòbūčācā
klobúčār, -ára, vok. klòbučāru i -āre; **Klòbucār** (prezime)
klobúčara
klobučárev i **klobučárov**
klobučárica
klobučárija
klobúčārnica

klobùčārskī
klobučárstvo
klōbučast
klobùčati, -am (klobùča voda kad vri; t. čeprkati)
klobùčić
klobùčina (augm. od klòbuk); **klōbučina** (pūst, filc, materijal za pravljenje šešira)
klōbūk, klobúka, mn. klobúci (šešir); **klōbūk,** klōbúka, mn. klōbūci (1. mjehur, 2. zool.: klobūk mòrskī)
klōkōč, klōkōča (bot.)
klokočevina
klokočica (bot.)
klokočika, dat. -ci
klokočikov
klokočikovina
klokōtati, klōkoćem (t. blebètati)
klòktati, klōkćēm (t. hùktati)
kionūće (prema klònutí)
klōpavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
klopčić (dem. od klòpac)
klōpka, dat. -pci, gen. mn. klōpākā i klōpkī
klòpotac, klòpoca, gen. mn. klopotācā
klopòtati, klòpoćēm (t. blebètati)
klôr i **hlôr,** lok. klóru i hlóru
klorāt i **hlorāt,** -áta
klorīd i **hlorīd,** -ída
klôrnī i **hlôrnī**
kloròfīl i **hloròfīl,** -íla
klōrofīlan i **hlōrofīlan,** -lna
kloròform i **hloròform**
kiorovòdīk i **hlorovòdīk,** -íka pored **klorovodònīk** i **hlorovodònīk,** -íka
kloròza i **hloróza**
klōštar, klōštra, gen. mn. klōštārā (samostan, manastir); Klōštar Ivanić, gen. Klōštra Ivanića (ali: Ivanić-Klōštar, gen. Ivanić-Klōštra)
klōt ne nego glōt
Klôto, Klōtē (mitol.) 156 a
klôvn (klaun)
klōzet, gen. mn. klōzētā
klòzetskī
klubàšce, klubàšca i klubàšceta, mn. klubàšca, gen. klubáščā i klùbašācā
klubástvo
klūpčād, -ādi
klùpčara, gen. mn. klūpčārā (stonoga)
klūpčast
klūpčati, -ām (t. čitati)
klūpče, -eta
klùpčica, gen. mn. klūpčīcā
klūpčić
klùpčina, gen. mn. klūpčīnā
klūpčiti se, -īm se (t. lòmiti)
klūpko, klūpka, mn. klùpka, gen. klubákā i klùbākā, dat. klùpcima
klūpskī (prema klûb)
kljäčica (dem. od kljāka)
kljäka, dat. -ki i -ci, gen. mn. kljâkā (štaka)
kljäkavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. kljākavācā
kljäkavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kljēčati, -ām (ijek., tkati na osobit način; t. vrāćati)
klječatica (ijek.)
kljēn, kljèna (ijek., isp. klēn)
kljēnūt v. klijenūt
kljèstice, kljēštīca, dat. kljèsticama (ijek., mn. ž. r.; dem. od klijèste); **klještica,** klještícā, dat. klještícima (mn. sr. r.; dem. od klijèšta)
kljèstine, kljēštīna (ijek., mn. ž. r.)
kljûč, kljúča, mn. kljúči i kljúčevi; ālt-kljûč; G-kljûč; F-kljûč; C-kljûč (muz.); **Kljûč,** Kljúča (geogr.)
ključānī
kljùcanica (dio brave); **ključánica** (ključna kost)
kljùčao, kljùčala (vreo)
kljùčaonica
kljùčār, -ára, vok. kljūčāru i -are 51 b
kljucárev i **kljucárov**
ključárica
ključáričin
ključati, -ām (t. čitati)
kljùčica, gen. mn. kljūčīcā
kljùčić, kljùčića i **kljùčīć,** ključića
kljūčiti, kljùčīm (stavljati grožđe ili šljive i sl. u kacu da se gnječe za pečenje rakije; t. hváliti); **kljūčiti,** -īm (dotaknuti; t. zgrčiti)
kljūčkī (prema Kljûč)
kljūčnī (prema kljûč) 51 b
kljūčnica
kljūčnjača
kljūčnjačnī
kljùnača, gen. mn. kljūnāčā
kljúnak, kljúnka, mn. kljúnci, gen. kljûnākā
kljùnčić
kljùnić
kijunòrožac, -šca, gen. mn. kljunòrožācā
km (skrać. za kilometar) 144 a
kmaúkati, kmàūčem (t. gonétati); imperat. kmaúči; pril. sad. kmaùčūći
kmēcati, -īm (t. čúčati)
kmētičin (prema kmētica)
kmētić
kmētskī
kmētstvo
knā, knê, dat. knī, ak. knû, instr. knôm (bot., broć; istočnjačko crvenilo za nokte i kosu)
knèginja, gen. mn. knēgīnjā

knèglnjica
knèginjičin
knèsčić
Knèšpolje 75 e
Knèšpōljka i **Knežòpōljka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
knéstvo, gen. mn. knêštāvā
knêz, vok. knêže, mn. knēzovi, gen. knezóva i knēzóva, dat. knezóvima i knēzovima pored knéževi, gen. knežévā i knéževa, dat. knežèvima i knêževima; knêz Mihàilo, gen. knēza Mihàila; prid. knêz-Mihàilov; Knêz-Mihàilova ǔlica (Ǔlica knêza Mihàila); knêz Dànilo 6 c
knéžević
knèzija, gen. mn. knèžija
Knezòpoljac, -ōljca, vok. -oljče, gen. mn. Knežòpoljaca
knežòpoljskī
Knīć (geogr.)
Knīćanīn, mn. -āni
Knīćānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
knīćkī (prema Knić)
Knīn, Knína
knînskī; Knînsko pōlje
Knînjanin, mn. -ani
Knînjanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
knîti, knîm i knījēm (bojiti knôm)
knjâz (zast., v. knêz)
Knjaževac, -evca (geogr.)
knjáževačkī
Knjážēvčanin, mn. -āni
Knjážēvčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
knjīga, dat. knjīzi
knjigoljúbac, -pca, vok. knjīgoljūpče, gen. mn. knjigòljūbācā
knjigoveškī
knjigovézac, -sca, vok. knjīgovēšče, gen. mn. knjigòvēzācā 75 d
knjigovèzačkī
knjigòveznica i **knjigovéznica**
knjigòveža
knjigòvežnica i **knjigovéžnica**
knjigovòdstven
knjigovòdstvo, gen. mn. knjigòvodstāvā
knjigovođa
knjigòvotkinja
knjiškī
knjîštvo
knjižárac, -rca, vok. knjižārče, gen. mn. knjìžārācā
knjižárev i **knjižárov**
knjižévan i **knjižēvan**, -vna
knjižévnica i **knjižēvnica**
knjižévničin i **knjižēvničin**
knjižévničkī i **knjižēvničkī**
knjižévnīk i **knjižēvnīk**, vok. -īče, mn. -īci
knjižévnīkov i **knjižēvnīkov**
književnohistòrījskī i **književnoistòrījskī** 88 e
književnoteòrījskī (-teòretskī)
knjîževnost i **knjîžévnost**, -osti, instr. -ošću i -ošću
knjižničār, vok. -āru i -āre
knjižničarev i **knjižničarov**
knjižničárka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kō i **tkò**, gen. i ak. kòga, kōg, dat. i lok. kòme, kòmu, kōm, instr. kîm, kíme 83 c
koàđjūtor
koagulácija
koalícija; Hrvātsko-srpskā koalicija (hist.); Sèljāčko-demòkratskā koalícija (hist.)
koalicionāš, -āša (hist.)
kōaliciōnī
kōbac, -pca, vok. kōpče, gen. mn. kōbācā i kobácā pored **kōbac**, -pca, vok. kōpče, gen. mn. kōbācā
kōbača, gen. mn. kōbača
kōbačiti, -īm (silom uzimati; t. bèsediti)
kòbalt 156 c
kōbaltnī
kobāsičār, vok. -āru i -āre
kobāsičārev i **kobāsičārov**
kobāsičārnica
kobāsičārskī
kobāsičārstvo
Kobášanin, mn. -ani
Kobášānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kòbāškī; slavonskokòbāškī
kōbiličnī (kōbiličnī grēbēn)
ko bîlo i **tko bîlo**, gen. i ak. koga (kog) bílo, dat. i lok. kome, komu, kom bilo, instr. kim, kime bilo
kōbiljnjača
kōbra, gen. mn. kōbrā i kōbārā
Kòcelj, Kòcelja (hist.)
Kòceljev (prema Kòcelj)
kōcka, dat. kōcki, gen. mn. kōcākā 66 a
kockárčina
kōckārev i **kōckārov**
kōckica 66 a
kōckin 66 a
Kóča, vok. Kóčo
kòčāk, -áka, mn. -áci
kòčānj, -ánja
kóčēnje (prema kóčiti; drugo je kòćēnje prema kòtiti) 53
kōčēt, kōčēti
kōčetār, vok. -āru i -āre
Kóčevje (geogr.)
kočić i **kólčić**
kòčija, gen. mn. kōčīja

kočijaš, -áša, vok. kȏčijašu
kočijášica
kocijásiti, kočijašīm (t. krijumčáriti); imperf. kočijašah
kočijáški
kȏčijica
Kočin (prema Kóča); Kóčina krâjina (hist.)
kȏčina (1. kočet, 2. kočak); **kočina**, gen. mn. kȏčma i **kȍlčina**, gen. mn. kȍlčīnā (velik kolac)
kočiti, kočīm (t. hváliti)
kočnica
kočničar, vok. -aru i -āre
kočničarev i kočničarov
kočnički
kȏcopēran, -rna
kocopériti se, -čòpērīm se (t. krijumčáriti)
kocopérnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kočenje (prema kòtiti; drugo je kočenje prema kočiti) 53
kodēīn, -ína
kodicīl, -íla
kodifikácija
kodivīzija
kȏdorošić
kȏdža (prid. indekl.; velik, odrastao)
kȏdžabaša
kòdžamitī, -a, -ō (kodža)
kocdukácija
koeficijen(a)t, -nta, gen. mn. -ficijenātā
koegzistèncija
kȏfa, gen. nm. kȏfā
kofēīn, -ína
kòfer, gen. mn. kȏfērā i **kùfer**, gen. mn. kȕfērā (kovčeg)
kofèrče i kufèrče, -eta
kofèrčić i kufèrčić
kofèrčina i kufèrčina
kòferić i kùferić
kògod i tkogod (neko, netko); **ko gȍd i tko gȍd** (svako ko, svatko tko, bilo ko, bilo tko): Zna li kògod? Ko gȍd zna, neka se javi!
kògović i kȏgović (npr.: kogović si ti?)
kȏh, kòha
kohezija
kȏheziōnī
kòhōrta, gen. mn. kòhorātā i kòhōrtī
koincidèncija
koincidèntan, -tna
kojègde (ek.)
kojègdje (ijek.)
kojèkad
kojekákav, -kva (mijenja se samo drugi dio, isp. kàkav)
kojekàko (pril.)
kojekȏ i kojetkȏ pored **kojèko i kojètko**, gen. i ak. kojekòga i kojèkog, dat. i lok. kojekòme (-u) i kojèkom, instr. kojèkīm i kojekíme (koje od koga, koje o kome i sl. zast., bolje: od kojekoga, o kojekome)
kojekòjī (mijenja se samo drugi dio)
kojèkud i kojekùdā
kojeòtkud(a)
kojèšta, gen. koječèga i kojèčeg, dat. i lok. koječèmu i kojèčem, instr. kojèčīm i koječime (koje od čega, koje o čemu i sl. zast., bolje: od koječega, o koječemu)
koještárija
kojetkȏ i kojekȏ pored **kojètko i kojèko**, gen. i ak. kojekòga i kojèkog, dat. i lok. kojekòme(-u) i kojèkom, instr. kojèkīm i kojekíme (koje od koga, koje o kome i sl. zast., bolje: od kojekoga, o kojekome)
koji bílo, koja bílo, koje bílo 91 f
Kojić 46 b
kòjīgod (neki) 91 h 2; **kòjī gȍd** (svaki koji, bilo koji) 91 h 1: Neka mi kòjīgod od vas doda knjigu, svejedno je kòjī gȍd to bio.
koji mu drágo 91 f
kòjīno, kòjāno, kòjēno, gen. kòjēgano, kòjēno, dat. kòjēmuno, kòjōjno itd.
kòjī pût 93, 2
Kójo, vok. Kȏjo (t. ćóro) 46 b
kóka, dat. kóki, vok. kȏko 65 a 1
kokàīn, -ína
kokainist(a)
kokainistkinja
koketèrija
kòketnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kȏkica 65 a 1
kókin (prema kóka) 65 a 1
kokóćēnje (prema kokótiti se)
kokodákati, kokòdāčēm, -ēš..., 3. mn. kokòdaču; imperf. kokòdākāh, -aše...; aor. kokodákah, 2. i 3. kokodáka i kȍkodākā, mn. kokodákasmo...; imperat. kokodáči; pril. sad. kokodáčūći; pril. prošl. (za)kokodákāv(ši); prid. rad. kokodákao, -la
kokòrājka, dat. -ci i -ki, gen. mn. -kī (kokoš čupava perja)
kokòsārnīk, mn. -īci
kokòščica
kokòščina
kokòšijī i kokòšjī
kokošinjac, -ínjca, gen. mn. kokòšīnjācā
kokòsinjāk, mn. -āci
kokòšjī i kokòšijī
kokòtac, kokòca, gen. mn. kòkotācā (bot.)

kokòtati, kòkoćēm (t. blebètati)
kokotić
kokotićak, -ćka, mn. -ćci, gen. kokòtīćāka
kokótiti se, kòkōtīm se (t. jednáčiti); imperf. kòkōćāh se
kōks
kòktati, kòkćēm (fazani kòkcū; t. hùktati)
kolaborácija
kolaboracìonist(a)
kolaboracionistīckī
kolaboracìonistkinja
kòlac, kólca i kóca, mn. kólci i kóci, gen. kōlācā i kolaca, dat. kólcima i kocima pored kolčevi i kóčevi, kólčeva i kočeva, dat. kolčevima i kóčevima 70 c
kolāč, -áča 52 a 1
kolačār, -ára, vok. kōlačaru i -āre
kolačárev i kolačárov
kolàčārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kolàčārnica
kolačīć
kolačīna
kòlačkl (pril.)
kolaps 156 c
kōlārev i kōlārov
kolčak, mn. -ci, gen. kōlcākā (1. muf; 2. zakrpa na hlačama, čakširama)
kólčić i kóčić
kōlčīna i kōčina, gen. mn. kōlčīnā, kōčīnā (velik kolac)
kolčīti, kōlčīm (obilježavati kolcima; t. hvàliti); imperf. kōlčāh; prid. trp. kōlčen
koleba ne nego kòliba
kolèbatī, -ām (t. čeprkati)
kolèbljiv
kolèbljivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. kolèbljivācā
kolèbljivica
kolèbljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kolèčkās, -āša
kolēčke, kòlečākā (mn. ž. r.)
kòledskī (prema kòleda)
kōledž, gen. mn. kōlēdžā
koleđanin, mn. -āni
koléga, dat. kolégi, vok. koléga
kolégica i koléginica
kolégičīn i koléginičin
kolegīj, -ija i **kolégijum**
kōlegijālan, -lna
kolegijālnost, -osti, instr. -osti i -ošću
kòlēgijum i kòlegīj, -ija
kolégin
kolégīnica i kolégica
koléginičin i kolégičin
kolèkcija
kōlektīvan, -vna
kolektivističkī
kolektivizam, -zma
kolektīvnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kolenačke (ek., pril.)
kolènati, -ām (ek., gnječiti koljenima; t. čeprkati)
kòlēnce, kòlēnca i kòlēnceta, mn. kòlēnca, gen. kòlenācā i **kolénce,** kolénca i kolénceta, mn. kolénca, gen. kòlēnācā (ek.)
kòlēnciti, -īm (ek., t. dèvōjčiti)
kolènica (ek.)
kolèničnī (ek.)
kolènika, dat. -ci (ek., bot.)
kòleno, gen. mn. kōlēnā (ek.)
kòlenović (ek.)
kòlenskī (ek.)
kolèričan, -čna
kolèričkī
kolèričnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kolèrik, vok. -če, mn. -ci
kòlēvcīca (ek.)
kòlēvka, dat. -ci, gen. mn. kòlevākā i kòlēvākā (ek.)
Kòlhida (geogr.)
kòlhidskī
kòlhoz, gen. mn. kōlhōzā
kòlhoznīk, vok. -īče, mn. -īci
kòliba, gen. mn. kōlībā 39 b
kòlibār, vok. -āru i -āre (onaj koji stanuje u kolibi; koji pravi kolibe); **kolibar,** kòlibra, gen. mn. kòlibārā (ptica)
kòlibārev i kòlibārov
kolibica
kolibrić (dem. od kòlibar)
kolīč, -íča, vok. kōlīču (onaj koji koli vinograd; drugo je kolić)
količak i kōličak, -čka
količina, gen. mn. -inā
količīnskī
količnīčkī
količnīk, mn. -īci
kōlić (kolac; drugo je kòlīč); **Kólić i Kōlić** (prezime)
kòlija
kòlijer, -èra (pokr., v. kòlīr)
kòlijevčica (ijek.)
kòlijevka, dat. -ci, gen. mn. kòljevākā i kòlijevākā (ijek.) 27, 8
kòlik, kōlika, kōliko; odr. kōlikī i **kòlik,** kolika, koliko; odr. kòlikī pored kolikī
kòlika, dat. -ci, gen. mn. kōlīkā (proljev, grčevi)
kolik bílo 91 f
kolik gōd 91 h 1
kolik gōd mu drāgo
kolik mu drāgo 91 f
kōliko, kòliko i koliko (pril.)

koliko bílo 98 e
kolikóća
kóliko gȏd (koliko bilo, ma koliko); **kȏlikogod** (nekoliko) 98 d
koliko gȏd mu drâgo
kóliko li, kóliko li i **kolìko li** 101 d
koliko mu drâgo 98 e
kȏliko-tȏlikō, kòliko-tòliko i **kolìko-tolìko** 98 f
kolikóvrstan, -sna
kólīr, -ira (pokr., ogrlica)
kólizija
kólnī i **kólskı**
kólnica i **kolnīca**
kòlnīk, mn. -īci
kòlnjāk, -áka, mn. -áci
kolobârčić
Kòlocep
Kolòcēpka, dat. -pki, gen. mn. -pkī
Kolocépljanin, mn. -ani
kolòcēpskī
kòlōdij, -ija i **kòlōdijum**
kolòfōnij, -ija i **kolòfōnijum**
kolòīd, -ída
kólokvij, -ija i **kòlōkvijnm**
kólokvijalan, -lna
kòlōkvijum i **kòlōkvij,** -ija
kólomāst, -māsti, instr. -masti i -māšću
kolómboć (pokr., kukuruz)
kolòmboćīste (kukuruzište)
kolómija (usjek od točkova u mekoj zemlji)
kòlōnija
kólonijalan, -lna
kolonijalizam, -zma
kolónījskī
kolónist(a)
kolonističkī
kolònistkinja
kolonizácija
kolonizātor
kolòrādskī (prema Kolorádo)
kolórīt, -ita i **kolorit,** kolòrita
kólosalan, -lna
kólosēk, mn. -ci (ek.) 37 a
kolosèum; Kolosèum (cirkus u starom Rimu)
kólosijek, mn. -ci (ijek.) 26 a
kolótečina
kólotoč
kolóturić
kólotūrje
kólovođa, vok. kólovođa i kólovođo
kolóvođica
kólovoskī (prema kólovōz)
kolpòrtērka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kolpòrtērkin
kólskī i **kólnī** (prema kóla) 72 c
Kolùbara
kolùbarskī; kolùbarskā bîtka
kòludrīckī (prema kóludrica)
kolùmbārīj, -ija i **kolùmbārijum**
kolùtić
kolùtićavac, -āvca, gen. mn. kolùtićavācā (crv)
kòljač, -áča, vok. kòljāču
koljàčica
kòljāčkī
kôlje (zbir. prema kòlac); **kólje,** koljèa, mn. koljèi, gen. koljéā (ogrlica, kolir)
kòljenačke (ijek., pril.)
koljènati, -ām (ijek., t. čeprkati)
kòljēnce, kòljēnca i kòljēnceta, mn. kòljēnca, gen. kòljenācā i **koljénce,** koljénca i koljénceta, mn. koljénca, gen. kòljenācā (ijek.) 26 b 4
kòljēnčiti, -īm (ijek., t. dèvōjčiti)
koljènica (ijek.)
koljènīčnī (ijek.)
koljènika, dat. -ci (ijek.)
kóljeno, gen. mn. kóljēnā (ijek.) 26 b 1; 26 b 4
kòljenović (ijek.)
kòljenskī (ijek.)
Koljo 202
komâdić
komadićak, -ćka, mn. -ćci, gen. komàdīćākā 58
kómade (zbir. prema kòmād)
komándant, gen. mn. komándanāta 156 c
komàndantskī
komárac, -rca, vok. kómārče, gen. mn. kòmārācā
kómārča
komárčev (prema komárac)
komasácija
komasácījskī
kómasaciōnī
kómbajn
kombìnácija
kombìnator
kombinatoričkī
kombinatorika, dat. -ci
kombìnē, -èa, mn. -èi, gen. -éā
kombinèzōn, -óna
kòmēdija
komedijant, gen. mn. -dijānātā
komedijantica, komedijantkinja i **komedijàntkinja**
komedijantskī
komedijaš, -áša, vok. kómedijāšu
komedijašica
komedijašičin
komedijati, -ām (t. očijùkati)
kòmēdijica
komediograf
komemorácija 155 o

komèntātor
komèntātorka, dat. -ki, gen. mn. -kī
komercijálac, -lca, vok. kȏmercijālče, gen. mn. komercìjālācā
kȏmercijālan, -lna
komercijàlist(a)
komercijalìstičkī
komercijàlistkinja
komercijalizácija
komercijalizirati, -lìzīrām (t. udesetostručávati)
komercijàlizovati, -ujēm; imperf. komercijàlizovāh, -āse...; aor. komercijàlizovah, 2. i 3. kȏmercijalizovā i komercijàlizova, mn. komercijàlizovasmo...; imperat. komercijàlizūj; pril. sad. komercijàlizujūći; pril. prošl. komercijàlizovāv(si); prid. rad. komercijàlizovao, -la; prid. trp. komercijàlizovān
komercijālka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kòmers, gen. mn. kȏmērsā (svečana zabava)
komesárev i **komesárov**
komesàrīcin (prema komesàrica)
komesarijat, -áta
kòmfōr, -óra
kòmfōrān, -rna
kȏmičan, -čna
kòmičār, vok. -āru i -āre
kòmičārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
komíčiti se, kòmīčīm se (t. jednáčiti)
kòmìčkī
kòmičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kòmidba, gen. mn. kòmidābā (prema kòmiti)
kòmik, vok. -če, mn. -ci, gen. kȏmīkā (komičar)
kòmika, dat. -ci
kòmilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. kòmilācā
komínika, dat. -ci (bot.)
kominikē(j), -è(j)a, mn. -è(j)i, gen. -é(j)ā
komìsija
komìsijskī
komision, -óna
kȏmisiōnī
kȏmisionālan, -lna
komisiònār, -ára, vok. kȏmisionāru i -āre
komisiònārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kòmìškī (prema Kòmiža)
komitádžija
komìtent, gen. mn. -mìtenātā
komitet, -éta 160; Cēntralni komitēt Sáveza komùnīstā Jugoslāvije
Kȏmižanin, mn. -āni (prema Kòmiža)
Kòmižānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kòmōcija
Kȏmonvelt (Commonwealth) 171 b
komȏrač
komorāčica
komȏrdžija
komȏrdžijskī
kòmōrnīčkī
kòmōrnīk, vok. -īče, mn. -īci
komȏtić (dem. od kòmōt)
kȏmōtnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kȏmovača (rakija)
komp. (skraćeno za komparativ) 146 a
kȏmpaktan, -ktna
kȏmpaktnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kompànija
kompanījskī
kompànjōnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
komparácija
kȏmparatīvan, -vna
kompàrtija (kraće umjesto komunìstičkā pàrtija)
kompatrìot(a)
kompatrìotkinja
kòmpēndīj, -ija i **kòmpēndijum**
kompenzácija
kompènzātor
kompetèncija
kompetèntan, -tna
kompetèntnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kompilácija
kompilātor
Kompjenj (Compiègne) 169 b
kȏmpleks, gen. mn. kȏmplēksā
komplèment, gen. mn. -plèmenātā
kȏmplementāran, -rna
kȏmpletan, -tna
kompličīrānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
komplikácija
kòmplikovānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
komplimen(a)t, -enta, gen. mn. -plìmenātā
komponènta i **kompònenta**, gen. mn. kompònenātā
kompozicija
kompozītor
kòmpresor
kompromis i **kȏmpromis**
kompromisnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kompromitácija
kompromitàntan, -tna
kȏmračiti, -īm (kuburiti; t. bèsediti)
komsomólac, -lca, vok. kȏmsomōlče, gen. mn. komsòmōlācā
komsomōlka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kȏmšija, gen. mn. kȏmsījā 46 e
kòmšijin 46 e
kȏmšijinica
kòmšījka, dat. -ki, gen. mn. -kī

kòmšījskī 46 f
komšínica 46 e
kòmšīnskī 46 f
ko (tko) mu drágo, gen. koga mu drâgo itd.
komunálac, -lca, vok. kȍmunalče, gen. mn. komúnalaca
kȍmunālan, -lna
komunikácija
komunikē(j), -è(j)a, gen. mn. -é(j)ā
komùnist(a); Sávez komùnīstā (organizacija) 156 c; 161
komunističkī
komùnistkinja 83 b
komunizam, -zma
komúška, dat. -šci, gen. mn. kòmušākā
komùšnjaca
kȍnačan, -čna
konačar, vok. -aru i -āre
kȍnačić
konačíšte
konačiti, -īm (t. bèsediti)
konačnica
kȍnačnōst, -osti, instr. -ostī i -ošću
konàgdžija
Kònāvli, Kònavālā, dat. Kònāvlima (mn. m. r.)
Konávijanin, mn. -ani
Konàvōka, dat. -ki, gen. mn. Konàvōkā i Konàvalākā pored **Konávljānka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
konávōskī 72 a
koncentrácija
kȍncentraciōnī
koncèntrican, -čna
kòncep(a)t, -pta, gen. mn. kòncepātā 156 c
koncèpcija
kȍncepciōnī
kònceptnī
konceptuálac, -lca, gen. mn. konceptùālācā
kȍnceptuālan, -lna
kȍncern, gen. mn. kòncērnā 156 c
kòncer(a)t, kòncerta, gen. mn. kòncerātā 156 c
koncèrtant, gen. mn. -cèrtanātā
kòncertnī
koncésija
koncesiònār, -ára, vok. kȍncesionāru i -āre
koncesiònīrān
kòncesīvan, -vna
kòncīl, -íla
koncilijántan, -tna
koncilijántnōst, -osti, instr. -ostī i -ošću
koncipijent, gen. mn. -pijenātā
koncipijentskī
koncíznōst, -osti, instr. -ostī i -ošću
kȍnčac, -àca, gen. mn. -ácā
kònčan
kòncār, -ára, vok. kȍnčāru i -āre; **Kȍnčār**, -āra, vok. -āru i -āre (prezime)
končárev i **končárov** (prema kòncār); **Kȍnčārev** i **Kȍnčārov** (prema Kȍnčar)
kȍnčast
končati, -ām (t. čitati)
kȍnčav
kȍnčić
kond. (skraćenica za **kȍndicionāl**)
kondenzácija
kondènzāt, -áta
kondènzātor
kȍndīcija
kȍndicional (gram.)
kȍndicionālan, -lna
kondolènCija
kondòmīnīj, -ija i **kondòmīnijum**
kondòtjēr, -éra, vok. kȍndotjēru (hist.)
kondùita
kondùitnī
kòndukt, gen. mn. kòndukātā
kondùktēr, -éra, vok. kondùktēru
kondùktērka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kondùktērkin
kónda (marama za glavu)
Konektikat (Connecticut) 171 a
konfederácija
kònfederatīvan, -vna
konfèkcija
konfèkcījskī
konfekciònār, -ára, vok. kònfekcionāru i -āre
kȍnfekciōnī
konferènCija
konfèsija
konfèsījskī
kȍnfesionālan, -lna
konfident, gen. mn. -fìdenātā
konfidentskī
konfigurácija
konfinácija
konfirmácija
konfiskácija
konflagrácija
kònflikt, gen. mn. kònflikātā
konfrontácija
kònfūzija
konfúznōst, -osti, instr. -ostī i -ošću
kȍngenijalan, -lna
kongenijálnōst, -osti, instr. -ostī i -ošću
kongèstija
Kȍngo, Kȍnga; Kongoánac; Kongòānka; kongòānskī
kȍngres, gen. mn. kȍngrēsā; Sêdmī (VII) kȍngres Sáveza komùnīstā Jugòslāvijē
kongrèsist(a)
kongrèsistkinja
kongruènCija

kongruèntan, -tna
kônī v. kôlnī
kônica v. kôlnica
kòničan, -čna
kòničnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kònīdija (bot.)
konidiônosa (bot.)
kônīk v. kôlnīk
kônkāvan, -vna
konkávnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
konklūzija
kônkluzīvan, -vna
konkretizácija
kônkrētnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
konkurèncija
konkùrent, gen. mn. -kùrenātā
kônkurs, gen. mn. kônkursa
kônkursnī
kònobārev i **kònobārov**
kônobaričin (prema kònobarica)
konòpčār, -āra i **kònopčār,** -ara
kônopče, -eta
kônopčić
Konopište (Konopištē) 191
kônoplja; sīsal-kònoplja
konopljičina (augm. od konòpljika)
konòpljika, dat. -ci (struk konoplje)
konsekrácija
konsekúcija
kônsekutīvan, -vna
konsekvèncija i sl. i **konzekvènčija** i sl.
kònsērva i sl. ne nego kònzērva i sl.
konsignácija 155 l
konsola i **konzola,** gen. mn. -ólā
konsolidácija
konsònant, gen. mn. -sònanātā 155 l
konsonantizam, -zma
konsònantskī
konspirácija
kônspirativan, -vna
konspirator
konstánta, gen. mn. konstántā i **kònstanta,** gen. mn. kônstānta i kònstanātā
konstántan i **kônstantan,** -tna (stalan); **konstántan,** -ána (kem.)
Konstantinopol i **Konstantinòpolj** 157 a
Konstantínov i **Konstántinov** (prema Konstàntīn i Konstàntin)
konstatácija
konstelácija
konsternácija
konstitùcija
kônstitucionālan, -lna
kônstituciōnī
konstituírati, -tùīrām (t. obaveštávati)
konstitùisati, -šēm (t. badavàdžisati)
kônstitutīvan, -vna
konstruírati, -strùīrām (t. večerávati)
konstrùisati, -šēm (t. kalàjisati)
konstrùkcija
konstrùkcījski
konstruktivan, -vna
konstruktívnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
konstruktor
konsultácija i **konzultácija**
kônsultaciōni i **kônzultaciōni**
kônsultatīvan i **kônzultatīvan**
kòntakt, gen. mn. kôntakta i kòntakātā
kontaminácija
kôntekst, gen. mn. kôntekstā
kontemplácija
kôntemplativan, -vna
kontinen(a)t, -enta, gen. mn. kontìnenatā
kontinentálac, -lca, gen. mn. kontinèntālācā
kôntinentalan, -lna
kontinèntālka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kontinentski
kontìngen(a)t, -nta, gen. mn. kontìngenatā
kontinuírati, -nùīrām (t. obaveštávati)
kontinùisati, -šēm (t. badavàdžisati)
kontinuitet, -éta 155 e
kònto, kônta, mn. kônti, gen. kôntā (račun) 165 f
kontòār, -āra
kontoàrist(a)
kontoàristica i **kontoàristkinja**
kontokòrent, gen. mn. kontokòrenātā 165 f
kôntraadmirāl, -ála, vok. kôntraādmirāle
kôntraàtak, -àtaka, mn. -ci, gen. kôntraàtākā i **kôntraatàka,** dat. -ci, gen. mn. kôntraatákā
kôntrabàsist(a)
kontradikcija
kontraháza
kontràhent, gen. mn. -tràhenātā
kontrákcija
kòntrakt, gen. mn. kôntrāktā i kòntrakātā
kontraktuálac, -lca, vok. kôntraktuālče, gen. mn. kontraktùālācā
kôntraktuālan, -lna
kontraktùālka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kôntrapunkt (muz.)
kôntrarevolúcija 87 e
kôntrarevoluciònār, -ára, vok. kôntrarêvolucionāru i -āre
kontrárnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kontrasignácija
kòntrastan, -stna
kòntrastnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kôntrašpijunáža
kontribúcija

kòntrōlm
kòntrolnīk, mn. -ıci
kontròlōrka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kontròlōrkin
kontrovèrzija
kontumácija
kòntūzīja
kónus 156 i
konvèjer (tekuća vrpca)
kónveksan, -ksna
kònveksnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
konvèncija
konvencionālan, -lna
konvencionálnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kōnvenciōnī
konvenijèncija
kònvent, gen. mn. kònvenātā
konvergèncija
konvergèntan, -tna
konvèrtītskī
konverzácija
konverzácījskī
kōnverzaciōnī
konvèrzīja
kōnvikt, gen. mn. kònvikātā
konvùlzija
kōnvulzīvan, -vna
konzekvèncija i **konsekvèncija**
konzekvèntan i **konsekvèntan,** -tna
konzekvèntnōst i **konsekvèntnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
kònzerva, gen. mn. kònzērvā i kònzērvī
konzervácija
konzervatìstičkī
konzervàtistkinja
konzervatívac, -vca, vok. kōnzervatīvče, gen. mn. konzervàtīvācā
kōnzervatīvan, -vna
konzervativìzam, -zma
konzervàtīvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
konzervativnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
konzervatizam, -zma
konzèrvātor
konzervàtorīj, -ija i **konzervàtorija,** -ijē pored **konzervàtōrijum**
kònzīlīj, -ija i **kònzīlijum**
konzistèncija
konzistèntan, -tna
konzistèntnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
konzistōrīj, -ija i **konzìstōrija,** -ijē
konzìstōrījskī
konzòla i **konsòla,** gen. mn. -ólā
konzòrcij, -ija i **konzòrcijum**
kōnzul i **kōnzul** 70 a; 155 l
kònzulāran, -rna
konzùlāt, -áta
konzùlātskī
konzùlent, gen. mn. konzùlenātā
kōnzulskī i **kōnzulskī** 72 c
konzultacija i **konsultācija**
kōnzultaciōnī i **kōnsultaciōnī**
kōnzultatīvan i **kōnsultatīvan,** -vna
kònzūm, -úma 155 l
konzumācija
konzùment, gen. mn. konzùmenātā
konzumírati, konzùmīrām (t. večerávati)
kònzumovati, -ujēm (t. òdlikovati)
konj. (skraćeno za kōnjunktīv)
kōnj, kònja, vok. kōnju, mn. kōnji, gen. kōnja, dat. kònjima 2; 9 c
kōnjak i **kònjak** 165 b
kōnjanīčkī
kònjanīk, vok. -īče, mn. -īci
kònjanīštvo
konjárev i **konjárov**
kònjče i **kōnjče,** -eta; zbir. kōnjčad, -ādi
kōnjīc, vok. kōnjıcu 52 a, 12
konjičak, -čka, mn. konjíčci, gen. kònjıčaka 52 a 12; 66 b
Kōnjīčanin, mn. -āni (čovjek iz Kōnjīca)
Kōnjīcānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kōnjīčev (prema kōnjīc)
konjìčić
kōnjičkī (prema kōnjıca); **kōnjīčkī** (prema Kōnjīc)
kònjīć, -ića, vok. kònjıću
konjićev (prema kònjić)
kōnjīk, vok. kōnjīče, mn. kōnjıci, gen. konjíka i kōnjīkā, dat. konjicima i kōnjıcima (zast., konjanik)
konjogōjac, -jca, vok. kōnjogōjče, gen. mn. konjogōjācā
konjokradičin (prema konjòkradica)
konjotŕžac, -šca, vok. kōnjotŕšče, gen. mn. konjòtŕžācā
konjovódac, konjovóca, vok. kōnjovōče, gen. mn. konjòvōdācā
Kōnjskō, gen. Kōnjskōga (ime različitim selima)
Kōnjščina (geogr.) 53
kōnjščinskī
konjugácija 2
konjugácījskī
kōnjūh, vok. kōnjūše, mn. -si, gen. kōnjūhā (konjušar); **Kōnjūh,** Kōnjūha (planina); Kōnjūh-planina
konjūhača
konjùnkcija
kōnjunktīv (gram.)
kōnjunktīvan, -vna
konjunktivìtis i **konjunktivìtis** (med.)
konjunktùra

konjunktùrlst(a)
konjunkturističkī
konjunktùristkinja
konjušárev i **konjušárov**
konjušaričin (prema konjušàrica)
kònjūsnīk, vok. -īče, mn. -īci
kooperácija
kòoperatīvan, -vna
kooperírati, -opèrīrām (t. obaveštávati)
koopèrisati, -šem (badavádžisati)
kooptácija
kooptirati, -òptīrām (t. večerávati)
koordinácija
koordinâta
koordinâtnī
koordinírati, -dìnīrām (t. obaveštávati)
kòpač, -áča, vok. kòpaču 52 a 1
kòpača, gen. mn. kòpāčā (ašov)
kopačica (žena koja kopa; drugo je kopàćica) 52 a 1
kopačina (plaća za kopanje)
kòpačka, dat. -čki, gen. mn. kopačaka
kopačkī
kòpaćī (koji služi za kopanje)
kopaćica (kopaća motika; drugo je kopàčica)
kòpaonīčkī
Kòpaonīk (planina)
kòpar, kopra (bot.); **Kōpar**, Kōpra (geogr.)
kòparskī (prema Kōpar)
kopati, kòpām (t. čitati)
kopca, gen. mn. kópcā (dem. od kôb)
kòpča, gen. mn. kòpča i kòpčī
kòpčalica
kòpčati, -ām (t. čitati)
kòpčev i **kopčev** (prema kòbac i kobac)
kòpčica
kopčić (dem. od kòbac i kobac)
Kopecka 183 a
kòpējka v. kòpjējka
kòpija
kopilača
kopilan
kòpīlče, -eta
kòpist(a)
kòpistica i **kòplstkinja**
kopitnjača
kòpitnjāk, mn. -āci
kòpjējka, dat. -ci, gen. mn. kòpjejākā i kòpjējkī (ruski sitni novac)
kòpljača, gen. mn. kòpljačā (stijeg)
kòpljanīčkī
kòpljanīk, vok. -īče, mn. -īci
kòpljast
kòpnetī, -īm (ek., t. žèleti)
kòpniti, kòpnīm (rastapati, činiti da nešto okopni; t. nòsiti)
kòpnjènje (prema kòpneti, kòpniti i kòpnjeti)
kòpnjeti, -nīm (ijek., t. žèljeti)
Kōpranin, mn. -āni (čovjek iz Kopra)
Kōprānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Kopra)
kòprivić
Kòprīvna (geogr.); Kòprīvna Dônjā; Kòprīvna Gòrnjā
Kòprīvničanin, mn. -āni
Kòprīvnicānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kòprīvničkī
koprivnjača
Kòpt, Kòpta, gen. mn. Kôptā 156 c
kòptskī
kopnlácija
kòpulatīvan, -vna
kòračaj, gen. mn. koračājā i kòračajā
kòračati, -ām (t. čepŕkati)
kòračić (dem. od kòrāk; drugo je kòràćić)
kòráčiti, kòràčīm (t. dodéliti)
kòračnica (muz., marš)
kòrāc, -áca (čekić za potkivanje konja); **Kòrać** i **Kòrāć** (prezime) 56 b
kòrāćić (dem. od kòrāć; drugo je kòràčić)
kòral, -ála (crkv. pjevanje)
kòrālnī (prema kòrāl)
kòrālskī (prema kòrāl)
kòrān v. kùrān
kòranskī (prema Kòrana)
kòravōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kòrbāc, -áča
korbačić (dem. od kòrbač)
Kòrčula
Korčùlanin, mn. -ani
Korčùlanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
korčùlānskī
Kordiljéri, -érā, dat. Kordiljérima (mn. m. r., gorje)
Kordùnāš, -áša, vok. Kòrdunāšu (čovjek sa Kordúna)
kordùnāškī
koréčak, -čka, mn. -čci, gen. kòrēčākā (ek., dem. od kòrēn)
Korèja
Koréjac, -jca, vok. Kòrējče, gen. mn. Kòrējācā; Sjevernokoréjac; Južnokoréjac
Kòrējka, dat. -ki, gen. mn. -kī; Sjevernokòrējka; Južnokòrējka
korejskī; sjevernokòrējskī; južnokòrējskī
korèkcija
korektan, -ktna
kòrektnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kòrektor
kòrektorica i **kòrektōrka**, dat. -kī, gen. mn. -kī
korelácija

kȍren (ek.), lok. korénu i kȍrēnu, mn. kȍrēni, gen. korénā i kȍrēnā pored kȍrenovi, gen. korenóvā i kȍrenōvā
korénak, -nka, mn. -nci, gen. kòrēnākā (ek.)
korènār, -ára (ek., zool.)
korèncić (ek.)
Korènica; Títova Korènica
Korèničanin, mn. -āni
Korènicānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
korèničkī
Kȍrenić (prezime)
korènika, dat. -ci (ek.)
korènit (ek.)
korenodúbac, -pca, vok. kȍrenodūpče, gen. mn. korenòdūbācā (ek.)
kȍrēnov (ek.)
kȍrenovati, -ujēm (ek., t. pāletkovati)
korenòžder (ek.)
kȍrēnskī (ek.)
korènjāk, -áka, vok. kȍrenjače, mn. -áci (ek.)
kòrēnje (1. glag. im. prema kòriti, kòreti i kòrjeti; 2. ek., zbir. im. prema kȍrēn)
koreògraf i **horeògraf**
koreografija i **horeografija**
koreografkinja i **horeògrafkinja**
koreògrafskī i **horeògrafskī**
korepeticīja
kȍrepeticiōnī
korepètītor
korepetitōrij, -ija i **korepetitōrijum**
kȍrepnjāk, mn. -āci (rak)
korespondèucija
korespòndent, gen. mn. -spòndenātā
korespondèntan, -tna
korespòndentica, **korespòndentkinja** i **korespondèntkinja**
kòreti, -īm (ek., pokrivati se korom, dobivati koru; t. žèleti)
kòreut i **hòreut**, gen. mn. kȍrēutā i hȍrēutā (član zbora, kora u starogrčkim dramama)
kȍričār, vok. -āru i -āre
kȍričārev i **kȍričārov**
kȍričiti, -īm (npr. knjigu; t. bèsediti)
korifēj, -éja, vok. kȍrifēju
korijamb i **horijamb**, gen. mn. korijāmbā i horijāmbā
korijampskī i **horijampskī**
korijandar, -dra, gen. mn. korijandārā (bot.)
korijàndoli, korijàndōlā (mn. m. r.)
korijārija (bot.)
kȍrijen (ijek.), lok. korijènu i kȍrijenu, mn. kȍrijeni, gen. korijènā i kòrijēnā pored kȍrjenovi, gen. korjenóvā i kȍrjenōvā 26 a; 33
korijènak, -nka, mn. -nci, gen. kòrijenākā (ijek.)
kȍrijenov (ijek.)
kȍrijenskī (ijek.)
kȍrijenje (ijek.)
kòrilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. kòrilācā
Korinćanin, mn. -ani
Korincānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Kòrint (geogr.)
kòrintskī; Kòrintskī kànāl; Kòrintskā prēvlaka
korisnica
kȍrisnīk, vok. -īče, mn. -īci
korīsnost, -osti, instr. -osti i -ošću
korīst, kȍrīsti, instr. kȍrīsti i kȍrīšću
kòrist(a) i **hòrist(a)** (pjevač u koru, horu)
kȍrīstan, -sna
kȍristica i **kȍristkinja** i **hȍristica** i **hȍristkinja** (pjevačica u koru, horu)
kȍristiti, -īm (t. bèsediti); imperf. kòrišćah; prid. trp. kòrišten i kòrišćen
koristoljúbac, -pca, vok. kȍristoljūpče, gen. mn. koristòljūbācā
koristoljùbivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
koristònosnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kȍrištenje i **kȍrišćēnje** (prema kòristiti)
kòritārev i **kòritārov**
korjóčak, -čka, mn. -čci, gen. kòrjēčākā (ijek., dem. od kȍrijen)
korjènār, -ára (ijek., zool.)
korjènčić (ijek.) 33
Korjènica v. Korènica
Korjènići, Korjènīćā (ijek., geogr.)
korjènićkī (prema Korjènići)
korjènika, dat. -ci (ijek.) 33
korjènit (ijek.) 33
korjenodúbac, -pca, vok. kȍrjenodūpče, gen. mn. korjenòdūbācā (ijek.)
kȍrjenovati, -ujēm (ijek., t. pāletkovati)
korjenòžder (ijek.)
korjènjāk, -áka, vok. kȍrjenjače, mn. -áci (ijek.) 33
kòrjeti, -rīm (ijek., pokrivati se korom, dobivati koru; t. žèljeti); imperf. kòrāh
kormilárev i **kormilárov**
kórnjača
kórnjačevina
kórnjačica
kórnjačin
kóroćkī (prema Kóroć)
Kóroć (geogr.)
Kórođanin, mn. -āni
Kórodānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
korómač v. komórač
kòrotnīčkī

kòrotnīk, vok. -īče, mn. -īci
kōrōzija
korpārev i **korpārov**
kòrpārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
korporācija
kōrporativan, -vna
korpulèncija
korpulèntan, -tna
korpulèntnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
korpus, gen. mn. kōrpūsā 156 i
kōrskī i **hôrskī**
koršòvić
kortešácija
Kortína d' Ampeco (Cortina d' Ampezzo) 170 d
korumpīranost, -osti, instr. -osti i -ošću
korùpcija
korupcionāš, -āša, vok. kōrupcionāšu
korupcionaškī
kōruptīvan, -vna
koruptívnost, -osti, instr. -osti i -ošću
Kòrušac, -šca, vok. Kòrušče, gen. mn. Kòrušaca
Kòruška i **Kòrūškā**, dat. -škōj
kòruškī
Kòruškinja
kòrzet, gen. mn. kòrzēta
kòrzičkī
Kòrzika, dat. -ci
Korzikánac, -nca, vok. Kòrzikanče, gen. mn. Korzikānācā
Korzìkānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
korzikānskī
korzírati, kòrzīrām (t. venčávati)
kòrzo, kòrza
kòsac, kòsca, vok. kòšče, gen. mn. kosácā
kòsāč, -áča, vok. kòsaču
Kòsača
kosačica
kòsačkī
Kòsančić
kòsidba, gen. mn. kòsidābā 75 b
kosijer, -ijèra
kòsilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. kòsilacā
kòsinus (mat.)
kosīr, -íra (v. i kòsijer)
kosirīć
kòsitērnī
kòsitren
Kosjèrici, Kosjèrīćā (geogr.)
kosjèrićkī
kòska, dat. -ski i -sci, gen. mn. kôskā i kòskī (kost)
kòsmāč, -áča
kòsmājskī (prema Kòsmāj)
kòsmatōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kòsmēc, -éca (rak)
kòsmēlj, -élja (kosmeć)
Kòsmet, Kòsmeta (skrać. za Kosovo i Metohija)
kosmèticār i **kozmèticār**, vok. -āru i -āre
kosmèticārka i **kozmèticārka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
kosmètickī i **kozmètickī**
kosmètika i **kozmètīka**, dat. -ci
kòsmičan i **kòzmičan**, -čna
kòsmickī i **kozmičkī**
kosmogònija i **kozmogònija**
kosmogràfija i **kozmogràfija**
kosmògrafskī i **kozmògrafskī**
kosmopòlit(a) i **kozmopòlit(a)**
kosmopolitizam i **kozmopolitizam**, -zma
kosmopòlitkinja i **kozmopòlitkinja**
kosmopòlitskī i **kozmopòlitskī**
kòsmos i **kōzmos** 155 i; 156 i
kòsnī (prema kòsa; drugo je kōstnī)
kosòglavac, -āvca, vok. -avče, gen. mn. kosoglavācā
kosòkrilac, -īlca, vok. -īlče, gen. mn. kosòkrilācā
kōsovac, -ovca, vok. -ōvče, gen. mn. kōsovācā
kōsōvčica
kosòvić
kōsōvka, dat. -ci i -ki, gen. mn. -kī; Kōsovka djèvōjka, gen. Kòsōvke djèvōjkē (nar. pj.)
kosòvljī
Kōsovo; Kōsovo pōlje, gen. Kōsova pōlja
kōsovskī; kōsovskā bîtka 20 c; Kòsovsko-Metòhījskā Autònomna Òblāst 89 a
Kossúth (Košut) 173 a
kōst, kōsti, lok. kosti, instr. kōsti i kòšću, mn. kōsti, gen. kòstī i kòstijū, dat. kòstima
Kòstājničanin, mn. -āni
Kòstājnicānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kòstājnickī
kostàrīckī (prema Kostarika)
Kostarika, dat. -ki 65 a 6
kostírati se (i koštirati se), kòstīrām se (t. venčávati)
Kostja 178 a
kòstjela, gen. mn. kōstjēlā
kōstka, dat. -ki, gen. mn. -kī 52 a 7
kōstnī (prema kōst; isp. kòsnī)
kōstobōlan, -lna
kostòlōman, -mna
kostòlōmka, dat. -ci, gen. mn. -kī
kōstrēš, instr. -šom (riba); **Kōstrēš-hàrambaša**, gen. Kōstreš-harambaše 87 k
kostrésiti, kostrešīm (ek., t. jednáčiti)
kostrèsljiv (ek. i ijek.)
kostrèsljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)

kòstrēt, kòstrēti (ek. i ijek.), lok. kostréti i kòstrēti, instr. kòstrēti i kòstreću, gen. mn. kostrétī i kòstrētī
kòstrētan, -tna (ek. i ijek.)
kostrijèšiti, kòstriješīm, -īš . . ., 3. mn. kòstriješē; imperf. kòstriješāh, -āše...; aor. kostrijèših, 2. i 3. kòstrijesī, mn. kostrijèšismo . . . ; imperat. kostrijèsi; pril. sad. kostrijèsēći; pril. prošl. (na)-kostrijèšīv(si); prid. rad. kostrijèšio, -la; prid. trp. kòstriješen
kòstrijet v. kòstrēt
košarač, -áča, vok. kòšarāču, instr. -áčem (ne -áčom)
košarāčica
kosàrāčkī
kòšarka, dat. -ci (sport.)
koščan v. kòštan
koščat
koščatost, -osti, instr. -osti i -ošću
koščica, gen. mn. kòščīcā (ponajviše u značenju: sitna kost; isp. kòštica) 52 a 7
koščina, gen. mn. kòščīnā (augm. od kòska)
koščurina (augm. od kòska)
Kòšćak
kòšćela bolje kòstjela
Košice 167
košičić (prema kòšīc)
kòšić (dem. od kòš)
košinčić (prema kòšina)
koštac, -àca (obično u frazi: uhvatiti se ukòštac)
kòštan; odr. kòštanī i koštànī
koštica, gen. mn. kòstīcā (ponajviše u značenju: tvrda jezgra ploda; isp. kòščica) 52 a 7
koštičav
koštírati se (i kostirati se), kòstīrām se (t. venčávati)
koštúnac, -nca, gen. mn. kòstūnācā
kostùnica
koštùničārka, dat. -ci, gen. mn. -kī
koštùničav
koštùnjača
koštùnjav
kostùnjavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Košut (Kossúth) 173 a
kòšutka, dat. -tki, gen. mn. -tkī
košutnjak, mn. -āci (prostor za košute i jelene); **Košutnjāk** (geogr.)
kot. (skraćeno za kotarski) 146 a
kòtac, kòca, gen. mn. kòtācā i kotácā
kòtač, -áča
kotáčić
kotàlac, kotàlca i kòtaoca, gen. mn. kòtalacā 70 c
kotàlačkī (kotàlačkā žlijèzda, žlézda)
kòtao, kòtla, mn. kòtlovi, gen. kòtlōvā 69 a
kòtar, -ára, mn. -ári (područje, upravna jedinica, srez; isp. Kotári); Gòrskī kòtār, gen. Gòrskōg kotára (geogr.); zágrebačkī kotar (upravna jedinica); Zagrebačkī kotar (kao ustanova); kòtar Zágreb, gen. kotára Zágreb (upravna jedinica); Kòtar Zágreb, gen. Kotára Zágreb (kao ustanova); **kòtār,** kòtāra i **kòtār,** -ára (ograda oko stoga ili oko stogova sijena i sl.)
Kotárac, -rca, vok. Kòtārče, gen. mn. Kòtārācā (čovjek iz Kotara)
Kotáranin, mn. -ani (Kotarac)
Kotárānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kotárče, -eta
kotárčica
Kotári, Kotárā (mn. m. r., geogr.); Râvnī kotári, gen. Râvnīh kotárā
kòtaricār i **kotàricār,** vok. -āru i -āre
kòtaričārka i **kotàričārka,** dat. -ki, gen. mn. -kī
kòtaricica i **kotàricica**
Kòtārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kòtārskī; Kòtārskī sûd u Vinkòvcima 16 a
koterija
koterijaš, -áša, vok. kòterijašu
koterijaštvo
kotèrijskī
kotiljōn, -óna
kotiljončić
kòtiti, -īm (t. lòmiti); imperf. kòćah; prid. trp. kòćen
kotlača, gen. mn. kòtlāča (augm. od kòtao, osobito gvozdeni)
kotlárev i **kotlárov**
kotlàričin (prema kotlàrica)
kotlàrija
kòtlić
Kotòrac, -rca, vok. Kòtōrče, gen. mn. Kòtōrācā (Kotoranin)
Kòtoranin, mn. -āni (čovjek iz Kòtora)
Kòtorka i **Kotorānka,** dat. -ki, gen. mn. -kī
Kòtor-Vároš, gen. Kòtor-Vāroša
kòtorvāroškī
kotrljača
kotùljāč, -áča
kotùraca
kotùrić
kòturn, gen. mn. kòtūrnā (sandala u antičkih glumaca) 156 c
kòtvište (sidrište)
kovač, -áča, vok. kòvāču, instr. -áčem (ne -áčom)
Kovačanin, mn. -ani (čovjek iz Kovača)

Kovácānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Kováča)
kovačev (prema kòvač); **Kòvačev** (prema Kòvač, prezime); **Kováčev** (prezime)
Kováčevlć
kovačica
kovačičin
kovačić; **Kòvačić** i **Kòvačić**
kovačija
kovačina
kovački
kovačnica
kovandžija
kovandžijin
kovandžijka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kovàndžijski
kovandžìluk (pčelarstvo)
kovandžinka, dat. -ki, gen. mn. -kī (kovandžijka)
kovboj ne nego kȁuboj
kovča ne nego kopča
kovčali (prid. indekl.); kovčali čakšire
kovčeg, mn. -zi, gen. kȍvčega
kovčežić
koverat i **kùverat**, gen. mn. koverātā i kùverātā
kovèrta i **kòverta** pored **kùvērta**, gen. mn. kòverātā i kùverātā
Koviljača; Bânja Koviljača
koviljački
Kòvīljčica (prema Kòvīljka)
Kòvīljka, dat. -ki
Kòvīljkin
kȍvkōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kóvnicār, vok. -āru i -āre
kòvrag, mn. -zi, gen. kȍvrāgā (pokr., šiprag)
kòvrča, gen. mn. kȍvrčā i **kòvrdža**, gen. mn. kȍvrdžā
kovrčak, -čka, mn. -čci, gen. kòvrčākā i **kovrdžak**, -čka, mn. -čci, gen. kòvrdžākā (v. i kovrdžak)
kovrčàljka i **kovrdžàljka**, dat. -ci, gen. mn. -kī
kȍvrčast i **kȍvrdžast**
kovrčati i **kovrdžati**, -ām (t. čeprkati)
kòvrčav i **kòvrdžav**
kȍvrčica i **kȍvrdžica**
kòvrčiti i **kòvrdžiti**, -īm (t. bèsediti)
kovrdžak, kovrdžaka, mn. -ci i **kovrdžik**, kovrdžika, mn. -ci (vrsta visoke kape)
kovrtač, -áča
kozačić
kozački 51 a
kozāk, -áka, vok. kȍzāče, mn. -áci 51 a
kozakov
kozàlac, kozàlca i kòzaoca, gen. mn. kòzalācā
Kȍzarac, -ārca, vok. Kȍzarče (1. selo, 2. prezime koje se govori i s akc. Kozárac)
kozarački
kozárče, -eta
Kȍzārčev i **Kozárčev**
kozárev i **kozárov**
kozaričin (prema kozàrica)
kȍzbasa
kozèrija
kȍzičav
kōzijī i **kōzjī** 46 m
kòzinus ne nego kòsinus
kozjača, gen. mn. kȍzjāčā (bot.)
kozjàcica (bot.)
kōzjī i **kozijī** 46 m; Kȍzjā ćùprija (ime mostu u Sarajevu); Kȍzjā stijèna (ime stijeni); Kȍzjī Vȑh (ime selu)
kòzlacnjāk, mn. -āci (klin na plugu)
kozličina
kozlić
kozmètičār i **kosmètičar**, vok. -āru i -āre
kozmètičārka i **kosmètičārka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
kozmètički i **kosmètički**
kozmètika i **kosmètika**, dat. -ci
kȍzmičan i **kosmičan**, -čna
kȍzmički i **kosmički**
kozmogònija i **kosmogònija**
kozmogràfija i **kosmogràfija**
kozmògrafski i **kosmògrafski**
kozmopòlit(a) i **kosmopòlit(a)**
kozmopolitizam i **kosmopolitizam**, -zma
kozmopòlitkinja i **kosmopòlitkinja**
kozmopòlitski i **kosmopòlitski**
kȍzmos i **kȍsmos** 155 i; 156 i
kozònožac, -šca, vok. -šče, gen. mn. kozònožācā
kozòrepac, -pca, vok. -pče, gen. mn. kozòrepācā
kozòrožac, -šca, vok. -šče, gen. mn. kozòrožācā
kožárev i **kožárov**
kožárija
Kožle (Koźle) 188 d
kožnòmišićnī
kožòkrilac, -ílca, vok. -ílče, gen. mn. kožòkrilācā
kožuh, mn. kožusi, gen. kožūhā 43 c 1
kožùhār, -ára, vok. kožuhāru i -āre
kožuhárev i **kožuhárov**
kožùhārski
kožuhárstvo
kȍžūn, -úna (kožuh)
kožunčić
kožunčina
kožušak, -ška, mn. kožušci, gen. kòžūšākā
kòžuščić

kòžušić
kòžuv ne nego kòžuh
KP (skraćenica za komunistička partija; piše se bez padežnih nastavaka)
krâča, gen. mn. krâčā (pokr., plećka)
krâcati, -ām (postajati kratak; t. čitati; isp. kràćati)
kračina, gen. mn. -ínā (kratkoća) 51 a; 58; **kràčina**, gen. mn. krâčīnā (augm. od krâk)
krâčiti, krâčīm (koračiti; t. báciti)
krâčnī (prema krâk)
kračūn, -úna
kraćahan, -hna
kraćan, -a, -o
kraćati, -ām (postajati kraći; t. čitati; isp. kràčati)
kraćènica (kraća riječ, npr. auto mjesto automobil; isp. skraćènica)
kraćènje (prema krátiti)
kraćī (komp. od kratak)
krādènje (prema krâsti)
krādimičan, -čna
kràdljivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. kràdljivācā
kràdljivačkī
kràdljīvčev
krādljivičin (prema kràdljivica)
kràdljīvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
krādomičan, -čna
krāda, gen. mn. krâđā
krādènje ne nego krđènje
kragujčić
kragujèvačkī (prema Kràgujevac)
Kragujévčanin, mn. -ani
Kragujévčanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
krahírati, kràhīrām (t. venčávati)
krajcàrić
krajičak, -čka, mn. -čci, gen. kràjīčakā 52 a 12; 58
krājina (1. kraj, 2. granica, 3. rat); Vôjnā krājina (kraće: Krājina); Kārlovačkā krājina; Bihaćka krājina; Kočina krājina (tj. Kočin rat)
krājišnīčkī
krājišnīk, vok. -īče, mn. -īci (graničar); **Krajišnik** (stanovnik Krajine)
krājnī i **krājnjī**
krājnīk, -íka, mn. -íci
krājnost, -osti, instr. -osti i -ošću
krājnjı i **krājnī**
krājobraz (krajolik)
krājolik, mn. -ci (pejzaž)
krājōn i **krèjōn**, -ona
krāk, lok. kráku, mn. krāci, gen. krákā i krákovi, gen. krákōvā
kràkāč, -áča, vok. krâkaču
krákatī, krâčēm (t. vikati)
kràkatōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Krākov (Kraków) 186
krakòvjāk, -áka (poljski nar. ples)
Krākovljanin, mn. -āni
Krākovljānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
krākovskī
kràlješ, -ijèša (ijek., čislo, brojanice)
krâlj, králja, vok. krâlju, mn. králjevi; **Krâlj** 24 c; krâlj Milùtin, gen. králja Milùtina pored kralj-Milùtina; krâlj Tomislav 6 c; Kralj-Milùtinova ùlica (u Beogradu)
kràljegac (pokr., bagrem)
králješak, -ška, mn. -šci, gen. králješaka (ijek.)
králješnī (ijek.)
králješnica (ijek.)
králješnjāk, mn. -āci (ijek.)
králjevac, -ēvca, vok. králjevče, gen. mn. králjevācā (hist., pristaša kraljev); **Králjevac** (geogr.)
králjevačkī (prema Králjevac i Králjēvci)
kraljèvati, kràljujēm (t. devòvati)
Králjevčanin, mn. -āni (čovjek iz Králjēvca, iz Králjevācā, iz Králjevicē)
Králjevčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (prema Králjevčanin)
kràljēvčica
králjevičkī (prema Králjevica); Králjevičkā vráta (geogr.)
králjević 56 a; Králjević Mârko, gen. Králjevića Mârka i Kraljević-Mârka 87 i; prid. Kraljević-Mârkov
králjēvka, dat. -ci, gen. mn. králjevkī i králjevākā
králjēvna, dat. králjēvni
krāljevstvo, gen. mn. králjevstāvā
králježak i sl. v. králješak i sl.
kràljičar, vok. -āru i -āre
kràljičārka, dat. -ci i -ki, gen. mn. -kī
kràljičārskī
kràljičin; Kràljičino pōlje (polje); Kràljičina vráta (klanac); Kràljičin zdēnac (vrelo); Kràljičina Vòda (selo)
kràljičkī; kràljičkē pjēsme (pēsme)
kràljić
kraljićak, -ćka, mn. -ćci, gen. kràljīćāka
kraljoubica i **kraljoùbojica**
Kraljova Holja (Králjova hoľa) 195 c
Kraljovani (Králjovany) 195 c
krāljūst v. krljūšt
kramàrlja
Kránjac, -njca, vok. Krânjče, gen. mn. Krânjācā
Krānjskā, dat. Krānjskōj
krāpinskı; Krāpinskē Tōplice 12
Krāpīnčica
Krasicki 188 c

krásiti, krâsīm (t. hváliti); imperf. krâšāh
krāskī
krāsnīk, vok. -īče, mn. -īci
krāsnopīs i **krāsopīs**
krasnopísac i **krasopísao**
krasnorèčiv (ek.)
krasnorèčivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
krasnòrečje (ek.)
krasnorječiv (ijek.)
krasnorječivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
krasnòrječje (ijek.)
krāsopīs i **krāsnopīs**
krasopísac i **krasnopísac,** -sca, vok. krāsopīšče i krāsnopīšče, gen. mn. krasopīsācā i krasnòpīsācā
krastača, gen. mn. krāstāčā
krasúljak, -ljka, vok. krāsūljče, mn. krasúljci, gen. krāsūljākā (bot.)
Krāšić (geogr.)
Krāšićanin, mn. -āni
Krāšićanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
krāšićkī
krāškī v. krâskī
krátak, krátka i **krātak,** krātka i krȁtka; odr. krátkī i krȁtkī; komp. krāćī 51 a; 55 a
Kratina 192 b
krátiti, krâtīm (t. hváliti); imperf. krāćah; prid. trp. krāćen
kratkōća
kratkòglavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. kratkòglavācā
kratkòglavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kratkòkrilac, -ilca, vok. -ilče, gen. mn. kratkòkrilācā
kratkòrek, -a, -o (ek. i ijek.)
kratkòrocan, -čna
kratkòrožac, -šca, vok. -šče, gen. mn. kratkòrožācā
kratkosìlaznī
krátkōst, -osti, instr. -osti i -ošću
krátkoticalac, -ālca, gen. mn. krátkoticalācā (zool.)
kratkotrájnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kratkōūmnōst, kratkòumnōst i **kratkoúmnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
kratkoùzlaznī
kratkòvečan, -čna (ek.)
kratkòvečnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kratkòvek (ek.)
kratkòvid i **kratkòvidan,** -dna
kratkòvid(n)ōst, -osti, instr. -osti i ošću
kratkòvječan, -čna (ijek.)
kratkòvječnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kratkòvjek (ijek.)
kratkòvremen (ek. i ijek.)
kratkòvremenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
krāul (način plivanja)
kravāčac, -čca, gen. mn. kràvačācā (bot.)
kravàcica
kràvāl, -ála
krāvārev i **krāvārov**
krāvaričin (prema krāvarica)
krāvičica
krāvljača
krāvljī
krāvosac, -sca, gen. mn. krāvosācā
krbāč, -ača (bolje kòrbāč)
krbáčiti, krbáčīm (tući krbačem; t. jednáčiti)
krbánjić
krbavskī; Krbavsko pōlje; krbavskā bîtka
krč, krča (pokr., grč); **krč,** krča, lok. krču (iskrčena ledina)
krčag, -ága, mn. -ázi
krčalo, gen. mn. krčalā (dio pluga)
krčanīk, -íka, mn. -íci (krčenjem načinjen put)
Krčanin, mn. Krčani (čovjek s Krka)
Krčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena s Krka)
krčatī, krčīm (t. čučati)
krčažić
Krčedīn, -ina
Krčedínac, -nca, vok. Krčedīnče, gen. mn. Krčèdīnācā
Krčedīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
krčèdīnskī
krčele, krčelā (mn. ž. r.)
Krčelić (prezime)
krčènīk, -íka, mn. -íci (krčanik)
krčevina
krčidba, gen. mn. krčidābā
krčilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. krčilācā
krčitelj, instr. -teljem
krčiti, krčīm (t. hváliti); imperf. krčah; prid. trp. krčen
krčkati, -ām (npr. voda u loncu; t. vrāćati)
krčkī (prema Krk i prema Krka); Frânjo Frankòpān Krčkī; Krčkī stàtūt
krčma i **krčma,** gen. mn. krčamā
krčmār, -ára i **krčmār,** -āra, vok. krčmāru i -āre
krčmárev, krčmárov pored **krčmārev** i **krčmārov**
krčmarica i **krčmarica**
krčmaričin i **krčmaričin**
krčmāriti, krčmārīm (t. jednáčiti)
krčmiti, -īm (krčmariti; t. grčiti); imperf. krčmljāh
krčuga, dat. -zi, gen. mn. krčūgā

krčùmati se, -ām se (t. čeprkati)
krđza (1. divlja patka, 2. vrsta lošeg duhana)
krđzalija
krđzalijinka i **krđzalmka**, dat. -ci i -ki, gen. mn. -kī (vrsta puške)
krđzalijski i **krđzalinskl**
kreacija
krēatīvan, -vna
kreatívnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
krēātor
krēātorka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kreatūra, vok. krēatūro
krēč, krēča
krēčan, krēčna i krèčna; odr. krēčnī i krèčnī
krečána, gen. mn. -ánā
krèčār, -ára, vok. krēčāru i -āre
krečárev i **krečárov**
krécati, -īm (kreštati; t. čučati)
krèčiti, krēčīm (t. nòsiti) i **krēčiti**, -īm (t. grčiti)
krēčnīk, mn. -īci
krēčnjāčkī
krēčnjāk, mn. -āci
Krećánin, mn. -ani (čovjek s otoka Krétē)
Krećānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
krèđen(a)c, -ēnca, gen. mn. krèđenācā
kreírati, krèīrām (t. venčávati) 155 e
kréja, vok. krējo
krējin
krèjōn i **kràjōn**, -óna
krēka, dat. -ci i -ki (kreketanje); **Kréka**, dat. -ki (geogr.) 65 a 6
krekètati, krèkećēm (t. blebètati)
kremácija
Krèmalj i **Krēmlj**, Krèmlja
krèmaljskī
kremàtōrīj, -ija i **kremàtōrijum**
kremećak, -čka, mn. -čci, gen. krèmēčākā 52 a 9; 58
krēmēn, krēmena; krēmēn-kāmēn, gen. krēmēn-kāmena 87 h
kremènčić
kremènjača
kremènjāk, -áka, vok. krēmenjāče, mn. -áci
kremíčak, -čka, mn. -čci, gen. krèmīčākā
krèmīčan, -čna (prema krèmīk)
Krēmlj i **Krèmalj**, Krèmlja
Kremnjica (Kremnica) 195 c
krēōl, -óla
kreòlīn, -ina
krēōlka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kreòzot
krēp, krèpa; krēp-pàpīr
krēpak, krēpka i krèpka (ek. i ijek.); komp. krèpkijī i krēpčī
krepčina, gen. mn. -inā (ek. i ijek.)
krèpilo, gen. mn. krēpilā (ek. i ijek.)
krépiti, krēpīm (ek., t. hváliti); imperf. krēpljāh; prid. trp. krēpljen
krèpko (pril. prema krēpak); komp. krèpkijē i krēpčē
krepkòća (ek. i ijek).
krēpkōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
krēpljenje (ek., prema krépiti)
krēp-marȍkēn, -éna
krēposnica (ek. i ijek.)
krēposnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek. i ijek.)
krēpōst, -osti (ek. i ijek.), lok. krepòsti i krēposti, instr. krēposti i krēposću, gen. mn. krepòstī i krēpostī, dat. krepostima i krēpostima 32 a
krēpostan, -sna (ek. i ijek.)
krēp-sàtēn, -éna
krēp-žòrzet
krēp-žòržetski
krês (ek.), lok. krésu, mn. krēsovi, kresóvā i krēsōvā, dat. kresòvima i krēsovima
krésiti, krêsīm (ek., t. hváliti); imperf. krêšāh
krésnica (ek.)
krèsotlna
krēsta, gen. mn. krêstā i **krésta**, gen. mn. kréstā
krèstac, -àca, gen. mn. -ācā
kreščèndo ne nego krešèndo
krešèndo, -ènda, mn. -èndi, gen. -éndā
krēšēnje (ek., prema krésiti)
Krešèvljāk, -áka, vok. Krēševljāče, mn. -áci
krēševo (boj, bitka); **Krēsevo** (geogr.)
krēsevskī
Krèšimīr; Krèšimīr IV; Krèšimīr Četvrtī 6 b
Krèšimīrov
Krēšin (prema Krēšo, gen. Krēšē)
Krēšov (prema Krēšo, gen. Krēša)
krēstalica (ek. i ijek., ptica) 32 a
krēštaličji i **krēštaličiji**
krēštati, -īm (ek. i ijek., t. čúčati; isp. krijèštati)
krēštav (ek. i ijek.)
krēštavac, -āvca, vok. -āvce, gen. mn. krēštavācā (ek. i ijek., pored krijèštavac)
krēštelica ne nego krēštalica
Krēta (geogr.; isp. Krīt)
krètāč, -áča, vok. krētāču
krétalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. krétalācā
krètāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī

krétati, krêćēm (t. vikati); imperat. kréći; pril. sad. krêćūći 54 b 2
krêtskī (prema Kréta)
krevétac, krevéca, gen. mn. krèvētācā
krevétak, -tka, mn. krevéci, gen. krèvētākā
krèvetić i **krevètić**
krèvetskī
Krêz, vok. Krêze 155 a
krèzubac, -pca, vok. -pče, gen. mn. krèzubācā
krèzubōst, -osti, instr. -osti i -ošću
křfskī; Křfskā deklarácija
křhak, křhka i křhka; komp. křhkijī
křhati, -ām (t. čitati)
křhko (pril.); komp. křhkije
křhnuti, -ēm (t. čučnuti)
krhotina
krîč, lok. kriču (bolje krik)
kričalo
kričati, -īm (t. čučati)
kričav
kričljiv
Kričanin, mn. -āni (čovjek s Krīta)
Kričanka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena s Krīta)
krigla, gen. mn. kriglā (bolje vrč)
krijēnje (prema krīti)
krijèpiti, krijepīm (ijek., t. cijèditi); imperf. krijepljāh; prid. trp. krijepljen
krijes (ijek.), lok. krijèsu, mn. krèsovi, kresóvā i krēsōvā, dat. kresovima i krēsovima 32 a
krijèsiti, krijesīm (ijek., t. cijèditi); imperf. kriješāh
krijèsnica (ijek.)
krijèštati, -īm (ijek., t. blijèštati; pored kréštati)
krijèštavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. krijèštavācā (ijek., pored krēštavac)
kriješva, gen. mn. kriješāvā (ijek., pokr.; trešnja)
krijùmčār, -ára, vok. krijumčāru i -āre
krijumčárev i **krijumčárov**
krijumčáriti, krijùmčārīm, -īš..., 3. mn. krijùmčārē; imperf. krijumčárah, -āše...; aor. krijumčárih, 2. i 3. krijumčárī, mn. krijumčárismo...; imperat. krijumčári; pril. sad. krijumčárēći; pril. prošl. (pro)krijumčárīv-(ši); prid. rad. krijumčário, -la; prid. trp. krijùmčāren
krijùmčārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
krilača, gen. mn. krīlācā (ptica)
krílce, krílca i krílceta, mn. krílca, gen. krilácā i krīlācā 70 d 3
krilonožac, -šca, vok. -šče, gen. mn. krilonožācā
kriminálac, -lca, vok. krîminalče, gen. mn. kriminalaca
krîminalan, -lna
krimiualist(a)
kriminalističkī
kriminalistika, dat. -ci
kriminálistkinja
kriminálnōst, -osti, instr. -ostī i -ošću
Krímljanin, mn. -ani (čovjek sa Krima)
Krimljánka, dat. -ki, gen. mn. -kī
krîmskī; krîmskī rāt
krînka, dat. -ci, gen. mn. krinkī i krînka
krinòlīn, -ína i **krinolina**, -ínē
krioce, kriòca i krioceta, mn. kriòca, gen. krilāca i krīlaca 70 d 3
kriomčār, -ára, vok. krîomčāru i -āre
kriomčárev i **kriomčárov**
kriomčáriti, kriomčārīm (t. krijumčáriti)
kriomčárka, dat. -ki, gen. mn. -kī
krîomicē (pril.)
kriptōgram (vrsta zagonetke)
Krîst, Krista i **Hrîst**, Hrista
Krísta, vok. Krísto i **Hrísta**, vok. Hrîsto
krîstal, -ála
kristalan, -lna
kristaličan, -čna
kristalizácija
kristálnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kristalōīd, -ída
Kristijáda (Palmotićev ep)
Krîstijān (ime)
kristijánija (u skijanju); **Kristijânija** (staro ime glavnoga grada Norveške; danas Oslo)
Kristijánović (prezime)
Krístin (prema Krísta i Krísto, gen. Krístē)
Kristo, vok. Krîsto i **Hrísto**, vok. Hrîsto (t. ćoro)
Kristòfor, **Hristòfor** i **Hristífor**
Kristov i **Hristov** (prema Krîst, Hrîst); **Krístov** (prema Krísto, gen. Krísta)
krîščica (dem. od krîška)
krîška, dat. -šci, gen. mn. krîšākā i krîškī
Krîšpolje 78 a
Krît, Krīta (geogr.; isp. Krēta)
krîterij, -ija i **kritērijum** 156 h
kritērijskī i **kritērijumskī**
krîti, krijēm, -ēš..., 3. mn. krijū; imperf. krijāh, -āše...; aor. krîh, 2. i 3. krî, mn. krîsmo...; imperat. krîj; pril. sad. krijūći; pril. prošl. (sà)krîv-(ši); prid. rad. krîo, krîla; prid. trp. krîven, -ènа pored krît
kriticist(a)
kriticističkī

kriticizam, -zma
kritičan, -čna
kritičār, vok. -aru i -āre
kritičarev i **kritičārov**
kritičáriti, kritičarīm (t. krijumčáriti)
krìtičarka, dat. -ki, gen. mn. -kī
krìtičarkin
kritički
kritíčnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kritik, vok. -če, mn. -ci, gen. krîtīka
kritika, dat. -ci, gen. mn. kritīkā
kritikant, gen. mn. kritikanātā
kritosemènjača (ek.)
kritosjemènjača (ijek.)
krîtskī (prema Krît)
krîv, kriva; komp. krîvljī; Krîvā Pàlānka 87 c; Krîvī Rôg 183 b
krívac, krivca, vok. krîvče, gen. mn. krîvaca
krivača, gen. mn. krivačā (sablja)
krivački (pril.)
krívčev
krívčica (bot.)
krivičan, -čna
krivičnost, -osti, instr. -osti i -ošću
krivoboštvo
krivobožac, -šca, vok. -šče, gen. mn. krivobožaca
krivodŕška, dat. -šci, gen. mn. krivòdržākā (kruška)
krivòkletnīk, vok. -īče, mn. -īci i **krivoklètnik**, -íka, vok. krîvokletnīče, mn. -ici
krivoklétstvo, gen. mn. krivòklētstāvā
Krivokuća (nadimak, prezime)
Krivokućin
krivolôvac, -vca, vok. krivolōvče, gen. mn. krivòlovācā
krivolóvstvo
krivonožac, -šca, vok. -šče, gen. mn. krivònožācā
krivòok
krivopàlanačkī (prema Krîvā Pàlānka)
Krivopalánčanin, mn. -ani 87 d
Krivopaláncānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
krivopriseżnik, vok. -īče, mn. -īci (krivokletnik)
krivòroška, dat. -šci, gen. mn. krivòrožakā
Krivošijanin, mn. -āni
Krivošijānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
krívošijski
krîvotvòritēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
krivòverac, -vērca, vok. krivòvērče, gen. mn. krivòverācā i **krivovérac**, -rca, vok. krîvovērče, gen. mn. krivòvērācā (ek.)
krivovēran i **krivòveran**, -rna (ek.)
krivòvērje (ek.)
krivòvērka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
krivòvērnica (ek.)
krivòvērnik, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
krivovérnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
krivòverski (ek.)
krivòvērstvo i **krivovérstvo** (ek.)
Krivovírac, -rca, vok. Krîvovīrče, gen. mn. Krivòvīrācā (čovjek iz Krîvog Vîra)
Krivòvīrka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Krîvōg Vîra); **krivòvīrka** (ovca)
krivòvjerac, -vjērca, vok. krivòvjērče, gen. mn. krivòvjerācā i **krivovjérac**, -rca, vok. krîvovjērče, gen. mn. krivòvjērācā (ijek.)
krîvovjēran i **krivòvjeran**, -rna (ijek.)
krivòvjērje (ijek.)
krivòvjērka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
krivòvjērnica (ijek.)
krivòvjērnik, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
krivovjérnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
krivòvjerski (ijek.)
krivòvjērstvo i **krivovjérstvo** (ijek.)
krivòvratōst, -osti, instr. -osti i -ošću
krivùdavòst, -osti, instr. -osti i -ošću
kriza 155 j; 157 c
krizantéma i **hrizantéma**
krizma
krîzmati, -ām (t. vrāćati)
krîžāč, -áča, vok. krîžāču
krîžak, -áka, vok. krîžāče, mn. -áci (predmet sa znakom križa, npr. barjak, novac i sl.); **krížak**, križka, mn. kríšci, gen. krîžākā (dem. od krîž)
krîžaljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
krîžánac, -nca, vok. krîžānče, gen. mn. krìžānācā
krîžarev i **krîžarov**
krîževačkī (prema Krîžēvci)
Krîžēvčanin, mn. -āni
Krîžēvčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
krîžić
krîžište
krîžòpūće
Krk
Krka, dat. Krki 65 a 5
krkača, gen. mn. krkačā
krkače (pril.)
krkačiti, -īm (nositi na leđima; t. bèsediti)
krkánluk, mn. -ci
krklèjisati, -šēm (podsjeći vunu u kožuhu oko rukava i naokolo; t. kalàjisati)
krkòčiti, krkočīm (t. jednáčiti)
krkòtati, krkoćēm (t. blebètati)
krktati, krkćēm (krkljati; t. hùktati)
krlētka, dat. krlētki i (rjeđe) krlēci, gen. mn. krlētākā i krlētkī 66 c

krležínskī; **krležínskā sàtira** (satíra) 10 b
krljūščica (dem. od krljūšt)
krljūšt, krljūšti (ljuska u ribe), lok. krljúšti i krljūšti, instr. krljūšti i krljūšću, mn. krljúšti, gen. krljūštī i krljuštī, dat. krljūštima i krljúštima
krljuštast
krmača, gen. mn. krmāča 52 a 2
krmačār, vok. -aru i -āre
krmačètina
krmačica
krmačīn
krmačina
krmačiti, -īm (t. bèsediti)
krmadárstvo
krmak, krmka, vok. krmče, mn. krmci, gen. krmākā
krmárev i **krmárov**
krmaũkati, krmàučēm (t. krnjaùkati) i **krmaũkatī**, krmàūčēm (t. kokodákati)
krmče, -eta; zbir. krmčad, -ādi
krmčić
krmčija (knjiga crkv. propisa)
krmèćāk, -áka, mn. -áci
krmeći
krmiti, krmīm (t. hváliti) 52 a 2
Krndija
krndījskī
krntija, gen. mn. krntīja
krnj, krnja; komp. krnjī 47 a
krnjača, gen. mn. krnjača
krnjádak, -tka, mn. krnjáci, gen. krnjādākā
krnjaũkati, krnjàučēm, -eš..., 3. mn. krnjàučū; imperf. krnjàukāh, -āše...; aor. krnjaùkah, 2. i 3. krnjaukā i krnjaùka, mn. krnjaùkasmo...; imperat. krnjaùči; pril. sad. krnjàučući; pril. prošl. (za)krnjaùkāv(ši); prid. rad. krnjaùkao, -la i **krnjaúkati**, -njàūčēm (t. kokodákati)
krnjōst, -osti, instr. -osti i -ošću
krnjútak, -tka, mn. krnjúci, gen. krnjūtākā (krnjadak)
kroàtist(a)
kroatistīčkī
kroàtistkinja
kroatizam, -zma, gen. mn. -ìzāmā
krōčēnje (prema krōčiti)
kročina (krotkost)
krōčitī, krōčīm (t. nòsiti)
krōćēnje (prema krōtiti; drugo je krōčēnje)
krojač, -ača, vok. krójaču, instr. -áčem (ne -ačom)
krojàčica 52 a 1
krojačičin
krójačkī
krójāčnica
kròjilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. krojilācā
krokī, krokīja, instr. krokijem, mn. krokíji, gen. krokijā (nacrt, skica)
krokodīl, -ila, vok. krōkodīle 155 b
kromàtican i **hromatičan**, -čna
kromàtika i **hromàtika**, dat. -ci
kromàtīn i **hromàtīn**, -ína
kromatizam i **hromatìzam**, -zma
kròmatskī i **hròmatskī**
kròmīd i **hròmīd**, -ída
kromírati, kromīram i **hromírati**, hromīrām (t. vencávati)
Kromjeržíž (Kroměříž) 193
krômnī i **hrômnī**
kromolitogràfija i **hromolitogràfija**
kromosféra i **hromosféra**
kromósōm i **hromósōm**, -óma
krompirić, -ića i **krompirīč**, -ića (pored krumpirić, -pirīć)
kroničan i **hroničan**, -čna
kroničār i **hroničār**, vok. -aru i -āre
kroničarskī i **hroničārskī**
kroničkī i **hroničkī**
kroničnōst i **hroničnost**, -osti, instr. -osti i -ošću
krónika i **hrónika**, dat. -ci, gen. mn. krōnīka i hrōnīka
kronógraf i **hronógraf**
kronológija i **hronológija**
kronološkī i **hronološkī**
krònometar i **krònomētar** pored **hrònometar** i **hrònomētar**, -tra, gen. mn. krònometārā (-mētārā) i hrònometārā (-mētārā)
kronometráža i **hronometráža**
kronòskop i **hronòskop**
krōs, mn. krōsovi (kraće umjesto krōs-kòntri)
krōs-kòntri, -ija, instr. -ijem, mn. krōs-kòntriji (trčanje kroz šume i sl.)
krosred (prijedl.)
krōšto (pril.)
krótilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. krotilācā
krōtitēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
krōtiti, -īm (t. lòmiti); imperf. krōćāh; prid. trp. krōćen
krotkóća
krōtkōst, -osti, instr. -osti i -ošću
krović
krovnjača, gen. mn. krovnjāčā
krpāč, -áča, vok. krpāču
krpāčica
krpaćī
krpàrija
krpedžija
krpènjača
krpež, krpeža, instr. krpežom
krstac, -àca, gen. mn. -ácā

krstač, -áča
krstača, gen. mn. krstāča
krstačnī; krstačno-kārličnī; krstačno-pršljēnskī; krstačno-slābinskī
krstàričkī
krstašić
Krstev 198 b
krstić, krstića i **krstīć**, krstića
krstikumedéte, -dèteta (ek.)
krstikumedijète, -djèteta (ijek.)
krstilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. krstilācā
Krstin (prema Krsta i Krsto, gen. Krstē)
krstionica i **krstiònica**
krstiti, -īm (činiti znak krsta i sl.; t. lòmiti); imperf. krstāh i krščāh; prid. trp. krštēn; **krstiti**, krstīm (slagati snopove u krstine; t. hvāliti); imperf. krščāh; prid. trp. krščen
krstov (prema krst); **Krstov** (prema Krsto, gen. Krsta)
krščanin, krščanina, mn. krščani, gen. krščānā
krščanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
krščanskī
krščanstvo (svojstvo krščanina); **krščānstvo** (zajednica krščānā)
krščávati ne nego krstávati
krščênje (prema krstiti; isp. krštênje)
krsèvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kršljav ne nego kržljav
krštávati, krštavam (t. venčavati)
krštēn (prid. trp. od krstiti); **krštenī**; krštena voda, krštenī kùm
krštènica
krstènīk, -íka, vok. krštenīče, mn. -íci
krštenje (krštavanje); **krsténje** (crkv. obred)
krtičijī i **krtičjī**
krtičin
krtičjī i **krtičijī**
krtičnjak, mn. -aci
krtinjaca
krtinjāk, mn. -āci
krto, krtòla, gen. mn. krtólā (pokr., košarica)
krtočić (dem. od krtólac)
krtólac, -lca, gen. mn. krtōlācā (dem. od krtō)
krtōst, -osti, instr. -osti i -ošću
krućenje (prema krútiti)
krućina
krūh, vok. krūše, mn. krūhovi 43 c 1; 42
krūhār, vok. -aru i -are
kruhobórac, -rca, vok. krūhobōrče, gen. mn. kruhòbōrācā
kruhobórstvo
Kruluvka (Królówka) 186
krumpirić, -ića i **krumpīrīć**, -íća (pored krompìrić, -pīrīć)
krūnčica (dem. od krūnka)
krūničnī
krùnidba, gen. mn. krùnidābā
krùnidben
Krūnoslav (muško ime)
Krūnoslava (žensko ime)
Krūnoslavljev i **Krūnoslavov**
krùnjača, gen. mn. krùnjāča
Krūpanj, Krūpnja (geogr.)
krupànjskī i **krūpanjskī**
krùpāvce, -eta (bot.)
krùpičav
krupnōća
krupnòok
krupnòpegast (ek.)
krupnòpjegast (ijek.)
krúpnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
krūšac, -šca, gen. mn. krūšaca (dem. od krūh); **krúsac**, -šca, gen. mn. krūšācā (zrno, mrva soli, grāda)
krūščica 67
krūščić (dem. od krūšac); **krùščić** (dem. od krūg i krušac)
krūščika, dat. -ci, gen. mn. krūščikā (bot.)
Krušedolac, -lca, vok. Krušedōlče, gen. mn. Krušèdōlācā
Krušèdōlka, dat. -ki, gen. mn. -kī
krušèdolskī
krūševački (prema Krūsevac)
Krušévljanin, mn. -ani (čovjek iz Krūševca)
Krušévljānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
krùšīk, -íka, mn. -íci (gdje rastu kruške)
krūška, dat. -šci, gen. mn. krūšākā 66; 67
krūskin 67
krùskovac, -ōvca, gen. mn. krūškovācā
krūškovača
krūt, krúta; komp. krūćī
krútiti, krūtīm (t. hvāliti); imperf. krūćah; prid. trp. krūćen
krūto (pril.); komp. krūćē
krūv ne nego krūh
krùžić, kružića i **krùzīć**, -íća
krūžnicnl
kružnōlistan, -sna
krvávac, -vca, gen. mn. krvāvācā (bot.)
krvničiti, krvničīm (t. jednačiti)
krvnīčkī (prema krvnik); **krvničkī** (prema krvnīk)
krvničnī (prema krvnica, žila)
krvnīk, krvnīka, vok. krvnīce, mn. krvnīci (čovjek koji izvršava smrtnu kaznu); **krvnīk**, krvnika, vok. krvnīče, mn. krvnici (ubojica i sl.)

krvnjača (krvavica)
krvòlocan, -čna
krvòlocnica
krvòlocnīk, vok. -īče, mn. -īci
krvòlocnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
krvōlok, vok. -če, mn. -ci
krvòloštvo, gen. mn. krvòloštāvā
krvòmocnica (bot.)
krvòpija
krvopilac, krvopílca i krvòpioca, vok. krvopīlče i krvòpioče, gen. mn. krvòpīlācā 70 b
krvoproliće 57
krvòtocina
krvotočm
krvotvōran, -rna
krvòžēdnōst i **krvožédnost**, -osti, instr. -osti i -ošću
krzmalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. krzmalācā
krznárev i **krznárov**
krznàrīčin (prema krznàrica)
krznàrija
kržljavac, -āvca, vok. -avče, gen. mn. kržljavaca
kržljaviti, -īm (t. nadničiti) i **kržljaviti**, kržljavīm (t. jednáčiti)
kržljavljenje i **kržljávljenje**
kržljavost, -osti, instr. -osti i -ošću
Ksàntipa
Ksēnija i **Ksênija**
ksenofobija
Ksenòfontov
ksenòfōpskI
Ksenòkratov
ksenomànija
Ksērks, Ksērksa i **Ksèrkso**, Ksèrksa 156 e
ksilòfōn, -óna
ksilogràfija
ksīms, ksīmsa, mn. ksīmsovi (u arhitekturi)
kšātrije, kšātrījā (mn.)
Kšešovice (Krzeszowice) 190
Kūba (geogr.); **kùba** (cigara)
Kubánac, -nca, vok. Kûbānče, gen. mn. Kùbānācā
Kùbānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena s otoka Kúbē); **kùbānka**, dat. -ci, gen. mn. -kī (vrsta kozačke kape)
kūbičan, -čna
kùbīk, -īka, mn. -īci
kùbist(a), gen. kūbīstā
kubističkī
kublzam, -zma
kùcāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
Kucòvlab, vok. -še, mn. -si, gen. Kucòvlāhā
Kucòvlabinja
kucòvlaškī
kūč, kúči, lok. kúči, mn. kûčī, gen. kúčī, dat. kúčima (šipka na jarmu); **kūč**, kûča, lok. kúču (vrsta vinove loze)
kūčād, -ādi (prema kūče)
Kùčāj-planina
kúčak, -čka, vok. kûčku, mn. kúčci, gen. kûčākā
kūčast
kucati, kûčām (t. čárati)
kūče, kūčeta; zbir. kūčad, -adi; mn. kūčići, kūčīća
kučéber
kūčēn, kūčena (pokr., kosir)
kūčēnce, kûčênca i kûčênceta, mn. kūčenca, gen. kūčenaca pored **kučénce**, kučénca i kučénceta, mn. kučénca, gen. kūčénāca
kučètina (augm. od kūčka; drugo je kućètina)
Kūčevac, -ēvca, vok. -ēvče, gen. mn. Kûčevaca i **Kūccvac**, -ēvca, vok. -ēvče, gen. mn. Kûčevācā
Kūcēvkinja i **Kūcēvkinja**
Kūcevo i **Kūčevo** (geogr.; drugo je Kūtjevo)
kūcēvskī i **kûčevskī**
Kūči, Kúča (mn. m. r.; u Crnoj Gori)
kūčica (dem. od kūčka i kūka)
kūčici, kūčīća v. kūče
kūčijī i **kūcjī**
kūčina (augm. od kūčka); **kūčine**, kūčīnā (mn. ž. r.; prosto vlakno konoplje i lana)
kùčinjav (prema kūčine)
kūčište, -eta (pokr., kūče; drugo je kúćište)
kúčiti, kûčīm (savijati, kriviti; t. hváliti; drugo je kūćiti)
kūčjī i **kūcijī**
kūčka, dat. -čki, gen. mn. kūčākā 66 b
kūčkī (prema Kūči)
kūčkica 66 b
kūčkin 66 b
kucòder
kūčma, gen. mn. kūčāmā (vrsta šubare)
kūčnī (prema kūk; drugo je kūćnī)
kūćnica (gomila pasa što trče za kučkom; drugo je kūćnica)
Kùčuk Alija, gen. Kučuk-Alijē; prid. Kučuk-Alijin
kúća, gen. mn. kûćā 54 a
Kućánci, Kùćānācā
Kućáncanin, mn. -ani (čovjek iz Kùćānācā)
Kućáncanka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Kùćānācā)
kūćanica
kūćaničin
kūćanīk, vok. -īče, mn. -īci

kȕćanin, mn. -ānі
kȕćanski
kȕćanstvo, gen. mn. kȕćānstāvā i **kućànstvo**, gen. mn. kùćānstāvā
kùcār, -ára
kućara, gen. mn. kȕćārā
kućárac, -rca, vok. kȕćārče, gen. mn. kùćārācā
kućárica
kućárina
kućáriti, kùćārīm (prodavati robu po kućama; t. jednačiti)
kućedomáćin
kućegazda, gen. mn. kȕćegāzdā
kȕćegazdarīčin (prema kȕćegazdarica)
kȕćenica (štedljiva i marljiva kućanica)
kȕćenīk, vok. -īče, mn. -īci (isp. kȕćenica)
kȕćenje (prema kȕćiti)
kùćer i **kućer** (koliba)
kućérak, -rka, mn. -rci, gen. kùćērākā
kućèrica (kućerak)
kućèrina
kućètina (augm. od kȕća; drugo je kučètina)
kȕćēvan, -vna
kȕćevic
kȕćevlasnica i **kućèvlasnica**
kȕćevlasnīčin i **kućèvlasnicin**
kȕćevlasnīčkī i **kućèvlasnīčkī**
kȕćevlasnīk i **kućèvlasnīk**, vok. -īče, mn. -īci
kȕći (pril.); npr. ići kući; ne valja: bio sam kući (umjesto: kod kućē)
kȕćica (dem. od kȕća; drugo je kȕčica)
kȕćićiti, -īm (kopati kućice za sađenje povrća; t. nādničiti)
kȕćić (kućević) 56 a 7
kȕćīšte (prema kȕća)
kȕćiti, -īm (teći kuću; t. grčiti; drugo je kȕčiti)
kȕćnī (prema kȕća; drugo je kȕčnī)
kȕćnica (kućanica; drugo je kȕčnica)
kȕćnīk, vok. -īče, mn. -īci
kućùrina (kućerina)
kùdāgod (nekuda); **kuda gȍd** (svuda kuda, bilo kuda)
kuda kòjī
kuda mu drāgo
kùdelja, gen. mn. kȕdēljā (ek.)
kudèljara (ek.)
kùdeljast (ek.)
kùdeljica (ek.)
kùdeljīšte (ek.)
kùdēljka, dat. -ci, gen. mn. kùdeljākā i kùdēljkī (ek.)
kùdēljnī (ek.)
kùdgod (nekuda); **kud gȍd** (svuda kuda, bilo kuda) 98 d
kùdije, kùdijer, kùdijen ne nego kȕd, kùdā
kudìkamo (pril.) 98 a
kȕdilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. kȕdilācā
kȕditi, -īm (t. grčiti); imperf. kùđāh; prid. trp. kȕđen
kùdjelja, gen. mn. kȕdjēljā (ijek.)
kudjèljara (ijek.)
kùdjeljast (ijek.)
kùdjeljica (ijek.)
kùdjeljīšte (ijek.)
kùdjēljka, dat. -ci, gen. mn. kùdjeljākā i kùdjēljkī (ijek.)
kùdjēljnī (ijek.)
kȕd kāmo i **kùtkamo** (kudikamo)
kud kòjī
kud mu drāgo
kùdravac, -āvca, vok. -āvce, gen. mn. kȕdravācā
kȕdraviti, -īm (t. nādničiti) i **kudráviti**, kùdravīm (t. jednačiti)
kȕdravljēnje i **kudrávljēnje**
kȕdravōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kȕđēnje (prema kȕditi)
kùfer, gen. mn. kȕfērā i **kofer**, gen. mn. kȍfērā (kovčeg)
kufèrče i **kofèrče**, -eta
kufèrčić i **kofèrčić**
kufèrčina i **kofèrčina**
kūga, dat. -gi, gen. mn. kûgā
kūgin
kúgla, gen. mn. kúglā, kúglī i kûgālā
kùgličnī
kùhāč i **kùvāč**, -áča, vok. kȕhāču, kȕvāču
kùhača i **kùvača**, gen. mn. kȕhāčā, kȕvāčā
kuhàčica i **kuvàčica** (kùharica); **kùhačica** i **kùvacica** (dem. od kùhača kùvača)
kȕhalo i **kȕvalo**
kȕhānje i **kȕvānje**
kȕhār i **kùvār**, vok. -āru i -āre 43 b
kȕhārev i **kȕhārov** pored **kȕvārev** i **kȕvārov**
kȕharica i **kȕvarica**
kȕharīčin i **kȕvarīčin**
kȕhārka i **kȕvārka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
kȕhārkin i **kȕvārkin**
kȕhati i **kȕvati**, -ām (t. vraćati) 43 b
kȕhinja i **kùhinja**, gen. mn. kȕhīnjā 43 c 3
kȕhinjica i **kùhinjica**
kūja, gen. mn. kûjā 46 b
kūjica 46 b
kūjičin
kūjina ne nego kȕhinja, kùhinja

Kujùndzīć
kujùndžija
kujùndzijin
kujùndžijinica
kujùndzījka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kujùndzījskī
kujundžiluk, mn. -ci
kujùndžinica
kujùndžīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kūka, dat. -ki 65 a 11
kukac, kúkca, vok. kûkce, gen. mn. kûkācā
kùkāč, -áča (kuka)
kùkaca, gen. mn. kùkācā
kūkavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. kūkavācā
kùkavičāk, -āka, mn. -āci (leptir)
kùkavicica
kùkavicić
kùkavičijī i **kùkavičjī**
kùkavičin
kùkavičjī i **kùkavičijī**
kùkavickī
kukavičluk, mn. -ci
kùkāvnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kukčev
kùkčić
kukičati, -ām (vesti praveći kukice; t. čepŕkati)
kùkičnī
kukòrēk, **kukòrijek** ne nego kùkurēk, kûkurijek
kùkovača (pokr., kukavica)
kùkričast
kùkrika, dat. -ci, gen. mn. kùkrīkā
Kukúljević (prezime)
kukùljičār
kukùmāvka, dat. -ci, gen. mn. -kī (1. ptica, 2. plačljivo žensko)
kukunjèšče i kukunjèšte (ples)
kūkurēk, vok. -ēče, mn. -ci (ek.)
kukurékānje (ek.)
kukurékati, -kùrēčēm (ek., t. kokodákati)
kukurékavac, -āvca, vok. -avče, gen. mn. kukurékavācā (ek.)
kukuréknuti, -kùrēknēm (ek., t. čalabŕknuti)
kūkurijek, vok. -iječe, mn. -ci (ijek.)
kukurijèkānje (ijek.)
kukurijèkati (ijek.), kukùriječēm, -ēš..., 3. mn. kukùriječū; imperf. kukùrijekāh, -āše...; aor. kukurijèkah, 2. i 3. kukurijèka i kûkurijekā, mn. kukurijèkasmo...; imperat. kukurijèči; pril. sad. kukurijèčūći; pril. prošl. (za)kukurijèkāv(ši); prid. rad. kukurijèkao, -la
kukurijèkavac, -āvca, vok. -avče, gen. mn. kukurijèkavācā (ijek.)
kukurijèknuti (ijek.), kukùrijeknēm, -ēš..., 3. mn. kukùrijeknū; aor. kukurijèknuh, 2. i 3. kukurijèknu i kûkurijeknū, mn. kukurijèknusmo...; imperat. kukurijèkni; pril. prošl. kukurijèknūv(ši); prid. rad. kukurijèknuo, -la
kukurikati, -kùrīčēm (pored kukurékati i kukurijèkati; t. kokodákati)
kukurikavac, -āvca, vok. -avče, gen. mn. kukurikavācā (pored kukurékavac i kukurijèkavac)
kukùruščić
kukuruzīšte
kukurūžnjāk, -áka, mn. -áci
kukùtati, kùkućēm (t. blebètati)
kukùvija (ptica)
kùlaca, gen. mn. kùlača
kùlāckī
kùlāk, vok. kùlāče, mn. kùlāci
kulântnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kùlen (ek., vrsta kobasice); **Kùlen-Vàkuf** (geogr.); prid. kulenvàkufskī
kūli, kùlija, instr. kùlijem, mn. kùliji, kùlījā 165 d
Kùlic
Kulidž (Coolidge) 171 e
kùliješ, -ijèša (ijek.)
kùlīn, -ina; **Kùlin**, Kùlina (ime); Kùlin bân, gen. Kùlina bána; **kūlin** v. kūlen i kūljen
Kuliš 205 a
kulminácija
kùlminaciōnī
kuloári, -árā
kùlōn, -óna 7; 165 a
kûlskī 72 c
kultivácija
kultivātor
kùltnī (prema kùlt)
kultúra; Kultûra (izdavačko poduzeće)
Kultûrin (prema Kultúra)
kultúrnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kùlučār, vok. -āru i -āre
kùlučārev i **kùlučārov**
kulučárina
kùlučiti, -īm (t. bèseditī)
kùluk, mn. -ci, gen. kùlūkā
kulùndžija i sl. ne nego kujùndžija i sl.
kùljen (ijek., vrsta kobasica)
kūm 52 a 6
kúma, kúmē, vok. kúmo; Kúma Jánja, gen. Kuma-Jánjē, dat. Kuma-Jánji pored kúma Jánja, gen. kúmē Jánje, dat. kúmi Jánji
kúmče, -eta; zbir. kūmčād, -ādi 52 a 6
kùmičin (prema kùmica)
kúmić

kùmićev
kùmodrāškī (prema Kùmodraž); Kùmodrāškō Brdo (selo)
kùmov; Kùmova Slāma (astr.)
kumòvskī; Kumòvskā Slāma (astr.) 14
kumpànija
kumpànījskī
kùmrija, gen. mn. kùmrījā
kùmrovačkī
Kùmrōvčanin, mn. -āni
Kùmrōvčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Kùmrovec, -ōvca
kumulácija
Kùnār-planina, u Kùnār-planìni 87 i
kùndačić
kùndačiti, -īm (t. bèsediti)
kùndačkī (pril.)
kùnić
kunićárstvo
Kuniščak, -áka (geogr.)
kúpac, kúpca, vok. kûpče, gen. mn. kûpācā (onaj koji kupuje); **kùpac**, kùpca, gen. mn. kùpācā (mjera za žito)
kùpāč, -áca, vok. kùpāču
kupačica
kùpāčkī
kùpaćī (koji služi za kupanje)
kúpalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. kúpalācā
kùpalīšnī
kùpaonica i **kupaonica**
kupčev
kùpē, -èa, instr. -èom 46 i
Kuper (Cooper) 171 i
kùpičast
kùpić
Kupić (geogr.) 56 a 7
Kupído, Kupída i **Kùpido**, Kùpida pored **Kupidōn**, -óna, vok. Kùpidone
Kupídov, **Kùpidov** i **Kupidónov**
kùpilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. kùpilācā (sakupljač); **kúpilac**, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. kùpilācā (kupac)
kùpinjāk, vok. -āče, mn. -āci
kûpka, dat. kûpci, gen. mn. kûpkī
kuplètist(a)
kupletístičkī
kuplètistkinja
kupoprodaja
kupoprodajnī
kupòvalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. kupovalacā
kùpreškī; Kùpreškā vráta
kùpskī (prema Kùpa)
kùpusārev i **kùpusārov**
kùrān, -ána
kuràtōrij, -ija i **kuràtōrijum**
kùražnost, -osti, instr. -osti i -ošću
kùrbān, -ána; Kùrbān-bàjram 15 b
kùrdela, gen. mn. kùrđēlā (traka)
kùrdelica
Kurélac, -lca, vok. Kùrelče
Kurélčev
kûrija
kùrijālan, -lna
kùrījskī
kùrika, dat. -ci, gen. mn. kùrīkā (bot.)
kùriōzan, -zna
kuriozitet, -éta
kurióznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kurióznum
kùrīrka, dat. -ki, gen. mn. -kī
kùrjača, gen. mn. kùrjācā (bot.)
kurjàčica
kurjàčičin
kurjàćić
kurjàčina
kurjàčjī i **kurjàčijī**
kùrjāčkī i **kurjàčkī**
kùrjāk, vok. -āče, mn. -āci
kùrjī
kurjučić
kùrjučiti, -īm (t. bèsediti)
kùrs, instr. kùrsom, mn. kùrsovi 155 k
kùrsist(a), gen. mn. kùrsīstā 155 k
kùrsistkinja
kùršumić
Kursùmlija (geogr.)
kursùmlījskī
kurtàlisati, -sēm (izbaviti, osloboditi; t. kalàjisati)
kurtoazija
kùrz ne nego kùrs
kurzírati, kùrzīrām (t. venčávati)
kùrzīv, -íva
kurzíva, -ívē
kùrzīvan, -vna
kusátak, -tka, mn. kusáci, gen. kùsātāka
kùsočūnj (mat.)
kusòkrilac, -īlca, vok. -īlče, gen. mn. kusòkrilācā
Kustošija
kustòsījskī
kùšāč, -áča, vok. kùšaču
kùšaonica i **kušaonica**
kušnja, gen. mn. kùšnjā
kútak, -tka, mn. kúci, gen. kútakā
kùtao, kûtla, mn. kùtli, gen. kùtālā i kùtlovi, gen. kùtlōvā
kùtīca (kutijica)
kùtić, kùtića i **kùtīć**, -íća (dem. od kût)
kùtija, gen. mn. kùtījā 46 b
kùtijica 46 b
Kùtjēvac, -vca, vok. -vče, gen. mn. Kùtjevācā (čovjek iz Kùtjēva)
Kùtjēvo

kûtjēvskī
kûtlača i **kùtlaca**, gen. mn. kûtlāčā
kûtlačica i **kùtlacica**
kûtlić (dem. od kûtao)
kûtnjāk i **kùtnjāk**, mn. -āci
kûtomēr (ek.)
kûtomjēr (ijek.)
kùvāč, -áča, vok. kûvāču i **kùhač**, -áča, vok. kûhaču
kùvača, gen. mn. kûvāčā i **kùhača**, gen. mn. kûhāča
kuvàčica i **kuhačica** (kûvarica, kûharica); **kùvačica** i **kùhačica** (dem. od kùvača, kùhača)
kûvalo i **kûhalo**
kûvānje i **kûhānje**
kûvār i **kûhār**, vok. -āru i -āre 43 b
kûvārev i **kûvārov** pored **kûhārev** i **kûhārov**
kùvarica i **kûharica**
kûvarīcin i **kûharīcin**
kûvārka i **kûhārka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
kûvārkin i **kûhārkin**
kûvatī i **kûhatī**, -ām (t. vrâćati) 43 b
kùverat i **kòverat**, -rta, gen. mn. kùverātā i kòverātā
kùverta i **kovèrta** pored **kovērta**, gen. mn. kùverātā i kòverātā
Kûzma 179 c
kùzō, kuzòla, gen. mn. kuzólā
kûžnjāk, mn. -āci (bot.)
kvačica
kvačilo
kvačiti, -īm (t. grčiti)
kvadar, kvádra i **kváder**, kvádera (geom.)
kvadratić
kvadrijēnīj, -ija i **kvadrijēnijum**
kvákati, kvâčem (t. vikati)
kvalifikácija
kvalifikācījskī
kvālifikacīōnī
kvālitatīvan, -vna
kvalītēt, -éta i **kvalitéta**, -étē
kvāntitatīvan, -vna
kvantitēt, -éta i **kvantitéta**, -étē
kvārat, kvârta i kvârta, gen. mn. kvārātā (četvrtina)
kvārc; kvârc-lâmpa
kvàrilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. kvàrilācā
Kvàrnēr, -éra
Kvarnèrić
kvārnērskī; Kvàrnērskī záliv (záljev)
kvárnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kvàrt, mn. kvârtovi (gradska četvrt)
kvàrtālnī
kvartet, -éta
kvatrilīōn, -óna i **kvatrilijūn**, -úna
kvatrocènto
kvéčati, -īm (t. čûčati)
kvēka, dat. kvēci
kvíčati, -īm (t. čûčati)
kvījer, kvijèra (ijek.)
kvijètist(a)
kvijetističkī
kvijetìzam, -zma
kvinkvēnij, -ija i **kvìnkvēnijum**
Kvînt i **Kvînto** 156 e
kvintesèncija
kvintilīōn, -óna i **kvintilijūn**, -úna
Kvînto i **Kvînt**
kvísling, mn. -zi
kvislinškī
Kvítka 205 a
kvōcati, kvôcām (t. vrâćati) i kvôčēm (t. jâhati); imperat. kvôcāj i kvôči; pril. sad. kvôcajūći i kvôčūći
kvòcijent, gen. mn. kvòcijenātā
kvočètina
kvôčka, dat. -čki, gen. mn. kvôčākā
kvôčkica
kvŕčati, -īm (t. čûčati)
kvŕčitī, -īm (t. grčiti)
kvŕga, dat. -gi i -zi, gen. mn. kvŕgā
kvŕgavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
kvŕka, dat. kvŕci
kvŕžičnī

L

l s tačkom (l.) služi kao skraćenica za lice (u konjugaciji) 143 a, a bez tačke za litar, litra 144 a
L oznaka za lovca u šahu 144 b
Lâba (rijeka) 176
Iābaviti, -im (t. nâdničiti) i **labáviti**, làbāvīm (t. jednáčiti)
lābavost, -osti, instr. -osti i -ošću
lābavljenje i **labávljenje**
labijāl, -ála
lābijālan, -lna
labijáta (bot.)
labílnost, -osti, instr. -osti i -ošću
Labínac, -nca, vok. Làbīnče, gen. mn. Làbīnācā
Làbīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
labiodèntāl, -ála
labiodèntālan, -lna

labionàzāl, -ála
labionàzālan, -lna
labiovèlār, -ára
labiovèlāran, -rna
labirint i **lavìrint**, gen. mn. -irinātā
labìrintskī i **lavìrintskī**
labòrant, gen. mn. -bòranātā
labòrantica, **labòrantkinja** i **laboràtkinja**
labòrantskī
laboràtōrij, -ija i **laboràtōrija**, -ijē pored **laboràtōrijum** 156 h
laboràtōrijskī i **laboràtōrijumskī**
lābrić (ptica)
Lābūd (naziv lađe) 9 a
labùdić
lābūdovačkī (prema Lābūdovac)
labuđī
labùrist(a) (u Engleskoj)
laburīstičkī
labùristkinja
Lâcīj, -ija i **Lâcijum**
lačan, lāčna i làčna (gladan)
lāćaračkī
Lāćarak, -ārka (geogr.)
Lāćārčanin, mn. -āni (čovjek iz Lāćārka)
lāćati, -ām (t. vrāćati)
lāćman (zast., poručnik)
làćūh, -úha (pokr., odsječena loza sa nekoliko grozdova)
lād, lāda i sl. ne nego hlād i sl.
lāđa 60 a
lađar, -ára, vok. lâđāru i -āre
ladárev i **lađárov**
lađarica
làdārskī
lađarstvo
lađenī
lāđica
ladùrina
làfēt, -éta i **lafēta**, -étē
làfētskī
lāgačak, -čka 52 a 3
lāgahan, -hna
lagàrija
lāgašan, -šna
lāgijī ne nego **lākšī**
lagùmdzija
làgvić
lāhak, lāhka ne nego **lāk**, **lāka**
Lāhezis (indekl., mitol.)
lāhōr, -ora
lahórak, -rka, mn. lahórci, gen. làhōrākā
lahorić
labòriti, -īm (t. svedòčiti)
làičkī
làik, vok. -če, mn. -ci, gen. lāīkā
lājavac, -āvca, vok. -avče, gen. mn. lājavācā
lājavōst, -osti, instr. -ošću i -ošću
lâjkovačkī (prema Lâjkovac)
Lâjkōvčanin i **Lâjkovčanin**, mn. -āni
Lâjkōvčānka i **Lâjkovčānka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
Làjpcig (Leipzig) 166 l
làjpciškī (leipziški); **Làjpciškī** (Leipziškī) **sájam ùzorākā** 167 k
lājtmotīv (muz. i sl.)
lājtnant, gen. mn. lājtnāntā i lājtnanātā; genèral-lājtnant
lāk, lāka i làka (ne: lahak, lahka); komp. lākši; **lāk**, làka, mn. làkovi (vrsta maziva) 44 g
làkāj, -ája, vok. lākāju i **lákēj**, -éja, vok. lākēju
lâkatnjaca
Lakedèmōn, -óna
Lakedemónac, -nca, vok. Lakedemonče, gen. mn. Lakedèmōnācā
Lakedemōnija
Lakedèmōnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Lakedemónjanin, mn. -ani
Lakedemónjānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
lākēj, -éja, vok. lâkēju i **làkāj**, -ája, vok. lākāju
lakoća
lākomac, -ōmca, vok. -ōmče, gen. mn. lākomācā
lākōmčina
lākomičina
lakòmislenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
lākomōst, -osti, instr. -osti i -ošću
lakònīcan, -čna
lakoničnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
lakorèčiv, -a, -o (ek.)
lakorèčivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
lakorjèčiv, -a, -o (ijek.)
lakorjèčivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
lakòsan, lakòsana (koji je laka sna)
lakòsanōst, -osti, instr. -osti i -ošću
lakòsrd, -a, -o (koji se lako srdi)
lakòsrdōst, -osti, instr. -osti i -ošću
lakòūmnīk i **lakòumnīk**, vok. -īče, mn. -īci
lakòūmnōst, **lakòumnōst** i **lakoúmnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
lākovēran i **lakòveran**, -rna (ek.)
lakovérnōst i **lakòvērnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
lākovjeran i **lakòvjeran**, -rna (ijek.)
lakovjérnōst i **lakòvjērnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)

lakrdija
lakrdijāšičin (prema lakrdijàšica)
lāktača, gen. mn. lāktača
Lamartin (Lamartine) 169 a
Lamartine (Lamartin) 169 a
lāmpa, gen. mn. lāmpī i **lámpa**, gen. mn. lámpī
lampiōn, -ona
lampionáda
lānčan
lančánac, -nca, gen. mn. lànčānācā (lančast bod u vezenju)
lančānica (lančana linija)
lančānīk, -ika, mn. -ici (lančani most)
lančast
lančènjāk, -áka, mn. -áci
lāncīć
lāne i **lâni** pored **láni** (prošle godine)
Lang (Langue) 169 b
Langobàrdija
langòbardskī
Langue (Lang) 169 b
lānīk, -ika, mn. -ici (gdje raste lan)
lansīrati, lànsīrām (t. venčávati)
lànsīrka, dat. -ki, gen. mn. -kī (pomor.)
lànjskī
làpacka, dat. -cki, gen. mn. làpacākā (lopata mlinskoga kola)
làpackī; donjolàpackī, gornjolàpackī
lápadskī (prema Lápad)
Lápadanin, mn. -āni
Lāpčanin, mn. -ani, gen. Lāpčanā
Lāpčanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
lapidārnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Laplace (Laplas), Laplacea (Laplasa) 167 d
Laplaceov (Laplasov) 167 d
Laponac, -nca, vok. Lāponče, gen. mn. Lāpōnācā
Lāpōnija (geogr.)
Lāpōnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
làptati, lāpćēm (pas lāpće; t. hùktatī)
lārārīj, -ija i **lārārijum**
lârfa, gen. mn. lârfā i lârfī (maska)
lārgo, lârga, mn. lârgi, gen. lârgā (muz.)
laringāl, -ála
laringològija
laringološkī
laringosklòpija
lārmadžija
La Rochelle (La Rošel) 169 b
La Rošel (La Rochelle) 169 b
larpurlàrtist(a)
larpurlartistickī
Las: iz Las Vegasa 167 j
lascívnost, -osti, instr. -osti i -ošću
lāsičica
lāsičlć
lasicjī i **lāsičijī**
lāska, dat. -ski
lāskavac, -āvca, vok. -avče, gen. mn. lāskavācā
lāskavčev
lāskavičin (prema lāskavica)
lāskavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
lasnòća
lāsnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
lāso, lāsa, mn. lāsa (sr. r.) i lāsi (m. r.), gen. lāsā (uže)
lāst, lāsti (lasnost, lakoća), lok. lásti, instr. lâsti i lâšću, mn. lāsti, gen. lástī, dat. lástima
lástan, lásna (besposlen; drugo je lāsan — lagan); odr. lâsnī
lastárak, -rka, mn. -rci, gen. làstārākā
Lāstavica (naziv čamca) 9 a
lāstavičar
lāstavičica
lāstavlčić
lāstavičijī i **lāstavičjī**
lāstavičin; Lāstavičino vèslo 10 a
lastavičiti (praviti »lastavice«, tj. jamice za žbice na glavčini točka), lāstavičīm, -īš..., 3. mn. lāstavičē; imperf. lāstavičah, -aše...; aor. lāstavičih, 2. i 3. lāstavici, mn. lāstavičismo...; imperat. lāstaviči; prīl. sad. lāstavičeći; prid. rad. lāstavičio, -la; prid. trp. lāstavičen
lāstavičjī i **lāstavicijī**
lāstavičnjāk, mn. -āci (1. vrsta svrdla, 2. bot.)
Lāstovac, -ovca, vok. -ōvče, gen. mn. Lāstovācā (čovjek s otoka Lāstova)
lāstovica i sl. ne nego lāstavica i sl.
Lāstōvka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena s otoka Lastova)
lāščev (prema lāžac)
lāštēnje i **lāšćēnje** (prema lāštiti)
Lāšćlna (dio Zagreba) 53
lāšćīnskī; Lāšćīnskā cēsta
Lašćinščak, -áka
lāstēnje i **lašćenje** (prema lāštiti)
laštilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. lāštilācā
lāštiti, -īm (glačati, činiti sjajnim; t. lòmiti); imperf. lāšćāh; prid. trp. lāšćen i lāšten
latičnī (prema lātica)
latifùndij, -ija i **latifùndija**, -ijē
latifùndist(a)
latínac, -nca, vok. lātīnče, gen. mn. lātīnācā (đak koji uči latinski)
Latínče, -eta i **Latīnče**, -eta; zbir. Lātinčād, -ādi
latìničkī
latinist(a)
latinističkī
latinistkinja

Làtīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī; **làtīnka**, dat. -ci (puška u narodnoj pjesmi)
laurèat, **-áta**, vok. lāureāte
Lav 211 b
lāvče, -eta; zbir. lāvčad, **-ādi**
lāvičin (prema lāvica)
lāvić
lavirint i **labìrint**, gen. mn. -ìrinātā
lavirintskī i **labirintskī**
lāvljī; Rikard Lāvljega Srčca; Ričarđ Lāvlje Srce (hist.)
lavòār, **-ára**
Lavoisier (Lavoazje), Lavoisiera (Lavoazjea) 167 g
Lavoisierov (Lavoazjeov) 167 g
lavòriti i sl. ne nego lahòriti i sl.
Lāvov (geogr.) 212
Lavrentjev 177 a
lazàretskī
Lāzārev i **Lāzārov**
làžac, làšca, vok. lāšče, gen. mn. lāžācā i lažáca 75 e
làžak, làška, mn. làšci, gen. lāžākā (mjesec ožujak, mart)
lažičica (dem. od làžica)
lāžitōrba i **lažitórba**
lāžljivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. làžljivācā
làžljivčev
làžljivičīn (prema làžljivica)
làžljivka, dat. -ki, gen. mn. -kī
làžljivkin
làžljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
lāžnōst, -osti, instr. -ostī i -ošću
lažovčina
l. c. (skrać. za lat. loco citato — na navedenom mjestu) 143 b
Lēa, Lēē, dat. Lēi (ime)
leader i **lìder** 165 f
lēb i sl. ne nego hlēb i sl. (ek.)
lèbdeti, -īm (ek., t. žèleti); imperf. lèbđāh
lèbdjeti, -dīm (ijek., t. žèljeti); imperf. lèbđāh
lèbdēnje (prema lèbdeti i lèbdjeti)
Lebedev 180 a
lèbić (jugozapadni vjetar)
leblèbija
lēčak, -čka, mn. -čci, gen. lēčākā (ek., dem. od lēk)
lèčan (prema lèdac)
lēčilīšnī (ek.)
lēčilīšte (ek.)
lēčiti, lēčīm (ek., t. hváliti); imperf. lēčāh; pril. sad. léčēći; prid. trp. lēčen
lēčnica (ek.)
lēčničin (ek.)
lēčnickī (ek.)
lēčnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
lēčnīstvo (ek.)
léća (bot., sočivo) 54 a
léćast
léće (léća)
lèćēnje i **lètenje** (prema lèteti i lètjeti)
lèćeti ne nego lètjeti
lèći (u postelju i sl.), lēžēm, -ēš..., 3. mn. lēgū i lēgnēm, -eš..., 3. mn. lēgnū; aor. lègoh, 2. i 3. lèže i lēže, mn. lègosmo...; imperat. lēzi; pril. prošl. lègāv(ši); prid. rad. lēgao, lègla 54 c
léći i **lēći** (kotiti), lézēm, -ēš..., 3. mn. légū; imperf. lézijāh i lézāh, -āše...; aor. légoh, 2. i 3. lēže, mn. légosmo...; imperat. lézi; pril. sad. légūći; pril. prošl. (iz)légāv(ši); prid. rad. lēgao, légla; prid. trp. lézen
lèdac, lèca, gen. mn. lēdācā
lēden, lēdena; odr. lēdenī i ledènī; lēdenō dōba 20 d
ledènjača
ledènjāckī
ledènjāk, -áka, vok. lēdenjāče, mn. -áci
lēdi (indekl.; po engl. lady)
lèdīšnī
lèditi (se), -īm (se); (t. lòmiti); imperf. lèđāh (se); prid. trp. lēđen
Ledri, Ledrija (Ledru, Ledrua) 167 g
Ledrijev (Ledruov)
Ledru, Ledrua (Ledri, Ledrija) 167 g
Ledruov (Ledrijev) 167 g
léđa (mn. sr. r.)
Lèđan (ime gradu u nar. pjesmi)
Lèđanin, mn. -ani, gen. Lēđānā (čovjek iz Lèđana)
lèđanskī
leđāšca, gen. leđāšcā i lèđašācā (dem. od léđa)
lèđat (koji je jakih leđa)
lèđen ne nego lègen
lèđēnje (prema lèditi se)
lèđine, lēđīnā (mn. ž. r.; augm. od léđa)
lēđnī i **lédnī** (prema léđa, npr. lēđnā perája)
Lee (Li) 171 c
legácija
legalizácija
legálnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
légati, lēžem (ek., t. víkati); imperat. lézi; pril. sad. lézūći
lègātskī
lègen, gen. mn. lēgēnā (umivaonik).
lègēnda, gen. mn. lègēndā i lègenādā
legendárnōst, -osti, instr. -ostī i -ošću
lēgija; Lēgija strānācā; Strànačkā lēgija (vojn.); Lēgija čāsti (orden) 159 a
legion, -óna
legionār, -ára, vok. lēgionāru i -āre
legionárev i **legionárov**
legislácija

legitimácija
legitimist(a)
legitimističkī
legitimistkinja
legitimnost, -osti, instr. -osti i -ošću
léglo, gen. mn. lēgālā
lēguan (zool.)
Lêh, mn. Lēsi, gen. Lêhā (Poljak)
léha i **léja**, dat. léhi i (rjeđe) lési pored leji (ek.) 43 b
Leicester (Lester) 171 b
Leigh (Li) 171 c
Lēin (prema Lêa)
leinjati, lèīnjām (čamiti; t. venčávati)
Leipzig (Lajpcig) 166 1
leipziški (lajpciški) 167 l
léja i **léha** 43 b
lêk, léka, mn. lékovi (ek.)
lèkār, -ára, vok. lēkāru i -āre (ek.)
lekárev i **lekárov** (ek.)
lekàrica (ek.)
lekàricin (ek.)
lekàrija (ek.)
lekàrina (ek.)
lèkārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
lèkarna (ek., apoteka)
lèkārnica (ek., apotekarica)
lèkārnīckī (ek.)
lèkārnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
lèkārnīštvo (ek.)
lekárstvo (ek.)
lekàrūša (ek., knjiga o lijekovima)
lèkcija, gen. mn. lēkcījā
lekoiònār, -ára
lekciònārij, -ija i **lekciònārijum**
lekòvit (ek.)
lekòvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
lèksickī
lèksik, mn. -ci, gen. lēksīkā
leksikografija
lēktoričin (prema lēktorica)
lèktōrīj, -ija i **lèktōrijum**
lelèkati, lèlečēm (t. blebètati); imperat. lelèči; pril. sad. lèlečūći i **lelékati**, lèlēčēm (t. gonétati); imperat. leléči; pril. sad. leléčūći
lelijati se, -ām se (ijek., t. čeprkati)
lèming, mn. -zi, gen. lēmīngā (zool.)
lên, léna, léno i **lênj**, lénja, lénje (ek.); komp. lènijī i lēnjī
lénac, lénca, vok. lênce, gen. mn. lênācā (ek., lijenčina)
Lenau (Lenau), Lenaua 167 g
Lenauov (Lenauov) 167 g
lenčáriti, lènčārīm (ek., t. jednáčiti)
lénčina (ek.)
lènčuga, dat. -gi, gen. mn. lēnčūgā (ek.)
lènguza, gen. mn. lēngūzā (ek.)
lengùzān, -ána, vok. lēnguzāne (ek.)
lènica, gen. mn. lēnīcā (ek.)
léniti se, lênīm se (ek., t. hváliti); imperf. lênjah se
Lênka, dat. -ki, vok. Lênka (ime) 65 a 3; **lênka**, dat. -ci, gen. mn. lênākā i lēnākā (ek., motka za podupiranje i sl.)
Lênkica, vok. Lênkice 65 a 4
Lênkicin
Lênkin 65 a 3
lénōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
lenòvati, lènujēm (ek., ljenčariti; t. devòvati)
lênstvovati, -ujēm (ek., t. vērovati) i **lenstvòvati**, lènstvujēm (ek., t. devòvati)
lénstina (ek.)
lênj, lénja, lénje i **lên**, léna, léno (ek.); komp. lènijī i lēnjī
lénjēnje (ek., prema léniti se)
Lēnjin, Lēnjina 166; 180 b; Vlàdimir Íljič Lēnjin
Lēnjingrād
lēnjingradskī
Lênjingradanin, mn. -āni
Lēnjingradānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Lēnjinov; Lēnjinov trg 17
lēnjinskī; lēnjinskā lògika 10 b
lènjīr, -íra
lènjiv (ek.)
lènjivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. lènjivācā (ek.)
lènjīvcev (ek.)
lènjivica (ek.)
lènjivičin (ek.)
Lêo, Lêa (ime)
Leònida i **Leonída** 156 b
Leònidin i **Leonidin** 156 b
Leopardi, Leopardija 167 f
Leopardijev 167 f
lêp, lépa (ek.); komp. lēpšī; lêpā káta (bot.); **lêp**, lêpa, lok. lépu, mn. lépovi (ek., sve čime se lijepi: ljepilo, tutkalo, malter, žbuka)
Lépa, vok. Lêpo (prema Lēposava i Lepòsava)
lēpahan, -hna (ek.)
lēpak, lēpka (ek., koji se lijepi, ljepljiv); **lépak**, lépka, mn. lépci, gen. lêpākā (ek., ljepljiva tvar)
lèpār, -ára, vok. lēpāru i -āre (ek., onaj koji miješa lijep, žbuku)
Lèpava (ek., ime)
Lēpenac, -enca (geogr.)
lèpenackī
Lepènicanin, mn. -āni
Lepènicānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
lepènickī
lèpēnka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ek., karton)
lepètati, lèpečēm (t. blebètati)

lèpilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. lèpilācā (ek.)
lèpilo, gen. mn. lēpīlā (ek.)
lèpinja, gen. mn. lèpīnjā
lēpīr ne nego lēptīr
lépiti, lēpīm (ek., t. hváliti); imperf. lēpljāh; prid. trp. lēpljen
lēpīvo (ek.)
lépljēnje (ek., prema lépiti)
lèpljiv (ek.)
lèpljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
Lēpoglava (geogr.)
Lēpoglavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. Lēpoglavācā
Lēpoglāvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
lèpōjcica (ek.)
lèpōjcin (ek.)
lèpōjka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
lepòlik (ek.)
lepòlikōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
lepòok (ek.)
lepòrecica (ek., ona koja lijepo govori)
leporèciv (ek.)
leporèčivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
lepòrek (ek.)
Lēposava i **Lepòsava** (ek.)
lépōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
lepòta, vok. lēpoto (ek.); **lēpota** (ek., íme volu)
lepòtān, -ána, vok. lēpotāne (ek.); **lēpotan**, -tna (ek., lijep)
lepotánstvo (ek.)
lepòtās, -āša, vok. lēpotāsu (ek.)
lepòtica (ek.)
lepotičin (ek.)
lepòtinja (ek.)
lepròzōrij, -ija i **lepròzōrijum**
lèpsati, -ām (ek., t. čìtati)
lēpšī (ek.); pril. lēpsē i lēpše
lēptīr, mn. lēptīri, gen. leptírā i lēptīrā, dat. leptírima i lēptīrima pored lēptirovi, gen. leptiróvā i lēptirōvā, dat. leptirovima i lēptírovima
leptírak, -rka, vok. lēptīrče, mn. leptirci, gen. lèptīrākā
leptìrić
leptirnjača
lepúhnuti, lèpūhnēm (umrijeti; t. škrgútnuti)
lepúnuti ne nego lepúhnuti
lèpuša, gen. mn. lēpūšā (ek.)
lèpušast (ek.)
lepùsica (ek., ljepotica)
lèpuškast (ek.)
lēs, lok. lésu, mn. lēsovi, gen. lesóvā i lēsōvā, dat. lesovima i lēsovima pored lésovi, lésōvā, dat. lésovima (ek., 1. mrtvački sanduk, 2. šuma, 3. sljeme)
lēsa, gen. mn. lesā (ek.)
lesènina (ek.)
lēsica (ek.)
léska, dat. -ski i -sci, gen. mn. lēsākā i lesākā pored léskī (ek.)
lèskov (ek.)
lèskovac, -ōvca, gen. mn. lèskovācā (ek., ljeskov štap i sl.); **Lèskovac** (geogr.); Hrvatskī Lèskovac (kraj Zagreba)
lèskovača (ek.)
lèskovačkī (ek.)
Lèskōvcanin, mn. -āni (ek.)
Lèskōvcānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
Lester (Leicester) 171 b
lēstvast (ek.)
lēstve, lēstāvā (ek., mn. ž. r.)
lestvènīk, -íka, mn. -íci (ek., prečaga na ljestvama)
lēstvica (ek., muz.); dur-lestvica; C-dur-lestvica
lēstvice, lēstvīcā (ek., mn. ž. r.)
lēstvičast (ek.: lestvíčasti živčani pribor, lestvičaste traheje)
lēstvicnī (ek., muz.)
lēš, lèša, instr. lèšom, mn. lèševi
léščica (ek., dem. od léska)
Lešćanin, mn. -ani (čovjek iz Lēšća)
Léšćānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Lēšća)
léšćānskī (prema Lēšće)
lēšće (ek., prema léska); **Lēšće** (geogr.); Lîčkō Lēšće; Lēšće na Dobri
lèšica, gen. mn. lēšīcā (ek., dem. od léha)
lèšina, gen. mn. lēšīnā
lèšinār, vok. lèšināru i -āre
lèšinārev i **lèšinārov**
lèšinast
lèšinski
leškáriti, lèškārīm (t. jednáčiti)
lēškati, -ām (t. vrâćati)
lēškī (prema Lēh)
lèšničār (ek.); lèšničar žížak (zool.)
lešničić (ek.)
lēšnīk, mn. -īci, gen. lešnika i lēšnīkā (ek.)
lešnjàčić (ek.)
lēšnjāk, mn. -āci, gen. lešnjákā i lēšnjākā (ek.)
lèšnjār, -ára (ek.); lèšnjār pùhāć (zool.)
lēšnjīk ne nego lēšnīk
lèštāk, -áka, mn. -áci (ek., ljeskov grm)
lèštārka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ek., ptica)
lēt, lok. létu, mn. létovi
lètāc, -áca, vok. lētāču, instr. -áčem (ne -áčom)

letàčica
lètāčkī
lètāj
lètak, lētka, mn. lēci, gen. lētāka, dat. lēcima, ak. lētke
letàrgičan, -čna
letargija
létati (ek.), lêćēm (t. víkati) i lêtām (t. čárati); imperat. léći i lêtāj; pril. sad. léćūći i létajūći
lètēći
lètelac, -eoca, vok. -eoče, gen. mn. lètelācā (ek.)
lètelica (ek.)
lètelīste (ek.)
lètēnje i **lèćēnje** (prema lèteti i lètjeti)
lèteti, -īm (ek., t. žèleti); imperf. lèćāh
lētī (ek., pril.)
lètimīčan, -čna
lètimičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
lētina (ek.)
lètipas, lètipsa, gen. mn. lètipāsā (zool.)
lētiste (ek.)
lètitī ne nego lèteti (ek.), lètjeti (ijek.)
lètjelac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. lètjelācā (ijek.)
lètjelica (ijek.)
lètjelīste (ijek.)
lètjeti, -tīm (ijek., t. žèljeti); imperf. lèćāh
lētnī i **lētnjī** (ek., prema lēto); **lêtnī** (prema lêt, lètjeti, npr.: lêtnā kòžica u ptica)
lētnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
lētnikovac, -ōvca, gen. mn. lētnikovācā (ek.)
lētnjī i **lētnī** (ek.)
lēto, gen. mn. lêtā (ek., godišnje doba); **lèto**, gen. mn. létā (vratašca na košnici); **léto** (1. krilo, 2. uže na jedru)
Letōnac, -nca, vok. Lētōnče, gen. mn. Lètōnācā
Lètōnija (geogr.)
Lètōnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
lētopīs (ek.); Lētopīs Mātičē srpskē
letopisac, -sca, vok. lētopīšče, gen. mn. letòpīsācā (ek.)
lētopīsnī (ek.)
lētorāst, -āsti, instr. -āsti i -ašću (ek., što za jedno ljeto naraste)
lētōs (ek., pril.)
lētošnjī (ek.)
letòvalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. letòvalācā (ek.)
lētovalīšnī i **letòvališnī** (ek.)
lētovalīste i **letòvalīšte** (ek.)
lētovati, -ujēm (ek., provoditi ljeto; od druge je osnove lētovati — zavarivati; t. vērovati)
lētovīšte (ek., ljetovalište)
letùcati, -ām (t. čeprkati)
lcukèmija (bolest)
leukòcīt, -íta
leukòplast
Lèuktra (hist.-geogr.) 162
lēūt
leùtār, -ára, vok. lēutaru i -áre (pjevač uz leut)
leùtāš, -áša, vok. lèutāšu (leutar)
Lévac, Lévča (ek., geogr.)
lêvak, lêvka, lok. lévku, mn. lêvci, gen. lêvākā i lēvkovi, gen. lēvkōvā (ek., kroza što se lije); **lèvāk**, leváka, vok. lēvāče, mn. -áci (ek., ljevoruk čovjek)
lèvaka, dat. -ci, gen. mn. lēvākā (ek., lijeva ruka, ljevica)
levàkinja (ek.)
levànica (ek., vrsta žrtve u starih naroda)
Levantīnac, -nca, vok. Lēvantīnče, gen. mn. Levàntīnācā (čovjek iz Lèvanta); **levantínac** (lèvantskī tàlīr)
Levàntīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Lèvanta)
lèvantskī
lévati, lêvam (ek., t. čárati)
lêvča, gen. mn. lēvča i lēvčī (ek.)
lēvčast (ek.)
lèvčić (ek.)
Levec, Leveca 207
lêvī, lēva (ek.)
lèvica, gen. mn. lēvīcā (ek.)
lèvičār, vok. -āru i -āre (ek.)
lèvičārskī (ek.)
lèvičārstvo (ek.)
lèvītskī
lēvkast (ek., poput lijevka)
lêvkē (ek., u frazi: ìgrati se lêvkē)
lêvo (ek., pril.); nàlēvo; lêvo-dēsno; dēsno-lêvo
levòruk (ek.)
levòrukōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
Lēzb i **Lēzbos** (geogr.)
lèzbījka, dat. -ki, gen. mn. -kī
lèzbījskī
Lēzbljanin, mn. -āni
Lēzbljānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Lēzbos i **Lēzb** (geogr.)
ležáčina
lèžāčkī
lèžāk, -áka, vok. lēžāče, mn. -áci
lèžaljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
ležéćiv 56 b
ležéćkē i **ležéćki** (pril.)
léžēnje (prema léći)
ležérnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
lèžīšnī

li (riječca bez akcenta; može se pisati sastavljeno i odvojeno; sastavljeno se piše u riječima: dȍli, kámoli, kádli, nȅgoli, nékmoli, tádli; odvojeno se piše kad ima upitno, namjerno ili pogodbeno značenje: jèsam li, jèsi li, jȅ lí, jèsmo li, jèste li, jèsu li; dȁ li; bih li, bi li, bismo li, biste li; (t)kȍ li, štȍ li; gdȅ li, gdjȅ li; ȁko li; kámo li je òtišao; kȁd li će se vrátiti; râdīm li, râdīš li i uvijek tako kod upitnih glagolskih oblika) 101 c; 101 d
Li (Leigh, Lee) 171 c
liberal, -āla, vok. líberale
liberálac, -lca, vok. liberálče, gen. mn. libèrālācā
liberàlist(a)
liberalističkī
libèrālka, dat. -ki, gen. mn. -kī
líberálnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Liberija (geogr.)
Lîbija (geogr.)
Lîbijac, -ījca, vok. -ījče, gen. mn. Lîbijāca
Lîbījka, dat. -ki, gen. mn. -kī
lîbījskī; Lîbījskā pustinja
Libjcšice (Liběšice) 191
librètist(a)
libretističkī
librètistkinja
líbrèto, librèta, mn. librèti, gen. librétā
Libùrnija
libùrnijskī
licēj, lìceja, gen. mn. lìcējā i **lìcēj**, licéja, gen. mn. licéjā
licèjist(a)
licējka, dat. -ki, gen. mn. -kī
licējskī
lîcèmer (ek.)
licemérac, -rca, vok. lîcemērče, gen. mn. licèmērācā (ek.)
lîcemēran, -rna (ek.)
licemérčev (ek.)
licèmeriti, -īm (ek., t. cepìdlačiti)
lìcèmērje (ek.)
licèmērka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
licèmērnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
licemérnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
lìcèmjer (ijek.)
licemjérac, -rca, vok. lìcemjērče, gen. mn. licèmjērācā (ijek.)
lìcemjēran, -rna (ijek.)
licemjérčev (ijek.)
licèmjeriti, -īm (ijek., t. cepìdlačiti)
licèmjērje (ijek.)
licèmjērka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
licèmjērnīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
licemjérnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
licèncija
licencijat, -áta
licitant, gen. mn. -cìtanātā
Lič
lîčan, lîčna
Líčanin, mn. -ani
Líčanka, dat. -ki, gen. mn. -kī 65 a 9
lîčar (uzica od lika)
lîčīlac, -ioca, vok. -íoče, gen. mn. lìčilācā
lîčilačkī
lîčilo, gen. mn. lîčīla
lîčina (uže od lika)
lîčinār
lîčinīca (dem. od lîčina)
lîčīnka, dat. -ci
lîčiti, lîčīm (mazati bojom, šminkati; t. hvaliti); **líčiti**, líčīm (1. dolikovati; 2. nalikovati, bìti sličan; t. čámiti)
lîčkī 11 d; Lîčkī Ôsīk 141; lîčko-krbavska županija 89 a
Lîčkinja
lîčnōst, -osti, lok. lîčnòsti i lîčnosti, instr. -osti i -ošću, mn. lîčností, gen. lîčnòstī i lîčnostī, dat. lîčnòstima i lîčnostima
lîčnjāk, mn. -aci
lîčimicē (pokr., pljoštimice)
Lida 189
líder i **leader** 165 f
Lidija
Lîdijac, -ījca, vok. -ījče, gen. mn. Lidijācā
Lîdījka, dat. -ki, gen. mn. -kī
lîdijskī
Lidin 180 a
lído, lída (u Veneciji)
lîdžba, gen. mn. lîdžābā (zast., bolje líčenje)
liferácija
lifèrant, gen. mn. -fèranātā
lifèrantskī
liftboj 165 c
līga, dat. līgi
Lignum 163
ligoč (zool., mekušac)
ligròīn, -ína (vrsta benzina)
lih, líha (neparan); **lih** (pril., zast., jedino, samo)
líhatí se, lihām se (igrati se na tâkō i lîhō, tj. par i nepar; t. čárati)
líhnuti, lîhnēm (zast., minuti; t. kíhnuti)
lihòper (izvitoperen)
lihòprst
lihoprstāš, -áša (zool.)
lihòruk
līhva

lihvār, vok. -aru i -āre
lihvārev i **lihvārov**
lihvāriti, lihvarīm (t. jednačiti)
lihvārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
lîj, lîja (pokr., lisac); **lîj**, lija ne nego lîh
lijána (bot., povijuša)
lijas (geol.)
lijavica
lijèčak, -čka, mn. -čci, gen. liječākā (ijek., dem. od lijek)
lijèčiti, liječīm (ijek., t. cijèditi)
liječnica (ijek.)
liječnīčin (ijek.)
liječnički (ijek.)
liječnīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.) 26 a
liječništvo (ijek.)
lijègati (ijek.), liježem, -ēš . . ., 3. mn. liježū; imperf. lijegāh, -aše . . .; aor. lijègah, 2. i 3. lijèga i lijegā, mn. lijègasmo . . .; imperat. lijèzi; pril. sad. liježūći; pril. prošl. (po)lijègāv(ši); prid. rad. lijègao, -la
lijèha, lijèhē, dat. lijèhi i (rjeđe) lijèsi (ijek.) 43 b; 65 a 11
lijek, lijèka, mn. lijèkovi (ijek.) 27, 2
lijen, lijèna (ijek.); komp. ljènijī i ljènjī
lijènac, lijènca, vok. lijènče, gen. mn. lijenācā (ijek.)
lijènčina (ijek.)
lijèniti se, lijenīm se (ijek., t. cijèditi); imperf. lijenjāh se
lijenka, dat. -ci, gen. mn. lijenākā i ljènākā (ijek., motka za podupiranje)
lijeno (ijek., pril., prema lijen); komp. ljènijē i ljènjē
lijènōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
lijènština (ijek.)
lijènje (prema lìti)
lijènjènje (ijek., prema lijèniti se)
lijep, lijèpa (ijek.); komp. ljêpši; lijepā káta (bot.) 9 c; **lijep**, lijepa, lok. lijèpu, mn. lijèpovi (ijek., sve čime se lijepi: ljepilo, tutkalo, malter, žbuka)
lijèpak, -pka, mn. -pci, gen. lijepākā (ijek.)
lijèpiti, lijepīm (ijek., t. cijèditi); imperf. lijepljāh; prid. trp. lijepljen
lijepo (ijek., pril. prema lijep); komp. ljêpšē i ljêpše
lijèpōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
lijer (ijek., ljiljan), lok. lijèru, mn. ljêrovi, ljeróva i ljêrōvā, dat. ljeròvima i ljêrovima pored lijèrovi, lijèrōvā, dat. lijèrovima
Lijerka, dat. -ki (ijek.)
Lijerkin (ijek.)
Lijerko (ijek.)
lijèrovac, -ōvca, gen. mn. lijèrovācā (ijek.)
lijèrovnica (ijek.)
lijes, lok. lijèsu, mn. ljêsovi, gen. ljesóvā i ljêsōvā, dat. ljesòvima i ljêsovima pored lijèsovi, lijèsōvā, dat. lijèsovima (ijek., 1. mrtvački sanduk, 2. šuma, 3. sljeme)
lijeska, dat. -ski i -sci, gen. mn. lijesākā i ljesákā pored lijèskī (ijek.) 26 a; 27, 8; 55 c
lijèščica (ijek., dem. od lijèska)
Lijèšćanin, mn. -ani
Lijèščānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
lijèšćānskī
lijèšće (ijek., prema lijèska) 55 c; **Lijèšće** (geogr.)
Liješnica (ijek.)
lijet ne nego let
lijètati (ijek.), lijećem (t. lijègati) i lijetām (t. cijèpati); imperat. lijèći i lijetāj; pril. sad. lijèćūći i lijètajūći
lijev, lok. lijèvu (ijek., običnije lîv, npr. gvožđa); **lijev** v. lîjevak
lijevak, lijevka, lok. lijèvku, mn. lijevci, gen. lijevaka i ljêvkovi, gen. ljêvkōvā
lijèvati, lijevam (ijek., t. cijèpati) 28
lijevča, gen. mn. lijevča i lijevčī (ijek.)
lijevī, lijeva (ijek.)
lijevkē (ijek., u frazi: igrati se lijevkē)
Lijèvno ne nego Livno
lijevo (ijek., pril.); nālijevo; lijevo-dêsno; dêsno-lijevo
Lika, dat. Liki i Lici, vok. Liko 11 c; 65 a 5
Likava 195 c
likvidācija
likvidācijskī
likvidacionī
likvidātor
likvídnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
lîle-mîle; lile-mile; lili-mili (uzv.)
Liliputánac, -nca, vok. Liliputānče, gen. mn. Lilipùtānācā (stanovnik Liliputa); **liliputánac** (patuljak)
Lilipùtānija (Liliput)
Lilipùtānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (stanovnica Liliputa); **lilipùtānka** (žena patuljak)
lìlòkrilac, -ílca, gen. mn. lilòkrilācā (zool., opnokrilac)
limárev i **limárov**
limb
limfa
limfatičan, -čna
limfnī
limitácija
limúnčić
limùnić

linč, mn. **lìnčevi**
lìnčovati, -ujem (t. vẽrovati)
linèāl, -ála
lìnearan, -rna
lingvist(a), gen. **lingvīstā**
lingvistički
lingvìstika, dat. -ci
lingvistkinja
linija, gen. mn. **línījā** i **lìnija**, gen. mn. **lìnīja**
línījski i **lìnijski**
linjačić
lìnjāk, **lìnjākā**, vok. -āče, mn. -āci i **lìnjāk**, -áka, vok. **lìnjāče**, mn. -áci (vrsta ribe)
lìnjavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
lipàćūr, -ūra (pokr., dronjci)
lìpić (prema **lìpa**)
lìpīk, -ika, mn. -íci (lipova šuma); **Lìpik**, -íka (geogr.)
Lipničanin, mn. -āni
lipničkī
lipòīd, -ída
lìpovača
liptati, **lìpćē** (naglo teći, npr. krv; t. **hùktati**)
Liptov 195 c
lìričar, vok. -aru i -are 52 a 11
lìrik, vok. -če, mn. -ci, gen. **lìrīka** 52 a 11
lìrika, dat. -ci 52 a 11; 155 d
Lisabon
lisac, -sca, vok. **lišče**, gen. mn. **lìsācā** (1. mužjak lisice, 2. lukav čovjek); **lìsac**, -sca, gen. mn. **lìsācā** (lisast konj, vol)
lìsiče, -eta
lìsičica
lisičić
lìsičiji i **lìsičji**
lisičin
lìsičina (1. augm. od **lìsica**, 2. **lisičje** krzno, 3. bot.); **lìsičine**, **lìsičīnā** (mn. ž. r., okovi)
lisičiti, -īm (t. bèsediti); pril. sad. **lisičēći**
lisičjī i **lìsičijī**
lìsić
Lisìnskī, **Lisìnskōga**
lisjāk, -áka, vok. **lìsjāče**, mn. -áci
lìska, dat. -ski i -sci, gen. mn. **lìsākā**
lìsnat 82 d
lìsnī i **lìsnī** (prema **lìst**)
lìsnica, gen. mn. **lìsnīcā** 165 b
lístak, **líska**, mn. **lísci**, gen. **lìstākā** dem. od **lìst**) 82 d
lìstārka, dat. -ki i -ci, gen. mn. -kī
lističara
lističarka, dat. -ki i -ci, gen. mn. -kī
lìstić, **lìstića** i **lìstīć**, -íća
lìstićast
lìstićav
listonožac, -šca, gen. mn. **listònožaca**
listopadskī
listorožac, -šca, gen. mn. **listòrožācā**
lišajić (dem. od **lišāj**)
lišajiv
lišajivitì se, -īm se (t. cepidlačiti)
lišće 77 a
lìsnjača, gen. mn. **líšnjača** i **lìšnjača**, gen. mn. **lišnjača** (lisna kost)
lišnjačnī i **lìšnjačnī**
litànija
litar, **lìtra**, gen. mn. **lìtārā** (pored **lìtra**)
Litavac, -āvca, vok. -avče, gen. mn. **Litavācā** i **Litvánac**, -nca, vok. **Litvánce**, gen. mn. **Litvānācā**
Litāvka i **Lìtvanka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
litavskī i **lìtvanskī**
Literaturna gazeta 183 b
lìtī, **lijem**, -es . . . , 3. mn. **lijū**; imperf. **lijāh**, -aše . . .; aor. **lìh**, 2. i 3. **lī**, mn. **lìsmo** . . . ; imperat. **lij** 46 a; pril. sad. **lijūći**; pril. prošl. (pò)**līv**(**ši**); prid. rad. **lio**, **lila**; prid. trp. **liven**, -ena pored **līt**, **lìta**
lìtij, -ija i **lìtijum**
lìtija, gen. mn. **lìtījā**
litijāš, -áša (leptir)
lítra, gen. mn. **lìtārā** (pored **lìtar**)
lìtrenjača
litrènjāk, -áka, mn. -áci
litùrgičkī
litùrgija
litùrgījskī
Litvánac i **Lìtavac**
Lìtvīn, -ína v. **Lìtavac** i **Litvánac**
lîv, lok. **livu**, mn. **lîvovi** (tehn., npr. liv gvožđa)
lívac, **lívca**, vok. **lívče**, gen. mn. **lîvācā**
lìvadskī
lìvanjskī (prema **Lívno**)
livati, **lîvām** (t. čārati)
lívčev (prema **lívac**)
Liverpool (Liverpul) 167 g
Liverpul (Liverpool) 167 g
Lîvija
Lîvije; **Tìt Lîvije**
Lîvijev
Lîvijin
lívnica
lívničār, vok. -āru i -āre
lívničārev i **lívničārov**
Livno (geogr.; ne Hlivno, Hlijevno, Lijevno i sl.) 36; 44 e
Livnjāk, -áka, vok. **Livnjače**, mn. -áci pored **Livnjanin**, mn. -ani

Livnjānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
livréja
lizdèkača (pokr., pregača)
lìzōl, -óla
LMS (skrać. za Letopis Matice srpske, časopis) 147
Loára (Loire) (rijeka u Francuskoj)
lòbanja, gen. mn. lòbānjā i **lùbanja**, gen. mn. lùbānjā
lobòdnjača
lóćika, dat. -ci, gen. mn. lōćīkā
lōčka, dat. lōćki, gen. mn. lōčākā
lōčkav (uveo, učmao)
Łodź (Loď) 176; 186
lōdža, gen. mn. lōdžā
Lōď (Łódź), Lōđa (Łodźa) 176; 186
logaritmičkī
lògičan, -čna
lògičār, vok. -āru i -āre
logičkī
logīčnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
logòtēt, -éta (hist., kancelar, tajnik)
Loire (Loára)
lojalan, -lna
lojálnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
lòjiti, -īm (mazati lojem; t. lòmiti)
lok. (skrać. za lokativ)
lokalizácija
lòkālskī
lòkati, lōčem (t. hùktati); imperat. lòči; pril. sad. lōčūći
lôkaut (prema engl. lock-out)
lokomòbīl, -ila
lokomòbīlskī
lōkotić
lokùmić i **lòkumić** (dem. od lòkum)
lokvànjaca
lokvànjić
Lokvárac, -rca, vok. Lōkvarče, gen. mn. Lòkvārācā
Lòkvārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
lōkvić
lomača, gen. mn. lōmāčā
Lombārdija (geogr.)
lòmbardskī
Lombàrdanin, mn. -ani
Lombàrdānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
lomiti, lòmīm, lòmīš, lòmī, lomímo i lòmīmo, lomite i lòmīte, lòmē; imperf. lòmljāh, -āše...; aor. lòmih, 2. i 3. lōmī, mn. lòmismo...; imperat. lòmi; pril. sad. lòmēći; pril. prošl. (po)lòmīv(ši); prid. rad. lòmio, -la; prid. trp. lōmljen
lòmljiv
lòmljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
lòmnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
lònac, lónca, vok. lònče, mn. lônci, gen. lōnācā, dat. lòncima, ak. lônce
lònčan, -a, -o
lònčār, -ára, vok. lònčāru i -āre
lončárev i **lončárov**
lončárica
lončárija
lòncārnica
lónce, -eta (dem. od lònac)
lončèkanja
lónčić (dem. od lònac)
lònčina, gen. mn. lōnčīnā (augm. od lònac)
Londónac, -nca, vok. Londōnče, gen. mn. Londōnācā
Lòndōnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
lòndža (pokr., trijem, terasa, balkon); **Lòndža** (rječica)
lòndžati, -ām (t. sûnčati)
lōnjskī; Lōnjskō pōlje
lōnjskopoljskī
lopārić
lòpatičar
lopatičast
lopatičica
lopatičnī
Lopkovice (Lobkovice) 209
lopōč
lopočika, dat. -ci
lópōv, -ova
lopovčina
lōpta, gen. mn. lōptā i lōptī
lòptač, -áča, vok. lòptāču
loptačica
loptačičín
lòptačkī
lopudskī
Lòpuđanin, mn. -āni
lōpūh, mn. -ūsi
Lòpūjka, dat. -ki, gen. mn. -kī (prema Lòpud)
lord; s lordom Byronom (Bajronom) 167 j
lóri, lórija, instr. lórijem, mn. lórijī, gen. lórījā (zool.)
Los (Łoś) 188 b
lòščura, gen. mn. lòščurā
Lošínjac, -njca, vok. Lōšīnjče, gen. mn. Lōšīnjācā pored **Lošínjanin**, mn. -ani
Lōšīnjka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Lotarìngija (geogr.)
lotàrīnskī; Kârlo Lotàrīnskī
Lotarínžanin, mn. -ani
Lotarínžānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
lôvac, lôvca, vok. lôvče, mn. lovci, gen. lovácā i lôvaca
lôvačkī
lôvčev
Lôvćen
lôvćenskī
lòvdžija, gen. mn. lōvdžījā
lòvdžijka, dat. -ki, gen. mn. -kī

lòvōr, -ōra; lòvōr-vijènac; lòvōr-grána; lòvor-višnja
lovòrīcica
lovòrik, -íka, mn. -íci (lovorov gaj)
lovòrika, dat. -ci
Lòvōrka, dat. -ki
Lòvōrkin
Lóvrin (prema Lóvro, gen. Lóvrē)
Lòvrinac, -īnca, vok. -ínče
Lòvrīnčev
Lóvrov (prema Lóvro, gen. Lóvra)
lòzić (ptica); **Lózić** (prezime)
lòzika, dat. -ci, gen. mn. lòzīkā (divlja loza)
lòzīnka, dat. -ci, gen. mn. -kī
lòznac, -âca, gen. mn. -ácā
Lòzničanin, mn. -āni
Lòzničānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
lòznickī
lòzovača (rakija komovica)
lòžač, -áča, vok. lòžaču, instr. -áčem (ne -ácom)
lòžäckī
lòžilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. lòžilācā
lòžionica i **ložiònica** (ne ložiona)
lòžionički i **ložiònički**
lòžničar, vok. -aru i -āre (sobar, komornik)
lòžnjak, mn. -āci (isperak loze još necijepljen)
LRS (skrać. za Ljudska Republika Slovenija)
L. S. (skrać. za lat. locus sigilli — mjesto pečata) 143 c
lùbanja, gen. mn. lùbānjā i **lòbanja**, gen. mn. lòbānjā
lubènče, -eta (dem. od lubènica)
lubènicār
lubènicārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
lubènicica
lubènicīste
lubènični
lubènjača
lùbnjača, gen. mn. lùbnjāčā (kuća ili koliba lùbom pokrivena)
lucídnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Lùcifer
Lùcija
Lùcijin
Lùcijus, Lùcijusa i **Lûcius**, Lùciusa 156 i
lûč, lúča, mn. lúčevi pored **lûč**, lûči, lok. lûči, instr. lûči, mn. lùči, gen. lûčī, dat. lûčima
lûča, gen. mn. lûča (zraka)
lûčac, lûčca, gen. mn. lûčācā (dem. od lûk); **lúcac**, lučca, gen. mn. lûčācā (dem. od lûk; gudalo)
lûcan, lûčana (prema lûk; isp. i lûčni); **lûcan**, lûčna (prema lûk); lûčnā lâmpa, lámpa
lùčār, -ára, vok. lûčāru i -āre
lučárev i **lucárov**
lučàrica
lučàrić
lûče, -eta (dem. od lûtka)
lûčevina
lûčica i **lûtkica** (dem. od lûtka); **lùcica**, gen. mn. lûčīca (dem. od lúka)
lùčić (dem. od lûk)
lûčina (augm. od lûk)
Lùčindān (prema Lùka)
lûčinštak, vok. -ače, mn. -āci (onaj koji slavi Lučindan)
Lùčīnje (Lučindan)
lûciti, lûčīm (začinjavati lukom; t. grčiti); **lúciti**, lûčīm (rastavljati, razdjeljivati; ispuštati neku tekućinu; t. hvaliti)
lûčki (prema lúka)
lùcnī (prema lûk); **lúcnī** (prema lûk)
lûcnjāk, mn. -āci (gdje raste lûk)
lučònoša
lûćum (vrsta ljepila)
lûd, lúda; komp. lûđī
lùdača, gen. mn. lùdāčā
lùdačak, -čka
ludàčina
luđačiti se, lùdačīm se (t. jednáčiti)
lùdāčkī
lùdāk, -áka, vok. lûdače, mn. -áci
lùdāndža (ludak)
lúđeti, -īm (ek., postajati lud; t. žíveti); imperf. lúđāh
lúditi se, lûdīm se (praviti se lud; t. hváliti); imperf. lûđāh se
Ludja (Lud'a) 192 a
lúdjeti, -dīm (ijek., postajati lud; t. žívjeti); imperf. lúđāh
lúdnički
lùdōrija
lùdōrijica
lùdōst, lùdosti, lok. ludòsti i lùdosti, instr. lùdosti i lùdošću
lùdāčkī
lùđāk, -áka, vok. lûđāče, mn. -áci
luđakinja
lúđēnje (prema lúdeti, lúditi se i lúdjeti)
lûes (bolest)
luètičan, -čna
luètičar, vok. -aru i -āre
luètičārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
lugárev i **lugárov**
Lûjev (prema Lûj)
Lûjin (prema Lújo, gen. Lújē)
Lújov (prema Lújo, gen. Lúja)
Lùjzin (prema Lùjza)

lùjzīnskī; Lùjzīnskā cēsta
Lūka, dat. Lūki 65 a 2
lūkavac, -āvca, vok. -avče, gen. mn. lūkavācā
lūkavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Lūkičin
Lūkić (prezime)
Lukijān, -ána, vok. Lūkijāne
lùkijerna (ijek., svijećnjak)
lukijèrnār, -ára (ijek.)
Lūkin (prema Lūka); **Lúkin** (prema Lúko, gen. Lúkē) 10 a; 65 a 3
Lūkov (prema Lúko, gen. Lúka)
lūkovača
lukrativnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
lūksuriōzan, -zna
luksurīōznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
lùksus i **lùksuz**
lùksusan, -sna i **lùksuzan**, -zna
lùkšija, gen. mn. lūkšījā
lulèdžija (onaj koji pravi lule)
lùlīć, -íća (cijev na koju kaplje iz kotla rakija)
lùmpāc, -áca, vok. lūmpāču
lūmpenproletarijāt, -áta
lùnārīj, -ija i **lùnārijum**
lunàtīk, vok. -če, mn. -ci
lūpāc, -áca (ptica)
lùpača, gen. mn. lūpačā (bekrija)
lūpeščić
lūpeški 84 c
lūpeština
lúpeštvo, gen. mn. lúpeštāvā 84 c
lūpežić
lùpija, gen. mn. lūpījā (breskva kalanka)
lùpina i **ljùpina**
lūstar, lūstra, gen. mn. lūstārā (razdoblje od pet godina)
lùster, gen. mn. lūstērā (svijećnjak)
lùtāc, -áca, vok. lūtāču
lùtak, lútka, gen. mn. lūtākā (muška lutka)
lútalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. lútalācā
lūtalačkī
lùtēcīj, -ija i **lùtēcijum**
lutèrānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
lùterovac, -ōvca, vok. -ōvče, gen. mn. lùterovācā
lūtka, dat. -ki, gen. mn. lūtākā
lūtkār, vok. -āru i -are
lūtkica (dem. od lūtka)
lūtkin
lùtrija, gen. mn. lūtrījā 46 c
lùtrījskī 46 c
Lūžica; Gôrnjā (Dônjā) Lūžica; prid. gornjolūžičkī, donjolūžičkī
Lūžičanin, mn. -āni
Lūžičānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
lūžičkī; Lūžićkī Srbi
lūzje (prema lûg, lûga)
lùznīk, -ika, mn. -ici i **lūžnik**, -īka, mn. -īci (vrsta hrasta)
lūžnjača, gen. mn. lūžnjāčā
lūžnjāk, -áka, mn. -áci i **lūžnjāk**, -āka, mn. -āci (lužnik)

LJ

ljâga, dat. ljâzi i ljâgi, gen. mn. ljâgā
Ljalja 178 b
Ljaskovec 202
ljê (ijek., riječca za pojačavanje: zaista i sl.)
ljêb i sl. ne nego hljêb i sl.
ljèčilišnī (ijek.)
ljèčilīšte (ijek.)
ljèkār, -ára, vok. ljèkāru i -āre (ijek.)
ljekárev i **ljekárov** (ijek.)
ljekàrica (ijek.)
ljekàričin (ijek.)
ljekarija (ijek.)
ljekàrina (ijek.)
ljekáriti, ljèkārīm (ijek., t. jednáčiti)
ljèkārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
ljèkārna (ijek., apoteka)
ljekārnica (ijek., apotekarica)
ljèkārničkī (ijek.)
ljèkārnīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
ljèkārnīštvo (ijek.)
ljèkārskī (ijek.)
ljekárstvo (ijek.)
ljekàruša (ijek., knjiga o lijekovima)
ljekovit (ijek.)
ljekovitōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
Ljéljo, Ljélja, vok. Ljêljo (mitol.)
ljenčáriti, ljènčārīm (ijek., t. jednáčiti)
ljènčuga, dat. -gi, gen. mn. ljènčūgā (ijek.)
ljènguza, gen. mn. ljèngūzā (ijek.)
ljengùzān, -ána, vok. ljènguzāne (ijek.)
ljènica, gen. mn. ljènīcā (ijek.)
ljènijī pored **ljènjī** (komp. prema lijen)
ljèniv (ijek.)
ljènivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. ljènivācā (ijek.)
ljènīvčev (ijek.)
ljènivica (ijek.)

ljènīvičin (ijek.)
ljenòvati, ljènujēm (ijek., ljenčariti; t. devòvati)
ljēnstvovati, -ujēm (ijek., t. vērovati) i **ljenstvòvati**, ljènstvujēm (t. devòvati)
ljènjī pored **ljènijī** (ijek., komp. prema lijen)
Ljépa, vok. Ljêpo (ime)
ljēpak, ljēpka (ijek., koji se lijepi, ljepljiv); **ljèpak**, ljèpka v. ljèpak
ljèpār, -ára, vok. ljēpāru i -are (ijek., onaj koji miješa lijep, žbuku)
Ljèpava (ijek.)
ljèpēnka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ijek.)
ljèpilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. ljèpilācā (ijek.)
ljèpilo, gen. mn. ljēpīla (ijek.)
ljēpīvo (ijek.)
ljèpkovina (ijek.)
ljèpljiv (ijek.)
ljèpljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
ljèpōjcica (ijek.)
ljèpōjčin (ijek.)
ljèpōjka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
ljepòlik (ijek.)
ljepòlikōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
ljepòok (ijek.)
ljepòrek (ijek.)
ljepòrječica (ijek., ona koja lijepo govori)
ljeporječiv (ijek.)
ljeporječivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
Ljēposava i **Ljepòsava** (ijek.)
ljēpošeta (ijek., koza)
ljepōta, vok. ljēpoto (ijek.); **ljēpota** (ijek., ime volu)
ljepōtān, -ána, vok. ljēpotāne (ijek., lijep muškarac); **ljēpotan**, -tna (ijek., lijep)
ljepotánov (ijek.)
ljepòtānskī (ijek.)
ljepotánstvo (ijek.)
ljepōtaš, -ása, vok. ljēpotāšu (ijek.)
ljepōtica (ijek.)
ljepōtičin (ijek.)
ljepōtinja (ijek.)
ljēpšati, -ām (ijek., t. čìtati)
ljēpšī (ijek., komp. prema lijep); pril. ljēpšē i ljēpše
ljèpuša, gen. mn. ljēpūšā (ijek.)
ljèpušak, -ška (ijek.)
ljèpušan, -šna (ijek.)
ljèpušast (ijek.)
ljepùšica (ijek.)
ljèpuškast (ijek.)
Ljêrka, dat. Ljerki (ijek., bolje Lijerka)
Ljêrkin (ijek., bolje Lijerkin)
Ljêrko (ijek., bolje Lijerko)
Ljermontov 180 b
ljēsa, gen. mn. ljêsā (ijek.)
ljēsen (ijek., prema lijes)
ljesètina (ijek.)
ljesica (ijek.)
ljēskati se, -ām se (blistati; t. vrāćati)
ljèskov (ijek.)
ljèskovac, -ovca, gen. mn. ljèskovācā (ijek., ljeskov štap i sl.); **Ljèskovac** (geogr.)
ljèskovača (ijek.)
ljèskovačkī (ijek.)
Ljèskōvčanin, mn. -āni (ijek.)
Ljèskōvčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
ljēstvast (ijek.)
ljēstve, ljēstāvā (ijek., mn. ž. r.)
ljestvènīk, -ika, mn. -íci (ijek.)
ljēstvica (ijek., muz.); dur-ljestvica; C-dur-ljestvica
ljēstvice, ljēstvica (ijek., dem. od ljēstve)
ljēstvičast (ijek.)
ljēstvičnī (ijek.)
ljēš ne nego lēš
ljèšica, gen. mn. ljēšīcā (ijek., dem. od lijèha)
ljèšina ne nego lèšina
Ljēšnica (ijek., geogr.)
Ljēšničanin, mn. -āni (ijek.)
Ljēšničānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
ljēšničar (ijek.); ljèsničar žížak (zool.)
lješničić (ijek.)
ljēšnickī (ijek., prema Ljēšnica)
ljēšnīk, mn. -īci, gen. lješnikā i ljēšnīkā (ijek.)
ljēšnikov (ijek.)
lješnjačić (ijek.)
ljēšnjāk, mn. -āci, gen. lješnjákā i ljēšnjākā (ijek.)
ljèšnjār, -ára (ijek.)
ljēstāk, -áka, mn. -áci (ijek.)
ljēstārka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ijek.)
ljētī (ijek., pril.)
ljētina (ijek.)
ljētīšte (ijek.)
ljētnī i **ljētnjī** (ijek.)
ljētnīk, mn. -īci (ijek.)
ljētnikovac, -ōvca, gen. mn. ljētnikovācā (ijek.)
ljētnjī i **ljētnī** (ijek.)
ljēto, gen. mn. ljētā (ijek.)
ljētopīs (ijek.); Ljētopīs pòpa Dùkljanina
ljetopísac, -sca, vok. ljētopīšče, gen. mn. ljetòpīsācā (ijek.)
ljētopīsnī (ijek.)
ljētorāst, -āsti, instr. -āsti i -āšću (ijek.)

ljȅtōs (ijek.) 98 n
ljetošnjī (ijek.)
ljetovalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. ljetòvalācā (ijek.)
ljetovalīšnī i **ljetovalīšnī** (ijek.)
ljetovalište i **ljetovalīšte** (ijek.)
ljȅtovati, -ujēm (ijek., t. vĕrovati)
ljȅtovīšte (ijek.)
ljèvāč, -áča, vok. ljēváču (ijek.)
ljevácev (ijek.)
ljevačkī (ijek.)
ljèvāk, -áka, vok. ljēvače, mn. -áci (ijek., ljevoruk čovjek; drugo je lijevak)
ljèvaka, dat. -ci, gen. mn. ljēvaka (ijek.)
ljevàkinja (ijek.)
ljevànica (ijek., vrsta žrtve u starih naroda)
ljèvaonica i **ljevaonica** (ijek.)
ljèvaoničkī i **ljevaòničkī** (ijek.)
ljèvār, -ára, vok. ljēvāru i -are (ijek.)
ljèvara, gen. mn. ljēvārā (ijek.)
ljèvārskī (prema ljèvār); **ljèvarskī** (prema ljèvara)
ljēvati ne nego lívati, lijèvati
ljēvčast (ijek.)
ljèvčić (ijek.)
ljèven, -ėna (ijek., pored liven)
ljèvica, gen. mn. ljēvīcā (ijek.)
ljèvičār, vok. -āru i -are (ijek.)
ljèvičārskī (ijek.)
ljèvičārstvo (ijek.)
ljēvkast (ijek.)
ljevoruk (ijek.)
ljevòrukōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
ljīgavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. ljīgavaca
ljīgavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ljiljak, ljiljka, mn. ljiljci, gen. ljiljākā
ljiljan
Ljiljana
ljīljānka, dat. -ci, gen. mn. -kī
ljīškī (prema Ljīg)
ljōhav
ljòkāč, -áča
Ljova 177 b
Ljovšin 177 b
ljubàčac, -čca, gen. mn. ljùbačācā
ljūbak, ljūpka i ljùpka
ljùbāvničin (prema ljùbāvnica)
ljùbāvničkī
ljùbāvnīk, vok. -īče, mn. -īci
ljùbaznōst i **ljùbeznōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
ljubažljiv ne nego ljùbazan, ljùbezan
ljubèzljiv ne nego ljùbazan, ljùbezan
ljūbica 9 c
ljūbicast
ljūbičica i **ljubičíca**
ljūbicin
ljūbičina (bot.)
Ljubić (prezime); **Ljùbić**, -ića (geogr.)
ljùbićkī (prema Ljùbić)
Ljùbija
ljùbījskī
ljubímac, -mca, vok. ljūbīmče, gen. mn. ljūbimaca
ljubímce, -eta
ljubímcev
ljubimičin (prema ljubìmica)
Ljùbin (prema Ljuba i Ljubo, gen. Ljúbē)
Ljùbīnka, dat. -ki
Ljùbīnkin
ljùbitēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Ljubljáncanin, mn. -ani
Ljubljáncānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
ljùbljānčica (bot.)
ljùbljanički (prema Ljùbljanica)
Ljubobnja (Ľubohňa) 195 c
Ljubomirov 202
ljubomórnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ljubopitljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (radoznalost)
Ljuboreč (Ľuboreč) 195 c
Ljūbov (prema Ljùbo, gen. Ljúba)
Ljubòviđa (rijeka)
Ljubūšāk, -áka, vok. Ljūbušāče, mn. -áci (čovjek iz Ljùbuškōga)
Ljùbuskī, -ōga (geogr.)
ljùćavina
ljūćēnje (prema ljútiti)
ljūćī (komp. prema ljût); pril. ljūćē i ljūće
Ljūdevit; Ljùdevit Gâj; Ljùdevit Pòsāvskī 6 a; 11 d
Ljudinov 178 b
ljùditi, -īm (t. lòmiti); imperf. ljùđāh
ljūdskī 75 b
ljūdskōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ljùdstvo 75 b
ljùljāčka, dat. -čci, gen. mn. ljùljāčākā i ljùljāčkī (pored ljùljāška)
ljùljāška, dat. -šci, gen. mn. ljùljāšākā i ljùljaški (pored ljùljāčka)
Ljūpča (geogr.); Ljūpča-planìna 50 a
ljūpčac, -àca, gen. mn. -ácā
ljùpina i **lùpina**
ljūpkati, -ām (t. vrāćati)
ljūpko (pril.)
ljūpkōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Ljusja 178 a
ljūska, dat. -sci, gen. mn. ljūsākā 66 d
ljūskavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. ljūskavācā
ljuskòkrilac, -ílca, vok. -ílče, gen. mn. ljuskòkrílācā
ljūščica (dem. od ljūska)
ljùstāč, -áča

ljuštàčica
ljúštēnje i **ljušćēnje**
ljùstika, -dat. -ci, gen. mn. ljùštīkā (komušina od kukuruza)
ljùštionica i **ljuštionica**
ljúštiti, ljûštīm (t. hváliti); imperf. ljúštāh i ljûšćāh; prid. trp. ljûšten i ljûšćen
ljût, ljúta; komp. ljûćī 55 a
ljùtaca, gen. mn. ljùtāčā
ljùtāk, -áka, mn. -áci (bot.)
ljùtič i **ljùtić** (bot.) 52 a 10
ljùticevina
ljùtic i **ljùtic** (bot.)
ljùtiti, ljûtīm (t. hváliti); imperf. ljûćāh; prid. trp. ljûćen
ljùtitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ljûto (pril.); komp. ljûćē i ljûće
ljùtōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Ljvov 179 b

M

m s tačkom (m.) služi kao skraćenica za mesto (ek.) i za maskulinum (gram. muški rod) 143 b, a bez tačke za metar 144 a
Macbeth (Megbet) 171 i
Macèdōnija i sl. ne nego Makèdonija 1 sl.
Machiavelli (Makijaveli), gen. -ija, instr. -ijem 170 a
macić
mácin
Macini (Mazzini) 170 d
máciti, mâcīm (t. hváliti); imperf. mâčāh
mâč, mâča, vok. mâču, mn. mâči, gen. mâčā pored mâčevi, gen. mâčēvā
mâčac, -àca, gen. mn. -ácā
mâčād, -ādi
mâčak, mâčka, vok. mâčku, mn. mâčci, gen. mâčaka i mâčkovi, gen. mâčkovā 66 b
mâčast (nalik maču)
mâče, mâčeta; zbir. mâčad, -ādi; mn. mâčići, mâčīća
mâčēnje (prema máciti)
mačètina (augm. od mâčka); **mâčetina** (mačje meso)
mačèvalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. mačèvalācā
mačèvalački
mačèvati se, mâčujēm se (t. devòvati)
mâčic, -ica (bot.)
mâčica (dem. od mâčka)
mâčić (dem. od mâč)
mâčići, mâčīća (mn. mn. r.; prema mâče)
mâčiji i **mâčji**
ma čiji, ma čijā, ma čije 91 f
mâčinac i **mâčinac,** -īnca, gen. mn. mâčinācā i mâčinacā
mâčjak, mn. -āci (mačja nečist)
mâčjī i **mâcijī**
mâčka, dat. -čki, gen. mn. mâčakā 9 c; 66 b
mâčkica 66 b
mâčkin 66 b
mačkođer
mačkoljub
mâčkov
mâčkovac, -ōvca, gen. mn. mâčkovācā (bot.)
mâčkovina (bot.)
mačonoša
màcōr, -óra, vok. mâčōre
mačòvati se i sl. ne nego mačèvati se i sl.
mačuga, dat. -zi, gen. mn. mâčūgā (toljaga)
mačùrina (augm. od mâčka)
Mâčva 50 a
Mačvânče, -eta; zbir. Mâčvančad, -adi
Mâčvanin, mn. -ani
Mâčvanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
mâčvānskī i **mâčvanskī**
mâća, gen. mn. mâćā (1. pjega, 2. plamenjača, 3. bot.)
mâćaš (ptica)
Mâćaš (Mátyás) 173 b
mâćav
Macèdōnija i sl. ne nego Makèdōnija i sl.
mâćeha, dat. mâćesi i mâćehi 54 a
mâćehin
mâćebīnskī
mâći v. maknuti
mâćuha ne nego mâćeha
mâćuhica (bot.)
mâda (vezn., isto što i premda) 100 a
màdrīdskī
Madrîđanin, mn. -ani
Madrîđanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
madrìgāl, -ála
madrigàlist(a)
madrigalističkī
madrigàlistkinja
Mâdžar i **Mađar,** -ára, vok. Mâdžaru i -āre, Mâđaru i -āre 62 b

Mađžárče i **Madárče**, -eta; zbir. Màdžarčād i Màđarčād, -ādi
Madžárev i **Madžárov** pored **Madárev** i **Mađárov**
Mađžárica i **Mađárica**
Madžaričin i **Mađaričin**
Madžárija i **Madárija** (skup Madžara, Mađara); **mādžarija** (madžarski dukat, madžarska sablja)
Mādžarin, Màdžarina, mn. Màdžani, gen. Mādžāra; Filip Mādžarin (nar. pj.)
madžáriti, màdžārim i **mađáriti**, màđārīm (t. jednáčiti)
Madžárka i **Màdārka**, đat. -ki, gen. mn. -kī
mādžarlija v. mādžarija
madžárōn i **mađarōn**, -óna
Mādžarskā i **Mādžārskā** pored **Mađarskā** i **Mađarskā**, dat. -skoj 62 b
mādžarskī i **madžárskī** pored **mađarskī** i **mađárskī** 62 b
mađžáruša i **mađáruša** (šljiva)
mādžun (pekmez)
Màdār i **Màdžār**, -ára, vok. Mādaru i -āre, Mādžaru i -āre 62 b
Mađárče i **Madžárče**, -eta; zbir. Màđarčad i Màdžarčad, -ađi
Mađárev i **Mađárov** pored **Madžárev** i **Madžárov**
Mađárica i **Madžárica**
Mađaričin i **Madžaričin**
Madárija i **Madžárija** (skup Mađara, Madžara)
mađáriti, màđārīm i **mađžáriti**, màdžārīm (t. jednáčiti)
Màdārka i **Màdžarka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
madárōn i **madžárōn**, -óna
Mādarskā i **Màdārskā** pored **Mādžarskā** i **Màdžarskā**, dat. -skōj 62 b
mađarskī i **mađárskī** pored **mādžarskī** i **màdžārskī** 62 b
mađáruša i **madžáruša** (šljiva)
mađijati, -ām (t. čeprkati)
màdije, mādījā (mn. ž. r.; čini, čari)
mādījskī
mādionica
mađioničār, vok. -āru i -āre
mađioničarev i **mađioničārov**
mađioničārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
mađioničin
mādioničkī
màdionik, vok. -īče, mn. -īci
mađupac, -pca, vok. -pče, gen. mn. mađupācā
mađupačkī
Màdupak, -pka, vok. -pče, mn. -pci, gen. Mađupākā (Ciganin)
Màdupče, -eta; zbir. Mađupčād, -adi
mađupčev
Màdupka, dat. -pki, gen. mn. Mađupākā i Mađupkī (Ciganka)
màdupnica
maèstrāl, -ála (vjetar) 48 d
maèstro
māfišnjāk ne nego māvišnjak
mâg, mn. mâgi, gen. mágū, dat. mâgima
magàcīn i **magāzīn**
magaciònēr i **magazìnēr**, -éra, vok. māgacionēru i māgazinēru
māgarac, -ārca, vok. -arče, gen. mn. māgaracā
màgārčev
magārčić
magarčina (augm. od màgarac)
magarčiti, -īm (t. dèvojčiti)
magarèćī
màgaričar (bot.)
magaričin (prema màgarica)
màgaričina (augm. od màgarica)
magazadžija
magàzin i **magàcīn**, -ína
magazinēr i **magaciònēr**, -éra, vok. māgazinēru i māgacionēru
Magdaléna, vok. Magdaléna i Māgdalēno
ma gdě (ek.)
ma gdjě (ijek.) 98 e
màgičan, -čna
màgičār, vok. -āru i -āre
màgičārev i **màgičārov**
màgija, gen. mn. māgījā
magistērīj, -ija i **magistērijum**
magistrātskī
Màglajac, -ājca, vok. -ājče, gen. mn. Màglajācā
Màglājka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Magìàjlīć
Maglàjlija
Māglič (selo)
màgličast
māglički (prema Māglič)
Màglīć, Maglića (gora); Màglīć-planina
màglīćkī (prema Màglīć)
maglovitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Magnani (Manjani) 170 c
màgnātskī
magnètičan, -čna
magnètičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
magnetofōn, -óna i **māgnetofon**, -ōna
magnetògraf
màgnētskī
magnēzīj, -ija i **màgnēzijum**
màgnezija (magnezijev oksid)
màgnēzijev i **màgnēzijumov**
magnificèncija

Magnlni (Manjini) 170 c
magnùće (magnovénje)
mâh, mâha, lok. máhu, mn. máhovi (čin kad se jedanput mahne; iz toga izlaze ostala značenja); **mâh**, mâha, lok. máhu, mn. máhovi (mahovina)
mâhač, -áča
mâhača, gen. mn. mâhāčā (mahaljka)
mahàgōn, -óna
mahogoni, -ija
mahagónijev
mahàgōnskī
màhala, gen. mn. mâhālā i **mahala**, gen. mn. mahálā
máhalica
màhaljanin, mn. -āni
mâhāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
mahàna ne nego mána
māharadža 62 d
mâhati (micati rukom po uzduhu, vazduhu u znak pozdrava ili u koju drugu svrhu), mâsēm (t. víkati) i mâhām (t. čárati); imperat. máši i mâhāj; pril. sad. mášūći i máhajūći; **mâhati** (trti lan ili kudjelju), mâhām (t. vrāćati) 42
mahèrod (zool.)
màhijast
mahinácija i **makinácija**
mâhinālan i **mâkinālan**, -lna
mahmùdija
máhna ne nego mána
màhnit
màhnitac, màhnica, vok. màhniče, gen. mn. màhnitācā
mahnitati, màhnītām (t. venčávati) i **mahnitati**, mahnìtām (t. čepŕkati)
màhnitica
màhnitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mahnitulja
máhnuti, mâhnēm (t. kíhnuti) 42
mâhom (pril.)
màhōrka, dat. -ci
mâhovina i **mâhovina**
mâhovinast i **màhovinast**
mahōvit
màhrama ne nego màrama
màhsuz
màhuna, gen. mn. mâhūnā
mahùnara
mahùnārka, dat. -ci, gen. mn. -kī (bot.)
màhunast
mahùnati se, -ām se (t. čepŕkati)
màhunica
Maier (Majer) 172 b
māina (tišina na vodi)
májak, májka, vok. mâjče, mn. májci, gen. mâjākā (zool.)
mājati se, mājēm se (zadržavati se; t. grījati); imperat. mâj se
mâjčica, gen. mn. mâjcīcā i **mâjčica**, gen. mn. mājčica 65 a 1
mâjčin 65 a 1
mâjčinski
majčiti, -īm (zvati, zaklinjati koga mâjkōm; t. pâmtiti)
majdan (rudnik); **Majdan** (geogr.)
majdandžija
Majdanpečanin, mn. -āni
majdanpečki
Majdanpēk (geogr.)
majèčak, majèčka (dem. od màlen)
Majer (Maier, Meier, Mayer, Meyer) 172 b
majevički (prema Majevica)
majica
mâjka, dat. mâjci 65 a 1, vok. mâjko, gen. mn. mâjkī i (rjeđe) mâjkā i majākā (mati); **majka**, dat. májki 65 a 1, vok. mâjko, gen. mn. májkī (baka)
májkin (prema májka)
mâjković
majmun, gen. mn. majmūnā 52 a 6
màjmùnce, **majmùnče** i **majmùnče**, -eta; zbir. màjmunčād, -ādi 52 a 6
majmùnčić
majmùničin i **màjmuničin** (prema majmùnica, màjmunica)
mājnskī (prema Mājna)
majoličar
majolika, dat. -ci
majōnēz, -éza i **majonéza**, -ézē
màjōr, -óra, vok. mājōre; genèrāl-màjōr
majòrātskī
majōrčić
majōrcina
majōričin
majorizácija
mâjstor, vok. mâjstore; mâjstor Àdam 6 c
majstòričin i **mâjstoričin** (prema majstòrica, majstorica)
majstòrija
majùričin (prema majùrica)
ma kâd; ma kàda 98 e
ma kàkav, ma kàkva, ma kàkvo 91 f
ma kāko (pril.) 98 e
Makao, gen. Makaa, dat. Makau 167 a
màkar dā (vezn.) 100 b
Màkarskā, dat. Màkarskōj
màkarskī; Màkarskō prímōrje
Makedōnac, -nca, vok. Mākedōnče, gen. mn. Makèdōnācā 11 a
Makedōnčev
Makèdōnija; Národnā Repùblika Makèdōnija
Makedonka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Makèdōnkin

mäki, mäkija, instr. mäkijem, mn. mäkiji, gen. mäkījā, dat. mäkijima (vrsta majmuna); **màkī**, makija, instr. makijem, mn. makiji, gen. makija, dat. makijima (francuski partizan)
mäkija (bot.)
Makijaveli (Machiavelli), -ija, instr. -ijem 170 a
makijavèlist(a)
makijavelističkī
makijavèlistkinja
makijavelizam, -zma 167 h
makinácija i **mahinácija**
mäkinālan i **mähinālan**, -lna
màknuti (màći), mäknēm (t. dàhnuti); aor. još i: mäkoh, 2. i 3. mäče i mäče, mn. mäkosmo...; pril. prošl. i: mäkāv(ši); prid. rad. i: mäkao, makla
ma kō i **ma tkō**
ma kòjī, ma kòjā, ma kòjē 91 f
ma kōlik, ma kōlika, ma kōliko i **ma kòlik**, ma kòlika, kolika, ma koliko, koliko 91 f
ma kōliko i **ma koliko, kolìko** 98 e
mäkovača (kolač)
makovnjača (makovača)
makozopčica (ptica)
maksimàlist(a)
maksimalističkī
Maksimilijān, -āna, vok. Mäksimilijāne
màksuz ne nego màhsuz
mäl, mäla (imetak, blago)
mâla i **mála** (isp. màhala i mahâla)
malačko
Málaga, dat. -gi (geogr.); **màlaga**, dat. -gi, gen. mn. mälägā (vino)
mälahan, -hna (dem. prema màlen)
malàhīt, -íta
Malája
Malájac, -jca, vok. Mälajče, gen. mn. Mälājācā
Màlājka, dat. -ki, gen. mn. -kī
malàksalōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Malanja 178 b
malàričan, -čna
malàričār
malaričnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mälārija
mälčice (dem. od mälko)
malècak, malécka i **maléčak**, maléčka
malènkost, -osti, instr. -osti i -ošću
malèno (pril. prema màlen, -ėna); komp. mānjē i mānje
mälešnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
màlīcija (zloba, lukavost)
mäliciōzan, -zna
malicióznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
màlīcan, -čna
malić (pokr., pril. mälo); **màlīć**, -ića, vok. mälīću (mali prst)
mälko (pril.)
mälne (pril.)
mälo (pril.); komp. mānje i mānje
maloazījskī
mälobrojan, -jna
malobrojnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
malòcen (ek.)
malòcjen (ijek.)
mäločas (pril.)
maločėkinjār
malōća
malōdobnīk, vok. -iče, mn. -īci
malōdobnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
malōdušnost, -osti, instr. -osti i -ošću
malògrađski i **malogrâdskī**
malògrađanīn, mn. -āni
malògrađanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
malògrađanskī
malograđánština
mälokad (pril.)
mälo kāsnije 98 a
malokŕvnost, -osti, instr. -osti i -ošću
malōletan, -tna (ek.)
malōletnica (ek.)
malòletnīk, vok. -iče, mn. -īci (ek.)
malòletnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
maloletstvo (ek.)
malōljetan, -tna (ijek.)
malōljetnica (ijek.)
malōljetnīk, vok. -iče, mn. -īci (ijek.)
malòljetnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
malòljetstvo (ijek.)
mälone (pril.)
mälo-pömalo
malopōsednica i **malopósednica** (ek.)
malopōsednīčkī i **malopósednīčkī** (ek.)
malopōsednīk i **malopósednīk**, vok. -iče, mn. -īci (ek.)
malopōsjednica i **malopósjednica** (ijek.)
malopōsjednīčkī i **malopósjednīčkī** (ijek.)
malopōsjednīk i **malopósjednīk**, vok. -iče, mn. -īci (ijek.)
mälo pösle (ek.) 98 a
mälo pōslije (ijek.) 98 a
mäloprē i **mälo prê** (ek.) 98 a
malopređašnjī (ek. i ijek.)
mälopрešnjī (ek., skorašnji, svjež)
mälopрešnjica (ek., malo prije donesena voda i sl.)
maloprijašnjī (ijek.)
mäloprije i **mälo prije** (ijek.) 98 a
mälo ránijē 98 a
malorèčiv (ek.)
malòrek (ek. i ijek.)
malorjèčiv (ijek.)
malōuman i **malouman**, -mna 88 c
malòūmnīk i **malòumnīk**, vok. -iče, mn. -īci

malòūmnōst, malòumnōst i **maloúmnōst, -osti**, instr. -osti i -ošću
malovárošanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
malóvečan, -čna (ek.)
malóvek (ek.)
mâloverān i **malòveran, -rna** (ek.)
malovérnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
malovijećnik, vok. -iće, mn. -īci (ijek., član Maloga vijeća u starom Dubrovniku)
malóvječan, -čna (ijek.)
malòvjek (ijek.)
mâlovjeran i **malovjeran, -rna** (ijek.)
malovjérnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
mâlovrēdan, -dna (ek.)
malovrédnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
mâlovrijedan, -dna (ijek.); komp. malovrèdnijī (ek. i ijek.)
malovrijèdnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
mâltene (pril., malne, malone)
mâlteški
Maltežanin, mn. -ani (stanovnik Mâltē); **maltéžanin** (pripadnik viteškog reda, hist.)
Maltézānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (stanovnica Mâltē)
Malvàzija i **Mâlvazija** (geogr.); **malvázija** i **mâlvāzija** (vino)
malvàzijskī
malverzácija
mâljavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mâljičast (prema mâljica)
mâljić (dem. od mâlj)
màljugić (mališan)
mámac, mámca, gen. mn. mâmācā
mamèluckī
mamèluk, vok. -če, mn. -ci
mámičin (prema mámica)
mámilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. mámilācā
mámūrnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
manastirčić (dem. od mánastīr)
mándaličin (prema màndalica)
mandàrīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
mandrádžija (pastir)
mandradžiluk (posao mandradžije)
mándril, gen. mn. mándrila (vrsta majmuna)
mándža i **mândža** (pokr., jelo)
Mándžūr, -ūra, vok. Mándžure
Mándžūrija 62 d
Mándžurka, dat. -ki, gen. mn. -kī
mándžūrskī
manèkēn, -éna i **manekéna, -énē**
manèkēnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
mánēz, -éža i **manéža, -éžē**
mangùlac, -lca, gen. mn. màngūlācā (vrsta svinje)
mangúlče, -eta; zbir. mángulčad, -ādi
mangupàrija
màngupce, -eta; zbir. màngupcād, -ādi
màngupčić
màngupcina
mánić (riba)
manifestácija
manifestan, -stna
manifestant, gen. mn. -fèstanātā
mánija, gen. mn. mánīja
manijačkī i **manijáčkī**
manijak, manijáka, vok. manijače, mn. manijaci pored **manijak**, manijáka, vok. manijače, mn. manijáci
manikēr, -éra, vok. mánikēru
manikērka, dat. -ki, gen. mn. -kī
manióka, dat. -ci (bot.)
manipulácija
manipùlant, gen. mn. -pùlanātā
manipùlantica, manipùlantkinja i **manipulántkinja**
manipùlantskī
mánit i sl. ne nego máhnit i sl.
Manon, gen. Manon ili Manónē 167 h
Manónin 167 h
mantijās, -ása, vok. mántijašu
mantijati, -ām (t. čeprkati)
manuélac, -lca, vok. mánuēlče, gen. mn. manùēlācā
mánuēlan, -lna
manufaktùrist(a)
manùskript, gen. mn. manùskripātā (rukopis)
Manjani (Magnani) 170 c
mânjē i **mânje**; manje-više; više-manje 98 f
mânjēž ne nego mánēž
mânjičav (pokvaren, kvaran)
mânjić v. mánić
Manjini (Magnini) 170 c
mânjkavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
márabu, márabua, dat. márabuu, mn. márabui, gen. márabūā (ptica)
mârama, gen. mn. márāmā
maràmcina
máraska, dat. -ski, gen. mn. -skī
maratónac, -nca, vok. maratónče, gen. mn. maratónacā (vrsta trkača)
márburškī (prema Márburg) 167 l
Marcijāl, -ála, vok. Márcijāle
márcijālan, -lna
Marfa 211 a
marginālije (mn. ž. r.)
mârha ne nego mârva
Maribórčanin, mn. -ani
Maribórčanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Máričić

Màričin
marifètluk, mn. -ci
Mârija 46 d; 211 b
Mârijan
Marijana i **Marijâna**
Mârije
Marijeta i **Marijèta**
Màrijica
Mârijičin
Mârijin 46 d; Mârijino jevànđēlje
màrijīnskī; Màrijīnskō evànđēlje
marínac, -nca, vok. marīnče, gen. mn. màrīnācā (mornar)
marinist(a) (prema marinizam)
Mârio, Mârija, dat. Mâriju, instr. Mariom
marionèta, gen. mn. -étā 48 a
mariônetskī
Mâriov (prema Mârio)
Marisa (Mariza) 170 e
Mariza (Marisa) 170 e
Mârjān (kod Splita)
Marjana 210
mârjaš (stari novac)
Mark 211 a
mârka i **mârka**, dat. -ki, gen. mn. mârāka
màrkgrof, gen. mn. mārkgrōfā
markgròfija
màrkīskī (prema màrkīz)
màrkīz, -íza, vok. mārkīžē
markizet (tkanina)
markizetskī
markizičin
markízov
Mârko, Mârka 6 a
Mârkovac, -ōvca, vok. -ōvče (prezime, geogr.)
mârkovačkī
Mârkōvčauin, mn. -āni (čovjek iz Màrkōvca)
Mârkōvčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Mârkōvca)
Mârkōvčev
Mârkovičin
Mârković i **Mârković** (prezime) 56 a 9; Marković otac 6 c
Mârks (Marx)
màrksist(a), gen. mn. mārksista 20 e
marksističkī
màrksistkinja
marksizam, -zma; marksizam-lenjinizam, gen. marksizma-lenjinizma
Mârksov (Marxov)
mârljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Marna (Marne) 167 e
Marne (Marna) 167 e
mârnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Mâročanin, mn. -āni
Mâročānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
màročkī i **marokànskī**
màrof, gen. mn. mārōfā (majur); Novī Màrof; Sávskī Màrof (geogr.); prid. novomàrofskī; savskomàrofskī
Mâroje, Mâroja, instr. Mârojem; Dûndo Mâroje, gen. Dûnda Mâroja (lit.-hist.)
Mârojica i **Marojica**
Marojičin i **Marojičin**
Marokánac, -nca, vok. Mârokānce, gen. mn. Marokānācā
Marokānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
marokànskī i **màročkī**
marokēn, -éna (vrsta kože); krēp-marokēn, -éna (tkanina)
Mârs, Mârsa (mitol., astr.) 8 a; 14; 155 k
Marseille (Marsej, Marselj) 169 a
Mârsēj, -éja i **Mârsēlj**, -élja (Marseille) 169 a
Marséljac, -ljca, vok. Mârsēljče, gen. mn. Mârsēljācā
marseljéza
Mârsēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
mârsēljskī
Marsijánac, -nca, vok. Mârsijanče, gen. mn. Marsijānācā (bolje Mârsovac)
Mârsovac, -ōvca, vok. Mârsōvče, gen. mn. Mârsovācā (pretpostavljeni stanovnik Marsa) 155 k
mârš, mârša (vojnički hod); mârš-kolóna; mârš-kumpànija; mârš-ruta; **mârš!** (uzv.)
mâršal, -ála, vok. mârsāle (iz poštovanja, osobito kad se misli na poglavara zemlje, a upotrebljava se bez vlastitog imena, piše se velikim slovom: Màršāl) 70 a
maršàlātskī
maršálov; **Maršálov** 24 c
maršalskī 72 c
mârtīrij, -ija i **mârtīrijum**
martòloskī
martòloz (tur., graničar)
Mârulić (prezime); Trg Mârka Mârulića
Mârulićev; Mârulićev trg
mârva 43 c 2
marvínče, -eta 52 b
marvogójac, -jca, vok. mârvogojče, gen. mn. marvogōjācā
Mârx (Marks), Mârxa 167 g
Marxov (Marksov) 167 g
mârža (trg.) 165 b
màsērka, dat. -ki, gen. mn. -kī
màsērkin
masívnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mâska, dat. mâski i mâsci, gen. mn. mâskī i mâskā (krinka, obrazina) 65 a 7

maskeráta
mâslačac, -čca (dem. od mâslac)
maslačak, -čka, mn. maslačci, gen. màslačakā (bot.)
maslačkov
maslènjača (jelo)
màslić (četvrt vrča)
maslićak, -ćka, mn. -ćci, gen. màslićākā
mâsliničica
maslinik, mn. -ici
mâsno (pril. prema mástan)
masnoća, gen. mn. -oća
masòhist(a)
masohistički
masohizam, -zma (spolna izopačenost)
mâsōn, -ona, vok. mâsone (slobodni zidar)
masonèrija
masóvnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mâst, mâsti, lok. másti, instr. mâsti i mášću 77 a, mn. mâsti, gen. mástī, dat. mástima
mástan, másna; odr. mâsnī
màstika, dat. -ci
màstilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. màstilācā
mâstionica i **mastiònica**
mástiti, mâstīm (prema mâst; t. hváliti); imperf. mâsćāh; prid. trp. mâšćen i mâsten; **mastiti**, mâstīm (gnječiti, muljati grožđe, praviti mast; t. grčiti); imperf. mášćah; prid. trp. mášćen
mastodont, gen. mn. mastòdonātā (zool.)
mastodontskī
mášak, maška, mn. mášci, gen. mâšaka (dem. od mâh, mahovina)
mášalā(h) (uzv.)
màšce, -eta (dem. od màzga)
mascùrina (augm. od màščura) 52 b
masćènica (kruh natopljen u vrelu mast)
mašćènka, dat. -ci, gen. mn. -kī (mašćenica)
mašćènje i **maštènje** (prema mástiti); **mašćènje** (prema mâstiti)
Mášin (prema Máša i Mašo, gen. Máše)
masinèrija
mašinist(a)
mášīnka, dat. -ci, gen. mn. -kī
mašinovođa
mašinovođīn
máškara, gen. mn. máškārā
maškaráda
mášnjača (trtična žlijezda)
ma šta (bilo šta) 91 f
maštalac i **maštalac**, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. maštalaca i maštalācā
maštalačkī i **maštalačkī**
máštenje i **mášćēnje** (prema mástiti)
mât (u šahu); **mât** (prid. indekl.; zagasit, bez sjaja); mât bòja
matemàtičār, vok. -aru i -āre
matemàtičārev i **matemàtičārov**
matematičarka, dat. -ki, gen. mn. -kī
matemàtičārkin
matematičkī i **matèmatskī**
māterica i **māternica** (anat.); **Māterice** (mn. ž. r., dječji praznik)
māteričin
māteričnī
màtērija 46 i
materijāl, -ála
māterijālan, -lna
materijàlist(a)
materijalističkī
materijàlistkinja
materijalizácija
materijalizam, -zma
māterinjī
māternica i **māterica** (anat.)
māterničav (histeričan)
māternīčin
māternīčnī
māternjī
materoubístvo, gen. mn. materoùbīstāvā i **materoubójstvo**, gen. mn. materoùbōjstāvā
mātica (pčela i dr.); Mātica hrvatska; Mātica srpska; Mātica dalmàtīnskā (kraće: Mātica) 16 a
matičar, vok. -aru i -āre
matičarev i **matičarov**
matičarka, dat. -ki, gen. mn. -kī
matičarkin
matičīn (prema mātica); **Matičin** (prema Mática)
matičnjak, mn. -āci (matična ćelija kod pčela)
Matićević 56 a 9
Màtija 46 d
Matijaš
Màtijica
Matijičin
Màtijin 46 d
Mátin (prema Máta, Máte i Máto, gen. Mátē)
matinèja, gen. mn. -éjā 46 i
ma tkō i **ma kō** (bilo tko) 91 f
matočika, dat. -ci (bot.)
matočina (matočika)
matorac, -rca, vok. mātorče, gen. mn. màtorācā
mātorōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Mátoš, Mátoša (prezime); Àntūn Gūstav Mátoš 6 a
Mátošev
mátoševskī; mátoševskī náčin 10 b
Mátov (prema Máto, gen. Máta)
matovilac v. motòvilac

màtrac ne nego màdrac
màtrijarhālan, -lna
matrijàrhat, -áta
matrijàrhātskī
matrìmōnij, -ija i **matrìmōnijum**
màtrimonijālan, -lna
Matrjona 177 b
màtrōskī (prema màtrōz)
màtrōz, -óza, vok. mātroze (mornar)
matùrantskī
Matúzalem ne nego Metúzalem
Matvcj 211 a
Mátyás (Maćaš) 173 b
mauk, mn. māūci
maùkati, màučēm (t. blebètati); imperat. maući; pril. sad. màučūći i **maúkati**, màūčēm (t. gonétati); imperat. maući; pril. sad. maúčūći
Māur i **Mävar**, -vra, gen. mn. Mävārā
māurskī i **mävarskī**
mauzólej, -eja, instr. mauzòlejem
Mävar, -vra, gen. mn. Mävārā i **Māur**
mävarskī i **māurskī**
mávez (plavi pamuk)
mávi (prid. indekl.; plav, modar)
mavijaš, -āša, vok. mävijāšu (golub plava perja)
mávi pìrūz, -úza (safir)
mävišnjak, mn. -aci (kotačić, kovrtač)
Mayer (Majer) 172 b
màzāč, -áča, vok. māzāču
mäzalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. mäzalaca
màzga, dat. màzgi, vok. mäzgo, gen. mn. mázgā i màzgī 66 a
màzgica, gen. mn. mäzgīcā 66 a
màzgin 66 a
Mazínjanin, mn. -ani (čovjek iz Mazina)
Mazínjanka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Mazina)
máznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
màzūrij, -ija i **màzūrijum**
màzūrijev i **màzūrijumov**
màzūrka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ples)
mäzurskī; Mäzurskā jezèra (u Poljskoj)
Mazzìni (Macini) 170 d
mäždže, -eta (dem. od màzga)
Mazùranić
mèandar, -dra, gen. mn. mèāndārā (vijugava crta, vijugav tok rijeke)
Mècēn, -éna i **Mecéna**, -énē v. Mecènat
mecéna (čovjek koji pomaže umjetnike) 157 d
Mecènāt, -áta, vok. Mēcenāte 157 d
mecènātskī
mecenátstvo
mēč, instr. mēčom, mn. mēčevi
mēča (meki dio kruha; drugo je mēća)
mēčād, -ādi
mécak, méčka, vok. mêčku, mn. méčci, gen. mečāka (medvjed)
Mèčanin, mn. Mèčani, gen. Mēčānā (čovjek iz Metka, v. Mèdak)
mécati, mécīm (t. čučati)
mēče, mēčeta (medvjeđe mladunče); zbir. mēčād, -ādi; mn. mēčići, gen. mēčića
Mècēnčāni (mn. ž. r., geogr.)
mèčet, gen. mn. mēčēta
mēčići, mēčića
mēčijī i **mēčjī** (medvjeđi)
mēčilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. mēčilaca (gnječilac grožđa)
mèčilo, gen. mn. mēčilā (muljalo)
mèčit ne nego mèčet
méciti, mēčīm (t. hváliti); imperf. mêčah; prid. trp. mēčen
mēčjī i **mēčijī** (medvjeđi)
mēčka, dat. mēčki, gen. mn. mēčākā i mēčkī (medvjedica); **mēčka**, dat. mēčki, gen. mn. mēčākā i mēčkī (muljalo)
mèčkār, -ára, vok. mēčkāru i -āre
mečkárev i **mečkárov**
mēčkica
mēća (napoj; drugo je mēča)
mećàjica
mèćati ne nego mètati
mèćava, gen. mn. mēćavā
mèćaviti, -vī (t. bèsediti); imperf. mèćavljaše
mēd, mēda, lok. mèdu; **mēd**, mēdi (ek., bakar), instr. mēdi i mēđu
mèdačkī (prema Mèdak)
Mèdačkinja (žena iz Mètka, v. Mèdak)
Mèdak, Mètka (geogr.)
medaljònčić
Medéja (mitol.) 155 e
Medéjin
medékati, mèdēčēm (vikati mèdēt; t. gonétati); imperat. medéči; pril. sad. medéčūći
medènica (ek.)
medèniče, -eta (bot.)
mèdēnka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ek.)
medènjača
medènjāk, -áka, mn. -áci (1. medeni kolač; 2. ek., prsten, novac od mjedi, bakrenjak)
mèdēt! (tur., u pomoć! pomagaj! isp. medékati)
Medīci (Mediči); Lorenzo de Medici (Lorenco de Mediči) 170 d
medicína
medicinār, -ára, vok. mēdicināru i -āre
medicinárev i **medicinárov**
medicīnārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
medicīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī (lopta)

mèdīč, -iča (1. zool., 2. bot.)
mèdičār, vok. -aru i -āre
Medici (Medici), gen. Medičija; Lorenco de Mediči, gen. Lorenca de Medičija (Lorenzo de Medici, gen. Lorenza de Medicija) 170 d
mèdić (medvjedić); **Médić** (prezime)
medièval, -ála (vrsta štamparskih slova)
mèdievālan, -lna (srednjovjekovan)
medievīj, -ija i **mediēvijum** (srednji vijek)
medièvist(a) (onaj koji proučava srednji vijek)
medièvistkinja
mēdīj, -ija i **mêdijum**
medijācija (posredovanje)
mēdijālan, -lna
mēdijev i **mēdijumov**
mēdījskī i **mêdijumskī**
mēdijum i **mêdīj**, -ija
mēdijumov i **mêdijev**
mêdijumskī i **mêdījskī**
mediokritet, -éta
mediokritētskī
meditácija (razmišljanje)
Mediteránac, -nca, vok. Mêditerānče, gen. mn. Meditèrānācā
Meditèrānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
mèdjed i sl. ne nego mèdved, mèdvjed
mēdljika, dat. -ci, gen. mn. mēdljīkā (bot.)
médonjičin
mcdùnika, dat. -ci (bot.)
Medúza (mitol.); **meduza** (zool., klobuk)
mèdveče, -eta (ek.); zbir. mèdvečād, -ādi
mèdved, gen. mn. mēdvēdā (ek.); Vêlikī Mèdved (astr.); Mâlī Mèdved (astr.)
medvédak, -tka, vok. mēdvēče, mn. medvéci, gen. mèdvēdākā (ek.)
medvèdār, -ára, vok. mēdvedāru i -āre (ek., onaj koji vodi medvjede)
medvèdara (ek., bot.)
medvedárev i **medvedárov** (ek.)
mcdvèdārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
mcdvèdārkin (ek.)
Medvedev 180 a
Mèdvedgrād (ek., kraj Zagreba) 87 a
mèdvedgradskī (ek.)
mèdvedica (ek.)
mèdvedičica (ek.)
mèdvedičin (ek.)
mèdvedić (ek.)
mèdvedina (ek.)
Mèdvednica (ek., Zagrebačka gora)
mèdvednickī (ek., prema Mèdvednica)
mèdvedovina (ek.)
mèdvedskī (ek.)
Mèdveda (ek., geogr.)
mèdvedī (ek.)
Medvèscāk, -áka (ek., u Zagrebu) 53
mèdvetka, dat. -tki, gen. mn. mèdvedākā i mèdvetkī (ek., bot.)
mèdvjece, -eta (ijek.); zbir. mèdvječād, -ādi
mèdvjed, gen. mn. mēdvjēdā (ijek.); Vêlikī Mèdvjed (astr.); Mâlī Mèdvjed (astr.); Mèdvjed Brúndo (ime knjiž. djelu); mèdvjed Brúndo (ime medvjedu) 26 b 1
medvjédak, -tka, vok. mēdvječe, mn. medvjéci, gen. mèdvjēdākā (ijek.)
medvjèdar, -ára, vok. mēdvjedāru i -are (ijek., onaj koji vodi medvjede)
medvjèdara (ijek., bot.)
medvjedárev i **medvjedárov** (ijek.)
medvjèdārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
medvjèdārkin (ijek.)
mèdvjedica (ijek.)
mèdvjedičica (ijek.)
mèdvjedičin (ijek.)
mèdvjedić (ijek.)
mèdvjedina (ijek.)
mèdvjedov (ijek.)
mèdvjedovina (ijek.)
mèdvjedskī (ijek.)
Mèdvjedāk (ijek.)
mèdvjedī (ijek.)
mèdvjetka, dat. -tki, gen. mn. mèdvjedākā i mèdvjetkī (ijek.)
Medzani (Medzany) 195 d
Medzilaborce (Medzilaborce) 195 d
medžidija (turski zlatni novac)
mèdzlis, gen. mn. mēdzlīsā (sabor, vijeće); ulèma-mèdzlis
mèda, mèđē, dat. mèđi i mēđi, ak. mēđu, vok. mēđo, lok. mèđi, instr. mèđōm, mn. mēđe, gen. mēđā, dat. mēđama, ak. mēđe 60 a
mèdās, -āša
međāšiti, mèđāšīm (t. jednáčiti); imperf. mèđāšāh
mèdāšnī i **mèdāsnjī**
mèdāšnīk, mn. -ici
mèdāsnjī i **mèdāšnī**
mèded i sl. ne nego mèdved, mèdvjed i sl.
Mèdedović
Mèdeda
mèdēnje (prema mèditi i mèđiti)
mèder (pril.)
mēđica, gen. mn. mēđīcā
Medimurac i **Međùmurac**, -ūrca, vok. -ūrče, gen. mn. Međimūrācā, Međùmurācā
Medimūrje i **Međùmūrje** (geogr.)
Medimūrka i **Međùmūrka**, dat. -ki, gen. mn. -kī

međìmūrskī i **međùmūrskī**
mèđīti, -īm (t. lòmiti)
mèđnīk, -ika, mn. -íci (međaš)
među (prijedl.)
međučin, međučīna, měđučīnovl i međučinovi
međućèlījskī
međùđnevica
međùđnevīčkī
međùglasnī (gram.)
međùgrađskī i **međugràđskī**
měđuīgra, gen. mn. měđuigārā i međuigárā
međùkat, mn. međùkatovi
međùmesnī (ek.)
međùmjesnī (ijek.)
Međùmūrje i sl. v. Međìmurje i sl.
međunaročnī
međunáročnoprâvnī
međùpostaja
međuprostor 87 e
Međurēč (ek., geogr.)
međurēčje (ek.)
Međurīč (ik., selo u Hrvatskoj, tj. među rikama; ne valja Međurić)
međùriječje (ijek.)
mēđū se 91 b
međusoban, -bna
međùsobica (spor, raspra)
međùsprat, mn. međùspratovi
međustànica
međustàničnī
međùtīm 98 l
međuviličnī
međuvláđa
međuvlāšće i **međùvlašće**
međuvréme, međùvremena, mn. međuvremèna, gen. mn. -énā (ek.)
međùvremen (ek. i ijek.)
međuvrijème, međùvremena, mn. međuvremèna, gen. -énā (ijek.)
međùzglobnī
međùzūbnī (gram.)
Meflsto i **Mefistòfel(es)** (ime đavolu)
megafon, -óna i **mēgafon,** -ōna
megalomanija
megalòmānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Megbet (Macbeth) 171 i
megđanđžija
mēh, lok. méhu, mn. mēhovi, gen. mehóvā i mēhōvā, dat. mehòvima i mēhovima pored méhovi, gen. méhōvā, dat. méhovima (ek.); **Mèh,** Mēha (ime iz priče o Čehu, Lehu i Mehu)
mèhāf, -áfa (izuzetak, povlastica)
mēhak, mēhka ne nego mēk, mēka i mèka
mehàna, gen. mn. -ánā
mehàndžija
mehàndžijin
mehàndžijka, dat. -ki, gen. mn. -kī
mehàndžijkīn
mehàndžijskī i **mehàndžīnskī**
mehàndžīnica
mehàndžīnskī i **mehàndžījskī**
mehànica
mehanicizam, -zma (mehanistički materijalizam)
mehànican, -čna
mehaničār, vok. -aru i -āre
mehaničkī
mehanīčnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mehànika, dat. -ci
mehànīsatī, -šēm (t. kalàjisati)
mehànist(a)
mehanìstičkī
mehanizácija
mehanìzam, -zma, gen. mn. -ìzāmā
mehanizírati, -nìzīram (t. obaveštávati)
mehànizovati, -ujēm (t. čemèrikovati)
mèhānskī (prema mehàna)
mehćèma ne nego mešćèma
mehičkī; Mèhičkī záliv (záljev)
Mehikánac, -nca, vok. Mēhikānče, gen. mn. Mehikānācā (čovjek iz Mehika)
Mehikānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Mehika)
Mèhiko (država; isp. Meksiko)
Méhīn (prema Mého, gen. Méhē)
mēhko ne nego mēko i mèko
mèhīem ne nego mèlem
Mèhmeđ; Mèhmed-pàša
Mého, vok. Mêho (t. ćóro)
Méhov (prema Mého, gen. Méha)
mehòvit (ek., poput mijeha)
mēhūr (ek.), lok. mehúru i mēhūru, mn. mēhūri, gen. mehúrā i mēhūrā
mehúrak, -rka, mn. -rci, gen. mèhūrākā (ek.)
mēhurast (ek.)
mēhurav (ek.)
mehùrica (ek.)
mehùricārka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ek., haluga)
mehùričast (ek.)
mehùričav (ek.)
mehùrić (ek.)
mehùrina (ek.)
mehùriti se, mèhūrīm se (t. jednáčiti); imperf. mèhūrāh se
mēhūrnī (ek.)
mēhūrnīk, mn. -īci (ek.)
mēhūrnjāk, mn. -āci (ek.)
mēhūrskī (ek.)
Meier (Majer) 172 b
Meillet (Meje); članak Antoinea Meilleta 167 i
méīt ne nego méjit
mèjđān i sl. ne nego mègdān i sl.
Meje (Meillet) 167 i

Mejerholjd 181
méjit (mrtvac)
mèjtef, gen. mn. mějtēfā
mejtèfār, -ára, vok. mějtefāru i -āre (učenik osnovne škole)
mȅk, mȅka i mèka; odr. mȅkī i mèkī; komp. mȅkšī 44 g
méka, dat. méki i méci (mamac); **mȅka,** dat. mȅki i mȅci (meketanje); **Mȅka,** dat. Mȅki (geogr.) 65 a 6
mȅkāc, mȅkāci, lok. mekáci i mȅkači
mèkača, gen. mn. mȅkača
mȅkahan, -hna
mȅkan
mékati, mečēm (mečati; t. vikati)
mekètati, mèkećēm (t. blebètati)
mekòčlānka, dat. -ci, gen. mn. -kī
mekóća
mekóćutan, -tna
mekòkōrka, dat. -ci, gen. mn. -kī (bundeva i sl.)
mekòkosnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mekòkostan, -sna
mekòkrilac, -ílca, vok. -ílče, gen. mn. mekòkrilācā
mekōnīj, -ija i **mèkōnijum** (crnozelena crijevna sadržina novorođenčeta)
mekòpērka, dat. -ci, gen. mn. -kī (zool.)
mekòputnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mȅkōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mekòustan, -sna
Meksikánac, -nca, vok. Mȅksikānče, gen. mn. Mekšikānācā (čovjek iz Meksika)
Meksikānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Meksika)
Mèksiko (grad; isp. Mèhiko) 174
mèkteb, gen. mn. mȅktēbā
mekúšac, -šca, vok. mȅkūšče, gen. mn. mȅkūšācā
mȅkušnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
melanhòličan i **melankòličan,** -čna
melanhòličār i **melankòličār**
melanhòličarka i **melankòličarka,** dat. -ki, gen. mn. -kī
melanhòlički i **melankòlički**
melanhòličnōst i **melankòličnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
melanhólija i **melankólija**
melanhólik i **melankólik,** vok. -iče, mn. -ici
melanhòlikinja i **melankòlikinja**
Mèlānija i **Melànija**
mȅlenački (prema Mȅlēnci)
Mȅlēncanin, mn. -āni (čovjek iz Mȅlenācā)
Mȅlēncānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Mȅlenācā)
Mèlēntije (ime)
mèlez, vok. mèlezu, gen. mn. mȅlēzā
meliorácija
meliorácijskī
mȅlioracijōnī
melòdičan, -čna
melodičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
melódija i **mèlōdija**
melòdijskī
mȅlodijōzan, -zna
melodioznost, -osti, instr. -osti i -ošću
mȅlj ne nego hmȅlj
mèmljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
memòar, -ára! obično u množini: **memoári,** -ārā; êd-memòār (u diplomaciji)
mèmōrija
memorijāl, -ála
ména (ek.)
Mènāndar, -dra 156 c
menáža
menazèrija
menažèrijskī
Mènčetić (prezime)
mènćūn, -úna (riba)
mêndula ne nego mándula
mênduo, mêndula ne nego mándula
mènedžer (organizator, posrednik i sl.)
Mcnèlaj, Menèlaja, vok. Menèlaju i **Menèlāj,** Menelája, vok. Mȅnelāju (mitol.)
Menèlajev i **Menelájev**
mȅngele, mȅngēlā (mn. ž. r.)
mènī, menìja, instr. menijem, mn. meniji, gen. menījā (jelovnik)
mènica (ek., bank.); bijànko-mènica; sólo-(sôlo-)mènica; prîma-mènica; sekùnda-mènica
mèničnī (ek.)
meningítis i **meningìtis**
mènisk, mn. -sci, gen. mènīskā (hrskavica između zglobova i dr.)
mèniskov (mèniskova stàkla)
méniti se, mênīm se (ek., t. hváliti); imperf. mênjah se
menstruácija
menùet
mȅnza, gen. mn. mênzā
mènzīl, -ila
menzúra
mènjāč, -áča, vok. mȅnjāču (ek.)
menjàčica (ek.)
mènjāčkī (ek.)
mènjāčnica (ek.)
ménjati, mênjām (ek., t. čárati)
ménjēnje (ek., prema méniti se)
menjšèvīčkī i **menjšèvičkī**
menjšèvīk, -íka, mn. -íci i **menjšèvik,** menjšèvika, mn. -ci
mȅra, gen. mn. mêrā (ek.)
mèrāč, -áča, vok. mȅrāču (ek.)

meràčica (ek.)
meràčina (ek.)
mèrāčkī (ek.)
mèračī (ek.)
meràgdžija (meraklija)
meràklija
meràklījskī
meràrīna (ek.)
mèrdzān, -ána; mèrdžān-grôžđe
merdžánac, -nca
mèrduo, mèrđula, gen. mn. mèrđūlā
mērēnje (ek.)
Mereškovski 209
mèrhaba (pozdrav među muslimanima)
merhámet
mèrhum (prid. indekl.; pokojni)
mèrica (ek.)
mèričica (ek.)
meridijan, -ána
meridijānskī
mèridionālan, -lna
mèrilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. mèrilācā (ek.)
mèrilo (ek.)
Merimée (Merime), gen. Meriméea (Merimea) 167 d
Meriméeov (Merimeov) 167 d
merinizácija
mèrino; mèrino-óvca, mèrino-vūna
mèrinōvka, dat. -ci i -ki, gen. mn. mèrinovākā i mèrinōvkī (merino-ovca)
mèriti, -īm (ek., t. grčiti)
mêrka, dat. -ci, gen. mn. mêrkī (ek., merica)
merkantîlist(a)
merkantīlistickī
mêrkati, -ām (ek., dem. od mêriti, npr. očima; t. vrāćati)
Mèrkūr, -úra, vok. Mèrkūre
Mèrkūrije
mèrljiv (ek.)
mèrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
mèrmer, gen. mn. mèrmerā; mèrmer-kāmēn
mêrni (ek.)
mêrničkī (ek.)
mêrnīk, vok. -īče, mn. -īci
mèrodāvan, -vna (ek.)
merodávnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
mérōv, -ova (ek.)
merōvīnskī
Merōvīnzi, Merōvīngā
mèrstvenī (ek.)
mèrstvo (ek., zast.; geometrija)
mèsacī (ek., koji je za miješenje)
mesárev i **mesárov**
mesàričin
mesàrija
mêsēc (ek.), vok. mêseče, lok. meséou i mêsēcu, instr. mêsecom, mn. mêseci, gen. mesécī i mesécā, dat. mesécima i mêsēcima, ak. mêsēce; **Mêsēc** (astr., kad se misli na pratioca Zemlje kao na nebesko tijelo) 14
mêsēc-dvâ 92 g
mcsecòslov (ek., crkv.)
mêsecār, vok. -āru i -āre (ek.)
mêsečārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
mêsečārstvo (ek.)
mêsečast (ek.)
mêsečev i **mêsēčev** (ek.); **Mêsečev** i **Mêsēčev**
mesečić (ek.)
mêsečina (ek.)
mêsečnī (ek.)
mêsečnica (ek.)
mêsečničnī (ek.)
mêsečnīk, mn. -īci (ek.)
mêsečno (ek., pril.)
mêsečnjāk, mn. -āci (ek.)
Mèsić (ime manastiru); **Mésić** (prezime)
mèsićkī (prema Mèsić)
Mèsija
Mesijáda (knjiž.)
mesijanističkī
mesijanizam, -zma
Mèsijin (prema Mèsija)
mésiti, mêsīm (ek., t. hvaliti); imperf. mêsāh; prid. trp. mêšen
mesliden v. mislođin
mèsnatōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mêsnī (ek., prema mêsto); **mesnī** (prema mêso)
mèsnickī (prema mèsnica); **mésnickī** (prema mésnica)
mêsnīk, vok. mêsnīče, mn. mêsnīci (ek., mještanin)
mésnjaca (kobasica od mesa)
mêsojede i **mesòjede**
Mesopotāmija i **Mezopotāmija**
mêsopustan, -sna
mesòžder
mestánce, -ánca i -ánceta, mn. mestánca, gen. mestáncā i mèstānācā pored **mèstānce**, -ānca i -ānceta, mn. mêstānca, gen. mêstāncā i mêstānācā (ek.)
mestāšce, -āsca i -āšceta, mn. mestāšca, gen. mestāšcā i mèstāšācā pored **mèstāšce**, -āšca i -āšceta, mn. mèstāšca, gen. mestāšca i mêstāšācā (ek.)
mêstav (ek., 1. mjestimičan; 2. pjegav)
mêsticav (ek., mjestav)
mêsticavōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek., pjegavost)
mêstimicē (ek., pril.)
mêstimičan, -čna (ek.)

mêsto, gen. mn. mêstā (ek.); **mesto** (ek., prijedl.)
mêstopīs (ek., zast., topografija)
mêstopīsnī (ek.)
mestovina (ek.)
mèšač, -ača, vok. mèšaču (ek.)
mešačica (ek.)
mèšāj (ek., prema mésiti), lok. mešáju i mèšaju
mešaja (ek.)
mešajica (ek.)
mešalica (ek.)
mèšalo, gen. mn. mèšālā (ek.)
mešánac, -nca, vok. mèšānče, gen. mn. mèšānācā (ek.)
mešančev (ek.)
mešánica (ek.)
mešánija (ek.)
mèšaonica i **mešaônica** (ek.)
mèšati, mêšām (t. čárati) 37 a
mèšavina (ek.)
mèšāvnī (ek.)
mèšce, -eta (ek., dem. od mêh)
mèšcić (ek., dem. od mêh)
mèšćičnica (ek., zool.)
mešćèma, gen. mn. -émā
mèšēnje (ek., prema mésiti)
mešetárev i **mešetárov**
mešètina (ek., augm. od mêh)
mèšić (ek., dem. od mêh)
mèšina, gen. mn. mèšīnā (ek.)
mèšinac, -īnca, gen. mn. mèšinācā (ek.)
mèšinār (ek.)
mešinara (ek., gljiva)
mešinārka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ek.)
mèšinast (ek.)
mèšinica (ek.)
mèška, dat. -šci, gen. mn. mèšākā (ek.)
mèškati, -ām (ek., pomalo miješati; t. vrāćati)
mêšnī i **mèšnī** (ek., prema mêh)
mèšnica, gen. mn. mèšnicā (ek.)
mésnja (ek., mijèšēnje)
mésnjača v. mésnjača
mesòvit (ek.)
mešovitost, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
mêštanin, mn. -āni (ek.)
mêštānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
mêštānskī (ek.)
mêštričin (prema mêštrica)
mèštrija, gen. mn. mèštrijā
mèštrinja
mêštrovičin (prema mêštrovica)
metafizičār, vok. -āru i -āre
metafizičkī
metafizika, dat. -ci
metafòričan, -čna
metafòričkī
mètak, mètka, mn. mèci, gen. mètākā
mètāl, -ála 70 a
metálac, -lca, vok. mètalče, gen. mn. mètālācā
metaloblànjāč, -áča, vok. mètaloblanjaču
metaloglòdāc, -ača, vok. mètaloglodaču
metalòīd, -ída
metalosavijāč, -áča, vok. mètalosavijaču
metalùrgija
metalùrgijskī
metalùrškī
metamorfóza 157 c
mêtar i **mêtar,** -tra, gen. mn. mètārā i mêtārā
mêtarkilogram i **mêtarkilogram**
metatàktičkī i **metatàksičkī** (prema metàtaksa)
mètati, mêćēm (t. hùktati); imperat. mèći; pril. sad. mêćūći 54 b 2
metatònija
metatònijskī
mèteh, mn. -si, gen. mètēhā
mètej, gen. mn. mètējā (meteh)
mètek, vok. -če, mn. -ci, gen. mètekā
mètēlčica
metempsihóza
meteòrītskī
meteorólog, mn. -zi
meteorológija
meteorološkī
métež, instr. métežom
mètīl, -ila; mètīl-álkohol
metiljavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Mêtković
mêtkovićkī
mètlača, gen. mn. mètlāčā
metlárev i **metlárov**
metlàričin (prema metlàrica)
mètlārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
mètlārkin
mètličār
mètličast
Mètlika, dat. -ci (geogr.)
mètōd, -óda i **metôda,** -ódē
metòdičan, -čna
metòdičār, vok. -āru i -āre
metòdičkī
metòdičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Metòdije i **Mètōdije**
metodòlog, mn. -zi
metodológija
metodološkī
mètōdskī
mètoh, mn. -si, gen. mètōhā
Metòhija
Metòhijac, -ījca, vok. -ījče, gen. mn. Metòhijācā
Metòhījka, dat. -ki, gen. mn. -kī

metòhījskī; Kȍsovsko-Metòhījskā Autònomnā Òblāst
metonimija
metonimījskī
mètrīčan, -čna
mètricār, vok. -āru i -āre
mètrickī
metrópola i **metropóla** 157 b
metropòlītskī
Metùzalem (bibl.); **metùzalem** (čovjek u dubokoj starosti)
mětvicīn (prema mětvica)
mezalijānsa
mezânīn, -ína
mèze, mèzeta
mèzećēnje
mezèluk, mn. -cl
mèzetitī, -īm (t. bèsedíti); imperf. mèzećah; prid. trp. mèzećen
mezildžija
mezímac, -ímca, vok. mězīmče, gen. mn. mèzīmācā pored **mezimac**, -īmca, vok. -īmče, gen. mn. mèzimācā (ek.)
mezímče i **mèzīmce**, -eta; zbir. mèzimcād, -ādi (ek.)
mezòlītskī
Mezopòtāmija i **Mesopòtāmija**
mezozōik
mezòzōjskī
Meyer (Majer) 172 b
mg (skrać. za miligram)
MH (skrać. za Matica hrvatska) 147
mīcati, mīčem (t. jâhati); imperat. mīčī; pril. sad. mīčūći 50 b 4
micēlija
Mickiewicz (Mickjevič) 176; 187
Mickjevič (Mickiewicz) 176; 187
mića, gen. mn. mîćā (pokr., fitilj); **Mića**, vok. Mića (ime); **Mića**, vok. Mićo (ime) 56 a 4
Mićan 56 b
mićenica
mîćenīk, vok. -īče, mn. -īci
mîćēnje
mîćī (pokr., mâlī)
Mićić
Mićin (prema Mića); **Mićin** (prema Mića i Mićo, gen. Mića)
Mićka 179 c
Mićo, vok. Mīćo (t. ćóro) 56 a 4
Mićov (prema Mićo, gen. Mića)
Mićović i **Mićović**
Mićun, Mīćūna
Mićunović
Midhat bolje Mîthat
Midžor
mīgač, -áča
migrácija
Mihàil
Mihàilo
Mihàilović
Mihājlo
Mihájlović
Mihálović
Mihālj, -álja, vok. Mīhālju
Miháljević
Mihánović i **Mīhānović**
Mihat i **Mijat** 44 d
Mihátović i **Mihatović**
Mího, vok. Mīho (t. ćóro)
mihōjlica ne nego mìholjica
Miholja (praznik, Miholjdan, Miholje)
Mihóljac, -ljca (geogr.); Gȍrnjī Mihóljac; Dônjī Mihóljac
miholjača (voćka što dospijeva o Miholjdanu)
miholjački; gornjomiholjačkī; donjomiholjačkī
Miholjdan
Mihōlje (Miholjdan)
miholjica
miholjštāk, vok. -āče, mn. -āci
Mihovil
Mihovila
Mihòvīlka, dat. -ki
Mihovílović i **Mihòvilović**
mihrāb, -ába
Mija, vok. Mījo; **Mīja**, vok. Mīja
Mijat i **Mihat** 44 d
Mijatović i **Mijátović**
mijàukati, -čēm (t. kalàjisati); imperat. mijàući; pril. sad. mijàucūći
mījeh, lok. mijèhu, mn. mjěhovi, gen. mjehóvā i mjěhōvā, dat. mjehòvima i mjěhovima pored mijèhovi, gen. mijèhōvā, dat. mijèhovima (ijek.) 26 a; 27, 2
mijèlin, -ína (srž, moždina)
mijèlīnskī
mijèlōm, -óma (otok koštane moždine)
mijèna (ijek.)
mijèniti se, mījenīm se (ijek., t. cijèditi); imperf. mījenjāh se
mijènjati, mijenjam (ijek., t. cijèpati) 52 a 1
mījenje (prema mīti)
mijènjēnje (prema mijèniti se)
mijèsiti, mījesīm (ijek., t. cijèditi); imperf. mīješah; prid. trp. mīješen
mijèšalica (ijek.)
mijèšati, mijèšam (ijek., t. cijèpati) 26 a
mijèšenje (ijek.)
mijcšnī pored **mijèšnī** (ijek., prema mījeh)
mijèšnja (ijek., miješenje)
Miji (Milly) 169 a
Míjin (prema Míja i Míjo, gen. Míje); **Mījin** (prema Mīja)
Mījo, vok. Mījo (t. ćóro) 48 a
Míjov (prema Mijo, gen. Mija)

Mîka, dat. -ki, vok. Mîka; **Míka**, dat. Miki, vok. Mîko
mìkanovačkī
Mìkanovčanin, mn. -āni
Mikanovčanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Mikéna
Mikénjānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
mikroorganizam, -zma, gen. mn. -izāmā
mikrosōm, -óma
mîlać, mîlća, gen. mn. mîlāćā
Milanče, -eta
mìlanovačkī; gornjomìlanovačkī
Milch (Milh) 172 c
mîlče, -eta
Mìlčetić
Mîlčinović i **Milčinović**
mîlće, mîlća (milać)
mîle-lâle
milènīj, -ija i **mijènijum**
milènījskī i **mìlènijumskī**
Miler (Müller i Miller) 172 a
mileti, milîm (ek., t. zíveti); imperf. míljāh
Milh (Milch) 172 c
miliàmpēr, -éra (tisućina, hiljaditi dío ampera)
milicájac, -jca, vok. mìlicājče, gen. mn. milìcājācā
milicájčev
milìcājskī
milìcija
milìcījskī
milicionar, -ára, vok. mìlícionāru i -āre i **miliciònēr**, -éra, vok. mîlicionēru
milicionárev i **milicionárov** pored **milicionérov**
Mille 208
Milíčević i **Miličević** (prezime prema Milič; isp. Milićević)
Mîličica
Mîličić (prezime)
Miličin (prema Milica)
Mìlić (ime); **Mîlić** (prezime); Mìlić-barjàktār (bajràktār) 87 k
Milićević i **Milićević** (prezime prema Milić) 56 a 9
miligram (skrać. mg) 144 a
milijāran, -rna
milijārda, gen. mn. milijārdā i milijārdī pored **mìlijārda**, gen. mn. milijárdā i milijàrdī
milijārdēr, -éra, vok. mìlijardēru
milijārdskī
milijūn, -úna i **miliōn**, -óna
milijùnāš, -āša, vok. mîlijunāšu
milijunāšica
milijùnāškī
milijūnskī i **miliōnskī**
milijūntī i **miliōntī** pored **miliònitī**
milijùntina i **miliòntina**
miliōn, -óna i **milijūn**, -úna
miliònēr, -éra, vok. mîlionēru
miliònērka, dat. -ki, gen. mn. -kī
miliōnskī i **milijūnskī**
milìōntī i **miliònitī** pored **milijūntī**
miliòntina i **milijùntina**
militârist(a)
militarìstičkī
mîlitâristkinja
militarizácija
Mîlka, dat. -ki, vok. Mîlka 65 a 2; 70 d 2
Mîlkica 65 a 4
Mîlkičin
Mîlkin 65 a 3
Miller (Miler) 172 a
Milly (Miji) 169 a
milòbrukovic (šaljivac)
milóća
Mîlojev 10 a
milokŕvnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
milòok
Milosav i **Milòsav**
Mîlosavljev i **Mîlosavov** pored **Milòsavljev, Milòsavov**
milòsnīk, -íka, vok. mîlosnīče, mn. -íci
milosrdnīk, vok. -īče, mn. -īci
milosrđe i **mîlosrđe**
mîlōst, -osti, lok. milòsti i milosti, instr. mîlosti i mîlošću, mn. milosti, gen. milòstī i mîlostī, dat. milòstima i mîlostima
mîlostan, -sna
mîlostivōst i **milòstivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
milòzvūčan, -čna
milozvūčnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Mîltijad 155 s
Mîlūnović i **Milunović** (prezime)
Mîljacka, dat. -ki
Mîljanov 184 b
miljénac, -nca, vok. mîljēnče, gen. mn. mìljēnācā i **mîljenac**, -ênca, vok. -ênče, gen. mn. mîljenācā
mìljēnče i **mîljēnce**, -eta
mîljenīk, -íka, vok. -íče, mn. -íci i **miljènīk**, -íka, vok. mîljenīče, mn. -íci
míljēnje (prema míleti i míljeti)
miljeti, mílīm (ijek., t. živjeti); imperf. míljāh; pril. sad. milēći; prid. rad. mílio, míljela 44 g
Miljutìn 178 b
mìmičan, -čna
Mîmičin (prema Mîmica)
mìmičkī
mimikrija
mimo (prijedl., slaže se s akuzativom: mimò kuću i s genitivom: mimò kućē)
mimogrécē (pril.)

mimogrēd (pril.) 98 k
mimòhoci, mimòhodākā
mimoići i **mimòići** pored **mīmoići** i **mimòići**, mimòīdēm i mimòīdem; aor. mimoídoh, 2. i 3. mimoíđe i mimoīđe pored mimoídoh, 2. i 3. mimoide i mimoīde...; imperat. mimoíđi i mimoídī; pril. prošl. mimoišav(ši) i mimòišāv(si); prid. rad. mimoišao, -šla i mimòišao, -šla; prid. trp. mimòīđen
mimoilaziti, -īm (t. zaobilaziti)
Miñana (Minjana) 174
Minčeta (kula u Dubrovniku)
mìnduša, gen. mn. mìnđūšā
mìndušica
mineralògija
mineràloškī
Minhen (München i Mínchen) 166; 172 a; 172 c
mìnhenskī (münchenski); Minhenskī (Münchenski) sājam 167 k
mînij, -ija i **mînijum**
minijatúra
mìnijatūran, -rna
mìnījatùrist(a)
minijaturìstičkī
mînijev i **mînijumov**
mìnimàlist(a)
ministārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
ministrant, gen. mn. -nistranātā
mìnìstrantskī
minòratskī
minòrītskī
mìnuciòzan, -zna
minuciòznost, -osti, instr. -osti i -ošću
minúće (prema mínuti)
minus; mínus-pôl; mínus-vòdīč (u fizici)
Minjana (Miñana) 174
mīo, mīla i mìla; komp. milijī; mīlo za drago 71 a
mīocēn (geol.)
Mīodrāg, vok. -že
mìokardítis i **miokarditis** (med.)
mìolōgija
mìološkī
mīōm, -ōma (med.)
mìomīr (miomiris); **Mìomīr** (ime)
mìomīran, -rna
mìomirīs
mìomirīsan, -sna
Mīona (ime)
Mìonica (geogr.)
Mìoničanin, mn. -āni
Mìoničanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
mìoničkī
mìopija (kratkovidnost)
mirâcīdij, -ija i **mirâcīdijum**
mirâščija i **miraždžija**
miràščījka i **miraždžījka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
mirazača
miraždžija i **miràščija**
miraždžijka i **miràščijka**, dat. -ki, gen. mn. -kī 77 b
Mirča, Mīrče
Mīrče, -eta
Mīrčeta i **Mīrčeta**
mirījāda
mirijametar (-mētar), -tra, gen. mn. mirijametārā (-metāra) (10.000 metara)
mirkovača (vrsta grožđa)
mírkovackī
Mírkovčanin, mn. -āni
Mírkovčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
mirnóća
mirnòdobnī i **mirnodopskī**
Miroč, Miròča, vok. Míroču 52 b
miročkī
mirodija i **mirodija**
miroljùbiv
miroljùbivost, -osti, instr. -osti i -ošću
Mirosavljev v. Miroslavljev
Miroslavljev i **Miroslavov**
mirotočiv
mirotvorac, -rca, vok. mirotvōrče, gen. mn. mirotvōrācā
mirotvórnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mis (miss): za mis Batler 167 j
mîsao, mîsli, lok. mísli, instr. mîsli i mîšlju, mn. mîsli, gen. mîslī, dat. mîslima 69 c; 77 a
mîsaon 73 b
misaonost, -osti, instr. -osti i -ošću
misija, gen. mn. misījā 159 a
misījskī
misionār, -āra, vok. misionāru i -are pored **misionēr**, -éra, vok. misionēru
misionárev i **misionárov** pored **misionérov**
misionarka i **misionērka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
misionārkin i **misionērkin**
Misírac, -rca, vok. Misīrče, gen. mn. Misīrācā
misìrača (bundeva)
Misírka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Misirlija
misirnjača
Misisìpi, -ija (geogr.)
misisipskī
mislilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. mislilaca i **mîslilac**, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. mislilaca
mislilačkı i **mîslilačkī**
mislōdin (bosiljak)
mîsō ne nego mîsao
miss (mis): za miss Butler 167 j

mister: s mister Donaldom 167 j
mìsterīj, -ija i **mìstērijum**
mìsterija
misteriozan, -zna
misterioznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mìstičan, -čna
mìstičnost, -osti, instr. -osti i -ošću
mistifikácija
mistik, vok. -če, mn. -ci, gen. mīstīkā
mišćètīnka, dat. -ci, gen. mn. -kī (kruška)
mišičast (prema mišica)
mišičav (prema mišica)
mišičavōst, -osti, instr. -osti i -ošću (prema mišica)
mišīčje (prema mišica)
mišīčni (prema mišica)
mišić, mišića i **mīšić,** -ića
mišićast (prema mišić)
mišićav (prema mišić)
mišićavost, -osti, instr. -osti i -ošću (prema mišić)
mīšićje i **mišīćje** (prema mišić i mišīć)
mīšićnī i **mišićnī** (prema mišić i mišīć)
mīšījī i **mīšjī**
mīšjak
mīšjī i **mīsijī**
mīšljēnje
Mithat (musl. ime; bolje nego Mìdhat) 76, 2
mitīng, mn. -zi, gen. mitīnga 165 c
mítiti, mîtim (t. hváliti); imperf. mîćāh; prid. trp. mîćen
Mitja 178 a
mítničār, vok. -āru i -āre
mitničārev i **mítničārov**
mítničkī
mítnīk, vok. -īče, mn. -īci
mitologija
mitologijskī
mitološkī
mitoza
mitraljēskī
mitraljézac, -sca, vok. mitraljēšče, gen. mn. mitràljēzācā
mitropólija
mitropólitskī
mitrovačkī
Mitrovčanin, mn. -āni
Mitrovčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Mitrovdān, gen. Mitrovdāna i **Mitrovdān,** Mitrova dâna (dnê), lok. o Mîtrovdānu i o Mîtrovu dánu (dnê) 87 m
mitrovštāk, vok. -āče, mn. -āci (onaj koji slavi Mitrovdan)
mîtskī
mìvača, gen. mn. mìvāčā
mizantròpija
mìzdračić
mìzdrak, mn. -ci, gen. mìzdrākā
mizdràklija
mìzērija
mizérnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mìždrak ne nego mìzdrak
mj. (skrać. za mjesec, mjesto) 145 a
mjēd, mjēdi, instr. mjèdi i mjēđu (ijek.) 27; 60 b 1
mjēdan, mjēdna i mjèdna (ijek., prema mjēd)
mjēden (ijek.)
mjedènica (ijek.)
mjèdēnka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ijek., rđa na mjedi)
mjedenjača (ijek.)
mjedènjāk, -áka, mn. -áci (ijek.)
mjehòvit (ijek.)
mjèhūr (ijek.), lok. mjehúru i mjèhūru, mn. mjèhūri, gen. mjehúra i mjèhura
mjehúrak, -rka, mn. -rci, gen. mjèhūrākā (ijek.)
mjèhurast (ijek.)
mjèhurav (ijek.)
mjehùrīca (ijek.)
mjehùričārka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ijek., haluga)
mjehùričast (ijek.)
mjehùričav (ijek.)
mjehùric (ijek.)
mjehùrīna (ijek.)
mjehúritī se, mjèhūrīm se (ijek., t. jednáčiti)
mjèhūrnī (ijek.)
mjèhūrnīk, mn. -īci (ijek.)
mjèhūrnjāk, mn. -āci (ijek.)
mjèhūrskī (ijek.)
mjèmbenī (ijek., zast.; mjēničnī)
Mjendzilesje (Międzylesie) 188 e
Mjendzižec (Międzyrzec) 188 e
mjènica (ijek., bank.); bijànko-mjènica; sólo-(sôlo-)mjènica; prîma-mjènica; sekùnda-mjènica
mjēničnī (ijek.)
mjènjāč, -áča, vok. mjēnjāču (ijek.) 52
mjenjàčica (ijek.)
mjènjāčkī (ijek.)
mjènjāčnica (ijek.)
Mjenjicki (Měnický) 191
mjēra, gen. mn. mjērā (ijek.) 26 b 6; 26 b 8
mjèrāč, -áča, vok. mjèraču (ijek.)
mjeràčica (ijek.)
mjeràčina (ijek.)
mjèrāčkī (ijek.)
mjèračī (ijek.)
mjeràrina (ijek.)
mjērēnje (ijek.)
mjērica (ijek.)
mjēričica (ijek.)

mjêrilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. mjêrilācā (ijek.)
mjêrilo (ijek.)
mjêriti, -īm (ijek., t. grčiti) 26 b 6; imperf. mjêrah
mjêrka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ijek.)
mjêrkati, -ām (ijek., t. vraćati)
mjêrljiv (ijek.)
mjêrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
mjêrnī (ijek.)
mjêrnīckī (ijek.)
mjêrnīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
mjêrnīstvo (ijek.)
mjêrodāvan, -vna (ijek.)
mjerodavnost, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
mjêrōv, -ova (ijek.)
mjèrstven (ijek.)
mjèrstvo (ijek., zast.; geometrija)
mjèsaćī (ijek.)
mjêsēc (ijek.), vok. mjêsēče, lok. mjesecu i mjêsēcu, instr. mjesecom, mn. mjêsēci, gen. mjesécī i mjesécā, dat. mjesecima i mjêsecima, ak. mjêsece; **Mjêsēc** (astr., kad se misli na pratioca Zemlje kao na nebesko tijelo) 14
mjêsēc-dvâ 92 g
mjesecòslov (ijek., crkv.)
mjêsečar, vok. -aru i -āre (ijek.)
mjêsečārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
mjêsečārstvo (ijek.)
mjêsečast (ijek.)
mjêsečev i **mjèsēčev** (ijek., prema mjêsēc); **Mjêsečev** i **Mjêsēčev** (ijek., prema Mjêsēc)
mjesečić (ijek.)
mjêsečina (ijek.)
mjêsečm (ijek.)
mjesečnica (ijek.)
mjêsečničnī (ijek.)
mjêsečnīk, mn. -īci (ijek.)
mjêsečno (ijek., pril.)
mjêsečnjāk, mn. -aci (ijek.)
mjêsnī (ijek.)
mjêsnīk, vok. mjêsnīče, mn. mjêsnīci (ijek., mještanin)
mjestânce, -ánca i -ánceta, mn. mjestánca, gen. mjestáncā i mjèstānācā pored **mjêstānce**, -ānca i -ānceta, mn. mjêstānca, gen. mjêstāncā i mjêstānācā (ijek.)
mjestašce, -ášca i -ášceta, mn. mjestášca, gen. mjestáščā i mjèstāšācā pored **mjêstašce**, -ašca i -ašceta, mn. mjêstāšca, gen. mjêstašca i mjêstāšaca (ijek.)
mjêstav (ijek., 1. mjestimičan, 2. pjegav)
mjesòvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Mjestec (Městec) 191
mjêstičav (ijek., mjestav)
mjêstičavōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek., pjegavost)
mjêstimicē (ijek., pril.)
mjêstimičan, -čna (ijek.)
mjesto, gen. mn. mjêsta (ijek.); **mjesto** (ijek., prijedl.) 26 b; 27
mjêstopīs (ijek., zast.; topografija)
mjêstopīsnī (ijek.)
mjestòvina (ijek.)
mjèsāč, -áča, vok. mjêšaču (ijek.)
mješačica (ijek.)
mjêšāj, lok. mješáju i mjêšāju (ijek.)
mješaja (ijek.)
mješajica (ijek., 1. žena koja mijesi hljeb, kruh; 2. varjača, kuhača
mjèšalo, gen. mn. mjêšālā (ijek.)
mjesánac, -nca, vok. mjêšanče, gen. mn. mjêšānācā (ijek.)
mješančev (ijek.)
mješanica (ijek.)
mješanija (ijek.)
mjèšaonica i **mješaònica** (ijek.)
mjèšavina (ijek.)
mjêšavnī (ijek.)
mjèšce, -eta (ijek., dem. od mîjeh)
mjèšcić (ijek., dem. od mîjeh)
mjêščićnica (ijek., zool.)
mješètina (ijek.)
mjèšić (ijek.)
mjêšina, gen. mn. mjêšīnā (ijek.) 27, 4
mjèšinac, -īnca, gen. mn. mjêšinācā (ijek.)
mjesinār (ijek.)
mješinara (ijek., gljiva)
mješinārka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ijek.)
mjèšinast (ijek.)
mjèšinica (ijek.)
mjêška, dat. -šci, gen. mn. mjêšākā (ijek.)
mjêškati, -ām (ijek., t. vraćati)
mjêšnī (ijek., prema mîjeh) pored **mîješni**
mjêšnica, gen. mn. mjêšnicā (ijek., mješina); **mjêšnice**, mjêšnicā (mn. ž. r.; gajde)
mješovit (ijek.)
mjesòvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
mjêštanin, mn. -āni (ijek.)
mjêštānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
mješte (ijek., pokr., prijedl.)
mjezímac, -imca, vok. mjêzīmče, gen. mn. mjèzīmācā pored **mjèzimac**, -īmca, vok. -īmče, gen. mn. mjèzimācā (ijek.)
mjezímče i **mjèzīmče**, -eta (ijek.); zbir. mjèzimčād, -ādi
mjezìmica i **mjèzimica** (ijek.)
mláčan, mláčna; odr. mlāčnī

mláčênje (prema mláčiti; drugo je mlaćênje) 53
mlàcev (prema mlàdac); **mláčev** (prema mlátac)
mlâčica i **mlàčica**, gen. mn. mlâčicā
mlačina
mlačiti, mlâčīm (činiti mlakim; t. hváliti); imperf. mlačâh; pril. sad. mlačéći; prid. trp. mlâčen
mlâčnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mlaćenica
mlaćênje (prema mlátiti; drugo je mláčênje) 53
mlâd, mlâda; komp. mlâđī 61 a 3
mlàdac, mlàca, vok. mlâče, mn. mlàci, gen. mlâdācā (mladić)
mlađačan, -čna 52 a 4
mlàdačkī
mlâdenac, -ênca, vok. -enče, gen. mn. mlâdenācā
mladenački
mlâdenaštvo
mladenčev
mlâdenka, dat. -ki, gen. mn. -kī
mlâdenkin
mlâdenovačkī
Mladenóvčanin, mn. -ani
Mladenóvčanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
mladičica
mlâdičin (prema mlàdica); **mlâdičin** (prema mlâdica)
mlâdić, -ića, vok. jedn. mlâdiću, vok. mn. mlâdići
mladićak, -ćka, vok. mlâdićku, mn. mladićci, gen. mlàdićākā 58
mlàdićkī 84 a
mladićstvo
mlâdijenci, mlâdjenācā ne nego mlâdenci
mlàdika, dat. -ci, gen. mn. mlâdīkā (mlàdica)
mlâditi, mlâdīm (t. hváliti); imperf. mlâđāh; prid. trp. mlâđen
mlâdjenac, mlâdijenca ne nego mlâdenac
mlâdo (pril.); komp. mlâđē i mlâđe
mlâdōjkin
mladòlikōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mlâdōst, mlâdosti, lok. mladósti i mlâdosti, instr. mlâdosti i mlâdošću, mn. mlâdosti, gen. mladóstī i mlâdostī, dat. mladóstima i mlâdostima
mladotùrčin, mn. mladòtūrci, gen. mladòturākā, dat. mladòtūrcima, ak. mladòtūrke
mladovjenčânik, -ika, vok. mlâdovjenčaníče, mn. -ici (ijek.)
mladúnac, -nca, vok. mlâdūnče, gen. mn. mlàdūnācā
mladúnče, -eta; zbir. mlàdunčād, -ādi
mladùnčić
mlâđ, lok. mlâđu, mn. mlâđevi, gen. mlađévā i mlâđēvā (mlad mjesec, mlad vinograd i dr.)
mlâđa (trava); **Mlâđa**, vok. Mlâđo (ime)
mlađahan, -hna
mlađahnost, -osti, instr. -osti i -ošću
mlâđak, mn. -āci (mlađ); **mlâđak**, mláćka (mlâđa)
mlâđan
mlâđanićan, -ćna
mlađarija
mlâđen v. mlâđan
mlâđēnje
mladèsina
mlâđī (komp. od mlâd)
mlâk, mlâka; komp. mlâčī
mlakàjica (mlako vrijeme)
mlâko (pril.); komp. mlâčē i mlâče
mlakòća
mlâkost, -osti, instr. -osti i -ošću
mlâtac, mláca, vok. mlâče, mn. mláci, gen. mlâtācā
mlàtić
mlàtilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. mlàtilācā
mlâtiti, mlâtīm (t. hváliti); imperf. mlâćāh; prid. trp. mlaćen 54 b 4
mlažnjâk, -áka, mn. -áci (avion na mlāznī pogon)
Mlèci, Mlétākā, dat. Mlècima, ak. Mlétke i **Mlêci**, Mlétākā, dat. Mlêcima, ak. Mlétke (Venecija) 166
mlêč, mlêča (ek.), lok. mléču, mn. mléčevi (1. sok nalik na mlijeko, 2. riba, 3. bot. i dr.); **mlêč**, mlêči (ek.), lok. mléči, mn. mlêči, gen. mléčī, dat. mléčima (1. bot., mlječika; 2. mlječno jelo)
mléča (ek., bot.)
mléčac, -čca, gen. mn. mlêčācā (ek.)
mléčak, -čka, mn. -čci, gen. mlêčākā (ek., bot.)
mlêčan, -čna (ek., koji ima mlijeka); **mlêčan**, -čna (ek., koji je od mlijeka)
Mlèčanin, mn. Mlèčani, gen. Mlêčānā (prema Mlèci); Andrija Mlèčanin (hist.)
Mlèčanka, dat. -ki, gen. mn. -kī (prema Mlèci)
mlèčār, -āra, vok. mlêčāru i -āre (ek.)
mlečárev i **mlečárov** (ek.)
mlêčast (ek.)
mléčer (ek.)
mlèčevina (ek.)
mlèčica, gen. mn. mlêčicā (ek.)
Mlèčić, gen. mn. Mlêčićā (Mlečanin)
mlèčika, dat. -ci, gen. mn. mlêčikā (ek., bot.)
mlèčikār (ek.)

mlèčina, gen. mn. mlēčīna (ek.)
mléčiti, mlēčīm (ek., t. hvàliti); imperf. mlēčāh; prid. trp. mlēčen
mlečka, dat. -ki, gen. mn. mlēčākā (ek.)
mlécnica (ek., bot.)
mlēčnīk, mn. -īci (ek., bot.)
mlécnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
mlečnjak, mn. -āci (ek.)
mlēčak, -ćka, -ćko (slab)
Mlēćanin, mn. -ani (čovjek iz Mleta; drugo je Mlèčanin i Mljećanin)
mlèkača, gen. mn. mlēkācā (ek., bot.)
mlekadžija (ek.)
mlēkadžijin (ek.)
mlēkadžijskī (ek.)
mlēkadžīnica (ek.)
mlèkār, -ára, vok. mlēkāru i -are, instr. -árom i -árem (ek.) 25
mlèkara, gen. mn. mlēkārā (ek.)
mlekárev i **mlekárov** (ek.)
mlekàrica (ek.)
mlekàričin (ek.)
mlèkārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
mlèkārna ne nego mlèkara, mlèkārnica
mlèkārnica (ek.)
mlèkārnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
mlèkārskī (ek.)
mlekárstvo, gen. mn. mlèkārstāvā (ek.)
mlćko (ek.) 25
mlēkotōk (ek.)
mlèkulja, gen. mn. mlēkūljā (ek.)
mlésce, mlēšca i mlēšceta (ek.)
Mlēt, Mlēta (drugo je Mljēt)
mlètačkī (prema Mlèči)
mlěti (ek.), mēljēm, -ēš . . ., 3. mn. mēljū; imperf. mēljāh, -āše . . .; aor. mlēh, 2. i 3. mlē, mn. mlēsmo . . .; imperat. mèlji; pril. sad. mēljūći; pril. prošl. (sà)mlēv(ši); prid. rad. mlēo, mlēla; prid. trp. mlèven, -ènа
mlèvēnje (ek.)
mlijec, mlijeca (ijek.), lok. mliječu, mn. mliječevi (1. sok nalik na mlijeko, 2. riba, 3. bot. i dr.); **mliječ,** mlìječi (ijek.), lok. mlijèči, mn. mliječi, gen. mlijèčī, dat. mlijèčima (1. bot., mljećika, 2. mlječno jelo)
mlijèča (ijek., bot.)
mlijècac, -čca, gen. mn. mliječācā (ijek.)
mliječak, -čka, mn. -čci, gen. mlijecākā (ijek.)
mliječan, -čna (ijek., koji ima mlijeka, npr. mlìječnā krāva; isp. mljećan); komp. mljećnijī
mlijèčer (ijek.)
mlijèčiti, mlijećīm (ijek., t. cijèditi); imperf. mlijećāh; prid. trp. mlijećen
mliječka, dat. -ki, gen. mn. mlijećākā (ijek.)
mlijèčnica (ijek., bot.)
mliječnīk, mn. -īci (ijek.)
mlijèčnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
mliječnjāk, mn. -āci (ijek.)
mlijèko (ijek.) 25
mlijèkoša (ijek.) 9 b
mlijèšce, mlijèšca i mlijèšceta (ijek., dem. od mlijèko)
mlinārev i **mlinārov**
mlinàričin i **mlinaričin**
mlinić
mlitavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. mlitavaca
mlitavitī, -īm (t. nādničiti) i **mlitaviti,** mlitavīm (t. jednāčiti)
mlitavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mlīti ne nego mnīti
mlīvo
mlōgī ne nego mnōgī
mlōhav
mlòhavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. mlòhavācā
mlōhavica
mlōhaviti, -īm (t. nādničiti) i **mloháviti,** mlòhāvīm (t. jednāciti)
mlòhavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mljackati, -ām (mljaskati; t. vrāćati)
mljàskati, mljāskām (t. vrāćati) i mljāšćem (t. jāhati); imperat. mljāskāj i mljāšći; prid. sad. mljāskajući i mljāšćućī
mljèčan, -čna (ijek., koji je od mlijeka; isp. mlijećan)
mljèčār, -ára, vok. mljèčāru i -āre (ijek.)
mlječárev i **mlječárov** (ijek.)
mlječárica (ijek.)
mljecàričin (ijek.)
mljèčast (ijek.)
mljèčevina (ijek.)
mljèčica, gen. mn. mljèčīcā (ijek.)
mljèčika, dat. -ci, gen. mn. mljèčikā (ijek., bot.)
mljèčikār (ijek.)
mljèčina, gen. mn. mljèčīna (ijek.)
mljèčkavica
Mljēćanin, mn. -āni (čovjek s otoka Mljeta; drugo je Mlèčanin, Mlēćanin)
mljèkača, gen. mn. mljèkācā (ijek.)
mljèkadžija (ijek.)
mljèkadžijin (ijek.)
mljèkadžijskī (ijek.)
mljèkadžīnica (ijek.)
mljèkār, -ára, vok. mljèkāru i -āre (ijek.) 25
mljèkara, gen. mn. mljèkārā (ijek.)
mljekárev i **mljekárov** (ijek.)
mljekàrica (ijek.)

mljekàrīčīn (ijek.)
mljèkārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
mljèkārna ne nego mljèkara, mljèkārnica
mljèkārnica (ijek.)
mljèkārnīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
mljekárstvo, gen. mn. mljèkārstāvā (ijek.)
mljèkotōk (ijek.)
mljèkulja, gen. mn. mljèkūljā (ijek.)
mljèskati i sl. v. mljäskati, mljäckati i sl.
Mljēt, Mljēta (otok)
mljēti (ijek.), mēljēm, -ēš . . ., 3. mn. mēljū; imperf. mēljāh, -āše . . .; aor. mljèh, 2. i 3. mljè, mn. mljèsmo . . .; imperat. mèlji; pril. sad. mēljūći; pril. prošl. (sà)mljēv(ši); prid. rad. mlio, mljèla; prid. trp. mljèven, -ena
Mljētičak, -čka
mljētskī; Mljētskī kànāl
mljèvènje (ijek.)
mljèza, gen. mn. mljèzā (pokr.)
mljíckati, -ām (t. vrāćati)
mljíckav (mlohav, slab)
mm (skrać. za milimetar) **144 a**
mn. (skrać. za množina, gram.) **145 a**
mnemotehnīčkī
mnénje (ek., prema mnīti)
mnījènje ne nego mnjènje (ijek., glag. im. prema mīti)
mnīti (misliti), mnîm, mniš, mnî, mnímo, mníte, mnê; imperf. mnìdijāh, -āše . . . pored mnjāh, mnjāše . . . (pokr. mljāh); aor. mnîh, 2. i 3. mnî, mn. mnîsmo . . .; imperat. mnî; pril. sad. mnéći; prid. rad. mnìo, mnìla
MNO (skrać. za mjesni narodni odbor; piše se s padežnim nastavcima: MNO-a, mn. MNO-i)
mnogòbōstvo
mnogòbožac, -šca, vok. -šče, gen. mn. mnogòbožāca
mnogòbožačkī
mnogòcen (ek.)
mnogòcenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
mnogòcēnjenī i (ako je priloški dio naročito naglašen) **mnōgo cēnjenī** (ek.) 88 b
mnogòcījenjenī i (ako je priloški dio naročito naglašen) **mnōgo cījenjenī** (ijek.) 88 b
mnogòcjen (ijek.)
mnogòcjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
mnogočèkinjār
mnōgo čijī
mnogòčlan
mnogočèlījskī
mnōgo gde (ek.)
mnōgo gdje (ijek.)
mnogòglasnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mnogogòdišnjī
mnōgo kad
mnōgo kō (mnōgo tkō), mnōgo kòga mnōgo kòme, kòmu, mnōgo kíme
mnōgo kòjī
mnogòletan, -tna (ek.)
mnogòličan, -čna
mnogòličnost, -osti, instr. -osti i -ošću
mnogòlikōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mnogolīstan, -sna
mnogoljetan, -tna (ijek.)
mnogòljudnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mnogòok
mnogòpērka, dat. -ki, gen. mn. -kī (zool.)
mnogòplošnjāk, mn. -āci
mnōgopoštovānī i (ako je priloški dio naročito naglašen) **mnōgo poštovānī** 88 b
mnōgo pútā
mnogorèčiv (ek.)
mnogorèčīvōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
mnogorek (ek. i ijek.)
mnogorjèčiv (ijek.)
mnogorjèčivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
mnogoslòvčan
mnogosložnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mnogostranost, -osti, instr. -osti i -ošću
mnogostručan, -čna
mnogostručnost, -osti, instr. -osti i -ošću
mnogostruk 88 c
mnogostrukōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mnōgo štā, mnōgo čèga (mnogôčeg), mnōgo čèmu (mnogôčem), mnogo číme (mnogôčīm)
mnōgo tkō (mnōgo kō), mnōgo kòga, mnōgo kòme, kòmu, mnōgo kíme
mnogoùvāžen i (ako je priloški dio osobito naglašen) **mnōgo ùvāžen** 88 b
mnogòvečan, -čna (ek.)
mnogòvečnost, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
mnogòvek (ek.)
mnogòverac, -vērca, vok. -vērče, gen. mn. mnogòverācā i **mnogovérac**, -rca, vok. mnōgovērče, gen. mn. mnogōvērācā (ek.)
mnōgovēran i **mnogòveran**, -rna (ek.)
mnogòvērka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
mnogovérnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
mnogovérstvo (ek.)
mnogòvječan, -čna (ijek.)

mnogòvječnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
mnogòvjek (ijek.)
mnogòvjerac, -vjerca, vok. -vjērče, gen. mn. mnogòvjerācā i **mnogovjérac**, -rca, vok. mnōgovjerče, gen. mn. mnogòvjērācā (ijek.)
mnōgovjēran i **mnogòvjeran**, -rna (ijek.)
mnogòvjērka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
mnogovjérnost, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
mnogovjérstvo (ijek.)
mnogòvrsnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mnogòvrstan, -sna
mnogòznalac, -znalca, vok. -znalče, gen. mn. mnogòznalācā
mnogožičan, -čna
mnōštvo 84 c
množènīk, -íka, mn. -íci (mat.)
mnōžidba, gen. mn. mnōžidābā
množilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. množilacā
mnjénje (prema zast. mnīti)
MO (skraćeno za mjesni odbor; piše se s padežnim nastavcima: MO-a, mn. MO-i)
mōa, mōē, dat. mōi, instr. mōōm, mn. mōe, mōā, dat. mōama (ptica)
mobárev i **mobárov**
mobàričin (prema mobàrica)
mōbīlan, -lna
mobilizácija
mobilizácijskī
mōbilizacijōnī
mobílnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Mocart (Mozart) 172 c
móča (kruh umočen u vrelu mast); **mōča** (vlaga)
mōčalina
Mōčao (Mōčal), Močála (rijeka)
mōčar, mōčāri, lok. močári i mōčari (mokro vrijeme); **mōčār**, mōčāra (močvara)
mōčaran, -rna
močárina (augm. od mōčār)
močáti, -ām (t. čitati)
močenica (svežanj lana ili kudjelje spremljen za močenje)
mōčica (dem. od mōtka)
mōčilo, gen. mn. mōčīla; **Mòčilo** (geogr.); **Močíla**, Močíla (geogr.)
močína, gen. mn. močīna
močionica (v. močenica)
mōčiti, -īm (t. lòmiti)
mōčka, dat. -čki (mokraća)
mōčuga, dat. -zi, gen. mn. mōčūgā
močvár, močvári
močvara, gen. mn. močvárā
mōčvāran, -rna
močvarica
mōčvārnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mōć, mōći, lok. moći, instr. mōći i mōću pored mōću, mn. mōći, gen. mōćī, dat. mōćima 47 b; 55 a
mōćan, mōćna i moćna 55 a
mōći, mogu, mòžeš, mòže, mòžemo, mòžete, mōgū; imperf. mōgāh, -āše...; aor. mògoh, 2. i 3. mòže i mòže, mn. mògosmo . . . ; pril. sad. mōgūći; pril. prošl. mōgav(ši); prid. rad. mōgao, mōgla 54 c
mōćnīk, vok. mōćnīče, mn. mōćnīci
mōćnost, -osti, instr. -osti i -ošću
mōdernā (naziv pokreta) 20 c
modèrnist(a)
modernističkī
modèrnistkinja
modernizácija
mōdērnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
modifikácija
mòdiskinja 83 b
mòdistica 83 b
mòdrāk, -áka, mn. -áci (leptir)
mòdrēnje
mòdreti, -īm (ek. i ijek., postajati modar; t. želeti); imperf. mòdrāh
mòdričast
mòdričica
mòdriti, mōdrīm (činiti modrim; t. nositi)
modròok
mōdrōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mòdrūskī; gornjomòdrūskī; donjomòdrūškī
modulacija
módus vivéndi, gen. módusa vivéndi (mijenja se samo prva riječ)
mògbudēm (zast., bolje: ùzmognēm, bùdēm mōgao) 96 c
mògūć, mogúća, mogúće (1. jak, moćan, bogat; 2. koji može biti); odr. mògūći; komp. mogúćijī
mōgūćan, -ćna
mogúće (pril. prema mògūć); komp. mogùćijē
mōgūćnīk, vok. -īče, mn. -īci
mōgūćno (pril.)
mogúćnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mogúćstvo 84 a
Mòhāč, -áča
mòhāčkī; mòhāčka bitka
Mohikánac, -nca, vok. Mōhikanče, gen. mn. Mohìkānācā
Mohìkānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
mohikānskī
Mōhovo
mòhuna i sl. v. màhuna i sl.
mōj, gen. mn. mòjīh 46 h

Mójsīje
mójsijevac, -ēvca, vok. -evče, gen. mn. mójsijevācā 20 e
mójsijēvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
mójsijevskī
Mòjslav
Mòjslavljev i **Mòjslavov**
Mōka, dat. -ki (geogr.); **mōka**, dat. -ki, gen. mn. môkā (vrsta kave)
mokàsīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī (vrsta cipele)
mōkraća, gen. mn. mōkrāća
mōkraćast
mōkraćevina
mōkraćnī
mòkraćnica
mokraćōvod
mokraćōvodnī
Mōkrīce, Mōkrīcā (mn. ž. r., geogr.)
mōkričkī
mokrōća
mōl, móla, lok. mólu, mn. mólovi (muz.); môl-àkord; môl-ljēstvica; c-mol (izg. cê-môl); h-mol (izg. hâ-môl); ēs-môl; **mōl**, móla (kamena obala)
mōlba, gen. mn. mólba i mòlbī 70 d 2
Mōldavija (Mòldava)
molećiv
Molière (Molijer), gen. Molièrea (Molijera) 167 d
Molijer (Molière), Molijera (Molièrea) 167 d
Molièreov (Molijerov) 167 d
Molijerov (Molièreov) 167 d
mòlilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. mòlilācā
mòliočev
mòlitēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
mólo v. môl, móla
Móloh, vok. Môlōše (mitol.); **mōloh**, mn. mōlosi, gen. mōlōhā, dat. mōlosima (gušter)
móljac, móljca, vok. móljče, gen. mn. môljācā
móljak, móljka, vok. móljče, mn. móljci, gen. móljaka (moljac)
móljčav
móljčev
móljēnje (prema móliti)
mòmak, mòmka, vok. mōmče, mn. mòmci, mōmci i mómci, gen. momákā, vok. mòmci, mōmci i mômci
mòmačkī
mòmaštvo
mōmčād, -ādi, mn. mōmčādi, gen. mōmčādī, dat. mōmčādima i -ádma
momčādija
mòmče, -eta
momčèkanja
mōmčić
Mòmčil i **Mòmčilo**
mòmčina, gen. mn. mōmčīnā (augm. od mòmak)
mōmčiti (se), -īm (se) (t. pāmtiti); imperf. mōmčah (se)
momčuljak, -ljka, vok. mōmčūljče, mn. momčúljci, gen. mòmcūljākā
mōmen(a)t, mòmenta, gen. mn. mòmenata
mōmentālan, -lna i **mōmentan**, -a
mōmentalno i **mōmentāno**
mōnāh, monáha, vok. mōnaše, mn. mōnāsi, gen. monāhā i **mōnah**, mōnaha, vok. mōnaše, mn. mōnasi, gen. mōnāhā
monāhinja i **mōnahinja**
mōnarh, mònarha, vok. mònarše, mn. mōnarsi, gen. mōnarha, dat. mōnarsima, ak. mònarhe i **mōnārh**, monárha, vok. mōnarše, mn. monársi, gen. monárha, dat. monarsima, ak. monárhe
monàrhija; Àustro-Ūgarskā Monàrhija (hist.)
monārhījskī
monàrhist(a)
monarhističkī
monàrhistkinja
monarhofašist(a)
monarhofašističkī
mōnarškī i **mōnārškī**
mōndēnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Mōngōl, -óla, vok. Mōngōle
mongolfijéra
Mōngōlīja
Mòngōlka, dat. -ki, gen. mn. -kī
mongolōīd, -ída
mongolōīdan, -dna
mòngōlskī
mònist(a)
monìstičkī
monòftong i **mōnoftōng**, mn. -zi, gen. -ōngā
monoftongizácija
monōftonškī i **mōnoftōnškī**
monogàmija
monogàmījskī
monogàmist(a)
monogenètičkī
monogrāfija
monōkl, gen. mn. monóklā i mōnōklā
monōlog, mn. -zi
monōloškī
monōpol, monōpola i **monòpōl**, -óla
monopólac, -lca, vok. mōnopōlče, gen. mn. monòpōlācā
mōnopōlan, -lna
monopolizácija
monòpōlka, dat. -ki, gen. mn. -kī
monòpolskī i **monōpōlskī**

monosilȁbičan, -čna
monotèist(a)
monoteističkī
monotèistkinja
monotcizam, -zma
monotònija
monstruóznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mont: na Mont Blancu 167 j
montànist(a)
montanističkī
montànistkinja
monùmen(a)t, monùmenta, gen. mn. monùmenātā
mōnumentālan, -lna
monumentālnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mōps, mn. mōpsi, môpsā i mȍpsovi, mopsōvā (vrsta psa)
mòrāč, -áča (bot.)
Mòraca
Mòračanin, mn. -āni
Mòračānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
mòračkī
moràlist(a)
moralìstičkī
moràlistkinja
mōrālka, dat. -ci, gen. mn. -kī (knjiga)
moralnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
morātorīj, -ija i **morātōrijum**
Morávac, -vca, vok. Mȍrāvče, gen. mn. Mòrāvācā (Srbin iz Pomoravlja); **Mòravac**, -āvca, vok. Mȍravče, gen. mn. Mòravācā (Čeh iz Moravske)
mòravačkī (prema Mòrāvci i Mòrāvče)
Mòrāvče, Mòrāvča
mòravičkī (prema Mòravica, Mòravice)
Mòrāvka, dat. -ki, gen. mn. -kī (prema Morávac i Mòravac)
Mòrāvkinja
mòravskī; Mòravskī slîv 13 a; velikomòravskī; južnomòravskī; zapadnomòravskī; Mòravsko-vàrdārskā dolina (mòravskā i vàrdārskā) 89 a
moreplóvac, -vca, vok. mȍreplōvče, gen. mn. morèplōvācā
mòreška, dat. -šci, gen. mn. -škī (igra)
mòrfīj, -ija i **mòrfijum**
mòrfijev i **mòrfijumov**
morfînist(a)
morfinìstičkī
morfinistkinja
morfolōgija
morfološkī
morgànatskī
Mòrihovo
mōrija, gen. mn. mōrijā
mòrlāčkī
Mòrlāk, -áka, vok. Mȍrlače, mn. -áci
mòrmōnka, dat. -kī, gen. mn. -kī
mornárev i **mornárov**
mornáričkī
mornárić
Morȍvić (geogr.)
Morȍvićanin, mn. -āni
Morȍvićānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
morȍvićkī
mòruzga, dat. -zgi, gen. mn. mȍrūzgā i mòruzgī (zool.)
Mòseć; Mòseć-planîna
Moser (Mozer) 172 c
Moskovljānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
mòskovskī (prema Mòskva); **mòskovskī** (prema Mòskōv)
Mòskva 182
Mòslavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. Mòslavācā
mòslavačkī; Mòslavačkō gôrje
Mòslāvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
mòsnī (prema mȏst, npr. mȍsnā vága)
mòsnica
mȏst, mȍsta, lok. mòstu, mn. mòstovi 9 a
mòstac, mòsca i mostàca, gen. mn. mȍstācā i mostácā
Mostárac, -rca, vok. Mòstārče, gen. mn. Mòstārācā
Mòstarka, dat. -ki, gen. mn. -kī
mòstić, mòstića i **mòstīć**, -ića (dem. od mȏst)
mostíćak, -ćka, mn. -ćci, gen. mòstīćākā (dem. od mòstić i mòstīć)
mòstiti, -īm (praviti most; t. lòmiti); imperf. mòšćāh; prid. trp. mȍšćen
mosùrīć
mȍščić (dem. od mȍzak)
Mošćènice, Mošćènīcā
mošćènički
mȍšćenje (prema mòstiti)
mȍšnjičnī (prema mȍšnjica)
moštànica (brvno); **Moštànica** (geogr.)
moštànički
mȍšti, mȍšti, dat. mȍštima, ak. mȍšti (crkv. pravosl.)
mòtač, -áča, vok. mòtāču
motáčica
Mòtajica (geogr.)
mòtajičkī (prema Mòtajica)
mòtičica
mòtičina
mòtičīšte
mòtičnī
mòtika, dat. -ci, gen. mn. mȍtikā
motīvácija
mȍtka, dat. mȍtki, gen. mn. mȍtākā i mȍtkī 66 c
mȍtkica (močica)
motocikl, gen. mn. motòcikālā i motocíkla
motociklist(a)

motociklističkī
motociklistkinja
motòrist(a)
motòristica i **motòristkinja**
motorističkī
motorizácija
motòvilac, -ílca
motòvioce, -oca i -oceta, mn. motòvioca, gen. motòvilācā
Motovúnjānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
mòtrilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. mòtrilācā
mount: sa Mount Mac Kinleya 167 j
mozàičkī
mozàik, mn. -ici 155 e
mȍzak, mȍzga, vok. mȍzgu, lok. mòzgu, mn. mȍzgovi
Mȍzart (Mocart) 172 c
Mozer (Moser) 172 c
mòzgača, gen. mn. mȍzgāčā
mozòljić
mozùljicav (prema mozùljica)
mȍžda (pril.) 100 a
mȍždan, -a, -o (prema mȍzak)
mȍždani, mȍždanā (mozak)
moždánica
moždánični
mȍždina, gen. mn. mȍždīna
mȍžditi, -īm (t. lòmiti); imperf. mȍžđah; prid. trp. mȍžđen
mȍžđenje
mȍžebiti (pril., možda; drugo je: može biti da...)
m. p. (skrać. za lat. manu propria — vlastitom rukom) 143 b
M. P. (skrać. za mjesto pečata, u prijepisima službenih spisa) 143 c
m. r. (skrać. za muški rod) 143 a
mrāčāj (ptica i dr.); **Mrāčāj** (geogr.)
mráčak, -čka, mn. -čci, gen. mráčakā
mráčan, mráčna; odr. mráčnī
mráčiti, mráčīm (t. hváliti)
mráčnica
mráčno (pril. prema mráčan)
mráčnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mráčnjača, gen. mn. mráčnjačā
mráčnjačkī (prema mráčnjāk) i **mráčnjačkī** (prema mráčnjāk)
mráčnjāk, vok. -āče, mn. -āci i **mráčnjak**, vok. -āče, mn. -āci
mráčnjāštvo i **mráčnjaštvo**
mrákača, gen. mn. mrákačā
mrávac, mrávca, vok. mrâvče, gen. mn. mrâvācā
mrávak, mrávka, vok. mrâvče, mn. mrávci, gen. mrâvākā
mrávič (bot.) 52 a 10
mrávić (dem. od mrâv)
mrávinjāk, mn. -āci
mrāvlji
mravòjedac, mravòjeca, gen. mn. mravòjedācā
mravolóvac, -vca, vok. mrâvolōvče, gen. mn. mravòlōvācā
mrāzovac, -ovca, vok. -ovče, gen. mn. mrāzovācā
mrāžènje (prema mrâziti)
mrča, gen. mn. mr̂čā (pokr., mirta)
mrčālj, -álja, vok. mrčalju
mrčan, mrčna i mrčna (mrk)
mrčati, mrčīm (t. čúčati); **mrčati**, -ām (tamnjeti; t. čitati)
mrčava, gen. mn. mrčāva
mr̀čela, gen. mn. mr̀čēlā
mrčina (vrsta crne ženske haljine)
mrčiti, -īm (crniti; t. grčiti)
mrčkati, -ām (t. vrāćati)
mrčo, vok. mrčo (t. ćóro)
mrći v. mr̂knuti
Mrdžep
mrđela v. mrnđela
Mrđen
Mrđenovīć i **Mrdénovīć**
mrēna, gen. mn. mrēnā (ek. i ijek.)
mrēnica (ek. i ijek.)
mrēst, mrēsti, lok. mrésti, instr. mrēsti i mrēšću (ek.)
mrèstilīšte (ek. i ijek.)
mrèstilo, gen. mn. mrēstīlā (ek. i ijek.)
mréstinjāk, mn. -āci (ek.)
mrèstīšte (ek. i ijek.)
mréstiti se, mrēstīm se (ek., t. hváliti); imperf. mrēšćah se
mrēšćēnje (ek., prema mréstiti)
mrēška, dat. -šci, gen. mn. mrēškī
mréti i **mrêti** (ek.), mrêm, mrêš, mrê, mrémo, mréte, mrû; imperf. mrâh; mrâše...; aor. mrêh, 2. i 3. mrê, mn. mrésmo i mrêsmo...; imperat. mrī; pril. sad. mrúći; prid. rad. mrȍ, mŕla
mrēža, gen. mn. mrēžā (ek. i ijek.)
mrēžast (ek. i ijek.)
mrežètina (ek. i ijek., augm. od mrēža)
mrēžica (ek. i ijek.)
mrēžiti, -īm (ek. i ijek., t. grčiti)
mrēžnī (ek. i ijek.)
mrēžnica (ek. i ijek., u oku); **Mrēžnica** (rijeka)
mrēžnjača (ek. i ijek., mrežnica)
mrežòkrilac, -ílca, gen. mn. mrežòkrilācā (ek. i ijek.)
mrežòlik (ek. i ijek.)
mrèžotina (ek. i ijek., bora)
mr̄goditi se, -īm se (t. nādničiti); imperf. mr̄gođah se pored **mr̄goditi se**, -īm se (t. bèsediti); imperf. mr̄gođāh se
mr̄gođenje i **mr̀gođēnje**

mrijest, mrijesti, lok. mrijèsti, instr. mrijesti i mrijèšću (ijek.)
mrijèstinjāk, mn. -āci (ijek.)
mrijèstiti se, mrijestīm se (ijek., t. cijediti); imperf. mrijèšćāh se
mrijèšćenje (ijek., prema mrijèstiti se)
mrijèti i **mrijeti** (ijek.), mrêm, mreš, mrê, mrémo, mréte, mrú; imperf. mrâh, mrâše...; aor. mrijeh, 2. i 3. mrije, mn. mrijesmo i mrijesmo...; imperat. mri; pril. sad. mrúći; prid. rad. mŕo, mrla
mŕkač, -āča, vok. mŕkaču
mŕkati (se), mrčèm (se) (t. vikati)
mrknuti (mrci), mrknē (t. čučnuti)
mŕkoglēda i **mrkogleda**
mrkonja i **mŕkonja** 9 b
Mŕkonjić (prezime); **Mŕkonjić-Grād** (geogr.); **mrkonjićgradskī**
Mŕkopalj, -plja
Mrkòpaljac, -āljca, vok. -aljče, gen. mn. Mrkòpaljacā
Mrkòpaljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
mrkopaljskī
mrmak, mŕmka, vok. mŕmče, mn. mŕmci, gen. mrmakā
mŕnār i sl. ne nego mórnār i sl.
mŕndžati, -ām (t. čitati)
mŕndžo, vok. mrndžo (t. ćoro)
mŕnđela, gen. mn. mŕnđela
Mrnjavčević
mŕsko (pril. prema mŕzak); komp. mŕže, mŕže i mŕskijē
mrskóća
mŕskōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mŕšavac, -āvca, vok. -avče, gen. mn. mŕšavaca
mŕšaviti, -īm (t. nādničiti) i **mršáviti**, mršávīm (t. jednačiti)
mŕšavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mŕštenje
mŕštiti, -īm (t. grčiti); imperf. mŕšćāh; prid. trp. mŕšten
mrtac, mŕca, gen. mn. mŕtācā (mrtvac)
mrtačkī (prema mrtac)
mrtvac, -àca, gen. mn. -ácā
mrtvača, gen. mn. mrtvača
mrtvačev
mrtvačina (pokr., plaća za ukop)
mrtvački
mrtvačnica
mrtvaština (daća, karmine)
mŕtvež, mŕtveža, instr. mŕtvežom
mrtvíče, -eta; zbir. mrtvíčad i mrtvíčād, -ādi
mrtvičina (crkotina)
mrtvoròđen
mrtvoròđenče i **mrtvoròđenče**, -eta; zbir. mrtvoròđenčād, -ādi
mŕtvōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mrtvòuskē (pril.)
mrtvòuzačkī (pril.)
mrtvòuzicē (pril.)
mrtvozòrac, -rca, vok. mŕtvozōrče, gen. mn. mrtvòzōrācā
mrtvòzōrnīk, vok. -īče, mn. -īci
mŕvčicē
mrvíčak, -čka, mn. -čci, gen. mŕvīčakā
mŕvičast
mŕvičica
mŕzak, mŕska i mŕska; komp. mŕžī i mŕskijī
mŕzao, mŕzli, lok. mŕzli, instr. mŕzli i mŕzlju (pokr., mraz, studen)
mŕzeti, -īm (ek., t. živeti); imperf. mŕžah; prid. trp. mŕžen
mŕziti (ijek., t. čámiti); imperf. mŕžah; prid. trp. mŕžen
mŕzjeti, -zīm (ijek., pored mŕziti; t. žívjeti); imperf. mŕžāh; prid. rad. mŕzio, mŕzjela; prid. trp. mŕžen
mŕzōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mrzovóljnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mŕženje (prema mŕzeti, mŕziti i mŕzjeti)
mŕžnjenje (prema mŕznuti se)
m. s. (skrać. za među spise, tj. ad akta) 143 a
mubareć
mubarećlèisati, -šem (čestitati praznik; t. rekapitùlisati)
mŭcavac, -āvca, vok. -avče, gen. mn. mŭcavācā
mŭcavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
múcalica
mučalo
mučaljiv
mučàljivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. mučàljivācā
mučàljivica
mučaljivost, -osti, instr. -osti i -ošću
mŭčan, mŭčna i mùčna; komp. mùčnijī
mŭčanj, mŭčnja, lok. mučnju, mn. mŭčnji, gen. mŭčānjā i mŭčnjevi, gen. mŭcnjēvā (mučnjak); **Mŭčanj**, Mučnja (planina)
múčati, mučīm (šutjeti; t. čućati; drugo je múčati)
mŭče (šutke)
mŭčenica
mŭčeničin
mŭčenīčkī
mŭčenīk, vok. -īče, mn. -īci
mŭčenīštvo
mŭčēnje (prema mŭčiti; drugo je múćenje) 53
mŭcica

mȕčilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. mȕčilācā i **mùčīlac**, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. mùčilācā
mȕčilište i **mùčīlište**
mȕčilo (obično u mn.: mȕčila, gen. mȕčīlā, dat. mȕčilima) i **mùčilo**, mn. mùčila, gen. mȕcīlā
mùcionica i **mȕcionīca** pored **mučiònica**
mȕcitelj, instr. -teljem, gen. mn. mȕčitelja i **mȕčitelj**, instr. -teljem, gen. mn. mȕčiteljā
mùciteljica i **mȕčiteljica** pored **mučitèljica**
mȕčiti, -īm (t. grčiti); imperf. mȕčah (drugo je mûćāh od mutiti); prid. trp. mȕcen (drugo je mûćen od mutiti)
mȕckati, -ām (ušutkivati; t. vrāćati; drugo je mȕćkati)
mȕckē; **mȕcki** (pril.)
mȕcnica (mučnjak)
mucnìna, gen. mn. -ìnā
mȕcno (pril.)
mȕcnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mȕcnjāk, mn. -āci
mȕć (u frazi: šȕć-mȕć)
mućak, mùćka, mn. mućci, gen. mûćākā i mućkovi, gen. mućkōvā 66 b
mućati, -ām (mȕćkati; t. vrāćati; drugo je mùćati)
mućènje (prema mutiti; drugo je mȕčenje) 53
mȕćkati, -ām (prema mutiti; t. vrāćati; drugo je mȕčkati)
mȕćnuti, -ēm (t. čȕčnuti)
mùčūrla
mùčūrlast
mùdrac, -àca, vok. mȕdrače, gen. mn. -ácā i **mȕdrāc**, -áca, vok. mȕdrāče, gen. mn. mudrácā
mudràčev i **mudračev**
mudràčina
mùdračkī i **mùdrāčkī**
mùdričina
mudròlija
mudroljúbac, -pca, vok. mȕdroljūpče, gen. mn. mudròljūbācā
mȕdrōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mudròta, gen. mn. -ótā
mudroznánac, -nca, vok. mȕdroznānče, gen. mn. mudròznānācā
mȕfte i sl. ne nego mùkte i sl.
mùftija, gen. mn. mȕftījā
mùftijin
mùha, mùhē, dat. mùhi i (rjeđe) mùsi, vok. mȕho, mn. mȕhe, gen. múhā, dat. mùhama, ak. mȕhe i **mùva**, mùvē, dat. mùvi, vok. mȕvo, mn. mȕve, gen. múvā, dat. mùvama, ak. mȕve 42; 43 a; 63 a 2; 65 a 11
muhabèdžija
muhàbet
muhabètisati, -šem (razgovarati; t. badavàdžisati)
muhàdzīr, -íra, vok. mȕhadžīre
muhadžīrskī
Muhàmed
muhamedánac, -nca, vok. mȕhamedānče, gen. mn. muhamèdānācā
muhamèdānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
muhamèdānskī
muhamedánstvo (islam)
muhàmedovac, -ōvca, vok. -ōvče, gen. mn. muhàmedovācā (pristaša Muhamedov)
muhàmedovačkī
muhàmedovskī
mȕhār i **mȕvār** (bot.)
mùhara, gen. mn. mȕhārā i **mùvara**, gen. mn. mȕvārā
muhàrdār ne nego muhùrdār
muhàreba
muhàrem (musl. prvi mjesec u godini); **Muhàrem** (ime)
mùharica i **mȕvarīca** (bot., zool.)
muhàrika i **mȕvārika**, dat. -ci (bot.)
muhārište i **muvarište**
mùhārnīk i **mȕvārnīk**, mn. -īci
mȕhati se i **mȕvati se**, -ām se (t. vrāćati)
Mȕho, vok. Mȕho (prema Muhàrem; t. ćóro)
muhòlōvka i **muvòlovka**, dat. -ci, gen. mn. muhòlovākā i muhòlōvkī, muvòlovākā i muvòlōvkī
muhòmor i **muvòmor**
mùhur, gen. mn. mȕhūrā 44 a
muhùrdār, -ára, vok. mȕhurdāre
muhurlèisati, -šem (pečatiti, žigosati; t. badavàdžisati)
muhùrli (prid. indekl., pečatni)
mùhur-sahìbija
Mùjaga, dat. -gi 87 1
mujírati, mùjīrām (smekšavati, smekšati; t. venčávati)
mùkāč, -ača, vok. mȕkāču
mukàjet (u frazi: ni mukàjet)
múkati, mȕčēm (t. víkati)
múklōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mukòtrpnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mȕktadžija
mȕla, gen. mn. mȕlā (zool.); **mùla**, gen. mn. mùlā (tur., učenjak, sudac); **Mùla Hàsan**; **Mùla Jùsuf**
múlac, mùlca, vok. mȕlče, gen. mn. mûlācā
mùlatskī (prema mùlat)
mùlčić
mȕlešce, mȕlešca i mȕlešceta
mȕličin (prema mȕlica)

mùlić (dem. od mȕo)
mulìnē, -èa (konac)
Mȕller (Miler) 172 a
multiplīkácija
mùljāč, -áča, vok. mȕljāču
mùljača, gen. mn. mȕljācā
muljèvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mȕmdžija, gen. mn. mȕmdžija
mȕmīja
mùmiati i **mùmljatī**, -ām (t. čitati)
mȕmps (bolest)
München (Minhen) 166; 172 a
mȕnchenskī i **mìnhenskī**; **Mȕnchenski** (Mìnhenskī) sájam 167 k
mȕngo, mȕnga (zool.), mn. (po španj.) mȕngosi, gen. mȕngōsā
mùnīcīja
munìcījskī
mȕniciōnī
munìcīpīj, -ija i **munìcīpijum**
munjèvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mȕo, múla (v. môl, móla); **Mȕo**, Mûla (geogr.)
mȕr ne nego mùhur 44 a
murdàrčina (augm. od mùrdār)
murèčef i **murèćep**
mȕrga, dat. -gi
musáfīrhana
musàka, dat. -ki, gen. mn. -ákā
mȕsavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. mȕsavācā
mȕsavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
musevèdžlja
muskètār, -ára, vok. mȕsketāru i -āre (muškètīr)
musketárev i **musketárov**
muskulòznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
muslìmānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Musòrgskī, Musòrgskōga 76, 2; 209
mùstāć, -áća i **mùstāč**, -áča (pokr., brk)
Mùstafa; Mùstafa-bȅg
Mùstafaga, dat. -gi 87 l
Mùstafagin
Mùstaj; Mùstajbeg; Mùstajbeg Lìčkī
mȕsti, múzēm, -ēš . . ., 3. mn. múzū; imperf. múzijāh i múzāh, -āše . . .; aor. mȕzoh, 2. i 3. mûze, mn. mȕzosmo . . .; imperat. múzi; pril. sad. múzūći; pril. prošl. (pò)muzāv(ši); prid. rad. mȕzao, -zla; prid. trp. mȕzen 75 d
mȕstra, gen. mn. mȕstārā
mùšebak, -pka, mn. -pci, gen. mùšebākā
mùšica, gen. mn. mȕšīcā 63 a 2
Mušickī, Mušìckōga; Lukìjān Mušìckī, gen. Lukijána Mušìckoga
mùšičav
mùšičavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mȕšjī (prema mùha)
muškādija
muškārac, -rca, vok. mȕškarče, gen. mn. mùškārācā
muškāraća
muškārački
muškárče, -eta
muškárčetov
muškárčev
muškārčić
mùškīć, -ića, vok. mùškīću
muškoća
mȕškōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mȕšmula
mušmùlaca
mùštārda
muštèrija
muštulùgdžija i **muštulùkčija**
mutābdžija
mutācija
mùtāf, -áfa (mùtāb)
mùtāp, -ápa (mùtāb)
mȕtavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. mȕtavācā
mutàvdžija (prema mùtāf)
mȕtavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mȕtež, mȕteža, instr. mȕtežom
mùtilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. mùtilācā
Mùtilić (geogr.)
mùtilićkī
mútiti, mûtīm (t. hváliti); imperf. mûćāh (drugo je múčāh od mȕčati i mȕčāh od mȕčiti); prid. trp. mûćen (drugo je mȕčen od mȕčiti)
mùtlāk, -áka, vok. mȕtlāče, mn. -áci
mutnòća, gen. mn. -óćā
mútnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mùva, mùvē, dat. mùvi, vok. mȕvo, mn. mȕve, gen. múvā, dat. mùvama, ak. mȕve i **mùha**, mùhē, dat. mùhi i (rjeđe) mùsi, vok. mȕho, mn. mȕhe, gen. múhā, dat. mùhama, ak. mȕhe 42, 43 a, 63 a 2, 65 a 11
mȕvār i **mùhār** (bot.)
mùvara, gen. mn. mȕvārā i **mùhara**, gen. mn. mûhārā
mȕvarica i **mȕharica** (bot., zool.)
muvàrika i **muhàrika**, dat. -ci (bot.)
muvàrīšte i **muhàrīšte**
mùvārnīk i **mùhārnīk**, mn. -īci
mȕvati se i **mȕhati se**, -ām se (t. vrȁćati)
mȕvljī
muvòlōvka i **muhòlōvka**, dat. -ci, gen. mn. muvòlovākā i muvòlōvkī, muhòlovākā i muhòlōvkī
muvòmor i **muhòmor**
mȕza 155 j
múzac, músca, vok. mùšče, gen. mn. mûzācā (onaj koji muze)

Muzàgēt, -éta, vok. Mȕzagēte
mùzēj, -éja, instr. -éjem 156 f
mȕzēnje i **mùzēnje** (prema mȕsti)
muzeòlog, mn. -zi
muzeològija
mȕzgavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
mȕzgoč (zool., mȕzgavac)
mùzičār, vok. -āru i -āre
mùzičārev i **mùzičārov**
mùzičārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
mùzičārkin
mùzičārskī
mùzičkī
muzikālije, muzikalīja
muzikálnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
muzikantskī
muzikolog, mn. -zi
muzikològija
muzikološkī
muzùvijer, -ijèra, vok. mȕzuvijeru (pokr., opadač, klevetnik); Pero Muzùvijer
mùžača, gen. mn. mȕžāča (pokr., seljakinja)
mùžačkī (prema mȕžača)
mȕžēvnōst i **muzévnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
mȕzicin (prema mȕzica)
mùžić, mȕžića i **mùžīć**, mužića
mùzjāckī i **mȕzjāckī**
mȕžjak, -áka, vok. mȕžjače, mn. -áci i **mȕžjāk**, mȕžjāka, vok. -āče, mn. -āci

N

n s tačkom (n.) skrać. za nominativ i za neutrum 143 b
nabáciti, nàbācīm (t. dodéliti); prid. trp. nàbačen
nabàdāč, -áča, vok. nàbadaču
nabádāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
nabahívati, nabàhujēm (t. deverívati)
nàbahnuti, -ēm (t. pòčinuti)
nàbajati, nàbajēm (t. òbrijati); imperat. nàbāj
nabàška i **nàbaška**
nàbāvka, dat. -ci, gen. mn. nàbāvkī i nàbavākā i **nabavka**, dat. -ci, gen. mn. nàbavkī i nàbavākā
nabavljāč, -áča, vok. nàbavljāču
nabavljačica
nabàvljāckī
nàbdeti se, nàbdīm se (ek., t. pròbdeti)
nàbdjeti se, nàbdīm se (ijek., t. pròbdjeti)
nabéditi, nàbēdīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. nàbēđen
nabeđívati, nabèđujēm (ek., t. deverívati)
nàbēl, nàbēla i **nábel**, nábela (ek., bjelkast)
nabéleti se, -īm se (ek., t. uštédeti)
nabéliti, nàbēlīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. nàbēljen
nabèsediti se, -īm se (ek., t. zašèćeriti)
nabèsjediti se, -īm se (ijek., t. zašèćeriti)
nabèsneti se, nabèsnīm se (ek., t. dolèteti)
nabèžati se, nabèžīm se (ek., t. dotrčati)
nabijāč, -áča, vok. nàbijāču
nabijača
nabijàčica
nabijèditi, nàbijedīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. nàbijeđen
nàbijel, nàbijela i **nábjel**, nábjela (ijek., bjelkast)
nabijèliti, nàbijelīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. nàbijeljen
nabijèljeti se, -līm se (ijek., t. poblijèdjeti)
nabirāčiti, nabirāčīm (napabirčiti; t. obavéstiti)
nabírati, nàbīrām (t. venčávati) pored **nàbirati**, nàbirēm (t. prèzirati)
nàbiti, nàbijēm (t. ìzbiti)
nabjeđívati, nabjèđujēm (ijek., t. deverívati)
nabjèsnjeti se, nabjèsnīm se (ijek., t. dolètjeti)
nabjèžati se, nabjèžīm se (ijek., t. dotrčati)
nablebètati se, -blèbećēm se (t. izblebètati)
nàblēđ, nàblēda i **nábleđ**, nábleda (ek.)
nàblijed, nàblijeda i **nábljed**, nábljeda (ijek.)
nàblīzu 98 g
nabòčiti se, nàbočīm se (t. natòčiti)
nábōjnjaca
nàboljē i **nábolje** (pril.) 98 g
náborak, -ōrka, mn. -ōrci, gen. nàborākā
nàboricē (pril.)
nábožnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nàbrānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nàbrati, nàberēm i **nabèrēm** (t. ìzbrati)

nabŕčatI, -īm (nagaziti, naletjeti; t. zazvúčati)
nàbrcica (nasrtljivac)
nabrčiti, nàbrcīm (t. dodéliti)
nàbrcko, nàbrčka (nabrčica), mn. nàbrčci, gen. nàbrčākā
nàbrecitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nabréći i nàbrēći v. nabréknuti
nabrèđati, -ām (t. dokònčati)
nabréklōst i nàbrēklōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nabreknúće
nabréknuti (nabréći i nàbrēći), nàbrēknēm (t. škrgútnuti); aor. još i: nabrékoh, 2. i 3. nabréče i nàbrēče, mn. nabrékosmo . . . ; pril. prošl. i: nabrékav(ši) i nàbrēkāv(ši); prid. rad. i: nàbrēkao, nabrékla i nàbrēkla
nàbrijati se, nàbrijēm se (t. òbrijati); imperat. nàbrīj se
nabròjati, nabròjīm (t. dotŕčati); imperat. nàbroj; prid. trp. nàbrojan
nabrojiti, nàbrojīm (t. natòčiti); imperat. nàbrōj; prid. trp. nàbrojen
nàbrstiti, -īm (potjerati brst. tj. napuniti; t. dohvatiti); **nabŕstiti se**, nàbrstīm se (nasititi se bršćenjem, npr. koza; t. dodéliti)
nàbrzo (pril.)
nabúćiti se, nàbūćīm se (t. dodéliti)
nàbuhlōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nàbuhnuti, -ēm (t. pòčinuti); prid. rad. i: nàbuhao, -hla
nabuhnjívati, nabùhnjujēm (t. deverívati)
nàbujālōst i nabùjalōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nàbusitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nacéditi, nàcēdīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. nàcēđen
naceđívati, -cèđujēm (ek., t. deverívati)
nacelívati se, nacèlīvām se (ek., t. razočárati)
nacépati, nàcēpām (ek., t. dočárati)
nacépiti, nàcēpīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. nàcēpljen
nàcepkati, -ām (ek., t. isplivati)
nacepljívati, -cèpljujēm (ek., t. deverívati)
nàceriti se, -īm se (t. dòhvatiti)
nâcija, gen. mn. nâcījā; Ujèdīnjenē nâcije (Ujèdīnjenī národi)
nacijèditi, nàcijedīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. nàcijeđen
nacijèpati, nàcijepām (ijek., t. pomijèšati)
nacijèpiti, nàcijepīm (ijek., t. dodijèliti)
naclònāl, **-āla**
nàcionalān, -lna 48 a; 155 e
naclonàlist(a)
nacionalìstičkī
nacionàlistkinja
nacionalizácija
nacionalīzam, -zma
nacionālnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
naciònālsocijàlist(a) 88 f
naciònālsocijalističkī 88 f
naciònālsocijàlistkinja
naciònalsocijalizam, -zma
nacjeđívati, -cjèđujēm (ijek., t. deverívati)
nacjelívati se, nacjèlīvām se (ijek., t. razočárati)
nàcjepkati, -ām (ijek., t. isplívati)
nacjepljívati, -cjèpljujēm (ijek., t. deverívati)
nacmákati se, nàcmākēm se (t. zavíkati)
nacŕpsti i nàcrpsti, nacŕpēm (t. iscŕpsti)
načas (pril.)
načásak (pril.)
načàstiti se, nàčastīm se (t. natòčiti); prid. trp. nàčašćen
načēčiti se, nàčēčīm se (načetiti se; t. dodéliti)
nàčekati se, -ām se (t. isplivati)
náčelan, -lna
náčelnica
náčelnicin
náčelnīčkī
náčelnīk, vok. -īče, mn. -īci
náčelnikovati, -ujēm; imperf. náčelnikovāh, -āše . . . : aor. náčelnikovah, 2. i 3. náčelnikova, mn. náčelnikovasmo . . . : imperat. náčelnikuj; pril. sad. náčelnikujūći; pril. prošl. (pro)náčelnikovāv(ši); prid. rad. náčelnikovao, -la
náčelnikovica
náčelnikovičin
náčelnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
načelo i náčelo 175
náčelstvo, gen. mn. náčelstāvā
načéstiti, nàčēstīm (t. dodéliti); prid. trp. nàčēšćen
načešćívati, nàčēšćujēm (prema načéstiti; t. deverívati)
načèšljati, nàčešljām (t. počèšljati) i načèsljām (t. dokònčati)
načétak, -tka, mn. načéci, gen. nàčētākā
nàčeti, nàčnēm (ne: nàčmēm; t. pòčēti)
nàčetiti se, -īm se (t. dohvatiti) i **načétiti se**, nàčētīm se (t. dodéliti)
nàčetōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nàčetovati se, -ujēm se (t. òbradovati)

načetvoronóžiti se, načetvorònōžīm se (pored načetvero...); aor. načetvoronóžih se, 2. i 3. načetvoronóži se, mn. načetvoronóžismo se...; imperat. načetvoronóži se; pril. prošl. načetvoronóživ(ši) se; prid. rad. načetvoronožio se, -la se; prid. trp. načetvorònōžen
nàčičkānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
načičkati, -ām (t. ìsplivati)
nàčimati, nàčimljem ne nego nàčinjati, nàčinjem
nâčin, gen. mn. nâčīnā
načiniti, nàčinīm (t. natòčiti); prid. trp. nàčinjen
nâčinskī
nàčinjati, nàčinjēm (počinjati; t. prìmicati); **načînjati**, nàčînjām (prema nàčìniti; t. venčávati)
načistac (pril.)
nàčistiti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. nàčišćen
nâčisto (pril.) 98 g; 98 j
nâčistu (pril.)
nàčitānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
načitati se, -ām se (t. dokònčati)
nàčrčkati, -am (t. ìsplivati)
načučati se, načučīm se (t. zazvúčati)
nàčuditi se, -īm se (t. dòhvatiti)
nàčukati se, -ām se (t. ìsplivati)
nàčuknuti, -ēm (načuti; t. pòčinuti)
nàčuljiti v. naćúliti
nàčupati, -ām (t. dokònčati)
nàčuti, nàčujēm (t. zàčuti)
nàčúvati, nàčūvām (t. dočárati)
nàćeflèjisati se, -šēm se (t. okalàjisati)
nàćerati ne nego nàtjerati
nàćerètati se, -ām se (t. zaračúnati)
nâći, nâđēm, nâđēš..., 3. mn. nâđū; aor. nâđoh, 2. i 3. nâđe, mn. nâđosmo...; imperat. nâđi; pril. prošl. nàšāv(ši); prid. rad. nàšao i nàšao, nàšla; prid. trp. nâđen 54 c
nàćućûriti se, nàćùćūrīm se (t. obavéstiti)
nàćuliti, nàćūlīm (t. dodéliti); prid. trp. nàćūljen
nâćvac, -àca, gen. mn. -ácā
nâćvār, vok. -āru i -āre
nâćve, nàćávā i nâćāvā, dat. nàćvama, ak. nâćve 54 a
nâćvenice, nâćvenīcā (nogari za nàćve)
nâćvice, nâćvīcā
nâćvice (mn. ž. r.), nâćvīcā
nadáći i **nàdāći**, nàdāđēm (običnije nadíći i nàdīći; t. izáći)
nadàhnitelj, instr. -teljem
nadahnúće 57
nadàhnuti, nàdahnēm, -eš..., 3. mn. nàdahnū; aor. nadàhnuh, 2. i 3. nàdahnū, mn. nadàhnusmo...; imperat. nadàhnī; pril. prošl. nadàhnūv(ši); prid. rad. nadàhnuo, -la; prid. trp. nàdahnūt
nadahnjívač, -áča, vok. nâdahnjivaču
nadahnjívati, nadàhnjujēm (t. deverívati)
nadalèče (pril., zast., nadaleko)
nadaléko i **nâdaleko** (pril.) 98 g
nâdalje i **nàdalje** (pril.)
Nadānōjla
nàdarenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nadàsve (pril.)
nadbáciti, nàdbācīm (t. dodéliti); prid. trp. nàdbāčen
nâdbiskupija
nâdbiskupījskī
nàdbiti, nâdbijēm (t. ìzbiti)
nadc... ne nego natc...
nadč... ne nego natč...
nadć... ne nego natć...
naddrûstven 80 b 2
nâdebelo (pril.)
nadéliti, nàdēlīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. nàdēljen
nàdeljati, -ām (ek., t. ìsplivati)
nadeljávati, -dèljāvām (ek., t. večerávati)
nadelíjvati, -dèljujēm (ek., t. deverívati)
nàdenuti, nàdenēm (ek., t. pòčinuti; isp. i nàdesti)
nâdesno (pril.) 98 g
nàdesti, nàdedēm i nàdenēm (ek., t. zàdesti)
nàđeti i **nàdesti** (ek.)
nâdev (ek.)
nadèvāč, -áča, vok. nâdevāču (ek.)
nâdevak, -dēvka, mn. -dēvci, gen. nâdevākā (ek.)
nadévati, nàdēvām (ek., t. venčávati)
nadèvōjčiti se, -īm se (ek., t. podèvōjčiti)
nadevòvati se, nadèvujēm se (ek., t. otputòvati)
nadglèdāč, -áča, vok. nâdgledāču
nadglédati, nàdglēdām (t. venčávati)
nadgledávati, -glèdāvām (t. večerávati)
nâdgledničin (prema nàdglednica)
nàdglednīčkī
nàdglednīk, vok. -īče, mn. -īci
Nad Gòrōm (geogr.)
nâdgrāđe i **nâdgrađe**
nàdići, nàdignēm v. nàdignuti; **nadíći** i **nàdīći**, nàdīđēm (t. izáći)
nadigāč, -áča, vok. nâdigāču

nàdignuti (nàdići), nàdignēm (t. pòčinuti); aor. još i: nàdigoh, 2. i 3. nàdiže i nādiže, mn. nàdigosmo; pril. prošl. i: nàdigāv(ši); prid. rad. i: nàdigao, -gla
nadíhati se i **nadísati se**, nàdīšem se (t. zavíkati); imperat. nadíši se
nadijèliti, nàdijelīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. nàdijeljen
nadijèvati (ijek.), nadijevām, -āš..., 3. mn. -dijèvajū; imperf. nàdijevāh, -āše...; aor. nadijèvah, 2. i 3. nadijèva i nādijeva, mn. nadijèvasmo...; imperat. nàdijevaj; pril. sad. nadijèvajūći; pril. prošl. (po)nadijèvāv(ši); prid. rad. nadijèvao, -la; prid. trp. nàdijevān
nādimak, -īmka, mn. -īmci, gen. nàdimākā
nadimati se, nàdīmām se (t. venčávati) i nàdīmljēm se (t. gonétati); imperat. nàdīmāj se i nadímlji se; pril. sad. nadímajući se i nadímljūći se
nadinaćívati, nadinàćujēm (prema nadinátiti; t. izjednačívati)
nadinátiti, -ínātīm (t. obavéstiti); prid. trp. nadinaćen
nadísati se i **nadíhati se**, nàdīšem se (t. zavíkati); imperat. nadíši se
nāditi, -īm (t. grčiti); imperf. nāđāh; prid. trp. nāđen
nadjačati, -ām (t. dokòncati) 61 b 1
nadjačávati, -jàčāvām (t. večerávati)
nàdjahati, -šem (t. dòjahati)
nadjahívati, -jàhujēm (t. deverívati)
nadjécati, -īm (t. zazvúčati)
nàdjeljati, -ām (ijek., t. ìsplivati)
nadjeljávati, -djèljāvām (ijek., t. večerávati)
nadjeljívati, -djèljujēm (ijek., t. deverívati)
nādjenuti, nàdjenēm (ijek., t. pòčinuti; isp. i nàdjesti)
nàdjesti, nàdjedēm, nàdjenem i nàdijēm (ijek., t. zàdjesti)
nàdjeti i **nàdjesti** (ijek.)
nádjev (ijek.)
nadjèvāč, -áča, vok. nādjevāču (ijek.)
nádjevak, -djēvka, mn. -djevci, gen. nádjevākā (ijek.)
nadjèvojčiti se, -īm se (ijek., t. podèvojčiti)
nadjevòvati se, nadjèvujēm se (ijek., t. otputòvati)
nadjunáčiti, -junačīm (t. obavéstiti)
nàdlakticni
nādlēčnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
nádlestvo, gen. mn. nádleštāvā
nadlétati, nàdlēćēm (ek., t. gonétati)
nadlèteti, -īm (ek., t. dolèteti)
nadlètjeti, -tīm (ijek., t. dolètjeti)
nádleznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nādliječnīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
nadlijètati, nadlijećēm (ijek., t. salijètati)
nādlugārev i **nādlugārov**
nādljudski
nādmenōst i **nàdmenōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
nadmètāč, -áča, vok. nādmetāču
nàdmetak, -tka, mn. nàdmeci, gen. nàdmetākā (gram.)
nadmètati se, nàdmećēm se (t. blebètati); imperat. nadmèći se; pril. sad nàdmećūći se
nādmōć, nādmoći
nādmoćan, -ćna
nādmoćnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nādmorski i **nādmorski** 88 a
nadnáravnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nadnèsti i **nàdnesti** ne nego nàdnēti (ek.) i nàdnijeti (ijek.)
nàdnēti, nadnèsēm (ek., t. dònēti)
nādničār, vok. -āru i -āre
nādničārev i **nādničārov**
nādničarka, dat. -ki, gen. mn. -kī
nādničarkin
nādničiti, nādničīm, -iš..., 3. mn. nādničē; imperf. nādničah, -aše...; aor. nādničih, 2. i 3. nādničī, mn. nādničismo...; imperat. nādniči; pril. sad. nādničēći; pril. prošl. (iz)nadničiv(ši); prid. rad. nādničio, -la
nādničnī
nàdnijeti, nadnèsēm (ijek., t. dònijeti)
nàdno (prijedl.)
nadnòsiti se, nàdnosīm se (t. dohòditi); imperf. nàdnošāh se
nàdočnī
nàdočnjāk, mn. -āci
nadóći i **nàdōći**, nàdōđēm, -ēš..., 3. mn. nàdōđū; aor. nadóđoh, 2. i 3. nadóđe i nādōđe, mn. nadóđosmo...; imperat. nadóđi; pril. prošl. nadòšāv(ši) i nàdošāv(ši); prid. rad. nadòšao i nàdošao, nadòšla i nàdošla
nadòdvjetnīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
nadòdvjetnīstvo, gen. mn. nadòdvjetnīštava (ijek.)
nadograđiti, nadògrādīm (t. obavéstiti); prid. trp. nadograđen
nadograđívati, -gràđujēm (t. izjednačívati)
nādohvat i **nadohvat** (prijedl.; npr. nādohvat odn. nadohvat rúkē)

nađojiti, nàdojīm (t. natòčiti); imperat. nàdōj
nadòknaditi, -īm (t. zasèćeriti); prid. trp. nadòknađen
nadoknàdivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nadoknađenje
nadoknađivati, -knàđujēm (t. izjednačívati)
nadokupljívati, -kùpljujēm (t. izjednačívati)
nadòlazak, -ska, mn. -sci, gen. nadòlazākā
nadòlaziti, -īm (t. cepidlačiti)); imperf. nadòlažāh
nädole i nàdole (ek., pril.)
nadòleti, -īm (ek., kome; odoleti, nadvladati; t. dolèteti)
nadolévati, -dolēvām (ek., bolje nadolívati; t. večerávati)
nadolijèvati, -dolijevam (ijek., pored nadolívati; t. preodijèvati)
nadoliti, nàdolijēm, -ēs..., 3. mn. nàdolijū; aor. nadòlih, 2. i 3. nädolī, mn. nadòlismo...; imperat. nadòlīj, nadòlījmo, nadòlījte; pril. prošl. nadòlīv(ši); prid. rad. nädolio, nädolīla; prid. trp. nädolīt pored nadoliven, -ènа
nadolívati, -dòlīvām (t. večerávati)
nädolje i nàdolje (ijek., pril.)
nadòljeti, -līm (ijek., kome; odoljeti, nadvladati; t. dolètjeti)
nadòmak (prijedlog, npr.: stīći nadòmak vároši) 99
nadomerávati, -mèrāvām (ek., t. obaveštávati)
nadòmeriti, -īm (ek., t. zašèćeriti)
nadòmestak, -ska, mn. -sci, gen. nadòmestākā (ek.)
nadòmestíti, -īm (ek., t. zašèćeriti); prid. trp. nadòmešten
nadoméstati, -dòmēštām (ek., t. večerávati) i **nadòmestati,** -ām (t. otpòzdravljati)
nadòmetak, -tka, mn. nadòmeci, gen. nadòmetākā
nadomètati, nadòmećēm (t. krnjaùkati); imperat. nadomèći; pril. sad. nadòmećūći
nadomjerávati, -mjèrāvām (ijek., t. obaveštávati)
nadòmjeríti, -īm (ijek., t. zašèćeriti)
nadòmjestak, -ska, mn. -sci, gen. nadòmjestākā (ijek.)
nadòmjestiti, -īm (ijek., t. zašèćeriti); prid. trp. nadòmješten
nadomjéštati, -dòmjēštām (ijek., t. večerávati) i **nadòmještati,** -ām (t. otpòzdravljati)
nadoplaćati, -dòplāćām (t. večerávati)
nadoplaćívati, -plàćujēm (t. izjednačívati)
nadoplátiti, -dòplātīm (t. obavéstiti); prid. trp. nadoplaćen
nadosáditi, -dòsādīm (prema sáditi; t. obavéstiti); prid. trp. nadòsāđen
nadosađívati, -sàđujēm (t. izjednačívati)
nadòsetan, -tna (ek.)
nadòsjetan, -tna (ijek.)
nadòšiti, nàdošijem, -ēš..., 3. mn. nàdošijū; aor. nadòših, 2. i 3. nädošī, mn. nadòšismo; imperat. nadòsīj; pril. prošl. nadòšīv(ši); prid. rad. nadòšio, -la; príd. trp. nadošíven, -ènа
nàdovēk (ek., pril.)
nàdovijek (ijek., pril.)
nadovlāčiti, -dòvlāčīm (t. obavéstiti)
nadozídati, nadòzīđēm (t. zaurlikati) i nadòzīdām (t. razočárati); imperat. nadozíđi i nadòzīdāj
nadoziđívati, -zìđujēm (t. izjednačívati)
nadrašćívati, -ràšćujem (t. deverívati)
nadràzljivost, -osti, instr. -osti i -ošću
nadrealist(a)
nadrealìstickī
nadrealìstkinja
nadréditi, nàdrēdīm (t. dodéliti); prid. trp. nàdrēđen
nadređívati, -rèđujēm (t. deverivati)
nadrémati se, nàdrēmām se (ek., t. dočárati) i nàdrēmljēm se (t. zavíkati); imperat. nàdrēmāj se i nadrémlji se
nàdrepak, -pka, mn. -pci, gen. nàdrepākā
nàdrepnjāk, mn. -āci
nàdrēti, nädrēm (ek., t. ràzdrēti)
nadŕhtati se, nàdršćēm se (t. zahùktati); imperat. nadršći se
nadrijèmati se, nàdrijemām se (ijek., t. pomijèšati) i nàdrijemljēm se (t. polijègati); imperat. nàdrijemaj se i nadrijèmlji se
nàdrijeti, nädrēm (ijek., t. ràzdrijeti)
nàdriknjiga, dat. -zi
nàdrilēčnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
nàdrilekār (ek.)
nàdrilekárstvo (ek.)
nàdrilječnīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
nàdriljekār (ijek.)
nàdriljekárstvo (ijek.)
nàdrimājstor
nàdripisār
nàdriumetnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
nàdriumjetnīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
nädrobno (pril.)
nàdršкati, -ām (nahuškati; t. isplivati)
nadrúčiti, nàdrūčīm (u gimnastici; t. dodéliti)
nadŕvati, nadrvēm (t. porvati se)

nadŕvávatl, nadŕvāvām (t. večerávati)
nadsávetnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
nadsávjetnīk, vok. -īče, mn. -ıci (ijek.)
nādsetīlan, -lna (ek.)
nādsetīlnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nādsjetīlan, -lna (ijek.)
nādsjetīlnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nadskakívati, -skàkujēm (t. deverívati)
nadskòčiti, nàdskočīm (t. natòčiti)
nàdstōjnica
nàdstōjnicin
nàdstōjnīckī
nàdstojnık, vok. -iče, mn. -īci
nàdstōjnīstvo, gen. mn. nàdstōjnīštāvā
nādstražār, vok. -āru i -are
nadstréliti, nàdstrēlīm (ek., t. dodéliti)
nadstrelívati, -strèljujēm (ek. i ijek., t. deverívati)
nādstrešnica (ek. i ijek.)
nadstrijèliti, nàdstrijelīm (ijek., t. dodijèliti)
nàdstrōplje
nàdugačko (pril.)
nādugo (pril.) 98 g
nadúhati, nàdūhām i **nadúvati**, nàdūvām (t. dočárati) i nàdūšēm (t. zavíkati): imperat. nàdūhaj, nàdūvāj i nadúši
nađuhávati, -dùhāvām i **naduvávati**, -dùvāvām (t. večerávati)
nadúhnuti, nàdūhnēm (t. škrgútnuti)
nàdunuti, -ēm (prema nàduti; t. pòčinuti; drugo je nadúnuti umjesto nadúhnuti)
nàdūrenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nadúšak (pril.)
nādūtost, -osti, instr. -osti i -ošću
nadúvati, nàdūvām i **nadúhati**, nàdūhām (t. dočárati) i nàdūšēm (t. zavíkati); imperat. nàdūvāj, nàdūhāj i nadúsi
naduvávati, -dùvāvām i **naduhávati**, -dùhāvām (t. večerávati)
naduvénac, -nca, vok. nàduvēnče, gen. mn. nadùvēnācā
nadùvenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nadvèsti se i **nàdvesti se**, nadvèdēm se (t. izvèsti, izvèdēm)
nadvèsti i **nàdvesti**, nadvèzēm (t. izvèsti, izvèzēm)
nadvésti i **nàdvesti**, nadvézēm (t. izvésti, izvézēm)
nadvíkati, nàdvīcēm (t. zavíkati)
nadvisívati (i nadvisávati, nadvišívati), nadvisujēm (t. deverívati)
nadvisávati (i nadvisívati, nadvišívati), nadvišāvām (t. večerávati)
nadvišívati (i nadvisívati, nadvišávati), nadvišujēm (t. deverívati)
nadvlačiti, nàdvlāčīm (t. jednáčiti)
nadvladávati (i nadvlađívati), nadvlàdāvām (t. večerávati)
nadvlađívati (i nadvladávati), nadvlàđujēm (t. deverívati)
nadvòditi se, nàdvodīm se (t. dohòditi)
nàdvodnī
nàdvōđe i **nàdvode** (dio broda nad vodom)
nadvòđenje i **nàdvođenje**
nādvoje (pril.); nādvoje-nātroje 98 j
nādvojvodstvo
nādvojvotkinja
nàdvōr (van, napolje)
nàdvōrnīk, vok. -īče, mn. -īci
nàdvožnjak, mn. -āci
nadvúći (se) i **nàdvūći (se)**, nadvúčēm (se) (t. dovúći)
nadzídati, nàdzīđēm (t. zavíkati) i nàdzīdam (t. venčávati); imperat. nadzídi i nàdzīdāj
nadziđívati, nadziđujēm (t. deverívati)
nadzìrāč, -áča, vok. nādzirāču
nadzìrāčica
nadzìratelj, instr. -teljem
nadzìratēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
nadzirati, nàdzirēm (t. prèzirati)
nàdzor
nádzōrnī
nádzōrnica i **nàdzornica**
nádzōrničin i **nàdzorničin**
nádzōrnīckī i **nàdzornīckī**
nádzōrnīk i **nàdzornīk**, vok. -īče, mn. -īci
nádzōrnīštvo i **nàdzornīštvo**, gen. mn. nádzōrnīstāvā i nàdzornīstāvā
nàdzreti se, nàdzrēm se (t. pròzreti)
nàdzūbnī
nàdždrēlnī (ek.)
nàdždrijelnī (ijek.)
nàdžeti i **nàdžnjeti**, nàdžanjēm i nàdžnjēm (t. pòžeti) 62 d
nàdžinjati, nàdžinjēm (t. primicati); imperat. nàdžinji
nadžíveti, -īm (ek., t. uštédeti)
nadžívjeti, -vīm (ijek., t. uštédjeti) 2; 62 d
nadzivljávati, -življāvām (t. večerávati)
nàdžnjeti v. nàdžeti
nadžnjévati, nàdžnjēvām (t. venčávati)
nàdžak, mn. -ci, gen. nàdžaka 62 b
nàdžak-bāba i **nàdžagbaba**
Nađ (Nagy) 167 f
Nađev (Nagyev) 167 f
nāđenje (prema nàditi)
nàđikati, nàđīkām (t. isplivati) i **nađíkati**, nàđīkām (t. dočárati)

nađípati se, nàđīpām se (t. dočárati)
nàdubriti, -īm (t. dòhvatiti)
nȁēro i sl. ne nego nȁhēro i sl.
nafàka, dat. -ci
nàfārbati, -ām (t. ìskārtati)
nȁfta
naftalīnac, -nca, vok. nȁftalīnče, gen. mn. naftàlīnācā
nȁften (prema nȁfta)
nâg, nága; komp. nàgijī
nagádati, nàgāđām (t. venčávati)
nâgao, nágla 71 a
nagíbati, nàgībām (t. venčávati) i nàgībljēm (t. gonétati); imperat. nàgībāj i nagíblji; pril. sad. nagíbajūći i nagíbljūći
nȁglās (pril.) 98 l; **náglas** (akcent, naglasak)
nȁglasak, -ska, mn. -sci, gen. náglasākā
naglašávati (i naglašívati), -glàšāvām (t. večerávati)
naglašívati (i naglašávati), -glȁšujēm (t. deverívati)
náglavak, -āvka, mn. -āvci, gen. náglavākā
naglàvcē
naglédati se, nàglēdām se (zavirivati; t. venčávati); **nȁgledati se**, nàgledām se (zadovoljiti se gledanjem; t. ìsplivati)
naglōdati, nàglođēm (t. zahūktati); imperat. naglòđi
náglōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nágluh, nágluha i **nȁglūh**, nȁglūha pored **nágluv**, nágluva i **nȁglūv**, nȁglūva
nágluhōst i **nȁglūhōst** pored **nágluvōst** i **nȁglūvōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
nágluv, nágluva i **nȁglūv**, nȁglūva pored **nȁgluh**, nȁgluha i **nȁglūh**, nȁglūha
nágluvōst i **nȁglūvōst** pored **nágluhōst** i **nȁglūhōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
nagnéviti se, nàgnēvīm se (ek., t. dodéliti)
nagnézditi se, nàgnēzdīm se (ek., t. dodéliti)
nagnijèzditi se, nàgnijezdīm se (ijek., t. dodijèliti)
nagnòjiti, nàgnojīm (t. natòčiti); imperat. nàgnōj
nagnúće
nȁgnūtōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nàgnjēčenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nagnjéčiti, nàgnjēčīm (t. dodéliti)
nagnjéviti se, nàgnjēvim se (ijek., t. dodéliti)
nàgnjilōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nàgnjio, -la (natruo)
nàgnjiti, nȁgnjijēm (t. sàgnjiti)
nàgodba, gen. mn. nàgodābā i nàgodbī i **nágodba**, gen. mn. nágodābā i nágodbī
nàgodbenjāčkī
nàgodbenjāk, vok. -āče, mn. -āci
nagòditi, nàgodīm (t. natòčiti); prid. trp. nàgođen
nagòjiti, nàgojīm (t. natòčiti); imperat. nàgōj
nȁgolo (pril.)
nágonīčār, vok. -āru i -āre
nágonīčārev i **nágonīčārov**
nȁgorē (pril., npr.: ìći nȁgorē — pogoršavati se); **nȁgore** (pril., npr.: ìći nȁgore — penjati se) 98 g
nagòreti, -īm (ek., t. dolèteti)
nagorévati, -gòrēvām (ek., t. večerávati)
nagorijèvati, -gòrijēvām (ijek., t. preodijèvati)
nagòrjeti, -rīm (ijek., t. dolètjeti)
nágōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nagòstiti, nàgostīm (t. natòčiti); prid. trp. nàgošćen
na gòtovs (vojn., držati pūšku na gòtovs)
nagovàrāč, -áča, vok. nȁgovarāču
nȁgovēst, nȁgovēsti, lok. nagovésti i nȁgovēsti, instr. nȁgovēsti i nȁgovēšću, gen. mn. nagovéstī i nȁgovēstī, dat. nagovéstima i nȁgovēstima (ek.)
nagovèstimicē (ek.)
nagovéstiti, -gòvēstim (ek., t. obavéstiti); prid. trp. nagòvēšten
nagovešćívati (i nagovéštati, nagoveštávati), -vèšćujēm (t. izjednačívati)
nȁgoveštāj (ek.)
nagovéštati (i nagovešćívati, nagoveštávati), -gòvēštām (ek., t. večerávati)
nagoveštávati (i nagovešćívati, nagovéštati), -vèštāvām (ek., t. obaveštávati)
nagovešténje (ek., prema nagovéstiti)
nâgovijest, nȁgovijesti, lok. nagovijèsti i nȁgovijesti, instr. nȁgovijesti i nȁgoviješću, gen. mn. nagovijèstī i nȁgovijestī, dat. nagovijèstima i nȁgovijestima (ijek.)
nagovijèstiti, -gòvijestīm (ijek., t. obavijèstiti); prid. trp. nagòviješten
nagovijèštati (i nagovješćívati, nagovještávati), -gòviještām (ijek., t. preodijèvati)
nagovjèstimicē (ijek.)
nagovješćívati (i nagovijèštati, nagovještávati), -vjèšćujēm (ijek., t. izjednačívati)
nȁgovještāj (ijek.)
nagovještávati (i nagovješćívati, nagovijèštati), -vjèštāvām (ijek., t. obaveštávati)

nagovjéšténje (ijek., prema nagovijèstiti)
nagrâđiti, nâgradīm (t. dodéliti); prid. trp. nâgrađen
nagrâđača
nagrađènīk, -íka, vok. nâgrađenīče, mn. -íci
nagrađívati, -grâđujēm (t. deverívati)
nagrâđuša
nagrâjisati, -šēm (t. ožìgosati)
nagrâktati se, nàgrakćēm se (t. zahùktati)
nagŕditi, nàgrdīm (t. dodéliti); prid. trp. nàgrđen
nágrdnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nàgrđenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nagrđívati, -grđujem (t. deverívati)
nàgrejati se, nàgrejēm se (ek., t. obrijati); imperat. nàgrēj se
nagrèpsti i **nàgrepsti,** nagrèbēm (t. ogrèpsti)
nàgrijati se, nàgrijem se (ijek., t. obrijati); imperat. nàgrīj se
nàgristi, -grízēm (t. ìzgristi)
nàgrončati se, -ām se (t. iskārtati)
nàgrtati, nàgrćēm (t. prìmicati); imperat. nàgrći; pril. sad. nàgrćūći
nâgrūbo (pril., npr. izračùnati nâgrūbo)
nagrúhati v. nagrúvati
nagrúvati, nàgrūvām (t. venčávati)
nàgubac, -pca, gen. mn. nàgubācā
nâgūsto (pril.)
Nagy (Nađ), Nagya 167 f
Nagyev (Nađev) 167 f
nàharati se, -ām se (prema hārati; pljačkati; t. isplivati)
nahàrmak (pokr., brzo)
nahèrcē (pril.)
nabéríti, nàhērīm (t. dodéliti)
nâhēro (pril.)
náhija; rûdnīčkā náhija
náhījskī
náhlađa i **nâhlada**
nahláditi se, nàhlādīm se (t. dodéliti); prid. trp. nàhlađen
nahlađívati se, -hlâđujēm se (t. deverívati)
náhoče i **nàhoče,** -eta; zbir. náhočad i nàhočād, -ādi
nahódati se, nàhōdām se (t. dočárati)
náhodīšte
nahòditi, nàhodīm (t. dohòditi)
nahođênje i **nâhođenje**
nahramljívati, -hràmljujem (t. deverívati)
náhrānče, -eta
nahrániti, nàhrānīm (t. dodéliti)
náhrānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
náhrānkinja
náhrānko
nahranjívati, -hrànjujēm (t. deverívati)
nàhrupiti, -īm (t. dòhvatiti)
nàhuckati ne nego nàuckati
nàhuditi ne nego nàuditi
nahúkati, nàhūcēm (t. zavíkati) i nàhūkām (t. dočárati); imperat. nahuči i nàhūkāj
nàhumoriti se, -īm se (t. ràskiseliti)
nàhvalicē (pril.)
nàhvalīčan, -čna
nahváliti, nàhvālīm (t. dodéliti)
nàhvatati, -ām (t. isplivati)
naíći i **nàíći,** nàíđēm (t. izáći)
naíjèditi se ne nego najéditi se
nâijest ne nego nâjēst
naílazak, -ska, mn. -sci, gen. naílazākā
nailaziti, -īm (t. cepìdlačiti); imperf. naílažāh
naimāč, -áča, vok. nâimāču
nâimati, nâimām (t. vèčerati) i nâimljēm (t. prìmicati); imperat. nâimāj i nâimlji; pril. sad. nâimajūći i nâimljūći
nâime (pril., to jest) 48 c; 98 l
nâīno (pril., drugačije)
nâiskāp (pril.) 98 k
nâīvan, -vna
naivčina
nâīvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
naívko
nâīvnīk, vok. -īče, mn. -īci
naívnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
na ízglēd i **nâ izglēd** 98 m
naizmak i **naìzmaku** (pril.)
naizmèncē (ek.)
naizmènicē (ek.)
naizmènīčan, -čna (ek.)
naizmènīčnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
naizmjènce (ijek.)
naizmjènicē (ijek.)
naizmjènīčan, -čna (ijek.)
naizmjènīčnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nâizred (pril.) 98 k
naizredicē
naizust i **nâizūst** 98 k
nâ jagmu (na jâgmu) 98 m
nâjahati, nâjašēm (t. dòjahati)
najahívati, -jàhujēm (t. deverívati)
nâjāko (pril., npr.: svézati nâjāko)
nâjamnīce, -eta (momče u najmu)
nâjamničin (prema nâjamnica)
nâjamnīčkī
nâjanmīk, vok. -īče, mn. -īci

najaùkati se, najàučēm se (t. izblebètati); imperat. najaùči se; **najaúkati se,** najàūčēm se (t. zaurlíkati); imperat. najauči se; **najaukati se,** najàučem se (t. ožìgosati); imperat. najàuči se
najavljivāč, -áča, vok. nâjavljivāču
najavljivačica
nâjbolje i **najbolje** 98 b
nâjduže i **najduže** 98 b
najedànpūt (pril.) 98 g
najedàrēd (pril.)
najédati, nàjēdām (t. venčávati)
najéditi, nàjēdīm (t. dodéliti); prid. trp. nàjeđen
nâjednāko (pril.)
nâjedno (pril.) 98 j
najèdnōc i **najèdnōć** (pril.)
najèdnōm (pril.) 98 g
nâjeznīca (osa)
nâjeznīk, vok. -īče, mn. -īci
najída (zool.)
nâjimati ne nego nàimati
nâjjačī 80 b 1
nâjjasnijī 80 b 1
nâjjednostavnijī 80 b 1
nâjjèdrijī 80 b 1
nâjjeftinijī i **nâjjevtinijī**
nâjjunàčnijī 80 b 1
nâjjužnijī 80 b 1
nâjlak (pril.; polako, polagano)
nâjlon, nâjlona i **nàjlōn,** najlóna 165 c
nâjlonka, dat. -cī i -ki, gen. mn. -kī (čarapa) 65 a 7
nâjmanjē i **nâjmanje** 98 b
nâjmeničin (prema nàjmenica)
nâjmeničkī
nàjmenīk, vok. -īče, mn. -īci
najmodávac, -vca, vok. nâjmodāvče, gen. mn. najmòdāvācā
nâjmodāvčev
najmoprímac, -mca, vok. nâjmoprīmče, gen. mn. najmòprīmācā
nâjmoprímčev
nâjpače (pril.)
nâjposle (ek.)
nâjpòslednjī i **nâjposlednjī** (ek.)
nâjposlije (ijek.)
nâjpòsljednjī i **nâjposljednjī** (ijek.)
nâjprē (ek.)
nâjprije (ijek.)
nâjprvī
nâjrâdije (ne nâjrađē)
nâjvećī
nâjvećma
nâjviše i **nâjviše** 98 b
nâjvoleti, nâjvolīm (ek.); prid. rad. nâjvoleo, nâjvolela
nâjvoljeti, nâjvolīm (ijek.); prid. rad. nâjvolio, nâjvoljela
nàkačiti, -īm (t. dòhvatiti)
nakáditi, nàkādīm (t. dodéliti); prid. trp. nàkāđen
nakadívati, -kàđujēm (t. deverívati)
nàkajati se, -jēm se (t. òbrijati); imperat. nàkāj se
nakàlamiti, -īm (t. zašèćeriti); prid. trp. nakàlamljen
nakaráditi, -kàrādīm (t. krijumčáriti); imperf. nakàrāđāh; prid. trp. nakàrāđen
nakaradívati, -ràđujēm (t. izjednačívati)
nàkaznost, -osti, instr. -osti i -ošću
nakíjati, nàkījā (snijeg; t. dočárati)
nakindúriti se, -kìnđūrīm se (t. obavéstiti)
nākiselo (pril.)
nākiselōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nākiseo, -la 88 a
nakisívati, nakìsujē (kiša; t. deverívati)
nàkititi, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. nàkićen
nâkjučē(r) (pril.)
nakjučèrašnjī
nākladnīk, vok. -īče, mn. -īci
naklátiti se, nàklātīm se (t. dodéliti); prid. trp. nàklāćen
nakléčati se, -kléčīm se (t. zazvúčati)
nàklīnčiti, -īm (t. pròbānčiti)
nāklonōst, -osti, instr. -ōsti i -ošću
nāklonjenost, -osti, instr. -osti i -ošću
nàkljunak, -ūnka, mn. -ūnci, gen. nàkljunākā (kožica na ptičjem kljunu)
nàknaditi, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. nàknađen
naknàdiv i **naknàdljiv**
naknàdivōst i **naknàdljivōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
naknàdljiv v. naknàdiv
naknađávati (i naknađívati), -knàđāvām (t. večerávati)
naknađívati (i naknađávati), -knàđujēm (t. deverívati)
nakòjeda (pokr., zanoktica)
nakokótiti se, -kòkōtīm se (t. obavéstiti); prid. trp. nakòkōćen
nàkoljačkī (prema nàkōljci)
nàkomicē (pril., okomito)
nakon (prijedl.)
nàkōnče i **nakōnče,** -eta pored **nàkōnjče** i **nákōnjče,** -eta
nákos (što se nakosi)
nākoso (pril.) 98 g
nakòstrēsenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nakostrésiti, -kòstrēšīm (ek., t. obavéstiti)

nakòstriješenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nakostrijèšiti, -kòstriješīm (ijek., t. obavijèstiti)
nakòstrūšenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nȁkosutra i **nȁksutra**
nȁkosutrašnjī i **nȁksutrašnjī**
nakòtiti, nȁkotīm (t. natočiti); príd. trp. nàkoćen
nakovȑčati i **nakovȑdžati,** -ām (t. zaračunati)
nakòvrčiti i **nakòvrdžīti,** -īm (t. zašèćeriti)
nakraj (prijedl.) 99
nakrajkuća (kome je kuća na kraju sela)
nȁkratko (pril.)
nakrétati, nàkrēćēm (t. gonétati); imperat. nakréći; pril. sad. nakréćući pored **nàkretati,** nàkrećēm (t. prìmicati); imperat. nàkreći; pril. sad. nàkrećūći
nakríciti, nakríčim (t. ishlápiti)
nakričívati, -krìčujem (t. deverívati)
nákriv, nákriva i **nȁkrīv,** nȁkrīva 88 a
nȁkrīvo (pril.) 98 g
nȁkrīž (pril., unakrst)
nakȑkače (pril., na leđima)
nakȑkačiti, -īm (t. zašèćeriti)
nakròjiti, nàkrojīm (t. natòčiti); imperat. nàkrōj
nákrst (pril., unakrst)
nȁkrūpno (pril.)
nȁksutra i **nȁkosutra**
nȁksutrašnjī i **nȁkosutrašnjī**
nakúčiti se, nàkūčīm se (t. dodéliti)
nàkuhati i **nàkuvati,** -ām (t. ìsplivati)
nȁkupac, -pca, vok. -pče, gen. mn. nàkupācā
nakúpati se, nàkūpām se (t. dočárati) i nàkūpljēm se (t. zavíkati); imperat. nàkūpāj se i nakúplji se
nakùpljāč, -áča, vok. nȁkupljāču, instr. -áčem (ne -áčom)
nàkuvati i **nàkuhati,** -ām (t. ìsplivati)
nàkvašenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nalàgāč, -áča, vok. nȁlagaču, instr. -áčem (ne -ačom)
nalagàčica
nàlāktiti, -īm (t. pròbančiti); prid. trp. nàlākćen
nalàštiti, nàlaštīm (t. natòčiti); prid. trp. nàlašten
nalàzāč, -áča, vok. nȁlazāču
nàlazak, -ska, mn. -sci, gen. nàlazākā
nàlaznik, vok. -īče, mn. -īci
nâlča (pokr., potkova)
nalèći se i **nàleći se** (nasloniti se), nàležēm se i nàlegnēm se (t. polèći); **nàleći** (ek., navaliti), nàlegnēm, -ēš..., 3. mn. nàlegnū; aor. nàlegoh, 2. i 3. nàleže i nȁleže, mn. nàlegosmo... i nàlegnuh, 2. i 3. nȁlegnū, mn. nàlegnusmo...; imperat. nàlezi i nàlegni; pril. prošl. nàlegav(ši) i nàlegnūv(ši); prid. rad. nàlegao, -gla i nàlegnuo, -la; **naléći** i **nàlēći,** naléžēm (kokoš i sl.; t. izléći)
naléćkē (pril., na leđima) 55 b; 75 f
naleđàškē
nàlēđe i **náleđe**
naleđùškē
nalégati, nàlēžēm (ek., t. gonétati); imperat. naléži; pril. sad. naléžūći
nȁlen, nȁlēna (ek.)
nȁlēp (ek.)
nalépiti, nàlēpīm (ek., t. dodéliti)
nalepljivati, -lèpljujēm (ek., t. deverívati)
nàlepnica (ek.)
nàlesti, nàlezēm (ek., naići; t. ìzlesti)
nálet
nalétati, nàlēćēm (ek., t. gonétati); imperat. naléći; pril. sad. naléćūći
nalètelica (ek.)
nalèteti, -īm (ek., t. dolèteti)
nàletica
nalètjelica (ijek.)
nalètjeti, -tīm (ijek., t. dolètjeti)
nalètljiv
nalètljivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. nalètljivācā
nalètljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nȁ leto (ek.) 98 m
nalévati, nàlēvām (ek., t. vencávati; bolje nalivati) 40
nȁlēvo (ek., pril.)
náličan, -čna
náličiti, -īm (nalikovati; t. príličiti); **nalíčiti,** nàlīčīm (namazati, npr. bojom, našminkati; t. dodéliti)
náličje
nalijègati, nàliježēm (ijek., t. salijètati); imperat. nalijèži; pril. sad. nalijèžūći
nȁlijen, nȁlijena (ijek.)
nȁlijep (ijek.)
nalijèpiti, nàlijepīm (ijek., t. dodijèliti)
nalijètati, nàlijećēm (ijek., t. salijètati)
nalijèvati, nàlijevām (ijek., pored nalívati; t. nadijèvati) 28
nȁlijevo (ijek., pril.) 98 g
nálikōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nàliti, nȁlijēm, -ēš..., 3. mn. nȁlijū; aor. nàlih, 2. i 3. nàlī, mn. nàlismo...; imperat. nàlīj; pril. prošl. nàlīv(ši); prid. rad. nȁlio, nȁlīla; prid. trp. nalìven, -èna

náliv (ek. i ijek.) 28; 40
nàlivak, -līvka, mn. -līvci, gen. nàlīvākā (ek. i ijek.)
nalívati, nàlīvām (ek. i ijek., t. venčávati) 28
nàlivnjača (ek. i ijek.)
nàlivnjāk, mn. -āci (ek. i ijek.)
náliv-pèro, gen. mn. náliv-pérā
nálog, mn. -zi
náloga, dat. -zi (mnoštvo)
nalòjiti, nàlojīm (namazati lojem; t. natòčiti); imperat. nàlōj
nalòkati se, naločēm se (t. zahùktati); imperat. nalòči se
náloznīk, vok. -ıče, mn. -īci
nàljeći i **nàljegnuti** (ijek., pokr., navaliti, navrvjeti), nàljegnēm, -ēš..., 3. mn. nàljegnu; aor. nàljegoh, 2. i 3. nàlježe i nālježe, mn. nàljegosmo... i nàljegnuh, 2. i 3. nāljegnū, mn. nàljegnusmo...; imperat. nàljezi i nàljegni; pril. prošl. nàljegāv(si) i nàljegnūv(ši); prid. rad. nàljegao, -gla i nàljegnuo, -la
naljepljívati, -ljèpljujēm (ijek., t. deverivati)
nāljepnica (ijek.)
nàljesti, nàljezēm (ijek., pokr., naići; t. ìzljesti)
nā ljeto (ijek.) 98 m
náljev, gen. mn. náljēvā (ijek., pored náliv) 28
nàljevak, -ljēvka, mn. -ljēvci, gen. nàljevākā (ijek., pored nàlivak)
nàljevnjača (ijek., pored nàlivnjača)
nàljevnjāk, mn. -āci (ijek., pored nàlivnjāk)
naljústiti, nàljūstīm (t. dodéliti); prid. trp. nàljūšten
náljut, náljuta i **nāljūt**, nāljuta
naljútiti, nàljūtīm (t. dodéliti); prid. trp. nàljūćen
Náma (skrać. za trgovačko poduzeće Narodnī magazin; izgovara se kao gotova riječ i mijenja se: gen. Námē, dat. Námi itd.) 147 c
namáći i **nāmaći**, nàmagnēm v. namàgnuti; **namáći** i **namaći**, nàmaknēm v. namàknuti
namadáriti i **namadžáriti**, -màđārīm i -màdžārīm (t. obavéstiti)
namàgarčiti, -īm (t. podèvōjčiti)
namàgnuti (namàći i nāmaći), nàmagnēm (namignuti; t. nadāhnuti); aor. još i: namàgoh, 2. i 3. namāže i nāmaže, mn. namàgosmo...; imperat. namàgni; pril. prošl. i: namàgāv(ši) i nàmagāv(ši); prid. rad. i: nàmagao, namàgla i nàmagla
nāmāh (pril., odmah)
namahívati, -màhujēm (t. deverívati)
namahnítati se, namàhnītām se (t. razočárati) i **namahnìtati se**, -ām se (t. zaračúnati)
namāhnuti, nāmāhnēm (t. škrgútnuti)
namákati, nàmāčēm (t. gonétati); imperat. namāči; pril. sad. namáčūći
namàknuti (namàći i nàmaći), nàmaknēm (t. nadahnuti); aor. još i: namàkoh, 2. i 3. namāče i nāmače, mn. namàkosmo...; pril. prošl. i: namàkāv(si) i nàmakāv(ši); prid. rad. i: nàmakao, namàkla i nāmakla
nà malo (nà malo i nà veliko) 98 h
namástiti, nàmāstīm (t. dodéliti); prid. trp. nāmašten i nàmāšćen
nàmćōr, -óra, vok. nāmćōre
namćòrčina
namćòrluk, mn. -ci
namćčiti se, nàmēčīm se (navaditi se; t. dodéliti)
namehúriti se, -mèhūrīm se (ek., t. obavéstiti)
namèksati, -ām (t. dokònčati)
nāmena i **nâmena**, gen. mn. nāmēnā i nâmēnā (ek.)
namènica (ek., prasica namijenjena za klanje)
naméniti, nàmēnīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. nàmēnjen
nāmenskī i **nâmenskī** (ek.)
naménjati se, nàmēnjām se (ek., t. dočárati)
namenjívati, -mènjujēm (ek., t. deverívati)
námer, námera, gen. mn. nāmērā (ek.)
námera, námerē, gen. mn. nāmērā i **nâmera**, nâmerē, gen. mn. nâmērā (ek.)
námeran, -rna (ek.)
namérati, nàmērām (ek., t. venčávati)
namerávati, -mèrāvām (ek., t. večerávati)
námerice (ek., pril.)
nàmeriti, -īm (ek., t. dohvatiti)
nàmerkati, -ām (ek., t. isplivati)
nāmernica (ek.)
námernīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
námernōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
namésiti, nàmēsīm (ek., t. dodéliti)
námesnī (ek., neodr. námestan, -sna)
námesnica (ek.)
námesnicin (ek.)
námesnīckī (ek.)
námesnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
námesnīstvo, gen. mn. námesnīštāvā (ek.)
nàmestiti, -īm (ek., t. dòhvatiti); prid. trp. nāmešten

nàmesto (ek., prijedl.)
naméšati, nàmešam (ek., t. dočárati)
nàmeštāj (ek.)
naméštalo (ek.)
naméštati, nàmēštām (ek., t. venčávati) pored **nàmestati,** -ām (t. večerati)
nameštènica (ek.)
namestènicin (ek.)
nameštènīckī (ek.)
nameštènīk, -ika, vok. nàmeštenīce, mn. -ící (ek.)
nàmeštenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nameštènje (ek.)
nàmetak, -tka, vok. nàmeče, mn. nàmeci, gen. nàmetākā
namètati, nàmećēm (t. blebètati)
namètljivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. namètljívācā
namètljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nàmetnīckī
nàmetnīk, vok. -īče, mn. -īci
nàmetnīštvo
nàmicati, nàmičēm (t. primicati)
namijèniti, nàmijenīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. nàmijenjen 26 a
namijènjati se, nàmijenjam se (ijek., t. pomijèšati)
namijèsiti, nàmijesīm (ijek., t. dodijèliti)
namijèšati, nàmiješam (ijek., t. pomijèšati)
Namir (Namur) 169 a
nàmīsao, nàmīsli, lok. namísli i nàmīsli, instr. nàmīsli i nàmīšlju, gen. mn. namíslī i nàmīslī, dat. namíslima i nàmīslima
namjehúriti se, -mjèhūrīm se (ijek., t. obavéstiti)
nàmjena i **nâmjena,** gen. mn. nàmjēnā i nâmjēnā (ijek.)
namjènica (ijek.)
nàmjenskī i **nàmjenskī** (ijek.)
namjenjívati, -mjènjujēm (ijek., t. deverívati)
námjer, námjera, gen. mn. námjērā (ijek.)
námjera, námjerē, gen. mn. námjera i **nâmjera,** nâmjerē, gen. mn. nâmjērā (ijek.)
námjeran, -rna (ijek.)
namjérati, nàmjērām (ijek., t. venčávati)
namjerávati, -mjèrāvām (ijek., t. večerávati)
námjericē (ijek., pril.)
nàmjeriti, -īm (ijek., t. dòhvatiti)
nàmjerkati, -ām (ijek., t. isplivati)
namjernica (ijek.)
námjernīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
námjernōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
námjesnī (ijek.)
námjesnica (ijek.)
námjesničin (ijek.)
námjesničkī (ijek.)
námjesnīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
nàmjesnīštvo, gen. mn. námjesnīštāvā (ijek.)
nàmjestiti, -īm (ijek., t. dòhvatiti); prid. trp. nàmješten 26 b 6; 54 b 4
nàmjesto (ijek., prijedl.) 99
nàmještāj (ijek.)
namjéštalo (ijek.)
namjéštati, nàmjēštām (ijek., t. venčávati) i **nàmještati,** -ām (t. večerati) 26 b 7
namještènica (ijek.)
namještènicin (ijek.)
namještènīckī (ijek.)
namještènīk, -íka, vok. nàmještenīče, mn. -íci (ijek.)
nàmještenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
namještènje (ijek.)
nàmlādo (pril.) 98 j
namlátiti, nàmlatīm (t. dodéliti); prid. trp. nàmlaćen
nàmlečak, -čka, mn. -čci, gen. nàmlečākā (ek.)
nàmleti, nàmeljēm (ek., t. sàmleti)
nàmlječak, -čka, mn. -čci, gen. nàmlječākā (ijek.)
nàmljeti, nàmeljēm (ijek., t. sàmljeti)
namočiti, nàmočīm (t. natòčiti)
nàmotak, -tka, mn. námoci, gen. námotākā
namrāčiti, nàmrāčīm (t. dodéliti)
nàmrčiti, -īm (t. dòhvatiti)
nàmreškati, -ām (ek. i ijek., t. isplivati)
nàmrgoditi se, -īm se (t. ràskiseliti); prid. trp. nàmrgođen pored **namrgoditi se,** -īm se (t. zašećeriti); prid. trp. namrgođen
nàmrgodenōst i **namrgođenōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
nàmrijeti, nàmrēm (ijek., t. ùmrijeti)
nàmrstenost, -osti, instr. -osti i -ošću
nàmrštiti se, -īm se (t. dòhvatiti); prid. trp. nàmršten
nàmrtvo (pril.) 98 j
nàmučenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nàmučiti, -īm (t. dòhvatiti)
Namur (Namir) 169 a
nàmusti, namúzēm (t. pòmusti)
nanášati, nànāšām (bolje nanositi; t. venčávati)
nándu, nándua, dat. nánduu, mn. nándui, gen. nándūā (vrsta noja)

nànegovati, -ujēm (ek., t. obradovati)
nànēti, nanèsēm (ek, t. dònēti)
nanići ne nego naići
nànijeti, nanèsēm (ijek., t. dònijeti)
nànisko (pril.) 98 g
nànizbrdo (pril.)
nànīže i **nàniže** (pril.) 98 g
nà noge! (ustaj! ustajte!)
nànovača (rakija)
nànovo (pril.) 98 j
nanùldžija
nâ nj (na njega) 91 b
nànjegovati, -ujēm (ijek., t. obradovati)
nanjíhati se, nànjīhām se (t. dočárati) i nànjīšem se (t. zavíkati); imperat. nànjīhāj se i nanjíši se
nanjíjati se ne nego nanjíhati se
nàobdān (pril., npr.: otići naobdan — istoga dana otići i vratiti se)
naòblāčenōst, -ostí, instr. -osti i -ošću
naoblačiti se, -òblāčī se (t. obavéstiti)
naoblačívati se, -blačujē se (t. izjednačívati)
nàoblaka, dat. -ci
naoblúčiti, -òblūčīm (staviti obluk; t. obavéstiti)
nàobrazba i **naòbrazba**
naòbraženōst i **naobraženōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
naobrúčati, -ām (t. zaračúnati)
naobrúčiti, -òbrūčīm (t. obavéstiti)
nàočāle, nàočālā, dat. nàočālama pored **nàočāre** i **nàočāri**, gen. nàočārā, nàočārī i naočārī, dat. samo nàočārima (mn. ž. r.)
nàočarka, dat. -kí, gen. mn. -kī
nàoči (pril.; naoko, na izgled; razl., npr., ne dolazi mi nà oči) 98 l
nàočicē (pril.)
naočiglèce (pril.)
nàočiglēd (pril.)
nàočit
naočitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nàočnīk, vok. -íče, mn. -īci
nàočnjāk, vok. -āče, mn. -āci
naodáće (pril., na prodaju)
naòdmet (pril.)
nàoklīs (pril.; bìti nàoklīs — sužavati se)
nàoko (pril.; na izgled, tobože; razl., npr., stáviti òblog nà oko) 98 l
nàokolo (prijedl. i pril.) 98 g
nàokrūg (pril., naokolo)
nà oku (držati na oku — paziti)
naopàčkē i **naopàčki** 98 g
nàopāk; komp. naopàčnijī
nàopāko (pril.); jāo i nàopāko 98 g
naopòslen (pril.; unapredak, tj. suprotno od naopako)
naopòslom (naoposlen)
nàoružānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nàosob (pril.; napose, posebno)
nàoštrenost, -ostí, instr. -osti i -ošću
nàovamo, nàovāmo i **nàovamo** (pril.)
naovrljcē i **naovrljkē** (nakrivo)
nàpabirčiti, -īm (t. pòcigančiti) i **nàpābirčiti**, -īm (t. podèvójčiti)
nàpaćenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
napádač, -áča, vok. nàpadāču, instr. -áčem (ne -āčom)
napádački
nàpakōst (pril.)
napàletkovati, -ujēm (ek., t. izdèklamovati)
napàljetkovati, -ujēm (ijek., t. izdèklamovati)
nàpamēt (naizust, npr. znati, učiti) 98 l
nàpanuti ne nego nápadnuti i nápasti
napárće (pril., nasitno)
nápasnīčkī i **nàpasnīckī**
nápasnīk i **nàpasnik**, vok. -íče, mn. -ici
nápast, nápasti, instr. nápasti i nápašću, gen. mn. napastī
nápastan i **nàpastan**, -sna
nápasti (prema pāsti, pādnem), nàpadnēm, -eš..., 3. mn. nàpadnū; aor. nàpadoh, 2. i 3. nápade i nápade, mn. nàpadosmo... pored nàpadnuh, 2. i 3. nápadnū, mn. nàpadnusmo...; imperat. nàpadni; pril. prošl. nàpadnūv(ši) i nàpāv(ši); prid. rad. nàpao, -la i nàpadnuo, -la; prid. trp. nàpadnūt; **nàpasti, napásti** i **nápāsti** (npr. stoku), napásēm (t. pòpasti, popásti i pòpāsti)
nápatiti, -īm (t. dohvatiti); prid. trp. nàpaćen
napéćatati, -ām (zast., naštampati; t. povèčerati)
napèći i **nàpeći**, napèčēm (t. opèći)
napešačiti se, -pèšācīm se (ek., t. obavéstiti)
nàpēti, nápnēm, -ēš..., 3. mn. nápnū; aor. nàpēh, 2. i 3. nápē, mn. nàpēsmo...; imperat. nàpni; pril. prošl. nàpēv(ši); prid. rad. nápeo, nápela; prid. trp. nápēt
nápētōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nápev, gen. mn. nápēvā (ek.)
nàpevati se, -ām se (ek., t. ìsplivati)
nàpēvka, dat. nàpēvci, gen. mn. nàpevākā i nàpēvākā pored nàpēvkī (ek.)
napijač, -áča, vok. nápijāču, instr. -áčem (ne -āčom)
nàpijevka, dat. nàpijevci, gen. mn. nàpjevākā i nàpijevākā pored nàpijevkī (ijek.)
nápismeno (pril.) 98 j
napitak, -tka, mn. napíci, gen. nàpītākā i **nápitak**, -tka, mn. nápici, gen. nàpitākā

nàpītōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nàpīvka, dat. nàpīvci, gen. mn. nàpivākā i nàpīvākā pored nàpīvkī (napitnica)
napješačiti se, -pjèšāčīm se (ijek., t. obavéstiti)
nàpjev, gen. mn. nápjēvā (ijek.)
nàpjevati se, -ām se (ijek., t. isplivati)
naplaćivati, -plàćujēm (t. deverívati)
nàplakati se, naplačēm se (t. dòjahati); imperat. nàplači se
náplatak, -tka, mn. náplaci, gen. náplatākā
naplátiti, nàplātīm (t. dodéliti); prid. trp. naplaćen
naplàtivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
náplavak, -āvka, mn. -āvci, gen. náplavākā
naplavljívati, -plàvljujēm (t. deverívati)
naplèniti, nàplēnīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. nàplēnjen
nàpletati, nàplecēm (t. primícati); imperat. nàpleći; pril. sad. naplecúći
nàpleti, naplévēm (ek., naplíjeviti; t. opleti)
napléviti, nàplēvīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. nàplēvljen
naplíjèniti, nàplijenīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. nàplijenjen
naplíjèviti, nàplijevīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. nàplijevljen
nàplitati i nàpletati
nàpliti (nàplaviti), nàplijēm, -ēš..., 3. mn. nàpliju; aor. nàplih, 2. i 3. nàplī, mn. nàplismo...; imperat. nàplīj, nàplijmo, nàplijte; pril. prošl. napliv(ši); prid. rad. nàplio, -la; prid. trp. nàplīt pored napliven, -ena
naplòditi, nàplodīm (t. natòčiti); prid. trp. nàploden
nàpljačkati, -ām (t. ìsplivati)
nàpljeti, naplijèvēm (ijek., naplíjeviti; t. òpljeti)
nàpō i **nàpōl** (pril.)
napòček (pril.) 98 k
nàpodnogu (pril.)
nā poglēd
napójiti, nàpojīm (t. natòčiti); imperat. nàpōj
nā poklon
nàpokōn (pril.)
nàpōl i **nàpō** (pril.); **nàpola, nàpolak, nàpole**
Napolèon, -óna, vok. Nàpoleōne; Napolèon Bonapárte i Bonàpārta; Napolèon Trēćī; **napolèon**, -óna (dukat)
napoleòndōr, -óra (dukat)
nàpolicē (napola)
nàpolicār i **nàpolicār**, vok. -āru i -āre
nàpoličārev i **nàpolicārov** pored **nàpoličārev** i **nàpolicārov**
nàpolicārka i **nàpolicārka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
nàpolicārkin i **nàpolicārkin**
nàpoličiti, -īm (t. lāstavičiti) i **nàpoličiti**, -īm (t. bèsposličiti)
napolitanka, dat. -ci i -ki, gen mn. -kī (vrsta čokolade)
nàpolje (pril., van) 98 l
nàpolju (pril., vani)
nàpomōl (pril.)
napòpasti, napòpadnēm, -eš..., 3. mn. napòpadnū; aor. napòpadoh, 2. i 3. napòpade i nàpopade, mn. napòpadosmo...; imperat. napòpadni; pril. prošl. napòpāv(ši); prid. rad. napòpao, -la; prid. trp. napòpadnūt
napopástiti, -pòpāstīm (napopasti; t. obavéstiti); prid. trp. napòpāsten
napopréčiti, -pòprēcīm (ek., t. obavéstiti)
nàpoprēko (ek., pril.)
napoprijèčiti, -pòpriječīm (ijek., t. obavijèstiti)
nàpoprijeko (ijek., pril.)
nàporēd (pril.)
nàporednōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nàporēdo (pril.) 98 g
nápornōst, -osti, instr. -osti i -ošću
napóse i **nàpōse** (pril., odvojeno, posebno) 91 c
napósledak (ek., pril.)
napósletku (ek., pril.)
napósljedak (ijek., pril.)
napósljetku (ijek., pril.)
nàpouzdāno (pril.)
napovédati, -pòvēdām (ek., t. večerávati)
napòveditі, -īm (ek., t. zašèćeriti); prid. trp. napòveđen
nàpovijed, nàpovijedi, lok. napovijèdi i nàpovijedi, instr. nàpovijedi i nàpovijeđu, gen. mn. napovijèdī i nàpovijedī, dat. napovijèdima i nàpovijedima (ijek.)
napovijèdati, -pòvijedam (ijek., t. preodijèvati)
napòvjeditі, -īm (ijek., t. zašèćeriti); prid. trp. napòvjeđen
npr. (skraćeno za na primer, na primjer)
nàpràhati, -ām (t. dokončati)
napram i **naprama** (prijedl., bolje naprema
nàprasitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nàprasnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nàprāvac (pril., pravcem, upravo)
nàprāzno (pril.) 98 j
napŕčiti se, napŕčīm se (rasrditi se; t. dodéliti; drugo je napŕćiti)

napŕćiti, nàprćīm (ispružiti usne; t. dodéliti; drugo je naprčiti se)
naprèčac (ek. i ijek., neočekivano, naprasno); **na prèčac** (ek. i ijek., prijekim putem) 98 k
naprèći i **nàprēći,** nàprēgnēm v. naprégnuti
nàprēd (ek.)
nàpredak, -tka, mn. nàpreci, gen. nàpredākā (ek. i ijek.)
napredan, -dna (ek. i ijek.)
nàprednōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
naprednjáčina (ek. i ijek., prema nàprednjāk)
naprednjáčiti, -prèdnjāčīm (ek. i ijek., t. krijumčáriti)
nàprednjāčki (ek. i ijek.)
naprednjak, vok. -āče, mn. -āci (ek. i ijek.)
nàprednjāstvo (ek. i ijek.)
nàpredovati, -ujēm (ek. i ijek., t. òdlikovati) 32 b
naprégnuti (napréći i nàprēći), nàprēgnēm (t. škrgútnuti); aor. još i: naprégoh, 2. i 3. napréže i nāprēže, mn. naprégosmo . . .; pril. prošl. i: naprégāv(ši) i nàpregāv(ši); prid. rad. i: nàprēgao, napregla i nàprēgla
nàprēgnūtōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nàprekīd i **naprékid** (ek. i ijek., pril.)
napréklop (ek., pril.)
nāprēko (ek., pril., naprečac, popreko)
naprema (prijedl.)
nàpremāse (pril., prema sebi, pred sebe, preko puta) 91 c
naprèskok (ek. i ijek., pril.)
nàprešu (pril., prebrzo)
naprètek (ek. i ijek., pril.)
nàprēti, nāprēm (ek., upreti, navaliti, prionuti; t. dòprēti)
naprètrg (ek. i ijek., ispretrgano)
nàprezdān (drugi dan)
nàprezrūku (pril.)
napríčati, nàprīčām (t. dočárati)
nàprijed (ijek.)
naprijèklop (ijek., pril.)
nāprijeko (ijek., pril.; naprečac, poprijeko)
nàprijeti, nāprēm (ijek., uprijeti, navaliti, prionuti; t. doprijeti)
na príliku
na primer (ek.) 98 m
na primjer (ijek.) 98 m
napripovédati, -pòvēdām (ek., t. porazgovárati)
napripovijèdati, -pòvijedām (ijek., t. poispresijècati)
naprosjáčiti, -pròsjāčīm (t. obavéstiti)
nāprosto (pril.) 98 g
nāprotiv (pril.)
nàprsnīk, mn. -īci (prsluk i sl.)
nàprsnuti, -ēm (t. počinuti); aor. još i: nàprskoh, 2. i 3. nàprste i nāprste, mn. nàprskosmo . . .; pril. prošl. i: nàprskāv(ši); prid. rad. l: nàprskao, -sla
naprstak, nàprska, mn. nàprsci, gen. nàprstākā 82 d
nāprste (pril., npr. bròjiti nāprste; razl., npr., pāzi im nāprste)
nápršče, -eta (dijete na prsima, dojenče, odojče); zbir. nápršcād, -ādi
napršnjāk, mn. -āci (naprstak)
nàprtiti, -īm (t. dohvatiti); prid. trp. nàprćen
nàprtnjača (torba)
nāprvo (pril., naprijed)
napúćati se, napúčam se (rasrditi se; t. dočárati)
nāpūcenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (naseljenost; drugo je nàpūćenōst)
napúćiti, napučīm (naseliti; t. dodéliti; drugo je napućíti); prid. trp. nāpūčen; komp. napučènijī; **napučiti se,** -īm se (jako se naljutiti; t. dohvatiti)
napučívati, -pučujēm (naseljivati; t. deverívati; drugo je napućívati)
nàpūćenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (nadutost; drugo je nàpūćenōst)
nàpući v. nàpuknuti
napućíti, nàpūćīm (naduti; t. dodéliti; drugo je napučiti)
napućívati, -pućujēm (1. prema napúćiti, 2. prema napútiti; t. deverívati; drugo je napučívati)
napúhati, nàpūhām i **napúvati,** nàpūvām (t. dočárati) i nàpūšēm (t. zavikati); imperat. nàpūhāj, nàpūvāj i napúši
napuhávati, -pùhāvām i **napuvávati,** -pùvāvām (i napuhívati; t. večerávati)
napuhívati (i napuhavati), -pùhujēm (t. deverívati)
napúhnuti, nàpūhnēm (t. škrgútnuti)
nàpuklōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nàpuknuti (nàpući), nàpuknēm (t. pòčinuti); aor. još i: nàpukoh, 2. i 3. nàpuče i nāpuče, mn. nàpukosmo . . .; pril. prošl. i: nàpukāv(ši); prid. rad. i: nàpukao, -kla
nàpuknūtōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Nápulj (geogr.) 166
Nápuljac, -ūljca, vok. -ūljče, gen. mn. Nápuljācā
Nápūljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
napúnjati, nàpūnjām (zast., t. venčávati; bolje napunjávati, napunjívati)

napunjávati (i napunjívati), -pùnjāvām (t. večeravati)
napunjívati (i napunjávati), -pùnjujēm (t. deverívati)
nàpupčiti, -īm (napúpiti; t. dòhvatiti)
napúpiti, -īm (pustiti pupoljke; t. ishlápiti); prid. trp. nàpūpljen
napùstiti, nàpustīm (t. natočiti); prid. trp. nàpušten
napúštati, nàpūštām (t. venčávati)
nàpuštenōst, -osti, instr. -ošću i -ošću
naputak, -tka, mn. nàpuci, gen. nàputaka
napútiti, nàpūtīm (t. dodéliti); prid. trp. nàpūćen
napúvati, nàpūvām i **napúhati**, nàpūhām (t. dočárati)
napuvávati, -pùvāvām i **napuhávati**, -pùhāvām (t. večerávati)
naračúnati, -ām (t. zaračúnati)
naráđati, nàrāđām (t. dočárati)
nàramak, -āmka, mn. -āmci, gen. nàramākā
nàrāmče, -eta
narāmčić
nàrāmčina (augm. od nàramak)
nàramnīci, nàramnīkā (mn. m. r.)
nàrānča i **nàrāndža**, gen. mn. nàrāncā, nàranača i nàrāncī pored nàrāndžā, nàranādžā i nàrandžī
narančast i **nàrandžast**
nàrāncevac i **narāndževac**, -ēvca (oranžada)
nàrāncevina i **nàrāndževina** (drvo naranče, narandže)
nàrānčica i **narandžica**
nàrančin i **nàrāndžin**
nárast, nárasti, instr. nárasti i nárašću (párēnje živadi)
narástati, nàrāstām (t. venčávati)
narásti i **nárasti**, narástēm, -eš . . . , 3. mn. narástū; aor. narástoh, 2. i 3. nárāste, mn. narástosmo . . . ; imperat. narásti; pril. prošl. narástāv(ši) i nàrāstāv(ši); prid. rad. nárastao, narásla i nàrāsla
narástiti, nàrāstīm (spariti, isp. nárast; t. dodéliti); prid. trp. nárašten
narašćívati, -rāšćujēm (t. deverívati)
nàraštāj, lok. naraštáju i nàraštāju
nàratak, -tka, mn. nàraci, gen. nàratākā (vrh opanka)
náravnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (prirodnost); **nàrāvnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (podjednakost, razmjernost)
naravoučènije (zast., pouka)
narazànčē (pril., odjelito, posebno)
nàrazdaleko i **narazdalèko** (pril.)
narcisizam, -zma
nárečje, gen. mn. nárēčjā (ek.)
narèći i **nàreći**, nàrečēm, narèčēm i nàreknēm (t. poréći)
nàređan, -dna
naredati (i narédati), nàrēdām (t. dočárati)
naredbodàvac, -vca, vok. nàredbodāvče, gen. mn. naredbòdāvācā
narēditi, nàrēdīm (t. dodéliti); prid. trp. nàrēđen
nárednīčkī
nárednik, vok. -īče, mn. -īci
narédati (i naredati), nàrēdām (t. dočárati)
naređènje
naređívati, -rēđujēm (t. deverívati)
nàreskati, -ām (sitno narezati; t. isplivati)
nàrētko (ek., pril.)
nárezak, -ska, mn. -sci, gen. nárezaka
naricaljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
naricati, nàrīcēm (t. gonétati); imperat. naríći; pril. sad. naríćūći
nàrijetko (ijek., pril.)
narikača
nàrisati, nàrišēm (t. dòjahati); imperat. nàriši
nàrječje, gen. mn. nárjēčja (ijek.)
narkòtičan, -čna
narkòtik, mn. -ci
naročan, -čna
nárocit
nàročitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
národić
nàròditi, nàrodīm (t. natòciti); prid. trp. nàrođen
nàrodnī; Nàrodna Repùblika Srbija (Hrvatska, Bosna i Hercegovina, Crna Gòra, Makedònija, Slovènija) 12; Nàrodnā bānka FNRJ 16 a; Nàrodna prosvjeta (poduzeće, časopis) 16 a; Nàrodna skupština 16 a; Nàrodnī spòrt 18
nàrodnooslobòdilačkī 88 c; nàrodnooslobòdilačkī pokrēt (skrać. NOP); nàrodnooslobòdilačkā bòrba (skrać. NOB) 20 c; Nàrodnooslobòdilačkā vojska (skrać. NOV)
národnosnī (prema nàrodnōst)
nàrodnost, -osti, instr. -osti i -ošću
nàrodnjačkī
nàrodnjak, vok. -āče, mn. -āci
nàrodnjaštvo
narodoslóvac, -vca, vok. nàrodoslōvče, gen. mn. narodòslōvācā
nàrodskī
nàrògūsenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nàruč, nàruči (naručje)

nàručāj, lok. naručáju i nàručaju
náručan, -čna (zgodan, prikladan, lak)
naručati se, nàrūčām se (t. dočárati)
narùčilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. narùčilācā
narùčitelj, instr. -teljem, gen. mn. narùčitelja
naručiti, nàrūčīm (t. dodéliti) 62 a
naručívalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. naručívalācā
naručivati, -rùčujēm (t. deverívati)
nàručje i **nárūcje**
nàrudžba, gen. mn. nàrudžābā i nárudžbī pored **nàrudžba**, gen. mn. nárudžaba i nàrudžbī 2; 62 a
nàrudžbenica
nàrudžbina 75 g
narùkāvlje
nārūku (ići nekom...) 98 l
narùšilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. narùšilācā
narušívāč, -áča, vok. nárušivaču
nasàditi, nàsadīm (t. dodéliti); prid. trp. nàsađen
nasadívati, -sàđujēm (t. deverívati)
nàsāmo (pril.)
nàsāmu (pril.)
nàsānjkati i **nàsānkati**, -am (t. ìskārtati)
nàsaticē (pril., porebarke)
nasávetovati, -ujēm (ek., t. posávetovati)
nasávjetovati, -ujēm (ijek., t. posávetovati)
náse (pril., natrag; razl. ná se — na sebe)
nasécati, nàsēcām (ek., seći; t. venčávati); **nàsecati**, -ām (ek., dem. prema nàseći; t. ìsplivati)
nàseckati, -ām (ek., dem. prema nàseći; t. isplivati)
nàseći, naséčēm (ek., t. pòseći)
nasédati, nàsēdām (ek., t. venčávati) pored **nàsedati**, -ām (t. vèčerati)
nasèdeti se, -īm se (ek., t. dolèteti)
nàsednuti v. nàsesti
nasèjača (ek.)
nàsejati, nàsejēm (ek., t. òbrijati); imperat. nàsēj
nasejávati, -sèjavām (ek., t. večerávati)
náselak, násēlka i náseoka, mn. násēlci i náseoci, gen. náselākā
náselan, náselna i náseona, náselno i náseono (naseljen)
náselskī i **náseoskī**
naseljávati (i naseljivati), -sèljāvām (t. večerávati)
násēlje i **náselje**; Rādničkō násēlje (náselje)
naseljènīčkī
naseljènīk, -ika, vok. nàseljenīče, mn. -íci
nasèljenje
naseljívati (i naseljávati), -sèljujēm (t. deverívati)
nàseoba
nàseobina i **nàseobina**
náseoskī i **náselskī**
nàsesti, nàsednēm i nàsedēm (ek., t. pòsesti)
nasèvača (ek., sèvača)
nàsēvnica (ek., dio uzorane njive)
nasićávati (i nasićívati), -sìćāvam (t. večerávati)
nàsićenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nasićénje
nasićívati (i nasićávati), -sìćujēm (t. deverívati)
nasìdeti se ne nego nasjèdjeti se, nasjèditi se (ijek.)
nàsigūrno (pril.)
nasijača (ijek.)
nàsijati, nàsijēm (ijek., t. òbrijati); imperat. nàsīj
nasijávati, -sijāvām (ijek., t. večerávati)
nasijècati, nàsijecam (ijek., sjeći; t. nadijèvati; drugo je nàsjecati) 26 b 7
násilnīčkī
násilnīk, vok. -īče, mn. -íci
násilnīštvo, gen. mn. násilnīštāvā
násilnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nà silu (na sīlu) 93 m
nàsipati, nàsipām (t. vèčerati) i nàsipljēm (t. prìmicati); imperat. nàsipāj i nàsiplji; pril. sad. nàsipajūći i nàsipljūći
nàsisati se, nàsisām se (t. ìsplivati) i nàsišēm se (t. dòjahati); imperat. nàsisāj se i nàsisi se
nàsititi, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. nàsićen
nàsitno (pril.)
nàsjecati, -ām (ijek., dem. prema nàsjeći; t. ìsplivati; drugo je nasijècati) 26 b 7
nàsjeckati, -ām (ijek., dem. prema nàsjeći; t. ìsplivati)
nàsjeći, nasjéčēm (ijek., t. pòsjeći)
nasjédati, nàsjēdām (ijek., t. venčávati) pored **nàsjedati**, -ām (t. vèčerati)
nasjèditi se, -īm se (ijek., t. zatùtnjiti)
nasjèdjeti se, -dīm se (ijek., pored nasjèditi se; t. dolètjeti)
nasjèvača (ijek.)
nàsjēvnica (ijek., dio uzorane njive)
naskákati se, nàskačem se (t. zavíkati)
naskakivati, -skàkujēm (t. deverívati)

naskítati se, nàskītām se (t. dočárati) i nàskićēm se (t. zavíkati); imperat. nàskitāj se i naskíći se
naskòčiti, nàskočīm (t. natòčiti)
nàskoro (pril.)
nàskroz (pril.); skrôz-nàskrōz
naskúpsti i nàskūpsti, naskúbēm (t. oskúpsti)
nasláditi, nàslādīm (t. dodéliti); prid. trp. nàsláđen
nasládávati se (i naslađivati se), -slàđāvām se (t. večeravati)
naslađívati se (i naslađavati se), -slàđujem se (t. deverívati)
nàslaga, dat. -zi
naslànjāč, -áča
nàslatko (pril.)
nàsledan i nàsledan, -dna (ek.)
naslédíti, nàslēdīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. nàslēđen
nàslednica i nàslednica (ek.)
nàsledničin i nàslednicin (ek.)
nàsledničkī i nàslednīčkī (ek.)
nàslednīk i nàslednik, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
nàslednōst i nàslednōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nasledòvāč, -áča, vok. nàsledovāču (ek.)
nàsledovalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. nàsledovalācā (ek.)
nàsledovatelj, instr. -teljem, gen. mn. nàsledovatēljā (ek.)
nàsledovati, -ujēm (ek., t. òdlikovati)
nàsledstvo i nàslednstvo, gen. mn. nàsledstāvā i nàsledstāvā (ek.)
nàslēđe i nàslede (ek.) 37 a
nasledívati, -slèđujēm (ek., t. deverívati)
nàslēpo (ek., pril.)
naslijèdíti, nàslijedīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. nàslijeđen
nàslijepo (ijek., pril.)
naslònjāč, -áča
naslonjača
nàslonjati ne nego nàslanjati
nàslovnīk, mn. -īci
naslućívati, -slùćujēm (t. deverívati)
naslútiti, nàslūtīm (t. dodéliti); prid. trp. nàslūćen
nàsljedan i nàsljedan, -dna (ijek.)
nàsljednica i nàsljednica (ijek.)
nàsljedničin i nàsljedničin (ijek.)
nàsljedničkī i nàsljednīčkī (ijek.)
nàsljednīk i nàsljednik, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
nàsljednōst i nàsljednōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nasljedòvāč, -áča, vok. nàsljedovāču (ijek.)
nàsljedovalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. nàsljedovalācā (ijek.)
nàsljedovatelj, instr. -teljem, gen. mn. nàsljedovatelja (ijek.)
nàsljedovati, -ujēm (ijek., t. òdlikovati)
nàsljedstvo i nàsljedstvo, gen. mn. nàsljedstāvā i nàsljedstāvā (ijek.)
nàsljēđe i nàsljede (ijek.) 27
nasljeđívati, -sljèđujēm (ijek., t. deverívati)
nasmehívati, -smèhujēm (ek., t. deverívati)
nàsmehnuti se, -ēm se (ek., t. pòčinuti)
nasmèjati se (ek.), nasmèjēm se, -ēš se..., 3. mn. nasmèjū se; aor. nasmèjah se, 2. i 3. nàsmejā se i nasmèja se, mn. nasmèjasmo se...; imperat. nàsmēj se; pril. prošl. nasmèjāv(ši) se; prid. rad. nàsmejao se, -āla se; prid. trp. nàsmejān
nasmejávati, -smèjāvām (ek., t. večerávati)
nàsmenuti se ne nego nàsmehnuti se
nasmésiti se, nàsmēšīm se (ek., t. dodéliti)
nasmèšljiv (ek.)
nasmèšljivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. nasmèšljivācā (ek.)
nasmèšljīvka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
nasmijati se (ijek.), nasmijēm se, -ēš se..., 3. mn. nasmijū se; aor. nasmijah se, 2. i 3. nàsmijā se i nasmija se, mn. nasmijasmo se...; imperat. nàsmīj se; pril. prošl. nasmijāv(ši) se; prid. rad. nàsmijao se, -āla se; prid. trp. nàsmijān
nasmijávati, -smijāvām (ijek., t. večerávati)
nasmljèšiti se, nàsmiješīm se (ijek., t. dodijèliti)
nasmjehívati, -smjèhujēm (ijek., t. deverívati)
nàsmjehnuti se, -ēm se (ijek., t. pòčinuti) 43 c 1
nasmjèšljiv (ijek.)
nasmjèšljivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. nasmjèšljivācā (ijek.)
nasmjèšljīvka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
nàsmrt (pril., npr.: nàsmrt ùplašiti; razl., npr., osùditi na smrt)
nasnéžiti, nàsnēžīm (ek., t. dodéliti)
nasniježiti, nàsniježīm (ijek., t. dodijèliti)
nasòčiti, nàsočīm (t. natòčiti)
nàspeti, nàspēm (ek., t. dòspeti)
nàspjeti, nàspijēm (ijek., t. dòspjeti)
naspored (prijedl.)
naspram (prijedl.)
nàspraman, -mna
Nasrádin; Nasrádin-hŏdža

nasŕčiti se, nàsŕčīm se (razljutiti se; t. dodéliti)
nasrditi, nàsŕdīm (t. dodéliti); prid. trp. nàsŕđen
nà sreću 98 m
nasred (ek. i ijek., prijedl.) 99
na srédi (ek.)
na srijèdi (ijek.)
nasŕkati se, nàsŕčēm se (t. zavíkati)
nasŕtač, -áča, vok. nàsrtaču, instr. -ačem (ne -ačom)
nasŕtača (nasrtljiva žena)
nàsrtaj, lok. nasrtáju i nàsrtāju
nàsrtati, nàsrćēm (t. prímicati); imperat. nàsrći; pril. sad. nàsrćūći
nasŕtljivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. nasrtljivāca
nasŕtljīvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
nasŕtljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nàstamba, gen. mn. nàstambī
nàstanak, -ānka, mn. -ānci, gen. nàstanākā
nàstānjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nàstavak, -āvka, mn. -avci, gen. nástavākā
nastávljač, -áča, vok. nàstavljaču
nastavljačica
nástavničin (prema nástavnica)
nástavnički
nástavnik, vok. -íče, mn. -ici
Nastja 178 a
nàsto (u izrazu, npr.: stō nàstō — 100%)
nástojničin (prema nástojnica)
nástojnički
nástōjnīk, vok. -íče, mn. -ici
nástōjnistvo, gen. mn. nástōjnīstāvā
nastrahòvati se, nastràhujēm se (t. otputovati)
nàstranōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nà stranu 98 m
nástrel, nástrela (ek. i ijek.)
nastréliti, nàstrēlīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. nàstrēljen
nastreljívati, -strèljujēm (ek. i ijek., t. deverivati)
nàstresíti, -īm (ek. i ijek., t. dòhvatiti)
nàstrešnica (ek. i ijek.)
nàstrēti, nàstrēm (ek., t. pròstrēti)
nàstrići, nastrižēm (t. òstrići)
nástrijel v. nástrel
nastrijèliti, nàstrijelīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. nàstrijeljen
nàstrijeti, nàstrēm (ijek., t. pròstrijeti)
nàstrojenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nastròjiti, nàstrojīm (t. natòčiti); imperat. nàstrōj
nasūditi, nàsūdīm (t. dodéliti); prid. trp. nàsūđen
nàsūho i **nàsūvo** (pril.)
nasúkati, nàsūčēm (t. zavíkati)
nàsumcē i **nasùmcē** (pril.)
nàsumičē (pril.)
nasumráciti, -sumračīm (t. obavéstiti)
nàsūncati se, -ām se (t. iskārtati)
nasùprot (pril. i prijedl. s dat.) 98 k
nasúsret (pril.)
nàsušnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nàsūvo i **nàsūho** (pril.)
nàsvetovati, -ujēm (ek., nasavjetovati; t. òbradovati)
nàsvjetovati, -ujēm (ijek., nasavjetovati; t. òbradovati)
našašće (zast., nalazak)
našétati se, nàsētām se (t. dočárati) i nàsēćēm se (t. zavíkati), imperat. nàsētāj se i našéći se
Nāšičanin, mn. -āni
nāšičkī
Nāšičkinja
našinac, -īnca, vok. -īnče, gen. mn. našinācā (zast.)
nāsinka, dat. -ki, gen. mn. -kī (prema nāšinac)
nāširoko (pril.); komp. nāširē 98 g
Nāš jèzik (časopis) 18
našozemski
našte (u izrazu: našte srca — natašte)
nastédeti, -īm (ek., t. uštédeti)
naštédjeti, -dīm (ijek., t. uštédjeti)
našúteti se, -īm se (ek., t. uštédeti)
našútjeti se, -tīm se (ijek., t. uštédjeti)
natáći i **nàtaći** v. natàknuti
nàtājno (pril.)
natákati, nàtāčēm (t. gonétati); imperat. natači; pril. sad. natačūći
natàknuti (natáći i nàtaći), nàtaknēm (t. nadáhnuti); aor. još i: natàkoh, 2. i 3. natáče i nàtače, mn. natàkosmo...; pril. prošl. i: natákav(ši) i nàtakāv(ši); prid. rad. i: nàtakao, natàkla i nàtakla
Nàtālija
nàtānčiti, -īm (t. pròbānčiti)
nàtanko (pril.) 98 g
nàtašte (pril.)
nàtcestār, vok. -āru i -āre
nàtcestārev i **nàtcestārov**
nàtcvetni (ek.)
nàtcvjetni (ijek.)
natčovečan i **nàtčovečan,** -čna (ek.)
natčovecánski (ek.) 88 a
natčovečnōst i **nàtčovečnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nàtčovek, vok. -če (ek.) 75 b
natčovječan i **nàtčovječan,** -čna (ijek.)
natčovječánskī (ijek.) 88 a
natčovječnōst i **nàtčovječnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nàtčovjek, vok. -če (ijek.) 75 b
nàtčūlan, -lna

nàtčūlnōst, -osti, instr. -ošću i -ošću
nàtčutīlan, -lna
nàtčutílnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nàtečāj (ek.) 40
nàtečājnī (ek.)
natéći i **nàtēći**, nàtēgnēm v. natégnuti; **natèći** i **nàteći**, nàteknēm i natèćēm (t. zatéći)
natègāč, -ača
natègača
natègacica
natégnuti (natéći i nàtēći), nàtēgnēm (t. škrgútnuti); aor. još i: natégoh, 2. i 3. natéže i nàteže, mn. natégosmo...; pril. prošl. i: natégāv(ši) i nàtēgav(ši); prid. rad. i: nàtēgao, natégla i nàtēgla
nàtēgnūtōst, -osti, instr. -osti i -ošću
natenáne i **natenáni** (pril.) 98 k
nàterati, -ām (ek., t. ìsplivati)
naterávati (i naterivati), -tèrāvām (ek., t. večerávati)
naterivati (i naterávati), -tèrujēm (ek., t. deverívati)
nàthititi, -īm (t. dòhvatiti)
nathòditi, nàthodīm (t. dohòditi)
nathrvati ne nego nadrvati
nàthvatiti, -īm (t. dòhvatiti)
nàticati, nàtičēm (prema natáknuti; t. prìmicati)
nàtího (pril.)
natikāč, -ača
natikača
natikačica
nàtirati, -rēm (prema nàtrti; t. prèzirati)
nātīsak i **nàtisak**, -ska, mn. -sci, gen. nātisākā i nàtisākā
natiskávati (i natiskivati), -tìskāvām (t. večerávati)
natiskívati (i natiskávati), -tìskujēm (t. deverívati)
nàtisnuti, -ēm (t. pòčinuti); aor. još i: nàtiskoh, 2. i 3. nàtiste i nātiste, mn. nàtiskosmo...; pril. prošl. i: nàtiskāv(ši); prid. rad. i: nàtiskao, -sla
natjècalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. natjècalācā (ijek.)
nàtjecānje 28
natjècatelj, instr. -teljem (ijek.)
natjècateljica i **natjecatèljica** (ijek.)
natjècatēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
nàtjecati se, nàtječēm se (ijek., t. prìmicati); pril. sad. nàtječūći se 28
nàtječāj (ijek.) 28
nàtječājnī (ijek.)
nàtjerati, -ām (ijek., t. ìsplivati)
natjerávati (i natjerivati), -tjèrāvām (ijek., t. večerávati)
natjerívati (i natjerávati), -tjèrujēm (ijek., t. deverívati)
nàtkačiti, -īm (t. dòhvatiti)
nàtkati, nàtkām, nàtkēm i nàčem (t. sàtkati)
nàtkolenica (ek.)
nàtkoljenica (ijek.)
nàtkonobār, vok. -āru i -āre
natkontròlōr, -óra, vok. nàtkontrolōre
natkríliti, nàtkrīlīm (t. dodéliti)
nàtkrīlje i **nátkrīlje**
natkriljívati, -kriljujēm (t. deverívati)
natkríti, nàtkrijēm (t. sàkriti)
natkrívati, nàtkrīvām (t. venčávati)
nátkrov
nàtkrōvlje
natkúćiti se, nàtkūćīm se (t. dodéliti)
natkucívati se, -kùćujēm se (t. deverívati)
natlàčiti, nàtlāčīm (t. dodéliti)
nàtmūrenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
natočìti, nàtocīm, -īš..., 3. mn. nàtocē; aor. natočih, 2. i 3. nàtočī, mn. natočismo...; imperat. natòči; pril. prošl. natočīv(ši); prid. rad. natočio, -la; prid. trp. nàtocen
natolìko (pril.)
nàtopljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
natopljívati, -tòpljujēm (t. deverívati)
natoprčiti, -tòprčīm (t. obavéstiti)
natpévati se, nàtpēvām se (ek., takmičiti se u pjevanju; t. venčávati); **nàtpevati**, -ām (ek., pobijediti u pjevanju; t. ìsplivati)
natpevávati se, -pèvāvām se (ek., t. večerávati)
natpijèvati se, nàtpijevām se (ijek., takmičiti se u pjevanju; t. nadijèvati; drugo je nàtpjevati)
nàtpis, gen. mn. nàtpīsā i **nàtpis**, gen. mn. nátpīsā
natpísati, nàtpīšem (t. zavíkati); imperat. natpíši
natpisívati, -pìsujēm (t. deverívati)
nàtpiti, nàtpijēm (t. pòpiti)
nàtpjevati, -ām (ijek., pobijediti u pjevanju; t. ìsplivati; drugo je natpijèvati se)
natpjevávati se, -pjèvāvām se (ijek., t. večerávati)
nàtplivati, -ām (t. ìsplivati)
nàtpljeskati, nàtpljeskām (t. ìsplivati) i nàtplješćēm (t. dòjahati); imperat. natpljeskāj i nàtplješći
natpolovičan, -čna
nàtporučnīčkī
nàtporučnīk, vok. -īče, mn. -īci
natprédati, nàtprēdām (t. venčávati)
nàtpresti, natprédēm (t. òpresti)
natpríčati, nàtprīčām (t. dočárati)

natpripovédati, -pòvēdām (ek., t. porazgovárati)
natpripovijèdati, -pòvijedam (ijek., t. poispresijècati)
natprírodan, -dna 75 b
natprírodnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nātrāg (pril.) 98 l
nàtrapati, -ām (t. isplivati)
natràskē i **nātraskē**
nàtražnost, -osti, instr. -osti i -ošću
nàtražnjački
nàtražnjāk, vok. -āče, mn. -āci
natražnjaštvo
natŕčati, -īm (t. dotŕčati)
natrčávati, -tŕčavām (prema tŕčati; t. večeravati)
natŕćiti, nàtŕćim (staviti nešto da strši; t. dodéliti; drugo je natŕćiti)
natrčívati, -tŕčujēm (prema natŕćiti; t. deverivati)
natŕćiti se, nàtŕćim se (sagnuti se; t. dodéliti; drugo je natŕćiti)
natrébiti, nàtrēbīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. nàtrēbljen
nàtrenik, vok. -iče, mn. -ici (kruh, somun)
nàtrēzno (ek., pril.)
nàtrij, nâtrija i **nàtrijum**, nàtrijuma
natrijèbiti, nàtrijebīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. nàtrijebljen
nàtrijeti v. nàtrti; aor. nàtrijeh, 2. i 3. nàtrije, mn. nàtrijesmo . . .; pril. prošl. nàtrijev(ši)
nàtrijezno (ijek., pril.)
nâtrijskī i **nâtrijumskī**
nâtrijum v. nâtrij
natŕkačiti, -īm (t. zašèćeriti)
natŕkati se, nàtŕčēm se (t. zavikati)
nàtroje (pril.); nādvoje-nàtroje 98 j
natŕpeti se, -īm se (ek., t. ustédeti)
natŕpjeti se, -pīm se (ijek., t. ustédjeti)
nàtrti, nàtarēm i nàtrēm (t. sàtrti)
nàtruha, dat. -si
nàtrulōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nàtrunuti, -ēm (t. pòčinuti); prid. rad. nàtrunuo, -la i nàtruo, -la
natúći i **nàtūći**, natúćēm (t. istúći)
nāturalān, -lna
naturàlist(a)
naturalističkī
naturàlistkinja
naturalizācija
nàtustenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nàuckati ne nego nàhuckati
nàučan, -čna
naučati ne nego naučávati
naučávati, -učāvām (t. večerávati)
nàučenjačkī i **naučènjāčkī**
nàučenjāk, -āka, vok. -āče, mn. -āci i **naučènjāk**, -áka, vok. nāučenjače, mn. -áci
nàučenjaštvo i **naučenjáštvo**
naučíti, nāučim (t. natòčiti)
naùcljiv
nàučnica
nàučničin
nàučnīčkī
nàučnik, vok. -īče, mn. -īci
nàučnīstvo
naučnoistraživačkī (prema naučno istraživanje) 88 c
nàučnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nàuditi, -īm (ne nàhuditi; t. dohvatiti) 44 f
nāugōd (pril.)
nāuhār (pril.)
nāuk i **nāuk**, mn. -ci, gen. náūkā i nāūkā
nāuka i **nāuka**, dat. -ci, gen. mn. náūkā i nāūka
nāumāk (pril.; na meko, npr. skūhati jaja nāumāk)
naùplijus (zool.)
nāupīt (pril.; na leđima, npr. nòsiti nāupīt)
Nausikaja i **Nauzikaja**
nāusnica
nāušnica
nāuštrb i **naùštrb** (pril., na štetu)
nàutičār i **naùtičār**, vok. -āru i -āre
nàutičārev i **nàutičārov** pored **naùtičārev** i **naùtičārov**
nàutičkī i **naùtičkī**
nàutika i **nautika**, dat. -ci
nàutilus (zool.; mekušac); **Nàutilus** (ime lađe, podmornice)
nàuvēk (ek., pril.)
nàuvijek (ijek., pril.)
Nauzikaja i **Nausikaja**
nāuznačārka, dat. -ci i -ki, gen. mn. -kī (zool.)
nāuznačicē (nauznak)
nāuznāk (pril.)
nāuznāko (nauznak)
nāuzvrāt (pril.)
nàvaditi, -īm (t. dohvatiti); prid. trp. nàvađen
nàvadati, -ām (prema nàvaditi; t. večerati); **navádati**, nàvađām (prema vòditi; bolje navòditi; t. venčávati)
navàka ne nego nafàka
nàvalicē ne nego nàhvalicē
nàvalican ne nego nàhvaličan
nàvečē(r) (pril.)
navèčerati se, -ām se (t. povečerati)
navèčērje
návečje (navečerje, predvečerje)
nàvejati, nàvejēm (ek., vijanjem očistiti žito; t. obrijati); imperat. nàvēj

nȁvēk (ek., pril.)
nȁvēke (ek., navek)
nà veliko (na vèliko); **pròdājē nà malo i nà veliko 98 a 2; nȁveliko;** **prîča se nàveliko 98 g**
nàvesiti, -īm (ek., npr. kotao na vatru; t. dòhvatiti); prid. trp. nàvešen
navèsti i nȁvesti, navèdēm (t. izvèsti, izvèdēm)
navèsti i nȁvesti, navèzēm (t. izvèsti, izvèzēm)
navésti i nȁvēsti, navézēm (t. izvésti, izvézēm)
navèstitelj, instr. -teljem (ek.)
navèstiti, nàvēstīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. nàvēšten
nàvesati, -ām (ek., t. isplivati)
navešćívati, -vèšćujēm (ek., t. deverívati)
nȁvestāj (ek.)
navešténje (ek.)
nàvezak, -ska, mn. -sci, gen. nàvezākā
nàvičāj (navika, običaj), lok. navičaju i nàvičāju, gen. mn. navičājā i nàvičaja
navići v. nàviknuti
návideti se, -īm se (ek., t. závideti)
návidjeti se, -dīm se (ijek., t. závidjeti)
navigácija
navigácījskī
nàvigaciōnī
navigātor
navijač, -áča, vok. nàvijāču, instr. -áčem (ne -áčom)
navijača (sprava za navijanje pređe, vitao)
navijālja i navijalja (žena što navija pređu)
navljaljka, dat. -ci (nežívo) i -ki (živo), gen. mn. -kī
navijati, nàvijām (nakretati; t. venčávati); **nàvijati,** nàvijēm (ijek., vijànjem očistiti žito; t. obrijati); imperat. nàvij
nàvijek (ijek., pril.)
nàvijeke (ijek., navijek)
navijèstiti, nàvijestīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. nàviješten
navijèštati, nàviještām (ijek., t. nadijèvati)
navijútak, -tka, mn. navijúci, gen. navijūtākā
nàvika i nàvika, dat. -ci, gen. mn. nàvīkā i nàvīkā
navikati se, nàvīčēm se (t. zavikati)
navikávati, -vikāvām (prema nàvići, nàviknuti; t. večerávati)
navikívati, -vikujēm (prema vikati; t. deverívati)
nàviknuti (nàvići), nàviknēm (t. pòčinuti); aor. još i: nàvikoh, 2. i 3. nàviče i nàviče, mn. nàvikosmo . . .; pril. prošl. i: nàvikāv(ši); prid. rad. i: nàvikao, -kla; **nàviknuti,** nàvīknēm (povikati, nazvati; t. škrgútnuti)
nàviljak, -īljka, mn. -īljci, gen. nàviljākā
nàvīljciti, -īm (t. dèvōjčiti)
nàviše i nàviše (pril.)
navítak, -tka, mn. navíci, gen. nàvītākā
na vjéki vjékōv (u pravosl. liturgiji)
nàvjesiti, -īm (ijek., npr. kotao na vatru; t. dòhvatiti); prid. trp. nàvješen
navjèstitelj, instr. -teljem (ijek.)
nàvješati, -ām (ijek., t. vèčerati)
navješćívati, -vjèšćujēm (ijek., t. deverívati)
nàvještaj (ijek.)
navješténje (ijek.)
nàvlačak, -čka, mn. -čci, gen. nàvlačaka
navlačiti, nàvlāčīm (t. jednáčiti)
nàvlaka i nàvlaka, dat. -ci, gen. mn. nàvlaka i nàvlaka
nàvlas (pril., tačno, u pojedinosti)
nàvlas i návlas (pril., hotimice)
navođádžija (provodadžija)
nàvòditi, nàvodīm (t. dohòditi); prid. trp. nàvođen
návodnīk, mn. -īci
nàvodnjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
navođènje i nàvođènje
nàvojak, -ōjka, mn. -ōjci, gen. návojākā
nàvora ne nego **nàfora**
navòštiti, nàvoštīm (t. natočiti); prid. trp. nàvošten
navračati, nàvračām (nagátati; t. dočárati; drugo je nàvraćati)
nàvraćati, -ām (prema navrátiti; t. vèčerati; drugo je navračati)
nàvrat (npr. u frazi: u više návratā)
navrátiti, nàvrātīm (t. dodéliti); prid. trp. nàvrāćen
nàvrāt-nànōs (pril.)
nàvrći v. nàvrgnuti
na vréme (ek.)
nàvreti, nàvrīm (ek. i ijek., dići se do vrenja; t. pròvreti); **nàvrēti** (ek., navaliti), nàvrēm, -ēs . . ., 3. mn. nàvrū; aor. nàvrēh, 2. i 3. nàvrē, mn. nàvrēsmo . . .; imperat. nàvri; pril. prošl. nàvrēv(ši); prid. rad. nàvro, nàvrla
nàvrgnuti (nàvrći), nàvrgnēm (t. pòčinuti); aor. još i: nàvrgoh, 2. i 3. nàvrže i nàvrže, mn. nàvrgosmo . . .; pril. prošl. i: nàvrgāv(ši); prid. rad. i: nàvrgao, -gla

navrh (prijedl.) 99
na vrijème (ijek.) 98 m
nàvrijeti (ijek., navaliti), nȁvrēm, -eš..., 3. mn. nȁvrū; aor. nàvrijeh, 2. i 3. nȁvrije, mn. nàvrijesmo...; imperat. nàvri; pril. prošl. nàvrijev-(ši); prid. rad. nȁvro, nȁvrla
nȁvrije (pril., nakrivo)
navŕnčati, -ām (naplesti vrnčanice na opanak; t. dokónčati)
navŕsti se i **nàvrsti se**, navŕzem se (t. povŕsti)
návrtak, -tka, mn. návrci, gen. návrtākā
nàvrtati, nàvrćēm (t. primicati); imperat. nàvrći; pril. sad. nàvrćūći
navŕteti, -īm (ek., t. uštédeti); prid. trp. nàvrćen pored **navrteti**, -īm (t. dolèteti); prid. trp. nàvrćen
navrtjeti, -īm (ijek., t. uštédjeti); prid. trp. nàvrćen pored **navŕtjeti**, -tīm (t. dolètjeti); prid. trp. nàvrćen
navŕveti, -īm (ek., t. dolèteti) pored **navŕveti**, -īm (t. uštédeti)
navŕvjeti, -vīm (ijek., t. dolètjeti) pored **navŕvjeti**, -vim (t. uštédjeti)
navūći i **nàvūći**, navúčēm (t. dovúći)
nȁzād (pril.)
nàzadačkē (pril.)
nàzadak, -tka, mn. nàzaci, gen. nàzadākā
nazadévati, -zàdēvām (ek., t. razočárati)
nazadijèvati, -zàdijevām (ijek., t. ispremijèšati)
nàzadnjāčkī
nàzadnjāk, vok. -āče, mn. -āci
nàzadnjāštvo
nàzālan, -lna
nȁzbīlj (pril., zbilja, doista)
nàzdravica
nàzdravicār, vok. -āru i -āre
nàzdravičārskī
nàzdravičarstvo
nazdràvljāč, -áča, vok. nȁzdravljāču
nàzdrāvlje (pril.; u nazdravljanju, kihanju i sl.)
nazépsti i **nàzēpsti**, nazébēm (t. ozépsti)
nazídati, nàzīdām (t. dočarati) i nàzīđēm (t. zavíkati); imperat. nàzīdāj i nazíđi
nazíđivati, -zìdujēm (t. deverivati)
nàzimac, -īmca, vok. -īmče, gen. mn. nàzimācā
názimče, -eta; zbir. názimčād, -ādi
nazimčić
nȁ zimu 98 m
nazívati, nàzīvām (t. venčávati) i nàzīvljēm (t. gonétati); imperat. nàzīvāj i nazívlji; pril. sad. nazívajūći i nazívljūći
názivnīk, mn. -īci (mat.)
nàzlobīz
naznačiti, nàznāčīm (t. dodéliti)
naznačívati, -znàčujēm (t. deverívati)
naznàčljiv
nàznaka, dat. -ci, gen. mn. nȁznākā
naznòjiti se, nàznojim se (t. natočiti); imperat. nàznōj se
nazòbati se, nàzobljēm se (t. zahùktati); imperat. nazòblji se
nàzočan, -čna
nàzočnost, -osti, instr. -osti i -ošću
názor (naziranje, mišljenje); **názor** (pril., u frazi: názor bìti — paziti); **nazōr** (pril., silom)
nazòrcē (pril., poizdaleka, ali tako da se može vidjeti onaj za kim se ide)
nàzoricē (nazorce)
nazovibrat
nazoviprosveta (ek.)
nazòvirōd
nȁzreo, názrela (napola zreo)
nàzreti (ek. i ijek., prema zrěti, gledati), nȁzrēm (t. pròzreti)
nazrévati, nàzrēvām (ek., t. venčávati)
nazrijèvati, nàzrijevām (ijek., t. nadijèvati)
nazùpčati, -ām (nazubiti; t. dokónčati)
nazupčávati, -zùpčávām (t. večerávati)
nàzuti, nȁzujēm (t. ìzuti)
nazùvāč, -áča, instr. -áčem (ne -áčom)
nazùvača
nàzuvak, -ūvka, mn. -ūvci, gen. nàzuvākā
nàzuvcār, vok. -āru i -āre
nȁ žalōst 98 m
nȁžao (pril.)
naždèrati se, nàžderēm se (t. podèrati)
nȁždrati se ne nego naždèrati se, nàždrēti se, nàždrijeti se
nàždrēti se, nȁždrēm se (ek., t. pròždrēti)
nàždrijeti se, nȁždrēm se (ijek., t. pròždrijeti)
nažèći i **nàžeći**, nažèžēm (t. sažèći)
nažèleti se, -īm se (ek., t. dolèteti)
nažèljeti se, -līm se (ijek., t. dolètjeti)
nàžeti, nàžanjēm i nȁžnjēm (t. požeti)
nažigāč, -áča, vok. nȁžigaču
nàžimati, -ām (t. vèćerati) i -mljēm (t. prìmicati); imperat. nàžimāj i nàžimlji; pril. sad. nàžimajūći i nàžimljūći
nažíveti se, -īm se (ek., t. uštédeti)
nàživičiti, -īm (ograditi živicom; t. ràskiseliti)

naživjeti se, -vīm se (ijek., t. uštédjeti)
nàžnjeti v. nažeti
nažut, nážuta i **nāzūt,** nāzūta 88 a
nažúteti, -īm (ek., početi postajati žut; t. ustédeti)
nažútiti, nažūtīm (načiniti žutim; t. dodéliti); prid. trp. nažūćen
nažútjeti, -tīm (ijek., početi postajati žut; t. uštédjeti)
nažvákati se, nažvāćēm se i -ćēm se (t. zavíkati); imperat. nažváči se i nažváći se
nažvátati se, nažvaćem se (t. zavíkati); imperat. nažváći se
N. B. (skrać. za lat. nota bene — ne zaboravi! da se ne zaboravi!) 143 c
n. d. (skrać. za navedeno djelo, u citiranju) 143 a
n. e. (skrać. za nove ere, naše ere, u označivanju godina) 143 a
neaktívnost, -osti, instr. -osti i -ošću
Neàndertāl (geogr.); **neàndertāl** (razdoblje)
neandertálac, -lca, gen. mn. neandertalācā (pračovjek)
neartikùlīrānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neartikùlisānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēātan i sl. ne nego nēhātan i sl.
nēbaht
nèbēljen (ek.)
nèbesnīk, vok. -īče, mn. -īci
nèbijeljen (ijek.)
nèbīrān
nèbītan i **nèbitan,** -tna
nèbītnōst i **nèbitnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
nèblāg
nèblagodāran, -rna
nèblagodārnica
nèblagodārnīk, vok. -īče, mn. -īci
neblagodárnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neblagonáklon
neblagonáklonōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neblagòrodan, -dna
Nèbljusi, Nèbljūhā, dat. Nèbljusima, ak. Nèbljuhe
nèbljuškl
nébnjača
nebóder
nèbōjša
nèborac, nèbōrca, vok. nèbōrče, gen. mn. nèborācā
nèborački
nèborčev
nèbore (pokr., uzv.: zaista)
nebótičan, -čna
nebòtičnīk, mn. -īci
nebožánskī
nèbrācan, -čna
nèbraca
nèbrān
nèbrat 87 e
nèbratskī
nèbratstvo
nèbriga, dat. -zi, gen. mn. nèbrīgā
nèbrigić
nèbrižan, -žna
nebrižljiv
nebrižljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèbrižnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nebròdiv i **nebrodljiv**
nebròdivōst i **nebrodljivōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
nèbrōjan, -jna (malobrojan); **nèbrojān** (od: ne bròjati)
nèbrojen (od: ne brójiti)
nèbrūsen
nebuló̀znōst, -osti, instr. -osti i -ošću
necelòvit (ek.)
necelòvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nècēnjen (ek.)
nècijenjen (ijek.)
necivilizīrānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
necivilizovānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
necjelòvit (ijek.)
necjelòvitost, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
Nečaja (geogr.)
nēčan, -čna (ek.)
nèčasimicē (pril.)
nèčasnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēčāst, nēčāsti, instr. nēčāsti i nēčāšću
nèčastan, -sna
nečàstiv; nečàstivī, -ōga (đavo)
nèčedan, -dna
nèčednōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nečèstit
nēčiji, gen. nēčijēg(a), nēčijē, dat. nēčijēm(u), nēčijōj itd.
nèčinjen
nèčīsnica
nèčīst, nēčīsti, instr. nēčīsti i nēčīšću (nečistoća); **nèčist** (prljav); komp. nečístijī
nečistoća
nečistòta
nèčišnjāk, vok. -āče, mn. -āci (zast.; nečist čovjek)
nèčitak, -tka
nèčitkōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nečìtljiv
nečìtljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèčnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nečòvečan i **nèčovečan,** -čna (ek.)

nečòvečnost i **nečovečnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nečovek, vok. -če (ek.), mn. nēljūdi (v.)
nečovéštvo i **nečoveštvo** (ek.)
nečovječan i **nečovječan**, -čna (ijek.)
nečovječnost i **nečovječnost**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nečovjek, vok. -če (ijek.), mn. nēljūdi (v.) 87 e
nečovještvo i **nečovještvo** (ijek.)
nēćūjan i **nečūjan**, -jna
nēćūlan, -lna
nečúvanje
nečúven, -ėna 94 b
néća, vok. nēćo
nećáčica (dem. od nèćaka)
nećáčić (dem. od nèćak)
nēćáčkī
nećak, nēćáka, vok. nēćáče, mn. -ācī
nećáka, dat. -ki, gen. mn. nēćáka
nećákinja
nećánje
nēćáštvo
nećáti, nēćām (govoriti néću; t. čárati)
nēćkalo
nēćkānje
nēćkati se, -ām se (t. vrāćati)
néćo, vok. nēćo (t. ćóro)
néću, nēćeš, nēće, nēćemo, nēćete, néće 94 c
nećudòredan, -dna
nećudòrednōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nećùtljiv
nećùtljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēdaća, gen. mn. nēdāćā
nēdalek
nēdaleko (pril., blizu; ne valja uzimati kao prijedlog, npr. nēdaleko kūćē, nego: nēdaleko òd kuće)
nēdārca, nēdārcā i nēdarācā (ek., dem. od nēdra)
nedarèžljiv
nedarèžljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nedarovit
nedarovitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēdāvan i **nēdavan**, -vna
nedávānje
nēdāvno 98 b
nedéjstvo (ek.)
nèdelatan, -tna (ek.)
nèdelatnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nèdelo, gen. mn. nēdēlā (ek.)
nèdelja, gen. mn. nēdēljā (ek.); nèdelja-dvê; nèdelju-dvê 92 g
nedéljak, -ljka, mn. -ljci, gen. nēdēljākā (ek.)
nèdeljica (ek.)
nedèljiv (ek.)
nedèljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
Nēdēljka, dat. -ki (ek.)
Nèdēljkin (ek.)
Nèdēljko (ek.)
Nèdeljković i **Nedéljković** (ek.)
nèdēljnī (ek.)
nèdēljnīk, mn. -īci (ek.)
nēdīčan, -čna
nèdīrnūt
nèdīrnūtōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nedisciplinīrān
nedisciplinīrānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nedisciplinovān
nedisciplinovānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nedjéjstvo (ijek.)
nedjelatan, -tna (ijek.)
nèdjelatnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nēdjelo, gen. mn. nēdjela (ijek.)
nèdjelja, gen. mn. nēdjelja (ijek.) 24 b 4; nèdjelja-dvîje; nèdjelju-dvîje 92 g
nedjéljak, -ljka, mn. -ljci, gen. nèdjēljākā (ijek.)
nèdjeljica (ijek.)
nedjèljiv (ijek.)
nedjeljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
Nèdjēljka, dat. -kī (ijek.)
Nèdjēljkin (ijek.)
Nèdjēljko (ijek.) 26 b 4
Nèdjeljković i **Nedjéljković** (ijek.)
nèdjēljnī (ijek.)
nèdjēljnīk, mn. -īci (ijek.)
nēdoba (indekl., nepravi čas)
nēdobar, -bra
nedòbitan, -tna
nedòbitnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Nedòdija (zemlja iz priče)
Nedòdīn, -ína, vok. Nēdođīne (iz priče)
nēdoglēd (kao pril.: ùnedoglēd)
nēdoglēdan, -dna
nedoglédnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nedogòvoren
nedògrāđen
nedòhitan, -tna
nedòhitnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nedòhvatan, -tna
nedòhvatnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nedòkāzān
nedòkāzānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nedokàžljiv
nedokàžljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nedòkučan, -čna
nedòkūčen
nedokùčiv i **nedokùčljiv**
nedokùčivōst i **nedokùčljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću

nedòkučnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nedòlazak, -ska, mn. -sci, gen. nedòlazākā
nedoličan, -čna
nedòličnōst, -osti; instr. -osti i -ošću
nedòmācī
nedòmaslnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nedonèsen -ena
nēdonēt (ek.)
nēdonijet (ijek.)
nedònošče, -eta; zbir. nedònoščad, -ādi
nedopàdljiv
nedopàdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nedopèčen, -ena
nedopùstiv
nedopùstivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nedòpušten
nedòpuštenost, -osti, instr. -osti i -ošću
nedoraslōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nedorastao, nedorásla i nedorasla; odr. nedòrāslī 94 b
nedorèčen, -ena
nedorèčenost, -osti, instr. -osti i -ošću
nedòsānjān
nedosegnut
nedosètljiv (ek.)
nedosètljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nedosežan, -žna
nedosežnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nedosjètljiv (ijek.)
nedosjètljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nedòsledan, -dna (ek.)
nedòslednōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nedosljedan, -dna (ijek.)
nedosljednōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nedòspelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nedòspeo, -spela (ek.)
nedòspešan, -šna (ek.)
nedòspio, nedòspjela (ijek.)
nedòspjelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nedòspješan, -šna (ijek.)
nedòstajati, nedòstajēm (manjkati, faliti; t. odùstajati; drugo je: ne dòstajati — ne moći dostati) 95
nedostātak, -tka, mn. nedostáci, gen. nedòstātākā
nedòstatan, -tna
nedòstati, nedòstanēm (uzmanjkati; t. izòstati; drugo je: ne dòstati — ne moći dostati, npr. nogama dno vode) 95
nedòstavljen
nedostàvljiv
nedostàvljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēdostīž, nēdostīži (zast., nešto zakasnjelo)
nedòstižan, -žna
nedostiživ i **nedostīžljiv**
nedostižívost i **nedostīžljivōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
nedostižnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nedòstōjan i **nēdostōjan,** -jna
nedóstōjnīk i **nēdostōjnīk,** vok. -ıče, mn. -īci
nedóstōjnōst i **nedostójnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
nedòstupan, -pna
nedòstupnost, -osti, instr. -osti i -ošću
nedòterān (ek.)
nedòterānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nedòtjerān (ijek.)
nedòtjerānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nēdotka, dat. -tki, gen. mn. -tkī
nēdotupāvan, -vna
nedotupávnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nedòuče, -eta
nedòučen
nedòučenost, -osti, instr. -osti i -ošću
nēdovōljan, -ljna
nēdovòljno 98 b
nedovóljnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nedòvršen
nedòvršenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nedòzrelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
nedòzreo, nedòzrela, nedòzrelo (ek. i ijek., prid.)
nedòzvoljen
nedòzvoljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēdra, nēdārā (mn. sr. r.; ek.)
nēdrāg, nēdrāga
nēdrūg, nēdrūga, vok. nēdrūže, mn. nēdrūzi, gen. nēdrūgā pored nēdrugovi, gen nedrugóvā i nēdrugōvā
nedrùgārskī
nedrùštven
nedrùštvenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nedruželjùbiv
nedruželjùbivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nedružèljūblje i **nedružèljublje**
nēdružēvan, -vna
nedružévnost, -osti, instr. -osti i -ošću
nēdubok
nēdūg, nēdūga (pokr., bolest); **nēdug,** -a, -o (kratak)
nedùsljiv
nēdūžan, -žna
nēdūžnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nedvòjben
nedvòjbenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nedvòsmislen

nedvòsmislenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nedvòūman i **nedvouman**, -mna
nēđelja i sl. ne nego nèdjelja i sl.
nèfaljeno (pokr.; svakako, bez iznimke)
nefritis i **nefritis**
nēga, dat. -zi (ek.)
negācija
nègāsen
negativnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēgazdīnskī
nēgda (ek. i ijek.) 75 c
nēgdanjī i **nēgdašnji** (ek. i ijek.)
nēgde (ek.)
nēgdje (ijek.)
nēgibak, -pka
negibljiv
negibljivost, -osti, instr. -osti i -ošću
nēglēd. nēglēda
nēglēdan, -dna (pokr., neugledan; drugo je nègledān od: nè gledati)
nègledūš (pokr., pril.; nè gledajūći)
nègledūsa (negleduš)
nēgli (pokr., negoli)
negliže, -èa, mn. -èi, gen. -éā, ak. -èe
nēgolem
nēgoli (vezn.) 101 c
negòriv
negòrivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
negostoljùbiv
negostoljùbivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēgo što (vezn.) 101 a
Negotínac, -nca, vok. Nēgotīnče, gen. mn. Negòtīnācā (čovjek iz Nēgotīna); **negotínac** (vino)
Negòtīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
negòvatelj, instr. -teljem (ek.)
negòvateljica i **negovatèljica** (ek.)
nēgovati, -ujēm (ek., t. vērovati)
nēhāj, nēhāja; **Nēhāj** (geogr.); Nēhāj-grâd
nēhājan, -jna
nèhajānje
nehájnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nehájstvo, gen. mn. nèhājstāvā
nēhār, nēhāra (nezahvalnost)
nēhāran, -rna
nēhārnica
nēhārnīk, vok. -īče, mn. -īci
nehárnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēhāt, nēhāta
nēhātan, -tna
nēhātnōst i **nehátnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
nehigijēnskī
nèhīnjen
nèhlebović (ek.)
nèhljebovic (ijek.)
nèhotē (pril.)
nēhoticē (pril.)
nēhotičan, -čna
nēhotičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēhotimicē (pril.)
nēhotimičan, -čna
nēhotimičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Nehŕvat, -áta
nehrvatskī
nehténje (ek.)
nèhtesa, gen. mn. nēhtēsā (ek.)
nehtijènje (ijek.)
nèhtjesa, gen. mn. nēhtjēsā (ijek.)
nehùmān i **nēhumān**
nehùmānōst i **nēhumānōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
neimalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. neimalācā
neimalica
neimānje
neimar, -ára, vok. nēimare i nēimāru 48 c
neimárev i **neimárov**
neimārskī
neimárstvo
neimaština 82 c
ne imati (pored némati), ne imam; ne imađāše; ne imadoh; ne imao 94 c
nèimenovān
nēimūćan, -ćna
neimūćnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neiscēljen (ek.)
neiscèljiv (ek.)
neiscèljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neiscijeljen (ijek.)
neiscjèljiv (ijek.)
neiscjèljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
neiscrpan, -pna
neiscŕpljiv
neiscŕpljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neiscrpnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neishlāpljen
neishrānjen
neishrānjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neiskāzān
neiskāzānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neiskàžljiv
neiskàžljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neiskićen
neiskorènljiv i **neiskorènjiv** (ek.)
neiskorènljivōst i **neiskorènjivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neiskòrènjen (ek.)
neiskòrijenjen (ijek.)
neiskòrišćen i **neiskòrišten**
neiskorjènljiv i **neiskorjènjiv** (ijek.)
neiskorjènljivōst i **neiskorjènjivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nèiskren

nèiskrenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neiskusan, -sna
neiskusnost, -osti, instr. -osti i -ošću
neiskustvo
neispavan 94 b
neispljen, -ènа 94 b
neispīsan
neispīsānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neispītān
neispitljiv
neispitljivost, -osti, instr. -osti i -ošću
neisplaćen
neisplâtiv
neisplàtivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neispòljiv
neisporèdiv
neisporèdivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēispravan, -vna
neispràvljiv
neispràvljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neisprávnost
neisprīčan
neispunjávānje
neispunjen
neispunjénje
neispùnjiv
neispunjivānje
neispùnjivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèistina
nèistinit
nèistinitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neistòvetan, -tna
neistòvetnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neistrāžen
neistrebljávānje (ek. i ijek.)
neistrēbljen (ek.)
neistrebljénje (ek. i ijek.)
neistrèbljiv (ek. i ijek.)
neistrebljivānje (ek. i ijek.)
neistrèbljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
neistrijebljen (ijek.)
neizbegnūt (ek.)
neizbèriv
neizbèrivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neizbežan, -žna (ek.)
neizbèživ (ek.)
neizbèživōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neizbežnost, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neizbíjānje
neizbirljiv
neizbjegnūt (ijek.)
neizbježan, -žna (ijek.)
neizbjèživ (ijek.)
neizbjèživōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
neizbježnost, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
neizbrijān
neizbrisiv
nēizbrōjan, -jna (bezbrojan, neizbrojiv); **nēizbrojān** (od: ne izbrójati)
neizbrojen (od: ne izbrójiti)
neizbrójiv
neizbrójivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēizdān
nēizdāšan, -šna
nēizdāšnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neizdrživ i **neizdržljiv**
neizdrživōst i **neizdržljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
nēizglačan
neizglàdiv i **neizglàdljiv**
neizglàdivōst i **neizglàdljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
neizgòriv
neizgorivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neizgovoren
neizgovorljiv
neizgovòrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neizgùbljiv
neizgùbljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neizlēčen (ek.)
neizlèčiv i **neizlèčljiv** (ek.)
neizlèčivōst i **neizlèčljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neizliječen (ijek.)
neizlūčen
neizlùčiv
neizljèčiv i **neizljèčljiv** (ijek.)
neizljèčivōst i **neizljèčljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
neizmènljiv i **neizmènjiv** (ek.)
neizmènljivōst i **neizmènjivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neizmenjen (ek.)
nēizmēran, -rna (ek.)
neizmèrljiv (ek.)
neizmèrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neizmérnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neizmijenjen (ijek.)
neizmīren
neizmirljiv
neizmirljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neizmišljen
neizmjènljiv i **neizmjènjiv** (ijek.)
neizmjènljivōst i **neizmjènjivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nēizmjēran, -rna (ijek.)
neizmjèrljiv (ijek.)
neizmjèrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)

neizmjérnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
neiznájmljen
neizòbražen i neizòbrāžen
neizòbraženōst i neizòbrāženōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèizostavan, -vna
neizrabljen
nèizračunān i nèizračunat
neizračùnljiv
neizračùnljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neizrađen
neizrađenost, -osti, instr. -osti i -ošću
nèizravan, -vna
nèizravnān i nèizravnāt
neizrazit
neizrazitost, -osti, instr. -osti i -ošću
neizražen
neizrážljiv
neizrážljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neizrèciv i neizrèčiv
neizrècivost i neizrèčivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neizrèčen, -ènа
neizvèden, -ènа
neizvèdiv i neizvèdljiv
neizvèdivōst i neizvèdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèizvesnōst i neizvesnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nèizvestan i neizvestan, -sna (ek.)
neizvèštāčen (ek.)
neizvèštačenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neizvèšten (ek., neobaviješten); **neizvešten** (ek., neizvježban)
neizvèzen, -ènа (od: ne izvèsti, ne ìzvesti, izvèzēm)
neizvézen (od: ne izvésti, ne ìzvesti, izvézēm)
neizvežbān (ek.)
neizvežbānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nèizvīdān
neizviješten (ijek., neobaviješten; drugo je nèizvješten)
nèizvjesnōst i neizvjesnost, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nèizvjestan i neizvjestan, -sna (ijek.)
neizvještāčen
neizvještāčenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
neizvješten (ijek., neizvježban; drugo je neizviješten)
neizvježbān (ijek.)
neizvježbānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
neizvodljiv
neizvòdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neizvođen
neizvršávānje
nèizvršen
neizvršénje
neizvršiv
neizvršívānje
neizvršivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nējač, nējāči
nējačād, -ādi
nèjačica (slabost)
nejàčak, -čka
nējāk
nējākōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèjasan, -sna
nejasnòća, gen. mn. -óća
nèjasnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nējednāk
nejednákōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nejednakòsložan, -žna
nejednoličan, -čna
nejednolik
nèjelo, gen. mn. nējēlā
nejèstiv
nèjesan, -šna
nèjesnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēkad i nēkada (pril.) 35 a
nēkadanjī i nēkadašnjī
nēkakav, -kva
nēkakī (pokr.)
nēkako (pril.)
nēkakov (zast., bolje nēkakav)
nékalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. nékalācā (ek.)
nēkali (vezn.)
nékaiica (ek.)
nēkamo (pril.)
nēkamoli (nekmoli)
nékati, nēčēm (ek., t. víkati)
nekàžljiv (neizreciv)
nekàžljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèkažnjen
nèkažnjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nekàžnjiv
nekažnjivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēkī 35 a
nèkićen
nēkī dān
nekidašnjī
nēkī pût
nēkmoli 101 c
nēknjižēvan, -vna
nēko i nētko, gen. nēkog(a), dat. nēkom (-u, -e), instr. nēkīm 83 c
nēkōč i nēkōć (nekada)
nēkojī
nēkolegijālan, -lna
nekolegijálnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nekolicina (samo muškaraca)

nèkoliko (npr. ljúdī, žéna, djècē; za više od četiri); **nèkolika** (npr. čovjeka, sèla; samo za muški i srednji rod, manje od pet); **nèkolike** (npr. žène; samo za ženski rod, manje od pet) 35 a
nekolikocàsōvnī
nèkolīkodnēvnī
nekolikòkratan, -tna
nèkoliko pútā
nekolīkòsātnī
nekompetèncija
nekompetèntan, -tna
nekompetèntnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nekonzekvèntan i **nekonsekvèntan**, -tna
nekonzekvèntnōst i **nekonsekvèntnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
nèkorektan, -ktna
nèkorīsnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèkorīstan, -sna
nekoristoljùbiv
nekoristoljùbivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nekoristòljūblje i **nekoristòljublje**
nèkošnjī (nekadašnji)
nèkretan, -tna
nèkretnica
nekretnina, gen. mn. -inā
nekrìtičan, -čna
nekrìtičnost, -osti, instr. -osti i -ošću
nèkrīv
nekrólog, mn. -zi
nekrópola 157 b
nekróza (med.)
nèkrst, nèkrsta, gen. mn. nèkrstā (nekršćanin); isto i **nèkřst**, nèkřsti (ž. r.)
nekršćanin, mn. -ani
nekršćānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
nekršćanskī
nèkršten
nekršténica
nekršténīk, -ika, vok. nèkršteníče, mn. -ici
nèkrūt
nèkřvan, -vna
nèkud i **nèkudā**
nèkuhān i **nèkuvān**
nèkuhānje i **nèkuvānje**
nèkultūran, -rna
nekultúrnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèkūm, nèkūma, mn. nèkumovi, gen. nekumóvā i nèkumōvā, dat. nekumòvima i nèkumovima (zao kum)
nèkuvān i **nèkuhān**
nèkuvānje i **nèkuhānje**
nekvalificīrān
nekvalificīrānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nekvàlifikovān
nekvàlifikovānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèlagōd, -ōdi, instr. -ōdi i -ōđu
nèlagodan i **nèlagodan**, -dna
nèlagodnōst i **nèlagodnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
nèlaskav
nelèčljiv (ek.)
nelèčljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nèlegālan, -lna
nelegálnost, -osti, instr. -osti i -ošću
nèlēp (ek.)
Nèlepić i **Nèlipić**
nèlicemēran, -rna (ek.)
nèlicemjēran, -rna (ijek.)
nèlīčan, -čna
nèlijep (ijek.)
nèlikvīdan, -dna
nelōgičan, -čna
nelogičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèlojālan, -lna
nelojálnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nelòmljiv
nelòmljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèlovnī
neljèčljiv (ijek.)
neljèčljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nèljubak, -pka
nèljubazan, -zna
nèljubaznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèljūbljen
nèljūdi, gen. nèljūdī, dat. nèljūdima, ak. nèljūde 87 e
nèljudskī
nèljupkōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nêm, néma (ek.)
Némac, Némca, vok. Nêmče, gen. mn. Nêmācā (ek.)
Nèmačkā, dat. Nèmačkōj (ek.)
nèmačkī (ek.); starovisokonèmačkī; srednjovisokonèmačkī; novovisokonèmačkī
nèmājka, dat. -ci, gen. mn. -kī
nèmāk, -áka, vok. nêmāče, mn. -áci (ek.)
nemàkinja (ek.)
némalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. némalācā
nèmalen
nèmālī
nèmalo (pril., gotovo)
nèmanjićkī
nêmāran, -rna
nemárēnje (od: ne máriti)
nemàrljiv
nemàrljivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. nemàrljivācā
nemàrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću

nèmārnīk, vok. -iče, mn. -īci
nemārnost, -osti, instr. -osti i -ošću
nemàrnjāk, -áka, vok. nèmarnjāče, mn. -áci
némastina i **nemáština** 82 e
nèmaterijālan, -lna
nemati, némam (t. čárati); prez. i: némadnēm; imperf. i: némađāh; aor. i: némadoh, 2. i 3. némade... 94 c; **nèmati,** nèmaterē (nemajka), dat. nèmateri, ak. nèmatēr
Nemčadija (ek.)
nemčáriti, nèmčārīm (ek., t. jednáčiti)
nèmčati, -ām (ek., t. čitati)
Némče, -eta (ek.)
Nèmčić (prezime) 36; **Nemčić** (ek., dem. od Némac)
Nèmčina, gen. mn. Nèmčīnā (ek., augm. od Némac)
némčiti, nêmčīm (ek., t. hváliti)
nèmeren (ek.)
nemèrljiv (ek.)
nemèrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nèmerodāvan, -vna (ek.)
nemerodávnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neméšānje (ek.)
németi, -īm (ek., postajati nijem; t. živéti); imperf. némljah
nèmeza (osveta)
nèmica, gen. mn. nèmīcā (ek., nijema žena); **Nèmica,** gen. mn. Nèmīcā (prema Némac)
nemijèšānje
nèmilicē (pril.)
nèmilo (pril.)
nemilosrdan i **nèmilosrdan,** -dna
nemilosrdnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nemilosrđe i **nemilòsrđe**
nèmilost, -osti, instr. -osti i -ošću (prema mílost); **nèmilōst,** -osti, instr. -osti i -ošću (prema nèmio)
nèmilostan, -sna
nèmilostiv i **nemilòstiv**
nèmilostīvan, -vna
neminovnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèmio, nèmila
nèmīran, -rna
nemirnóća
nèmīrnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nemirnjāk, -áka, vok. nèmirnjāče, mn. -áci
nèmjeren (ijek.)
nemjèrljiv (ijek.)
nemjèrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nèmjerodāvan, -vna (ijek.)
nemjerodávnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
Nèmkinja, gen. mn. Nèmkīnjā (ek., Nemica)
némljēnje (ek., prema németi)
nèmōć, nèmoći, lok. nemòći i nèmoći, instr. nèmoći i nèmoću
nemòća (ek.)
nèmoćan, -ćna
ne mòći i **nè moći,** ne mógu, nè možeš..., 3. mn. nè mogū; aor. ne mògoh, 2. i 3. ne mòže i ne može, mn. ne mògosmo...; pril. sad. nè mogūći; pril. prošl. ne mògāv(ši) i nè mogāv(ši); **nemòći** i **nèmoći,** nemògu, nèmožeš..., 3. mn. nèmogū (biti bolestan, nemoćan); aor. nemògoh, 2. i 3. nemože i nèmože, mn. nemògosmo...; imperat. nemòzi; prid. rad. nèmogao, nemògla i nèmogla
nemòćnica
nemòćnīk, -íka, vok. nèmoćnīce, mn. -ící
nèmoćnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèmodēran, -rna
nèmodērnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nemògoša
nèmogūć
nèmogūćan, -ćna
nèmogūće i **nèmogūćno**
nemogućnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèmōj, nèmōjmo, nèmōjte 94 c
nèmoral
nèmorālan, -lna
nemorálnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
némōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nemòta (ek.)
nèmotān (od: ne mòtati)
nemòtnjica, nemòtnjik ne nego nemòćnica, nemòćnīk
nèmrs
nèmrsan, -sna
nèmština (ek., zast.; njemački jezik)
nemúćēnje (od: ne mutiti)
nèmuškī
nèmuškōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèmūštī, nèmūštēga (ek.); nèmūštī jèzik
nèmužēvan, -vna
nemužévnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
néna, vok. nêno; néna Stána, gen. nena-Stánē i nénē Stánē
nenabijen, -ena
nenáćelan, -lna
nenáćelnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nènacēt
nenádležan, -žna
nenádležnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nenádmašan, -šna
nenadmášiv
nenadmášivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nenádmašnōst, -osti, instr. -osti i -ošću

nenadoknàdiv
nenadoknàdivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nenadomèstiv (ek.)
nenadomèstivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nenadomjèstiv (ijek.)
nenadomjèstivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nenàdvlādān
nenàglāšen
nenagòvēšten (ek.)
nenagòviješten (ijek.)
nenàješnost, -osti, instr. -osti i -ošću
nenàkićen
nenáklon
nenáklonōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nenàklonjen
nenàklonjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nenaknàdiv
nenaknàdivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nenàlazan, -zna
nenalažljiv
nenáložen
nenámeran, -rna (ek.)
nenámernōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nenàmešten (ek.)
nenàmeštenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nenamètljiv
nenamètljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nenámjeran, -rna (ijek.)
nenámjernōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nenàmješten (ijek.)
nenàmještenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nenaobražen i nenaòbrāžen
nenaòbraženōst i nenaobraženost, -osti, instr. -osti i -ošću
nēnaoružān
nenápadan, -dna
nenápadanje
nenapàdljiv
nenaplāćen
nenaplàtiv
nenaplàtivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nenàpredan, -dna (ek. i ijek.)
nenàprednōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
nenàpūćen
nenàpūćenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nenáravan, -vna
nenáravnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nenárodan, -dna
nenàseljen
nenàseljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nenàsićen
nenásit, nenásita i **nēnasit,** nēnasita
nenásitan, -tna
nenasitljiv
nenasitljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nenásitnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nenásitōst i nēnasitost, -osti, instr. -osti i -ošću
nenàslēđen (ek.)
nenàslijeđen (ijek.)
nenatkriljiv
nenàučan, -čna
nenàučen
nenàučnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nenávađan, -dna
nenávīdan, -dna
nenávideti, -īm (ek.); imperf. nenávīđāh; aor. nenávideh; imperat. nenávidi; pril. sad. nenávidēći; prid. rad. nenávideo, nenávidela; prid. trp. nenávīđen
nenávidjeti, -dīm (ijek.); imperf. nenávīđah; aor. nenávidjeh; imperat. nenávidi; pril. sad. nenávidēći; prid. rad. nenávidio, nenávidjela; prid. trp. nenávīđen 95
nenávidnica
nenávidnīk, vok. -īče, mn. -īci
nenávidnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nenávidēnje (prema nenávideti i nenávidjeti)
nenavīkjen, -ėna
nenàvikao, -kla
nenavikávānje
nenàviknūt
nenàviknūtōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nenávist, nenávisti, instr. nenávisti i nenávišću
nenázočan, -čna
nenázočnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēnormālan, -lna
nenormālnost, -osti, instr. -osti i -ošću
neobàvēšten (ek.)
neobàvēštenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nēobavezan, -zna (koji ne obavezuje); **neobàvēzān** (koji se nije obavezao)
neobàvēzānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (prema neobàvēzān)
nēobaveznōst i neobavéznōst, -osti, instr. -osti i -ošću (prema nēobavezan)
neobàviješten (ijek.)
neobàviještenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
neobavljen
neobàzirānje
neobàzriv
neobàzrivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neòbdelān (ek.)
neòbdelānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)

neòbdjelān (ijek.)
neòbdjelānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
neòbēljen (ek.)
neobèsvēćen
neobèsvēćenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēobičājan, -jna
neobičan, -čna
neobičnost, -osti, instr. -osti i -ošću
neobijeljen (ijek.)
neòbjašnjen i **neòbjāšnjen**
neobjašnjiv
neobjašnjivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neobjavljen
nēoblačan, -čna
nēobligātan, -tna
nēobligātnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neobòriv
neobòrivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neobraćen
neobràdiv
neobrāden
neòbrādenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēobran
neobranjen i **neòdbrānjen** (od: ne obrániti, ne odbrániti, tj. ne zaštititi); **neòbranjen** (od: ne obraniti, tj. zadati ranu)
neobrànjiv i **neodbrànjiv (neodbrànljiv)**
neobrànjivōst i **neodbrànjivōst (neodbrànljivōst)**, -osti, instr. -osti i -ošću
neobrazovān
neòbrazovānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neobrazovānje
neobrezān
neobrezànīk, -íka, vok. nēobrezanīče, mn. -íci
neobrijān
neobrlāćen
neobučen, -ena pored **neobùčen**, -ènа (od: ne obući, obući); **neòbučen** (nepoučen, nenaučen, od: ne obučiti)
neòbučenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (prema neobučen)
neobùhvatan, -tna
neobùhvatnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neobùven, -ènа
nēobuzdān
nēobuzdānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēobvezan, -zna (koji ne obvezuje); **neobvēzān** (koji se nije obvezao)
neòbvēzānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēobvezatan, -tna
nēobvezatnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēobveznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēobzīran, -rna
neobzirnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neocènljiv i **neocènjiv** (ek.)
neocènljivōst i **neocènjivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neòcēnjen (ek.)
neòcijenjen (ijek.)
neocjènljiv i **neocjènjiv** (ijek.)
neocjènljivōst i **neocjènjivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
neočèkivān
neočèkivānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēočešljān
nēočīnski i **neòčinski**
neòčišćen 94 b
neòdbrānjen i **neobranjen** (od: ne odbrániti, ne obrániti)
neodbrànjiv i **neodbrànljiv (neobrànjiv)**
neodbrànjivōst i **neodbrànljivōst (neobrànjivōst)**, -osti, instr. -osti i -ošću
neòdēljen (ek.)
neodèljiv (ek.)
neodèljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neòdet i **neodèven** (ek.)
neodèven, -ènа i **neòdet** (ek.)
neòdgodan, -dna
neodgòdiv
neodgòdivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neòdgoden
neòdgojen
neòdgojenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neodgonètljiv
neodgònētnūt (od: ne odgonétnuti)
nēodgovōran, -rna
neodgòvoren
neodgovòrljiv
neodgovòrnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neòdijeljen (ijek.)
neodjèljiv (ijek.)
neodjèljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
neòdjet i **neodjèven** (ijek.)
neodjèven, -ènа i **neòdjet** (ijek.)
nēodlōžan, -žna
neòdložen
neodlòživ
neodlòživōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neodlóznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neòdlučan i **nēodlučan**, -čna
neòdlūčen
neòdlučnōst i **nēodlučnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
neòdmeren (ek.)
neòdmerenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neòdmjeren (ijek.)
neòdmjerenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
neodobrávānje
neòdobren
neodòljiv
neodòljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću

neòdrāstao, neodrásla i neòdrasla; odr. neòdrāslī
neòdrēđen
neodrēđenost, -osti, instr. -osti i -ošću
nēodržan
neodrživ
neodrživost, -osti, instr. -osti i -ošću
neodstupan, -pna
neodugovlačno (pril.)
nēodvāžan, -žna
neodvážnost, -osti, instr. -osti i -ošću
neodvisan, -sna
neòdvisnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neòdvojen
neodvojiv
neodvòjivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neòfānskī
neograničen
neograničenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neòkajān
neòkāljān
neòkāljānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neòklćen
nēokovān
neòkrnjen
neòkrpān
neòkrpljen
neokrunjen (od: ne okruniti); **neòkrūnjen** (od: ne okrúniti)
neòkusān
neolītskī
neomeđen
neòmedenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neomētan
neòmilelī (ek.)
neòmiljelī (ijek.)
neomiljen
nēopāsan, -sna (koji nije ōpasan, koga se ne treba bojati); **neòpasān** (koji se nije òpasao pojasom)
neòpazicē (pril.)
neopažen
neòpevān (ek.)
neopèvljiv (ek.)
nēophōdan, -dna
neophódnost, -osti, instr. -osti i -ošću
neopipljiv
neoplpljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neopisan, -sna (neopisiv); **neòpīsān** (koji nije òpīsān)
neopjevān (ijek.)
neopjèvljiv (ijek.)
neòplakān
neòploden
neoplođenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neoporavljen
neoporèciv i **neoporēciv**
neoporècivōst i **neoporēcivōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
neoporēčen, -ena
neoporczovān
neoporēžljiv
neoporèzljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēoportūn
nēoportūnost, -osti, instr. -osti i -ošću
neopovrgljiv
neopovrgljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neopòziv
nēopozīvan, -vna
neopozívnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neopòzivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neopozòvljiv
nēopozvān
nēoprān
neoprānac, -nca, vok. nēopranče, gen. mn. neòprānācā
nēoprānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neopránština
neòprāvdān
neoprāvdānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neopràvljiv
neopràvljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neòprečan, -čna (ek. i ijek.)
neoprečnost, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
neoprèdēljen (ek.)
neoprèdēljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neopredeljénje (ek.)
neoprèdijeljen (ijek.)
neoprèdijeljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
neopredjeljénje (ijek.)
nēoprēz
nēoprēzan, -zna
neoprézнōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neoprōbān
neoprostiv
neopròstivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neoprošten
neopskŕbljen
neoptèrećen i **neoptérećen**
neopterèćīvān
neopterećívānje
nēorān
nēorgānskī
neòsetan, -tna (ek.)
neosètljiv (ek.)
neosètljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neòsetnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neòsipān
neòsjetan, -tna (ijek.)
neosjètijiv (ijek.)
neosjètljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
neòsjetnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)

neoskvŕnāvljen
neoskvŕnāvljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neòskvŕnūt
neòskvŕnūtōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neoslòbođen
neòslovljen
nēosnovan
nēosnovānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neosoban, -bna
neòsobit
nēosporan, -rna
neospòriv
neospòrivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neospòrnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neòstvāren
neostvarénje
neostvàriv i **neostvàrljiv**
neostvarívanje
neostvārivōst i **neostvàrljivōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
neòsvēćen
nēosvestān (ek.)
neòsvēšten i **neòsvēšćen** (ek.)
neòsvēštenōst i **neòsvēšćenōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
neòsvētljen (ek.)
neòsvijesten i **neosviješćen** (ijek.)
neòsviještenost i **neosviješćenost,** -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
neòsvijetljen (ijek.)
nēosvještān (ijek.)
neosvojen
neosvòjiv
neosvòjivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neòštećen
neoštećenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēotesān
neotesánac, -nca, vok. nēotesānče, gen. mn. neotèsānācā
neotèsānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
nēotesānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neòticānje (ek. i ijek.) i **neòtjecānje** (ijek.)
neotklònljiv i **neotklònjiv**
neotklònljivōst i **neotklònjivōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
nēotkrīt
neotkrìven, -ènа
neòtrgnūt
nēotrōvan, -vna (koji ne truje); **nēotrovān** (koji nije otrovan, od: ne otrovati)
neotróvnica (zmija)
neotùdiv
neotùdivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neòveren (ek.)
neòverenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neòvisan, -sna
neòvisnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neovjeren (ijek.)
neòvjerenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
neovlašten i **neòvlašćen**
neòzāren
nēozbīljan, -ljna
neozbiljnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neozòik (geol.)
neòzōjski
neoženjen
nèpāmćen
nèpāmćēnje
nèpāmtilo
nēpār, mn. nēparovi, gen. neparóvā i nēparōvā
nēpāran, -rna
nēparlamentāran, -rna
neparlamentárnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepartíjac, -jca, vok. nēpartījče, gen. mn. nepartījācā
nepàrtījka, dat. -ki, gen. mn. -kī
nepàrtījskī
nepatvoren (od: ne patvòriti)
nepāžljiv 88 a
nepàžljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepāžnja
nèpce, nèpca, mn. nèpca, gen. nebāca i nēbācā, dat. nèpcima
nèpčan
nèpčanīk, -īka, mn. -īci i **nepčànīk,** -íka, mn. -íci
nèpčnjača
nepèčen, -ènа
nepenùšav (ek.)
nèpīsān 94 b
nèpismen
nèpismenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèpismenjāk, vok. -āče, mn. -āci
nèpitak, -tka
nèpītān (od: ne pítati); **nèpitān** (od: nè pitati, tj. ne hraniti)
nepjenùšav (ijek.)
nèplāćen (od: ne plàtiti)
neplàtiv
neplàtivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèplemenit i **neplemènit**
nèplemenitōst i **neplemènitōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
nèplodan, -dna
nèplodnica
nèplodnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèplōvan, -vna
neplóvnost, -osti, instr. -osti i -ošću
nēpobedan, -dna (ek.)
nepobèdiv i **nepobèdljiv** (ek.)
nepobèdivōst i **nepobèdljivōst,** -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)

nēpobednōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nepòbēden (ek.)
nepòbijeden (ijek.)
nepòbitan, -tna
nepòbitnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēpobjedan, -dna (ijek.)
nepobjèdiv i **nepobjèdljiv** (ijek.)
nepobjèdivōst i **nepobjèdljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nēpobjednōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nepobōžan i **nepòbožan**, -žna
nepobóžnost i **nepobožnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
nepòčašćen
nēpočešljān
nepòćudan, -dna
nepòćudnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepòdēljen (ek.)
nepòdēljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nepodèriv i **nepodèrljiv**
nepodèrivōst i **nepodèrljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
nēpodesan, -sna
nēpodesnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepodešen
nepòdesenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepòdijeljen (ijek.)
nepòdljeljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nepòdizānje
nepòdmīćen
nepòdmīren
nepodmitljiv
nepodmitljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepodnášānje (bolje nepodnòšēnje, nepòdnošēnje)
nepodnošènje i **nepodnošènje**
nepodnòšljiv
nepodnòšljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepòdoba (čudovište)
nepodoban, -bna
nepòdobnīk, vok. -īče, mn. -īci
nepodobnōst i **nepodòbnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
nepòdopstvo, gen. mn. nepòdopstāvā
nepodopština
nēpodudāran, -rna
nepodùdarānje
nepodudārnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepodùhvatānje
nepògažen
nēpogoda
nēpogodan, -dna
nēpogodnōst i **nepogódnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
nepogođen
nepogrešan, -šna (ek. i ijek.)
nepogrèsiv (ek. i ijek.)
nepogrèsivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
nepogrešnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
nepòjaman, -mna
nepòjamnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (nepojmljivost)
nepòjmljiv
nepòjmljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepòkajān
nepòkōj, nepòkoja
nēpokōjan, -jna
nēpokolebān
nēpokolebānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepokolèbiv i **nepokolèbljiv**
nepokolèbivōst i **nepokolèbljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
nēpokoran, -rna
nepòkoren 94 b
nepokòriv i **nepokòrljiv**
nepokòrivōst i **nepokòrljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
nepokórnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepòkrēnut
nēpokretan, -tna (nepokretljiv); **nepokretan** (koga nisu pokretali)
nepokrètljiv
nepokrètljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepokretnina, gen. mn. -ìnā
nēpokrētnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēpokrīt
nepokrìven, -ènа
nepokvāren
nepòkvārenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepokvàrljiv
nepokvàrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepolìtičkī
nēpōman, -mna
nepomènīk, -íka, mn. -íci (onaj koga nije dobro spomenuti)
nepòmēnūt
nēpomēran, -rna (ek.)
nepomèrljiv (ek.)
nepomèrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nepòmēšan (ek.)
nēpomlčān i **nepòmičan**, -čna
nēpomičnōst i **nepòmičnost**, -osti, instr. -osti i -ošću
nepòmiješan (ijek.)
nepomìrljiv
nepomìrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēpomjēran, -rna (ijek.)
nepomjèrljiv (ijek.)
nepomjèrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)

nepȏmnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepòmnja
nepòmnjiv
nepòmnjivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepomognūt
nepomućen
nepomućenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neponìštiv
nepopravljen
nepopràvljiv
nepopràvljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēpopulāran, -rna
nepopulárnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepopunjen
nepopùstljiv 83 a
nepopùstljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepopuštanje
nēporavnān i nēporavnāt
neporèčiv i neporečiv
neporèčivōst i neporečivost, -osti, instr. -osti i -ošću
nepòrečan, -čna
neporečen, -ena
nepòrečnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neporèmećen
neporèmećenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neporočan, -čna
nepòročnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepòrūbljen
Nèpos i Nèpot 157 d
nēposlūh
neposlūšan, -šna
neposlušnost, -osti, instr. -osti i -ošću
nepòspešan, -šna (ek.)
nepòspješan, -šna (ijek.)
nepòsrebren
neposredan, -dna (ek. i ijek.)
nepòsrednōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
nepostižan, -žna
nepostižnost, -osti, instr. -osti i -ošću
nēpostojān
nēpostojānōst i nepostojánōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepostojánstvo (zašt., nepostojanost)
nepostojanje
nepòsvećen
nepoštedan, -dna
nepoštеđan, -dna
nēpošten i nepošten
nepoštènjāk, -áka, vok. nēpoštenjače, mn. -áci
nepoštènje
nepoštivanje
nepoštovānje i nèpoštovānje pored **nepoštovánje**
nepošumljen
Nèpot i Nèpos 157 d
nēpotkovan
nepotkùpljiv
nepotkùpljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepòtpun
nepòtpunōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēpotreban, -bna (ek. i ijek.)
nèpotrebnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
nepotrèbljiv
nepotrošan, -šna
nepotrošljiv
nepotvrđen
nēpouzdan
nēpouzdānost, -osti, instr. -osti i -ošću
nepouzdánje
nepòveren (ek.)
nepoverénje (ek.)
nepovèrljiv (ek.)
nepovèrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nepovēzān
nepòvēzānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepovijen, -ena
nēpovīt
nepòvjeren (ijek.)
nepovjerénje (ijek.)
nepovjèrljiv (ijek.)
nepovjèrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nepòvlastan, -sna
nepovlašten i nepòvlāšćen
nepovòdljiv
nepovòdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēpovōljan, -ljna
nepovóljnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēpovrāt (kao pril. unepovrat)
nepòvratak, -tka, mn. nepòvraci, gen. mn. nepòvratākā
nepovratan, -tna
nepòvratnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepòvredan, -dna (ek. i ijek.)
nepovrèdiv i nepovrèdljiv (ek. i ijek.)
nepovrèdivōst i nepovrèdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
nepòvrednōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
nepòvreden (ek.)
nepòvrēdenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nepòvrijeden (ijek.)
nepòvrijedenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nepòzlāćen
nēpoznanica
nēpoznāt 88 a
nēpoznātōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepoznávānje
nēpozvān i nēpozvāt
nēpožēljan, -ljna
nepòželjen
nepoznjèven, -ena

nepràktičan i **nëpraktičan**, -čna
nepràktičnost i **nëpraktičnost**, -osti, instr. -osti i -ošću
nëprān
nèprav; odr. nëprāvī
nèprāvda, gen. mn. nèprāvdā i -āvdī
nëpravedan, -dna
nëpravednica
nëpravednīckī
nëpravednīk, vok. -īče, mn. -īci
nëpravednōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepràvica
nepràvičan i **nëpravičan**, -čna
nepràvičnost i **nëpravičnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
nëpravīlan, -lna
nepravílnost, -osti, instr. -osti i -ošću
nëprāvnī
nëprāvnīčkī
nëprāvnīk, vok. -īče, mn. -īci
neprávnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèpravo (pril., krivo); **neprávo** i **nëprāvo** (prema prāvo, jus)
nepravòvremen (ek. i ijek.)
neprèbōlan i **nëprebōlan**, -lna (ek. i ijek.)
neprebrōdiv i **neprebròdljiv**
nepredlòžljiv
nepredòbltan, -tna
nëpredostrožan, -žna
nepredostrožnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepredusrètljiv
nepredusrètljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepredvìdiv i **nepredvidljiv**
nepredvidivōst i **nepredvidljivost**, -osti, instr. -osti i -ošću
neprèdviden
nëpreglēdan i **nepréglеdan**, -dna (koji se ne može pregledati); **nepregledān** (nad kojim nije izvršen pregled, od: ne prègledati)
nepreglédnōst i **nepréglednōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
neprékidan, -dna (trajan); **neprekidān** (kojega nisu prekidali)
neprekidljiv
neprékidnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neprèkinūt
neprekoračen
neprekoračiv
neprékōran, -rna (ek.)
neprékōrnōst i **neprékornōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neprekršiv
neprèlazan, **neprélazan** i **nëprelāzan**, -zna (ek. i ijek.)
neprèlaznōst i **neprélaznōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
nepremèstiv (ek.)
nepremèstivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neprèmešten (ek.)
nepremjèstiv (ijek.)
nepremjèstivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
neprèmješten (ijek.)
neprèmoren
nepremòstiv
nepremòstivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neprenòsiv
neprenòsivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neprenošenje i **neprènošènje**
neprépōran, -rna (ek.)
neprépōrnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neprèslušān
neprèstan i **nëprestān**
neprestánce, **neprèstancē** i **nëprestance** (pril.)
neprèstano i **nëprestano** (pril.)
neprestlživ
neprèsušan i **nëpresušan**, -šna
neprèsūšen
nepresùšiv i **nepresùšljiv**
nepresùšivost i **nepresùšljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
neprèsušnost i **nëpresūšnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
neprèterān (ek.)
neprètjerān (ijek.)
nepretvòriv i **nepretvòrljiv**
neprètržan, -žna
neprevòdiv i **neprevòdljiv**
neprevòdivōst i **neprevòdljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
neprèvreo, -la; odr. neprèvrelī (ek. i ijek.)
neprevrtljiv
neprevrtljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neprèžaljen
nepreživāč, -āča
neprihvaćen
neprihvatljiv
neprihvàtljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nëprijātan, -tna
nèprijatelj i **nëprijatelj**, gen. mn. neprijatéljā, dat. nëprijateljima, nëprijateljima i neprijateljima 87 e
neprijatèljicin (prema neprijatèljica)
neprijateljòvati (-èvati), -tèljujēm; imperf. neprijatèljovāh, -āše...; aor. neprijateljòvah, 2. i 3. **neprijateljova** i neprijateljòva, mn. neprijateljòvasmo...; imperat. neprijatèljūj; pril. sad. neprijatèljujūći; prid. rad. nëprijateljovao, -āla i neprijateljòvao, -la
neprijatèljskī

neprijatéljstvo, gen. mn. neprijàtēljstāvā
neprijátnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neprijavljen
nèprijāzan, -zna (nemio, neljubak); **nèprijāzan,** -zni, instr. nèprijāzni i nèprijažnju (neprijateljstvo)
neprijáznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neprijèkōran, -rna (ijek.); komp. neprekòrnijī (ek. i ijek.)
neprijekōrnōst i **neprijèkornōst,** -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nèprijem
neprijèmljiv
neprijèmljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neprijèpōran, -rna (ijek.); komp. neprepòrnijī (ek. i ijek.)
neprijèpōrnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
neprikladan, -dna
neprikladnost, -osti, instr. -osti i -ošću
neprikosnōven, -ėna (nepovrediv)
neprikosnòvenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neprilagodljiv
neprilagodljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neprilèpčiv (ek.)
nepriličan, -čna
nepríličnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neprilika, dat. -ci
neriljèpčiv (ijek.)
neprimānje
neprìmēćen (ek.)
neprimènljiv i **neprimènjiv** (ek.)
neprimènljivōst i **neprimènjivōst,** -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neprimeren (ek.)
neprimerenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nèprimetan i **neprimetan,** -tna (ek.)
neprimètljiv (ek.)
neprimètljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nèprimetnōst i **neprímetnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
neprimijećen (ijek.)
neprimjènljiv i **neprimjènjiv** (ijek.)
neprimjènljivost i **neprimjènjivōst,** -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
neprimjeren (ijek.)
neprìmjerenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nèprimjetan i **neprimjetan,** -tna (ijek.)
neprimjètljiv (ijek.)
neprimjètljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nèprimjetnōst i **neprimjetnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
neprimljiv
neprìmljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neprinuđen
nepripitomljen
nepripoznávānje
nèpriprāvan, -vna
nepriprávnost, -osti, instr. -osti i -ošću
neprìređen
neprirodan, -dna
neprirodnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepriseban, -bna
neprisebnost, -osti, instr. -osti i -ošću
neprisiljen
neprisiljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neprispodòbiv
nepristajan, -jna
nepristalōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepristao, -la; odr. nepristalī
nepristōjan i **nepristójan,** -jna
nepristojnost i **nepristójnost,** -osti, instr. -osti i -ošću
nepristran
nepristranōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepristrasnost, -osti, instr. -osti i -ošću
nepristrastan, -sna
nepristupačan, -čna
nepristupačnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepristupan, -pna
nepristupnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neprísutan i **neprìsutan,** -tna
neprisutnost i **neprìsutnost,** -osti, instr. -osti i -ošću
neprisvójiv
nepriviknūt
nepriznánje
nèpriznāt
nèpriznātōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepriznávānje
nepròbavljen
neprobávljiv
neprobàvljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepròbitačan, -čna
nepròbitačnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepróbōjan, -jna
nepróbōjnōst i **neprobójnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
nèprobrān 94 b
nepròbūden
nepròbūsen
neprocènljiv i **neprocènjiv** (ek.)
neprocènljivōst i **neprocènjivōst,** -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nepròcēnjen (ek.)
nepròcijenjen (ijek.)
neprocjènljiv i **neprocjènjiv** (ijek.)
neprocjènljivōst i **neprocjènjivost,** -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nèprocītan 94 b
nèprodān i **nèprodāt**
nepródōran, -rna
neprohodan, -dna

nepròhodnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neprokàpljiv
neprokišljiv
nepròkuhān i **nepròkuvān**
neprólazan i **neprolazan**, -zna
neprólaznōst i **nepròlaznōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
nepromašiv
nepromènljiv i **nepromènjiv** (ek.)
nepromènljivōst i **nepromènjivost**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nepròmēnjen (ek.)
nepromijenjen (ijek.)
nepromišljen
nepromišljenost, -osti, instr. -osti i -ošću
nepromjènit (ijek.)
nepromjènljiv i **nepromjènjiv** (ijek.)
nepromjènljivōst i **nepromjènjivost**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nepròmočan, -čna
nepromočen
nepromòčiv
nepromòčivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepròmočnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepronāđen
nepronicav i **nepronìcljīv**
nepronicavōst i **nepronìcljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
nepròničan, -čna
nepròničnost, -osti, instr. -osti i -ošću
nepropàdljiv
nepropàdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepropisan, -sna (koji nije po propisu); **nepròpīsan** (od: ne propísati)
neprópusnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neprópustan, -sna
nepropùstiv i **nepropùstljiv**
nepropùstivōst i **nepropùstljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
nepròpušten
nēproračunān i **nēproračunāt**
nēproračunānōst i **nēproračunātost**, -osti, instr. -osti i -ošću
neproračùnljiv
neprospāvān
nepròsvēćen (ek.)
nepròsvēćenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nepròsvētljen (ek.)
nepròsvētljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neprosvijećen (ijek.); komp. neprosvjećènijī
neprosvijećenost, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nepròsvijetljen (ijek.); komp. neprosvjetljènijī
neprosvijetljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nepròsīren
neprovèden, -èna
neprovèdiv
neprovèdivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nepròvetren (ek.)
nēprovīdan, -dna
neprovidnost, -osti, instr. -osti i -ošću
neprovjetren (ijek.)
nepróvodan, -dna
nepróvodnīk, mn. -īci (fiz.)
nēprozīrān, -rna
neprozírnost, -osti, instr. -osti i -ošću
neprozračan, -čna
neprozračen
neprozračnost, -osti, instr. -osti i -ošću
nèptūnij, nèptūnija i **nèptūnijum**, -uma
nēpuča (nećaka)
nèpun
nepunoletan, -tna (ek.)
nepunòletnica (ek.)
nepunòletnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
nepunòletnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nepunoljetan, -tna (ijek.)
nepunòljetnica (ijek.)
nepunoljetnīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
nepunòljetnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nepušač, -áča, vok. nēpušāču
nepušàčica
nepùšāčkī
nēracionālan, -lna
neracionālnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nērād, nērāda (nedjelatnost); **nērad**, nèrada, nèrado (koji nije rād, koji nema volje za što)
nērādan, -dna
nērādin (onaj koji neće da radi)
nērādnica
nērādničina (augm. od nērādnīk)
nērādnīckī
nērādnīk, vok. -īče, mn. -īci
nērādnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nerádnja
nèrado (pril.)
nēradōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèradostan, -sna
nerádānje (od: ne rađati)
nerádēnje (od: ne raditi)
nèrānca i sl. ne nego nàrānča, nàrāndža i sl.
nerànljiv i **neranjiv** (prema rāniti)
nerànljivōst i **neranjivost**, -osti, instr. -osti i -ošću
neraskidljiv
neraskidljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neràsklnūt
nerasklòpiv i **nerasklòpljiv**
neraspàdljiv
neraspàdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nerasplèten, -èna

nerasplètiv
neraspòložen
neraspòloženōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neraspoloženje
neraspoznávānje
nerastàvljiv
nerastežljiv
nerastòpiv i **nerastòpljiv**
nerastòpivōst i **nerastòpljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
nerastvòrljiv
nerastvòrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nerásudan, -dna
nerásudnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neràsvētljen (ek.)
neràsvijetljen (ijek.)
neraščlánljiv i **neraščlànjiv**
neraščlánljivōst i **neraščlànjivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
nēratobōran, -rna
neratobórnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēravan, nēravni, instr. nērāvni i nērāvnju (neravnina); **nēravan**, -vna (koji nije ravan)
neravnina, gen. mn. -ina
nēravnomēran, -rna (ek.)
neravnomérnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nēravnomjēran, -rna (ijek.)
neravnomjérnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nērāvnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neravnotéža
neràzblāžen
neràzblaženōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nerázbor
nerázborit
nerázboritōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nerázdēlan, -lna (ek.)
neràzdēljen (ek.)
nerazdèljiv (ek.)
nerazdèljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neràzdijeljen (ijek.)
nerázdjēlan, -lna (ijek.)
nerazdjèljiv (ijek.)
nerazdjèljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nerazdrùživ
nerazdrùživōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nerazdvōjan, -jna
neràzdvojen
nerazdvòjiv
nerazdvòjlivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nerázgažen
nērazgovētan, -tna (ek.)
nērazgovētnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nērazgovijetan, -tna (ijek.); komp. nerazgovjètnijī
nērazgovijetnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nērazgovōran, -rna
nerazgovòrljiv
nērazgranāt
nerázjašnjen i **nerázjašnjen**
nerazjašnjiv
nerazjàšnjivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nerázložan, -žna
nerázložnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neràzlučan, -čna
nerazlùčiv i **nerazlùčljiv**
nerazlùčivōst i **nerazlùčljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
nerazmènljiv i **nerazmènjiv** (ek.)
nerazmènljivōst i **nerazmènjivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neràzmēnjen (ek.)
nerázmer, gen. mn. nerázmērā (ek.)
nerázmēran, -rna (ek.)
nerázmērnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neràzmijenjen (ijek.)
neràzmišljen
neràzmišljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nerazmjènljiv i **nerazmjènjiv** (ijek.)
nerazmjènljivōst i **nerazmjènjivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nerázmjer, gen. mn. nerázmjera (ijek.)
nerázmjēran, -rna (ijek.)
nerázmjērnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nerazmȓsiv
nerázoran, -rna
nerazòriv
nerazòrivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neràzrāđen
nerázrēšen (ek.)
nerazrèsiv i **nerazrèšljiv** (ek.)
nerazrèšivōst i **nerazrèšljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nerázriješen (ijek.)
nerazrjèšiv i **nerazrjèšljiv** (ijek.)
nerazrjèšivōst i **nerazrjèšljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nērazūman, -mna
nerazumévānje (ek.)
nerazumijevānje (ijek.)
nerazùmljiv
nerazùmljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nērazumnica
nērazūnmīk, vok. -īče, mn. -īci
nērazūmnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nerazvijen, -ena
nerazvijenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nērazvīt
nēreālan, -lna
nereálnōst, -osti, instr. -osti i -ošću

nērēd, lok. nerédu i **nērēdu**
nēredovan, -vna
neredòvit
neredòvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neredóvnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēregularan, -rna
neregulárnost, -osti, instr. -osti i -ošću
Nerèida (mitol.)
nēreligiōzan, -zna
nereligióznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nērēšen (ek.)
nērēšenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nerèšiv i **nerèšljiv** (ek.)
nerèšivōst i **nerèšljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nērētko (ek., pril.)
Nērētljanin, mn. -āni i **Nerétljanin**, mn. -ani
nērētljānskī i **nerétljānskī**
Nērētva i **Nèretva**
Nerèzīšće
nerèžiskī
nēriješen (ijek.)
nēriješenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nērijetko (ijek., pril.)
neritmičan, -čna
nerìtmičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nerjèšiv i **nerjèšljiv** (ijek.)
nerjèšivōst i **nerjèšljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nèrodan, -dna
nèrodica
nèrodnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèroden (koji se nije rodio); **nerođenī** (koji nije u srodstvu)
nèrōjka, dat. -ci, gen. mn. -kī (košnica sa pčelama koje se preko cijeloga ljeta ne roje)
nèrotkinja
nērv, nērva, mn. nērvi, gen. nērāvā
nèrvčik, mn. -ci, gen. nērvčikā
nervírati, nèrvīrām (t. vencávati)
nērvnī
nervóza
nērvōzan, -zna
nervóznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēsabran
nēsabrānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nesàglasan i **nesùglasan**, -sna
nesàglasnōst i **nesùglasnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
nesagòriv
nesagòrivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nesalòmiv i **nesalòmljiv**
nesalòmivōst i **nesalòmljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
ne samo... nego i (bez zareza)
nēsamostālan, -lna
nesamostálnost, -osti, instr. -osti i -ošću
ne samo... već i (bez zareza)
nèsan, nèsna (stanje bez sna, besanica); **nèsan**, nèsana, nèsano (bez sna, besnen)
nèsanica
nèsanōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēsatrt
nesatrven, -ènа
nesávesnica (ek.)
nesávesnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
nesávesnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nesávestan, -sna (ek.)
nesávetan, -tna (ek.)
nesávetnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nesavijen, -ènа
nēsavīt
nesavitljiv
nesavitljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nesávjesnica (ijek.)
nesávjesnīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
nesávjesnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nesávjestan, -sna (ijek)
nesávjetan, -tna (ijek.)
nesávjetnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nesàvlādān
nesavlàdiv i **nesavlàdljiv**
nesavlàdivōst i **nesavlàdljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
nesàvremen i **nesùvremen** (ek. i ijek.)
nesàvremenica i **nesùvremenica** (ek. i ijek.)
nesàvremenīk i **nesùvremenīk**, vok. -īče, mn. -īci (ek. i ijek.)
nesàvremenōst i **nesùvremenōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
nesàvršen
nesàvršenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nesavršénstvo
nesebèznao, -la; odr. nesebèznalī
nesèbican, -čna
nesebičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèsečen, -ena i **nesečèn**, -ènа (ek.)
nèshvaćānje i **nèshvatanje**
nèshvacen
nèshvatānje i **nèshvaćānje**
neshvàtljiv
neshvàtljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēsigūran, -rna
nesigúrnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nesimètričan, -čna
nesimètričnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nesistemàtičan, -čna
nesistemàtičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nesistématskī
nèsit, nèsita
nèsitōst, -osti, instr. -osti i -ošću

nèsječen, -ena i **nesjèčen**, -ena (ijek.)
nèsklād, nèsklāda
nèskladan, -dna
nèskladno 98 b
nèskladnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèsklāpan, -pna
nèsklāpnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèsklon
nèsklonōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nesklònjiv
nèskroman, -mna
nèskromno 98 b
nèskromnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèskrupulōzan, -zna
nèskrupulóznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèsladak, -tka
neslágānje
nèslān
nèslānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèslavan, -vna
Neslàvēn i **Neslòvēn**, -éna
neslàvēnskī i **neslòvēnskī**
nespokojnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèslīčan, -čna
nèslīčnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neslikòvit
nèslobodan, -dna
neslobodōūman i **neslobodouman**, -mna
nèsloga i **nèsloga**, dat. -zi
neslòmiv i **neslòmljiv**
neslòmivōst i **neslòmljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
nèslomljen
neslòmljiv i **neslòmiv**
neslòmljivōst i **neslòmivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
Neslòvēn i **Neslàvēn**, -éna
neslòvēnskī i **neslàvēnskī**
nèsložan i **nèsložan**, -žna
nèslożen
neslòživ
neslòživōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèsložnōst i **nèsložnost**, -osti, instr. -osti i -ošću
nèslūćen
nèsluzben
nèsmelica (ek.)
nèsmelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nèsmeon (ek.)
nèsmētān
nèsmiljen
nèsmiljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèsmion (ijek.)
nesmirljiv
nèsmīsao, nèsmīsla
nèsmislen
nèsmislenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèsmisljen
nèsmisljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèsmjelica (ijek.)
nèsmjelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nèsmotren
nèsmotrenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nesmotrènjāk, -áka, vok. nèsmotrenjāče, mn. -áci
nèsmūćen
nesnalaženje
nesnalažljiv
nesnalažljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèsnosan, -sna
nèsnosnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nesnòsljiv
nesnòsljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèsocijālan, -lna
nesocijálnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèsōj, nèsoja 87 e
nèsolīdan, -dna
nèsolidāran, -rna
nesolidárnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nesolidnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nespàsljiv
nespàsljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nespávānje
nespòdoba (nepodoba)
nespòdoban, -bna
nespòdobnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèspojen
nespòjiv i **nespòjljiv**
nespojivōst i **nespòjljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
nespokojan, -jna
nespokojnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèspōlan, -lna
nèspor
nèspōran, -rna
nèsporazum
nèsporaznmak, -ūmka, mn. -ūmci, gen. nèsporazumākā
nesporazumévānje (ek.)
nesporazumijèvānje (ijek.)
nespòrnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèsposoban, -bna
nesposóbnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèspreman, -mna
nèspremnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèspretan, -tna
nèspretnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nesprètnjāk, -áka, vok. nèspretnjāče, mn. -áci i **nèspretnjāk**, vok. -āče, mn. -āci
nespretnjáković
nesprōvodnīk, mn. -īci
nèsrāšten
nesràvnjiv
nesràvnjivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nesrázmer, gen. mn. nesrázmērā (ek.)
nesrázmēran, -rna (ek.)
nesrázmērnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nesrazmjer, gen. mn. nesrazmjēra (ijek.)

nesrázmjēran, -rna (ijek.)
nesrázmjērnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nèsreća, gen. mn. nèsreća
nèsrećan, -ćna i **nèsretan,** -tna
nèsrećnica i **nèsretnica**
nèsrećnik i **nèsretnīk,** vok. -īče, mn. -īci
nèsrēden
nèsrēćenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèsretan, -tna i **nèsrećan,** -ćna
nèsretnica i **nèsrecnica**
nèsretnīk i **nèsrećnīk,** vok. -īče, mn. -īci
nèsrodan, -dna
nèsrodnīk, vok. -īče, mn. -īci
nèstajati, -jem (iščezavati; t. ostajati; drugo je: nè stajati, nè stajēm — ne zaustavljati se i: ne stàjati, ne stojīm — ne zadržavati se) 95
nèstalan, -lna
nestálnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèstanak, -ānka, mn. -ānci, gen. nèstanākā
nèstanuti ne nego nèstati
nèstāsan, -šna
nestāšluk, mn. -ci
nèstašnīk, vok. -īče, mn. -īci
nèstašnost, -osti, instr. -osti i -ošću
nèstati, nèstanēm (iščeznuti; t. ostati; drugo je: nè stati — ne zaustaviti se) 95
nestègljiv
nestègljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nestìšljiv
nestìšljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèstrojen
Nestroy (Nestroj), Nestroya (Nestroja) 167 f
Nestroyev (Nestrojev) 167 f
nestrpljénje
nestrpljiv
nestrpljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèstručan, -čna
nèstručnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèstručnjāčkī
nèstručnjāk, vok. -āče, mn. -āci
nēstvāran, -rna
nēstvārnōst i **nestvārnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
nèsūden
nesudènica i **nèsūdenica**
nesudènīk, -ika, vok. nèsuđenīče, mn. -īci i **nèsūdenīk,** vok. -īče, mn. -īci
nesùglasan i **nesàglasan,** -sna
nesùglasica
nesùglasnōst i **nesàglasnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
nesùmnjiv
nesùmnjivo 98 b
nesùmnjivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nesusrètljiv
nesusrètljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nesùvisao, -sla; odr. nesùvislī
nesùvislōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nesùvremen i **nesàvremen** (ek. i ijek.)
nesùvremenica i **nesàvremenica** (ek. i ijek.)
nesùvremenīk i **nesàvremenīk,** vok. -īče, mn. -īci (ek. i ijek.)
nesùvremenōst i **nesàvremenōst,** -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
nesuzdržljiv
nesuzdržljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nesvàgdanjī
nesvàgdašnjī
nesvakìdanjī
nesvakìdašnji
nesvàrljiv
nesvàrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēsvesnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nēsvēst, nēsvēsti, lok. nesvésti i nēsvēsti, instr. nēsvēsti i nēsvešću (ek.)
nèsvestan, -sna (ek.)
nèsvestica (ek.)
nesvìdljiv
nesvìdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēsvijest, nēsvijesti, lok. nesvijésti i nēsvijesti, instr. nēsvijesti i nēsvješću (ijek.)
nèsvjesnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nèsvjestan, -sna (ijek.)
nèsvjestica (ijek.)
nèsvlādān
nesvòdljiv
nesvòdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nesvòjstven
nèsvršen
nèsvršenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neškodljiv
neškodljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèškolovān
nēšta v. nēšto
nèštedicē (pril.)
nèštedimicē (pril.)
neštèdljiv
neštèdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēšto, gen. nēčeg(a), dat. nēčem(u), instr. nēčīm 35 a
nètačan i **nētačan,** -čna
nètačnōst i **nētačnost,** -osti, instr. -osti i -ošću
nètaknūt
nètaknūtōst, -osti, instr. -osti i -ošću
netàktičan, -čna
netàktičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nètečan, -čna
netèlesan, -sna (ek.)
nèteljen (nèteljena krāva — koja se još nije telila)

netemèljit
nètesān (od: ne tèsati)
nètjāk ne nego nēćak
netjèlesan, -sna (ijek.)
nètko i **nèko,** gen. nèkog(a), dat. nèkom (-u, -e), instr. nèkīm 83 c
nèto (u određivanju težine); nèto-težina; nèto-règistar-tōna
nètočan ne nego nètačan i nētačan
netolerántan, -tna
netolerántnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nètom (vezn. i pril.)
nètopīr (zool.)
netòpiv i **netòpljiv**
netopivōst i **netòpljivōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
nètragom (pril.)
nètrājan, -jna
nètremicē (pril.)
netrésen, -ena i **netrèsen,** -ena
netrpèljiv
netrpēljivost, -osti, instr. -osti i -ošću
neubèdljiv (ek.)
neubèdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neùbitačan, -čna
neubjèdljiv (ijek.)
neubjèdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
neùblažen
neublàživ i **neublažljiv**
nēubrān
neubròjiv
neubròjivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèucan, -čna
neùčēnje
neùčestvovānje
neùčēsće i **neùčešće**
neùčinjen
neùčtiv
neùctivōst i **neuctívōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
nēudāna i **nēudāta**
neùdesan, -sna
neùdesnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neùdešen
neùdoban i **nēudoban,** -bna
neùdobnōst i **neudóbnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
neùdomljen
neudòvoljen
neugāsiv
neùgāšen
neùgažen
nēuglačān
neùglađen
neùglađenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neùglāvljen
nēuglēdan, -dna
neuglédnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neùgodan i **nēugodan,** -dna
neùgodnōst i **neugodnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
neùgoséen
neùgrejān (ek.)
neùgrijān (ijek.)
neùgrožen
neugùsljiv
nēuguživān
neùjalovljen
neujèdīnjen
neujèdīnjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèuk
neukidljiv
neukidljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neuklònljiv i **neuklònjiv**
ueuklònljivōst i **neuklònjivōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
nēukopān
neùkoričen i **neukòričen**
neùkōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēukovān (od: ne ukòvati)
neùkroćen
neùkroćenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neukròtiv i **neukròtljiv**
neukròtivost i **neukròtljivost,** -osti, instr. -osti i -ošću
neùkršten
neùkuhān i **neùkuvān**
nēukūsan, -sna 88 a
neukùsnōst i **nēukūsnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
neùkuvān i **neùkuhān**
nēulepšān (ek.)
neulèpšāvān (ek.)
nēuljepšān (ijek.)
neuljèpšāvān (ijek.)
neùljudan, -dna
neùljudnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neùljūden
neùljūdenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Neumann (Nojman) 172 b
neuméće (ek.)
neùmeren (ek.)
neùmerenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neùmesnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neùmestan, -sna (ek.)
neùmešan, -šna (ek., nespretan); **neùmēšān** (ek., od: ne umèšati)
neùmešnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neùmeština (ek.)
neumijèće (ijek.)
neùmiješān (ijek., od: ne umijèšati; drugo je neumješan)
neùmišljen
nēumītan i **neùmītan,** -tna
nēumītnōst i **neùmītnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
neumiven, -ena

neùmjeren (ijek.)
neùmjerenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
neùmjesnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
neùmjestan, -sna (ijek.)
neùmjesan, -šna (ijek., nespretan; drugo je neumiješan)
neumješnost, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
neùmještina (ijek.)
neumòljiv
neumòljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēumōran, -rna
neumórnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēumrlī
nēumrlōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neunèsen, -ena
nēunēt (ek.)
nēunijet (ijek.)
neuništiv
neuništivost, -osti, instr. -osti i -ošću
neùnosan, -sna
neùnosnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neuobičājen
neupadljiv
neupàdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neupàljiv
neupàljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neupokòriv i **neupokòrljiv**
neupokòrivōst i **neupokòrljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
neuporàbiv i **neuporàbljiv**
neuporàbivōst i **neuporàbljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
neuporèdiv
neuporèdivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neùposlen i **neùpošljen**
neùposlenōst i **neùposljenōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
neupòtrēbljen (ek.)
neupotrèbljiv (ek. i ijek.)
neupotrèbljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
neupòtrijebljen (ijek.)
nēupoznāt
nēuprāvan, -vna
neupràvljiv
neùpūćen
neùpūćenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neùputan, -tna
neùputnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēuračunān i **nēuračunāt**
neuračùnljiv i **neuračùnjiv**
neuračùnljivōst i **neuračùnjivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
neùrāđen
neuràlglčan, -čna
neuràlgija
neurastèničan, -čna
neurastèničnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neurastènija
neurastènik, vok. -če, mn. -ci
neuravnōtēžen
neuravnòtēženōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neurečen, -ena
neùređan i **nēuređan**, -dna
neùređnōst i **nēuređnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
neùrēđen
neùrēđenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neùreknūt
neurōlog, mn. -zi
neurologija
neurōloški
neuropatolog, mn. -zi
neuropatologija
neuropatološki
neurotičan, -čna
nēurovēgetatīvan, -vna
neuroza
neurùčiv i **neurùčljiv**
neurùčivōst i **neurùčljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
neùsiljen
neùsiljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēuslužan, -žna
neuslúžnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neùsmeren (ek.)
neùsmerenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neùsmjeren (ijek.)
neùsmjerenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nēuspeh, mn. -si (ek.)
neùspelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neùspeo, neùspela (ek.); odr. neùspeli
neùspešan, -šna (ek.)
neùspešnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neuspévānje (ek.)
neuspijèvānje (ijek.)
neùspio, neùspjela (ijek.); odr. neùspjeli
nēuspjeh, mn. -si (ijek.)
neùspjelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
neùspješan, -šna (ijek.)
neùspješnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
neùstāljen
nēustāvan, -vna
neustàvljiv
neustrāšljiv i **neustrāšiv**
neustrāšljivōst i **neustrāšivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
neustŕpljiv
neustŕpljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neustùpljiv
neustùpljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neusvòjiv
neusvòjivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neùstavljen

neutáživ
neutáživōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neùterān (ek.)
neutèriv i **neutèrljiv** (ek.)
neutèrivōst i **neutèrljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neùtešan, -šna (ek.)
neutèsiv i **neutèsljiv** (ek.)
neutèsivōst i **neutèsljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neùtešnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neùtjerān (ijek.)
neutjèriv i **neutjèrljiv** (ijek.)
neutjèrivōst i **neutjèrljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
neùtješan, -šna (ijek.)
neutjèsiv i **neutjèsljiv** (ijek.)
neutjèsivōst i **neutjèsljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
neùtješnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
neùtoljen
neutòljiv
neutòljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neutrálac, -lca, vok. nêutrālce, gen. mn. neùtrālācā
nêutralan, -lna -155 c
neutralizácija
neutralnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neutrùdiv
neutrùdivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nêutrt
neutrven, -èna
neutúživ
neùtvrđen
neuvažávānje
neùvāzen
neuvažénje
neùvclōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neùvenūt
neùveo, -la; odr. neùvelī
neùveren (ek.)
neùverenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neuvèrljiv (ek.)
neuvèrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neùvezān
neùvezbān (ek.)
neùvezbānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nêuviđāvan, -vna
neuvidávnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neuvijen, -ena
nêuvīt
neùvjeren (ijek.)
neùvjerenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
neuvjèrljiv (ijek.)
neuvjèrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
neùvježbān (ijek.)
neùvježbānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
neuvlàčiv i **neuvlàčljiv**
neuvrèdljiv (ek. i ijek.)
neuvrèdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
neùvrnūt
neùvršten i **neùvršćen**
neuvùčen, -ena i **neuvùčen**, -ena
nêuzajaman, -mna
neuzbùdljiv
neuzbùdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neùzbūđen
neùzbūđenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neùzdrmān
nêuzdržān
neuzdržánje
neuzdržljiv
neuzdržljivost, -osti, instr. -osti i -ošću
neuznemirāvān
neuznèmīren
neuznemìrīvān
nêuzrujān
neuzrujávānje
neùzegnūt
neuzèzen, -ena
neužèžljiv
nevàljalac, -ālca, vok. -ālče, gen. mn. nevàljalācā i **nevaljálac**, -lca, vok. nevaljalče, gen. mn. nevàljalācā 70 b
nevàljalčina i **nevaljálčina**
nevaljálstvo, gen. mn. nevàljālstāvā 70 d 2
nevaljalština
nevaljan, -ána (zao, zločest)
nevaljánac, -nca, vok. nêvaljānče, gen. mn. nevàljānācā
nevaljàncina
nevàljanica
nevaljano (pril.)
nevaljánōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nevàljao, -la; odr. nevàljalī
nevárēnje
nevàrljiv
nevàrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nevàspītān
nevàspītānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nevaspitánje
nêvāžan, -žna
nevážećī
nêvelik
nêvencān (ek.)
Nèvēnka, dat. -ki
Nèvēnkin
nèvera, gen. mn. nêvērā (ek., prijevara i sl.); **nèvēra** (pokr., oluja s mećavom)
nèverac, -vērca, vok. -vērče, gen. mn. nèverācā (ek.)
nêvēran i **nèveran**, -rna (ek.)
nèverica (ek.)

nevèrija (ek., nevjernici)
nèvērje (ek.)
nèvērnica i **nèvernica** (ek.)
nèvērnīckī i **nevernīčkī** (ek.)
nèvērnīk i **nèvernīk**, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
nēvērnōst i **nevérnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
neverojatan i **neverovatan**, -tna (ek.)
neverojatnoća i **neverovatnoća** (ek.)
neverojatnōst i **neverovatnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nèverovān, -āna (ek.)
nèverovānje (ek.)
nevérstvo, gen. mn. nèvērstāvā (ek.)
nēveselōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēveseo, -la
Nevèsinjac, -īnjca, vok. -injče, gen. mn. Nevèsinjācā i **Nevesínjac**, -njca, vok. Nèvesinjče, gen. mn. Nevèsīnjācā
Nevèsīnjka, dat. -ki, gen. mn. -kī
nèvesta, gen. mn. nèvēstā (ek.)
nèvestackī (ek., nevjestinski)
nèvestīca (ek.)
nèvesticīn (ek.)
nèvest (ek.)
neveština (ek.)
nèvēzān
nèvēzānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèvičan, -čna
nèvičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèvīdan, -dna
nèvidelica (ek.)
nèvidjelica (ijek.)
nevidljiv 88 a
nevidljivost, -osti, instr. -osti i -ošću
nèvidōvan, -vna
nèviden
nèvinōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèvitēškī
Nevjana 203
nèvjenčan (ijek.)
nèvjera, gen. mn. nèvjērā (ijek.) 87 e
nèvjerac, -vjērca, vok. -vjērče, gen. mn. nèvjerācā (ijek.)
nèvjēran i **nèvjeran**, -rna (ijek.)
nèvjerīca (ijek.)
nevjèrija (ijek., nevjernici)
nèvjērje (ijek.)
nèvjērnica i **nèvjernica** (ijek.)
nèvjērnīckī i **nèvjernīčkī** (ijek.)
nèvjērnīk i **nèvjernīk**, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
nēvjērnōst i **nevjérnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nevjerojatan i **nevjerovatan**, -tna (ijek.)
nevjerojatnoća i **nevjerovatnoća** (ijek.)
nevjerojatnōst i **nevjerovatnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nèvjerovān (ijek.)
nèvjerovanje (ijek.)
nevjérstvo, gen. mn. nèvjerstava (ijek.)
nèvjesta, gen. mn. nēvjēstā (ijek.)
nèvjestačkī (ijek., nevjestinski)
nèvjestica (ijek.)
nèvjestičin (ijek.)
nèvješt (ijek.)
nevještina (ijek.)
nēvōljan, -ljna
nèvoljen
nēvōljkī; pril. nēvōljko
nēvōljkōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèvōljničkī
nèvōljnīk, vok. -īče, mn. -īci
nevràlgija, **nevrastènija** i sl. ne nego neuràlgija, neurastènija i sl.
nēvrēdan, -dna (ek.)
nēvrēdnica (ek.)
nēvrēdnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
nēvrēdnōst i **nevrédnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nēvrēme, nēvremena, mn. nevremèna, gen. nevremēnā (ek.)
nēvrijedan, -dna (ijek.); komp. nevrèdnijī (ek. i ijek.)
nēvrijednica (ijek.)
nēvrijednīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
nēvrijednōst i **nevrijèdnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nēvrijeme (ijek.), nēvremena, mn. nevremèna, gen. nevremēnā (ek. i ijek.)
nēvrlī
nevršenje
new: u New Yorku 167 j
New York (Njujork) 171 f
nezábavan, -vna
nezaborávak, -ávka, mn. -ávci, gen. nezaborāvākā (bot.)
nēzaboravan, -vna
nezaborāvljen
nezaboràvljiv
nezaboràvljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nezaborávnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nezàbrānjen
nezàcēljen (ek.)
nezacèljīv (ek.)
nezàcijeljen (ijek.)
nezacjèljīv (ijek.)
nēzačēt
nēzadovōljan, -ljna
nezadòvoljen
nezadòvoljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nēzadovōljnica i **nezadovōljnica**
nēzadovōljnīckī i **nezadovōljnīckī**
nēzadovōljnīk, -īka, vok. -īče, mn. -īci pored **nezadovōljnīk**, -ika, vok. nēzadovoljniče, mn. -ici
nezadovōljstvo, gen. mn. nezadòvōljstāvā

nezadrživ
nezadrživōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèzadugo i **nezàdugo** (pril.)
nezadūžen
nezagùbljiv
nezagùbljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nezáhodan, -dna (zast.; koji ne zahodi, ne zalazi)
nèzahvalan, -lna
nèzahvālnica
nèzahvālnīčkī
nèzahvālnīk, vok. -īče, mn. -īci
nezahválnost, -osti, instr. -osti i -ošću
nezainterèsīrān
nezainterèsīrānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nezàinteresovān
nezàinteresovānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nezajažljiv
nezajažljivost, -osti, instr. -osti i -ošću
nèzaklēt
nezákonit
nezákonitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nezákonskī
nezákōnstvo, gen. mn. nezákonstāvā
nezákonje
nezalèčiv i **nezalèčljiv** (ek.)
nezalèčivōst i nezalèčljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nezaljèčiv i **nezaljèčljiv** (ijek.)
nezaljèčivōst i **nezaljèčljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nezaljùbljiv
nezaljùbljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nezàmēćen (ek.)
nezamènljiv i **nezamènjiv** (ek.)
nezamènljivōst i **nezamènjivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nèzametan, -tna (ek.)
nezamètljiv (ek.)
nezámijećen (ijek.)
nezamisliv i **nezamišljiv**
nezamjènljiv i **nezamjènjiv** (ijek.)
nezamjènljivōst i **nezamjènjivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nèzamjetan, -tna (ijek.)
nezamjètljiv (ijek.)
nezámoran, -rna
nezàmoren
nezàmorenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nezámornōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nezanimljiv
nezanimljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nezapàljiv
nezapàljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nezápamćen
nezápažen
nezápaženōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nezaplènjiv (ek.)
nezapljènjiv (ijek.)
nèzapočēt
nezáposlen i **nezápošljen**
nezáposlenōst i **nezápošljenōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
nezàrāstao, nezarásla i nezàrāsla
nezárazan, -zna
nezàrāžen
nezarāžljiv
nezarāžljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nezàsejān (ek.)
nezásićen
nezásićenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nezásijan (ijek.)
nezásitan, -tna
nezasitljiv
nezasitljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nezásitnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nezásluzan, -žna
nezaslūžen
nezàstarelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
nezàstareo, nezàstarela, nezàstarelo (ek.)
nezàstario, nezàstarjela, nezàstarjelo (ijek.)
nezàstarjelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nezastārljiv
nezastārljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nezaustāvljiv
nezaustāvljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèzauzēt
nèzauzētōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nezauzìmljiv
nezauzimljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nezávidan, -dna
nezávidnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nezavijen, -ena
nezávisan, -sna
nezávisnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nezávīšnjāk, vok. -āče, mn. -āci (hist.)
nèzavīt (nezavijen)
nezázoran, -rna
nezázornōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèzbiljskī
nèzbrinūt
nezbùnljiv i **nezbùnjiv**
nezbùnljivōst i **nezbùnjivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
nèzbūnjen
nèzdrav 88 a
nèzdravōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nezdrùživ
nezdrùživōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nezemaljskī
nèzet, mn. nèzeti, gen. nēzētā i nèzetovi, gen. nèzetōvā (zao zet)
nèzgoda, gen. mn. nēzgōdā
nèzgodan, -dna
nèzgodno 98 b

nèzgodnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèzgrāpan, -pna
nèzgrāpnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèzloban, -bna
nezlòbljiv
nèzlobnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
neznàboštvo i **neznaboštvo**
neznàbožac, -šca, vok. -šče, gen. mn. neznàbožaca
neznàbožački i **neznaboštvo**
neznàbožan, -žna
neznàbožnica
neznàbožnik, vok. -iče, mn. -ici
nèznačājan, -jna
neznačajnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèznadoša
nèznājša
nèznalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. nèznalācā
nèznalački
nèznalaštvo
nèznalica
neznalice (pril.)
nèznalički
nèznalović
nèznān, nèznāni, lok. neznáni i nèznāni (neznanje, nesvijest); **nèznān**, nèznāna, nèznāno (od: nè znati); Nèznānī jùnāk (grob Nèznanog junaka)
neznánac, -nca, vok. nèznānče, gen. mn. nèznānācā
nèznānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
nèznanović
neznânje
nèznatan, -tna
nèznatnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nèzrelicē (pril., ne gledajući)
nèzrelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
nèzreo, nèzrela (ek. i ijek.)
nèzvān
nezvàničan, -čna
nèžan, -žna (ek.)
nèželjen
nèženja, gen. mn. nèžènjā
nèženjen
nèžīv
nèžnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
NF (skrać. za Narodni front)
ni (vezn.); **ni** (riječca; sastavlja se sa zamjenicama i prilozima: nīko, nītko, nīkoji, nīgdje; rastavlja se od zamjenice ako pred nju dođe prijedlog, a taj se umeće između riječce i zamjenice: nī od koga, nī o kome, nī s kīm, nī po čemu, nī od kojēga itd.)
nīcati, nīčēm (t. jāhati); imperat. nīči; pril. sad. nīčūći
nīčesov (pokr., nikakav)
nīčice (pril.)
nīčīji (nī od čijēg, nī po čijem) 46 k; 91 d
Nīčipor 211 c
nīčkē i **nīčki** (pril.; nice, nīčice)
nīćah, -áha, mn. -ási (vrsta kaucije pri vjenčanju muslimana)
nīćanica (dio tkalačkog stana, razboja)
nīće, nīća (nīćah)
nīćēnje (od nītiti)
nīći, nīknēm v. nīknuti
Nīćifor (ime)
nīdovēka (ek., pril.)
nīdovijeka (ijek., pril.)
Nídža, vok. Nīdžo (hipok. od Nikola)
Nīdže-planina
nīgda
nīgde (ek.)
nīgdje (ijek.) 98 b
nihilist(a)
nihilistički
nihilistkinja
nihilizam, -zma
nijànsa, gen. mn. -ànsā
nije v. nijèsam, nísam
niječan, -čna (ijek.)
nijecnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nijèdan, -dna i **nijedan**, -dna (nikakav; razl. ni jèdan nì drugī; ni jèdan jèdīnī)
nijedànpūt; ni jèdan jèdinī pût; nijèdnōm
nijek, nijeka, lok. nijèku (ijek., nijekanje)
nijèkalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. nijèkalācā (ijek.)
nijèkalica (ijek.)
nijèkati, nijèčem (ijek., t. lijègati); imperat. nijèči; pril. sad. nijèčūći
nijem, nijèma (ijek.)
nijèmac, nijèmca, vok. nijemče, gen. mn. nijemācā (ijek., nijem čovjek); **Nijèmac** (pripadnik njemačkog naroda) 11 a; 26 a
Nijèmče, -eta (ijek.)
nijèmčiti, nijemčīm (ijek., t. cijèditi)
nijèmjeti, -mīm (ijek., postajati nijem; t. blijèdjeti); imperf. nijèmljāh; prid. rad. nijèmio, nijèmjela
nijemo (ijek., pril. prema nijem)
nijèmōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
nije nègo!
nijèsam (i nísam), nijèsi, nije, nijèsmo, nijèste, nijèsu
nijètiti, nijetīm (ijek., zast., podjarivati; t. cijèditi)
nīkad i **nīkadā** 98 b
nikakav, -kva (nī od kakva, nī od kakvē, nī po kakvōj ...) 91 d
nikakī (bolje nīkakav)

nikāko (pril.) 98 b
nikakov (zast., bolje nikakav)
nikal i **nikl**, nikla
nikinačkī (prema Níkīnci)
Nikitīn 180 a
niknuti (nícī), nīknēm (t. čūčnuti); aor. još i: nīkoh, 2. i 3. nīče, mn. nīkosmo . . .; pril. prošl. i: nīkāv(ši); prid. rad. i: nīkao, -kla
niko i **nitko**, gen. nīkog(a), dat. nīkom (-u, -e), instr. nīkīm (nī od koga, nī o kome, nī s kīm) 83 c; 91 d; **Níko**, vok. Nīko (t. ćóro)
nikogodić (nikogović)
nikogović
nikojāko (nikako)
nikojī (nī od kojeg, nī za koju, nī po kojem, nī pred kojīm) 91 d
Nikolajevna (dat. Nikolajevnoj) 184 b
Nikolajivka 205 b
Nikoličīn (prema Nikolica)
nikolik (nī od kolikog, nī od kolikē, nī za kolikū, nī po kolikom) 91 d
nikoliko (pril.) 98 b
Nikoljdan, gen. Nikoljdāna, dat. Nikoljdānu 87 m
nikòpoljskī
Nikšićanin, mn. -āni
nikšićkī (ne nikšićski); Nikšićkō pōlje 84 a
nikud i **nikuda**; nikud-nikamo
nilskī (prema Nīl)
nimalo (pril.)
nimfa, gen. mn. nîmfā
nī mukājet
Nin, Nīna, lok. Nínu (skrać. za Nèdēljnē informatīvnē nōvine) 147 c
Ninjanin, mn. -ani (čovjek iz Nína)
Nínjānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Nína)
niodaklē (pril.)
niotkālē (pril., pokr.)
niotkud(ā)
ni pēt ni šēst (pril.)
nipošto (pril.; razl., npr.: nē znā ni pō što je kupio ni pō što prodao) 98 b
nísam (i nijèsam), nísi, nije, nísmo, níste, nísu
niska, dat. -sci, gen. mn. nîskī i nîzākā (niz dukata i sl.)
nisko (pril. prema nizak); komp. nīžē
niskōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nišandžija
Nišévljanin, mn. -ani (čovjek iz Níša, Nišlija)
Nišévljānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Níša)
Nišlija, gen. mn. Nīšlījā
Nišlijka, dat. -ki, gen. mn. -kī
ništ, ništa, ništе (zast.; ubog, siromašan), gen. ništēg(a), dat. ništēm(u) . . .
ništa, ničeg(a), dat. ničem(u), instr. ničīm (nī od čega, nī po čemu, nī za šta, nī za čīm, nī s čīm); u imeničkom značenju nema odvajanja: svī ga drže za ništa (zà ništa) 91 d
ništārija
ništavnost i **ništāvnost**, -osti, instr. -osti i -ošću
ništavost, -osti, instr. -osti i -ošću
ništetnost, -osti, instr. -osti i -ošću
ništić, -íća, vok. ništīću
nititi, -īm (stavljati niti u nićanice; t. grčiti); imperf. nīćah; prid. trp. nīćen
nitko i **niko**, gen. nīkog(a), dat. nīkom (-u, -e), instr. nīkīm (nī od koga, nī o kome, nī s kīm) 83 c; 91 d
nitkōv, -òva, vok. nitkove, gen. mn. nitkova i **nītkov**, nītkova, vok. nītkove, gen. mn. nītkovā
nitkōvčina
nitković
nitkōvluk, mn. -ci
niukolīko (pril.); **ni ukòliko** 98 b
nivelācija
Nives, dat. Nives ili Nivesi 167 h
Nivesin 167 h
nivo, -òa, instr. -òom, mn. -òi, gen. -óā 165 b
nizaboga i **nizaboga** (pril.)
nizak, niska i niska; odr. niskī; komp. nīžī 75 d
nizašto (pril.) 98 b
nizbrdo (strmo, u sunovrat, naopako, naniže i sl.) 86 a, 98 l; **niz brdo** (treba se penjati ūz brdo i spuštati niz brdo)
niz dlaku
nizdō i **nizdōl** (pril.)
nizić (dem. od nīz)
nizija i **nīzija**, gen. mn. nizījā i nîzījā; Pànōnskā nizija (nīzija)
nizījskī i **nīzījskī**
Nizozemac, -zēmca, vok. -zēmče, gen mn. Nizozemācā
Nizozēmka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Nizozemskā
nizozemskī
niz vetar (ek.)
niz vjetar (ijek.)
niz vodu 98 m
nižoškólac, -lca, vok. nižoškolče, gen. mn. nižoškolacā
nižoškōlka, dat. -ki, gen. mn. -kī
nižoškōlskī i **nižoškolskī**
NJ (skrać. za Naš jezik, časopis) 147
N. N. (latinska oznaka za nepoznatu osobu, kojoj se ne zna ime) 143 c

no (riječca; sastavlja se sa zamjenicama, prilozima i veznicima: gdjěno, štōno, kòjīno, kȁdno, kāno, kȁkono)
NO (skrać. za: 1. narodni odbor; piše se: gen. NO-a, dat. NO-u, mn. NO-i...; 2. Narodna omladina; ne mijenja se i piše se bez padežnih nastavaka)
NOB (skrać. za narodnooslobodilačka borba; piše se s padežnim nastavcima: NOB-a, NOB-u itd.) 147 b
nobèčija (stražar)
nôć, nōći, lok. nòći, instr. nōću, mn. nōći, gen. nòćī, dat. nōćima 47 b; 55 a
nōćāj (noćište); **Nōćāj** (geogr.); Zmāj od Nōćāja
nōćas (pril.) 98 n
nōćašnjī
nōćca i **nóćca**, gen. mn. nóćcā
nōćēnje
nōćište
nōćīti, -īm (t. lòmiti)
noćívati, nòćujēm (t. kazívati) i nòćīvām (t. venčávati)
nȍćnī
nōćnica, gen. mn. nȍćnīcā
nōćničav
nōćnīk, vok. -īče, mn. -īci 55 a
nōćnjača, gen. mn. nȍćnjača
noćōbdija
nōću (pril.)
noćúrak, -rka, mn. noćúrci, gen. nòćūrākā (bot.)
nōga, nògē, dat. nòzi i nōzi, ak. nōgu, vok. nōgo, lok. nòzi, instr. nōgōm, mn. nōge, gen. nȍgū i (rjeđe) nōga, dat. nōgama, ak. nōge; ìks-nȍge; ô-nȍge 63 b 1; 65 b
nōgače, nōgāča (mn. ž. r., nogari)
nogāči (nogari)
nōjca ne nego nòćca
Nojman (Neumann) 172 b
nòkatac, nòkaca, gen. mn. nòkatācā (bot.)
nōkaut (u boksu)
nōktić (dem. od nȍkat)
noktòjeđa
noktūrno
Nôlīt (skrać. za izdavačko poduzeće Nova literatura) 147 c
Nòlitov
nōmadskī
nōminālan, -lna
nôna, gen. mn. nônā (redovnica, baka i dr.); **nóna**, vok. nôno (hipok. od nòga)
nōnić (djed)
nônīj, -ija (vrsta mjerila)
nónijus (vrsta konja)
nonīlijūn, -úna i **nonilīōn**, -óna (broj)
nonpàrēl, -éla (tipogr.)
nònsens, nònsensa, gen. mn. nȍnsēnsā (besmislica)
nonšalāntnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
NOO (skrać. za narodnooslobodilački odbor; piše se s padežnim nastavcima: gen. NOO-a, dat. NOO-u, mn. NOO-i)
NOP (skrać. za narodnooslobodilački pokret; piše se s padežnim nastavcima: gen. NOP-a, dat. NOP-u itd.)
Nōpok (skrać. za izdavačko poduzeće Novo pokoljenje) 147 c
nòrdijac, -ījca, vok. -ījče, gen. mn. nòrdijācā
nòrdījskī
normálac, -lca, vok. nȍrmālče, gen. mn. nòrmālācā
nòrmālka, dat. -ci, gen. mn. -kī (zast., osnovna škola)
normálnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Normàndija
normàndījskī
Normàndanīn, mn. -ani
Normàndānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Nòrmānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
normirac, -rca, vok. nōrmīrče, gen. mn. nòrmīracā
Nòrvēg, -éga, vok. Nōrveže, mn. -ézi (zast., Norvežanin)
Nōrveškā, dat. -škōj
nōrveškī
Norvéžanin, mn. -ani
Norvéžānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
nōsāč, -āča, vok. nȍsāču, instr. -ačem (ne -áčom) 52 a 1
nosàčica
nōsāčkī
nòsak, nòska, mn. nòsci, gen. nȍsākā (dem. od nōs); **nȍsak**, nȍska i nòska (koji se dobro nosi)
nōsēć, noséća
nōsić, nòsića i **nòsīć**, -íća (dem. od nôs)
nōsilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. nōsilācā 48 a; 70 b
nōsīljka, dat. -ci, gen. mn. nòsīljkī i nòsiljākā
nōsiti, nōsīm, -iš..., 3. mn. nȍsē; imperf. nōšāh, -āše...; aor. nòsih, 2. i 3. nōsī, mn. nōsismo...; imperat. nōsi; pril. sad. nōseći; pril. prošl. (na)nòsīv(ši) se; prid. rad. nòsio, -la; prid. trp. nōšen 48 a; 52 a 1; 96 b
nòsivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nósnjača (kost u nosu)
nosōrog, vok. -že, mn. -zi
nostàlgičan, -čna
nostàlgičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nostàlgīja
nostrifikácija
nòstrōmo, nòstrōma, mn. nòstrōmi
nȍšče, -eta (dem. od nōs i nôž)
nȍšnja, gen. mn. nȍšnja i nòšnjī 77 a
nō što (nego što)

nóta; prîma-nóta (muz.)
notácija
notárev i **notárov**
nótcsić i **noteščić** (dem. od nótes)
notifikácija
notúrno ne nego nokturno
nôv, nôva i nóva; **NOV** (skrać. za Narodnooslobodilačka vojska)
novačić (dem. od nóvāk); **Novačić** (dem. od Nóvāk, ime); **Nóvačić** (prezime)
novačiti, nóvačīm (t. jednáčiti)
nóvāčkī
Nóvā gódina (dan 1. siječnja, januara); **nóva gódina** (za razliku od stare, prošle) 15 b; Srétna (Srećna) nóva gódina! (čitava, a ne samo njezin prvi dan)
Nóvā Gradíška; **novográdiškī**
Nóvā Gvinéja; **novogvinējskī**
novájlija
novàjlījka, dat. -ki, gen. mn. -kī
novàjlījskī
nóvāk, -áka, vok. nóvāče, mn. -áci (nov član u nekoj zajednici i sl.); **Nóvāk**, -áka, vok. Nóvače (ime); **Nóvak**, Nóvaka (prezime)
Nóvā Kapela; **novokápelskī**
Nóvā Pázova; **novopázovskī**
novástvo
Nóvā Vároš; **novovároškī**
Nóvā vês, gen. Nóvē vêsi, lok. Nóvōj vési (ulica u Zagrebu); **novóvēškī**
Nóvā Zelándija; **novozèlandskī**
nóvčan; odr. nóvčanī i novčanī
novčánica
novčáničnī
novčaník, -íka, mn. -íci
nóvčar, -ára, vok. nóvčaru i -āre
nóvčārčica (dem. od nóvčārka)
novčárev i **novčárov**
nóvčārka, dat. -ci, gen. mn. -kī
nóvčārskī
novčárstvo
Nóvčica (rijeka)
nóvčić, nóvčića i **nóvčić**, nóvčića
nóvčine, nóvčīnā (mn. ž. r.)
nóvčure, nóvčūrā (novčine)
novečènto (tal.; 20. vijek, stoljeće)
novèlist(a)
novelističkī
novèlistkinja
novíciјāt, -áta (novaštvo)
Nóvičin (prema Nóvica)
Nóvigrād, Nóvigrada; Nóvigrād Pódrāvskī; Nóvigrād na Dóbri; **Nóvi Grâd**, iz Nóvōg Grâda, u Nóvōm Grádu (u Istri); **Nóvī grâd** (dio Osijeka)
nóvigradskī (prema Nóvigrād); Nóvigradskō mórе (dio Planinskog kanala u Jadranskom moru)
Nóvigrađanin, mn. -āni (čovjek iz Nóvigrāda)
Nóvigradānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Nóvigrāda)
nóvinārev i **nóvinārov**
nóvinārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
nóvinārkin
Nóvī Pàzār, gen. Nóvōg Pazára; **novopàzārskī**; Novopàzārskī sàndžak; **Novopazárac**, -rca, vok. Nóvopazārče, gen. mn. Novopazārācā; **Novopàzārka**, dat. -ki, gen. mn. -kī; **Novopazárlija**
Nóvī Sâd, gen. Nóvōg Sâda, lok. Nóvōm Sádu 12; 87 c; **novósadskī** 88 e; Novòsādskī Saláši; **Novósađanin**, mn. -āni 87 d; **Novosađānka**, dat. -ki, gen. mn. -kī 11 b
Nóvī svêt, gen. Nóvōg svêta, lok. Nóvōm svétu (ek., Amerika); **novósvetskī**
Nóvī svíjet, gen. Nóvōg svíjeta, lok. Nóvōm svíjētu (ijek., Amerika); **novósvjetskī**
Nóvī Šêher; **novošêhērskī**; **Novošêherljanin**, mn. -āni; **Novošêherljānka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
nóvī vêk, gen. nóvōg vêka, lok. nóvōm véku (ek.); **Nóvī vêk** (časopis); **novovèkōvan**, -vna
nóvī víjek, gen. nóvōg víjeka, lok. nóvōm vijèku (ijek.); **Nóvī víjek** (časopis); **novovjèkōvan**, -vna 20 d
Nóvī Vinodolskī (ne Novi Vinodol), gen. Nóvōg Vinodolskōg; **novovinodolskī**
nóvī závet (ek.), **závjet** (ijek., razdoblje); **Nóvī závet**, **závjet** (crkv. knjiga); **novozávetnī** (ek.); **novozávjetnī** (ijek.)
Nóvljančica (dem. od Nóvljānka)
Nóvljanin, mn. -āni (čovjek iz Nóvōga i iz Nóvskē)
Nóvljānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Nóvōga i iz Nóvskē)
nóvljānskī (prema Nóvī i prema Nóvskā)
nôv nóvcāt (nòvcat) i **nôv nóvcīt (nóveit)**
Nóvō Bŕdo; **novòbrdskī**; **Novòbrdanin**, mn. -āni; **Novòbrdānka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
nóvō dôba (hist. razdoblje); **Nóvō dôba** (novine, poduzeće i sl.); **novòdobnī**
novodobíven, -ėna
novogódišnjī 15 d
Novográdiščanin, mn. -āni (čovjek iz Nóvē Gràdiškē); **Novográdiščanka**, dat. -ki, gen. mn. -kī; **novogrâđiškī**
novógradskī (prema Nóvī Grâd)

Novògrađanin, mn. -āni (čovjek iz Nȍvōg Grâda)
Novògradānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Nȍvōg Grâda)
novogrčkī i **novogr̄čkī**
Novogrod (Nowogród) 186
Novogruđek (Nowogródek) 186
novoīmenovān
nȍvoizabrān i **novoīzabrān**
novòkršten
novonādošlī
novoōsnovān
novoōtvoren
novopòdignūt 88 b
novopostavljen 88 b
novoraslica (neoplazma)
novòrođe (nešto novorođeno)
novòrođen
novòrođenče i **novorodénče**, -eta; zbir. novòrođenčad, -adi
Novòsađanin i sl. v. Nȍvī Sâd
novosāgrađen
Novō Sèlo; Nȍvō Sèlo Ohridskō; **novòselskī** 72 b
nȍvōst, -osti, lok. novòsti i nȍvosti, instr. nȍvosti i nȍvošću, mn. nȍvosti, gen. novòstī i nȍvostī, dat. novòstima i nȍvostima
novostèčen, -èna
novòstvoren
novotàrija
novouspòstavljen
novòvečan, -čna (ek.)
novòvek (ek.)
novovèkōvan, -vna (ek.)
novòverac, -ērca, vok. novòvērče, gen. mn. novòverācā i **novovérac**, -rca, vok. nȍvovērče, gen. mn. novòverācā (ek.)
novòvērje (ek.)
novòvērka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
novòverskī (ek.)
novovérstvo (ek.)
novòvječan, -čna (ijek.)
novòvjek (ijek.)
novovjèkōvan, -vna (ijek.)
novòvjerac, -vjērca, vok. novòvjerče, gen. mn. novòvjerācā i **novovjérac**, -rca, vok. nȍvovjērče, gen. mn. novòvjerācā (ijek.)
novòvjērje (ijek.)
novòvjērka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
novòvjerskī (ijek.)
novovjérstvo (ijek.)
novòvremen (ek. i ijek.)
novovremskī (ek. i ijek.)
novozèlandskī (prema Nȍvā Zelàndija)
Novozelànđanin, mn. -ani
Novozelàndānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Nȍvskā, gen. Nȍvskē, dat. Nȍvskōj
nȍvskī (prema Nȍvī i Nȍvskā)
nȍzdra (i nȍzdrva), gen. mn. nȍzdārā i nȍzdri
nȍzdrva (i nȍzdra), gen. mn. nȍzdr̄va
nȍž, nȍža, instr. nȍžem, mn. nȍži, nȍža i nóževi, nóžēvā
nȍžak, nȍška (vrsta igre nožem), mn. nȍšci, gen. nȍžaka
nȍžar, -ára, vok. nȍžāru i -āre
nožárev i **nožárov**
nȍžica, gen. mn. nȍžīca (dem. od nòga) 63 a 2; 65 b
nȍžičice, nȍžičīcā (mn. ž. r.; dem. od nȍžice)
nȍžić (dem. od nȍž)
nȍžićkati se, -am se (igrati se igre nožićem, nȍžati se; t. vèčerati)
nȍžnī i **nôžnī** (prema nȍga) 65 b
npr. (skrać. za na primer, na primjer) 145 b
NR (skrać. za narodna republika)
NRBiH (skrać. za Národnā Repùblika Bȍsna i Hèrcegovina; piše se bez padežnih nastavaka)
NRCG (skrać. za Národnā Repùblika Cr̄na Gȍra; piše se bez padežnih nastavaka)
NRH (skrać. za Národnā Repùblika Hr̄vātskā; piše se bez padežnih nastavaka)
NRM (skrać. za Národnā Repùblika Makèdōnija; piše se bez padežnih nastavaka)
NRS (skrać. za Národnā Repùblika Sr̀bija; piše se bez padežnih nastavaka)
NSO (skrać. za Národnā stùdentskā òmladina; piše se s padežnim nastavcima: gen. NSO-a, dat. NSO-u itd.)
Nûbija
Nûbijac, -ījca, vok. -ījče, gen. mn. Nûbijācā
Nûbījka, dat. -ki, gen. mn. -kī
nûbījskī
nùdīlac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. nùdilācā
nùdīljstvo
nùdist(a)
nudistīčkī
nùdistkinja
nûditi, -īm (t. gr̄čiti); imperf. nȕđāh; prid. trp. nȕden
nûdati, nûdām (t. čárati) v. nȕditi
nȕđēnje (prema nȕditi)
nûgao ne nego ȕgao
nújnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nȕkalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. nȕkalācā

nūklearan, -rna
nūkleus (jezgra)
nūl-tāčka; nūl-metóda
numerācija
numizmàtičār
numizmatički
numizmatika, dat. -ci
nūncij, nûncija i **nūncije**, nûncija
nuncijatúra
nûncijev
nùrija, gen. mn. nûrījā (zast.; župa, parohija)
nūspostaja
nūsprostòrija
nùtarnji; nutarnjopolitički
nùtarnjōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nùtkati, -ām (t. vrāćati)
nùtrak, nùtraka, vok. -če, mn. -ci, gen. nûtrākā (neuspjelo uškopljen nerast ili ždrijebac)
nūtrašnjōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nùtrija, gen. mn. nûtrījā (zool.)
nūzgredan, -dna (bolje ūzgredan)
nūzsupljìna, gen. mn. -ínā (med.)
nūzzanimānje
nūzzârada 80 b 2
nūzzgrāda
nūžan i **nūždan**, -žna 82 d
nūžnīckī
nūžmk, mn. -īci
nūžno (pril.)
nūžnōst, -osti, instr. -osti i -ošću

NJ

njákati, njâčem (t. víkati)
njēcijī ne nego nēcijī
njēdārca, gen. njēdārcā i njēdarācā (ijek., dem. od njēdra)
njēdra, njēdārā (ijek.)
njēga, dat. -zi (ijek.)
njēgda, njēgdašnjī, njēgdje i sl. ne nego nēgda, nēgdašnji, nēgdje
Njēgošev
njēgoševskī stîl (stil) 10 b
njegôvatelj (ijek.)
njegôvateljica i **njegovatèljica** (ijek.)
njēgovati, -ujēm (ijek., t. vērovati)
njēgve ne nego nēgve
njēkad, njēkadašnjī, njēkakav, njēkamo, njēkī, njēko, njētko, njēkoliko, njēkoć ne nego nēkad, nēkadašnjī, nēkakav, nēkamo, nēkī, nēko, nētko, nēkoliko, nēkoć
Njèmačkā, dat. Njèmačkōj (ijek.) 11 c
njèmačkī (ijek.); starovisokonjèmačkī; srednjovisokonjèmačkī; novovisokonjèmačkī
njèmāk, -áka, vok. njèmāče, mn. -áci (ijek.)
njemàkinja (ijek.)
Njemčàdija (ijek.)
njemčáriti, njèmčārīm (ijek., t. jednáčiti)
njèmčati, -ām (ijek., t. čītati)
Njèmčić, gen. mn. Njèmčīćā (ijek., dem. od Nijèmac)
Njèmčina, gen. mn. Njèmčīnā (ijek., augm. od Nijèmac)
njèmica, gen. mn. njèmīcā (ijek., nijema žena); **Njèmica**, gen. mn. Njèmīcā (prema Nijèmac) 27
Njèmičica (ijek., dem. od Njèmica)
Njèmkinja, gen. mn. Njèmkīnjā (ijek., Njèmica)
njemòća (ijek.)
njemòta (ijek.)
njèmstina (ijek., zast., njemački jezik)
njèmūstī, njèmūštēga (ijek.); njèmūšti jèzik
njēžan, -žna (ijek.)
njēžnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
njîhāj
njihalica
njihalo
njihāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
njîhan, -hna (njihov) 44 a
njihati, njîšēm (t. víkati) i njîhām (t. čárati); imperat. njîši i njîhaj; pril. sad. njíšući i njihajúći
njîhov 42 a
njîjati ne nego njíhati
njîn i **njîn** (njihov) 44 a
njîsak, -ska, mn. -sci, gen. njîsākā
njîska, dat. -sci
njîva, gen. mn. njîvā 2
njîvickī (prema Njîvice)
njòrac, njórca, vok. njôrče, gen. mn. njôrācā (zool.)
njôrčić (dem. od njórac)
Njùjorčanin, mn. -āni
Njùjorčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Njùjork (New York) 171 f
njùjorškī
njūh, lok. njūhu
Njura 178 b
njūščica i **njūšcica**
njúška i **njûška**, dat. -šci, gen. mn. -škī

O

ob (prijedl., zast.); **Ob** 184 a
ôba (m. i sr. r.), **ôbe** (ek., ž. r.), **ôbje** (ijek., ž. r.), gen. obájū (m. i sr. r.), obéjū (ek., ž. r.), obijū (ijek., ž. r.), dat. obéma (ek., m., ž. i sr. r.), objéma i objèma (ijek., m., ž. i sr. r.) 37 a; 92 g
obáći i **ôbāći**, ôbāđēm (t. izáći)
ôbadva (m. i sr. r.), **ôbadvē** (ek., ž. r.), **ôbadvije** (ijek., ž. r.), gen. obadváju (m. i sr. r.), obadvéjū (ek., ž. r.), obadvijū (ijek., ž. r.), dat. obadváma (m. i sr. r.), obadvéma i obadvèma (ek., ž. r.), obadvjéma i obadvjèma (ijek., ž. r.) 92 g
obadvèručkē (ek.)
obadvjèručkē (ijek.)
ôbadvoje (muško i žensko, djeca, lica i stvari miješanih rodova ili sr. roda), gen. obadvóga, dat. obadvoma; mn. ôbadvoji, ôbadvoje, ôbadvoja, gen. ôbadvojīh, dat. ôbadvojīm(a)
obadvòjica (muški)
ôbal i **ôbao**, ôbla i ôbla; odr. ôblī 71 b
obaljívati, obàljujēm (prema obáliti; t. deverivati)
obàmrēti, òbamrēm (ek., t. izùmrēti)
obàmrijeti, òbamrēm (ijek., t. izùmrijeti)
ôbamrlōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ôbao v. ôbal 71 b
obârāč, -āča, vok. ôbaraču
obârača
obàsipati, obàsipām (t. otpòzdravljati) i obàsipljēm (t. kalàjisati); imperat. obàsipāj i obàsiplji; pril. sad. obàsipajūći i obàsipljūći
obàsizati i **obàsezati**, -žēm (t. kalàjisati)
obàsjati, obàsjām, obàsjāš, obàsjā, obasjámo i obàsjāmo, obasjáte i obàsjāte, obàsjajū; aor. obàsjah, 2. i 3. ôbasjā i obàsja, mn. obàsjasmo ...; imperat. obàsjāj; pril. prošl. obàsjāv(ši); prid. rad. obàsjao, -la i ôbasjao, -ala; prid. trp. ôbasjān
obasjavač, -ača, vok. ôbasjavāču
obàstrēti, òbastrem (ek., t. razàstrēti)
obàstrijeti, òbastrēm (ijek., t. razàstrijeti)
obàsūti, òbaspēm (t. razàsūti)
òbašav, òbašva, gen. mn. òbašāvā (opšav)
ôbavēst, ôbavēsti, lok. obavésti i ôbavēsti, instr. ôbavēsti i ôbavēšću, gen. mn. obavéstī i ôbavēstī, dat. obavéstima i ôbavēstima (ek.)
obavéstiti (ek.), obàvēstīm, -īš ..., 3. mn. obàvēstē; aor. obavéstih, 2. i 3. ôbavēstī, mn. obavéstismo ...; imperat. obavésti; pril. prošl. obavéstīv(ši); prid. rad. obavéstio, -la; prid. trp. obàvēšten
obaveščívati (i obaveštávati), -vēšćujēm (ek., t. izjednačívati)
ôbaveštāj (ek.)
obaveštájac, -jca, vok. ôbaveštājče, gen. mn. obavèštājaca (ek.)
ôbaveštājnī (ek.)
obaveštávalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. obaveštàvalācā (ek.)
obaveštávati (i obaveščívati), obavèštavām, -aš ..., 3. mn. obaveštavajū; imperf. obavèštavah, -aše ...; aor. obaveštávah, 2. i 3. obaveštava i ôbaveštava, mn. obaveštávasmo ...; imperat. obavèstavaj; pril. sad. obaveštávajūći; pril. prošl. (po)obaveštávav(ši); prid. rad. obaveštávao, -la; prid. trp. obavèštavān (ek.)
obàvēstenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
obavesténje (ek.)
ôbaveza
ôbavezan, -zna (drugo je prid. trp. obàvēzān od obavézati)
obavézati, obàvēžēm (t. zaurlíkati); imperat. obavéži
obavezívati, -vèzujēm (t. izjednačívati)
ôbaveznica
ôbaveznīk, vok. -īče, mn. -īci
ôbaveznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
obavíjati, obavījām (t. večerávati)
ôbavijest, ôbavijesti, lok. obavijèsti i ôbavijesti, instr. ôbavijesti i ôbaviješću, gen. mn. obavijèstī i ôbavijestī, dat. obavijèstima i ôbavijestima (ijek.)
ôbavijestan, -sna (ijek.)
obavijèstiti (ijek.), obàvijestīm, -īš ..., 3. mn. obàvijestē; aor. obavijèstih, 2. i 3. ôbavijestī, mn. obavijèstismo ...; imperat. obavijèsti; pril. prošl. obavijèstīv(ši); prid. rad. obavijèstio, -la; prid. trp. obàviješten
obaviješténōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
ôbavjesnica (ijek.)
obavješćívanje (ijek.)
obavješćívati (i obavještávati), -vjèšćujēm (ijek., t. izjednačívati)
ôbavještāj (ijek.)
obavještájac, -jca, vok. ôbavještājče, gen. mn. obavjèštājācā (ijek.)

ōbavještājni (ijek.)
obavještávalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. obavještávalaca (ijek.)
obavještávati (i obavješćivati), obavjèštavam (ijek., t. obaveštávati)
obavještènje (ijek.)
obàvljač, -ača, vok. ōbavljaču
obàvreti, -īm (t. uzàvreti)
obàzreti se (ek. i ijek.), òbazrēm se, -ēš se . . ., 3. mn. òbazrū se; aor. obàzreh se, 2. i 3. obàzre se i ōbazre se, mn. obàzresmo se . . . ; imperat. obàzri se; pril. prošl. obàzrēv(ši) se; prid. rad. obàzreo (ijek. i obàzrio) se, obàzrela se
obàzrivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ōbdān (pril.) 98 l
ōbdanički
obdarènik, -íka, vok. ōbdarenīče, mn. -íci
ōbdarenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
obdarívati, -dàrujēm (t. deverívati)
òbdelati, -ām (ek., t. isplivati)
obdelávati, -dèlāvām (ek., t. večerávati)
òbdjelati, -ām (ijek., t. ìsplivati)
obdjelávati, -djèlāvām (ijek., t. večerávati)
obdùkcija
obdùkcijskī i **ōbdukciōnī**
obéćīti, òbēćīm (izbečiti oči; t. dodéliti)
obećànica
obećànik, -ika, mn. -íci
obèćati, -ām (t. dokončati)
obećávati, obećāvām (t. večerávati)
òbed, gen. mn. ōbēdā (ek.)
ōbeda, gen. mn. ōbēdā (ek., kleveta, optužba)
obedijèncija
obédīti, òbēdīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. òbēđen
òbedovati, -ujēm (ek., t. òdlíkovati)
obedívati, obèđujēm (ek., okrivljivati; t. deverívati)
obéleti, -īm (ek., postati bijel; t. uštédeti)
obelezávati (i obeležívati), -lèžavām (ek., t. obaveštávati)
obèležba, gen. mn. obèležābā (ek.)
obèleženōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
obèležíti, -īm (ek., t. zašèćeriti)
obeleživati (i obeležávati), -lèžujēm (ek., t. izjednačivati)
obèlēzje (ek.)
obèlisk, mn. -sci, gen. obèlīskā 156 c
obéliti, òbēlīm (ek., učiniti nešto bijelim; t. dodéliti); prid. trp. ōbeljen
obelodánīti (ek.), obelòdānīm, -īš . . ., 3. mn. obelòdānē; aor. obelodánih, 2. i 3. ōbelodānī, mn. obelodánismo . . . ; imperat. obelodáni; pril. prošl. obelodánīv(ši); prid. rad. obelodánio, -la; prid. trp. obelòdānjen
obelodanjívati, -dànjujēm (ek., t. okolomaćívati)
obendèlučiti, -īm (t. ispripòvediti)
obenđijati, -ām (obenđelučiti; t. zaračúnati)
ōbenditi, -īm (obenđelučiti; t. dohvatiti)
ōber ne nego hōbēr
obèruckē i **oberùckē** (ek.)
obescéniti, obèscēnīm (ek., t. obavéstiti); prid. trp. obèscenjen
obescenjívati, -cènjujēm (ek., t. izjednačívati)
obescijèniti, obèscijenīm (ijek., t. obavijèstiti); prid. trp. obèscijenjen
obescjenjívati, -cjènjujēm (ijek., t. izjednačívati)
obesèliti ne nego obvesèliti
obèshrābrenost, -osti, instr. -osti i -ošću
obeshrábriti, obèshrābrīm (t. obavéstiti)
obeshrabrívati, -hràbrujēm (t. izjednačivati)
òbesiti, -īm (ek., t. dohvatiti); prid. trp. òbešen
obèsklíciti, -īm (ukloniti klice; t. zašèćeriti)
obeskréplti, obèskrēpīm (ek., t. obavéstiti); prid. trp. obèskrēpljen
obeskrepljénje (ek. i ijek.)
obeskrepljívati, -krèpljujēm (ek. i ijek., t. izjednačivati)
obeskrijèpiti, obèskrijepīm (ijek., t. obavijèstiti); prid. trp. obèskrijepljen
obèsmrtíti, -īm (t. zašèćeriti); prid. trp. obèsmrćen
obèsnāženōst, -osti, instr. -osti i -ošću
obesnáziti, obèsnāzīm (t. obavéstiti); prid. trp. obèsnažen
obesnažívati, -snàžujēm (t. izjednačívati)
ōbēsnica (ek.)
ōbēsnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
ōbēsno (ek., pril.)
obesplòditi, obèsplodīm (t. ponačiniti); prid. trp. obèsplođen
obesplodénje
obesplodívati, -plòđujēm (t. izjednačívati)
obespokojávati, -kòjāvām (t. preuveličávati)
obespòkojenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
obespokòjiti, -pòkojīm (t. opunomòćiti); imperat. obespòkōj
ōbēst, ōbēsti, lok. obésti i ōbēsti, instr. ōbēsti i ōbēšću (ek.)

obēstan, -sna (ek.)
obestèretiti, -īm (t. ispripòvediti); prid. trp. obestèrećen i **obestéretiti,** -īm (t. upriličiti); prid. trp. obestérećen
obesvećénje
obesvećívati, -svèćujēm (t. izjednačívati)
obesvétiti, obèsvētīm (t. obavéstiti); prid. trp. obèsvēćen
obèscastiti, -īm (t. zasèćeriti); prid. trp. obeščašćen
obeščašćénje
obeščašćívati, -čàšćujem (t. izjednačívati)
obešenica (ek.)
obešenički (ek.)
obešenīk, mn. -īci (ek.)
obešenjački (ek.)
obešenjak, vok. -āče, mn. -āci (ek.)
obešenjakluk, mn. -ci (ek.)
obeštećénje
obeštećívati, -štèćujēm (t. izjednačívati)
obèstetiti, -īm (t. zasèćeriti); prid. trp. obèstećen
obèsumiti, -īm (uništiti šumu; t. zasèćeriti); prid. trp. obèšumljen
obezbéditi, obèzbēdīm (ek., t. obavéstiti); prid. trp. obèzbēđen
obèzbēđenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
obezbeđénje (ek.)
obezbeđívati, -bèđujēm (ek., t. izjednačívati)
obezbijèditi, obèzbijedīm (ijek., t. obavijèstiti); prid. trp. obèzbijeđen
obèzbijeđenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
obezbjeđénje (ijek.)
obezbjeđívati, -bjèđujēm (ijek., t. izjednačívati)
obèzglāvljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
obèzmatičiti se, -īm se (ostati bez matice, tj. pčele; t. zakàluđeriti)
obèznānjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
obèzočiti, -īm (t. zasèćeriti)
obèzūmljenōst i obèzumljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
obezvréđiti, obèzvrēdīm (ek., t. obavéstiti); prid. trp. obèzvrēđen
obezvređívati, -vrèđujēm (ek. i ijek., t. izjednačívati)
obezvrijèditi, obèzvrijedīm (ijek., t. obavijèstiti); prid. trp. obèzvrijeđen
obgrāditi, òbgrādīm (t. dodéliti); prid. trp. òbgrāđen
òbgrāđenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
obgrađívati, -grāđujēm (t. deverívati)
òbicati se, -čēm se (navikavati se; t. prìmicati); imperat. òbiči se; pril. sad. običūći se
običāj, lok. običāju ú običāju
običajan, -jna
običan, -čna
običávati, običávām (t. večerávati)
običnost, -osti, instr. -osti i -ošću
obíći i òbīći, obīđēm (t. izáći, izíći); **obići se** v. òbiknuti se
obijač, -āča, vok. obijāču
obijèđiti, òbijedīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. obijeđen
obijèliti, òbijelīm (ijek., učiniti nešto bijelim; t. dodijèliti); prid. trp. òbijeljen
obijèljeti, -līm (ijek., postati bijel; t. poblijèdjeti)
obijesnica (ijek.)
obijesmk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
obijesno (ijek., pril.); komp. obijèsnijē
obijest, obijesti, lok. obijèsti i obijesti, instr. obijesti i obiješću (ijek.) 26 a
obijestan, -sna (ijek.); komp. obijèsnijī
òbiknuti se (obići se), òbiknēm se (t. početi); aor. još i: òbikoh se, 2. i 3. òbiče se i običe se, mn. òbikosmo se . . . ; pril. prošl. i: òbikāv(ši) se; prid. rad. i: òbikao se, -kla se
obilazak, -ska, mn. -sci, gen. obilazaka
Obilićev; Obilićev vénac (u Beogradu)
obílnōst i òbīlnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
obilježávati (i obilježívati), -ljèžāvām (ijek., t. obaveštávati)
obilježba, gen. mn. obìlježābā (ijek.)
obìlježenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
obilježiti, -īm (ijek., t. zašèćeriti)
obilježívati (i obilježávati), -ljèžujēm (ijek., t. izjednačívati)
obìlježje (ijek.)
obímnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
obirāč, -āča, vok. obirāču
obirāčica
obírak, òbīrka, mn. òbīrci, gen. obirākā
obískati, òbīštēm (t. zavíkati); imperat. obišti
obistinjávati se (i obistinjívati se), -stìnjāvām se (t. obaveštávati)
obistinjívati se (i obistinjávati se), -stìnjujēm se (t. izjednačívati)
obitávalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. obitávalācā
objáčati, -ām (t. dokončatí)
objáčiti, òbjāčīm (t. dodéliti)
objačívati, -jāčujēm (t. deverívati)
objahati, -šēm (t. dòjahati)
objahívati, -jàhujēm (t. deverívati)
objašnjávač (i objašnjívač), -āča, vok. objašnjavāču
objašnjávati (i objašnjívati), -jāšnjāvām (t. večerávati)

objašnjénje (prema objàsniti i objásniti)
objašnjívāč (i objašnjavač), -áča, vok. ōbjašnjivaču
objašnjívati (i objašnjávati), -jâšnjujēm (t. deverívati)
objàšnjivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
objavljivač, -áča, vok. ōbjavljivaču
objavljivačica
obje v. ōba 34 b
ōbjed, gen. mn. ōbjeda (ijek.)
ōbjeda, gen. mn. ōbjeda (ijek., kleveta, optužba)
objedinjávati (i objedinjívati), -dinjavām (t. obaveštávati)
objèdīnjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (jedinstvo)
objedinjívati (i objedinjávati), -dinjujēm (t. izjednačívati)
objèdnōm (pril.)
ōbjedovati, -ujem (ijek., t. ōdlikovati)
objeđívati, objèđujēm (ijek., okrivljivati; t. deverívati)
òbjek(a)t, objekta, gen. mn. ōbjekātā 156 c
òbjekatskī
objèkoliti, -īm (ijek., pokr., saletjeti koga; t. zašèćeriti)
objektívnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
objelodàniti, objelòdānīm (ijek., t. obelodàniti)
objelodanjívati, -dànjujēm (ijek., t. okolomaćívati)
objèručkē i **objerúčkē** (ijek.)
ōbjesiti, -īm (ijek., t. dōhvatiti); prid. trp. òbješen
òbjesti se, ōbjedēm se (t. pòjesti)
ōbješenica (ijek.)
ōbješenīčkī (ijek.)
ōbješenik, mn. -īci (ijek.)
ōbješenjāčkī (ijek.)
ōbješenjāk, vok. -āče, mn. -āci (ijek.)
ōbješenjākinja (ijek.)
ōbješenjākluk, mn. -ci (ijek.)
ōbješenjāković (ijek.)
obláčak, -čka, mn. -čci, gen. ōblačākā 66 b
ōblačan, -čna
oblačić
oblačílac, -íoca, vok. -íoče, gen. mn. oblàčilācā
oblačílja i **oblačílja**
oblačina (augm. od ōblāk); **ōblačina** (oblačno vrijeme)
oblačionica i **oblačiônica**
oblačitelj
oblačiti, ōblačīm (t. jednačiti)
ōblačnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
oblagívati, -làgujēm (t. deverívati)
oblagoròditi, -gòrodīm (t. opunomoćiti); prid. trp. oblagòrođen
oblagorodénje
oblagorođívati, -ròđujēm (t. okolomaćívati)
ōblāk, lok. oblāku i ōblāku, mn. ōblaci, gen. oblākā i ōblākā, dat. ōblacima
oblakšávati, -làkšāvām (t. večerávati)
oblapórnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ōblasni
ōblast, ōblasti, lok. oblásti i ōblāsti, instr. ōblasti i ōblāšću, gen. mn. oblástī i ōblastī
òblatiti, -īm (t. dōhvatiti); prid. trp. òblaćen
obléniti se, òblēnīm se (ek., t. dodéliti)
oblépiti, òblēpīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. òblēpljen
oblepljívati, -lèpljujēm (ek., t. deverívati)
òblesavelōst i **oblesávelōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
òblesaviti, -īm (ek. i ijek., učiniti blesasvim i postati blesav; t. ràskiseliti) i **oblesáviti**, oblèsāvīm (t. obavéstiti)
òblesavjelost i **oblesávjelōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
ōblēt
oblétati, ōblēćem (ek., t. gonétati)
obletávati, -lètāvām (t. večerávati)
oblèteti, -īm (ek., t. dolèteti)
oblètjeti, -tīm (ijek., t. dolètjeti)
òbletnica (ek.)
oblévati, òblēvām (ek., bolje oblivati; t. venčávati)
ōblīčan, -čna
obličiti, ōblīčīm (t. dodéliti)
obličívati, -ličujēm (t. deverívati)
ōblīčje
ōbličkē (pokr., pril., odjednom, nadušak)
ōblić (oblica); **ōblīć**, oblíća (grašak)
obligácija
obligácījskī i **ōbligaciōnī**
oblijèniti se, òblijenīm se (ijek., t. dodijèliti)
oblijèpiti, òblijepīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. ōblijepljen
oblijètati, òblijećēm (ijek., t. salijètati)
oblijèvati, òblijevām (ijek., pored oblívati; t. nadijèvati)
ōblīk, lok. oblíku i ōblīku, mn. ōblīci, gen. oblíkā i ōblīkā, dat. oblícima i ōblīcima
òbliti, ōblijēm (prema lîti; t. nàliti); **obliti**, òblīm (činiti nešto oblím, zaobljivati; t. lòmiti)
oblívati, òblīvām (t. venčávati)
oblízati, òblīžēm (t. zavíkati); imperat. oblíži
oblizávati, -lìzāvām (t. večerávati) i **oblizivati**, -lizujem (t. deverívati)

òblog, mn. -zi, gen. ōblōga
obloga, dat. -zi, gen. mn. obloga
oblomak, -ōmka, mn. -ōmci, gen. òblomākā
ōblōst, -osti, instr. -osti i -ošću
oblòuska, dat. -ki, gen. mn. oblòuskī i obloustākā (riba)
oblúčac, -čca, gen. mn. òblūčācā i **òblučac,** -čca, gen. mn. òblučācā
oblučast
oblūčje
oblučkinja
òblūće
oblútak, -tka, mn. oblúci, gen. òblūtākā
obljepljívati, -ljèpljujēm (ijek., t. deverivati)
obljetnica (ijek.)
obljutaviti, -īm (ek. i ijek., učiniti bljutavim i postati bljutav; t. ràskiseliti) i **obljutáviti,** obljùtāvīm (t. obavéstiti)
obmanjivač, -áča, vok. ōbmanjivaču
obmanjivačica
obmanjívati, -mànjujēm (t. deverívati)
obmòtati, -ām (t. dokončati)
obmotávati, -motāvām (t. večerávati)
obnáći i **obnaći,** òbnāđēm (t. izáći)
obnàvljāč, -áča, vok. ōbnavljaču
obnavljačica
obnémeti, -im (ek., postati nijem; t. uštédeti)
obnemóći i **obnèmoći,** obnèmognēm (t. iznemóći)
obnèsti ne nego òbnēti, òbnijeti
òbnēti (ek.), obnèsēm (t. dònēti)
obnèvideti, -īm (ek.); aor. obnèvideh, 2. i 3. obnèvide, mn. obnèvidesmo...; imperat. obnèvidi; pril. prošl. obnèvidēv(si); prid. rad. obnèvideo, obnèvidela
obnèvidjeti, -dīm (ijek.); aor. obnèvidjeh, 2. i 3. obnèvidje, mn. obnèvidjesmo...; imperat. obnèvidi; pril. prošl. obnèvidjēv(ši); prid. rad. obnèvidio, obnèvidjela
obneznániti se ne nego obeznániti se
obnijèmjeti, -mīm (ijek., postati nijem; t. poblijèdjeti)
òbnijeti (ijek.), obnèsēm (t. dònijeti)
ōbnoć (pril.) 98 l
obnóćiti se, òbnoćī se (t. natòčiti)
obnòvitēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
obnòvljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
obòa, obōē, gen. mn. obóā (muz.)
obočić (dem. od òbodac)
obočiti se, òbocīm se (oprijeti se bokom; t. natòčiti)
òbočnica (koža oko očne šupljine)
òbodac, òboca, mn. òboci, gen. òbodācā (naušnica, minđuša)
obođe, obōđā, dat. òbođama (mn. ž. r.; pokr., uzde, vođice)
obogaćávati (i obogaćivati), -gāćavām (t. obavestávati)
obogaćénje
obogaćívati (i obogaćávati), -gāćujēm (t. izjednačivati)
obogatíti, -īm (t. zašećeriti); prid. trp. obògaćen
obòist(a) (svirač u obou)
òbojak, obojka, mn. òbōjci, gen. òbojākā
obòjcić i **òbojcić**
obòjcina i **òbōjcina**
ōboje (isp. ōbadvoje), gen. oboga i ōbojega, dat. obóma, obóme i ōbojem; mn. ōboji, ōboje, ōboja, gen. ōbojīh, dat. ōbojīm(a)
òbojenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
obójica (isp. obadvójica)
obòjiti, obojīm (t. natòčiti); imperat. obōj
obòlelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
obòleti, -īm (ek., t. dolèteti)
obolévati, obòlēvām (ek., t. večerávati)
obolijèvati, obolijevam (ijek., t. preodijèvati)
obòljelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
oboljènje (prema oboleti i oboljeti)
oboljeti, -līm (ijek., t. dolètjeti)
obòok
oborávati, -òrāvām (t. večerávati)
obòsiti, òbosīm (1. postati bos, 2. učiniti nekoga bosim; t. natòčiti)
ōbospōlan, -lna
obòstranōst, -osti, instr. -osti i -ošću
obožávalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. obožàvalācā
obožávalačkī
obožávatēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
obožávati, obòžāvām (t. večerávati)
ōbračūn
obračúnati, -ām (t. zaračúnati)
obračunávalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. obračunàvalācā
obračunávati, -čùnāvām (t. obavéstávati)
ōbračunskī
òbraćati, -ām (t. večerati)
obraćènica
obraćènīk, -ika, vok. ōbraćeniče, mn. -íci
obraćénje
ōbrada
obràdāč, -áča (pokr., vrsta marame)
ōbradba, gen. mn. ōbradbī i ōbradābā (zast.)
obráditi, òbrādīm (t. dodéliti); prid. trp. òbrāđen
obrādiv i **obràdljiv**
obrádivost i **obràdljivōst,** -osti, instr. -osti i -ošću

ôbrađovati, ôbradujēm, -ēš . . ., 3. mn. ôbraduju; aor. ôbradovah, 2. i 3. obradovā i ôbradova, mn. obradovasmo...; imperat. ôbradūj; pril. prošl. ôbradovāv(si); prid. rad. obradovao, -la; prid. trp. ôbradovān
obrađivač, -áča, vok. obradiváču
obrađivačev
obrađivačica
obrađívati, -ràđujēm (t. deverivati)
ôbramben i ôdbramben
obràmnjača (ôbramenica)
ôbrana i ôdbrana
ôbraničkī (prema ôbrānik)
ôbrānīk, vok. -īče, mn. -īci
obrániti, ôbrānīm i **odbrániti,** ôdbrānīm (zaštititi; t. dodéliti); prid. trp. obránjen i ôdbrānjen; **ôbraniti,** ôbranīm (zadati ranu; t. dôhvatiti); prid. trp. ôbranjen
obráslōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ôbrāstao, obrásla i obrasla; odr. ôbrāslī
obraščić (dem. od ôbraz) 52 a 8; 77 c
obrašćivanje
obrašćívati, -ràšćujēm (t. deverívati)
obrátiti, ôbrātīm (t. dodéliti); prid. trp. obrāćen
ôbratnica; Jârčeva ôbratnica; Rākova ôbratnica
ôbratnīk, mn. -īci; Jârčev ôbratnīk; Rakov ôbratnīk
ôbraz, gen. mn. ôbrāzā 52 a 8
obrázac, -sca, gen. mn. obrāzācā
obrázditi, ôbrāzdīm (t. dodéliti); prid. trp. ôbrāžđen
obrázloženōst i **obràzloženōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
ôbrazovānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
obražđívati, obràžđujēm (t. deverívati)
obrđati, -ām (prema rđa; t. dokončati)
obrečénje (prema obrèći)
obrèći i **ôbreći,** ôbrecēm, obrèčēm i ôbreknēm (t. poréći)
ôbrēdak, -tka (ek., ponešto rijedak); komp. ôbredī
obrédīti, ôbrēdīm (1. prema rêd; 2. ek. prema rijèdak, isp. obrijèditi; t. dodéliti); prid. trp. ôbrēđen
ôbrednīk, mn. -īci (crkv.)
ôbrēdom (pril.)
obrédati, ôbrēđām (t. dočárati)
obređīti, -īm (postati bređa; t. dôhvatiti)
obredívati, obrèđujēm (t. deverívati)
Obrénovac, -ovca (geogr.)
obrénovačkī
Obrénovčanin, mn. -āni
Obrénovčanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
obrénovićevac, -ēvca, vok. -ēvče, gen. mn. obrénovićevācā 20 e
ôbretnički
ôbretnīk, vok. -īče, mn. -īci (pronalazač, izumitelj)
obrèzāč, -ača, vok. ôbrezaču
ôbrezak, -ska, mn. -sci, gen. ôbrezākā
obrezànīk, -íka, vok. ôbrezaníče, mn. -íci
obrezívač, -áča, vok. ôbreziváču
obrezívati, -rèzujēm (t. deverivati)
ôbrežak, -ška, mn. -sci, gen. obrežakā (ek. i ijek., brežuljak)
ôbrežina (ek. i ijek.)
ôbrežje (ek. i ijek.)
ôbrežnī (ek. i ijek.)
obricati, obrīčēm (t. gonetati); imperat. obríči; pril. sad. obričūći
obríčiti, obrīčīm (obrijati; t. dodéliti)
ôbrijati, ôbrijēm, -ēš . . ., 3. mn. ôbrijū; aor. ôbrijah, 2. i 3. ôbrijā i ôbrija, mn. ôbrijasmo . . .; imperat. ôbrīj; pril. prošl. ôbrijāv(ši); prid. rad. obrijao, -la; prid. trp. ôbrijan
ôbrijedak, -tka (ijek., ponešto rijedak); komp. obrjeđī
obrijèditi, ôbrijedīm (ijek., obrijetko posijati; t. dodijèliti); prid. trp. ôbrijeđen
obrìsač, -ača, vok. ôbrisaču
obrlaćívati, -làćujēm (t. izjednačívati)
obrlátiti, obrlātīm (t. obavéstiti); prid. trp. obrlaćen
ôbrnūtōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ôbročan, -čna
obròčiti, ôbročīm (t. natočiti)
obròditi, ôbrodīm (t. natočiti); prid. trp. ôbrođen
ôbrok, mn. -ci, gen. ôbrokā
ôbronak, -ônka, mn. -ônci, gen. ôbronākā
obronjávati se, -ròn jāvām se (t. večerávati)
ôbronjenōst, -ostī, instr. -osti i -ošću
obrstàrija
obŕstiti, -īm (t. zatùtnjiti); prid. trp. obŕšćen i **obŕstiti,** obŕstīm (t. dodéliti); prid. trp. obŕšćen
obŕtač, -ača, vok. ôbrtaču
obrtáčev
obŕtāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
ôbrtati, obrćem (t. prìmicati); imperat. obrći; pril. sad. obrćūći
ôbrtimičan, -čna
obŕtljiv
obŕtljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ôbrtničin (prema ôbrtnica)
ôbrtničkī
ôbrtnīk, vok. -īče, mn. -īci
ôbrtništvo
obrubljívati, -rùbljujēm (t. deverívati)
ôbrubnjāk, mn. -āci (zool.)
ôbruč, lok. obrúču i ôbrúču, gen. mn. obrúča i ôbrūčā

ōbručan, -čna (koji se odnosi na obruč); **obrùčān**, -ána (lonac s obručem po sredini)
obrùčati, -ām (t. čeprkati)
obrùčić
obrùčina
obručiti, òbrūčīm (obručati; t. jednáčiti); **obrúčiti**, -īm (pokr., obrukati; t. dòhvatiti)
òbrūčje
obŕvača (žena jakih obrva)
obŕvati, -rvēm (t. porvati se)
ōbučan, -čna (prema ōbuka, npr. obučna sredstva)
obučávati, obùčāvām (t. večerávati)
obùčiti, òbučīm (prema ōbuka; t. natòčiti)
òbuca 56 b
obućar, -āra, vok. -āru i -āre pored **obùćār**, -ára, vok. ōbućaru i -āre
òbućārev i **òbućārov** pored **obućárev** i **obućárov**
obućarka i **obùćārka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
òbućārkin i **obùćārkin**
obućārnica i **obùćārnica**
obućārski i **obùćārskī**
òbućārstvo i **obućárstvo**
obući i **òbūći**, obúćēm (t. dovúći) 54 c
obućica
obućina
obudòveti, -īm (ek., t. pozelèneti)
obudòvjeti, -vīm (ijek., t. pozelènjeti)
obùhvaćati i **obùhvatati**, -ām (t. otpòzdravljati)
ōbuhvāt
obùhvatati i **obùhvaćati**, -ām (t. otpòzdravljati)
obùhvatiti, -īm (t. zašèćeriti); prid. trp. obùhvaćen
ōbuhvātnī
obùimati, -mām (t. otpòzdravljati) i -mljēm (t. kalàjisati); imperat. obùimāj i obùimlji; pril. sad. obùimajūći i obùimljūći 48 c
obujmljívati, obùjmljujēm (t. deverívati)
ōbuka, dat. -ci
obùmera (ek., mjera)
obùmjera (ijek., mjera)
obùmrēti, òbumrēm (ek., t. izùmrēti)
obùmrijeti, òbumrēm (ijek., t. izùmrijeti)
ōbumrlōst, -osti, instr. -osti i -ošću
òbuška, dat. -šci, gen. mn. òbušākā (igla bez ušice)
òbuti, ōbujēm (t. izuti)
obùvača
obùvaći (koji služi za obuvanje)
obùzimati, -mām (t. otpòzdravljati) i -mljēm (t. kalàjisati); imperat. obùzimāj i obùzimlji; pril. sad. obùzimajūći i obùzimljūći
obùzročiti, -īm (pokr., potvoriti, okriviti; t. zašèćeriti)
obvèsti i **òbvesti**, obvèdēm (t. izvèsti, izvèdēm)
obvèsti i **òbvesti**, obvèzēm (t. izvèsti, izvèzēm)
obvésti i **òbvēsti**, obvézēm (t. izvésti, izvézēm)
ōbveza
ōbvezan, -zna (drugo je prid. trp. ōbvēzan od obvézati)
obvezànica
obvezànīk, -íka, vok. ōbvezaniče, mn. -íci
òbvezānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
obvezatan, -tna
obvézati, òbvēzēm (t. gonétati); imperat. obvéži
ōbvezatnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ōbveznica
obveznik, vok. -īče, mn. -īci
obveznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
obvíjati, òbvījām (t. venčávati)
òbviti, ōbvijēm (t. sàviti)
obzídati, òbzīdām (t. dočárati) i òbzīđēm (t. zavíkati); imperat. obzīdāj i obzíđi
obziđívati, -zìđujēm (t. deverívati)
ōbzīmu (pril.)
ōbzīr: s ōbzīrom na nešto (ne ōbzírom...)
obzírnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
o. c. (skrać. za lat. opus citatum — navedeno djelo) 143 b
òcāl, -ála (čelik)
òcat, òcta (sirće, kvasina)
òcatnī
ocèān i **okèān**, -ána; Atlantskī ocèān (okèān); Tīhī ocèān (okèān)
Oceānija i **Okèānija**
oceanògraf i **okeanògraf**
oceanogŕafija i **okeanogràfija**
oceanògrafskī i **okeanògrafskī**
ocèānskī i **okèānskī**
òcedan, -dna (ek.)
ōccdina (ek.)
òcedit (ek.)
océditi, òcēdīm (ek., dovršiti cijeđenje; t. dodéliti; drugo je otcéditi); prid. trp. òcēđen
òceditōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
oceđívati, ocèđujēm (ek., t. deverívati)
ōccna, gen. mn. ōcēnā (ek.)
océniti, òcēnīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. òcēnjen
ōcenskī (ek., ocenska vožnja, sport.)
ocenjívāč, -áča, vok. ōcenjivāču (ek.)

ocenjívačkī (ek.)
ocenjívati, ocènjujēm (ek., t. deverívati)
océpīti, òcepīm (ek., dovršiti cijepljenje; t. dodéliti; drugo je otcépiti); prid. trp. òcēpljen
ocepljívati, ocèpljujēm (ek., t. deverívati)
oceubica
oceùbilac, -bīlca, vok. -bīlče, gen. mn. oceùbilācā
oceùbilačkī
oceubístvo, gen. mn. oceùbīstāvā
Ôcevī, Ôcēvā (praznik, pored Ôčevi)
ocijēditi, òcijedīm (ijek., dovršiti cijeđenje; t. dodijèliti; drugo je otcijèditi); prid. trp. ocijeđen
ocijèniti, òcijenīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. ocijenjen
ocijèpiti, òcijepīm (ijek., dovršiti cijepljenje; t. dodijèliti; drugo je otcijèpiti); prid. trp. òcijepljen
òcilo, gen. mn. ōcīlā (ognjilo, kresivo)
òcjeđan, -dna (ijek.)
òcjedina (ijek.)
òcjedit (ijek.)
òcjeditōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
ocjeđívati, ocjèđujēm (ijek., t. deverívati)
òcjel, òcjela (ocal)
òcjēlan, -lna
òcjelo (pokr., ocilo)
ōcjena, gen. mn. ōcjēnā (ijek.)
ōcjenskī (ijek., ocjenska vožnja, sport.)
ocjenjivač, -áča, vok. ōcjenjivāču (ijek.)
ocjenjivačkī (ijek.)
ocjenjívati, ocjènjujēm (ijek., t. deverívati) 27, 7
ocjepljívati, ocjèpljujēm (ijek., t. deverívati)
ocoubíca
ocoùbilac, -bīlca, vok. -bīlče, gen. mn. ocoùbilācā
ocoùbilačkī
ocoubístvo, gen. mn. ocoùbīstāvā
ocoùbojica
ocoubójstvo, gen. mn. ocoùbōjstāvā
ocŕneti, -īm (ek., postati crn; t. uštédeti)
ocŕniti, òcrnīm (učiniti crnim; t. dodéliti); prid. trp. òcrnjen
ocŕnjeti, -nīm (ijek., postati crn; t. uštédjeti)
ocrnjivāč, -áča, vok. ōcrnjivāču
ocrnjívati, ocrnjujēm (t. deverívati)
ocrtávati, ocrtāvām (t. večerávati)
ocrvèneti, -īm (ek., postati crven; t. pozelèneti)
ocrvèniti, ocrvenīm (učiniti crvenim; t. ponačìniti); prid. trp. ocrvenjen
ocrvènjeti, -nīm (ijek., postati crven; t. pozelènjeti)
òctenī
òctēnka, dat. -ki, gen. mn. -kī (posuda za ocat)
òctiti, -īm (stavljati octa, kiseliti; t. lòmiti)
òcvēće (ek., bot.)
ocvètati, -ā (ek., t. dokònčati)
ocvetávatī, ocvètāvā (ek., t. večerávati)
òcvijeće (ijek., bot.)
ocvijèliti, òcvijelīm (ijek., ucvijeliti; t. dodijèliti)
ocvjètati, -a (ijek., t. dokònčati)
ocvjetávati, ocvjètāvā (ijek., t. večerávati)
òčaditi, -īm (očađìti; t. dòhvatiti); prid. trp. òčađen
òčadavelī i **očađávelī,** -la (ek.)
očađaviti, -īm (t. ràskiseliti) i **očađáviti,** očàđāvīm (t. obavéstiti)
òčadavjelī i **očadávjelī,** -la (ijek.)
òčađiti, -īm (t. dòhvatiti)
òčaj, lok. očaju i ōčaju
òčajan, -jna
očájatī, -ām (t. dokònčati)
očajávati, očàjavam (t. večerávati)
òčajnica
očajnīčkī
očájnīk, vok. -īče, mn. -īci
očájnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ōčale, ōčālā, dat. ōčalama (mn. ž. r.)
očálī, očálā, dat. očalima (mn. m. r.)
očálīn, -ína (pokr.)
òčamati, -ām (t. ìsplivati)
očánīk, -íka, mn. -ici (zast., mušica na pušci)
òčārānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
očárati, ōčarām (t. dočárati)
očaravati, očaravam (t. večerávati)
ōčari, gen. očárī i očara, dat. očárima i ōčarima (mn. ž. r., očale, očali)
òčas (pril., odmah)
očàtiti, -īm (t. zatùtnjiti); prid. trp. òčaćen
òčce, òčca (dem. od ōko)
očéhati, -ām (perje; t. dokònčati)
očèhnuti, òčehnem (t. nadàhnuti)
očekivāč, -áča, vok. ōčekivāču
očekívati, očèkujēm (t. deverívati)
òčeknuti, -ēm (t. pòčinuti)
očèličiti, -īm (t. zasèćeriti)
očemèriti, očemerīm (zagorčiti, napuniti čemerom; t. ponačìniti)
Òčēnaš, -áša (molitva); **očenáši,** -áša (mn. m. r.; krunica, čislo, brojanice)
očénuti ne nego očèhnuti

očèpiti, òčepīm (staviti čep; t. natočiti; drugo je otčèpiti); prid. trp. òčepljen; **očépiti,** òčēpīm (stati nogom na nešto, stati kome na nogu; t. dodéliti); prid. trp. òčepljen
očepljávati (i očepljívati), očepljavām (t. večerávati)
očepljívati (i očepljávati), očepljujēm (t. deverívati)
očeprljati, -ām (ogrepsti; t. zaračúnati)
ocepùšati, -ām (t. zaračúnati)
očerùpati, -ām (t. zaračúnati)
očèšati, òčešēm (t. zahùktati)
očèšljati, òčešljam (t. zaìgrati) i očèšljam (t. dokónčati)
očètine (mn. ž. r., augm. od òči)
očetkati, -ām (t. isplívati)
očev
Očevi, Očēvā (praznik, pored Ocevi)
očevíd (uviđaj)
očevidac, očevica, vok. očevíče, gen. mn. očèvīdācā
očèvidan i **očevídan,** -dna
očèvidnīk i **očevídnīk,** mn. -īci (knjiga)
očevídnost i **očèvídnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
očevina
očī, gen. očijū i očī, dat. očima, ak. òči
òčica, gen. mn. očica
očiglèce (pril.)
očiglēd (kao pril.: naočiglēd)
očigledan i **očiglēdan,** -dna
očiglédnost i **očiglednōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
očijati v. očèhati
očijùkati, očijùkam, -āš, -ā, očijukámo i očijùkāmo, očijukáte i očijùkāte, očijùkajū; imperf. očijùkah, -āše . . .; aor. očijùkah, 2. i 3. očijuka i očijùka, mn. očijùkasmo . . .; imperat. očijùkāj; pril. sad. očijùkajūći; pril. prošl. (po)očijùkav(ši); prid. rad. očijukao, -āla i očijùkao, -la
očíliti, -īm (postati čio, jak; t. dòhvatiti)
očíniti, -īm (zvati koga ocem; t. bèsediti); imperf. očímljāh
očímkati, -ām (npr. meso od kosti; t. ìsplivati)
očín
òčīnci, òčīnākā, dat. očīncima (mn. m. r., ono što ostane ispod rešeta kad se žito rešèta)
očīnskī
očīnstvo, gen. mn. očīnstāvā
očinjī (prema òko)
očíraviti, -īm (dobiti čirove; t. ràskiseliti) i **očírāviti,** očirāvīm (t. obavéstiti)
očísnī (koji čisti, npr. očisne žrtve u starih Grka)
očístiti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. očíšćen
očíšćati, očíšćām (zast., bolje očišćávati, očišćivati; t. venčávati)
očišćávati (i očišćívati), očišćavām (t. večerávati)
očišćénje
očišćívati (i očišćávati), očišćujēm (t. deverívati)
očit
očitati, -ām (t. dokónčati)
očitávati, očitavām (t. večerávati)
očitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
očitovanje (objavljivanje); **očitovánje** (izjava, objašnjenje, osobito podređenoga pred starješinom)
očitovati, -ujēm (t. odlikovati)
očnī i **ōčnī**
očnica (med.)
òčnīk, -ika, mn. -íci (v. očanīk)
očnjak, očnjaka, mn. očnjāci i **očnják,** -āka, mn. -āci (zub)
očnjī
očòvečiti se, -īm se (ek., t. zašećeriti)
očovjéčiti se, -īm se (ijek., t. zašećeriti)
očüh, očuha, mn. očusi, gen. očuhā
očùpati, -ām (t. dokónčati)
očūrde (augm. od òči)
očuti, òčujēm (t. zàčuti)
òčūvānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
očúvati, očūvām (t. dočárati)
očvrsnúće
òčvrsnuti, -ēm (t. počínuti); prid. rad. i: òčvrsao, -sla
očvŕstiti, očvŕstīm (t. dodéliti); prid. trp. očvŕšćen
očvršćávati (i očvršćívati), očvršćavām (t. večerávati)
očvršćénje
očvršćívati (i očvršćávati), očvršćujēm (t. deverívati)
óćak ne nego hóćak (koji hoće)
òćelavelī i **océlavelī,** -lā (ek.)
ócelaviti, -īm (ek. i ijek., učiniti ćelavim i postati ćelav; t. ràskiseliti) i **océlāviti,** ocèlavīm (t. obavéstiti)
òćelavjelī i **océlávjelī,** -lā (ijek.)
óćešiti, -īm (zast., ocijeniti, procijeniti; t. dòhvatiti)
òćoraviti, -īm (ek. i ijek., učiniti nekoga ćoravim i postati ćorav; t. ràskiseliti) i **ocórāviti,** ocòrāvīm (t. obavéstiti)
óćoriti, -īm (ocoraviti; t. dòhvatiti) i **ocóriti,** òcōrīm (t. dodéliti)

òčosaviti, -īm (ek. ı ijek., učiniti nekoga ćosavim i postati ćosav; t. ràskiseliti) i **očosáviti,** očòsāvīm (t. obavéstiti)
očućívati, očùćujēm (osjećati; t. deverívati)
òćut, gen. mn. ŏćūtā
očútati, -īm (t. zazvúcati)
očúteti, -īm (ek., 1. očutati, 2. osjetiti; t. uštédeti); prid. trp. òčūćen
očútjeti, -tīm (ijek., 1. očutati, 2. osjetiti; t. uštédjeti); prid. trp. òčūćen
očutkívati, očùtkujēm (t. deverívati)
odabírati, odàbīrām (t. večeravati) i **odàbirati,** odàbirēm (t. rasprostírati)
odabránīk, -íka, vok. ŏdabranīče, mn. -íci
odáće (sr. r., prema glagolu òdati; na odáće — na prodaju)
odàdniti, òdadnīm i òdadnijēm; aor. odàdnih, 2. i 3. ŏdadnī, mn. odàdnismo . . .; imperat. odàdni i odàdnīj; pril. prošl. odàdnīv(si); prid. rad. odàdnio, -la; prid. trp. òdadnjen pored odadníven, -ena
odàdrēti, òdadrēm (ek., t. izàdrēti)
odàdrijeti, òdadrēm (ijek., t. izàdrijeti)
ŏdadžija
ŏdāh, mn. ŏdāsi, gen. ŏdāhō
odáhnuti, òdahnēm (t. nadáhnuti)
odàjačiti, -īm (odalačiti; t. zašèćeriti)
ŏdajica (dem. od ŏdaja)
odàlačiti, -īm (jako udariti; t. zašèćeriti)
odalèčiti, odalečīm (t. ponačiniti) i **odalečíti,** odalečīm (t. obavéstiti)
odalečívati, -ìečujēm (t. izjednačívati)
odàliska, dat. -ski, gen. mn. odàliskī i odàlisākā (robinja u haremu)
òdande (pokr. i odánde) 86 b; 98 g
ŏdanost i **odánōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
odapinjač, -áča, vok. ŏdapinjāču
odàprēti, òdaprēm (ek., t. podùprēti)
odàprijeti, òdaprēm (ijek., t. podùprijeti)
odàseći, odaséćēm (ek., t. izàseći)
odàsipati, -ām (t. otpòzdravljati) i -pljēm (t. kalājisati); imperat. odàsipāj i odàsiplji; pril. sad. odàsipajūći i odàsipljūći
odàsjeći, odasijèčēm (ijek., t. izàsjeći)
odaslánīk, -íka, vok. ŏdaslanīče, mn. -íci
odaslánstvo, gen. mn. odàslānstāvā
odàstrēti, odàstrēm (ek., t. razàstrēti)
odàstrijeti, òdastrēm (ijek., t. razàstrijeti)
odàsvud(ā)
odašiljač, -áča, vok. ŏdašiljāču
odávati, òdājēm (t. gonétati); imperat. odáji; pril. sad. odájūći
òdāvde i **òdavdē** (pokr. i odávde) 98 g
òdāvna i **òdāvno** 98 g; 98 j
cdàvrēti (ek., 1. izvaditi palicu iz jarma, 2. odagnati), òdavrēm, -ēš . . ., 3. mn. ŏdavrū; aor. odàvrēh, 2. i 3. ŏdavrē, mn. odàvrēsmo . . .: imperat. odàvri; pril. prošl. odàvrēv(si); prid. rad. ŏdavro, ŏdavrla; **odávreti,** odàvrīm (prevreti; t. uzavreti)
odàvrijeti (ijek., 1. izvaditi palicu iz jarma, 2. odagnati), òdavrēm, -ēš . . ., 3. mn. òdavrū; aor. odàvrijeh, 2. i 3. ŏdavrije, mn. odàvrijesmo . . .; imperat. odàvri; pril. prošl. odávrijev(ši); prid. rad. ŏdavro, ŏdavrla
odbacívati, -bàcujēm (t. deverivati)
ŏdbeći v. òdbegnuti
òdbeg, vok. -že, mn. -zi, gen. ŏdbēga (ek.)
odbegávati, -bègāvām (ek., t. večerávati)
òdbegnuti (ŏdbeći), ŏdbegnēm (ek., t. pòčinuti); aor. još i: ŏdbegoh, 2. i 3. òdbeze i ŏdbeže, mn. òdbegosmo . . .; pril. prošl. i: ŏdbegāv(si); prid. rad. i: ŏdbegao, -gla
odbijač, -áča, vok. ŏdbijaču
odbijati, òdbijām (t. venčávati)
òdbirak, òdbīrka, mn. òdbīrci, gen. òdbirākā
odbírati, òdbīrām (t. venčávati) i **òdbirati,** òdbirēm (t. prèzirati)
odbítak, -tka, mn. odbíci, gen. ŏdbītaka
òdbiti, ŏdbījem (t. izbíti)
òdbjeći v. òdbjegnuti
òdbjeg, vok. -že, mn. -zi, gen. ŏdbjēgā (ijek.)
odbjegávati, -bjègāvām (ijek., t. večerávati)
òdbjegnuti (òdbjeći), òdbjegnēm (ijek., t. pòčinuti); aor. još i: òdbjegoh, 2. i 3. òdbježe i ŏdbježe, mn. òdbjegosmo . . .; pril. prošl. i: òdbjegāv(si); prid. rad. i: ŏdbjegao, -gla
odblebètati, odblèbećēm (t. izblebètati) i odblebètām (t. zaračunati)
òdblesak, -ska, mn. -sci, gen. mn. òdblesākā (ek.)
òdblesnuti, -ēm (ek., t. pòčinuti)
odblúdeti, -īm (ek., t. uštédeti)
odblúdjeti, -dīm (ijek., t. uštédjeti)
òdbljesak, -ska, mn. -sci, gen. òdbljesākā (ijek.)
òdbljesnuti, -ēm (ijek., t. pòčinuti)
odbòčiti se, òdbočīm se (t. naòčiti)
òdbōjka, dat. -ci, gen. mn. òdbōjkī
odbōjnīk, vok. -īče, mn. -īci
odbójnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
òdbōrnīčkī

ôdbȏrnik, vok. -íče, mn. -íci
ôdbramben i **ôbramben**
ôdbrana i **ôbrana**
odbrániti, òdbrānim i **obrániti,** òbrānīm (t. dodéliti); prid. trp. òdbrānjen i òbrānjen
odbrȍjati, odbrȍjīm (t. dotrčati); imperat. òdbrōj; prid. trp. ôdbrojān
odbrójiti, òdbrojīm (t. natočiti); imperat. òdbrōj; prid. trp. òdbrojen
odbrújati, -īm (t. zazvučati)
odbúčati, -īm (t. zazvúčati)
odbúciti, òdbūčīm (pokr., otcijepiti; t. dodéliti)
odc...., odč...., odć.... v. otc...., otč...., otć...,
od dânas 98 h 1
odebèleti, -īm (ek., postati debeo; t. pozelèneti)
odebèliti, odèbelīm (učiniti debelim; t. ponačiniti)
odebèljeti, -līm (ijek., postati debeo; t. pozelènjeti)
òdeéa, gen. mn. ôdēćā (ek.)
odećica (ek.)
odećnī (ek., òdećnī òdsek, vojn.)
odélce, -élca i -élceta, mn. odélca, gen. odélcā i òdēlācā (ek.)
òdelit (ek.)
odéliti, òdelīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. òdēljen
òdelitōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
odélo (ek.)
òdeijak, òdēljka, mn. òdēljci, gen. òdeljākā (ek.)
òdeljati, -ām (ek., otesati; t. isplivati)
odeljávati, odèljāvām (ek., prema òdeljati; t. večerávati)
òdēljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
odeljénje (ek., ne odelénje)
odeljívati, odèljujēm (ek., prema odéliti; t. deverívati)
òdenuti, -ēm (ek., t. počinuti; isp. i òdesti)
òdeo i **òdel,** òdela, gen. mn. ôdēla (ek.)
odervéciti se, odèrvēcīm se (nagnuti se na stranu; t. obavéstiti)
òdesti, òdedēm (ek., obući; t. zàdesti; isp. i òdenuti)
òdeti i **òdesti** (ek.)
odévati, òdēvām (ek., t. venčávati)
odevèriti, odèverīm (ek., t. ponačiniti)
òdēvnī (ek., npr. òdēvnī prédmet)
òdežda, gen. mn. ôdēždā
odgàdāč, -áca, vok. òdgađāču
odgáđati, òdgāđām (t. venčávati)
odgàjāč, -áča, vok. òdgajāču
odgajànīk, -íka, vok. òdgajaniče, mn. -íci
odgájati, òdgājam (t. venčávati)
odgajènīk, -íka, vok. òdgajeniče
odgájiti, òdgājīm (t. dodéliti)
odgajívāč, -áča, vok. òdgajivaču
odgòjilīšte
odgòjiti, òdgojīm (t. natòčiti)
odgolićávati (i odgolićívati), -lìćāvām (t. obaveštávati)
odgolićívati (i odgolićávati), -lìćujēm (t. izjednačívati)
odgolítiti, -gòlītīm (t. obavéstiti); prid. trp. odgolīćen
odgonétati, -gònēćēm (t. kokodákati) i -gònētām (t. večerávatí); imperat. odgonéći i odgònetaj; pril. sad. odgonéćući i odgonétajūći
ôdgonētka, dat. -tki, gen. mn. ôdgonētākā i ôdgonētkī pored **odgonétka,** dat. -tki, gen. mn. odgònētkī i odgònētākā
odgovȏrnost, -osti, instr. -osti i -ošću
òdgristi, odgrízēm (t. izgristi)
òdgrizak, -ska, mn. -sci, gen. òdgrizākā
odgŕnjača
odgŕtač, -áča, vok. ôdgrtaču
ôdgrtati, òdgrćēm (t. prìmicati); imperat. odgrći; pril. sad. òdgrćūći
odgúdeti, -īm (ek., t. uštédeti)
odgúdjeti, -dīm (ijek., t. uštédjeti)
odguijívati, -gùljujēm (t. deverívati)
odgurávati (i odgurívati), -gùrāvām (t. večerávati)
odgurívati (i odgurávati), -gùrujēm (t. deverívati)
odíčiti, òdičim (t. dodéliti)
òdići v. òdignuti; **odići** ne nego otići
òdignuti (òdići), òdignēm (t. počinuti); aor. još i: òdigoh, 2. i 3. òdize i òdiže, mn. òdigosmo...; pril. prošl. i: òdigāv(ši); prid. rad. i: òdigao, -gla
odigrávati, -ìgrāvām (t. večerávati)
ôdīj, -ija i (češće) **ôdijum** (mržnja) 156 h
odijèlce, -ijèlca i -ijèlceta, mn. odijèlca, gen. odijèlca i òdijelācā (ijek., dem. od odijèlo)
odijèliti, òdijelīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. odijeljen 80 a
odijèlo (ijek.)
òdijeljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
odijèvati, òdijevam (ijek., t. nadijèvati)
ôdijum i **ôdīj,** -ija (mržnja) 156 h
odílazak, -ska, mn. -sci, gen. odílazākā
òdio i **òdjel,** òdjela, gen. mn. ôdjēlā (ijek.) 70 a
ôdiōzan, -zna
odióznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Odísej, Odìseja, vok. Odìseju pored **Odisej,** Odiséja, vok. Ôdiseju 155 o
Odìseja i **Odiséja**
Odisejev i **Odiséjev**

odìskona (pril.) 98 k
òdista (pril.) 98 j
òdistīnskī
odjáčati, -ām (t. dokónčati)
òdjahati, -šēm (t. dójahati)
odjahívati, -jàhujēm (t. deverívati)
odjàko (pril., pokr., odsad)
odjavljívati, -jàvljujēm (t. deverívati)
òdjeća, gen. mn. òdjēćā (ijek.) 56 b
òdjećica (ijek.)
òdjećnī (ijek.)
odjedànpūt (pril.) 61 b 1; 98 g
odjedārēd (pril.)
odjednom (pril.) 61 b 1; 98 g
odjēk, òdjeka, mn. òdjēci, gen. òdjēkā pored **òdjek**, òdjeka, mn. òdjeci, gen. òdjēkā
odjekívati, -jèkujem (t. deverívati)
òdjel i **òdio**, òdjela, gen. mn. òdjelā 70 a (ijek.)
òdjelit (ijek.)
òdjelitōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
òdjelnī (ijek.)
òdjeljak, òdjēljka, mn. òdjēljci, gen. òdjeljākā (ijek.)
òdjeljati, -ām (ijek., t. ìsplivati)
odjeljávati, odjèljāvām (ijek., prema òdjeljati; t. večerávati)
odjeljénje (ijek., ne odjelénje)
odjeljívati, odjèljujēm (ijek., prema odijèliti; t. deverívati)
òdjenuti, -ēm (ijek., t. pòčinuti; isp. i òdjesti)
òdjesti, òdjedēm i òdijēm (ijek., odjenuti; t. zàdjesti); **òdjesti**, òdjedēm (jedući umanjiti i sl.; t. pòjesti)
òdjeti i **òdjesti** (ijek.)
odjevèriti, odjèvērīm (ijek., t. ponaćìniti)
òdjēvnī (ijek.)
od jùčēr 98 h 1
odjùriti, òdjūrīm (t. dodéliti) 61 b 1
òd jutrōs i **od jùtrōs**
od kàda pored **otkàda** 98 h 1
odlàhnuti ne nego odlánuti i odláknuti
òdlakaviti, -īm (ek. i ijek., postati dlakav; t. ràskiseliti) i **odlakáviti**, odlàkāvīm (t. obavéstiti)
odláknuti, òdlāknē (t. škrgútnuti)
odlàksati ne nego olàksati
òdlāni (pril.)
odlánuti, òdlānē (t. škrgútnuti); **odlànuti**, òdlanē (t. nadáhnuti) 44 g
òdlazak, -ska, mn. -sci, gen. òdlazākā
òdlaženje (prema òdlaziti)
odlèći se i **odleći se**, odleže se i òdlegnē se (odjeknuti; t. polèći; bolje odlégnuti se)
odièditi, òdledīm (t. natòčiti); prid. trp. òdleđen
odleđívati, -lèđujēm (t. deverívati)
odlégati se, òdlēže se (ek., t. gonétati)
odlépiti, òdlēpīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. òdlēpljen
odlepljívati, -lèpljujēm (ek., t. deverívati)
odlétati, òdlēćēm (ek., t. gonétati)
odlèteti, -īm (ek., t. dolèteti)
odlètjeti, -tīm (ijek., t. dolètjeti)
òd letōs i **od lētōs** (ek.)
odlévati, òdlēvām (ek., bolje odlívati; t. venčávati)
òdličan, -čna
òdlīčje i **òdličje**
òdličnīk, vok. -īče, mn. -ici
òdlično 175
òdličnost, -osti, instr. -osti i -ošću
odlijègati se, òdliježē se (ijek., t. salijètati)
odlijèpiti, òdlijepīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. òdlijepljen
odlijètati, òdlijećēm (ijek., t. salijètati)
odlijevati, òdlijevam (ijek., pored odlívati; t. nadijèvati)
òdlika, dat. -ci
òdlikovati, òdlikujēm, -ēš..., 3. mn. òdlikujū; imperf. òdlikovah, -aše...; aor. òdlikovah, 2. i 3. òdlikovā i òdlikova, mn. òdlikovasmo...; imperat. òdlikūj; pril. sad. òdlikujūći; pril. prošl. (po)òdlikovāv(ši); prid. rad. òdlikovao, -la; prid. trp. òdlikovān
òdliv, gen. mn. òdlīvā (ek. i ijek.)
òdlivak, òdlīvka, mn. òdlīvci, gen. òdlivākā (ek. i ijek.)
odlívati, òdlīvām (ek. i ijek., t. venčávati; isp. odlijèvati)
odlòkati, òdločēm (t. zahùktati); imperat. odlòci
òdlomak, òdlomka, mn. òdlōmci, gen. òdlomākā
òdlōmčić
òdlōmčina
òdlučak, -čka, mn. -čci, gen. òdlučākā
òdlučan, -čna
odlučiti, òdlūčīm (t. dodéliti)
odlučívati, -lùčujēm (t. deverívati)
òdlučnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
òdluka, dat. -ci
odljepljívati, -ljèpljujēm (ijek., t. deverívati) 27, 7
òd ljetos i **od ljētōs** (ijek.) 98 h 1
òdljev, gen. mn. òdljēva (ijek. pored òdliv)
òdljevak, òdljēvka, mn. òdljēvci, gen. òdljevākā (ijek. pored òdlivak)
odmáći i **òdmaći** v. odmàknuti
odmagāč, -áča, vok. òdmagāču
òdmāh (pril.) 43 c 1; 98 l
odmahívati, -màhujēm (t. deverívati)
odmáhnuti, òdmāhnēm (t. škrgútnuti)

ȍdmak, mn. -ci, gen. ȍdmākā
odmáknuti (odmáći i ȍdmaći), ȍdmaknēm (t. nadáhnuti); aor. još i: odmȁkoh, 2. i 3. odmáče i ȍdmače, mn. odmȁkosmo . . . ; pril. prošl. i: odmȁkāv(ši) i ȍdmakav(ši); prid. rad. i: ȍdmakao, odmákla i ȍdmakla
ȍdmalena i **odmalena** (pril.) 98 j
ȍdmaloprē (ek.)
ȍdmaloprije (ijek.)
odmamljívati, -mámljujēm (t. deverívati)
ȍdmazdnī
odmeđívati, -mèđujēm (t. deverívati)
ȍdmena, gen. mn. ȍdmenā (ek.)
odméniti, ȍdmenīm (ek., t. dodéliti)
odmenjívati, -mènjujēm (ek., t. deverívati)
ȍdmera, gen. mn. ȍdmērā (ek.)
odmérati, ȍdmērām (ek., t. venčávati)
odmerávati, -mèrāvām (ek., t. večerávati)
ȍdmerenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
ȍdmeriti, -īm (ek., t. dȍhvatiti)
odmetàcina
odmètati, ȍdmećēm (t. blebètati)
ȍdmetnīčkī
odmetnīk, vok. -īče, mn. -īci
odmetnīštvo
odmícāč, -áča
ȍdmicati, ȍdmičēm (t. prìmicati)
odmijèniti, ȍdmijenīm (ijek., t. dodijèliti)
ȍdmīla i **ȍdmīla** (pril.)
odmíleti, -īm (ek., t. uštédeti)
odmíljeti, -līm (ijek., t. uštédjeti)
ȍdmjena, gen. mn. ȍdmjenā (ijek.)
odmjenjívati, -mjènjujēm (ijek., t. deverívati)
ȍdmjera, gen. mn. ȍdmjērā (ijek.)
odmjératī, ȍdmjērām (ijek., t. venčávati) 26 b 6
odmjerávati, -mjèrāvām (ijek., t. večerávati)
ȍdmjerenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
ȍdmjeritī, -īm (ijek, t. dȍhvatitī)
ȍdmladak, -tka, vok. ȍdmlače, mn. ȍdmlaci, gen. ȍdmladākā (potomak)
ȍdmōć, ȍdmoći, lok. odmȍći i ȍdmoći
odmóći i **ȍdmoći,** ȍdmognēm (t. pomȍći)
ȍdmorenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
odmórnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
odmotávati, -mòtāvām (t. večerávati)
odmrzávati, -mŕzāvām (t. večerávati)
odmúčati, ȍdmūčām (odrađivati; t. venčávati); **odmúčati,** odmúčīm (oćutati, odšutjeti, pokr.; t. zazvúčati)
ȍdmučlti, -īm (odraditi; t. dȍhvatiti)
odnároditi, -īm (t. upríličiti); prid. trp. odnárođen
odnarođívati, -ròđujēm (t. izjednačívati)
odnášati, ȍdnāšām (bolje odnòsiti; t. venčávati)
odnèdāvna i **odnèdāvno** pored **ȍdnedāvna** i **ȍdnedāvno** (pril.) 98 g
ȍdnegovati, -ujēm (ek., t. obradovati)
ȍdneklē (pril.) 98 g
ȍdnekud(ā) (pril.) 98 g
odnèsti ne nego ȍdnēti, odnijeti
ȍdnēti (ek.), odnèsēm (t. dȍnēti)
ȍdnići v. ȍdniknuti
ȍdnijeti (ijek.), odnèsēm (t. dȍnijeti)
ȍdniknuti (ȍdnići), ȍdniknēm (t. pòčinuti); aor. još i: ȍdnikoh, 2. i 3. ȍdniče i ȍdniče, mn. ȍdnikosmo . . .; pril. prošl. i: ȍdnikāv(si); prid. rad. i: ȍdnikao, -kla
ȍdno (prijedl.)
ȍdnjegovati, -ujēm (ijek., t. obradovati)
odnjíhati, ȍdnjīšēm (t. zavikati) i ȍdnjīhām (t. dočarati); imperat. odnjíši i ȍdnjīhāj
odnjíjati, ȍdnjījām ne nego odnjíhati
odobràvalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. odobràvalācā
odobrávati, odȍbrāvām (t. večerávati)
odȍcneti ne nego odȍcniti
odȍcniti, ȍdocnīm (zakasniti, doći dockan; t. natȍćiti)
odȍcnjeti ne nego odȍcniti
ȍdojak, ȍdōjka, vok. ȍdōjče, mn. ȍdojci, gen. ȍdojakā (prase)
ȍdōjče, -eta; zbir. ȍdojčād, -ādi
ȍdoka (pril., otprilike) 98 l
odóleti, odȍlīm (ek., t. dolèteti)
odolévati, odȍlēvām (ek., t. večerávati)
odolijèvati, odȍlijevām (ijek., t. preodijèvati) 26 b 7
odȍljen i **odȍljan** (bot.)
odȍljenak, -ljēnka, mn. -ljēnci, gen. odȍljenākā (odoljen)
odȍljeti, odȍlīm (ijek., t. dolètjeti) 26 b 7
odomáćiti, odȍmāćīm (t. obavéstiti)
odomaćívati, -màćujēm (t. izjednačívati)
ȍd ondā i **od ȍndā** 98 h 1
ȍdondašnjī
odònud(ā) i **ȍdonud(ā)** 98 g
odorávati, odȍrāvām (t. večerávati)
odòstrāg(a) i **odostrāga**
odòvud(ā) i **ȍdovud(ā)** 98 g
odȍzdō i **odȍzdōl** pored **odozdóla** 98 g
odȍzgō i **odȍzgōr** pored **odozgóra** 98 g
od prēkjučē(r) 98 h 1
odračùnati, -ām (t. zaračùnati)
odračunávati, -čùnāvām (t. obaveštávati)

odračùniti, -ràčūnīm (t. obavéstiti)
odrádити, òdrādīm (t. dodéliti); prid. trp. òdrađen
odrađati se, òdrāđām se (t. venčávati)
odrađívati, -ràđujēm (t. deverívati)
odrànijē (pril.) 98 g
odráslost, -osti, instr. -osti i -ošću
òdrāstao, odrásla i òdrasla; odr. òdrāslī
odràziv i **odrāžljiv**
odrečan i **òdričan,** -čna
odrèći i **òdreći,** òdrečem, odrèčem i òdreknēm (t. poréći)
òdreda (pril., npr. svi òdreda; razl. ići òd rēda dò rēda i sl.) 98 l
òdredba, gen. mn. òdredabā
odréditi, òdredīm (t. dodéliti); prid. trp. òdrēđen
òdrēđenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
odredénje
određívati, -rèđujēm (t. deverívati)
odreknúće
odrémati, òdrēmām (ek., t. venčávati) i òdrēmljēm (t. zavikati); imperat. òdrēmāj i odrémlji
odrešan, -šna (ek.)
odrešénje (ek.)
òdrešit (ek.)
odrésiti, òdrēšīm (ek., t. dodéliti)
òdrešitōst, -osti, instr. -ostí i -ošću (ek.)
odrešívati, -rèšujēm (ek., t. deverivati)
odrèšljiv (ek.)
odrèšljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
òdrešnica (ek.)
òdrēti, òdrēm (ek., t. ràzdrēti)
òdrezak, -ska, mn. -sci, gen. òdrezākā
odrezívati, -rèzujēm (t. deverívati)
odricati, òdrīčēm (t. gonétati); imperat. odríči; pril. sad. odríčūći
òdričan i **òdrečan,** -čna
odrijèmati, òdrijemām (ijek., t. pomijèšati) i òdrijemljēm (t. polijègati); imperat. òdrijemāj i odrijèmlji
odrijèsiti, òdriješīm (ijek., t. dodijèliti)
òdrijeti, òdrēm (ijek., t. ràzdrijeti)
odrikati, òdrīčēm (završiti rikanje; t. zavíkati)
òdrješan, -šna (ijek.)
odrjesénje (ijek.) 33
òdrješit (ijek.)
òdrješitōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
odrješívati, -rjèšujēm (ijek., t. deverívati)
odrjèšljiv (ijek.)
odrjèšljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
òdrješnica (ijek.)
òdròditi se, òdrodīm se (t. natòčiti); prid. trp. òdroden
odrođívati, -ròđujēm (t. deverívati)
odronjávati, -ronjāvām (t. večerávati)
odrpánac, -nca, vok. òdrpanče, gen. mn. odŕpānācā
òdrubak, -pka, mn. -pci, gen. òdrubākā
odrubljívati, -rùbljujēm (t. deverívati)
odrúcati, òdrūčām (t. dočarati)
odrúciti, òdrūčīm (t. dodéliti)
odŕvati se, -rvēm se (t. porvati se)
odrvéčiti se, odrvēčīm se (t. obavéstiti)
òdrveneti (ek.), òdrvenīm, -īš . . ., 3. mn. òdrvenē; aor. òdrveneh, 2. i 3. òdrvene, mn. òdrvenesmo . . .; imperat. òdrveni; pril. prošl. òdrvenēv(ši); prid. rad. òdrveneo, -la
òdrvenjeti (ijek.), òdrvenīm, -īš . . ., 3. mn. òdrvenē; aor. òdrvenjeh, 2. i 3. òdrvenje, mn. òdrvenjesmo . . .; imperat. òdrveni; pril. prošl. òdrvenjev(ši); prid. rad. òdrvenio, òdrvenjela
òdsad(ā), odsàdā i **od sàdā** 98 h 1
òdsadašnjī i **odsadašnjī**
odsécati, òdsēcām (ek., t. venčávati)
òdsečak, -čka, mn. -čci, gen. òdsečākā (ek.)
òdsečan, -čna (ek.)
òdsečnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
òdseći, odséčēm (ek., t. pòseći)
odsédati, òdsēdām (ek., t. venčávati) i **òdsedati,** òdsedām (t. večerati)
odsèdeti, -īm (ek., t. dolèteti)
odsèdlati, -ām (t. dokončati)
odsedlávati, -sèdlāvām (t. večerávati)
òdsednuti v. òdsesti
òdsek, mn. -ci, gen. òdsēkā (ek.)
òdsele (odsada)
odsèliti, òdselīm (t. natočiti)
odseljènīckī
odseljènīk, -íka, vok. òdseljenīče, mn. -íci
òdsesti, òdsednēm i òdsedēm (ek., t. pòsesti)
òdsev, gen. mn. òdsēvā (ek.)
odsévati, òdsēvām (ek., t. venčávati)
odsijècati, òdsijecām (ijek., t. nadijèvati)
odsijèvati, òdsijevām (ijek., t. nadijèvati)
òd sinōć i **od sīnōć** 98 h 1
òdslpati, -pām (t. večerati) i -pljēm (t. prìmicati); imperat. òdsipāj i òdsiplji; pril. sad. odsipajūći i odsipljúći
òdsjaj
odsjajívati, odsjājujēm (t. deverívati)
òdsječak, -čka, mn. -čci, gen. òdsjecākā (ijek.)
òdsječan, -čna (ijek.)
òdsječnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
òdsjeći, odsjèčēm (ijek., t. pòsjeći)

odsjédati, òdsjēdām (ijek., t. venčávati) i **ódsjedati,** òdsjedām (t. vèčerati)
odsjèditi, -īm (ijek., t. zatùtnjiti) i **odsjèdjeti,** -dīm (t. dolètjeti)
ōdsjednuti v. òdsjesti
ōdsjek, mn. -ci, gen. ōdsjēkā (ijek.) 16 a
ōdsjesti, òdsjednēm i òdsjedem (ijek., t. pòsjesti)
òdsjev, gen. mn. ōdsjēvā (ijek.)
odskákati, òdskāčēm (t. gonétati); imperat. odskáči; pril. sad. odskáčūći
odskakívati, -skàkujēm (t. deverívati)
odskakútati, -skàkućēm (t. izblebètati)
odskítati se, òdskītām se (t. dočárati) i òdskīćēm se (t. zavikati); imperat. òdskītāj se i odskíći se
òdskočan, -čna
odskóčiti, òdskočīm (t. natòčiti)
òdskočkē (pril.)
odskočnica
òdskok, mn. -ci, gen. ōdskōkā
odskóra i **odskòro** (pril.) 98 g; 98 j
odskòrašnjī
ōdslije (ijek., pril.)
odslòniti, òdslonīm (ukloniti zaslon; t. natòčiti)
òdslusati, -ām (t. ìsplivati)
odslužíti, òdslūžīm (t. odéliti)
odslužívati, -slùžujēm (t. deverívati)
òdsmehnuti se, -ēm se (ek., t. počínuti)
òdsmjehnuti se, -ēm se (ijek., t. počínuti)
odsmúcati se, òdsmūcām se (t. dočárati)
odspávati, òdspāvām (t. dočárati)
òdsprēd(a) (ek.)
òdsprijed(a) (ijek.)
odsŕditi se, òdsrdīm se (t. dodéliti)
odsŕkati, òdsrćēm (t. zavíkati)
odsŕknuti, òdsrknēm (t. škrgútnuti)
odsŕljati, -ām (t. dokònčati) i **odsŕljati,** òdsrljām (t. dočárati)
odstājati, odstòjīm (t. dotrčati); imperat. òdstōj
ōdstō i **pōstō** (%)
odstojánje
òdstrag(a) i **odstrága** (pril.)
odstrániti, òdstrānīm (t. dodéliti)
odstranjívati, -stràn jujēm (t. deverívati)
ōdstrel, gen. mn. ōdstrēlā (ek. i ijek.)
odstréliti, òdstrēlīm (ek., t. dodéliti)
òdstrēti, ōdstrēm (ek., t. pròstrēti)
òdstrići, odstrížēm (t. ostrići)
odstrijèliti, òdstrijelīm (ijek., t. dodijèliti)
òdstrijeti, ōdstrēm (ijek., t. pròstrijeti)
odstrúgati, òdstrūžēm (t. zavikati); imperat. odstrúži
òdstružiti, -īm (t. dohvatiti)
òdstup, gen. mn. ōdstūpā
odstúpati, òdstūpām (t. venčávati)
odstúpiti, òdstūpīm (t. dodéliti) 75 b
òdstupnī
odstupnica
odstupnina, gen. mn. -ínā
odsúće (pokr., odsutnost)
ōdsuda
ōdsudan, -dna
ōdsudnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
odsúkati, òdsūćēm (t. zavíkati)
odsukívati, -sùkujēm (t. deverívati)
ōdsustvo, gen. mn. òdsustāvā (odsutnost, dopust)
òdsustvovati, -ujēm (t. òdlikovati)
ōdsutan, -tna
ōdsutnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
òdsūti, ōdspēm (odasuti; t. nàsuti)
òdsvagda (pril.)
òdsvakālē (pokr., pril.)
òdsvaklē (pokr., pril.)
òdsvakud(ā) (pril.)
òdsvetovati, -ujēm (ek., t. òbradovati)
odsvírati, odsvīrām (t. dočárati)
òdsvjetovati, -ujēm (ijek., t. òbradovati)
òdsvōjan, -jna (npr. odsvojna zabrana, pravn.)
odsvòjiti, òdsvojīm (otuđiti; t. natočiti); imperat. òdsvōj
òdsvud(a) i **odsvúdā** (pril.) 98 g
od šale 98 m
ōdšalica
òdšaliti, -īm (odvratiti šalu šalom; t. dòhvatiti)
òdšāntati, -ām (t. ìskārtati)
odšápnuti, òdšapnēm (t. nadàhnuti)
odšapùtati, -šàpućēm (t. izblebètati)
odšarafiti, -sàrāfīm (t. obavéstiti); prid. trp. odšàrāfljen
odšarafljívati, -ràfljujēm (t. izjednačívati)
òdšepati, -ām (t. ìsplivati)
odšepèsati, -am (t. zaračúnati)
odšétati, òdšētām (t. dočárati) i òdšēćēm (t. zavikati); imperat. òdšētāj i odšéći 75 b
òdšiti, ōdšijēm (t. sášiti)
odškrinuti, òdškrīnēm (t. škrgútnuti)
odštámpati, -ām (t. ìskārtati) 75 b
odštećívati, -štèćujēm (t. deverívati)
ōdšteta (naknada štete; drugo je ošteta — nanošenje štete, oštećenje)
òdštetiti, -īm (t. dohvatiti; drugo je oštetiti); prid. trp. òdštećen
òdštetnī
odsúljati se, òdsūljām se (t. dočárati)
odšúnjati se, òdsūnjām se (t. dočárati)
odsúteti, -īm (ek., očutati; t. uštédeti)
odšútjeti, -tīm (ijek., t. uštédjeti)
od tàdā pored **òtad, otàdā** 98 h 1
odučávati, -učavam (t. večeravati)

odučiti, òdučīm (t. natočiti)
odudúkati, odùdūčēm (t. zaurlíkati) i **odudùkati,** odùdučēm (t. izblebètati)
ōdug; komp. ōduljī, ōdužī
ōdugačak, -čka
odugovlàciti, -gòvlāčīm (t. besposličáriti)
ōduha, dat. -si
odúhati, odūhām i **odúvati,** òdūvām (t. dočárati) i òdūšēm (t. zavíkati); imperat. òdūhāj, òdūvāj i oduši
odúhnuti, òdūhnēm (t. škrgútnuti)
oduhòviti, odùhovīm (t. ponačìniti); prid. trp. odùhovljen
odùhovljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
oduhovljívati, -hòvljujēm (t. izjednačívati)
odújmiti, òdūjmīm (t. dodéliti); prid. trp. òdūjmljen
ōduka, dat. -ci
odùlārenōst, -osti, instr. -osti í -ošću
oduljívati, odùljujēm (t. deverívati)
odùmrēti, òdumrēm (ek., t. izùmrēti)
odumrijeti, òdumrēm (ijek., t. izùmrijeti)
odúnuti ne nego odúhnuti
odupirāč, -ača
odùpirati, -rēm (t. raspròstirati)
odùprēti (se), òduprēm (se) (ek., t. podùprēti)
odùprijeti (se), òduprēm (se) (ijek., t. podùprijeti)
ōdūrnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
odùstajati, -jēm (t. izòstajati)
odùstanak, -ānka, mn. -ānci, gen. odùstanākā
òdušak, -ška, mn. -šci, gen. òdušākā
oduševljávati (i oduševljívati), -šèvljāvām (t. obaveštávati)
oduševljívati (i oduševljávati), -šèvljujēm (t. izjednačívati)
ōduška, dat. -šci, gen. mn. òdušākā
òdušnīk, mn. -īci
odùvati, òdūvām i **odúhati,** òdūhām (t. dočárati) i òdūšēm (t. zavíkati); imperat. òdūvāj, òdūhāj i oduši
òduvēk (ek., pril.)
òduvijek (ijek., pril.)
oduzéćc
oduzétak, -tka, mn. oduzéci, gen. odùzētākā
ōduzētōst, -osti, instr. -osti i -ošću
odùzimati, -mām (t. otpòzdravljati) i -mljēm (t. kalàjisati); imperat. odùzimāj i odùzimlji; pril. sad. odùzimajūći i odùzimljūći
odúžiti, òdūžīm (t. dodéliti) 80 a
oduživati, odùžujēm (t. deverívati)
odvábiti, òdvābīm (t. jednáčiti); prid. trp. òdvābljen
odváđati, òdvāđām (bolje odvòditi; t. venčávati); **ōdvađati,** òdvađām (prema òdvaditi; t. vèčerati)
odvájati, òdvajām (t. venčávati)
ōdvājkada i **odvájkada** (pril.)
odvaljivati, -vàljujēm (t. deverívati)
odvarívati, -vàrujēm (t. deverívati)
ōdvažan, -žna
odvážati, òdvažām (bolje odvòziti; t. venčávati)
odvazávati se (i odvažívati se), -vàžāvām se (t. večerávati)
odvažívati se (i odvažávati se), -vàžujēm se (t. deverívati)
ōdvāžnost i **odvážnost,** -osti, instr. -osti i -ošću
ōdveć i **òdveće** (pril.) 98 g
òdvejati, òdvejēm (ek., npr. žito; t. òbrijati); imperat. òdvēj
odvejávati, -vèjāvām (ek., prema vējati; t. večerávati)
òdvējci, òdvejākā (ek.)
odvèjotine, odvèjotīnā (ek.)
ōdvēka (ek., pril.)
òdvesan, -sna (ek., okomit)
òdvesnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
odvèsti i **òdvesti,** odvèdēm (t. izvèsti, izvèdēm)
odvèsti i **òdvesti,** odvèzēm (t. izvèsti, izvèzēm)
òdvetnica (ek.)
òdvetničin (ek.)
òdvetnīčkī (ek.)
òdvetnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
òdvetnīstvo, gen. mn. òdvetnīstāvā (ek.)
odvezívati, -vèzujēm (t. deverívati)
òdvići v. òdviknuti
odvijač, -ača, vok. òdvijaču
odvíjati, òdvījām (prema òdviti; t. venčávati); **odvijati,** odvijēm (ijek., npr. žito; t. òbrijati); imperat. òdvīj
odvijávati, -vijāvām (ijek., prema vijati; t. večerávati)
òdvījci, òdvijākā (ijek., otpaci pri vijanju žita)
ōdvijeka (ijek., pril.)
odvìjotine, odvìjotīnā (ijek., odvijci)
ōdvika, dat. -ci
odvíkati, òdvīčēm (vikom odgovoriti; t. zavíkati); imperat. odvíči
ōdviknuti (òdvići), òdviknēm (odučiti; t. počinuti); aor. još i: òdvikoh, 2. i 3. òdviče i ōdviče, mn. òdvikosmo...; pril. prošl. i: òdvikāv(ši); prid. rad. i: òdvikao, -kla
ōdvirak, -vīrka, mn. -vīrci, gen. òdvirākā
òdvirati, -rēm (t. prèzirati)

òdvisan, -sna
òdvisiti, -īm (t. bèsediti); imperf. òdvisāh
òdvisnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ödviše i **odviše** (pril.) 98 g
ödviti, ödvijēm (t. saviti)
òdvjesan, -sna (ijek., okomit)
òdvjesnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
ödvjet, gen. mn. ödvjeta (ijek.)
òdvjetak, -tka, vok. òdvječe, mn. òdvjeci, gen. òdvjetākā (ijek.)
òdvjetnica (ijek.)
òdvjetničīn (ijek.)
òdvjetnički (ijek.)
òdvjetnīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
òdvjetnīstvo, gen. mn. òdvjetnīstāvā (ijek.)
òdvlačan, -čna
odvláciti, òdvlačīm (t. jednāčiti)
ödvlaka, dat. -ci
odvòditi, òdvodīm (t. dohòditi); imperf. òdvođāh; prid. trp. òdvođen
òdvodnīk, mn. -īci
odvòdāc, -áca, vok. òdvođāču
odvođenje i **ödvođenje**
òdvojak, -vōjka, mn. -vōjci, gen. òdvojākā
òdvojenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
odvojiti, òdvojīm (t. natočiti); imperat. òdvōj
odvòjiv i **odvòjljiv**
odvòjivōst i **odvòjljivōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
òdvraćati, -ām (t. večerati)
odvrátiti, òdvrātīm (t. dodéliti); prid. trp. òdvrāćen
òdvratnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
òdvrći v. òdvrgnuti
odvrgávati, -vrgāvām (t. večerávati)
odvrgnúće
òdvrgnuti (òdvrći), òdvrgnēm (t. počínuti); aor. još i: òdvrgoh, 2. i 3. òdvrže i ödvrže, mn. òdvrgosmo . . .; pril. prošl. ā: òdvrgav(ši); prid. rad. i: òdvrgao, -gla
òdvrh (prijedl.)
odvŕtāč, -ača, vok. ödvrtaču
ödvrtak, -tka, mn. ödvrci, gen. ödvrtākā
òdvrtati, -ćēm (t. prìmicati); imperat. òdvrći; pril. sad. òdvrćūći
odvŕteti, -īm (ek., t. ustédeti) i **odvrteti,** -īm (t. dolèteti)
odvŕtjeti, -tīm (ijek., t. ustédjeti) i **odvrtjeti,** -tīm (t. dolètjeti)
odvŕveti, -īm (ek., t. ustédeti) i **odvrveti,** -īm (t. dolèteti)
odvŕvjeti, -vīm (ijek., t. ustédjeti) i **odvrvjeti,** -vīm (t. dolètjeti)
odvúći i **òdvūći,** odvúćēm (t. dovúći)
òdzad, òdzāda i **odzáda** (pril.) 98 g
odzamàndē (pril., oduvijek)
ödzdrāv
òdzdraviti, -īm (t. dòhvatiti)
ödzdravljati, -ām (t. vèčerati)
òdzgō, òdzgōr i **odzgóra** (pril., v. odözgō)
od zimus 98 h 1
ödzīv i **ódziv**
odzívati se, òdzīvām se (t. venčávati) i òdzīvljēm se (t. gonétati); imperat. òdzīvāj se i odzivlji se; pril. sad. odzívajūći se i odzívljūći se
odzóvnuti se, òdzōvnēm se (bolje odàzvati se; t. škrgútnuti)
odzvánjati, òdzvānjām (t. venčávati)
òdzvati, odzòvēm (t. sàzvati)
òdzviznutī, -ēm (t. počinuti)
odzvíždati, -īm (t. zazvúčati)
odzvòniti, òdzvonīm (t. natočiti)
odzvŕjati, -īm (t. zazvúčati)
ödzvalíti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. òdzvaljen
odžvaljívati, -žvāljujem (t. deverívati)
Òdžaci, Òdžaka, dat. Òdžacima, ak. Òdžake (geogr.)
ödžačar, vok. -āru i -āre
odžačárev i **ödžačarov**
ödžačarskī
òdzačkī (prema Òdžak i Òdžaci)
ödžak, òdžaka, mn. -ci, gen. ödžākā i **ödžak,** odžáka, mn. odžáci, gen. odžákā; **Òdžak** (geogr.) 165 b
odžáklija (soba s ognjištem; odžaković)
ödžaković
OF (skrać. za Osvobodilna fronta; ne mijenja se i piše se bez padežnih nastavaka)
ofanzíva i **ofenzíva;** pŕvā ofanzíva (ofenziva); pêtā ofenziva (ofanziva)
ōfanzīvan i **ōfenzīvan,** -vna
ofanzivnōst i **ofenzívnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
ōfert, òferta i **ōferta,** òfertē, gen. mn. òferātā (ponuda)
oficijal, -ála, vok. ŏficijāle
oficìjālskī
oficijant, gen. mn. -cìjanātā
ōficijēlan, -lna
oficijélnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ōficiōzan, -zna
oficirčić
oficìrčina
oficírka, dat. -ki, gen. mn. -kī
oformljívati, ofòrmljujēm (t. deverívati)
ōfsajd, gen. mn. ōfsajda (sport.)
ōfset (tipogr.)
oftalmòlog, mn. -zi
oftalmològija
oftalmòloškī
o. g. (skrać. za ove godine) 143 a

ogaditi, -īm (t. dohvatiti); prid. trp. ogađen
ogađívati, ogàđujēm (t. deverivati)
ogátiti, ògātīm (zagatiti, zajaziti; t. dodéliti); prid. trp. ògāćen
ògāvčica
ögāvnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ògladitl, -īm (učiniti glatkim; t. dohvatiti); prid. trp. òglađen
oglàdneti, -īm (ek., postati gladan; t. dolèteti)
oglàdnlti, ògladnīm (učiniti koga gladnim; t. natòčiti)
oglàdnjeti, -nīm (ijek., postati gladan; t. dolètjeti)
oglašavati (i oglašívati), oglàšāvam (t. večerávati)
oglašénje
oglašivač, -ača, vok. öglašivāču
oglašívati (i oglašávati), oglàšujem (t. deverívati)
òglavak, -āvka, mn. -āvci, gen. öglavākā (brežuljak)
öglavičiti se, -īm se (t. ràskiseliti)
oglàvić (prednji dio samara)
oglàvnīk, -íka, mn. -ici (öglāv)
oglòdati, òglođēm (t. zahùktati); imperat. oglòđi
ögluha, dat. -si
oglùbnuti, ògluhnēm (t. nadàhnuti)
oglùnuti ne nego oglùhnuti
òglupavelōst i **oglupávelōst,** -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
òglupaviti, -īm (ek. i ijek., učiniti koga glupim i postati glup; t. ràskiseliti); prid. trp. òglupavljen i **oglupáviti,** oglùpāvīm (t. obavéstiti); prid. trp. oglùpāvljen
öglupavjelōst i **oglupávjelōst,** -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
oglúpeti, -īm (ek., t. uštédeti)
oglúpiti, öglūpīm (t. jednáčiti); prid. trp. öglūpljen
oglúpjeti, -pīm (ijek., t. uštédjeti)
oglúveti, -īm (ek., postati gluv; t. uštédeti)
oglúviti, öglūvīm (učiniti gluvim; t. dodéliti); prid. trp. öglūvljen
oglúvjeti, -vīm (ijek., postati gluv; t. uštédjeti)
ögnojak, ögnōjka, mn. -ci, gen. ögnojākā
ognòjiti se, ögnojīm se (t. natòčiti)
Ognjanov 202
ögnjičav
ögnjičina (bot.)
ögoče, -eta (nevaljalica, pogrd. za djevojku)
ogòlelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
ogòleti, -īm (ek., postati go; t. dolèteti)
ogòlićenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ogolićénje
ogòliti, ògolīm (učiniti koga golim; t. natòčiti); prid. trp. ogoljen
ogolítiti, ogòlītīm (t. obavéstiti); prid. trp. ogòlīćen
ogòljelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
ogòljeti, -līm (ijek., postati go; t. dolètjeti)
ogorčati, -ām (t. dokončati)
ogorčávati (i ogorčivati), ogorčavām (t. večerávati)
ögorčenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ogorčénje
ogórčiti, ögorčīm (t. dodéliti)
ogorčívati (i ogorčávati), ogorčujēm (t. deverívati)
ogòrelica (ek.)
ogòrelina (ek.)
ogòrelište (ek.)
ogòreti, -īm (ek., t. dolèteti); prid. trp. ògoren
ogòretina (ek.)
ogorévati, ogòrēvām (ek., t. večerávati)
ogorijèvati, ogòrijevām (ijek., t. preodijèvati)
ogòrjelica (ijek.)
ogòrjelina (ijek.)
ogòrjelīste (ijek.)
ogòrjeti, -rīm (ijek., t. dolètjeti); prid. trp. ògoren
ogòrjetina (ijek.)
ogovàrāč, -āča, vok. ögovarāču
ogovaràčica
Ogra 176 k
ògrabak, -pka, mn. -pci, gen. ògrabākā (snop žita od ograbljanog vlaća)
ògradak, -tka, mn. ògraci, gen. ögradākā
ográditi, ögrādīm (t. dodéliti); prid. trp. ògrāđen
ögrada (pokr.)
ograđívati, ograđujēm (t. deverívati)
ogràjisati, -šēm (t. ožigosati)
ögranak, ögrānka, mn. ögrānci, gen. ögranākā
ograničávati (i ograničívati), -ničāvam (t. obaveštávati)
ograničen
ograničenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ograničénje
ograniciti, -īm (t. zašèćeriti)
ograničívati (i ograničávati), -ničujēm (t. izjednačívati)
ogranúće
ögrāšje (boj, bitka)
ögrbaviti, -īm (ek. i ijek., t. ràskiseliti) i **ogrbáviti,** ogrbāvīm (t. obavéstiti)
ögrc, ögrca, gen. mn. ögrcā (zool.)
ogrèbač, -āča, vok. ögrebaču
ogrèbača

ògrebak, -pka, mn. -pci, gen. ògrebākā
ogredak, -tka, mn. ògreci, gen. ògredākā (povelik kamen)
ògrejati, ògrejēm (ek., t. òbrijati); imperat. ògrēj
ogrejávati, ogrèjāvām (ek., t. večerávati)
ogrèpsti i ògrepsti, ogrèbēm, ogrèbēs, ogrèbē, ogrebémo i ogrèbēmo, ogrebéte i ogrèbēte, ogrèbū; aor. ogrèboh, 2. i 3. ōgrebe, mn. ogrèbosmo...; imperat. ogrèbi; pril. prošl. ogrèbāv(ši) i ògrebāv(ši); prid. rad. ogrebao, ogrèbla i ogrebla; prid. trp. ogrèben, -ēna
ogresénje (ek. i ijek.)
ogrésiti, ògrēšīm (ek., t. dodéliti)
ogrešívati se, ogrèšujēm se (ek. i ijek., t. deverivati)
ògrev, gen. mn. ōgrēvā (ek. i ijek.) 32 c
ogrévati, ògrēvām (ek., t. venčávati)
ògrēvnī (ek. i ijek.)
ogrijati, ògrijēm (ijek., t. òbrijati); imperat. ògrij
ogrijávati, ogrìjāvām (ijek., t. večerávati)
ogrijèšiti, ogriješīm (ijek., t. dodijèliti)
ogrijèvati, ògrijevām (ijek., t. nadijevati)
ògristi, ogrízēm (t. ìzgristi)
ògrizak, -ska, mn. -sci, gen. ògrizākā
ōgrjev, gen. mn. ōgrjēvā (ijek., pored **ògrev**, gen. mn. ōgrēvā) **32 c**
ògrjevnī (ijek., pored **ògrevnī**)
ògrličār
ògrličast
ogŕljāk, -áka, mn. -áci (ogrlica); **ògrljak**, ògrljka, mn. ōgrljci, gen. ògrljākā (grlić, grljak u boce)
ogŕnač, -áča
ogŕnjāč, -áča
ogrómnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ògrōnčati se, -ām se (razboljeti se od gronice; t. ìskārtati)
ogrózničaviti, -īm (postati grozničav; t. zakàluđeriti) i **ogroznícáviti**, ogroznìčavīm (t. obelodániti)
ogŕtāč, -áča, vok. ōgrtāču 52 a 1
ogrtáčić
ògrtati, ògrćēm (t. prìmicati); imperat. ògrći; pril. sad. ògrćūći
ogrúbeti, -īm (ek., postati grub; t. ustédeti)
ogrúbiti, ògrūbīm (učiniti nešto grubim; t. dodéliti)
ogrúbjeti, -bīm (ijek., postati grub; t. uštédjeti)
ogrùhati, ògrūhām i **ogrúvati**, ògrūvām (t. dočarati)
ògubaviti, -īm (ek. i ijek., t. ràskiseliti) i **ogubáviti**, ogùbāvīm (t. obavéstiti)
Ogulínac, -nca, vok. Ōgulīnče, gen. mn. Ogùlīnācā; Fránjo Ogulínac Séljo 6 b
Ogùlīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
ogùlīnskī
ògumak, ògūmka, mn. ògūmci, gen. ògumākā (grmić)
ògуraviti, -īm (ek. i ijek., učiniti guravim i postati gurav, t. ràskiseliti) i **oguráviti**, ogùrāvīm (t. obavéstiti)
ògušaviti, -īm (ek. i ijek., učiniti gušavim i postati gušav; t. ràskiseliti) i **ogušáviti**, ogùšāvīm (t. obavéstiti)
ogvoždívati, ogvòždujēm (t. deverivati)
ōhlādan, -dna
ohlàditi, ohladīm (učiniti nešto hladnim; t. dodéliti); prid. trp. ōhlāđen
ohlàdneti, -īm (ek., postati hladan; t. dolèteti)
ohlàdnjeti, -dnīm (ijek., postati hladan; t. dolètjeti)
ohlàdnjívati, ohlàdnjujēm (t. deverívati)
ohladénje (prema ohlàditi)
ohlađívati, ohlàđujēm (t. deverivati)
ohlokràcija i ohlokràtija
Ohnesorg (Onezorg) 172 c
òhođa, gen. mn. ōhōđā (obilazan put)
ōhol i ohol 71 b
ōholāst, -āsti (zast., oholost)
ōholica (ohol čovjek)
ohòlija
ohòlit
ohòliti se, oholīm se (t. dohòditi) i **ōholiti se**, -īm se (t. bèsediti); imperf. òholjāh se
òholōst i ōholōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ohòljenje i ōholjenje
ohrábriti, òhrābrīm (t. dodéliti)
ohrabrívati, ohràbrujēm (t. deverívati)
ohrámati, òhrāmām (t. dočárati) i òhrāmljēm (t. zavíkati); imperat. òhrāmāj i ohrámlji
òhrapaviti, -īm (ek. i ijek., učiniti hrapavim i postati hrapav; t. ràskiseliti) i **obrapáviti**, ohràpāvīm (t. obavéstiti)
ohréja (bot.)
Ōhrid
òhridskī; Ōhridskō jēzero; Svêtī (Svètī) Nàum Ōhridskī (manastir)
Ōhriđanin, mn. -āni (čovjek iz Ohrida)
Ōhriđānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
ohròmeti, -īm (ek., postati hrom; t. dolèteti)
ohròmiti, òhromīm (učiniti koga hromim; t. natòčiti); prid. trp. òhromljen
ohròmjeti, -mīm (ijek., postati hrom; t. dolètjeti)
ohrònuti ne nego orònuti
ōidijum (bolest vinove loze)

oivičávati (i oivičívati), -vìčāvām (obrubljívati; t. obaveštávati)
oivičiti, -īm (obrubiti; t. ràskiseliti)
oivičívati (i oivičávati), -vičujem (obrubljivati; t. izjednačívati)
ojačati, -ām (t. dokònčati)
òjaditi, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. òjađen
òjađelica
òjađenica
òjađenīk, vok. -īče, mn. -īci
òjađenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
òjagnjiti i **òjanjiti**, -īm (t. dòhvatiti)
òjanjiti i **òjagnjiti**, -īm (t. dòhvatiti)
ojarìčati se, -ām se (t. zaračùnati)
ojedenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ojunāčiti se, ojùnāčīm se (t. obavéstiti)
ojužávati, ojùžāvā (t. večerávati)
òkāč, -áča, vok. òkaču
òkačenjāk, vok. -āče, mn. -āci
òkačiti, -īm (objesiti; t. dòhvatiti)
okáditi, òkādīm (t. dodéliti); prid. trp. òkāđen
okađívati, okàđujēm (t. deverívati)
òkàgača (poprečna greda, tetiva)
òkajati, -jēm (t. òbrijati); imperat. òkāj
okajmačiti, -īm (t. zasèćeriti)
okalàjisati, okalàjišēm, -ēš..., 3. mn. okalàjišū; aor. okalàjisah, 2. i 3. òkalajisā i okalàjisa, mn. okalàjisasmo...; imperat. okalàjiši; pril. prošl. okalàjisāv(ši); prid. rad. okalàjisao, -la; prid. trp. okalàjisān
òkamenjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
okánce, -ánca i -ánceta, mn. okánca, gen. òkānācā
òkāncina (krhotina, okrnjak)
okàpāč, -ača (oruđe)
okápati, òkāpām (okopavati; t. venčávati); **òkapati**, òkapljēm (prema kāpati; t. dòjahati); imperat. òkaplji
òkāpija (zool.)
okàsnelī, -lā (ek.)
òkasniti, òkasnīm (doći kasno; t. dòhvatiti)
okàsnjelī, -lā (ijek.)
òkašljaviti, -īm (ek. i ijek., t. ràskiseliti) i **okašljáviti**, okàšljāvīm (t. obavéstiti)
òkazionālan, -lna
òkaziōnī
okcìdent (zapad)
okèān i **ocèan**, -ána; Àtlantski okèān (ocèān); Tihī okèān (ocèān)
Okèānija i **Ocèānija**
okeanògraf i **oceanògraf**
okeanogràfija i **oceanogràfija**
okeanògrafskī i **oceanògrafskī**
okèānskī i **ocèānskī**
okèšati, -ām (t. dokònčati)
Òkić (geogr.); Òkić-grād 47 b
Òkićanin, mn. -āni 47 b
Òkićānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
òkićkī
okìdač, -áča
òkilaviti, -īm (ek. i ijek., t. ràskiseliti) i **okiláviti**, okilāvīm (t. obavéstiti)
òkiseliti, -īm (t. ràskiseliti)
òkititi, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. òkićen
òklada i **òpklada**
oklāgija
oklévalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. oklévalācā (ek.)
oklévalica (ek.)
oklévalo (ek.)
oklévati, òklēvām (ek., t. venčávati)
oklevètati, oklèvećēm (t. izblebètati) i oklevètām (t. zaračùnati)
oklijèvalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. oklijèvalācā (ijek.)
oklijèvalica (ijek.)
oklijèvalo (ijek.)
oklijèvati, oklijevām (ijek., t. nadijèvati)
oklizivati se, oklizujēm se (t. deverívati)
òkliznuti se, -ēm se (t. pòčinuti); aor. još i: òklizoh se, 2. i 3. òklize se i òklize se, mn. òklizosmo se...; pril. prošl. i: òklizāv(ši) se; prid. rad. i: òklizao se, -zla se
oklòbdžija 75 a
òklopnīckī
òklopnīk, vok. -īče, mn. -īci
òklopnjača
òkljakaviti, -īm (ek. i ijek., t. ràskiseliti) i **okljakáviti**, okljàkāvīm (t. obavéstiti)
òkniti, òknīm (obojiti knôm; t. lòmiti) i òknijēm, -ēš...; aor. òknih, 2. i 3. òknī, mn. òknismo...; imperat. òkni i òknīj; pril. prošl. òknīv(ši); prid. rad. òknio, -la; prid. trp. òknjen i oknìven, -ena
òko, òka, mn. òči, gen. òčijū i òčī, dat. òčima, ak. òči i òka, gen. ókā, dat. òčima, ak. òka (osobito oka na mreži, na krumpiru) 50 b; **òkō**, òkola (pokr., logor i dr., v. òkol); **oko** (prijedl.)
òkol, òkola, gen. mn. òkōlā (òkō, logor)
òkōlan, -lna
òkōlčiti, -īm (t. pròbāńčiti)
okōlnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
òkolo (prijedl. i pril.); òkolo-nāokolo
òkoločēp (bot.)

okolomaćívati, -màćujem, -eš..., 3. mn. okolomàćujū (optakati); imperf. okolomàćívah, -āše...; aor. okolomaćívah, 2. i 3. okolomaćíva i okolomaćívā, mn. okolomaćívasmo...; imperat. okolomáćūj; pril. sad. okolomàćujūći; pril. prošl. (iz)okolomaćívav(ši); prid. rad. okolomaćívao, -la; prid. trp. okolomàćīvān

okolomátiti, -lòmātīm (optočiti; t. obelodániti); prid. trp. okolòmāćen

òkomak, òkōmka, mn. òkōmci, gen. òkomākā

okomičan, -čna

òkomitōst, -osti, instr. -osti i -ošću

okončati, -ām (t. dokončati)

okončávati, okončávām (t. večerávati)

okopávati, okopavam (t. večerávati)

okòpneti, -īm (ek., t. dolèteti)

okòpnjeti, -pnīm (ijek., t. dolètjeti)

oko pódne

okòrelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)

okòreo, okòrela (ek.)

okòreti, -īm (ek., t. dolèteti)

okòrio, okòrjela (ijek.)

okorišćávati se (i okoristávati se), -rìšćāvām se (t. obaveštávati)

okorišćívati se (i okoristávati se), -rìšćujem se (t. izjednačívati)

okorištavati se (i okorišćívati se), -rìštāvām se (t. obaveštávati)

okòrjelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.) 33

okòrjeti, -rīm (ijek., t. dolètjeti) 33

okošćívati se (i okoštávati se), okòšćujēm se (t. deverívati)

okoštávati se (i okošćívati se), okòštāvām se (t. večerávati)

okòtiti, òkotīm (t. dohòditi); prid. trp. òkoćen

okràčati, -ām (postati kratak; t. dokončati)

okraćati, -ām (postati kraći; t. dokončati)

okraćī

òkrajak, òkrājka, mn. òkrajci, gen. òkrajākā

okrajčić

òkrājčiti, -īm (t. probančiti)

òkratak, -tka; komp. òkraćī

okrátiti, òkrātīm (t. dodéliti); prid. trp. òkrāćen

okrčiti, òkrčīm (t. dodéliti)

òkrečak, -čka, mn. -čci, gen. òkrečākā (ek. i ijek., bot.)

òkrečina (ek. i ijek., bot.)

okrèčiti, òkrečīm (t. natočiti) i **okrečiti,** -īm (t. dòhvatiti)

òkrek, mn. òkrēci (ek., bot.)

òkrepa (ek. i ijek.)

okrépiti, òkrēpīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. òkrēpljen

okrepljénje (ek. i ijek.)

okrèpljiv (ek. i ijek.)

okrepljívati, okrèpljujēm (ek. i ijek., t. deverívati)

okrèpljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)

okrètāč, -āča, vok. òkretāču

okrètāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī

okretati, -ćem (t. prìmicati); imperat. òkreći; pril. sad. òkrećūći pored **okrétati,** òkrēćēm (t. gonétati); imperat. okréći; pril. sad. okréćūći

òkrētnōst, -osti, instr. -osti i -ošću

okrhati, -ām (t. dokončati)

òkrhnuti, -ēm (t. počínuti)

òkrijek, mn. òkrijeci (ijek., bot.)

okrijèpiti, òkrijepīm (ijek., t. dodijéliti); prid. trp. okrijepljen

okrivljènīckī

okrivljènīk, -íka, vok. òkrivljeniče, mn. -íci

okrivljívati, okrìvljujēm (t. deverívati)

òkrnjak, òkrnjka, mn. òkrnjci, gen. òkrnjākā

òkrnjcina (augm. od òkrnjak)

okročiti, òkročīm (t. natočiti)

okròjiti, òkrojīm (t. natòčiti); imperat. òkrōj

okŕstiti, òkrstīm (t. natočiti); prid. trp. òkršten

okrúćati, -ām (t. dokončati)

òkrūg, mn. òkrūzi

òkrūgao, okrúgla i òkrūgla; odr. òkrūglī 71 a

okruglòća

okrúglōst, -osti, instr. -osti -ošću

òkrūt; komp. òkrućī

òkrutnīckī

òkrutnīk, vok. -īče, mn. -īci

òkrutnīštvo

òkrutnōst, -osti, instr. -osti i -ošću

okružívati, okrùžujēm (t. deverívati)

òkržljaviti, -īm (ek. i ijek., t. ràskíseliti) i **okržljáviti,** okržljāvīm (t. obavéstiti)

òksfordskī

òksīd, -ída; feroòksīd

oksidácija

òksidacīōnī

òktaēdar, -dra, gen. mn. òktaedārā 156 c

òktāpod ne nego òktòpod

òktāv, -áva; òktāv-fòrmāt, -áta

oktáva; kontraoktáva

Òktāvija

Oktavijān, -ána, vok. Òktavijāne

Oktavijánov

Òktāvije

Òktāvijev

Òktāvijin

oktilijūn, -úna i **oktilīōn,** -óna
ôktobar, -bra, gen. mn. òktōbārā; Ôktobar i Vèlikī ôktobar (česta zamjena za oktobarsku revoluciju, osobito u sovjetskim tekstovima)
ôktobarskī; òktōbarskā revolúcija 20 c
okúciti se, òkūcīm se (ošteniti se; t. dodéliti)
ôkuč, ôkuči (okuka, zavoj)
Ôkučāni, Ôkučana
òkucīti se, -īm se (ošteniti se; t. dòhvatiti)
ôkućiti se, -īm se (t. dòhvatiti)
òkūćje i **ôkućje**
ôkućnica
ôkuhati i **ôkuvati,** -ām (t. ìsplivati)
ôkuka, dat. -ci 65 a 11
okùlist(a)
okulístickī
okùlistkinja
okùltist(a)
okultìstičkī
okùltistkinja
òkuljaviti, -īm (ek. i ijek., t. ràskiseliti) i **okuljáviti,** okùljāvīm (t. obavéstiti)
okùndačiti, -īm (t. zasèčeriti)
okupácija
ôkupacionī
okùpātor
òkuvati i **òkuhati,** -ām (t. ìsplivati)
ôkvačiti, -īm (t. dòhvatiti)
ôkvasiti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. ôkvašen
ôkvržak, -ška, mn. -šci, gen. ôkvržakā
ôlabavclī i **olabavelī,** -lā (ek.)
òlabavelōst i **olabávelōst,** -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
ôlabaviti, -īm (ek. i ijek., učíniti labavim i postati labav; t. ràskiseliti) i **olabáviti,** olàbāvīm (t. obavéstiti)
òlabavjelī i **olabávjelī,** -lā (ijek.)
ôlabavjelōst i **olabávjelōst,** -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
òlajati, -jēm (t. òbrijati); imperat. òlāj
olakoćénje
olakoćívati, -kòćujēm (t. izjednačívati)
olakòtiti, olàkotīm (t. ponačíniti); prid. trp. olàkoćen
olèāndar, -dra, gen. mn. olèāndārā
olèditī se, òledīm se (t. natočiti); prid. trp. òleđen
oleđénje
oléniti se, òlēnīm se (ek., t. dodéliti)
oleográfija
olépiti, òlēpīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. òlēpljen
olepljívati, olèpljujēm (ek., t. deverívati)
òletitī se, òletī se (ek., t. dòhvatiti)
oličávati (i oličívati), oličávam (t. večerávati)
òlīcenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
oličénje
oličiti, òlīcīm (t. dodéliti)
oličívati (i oličávati), oličujem (t. deverívati)
oligarh, mn. -si, gen. oligarha
oligárhija
oligárhijskī
olijèniti se, òlijenīm se (ijek., t. dodijèliti)
olijèpiti, òlijepīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. òlijepljen
Ôlimp 156 c
Olímpija
olimpijac, -ījca, vok. -ijče, gen. mn. olìmpijaca
olimpijáda
olimpījskī
Olimpijanin, mn. -āni (stanovnik Olimpa, mitol.)
òlimpskī
ôlovka, dat. -ci, gen. mn. ôlovaka i òlōvkī
olovnjača
oltàrić
ôlučić
ôlučiti, -īm (t. dòhvatiti)
olùjina (augm. od olúja)
òluk, mn. -ci, gen. ôlūkā
òlupak, -pka, mn. -pci, gen. òlupākā (òlupina i sl.)
oljepljívati, oljèpljujēm (ijek., t. deverívati)
ôljetiti se, òljetī se (ijek., t. dòhvatiti)
oljútiti, òljūtīm (t. dodéliti); prid. trp. òljūćen
o. m. (skrać. za ovoga mjeseca, meseca) 143 a
ôm, óma (elektrotehn.) 165 a
omáciti, òmācīm (t. jednáčiti); prid. trp. òmāčen
omáći i **omaći** v. omáknuti
ômađijānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
omađijati, -ām (t. zaračúnati)
ômaečak, -čka (dem. od ômalen)
omàgārčiti se, -īm se (t. podèvojčiti)
ômāh ne nego ôdmāh
ômaha (i ômaja), dat. -hi i -si (-ji) (voda što prska s mlinskoga kola kad se mlin okreće)
omahívati, omàhujēm (t. deverívati)
omáhnuti, òmāhnēm (t. škrgútnuti)
ômaja i **ômaha**
ômāk, -áka, vok. ômāče, mn. -áci
omákati, òmāčēm (t. gonétati); imperat. omači; pril. sad. omačúći
omáknuti (omáći i omaći), òmaknēm (t. nadàhnuti); aor. još i: omàkoh, 2. i 3. omàče i ômače, mn. omàkosmo . . . ; pril. prošl. i: omákāv(ši) i òmakāv(ši); prid. rad. i: òmakao, omàkla i òmakla

ômalen 88 a; komp. ômanjī
ômāmljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
omamljívati, omàmljujēm (t. deverívati)
omástiti, òmastīm (t. dodéliti); prid. trp. ómašten i òmašćen
omašćénje i **omaštênje**
omašćívati, omàšćujēm (t. deverívati)
ômaška, dat. -šci, gen. mn. ômašākā (pogreška, propust)
ômašnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
òmatorelī, -la (ek.)
òmatorelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
omastênje i **omašćénje**
òmatoritī, -īm (ek. i ijek., t. ràskiseliti)
òmatorjelī, -la (ijek.)
òmatorjelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
omazívati, omàzujēm (t. deverívati)
ômča, ômče, gen. mn. ômčī
ômčit
omêčiti, òmečīm (t. dodéliti)
ômeđak, -ćka, mn. -ćci, gen. òmeđākā 55 b; 75 f
omeđášiti, omèđašīm (t. obavéstiti)
omeđávati (i omeđívati), omèđāvām (t. večerávati)
òmedenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
omedénje
omêđiti, òmeđīm (t. natòčiti)
omeđívati (i omeđávati), omèđujēm (t. deverívati)
ômega, dat. -gi (grčko slovo); ômega--sât; ômega-cāsōvnīk
òmer, gen. mn. ômērā (ek.)
Omer; Ômer-pàša; Ômer-pàšin 87; Ômerpašić 87 l; Ômer-pàša Latas 6 c
ômera, gen. mn. ômērā (ek., mjera, mjerilo)
omérati, òmērām (ek., t. venčávati)
omerávati, omèrāvām (ek., t. večerávati)
òmeriti, -īm (ek., t. dòhvatiti)
òmērka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ek.)
omésiti, òmēsīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. ómēšen
ométati, òmētām (smetati; t. venčávati): **omètati**, òmećēm (metlom; t. blebètati)
òmicati, -ćēm (t. prìmicati)
omijèniti, òmijenīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. òmijenjen
omijèsiti, òmijesīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. òmiješen
òmilelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
òmileti, -īm (ek., postati mio; t. òstareti)
òmiliti, -īm (učiniti milim; t. dòhvatiti); prid. trp. òmiljen
òmiljelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
òmiljeti, -līm (ijek., postati mio; t. ostarjeti)
ominóznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Ômīr ne ncgo Hòmēr i Hômēr
Omíšanin, mn. -ani (čovjek iz Omíša)
ômišaljskī (prema Ômišalj)
ômīškī (prema Ômīš)
Ômišljanin, mn. -āni (čovjek iz Ômišlja)
omjenjívati, omjènjujēm (ijek., t. deverívati)
ômjer, gen. mn. ômjērā (ijek.)
ômjera, gen. mn. ômjērā (ijek., mjera, mjerilo)
omjérati, òmjērām (ijek., t. venčávati)
omjerávati, omjèrāvām (ijek., t. večerávati)
ômjeriti, -īm (ijek., t. dòhvatiti)
òmjērka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ijek.)
òmlaćen (prema omlátiti)
òmladak, -tka, mn. òmlaci, gen. òmladāka
omladínac, -nca, vok. ômladīnče, gen. mn. omlàdīnācā; omladínac Míle 6 c
omladīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
òmladinskī; Òmladīnskā prúga 9 a
omladívati se, omlàđujēm se (t. deverívati)
omlátiti, òmlātīm (t. dodéliti); prid. trp. òmlāćen
omlèdneti, -īm (ek., t. dolèteti)
omlèdnjeti, -dnim (ijek., t. dolètjeti)
òmlitavelī i **omlitávelī**, -lā (ek.)
òmlitavelōst i **omlitávelōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
òmlitaviti, -īm (ek. i ijek., učiniti mlitavim i postati mlitav; t. ràskiseliti) i **omlitáviti**, omlitāvīm (t. obavéstiti)
òmlitavjelī i **omlitávjelī**, -lā (ijek.)
òmlitavjelōst i **omlitávjelōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
òmlohaviti, -īm (ek. i ijek., učiniti mlohavim i postati mlohav; t. ràskiseliti) i **omiohávitī**, omlòhāvīm (t. obavéstiti)
ôm-mētar, -tra, gen. mn. ôm-mētārā i **òmomētar**, -tra, gen. mn. òmomētārā (sprava za mjerenje elektr. otpora; isp. ôm)
òmnibus; òmnibus-film
omòčiti, òmočīm (t. natòčiti)
omòdreti, -īm (ek. i ijek., postati modar; t. dolèteti)
omòdriti, òmodrīm (učiniti modrim; t. natòčiti)
omogućávati (i omogućívati), -gùćāvām (t. obaveštávati)
omogućénje
omogúćiti, omògūćīm (t. obavéstiti)

omogućívati (i omogućávati), -gùćujēm (t. izjednačívati)
omòrīcnī
omòrika, dat. -ci
omòtāč, -áča
omraženōst, -osti, instr. -osti i -ošću
omrcati, -čem (prema òmrknuti; t. prìmicati)
òmrciti, -īm (t. dohvatiti)
òmréi v. òmrknuti
omréstiti, òmrēstīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. òmrešćen
òmrēžje (ek. i ijek.)
omrijèstiti, òmrijestīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. òmriješćen
òmrknuti (òmrći), òmrknēm (t. pòčinuti); aor. još i: òmrkoh, 2. i 3. òmrče i òmrče, mn. òmrkosmo...; pril. prošl. i: òmrkāv(si); prid. rad. i: òmrkao, -kla
òmršavelī i **omršávelī,** -la (ek.)
òmršaviti, -īm (ek. i ijek., t. ràskiseliti) i **omršáviti,** omršavīm (t. obavéstiti)
òmrsavjelī i **omršávjelī,** -lā (ijek.)
omučiti se, òmūčīm se (t. dodéliti)
òmućine, òmućīna
òmućkati, -ām (t. isplivati)
omúdreti, -īm (ek. i ijek., t. uštédeti)
omuhávati se, omùhāvām se i **omuvávati se,** omùvāvām se (t. večerávati)
omuvávati se, omùvāvām se i **omuhávati se,** omùhāvām se (t. večerávati)
ònāj pût (onda)
onakarāditi, -kàrādīm (t. obelodániti); prid. trp. onakàrāđen
onakarađívati, -rađujēm (t. okolomaćívati)
onākav, -kva, -kvo
onākov (zast., onākav)
ònamo i **ònamo;** ònāmo-òvāmo (ònamo--òvamo)
ònčas (pril.)
ónde (ek.)
óndje (ijek.) 61 b 2
òndješnjī (ijek., pokr.; bolje tàmošnjī)
ónđe ne nego óndje
onèčistiti, -īm (t. zašéćeriti); prid. trp. onèčišćen
onečišćávati (i onečíšćivati), -čišćāvām (t. obaveštávati)
onečišćénje
onečišćívati (i onečišćávati), -čišćujēm (t. izjednačívati)
onémeti, -īm (ek., postati nijem; t. uštédeti)
onemóćati, -ām (t. zaračúnati)
onemóći i **onèmoći,** onèmognēm (t. iznemòći)
onemogućávati (i onemogućívati), -gućāvām (t. preuveličávati)
onemogućénje
onemogućiti, -mògūćīm (t. obelodániti)
onemogućívati (i onemogućávati), -gućujēm (t. okolomaćívati)
oneraspoloženōst, -osti, instr. -osti i -ošću
oneraspolòžiti, -pòložīm; aor. oneraspolòžih, 2. i 3. ōneraspoložī, mn. oneraspolòžismo...; imperat. oneraspolòži; pril. prošl. oneraspolòžīv(ši); prid. rad. oneraspolòžio, -la; prid. trp. oneraspòložen
oneraspoložívati, -lòžujēm; imperf. oneraspolòžīvah, -āše...; aor. oneraspoložívah, 2. i 3. oneraspoložíva i ōneraspoložīvā, mn. oneraspoložívasmo...; imperat. oneraspolòžūj; pril. sad. oneraspoložujūći; prid. rad. oneraspoložívao, -la; prid. trp. oneraspolòžīvān
onèsmeliti, -īm (ek., t. zašéćeriti); prid. trp. onèsmeljen
onèsmjeliti, -īm (ijek., t. zašéćeriti); prid. trp. onèsmjeljen
onesposobljávati (i onesposobljívati), -sòbljāvām (t. preuveličavati)
onesposobljívati (i onesposobljávati), -sòbljujēm (t. okolomaćívati)
onèsvesnuti, onèsvesnēm, -ēš..., 3. mn. onèsvesnū; aor. onèsvesnuh, 2. i 3. ōnesvesnū i onèsvesnu, mn. onèsvesnusmo...; imperat. onèsvesni; pril. prošl. onèsvesnūv(ši); prid. rad. onèsvesnuo, -la (ek.)
onesvéstiti, onèsvēstīm (ek., t. obavéstiti); prid. trp. onèsvēšćen i onèsvēšten
onesvešćénje i **onesvešténje** (ek.)
onesvešćívati (i onesvešťávati), -svèšćujēm (ek., t. izjednačívati)
onesvešťávati (i onesvešćívati), -svèšťāvām (ek., t. obaveštávati)
onesvijèstiti, onèsvijestīm (ijek., t. obavijèstiti); prid. trp. onèsviješten i onèsviješćen
onèsvjesnuti, onèsvjesnēm (ijek., t. onèsvesnuti)
onesvješćénje i **onesvješténje** (ijek.)
onesvješćívati (i onesvješťávati), -svjèšćujēm (ijek., t. izjednačívati)
onesvješťávati (i onesvješćívati), -svjèšťāvām (ijek., t. obaveštávati)
Onezorg (Ohnesorg) 172 c
onijèmjeti, -mīm (ijek., postati nijem; t. poblijèdjeti)
ōnizak, -ska; odr. ōniskī; komp. ōnižī
ònoga pûta (onda)
onoličkī
onolikačkī
onòmadnē i **onomádne** (onòmad) 98 n

onomatopéja
ònomlāni i **ònomlāne** (pril.) 98 n
onóvčiti se, ònōvčīm se (t. dodéliti)
ònovečerī i **onóvečeri** (pril.)
ònovremen i **onóvremen** (ek. i ijek.)
Onjegin 180 b
ooforitis i **ooforìtis** (upala, zapaljenje jajnika)
oogònija
oolitičan, -čna
oòlītskī
oològija
oòloškī
opáčina
opáčiti se, ōpačīm se (t. jednáčiti)
opàdāc, -áča, vok. ōpadaču
opàdāckī
òpah (pokr., ječmena prekrupa)
òpahatī, -ām (t. isplivati) i -šem (t. dòjahati); imperat. òpahāj i opaši pored **opáhati,** òpāhām (t. dočárati) i òpāsēm (t. zavíkati); imperat. òpahāj i opaši
opàhnuti, òpahnēm (t. nadàhnuti)
opajeđívati se, -jèđujēm se (t. izjednačívati)
opáklija
ōpākōst, -osti, instr. -osti i -ošću
opalescèncija
opaljívati, opàljujēm (t. deverívati)
opamećívati, -mèćujēm (t. izjednačívati)
opamétiti, opàmētīm (t. obavéstiti); prid. trp. opàmēćen
òpanak, òpānka, mn. òpānci, gen. òpanākā
Opanas 211 a
opančār, -ára, vok. ōpančāru i -āre
opančārev i **opančárov**
opančàrica
opančārija
opànčārskī
opančárstvo
opànčić
opàsāc, -áča, vok. ōpasāču
opasívati, opàsujēm (t. deverívati)
ōpaska, dat. -sci, gen. mn. ōpaskī i ōpazākā
opásnost, -osti, instr. -osti i -ošću
ōpasti, òpadnēm (prema pāsti, pādnēm; t. nàpasti); **ōpasti, opásti** i **ōpasti,** opásēm (travu; t. pōpasti)
ōpatičin
ōpatičkī
opátija; Opátija (geogr.)
Opátijac, -ījca, vok. -ījče, gen. mn. Opàtijācā
Opátijka, dat. -ki, gen. mn. -kī
opátījskī
òpatskī
opàucīti, -īm (udariti; t. zašèćeriti)
opážāč, -áča, vok. ōpažāču
opážljiv
opàžljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ōpcija
opčárati, opčaram (t. dočárati)
opčarávati, -čàrāvām (t. večerávati)
opčīniti, òpčinīm (t. natòčiti); prid. trp. opčinjen 75 a
opčinjati, opčinjām (t. venčávati)
opčinjávati, -činjavām (t. vecerávati)
opčúvati, òpčūvām (t. dočárati)
općečovečánskī i **opštečovečánskī** (ek.)
općečovječánskī i **opštečovječánskī** (ijek.)
općenárodnī i **opštenárođnī**
ōpćen(ī)
općènit
općènitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ōpćenje i **opštenje**
ōpćeobrazovan i **ōpšteobrazōvan,** -vna 88 b
ōpćeobvezan, -zna
ōpćeobvezatan, -tna
ōpćepōznāt i **ōpštepōznāt** 88 b
općeslàvēnskī i **opšteslàvēnskī**
općeslòvēnskī i **opšteslovēnskī**
ōpćešiti, -īm (t. dòhvatiti)
ōpćī i **ōpštī** 58
ōpćina i **ōpština** 4; 58
općinar i **ōpštinār**
ōpćinskī i **ōpćīnskī** pored **ōpštinskī** i **ōpštīnskī**
ōpćinstvo i **ōpćīnstvo** pored **ōpštinstvo** i **ōpštīnstvo**
ōpćitī i **ōpštiti,** -īm (t. lòmiti)
opèćī i **òpćći,** opèčēm, opèčēš, opèčē, opečémo i opèčēmo, opečéte i opèčēte, opèkū; aor. opèkoh, 2. i 3. ōpeče, mn. opèkosmo...; imperat. opèci; pril. prošl. opèkāv(ši) i òpekav(ši); prid. rad. ōpekao, opékla i ōpekla; príd. trp. opèčen, -èna
opélo (ek.)
òpenitī, -īm (ek., t. dòhvatiti); prid. trp. òpenjen
operácija
operácījskī 159 b
ōperaciōnī 159 b
operáter, -éra, vok. ōperateru
opèrātor
opèretnī i **opèretskī**
òpetak, -tka, mn. òpeci, gen. òpetākā
opetòvnica
opetòvničār, vok. -āru i -āre
opetòvničārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
opévati, òpēvām (ek., npr. mrtvaca; t. venčávati); **òpevati,** -ām (ek., pjesmom proslaviti i sl.; t. isplivati)
opevávati, opèvāvām (ek., t. večerávati)
opèvljiv (ek.)
ōphōd, gen. mn. ōphōda

ophòditi, òphodīm (t. dohòditi)
ophođnica
ophodnja, gen. mn. ophódnjā
ophođenje i **ôphođenje**
ophrvati ne nego obrvati
opijèlo (ijek.)
opijenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
opijèvati, òpijevām (ijek., npr. mrtvaca; t. nadijèvati; drugo je òpjevati)
ôpijum
ôpiljak, òpīljka, mn. òpīljci, gen. òpiljākā
opipljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
opìrāč, -áča
opiračа
opìrnjača
opisivač, -áča, vok. ôpisivaču
opisívati, opisujem (t. deverivati)
ôpiti, ôpijem (t. pòpiti)
òpjeniti, -īm (ijek., t. dòhvatiti); prid. trp. ôpjenjen
òpjevati, -ām (ijek., t. ìsplivati; drugo je opijèvati)
opjevávati, opjèvāvam (ijek., t. večerávati)
opjèvljiv (ijek.)
ôpklada i **ôklada**
opkòliti, ôpkolīm (t. natòčiti); prid. trp. òpkoljen
opkoljávati, -kòljāvām (t. večerávati)
ôpkop, gen. mn. ôpkōpā
opkôpati, -ām (t. dokòpčati)
opkopávati, -kòpāvām (t. večerávati)
opkoračávati (i opkoračívati), -ràcāvām (t. obaveštávati)
opkorāčiti, opkòrāčīm (t. obavéstiti)
opkoračívati (i opkoračávati), -ràčujēm (t. izjednačivati)
opkròčiti, ôpkročīm (t. natòčiti)
ôplačina
oplaćívati, oplàćujēm (prema ôplata; t. deverívati)
oplâhnuti, ôplāhnēm (t. škrgùtnuti)
oplahnjívati, oplàhnjujēm (t. deverívati)
òplakati, ôplačem (ožaliti, okajati i sl.; t. dòjahati); imperat. ôplači; **oplâkati**, òplāčēm (oprati, okupati, obliti; t. zavíkati); imperat. opláči
oplakívati, oplàkujēm (prema òplakati i oplákati; t. deverivati)
oplátiti, òplātīm (načiniti ôplatu; t. dodéliti); prid. trp. ôplaćen
oplâveti, -īm (ek., postati plav; t. ušténdeti)
oplâviti, òplāvīm (učiniti plavim; t. dodéliti)
oplávjeti, -vīm (ijek., postati plav; t. ustédjeti)
òplazak, -ska, mn. -sci, gen. òplazākā
ôplećak, -ćka, mn. -ćci, gen. òplećākā
ôpleće, òpleća, gen. mn. ôplēćā
oplemenjívati, -mènjujēm (t. izjednačivati)
òplen, gen. mn. ôplēnā (ek.)
opléniti, òplēnīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. òplēnjen
òplesniviti, -īm (ek., t. ràskiseliti) i **oplèsniviti**, -īm (t. zašèćeriti)
òpletati, -ćēm (t. prìmicati); imperat. òpleći; pril. sad. òplećūći
oplêviti, -īm (ek., t. ìshlāpiti); prid. trp. òplēvljen
opličati, -ām (postati plitak; t. dokòpčati)
oplîćati, -ām (postati plići; t. dokòpčati)
oplijèniti, òplijenīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. òplijenjen
oplijèviti, -īm (ijek., t. zavrijèditi); prid. trp. òplijevljen
òplitati i **òpletati**
oplòčiti, òplocīm (t. natòčiti); prid. trp. òploćen (drugo je oploćen od oplòtiti)
òplōčje
oplòditi, òplodīm (t. natòčiti); prid. trp. ôplođen
oplòdiv i **oplòdljiv**
òplodnīk, vok. -īče, mn. -īci
ôplođaj
ôplođājnī
oplođénje
oplođívati, oplôđujēm (t. deverivati)
oplòtiti, òplotīm (ograditi plotom; t. natočiti); prid. trp. ôploćen (drugo je ôploćen od oplòčiti)
oplovljívati, oplòvljujēm (t. deverivati)
ôpljačkati, -ām (t. ìsplivati)
òpljen, gen. mn. ôpljēnā (ijek.)
òpljesniviti, -īm (ijek., t. ràskiseliti) i **opljèsniviti**, -īm (t. zašèćeriti)
òpljeti (ijek., oplijeviti), oplijèvēm, -ēš . . ., 3. mn. oplijèvū; aor. òpljeh, 2. i 3. òplje, mn. òpljesmo . . .; imperat. oplijèvi; pril. prošl. ôpljevši; prid. rad. òplio, òpljela; prid. trp. oplijèven
opnòkrilac, -krīlca, vok. -krīlče, gen. mn. opnòkrīlācā
opòčinak, -īnka, mn. -īnci, gen. opočinākā
opočívati, opočīvām (t. večerávati)
opòdōjčiti, -īm (t. podèvōjčiti)
opòjati, opòjēm (t. zapòjati)
òpojenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
opòjiti, òpojīm (opiti; t. natočiti); imperat. òpōj
opójnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
opominjāč, -áča, vok. ôpominjaču
oponašāč, -áča, vok. ôponašaču

opòravak, -avka, mn. -āvci, gen. opòravākā
oporavljènīk, -íka, vok. ōporavljenīče, mn. -íci
oporbènjāčkī
oporbenjak, -áka, vok. ōporbenjače, mn. -áci
oporeći i opòreći, opòrečēm, -ēš..., 3. mn. opòrekū pored oporèčēm, -ēš, -ē, oporečémo i oporèčēmo, oporečéte i oporèčēte, oporekū pored opòreknem, -ēš...; aor. oporèkoh, 2. i 3. oporèče i oporeče, mn. oporèkosmo...; imperat. oporèci i opòrekni; pril. prošl. oporèkāv(ši) i opòrekav(ši); prid. rad. opòrekao, oporèkla i opòrekla; prid. trp. oporèčen, -ena
oporezànīk, -íka, vok. ōporezanīče, mn. -íci
oporèziv i oporèživ
oporezívati, -rèzujēm (nesvrš., isp. oporezovati; t. izjednačívati)
oporezovati, -ujēm (svrš., isp. oporezívati; t. izdèklamovati)
oporèživ i oporèziv
oporícati, opòrīcēm (t. kokodákati); imperat. oporíči; pril. sad. oporičūći
òporitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
opórnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ōporōst i òporōst, -osti, instr. -osti i -ošću
oportùnist(a)
oportunističkī
oportùnistkinja
oportūnost, -osti, instr. -osti i -ošću
ōporučan, -čna
oporùčitelj, instr. -teljem
oporùčiteljica i oporučitèljica
oporúčiti, opòrūčīm (t. obavéstiti)
oporučívati, -rùčujēm (t. izjednačívati)
ōporuka, dat. -ci
opòtiti se, òpotīm se (t. natòčiti); prid. trp. òpoćen
òpotrebiti, -īm (ek. i ijek., t. ràskiseliti); prid. trp. òpotrebljen
opovijèdati, opòvijedām (ijek., t. preodijèvati)
opòvjediti, -īm (ijek., t. zašèćeriti); prid. trp. opòvjeđen
opovrgnúće
opòvrgnuti (opòvrći), opòvrgnēm (t. onèsvesnuti); aor. još i: opòvrgoh, 2. i 3. opòvrže i ōpovrže, mn. opòvrgosmo...; pril. prošl. i: opòvrgāv(ši); prid. rad. i: opòvrgao, -gla
opozícija
opozicījskī
opozicionālac, -lca, vok. ōpozicionālče, gen. mn. opozicíònālācā
opozicionār, -ára, vok. ōpozicionāru i -āre, instr. -árom i -árem pored **opoziciònēr**, -éra, vok. ōpozicionēru, instr. -érom
ōpozicionī
opozívati, opòzīvām (t. večerávati) i opòzīvljēm (t. kokodákati); imperat. opòzīvāj i opozívlji; pril. sad. opozívajūći i opozívljūći
opòzniti, òpoznīm (zakasniti; t. natòčiti)
opoznjénje
oprásiti, òprāsīm (t. dodéliti); prid. trp. òprāšen
oprašívati, opràšujēm (t. deverívati)
òpravak, -āvka, mn. -āvci, gen. òpravākā
òprāvdānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
opravdávati, opràvdāvām (t. večerávati)
òprāvka, dat. -ci, gen. mn. òpravaka i òprāvkī
oprâzneti, -īm (ek., t. dolèteti)
opràznjeti, -znīm (ijek., t. dolètjeti)
òprcit
òprčiti se, -īm se (osjeći se; t. dohvatiti)
oprćiti, òprćīm (naprćiti usne; t. dodéliti)
ōprečan i ōprečan, -čna (ek. i ijek.)
opréčiti se, òprečīm se (ek., t. dodéliti)
ōprečnōst i ōprečnost, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
opredéliti, oprèdēlīm (ek., t. obavéstiti); prid. trp. oprèdēljen
oprèdēljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
opredeljénje (ek., ne opredelénje)
opredèljiv (ek.)
opredeljívati, -dèljujēm (ek., t. izjednačívati)
opredèljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
opredijèliti, oprèdijelīm (ijek., t. obavijèstiti); prid. trp. oprèdijeljen
oprèdijeljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
opredjeljénje (ijek., ne opredjelénje)
opredjèljiv (ijek.)
opredjeljívati, -djèljujēm (ijek., t. izjednačívati)
opredjèljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
oprègača
oprègljača
ōpreka i òpreka, dat. -ci, gen. mn. ōprēkā (ek. i ijek.)
oprèmāč, -áča, vok. ōpremaču
opresti, oprédēm, -eš..., 3. mn. oprédū; aor. òpredoh, 2. i 3. ōprēde, mn. òpredosmo...; imperat. oprédi; pril. prošl. òpredāv(ši); prid. rad. òpreo, òprela; prid. trp. òpreden, -ena pored oprèden, -ena 94 a

òprēti se, ȍprēm se (ek., t. dòprēti)
opréznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
òprhnuti, -ēm (pokr., opaliti, npr. mraz usjeve; t. pòčinuti); prid. rad. i: òprhao, -hla
oprijèčiti se, òpriječīm se (ijek., t. dodijèliti)
oprijeti se, ȍprēm se (ijek., t. dòprijeti)
opríštiti se, òpríštīm se (t. dodéliti)
òprōbānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
oprolećívati, -lèćujēm (ek., t. izjednačívati)
opròletiti, -īm (ek., t. zašèćeriti)
oproljećívati, -ljèćujēm (ijek., t. izjednačívati)
opròljetiti, -īm (ijek., t. zašèćeriti)
òprosnī
òprosnica
òprosnīk, vok. -īče, mn. -īci
òprostan, -sna
oprostíti, òprostīm (t. natòčiti); prid. trp. òprošten
oprostív
oprošťaj
oprosténje
opròvrgnuti (opròvrći) v. opòvrgnuti
òprtiti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. òprćen
oprúditi, òprūdīm (t. dodéliti); prid. trp. òprūđen
ȍpruga, dat. -zi
oprùžāč, -áča
ȍpsada
opsáditi, òpsādīm (t. dodéliti); prid. trp. òpsāđen
ȍpsadnī
òpsadničkī
òpsadnīk, vok. -īče, mn. -īci
opsadènīčkī
opsađènīk, -íka, vok. ȍpsađeniče, mn. -íci
opsadívati, -sàđujēm (t. deverívati)
òpscēn
òpscēnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
opsécati, òpsēcām (ek., t. venčávati)
opséći i **ȍpsēći** v. opségnuti; **ȍpseći,** opsécēm (ek., t. pòseći)
opsédati, òpsēdām (ek., t. venčávati) pored **ȍpsedati,** òpsedām (t. vèčerati)
òpsednuti v. òpsesti
òpsednūtōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
ȍpsēg, lok. opségu i ȍpsēgu, mn. ȍpsēzi
opségnuti (opséći i òpsēći), òpsēgnēm (t. škrgútnuti); aor. još i: opségoh, 2. i 3. opséže i ȍpseže, mn. opségosmo...; pril. prošl. i: opsegāv(ši) i òpsēgāv(ši); prid. rad. i: òpsēgao, opségla i òpsēgla
òpsek, mn. -ci, gen. ȍpsēkā (ek.)
ȍpsena, gen. mn. ȍpsēnā (ek.)
opsènār, -ára, vok. ȍpsenāru i -āre (ek.)
opsènārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
opsènārskī (ek.)
opsenárstvo (ek.)
òpseniti, -īm (ek., t. dòhvatiti); prid. trp. ȍpsenjen
opsenjívač, -áča, vok. ȍpsenjivāču (ek.)
opsenjívati, -sènjujēm (ek., t. deverívati)
opservácija
ȍpservacijōnī
opsèrvātor
opservatorīj, -ija i **opservatórija,** -ijē 156 h
opservírati, -sèrvīrām (t. večerávati)
òpsesti, òpsednēm i òpsedēm (ek., t. pòsesti)
òpsetiti se, -īm se (ek., t. dòhvatiti)
ȍpsezati, -žēm (t. primicati); imperat. òpsezi; pril. sad. òpsežūći pored **opsézati,** òpsēžēm (t. gonétati); imperat. opséži; pril. sad. opséžūći
ȍpsežan, -žna
ȍpsēžnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
opsidijān, -ána
opsijècati, òpsijecām (ijek., t. nadijèvati)
òpsipati, -pām (t. vèčerati) i -pljēm (t. prìmicati); imperat. òpsipāj i òpsiplji; pril. sad. òpsipajūći i òpsipljūći
òpsizati i **ȍpsezati**
òpsjeći, opsijèčēm (ijek., t. pòsjeći)
opsjédati, òpsjēdām (ijek., t. venčávati) pored **ȍpsjedati,** òpsjedām (t. vèčerati)
òpsjednuti v. òpsjesti
òpsjednūtōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
òpsjek, mn. -ci, gen. ȍpsjēkā (ijek.)
ȍpsjena, gen. mn. ȍpsjēnā (ijek.)
opsjènār, -ára, vok. ȍpsjenāru i -āre (ijek.)
opsjènārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
opsjènārskī (ijek.)
opsjenárstvo (ijek.)
òpsjeniti, -īm (ijek., t. dòhvatiti); prid. trp. òpsjenjen
opsjenjívač, -áča, vok. ȍpsjenjivāču (ijek.)
opsjenjívati, -sjènjujēm (ijek., t. deverívati)
ȍpsjesti, òpsjednēm i òpsjedēm (ijek., t. pòsjesti)
òpsjetiti se, -īm se (ijek., t. dòhvatiti)
opskákati, òpskākēm (t. gonétati); imperat. opskáči; pril. sad. opskáčūći
opskakívati, -skàkujēm (t. deverívati)
opskòčiti, òpskočīm (t. natòčiti)
ȍpskrba
opskŕbiti, òpskŕbīm (t. dodéliti); prid. trp. òpskŕbljen

opskrbljivati, -skŕbljujēm (t. deverívati)
ōpskrbnī
opskrbnina
òpskūran, -rna
opskurnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
opslužiti, òpslūžīm (t. dodéliti)
opsluživati, -slùžujēm (t. deverívati)
opstanak, -ānka, mn. -ānci, gen. òpstanākā
òpstati, òpstanēm (t. òstati)
ōpstinātan, -tna
opstipácija
opstojati, -īm (t. dotŕčati); imperf. opstòjāh, -āse...; aor. opstòjah, 2. i 3. òpstojā i opstòja, mn. opstòjasmo...; imperat. òpstōj; pril. sad. opstòjēći
opstójnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
opstruirati, -strùīrām (t. večerávati)
opstrùisati, -šem (t. kalàjisati)
opstrùkcija
opstŕzati se, òpstŕžem se (oklijevati pri odlaženju; t. gonétati); imperat. opstrži se; pril. sad. opstŕžūći se
òpsūti, ōpspēm (obasuti; t. nàsūti)
opšančiti, -īm (t. dohvatiti)
opšav, opšava i opšva, gen. mn. opšāvā
opširan, -rna
opšírnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
opširi, opšijēm (t. sašíti)
opšívati, opšīvām (t. venčávati)
opšivnica
opštī i ópćī (i izved.) 58
opština i ópćina (i izved.) 58
optácija
optákati, òptācēm (t. gonétati); imperat. optáći; príl. sad. optáćūći
òptant, gen. mn. òptanātā
optèći i òpteći, optèćēm (t. zatèći)
òpterati, -ām (ek., t. ìsplivati)
opterávati (i opterívati), -tèrāvām (ek., t. večerávati)
optèrećenōst i optérećenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
opterećénje
opterećívati, -rèćujēm (t. izjednačívati)
opterétiti, -īm (t. zasèćeriti); prid. trp. optèrećen i **optéretiti,** -īm (t. upriličíti); prid. trp. optérećen
opterívati (i opterávati), -tèrujēm (ek., t. deverívati)
ōpticāj (ek. i ijek., isp. ōptjecāj)
òpticati, -ćēm (ek. i ijek., t. prìmicati; isp. i òptjecati)
ōptičan, -čna
optičār, vok. -aru i -āre
òptičārskī
òptika, dat. -ci
optìmist(a)
optimističan, -čna
optimističkī
optimístkinja
optimìzam, -zma
optínjiti, òptīnjīm (ograditi; t. dodéliti)
optinjívati, -tìnjujēm (t. deverívati)
optjecāj (ijek., isp. ōpticaj)
òptjecati, -ćēm (ijek., pored òpticati, t. prìmicati)
òptjerati, -ām (ijek., t. ìsplivati)
optjerávati (i optjerívati), -tjèrāvām (ijek., t. večerávati)
optjerívati (i optjerávati), -tjèrujēm (ijek., t. deverívati)
optočiti, òptočīm (t. natòčiti)
òptok, mn. -ci, gen. ōptōkā
optráčiti, òptrāčīm (opšiti trakama; t. dodéliti)
optrážiti, òptrāžīm (tražeći obići; t. dodéliti)
optŕčati, -īm (t. dotŕčati)
optrčávati, -trčāvām (t. večerávati)
optŕkati, òptrčēm (t. zavikati); imperat. optrči
optrkívati, -trkujēm (t. deverívati)
òptrti, òptarēm (t. sàtrti)
optužba, gen. mn. òptužāba 75 a
optuženica
optuženičin
optuženičkī
optuženīk, -ika, vok. òptuženīče, mn. -íci
optúžiti, òptūžīm (t. dodéliti)
optužívati, -tùžujēm (t. deverívati)
òptužnica
opúčati, òpūčām (t. venčávati)
opučiti, -īm (t. dohvatiti)
opúhati, òpūhām i **opúvati,** òpūvām (t. dočárati) i òpūšēm (t. zavíkati); imperat. òpūhāj, òpūvāj i opúši
opuhávati, opùhāvām i **opuvávati,** opùvāvām (t. večerávati)
opúhnuti, òpūhnēm (t. škrgútnuti)
opulèncija (bogatstvo)
opunomoćávati (i opunomoćívati), -mòćāvām (t. preuveličávati)
opunomoćènīk, -ika, vok. òpunomoćenīče, mn. -ici
opunomoćénje
opunomòćitelj, instr. -teljem
opunomòćiti, opunómoćīm, -īš..., 3. mn. opunómoće; aor. opunomòćih, 2. i 3. òpunomoćī, mn. opunomòćismo...; imperat. opunomòći; príl. prošl. opunomòćīv(ši); prid. rad. opunomoćio, -la; prid. trp. opunómoćen
opunomoćívati (i opunomoćávati), -mòćujem (t. okolomaćívati)
opunovlástiti, -nòvlāstīm (t. obelodániti); prid. trp. opunóvlašten i opunóvlašćen

opunovlašćívati, -vlášćujēm (t. okolomaćivati)
opunovlasténje i opunovlašćénje
opúnuti ne nego opúhnuti
òpupaviti, -īm (ek. i ijek., t. ràskiseliti) i **opupáviti,** opùpāvīm (t. obavéstiti)
ópus, ópusa 156 i
opústelī, -la (ek.)
opústelōst, -osti, instr. -ostu i -ošću (ek.)
opústeti, -īm (ek., postati pust; t. ustédeti)
opùstiti, òpustīm (prema pùstiti; t. natòćiti); prid. trp. òpušten; **opústiti,** òpūstīm (učiniti pustim, opustošiti; t. dodéliti); prid. trp. òpūšćen i òpūšten
opústjelī, -lā (ijek.)
opústjelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
opústjeti, -stīm (ijek., postati pust; t. uštédjeti)
opùstošenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
òpušak, -ška, mn. -šci, gen. òpušākā
opúštati, òpúštām (t. venčávati)
òpuštenost, -osti, instr. -osti i -ošću
òputiti, -īm (t. dohvatiti); prid. trp. òpućen
òputnjāk, mn. -āci (opanak od oputa)
opúvati, òpūvām i **opúhatī,** òpūhām (t. dočárati)
opuvávati, opùvāvām i **opuhávati,** opùhāvām (t. vecerávati)
òrāc, -ráca, vok. òrāču
oràčica (žena koja ore; drugo je oràćica) 49
oràčičin
òrāckī
òraćī
oràćica (zemlja koja se ore, oranica; drugo je oráčica) 49
òrah, mn. -si, gen. òrāhā, dat. òrasima, ak. òrahe (ne òrase)
Òrahovac, -ōvca (geogr., ne Òraovac) 44 e
òrahovača (kolač)
òrahovačkī
Òrahovčanin, mn. -āni
Òrahovica (geogr., ne Òraovica, Òrōvica) 44 e
Òrahovičanin, mn. -āni
òrahovičkī
òrahovina
oràničan, -čna
òranž; òranž-bòja
oranžada i orandžáda
oranžérija
òranjaviti, -īm (ek. i ijek., t. ràskiseliti) i **oranjáviti,** oràn̄jāvīm (t. obavéstiti)
òrao, órla, vok. ôrle, mn. òrlovi, gen. òrlōvā, dat. òrlovima pored órli, dat. órlima 69 c
òrašac, -šca, vok. -šče, gen. mn. òrašāca (bot.)
òrasackī
orášak, -ška, mn. orášci, gen. òrāšāka
Òrašanin, mn. -āni (čovjek iz Òrasca)
oraščić
òrašica (bot.)
òrāšīk, -íka, mn. -íci (orahova šuma)
òratorīj, -ija i **òratorijum**
òratōrījskī i òratōrijumskī
ôrda ne nego hòrda
ordènčić
òrdija, gen. mn. òrdījā (vojska)
ordinácija
ordinārīj, -ija i **ordinārijus** pored **ordinarijus**
ordinarijat, -áta
ordònanc, gen. mn. ordònanācā i **ordònans,** gen. mn. ordònanāsā; ordònans-oficīr
òrēdak, -tka (ek.); komp. òrеđī
orédити, òrēdīm (ek., rijetko posijati; t. dodéliti); prid. trp. òrеđen
orèōl, -óla (aureola)
òrepak, -pka, mn. -pci, gen. òrepākā
òrepčić (dem. od òrepak)
Òrfej 156 f
Òrfejev
òrgān, -ána 156 c
orgànist(a) (orguljaš)
organizácija; Òrganizácija ujèdīnjenīh nārōdā 16 a
organizācījskī 159 b
òrganizacionī 159 b
organizàtor
organizàtorka, dat. -ki, gen. mn. -kī
organizīranost, -osti, instr. -osti i -ošću
orgànizovānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
organogràfija
organològija
òrgija, gen. mn. òrgījā
orgijàstičan, -čna
orgijati, -am (t. čeprkati)
òrhestar i òrkestar, -stra, gen. mn. òrhestārā, òrkestārā
òrhestarskī i òrkestarskī
orhestrácija i orkestrácija
òrhestrālan i òrkestrālan, -lna
orhestriōn i orkestriōn, -ona
orhestrírati i orkestrírati, orhèstrīrām, orkèstrīrām (t. večerávati)
orhideja (bot.)
òrićak, -ćka, mn. -ćci, gen. òrićākā
òriginālan, -lna
originálnost, -osti, instr. -osti i -ošću
orijāš, -áša, vok. òrijašu
òrijedak, -tka (ijek.); komp. òrjеđī
orijèditi, òrijedīm (ijek., rijetko posijati; t. dodijèlitī); prid. trp. òrijеđen
òrijent (istok); **Òrijent** (istočne zemlje i narodi); òrijent-èkspres 155 e

orijentácija
orijentácijskī
ōrijentaciōnī
orijentálac, -lca, vok. ōrijentalče, gen. mn. orijèntālācā
ōrijentalan, -lna
orijentálcev
orījentàlist(a)
orijentalistīčkī
orijentalìstika, dat. -ci (nauka)
orijentàlistkinja
orijentalizam, -zma, gen. mn. -izāmā
orijèntālka, dat. -ki, gen. mn. -kī
orijèntālskī
orijèntīr, -ira
orijentírati se, -jèntīrām se (t. obaveštávati)
orinjasijēn, -éna (geol.)
Orion (astr.)
Oriovae, -ōvca (geogr.) 44 e
òriovačkī
Oriōvčanin, mn. -āni
Oriōvcānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Orjahovica 203
ōrkestar i **òrhestar**, -stra, gen. mn. ōrkestara, òrhestārā
òrkestarskī i **òrhestarskī**
orkestrácija i **orhestrácija**
ōrkestralan i **ōrhestrālan**, -lna
orkestrírati i **orhestrírati**, orkèstrīrām, orhèstrīrām (t. večerávati)
orkestriōn i **orhestriōn**, -óna
Orlèān, -ána (geogr.); **orlèān** (crvena boja)
Orleánac, -nca, vok. Ōrleānče, gen. mn. Orlèānācā
Orlèānka, dat. -ki, gen. mn. -kī; Jòvānka Orlèānka
orlèānskī; Filip Orlèānskī; Ìvana (Djèvica) Orlèānskā
òrličin (prema òrlica)
ōrlić, òrlića i **òrlīć**, -íća
orlùšić (orlić)
ōrljī (prema òrao); Ôrljā Gláva (selo); Ôrlja Lúka (selo)
òrmār, -ára, instr. -árom
ormārčić
ormārić
ornamèntika, dat. -ci
ōrničār
ornitolog, mn. -zi
ornitolōgija
ornitološkī
ròditi se, òrodīm se (t. natòčiti); prid. trp. òrođen
orođávati se (i orođívati se), oròđāvām se (t. večerávati)
orođívati se (i orođávati se), oròđujēm se (t. deverívati)
orogràfija
Oròličanin, mn. -āni (čovjek iz Oròlika)
oròličkī
Oròličkinja (žena iz Oròlika)
orònulōst, -osti, instr. -osti i -ošću
orònuo, -la
oròščić (dem. od òroz)
òroz i **ōroz**, gen. mn. ōrōzā
orózak, -ska, vok. ōrošče, mn. orósci, gen. òrōzākā (dem. od òroz)
orōzan (oroz)
orožávati se, oròžāvām se (prema oròžiti se; t. večerávati)
òrožaviti, -īm (ek. i ijek., t. ràskiseliti) i **orožáviti**, oròžavīm (t. obavéstiti)
òrtačica i **ortàčica**
ōrtačina i **ortàcina**
ōrtačiti se, -īm se (t. bèsediti) pored **ortáciti se**, òrtāčīm se (t. jednáčiti)
òrtačkī i **ōrtačkī**
òrtak, òrtaka, vok. òrtače, mn. ortaci, gen. ōrtākā pored **òrtāk**, -áka, vok. ortāče, mn. -āci
ortákluk, mn. -ci
ōrtaštvo i **ortáštvo**
ortodoksnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ortoèpija (pravila uzornog govora)
ortográfija
ortopèdija
ortōpedskī
òrūđe i **ōruđe**
orumèneti, -īm (ek., postati rumen; t. pozelèneti)
orumènjeti, -nīm (ijek., postati rumen; t. pozelènjeti)
òrunjaviti, -īm (ek. i ijek., t. raskiseliti) i **orunjáviti**, orùnjāvīm (t. obavéstiti)
òrutaviti, -īm (ek. i ijek., t. ràskiseliti) i **orutáviti**, orùtāvīm (t. obavéstiti)
ōrūžje
orúžneti, -īm (ek., postati ružan; t. uštédeti)
òružnīčkī
òružnīk, vok. -īče, mn. -īci
òružnīštvo
orúžnjeti, -žnīm (ijek., postati ružan; t. uštédjeti)
Osaćanin, mn. -āni (čovjek iz Ôsata)
osàhnuti, òsahnēm (t. nadàhnuti); prid. rad. i: òsahao, osàhla i òsahla
osàkaćenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
osakaćénje
osakaćívati, -kāćujēm (t. izjednačívati)
osàkatiti, -īm (t. zašèćeriti); prid. trp. osàkaćen
osamarívati, -màrujēm (t. izjednačívati)
osamdèsēt trî 92 c
osamljènīčkī
osamljènīk, -ika, vok. ōsamljenīče, mn. -ici

ôsāmljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
osamljívati, osàmljujēm (t. deverivati)
osámnaest (za složenice i izvedenice v. četiri i četrdeset; v. i deset)
osámnaesti
osamnaèstica
osamnaèstina i osamnaestîna
osamostaljívati, -stàljujēm (t. okolomaćívati)
ôsamsātnī
ôsamstō i ôsam stôtinā (v. četiristo) 92 b
ôsamstōtī
òsao, òsla, vok. ōsle, mn. òslovi, gen. ōslōvā, dat. òslovima i òsli, gen. osálā i ōsālā, dat. òslima 96 c
òsatskī
oscilácija
oscilātor
òsebičiti, -īm (t. bèsposličiti)
òsebina ne nego òsobina
osebújnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
osebújnjak, -njka, mn. -njci, gen. osèbūnjākā (kajk., vlastiti posjed člana nekadanje zadruge)
osécati, òsēcām (ek., t. vencávati)
ôsečak ne nego òdsečak
ôsečan, -čna (prema ōseka, npr. ōsečna strúja); **ôsečan,** -čna (ek., prema òsek, paušalan)
ôsečina (ek., brvnara)
ôsećāj, lok. osećáju i ōsećaju (ek.)
ôsećājan, -jna (ek.)
osećájnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
ôsećati, -ām (ek., t. vèčerati)
òseći se, oséćēm se (ek., t. pòseći); **oséći** i **ôsēći** v. oséknuti
osédelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
osédeti, -īm (ek., postati sijed; t. uštédeti)
osédіti, òsēdīm (ek., učiniti sijedim; t. jednáčiti); prid. trp. òsēđen
osediávati, osèdlāvām (t. večerávati)
osèīn, -ína
osèjotina (ek.)
Ôsēk i sl. ne nego Ôsijek i sl.; **ôsek,** mn. òseci, gen. ōsēkā (ek., paušal)
ôseka, dat. -ci
oséknuti (oséći i òsēći), òsēknēm (1. prema ōseka, tj. opasti; 2. useknuti; t. škrgútnuti); aor. još i: osékoh, 2. i 3. oséče i ôsēče, mn. osékosmo...; pril. prošl. i: osékāv(ši) i òsekāv(ši); prid. rad. i: òsēkao, osékla i òsēkla; **ôseknuti se,** òseknēm se (ek., òseći se; t. počínuti)
ôsekom (ek., pril.)
ôsem (ek., osim; običnije sēm)
ôsen, gen. mn. ôsēnā (ek., sjena)
ôsenak, ôsēnka, mn. ôsēnci, gen. ôsenākā (ek.)
osènčati, -am (ek., t. dokònčati)
osenčávati, osènčāvām (ek., t. večerávati)
ôsēnčiti, -īm (ek., t. pròbāničiti)
ôseniti, -īm (ek., t. dohvatiti); prid. trp. ôsenjen
ôsenjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
ôset, gen. mn. ôsētā (ek.)
ôsetan, -tna (ek.)
osètīlnī (ek.)
osètilo (ek.)
ôsetiti, -īm (ek., t. dòhvatiti); prid. trp. osećen
osètljiv (ek.)
osètljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
ôsetnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
ôsēvci, òsevākā i òsēvākā, dat. ôsēvcima, ak. ôsēvke (ek., ostaci brašna u situ)
ôsevine, ôsevīnā (ek., mekinje)
ôsičār
ôsičin
osigùrāč, -áča
osigùrača
osigurāčica
osigurànīk, -íka, vok. ôsiguranīče, mn. -ici
ôsigurānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
osigurávajūći
osigurávati, -gùrāvām (t. obaveštávati)
osìjati, -ām (obasjati; t. dokònčati)
osijècati, òsijecām (ijek., t. nadijèvati)
osijèdіti, òsijedīm (ijek., učiniti sijedim; t. dodijèliti); prid. trp. òsijeđen
osijèdjelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
osijèdjeti, -dīm (ijek., postati sijed; t. poblijèdjeti)
Ôsijek, Ôsijeka, dat. Ôsijeku, lok. Osijèku (ijek.) 36
òsijevci, òsjevākā i òsijevākā, dat. òsijevcima, ak. òsijevke (ijek.) 27, 8
osìjotina (ijek.)
ôsilan re nego òsion
ôsim (prijedl.)
ôsim što (vezn.) 101 a
òsion 73 b
òsionōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Osip 211 a
osìpača (loza)
ôsipati, -pam (t. vèčerati) i -pljēm (t. prìmicati); imperat. òsipāj i òsiplji; pril. sad. òsipajūći i òsipljūći
osiromašívati, -màšujēm (t. okolomaćívati)
osiròtelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)

osiròteti, -īm (ek., postati sirota; t. pozelèneti)
osiròtiti, osìrotīm (učiniti sirotom; t. ponačiniti)
osirotjelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
osirotjeti, -tīm (ijek., postati sirota; t. pozelènjeti)
ōsjača, gen. mn. ōsjačā (bot.)
òsjāk, -áka, mn. -áci (bot.)
ôsje
òsječak ne nego òdsječak
òsječan, -čna (ijek.)
Osječanin, mn. -āni (ijek.)
Ōsječanka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
Òsječenica (ijek., geogr.)
òsječina (ijek., brvnara)
ōsječki (ijek., prema Ōsijek)
Ōsječkinja (ijek.)
ōsjećāj, lok. osjećáju i ōsjećaju (ijek.)
ōsjećajan, -jna (ijek.)
osjećájnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
ōsjećati, -am (ijek., t. večerati)
osjeći se, osijècēm se (ijek., t. pòsjeći)
osjek, mn. osjeci, gen. ōsjekā (ijek., paušal)
ōsjeka ne nego ōseka
òsjeknuti se, -ēm se (ijek., t. počinuti; isp. i òsjeći se)
òsjekom (ijek., pril., paušalno; isp. ōsjek)
òsjen, gen. mn. ōsjēnā (ijek., sjena)
ōsjeuac, ōsjenca, vok. ōsjenče (ijek.)
ōsjenač, ōsjènča, vok. ōsjènču, instr. ōsjènčem (ijek.)
òsjenak, òsjènka, mn. òsjènci, gen. ōsjenākā (ijek.)
osjènčati, -ām (ijek., t. dokončati)
osjenčávati, osjènčāvām (ijek., t. večerávati)
òsjēnčiti, -īm (ijek., t. pròbānčiti)
òsjeniti, -īm (ijek., t. dòhvatiti); prid. trp. òsjenjen
òsjenjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
òsjet, gen. mn. ōsjētā (ijek.)
ōsjetan, -tna (ijek.)
osjètīlnī (ijek.)
osjètilo (ijek.)
ōsjetiti, -īm (ijek., t. dòhvatiti); prid. trp. ōsjećen
osjètljiv (ijek.)
osjetljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
òsjetnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
òsjevine, òsjevīnā (ijek.)
ōsjī (prema ōsa)
ōskorušičnica
ōskorušovača
oskròbiti, òskrobīm (t. natòčiti); prid. trp. òskrobljen
oskudévati, oskùdēvām (ek., t. večerávati)
oskudijèvati, oskùdijēvām (ijek., t. preodijèvati)
ōskudnost, -osti, instr. -osti i -ošću
oskúpeti, -īm (ek., postati skup; t. uštédeti) pored **oskúpiti,** òskūpīm (t. dodéliti)
oskúpjeti, -pīm (ijek., postati skup; t. ustédjeti) pored **oskúpiti,** òskūpīm (t. dodéliti)
oskúpsti i òskūpsti, oskúbēm, -eš . . ., 3. mn. oskúbū; aor. oskúboh, 2. i 3. òskūbe, mn. oskúbosmo . . .; imperat. oskúbi; pril. prošl. oskúbav(ši) i òskūbav(ši); prid. rad. òskubao, oskúbla i òskūbla; prid. trp. oskúben, -ena i oskùben, -ènа
oskvrnúće
oskvŕnuti, òskvrnēm (t. škrgùtnuti)
oskvrnjívati, oskvŕnjujēm (t. deverívati)
òslabelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
òslabeti, -īm (ek., postati slab; t. òstareti)
ōslabiti, -īm (učiniti slabim i postati slab; t. dòhvatiti); prid. trp. ōslabljen
òslabjelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
ōslabjeti, -bīm (ijek., postati slab; t. òstarjeti)
òslabljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
oslačati, -ām (osladiti; t. dokončati)
osláčiti se, òslačīm se (t. dodéliti)
osladiti, oslādīm (t. dodéliti); prid. trp. òslađen
osladívati, oslàđujēm (t. deverívati)
oslárev i oslárov
ōslāstan, -sna
oslépeti, -īm (ek., postati slijep; t. uštédeti)
oslépiti, òslēpīm (ek., učiniti slijepim; t. dodéliti); prid. trp. òslēpljen
oslepljénje (ek.)
oslepljívati, oslèpljujēm (ek., t. deverívati)
òslić (dem. od òsao)
oslijèpiti, òslijepīm (ijek., učiniti slijepim; t. dodijèliti); prid. trp. òslijepljen
oslijèpjeti, -pīm (ijek., postati slijep; t. poblijèdjeti)
oslikávati, oslìkāvām (t. večerávati)
oslobađati, oslòbađām (t. večerávati)
oslobòdilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. oslobòdilācā
oslobòdilački; nàrodnooslobòdilački; nàrodnooslobòdilačka bòrba
oslobòditēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī

oslobòditi, oslòbodīm (t. ponačiniti); prid. trp. oslòbođen
oslobođávati (i oslobođívati), -bòđāvām (t. obaveštávati)
oslobođènica
oslobođènīk, -ika, vok. ōslobođenīče, mn. -íci
oslobođènje
oslobođívati (i oslobođávati), -bòđujēm (t. izjednačivati)
ōslonac, ōslonca, gen. mn. ōslonācā
oslovljávati (i oslovljívati), oslòvljavam (t. večeravati)
oslovljívati (i oslovljávati), oslòvljujēm (t. deverivati)
osluhívati, oslùhujēm (t. deverívati)
ōsluhnuti, -ēm (t. pòčinuti)
osluškívāč, -āča, vok. ōsluškivāču
osluškívati, oslùškujēm (t. deverívati)
oslјepljénje (ijek.)
oslјepljívati, oslјèpljujēm (ijek., t. deverívati)
osmáče, -eta
ōsmačka, dat. -čki, gen. mn. ōsmačkī
ōsmāk, -áka, vok. ōsmāče, mn. -áci
osmákati se, ōsmāčēm se (prema osmòčiti se; t. gonétati); imperat. osmáci se; pril. sad. osmāčući se
Ōsman; Ōsman-pàša
Osmànija
Osmànijin
Osmànlija
osmànlījskī
Ōsmanpašić 79 b
osmàtrāč, -áča, vok. ōsmatrāču
osmatráčev
osmatràčica
osmàtrāčkī
osmàtrāčnica
osmèđiti, ōsmeđīm (t. natòčiti)
ōsmēh, mn. -si (ek.)
osmehívati se, osmèhujēm se (ek., t. deverívati)
ōsmehnuti se, -ēm se (ek., t. pòčinuti)
ōsmeliti se, -īm se (ek., t. dòhvatiti)
osmeljívati se, osmèljujēm se (ek., t. deverivati)
osmèračkī
ōsmero i **ōsmoro** (v. čētvoro)
osmeròkatan i **osmoròkatan,** -tna
osmeròkatnica i **osmoròkatnica**
osmeròkrak i **osmoròkrak**
osmeròkratan i **osmoròkratan,** -tna
ōsmerokūt i **osmeròkut** pored **ōsmorokūt** i **osmoròkut**
osmeròkutan i **osmoròkutan,** -tna
osmerònožica i **osmorònožica** (zool.)
osmeròprst i **osmoròprst**
osmerosložan i **osmorosložan,** -žna
osmeròspratan i **osmoròspratan,** -tna
osmeròspratnica i **osmoròspratnica**
osmeròstran i **osmoròstran**
osmeròstruk i **osmoròstruk**
ōsmešak, -ška, mn. -šci, gen. ōsmešākā (ek.)
osmẽšiti se, ōsmẽšīm se (ek., t. dodéliti)
osmeškívati se, osmèškujēm se (ek., t. deverívati)
osmẽšljiv (ek.)
osmévati se, ōsmēvām se (ek., t. venčávati)
ōsmīj, ōsmija i **ōsmijum,** ōsmijuma
ōsmijeh, mn. -si (ijek.)
osmijẽšiti se, ōsmiješīm se (ijek., t. dodijẽliti)
osmijèvati se, ōsmíjevām se (ijek., t. nadijèvati)
ōsmijum, ōsmijuma i **ōsmīj,** ōsmija
ōsmīnka, dat. -ci, gen. mn. -kī
osmjehívati se, osmjèhujēm se (ijek., t. deverivati)
ōsmjehnuti se, -ēm se (ijek., t. pòčinuti)
ōsmjeliti se, -īm se (ijek., t. dòhvatiti)
osmjeljívati se, osmjèljujēm se (ijek., t. deverívati)
ōsmješak, -ška, mn. -šci, gen. ōsmješaka (ijek.)
osmješkívati se, osmjèškujēm se (ijek., t. deverívati)
osmjẽšljiv (ijek.)
osmočàsovnī
osmòčiti se, ōsmočīm se (t. natòčiti)
osmogòdišnjī
osmòletan, -tna (ek.)
osmòletka, dat. -tki, gen. mn. -tkī (ek.)
osmòljetan, -tna (ijek.)
osmòljetka, dat. -tki, gen. mn. -tkī (ijek.)
osmòmesečnī (ek.)
osmòmjesečnī (ijek.)
osmonèdẽljnī (ek.)
osmonèdjẽljnī (ijek.)
ōsmorī (v. čētvori)
osmórica (muškaraca)
ōsmoro i **ōsmero** (v. čētvoro)
osmoròkatan i sl. v. osmeròkatan i sl.
osmòručac, -čca, gen. mn. osmòručācā (zool.)
osmòsātnī
osmoškólac, -lca, vok. ōsmoškōlče, gen. mn. osmòškōlācā
osmoškólka, dat. -ki, gen. mn. -kī
osmóza (kem.)
ōsmraditi, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. ōsmrađen i **osmrádити,** ōsmrādīm (t. dodéliti); prid. trp. osmrađen
osmrađívati, osmràđujēm (t. deverívati)
ōsmrtiti, -īm (usmrtiti, ubiti; t. dòhvatiti); prid. trp. ōsmrćen
osmúditi, ōsmūdīm (t. dodéliti); prid. trp. ōsmūđen

osnaživati, osnažujēm (t. deverīvati)
osnètljiviti, -īm (ek., prema snêt; t. zašèćeriti); prid. trp. osnètljivljen
osnéžiti, òsnežīm (ek., t. dodéliti)
osnìježiti, òsniježīm (ijek., t. dodijèliti)
osnìvāč, -āča, vok. ōsnivāču
osnivačica
osnivačkī
osnìvalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. osnivalācā
osnivalačkī
osnívati, òsnīvām (t. venčávati)
osnovac, -vca, vok. ōsnovče, gen. mn. ōsnovaca
ōsnovanōst, -osti, instr. -osti i -ošću
osnovka, dat. -ci i -ki, gen. mn. òsnōvkī i òsnovākā
osnútak, -tka, mn. osnúci, gen. òsnūtākā
osnjètljiviti, -īm (ijek., prema snijet; t. zašèćeriti); prid. trp. osnjètljivljen
òsobenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
osobènjačkī
osobènjāk, -áka, vok. ōsobenjāče, mn. -áci
osobenjáštvo
ōsobina, gen. mn. òsobīnā i **osobìna,** gen. mn. osobínā
ōsobitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
osòbnīk, -ika, mn. -íci (spis s podacima o nekoj osobi, činovniku i sl.); **ōsobnīk,** mn. -īci (vo ili sl. što pripada pojedincu kućne zajednice)
ōsobnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ōsočan, -čna
ōsōjan, -jna (prema òsoje)
òsopština (osobitost)
osòrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ōsōrnōst i **osórnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
ōsorōst, -osti, instr. -osti i -ošću
osòvljī (prema ōsa)
ōspa, gen. mn. ôspā i ōspī (osip)
ōspičav
ōspičavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
osporávati, ospòrāvām (t. večerávati)
osposobljávati (i osposobljivati), -sòbljāvām (t. obaveštávati)
ospòsobljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
osposobljénje
osposobljivati (i osposobljávati), -sòbljujēm (t. izjednačívati)
osramoćénje
osramoćívati, -mòćujēm (t. izjednačívati)
osramòtiti, osràmotīm (t. ponačíniti); prid. trp. osràmoćen
ōsrčje
ōsrđe
òsredak, -tka, mn. òsreci, gen. òsredākā
òsrednjōst, -osti, instr. -osti i -ošću
òstajati, òstajēm, -ēš..., 3. mn. òstajū; imperf. òstajāh, -aše...; aor. òstajah, 2. i 3. òstajā i òstaja, mn. òstajasmo...; imperat. òstaj; pril. sad. òstajūći; pril. prošl. (po)òstajav(ši); prid. rad. òstajao, -la
òstanak, -ānka, mn. -ānci, gen. òstanākā
òstao-pròpao
òstarelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
òstareti (ek., postati star), òstarīm, -īš..., 3. mn. òstarē; aor. òstareh, 2. i 3. òstare, mn. òstaresmo...; imperat. òstari; pril. prošl. òstarev(ši); prid. rad. òstareo, òstarela
òstariti, -īm (učiniti starim; t. dòhvatiti); prid. trp. òstaren
òstarjelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.) 33
òstarjeti (ijek., postati star), òstarīm, -īš..., 3. mn. òstarē; aor. òstarjeh, 2. i 3. òstarje, mn. òstarjesmo...; imperat. òstari; pril. prošl. òstarjēv(ši); prid. rad. òstario, òstarjela
ostátak, -tka, mn. ostáci, gen. òstātākā
òstati, òstanēm, -ēš..., 3. mn. òstanū; aor. òstah, 2. i 3. òsta, mn. òstasmo... pored òstadoh, 2. i 3. òstade, mn. òstadosmo...; imperat. òstani i òstāj; pril. prošl. òstav(ši); prid. rad. òstao, -la
òstāvka, dat. -ci, gen. mn. -kī
ostàvljāč, -áča, vok. ōstavljāču
ostávština
osteològija (nauka o kostima)
Ostin (Austin) 171 d
ostitis i **ostitis** (upala, zapaljenje kostiju)
Ōstojić
Ōstojin
ostracizam i **ostrakizam,** -zma (hist.)
ōstrāg i **ostrága** 98 g
ostrāguša (puška)
ostrakizam i **ostracizam,** -zma (hist.)
ōstrici, ostrížēm, -ēš..., 3. mn. ostrígu; aor. òstrigoh, 2. i 3. ōstrīže, mn. òstrigosmo...; imperat. ostrizi; pril. prošl. ōstrigāv(ši); prid. rad. òstrigao, -gla; prid. trp. ōstrižen, -ena pored ostrìžen, -ènа
ōstriga, dat. -gi i -zi, gen. mn. ōstrīgā
ōstrižak, -ška, mn. -šci, gen. ōstrižakā
ōstroškī (prema Ōstrog)
Ostrožac, -šca, vok. Ōstrošče, instr. Ostròšcem (geogr.)
ostrožačkī
ostrùčati, -ām (t. dokončati)
ōstruga, dat. -zi, gen. mn. ōstrūgā
òstružak, -ška, mn. -šci, gen. òstružākā
ōstrvljānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
ōstrvlje i **òstrvlje** (v. otočje)

ostúdeti, -īm (ek., postati studen; t. uštédeti)
ostúdjeti, -dīm (ijek., postati studen; t. uštédjeti)
ostvàriv i **ostvàrljiv**
ostvarívati, ostvàrujēm (t. deverívati)
ostvàrivōst i **ostvàrljivōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
ōstve, ōstāvā i ōstvī (mn. ž. r.)
osuditi, òsūdīm (t. dodéliti); prid. trp. òsūđen
osuđènīcin (prema osuđènica)
osuđènīčkī
osuđènīk, -íka, vok. ōsuđeniče, mn. -íci
osuđivati, osùđujēm (t. deverívati)
osujećívati, -jèćujēm (t. izjednačívati)
osujétīti, osùjētīm (t. obavéstiti); prid. trp. osùjēćen i **osùjetiti,** -īm (t. zašèćeriti); prid. trp. osùjećen
osúkati, òsūcēm (t. zavíkati); imperat. osúči
osumnjičiti, -īm (t. zašèćeriti)
osùnčati, -ām (t. dokònčati) i **òsūnčatī,** -ām (t. ìskārtati)
osùnetiti, -īm (musl., obrezati muško dijete; t. zašèćeriti); prid. trp. osùnećen
òsustvo ne nego òdsustvo
ōsūšenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
osútak, -tka, mn. osúci, gen. òsūtākā (osip)
òsūti, ōspēm (t. nàsūti)
ōsūtōst, -osti, instr. -osti i -ošću
òsvadíti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. òsvađen
osvájāč, -áča, vok. ōsvajāču; Víljem Osvájāč (hist.)
osvajàčica
osvajàčičin
osvajàčkī
osvećénje
osvećívati, osvèćujēm (t. deverívati)
osvećčávati (i osvedočívati), -dòčāvām (ek., t. obaveštávati)
osvèdocenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
osvedočénje (ek.)
osvedòcíti, osvèdočīm (ek., t. ponačíniti)
osvedočívati (i osvedočávati), -dòčujēm (ek., t. izjednačívati)
osvéstiti, òsvēstīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. òsvēšten i òsvēšćen
osveščénje i **osvešténje** (ek.)
osvešćívati (i osveštávati), osvèšćujēm (ek., t. deverívati)
osvèštati, -ām (posvetiti; t. dokònčati)
osveštávati, osvèštāvām (prema osvèštati i osvéstiti; t. večerávati)
osvešténje i **osveščénje** (ek.)
osvétiti, òsvētīm (prema ōsveta i prema svet; t. dodéliti); prid. trp. òsvēćen
osvètlati, -ām (ek., t. dokònčati)
osvétiiti, òsvētlīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. òsvetljen
osvetljávati (i osvetljívati), osvètljāvām (ek., t. večerávati)
òsvētljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
osvetljénje (ek., ne osvetlénje)
osvètljivac, -ívca, vok. -ívče, gen. mn. osvètljivācā
osvetljívati (i osvetljávati), osvètljujēm (ek., t. deverívati)
osvètljīvčev
osvètljivičin (prema osvètljivica)
osvètljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ōsvetničin (prema òsvetnica)
ōsvetničkī
ōsvetnīk, vok. -īče, mn. -īci
osvetoljùbiv
osvetoljùbivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
osvežávatī (i osvežívati), osvèžāvām (ek., t. večerávati)
ōsveženōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
osvežiti, -īm (ek., t. dòhvatiti)
osvežívatī (i osvežávati), osvèžujēm (ek., t. deverívati)
osvijèstití, òsvijestīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. òsviješten i òsviješćen
osvijètliti, òsvijetlīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. òsvijetljen
òsvijetljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
osvítak, -tka, mn. osvíci, gen. òsvītākā
òsvitati, -ćē (t. prìmicati); imperat. òsvići; pril. sad. òsvićūći
osvjedočávati (i osvjedočívati), -dòčavām (ijek., t. obaveštávati)
osvjèdočenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
osvjedočénje (ijek.)
osvjedočíti, osvjèdočīm (ijek., t. ponačíniti); prid. trp. osvjèdočen
osvjedočívati (i osvjedočávati), -dòčujēm (ijek., t. izjednačívati)
Osvjenćim (Oświęcim) 185
òsvjesnutī se, -ēm se (ijek., t. počínuti)
ōsvjestan, -sna (ijek., oprezan)
osvješćénje i **osvješténje** (ijek.)
osvješćívati (i osvještávati), osvjèšćujēm (ijek., t. deverívati)
osvještávati (i osvješćívati), osvjèštāvām (ijek., t. večerávati)
osvješténje i **osvješćénje** (ijek.)
osvjètlati, -ām (ijek., t. dokònčati)
osvjetljávati (i osvjetljívati), osvjètljāvām (ijek., t. večerávati)
osvjetljénje (ijek., ne osvjetlénje)

osvjetljívati (i osvjetljávati), osvjètljujēm (ijek., t. deverívati)
osvježávati (i osvježívati), osvjèžāvam (ijek., t. večerávati)
osvježenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
osvježíti, -īm (ijek., t. dohvatiti)
osvježívati (i osvježávati), osvjèžujēm (ijek., t. deverívati)
osvojíti, osvojīm (t. natočiti)
osvrtati se, -ćēm se (t. prìmicati); imperat. òsvrći se; pril. sad. òsvrćući se
ošāmūćenost, -osti, instr. -osti i -ošću
ošamútiti, ošàmūtīm (t. obavéstiti); prid. trp. ošàmūćen
ošančíti, -īm (t. dohvatiti)
ošantáviti, -īm (ek. i ijek., učiniti koga šantavim i postati šantav; t. ràskiseliti) i **ošantávīti**, ošàntāvīm (t. obavéstiti)
ošāstan, -sna (pravn., koji je ostao bez nasljednika, npr. ošasna ostavìna)
ošce, òšca i òšceta, mn. òšca, gen. óscā (1. dem. od ōko, 2. dem. od okno)
ošebačić (ptica)
ošećériti, -īm (t. zašećeriti)
òsepaviti, -īm (ek. i ijek., učiniti koga šepavim i postati šepav; t. ràskiseliti) i **ošepáviti**, ošèpāvīm (t. obavéstiti)
ošićáriti se, ošìćārīm se (dobiti šićar; t. obavéstiti)
ošķiljaviti, -īm (ek. i ijek., učiniti koga škiljavim i postati škiljav; t. ràskiseliti) i **ošķiljáviti**, ošķiljāvīm (t. obavéstiti)
ošklopčati se, -ām se (dobiti šklopce; t. ìsplivati)
ošljača, gen. mn. ōšljāčā (ostan)
ošlji (prema òsao)
òštāmpati ne nego òdštāmpati
ōštar, ōštra i ōštra
Ōštarac, -rca, vok. Ōštarče, gen. mn. Òštaracā (čovjek iz Oštàrijā)
ōštārija (pokr., gostionica)
ōštarìjāš, -āša, vok. ōštarijāšu (gostioničar)
Ōštārije, Oštārijā (mn. ž. r., geogr.)
Ōštārkinja (žena iz Oštàrijā)
ōštārskī (prema Oštārije, Oštārac)
ōstećénica
ōstećéničin
ōstećéničkī
ōstećénīk, -íka, vok. ōštećenīče, mn. -íci
ōštećénost, -osti, instr. -osti i -ošću
ōštećénje
ōštećívati, ōštèćujēm (t. deverívati)
ōštetíti, -īm (t. dohvatiti); prid. trp. ōštećen
ōštrāč, -āča, vok. ōštrāču (brusač)
ōstriga ne nego òstriga
ōštro (pril. prema ōštar); **ōštro**, gen. ōštra (pokr., južni vjetar)
ōštrōća, gen. mn. -óćā
ōštrokōndža
ōštrolístan, -sna
ōštrook
ōštroūmlje i **ōštròumlje**
ōstroūmnōst, **ōstròumnōst** i **ōstroúmnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
ōštròvid(n)ōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ošugáviti, -īm (ek. i ijek., učiniti koga šugavim i postati šugav; t. ràskiseliti) i **ošugáviti**, ošùgāvīm (t. obavéstiti)
ošúteti, -īm (ek., t. ustédeti)
ošútjeti, -tīm (ijek., t. uštédjeti)
ōšve, ōšavā (mn. ž. r.)
òtac, òca, vok. ōče, mn. òci, gen. otácā, dat. ōcima, ak. òce pored očevi, gen. ōčēvā, dat. ōčevima, ak. ōčeve (pokr., ocevi) 50 b 2; 82 a
otačánstvo i **otačástvo** (zast., otadžbina, domovina)
òtačkī
òtad(ā) i **otàdā** pored **od tāda** 98 h 1
òtadžbenīk, vok. -iče, mn. -īci
òtadžbeništvo
òtadžbina 62 a
òtadžbīnskī
otákati, òtāčēm (t. gonétati); imperat. otáči; pril. prošl. otáčūći
òtāle (pril., pokr.)
otánčati, -ām (postati tanak; t. dokòn-čati)
otančávati, otánčavām (t. večerávati)
otanjívati, otànjujēm (t. deverívati)
òtarak, òtārka, mn. òtārci, gen. òtarākā (ubrus, peškir)
otávić (trava što poraste po pokošenoj livadi)
otcéditi, òtcēdīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. òtcēđen
otcеđívati, -cèđujēm (ek., t. deverívati)
otcépiti, òtcēpīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. òtcēpljen
otcepljénje (ek.)
otcepljívati, -cèpljujēm (ek., t. deverívati)
otcijèditi, òtcijedīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. òtcijeđen
otcijèpiti, òtcijepīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. òtcijepljen 82 b 2
otcjedívati, -cjèđujēm (ijek., t. deverívati)
otcjepljénje (ijek.)
otcjepljívati, -cjèpljujēm (ijek., t. deverívati)
otcúriti, -īm (t. ishlápiti)
otčèpiti, òtčepīm (izvaditi čep; t. natòčiti; drugo je očèpiti); prid. trp. òtčepljen
otčepljívati, -čèpljujēm (t. deverívati)

otčínlti, òtčīnīm (osloboditi čínī, čárī; t. dodéliti); prid. trp. otčınjen
òtćušnuti, -ēm (t. pòčinuti) 75 b; 82 b 2
otècenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
otèći i òteći, otèčēm i òteknēm (t. zatèći); **otéći i òteći** v. otégnuti
otefèrīčíti, -īm (t. ispripòveditі)
otégnuti (otéći i òtēći), òtēgnēm (t. škrgútnuti); aor. još i: otégoh, 2. i 3. otéže i oteže, mn. otégosmo . . . ; pril. prošl. i: otégāv(ši) i òtegav(ši); prid. rad. i: òtēgao, otégla i òtegla
otegoćívatí, -gòćujēm (t. izjednačívati)
otègotiti, -īm (t. zašèćeriti); prid. trp otègoćen
Otej (Auteuil) 169 a
òteknūtōst, -osti, instr. -osti i -ošću
otèpsti i òtepsti, otèpēm (t. istèpsti)
òterati, -ām (ek., t. ìsplivati)
oterećénje
oterećívati, -rèćujēm (t. izjednačívati)
otèretiti, -īm (t. zašèćeriti); prid. trp. otèrećen i **otéretiti,** -īm (t. upríličiti); prid. trp. otérećen
oterívati, otèrujēm (ek., t. deverívati)
ōtēsan, -sna (ek.); komp. ōtešnjī
otésniti, òtēsnīm (ek., t. dodéliti); prìd. trp. òtēšnjen
otèščati, -ām (t. dokònčati)
oteščávati, otèščavām (t. večerávati)
otèšnjati, -ām (ek., t. dokònčati)
otešnjávati (i otešnjívati), otèšnjàvām (ek., t. večerávati)
otešnjívati (i otešnjávati), otèšnjujēm (ek., t. deverívati)
òtēti, ōtmēm, -ēš . . . , 3. mn. ōtmū; aor. òtēh, 2. i 3. ōtē, mn. òtēsmo . . . ; imperat. òtmi; pril. prošl. òtēv(ši); prid. rad. ōteo, ōtēla; prid. trp. ōtēt
ōtežak, -ška; komp. ōtežī
otfikariti, -īm (odsjeći; t. zašèćeriti)
òthititi, -īm (odbaciti; t. dòhvatiti); prid. trp. òthićen
othítjeti, -tīm (ijek., hitno otići; t. uštédjeti)
othláditi, òthlādīm (t. dodéliti); prid. trp. òthlāđen
othòditi, òthodīm (t. dohòditi)
othòdènje i òthodènje
othrámati, òthrāmām (t. dočárati) i òthrāmljēm (t. zavikati); imperat. òthrāmāj i othrámlji
òthrana
othrànitelj, instr. -teljem, gen. mn. othrànitēljā
othrànitеljica i othranitèljica
othraníti, òthrānīm (t. dodéliti); prid. trp. òthrānjen 75 b
othranjènīk, -íka, vok. ōthranjenīče, mn. -ícі
othranjívati, -hrànjujēm (t. deverívati)
othrvati se ne nego odrvati se
othújati, -īm (t. zazvúčati); imperat. othúji
othukívati, -hùkujēm (t. deverívati)
othúknuti, òthūknēm (t. škrgútnuti)
òtícati, -čem (ek. i ijek., t. prìmicati; isp. òtjecati)
otićі i òtīćī, òtiđēm, òtīdēm, òtidēm i ōdēm; aor. otíđoh, 2. i 3. otíđe i ōtīđe, mn. otíđosmo . . . pored otídoh, 2. i 3. otíde i ōtīde, mn. otídosmo . . . pored òtidoh, 2. i 3. òtide i ōtide, mn. òtidosmo . . . pored òdoh, 2. i 3. òde i ōde, mn. òdosmo . . . ; imperat. otíđi i otídi; pril. prošl. otišav(ši) i òtišav(ši); prid. rad. otišao i ōtišao, otišla i òtišla 54 c
otijàtrija (liječenje ušnih bolesti)
otijesan, -sna (ijek.); komp. ōtješnji
otijèsnitі, òtijesnīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. òtiješnjen
otìkāč, -áča
otìmač, -áča, vok. ōtimāču
otimačina
otimāčkī
otimáriti, otìmārīm (t. obavéstiti)
òtimati, -mām (t. vèčerati) i -mljēm (t. prìmicati); imperat. òtimāj i òtimlji; pril. sad. òtimajūći i òtimljūći
òtipkati, -ām (t. ìsplivati)
otìrāč, -áča, vok. ōtiráču 52 a 1
òtīsak, ōtīska, mn. ōtīsci, gen. ōtīsākā pored **òtisak,** òtiska, mn. òtisci, gen. òtisākā
òtiskati, -ām (t. ìsplivati)
otiskívati, otìskujēm (t. deverívati)
òtisnuti, -ēm (t. pòčinuti); aor. još i: òtiskoh, 2. i 3. òtište i ōtište, mn. òtiskosmo . . . ; pril. prošl. i: òtiskav(ši); prid. rad. i: òtiskao, òtisla
otítis i otitis (upala, zapaljenje uha)
òtjecati, -čēm (ijek., pored òticati; t. prìmicati)
òtjerati, -ām (ijek., t. ìsplivati)
otjerívati, otjèrujem (ijek., t. deverívati)
otjèšnjati, -ām (ijek., t. dokònčati)
otješnjávati (i otješnjívati), otješnjāvām (ijek., t. večerávati)
otješnjívati (i otješnjávati), otješnjujēm (ijek., t. deverívati)
òtkačiti, -īm (t. dòhvatiti)
otkačívati, -kàčujēm (t. deverívati)
òtkad(a) i otkàda pored **od kàda**
òtkako

otkákotati, otkákoćēm, -eš..., 3. mn. otkákoću; aor. otkákotah, 2. i 3. otkákota i ōtkākotā, mn. otkákotasmo...; imperat. otkakoći; pril. prošl. otkákotāv(ši); prid. rad. otkákotao, -la; prid. trp. otkákotān pored **otkakòtati,** otkàkoćēm (t. izblebètati)
òtkale (pokr., pril., odakle)
otkáliti se, òtkālīm se (t. dodéliti)
otkápati, òtkāpām ne nego otkopávati; **òtkapati,** òtkapljēm (prema kápati; t. dòjahati); imperat. òtkaplji
otkápčati, òtkāpčām ne nego otkopčávati
òtkasati, -ām (t. isplivati)
òtkaskati, -ām (t. isplivati)
òtkati, òtkām, ōtkēm i ōčem (t. sàtkati)
òtkaz, gen. mn. ōtkāzā
otkázati, òtkāžēm (t. zavíkati); imperat. otkáži
otkazívati, -kàzujēm (t. deverívati)
òtkazni (prema òtkaz)
òtkidak, -tka, mn. otkici, gen. òtkidākā
otkídati, òtkīdām (t. venčávati)
òtkinuti, -ēm (t. počinuti); aor. još i: òtkidoh, 2. i 3. òtkide i ōtkide, mn. òtkidosmo...
otkívati, òtkīvām (t. venčávati)
òtklanjati, -ām (t. večerati)
otklápati, òtklāpām (t. venčávati)
òtklati, òtkoljēm (t. zàklati)
ōtklē (pril.)
otkléčati, -īm (t. zazvúčati)
otklégod (odnekud); **ōtklē gŏd** (bilo otkud)
otklèsati, òtklešēm (t. zahùktati); imperat. otklèši
otklízati se, òtkližēm se (t. zavíkati); imperat. otkliži se
òtkliznuti se, -ēm se (t. pòčinuti); aor. još i: òtklizoh se, 2. i 3. òtklize se i ōtklize se, mn. òtklizosmo se...; pril. prošl. i: òtklizāv(ši) se; prid. rad. i: òtklizao se, -zla se
òtklon, gen. mn. ōtklōnā
otklòniti, òtklonīm (t. natòčiti); prid. trp. òtklonjen
otklònjiv i otklònljiv
otklònjivōst i otklònljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
otklòpiti, òtklopīm (t. natòčiti); prid. trp. òtklopljen
òtkljucati, -ām (t. ìsplivati)
otkljúčati, -ām (t. dokònčati)
otkljucávati, -kljùčāvām (t. večerávati)
òtkljukati, -ām (t. isplivati)
otkljúvati, òtkljujēm (t. iskòvati)
òtkop, gen. mn. ōtkōpā
otkópati, -ām (t. dokònčati)
otkopávati, -kòpāvām (t. večerávati)
otkópčati, -ām (t. dokònčati)
otkopčávati, -kòpčāvām (t. večerávati)
òtkopina
òtkos, gen. mn. ōtkōsā
otkòsiti, òtkosīm (t. natòčiti); prid. trp. òtkošen
otkotrljati, -ām (t. zaračùnati)
otkotùrati, -ām (t. zaračùnati)
òtkov, gen. mn. ōtkōvā
otkòvati, òtkujēm (t. iskòvati)
otkračùnati, -ām (t. zaračùnati)
otkračunávati, -čùnavam (t. obaveštávati)
otkračúniti, otkràčūnīm (t. obavéstiti); prid. trp. otkràčūnjen
otkračunjívati, -čùnjujēm (t. izjednačívati)
otkráviti, òtkrāvīm (t. dodéliti); prid. trp. òtkrāvljen
otkravljívati, -kràvljujēm (t. deverívati)
otkrekètati, -krèkećēm (t. izblebètati)
otkrénuti, òtkrēnēm (t. škrgútnuti); aor. još i: òtkretoh, 2. i 3. òtkrete i ōtkrete, mn. òtkretosmo...
otkrèsati, òtkresēm (t zahùktati); imperat. otkrèši
òtkretati, òtkrecēm (t. prìmicati); imperat. òtkreći; pril. sad. òtkrećūći pored **otkrétati,** òtkrēćēm (t. gonétati); imperat. otkréći; pril. sad. otkréćūći
otkríće
ōtkriti, ōtkrijēm (t. sàkriti)
otkrìvač, -ača, vok. ōtkrivāču
otkrívati, òtkrīvām (t. venčávati)
otkrivénje
otkŕnjiti, òtkrnjīm (t. dodéliti)
otkrnjívati, -krnjujēm (t. deverívati)
otkrúniti, òtkrūnīm (t. dodéliti); prid. trp. òtkrūnjen
ōtkucāj, lok. otkucáju i ōtkucāju
ōtkucati, -ām (t. ìsplivati)
otkucávati, -kùcāvām (t. večerávati)
otkúčiti, òtkūčīm (t. dodéliti)
otkučívati, -kùčujēm (t. deverívati)
òtkud(ā) i otkùdā
òtkudgod (odnekud); **òtkud gŏd** (bilo otkud)
òtkukati, -ām (t. isplivati)
otkukurékati, otkukurēćēm (ek., t. zakukuríkati)
otkukuríjèkati, otkukùriječēm (ijek., t. zakukurijèkati)
otkukuríkati, otkukùrīćēm (t. zakukuríkati)
otkùlučiti, -īm (t. zašèćeriti)
otkúnjati, òtkūnjām (t. dočárati)
òtkup, gen. mn. ōtkūpā
otkùpitelj, instr. -teljem, gen. mn. otkùpitēljā

otkúpiti, òtkūpīm (t. dodéliti); prid. trp. òtkūpljen
otkupljènica
otkupljènīk, -íka, vok. ōtkupljenīče, mn. -ici
otkupljénje
otkupljívati, -kùpljujēm (t. deverívati)
otkupnina, gen. mn. -ínā
ōtkužiti, -īm (t. dòhvatiti)
otkužívati, -kùžujem (t. deverívati)
òtkvaciti, -īm (t. dòhvatiti)
otkvačívati, -kvàčujēm (t. deverívati)
ōtle; ōtlēn (pokr., odatle)
ōtmen (ek.)
òtmenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
ōtmičar, vok. -āru i -āre
ōtmičārev i **ōtmičārov**
ōtmičārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
ōtmičarkin
ōtmjen (ijek.)
ōtmjenost, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
Otočac, -čca (geogr.)
ótočačkī v. ótočkī
òtočanín, mn. -ani (čovjek sa otoka); **Òtočanin** (čovjek iz Òtoka, iz Otoka i iz Otočca); **Ōtočanin,** mn. -āni (čovjek iz Ōtokē)
ótočanka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena sa otoka); **Òtočanka** (žena iz Òtoka, iz Otoka i iz Otočca); **Ōtočānka** (žena iz Ōtokē)
otočènto (19. vijek, stoljeće)
ótočić
otočíti, òtočīm (t. natòčiti)
ótočje i **òtočje** (ostrvlje); Zādarskō òtōčje (òtočje); Sūndājskō òtōčje (òtočje); Fīdži-òtōčje (òtočje)
ótočkī (prema Òtok i Otòčac); **ōtočkī** (prema Ōtoka)
òtočnī (prema òtok)
otóíč i **òtoič** (malo prije)
otóičke i **òtoičkē** (otoič)
òtok, mn. òtoci, gen. ōtokā (ostrvo); Dūgī òtok; òtok Hvâr; Kvàrnērskī òtoci; Pàklenī òtoci; **Òtok** (ime mjestima; selo u Srijemu s akc. Òtok, Otòka); **ōtōk,** ōtōka, mn. ōtoci (oteklina)
ōtoka, dat. -ci
ōtole (i sl. pokr., bolje òdātle)
otòlič ne nego otòič i òtoič
otombóljiti se, otòmbōljīm se (t. obavéstiti)
ótopina
otòpliti, òtoplīm (učíniti toplim i postati topao; t. natòčiti)
otopljívati, otòpljujēm (prema tōpao; t. deverívati)
otorinolaringōlog, mn. -zi
otorinolaringològija
otorinolaringòloškī
otovàriti, -īm (t. zašèćeriti)
otovarívati, -vàrujēm (t. izjednačívati)
otpad, gen. mn. ōtpādā
òtpadak, -tka, mn. òtpaci, gen. òtpadākā
otpadati, -ām (t. vèćerati)
otpáditi se, òtpādīm se (otuđiti se; t. dodéliti)
òtpadnī
otpadnica
otpadničkī
òtpadnīk, vok. -īče, mn. -īci; Jūlijān Òtpadnīk (hist.)
òtpadnīštvo
òtpadnuti, -ēm (t. pòčinuti; isp. i òtpasti)
otpađívati se, -pàđujem se (prema otpáditi se; t. deverívati)
òtpakovatí, -ujēm (t. obradovati)
òtpanuti, -ēm ne nego òtpadnuti, òtpasti
otpárati, òtpārām (t. dočárati)
otparkívati, -pàrkujēm (svaki čas odlaziti; t. deverívati)
òtpasati, -šēm (t. dòjahati); imperat. òtpaši
otpasívati, -pàsujēm (t. deverívati)
òtpasti, òtpadnēm (t. nàpasti)
otpástati, òtpāštām (t. venčávati)
otpečaćívati, -čàćujēm (t. izjednačívati)
otpèčatiti, -īm (t. zašèćeriti); prid. trp. otpèćaćen
otpéljati, òtpēljām (t. dočárati)
òtpenitl, -īm (ek., t. dòhvatiti)
otpèntrati se, -ām se (t. dokònčati)
otperjašiti, -pèrjašīm (pokr., otići; t. obavéstiti)
otpèrjatl, -ām (otperjašiti; t. dokònčati)
otpesáčiti, -pèšāčīm (ek., t. obavéstiti)
otpètljati, -ām (t. dokònčati)
otpetljávatl, -pètljāvām (t. večerávati)
òtpev, gen. mn. ōtpēvā (ek.)
otpévati, òtpēvām (ek., odgovarati pjevanjem; t. venčávati); **òtpevati,** òtpevām (ek., dovršiti pjevanje; t. isplívati)
otpevávati, -pèvāvām (ek., t. večerávati)
otpíjati, òtpījām (t. venčávati)
otpijèvati, òtpijevām (ijek., odgovarati pjevanjem; t. nadijévati; drugo je òtpjevati)
otpíliti, òtpīlīm (t. dodéliti); prid. trp. òtpīljen
òtpiljak, -pīljka, mn. -pīljci, gen. òtpiljākā
otpiljívati, -piljujēm (t. deverívati)
òtpinjati, -ēm (t. prìmicati)
otpirač, -āča, vok. ōtpirāču

òtpirati, -rēm (otvarati; t. prèzirati); **otpírati,** òtpīrām (prema prāti; t. venčávati)
otpíriti, òtpīrīm (t. dodéliti)
otpírlati, -ām (otjerati; t. dokónčati)
otpírnuti, òtpīrnēm (t. škrgútnuti)
ōtpis, gen. mn. ōtpīsā
otpisati, òtpīsēm (t. zavíkati); imperat. otpíši
otpisívati, -pìsujēm (t. deverivati)
òtpiti, ōtpijēm (t. pòpiti)
òtpjeniti, -īm (ijek., t. dòhvatiti)
otpješáčiti, -pjèsāčīm (ijek., t. obavéstiti)
òtpjev, gen. mn. ōtpjēvā (ijek.)
ōtpjevati, -ām (ijek., dovršiti pjevanje; t. ìsplivati; drugo je otpijévati)
otpjevávati, -pjèvāvām (ijek., t. večerávati)
otplaćívati, -plàćujēm (t. deverívati)
òtplakati, -čem (t. dòjahati); imperat. òtplači
ōtplata
otplátiti, òtplātīm (t. dodéliti); prid. trp. òtplaćen
otplàtiv i **otplàtljiv**
ōtplatnī
òtplaviti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. òtplavljen
otplavijívati, -plàvljujēm (t. deverívati)
òtplivati, -ām (t. ìsplivati)
otplōviti, òtplovīm (t. natòčiti)
otpljuckívati, -pljùckujēm (t. deverivati)
òtpljncnuti, -ēm (t. pòčinuti)
òtpljnnuti, -ēm (t. pòčinuti)
òtpijusnuti, -ēm (t. pòčinuti)
otpljúvati, òtpljūvām (t. venčávati)
otpljuvávati, -pljùvāvām (t. večerávati)
otpočétak, -tka, mn. otpočéci, gen. otpòčētākā
otpočéti, òtpočnēm (t. zapòčēti)
otpòčilo
otpòčinak, -čīnka, mn. -čīnci, gen. otpòčinākā
otpòčinuti, -ēm (t. onèsvesnuti)
otpòčinjati, -ēm (t. kalàjisati)
otpočívati, -pòčīvām (t. večerávati)
otpòjati, -ēm (t. zapòjati)
òtponac, -pōnca, gen. mn. òtponācā
òtpor, gen. mn. ōtpōrā
ōtpōran, -rna
otpòriti, òtporīm (t. natòčiti)
òtpōrnīk, mn. -īci
otpórnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
otporúčiti, -pòrūčīm (t. obavéstiti)
otporučívati, -rùčujēm (t. izjednačívati)
ōtporuka, dat. -ci
otpòslati, otpòšaljēm i òtpošljēm (t. razàslati)
otpòstiti, òtpostīm (t. natòčiti)
otpošíljati, -ljēm (t. kalàjisati)
òtpovijed, ōtpovijedi (ijek., odgovor), lok. otpovijèdi i ōtpovijedi, instr. ōtpovijedi i ōtpovijeđu, gen. mn. otpovijèdī i ōtpovijedī, dat. otpovijèdima i ōtpovijedima
otpovíjèdati, -pòvijedām (ijek., t. preodijèvati)
otpòvjediti, -īm (ijek., t. zašèćeriti); prid. trp. otpovjeđen
otpovŕnuti, -pòvrnēm (t. čalabŕknuti)
ōtpozdrāv
otpòzdraviti, -īm (t. zašèćeriti)
otpòzdravljati, otpòzdravljām, -āš . . ., 3. mn. otpòzdravljajū; imperf. otpòzdravljah, -āše . . .; aor. otpòzdravljah, 2. i 3. ōtpozdravlja i otpòzdravlja, mn. otpòzdravljasmo . . .; imperat. otpòzdravljāj; pril. sad. otpòzdravljajući; pril. prošl. (po)otpòzdravljāv(ši); prid. rad. otpòzdravljao, -la
òtpraćati, -ām (t. vèčerati)
ōtprati, òtperēm i otpèrēm (t. ìsprati)
ōtpratiti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. òtpraćen
ōtprava
òtpravak, -āvka, mn. -āvci, gen. òtpravākā
òtpraviti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. òtpravljen
otprávljāč, -áča, vok. ōtpravljaču
òtpravljati, -ām (t. vèčerati)
òtprāvnīčkī
òtprāvnik, vok. -īče, mn. -īci
otpravnína, gen. mn. -ínā
òtpravnīštvo, gen. mn. òtprāvnīštāvā
òtprē (ek.)
otpréći i **òtprēći** v. otprégnuti
otprédati, òtprēdām (t. venčávati)
òtprede (pril.)
otprégnuti (otpréći i òtprēći), òtprēgnēm (t. škrgútnuti); aor. još i: otprégoh, 2. i 3. otpréže i ōtprēže, mn. otprégosmo . . .; pril. prošl. i: otprégāv(ši) i òtprēgāv(ši); prid. rad. i: òtprēgao, otprégla i òtprēgla
ōtprema
otprémati, òtprēmām (t. venčávati) pored **ōtpremati,** -ām (t. vèčerati)
otprémiti, òtprēmīm (t. dodéliti); prid. trp. òtprēmljen pored **òtpremiti,** -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. òtpremljen
òtprēmnī
òtprēmnica
ōtpremničkī
ōtpremnik, vok. -īče, mn. -īci
otpremnina, gen. mn. -ínā

òtpremništvo, gen. mn. òtprēmnīštavā
òtpresti, otprédēm (t. òpresti)
otprètati, òtprećēm (t. zahùktati); imperat. otprèći
òtprēti, ŏtprēm (ek., t. dòprēti)
otprézati, òtprežem (t. gonétati); imperat. otpréži; pril. sad. otpréžūći
otpŕhnuti, òtpŕhnēm (t. škrgútnuti)
òtprije (ijek.) 98 g
òtprijed (ijek.)
òtprijetl, ŏtprēm (ijek., t. dòprijeti)
otprílike (pril.) 98 l
otpŕkositi, -īm (t. zašèćeriti)
otpŕnuti ne nego otpŕhnuti
òtprtiti, -īm (skinuti teret; t. dohvatiti); prid. trp. òtprćen; **otpŕtiti,** -īm (otići po snijegu praveći prtinu; t. zatùtnjiti)
otprtljati, -am (t. dokònčati)
otpŕvē (pril.)
otpŕvō (pril.)
òtpucati, -ām (t. ìsplivati)
otpucávati (i otpucívati), -pùcāvām (t. večerávati)
otpucívati (i otpucávati), -pùcujēm (t. deverívati)
otpúčati, òtpūčām (otpučávati; t. venčávati)
otpučávati, -pùčāvām (t. večerávati)
òtpučiti, -īm (t. dòhvatiti)
otpućénje
otpućívati, -pùćujēm (t. deverívati)
otpúditi, òtpūdīm (otjerati, odagnati; t. dodéliti); prid. trp. òtpūđen
otpúhati, òtpūhām i **otpúvati,** òtpūvām (t. dočárati) i òtpūšēm (t. zavíkati); imperat. òtpūhāj, òtpūvāj i otpúši
otpuhávati, -pùhāvām i **otpuvávati,** -pùvāvām (t. večerávati)
otpuhívati (pored otpuhávati, otpuvávati), -pùhujēm (t. deverívati)
otpúhnuti, òtpūhnēm (t. škrgútnuti)
òtpusnī
òtpusnica
òtpust, gen. mn. ŏtpūstā
otpùstiti, òtpustīm (t. natòčiti); prid. trp. òtpušten
otpušávati, -pùšāvam (prema òtpušiti; t. večerávati)
òtpušiti, -īm (t. dòhvatiti)
otpuštati, òtpūštām (t. venčávati)
otpuštènica
otpuštènīk, -īka, vok. ŏtpuštenīče, mn. -íci
otpušténje
ŏtpūt (pril.)
otpútiti, òtpūtīm (t. dodéliti); prid. trp. òtpućen
otputòvati, otpùtujēm, -eš..., 3. mn. otpùtujū; aor. otputòvah, 2. i 3. òtputovā i otputòva, mn. otputòvasmo...; imperat. otpùtūj; pril. prošl. otputòvav(ši); prid. rad. òtputovao, -āla i otputòvao, -la
otpúvati, òtpūvām i **otpúhati,** òtpuham (t. dočárati) i òtpušēm (t. zavíkati); imperat. òtpūvaj, òtpūhāj i otpúši
otpuvávati, -pùvāvām i **otpuhávati,** -pùhāvām (t. večerávati)
òtpuzati, -žem (t. dòjahati); imperat. òtpuži
otpúziti, -īm (t. ishlápiti)
òtrāg i **otrága**
otrcanost, -osti, instr. -osti i -ošću
otrcávati, otŕcāvām (t. večerávati)
otrčati, -īm (t. dotrčati)
òtrebine, òtrebīnā (mn. ž. r., ek. i ijek.)
otrébiti, òtrēbīm (ek., t. dodéliti); príd. trp. òtrēbljen
otrebljávati (i otrebljívati), otrèbljavam (ek. i ijek., t. večerávati)
otrebljénje (ek. i ijek.)
otrebljívati (i otrebljávati), otrèbljujēm (ek. i ijek., t. deverívati)
òtresitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
otréskati se, òtrēskām se (ek., dobro se napiti; t. dočárati)
otrésti i **òtrēsti,** otrésēm (t. istrésti)
òtrēti, ŏtrēm (ek., v. òtrti)
otrézniti, òtrēznīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. òtrēžnjen
otrežnjávati (i otrežnjívati), otrèžnjāvām (ek. i ijek., t. večerávati)
otrežnjénje (ek. i ijek.)
otrežnjívati (i otrežnjávati), otrèžnjujēm (ek. i ijek., t. deverívati)
otrgnúće
otrijèbiti, òtrijebīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. òtrijebljen
otrijèskati se, òtrijeskām se (ijek., dobro se napiti; t. pomijèšati)
òtrijeti, ŏtrēm (ijek., v. òtrti)
otrijèzniti, òtrijeznīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. òtriježnjen
otŕkati, òtŕčēm (otrčati; t. zavíkati); imperat. otrči
òtrok, vok. -če, mn. -ci, gen. ŏtrōkā (zast., 1. dijete, 2. mladić, 3. sluga, rob)
òtromaviti, -īm (ek. i ijek., učiniti koga tromim i postati trom; t. ràskiseliti) i **otromáviti,** otròmāvīm (t. obavéstiti)
ŏtrōvnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
otròvnjāk, -áka, mn. -áci (otrovni zub u zmije)
otŕpeti, -īm (ek., t. uštédeti)
otŕpjeti, -pīm (ijek., t. uštédjeti)
òtrti, òtarēm i ŏtrēm (t. sàtrti)

òtruhnuti ne nego òtrunuti
òtrunutí, -ēm (t. pòčinuti)
ots... v. ods...
otš... v. odš...
òtučak, -čka, mn.. -čci, gen. òtučākā
otući i **òtūći**, otūčēm (t. istúći)
òtud(ā) i **otùda**
otuđenost, -osti, instr. -osti i -ošću
otúđiti, òtūđīm (t. dodéliti)
otùdiv
otuđìvač, -áča, vok. òtuđivāču
otuđívalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. otuđívalācā
otuđívati, otùđujēm (t. deverívati)
otùdivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
otúpelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
otúpeti, -īm (ek., postati tup; t. uštédeti)
otūpiti, òtūpīm (učiniti tupim; t. dodéliti); prid. trp. òtūpljen
otupjelost, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
otúpjeti, -pīm (ijek., postati tup; t. uštédjeti)
òtupljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
otupljívati, otùpljujēm (t. deverívati)
otúrati, òtūrām (t. venčávati)
oturívati, otùrujēm (t. deverívati)
oturpèjīsati, -šēm (oturpijati; t. okalàjisati)
oturpijati, -ām (t. zaračùnati)
otústjeti, -īm (ijek., postati tust; t. uštedjeti)
òtužnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
otvārāč, -áča, vok. òtvaráču
òtvorati ne nego otvárati
otvòrčić
òtvorenoplâv 89 c
òtvorenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
otvŕđelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
otvŕđeti, -īm (ek., postati tvrd; t. uštédeti)
otvŕđjelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
otvŕđjeti, -dīm (ijek., postati tvrd; t. uštédjeti)
òtvrdlōst, -osti, instr. -osti i -ošću
otvrdnúće
otvrđnjávati (i otvrdnjívati), otvrđnjávam (t. večerávati)
otvrdnjívati (i otvrdnjávati), otvrđnjujēm (t. deverívati)
otvŕsti se i **òtvŕsti** se, otvŕzēm se (t. povŕsti)
OUN (skrać. za Organizácija ujedīnjenīh nárōdā; ne mijenja se i piše se bez padežnih nastavaka)
ovácije, ovácījā
òvāj, òvā, òvo 35 c
òvāj pût 93, 2
ovàkav, -kva, -kvo
ovàkov (zast., ovàkav)
òvāl, -ála
ōvālan, -lna
oválnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
òvāmo i **ōvamo**; òvāmo-ònāmo (òvamo-ònamo)
òvamote (uzv.)
ovaploćénje
ovapioćívati, -plòćujēm (t. izjednačívati)
ovapnjívati, ovàpnjujēm (t. deverívati)
òvārīj, -ija i **òvārijum**
ovarítis i **ovarìtis** (upala, zapaljenje jajnika)
òvas, óvsa, instr. óvsom
óvca; cigaja-óvca; mèrino-óvca
ovčar, -ára, vok. ōvčaru i -āre
ovčara, gen. mn. ōvčarā
ovčárev i **ovčárov**
ovčàrica
òvčārnica
òvčārnīk, mn. -īci
ovčárstvo
òvčas (pril.)
òvčepoljskī
òvčetina
òvčevina
òvčī ne nego òvčijī i òvčjī; Òvče pōlje (geogr.)
ovčica, gen. mn. ōvčīca
ovčiji i **òvčjī**
ovčina, gen. mn. ōvčīnā
ovčinjak, mn. -āci
òvčjī i **òvčijī**
ōvdā; ōvdā-ōndā
ovdašnjī
óvde (ek.); óvde-ónde 98 f
óvdje (ijek.); óvdje-óndje 61 b 2; 98 f
òvdješnjī ne nego òvdašnjī
óvđe ne nego óvdje
òvejati, òvejēm (ek., npr. žito; t. òbrijati); imperat. òvēj
ovejávati, ovèjāvām (ek., t. večerávati)
òvējci, òvejākā (ek.)
ovèjotine, ovèjotīnā (ek.)
ovekòvečiti, -īm (ek., t. ispripòvediti)
ovekovečívati, -vèčujēm (ek., t. okolomaćívati)
ōvelik; komp. ōveći
ovènčati, -ām (t. dokùnčati)
ovenčávati, ovènčavām (ek., t. večerávati)
ōvera, gen. mn. ōvērā (ek.)
ovèrāč, -áča, vok. ōveráču (ek.)
overávati, ovèrāvām (ek., t. večerávati)
òveriti, -īm (ek., t. dòhvatiti)
overòvitelj (ek.)
overòviti, ovèrovīm (ek., t. ponačíniti)
overovljívati, -ròvljujēm (ek., t. izjednačívati)

ovésti i òvēsti, ovézēm (t. izvésti)
ōveštālōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Ovīdije, Ovīdija (zast. Ovīd)
Ovīdijev (zast. Ovidov)
ovijāč, -áča, vok. ovijaču
ovijati, òvijēm (ijek., npr. žito; t. òbrijati); imperat. òvīj
ovijávati, ovìjāvām (ijek., t. večerávati)
òvījci, òvijākā (ijek., otpaci pri vijanju žita)
ovijotine, ovìjotīnā (mn. ž. r., ijek., ovijci)
òvisan, -sna
òvisiti, -īm (t. bèsediti); imperf. òvišāh
ovísnost, -osti, instr. -osti i -ošću
ovítak, -tka, mn. ovíci, gen. ovītaka 66 c
òviti, ōvijēm (t. sàviti)
ovjekòvječiti, -īm (ijek., t. ispripòvediti)
ovjekovječívati, -vjèčujēm (ijek., t. okolomaćívati)
ovjènčati, -ām (ijek., t. dokončati)
ovjenčávati, ovjènčāvām (ijek., t. večerávati)
ovjera, gen. mn. ovjērā (ijek.)
ovjèrāč, -áča, vok. ovjeraču (ijek.)
ovjerávati, ovjèrāvām (ijek., t. večerávati)
ovjeriti, -īm (ijek., t. dòhvatiti)
ovjeròvitelj (ijek.)
ovjeròviti, ovjèrovīm (ijek., t. ponačiniti)
ovjerovljívati, -ròvljujēm (ijek., t. izjednačívati)
ovládati, òvlādām (t. dočárati)
ovladávati, ovlàdāvām (t. večerávati)
oviástitī, òvlāstīm (t. dodéliti); prid. trp. òvlāšten á ovlašćen 54 b 4
oviašćènīk i **ovlaštènīk,** -ika, vok. ovlašćeniče i ovlašteniče, mn. -íci
ovlašćénje i **ovlašténje**
ovlašćívati, ovlāšćujēm (t. deverívati)
ovlasnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ovlastènīk i **ovlašćènīk,** -ika, vok. ovlašteníče i ovlašćeníče, mn. -íci
ovlasténje i **ovlašćénje**
òvneći i **ovnèćī** 56 a 5
òvnetina (ovneće meso; ne ovnećina)
òvnić (dem. od ovan)
ovoga púta
ovojak, òvōjka, mn. ovōjci, gen. ovojākā
ovòjčić
ovoličkī
ovòlikačkī
ovosvètskī (ek.)
ovosvjètskī (ijek.)
ovòštiti, òvoštīm (t. natòčiti); prid. trp. òvošten
ovŕći i òvrći v. ovrijèći
ovrèmeniti se, -īm se (ek. i ijek., t. zašèćeriti)
òvrha, dat. -si
ovrhovòditelj
ovrijèći i òvrijeći (ijek.) pored **ovŕći i òvrći** (ek. i ijek.), ovŕšēm (npr. žito), -ēš . . ., 3. mn. ovŕhū; aor. ovŕhoh, 2. i 3. òvrše, mn. ovŕhosmo . . .; imperat. ovŕsi; pril. prošl. ovŕhāv(ši) i òvrhāv-(ši); prid. rad. òvrhao, ovŕhla i òvrhla; prid. trp. ovŕšen i ovršen
òvsen
òvsenica
òvsīk, -íka
òvsika, dat. -ci
ovsīšte
òzād(a) i **ozáda** 98 g
ozakonjívati, -kònjujēm (t. izjednačívati)
Ōzalj, Ozlja (geogr.); Ōzalj-grâd, Ozalj-grâda (pored Ōzalj-grâd, gen. Ōzlja grâda, lok. Ōzlju gradu)
ōzaljskī
ozarávati (i ozarívati), ozàrāvām (t. večerávati)
ozārenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ozarívati (i ozarávati), ozàrujēm (t. deverívati)
ozbíljnost, -ostí, instr. -osti i -ošću
òzdō(l), òzdōla i **ozdóla**
òzdravelī, -la (ek.)
ozdraviti, -īm (t. dòhvatiti)
òzdravjelī, -lā (ijek.)
ozdravljènīk, -íka, vok. ozdravljeníče, mn. -íci
ozéblicína
ozelèneti, -īm (ek., postati zelen; t. pozelèneti)
ozelènjeti, -nīm (ijek., postati zelen; t. pozelènjeti)
ozépsti i **òzēpsti,** ozébēm, -ēš . . ., 3. mn. ozébū; aor. ozéboh, 2. i 3. òzēbe, mn. ozébosmo . . .; imperat. ozébi; pril. prošl. ozébāv(ši) i òzēbāv(ši); prid. rad. òzēbao, ozébla i òzēbla
òzgō, òzgōr(a) i **ozgóra** 98 g
ozídati, òzīdām (t. dočárati) i òzīđēm (t. zavíkati); imperat. òzīdāj i ozíđi
oziđívati, oziđujēm (t. deverívati)
ozímac, -mca, vok. ōzīmče, gen. mn. òzīmācā
ozìmača
òzimačna (krāva)
òzimak, òzīmka, vok. -īmče, mn. òzīmci, gen. òzimākā
òzīmče, -eta; zbir. òzimčad, -ādi
ozívati (se), òzīvām (se) (t. venčávati) i òzīvljēm (se) (t. gonétati); imperat. òzīvāj (se) i ozívlji (se); pril. sad. ozívajūći (se) i ozívljūći (se)

ȍzleda, gen. mn. ȍzlēdā (ek.)
ozlédити, òzlēdīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. òzleđen
ozlèdljiv (ek.)
ozleđènica (ek.)
ozleđènīk, -íka, vok. ȍzleđenīče, mn. -íci (ek.)
ozleđénje (ek.)
ozleđívati, ozlèđujēm (ek., t. deverívati)
ozlljèditi, òzlijedīm (ijek., t. đodijèliti); prid. trp. òzlijeđen
ozlòćuditi se, -īm se (t. zašèćeriti)
ozloglašávati (i ozloglašívati), -glàšāvām (t. obaveštávati)
ozlòglāšenost, -osti, instr. -osti i -ošću
ozloglašívati (i ozloglašávati), -glàšujēm (t. izjednačívati)
ozlojéditi, ozlòjēdīm (t. obavéstiti); prid. trp. ozlòjēđen
ozlòjēđenōst, -ostí, instr. -osti i -ošću
ozlojeđívati, -jèđujēm (t. izjednačívati)
ozlovoljávati (i ozlovoljívati), -vòljāvām (t. obavestávati)
ozlòvoljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ozlovoljívati (i ozlovoljávati), -vòljujēm (t. izjednačívati)
ȍzljeđa, gen. mn. ȍzljēdā (ijek.) 27
ozljèdljiv (ijek.)
ozljeđènica (ijek.)
ozljeđènīk, -íka, vok. ȍzljeđenīče, mn. -íci (ijek.)
ozljeđénje (ijek., prema ozlijèditi)
ozljeđívati, ozljèđujēm (ijek., t. deverívati)
Ȍzna (skrać. za nekadašnje Odjeljénje za zâštitu národa; izgovara se kao gotova riječ i mijenja se: gen. Ȍznē, dat. Ȍzni itd.)
òznačan, -čna
označávati (i označívati), oznàčāvām (t. večerávati)
označíti, òznačīm (t. dodéliti)
označívati (i označávati), oznàčujēm (t. deverívati)
oznanjívati, oznànjujēm (t. deverívati)
òzrāčje
Ȍzren; Ȍzren-planìna
òzretī se, ȍzrēm se (ek. i ijek., obazreti se; t. pròzreti)
òzrinickl
ožalòstitl, ožàlostīm (t. ponačìniti); prid. trp. ožalošćen 54 b 4
ožàlošćenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ožalošćívati, -lòšćujēm (t. izjednačívati)
oždrébiti, òždrēbīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. òždrēbljen
oždrebljénje (ek. i ijek.)
oždrebljívati, oždrèbljujēm (ek. i ijek., t. deverívati)
òždrēlje (ek., ovratnik, ogrlica)
òždrēti se, ȍždrēm se (ek., t. pròždrēti)
oždrijèbiti, òždrijebīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. òždrijebljen
òždrijelje (ijek., ovratnik, ogrlica)
òždrijeti se, ȍždrem se (ijek., t. pròždrijeti)
oždrókati se, òždrōčēm se (opiti se; t. zavíkati)
ožèći i **òžeći,** ožèžēm i òžegnēm (t. sažèći)
ožèdneti, -īm (ek., postati žedan; t. dolèteti)
ožèdniti, òžednīm (učiniti koga žednim; t. dohòditi); prid. trp. òžednjen
ožèdnjati, -ām (ožedneti i ožednjeti; t. dokònčati)
ožèđnjetí, -nīm (ijek., postatí žedan; t. dolètjeti)
òžeg, mn. -zi, gen. òžega
ožétak, -tka, mn. ožéci, gen. òžētāka
òžēti, ȍžmem (iscijediti; t. sàžēti)
ȍžētōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ožičār, vok. -āru i -āre
ožičica (dem. od òžica)
ožìgosati, ožìgošēm, -ēš . . ., 3. mn. ožìgošū; aor. ožìgosah, 2. i 3. ȍžigosa i ožìgosa, mn. ožìgosasmo . . . ; imperat. ožìgoši; prll. prošl. ožìgosāv(ši); prid. rad. ožìgosao, -la; prid. trp. ožigosān
òžilaviti, -īm (ek. i ijek., učiniti žilavim i postati žilav; t. ràskiseliti) i **ožilāviti,** ožìlavīm (t. obavéstiti)
ožiljak, ȍžiljka, mn. ȍžīljci, gen. òžiljākā
ȍžīljcić
ȍžimati, ȍžimljēm (prema ȍžēti; t. prìmicati); imperat. ožimlji; prll. sad. ȍžimljūći
ožíveti, -īm (ek., postati živ; t. uštédeti)
ožíviti, ȍžīvīm (učiniti živim; t. dodéliti); prid. rad. ožívio, ožívila; prid. trp. ȍžīvljen 29
oživjeti, -vīm (ijek., postatí živ; t. uštédjeti); prid. rad. ožívio, ožívjela 29
oživljávati (i oživljívati), oživljāvam (t. večerávati)
oživljívati (i oživljávati), oživljujēm (t. deverívati)
oživotvorávati (i oživotvorívati), -tvòrāvām (t. preuveličávati)
oživotvorívati (i oživotvorávati), -tvorujēm (t. okolomaćívati)
òžučiti, -īm (žučju zagorčiti; t. dòhvatiti)
òžućak, -ćka, mn. -ćci, gen. òžućākā
ožúteti, -īm (ek., postati žut; t. uštédeti)

ožutiti, òžūtīm (učiniti žutim; t. dodéliti); prid. trp. òžūćen
ožutjeti, -tīm (ijek., postati žut; t. uštédjeti)
ožvákati, òžvāčem i -ćem (t. gonétati); imperat. ožváči i ožváći
òžvalaviti, -īm (ek. i ijek., učiniti žvalavim i postati žvalav; t. ràskiseliti) i **ožvalaviti**, ožvàlavīm (t. obavéstiti)
ožvaljívati, ožvàljujēm (t. deverívati)
ožvátati, òžvaćem (t. gonétati); imperat. ožváći

P

p bez tačke skrać. za novčanu jedinicu para 144 a
pābīrčār
pābīrčiti, pābīrcīm, -īš..., 3. mn. pābīrče; imperf. pābīrčah, -aše...; aor. pābirčih, 2. i 3. pābirči, mn. pābīrčismo...; pril. sad. pābīrčēći; pril. prošl. (pò)pabirčiv(ši); prid. rad. pābirčio, -la; prid. trp. pabīrčen pored **pàbīrciti**, -īm (t. dèvōjčiti)
pacìfičkī
pacifikácija
pacifist(a)
pacifističkī
pacifistkinja
pacijent, gen. mn. pacijenata i **pàcijent**, gen. mn. pàcijenātā
pacijentica, **pacijentkinja** i **pacijèntkinja**
pačka, dat. pački, gen. mn. pačākā
packàrija
pačād, -ādi
pačār
pačati se, -ām se (t. čitati)
pačaura i **pačāvra** (pokr., sudopera)
pāče, pāčeta (dem. od pātka); **pāče**, pāčā (mn. ž. r., piktije, hladetina); **pāče** (pril.)
páčenje (prema páčiti)
Pačetīn (geogr.)
pačetina
Pačetinac, -īnca, vok. -īnče, gen. mn. Pačetinaca
Pačetīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pačetīnskī
pačetvorina
pačevina
pačica (dem. od pātka)
pačići, pačīćā
pačijī i **pačjī**
pačiniti, pačīnīm (t. dohòditi); imperf. pačínjāh; prid. trp. pačínjen
pačinjāk, mn. -āci
pačínjati, pačīnjām (t. venčávati)
pačist
pačiti, -īm (pokr., smetati, priječiti, škoditi; t. čámiti)
pačjī i **pačijī**
pāčka, dat. -ki, gen. mn. pačākā (smetnja, zapreka)
pâć (prid. indekl., čist); **pâć** (uzv.)
páćei
páćeliti, -īm (povezivati paćelom; t. priličiti); imperf. páćeljāh; prid. trp. páćeljen
paćèlo, paćèla, gen. mn. paćélā (páćel)
páćenica
páćenīčkī
páćenīk, vok. -īče, mn. -īci
páćenje (prema pátiti); **páćēnje** (prema páćiti se)
páćeo, páćela
páći v. pâć
páćiti se, -īm se (čistiti se, isp. pâć; t. čámiti; drugo je pačiti)
Pâd, lok. Pádu (rijeka u Italiji)
pādavičār, vok. -āru i -āre
pādavičārev i **pādavičārov**
pādavičārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pādavičārkin
pādavičav
pādež, instr. pádežom
pàdišāh, pàdišāha, vok. pàdišahu, mn. pàdišāsi, gen. pàdišāhā
pādnuti, -ēm (t. čučnuti; isp. i pásti)
padobránac, -nca, vok. pādobrānče, gen. mn. padòbrānācā
pàdomičan, -čna
Pādova
Padovánac, -nca, vok. Pādovānče, gen. mn. Padòvānācā
padòvānskī
pādovskī
pâdskī (prema Pâd); Pâdskā nizìna 13 a
pàfta (karika, pojas), gen. mn. páftā i pàftī
pàganin i sl. v. pòganin i sl.
paginácija
pàglodnjāk, mn. -āci (zub)
pāgusenica (ek.)
pāgusjenica (ijek.)
pâh, lok. páhu (zast.)
páhalica i **pāhalica**
pàhāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
pāhati, -ām (čistiti od praha; t. vrāćati) pored **páhati**, pâšēm (t. vikati); imperat. páši; pril. sad. pášūći

pàhūlj, -ūlja (bot.)
pāhulja, gen. mn. pāhūljā
pāhuljast
pahūljav
pahùljica
pahùljičav
pājati v. pāhati
pajdāšičin (prema pajdàšica)
Pājičin (prema Pājica)
Pájin (prema Pája i Pájo, gen. Pájē)
Pájov (prema Pájo, gen. Pája)
pākao, pàkla
pákati, pâcēm (t. víkati); imperat. páči; pril. sad. páčūći
pakètić
pàklenīk, vok. -iče, mn. -īci
pāklenskī
pāklenjača (vrsta kolomaza)
pāklić, pàklića i **pàklīć**, -ića
pākoleč, pākoleči (pokr.)
pakoručica (gornja strana ruke suprotna dlanu)
pākosnica
pākosnīčkī
pākosnīk, vok. -iče, mn. -īci
pākōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pākostan, -sna 82 d
pākostiti, -īm (t. nādničiti); imperf. pākošćah pored **pakostiti**, -īm (t. svedočiti); imperf. pakošćah
pākošćēnje i **pakòšćēnje**
pākpapīr, -īra
Pākračanin, mn. -āni (čovjek iz Pākraca)
pākračkī
pākt 156 c
pālac, pālca, vok. pālče, mn. pâlci, gen. pālācā (prst); **pālac**, pāoca, mn. pāoci, gen. pālācā, dat. pāocima (šipka u točku) 70 c
pālača i **pàlata**, gen. mn. pālāčā i pālātā; **Pālača** (geogr.)
palačínka, dat. -ci i -ki, gen. mn. palàčīnākā i palačínkī
pālačkī
pālačnī
pàlačnīk, mn. -īci (bot.)
pālādīj, -ija i **pālādijum**
pālanačkī; bačkopàlanačkī; krivopàlanačkī
paláončanin, mn. -ani; Krivopaláončanin
paláončanka, dat. -ki, gen. mn. -kī; Krivopaláončanka
paláončanskī
Pàlānka, dat. -ci (geogr.) 65 a 5
pàlata i **pālača**, gen. mn. pālātā i pālačā
pālatālan, -lna
palatalizácija
pàlčac, -àca, gen. mn. -ácā
pàlcan
palčànīk, -íka, mn. -íci (muz.)
pālčast
palčènica
palčèničnī
palčènjak, -áka, mn. -áci
pâlčev
Pàlcica (ime iz bajke)
Pàlčičin
pàlčić, pàlčića i **pàlčīć**, -íća (dem. od pālac; zool.); **Pàlčić** (ime iz bajke)
pālčiti, -īm (t. pāmtiti)
pāleocēn
pāleogēn
paleografija
paleolītskī
paleontòlog, vok. paleontòlože, mn. -zi
paleontologija
paleontòloškī
paleozòik
paleòzōjskī
paleozoològija
palēstīnskī (prema Palestína)
Palestrina 167
páleskī (prema Páléž)
pāletak, -tka, mn. pāleci, gen. pāletākā (ek.)
pāletkovalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. pāletkovalācā (ek.)
pāletkovalica (ek.)
pāletkovati (ek.), pāletkujēm, -eš . . ., 3. mn. pāletkujū; imperf. pāletkovāh, -āše . . .; aor. pāletkovah, 2. i 3. pāletkovā i pāletkova, mn. pāletkovasmo . . .; imperat. pāletkūj; pril. sad. pāletkujūći; pril. prošl. (pò)paletkovāv(ši); prid. rad. pāletkovao, -la; prid. trp. pāletkovān pored **pàletkovati**, -ujēm (t. òdlikovati)
Páležanin, mn. -āni (prema Páléž)
pālicica
pāličnjāk, mn. -āci
pālijatīv
pālijatīvan, -vna
pàlije, pālijā (mn. ž. r.)
pālikuća
palimpsest
palinòdija
pālistić (dem. od pālīst)
pālma, gen. mn. pālma, pâlmī i pālāmā 70 d 2
pàlmīk, -íka, vok. pālmīče, mn. -íci (palmov gaj)
Pàlmotićev; Pàlmotićeva ūlica; Ūlica Jūnija Pàlmotića
palòmnić (riba)
pàltō, -òa, instr. -òom, mn. -òi, gen. -óā
pālučak, -čka, mn. -čci, gen. pālučākā
pāljba, gen. mn. páljbā i pàljbī
páljēnje (prema pāliti)

pâljetak, -tka, mn. pâljeci, gen. pâljetākā (ijek.)
pâljetkovalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. pâljetkovalācā (ijek.)
pâljetkovalica (ijek.)
pâljetkovati, -ujēm (ijek., t. pâletkovati) i **pâljetkovati**, -ujēm (t. òdlikovati)
pâljikovača
pâmćenje
paméca (dem. od pâmet)
pâmesēc (ek.)
pâmēt, pâmēti, lok. paméti i pâmēti, instr. pâmēti i pâmēću, mn. pâmēti, gen. pamétī i pâmētī, dat. pamétima i pâmētima
pamètnjāk, -áka, vok. pâmetnjāče, mn. -áci
pametnjáković
pâmflet
pamflètist(a)
pâmjesēo (ijek.)
pâmtilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. pâmtilācā
pâmtiti, pâmtīm, -īš . . ., 3. mn. pâmtē; imperf. pâmćāh, -āše . . . ; aor. pâmtih, 2. i 3. pâmtī, mn. pâmtismo . . . ; imperat. pâmti; pril. sad. pâmtēći; pril. prošl. (za)pamtīv(ši); prid. rad. pâmtio, -la; prid. trp. pâmćen
pâmtivēk (ek.)
pâmtivijek (ijek.)
pâmučan, -čna
pâmučār
pâmučārka, dat. -ci i -ki, gen. mn. -kī (1. pčela, 2. breskva)
pâmučast
pamùčika, dat. -ci
pâmučnjāk, mn. -āci
pamùkli (prid. indekl., pamučan)
pamùklija
pamuklījās, -āša, vok. pâmuklijāšu
pânadūr
pânadurīšte i **panađurīšte**
panàhija
Pânama i **Panáma** (geogr.); pânama-šèsīr (panáma-sèsīr)
pânamskī i **pânāmskī**; Pânamskī (Pânāmskī) kànāl
Pancho (Pančo) 174
pâncīr, -ira
pânča v. pândža
Pančévac, -vca, vok. Pânčēvče, gen. mn. Pânčēvācā
pânčevačkī i **pančèvačkī**; Pânčevačkī rît (geogr.)
Pànčēvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Pânčevo
Pančo (Pancho) 174
pàndān, -ána (prema franc. pendant)
pandèmija
pandùrija
pândža, gen. mn. pândžā i pândžī
pândžāš, -āša, vok. pândžašu
pândžati se, -ām se (t. čītati)
panegìričan, -čna
panegìričar, vok. -aru i -āre
panegìričkī
panegìrik, mn. -ci
pangèrmānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
panhelenìzam, -zma
pâničan, -čna
pâničār, vok. -aru i -āre
pâničārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pâničkī
panihída
pânika, dat. -ci
pânkreas (žlijezda gušterača)
Panônac, -nca, vok. Pânonče, gen. mn. Pânōnācā
Pânonija
Pânōnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pânonskī; Pânōnska nîzija (nìzija); Pânōnskā Hrvatska
pansìon i **penzìōn**, -óna
pansiònāt i **penzìonat**, -áta
panslàvēn i **panslōvēn**, -éna
panslavìzam, -zma
pantagruèlički
pantâkān, -ána 9 d
pantèist(a)
panteìstičkī
pantèistkinja
panteìzam, -zma
Panteleev 197
Pantēōn, -óna (građevina u Rimu, u Parizu); **pantèōn**, -óna (grobnica istaknutih ličnosti)
pântēr, pantéra i **pantéra**, pantérē (tigar)
pantljičara
pântljičica
pântljika, dat. -ci (pokr., traka)
pantomimičar, vok. -aru i -āre
pantòvčāčkī
Pantòvčak, -áka
pânuti, pânēm ne nego pâsti
pânjača, gen. mn. pânjačā
pânjče, -eta
pânjega, dat. -zi (udubljenje u zidu, »niša«)
pânjēvčica (bot.)
pânjić
pânjkalo (klevetnik, opadač)
pâoci v. pâlac
pâočanica (ono čime se paoči točak)
pâočiti, -īm (t. nādničiti)
pâoma ne nego pâlma
papàdač ne nego popàdāč
pápak, pápka, mn. pápci, gen. pâpākā
papàtāč ne nego popàdāč
papazjànija (vrsta jela)

papčánīk, -íka (bolest papaka, šap)
pàpcār, -ára, vok. pȁpčāru i -āre
pāpiga, dat. -gi, gen. mn. pȁpīgā; ára--pàpiga
pàpiglca
pàpīr, -íra; filtrīr-pàpīr; kàrbōn-pàpīr
papirić
pàpīrničār, vok. -āru i -are
pàpīrnicārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pàpist(a)
papkònog, mn. -zi (papkar)
papráca (dem. od pȁprāt)
pāprat, pȁprāti, instr. pȁprāti i pȁprāću, gen. mn. pȁprātī
pàpratka, dat. -tki, gen. mn. -tkī (struk paprati)
papràtljicica (dem. od papràtljika)
paprátnjača (zemlja)
pàprčak, -čka, mn. -čci, gen. pàprčākā
pàprcina (pokr., kukuruzna stabljika)
pāprenjača
paprènjāk, -áka, mn. -áci
pàpricica
paprīka, dat. -ci, gen. mn. pȁprīka
pāpuča, gen. mn. pȁpūčā
pàpučār, vok. -āru i -āre
pàpucārev i pàpučārov
pàpučārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pàpucārkin
pàpucārnica
pàpučārstvo
pàpucica
pāpučić
papùdžija
papùdžijin
papùdžljskl
papùdžīnica
Pār, Pâra, lok. Páru pored **Pāros**, Pârosa (grčki otok) 156 d
paràbočiti se, -īm se (t. cepìdlačiti)
parabòlican, -čna
paraboloìd, -ída
párac, párca, vok. pârče, gen. mn. pârācā
Paracèlzus
Pāraćīn
Paraćinac, -nca, vok. Pāraćīnče, gen. mn. Paràćīnācā
Paràćīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pāraćīnskl
paràdajz
paràdigma i paradìgma, gen. mn. paràdigāmā, paràdigmī i paradígmā
paràdoks, gen. mn. paràdoksā
pāradoksalan, -lna
paradžija
paràdžik, mn. -ci
parádēnje
parafràstican, -čna
parájlija
paralelan i paralèlan, -lna
paralelìzam, -zma
paràlelnōst i paralèlnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
paralelogram
paràlisānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
paralitičan, -čna
paralitičar, vok. -aru i -āre
paralitičarka, dat. -ki, gen. mn. -kī
paralītik, vok. -če, mn. -ci
paralìzirānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
paràlizovānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
paràmēcij, -ija i **paràmēcijum**
parampárče i pāramparče, -eta; zbir. pāramparčad, -ādi
paràngāl, -ála
paranòičan, -čna
paranòik, vok. -če, mn. -ci
paranòja
parasit i paràzit 155 l
parasitìzam i parazitìzam, -zma
parasitològija i parazitològija
parasitološkī i parazitòloskī
paràsitskī i paràzitskī
pàrasnīk, vok. -īče, mn. -īci (pokr., seljak)
paràsōl i paràzōl, -óla (suncobran)
paratàktickī i paratàksickī (prema paratàksa)
paràzit i paràsit 155 l
parazitìzam i parasitìzam, -zma
parazitològija i parasitològija
parazitòloskī i parasitòloskī
paràzitskī i paràsitskī
paràzol i paràsōl, -óla (suncobran)
parcelácija
parcelácijskī
pārcelaciōnl
pārcijālan, -lna
párcōv, -ova
pārcād, -ādi
pàrčatī, -ām (t. čitati)
párce, párčeta, mn. parčèta, gen. parčétā, dat. parcètima
parčénce, -énca i -énceta
parcètār, -ára, vok. pārčetāru i -āre
parcètati, -ām (t. čepȉkati)
pàrčići, pàrčića (mn. m. r.)
parènteza
pàrfēm, -éma 163 b
pàrić, pàrića (dem. od pâr); **pàrīć**, paríća (dem. od pàra, novac)
pàrija, gen. mn. parījā
pārionica i pariònica
pàripče, -eta
Pāris (mitol.)
pàrīskī i pārīškī; Pàrīskā (Pàrīška) komúna
Pârisov
pàrīškī i pārīskī; Parīška (Pàrīskā) komúna
paritēt, -éta 160

Pàrīz, -íza, vok. Pārīze 165 b; 166
Parızlija i Parižlija
Parížanin, mn. -ani
Parížanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Parìžlija i Parizlija
pàrkētskī
parlàmen(a)t, -làmenta, gen. mn. parlàmenātā
parlàmenatskī i parlàmentskī
parlamentárac, -rca, vok. pārlamentārče, gen. mn. parlamèntārācā
parlamentarizam, -zma
parlamentárnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
parlàmentskī i parlàmenatskī
párlog, mn. -zi
parmèzan, -ána (sir)
pàrnaskī
pàrnasovac, -ōvca, vok. -ovče, gen. mn. pàrnasovācā
párničār, vok. -āru i -āre
párničārev i párničārov
párnicārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
párnicìti se, -īm se (t. priličiti)
párničkī i párnicnī
párnjača
pàrnjāk, -áka, vok. pārnjāče, mn. -áci
pārobrodić
pārobrodskī
pàrōdija i parodija
pārōg, pāroga, mn. pārozi, gen. pārōga (parožak)
pàroh, vok. pàroše, mn. pàrosi, gen. pārōhā pored **pàrōh,** paróha, vok. pārōše, mn. parósi, gen. paróhā
parȍhija
pārohijalan, -lna
parohijanin, mn. -ani
parohijānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
parohījskī
pàrojak, pārōjka, mn. pārōjci, gen. pārojākā (prvi roj)
pārōjčiti se, -īm se (t. pābirčiti)
pàrok i sl. ne nego pàroh i sl.
pāromer (ek.)
pāromjer (ijek.)
pāromlín, mn. pāromlinovi
paronomàstickī
paronomàzija (poet.)
Pâros, Pârosa pored **Pâr,** Pâra 156 d
pârоskī i pârskī 156 d
pārostrōj, -oja, mn. pārostroji i pārostrojevi
pāroščār
pāroščić
pārožak, -ška, mn. -šci, gen. pārožākā
pârskī i pârоskī 156 d
part. (skrać. za partìcīp, gram.)
particìpácija
partíjac, -jca, vok. pārtījče, gen. mn. pàrtījācā
pàrtījka, dat. -ki, gen. mn. -kī
partíjnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pàrtījskī
partizànija
partizanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
partnerȉčin (prema pàrtnerica)
pàrtnērka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pàrtnērkin
parvènī, -ìja, instr. -ìjem, mn. -ìji, gen. -íjā
parvènījskī
pās, psā, vok. psē i psū, gen. mn. pásā 9 c
Pas (skrać. za para-amino-salicilna kiselina) 147 c
pàsaćī
pasánac, -nca, vok. pāsānče, gen. mn. pàsānācā
pàsāž, -áža
pasàžīr, -íra, vok. pāsažīre i -īru
pásēnje (prema pāsti, pásēm)
pāsha, dat. -hi, gen. mn. pâshā 66 a
pàsić (dem. od pās, pojas)
pàsija, gen. mn. pāsījā
pasijans
pàsika, dat. -ci, gen. mn. pāsīkā (bot.)
pasionīrān
pāsīv (gram.) 156 c
pasivitet, -éta
pasívnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pàsjača, gen. mn. pāsjāča
pāsjāk, mn. -ci (pasja nečist i dr.); **pàsjāk,** -áka, vok. pāsjāče (rđav čovjek)
pasjāluk, mn. -ci
pāsjī
pāska, dat. -ski
pāslika, dat. -ci (neprava slika)
pasmàndžija
pāsmenjāča
pāsmo, gen. mn. pāsāmā
pastèla, gen. mn. -élā
pàstel-bòja
pàstēlnī
pasterizácija
Pastérov
pàstijer ne nego pàstīr
pàstīr, -íra, vok. pāstīru i -īre
pastírče, -eta; zbir. pàstirčād, -ādi
pastirčić
pastiričin (prema pastìrica)
pastirić
pàstīrka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pāstorak, pāstōrka, vok. pāstorče, mn. pāstōrci, gen. pāstorākā
pāstoralan, -lna
pāstōrče, -eta; zbir. pāstorčād, -ādi
pāstōrčica
pāstorka, dat. -ki, gen. mn. pāstorākā i pāstōrkī

pàstrma (1. meso, 2. pokr., riba)
pàstrmka, dat. -ci, gen. mn. -kī (riba)
pàstruga, dat. -zi, gen. mn. pàstrūgā (riba)
pàstružni (jèsetra pàstružnā)
pàstrva (riba)
pàstrvčica
pàstrvka, dat. -ci, gen. mn. -kī (pokr., pàstrmka)
pàstrvskī
pàstūh, -úha, vok. pàstūše, mn. -úsi, gen. pastúhā i **pàstūv**, -úva, vok. pàstūve, mn. pastúvi, gen. pastúvā 43 a
pastùhārnica i **pastùvārnica**
pastùšast
pàstūv i **pàstūh** (v.)
pàsūg, mn. pàsūzi, gen. pàsūgā (pasasť krmak)
pasùljčina (augm. od pàsūlj)
pasâluk, mn. -ci; bòsanskī pašâluk 20 b
pasánac, -nca, vok. pàšanče, gen. mn. pàšānācā
pasánče, -eta
pašančev
pàščad v. pàšče
pascàdija
pàšče, pàščeta i **pàšce**, pàščeta; zbir. pàščad, -ādi 77 a
pasènog, vok. -že, mn. -zi
pàšić (pašin sin); **Pašić** (prezime); Àli-pašić; Ômerpašić
pàšin i **pàšin**; Àli-pàšin (-pàšin); Ômer-pàšin (-pàšin); kapidži-pàšin (-pàšin); vàli-pàšin (-pàšin)
pàšinac, -inca, vok. -ince, gen. mn. pàšinācā
pàšinica i **pašinica** (pašina žena); Ali-pàšinica (-pašinica)
pàški (prema Pàg)
Pašmánac, -ánca, vok. Pàšmānče, gen. mn. Pàšmanācā
Pàšmānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pàšmānskī; Pàšmānskī kànāl
pášnjača (širok kožni pojas)
pátak, pátka, vok. pátku, mn. páci, gen. pâtākā
pàtent, gen. mn. pàtenātā
patèntan, -tna
patètican, -čna
patètičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
patètika, dat. -ci
pàtilao i **pàtilac**, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. pàtilācā i pàtilācā
pàtiti, -īm (t. grčiti); imperf. pâćāh
pàtka, dat. pàtki, gen. mn. pàtākā 66 c
pàtkica
pàtkin
patlidžān, -ána
pàtničin (prema pàtnica)
pàtničkī
pàtnīk, vok. -iče, mn. -īci
pàtnja, gen. mn. pàtnja i pàtnjī
pàtoka, dat. -oi
patòlog, mn. -zi
patològija
patološkī
pàtrīcij, -ija, vok. pàtrīciju, instr. -ijem
pàtrīcijka i **patrīcijka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
pàtrīcijskī i **patrīcijskī**
patrijarh, -árha, vok. pàtrijarše, mn. -ársi, gen. -árhā pored **patrijarh**, patrijarha, vok. patrijarše, mn. patrijarsi, gen. patrijarha i patrijarāhā 156 c
pàtrijarhālan, -lna
patrijarhálnost, -osti, instr. -osti i -ošću
patrijàrhāt, -áta
patrijárhov i **patrijarhov**
patrijàrsija i **patrijársija**; pèćkā patrijàršija (patrijáršija) 20 a
patrijàrsijskī i **patrijársijskī**
patrìmōnij, -ija i **patrìmōnijum**
pàtrimonijālan, -lna
patriot i **patriota** 155 e
patriotičan, -čna
patriotičnost, -osti, instr. -osti i -ošću
patriotizam, -zma
patriotskī
Pàtrokle i **Pàtroklo** pored **Patròkle** i **Patròklo** (mitol.), gen. Pàtrokla, Patròkla 156 e
patrōldžija
patronāt, -áta
patronimičkī
patronimik, mn. -ci
patūljak, -úljka, vok. pàtūljče, mn. patūljci, gen. pàtūljākā
pàtūljčica
patùljčić
pàučina i **pàučina**
pàučinast i **pàučinast**
pàučiti se, -īm se (postajati paučljiv; t. nādničiti)
pàučljiv
pàučljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pàučnī
pàučnjāk, mn. -āci
pàūk, vok. pàūče, mn. pàūci, gen. pàūkā i pàukovi, gen. paukóvā i pàukōvā
pàun, mn. pàuni, gen. pàūnā i pàunovi, gen. pàunōvā; pàun-gōlūb (poet.); pàun-pèro (poet.)
paúnče, -eta; zbir. pàunčād, -ādi
paùničin (prema paùnica)
paùnić
pàušāl i **paùšāl**, -ála
pàušālan i **pàušalan**, -lna
pàuza, gen. mn. pâuzā i **pàuza**, gen. mn. pàūzā 155 j

Pauzànija 155 j
pauzirati, pàuzīrām (mirovati, odmarati se; t. venčávati)
pāužina (jelo poslije užine)
Pāvao, Pâvla, vok. Pâvle
pāvečera
Pavičević
Pāvičić; Ánte Trésić Pāvičić
Pāvičin (prema Pâvica)
Pavićević i **Pàvićević**
pāvijan (majmun)
paviljon, -ōna
paviljončić
Pávin (prema Pâva, Pâve i Pávo, gen. Pávē)
pāvīt, pāvīti (bot.)
pavìtnjak, -áka, mn. -áci
pāvjenčić (ijek., bot.)
Pâvka, dat. -ki
pāvlaka, dat. -ci
pāvlakast
Pâvle, Pâvla, vok. Pâvle
pavlićan, -ána
pāvlīnskī
Pavlov (prezime) 167
Pávov (prema Pávo, gen. Páva)
pàvta ne nego pàfta
Pāz (skrać. za Protuavìonskā zāštita) 147 c
Pazárac, -rca, vok. Pāzārče, gen. mn. Pàzārācā; Novopazárac
Pazaríšćanin i **Pazaríštanin**, mn. -ani (čovjek iz Pazarišta)
Pazaríšćanka i **Pazaríštanka**, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Pazarišta)
pazàrīskī
pazàrīšte (vašarište, sajmište); **Pazàrīšte** (geogr.)
pazáriti, pàzārīm (t. jednáčiti)
pazarívati, -zàrujēm (t. deverívati)
Pàzārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Pazara); Novopàzārka
pàzārskī; novopàzārskī; Novopàzārskī sàndžak
pāzdrēn (ek.)
pàzdrenovina (ek. i ijek.)
pāzdrijen (ijek.)
pàzikuća 87 a
pāzilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. pāzilācā
pàzīnskī (prema Pàzīn)
pāzitēljka i **pàzitēljka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
pāzovskī; staropāzovskī; novopāzovskī
pāzuho, pāzuha, mn. pāzuha, gen. pāzūhā, dat. pāzusima
pāzušnī
pàzuvo ne nego pāzuho
Pážanin, mn. -ani
pāženje (prema pāziti)
pāžljiv 77 b
pāžljivost, -osti, instr. -osti i -ošću
pažnja, gen. mn. pažnja i pàžnjī 77 b
pčèla, pčèlē, vok. pčèlo, mn. pčèle i pčèle, gen. pčélā, dat. pčèlama, ak. pčèle i pčèle
pčélac, pčélca, vok. pčèlče, gen. mn. pčèlaca
pčèlār, -ára i **pčèlar**, -ara, vok. pčèlāru i -āre
pčèlārev i **pčèlárov** pored **pčèlārev** i **pčèlārov**
pčèlárica
pčeláriti, pčèlārīm (t. jednáčiti)
pčèlārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pčèlārnīk, mn. -īci
pčèlčev
pčèlica, gen. mn. pčèlīca
pčèličin
Pčèlić (geogr.)
pčèlinjak, mn. -āci
pčèlinjī
Pčinja
pčān, -ána, vok. pčāne
pčèāč, -áča, vok. pčèāču
pčèāljka, dat. -ci i -ki, gen. mn. -kī
Pčècija (ime)
Pécs (Peč, Pečuh, Pečuj) 173 a
Peč (Pécs) 173 a
pčča, gen. mn. pčča
pččaćēnje
pččāk, -áka, mn. -áci
pččāl, pččali 70 a
pččālan, -lna
pččālba
pččālbār, vok. -āru i -āre
pečalbáriti, -čàlbārīm (t. krijumčáriti)
pečáliti, pččālīm (t. jednáčiti)
pččat, gen. mn. pččātā
pččatíti, -īm (t. bèseditī); imperf. pččaćáh; prid. trp. pččaćen
pččatnī
pččatnīk, mn. -īci
pečatorézac, -sca, vok. pečatorešče, gen. mn. pečatòrēzācā
pečatorèzāčkī
pečatoréznica
Pečènēg, -éga, vok. Pečeneže, mn. -ézi, gen. Pečenégā
pečènēskī
pečènica
pččēnka, dat. -ci, gen. mn. -kī
pečènjāk, -áka, mn. -áci
pečènjār, -ára, vok. pččenjāru i -āre
pečènjara
pečènjārka, dat. -ci, gen. mn. -kī
pečènjārnica
pččēnje (radnja kad se peče); **pečénje** (pečeno meso); **péčēnje** (prema péčiti se)

pěčica (dem. od pěča)
péčiti se, pěčim se (1. gizdati se, oholiti se; 2. maziti se; t. hváliti); **pěčiti**, -īm (pecnuti; t. zgr̄čiti)
pěčkī (prema peča); pěčkī vêz
Pèčuh, Pèčuha i **Pèčūj**, Pèčuja (pored Pêč) 173 a
Pèčujac, Pèčūjca, vok. Pèčujče, gen. mn. Pèčujacā
pèčūjskī
pečūrak, -rka, mn. -úrci, gen. pèčūrākā
pèčūrčica
pečūrica
pèčūrka, dat. -ci, gen. mn. pèčurākā 50 a
pèčurkast
pěć, pěći, lok. pèći, instr. pěći i pêću, mn. pěći, gen. pěćī, dat. pèćima; **Pěć**, Pěći, lok. Pèći (geogr.) 55 a
Péća 56 a 4
Pěćanin, mn. -āni (čovjek iz Peći)
Pěćanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pěćar, -ára, vok. pěćaru i -āre 55 a
pećárev i **pećárov**
pećarica
pećarija
pèćārnica
pèći, pèčēm, pèčēš, pèčē, pečémo i pèčēmo, pečéte i pèčete, pèkū; imperf. pècijāh i pèčāh, -aše...; aor. pèkoh, 2. i 3. pěče, mn. pèkosmo...; imperat. pèci; pril. sad. pèkūći; pril. prošl. (is)pèkav(ši); prid. rad. pěkao, pèkla; prid. trp. pèčen, -èna 50 b 4 i 5; 54 c
pèćica, gen. mn. pěćīcā (dem. od pěć)
Péćin (prema Péća i Péćo, gen. Péćē)
pěćina, gen. mn. pěćīnā
pèćinār
pèćinārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ptica)
pèćinast
pèćinskī
pěćka, dat. pěćki, gen. mn. pěćkī i pěčākā (peć)
pěćkī 84 a; pěćkā patrijàršija (patrijáršija) 20 a
pěćnī (prema pěć)
pěćnica
pěénjāk, mn. -āci
Péćo, vok. Pěćo (t. ćóro) 56 a 4
Péćov (prema Péćo, gen. Péća)
pêd, pêdi, lok. pédi, instr. pêdi i pêđu, mn. pêdi, gen. pédī, dat. pédima
pedāgog, vok. -že, mn. -zi 155 a
pedagogija
pedagoškī
pèdant, gen. mn. pèdanātā
pedāntan, -tna
pedantērija
pedāntnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pedèsēt 80 a; 92 a; pedèsēt ȍsam 92 c; pedèsēt-šezdèsēt 92 e
pedesétak, -tka, mn. pedeséci, gen. pedèsētākā (oko 50); **pedesètāk**, -áka, vok. pědesetāče, mn. -áci (pedesetogodišnjak i dr.)
pedèsetero i **pedèsetoro** (v. čětvoro)
pedèsētī
pedesètica
pedesètina i **pedesetina**
pedèsētka, dat. -tki, gen. mn. -tkī
Pedèsetnica (crkv.)
pedesetogodišnjāk, vok. -ače, mn. -āci (50-godišnjak)
pedesetogodišnjaka, dat. -ki (50-godišnjaka)
pedesetogodišnjākinja (50-godišnjakinja)
pedesetogodišnjī (50-godišnji)
pedesetogodišnjica (50-godišnjica)
pedesetorica (muškaraca)
pedèsetoro i **pedèsetero** (v. čětvoro)
pèdičav i **pèdičast**
pèdičavica (zool.)
pèdičavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pedìjātar, -tra, gen. mn. pedìjātārā
pedijàtrija
pedijàtrījskī
pedikēr, -éra, vok. pědikēru
pedikērka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pedōlog, vok. -že, mn. -zi
pedōlogija
pedōloškī
pěga, dat. pěgi, gen. mn. pêgā (ek.)
pěgast (ek.)
pěgav (ek.)
pěgavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. pěgavācā (ek.)
pegavica (ek.)
pěgaviti, -īm (ek., t. nȁdničiti) i **pegáviti**, pègāvīm (t. jednáčiti)
pěgavljēnje i **pegávljēnje** (ek.)
pěgavōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
Pěgāz, vok. Pěgāze (mitol.)
pěgica (ek.)
pégla, gen. mn. péglā i pêgālā
pègūša, gen. mn. pěgūšā (ek.)
pèhār, pehára i **pěhār**, pěhāra
pěharast
pehàrčić
pèhārnīčkī
pèhārnīk, vok. -īče, mn. -īci
péhati, pêhām (ek., t. čárati)
pehlivān, -ána, vok. pěhlivāne (i pelìvān)
péhnuti, pêhnēm (ek., t. kíhnuti)
péhnja (ek.)
Pejáčević
pejgàmber; Muhámed-pejgàmber; Pejgàmber (Muhamed)
Pějica
Pějičić
Pějičin
Péjić (prema Péjo) 46 b; 48 c

Péjin (prema Péjo, gen. Péjē)
Péjo, vok. Pêjo (t. ćoro) 46 b
pējoratīvan, -vna
Péjov (prema Péjo, gen. Péja)
pèjzāž, -áža, instr. -ážem
pejzažist(a)
Pêk, Péka (geogr.)
pèkārev i **pèkārov**
pekàrija (pekarski posao)
Pèking 167 m
pèkinškī
pekmèzārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
peksijān, -ána, vok. pèksijāne
peksijānskī
pèksimet i **pèksimit**
peksinluk, mn. -ci
pèkunijāran, -rna
pelàgičkī
pelagijāl, -ála
Pèlazgi, Pēlāzgā 155 p; 156 c
pelàzgičkī
pelèčica (bot.)
pèlen v. pèlin
pelénak, -nka, vok. pēlénče, mn. pelénci, gen. pèlēnākā (dem. od pèlen)
pèlēnče, -eta
pelèngaće, pelèngāćā
pēlenjača
pèleš, -èša, vok. pēlešu, instr. -ešom
pèlin, gen. mn. pēlīnā
pelivān, -ána, vok. pēlivāne (pored pehlivān)
pelopònēskī
Pelopònēz, -éza
Peloponézanin, mn. -ani
Peloponézānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Pèlješac, -šca, vok. -šče
Pèlješcanin, mn. -āni (čovjek sa Pelješca)
Pèlješka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena sa Pelješca)
pèlješkī
pēna, gen. mn. pênā (ek.)
pēnast (ek.)
pēnavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. pēnavācā (ek.)
pèndrek, mn. -ci, gen. pēndrēkā (gumena palica)
pèndže, pèndzeta, mn. pendzèta, gen. -étā (potplat, đon)
pèndžer 165 b
pendžérak, -rka, mn. pendžérci, gen. pèndžērakā
pendžērāš, -áša, vok. pēndžerāšu
pendžèrčić i **pendžèrić**
pendžèruša
penđèvīš, -iša
Penèlopa (žena Odisejeva) 156 a
penetrācija
pēnica (ek.)
penicilīn, -ína 9 d
pēniti se, -īm se (ek., t. grčiti); imperf. pēnjāh se
pentalògija (književ. djelo od pet dijelova)
Pentàteuh (bibl.)
penùltima (pretposljednji slog u riječi)
pènuša, gen. mn. pēnūšā (ek., zool.)
penúšac, -šca, gen. mn. pēnūšācā (ek.)
penùšati se, -ām se (ek., t. čeprkati)
penušav (ek.)
penùšavōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
penušiti se, pēnušīm se (ek., t. jednáčiti)
pénzija, gen. mn. pénzījā i **pènzija**, gen. mn. pēnzījā
penziōn i **pansiōn**, -ōna
penziònāt i **pansiònāt**, -áta
penziònēr, -éra, vok. pēnzionēru
penziònērka, dat. -ki, gen. mn. -kī
penziònērkin
pènziōnī
pènjāč, -áča, vok. pēnjaču
pènjača, gen. mn. pēnjača (drvo s okresanim granama koje služi kao osmatračnica); **pènjača**, gen. mn. pēnjāčā (ek., žlica, kašika kojom se pravi pjena)
penjāčica
pēnjaviče, -eta (bot.)
pènjičār (zool.)
penjòār, -ára
pèōnija (bot.)
Pēpelnica
pepéljak, -ljka (prašak po voću, mašak, puhor); **pepèljāk**, -áka, mn. -áci (mjesto uz ognjište gdje je pepeo)
pepèljūg, -úga, mn. -úzi
pepèljuga, dat. -zi; **Pepèljuga**, dat. -gi (ime iz bajke)
pepèljugin; **Pepèljugin**
pēpeo, pēpela 70 a
pepeōnīk, -ika, mn. -ici (pepeljara)
pèptičan, -čna
pèrāč, -áča, vok. pērāču
peràčica
pèraćī
peradārnik, mn. -īci
pēradnjāk, mn. -āci
perà jica (naprava za čišćenje kudjelje ili lana); **perājica** (dem. od perāja)
perājiti, pèrājīm (čistiti perajicom; t. jednáčiti)
pèraškī (prema Pèrast)
Pēraškinja (žena iz Pèrasta)
Pèrašćanin, mn. -āni
percèpcija
percipijent, gen. mn. -pijenātā
pèrčīn, -ína
perčinić
perčìnlija
perèčār, -ára, vok. pērečāru i -āre

Peresvetov 180 a
perétak, -tka, mn. peréci, gen. pèrētākā
pèrfekatskī
pèrfekt i **pèrfekat**, pèrfekta, gen. mn. pèrfekātā
pèrfektīvan, -vna
perfektívnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pèrfektnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
perfektuírati, -tùīrām (t. obaveštávati)
perfektùisati, -šem (t. badavàdžisati)
pèrfīdija
perfidnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
perforácija
pergàmen(a)t, -menta, gen. mn. pergàmenātā
pergàmentskī i **pergàmentnī**
perhorescírati, -rèscīrām (t. obaveštávati)
Pèričić
Pèričin
Périć (prezime) 56 a 7
perifèrija
perifèrijskī
perifràstičan, -čna
perifràstički
perihēl, -éla
perijek, vok. -če, mn. -ci
pèrika, dat. -ci, gen. mn. pērīkā pored **perika**, dat. -ci, gen. mn. -ikā; àlonž-pèrika (-perika)
perikarditis i **perikarditis** (med., upala, zapaljenje osrčja, srčane kesice)
Pèrikie i **Pèriklo**, gen. Pèrikla
Pèriklov
pèrilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. pèrilācā
period, perìoda
perìoda, -ōdē
periodicitēt, -éta
periòdičan, -čna
periòdički
periodičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
periòdik (časopis), mn. periòdici i (prema lat., grč.) periòdika (sr. r.), gen. periòdikā, dat. periòdicima, ak. periòdike i (prema lat., grč.) periòdika
periodskī
pèrionica i **periònica**
peripatètičkī
peripatètik, vok. -če, mn. -ci
peripètija 155 s
peristàltičkī
Pèrišić (prezime)
pèrjaničār
pèrjaničkī
pèrjanik, vok. -iče, mn. -īci (hist.)
pèrjanīstvo
Perjàsica (geogr.)
Perjàsičanin, mn. -āni
Perjàsičanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
perjàsičkī
pêrje
pérkovačkī
Pérkōvčanin i **Pérkovčanin**, mn. -āni
Pérkōvčānka i **Pérkovčānka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
perkùsija
pērkusiōnī
Pērm (geogr.); **pērm** (geol.) 184 a
permanèncija
permanèntan, -tna
permanèntnōst, -ostì, instr. -osti i -ošću
permisija (dozvola, dopuštenje)
permutácija
pérničica (dem. od pérnica)
peronospora i **peronospóra**
perorácija
pèrorēz (nožić)
Pérov (prema Péro, gen. Péra)
Pêrović i **Pérović** (prezime)
perovòdstvo
pèrovoda
Pèrsēj i **Pèrzēj** 155 k
persekúcija (proganjanje) 155 l
persifiāža
persiflírati, -sìflīrām (t. večerávati)
Pèrsija i **Pèrzija** 155 k
Persijánac (i Perzijánac), -nca, vok. Pèrsijanče, gen. mn. Persìjānācā
Persijānka i **Perzijānka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
pèrsījskī i **pèrzījskī**
persóna 155 k
persónāl, -ála 155 k
personálac, -lca, vok. pērsonālče, gen. mn. persònālācā
pērsonālan, -lna
persónālije, persònālījā (mn. ž. r., osobni podaci)
persōnālka, dat. -ki, gen. mn. -kī
personifikácija 155 k
péršun (bot.)
pertinèncija
perturbácija
Pèrū, Perùa, dat. Perùu, instr. Perùom (geogr.) 167; pèrū-bàlzam
Peruánac, -nca, vok. Pēruānče, gen. mn. Perùānācā
Perūānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
perùānskī
perúćac, -ćca, gen. mn. pèrūćācā (osip, pjege na licu)
Pèrún, -úna i **Pērūn**, -ūna, vok. Pērūne (mitol.) 8 a
Perùničić (prezime)
perùnika, dat. -ci
Perúnov i **Pērūnov**
pèruščica i **pèrūščica** (dem. od peruška)
Pèrušić (prezime); **Perušić** (geogr.)
Perùšićanin, mn. -āni
Perušićanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
perùšićkī

pèruška i **pèrūška**, dat. -šci, gen. mn. pèrušākā i pèrūšākā
pèrvāz, -áza (optok, ograda)
pèrverzan, -zna
pervèrzija
perverzìtēt, -éta
pèrverznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Pèrzēj i **Pèrsēj** 155 k
Pèrzija i **Pèrsija** 155 k
Perzijánac (i **Persijánac**), -nca, vok. Pèrzijānče, gen. mn. Perzìjānācā
Perzijānka i **Persìjānka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
pèrzījskī i **pèrsījskī**
pésak, -ska (ek.)
pēsan, pēsni, gen. mn. pēsnī (ek., zast.)
pēsānca, gen. mn. pēsanācā (ek., zast.)
pesimist(a)
pesimīstičan, -čna
pesimìstičkī
pesimisticnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pesimistkinja
pèsin i sl. ne nego pèksin i sl.
pèskaonica i **pèskōvnica** (ek.)
pèskār, -ára, vok. pèskāru i -āre, instr. -árem i -árom (ek.)
peskárev i **peskárov** (ek.)
peskàrica (ek.)
pèskārnica (ek.)
pèskavica (ek., bot.)
pèskōnica (ek., peskovnica)
peskòrōvka, dat. -ki, gen. mn. peskòrovākā (ek., zool.)
peskòvit (ek.)
peskòvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
pèskōvnica (ek., kutijica s pijeskom za posipanje pisama umjesto upijača)
pèskulja, gen. mn. pèskūljā (ek., pjeskovita zemlja)
pèskuša, gen. mn. pèskūšā (ek., pjeskovita zemlja)
pēsma, gen. mn. pēsāmā (ek.)
pesmàrica (ek.)
pēsmica (ek.)
pēsmin (ek.)
pēsmotvōr, -ora (ek.)
pesmotvórac, -rca, vok. pēsmotvōrče, gen. mn. pesmòtvōrācā (ek.)
pésnica
pesničati se, -ām se (t. čeprkati)
pesničke (pril., pesnicom)
pēsnīckī (ek.)
pēsnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
pēsnikinja (ek.)
pēsnikinjin (ek.)
pēsnīkov (ek.)
pēsnīstvo (ek.)
pēst, pēsti, lok. pēsti, instr. pēsti i pēšću, mn. pēsti, gen. pēstī, dat. pēstima
pèstic (bot.)
pèstinja, gen. mn. pēstīnjā (ek.)
pēšac, -šca, vok. -šče, instr. -šcem, gen. mn. pēšācā (ek., pešak)
pešačiti, pèšačīm (ek., t. jednáčiti)
pèšāckī (ek.)
pešadija (ek.)
pešàdījskī (ek.)
pèšak, -áka, vok. pēšāče, mn. -áci (ek.)
pešákov (ek.)
pešaštvo (ek.)
pèscan (ek.)
peščanica (ek.)
peščánīk, -íka, mn. -íci (ek.)
pèscār, -ára, vok. pēščāru i -āre (ek., račić)
pèščara, gen. mn. pēščārā (ek., zool.)
peščarica (ek., pčela)
pèscārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek., ptica)
pēscav (ek.)
Pescènica (ek., geogr.) 50 a; 53
pescènickī (ek.)
peščènjāk, -áka, mn. -áci (ek.)
pèščina, gen. mn. pēščinā (ek.)
pēsćāj (prema pēst)
pēsćājnī (pēšćajna kōst)
pēšē (ek., pešice, peške)
pēsicē (ek.)
pešikan, -ána, vok. pešikane (pokr., morski pas)
pēškē (ek.)
pèskīr, -ira 165 b
peškirče, -eta
peškirčić
pcškirčina
peškirić
Peštánac, -nca, vok. Pēštānce, gen. mn. Pèstanāca
Pèštānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pēštanskī (prema Pešta)
pēt (za složenice i izvedenice v. čètiri, četrdèsēt; v. i dēsēt); pēt-šēst 92 e
pètača, gen. mn. pètāčā (hist., novac od pet forinti, pet kruna i sl.)
pètačka, dat. -čki, gen. mn. -čkī (bure od pet akova)
pétak, pétka, mn. péci, gen. pētākā (dan u sedmici); Vèlikī pétak; **pètāk**, -áka, vok. pètāče, mn. -áci (1. hist., novac od pet jedinica, groš; 2. dijete ili živinče od pet godina i sl.)
pétao, pétla, vok. pētle, mn. pétli, pētālā pored pétlovi, pétlōvā (ek.)
Pètar, Pètra i Pētra, dat. Pètru i Pētru, vok. Pētre 211 c; Pētar Pètrović Njēgoš, gen. Pètra (Pētra) Pètrovića Njēgoša 87 j; Pētar Vēlikī 6 b
Petefi (Petöfi) 167 f
Petefijev (Petöfijev) 167 f
pètēljčica

pètēljka, dat. -ci, gen. mn. pèteljākā i pètēljkī
pètent, gen. mn. pètenātā (molilac)
pètero i pètoro (v. čètvoro)
pêtī (broj); Pêtī kòngres (V kongres); pêtā ofenzíva (ofanzíva)
peticija i pètīcija
pètičī, pètīćā (mn. m. r., pokr., crne boginje)
pètīt, -íta (tipogr.)
Pètkov
Pètković
petlèsina (ek., augm. od pétao)
pètlić, pètlića i **pètlīć**, petlića (ek.)
pétlov (ek.)
pétlovac, -ōvca, vok. -ōvče, gen. mn. pétlovācā (ek., bot.)
pètlja, gen. mn. pêtljā i pètāljā
petljánac, -nca, vok. pètljānče, gen. mn. pètljānācā
petljànija
pètnaest (za složenice i izvedenice v. čètiri, četrdeset); pètnaest-šèsnaest
petnaéstak
petnaestérac, -rca, gen. mn. petnaèstērācā
petnaestèračkī
pètnaestero i pètnaestoro (v. čètvoro)
pètnaestī
petnaèstica
petnaèstina i petnaestìna, gen. mn. -ínā
petnaestòdnēvnī
petnaestogòdišnjī (15-godišnji)
petnaestogòdišnjica (15-godišnjica)
pètnaestorī (v. čètvori)
petnaestòrica (muškaraca)
pètnaestoro i pètnaestero (v. čètvoro)
petobrātučed i petorobrātučed
petobrātučeda i petorobrātučeda
petočāsovnī
petodìnārka i petòdinārka, dat. -ci, gen. mn. -kī
Petöfi (Petefi), Petöfija 167 f
Petöfijev (Petefijev) 167 f
petogòdišnjī (5-godišnji)
petogòdišnjica (5-godišnjica)
petokolonáštvo
petòletka, dat. -tki, gen. mn. -tkī (ek.)
petòletnī (ek.)
petòljetka, dat. -tki, gen. mn. -tkī (ijek.)
petòljetnī (ijek.)
petòmesečnī (ek.)
petòmjesečnī (ijek.)
petonèdēljnī (ek.)
petonèdjēljnī (ijek.)
petopròcentnī (5%-tni)
petòprstac, -sca, gen. mn. petòprstācā (bot.)
petòprstica (bot.)
pètori, pètore, pètora (v. čètvori)
petorica (muškaraca); **Petorica** (hist.--muz.)
pètōrka, dat. -ci, gen. mn. pètorāka i pètorkī
pètoro i pètero (v. čètvoro)
petoročlan i peteročlan
petoròdnēvnī i peteròdnēvnī
petoròg ub i peteròg ub
petoròkatan i peteròkatan, -tna
petoròkatnica i peteròkatnica
petoròkratan i peteròkratan, -tna
pètorokūt i petoròkut pored **pèterokūt i peterokut**
petoròkutan i peteròkutan, -tna
petoròkutnīk i peteròkutnīk, mn. -īci
petoròlistan i peteròlistan, -sna
petoromesečnī i peteromesečnī (ek.)
petoromjesečnī i peteromjesečnī (ijek.)
petoroprst i peteroprst
petorosatnī i peteròsatnī
petorosložan i peteròsložan, -žna
petoròspratan i peteròspratan, -tna
petoròspratnica i peteròspratnica
petoròstopan i peteròstopan, -pna
petoròstran i peteròstran
petorostruk i peteròstruk
petoroščić (jare sa pet rogova, u priči)
petoròvrstan i peteròvrstan, -sna
petoškōlac, -lca, vok. petoškōlče, gen. mn. petoškōlācā
petòškōlka, dat. -ki, gen. mn. -kī
petòugao, -gla, mn. petòuglovi
petòugaonī
petòugaonīk, mn. -īci
petouglī
pètparačkī
petpòstotnī (5%-tni)
pēt pūtā 93, 2
petràilj (epitrahilj, crkv. pravosl.)
Petrârca, gen. Petrarke, dat. Petrarki, ak. Petrarku, instr. Petrarkom 167 b
Petrârka (Petrarca), dat. -ki
Petrârkin 167 b
petrârkist(a)
petrarkističkī
petrèfakt, gen. mn. -trèfakātā
Petrescu (Petresku), Petrescua 167 g
Petrescuov (Petreskuov) 167 g
Petresku (Petrescu), Petreskua 167 g
Petreskuov (Petrescuov) 167 g
pètrēvačkī (prema Pètrēvci)
Pètrēvci, gen. Pètrēvācā (geogr.)
Pètrēvčanin, mn. -āni
Pètrēvka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Pètrēvācā)
Petričević
Pètričić
Pètričin (prema Pètrica)
Pètrijevci ne nego Pètrēvci
Pètrijevo (geogr.)

Petrînjac, -njca, vok. Pètrinjče, gen. mn. Pètrīnjācā
Pètrīnjčica
Pètrīnjka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Petrinje)
pètrīnjskī
Pètrogrāđ (u starijim ruskim knjiž. djelima) 212
pètrogradskī
Pètrograđanin, mn. -āni
Pètrogradānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
petrogràfija
petrògrafskī
petrolējka, dat. -ci, gen. mn. -kī
petrolizācija
petròljača (petrolejka)
Pètrōnije (starorimsko ime); Pètrōnije Arbiter
Pètrovac, -ōvca, vok. -ōvče (geogr.); Bòsanskī Pètrovac; **pètrovac**, -ōvca, gen. mn. pètrovācā (bot.)
pètrovača
petrovačkī (prema Pètrovac i Pètrōvci)
Petrovarađmac, -nca, vok. Pètrovaradīnče, gen. mn. Petrovaràdīnācā
Petrovaràdīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Pètrōvci, Pètrovācā (mn. m. r., geogr.)
Pètrovčanin, mn. -āni
Pètrōvčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pètrōvčica (dem. od pètrōvka)
pètrōvčić (bot.); **Pètrōvčić** (geogr.; prezime)
Pètrovdān, gen. Pètrovdāna i Pètrova dâna (dnê), lok. o Pètrovdānu i o Pètrovu dânu (dnê) 87 m
pètrovdānskī
Petrovič 208
Pètrović (prezime) 6 a; 56 a 9
pètrōvka, dat. -ci, gen. mn. pètrovākā i pètrōvkī (jabuka, kruška, isp. pètrovača)
Petrovna, dat. Petrovnoj 184 b
pètrōvskī i **petròvskī**; petrovske vrućine 10 b
pêtstô i **pêt stôtīnā** (za složenice i izvedenice v. čètiristô) 92 b; 92 c; pêt stôtīnā devedèsēt i trī 92 d
petstogodišnji (500-godišnji)
petstogodišnjica (500-godišnjica)
pêtstôtī
petvèkōvnī (ek.)
petvjèkōvnī (ijek.)
Peul-kapetan 87 k
pévac, pévca, vok. pêvče, gen. mn. pêvācā (ek.)
pêvāč, -ača, vok. pêvāču (ek.)
pevačev (ek.)
pevačica (ek.)
pevačičin (ek.)
pêvāčkī (ek.)
pêvalīšte (ek.)
pêvalo (ek.)
pêvāljka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek., podruglj., pjevačica)
pevànija (ek.)
pêvānka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ek.)
pevāštvo (ek.)
pêvati, -am (ek., t. vraćati)
pévcev (ek.)
pêvčić (ek.)
pêvcijī i **pêvčjī** (ek.)
pevčina, gen. mn. pêvčīnā (ek.)
pêvčjī i **pêvcijī** (ek.)
pèvica, gen. mn. pêvīcā (ek.)
pèvidrūg, vok. -drūze, mn. -drūzi, gen. pèvidrūgā (ek.)
pévnica (ek.)
pêvnuti, -ēm (ek., malo zapjevati; t. čučnuti)
pevùckati, -ām (ek., t. čeprkati)
pevúcnutī, pêvūcnēm (ek., t. škrgútnuti)
pevúsiti, pêvūsīm (ek., t. jednačiti)
Philips (Filips) 171 i
pîća, pîćē, gen. mn. pîća (stočna hrana)
Pîćan, Pîćna (mjesto u Istri)
pîće, pića
pidžáma 62 b
Pierre (Pjer), Pierrea 167 d
Pierreov (Pjerov) 167 d
Piest'any (Pještjani) 176; 195 b
pigmentácija
pigmentskī
pîhtije ne nego pîktije
pijaca, gen. mn. pijācā
pijaća, gen. mn. pijāćā
pijačār, vok. -āru i -āre
pijačārev i **pijačārov**
pijačnī (tržišni, isp. pijaca)
pijaćī
pijan
pijánac, -nca, vok. pijânče, gen. mn. pijânaca
pijančevati (i pijančovati), pijančujēm, -eš . . ., 3. mn. pijančujū; imperf. pijančevāh, -āše . . .; aor. pijančevah, 2. i 3. pijančeva i pijančeva, mn. pijančevasmo . . .; imperat. pijančūj; pril. sad. pijančujūći; pril. prošl. (pro)pijančevav(ši); prid. rad. pijančevao, -la; prid. trp. (pro)pijančevān
pijančina
pijančiti, -īm (t. dèvōjčiti)
pijančovati v. pijančevati
pijančura
pijaničin (prema pijanica)
pijaničkī
pijaníno, pijanína, mn. pijaníni (muz.)
pijanisimo, pijanisima, mn. pijanisimi (muz.)
pijànist(a) (muz.)

pijànistica i **pijànistkinja** (muz.)
pijanistički
pijànistkinja i **pijanistica**
pijanka, dat. -ci, gen. mn. -kī
pijano, pijana, mn. pijani (muz.)
pijanōst, -osti, instr. -ošću i -ošću
pijanstvo, gen. mn. pijanstava
pijàster, pijàstera
pijavica
pijavičār, vok. -āru i -āre
pijavičarka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pijavičin
pijāvka, dat. -ci, gen. mn. -kī (pijavica)
pijedèstāl, -ála
pijèhati, pijehām (ijek., disati, izdisati i dr.; t. cijèpati)
pijèhnuti, pijehnēm (ijek., prema pijèhati; t. sijèvnuti)
pijèhnja (ijek., sipnja, zaduha, hropnja)
pijelitis i **pijelitis** (zapaljenje, upala bubrežne opne)
Pijèmont
Pijemòntēz, -éza, vok. Pijemontēzu
pijèmontskī
pijēnje (prema pīti)
pijerka, dat. -ci, gen. mn. -kī (riba)
pijèsak, -ska, mn. -sci, gen. pijesākā (ijek.); Đûrđevačkī Pijèsci (geogr.); Hân-Pijèsak (geogr.)
pijèščanka, dat. -cí, gen. mn. -kī (ijek., bot.)
pijètao, pijètla, vok. pijetle, mn. pijètli, pijetālā pored pijètlovi, pijetlovā (ijek.) 26 a; 35 f
pijètēt, -éta
pijètist(a)
pijetističkī
pijètistkinja
pijetizam, -zma
pijètlov (ijek.)
pijètlovac, -ōvca, vok. -ōvče, gen. mn. pijètlovācā (ijek.)
pijèvac, pijèvca, vok. pijevče, gen. mn. pijevācā (ijek.)
pijèvati ne nego pijèhati
pijèvčev (ijek.)
pijèvčiti se, pijevčīm se (ijek., ponašati se kao pijevac; t. cijèditi)
pijèvnica (ijek.)
pijèvnuti ne nego pijèhnuti
pijor (riba)
pijórak, -rka, vok. pijōrče, mn. -rci, gen. pijōrakā
pijòrić (dem. od pijor)
pijùc(k)ati, -ām (t. čeprkati)
pijùčina (augm. od pijūk)
pijūk, mn. -ci 46 i
pijúkati, pijūčēm (t. gonétati); imperat. pijúči; pril. sad. pijúčūći i **pijùkati**, pijučēm (t. blebètati); imperat. pijùči; pril. sad. pijučūći
pijùkavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. pijukavācā
pīk (boja u igraćim kartama); pīk-ās
pikàntan, -tna
pikantèrija
pikantèska, dat. -ski, gen. mn. -skī
pikàntnōst, -ostí, instr. -ostì i -ošću
pikavac, -āvca, gen. mn. pikavācā (čik, opušak)
pikēt, -éta (1. pamučno tkivo, 2. kartaška igra)
pikētskī
piknički
piknik, mn. -ci, gen. pīknīkā
piknja, gen. mn. pīkānjā i pīknjā (pokr., tačka)
pīkolo, pīkola, mn. pīkoli, gen. pīkōlā (»mali«, dječak poslužitelj)
pīksa, gen. mn. pīksā
piktijast
piktije, pīktījā
pílac, pílca, vok. pílče, gen. mn. pîlācā (muško pile); **pîlac**, pîlca, vok. pílče, gen. mn. pîlācā (pijanac)
pîlār, -ára, vok. pîlāru i -āre
pilárev i **pilárov**
pilastar, -stra, gen. mn. pilastārā
Pilatov i **Pilátov** (prema Pîlat i Pîlat, bibl.)
pílče, -eta
pileći i **pilèćī**
pilećina ne nego pileтina
pileтina (meso od pileta)
pîličica
pîličjī i **pîličijī**
pîličnī
pîličnīk, mn. -īci
pilićāk, -áka, mn. -áci
pilićār, -ára, vok. pilićāru i -āre
pilićárev i **pilićárov**
pilićārka, dat. -kī, gen. mn. -kī
pilićārnīk, mn. -īci
pilićárstvo
pîlići, pîlīćā 56 a 7
pilòričan, -čna (prema pilorus)
pilotskī
piljak, piljka, mn. píljci, gen. pîljākā (kamenčić)
piljárev i **piljárov**
piljàričin (prema piljàrica)
piljàričkī
piljārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
piljārkin
píljenje (prema píliti i píljiti)
píljiti, -īm (netremice gledati; t. čamiti)
pinakotéka, dat. -ci
pînč, pinča, vok. pînču, instr. pînčem, mn. pînčevi (pas)
ping-pông
pînija (bot.)

pìnijin
pīon, -óna, vok. pīōne
pionīr, -íra, vok. pìonīre i pìonīru, instr. -írom i -írem
pìonìrčić
pìonīrka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pìònīrkin
pipak, pípka, mn. pípci, gen. pîpākā
pipaljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
pîpavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pîplić
pîpničar, vok. -āru i -āre, instr. -ārom i -ārem (pokr., podrumar)
pîpničarev i **pîpmčarov**
pipničarstvo
piratskī i **pìratskī**
Pirenéji v. Pirinéji
pîrgavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pîrinač, -ínča
pîrinčanī
pîrînčev
pîrînčīšte
pirindž (bronca, tuč)
Pirinéji, -éjā (mn. m. r., geogr.)
pirinējskī; Pirìnējskī pōluotok, Pirìnejskō pōluostrvo
Pirlìtor (geogr.)
pîrnīk, -íka, vok. pîrnīče, mn. -íci
Pirоćánac, -nca, vok. Pìroćānče, gen. mn. Pìròćānācā
Pìroćanin, mn. -ānī
Pìròćānka (prema Pìroćánac) i **Pìroćānka** (prema Pìroćanin), dat. -ki, gen. mn. -kī
pirotèhničar, vok. -āru i -āre
pirotèhničkī
pirotèhnika, dat. -ci
pirotskī
Pirus malus (jabuka) 9 c
písac, písca, vok. pîšče, gen. mn. pîsācā
Pîsačić
pisačkī
pisaćī
pisak, pîska, mn. pîsci, pîsākā i pîskovi, pîskōvā
pisalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. pìsalācā
pisaljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
pìsaničkī; velikopìsaničkī (prema Vēlikā Pìsanica)
pisanīja
pìsānka, dat. -ci, gen. mn. pìsānkī i pisanakā
pisarčić
pisárev i **pisárov** pored **pîsārev** i **pîsārov**
pisaričin (prema pisàrica)
pìsārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pisārničkī
pisati, pîšem (t. víkati); imperf. pîsāh; imperat. píši; pril. sad. píšūći 42 b
pìska, dat. -sci i -ski
piskavac, -avca, vok. -avče, gen. mn. pìskavācā
pìskavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pìskùtati, pìskućem (t. blebètati); imperat. pìskùći; pril. sad. pìskucūći
pisličar, vok. -aru i -āre
pisličariti, -sličarīm (t. krijumčáriti)
pìsličarskī
pismenost, -osti, instr. -osti i -ošću
piščev
piškorevačkī (prema Pìškorēvci)
pišljivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. pìšljivācā
pìšljīvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pišmàniuk, mn. -ci
pišmòlj, -ólja
pìštaljka, dat. -ci, gen. mn. pìštaljkī
pìštoijčić
pìštoijčīna
pìštoljić
pitač, -áca, vok. pìtāču
pitačica
Pitàgorin (prema Pitàgora)
pitagòrist(a)
pitàgorovac, -ōvca, vok. -ovče, gen. mn. , pitàgorovācā
pitalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. pítalācā
pitānce, -eta; zbir. pitančād, -ādi
pîti, pîjēm, -eš . . ., 3. mn. pîjū; imperf. pîjāh, -āše . . .; aor. pîh, 2. i 3. pî, mn. pismo . . .; imperat. pîj, pîjmo, pîjte 46 a; pril. sad. pijūći; pril. prošl. (pò)pīv(ši); prid. rad. pîo, píla; prid. trp. pît pored pìjen, -ena
Pîtija (proročica)
pitije ne nego piktije
pitījskī
pitkōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pìtomac, pìtōmca, vok. pìtōmče, gen. mn. pìtomacā pored **pitómac**, pitómca, vok. pìtōmče, gen. mn. pìtōmācā
Pìtomača
Pìtomačanin, mn. -ānī
Pìtomačānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pìtomačkī i **pìtomačkī**
pìtomčev i **pitomčev**
pìtomičin i **pitomičin** (prema pìtomica i pitomica)
pìtomōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pìtorèsknost, -osti, instr. -osti i -ošću
pîvárev i **pivárov**
pìvārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pivdžija, gen. mn. pîvdžījā
Pîvijanin, mn. -ānī (čovjek iz Pîvē)
Pivljānka, dat. -kí, gen. mn. -kī
pivničar, vok. -āru i -āre

pívnicārstvo
pívnickī
pivòpija
pivòtōčje
pîvskī (prema pîvo i Pîva)
pizmenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pjān i sl. ne nego pijan i sl.
pjēga, dat. pjēgi, gen. mn. pjēgā (ijek.)
pjēgast (ijek.)
pjēgav (ijek.)
pjēgavac, -āvca, gen. mn. pjēgavācā (ijek.)
pjēgavica (ijek.)
pjēgaviti, -īm (ijek., t. nādničiti) i **pjegáviti**, pjēgāvīm (t. jednačiti)
pjēgavljēnje i **pjegávljēnje**
pjēgavōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
pjēgica (ijek.)
pjēguša, gen. mn. pjēgūšā (ijek.)
pjéhē (ijek., pokr., pješice)
pjēna, gen. mn. pjēnā (ijek.)
pjenast (ijek.)
pjēnavac, -āvca, gen. mn. pjēnavācā (ijek.)
pjēnica (ijek.)
pjēnije (ijek.)
pjēniti se, -īm se (ijek., t. grčiti); imperf. pjēnjāh se
pjènuša, gen. mn. pjēnūšā (ijek., zool.)
pjenūšac, -šca, gen. mn. pjēnūšācā (ijek.)
pjenùšati se, -ām se (ijek., t. čeprkati)
pjenùšav (ijek.)
pjenùšavōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
pjenúšiti se, pjēnūšīm se (ijek., t. jednáčiti)
pjènjača, gen. mn. pjēnjāčā (ijek.)
Pjêr (Pierre) 167 d
Pjêrov (Pierreov) 167 d
pjēsan, pjēsni, gen. mn. pjēsnī (ijek., zast.)
pjēsānca, gen. mn. pjēsanācā (ijek., zast.)
pjèskaonica i **pjèskōvnica** (ijek.)
pjèskār, -ára, vok. pjèskāru i -āre (ijek.)
pjeskárev i **pjeskárov** (ijek.)
pjeskàrica (ijek.)
pjèskārnica (ijek.)
pjèskārskī (ijek.)
pjèskavica (ijek., bot.)
pjèskōnica (ijek., pjeskovnica)
pjeskòrōvka, dat. -ki, gen. mn. pjeskòrovaka (ijek., zool.)
pjeskòvit (ijek.)
pjeskòvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
pjèskōvnica (ijek., kutijica s pijeskom za posipanje pisama umjesto upijača)
pjèskulja, gen. mn. pjēskūljā (ijek., pjeskovita zemlja)
pjèskuša, gen. mn. pjēskūšā (ijek., pjeskovita zemlja)
pjēsma, gen. mn. pjēsāmā (ijek.) 25
pjesmárica (ijek.)
pjēsmica (ijek.)
pjēsmin (ijek.)
pjēsmotvōr, -ora (ijek.)
pjesmotvórac, -rca, vok. pjēsmotvōrce, gen. mn. pjesmotvōrācā (ijek.)
pjēsničkī (ijek.)
pjēsnīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
pjēsnikinja (ijek.)
pjēsnikinjin (ijek.)
pjēsnīkov (ijek.)
pjēsnīstvo (ijek.)
pjèstinja, gen. mn. pjēstīnjā (ijek.)
pjēstovaliste (ijek.)
pjēstovati, -ujēm (ijek., pokr., njegovati, dadiljiti; t. vērovati)
pjēsac, -šca, vok. pjēšče, gen. mn. pjēšacā (ijek.)
pješačiti, pješačīm (ijek., t. jednačiti)
pjèsāčkī (ijek.)
pješádija (ijek.)
pješádijskī (ijek.)
pjèšāk, -āka, vok. pjèšače, mn. -āci (ijek.)
pješakov (ijek.)
pješaštvo (ijek.)
pjèščan (ijek.)
pješčánica (ijek.)
pješčánik, -ika, mn. -íci (ijek.)
pjèščanka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek., buha)
pjèščār, -ára (ijek., račić)
pjèščara, gen. mn. pjèščārā (ijek., zool.)
pješčarica (ijek., pčela)
pjèščarka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek., ptica)
pjèščav (ijek., pjeskovit)
pješčènjak, -āka, mn. -āci (ijek.)
pjèščina, gen. mn. pjēščīnā (ijek.)
pjèšē (ijek., pokr., pješice, pješke)
pjèšicē (ijek.); **Pješice** (Pěšice) 191
pjèškē (ijek.)
Pješťjani (Piešťany) 195 b
pjēti (ijek., pokr., pjevati); aor. pjēh, 2. i 3. pjē; prid. rad. pjēo, pjēla (ostalih oblika nema, nego se uzimaju od glagola pòjati)
pjetlèšina (ijek.)
pjètlić, pjètlića i **pjètlīć**, -íća (ijek.)
pjēv, lok. pjévu (ijek.)
pjevač, -áča, vok. pjēvāču (ijek.)
pjevačev (ijek.)
pjevačica (ijek.)

pjevačičin (ijek.)
pjevačkī (ijek.)
pjēvak, pjēvka, mn. pjēvci, gen. pjēvākā (ijek., zool.)
pjēvalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. pjēvalācā (ijek.)
pjēvalica (ijek.)
pjēvalīste (ijek.)
pjēvalo (ijek.)
pjēvāljka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
pjevānija (ijek.)
pjēvānka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ijek.)
pjevástvo (ijek.)
pjēvati, -ām (ijek., t. vraćati) 27
pjēvcić (ijek.)
pjēvcijī i **pjēvcjī** (ijek.)
pjēvčina, gen. mn. pjēvčīnā (ijek.)
pjēvcjī i **pjēvcijī** (ijek.)
pjēvica, gen. mn. pjēvīcā (ijek.)
pjēvidrūg, vok. -druže, mn. -drūzi, gen. pjēvidrūgā (ijek.)
pjévnica ne nego pijèvnica
pjēvnuti, -ēm (ijek., t. čučnuti; drugo je pijèvnuti)
pjevùckati, -ām (ijek., t. čeprkati)
pjevúcnuti, pjèvūcnēm (ijek., t. škrgútnuti)
pjevúšiti, pjèvūšīm (ijek., t. jednáčiti)
plāč, lok. plāču 51 a
plāčan, plāčna i plàčna 51 a
plāčevan, -vna (plačan; drugo je plàćēvan)
plàčidrūg, -drūga, vok. -druže, mn. -drūzí, gen. plāčidrūgā
plačìnjati, -am (pokr., plākati; t. čeprkati)
plāčka, dat. plāčki, gen. mn. plāckī (plakanje)
plāčkav
plāčko, plāčka
plāčljiv
plāčljivac, -ívca, vok. -ívče, gen. mn. plāčljivācā 51 a
plāčljivica
plačljívko, plačljívka
plāčljivost, -osti, instr. -osti i -ošću
plāća i **plāta**
plāćalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. plāćalācā
plāćati, plāćām (t. čārati)
plāćen (prema platiti)
plāćenica
plāćenīčkī
plāćenīk, vok. -īče, mn. -īci
plaćevan, -vna (prema plaća; drugo je plåćēvan)
plāćica i **plātica**
plagìjat, -áta
plagìjātor
plagijatorka, dat. -ki, gen. mn. -kī
plāh, plāha i plàha
plāhōst, -osti, instr. -osti i -ošću
plahòvati, plahujēm (t. devòvati)
plahòvit
plahòvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
plāhta, gen. mn. plāhtā
plāhtica
plākati, plāčēm (liti, roniti suze; t. jāhati); imperat. plāči; pril. sad. plāčūći; **plakati**, plâčēm (1. prati, ispirati; 2. kupati; 3. kvasiti, močiti; t. víkati); imperat. pláci; pril. sad. plâčūći 50 a 4
plāmćenje (prema plàmteti i plàmtjeti)
plaméčak (i plamíčak), -čka, mn. plaméčci, gen. plaméčākā
plaménac, -nca, gen. mn. plàmēnācā
plaménak, -nka, mn. plaménci, gen. plàmēnākā
plaménčev
plamènčić
plamenīk, -íka, mn. -íci
plàmēnka, dat. -ci, gen. mn. plàmenākā i plàmēnkī (bot.)
plamènjača
plamičak (i plaméčak), -čka, mn. plamíčci, gen. plàmīcākā 52 a 12; 58
plàmteti, -īm (ek., t. žèleti); imperf. plàmćah 54 b 3
plàmtjetī, -tīm (ijek., t. žèljeti); imperf. plàmćāh 54 b 3
planètārīj, -ija i **planètārijum**
planetōīd, -ída
plànētskī
planičac, -čca, gen. mn. plànīčacā (bot.)
plànika, dat. -ci, gen. mn. plānīkā (bot.)
planimètrickī
planimètrīja
planimètrījskī
planinac, -nca, vok. plāninče, gen. mn. plànīnācā
planinárev i **planinárov**
planinárka, dat. -ki, gen. mn. -kī
planinčev
plànīnčica
plànīnčin i **plànīnkin**
plānīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
plànīnkin i **plànīnčin**
plànkača, gen. mn. plānkača
plāst, plásta 55 c
plástak, pláska, mn. plásci, gen. plâstākā (dem. od plāst)
plāstičan, -čna
plàstickī
plàstičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
plastic
plāstīka, dat. -ci, gen. mn. plāstīkā
plástīti, plâstīm (t. hváliti); imperf. plašćah; prid. trp. plāšćen

Plāščanin, mn. -āni (čovjek iz Plāškōga)
Plāščanka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Plāškoga)
plāšće 55 c
plašćênje (prema plástiti)
plašîv i sl. ne nego plàšljiv i sl.
plàšljiv
plàšljivac, -īvca, vok. -ívče, gen. mn. plàšljivācā
plàšljīvcev
plašljivičin (prema plàšljivica)
plašljivost, -osti, instr. -osti i -ošću
plásnjaca (ličina kojom se veže plašće)
plášt, plášta, instr. plaštem i plaštom, mn. pláštevi
plaštar, -ára, instr. -árem i -árom (zool.)
plaštènjāk, -áka, mn. -áci (plaštar)
plaštić
pláta i **pláća**
plátac, pláca, vok. pláče, instr. plácem, gen. mn. plâtācā
plátežnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
plática i **pláćica**
plátiti, plâtīm (t. báciti); prid. trp. plâćen
plàtivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
platnárev i **platnárov**
plátnī (prema pláta i pláća)
plàtō, -òa, instr. -òom, mn. -òi, gen. -óā
Platónov i **Plátonov** (prema Plàtōn, -óna i Pláton, -ona)
plàtōnskī i **plátonskī**
Plāut 156 c
Pláutov
plávac, plávca, vok. plâvče, gen. mn. plâvācā
plāvčica
pláveti, -īm (ek., postajati plav; t. žíveti); imperf. plávljāh
plavètneti, -īm (ek., postajati plavetan; t. zelèneti); imperf. plavètnjāh; pril. sad. plavètnēći
plavètnikast i **plavètnjikast**
plavètniti, plàvetnīm (činiti plavetnim; t. dohòditi); imperf. plàvetnjāh; pril. trp. plàvetnjen
plāvetnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
plavètnjênje (prema plavètneti, plavètniti i plavètnjeti)
plavètnjeti, -tnīm (ijek., postajati plavetan; t. zelènjeti); imperf. plavètnjāh; pril. sad. plavètnēći
plavètnjikast i **plavètnikast**
plàvičast 52 b
plàvīc, -íća
plávilo, gen. mn. plāvīlā
pláviti, plâvīm (činíti plavim; t. hváliti); imperf. plâvljāh; prid. trp. plâvljen; **plāviti**, plâvīm (zalijevati, natapati; t. grčiti); imperf. plâvljāh; prid. trp. plāvljen
plávjeti, -vīm (ijek., postajati plav; t. žívjeti); imperf. plávljāh
plāvka, dat. -ki, gen. mn. -kī 65 a 10
plávljênje (prema pláveti, pláviti i plávjeti); **plāvljênje** (prema plāviti)
plávnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
plàvo (pril., prema plâv); komp. plâvljē; plâvo-bîjelo(-bêlo)-crvenâ zâstava 89 a
plavòća
plàvōjčica
plàvōjka, dat. -ki, gen. mn. -kī
plàvōjkin
plavokos 88 c
plavokosa 87 a
plavòok
plazàjica
plazmàtičan, -čna
plazmàtičkī
plàzmōdij, -ija i **plàzmōdijum**
plāženje (prema plāziti)
plebéjac, -jca, vok. plèbējče, gen. mn. plèbējācā
plebéjčev
plèbējka, dat. -ki, gen. mn. -kī
plēbs, plēbsa
plêć, plêći, lok. pléći, mn. plêći, gen. pléćī, dat. pléćima (hrbat, strana planine)
plèća, pléćā, dat. plèćima
plèćās, -áša, vok. plèćašu
plèćat
plèćatōst, -osti, instr. -osti i -ošću
plèće, plèća
plēći, plèćī, dat. plèćima, ak. plēći
plēćka, dat. -ki, gen. mn. plēćākā i plēćkī
plēćnī
plêd, lok. plédu, mn. plédoví
pledoàjē, -èa, mn. -èi, gen. -éā
plèh, plèha
plèhan
plèhnat
plejáda (skupina, niz slavnih ljudi); **Plejáde**, Plejádā (mn. ž. r., 1. zviježđe Vlašići, 2. mitol.)
plēmenīk, -īka, vok. -īče, mn. -īci i **plemènīk**, -ika, vok. plemenīče, mn. -íci
plēmenitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
plèmēnka, dat. -ci, gen. mn. -kī (loza)
pleménština
plēmīć, plēmīća i **plèmīć**, plemića 52 a 10
plēmīćkī i **plèmīćkī** 84 a

plȅn, lok. plénu, mn. plènovi, gen. plenóvā i plènōvā, dat. plenòvima i plènovima (ek.)
plénak, plénka, mn. plénci, gen. plênākā (ek.)
plènidba, gen. mn. plènidābā (ek.)
plènidben (ek.)
plènilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. plènilācā (ek.)
plènitelj, gen. mn. plènitēljā (ek.)
pléniti, plênīm (ek., t. hváliti); imperf. plênjāh; prid. trp. plênjen
plênje (ek., zbir. od plȅn)
pleonàstičan, -čna
pleonàstickī
pleonàzam, -zma, gen. mn. pleonàzāmā 156 c
plèsāč, -áča, vok. plèsaču
plesáčev
plesáčica
plesáčičin
plèsāčkī
plêsan, plêsni, lok. plésni, instr. plésnī i plêšnju, mn. plêsni, gen. plésnī, dat. plésnima (ek.)
plêsnav ne nego plêsniv i plèsniv
plêsniv i **plèsniv** (ek.)
plèsniviti, -īm (ek., t. nādničiti) i **plèsniviti**, -īm (t. bèsediti)
plêsnivljenje i **plèsnivljênje** (ek.)
plêsnivōst i **plèsnivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
plèsti, plètēm, plètēš, plètē, pletémo i plètēmo, pletéte i plètēte, plètū; imperf. plètijāh, -aše...; aor. plètoh, 2. i 3. plète, mn. plètosmo...; imperat. plèti; pril. sad. plètūći; pril. prošl. (s)plètāv(ši); prid. rad. plêo, plèla; prid. trp. plèten, -ena
plèšina, gen. mn. plèšīnā (ek., ćela)
plèšiv (ek., ćelav)
plèšivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. plèšivācā (ek., ćelavac)
plèšiviti, -īm (ek., t. nādničiti) i **plèšiviti**, -īm (t. bèsediti)
plèšivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek., ćelavost)
plètāč, -áča, vok. plètaču
pletáčev
pletàčica
pletàčičin
plètāčkī
plètaćī (plètićī, koji služi za pletenje)
plètēnka, dat. -ci, gen. mn. -kī
pletènjača (igla za pletenje)
pletènjāk, -áka, mn. -áci (pleten opanak)
plètênje
Pletérnīčanin, mn. -āni
Pletérnīčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pletérnīčkī
plèti ne nego pléviti
plètićī (plètaćī)
pletivača
plètka i sl. ne nego splètka i sl.
Pletnjov 177 b
plètva, gen. mn. plètāvā (ek.)
plètvār, -ára, vok. plètvāru i -āre, instr. -árom i -árem (onaj koji plijevi)
pletvàrica (ek.)
plèura, gen. mn. plèūrā
pleurítis i **pleuritis** (med.) 158 a
plêva (ek.)
plèvāč, -áča, vok. plevaču (ek.)
plèvača, gen. mn. plêvāčā (ek.)
plevačica (ek.)
plèvara, gen. mn. plêvārā (ek.)
plévelj, plévelji (ek., bot.)
plèvidba, gen. mn. plèvidābā (ek.)
plévilac, -ioca, vok. -ioče, instr. -iocem, gen. mn. plévilācā (ek.)
pléviti, -īm (ek., odstranjivati korov; t. čámiti); imperf. plévljāh; prid. trp. plêvljen; **plêviti se**, -īm se (pretvarati se u pljevu; t. grčiti)
plévljenje (prema pléviti); **plêvljênje** (prema plêviti se)
plêvnī (ek., prema plêva)
plêvnica (ek.)
plêvnja (ek.)
plêvnjāk, mn. -āci (ek., pljevara)
plévor, plévora (ek., ono što se isplijevi)
pličina, gen. mn. -ínā 51 a; 58
plićak, -áka, mn. -áci 55 a
plijen, lok. plijènu, mn. pljênovi, gen. pljenóvā i pljênōvā, dat. pljenòvima i pljênovima (ijek.)
plijènak, plijènka, mn. plijènci, gen. plijenākā (ijek.)
plijèniti, plijenīm (ijek., t. cijèditi); imperf. plijenjāh; prid. trp. plijenjen
plijenje (ijek., zbir. od plijen)
plijes, lok. plijèsu (ijek., pokr., plijesan)
plijesan, plijesni, lok. plijèsni, instr. plijesni i pliješnju, mn. plijesni, gen. plijèsnī, dat. plijèsnima (ijek.)
plijèvelj, plijèvelji (ijek., bot.)
plijèvilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. plijèvilācā (ijek.)
plijèviti, -īm (ijek., odstranjivati korov; t. vrijèditi; drugo je pljêviti se); imperf. plijèvljāh; prid. trp. plijevljen
plijèvljênje (ijek.)
plijevnja (ijek.)
plijèvor, plijèvora (ijek.)
plikavac, -āvca, gen. mn. plikavācā
Plinije Mlađī 6 b
plinomēr (ek.)
plinomjēr (ijek.)

pliocēn (geol.)
plisē, -èa, mn. -èi, gen. -éā
plítak, plítka; odr. plîtkī; komp. plíći 51 a; 55 a
plitičara (bot.)
plitičast
plítko (pril.); komp. plíće
plítkoća
plítkost, -osti, instr. -osti i -ošću
plítkòūmnīk i **plítkoumnīk**, vok. -īče, mn. -ici
plítkòûmnōst, plítkòumnōst i **plítkoúmnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
Plítvičanin, mn. -āni
plítvički; Plítvičkā jezèra
Plítvičkinja
plîvač, -áča, vok. plîvaču 52 a 1
plivačica
plivačičin
plivačkī
plivaćī
plivalíšte
plivaonica i **plivaônica**
plívati, -ām (t. vráćati) 52 a 1
plívskī; Plívsko jèzero
plōča, gen. mn. plōča; spōmen-plōča; pànēl-plōča; **Plōča** (geogr.)
plōčak, plōčaka, mn. plōčaci
plōčan, -čna
Plōčanin, mn. -āni (čovjek iz Ploče, iz Ploča)
Plōčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (prema Plōčanin)
plōčanskī
plōčār (riba); **Plōčar** (čovjek iz Plōčā kraj Dubrovnika)
plōčara, gen. mn. plōčarā (riba)
plōčast
Plōče, Plōča (mn. ž. r., geogr.)
plōčica (dem. od plōča)
plōčkī (prema Plōča i Plōče)
plōčnīk, mn. -īci (asfalt); **Plōčnik**, lok. Pločníku (geogr.)
plōčnjāk, mn. -aci (kamen za pločnike)
plòdić (dem. od plôd)
plòditi, -īm (t. lòmiti); imperf. plòđah
plòdnički (prema plòdnica)
plòdnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
plodònosnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
plodotvòrnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
plodòvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
plòđênje (prema plòditi)
plōha, dat. -hi i -si, gen. mn. plōha
plòjčac, -àca, gen. mn. -ácā (zool.)
plòjčica (zool.)
plōsan i **pljōsan**, -sna
plōska i **pljōska**, dat. -sci i -ski, gen. mn. -skī
plōsnat i **pljōsnat** pored **plōsnat** i **pljōsnat**
plosnòglav i **pljosnòglav**
plosnòglavac i **pljosnòglavac**, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. plosnòglavācā i pljosnòglāvācā
plosnògrudan i **pljosnògrudan**, -dna
plosnòrožac i **pljosnòrožac**, -šca, gen. mn. plosnòrožaca i pljosnòrožacā
plōščica (dem. od plōska i plōška)
plōška, dat. -šci, gen. mn. plōšakā i plōškī
plōštica i **pljōštica**
plòtić (dem. od plòt)
plôvac, plóvca, gen. mn. plôvācā
plóvak, plóvka, mn. plóvci, gen. plôvākā
plovánija
plôvče, -eta
plôvčica
plôvčijī i **plôvčjī**
plôvčin
plôvčjī i **plôvčijī**
plovídba, gen. mn. plovídābā
plôvnost, -osti, instr. -osti i -ošću
plovúćac, -ćca, gen. mn. plovúćaca
plûća, plûćē (jed. ž. r.) i **pluća**, pluća, dat. plúćima (mn. sr. r.)
plućânce, -ànca i -ànceta, mn. plućànca, gen. plućáncā i plućanācā
plùćāš, -āša (zool.)
plućášica (riba)
plúće, plúća, dat. plúću (plućno krilo: lijevo plúće, dēsno plúće)
plùćevina
plûcica, plûćicē (jed. ž. r.) i **plúćica**, plućīca, dat. plúćicima (mn. sr. r.)
plûćnī
plùćnica, gen. mn. plùćnica
plùćnina
plûćnjāk, mn. -āci (bot.)
plūg, mn. plūgovi, gen. plūgōvā i (poet.) plūzi
plūs, mn. plūsovi; plūs-vòdīč (+-vodič)
plūskvamperfek(a)t, plūskvamperfekta, gen. mn. plūskvamperfekātā
plūskvamperfekatskī
plùtača, gen. mn. plùtačā
plûtnjāk, mn. -āci (bot.)
plutokràcija i **plutokràtija** 155 s
plutòkrat i **plutòkrata**
plutokràtija i **plutokràcija** 155 s
plutòkratkinja
plutòkratskī
plùtonīj, -ija i **plùtonijum**
pluvijāl, -ála (crkv., plašt)
pljačka, dat. -čki, gen. mn. -čkī (plijen; drugo je plāčka)
pljačkāš, -āša, vok. pljačkašu
pljačkášica
pljačkaškī
pljačkati, -ām (t. vráćati)
pljènidba, gen. mn. pljènidābā (ijek.)

pljènidben (ijek.)
pljènilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. pljènilācā (ijek.)
pljènitelj, gen. mn. pljènitēljā (ijek.)
pljēsak, pljêska, lok. pljésku i pljêsku
pljêskac (uzv.)
pljêskāc, -áča, vok. pljêskaču
pljêskati, pljêskām (t. vrâćati) i pljêšćēm (t. jâhati); imperat. pljêskāj i pljêšći; pril. sad. pljêskajūći i pljêšćūći 55 c
pljēskavica (na poseban način prirеđeno sjeckano meso)
pljēsnav ne nego pljēsniv i pljēsniv (ijek.)
pljēsniv i **pljèsniv** (ijek.)
pljēsniviti, -īm (ijek., t. nādničiti) i **pljèsniviti**, -īm (t. bèseditі)
pljēsnivljēnje i **pljèsnivljēnje** (ijek.)
pljēsnivōst i **pljèsnivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
pljēsnuti, -ēm (t. čučnuti)
Pljêševica (gora u Lici)
pljèšina, gen. mn. pljèšīnā (ijek., ćela)
pljèsiv (ijek., ćelav)
pljèsivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. pljèšivāca (ijek., ćelavac)
Pljèšivica (gora iznad Samobora u Hrvatskoj)
pljèšiviti, -īm (ijek., postajati ćelav; t. nādničiti) i **pljèšiviti**, -īm (t. bèseditі)
pljèsivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek., ćelavost)
Pljêšovce (Pliešovce) 195 c
pljêti (plijeviti), plijèvēm, -ēš..., 3. mn. plijèvū; aor. pljêh, 2. i 3. pljê, mn. pljêsmo...; pril. sad. plijèvūći; pril. prošl. (ò)pljêv(ši); prid. rad. plío, pljêla; prid. trp. plijèven, -ena i pljêven, -ena (imperfekt i imperativ uzimaju se od glagola plijèviti) 30
pljêtva, gen. mn. pljêtāvā (ijek., plijevljenje)
pljêtvār, -ára, vok. pljêtvāru i -āre (ijek., onaj koji plijevi)
pljetvàrica (ijek.)
pljêva (ijek.)
pljêvāc, -áča, vok. pljêvāču (ijek.)
pljêvača, gen. mn. pljêvāčā (ijek.)
pljevačica (ijek.)
pljêvaljskī (prema Pljêvlja)
pljèvara, gen. mn. pljèvārā (ijek.)
pljèvidba, gen. mn. pljèvidābā (ijek.)
pljêviti se, -īm se (ijek., pretvarati se u pljevu; t. grčiti)
Pljêvlja, Pljêvāljā, dat. Pljêvljima (mn. sr. r.) 41
Pljêvljāk, -áka, vok. Pljêvljāče, mn. -áci (čovjek iz Pljevalja)
Pljevljānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pljêvljanskī ne nego pljêvaljskī
pljêvljēnje (prema pljêviti se)
pljêvnī (ijek., prema pljêva)
pljêvnica (ijek.)
pljêvnjāk, mn. -āci (ijek.)
pljevùrina (ijek.)
pljōsan i **plōsan**, -sna
pljōska i **plōska**, dat. -sci i -ski, gen. mn. -skī
pljōsnat i **plōsnat**
pljosnòglav i **plosnòglav**
pljosnòglavac i **plosnòglavac**, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. pljosnòglavācā i plosnoglavācā
pljosnògrudan i **plosnògrudan**, -dna
pljosnòrožac i **plosnòrožac**, -šca, gen. mn. pljosnòrožācā i plosnòrožācā (zool.)
pljoštica i **plòstica**
pljoštimice (pril.)
pljúca (pokr., pljuvačnica)
pljūsak, pljûska, lok. pljúsku i pljûsku, mn. pljûsci, gen. pljûsākā i pljúskovi, gen. pljúskōvā
pljûska, dat. -sci, gen. mn. pljûsākā
pljûskaca (vrsta kruške)
pljûskavičast
pljûskaviče, -eta (bot.)
pljuvača, gen. mn. pljùvāčā
pljuvačka, dat. -ki, gen. mn. pljùvāčaka i pljùvačkī
pljùvāčni (pljùvāčnē žlijèzde)
pljùvāčnica
pljùvaonica i **pljuvaònica**
pneumātičan, -čna
pneumàtičkī
pneumàtik, mn. -ci
pneumonija
pneumotòraks
po (prijedl.); **pō** (pol, pola, polovica, polovina)
poânta (i poènta), gen. mn. poántā
poantírati (i poentírati), -àntīrām (t. večeravati)
poarnàutiti, -īm (t. ispripovediti); prid. trp. poarnàućen
pobáciti, pòbacīm (t. dodéliti); prid. trp. pòbačen
pobacívati, -bàcujēm (t. deverívati)
pòbačaj, lok. pobačáju i pòbačaju
pòbačājnī
pòbačak, -čka, mn. -čci, gen. pòbačākā (pobačeno dijete)
pobàučkē (pril., četvoronoške)
pobeći v. pobegnuti
pòbeda, gen. mn. pòbēdā (ek.)
pòbedan, -dna (ek.)
pobèdilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. pobèdilācā (ek.)
pobèdilackī (ek.)
pobèdiočev (ek.)
pobèditelj, instr. -teljem (ek.)

pobèditeljica i **pobeditèljica** (ek.)
pobèditēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
pobéditi, pòbēdīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. pòbēđen
pobèdiv i **pobèdljiv** (ek.)
pobèdivōst i **pobèdljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
pobèdljiv i **pobèdiv** (ek., koji se može pobijediti); **pobedljiv** (ek., sklon objeđivanju, potvaranju, klevetanju)
pobèdljivōst i **pobèdivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek., prema pobèdljiv i pobèdiv); **pobedljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek., prema pobedljiv)
pòbednica (ek.)
pòbedničin (ek.)
pòbednīckī (ek.)
pòbednīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
pòbednīstvo (ek.)
pobedonosac, -sca, vok. pòbedonošče, gen. mn. pobedonōsācā (ek.)
pobedonosan, -sna (ek.)
pobedònosnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
pobedonóščev (ek.)
pobedivati, -bèdujēm (ek., t. deverivati)
pòbeg, mn. pòbezi, gen. pòbēgā (ek.)
pobègalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. pobègalācā (ek.)
pobègljiv (ek., koji rado bježi)
pobègljivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. pobègljivācā (ek.)
pobègljivica (ek.)
pòbegnuti (pòbeći), pòbegnēm (ek., t. pòčinuti); aor. još i: pòbegoh, 2. i 3. pòbeže i pòbeže, mn. pòbegosmo...; pril. prošl. i: pòbegāv(ši); prid. rad. i: pòbegao, -gla
pobègulja (ek.)
pobéleti, pobélīm (ek., postati bijel; t. uštédeti)
pobèležiti, -īm (ek., t. zašèćeriti)
pobéliti, pòbēlīm (ek., učiniti bijelim; t. dodéliti); prid. trp. pòbēljen
pobèsediti, -īm (ek., t. zašèćeriti)
pobèsjediti, -īm (ijek., t. zasèćeriti)
pobèsneti, -īm (ek., postati bijesan; t. dolèteti)
pobèsniti, pòbesnīm (ek., učiniti bijesnim; t. natòčiti); prid. trp. pòbešnjen
pobijač, -áča, vok. pòbijaču
pobijati, pòbījām (t. venčávati)
pobijèditi, pòbijedīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. pòbijeđen
pobijèliti, pòbijelīm (ijek., učiniti bijelim; t. dodijèliti)
pobijèljeti, pobijèlīm (ijek., postati bijel; t. poblijèdjeti)
pobijèsiti se, pòbijesīm se (ijek., postati bijesan; t. dodijèliti)
pobìlježiti, -īm (ijek., t. zašèćeriti)
pobirač, -ača, vok. pòbiraču
pobìskati, pòbīštēm (potrijebiti uši po glavi; t. zavikati); imperat. pobìšti
pobitàndžiti se i **pobitanžiti se**, -īm se (t. podèvōjčiti)
pòbiti, pōbijēm (t. ìzbiti)
pòbjeći v. pòbjegnuti
pòbjeda, gen. mn. pòbjēdā (ijek.)
pòbjedan, -dna (ijek.)
pobjèdilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. pobjèdilācā (ijek.)
pobjèdilačkī (ijek.)
pobjèdiočev (ijek.)
pobjèditelj, instr. -teljem (ijek.)
pobjèditeljica i **pobjeditèljica** (ijek.)
pobjèditēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
pobjèdiv i **pobjèdljiv** (ijek.)
pobjèdivōst i **pobjèdljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
pobjèdljiv i **pobjèdiv** (ijek., koji se može pobijediti); **pobjedljiv** (ijek., sklon objeđivanju, potvaranju, klevetanju)
pobjèdljivōst i **pobjèdivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek., prema pobjèdljiv i pobjèdiv); **pobjedljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek., prema pobjedljiv)
pòbjednica (ijek.)
pòbjedničin (ijek.)
pòbjednīckī (ijek.)
pòbjednīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
pòbjednīstvo (ijek.)
pobjedonósac, -sca, vok. pòbjedonošče, gen. mn. pobjedonōsācā (ijek.)
pobjedonosan, -sna (ijek.)
pobjedònosnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
pobjedonóščev (ijek.)
pobjeđivati, -bjèđujēm (ijek., t. deverivati)
pòbjeg, mn. pòbjezi, gen. pòbjēga (ijek.)
pobjègalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. pobjègalācā (ijek.)
pobjègljiv (ijek., koji rado bježi)
pobjègljivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. pobjègljivācā (ijek.)
pobjègljivica (ijek.)
pòbjegnuti (pòbjeći), pòbjegnēm (ijek., t. pòčinuti); aor. još i: pòbjegoh, 2. i 3. pòbježe i pòbježe, mn. pòbjegosmo...; pril. prošl. i: pòbjegāv(ši); prid. rad. i: pòbjegao, -gla
pobjègulja (ijek.)
pobjèsniti, pòbjesnīm (ijek., učiniti bijesnim; t. natòčiti); prid. trp. pòbješnjen
pobjèsnjeti, -snīm (ijek., postati bijesan; t. dolètjeti)
poblebètati, -blèbećēm (t. izblebètati)

pȍblēd (ek.); komp. pȍbleđī
poblédeti, -īm (ek., postati blijed; t. uštédeti)
poblédīti, pòblēdīm (ek., učiniti blijedim; t. dodéliti); prid. trp. pòblēđen
poblesáviti, -īm (učiniti blesavim i postati blesav; t. ràskiseliti) i **poblesáviti**, poblèsāvīm (t. obavéstiti)
pȍblijed (ijek.); komp. pȍbljeđī
poblijèđiti, pòblijedīm (ijek., učiniti blijedim; t. dodijèliti); prid. trp. pòblijeđen
poblijèđjeti (ijek., postati blijed), poblijèdīm, -īš..., 3. mn. poblijèdē; aor. poblijèdjeh, 2. i 3. poblijèdje, mn. poblijèdjesmo...; imperat. poblijèdi; pril. prošl. poblijèdjēv(ši); prid. rad. poblijèdio, poblijèdjela
pȍblīzu (pril.); komp. pȍbližē i pȍbliže
pȍbočan, -čna
pȍbočina (meso ispod rebara u brava)
pȍbočkē (pril.)
pȍbočnica
pȍbočničin
pȍbočnīckī
pȍbočnīk, vok. -īče, mn. -īci
pȍbočnīštvo
pȍbogu (pril.)
pobojati se, -īm se (t. dotrčati); imperat. pȍbōj se
pobòleti se, -īm se (ek., t. dolèteti)
pobolévati, -bòlēvām (ek., t. večerávati)
pobolijèvati, -bòlijevām (ijek., t. preodijèvati)
pȍboljē i **pȍbolje** 98 b
pobòljeti se, -līm se (ijek., t. dolètjeti)
pȍbōrnīckī
pȍbōrnīk, vok. -īče, mn. -īci
pobožićni
pobóžnōst i **pòboznōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
pobòžnjāckī
pobožnjak, -áka, vok. pȍbožnjāče, mn. -áci
pobratiti, -īm (t. dohvatiti); prid. trp. pòbraćen
pȍbrđe i **pȍbrđe**
pobrèguša (ek. i ijek., ptica)
pȍbrežje i **pȍbrežje** (ek. i ijek.)
pȍbrkānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pobrončati, -ām (t. dokòncati)
pobŕstiti, -īm (t. zatùtnjiti); prid. trp. pȍbršćen pored **pobŕstiti**, pȍbŕstīm (t. dodéliti); prid. trp. pȍbŕšćen
pȍbrzo (pril.); komp. pȍbržē i pȍbrže
pobúditi, pòbūdīm (t. dodéliti); prid. trp. pȍbūđen
pòbuđavīti, -īm (t. ràskiseliti) i **pobuđáviti**, pobùđāvīm (t. obavéstiti)
pobuđívati, -bùdujēm (t. deverívati)
pobunjènīckī
pobunjènīk, -ika, vok. pȍbunjenīče, mn. -íci
pobunjívati, -bùnjujēm (t. deverívati)
pòcēpānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
pocépati, pòcēpām (ek., t. dočárati)
pòcepkānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
pòcepkati, -ām (ek., t. isplivati)
Pòcerac, Pòcērca, vok. Pòcērce, gen. mn. Pòcerācā
Pòcērje (geogr.) 11 c
Pòcerka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pòcerskī
pocigānčiti, -īm (t. podèvōjčiti) i **pòcigānčiti**, pòcigānčīm, -īš..., 3. mn. pòcigānčē; aor. pòcigānčih, 2. i 3. pòcigānčī, mn. pòcigančismo...; imperat. pòcigānči; pril. prošl. pòcigančīv(ši); prid. rad. pòcigančio, -la; prid. trp. pòcigančen
pòcijepānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
pocijèpati, pòcijepām (ijek., t. pomijèšati)
pocinčati, -ām (t. dokončati)
pòcjepkānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
pòcjepkati, -ām (ijek., t. isplivati)
pocrneti, -īm (ek., postati crn; t. uštédeti)
pocŕniti, pòcrnīm (učiniti crnim; t. dodéliti); prid. trp. pòcŕnjen
pocŕnjeti, -nīm (ijek., postati crn; t. uštédjeti)
pocŕpsti i **pocrpsti**, pocŕpēm (t. iscrpsti)
pocrvèneti, -īm (ek., postati crven; t. pozelèneti)
pocrvèniti, pocrvenīm (učiniti crvenim; t. ponačiniti); prid. trp. pocrvenjen
pocrvènjeti, -nīm (ijek., postati crven; t. pozelènjeti)
pocupkívati, -cùpkujēm (t. deverívati)
pocvileti, -īm (ek., početi cviljeti; t. uštédeti)
pocvíljeti, -līm (ijek., početi cviljeti; t. uštédjeti)
pòčađavelī i **počađávelī**, -la (ek.)
pòčađaviti, -īm (učiniti čađavim i postati čađav; t. ràskíseliti) i **pocađáviti**, -čàđāvīm (t. obavéstiti)
pòčađavjelī i **počađávjelī**, -lā (ijek.)
počađiti (pòčaditi), -īm (počađaviti; t. dòhvatiti); prid. trp. pòčađen
počákaviti, -īm (učiniti čakavskim; t. upríličiti); prid. trp. počákavljen
pòčam(ši) ne nego pòčev(ši)
počarkati se, -ām se (t. isplivati)
počasiti, -īm (t. dòhvatiti)

počasni (v. počastan)
počasnica (pjesma u počast; isp. počašnica)
počást, počásti, instr. počásti i počášću
počastan, -sna; odr. počasni
počástiti, počástīm (t. natočiti); prid. trp. počášćen
počastvovati, -ujēm (t. odlikovati)
počašćívati, -čášćujem (t. deverívati)
počašnica (pjesma uz čašu; isp. počasnica)
pôček, mn. -ci, gen. pôčēka
počekati, -ām (t. isplivati)
počeknuti, -ēm (t. počinuti)
počelak, počelka i počeoka, mn. -ci, gen. počelāka (u govečeta koža s čela)
počélo
počem (vezn., pokr., pošto)
počeonīk, mn. -īci (ukras na čelu)
počeprkatī, -am (t. zaračùnati)
počergášiti se, -čèrgāšīm se (t. obavéstiti)
počerùpati, -ām (t. zaračùnati)
pôčēst; komp. pôčešći
počésto 98 b
počešati, pôčešem (t. zahùktati); imperat. počèši
počešljati, pôčešljām (t. zaigrati) i počèšljām (t. dokončati)
počétak, -tka, mn. počéci, gen. pôčētākā 82 a
počéti, pôčnēm, -ēš . ., 3. mn. pôčnū (ne: pôčmēm . . .); aor. pôčēh, 2. i 3. pôče, mn. počésmo . . . ; imperat. počni (ne: počmi); pril. prošl. pôčēv(ši); prid. rad. pôčeo, počéla; prid. trp. počét 50 a; 96 b
počétnī
počétničin (prema počétnica)
počétnīčkī
počétnīk, vok. -iče, mn. -īci
počétnīštvo
početvoronôškē (pril.); isto i **početvórkē** i **početvorônožē**
početvorôstručiti, početvorôstručīm, -īš . . ., 3. mn. početvorôstručē; aor. početvorôstručih, 2. i 3. pôčetvorostručī, mn. početvorôstručismo . . .; imperat. početvorôstruči; pril. prošl. početvorôstručív(ši); prid. rad. početvorôstručio, -la; prid. trp. početvorôstručen
počímālja i **počimalja** (pokr., djevojka koja započinje pjesmu)
počímati ne nego počínjati
počínak, počínka, mn. počínci, gen. počínaka
počinitelj, instr. -teljem
počinitèljica i **počinitèljica**
počiniti, počínīm (t. natočiti); prid. trp. počínjen
počínutī, počinēm, -ēš . . ., 3. mn. počínū; aor. počínuh, 2. i 3. počínū, mn. počínusmo . . . ; imperat. počini; pril. prošl. počínuv(ši); prid. rad. počínuo, -la
počinjač, -ača, vok. počinjaču
počinjatī, -ēm (prema početi; t. primicati); imperat. počinji; pril. sad. počínjūći; **počínjati**, počínjām (prema počiniti; t. venčavati)
pôčist (prilično čist); **pôčist**, pôčisti, instr. pôčisti i pôčišću (ostrižena vuna s trbuha i s nogu)
počístiti, -īm (t. dohvatiti); prid. trp. počíšćen
počíšćati, počíšćam (v. počišćívati, počišćávati; t. venčávati)
počišćávati (i počišćívati), -čišćāvām (t. večerávati)
počišćívati (i počišćávati), -čišćujem (t. deverívati)
počítanje
Počítelj, instr. -teljem (geogr.)
počíteljskī
počitlučiti, -īm (obrnuti u čitluk, hist.; t. zašèćeriti)
počítovati, -ujēm (poštovati; t. odlikovati)
počívak, počívka, mn. -ci, gen. počivākā
počivalīšnī
počivalīšte
počivalo
počivaljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
počívati, počívām (t. venčávati)
počívka, dat. -ci, gen. mn. počivākā i počívkī
počôvečiti, -īm (ek., učiniti čovjekom; t. zašèćeriti)
počovječiti, -īm (ijek., učiniti čovjekom; t. zašèćeriti)
Počúča
Počíīčić
pôčuo (pôčūl), počúla (pokr., cisterna, bunar)
počùpati, -ām (t. dokončati)
počùrlīn, -ína (ptica)
počuti, pôčujēm (t. začuti)
počúvati, počúvām (t. dočarati)
počvŕkāš, -áša, vok. počvrkašu (ptica); isto i **počvrkášica**
pôčēnje (prema pôtiti se)
pôčeratī ne nego pôtjerati
pôčerka ne nego pôkćerka
póći, pôđēm (t. náći)
poćpóliga, dat. -gi (pokr., prepelica)
poćporača (poćpoliga)
pôćudan, -dna
pôćudnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
poćulitī, pôćulīm (naćuliti; t. dodéliti); prid. trp. pôćuljen

pòćuškati, -ām (t. isplivati)
pòćušnuti, -ēm (t. počinuti)
pòćútati, -ım (t. zazvučati)
pòćúteti, -im (ek., osjetiti; t. uštédeti); prid. trp. pòćućen
pòćútiti, -īm (pòćutati; t. ishlápiti)
pòćútjeti, -tīm (ijek., osjetiti; t. uštédjeti); prid. trp. pòćūćen
pođabírati, pođàbīrām (t. večerávati) pored **pođàbirati,** -rēm (t. rasprostírati)
pođáći i **pòđāći,** pòđāđēm (t. izaći)
pođadmirāl, -ála, vok. pòđadmirāle
pođàdrēti, pòđadrēm (ek., t. izàdrēti)
pođadrévati, -đàdrēvām (ek., t. večerávati)
pođàdrijeti, pòđadrēm (ijek., t. izàdrijeti)
pođadrijèvati, -đàdrijevām (ijek., t. preodijèvati)
pođàduti v. podnàduti
pòđal i **pòđao** 71 b
pòđalek; komp. pòđaljī
pòđaljē i **pòđalje** (pril.) 98 b
pòđanak, pòđānka, mn. pòđānci, gen. pòđanākā (bot.)
pòđānićin (prema pòđānica)
pođaničkī
pòđanık, vok. -īče, mn. -īci
pòđānīstvo
pòđao i **pòđal,** pòđla i pòdla; odr. pòdlī 71 b
pođàsipati, -ām (t. otpòzdravljati) i -pljēm (t. kalàjisati); imperat. pođàsipāj i pođàsiplji; pril. sad. pođàsipajūći i pođàsipljūći
pođastírāč, -áča, vok. pòđastirāču
pođàstrēti, pòđastrēm (ek., t. razàstrēti)
pođàstrijeti, pòđastrēm (ijek., t. razàstrijeti)
pođàsūti, pòđaspēm (t. razàsuti)
pòđāšnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pođástrati ne nego podoštrávati
pođátak, -tka, mn. pođáci, gen. pođatākā
pođàtljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pòđātnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pođáviti, pòđāvīm (pogušíti, potopiti i sl.; t. dodéliti); prid. trp. pòđāvljen; **pođàviti,** pòđavijēm (podvíti; t. presàviti)
pođàždeti (ek.), **pođàždjeti** (ijek.), pođāždī (t. dolèteti, dolètjeti) i **pođažditi,** pòđaždī (t. bèseditī)
pođbáciti, pòđbācīm (t. dodéliti); prid. trp. pòđbačen
pođbacívati, -bàcujēm (t. deverívati)
pođbačaj
pođbàdāč, -áča, vok. pòđbadāču
pođbàdāčkī
pòđbān (hist.)
pòđbel i **pòđbeo,** pòđbela, gen. mn. pòđbēlā (ek., bot.)
pođbèleznīčkī (ek.)
pođbèleznīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
pođbéliti, pòđbēlīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. pòđbēljen
pòđbeo v. pòđbel
pođbijač, -ača, vok. pòđbijaču
pođbíjati, pòđbījām (t. venčávati)
pođbijèliti, pòđbijelīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. pòđbijeljen
pođbilježnički (ijek.)
pođbilježnik, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
pòđbio v. pòđbjel
pòđbiti, pòđbijēm (t. izbiti)
pòđbjel i **pòđbio,** pòđbjela, gen. mn. pòđbjēlā (ijek., bot.)
pođbočiti, pòđbočīm (t. natočiti)
pođbočívati, -bòčujēm (t. deverívati)
pòđbogom (pril.)
pòđbōjnjača (daska u mlinu)
pođbrađača (marama, rubac)
pòđbradak, -tka, mn. pòđbraci, gen. pòđbradākā
pođbráditi se, pòđbrādīm se (svezati podbradaču; t. dodéliti); prid. trp. pòđbrāđen
pođbrađívati se, -brađujēm se (t. deverívati)
Pòđ Brdo (geogr.) 12
pođbrektívati, -brèktujēm (zveckati, zveketati; t. deverívati)
pòđbrežje i **pòđbrežje** (ek. i ijek.)
pòđbrijati, -jēm (t. obrijati); imperat. pòđbrīj
pođbrijávati, -brijāvām (t. večerávati)
pòđbuhao, -hla i **pòđbuo,** -la 44 a
pòđbuhlōst i **pòđbulōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
pòđbuhnuti (ne pòđbunuti), pòđbuhnēm (t. pòčinuti)
pòđbulōst i **pòđbuhlōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
pòđbunuti ne nego pòđbuhnuti
pòđbuo, -la i **pòđbuhao,** -hla
podo..., **podē...** v. potc..., potč...
poddijàlek(a)t, -kta, gen. mn. poddijàlekātā 80 b 2
pòddnēvnīk, mn. -ci
poddžárnuti, pòddžārnēm (t. škrgútnuti)
pòđđakon
pòđebeo, -la; komp. pòđebljī
pođèbljati, -ām (t. dokončati)
pođebljávati, -đèbljāvām (t. večerávati)
pođečáčiti se, -đèčačīm se (ek., postati dječak; t. obavéstiti)
pođedáčiti se, -đèdāčīm se (pokr., postati smiješan, šaljiv, isp. đèdāk; t. obavéstiti)

pôdela, gen. mn. pôdēlā (ek.)
pôdelica (ek., milostinja); **pòdelica** (ek., podijeljeno imanje)
podéliti, pòdēlīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. pòdēljen
pòdeljak, pòdēljka, mn. pòdēljci, gen. pòdeljākā (ek.)
podeljènīk, -íka, vok. pôdeljenīče, mn. -ici (ek.)
pòdeljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
podeljénje (ek., ne podelénje)
podeljívati, -dèljujēm (ek., t. deverívati)
pòdenutī, -ēm (ek., t. pôčinuti; isp. i pòdesti)
poderánac, -nca, vok. pôderānče, gen. mn. podèrānācā
podèrati, pòderēm, -eš . . ., 3. mn. pòderū; aor. podèrah, 2. i 3. pôderā i podèra, mn. podèrasmo . . .; imperat. podèri; pril. prošl. podèrāv(ši); prid. rad. pôderao, -āla; prid. trp. pôderān
podèriv i **podèrljiv**
podèrivōst i **podèrljivōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
pòdesnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pòdesti, pòdedēm (ek., t. zàdesti; isp. i pòdenuti)
podešávati, -dèšāvām (t. večerávati)
pôdeti i pòdesti (ek.)
podètinjiti, -īm (ek., t. zašèćeriti)
podétiti se, pòdētīm se (ek., podjetinjiti; t. dodéliti)
podévati, pòdēvām (ek., t. venčávati)
pôdevōjčār, vok. -āru i -āre (ek., sin rođen poslije nekoliko kćeri)
podèvōjčiti (ek.), podèvōjčīm, -iš . . ., 3. mn. podèvōjčē; aor. podèvōjčih, 2. i 3. pôdevojči, mn. podèvōjčismo . . .; imperat. podèvōjči; pril. prošl. podèvōjčīv(ši); prid. rad. podèvōjčio, -la; prid. trp. podèvōjčen
Pôdgājcl, Pôdgajācā (mn. m. r., geogr.)
podglàvāc, -áča (jastuk, uzglavlje)
pòdglavak, -āvka, vok. -āvče, mn. -āvci, gen. pòdglavākā
podglàvnjāk, -áka, mn. -áci (1. podglavak, 2. podglavač)
Pôdgora (geogr.)
pòdgorac, pòdgōrca, vok. pòdgōrče, gen. mn. pòdgorācā; **Pòdgorac** (prema Pôdgora i Pòdgōrje)
Podgòrāc, -áča (geogr.)
podgòrāckī
pòdgōrcev; Pòdgōrcev
Pòdgoričanin, mn. -āni
Pòdgoričānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pòdgorickī
pòdgōrje; Pòdgōrje (geogr.)
pòdgōrka, dat. -ki, gen. mn. pòdgorākā i pòdgōrkī; **Pòdgōrka** (prema Pôdgora i Pòdgōrje)
pòdgorkin; Pòdgōrkin
Pod Gòrōm (ime selu)
pòdgorskī
podgovàrāč, -áča, vok. pôdgovarāču
podgovaràčica
podgrádīti, pòdgrādīm (t. dodéliti); prid. trp. pòdgrāđen
pòdgrāde i **pòdgrade**
podgradívati, -gràdujēm (t. deverívati)
pòdgrejati, -jēm (ek., t. òbrijati); imperat. pòdgrēj
podgrejávati, -grèjāvām (ek., t. večerávati)
podgrévati, pòdgrēvām (ek., t. venčávati)
pòdgrēvci, pòdgrevākā i pòdgrēvakā, dat. pòdgrēvcima, ak. pòdgrēvke (ek., podgrijani ostaci)
pòdgrijati, -jēm (ijek., t. òbrijati); imperat. pòdgrīj
podgrijávati, -grījāvām (ijek., t. večerávati)
podgrijèvati, pòdgrijevām (ijek., t. nadijèvati)
pòdgrijevci, pòdgrevākā i pòdgrijevākā, dat. pòdgrijevcima, ak. pòdgrijevke (ijek., podgrijani ostaci)
pòdgristi, podgrízēm (t. izgristi)
pòdgrlac, pòdgrlca, gen. mn. pòdgrlācā (jamica pod grlom)
pòdgrlačnī
pòdgrljača (dio jarma volu ispod vrata)
podgŕnuti, pòdgrnēm (t. skrgútnuti)
pòdgrtati, pòdgrćēm (t. prìmicati); imperat. pòdgrći; pril. sad. pòdgrćūći
podguljívati, -gùljujēm (t. deverivati)
podgurkívati, -gùrkujēm (t. deverivati)
podíčiti, pòdičīm (t. dodéliti)
podíći i **pòdīći,** pòdīđēm (t. izíći); **pòdići,** pòdignēm v. pòdignuti
podignúće
pòdignuti (pòdići), pòdignēm (t. pôčinuti); aor. još i: pòdigoh, 2. i 3. pòdiže i pôdiže, mn. pòdigosmo . . .; pril. prošl. i: pòdigav(ši); prid. rad. i: pòdigao, -gla
podigrávati, -igrāvam (t. večerávati)
pôdīj, -ija i **pôdijum**
podijèliti, pòdijelīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. pòdijeljen
podijeljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
podijètiti se, pòdijetīm se (ijek., podjètinjiti; t. dodijèliti)
podijèvati, pòdijevām (ijek., t. nadijèvati)
pôdijum i **pôdīj,** -ija

pòditi, pȍdīm (stavljati pod; t. nòsiti); imperf. pȍđāh; prid. trp. pȍđen
podìvljáčiti se, -dìvljačim se (t. obavéstiti)
pȍdivljālōst i **podlvljalōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
podivljávati, -dìvljāvām (t. večerávati)
podìzāč, -áča, vok. pȍdizāču
pòdjabuka, dat. -ci (govođe meso od buta ispod prepone)
podjačati, -ām (t. dokònčati)
pȍdjamčiti se, -īm se (t. pròbančiti) i **pȍdjamčiti se,** -īm se (t. dòhvatiti)
podjáriti, pòdjārīm (t. dodéliti) 61 b 1
podjarivati, -jārujēm (t. deverívati)
pòdjarmica (podgrljača na jarmu)
podjàrmitelj, instr. -teljem, gen. mn. podjàrmitēljā
podjarmiti, pòdjarmīm (t. dodéliti); prid. trp. pòdjārmljen 61 b 2
podjarmljìvāč, -áča, vok. pȍdjarmljivaču
podjarmljívati, -jàrmljujēm (t. deverívati)
pòdjaznica (njiva u podjažju)
pȍdjažje
podječačiti se, -djèčačīm se (ijek., postati dječak; t. obavéstiti)
podjédati, pòdjēdām (t. venčávati)
pȍdjednak
pȍdjednākōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pȍdjedno (pril.)
pȍdjela, gen. mn. pȍdjēlā (ijek.)
pȍdjelica (ijek., milostinja); **pòdjelica** (ijek., podijeljeno imanje)
pòdjeljak, pòdjēljka, mn. pòdjēljci, gen. pòdjeljākā (ijek.)
podjeljènīk, -íka, vok. pȍdjeljeníče, mn. -íci (ijek.)
podjeljénje (ijek., ne podjelénje)
podjeljívati, -djèljujēm (ijek., t. deverívati)
pòdjēmčiti se i **pòdjemčiti se** v. pòdjāmčiti se
pȍdjenuti, -ēm (ijek., t. pȍčinuti; isp. i pòdjesti)
pȍd jesēn 98 m
pòdjestī, pòdjedēm (ijek., staviti, postaviti; t. zàdjesti; isp. i pòdjenuti); **pòdjesti,** pòdjedēm (prema jēsti; t. pòjesti)
pòdjeti i **pòdjesti** (ijek.)
podjètinjiti, -īm (ijek., t. zašèćeriti)
pòdjev, gen. mn. pȍdjēvā (ijek., plast sijena u osnovi stoga)
pȍdjevōjcār, vok. -āru i -āre (ijek., sin rođen poslije nekoliko kćeri)
podjèvōjčiti, podjèvōjčīm (ijek., t. podèvōjčiti)
podjèzičan, -čna
Podkoren 176
pòdlac, -àca, vok. pȍdlače, instr. -àcem, gen. mn. podlāca
podlāčev
podlàcina
pòdlackī
pòdlakticnī
pòdlāktiti se, -īm se (t. pròbāncīti); prid. trp. pòdlākćen
Pòdlapača (geogr.)
pòdlapačkī (prema Pòdlapac i Pòdlapača)
pòdlaštvo, gen. mn. pòdlaštāvā (prema pòdlac)
podlèći i **pòdleći,** pòdležēm (t. polèći)
podlégati, pòdlēžēm (ek., t. gonétati); imperat. podléži; pril. sad. podlégūći
pòdlegnuti, pòdlegnēm (t. pȍčinuti; isp. i podlèći)
podlépiti, pòdlēpīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. pòdlēpljen
podlepljívati, -lèpljujēm (ek., t. deverívati)
podlèteti, -īm (ek., t. dolèteti)
podlètjeti, -tīm (ijek., t. dolètjeti)
podlévati, pòdlēvām (ek., bolje podlívati; t. venčávati)
podlijègati, pòdliježēm (ijek., t. salijètati); imperat. podlijèzi; pril. sad. podlijèžūći
podlijèpiti, pòdlijepim (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. pòdlijepljen
podlijèvati, pòdlijevām (ijek., pored podlívati; t. nadijèvati)
podlìmača (drvo što se preko ramena podmetne pod breme)
pòdlīstak i **pòdlistak,** -ska, mn. -sci, gen. pȍdlīstākā i pòdlistākā
pòdliti, pȍdlijēm (t. nàliti)
pòdliv, gen. mn. pȍdlīvā (med.)
podlívati, pòdlīvām (ek. i ijek., t. venčávati)
podlìvnjača (gljiva)
podlògāč, -áča (pokr., pȍdloga)
podlòkati, pòdločēm (t. zahùktati); imperat. podlòči
podlòpatičnī
pȍdlōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pòdložak, -ška, mn. -šci, gen. pòdložākā
pȍdložmčkī
pȍdložnīk, vok. -íče, mn. -íci
pȍdložnīštvo
pȍdložnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
podljepljivatī, -ljèpljujēm (ijek., t. deverívati)
pòdljevnjāk, mn. -āci (ijek., vrsta mlina)
podljútiti, pòdljūtīm (t. dodéliti); prid. trp. pòdljūćen

podmàknuti (podmàći i pòdmaći), pòdmaknēm (t. nadàhnuti); aor. jos i: podmàkoh, 2. i 3. podmàče i pòdmače, mn. podmàkosmo...; pril. prosl. i: podmàkāv(si) i pòdmakav(ši); prid. rad. i: pòdmakao, podmàkla i pòdmakla
podmazívati, -màzujēm (t. deverívati)
pòdmeće, -eta (podmetnuto dijete); zbir. pòdmecād, -ādi
podmehúriti se, -mèhūrīm se (ek., t. obavéstiti)
podmérati, pòdmērām (ek., podmjeravati; t. venčávati)
podmerávati, -mèrāvām (ek., t. večerávati)
pòdmeriti, -īm (ek., t. dòhvatiti); prid. trp. pòdmeren
podmésiti, pòdmēsīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. pòdmēsen
pòdmestiti, -īm (ek., t. dòhvatiti); prid. trp. pòdmesten
podmešívati, -mèšujēm (ek., t. deverívati)
podméstati, pòdmēštām (ek., t. venčávati)
podmètāč, -áča, vok. pòdmetaču
podmètača (klin u pluga)
pòdmetak, -tka, mn. pòdmeci, gen. pòdmetākā
podmètati, pòdmećēm (t. blebètati); imperat. podmèći; pril. sad. pòdmećūći
pòdmicati, -čēm (t. prìmicati); imperat. pòdmiči; pril. sad. pòdmičūći
podmićívāč, -áča, vok. pòdmićívāču
podmićívati, -mìćujēm (t. deverivati)
podmìgijivac, -ívca, vok. -ívče, gen. mn. podmìgljivācā
podmìgljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
podmijèsiti, pòdmijesīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. pòdmiješen
podmirívati, -mìrujēm (t. deverívati)
podmítiti, pòdmītīm (t. dodéliti); prid. trp. pòdmīćen
podmìtljiv
podmìtljivac, -ívca, vok. -ívče, gen. mn. podmìtljivācā
podmitljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
podmjehúriti se, -mjèhūrīm se (ijek., t. obavéstiti)
podmjérati, pòdmjērām (ijek., podmjeravati; t. venčávati)
podmjerávati, -mjèrāvām (ijek., t. večerávati)
pòdmjeriti, -īm (ijek., t. dòhvatiti)
pòdmjestiti, -īm (ijek., t. dòhvatiti); prid. trp. pòdmjesten
podmješívati, -mjèšujēm (ijek., t. deverívati)
podmjéštati, pòdmjēštām (ijek., t. venčávati)
pòdmladak i **pòmladak,** -tka
podmládити, pòdmlādīm i **pomládити,** pòmlādīm (t. dodéliti); prid. trp. pòdmlađen i pòmlāđen
pòdmlāđenōst i **pòmlādenōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
podmlađívati i **pomlađívati,** -mlàđujēm (t. deverívati)
pòdmornīčkī
pòdmost, gen. mn. pòdmōstā (pokr., pod od dasaka u staji)
podmóstiti, pòdmostīm (t. natočiti); prid. trp. pòdmoščen
podmošćívati, -mòšćujēm (t. deverívati)
pòdmūkao, podmukla i pòdmūkla; odr. pòdmūklī
podmùklac, -àca, vok. pòdmuklače, instr. -àcem, gen. mn. -ácā
podmukličlna i **podmùklicina**
podmúklōst, -osti, instr. -osti i -ošću
podnàdulōst, -osti, instr. -osti i -ošću
podnàduti, pòdnadmēm, -eš..., 3. mn. pòdnadmū i pòdnadujēm, -ēš..., 3. mn. pòdnadujū; aor. podnàduh, 2. i 3. podnàdu i pòdnadū, mn. podnàdusmo...; imperat. podnàdmi; pril. prosl. podnàdūv(ši); prid. rad. podnàduo, -la; prid. trp. pòdnadūt pored podnadùven, -ènа
pòdnadūtōst, -osti, instr. -osti i -ošću
podnadùvenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
podnàjamničin (prema podnàjamnica)
podnàjamničkī
podnàjamnīk, vok. -īče, mn. -īci
podnájmilac i **podnàjmilac,** -ioca, vok. -ioče, gen. mn. podnájmilācā i podnàjmilācā
podnápiti se, pòdnapijēm se (t. ponàpiti)
podnárednīčkī
podnárednīk, vok. -īče, mn. -īci
podnáslov
podnátpis
podnášati, pòdnāšām (bolje podnòsiti; t. venčávati)
pódne; oko pódne, do pódne, prê pódne, prije pódne, u pódne, po pódne i sl.
pòdnēblje
pòdnebom (pril., isp. pòdbogom)
pòdnesak, -ska, mn. -sci, gen. pòdnesākā
pòdnēti, podnèsēm (ek., t. dònēti)
pódnevačkī
pódnevak, pódnēvka, mn. pódnevci, gen. pódnevākā (meridijan)
pódnēvnīčkī
pódnēvnīk, mn. -īci (podnevak)
pòdnijeti, podnèsēm (ijek., t. dònijeti)

pòdnipošto (pril.)
podnizívati, -nìzujēm (t. deverívati)
pòdno (prijedl.) 99
pòdnoć (pril.)
podnòsilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. podnòsilācā
pòdnoška, dat. -šci, gen. mn. pòdnožaka (daščica, klupica pod nogama)
podnòšljiv
podnošljívost, -osti, instr. -osti i -ošću
pòdnožak, -ška, mn. -šci, gen. pòdnožakā (podnoška)
pòdnožje
pòdnožnjāk, mn. -āci (podnoška)
pòdnu (prijedl.)
podnjìskivati, -njìskujēm (t. deverivati)
pòdobnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pòdobrano (pril., podobro)
pòdockan (pril., pokasno) 98 b
pòdocne i **pòdocno** (podockan)
pòdočan, -čna
pòdočje
pòdočnica
pòdočnicnī
pòdočnjak, mn. -āci
pòdodbor
podòdeljak, podòdēljka, mn. podòdēljci, gen. podòdeljākā (ek.)
podòdjeljak, podòdjēljka, mn. podòdjēljci, gen. podòdjeljākā (ijek.)
pòdodsek, mn. -ci (ek.)
pòdodsjek, mn. -ci (ijek.)
pòdoficīr, vok. pòdoficīre i -īru, instr. -īrom
podòjiti, pòdojīm (t. natočiti); imperat pòdōj
pòdole (ek., pril., malo dalje dolje)
pòdolje (dolina); **Pòdolje** (ulica u Zagrebu); **pòdolje** (ijek., pril., malo dalje dolje)
podomāćiti, -dòmāćīm (t. obavéstiti)
podorávati, -òrāvām (t. večerávati)
pòdosta (pril.)
podozrévati, podòzrēvām (ek., t. večerávati)
podozrijèvati, podòzrijevām (ijek., t. preodijèvati)
podòzrivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pòdranak, pòdrānka, mn. pòdrānci, gen. pòdranākā (uranak)
podranjívati, -ránjujēm (prema pòdraniti; t. deverívati)
podrásti i **pòdrāsti**, podrástēm (t. narásti)
Pòdravac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. Pòdravācā
pòdravačkī (prema Pòdravac)
Pòdrāvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Pòdrāvlje
pòdravski; Nòvigrād Pòdrāvskī; Pòdravski Pòdgājci
podrázdeo, -rázdela, gen. mn. podrázdēlā (ek.)
podrázdio i **podrázdjel**, -rázdjela, gen. mn. podrázdjēlā (ijek.)
podrazumévati, -ùmēvām (ek., t. obaveštávati)
podrazumijèvati (ijek.), podrazùmijevām, -āš . . ., 3. mn. podrazumijèvajū; imperf. podrazùmijevāh, -āše . . .; aor. podrazumijèvah, 2. i 3. podrazumijèva i pòdrazumijevā, mn. podrazumijèvasmo . . .; imperat. podrazùmijevāj; pril. sad. podrazumijèvajūći; prid. rad. podrazumijèvao, -la; prid. trp. podrazùmijevān
podražávalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. podražávalāca
podražávati, -dràžavam (oponašati, imitirati, nasljedovati; t. večerávati)
podraživati, -dràžujēm (prema podrážiti; t. deverívati)
podràžljiv
podràžljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
podrèći i **pòdreći**, pòdrečēm, podrèčēm i pòdreknēm (t. porèći)
pòdrēd
podréditi, pòdrēdīm (t. dodéliti); prid. trp. pòdrēđen
podrēdenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
podredívati, -rèđujēm (t. deverívati)
podrémati, pòdrēmām (ek., t. dočárati) i pòdrēmljēm (t. zavíkati); imperat. pòdrēmāj i podrémlji
pòdrepak, -pka, vok. -pče, mn. -pci, gen. pòdrepākā
podrepljívati se, -rèpljujēm se (prema podrépiti se; t. deverívati)
pòdrepnīk, vok. -īče, mn. -īci
pòdrepnjāk, vok. -ače, mn. -āci
pòdrēti, pòdrēm (ek., zast., bolje podèrati; t. ràzdrēti)
podrezívati, -rèzujēm (t. deverívati)
podrhtávati, -drhtāvām (t. večerávati)
pòdrīg, mn. -zi
podrigívati, -rìgujēm (t. deverívati)
pòdrignuti, -ēm (t. pòčinuti); aor. još i: pòdrigoh, 2. i 3. pòdriže i pòdriže, mn. pòdrigosmo . . .; pril. prošl. i: pòdrigav(ši); prid. rad. i: pòdrigao, -gla
podrijèmati, pòdrijemām (ijek., t. pomijèšati) i pòdrijemljēm (t. polijègati); imperat. pòdrijemāj i podrijèmlji
pòdrijeti, pòdrēm (ijek., t. ràzdrijeti)
podrijètlo (ijek.)
Pòdrimac, Pòdrīmca, vok. Pòdrīmče, gen. mn. Pòdrimācā
Pòdrīmka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Pòdrīmije (prema Drîm)

pòdrīmskī
Pòdrinac, Pòdrīnca, vok. Pòdrīnče, gen. mn. Pòdrinācā
Pòdrīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pòdrīnskī
Pòdrīnje (prema Drína)
pòdrobak, -pka, mn. -pci, gen. pòdrobākā (kuhani drob)
podrobnost, -osti, instr. -osti i -ošću (potankost)
podronjávati, -rònjāvām (t. večerávati)
pòdrožak, -ška, vok. -šče, mn. -šci, gen. pòdrožākā (greda pod rogom na krovu)
pòdrožnīk, vok. -īče, mn. -īci (bot.)
pòdrška, dat. -šci, gen. mn. pòdržākā i pòdrškī (potpora)
podrubljívati, -rùbljujēm (t. deverívati)
pòdručan, -čna
pòdrūčje i **pòdručje**
pòdrucnica
pòdručnīk, vok. -īče, mn. -īci
pòdrug
podruggòdišnjī
podrugívati se, -rùgujēm se (t. deverívati)
podrùgljiv
podrùgljivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. podrùgljivācā
podrùgljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
podrumárev i **podrumárov**
podrumèneti, -īm (ek., postati rumen; t. pozelèneti)
podrumènjeti, -nīm (ijek., postati rumen; t. pozelènjeti)
podrùmīče, -eta (bot.)
pòdružničkī
podržávalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. podržàvalācā
podržávati, -držāvām (t. večerávati)
podržavljívati, -žàvljujēm (t. izjednačívati)
pòdsad, gen. mn. pòdsada (rasplod, tj. ono što je podsađeno)
pòdsada (zast., ōpsada)
podsáditi, pòdsādīm (t. dodéliti); prid. trp. pòdsāđen
podsadívati, -sàđujēm (t. deverívati)
podsécati, pòdsēcām (ek., t. venčávati)
pòdsećati, -ām (ek., t. vèčerati)
pòdsećī, podsécēm (ek., t. pòsećī)
podsédati, pòdsēdām (ek., t. venčávati) pored **pòdsedati**, -ām (t. vèčerati)
pòdsedlica (pokrovac pod sedlom)
Pod Sèdlom (selo)
pòdsednuti, -ēm (ek., t. pòčinuti; isp. i pòdsesti)
pòdsejati, -jēm (ek., t. òbrijati); imperat. pòdsēj
podsejávati, -sèjāvām (ek., t. večerávati)
pòdsek, mn. -ci, gen. pòdsēkā (ek., greda, prag)
podsekrètār, -ára, vok. pòdsekretaru i -āre
podsekretárev i **podsekretárov**
podsekrètārskī
pòdsesti, pòdsednēm i pòdsedēm (ek., t. pòsesti)
pòdsetiti, -īm (ek., t. dòhvatiti); prid. trp. pòdsećen
pòdsetnica (ek.)
pòdsetnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
pòdsijati, -jēm (ijek., t. òbrijati); imperat. pòdsij
podsijávati, -sìjāvām (ijek., t. večerávati)
podsijècati, pòdsijecām (ijek., t. nadijèvati)
pòdsīluzīv (bot.)
podsirávati, -sìrāvām (prema pòdsiriti; t. večerávati)
pòdsiriti, -īm (t. dòhvatiti)
pòdsjecati, -ām (ijek., t. vèčerati)
pòdsjećī, podsijèčēm (ijek., t. pòsjećī)
podsjèdatelj, instr. -teljem, gen. mn. podsjèdatēljā (ijek.)
podsjédati, pòdsjēdām (ijek., t. venčávati) pored **pòdsjedati**, -ām (t. vèčerati)
pòdsjednuti, -ēm (ek., t. pòčinuti; isp. i pòdsjesti)
pòdsjek, mn. -ci, gen. pòdsjeka (ijek., greda, prag)
pòdsjesti, pòdsjednēm i pòdsjedēm (ijek., t. pòsjesti)
pòdsjetiti, -īm (ijek., t. dòhvatiti); prid. trp. pòdsjećen
pòdsjetnica (ijek.)
pòdsjetnīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
podskakívati, -skàkujēm (t. deverívati)
podskòčiti, pòdskočīm (t. natočiti)
podslòniti se, pòdslonīm se (t. natòčiti); prid. trp. pòdslonjen
pòdsluznjāčnī
pòdsmēh, mn. -si, gen. mn. pòdsmēhā (ek.)
podsmehívati se, -smèhujēm se (ek., t. deverivati)
pòdsmehnuti se, -ēm se (ek., t. pòčinuti)
podsmèjati se, -jēm se (ek., t. nasmèjati se)
podsmejávati se, -smèjāvām se (ek., t. večerávati)
podsmèšljiv (ek.)
podsmèvāč, -áča, vok. pòdsmevāču (ek.)
podsmevàčica (ek.)

podsmèvačkī (ek.)
podsmévalo (ek.)
podsmévati se, pòdsmēvām se (ek., t. venčávati)
podsmijati se, -jēm se (ijek., t. nasmìjati se)
podsmijávati se, -smijāvām se (ijek., t. večerávati)
pōdsmijeh, mn. -si, gen. pōdsmijehā (ijek.) 26 a
podsmijèvalo (ijek.)
podsmijèvati se, pòdsmijevām se (ijek., t. nadijèvati)
podsmjehívati se, -smjèhujēm se (ijek., t. deverívati)
pòdsmjehnuti se, -ēm se (ijek., t. pòčinuti)
podsmjèšljiv (ijek.)
podsmjèvāč, -áča, vok. pōdsmjevaču (ijek.)
podsmjevàčica (ijek.)
podsmjèvačkī (ijek.)
podstàknuti (podstáći i pōdstaći), pòdstaknēm (t. nadàhnuti); aor. još i: podstàkoh, 2. i 3. podstàče i pōdstače, mn. podstàkosmo...; pril. prošl. i: podstàkāv(ši) i pòdstakāv(ši); prid. rad. i: pòdstakao, podstàkla i pòdstakla
pōdstanār, -āra, vok. -āru ú -āre
pōdstanārev i **pōdstanārov**
pōdstanārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pōdstanārkin
pōdstanārskī
pōdstanārstvo
pòd starōst 98 m
pōdstava
pōdstavak, -stāvka, mn. -stāvci, gen. pòdstavākā
pōdstaviti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. pōdstavljen
pōdstāvka, dat. -ci, gen. mn. pòdstavākā i pòdstāvkī
pòdstavljati, -ām (t. vèčerati)
pōdsticāj
pōdsticājnī
podsticalo (stimulans)
podsticatelj, instr. -teljem, gen. mn. podsticatēljā
podsticatēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pòdsticati, -čēm (t. primicati); imperat. pòdstiči; pril. sad. pōdstičūći
pōdstreći v. pòdstreknuti
pōdstrēk, mn. -ci, gen. pōdstrēkā
podstrèkāč, -áča, vok. pōdstrekaču
podstrekàčica
podstrèkāčkī
podstrekávati, -strèkāvām (t. večerávati)
pòdstreknuti (pòdstreći), pòdstreknēm (t. pòčinuti); aor. još i: pòdstrekoh, 2. i 3. pòdstreče i pōdstreče, mn. podstrekosmo...; pril. prošl. i: pòdstrekāv(ši); prid. rad. i: pòdstrekao, -kla
pōdstrešje (ek. i ijek.)
pōdstrići, podstrižēm (t. òstrići)
pōdstrig, mn. -zi, gen. pōdstrīgā
podstrišci, podstrižaka (mn. m. r., ostaci vune na ostriženoj ovci)
podstùbīšte
podstúpiti, pòdstūpīm (t. dodéliti); prid. trp. pòdstūpljen
pòdsunac, pòdsūnca, vok. pòdsūnče, gen. mn. pòdsunācā (suncokret)
podsunčànīk, -ika, mn. -ici (zapadni vjetar)
pòdsunuti, -ēm (t. pòčinuti)
Podsúsed (ek., geogr.)
podsvájati, pòdsvājām (t. venčávati)
pōdsvēst, pōdsvēsti, instr. pōdsvēsti i pōdsvēsću (ek.)
pōdsvestan i **pòdsvestan**, -sna (ek.)
pōdsvijest, pōdsvijesti, instr. pōdsvijesti i pōdsviješću (ijek.)
pōdsvjestan i **pòdsvjestan**, -sna (ijek.)
podsvòjiti i sl. v. posvòjiti i sl.
pōdšav, pòdšava i pòdšva, gen. mn. pōdšava
pòdsavak, -šavka, mn. -šavci, gen. pòdšavākā
podšīšati, pòdšīšām (t. dočárati) 75 b
pōdšiti, pōdšijēm (t. sášiti)
podšívati, pòdsīvām (t. venčávati)
podštápiti se, pòdstāpīm se (t. dodéliti); prid. trp. pōdštāpljen
podštapljívati se, -štàpljujēm se (t. deverívati)
pōdtājnīckī
pōdtājnīk, vok. -īče, mn. -īci (zamjenik tajnika, podsekretar; drugo je pòtājnīk)
pōdtājništvo, gen. mn. pōdtājnīštāvā
Podtatranski 195 f
pōdtekst, gen. mn. pōdtēkstā 76 i
pōdtlāk (kem.)
pòdturiti ne nego pòturiti
podučávati, -ùčāvām (t. večerávati)
podúčiti, pòdučīm (t. natòčiti)
podudárnost, -osti, instr. -osti i -ošću
pōdug; komp. pōduží
pōdugačak, -čka
podùhati, pòdūhām i **podúvati**, pòdūvām (t. dočárati) i pòdūšēm (t. zavíkati); imperat. pòdūhāj, pòdūvāj i podúsi
podúhnuti, pòdūhnēm (t. škrgútnuti)
podùhvaćati i **podùhvatati**, -ām (t. otpòzdravljati)
podùhvat i **pōduhvāt** (pothvat)

podùhvatati i **podùhvaćati**, -ām (t. otpòzdravljati)
podùhvatitī, -īm (t. zašèćeriti); prid. trp. podùhvaćen
pȍduka, dat. -ci
podùmēnta i **podùmijenta** (pokr., temelj)
Podunávac, -vca, vok. Pȍdunāvče, gen. mn. Podùnāvācā
Podùnāvka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Podunavlja); **Podùnāvka**, dat. -ci (časopis) 65 a 9
Podùnāvlje i **Pȍdunāvlje**
podùnāvskī i **pòdunāvskī**
podúnuti ne nego podúhnuti
podupìrāč, -áča, vok. pȍdupiráču
podùpirati, -ēm (t. raspròstirati)
poduplátitī, podùplātīm (t. obavéstiti); prid. trp. podùplāćen
podùprēti (ek.), pòduprēm, -ēš . . ., 3. mn. pòduprū; aor. podùprēh, 2. i 3. pȍdupre, mn. podùprēsmo . . .; imperat. podùpri; pril. prošl. podùprv(ši) i podùprev(ši); prid. rad. pȍdupro, -prla; prid. trp. pȍduprt
podùprijeti (ijek.), pòduprēm, -ēš . . ., 3. mn. pòduprū; aor. podùprijeh, 2. i 3. pȍduprije, mn. podùprijesmo . . .; imperat. podùpri; pril. prošl. podùprv(ši) i podùprijev(ši); prid. rad. pȍdupro, -prla; prid. trp. pȍduprt 31 a
pȍduršćica (riba)
pòdusnica
podúvatī, pòdūvām i **podúhati**, pòdūhām (t. dočárati)
podùvrētī, pòduvrēm (ek., t. odàvrēti)
podùvrijeti, pòduvrēm (ijek., t. odàvrijeti)
poduzéće
podùzētī, pòduzmēm, -ēš . . ., 3. mn. pòduzmū; aor. podùzēh, 2. i 3. pòduzē, mn. podùzēsmo . . .; imperat. podùzmi; pril. prošl. podùzēv(ši); prid. rad. pȍduzeo, -zēla; prid. trp. pȍduzēt
poduzètljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pȍduzetnīčkī
pȍduzetnīk, vok. -īče, mn. -īci
pȍduzētnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
poduzimāč, -áča, vok. pȍduzimāču
podùzimati, -ām (t. otpòzdravljati) i -mljēm (t. kalàjisati); imperat. podùzimāj i podùzímlji; pril. sad. podùzimajūći i podùzimljūći
poduzímljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
podvádati, pòdvāđām (bolje podvòditi; t. venčávati)
podvajati, pòdvājām (t. venčávati); imperat. pòdvājāj
podvalādžija
podvalādžījskī
podvaljívač, -áča, vok. pȍdvaljivāču
podvaljívati, -vàljujēm (t. deverívati)
po dváput i **pō dvā púta** 98 c
pòdvarak, pòdvārka, mn. pȍdvārci, gen. pòdvarākā
podvarívati, -vàrujēm (t. deverívati)
pȍdvečē(r) (pril.)
Pȍdveležje (kraj ispod Vēlēži)
podvèsti i **pȍdvesti**, podvèdēm (t. izvèsti, izvèdēm)
podvèsti i pȍdvesti, podvèzēm (t. izvèsti, izvèzēm)
podvésti i **pòdvēstī**, podvézēm (t. izvésti, izvézēm)
podvézača
podvezívati, -vèzujēm (t. deverívati)
pòdvežnjački
pȍdvīg i **podvig**, mn. -zi
pođvíjati, pòdvījām (t. venčávati)
pȍdvīk, mn. -īci
podvikívati, -vìkujēm (t. deverívati)
pòdviličnī
pòdvitī, pȍdvijēm (t. sàviti)
pòdvlačak, -čka, mn. -čci, gen. pòdvlačāka
podvláčiti, pòdvlāčīm (t. jednáčiti)
pòdvlačka, dat. -čci, gen. mn. podvlačākā
podvlástiti, pòdvlāstīm (t. dodéliti); prid. trp. pòdvlāšten i pòdvlašćen
pòdvlāšćenōst i **pòdvlāstenōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
podvlašćénje i **podvlaštènje**
podvlašćívati, -vlàšćujēm (t. deverívati)
pòdvlāstenōst i **pòdvlāšćenōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
podvlaštènje i **podvlašćénje**
podvòdāč, -áča, vok. pȍdvodaču
podvodačica
podvòditi, podvodīm (t. dohòditi); imperf. pòdvođāh; prid. trp. pòdvođen
pòdvodnīk, vok. -īče, mn. -īci
pòdvodnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
podvòđāč, -áča, vok. pȍdvođāču
podvođačica
podvođènje i **podvođénje**
pȍdvojenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
podvójiti, podvojīm (t. natóčiti); imperat. pòdvōj
pòdvoljak, pòdvōljka, mn. -ci, gen. pòdvoljākā
pòdvōljčić
pòdvōljčina
pòdvorba
pòdvōrnīčin (prema pȍdvōrnica)
pòdvōrničkī
pòdvōrnīk, vok. -īče, mn. -īci
podvostručávati (i podvostručívati), -strùčāvām (t. obaveštávati)
podvostručiti, -īm (t. zašèćeriti)

podvostručívati (i podvostručávati), -strùčujēm (t. izjednačívati)
podvòziti, pòdvozīm (t. dohòditi); imperf. podvožah; prid. trp. pòdvožen
podvožnjāk, -áka, mn. -áci
pòdvraćati, -ām (t. večérati)
pòdvratak, -tka, mn. pòdvraci, gen. pòdvratākā
podvrátiti, pòdvrātīm (t. dodéliti); prid. trp. pòdvrāćen
pòdvratnīk, mn. -ici
pòdvrći v. pòdvrgnuti
podvrgavati, -vȑgāvām (t. večerávati)
pòdvrgnutī (podvrći), pòdvrgnēm (t. počínuti); aor. još i: pòdvrgoh, 2. i 3. pòdvrže i pòdvrže, mn. pòdvrgosmo...; pril. prošl. i: pòdvrgāv(ši); prid. rad. i: pòdvrgao, -gla
podvrìskivati, -vrìskujēm (t. deverívati)
pòdvrtati, -ćem (t. prìmicati); imperat. pòdvrći; pril. sad. pòdvrćūći
podvūći i **pòdvūći,** podvūčem (t. dovúći)
podzemàljskī
podzídati, pòdzīdām (t. dočárati) i pòdzīđēm (t. zavikati); imperat. pòdzīdāj i podzíđi
Pòd zīdom (ulica u Zagrebu) 17
podzídívati, -zīđujem (t. deverívati)
pòdzimak, pòdzīmka, vok. pòdzīmče, mn. pòdzīmci, gen. pòdzimākā
pòd zimu 98 m
podzvekívati, -zvèkujēm (t. deverivati)
podžáriti, pòdžārīm (t. dodéliti)
podžarívati, -žārujēm (t. deverívati)
pòdždrēlnī (ek.)
pòdždrijelnī (ijek.)
podžéći i **pòdžeći,** podžèžēm (t. sažéći) 2; 62 d
podželùdnjaca
podželùdnjačm
pòdžeti, pòdžanjēm i pòdžnjēm (t. požéti)
pòdžizati, -žem (t. prìmicati); imperat. pòdžiži; pril. sad. pòdžižūći
pòdžupan, -āna
podžupànija
podžavèljati se, -ām se (t. zaračunati)
podáčiti se, pòđačīm se (t. dodéliti)
pòđēnje (prema pòditi)
pođípati, pòđīpāmo (t. dočárati)
podòniti, pòđonīm (t. natočiti); prid. trp. pòđonjen
poéma 155 a
pòēn, -éna
poènta (i poànta), gen. mn. poéntā
poentírati (i poantírati), -èntīrām (t. večerávati)
pòēt, poéta, vok. pòēte i **pòet,** pòeta, gen. mn. pòētā 161
poéta, poétē 161
poètičan, -čna
poètičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
poètika, dat. -ci
poetizácija
poetízírati, -tìzīrām (t. obavestávati)
pòētskī i **pòetskī**
pòēzija 48 d; 155 a
pogača, gen. mn. pogāča
pogačica
pogađač, -āča, vok. pògađāču
pogađačica
pogađačkī
pògađāj (pogodak)
pogádati, pògađam (t. venčávati)
pogánac, -nca, vok. pòganče, gen. mn. pògānācā (1. čir, 2. zool.)
pogáněv
pogáněina i **pogáněina** (bolest: crveni vjetar)
poganija
pòganin, mn. pògani, gen. pògana
pògānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pogànluk, mn. -ci
pogdègde (ek., pril.) 98 b
pogdègod (ek., pril.)
pogdèkad (ek., pril.) 98 b
pogdèko i **pogdètko** (ek.)
pogdèkojī i **po gdèkojī** (ek.) 91 g
pogdjègdje (ijek., pril.) 98 b
pogdjègod (ijek., pril.)
pogdjèkad (ijek., pril.) 98 b
pogdjèko i **pogdjètko** (ijek.)
pogdjèkojī i **po gdjèkojī** (ijek.) 91 g
pogíbao, pògībli, instr. pògībli i pògībljū
pògibija i **pòglbija**
pògladiti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. pòglađen
pòglàdneti, -īm (ek., t. dolèteti)
pòglàdnjeti, -dnīm (ijek., t. dolètjeti)
poglavárev i **poglavárov**
poglavárīčin (prema poglavárica)
pòglavičin (prema pòglavica)
pòglavičkī
pògledati, -ām (glèdnuti; t. isplivati); **poglédati,** pògledām (pogledávati; t. venčávati)
pogledávati (i pogledívati), -glèdāvām (t. večerávati)
pogledívati (i pogledávati), -glèdujēm (t. deverivati)
pòglūhnuti, pògluhnēmo (postati gluh jedan za drugim; t. nadàhnuti)
poglúpeti, -īm (ek., postati glup; t. ustédeti)
poglúpjeti, -pīm (ijek., postati glup; t. ustédjeti)
pognójiti, pògnojīm (t. natočiti); imperat. pògnōj
pògnūtōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pognjéčiti, pògnječīm (t. dodéliti)

pògodak, -tka, mn. pògoci, gen. pògođākā
pògodba, gen. mn. pògodabā
Pogodin 180; 182
pogòditi, pògodīm (t. natòčiti); prid. trp. pògođen
pògodnōst i **pogódnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
pogodóvnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pogònīč, -iča, vok. pògonīču (gonič)
pogorélac, -lca, vok. pògorelče, instr. pogorélcem, gen. mn. pogòrēlācā (ek.) 70 b
pogorelica (ek.)
pogorelina (ek.)
pogorélstvo (ek.)
pogòreti, -īm (ek., t. dolèteti)
pogorjélac, -lca, vok. pògorjēlče, instr. pogorjélcem, gen. mn. pogòrjelācā (ijek.) 70 b
pogorjelica (ijek.)
pogòrjelina (ijek.)
pogorjéistvo (ijek.)
pogòrjeti, -rīm (ijek., t. dolètjeti)
pogoropáditi se, -ròpādīm se (t. obelodániti)
pogospòditi se, pogòspodīm se (t. ponačìniti); prid. trp. pogòspođen
pogóstiti, pògostīm (t. natòčiti); prid. trp. pògošćen
pogotovo i **pogótovu** (pril.) 98 j
pograbùljati, -ām (pograbljati; t. zaračùmati)
pográditi, pògrādīm (t. dodéliti); prid. trp. pògrāđen
pogradivati, -gràđujēm (t. deverívati)
pogràničan, -čna
pogràničnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pògrbljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pogrbljívati, -grbljujēm (t. deverívati)
pogrčiti, -īm (učiniti Grkom; t. dòhvatiti)
pogrčívati, -grčujēm (t. deverívati)
pogŕdeti, -īm (ek., postati grdan, ružan; t. uštédeti)
pogŕditi, pògrdīm (učiniti grdnim, nagrditi, osramotiti; t. dodéliti); prid. trp. pògrđen
pogŕdjeti, -dīm (ijek., postati grdan, ružan; t. uštédjeti)
pogrdívati, -grđujēm (t. đeverívati)
pógrebnīk, vok. -īče, mn. -īci
pògrejati, -jēm (ek., t. òbrijati); imperat. pògrēj
pogrejàvāč, -áča, vok. pògrejavāču (ek.)
pogrejávati, -grèjāvām (ek., t. večerávati)
pogrèpsti i **pògrepsti**, pogrèbēm (t. ogrèpsti)
pógrešan, -šna (ek. i ijek.)
pogréšiti, pògrēšīm (ek., t. dodéliti)
pogrèšiv i **pogrèšljiv** (ek. i ijek.)
pogrešívati, -grèšujēm (ek. i ijek., t. deverívati)
pogrèšivōst i **pogrèšljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
pògreška, dat. -šci, gen. mn. pògrešākā (ek. i ijek.) 32 a
pogrèšljiv i **pogrèšiv** (ek. i ijek.)
pogrèšljivost i **pogrèšivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
pógrešnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
pogrévati, pògrēvām (ek., t. venčávati)
pògrēvci, pògrevākā i pògrēvākā, dat. pògrēvcima, ak. pògrēvke (ek., v. pòdgrēvci)
pògrijati, -jēm (ijek., t. òbrijati); imperat. pògrīj
pogrijàvač, -áča, vok. pògrijavāču (ijek.)
pogrijávati, -grìjāvām (ijek., t. večerávati)
pogrijèsiti, pògriješīm (ijek., t. dodijèliti)
pogrijèvati, pògrijevām (ijek., t. nadijèvati)
pògrijevci, pògrevākā i pògrijevākā, dat. pògrijevcima, ak. pògrijevke (ijek., v. pòdgrijevci)
pògristi, pogrízēm (t. izgristi)
pogŕmeti, -īm (ek., t. dolèteti) i **pogŕmeti**, -īm (t. uštédeti)
pogŕmjeti, -mīm (ijek., t. dolètjeti) i **pogŕmjeti**, -mīm (t. uštédjeti)
pogrúbeti, -īm (ek., postati grub; t. uštédeti)
pogrúbiti, pògrūbīm (učiniti grubim; t. dodéliti); prid. trp. pògrūbljen
pogrúbjeti, -bīm (ijek., postati grub; t. uštédjeti)
pogrubljívati, -grùbljujēm (t. deverívati)
pògrūženōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pogubljívati, -gùbljujēm (t. deverívati)
pógubnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pógurenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pógūst (podosta gust); komp. pógušći
pógužvānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pòhabati, -ām (t. ìsplivati)
pohàdāč, -áča, vok. pòhađāču
pohađati, pòhāđām (t. venčávati)
pohajdučiti se, -hàjdūčīm se (t. obavéstiti)
pòhapsiti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. pòhapšen
pòhara
pòharati, -ām (t. ìsplivati)
pòhārčiti, -īm (potrošiti; t. pròbānčiti)
pohásiti se ne nego poásiti se
pòhitati, -ām (1. uhvatiti, prihvatiti; 2. pobacati; t. ìsplivati)

pohíteti, -īm (ek., požuriti; t. uštédeti)
pòhititi, -īm (uhvatiti, ugrabiti; t. dòhvatiti); prid. trp. pòhićen
pohítjeti, -tīm (ijek., požuriti; t. uštédjeti)
pȍhlādan, -dna
pȍhlāpan ne nego pȍhlēpan
pȍhlepa
pȍhlēpan, -pna
pohlépiti, -īm (požudjeti; t. ishlápiti)
pȍhlepnica
pȍhlepnīk, vok. -īče, mn. -īci
pȍhlepnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pòhod, gen. mn. pòhōdā
pohòdati, pòhōdām (t. dočárati)
pòhode, pòhōdā (mn. ž. r.)
pohòditi, pòhodīm (t. natòčiti); prid. trp. pòhođen
pòhodnī
pȍhodanin, mn. -āni
Pohorž (Pohoř) 193
pȍhota
pȍhotan, -tna
pohòtljiv
pohòtijivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. pohòtljīvācā
pohòtljivica
pohòtijivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pȍhotnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pȍhrana
pohrániti, pòhrānīm (t. dodéliti); prid. trp. pòhrānjen
pohranjívati, -hrànjujēm (t. deverívati)
pohŕdati, -ām (oštetiti upotrebom; t. dokončati)
pohŕđati ne nego pŏrđati
pȍhrliti, -īm (t. dȍhvatiti)
pȍhrptina (poleđina)
pȍhrskati, -am (t. ìsplivati)
pohrvaćívati, -vàćujēm (t. izjednačívati)
pohŕvati se ne nego pŏrvati se
pohrvátiti, -hŕvatīm (t. obavéstiti); prid. trp. pohŕvaćen
pȍhuliti, -īm (t. dȍhvatiti); prid. trp. pòhuljen
pòhūmlje
pȍhvaćati ne nego pòhvatati
pȍhvala
pȍhvalan, -lna
pòhvalba, gen. mn. -bī
pohváliti, pòhvālīm (t. dodéliti); prid. trp. pòhvaljen 42 c
pȍhvalnica
pohvaljívati, -hvàljujēm (t. deverívati)
pòhvastati se, -ām se (t. ìsplivati)
pòhvatati, -ām (t. ìsplivati)
pȍhve i **pȍhvi,** gen. pòhvī, dat. pòhvama i pòhvima, ak. pȍhve i pȍhvi (mn. ž. r.; pokr., uzica na samaru ili sedlu, podrepina, kuskun)
pòimati, -mām (t. vèčerati) i -mljēm (t. primicati); imperat. pòimāj i pòimlji; pril. sad. pòimajūći i pòimljūći
poimènčē (pril.)
poimènicē (pril.)
poimèničan, -čna
poimeničávati, -ničavam (t. preuveličávati)
pòimeničiti, pòimeničīm, -īš..., 3. mn. pòimeničē; aor. pòimeničih, 2. i 3. pòimeničī, mn. pòimeničismo...; imperat. pòimeniči; pril. prošl. pòimeničīv(ši); prid. rad. pòimeničio, -la; prid. trp. pòimeničen
poisécati, -isēcām (ek., t. razočárati)
poisijècati, -ìsijecām (ijek., t. ispremijèsati)
poiskákati, poìskačēmo (t. zaurlikati); imperat. poiskácimo
poiskati, pòištēm (t. zahùktati); imperat. poišti
poìskiđati, -ām (t. povèčerati)
poiskríviti, -ìskrīvīm (t. obavéstiti); prid. trp. poìskrīvljen
poiskúpljati, -ìskūpljām (t. razočárati)
poìspadati, -ām (t. povèčerati)
poispòklanjati, poispòklanjām, -āš..., 3. mn. poispòklanjajū; aor. poispòklanjah, 2. i 3. pòispoklanja i poispòklanja, mn. poispòklanjasmo...; imperat. poispòklanjāj; pril. prošl. poispòklanjāv(ši); prid. rad. poispòklanjao, -la; prid. trp. poispòklanjān
poispraviti, -īm (t. zasèćeriti); prid. trp. poìspravljen
poispravljati, -ām (t. povèčerati)
poisprekídati, -prèkīdām (t. porazgovárati)
poisprekŕštati, -prèkrštām (t. porazgovárati)
poisprelámati, -prèlāmām (t. porazgovárati)
poispreméštati, -prèmēštām (ek., t. porazgovárati)
poispremètati, -prèmećēm; aor. poispremètah, 2. i 3. pòispremeta i poispremèta, mn. poispremètasmo...; imperat. poispremèći; pril. prošl. poispremètāv(ši); prid. rad. pòispremetao, -āla i poispremètao, -la; prid. trp. pòispremetān
poispremjéštati, -prèmjēštām (ijek., t. porazgovárati)
poisprèpletati, -prèplećem (t. okalàjisati); imperat. poisprèpleći
poisprèplitati i **poisprèpletati**
poispresécati, -prèsēcām (ek., t. porazgovárati)

poispresijècati (ijek.), -presijecam, -āš..., 3. mn. -sijècajū; aor. poispresijècah, 2. i 3. poispresijèca i pòispresijecā, mn. poispresijècasmo...; imperat. poisprèsijecāj; pril. prošl. poispresijècav(ši); prid. rad. poispresijècao, -la; prid. trp. poisprèsijecān

poispretúrati, -prètūrām (t. porazgovárati)

poisprevaljívati, poisprevàljujēm, -ēš..., 3. mn. poisprevàljujū; aor. poisprevaljívah, 2. i 3. poisprevaljíva i pòisprevaljīvā, mn. poisprevaljivasmo...; imperat. poisprevàljūj; pril. prošl. poisprevaljívāv(ši); prid. rad. poisprevaljívao, -la; prid. trp. poisprevàljīvān

poisprevezívati, -vèzujēm (t. poisprevaljívati)

poisprèvrtati, -prèvrćēm (t. okalàjisati); imperat. poisprèvrći

poisprodávati, -pròdājēm (t. zakukuríkati); imperat. poisprodáji

poispròpadati, -ām (t. poispòklanjati)

poisprovaljívati, -vàljujēm (t. poisprevaljívati)

pòistiha (pril.)

poistovećénje

poistovećívati, -vèćujēm (t. okolomaćívati)

poistòvetiti, -īm (t. ispripòvediti); prid. trp. poistòvećen

poistòvetovati, poistòvetujēm, -ēš..., 3. mn. poistòvetujū; aor. poistòvetovah, 2. i 3. pòistovetovā i poistòvetova, mn. poistòvetovasmo...; imperat. poistòvetūj; pril. prošl. poistòvetovāv(ši); prid. rad. poistòvetovao, -la; prid. trp. poistòvetovān

poistrésti i **poìstrēsti**, poistrésēm, -eš..., 3. mn. poistrésū; aor. poistrésoh, 2. i 3. pòistrēse, mn. poistrésosmo...; imperat. poistrési; pril. prošl. poistrésāv(ši) i poìstrēsāv(ši); prid. rad. poìstrēsao, poistrésla i poìstrēsla; prid. trp. poistrésen, -ena i poistrèsen, -ena

poizabirati, -izàbīrām (t. porazgovárati) pored **poizàbirati**, -rēm; aor. poizàbirah, 2. i 3. pòizabirā i poizàbira, mn. poizàbirasmo...; imperat. poizàbiri; pril. prošl. poizàbirāv(ši); prid. rad. poizàbirao, -la; prid. trp. poizàbirān

poizbíjati, -izbijām (t. razočárati)

pòizbliže i **poìzbliže** pored **poizbliže** (pril.)

poizbor (pril.)

poizdalèka (pril.)

pòizdaljē i **poìzdaljē** pored **poizdalje** 48 c

poizmàknuti (poizmàći i poizmaći), -izmaknēm (t. poodmàknuti)

poizopíjati, -òpījām (t. porazgovárati)

poizòstavljati, -ām (t. poispòklanjati)

poizrazbolévati se, -bòlēvāmo se (ek., t. isporazbolévati se)

poizrazbolijèvati se, -bòlijevāmo se (ijek., t. isporazbolijèvati se)

poizrazdeljívati, -dèljujēm (ek., t. poisprevaljívati)

poizrazdjeljívati, -djèljujēm (ijek., t. poisprevaljívati)

poizvaljívati, -vàljujēm (t. isposuđívati)

pójac, pójca, vok. pojče, instr. pójcem, gen. mn. pòjācā

pòjač, -áča, vok. pòjaču

pòjačājan, -jna

pojáčalo

pòjačan, -čna (koji pojačava; drugo je prid. trp. pòjačan, -āna od pojáčati)

pojačánje

pojačati, -ām (t. dokònčati)

pojačàvalo

pojačávati, -jačāvam (t. večerávati)

pòjaditi se, -īm se (t. dòhvatiti)

pòjagnjiti (pòjanjiti) **se**, -īm se (t. dòhvatiti)

pojahati, -šēm (t. dòjahati)

pòjahnuti, -ēm (t. pòćinuti)

pójam, pójma, mn. pójmovi 175

pójamnōst, -osti, instr. -osti i -ošću

pòjāmčiti, -īm (t. pròbančiti) i **pòjamčiti**, -īm (t. dòhvatiti)

pòjanjiti (pòjagnjiti) **se**, -īm se (t. dòhvatiti)

pojàsić (dem. od pójas)

pòjašiti ne nego pòjahati

pojátak, -tka, mn. pojáci, gen. pòjātākā (klijet, vajat)

pòjati, pòjēm, -eš..., 3. mn. pòjū; imperf. pòjāh, -āše...; aor. pòjah, 2. i 3. pòja i pòja, mn. pòjasmo...; imperat. pòj, pôjmo, pôjte; pril. sad. pòjūći; pril. prošl. (za)pòjāv(ši); prid. rad. pòjao, -āla; prid. trp. pòjān

pojavljivati se, -jàvljujēm se (t. deverívati)

pojéćati, -īm (t. zazvúčati)

po jèdan

po jedànpūt

pojedínac, -nca, vok. pòjedīnče, gen. mn. pojèdīnācā

pojedinačan, -čna

pojedìnačnōst, -osti, instr. -osti i -ošću

pojedínōst, -osti, instr. -osti i -ošću

pojèdljivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. pojèdljivācā

pojèdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću

po jèdnom 98 c

pojednostávniti, -dnòstāvnīm (t. obelodániti); prid. trp. pojednòstāvnjen

pojednostavnjénje
pojednostavnjívati, -stàvnjujēm (t. okolomaćivati)
pojeftíniti, -jèftīnīm i **pojevtiniti,** -jèvtīnīm (t. obavéstiti) pored **pojeftiniti** i **pojevtiniti,** -īm (t. ràskiseliti)
pojeftinjénje i **pojevtinjénje**
pojeftinjívati i **pojevtinjívati,** -tinjujēm (t. izjednačivati)
pòjesti, pòjedēm, -eš..., 3. mn. pòjedū (pokr. i pòljēm i pòjēm); aor. pòjedoh, 2. i 3. pojede i pòjede, mn. pòjedosmo...; imperat. pòjedi; pril. prošl. pòjedav(ši) i pòjēv(ši); prid. rad. pòjeo, -la; prid. trp. pojeden, -ena pored pojèden, -ėna
pojevtíniti, -jèvtīnīm i **pojeftiniti,** -jèftīnīm (t. obavéstiti) pored **pojevtiniti** i **pojeftiniti,** -īm (t. ràskiseliti)
pojevtinjénje i **pojeftinjénje**
pojevtinjívati i **pojeftinjívati,** -tinjujēm (t. izjednačivati)
pòjimati ne nego pòimati
pòjitl, pòjīm (t. lòmiti); imperf. pòjāh; imperat. pôj; prid. trp. pôjen
pojmíti, pôjmīm (shvatiti; t. báciti)
pójmljiv
pòjmljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pojunáčiti, pojùnāčīm (t. obavéstiti)
pòkāč, -áča, vok. pòkāču (riba)
pokáditi, pòkādīm (t. dodéliti); prid. trp. pòkāđen
pokádšto
pòkajati, -jēm (t. òbrijati); imperat. pòkāj
pòkajnīčkī
pòkājnīk, vok. -īče, mn. -īci
po kàkav 91 g
pòkāl, -ála
pokalàjisati, -šēm (t. okalàjisati)
pokaldrmljívati, -drmljujēm (t. izjednačivati)
pokàluđeriti se, -īm se (t. zakàluđeriti)
pokanjivati (se), -kànjujēm (se) (t. deverívati)
pokápati, pòkāpām ne nego pokopávati (t. venčávati); **pòkapati** (prema kāpati), pòkapljēm (t. dòjahati) i pòkapām (t. ìsplivati); imperat. pòkaplji i pòkapāj
pokaskívati, -kàskujēm (t. deverivati)
pôkasno (pril.) 98 b
pokašljávati (i pokašljívati), -kàšljāvām (t. večerávati)
pokašljivati (i pokašljávati), -kàšljujēm (t. deverívati)
pokátkad 98 b
pokàtoličiti, -īm (t. zakàluđeriti) i **pokatòličiti,** -īm (t. ispripòvediti)
pokazivāč, -áča, vok. pôkazivāču
pokazivati, -kàzujēm (t. deverívati)
pòkćeriti, -īm (t. dòhvatiti)
pôkćērka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pokíndūrīti se, -kìndūrīm se (t. obavéstiti)
pokípeti, pokípī (ek., t. uštédeti)
pokípjeti, pokípī (ijek., t. uštédjeti)
pòkiseliti, -īm (t. ràskiseliti); prid. trp. pòkiseljen
pòkititi, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. pòkićen
pokláće (pokr., pokolj)
pokláp̄āč, -āča, vok. pôklapaču
poklèčkē
pokleknúće
pòkleknuti, pòkleknēm (t. počinuti); aor. još i: pòklekoh, 2. i 3. pòkleče i pòkleče, mn. pòklekosmo...; pril. prošl. i: pòklekav(ši); prid. rad. i: pòklekao, -kla
pòklīč, pòklīča (i pòklīč, pòklīči, ž. r., zast.)
pòklīk, mn. pòklici
poklikívati, -klikujēm (t. deverívati)
pòkliknuti, pòkliknēm (t. počinuti); aor. još i: pòklikoh, 2. i 3. pòkliče i pòkliče, mn. pòklikosmo...; pril. prošl. i: pòklikav(ši); prid. rad. i: pòklikao, -kla
poklisárev i **poklisárov**
poklònīčkī
poklonīk, -íka, vok. pôklonīče, mn. -íci
pokloníštvo
pòklonjati ne nego pòklanjati
pòklopac, -pca, vok. -pče, gen. mn. pòklopācā
pòklopčev
pòklopčić
pòknjiškī
pokočánjiti se, -kòčānjīm se (t. obavéstiti)
pokòjī (poneki; našao bi se pokòjī među vama za taj posao; razl. od: svaki je donio po kòjī dar) 91 g
pokòjī pût (katkada; razl. od: po kòjī pût već dolaziš?)
pokōjničin (prema pòkōjnica)
pokōjničkī
pokōjnīk, vok. -īče, mn. -īci
pokōlčiti, pokōlčīm (pobosti kolce; t. dodéliti)
pôkolebānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pokolèbati, -ām (t. zaračunati)
pokolèbljívōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pokolènčē (ek., pril.)
pokōlenīk, mn. -īci (ek.)
pokolénje (ek.)
pokoljènčē (ijek., pril.)
pokōljenīk, mn. -īci (ijek.)
pokoljénje (ijek.)
pokopávati, -kòpāvām (t. večerávati)

pokorizmić
pȍkornīčkī
pȍkornīk, vok. -īče, mn. -īci
pȍkornōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pokosnīčnī (prema pȍkosnica)
pȍkovac, -kōvca, vok. -kōvče, gen. mn. pȍkovācā (pokr., kovačev mušterija)
pokožīčnī
pokraćènica
pokraćénje
pȍkracī
pokraćivati, -kràćujēm (t. deverívati)
pȍkrada, gen. mn. pȍkrādā
pokraj (prijedl.) 99
pȍkrajina; Autònomnā Pȍkrajina Vòjvodina
pȍkrājnī
pȍkrātak, -tka; komp. pȍkraćī
pokratiti, pȍkrātīm (t. dodéliti); prid. trp. pȍkraćen
pokrčùmati se, -ām se (t. zaračùnati)
pokrèčiti, pȍkrečīm (t. natȍčiti) i **pȍkrečiti**, -īm (t. dȍhvatiti)
pȍkrepa (ek. i ijek.)
pokrépiti, pȍkrēpīm (ek., t. dodélíti); príd. trp. pȍkrēpljen
pokrepljénje (ek. i ijek.)
pokrepljívati, -krèpljujēm (ek. i ijek., t. deverívati)
pokrètāč, -áča, vok. pȍkretaču
pokretačica
pokrètāčkī
pokretati, pȍkrećēm (t. prìmicati); ímperat. pȍkreći; pril. sad. pȍkrećūći pored **pokrétati**, pȍkrēcēm (t. gonétati); imperat. pokréći; pril. sad. pokréćūći
pokrètljīvōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pȍkrētnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pokrhati, -ām (t. dokónčati)
pokriće
pokrijèpiti, pȍkrijepīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. pȍkrijepljen
pȍkriti, pȍkrijem (t. sàkriti)
pokrìvač, -ača, vok. pȍkrivāču
pokrìvača
pokrìvačkī
pokrivalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. pokrìvalācā
pokrìvalačkī
pokrivenōst, -osti, instr. -ostí i -ošću
pokrmačiti, -īm (t. zašèćeriti)
pokročiti, pȍkročīm (t. natȍčiti)
pokrojiti, pȍkrojīm (t. natȍčiti); ímperat. pȍkroj
pokròtiti, pȍkrotīm (t. natȍčiti); prid. trp. pȍkroćen
pokrovac, pokróvca i **pȍkrovac**, pȍkrōvca, gen. mn. pȍkrovācā
pokròvčac, pokròvčaca
pokròvčić
pokròvčina
pokròvītēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pokrstiti, pȍkrstīm (t. natȍčiti); prid. trp. pȍkršten
pokrštávati, -krštavam (t. večerávati)
pokrštènica
pokrštènīk, -íka, vok. pȍkršteníče, mn. -íci
pokrštènjāk, -áka, vok. pȍkrštenjače, mn. -áci (pokršténik)
pokršténje
pȍkrūpno 98 b
pokrváviti se, -krvavīm se (t. obavéstiti); prid. trp. pokŕvāvljen
pokuckívati, -kùckujēm (t. deverívati)
pokučiti, pokūčīm (1. pružiti; 2. pognuti, nakriviti; t. dodéliti)
pokučívati, -kúčujem (t. deverívati)
pokùćār, -ára, vok. pȍkućaru i -āre
pokućárac, -rca, vok. pȍkućarče, gen. mn. pokućaraca
pokućárčev
pokućárev i pokućárov
pokućárica
pokućáričin
pokućáriti, -kùćārīm (t. krijumčáriti)
pokùćārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pokùćārkin
pokùćārskī
pokućárstvo
pȍkūće (pokr., pokućstvo)
pȍkućnī (kućni, domaći)
pokućstvo 84 a
pȍkuditi, -īm (t. dȍhvatiti); prid. trp. pȍkuđen
pokùdljiv
pokùdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pȍkuhati ú **pȍkuvati**, -ām (t. ìsplivati)
pȍkūnjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pȍkupskī; **Pȍkupskō**, -ōga (geogr.)
pokurjáčiti, -kùrjačīm (učiniti koga kurjakom; t. obavéstiti)
pokušávatī, -kúšavam (t. večerávati)
pȍkuvati i **pȍkuhati**, -ām (t. ìsplivati)
pȍkvārenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pokvarènjāk, -áka, vok. pȍkvarenjače, mn. -áci
pokvarenjákovīć
pokvárljiv
pokvàrljivōst, -ostí, instr. -osti i -ošću
pȏl (po, pola, polovica, polovina); **pȏl**, pôla, lok. pólu, mn. polovi (središna tačka); **Pȏl** (kao geogr. pojam); Jȕžni pȏl (geogr.); jȕžnī pȏl (na magnetu); Sjȅvernī (Sȅvernī) pȏl (geogr.); sjȅvernī (sȅvernī) pȏl (na magnetu); mínus-pȏl (— -pol); plȕs-pȏl (+ -pol);
Pȏlābljanin, mn. -āni
Pȏlāblje (kraj uz rijeku Labu)
pȏlača ne nego pàlača
pȏlag (pokr., prijedl., pored; poradi)

pòlāgāč, -áča, vok. pȍlagaču
polagàcica
polagácicē (pril., dem. od polagácko)
polagácke (pril., polagano, polako)
polagívati, -làgujēm (prema pòlàgati; t. deverívati)
pòlahko ne nego pȍlako
poláko i **pȍlako** (polagano); komp. pòlakše 98 b
pòlāpskī (prema Pòlāblje); Pòlāpskī Slavéni (Slovéni); Bàltičko-pòlāpskī Slavéni (Slovéni)
polàptati, pòlapćēm (t. zahùktati); imperat. polàpći
pòlāran, -rna (prema pôl, pôla); Pòlārnā Zvijèzda (Zvézda); Pòlārnō môre; pòlārnī krûg; pòlārnō svjètlo (svètlo); pòlārnī dân; pòlārnā nôć
polaritet, -éta
polarizácija
pȍlarizaciōnī
polarizātor
Pòlārnica (Polarna Zvijezda)
pòlārnīk (polarni krug)
polárnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
polatinjívati, -tinjujem (t. izjednačívati)
polazak, -ska, mn. -sci, gen. pòlazāka
pȍlaznīk, vok. -ıče, mn. -īci
pȍlaža (paralaža)
pȍlazājnīk, vok. -īče, mn. -īci
pȍlaženīk, vok. -īče, mn. -īci (polažajnik)
pȍlče, -eta (bure od pola akova)
pȍleće (ek., polugodište)
polèći i **pòleći** (npr. u postelju; v. pòlegnuti), pòležēm, -ēš..., 3. mn. pòlegū; aor. polègoh, 2. i 3. polèže i pȍleže, mn. polègosmo...; imperat. pòlezi; pril. prošl. polègāv(ši) i pòlegāv(ši); prid. rad. pòlegao, polègla i pòlegla; prid. trp. pòlegnūt; **poléći** i **pȍleći** (okotiti), poléžēm (t. izléći)
polèckē (poleđice)
pȍleđicē (pril.)
pȍleđina
poleđùškē (pril.)
polégati, pòležemo (ek., t. zavikati); imperat. poléžimo
pȍlegnuti, -ēm (t. pȍčinuti; isp. i polèći)
polèmičan, -čna
polèmičār, vok. -āru i -āre
polèmičkī
polèmika, dat. -ci
pȍlen, pȍlena (bot., pelud); **pȍlēn**, pȍlēna, pȍlēno (ek., pomalo lijen)
pȍleno, gen. mn. pȍlēnā (ek., klada, cjepanica)
pòlep, gen. mn. pȍlēpā (ek., prema polépiti); **pȍlēp**, -a, -o (ek., prema lêp)
polépiti, pòlēpīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. pòlēpljen
polèpsati, -ām (ek., t. dokònčati)
polepsávati, -lèpšāvām (ek., t. večerávati)
poleškívati, -lèškujēm (t. deverívati)
pȍlētan, -tna (pun poleta); **pȍletan**, -tna (koji služi za polijetanje: pòletnō pērje, isp. pòletnī)
poletárac, -rca, vok. pȍletārče, gen. mn. polètārācā
poletārče, -eta
polétati, pòlēćēm (ek., t. gonétati)
polèteti, -īm (ek., t. dolèteti)
polètjeti, -tīm (ijek., t. dolètjeti)
pòletnī (ek., polugodišnji, semestralan, isp. pòletan)
polèvāč, -áča, vok. pȍlevāču (ek., bolje polivač)
polevāčica (ek., bolje polivàčica)
polevàčina (ek., bolje polivàčina; novci što se daju mlâdi za polijevanje)
polèvaćī (ek., bolje polivaćī)
polévati, pòlēvām (ek., bolje polívati; t. venčávati)
pȍlēvka, dat. -ci, gen. mn. pòlevākā i pòlēvākā, dat. pòlēvkama (ek., juha)
pòlgōde
poliàndrija (mnogomuštvo) 155 e
Pòlībije 156 g
policāj, -ája, vok. pȍlicāju i **policājac**, -jca, vok. pȍlicajče, gen. mn. policājācā
policija
policijskī
policist(a)
pòlīčār, vok. -āru i -āre (pokr., onaj koji krade po policama, lopov, tat, kradljivac)
pȍlīčarka, dat. -ki, gen. mn. -kī (prema pòlīčār)
pȍlīčica (dem. od pòlica)
pòlić, pòlića i **pòlīć**, -íća (pola litre ili koje druge mjere); **Pȍlić** (prezime)
pȍliēdar, -dra, gen. mn. pȍliedārā (geom.)
Poiifem (mitol.)
pȍlifōn
polifònija
polifònījskī
poligàmija
poligàmist(a)
poliglot(a) 161
poligraf
polihistōr
polijègati (ijek.), pòliježē, 3. mn. pòliježū; aor. 2. i 3. polijèga i pȍlijegā, mn. polijègasmo...; imperat. polijèži; pril. prošl. polijègāv(ši); prid. rad polijègao, -la
polijèlēj, -éja (svijećnjak)

pòlijen, -a, -o (ijek., pomalo lijen)
pòlījep, -a, -o (ijek., prema lijep)
polijèpiti, pòlijepīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. pòlijepljen
polijètati, pòlijećēm (ijek., t. salijètati)
polijèvati, pòlijevām (ijek., pored polívati; t. nadijèvati)
pòlijevka, dat. -ci, gen. mn. pòljevākā i pòlijevākā, dat. pòlijevkama (ijek., juha)
Pòlīmlje (prema Līm)
polimorfan, -fna
polimòrfija
pòlīmskī (prema Pòlīmlje)
Polinēzija
polinèzījskī
Polinézanin, mn. -ani
Polinézānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
poliptih, mn. -si, gen. poliptīha, dat. poliptisima, ak. poliptihe
polisindet(on) (poet.)
politèhničār, vok. -āru i -āre
politèhničkī
politèhnika, dat. -ci
politèist(a) 161
politeističkī
politeizam, -zma
političar, vok. -āru i -āre 52 a 11
političarev i **političārov**
političarka, dat. -ki, gen. mn. -kī
politika, dat. -ci; **Politika** (novine) 52 a 11
politikantskī (prema politikant)
politikántstvo
Politikin (prema Politika); Politikin zábāvnīk (zábavnīk)
pòlitra, gen. mn. pòlitārā (boca od pola litre)
polivač, -áča, vok. pólivaču (ek. i ijek.)
polivāčica (ek. i ijek.)
polivàčina (ek. i ijek., novci što se daju mlādi za polijevanje)
polivačī (ek. i ijek.)
polívati, pólīvām (ek. i ijek., t. venčávati)
pólnoćka i **pónoćka**, dat. -ćki, gen. mn. -ćkī
pólog, mn. -zi, gen. pólogā
polòjiti, pòlojīm (t. natočiti); imperat. pòlōj
pòlojitōst, -osti, instr. -ošću i -ošću
polòkati, pòločēm (t. zahùktati); imperat. poloči
pòlōnīj, -ija i **pòlōnijum**
polonòfīl, -íla
polonofílstvo
polonòfōb, -óba
polonofòbija
Polonjec (Poloniec) 189
polòškē (pril., ležećke)
polováče, -eta (bure od pola akova)
polóvče, -eta (polovače)
polovičan, -čna
polovīčnost, -osti, instr. -osti i -ošću
polovínka, dat. -ci, gen. mn. -kī (muz.)
pòložitost, -osti, instr. -osti i -ošću
pòltrōn, -óna, vok. pòltróne
poltronijáda
pòluarak, -ārka, mn. -arci, gen. pòluarākā
pòlubōg, pòluboga, vok. -že, mn. pòlubogovi 87 g
pòlubrat i **pòlùbrat**; zbir. pòlubraća i pòlùbraća 87 g
pòlučak, -áka, mn. -áci (mjera koja je polovina druge veće mjere)
pòlučasovni
pòlučiti, pòlūčīm (t. dodéliti)
pòlučivati, -lūčujēm (t. deverivati)
pòlučovek (ek.), mn. pòluljūdi
pòlučovjek (ijek.), mn. pòluljūdi
pòludesno (pril.)
polúdeti, -īm (ek., postati lud; t. ustédeti)
pòlùditi, pòludīm (učiniti koga ludim, zaluditi; t. dodéliti); prid. trp. pòlūđen
poludivljāk, -áka, vok. pòludivljače, mn. -áci
polúdjeti, -dīm (ijek., postati lud; t. uštédjeti)
polufabrikāt, -áta
pòluga i **pòluga**, dat. -zi, gen. mn. pòlūgā
pòluglās, lok. pòluglasu, mn. pòluglasovi, gen. mn. poluglasóvā i pòluglasōvā
pòlùglavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. pòlùglavācā
polugòdišnjī
polugòdišnjica
pòlugōđe i **pòlùgođe**
pòlujasan, -sna
pòlùkrilac, -īlca, vok. -īlče, gen. mn. pòlùkrilācā
pòlukrūg, lok. pòlukrūgu, mn. pòlukrugovi, gen. polukrugóvā i pòlukrugōvā 87 g
polukúgla, gen. mn. polukúglā i pòlùkūgālā
pòlulēvo (ek., pril.)
pòlulijevo (ijek., pril.)
pòlulopta, gen. mn. pòluloptī 87 g
pòluljūdi, gen. pòluljūdī, dat. pòluljūdima, ak. pòluljūde
pòluljudskī
polumàjmun, gen. mn. polumājmūnā
polumèdved, gen. mn. polumēdvēdā (ek.)
polumèdvjed, gen. mn. polumēdvjēdā (ijek.)

pōlumēr, mn. pōlumēri, gen. pōlumērā (ek., geom.)
pōlumera, gen. mn. pōlumērā (ek., polovična mjera)
pōlumesēc, mn. pōlumesēci, gen. pōlumesēcā (ek.); Crveni polumesec (ime organizacije)
pōlumesečan, -čna (ek.)
pōlumesečast (ek.)
pōlumesečnīk, mn. -īci (ek.)
pōlumjēr, mn. pōlumjēri, gen. pōlumjerā (ijek., geom.)
pōlumjera, gen. mn. pōlumjerā (ijek., polovična mjera) 87 g
pōlumjesēc, mn. pōlumjesēci, gen. pōlumjesēca (ijek.); Crveni pōlumjesec (ime organizacije)
pōlumjesečan, -čna (ijek.)
pōlumjesečast (ijek.)
pōlumjesečnīk, mn. -īci (ijek.)
pòlùmotak, -tka, mn. pòlùmoci, gen. pòlùmotākā (pola smotka, npr. pređe)
polumračan, -čna
pōlumrtav, -tva
polunezávisan, -sna
poluobećanje
poluōblačan, -čna
poluobrazovān
poluòbrazovānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pōluoka, dat. -ki, gen. mn. pōluōkā (pola ōkē)
poluòkrūgao, poluokrugla i poluokrugla
pōluostrvo; Balkansko pōluostrvo
pōluotok, mn. -ci; Bàlkānskī pōluotok
poluotvoren
polupijan
polupismen
poluplátno (u knjigoveštvu)
pōlupoznāt 88 a
pōluprāzan, -zna
pōluprēčnīk i **pōluprečnīk**, mn. -īci (ek.)
polupriječnīk, mn. -īci (ijek.)
poluprolètēr, -éra, vok. pōluproletēru 87 g
poluprósvēćen (ek.)
poluprósvēćenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
poluprósvijećen (ijek.)
poluprósvijećenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
polurōđāk, vok. -ače, mn. -āci
polurōđaka, dat. -ki
polurođàkinja
polusèljāčkī
polusèljāk, -áka, vok. pōluseljāče, mn. -áci
pōlusena, gen. mn. pōlusēnā (ek.)
pōlusēnka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ek.)
polusèstra, vok. pōlusestro, gen. mn. polusestárā
pōlusjena, gen. mn. pōlusjēnā (ijek.)
pōlusjēnka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ijek.)
pōluslān, pōluslāna
polusložènica 87 g
polusłužben
pōlusūh, pōlusūha i **pōlusūv**, pōlusūva
pōlusvēst, pōlusvēsti, instr. pōlusvēsti i polusvešću (ek.)
pōlusvestan, -sna (ek.)
pōlusvēt (ek.)
pōlusvētao, pōlusvētla (ek.)
polusvètskī (ek.)
pōlusvijest, pōlusvijesti, instr. pōlusvijesti i pōlusviješću (ijek.)
pōlusvijet (ijek.)
pōlusvijetao, pōlusvijetla (ijek.)
pōlusvjestan, -sna (ijek.)
polusvjètskī (ijek.)
pòluškī (prema pōlūzje)
polutàbak, polutàbaka, mn. -ci, gen. polutābākā
polùtāk, -áka, vok. pōlutāče, mn. -áci, (mlad zec); **polútak**, -tka, mn. polúci, gen. pòlūtākā (polovina)
polutama
polùtānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pōlutežak, -ška (pōluteška kategòrija, sport.)
pōlutka, dat. -tki, gen. mn. pòlutākā i pòlutkī; Sjēvernā (Sēvernā) pōlutka; Jūžna polutka (geogr.)
pōlutmčkī
pòlutnīk, mn. -īci (ekvator)
pōluustavan, -vna
pōluuzao, -zla, mn. pōluuzlovi
pōluuzētōst, -osti, instr. -osti i -ošću
polūvača (breme trnja ili granja)
pōluvōđ, mn. pōluvodovi 87 g
poluvòkāl, -ála
poluvòkālan, -lna
pōluvrēme i **poluvréme** (ek.), **pōluvrijeme** i **poluvrijéme** (ijek.), gen. pōluvremena i poluvremena (ek. i ijek.), mn. poluvremèna, gen. -énā (ek. i ijek.)
poluzātvoren
pōluzraka, dat. -ci, gen. mn. pōluzrākā (geom.)
pōluzreo, -la
poluzvàničan, -čna
pōlužalost, -osti, instr. -osti i -ošću
poluživōtinjskī
poljačak, -čka, mn. -čci, gen. pòljāčakā (bot.)
Poljačić (dem. od Pòljāk)
poljàcina; **Poljačina** (augm. od Pòljāk)
pòljāčkī
pòljāk, -áka, vok. pōljāče, mn. -áci (1. onaj koji živi na polju, 2. poljar); **Pòljak** (pripadnik naroda)
Poljākinja

pȍljeće (ijek., polugodište)
pòljeno, gen. mn. pȍljēnā (ijek., cjepanica)
pòljep, gen. mn. pȍljēpā (ijek., prema polijèpiti)
poljèpsati, -ām (ijek., t. dokončati)
poljepsávati, -ljèpsāvām (ijek., t. večerávati)
pòljetnī (ijek.)
poljèvāč, -áča, vok. pȍljevaču (ijek., pored polivāč)
poljevàčica (ijek., pored polivàčica)
poljevàčina (ijek., pored polivàčina)
poljèvačī (ijek., pored polivačī)
Poljica, Poljícā, dat. Poljícima
Poljícanin, mn. -ani
pòljīckī (prema Poljíca); Pòljīckī stàtūt
Pòljīckinja (žena iz Poljícā)
Pȍljkinja (Poljakinja)
póljnjača
poljodélac, -lca, vok. pȍljodelče, gen. mn. poljòdēlācā i **poljòdelac**, -dēlca, vok. -delče, gen. mn. poljòdelācā (ek.) 26 b 2
poljodélčev i **poljòđelčev** (ek.)
poljòdēlka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
poljòdelskī (ek.)
poljodélstvo (ek.)
poljodjélac, -lca, vok. pȍljodjelče, gen. mn. poljòdjēlācā i **poljòdjelac**, -djēlca, vok. -djelče, gen. mn. poljòdjelācā (ijek.) 26 b 2
poljodjélčev i **poljòdjēlčev** (ijek.)
poljòdjēlka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
poljodjelskī (ijek.)
poljodjélstvo (ijek.)
poljoprivreda
poljoprivrednica
poljoprivrednīčkī
poljoprivrednīk, vok. -īče, mn. -īci
Pȍljska
pȍljskī; Pȍljskā ujèdīnjenā rādnīčkā pàrtija 16 a; Pȍljskī sȅjm
pȍljsko-slòvēnskī 89 a
pȍljubac, -pca, gen. mn. pȍljubācā
pȍljupčić
pomáći i **pòmaći** v. pomàknuti 54 c
pomađžáriti i **pomađáriti**, -mađžārīm i -mađārīm (t. obavéstiti)
pomađžárivati i **pomađárívati**, -ārujēm (t. izjednačívati)
pomágāč, -áča, vok. pȍmagāču
pomagáčica
pomáganja (zapomaganje)
pomágārčiti se, -īm se (t. podèvōjčiti)
pomahnítati, -mahnītām (t. razočárati) i **pomahnitati**, -ām (t. zaračùnati)
pòmājčiti, -īm (t. pròbāncīti)
pòmājka, dat. -ci, gen. mn. -kī 87 e
pòmak, mn. -ci, gen. pȍmākā
pomaknúće
pomàknuti (pomàći i pòmaći), pòmaknēm (t. nadàhnuti); aor. još i: pomàkoh, 2. i 3. pomàče i pȍmače, mn. pomàkosmo . . . ; pril. prošl. i: pomàkāv(ši) i pòmakāv(ši); prid. rad. i: pòmakao, pomàkla i pòmakla
pȍmalen
pòmalo (pril.); komp. pòmanjē; mălo-pòmalo 98 b
pomamljívati, -màmljujēm (t. deverívati)
pȍmāmnik, vok. -īče, mn. -īci
pȍmamnost, -osti, instr. -osti i -ošću
pománjkati, -ām (t. dokònčati)
pomanjkávati, -mànjkāvām (t. večerávati)
pȍmāst, pȍmasti, instr. pȍmasti i pȍmašću
pomástiti, pòmāstīm (t. dodéliti); prid. trp. pòmašćen i pòmāšten
pomazànīk, -ika, vok. pȍmazanīče, mn. -íci
pòmeće, -eta; zbir. pòmecād, -ādi
pòmeditī, -īm (ek., pobakriti; t. dohvatiti); prid. trp. pòmeđen
pomèđāš, -áša, vok. pȍmeđašu
pomèđaški
pomeđívati, -mèđujēm (ek., prema pòmeditī; t. deverívati)
pomeljárac, -rca, vok. pȍmeljārče, gen. mn. pomèljārācā
poménjati, pòmēnjām (ek., t. dočárati)
pómer, gen. mn. pómērā (ek., pomak)
poménati, pòmērām (ek., t. venčávati)
pomerávati, -mèrāvām (ek., t. večerávati)
pòmerenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
pòmeriti, -īm (ek., t. dòhvatiti)
pomèrljiv (ek.)
pomèrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
pómernī (ek.)
pòmestan, -sna (ek., lokalan)
pomèsti i **pȍmesti** (metući očístiti), pomètēm, pomètēš, pomètē, pometémo i pomètēmo, pometéte i pomètēte, pomètū; aor. pomètoh, 2. i 3. pȍmete, mn. pomètosmo . . .; imperat. pomèti; pril. prošl. pomètāv(ši) i pòmēv(ši); prid. rad. pȍmeo, pomèla i pȍmela; prid. trp. pomèten, -ènа; **pomésti** i **pȍmesti** (smutiti, zbuniti), pométēm (t. zamésti)
pòmestiti, -īm (ek., t. dòhvatiti); prid. trp. pòmeštcn
poméšati, pòmēšām (ek., t. dočárati)
pòmēšće i **pȍmešće** (ek.)
poméštati, pòmēštām (ek., t. venčávati)

pomètāč, -áča, vok. pòmetāču
pometačica
pòmetak, -tka, mn. pòmeci, gen. pòmetākā
pomètati, pòmećēm (1. metnuti jedno za drugim, 2. odbacivati; t. zahùktati); imperat. pomèći; pril. sad. pomećūći; **pométati**, pòmēćēm (mutiti, zbunjivati; t. gonétati); imperat. poméći; pril. sad. poméćūći
pométenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pometnúce (pobačaj)
pomicāljka, dat. -ci i -ki, gen. mn. -kī
pòmicati, -čem (t. primicati); imperat. pòmiči; pril. sad. pòmičūći
pòmičan, -čna
pòmičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pomijara (sud za držanje pomija)
pòmije i **pomije**, pòmījā (mn. ž. r., splačine, spirine)
pomijènjati, pòmijenjām (ijek., t. pomijèšati)
pomijèšati (ijek.), pòmiješām, -aš..., 3. mn. pomijèšaju; aor. pomijèšah, 2. i 3. pomijèša i pòmiješa, mn. pomijèšasmo...; imperat. pòmiješāj; pril. prošl. pomijèšāv(si); prid. rad. pomijèšao, -la; prid. trp. pòmiješān
pomíleti, -īm (ek., t. uštédeti)
pomilovànīk, -ika, vok. pòmilovaníče, mn. -íci
pomíljeti, -līm (ijek., t. uštédjeti)
pòmīrenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pomìrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pòmīsao, pòmīsli, lok. pomísli i pòmīsli, instr. pòmīsli i pòmīšlju, mn. pòmīsli, gen. pomíslī i pòmīslī, dat. pomíslima i pòmīslima
pòmisliti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. pòmišljen
pòmišljāj, lok. pomišljáju i pòmišljāju
pomišljati, pòmišljām (t. venčávati)
pomišljávati, -mišljávām (t. večerávati)
pomišljénje
pòmjediti, -īm (ijek., pobakriti; t. dòhvatiti); prid. trp. pòmjeđen
pomjeđívati, -mjeđujēm (ijek., prema pòmjediti; t. deverivati)
pómjer, gen. mn. pómjērā (ijek.)
pomjérati, pòmjērām (ijek., t. venčávati) 26 b 6
pomjerávati, -mjèrāvām (ijek., t. večerávati)
pòmjerenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
pòmjeriti, -īm (ijek., t. dòhvatiti)
pomjèrljiv (ijek.)
pomjèrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
pómjernī (ijek., prema pómjer)
pòmjestan, -sna (ijek., lokalan)
pòmjestiti, -īm (ijek., t. dòhvatiti); prid. trp. pòmješten
pòmjēšće i **pòmješće** (ijek.)
pomjéštati, pòmjēštām (ijek., t. venčávati)
pomlāčiti, pòmlačīm (t. dodéliti)
pòmladak i **pòdmladak**, -tka
pomlàditi, pòmladīm i **podmlàditi**, pòdmlādīm (t. dodéliti); prid. trp. pòmlāđen i pòdmlāđen
pòmlāđenōst i **pòdmlādenōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
pomlađívati i **podmlađívati**, -mlađujēm (t. deverivati)
pomlátiti, pòmlatīm (t. dodéliti); prid. trp. pòmlaćen
pomleti, pòmeljēm (ek., t. sàmleti)
pòmljeti, pòmeljēm (ijek., t. sàmljeti)
pòmljīv ne nego pòmnjiv
pòmno (pril.)
pòmnogo (pril.)
pómnost, -osti, instr. -osti i -ošću
pòmnjiv; komp. pomnjìvijī
pòmnjivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pomòćiti, pòmoćīm (t. natòćiti)
pòmoć, pomóći, lok. pomóći i pòmoći, instr. pòmoći i pòmoću, mn. pòmoći, gen. pomòćī i pòmoćī
pomóći i **pòmoći**, pòmognēm, -ēš..., 3. mn. pòmognū; aor. pomògoh, 2. i 3. pomòže i pòmože, mn. pomògosmo...; imperat. pomòzi; pril. prošl. pomògāv(ši) i pòmogāv(ši); prid. rad. pòmogao, pomògla i pòmogla; prid. trp. pòmognūt
pòmoćni
pomòćničin (prema pomòćnica)
pomòćničkī
pomòćnīk, -íka, vok. pòmoćnīče, mn. -íci
pòmoću i **s pòmoću** (čega učiniti nešto)
pomòdārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pomòdreti, -īm (ek. i ijek., postati modar; t. dolèteti); prid. rad. pomòdreo (ek.), pomòdrio (ijek.), pomòdrela 33
pomòdriti, pòmodrīm (učiniti modrim; t. natòćiti)
pòmōl, pòmola 70 a
pomològija
pomòloškī
pòmorac, -mòrca, vok. -mòrče, gen. mn. pòmorācā
pòmoračkī
pomòranča i **pomòrāndža**, gen. mn. pomòranāčā i pomòrānčī, pomòranādzā i pomòrāndžī
Pomorávac, -vca, vok. Pòmorāvče, gen. mn. Pomòrāvācā
Pomòrāvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Pomòrāvlje
pòmorčica

Pomorišac, -šca, vok. Pòmorišče, gen. mn. Pomòrīšācā (čovjek iz Pomòrīšja)
pòmozbōg i **pomozbōg** (u frazi: ni rod ni pomozbog)
Pompéjev (prema Pòmpēj)
pòmpējskī
pòmpēzan i **pòmpōzan**, -zna
pòmpōzan i **pòmpēzan**, -zna
pòmrāčenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pomračénje
pomračiti, pòmračīm (t. dodéliti)
pomračívati, -mračujem (t. deverívati)
pomrčánje
pomrčati, -īm (postati taman, mračan; t. zazvučati)
pomrčávati, -mrčavam (t. večerávati)
pòmrčina
pòmrčiti, -īm (učiniti tamnim, mrkim; t. dohvatiti)
pomrčívati, -mrčujem (t. deverívati)
pòmrēti, pòmrē (ek., t. ùmrēti)
pòmrijeti, pòmrē (ijek., t. ùmrijeti)
pomrkívati, -mrkujēm (t. deverívati)
pòmrknuti, -ēm (t. počínuti); aor. još i: pòmrkoh, 2. i 3. pòmrče i pòmrče, mn. pòmrkosmo...; pril. prošl. i: pòmrkāv(š.); prid. rad. i: pòmrkao, -kla
pomršívati, -mršujem (t. deverivati)
pòmrzao, pòmrzli, instr. pòmrzli i pòmržlju (hladnoća, studen)
pomŕzeti, -īm (ek., t. uštédeti)
pomŕziti, pòmrzīm (koga; t. dodéliti)
pomŕzjeti, -zīm (ijek., t. uštédjeti)
pòmučan, -čna (prilično mučan)
pomúčati, -īm (t. zazvúčati)
pòmučiti se, -īm se (t. dohvatiti)
pòmūćenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pomućénje
pomućívati, -mùćujēm (t. deverívati)
pòmusti, pomúzēm, -ēš..., 3. mn. pomúzū; aor. pòmuzoh, 2. i 3. pòmūze, mn. pòmuzosmo...; imperat. pomúzi; pril. prošl. pòmuzāv(ši); prid. rad. pòmuzao, -zla; prid. trp. pòmuzen, -ena pored pomùzen, -ena
pomútiti, pòmutīm (t. dodéliti); prid. trp. pòmućen
ponabijati, -nàbijām (t. razočárati)
ponàbiti, pònabijēm (t. zaùzbiti)
ponačínitī, ponàčinīm, -īš..., 3. mn. ponàcinē; aor. ponačinih, 2. i 3. pònačinī, mn. ponačinismo...; imperat. ponačìni; pril. prošl. ponačinīv(ši); prid. rad. ponačinio, -la; prid. trp. ponačinjen
ponad (prijedl.)
ponadévati, -nàdēvām (ek., t. razočárati)
ponadijèvati, -nàdijevām (ijek., t. ispremijèšati)
pònājbešnjī (ek.)
pònājbjesnjī (ijek.)
ponajčešćī
pònajgušćī
pònājlepšī (ek.)
pònājludī
pònājljepšī (ijek.)
pònājmladī
pònājpače
pònājprē (ek.)
pònajprije (ijek.)
pònājstàrijī i **pònājstarijī**
pònājtešnjī (ek.)
pònajtješnjī (ijek.)
pònajvāžnijī i **pònajvažnijī**
pònājvećī
pònājvećma
pònajžešćī
ponàmestiti, -īm (ek., t. zašèćeriti); prid. trp. ponàmešten
ponaméštati, -nàmēštām (ek., t. razočárati)
ponàmjestiti, -īm (ijek., t. zašèćeriti); prid. trp. ponàmješten
ponamjéštati, -nàmještām (ijek., t. razočárati)
ponaósob (pril., posebno, zasebno)
ponàpiti se, pònapijēm se, -ēš se..., 3. mn. pònapijū se; aor. ponàpih se, 2. i 3. pònapī se, mn. ponàpismo se...; imperat. ponàpīj se; pril. prošl. ponàpīv(ši) se; prid. rad. pònapio se, -pīla se; prid. trp. pònapīt i ponapijen, -ènа
ponàprēd (ek.)
ponàprijed (ijek.)
ponároditi, -īm (t. upríličiti); prid. trp. ponáročen
ponarodívati, -ròđujēm (t. izjednačívati)
ponàticati, -nàtičēm (t. ožigosati); imperat. ponàtiči
ponaučiti, -nàučīm (t. ponačìniti)
ponávideti (se), -īm (se) (ek.); aor. ponávideh (se), 2. i 3. ponávide (se), mn. ponávidesmo (se)...; pril. prošl. ponávidēv(ši) (se); prid. rad. ponávideo (se), -la (se)
ponávidjeti (se), -īm (se) (ijek.); aor. ponávidjeh (se), 2. i 3. ponávidje (se), mn. ponávidjesmo (se)...; pril. prošl. ponávidjev(ši) (se); prid. rad. ponávidio (se), -djela (se)
ponávljāč, -āča, vok. pònavljāču
ponavljàčica
ponávljāčkī
pònečijī i **po nečijī**
ponèčistiti, -īm (t. zašèćeriti); prid. trp. ponèčišćen
ponečišćívati, -čìšćujēm (t. izjednačívati)

ponèdeljak, -nèdēljka, mn. -nèdēljci, gen. ponèdeljākā (ek.)
ponèdeljnīcār i ponèdēljnicār (ek.)
ponèdeljnīk i ponèdēljuīk, mn. -īci (ek.)
ponèdeonīk, mn. -īci (ek.)
ponèdjeljak, -nèdjēljka, mn. -nèdjēljci, gen. ponèdjeljākā (ijek.) 26 b 2
ponèdjeljnicār i ponèdjēljnicār (ijek.)
ponèdjeljnīk i ponèdjēljnīk, mn. -īci (ijek.)
pònegde (ek., pril.)
pònegdje (ijek., pril.)
pònegovati, -ujēm (ek., t. obradovati)
ponehári (pokr., prekasno)
ponekad 98 b
pònekī i po nèkī 91 g
pònekī pût
pòneko i pònetko, gen. pònekoga, dat. pònekom (-e, -u), instr. pònekīm
ponemćávati (i ponemčívati), -nèmčāvām (ek., t. večerávati)
ponémciti, pònemčīm (ek., t. dodéliti)
ponemčívati (i ponemčávati), -nemčujēm (ek., t. deverívati)
ponèsrećiti se, -īm se (t. zašećeriti)
ponèsti ne nego pònēti, pònijeti
pònešto, gen. pònečega, dat. pònečemu, instr. pònečīm 91 g
pònēti, ponèsēm (ek., t. dònēti)
pònetko i pòneko, gen. pònekoga, dat. pònekom (-e, -u), instr. pònekīm
pōni, pōnija
ponići v. pòniknuti
ponijèmčiti, pònijemčīm (ijek., t. dodijèliti)
pònijeti, ponèsēm (ijek., t. dònijeti)
pònikao, -klí, gen. mn. poníkli i pōnīklī
pòniknuti (pònići), pòniknēm (t. pôčinuti); aor. još i: pònikoh, 2. i 3. pòniče i pòniče, mn. pònikosmo . . .; pril. prošl. i: pònikāv(ši); prid. rad. i: pònikao, -kla
pònisko (pril.)
poništávati, -ništāvām (t. večerávati)
pònizak, -ska
ponizívati (i ponižávati), -nìzujēm (t. deverívati)
poníznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ponižávati (i ponizívati), -nìžavām (t. večerávati)
pònīže i poniže (pril.) 98 b
pònoć, pònoći, gen. mn. pònoćī
pònoće, pònōća (pokr., pònoć)
pónoćka i pólnoćka, dat. -ćki, gen. mn. -ćkī
pònoćnī
pònoćnica
pònositōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ponòšljiv (ponosan, ponosit)
ponòšljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pònova (pril.)
pònovac, pònōvca, vok. pònovče, gen. mn. pònovācā
pònovno (pril.)
pònovo (pril.)
ponùdilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. ponùdilācā
pònuditi, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. ponuđen
ponuđati ne nego ponuđávati, ponuđívati
ponuđávati (i ponuđívati), -nùđāvām (t. večerávati)
ponudívati (i ponuđávati), -nùđujēm (t. deverívati)
pō nj
ponjáće (zast., pójam)
ponjátije v. ponjaće
ponjávača
ponjávčina
pònjegovati, -ujēm (ijek., t. obradovati)
ponjemčávati (i ponjemčívati), -njèmčāvam (ijek., t. večerávati)
ponjemćénje (ijek., prema ponijemčiti)
ponjemčívati (i ponjemčávati), -njèmčujēm (ijek., t. deverívati)
ponjíhati, pònjīhām (t. dočárati) i pònjīšem (t. zavíkati); imperat. pònjīhāj i ponjíši
poobedovati, -ujēm (ek., t. izdèklamovati)
poobjedovati, -ujēm (ijek., t. izdèklamovati)
pooblačiti, -oblačīm (t. obavéstiti)
pòočim 87 e
pòočimiti, -īm (t. ràskiseliti)
pòočimov
pòočiti, -īm (poočimiti; t. dòhvatiti)
poòdāvna, poòdāvno i poòdavno (pril.)
poodmàknuti (poodmàći i poodmaći), poòdmaknēm; aor. poodmàknuh, 2. i 3. poòdmaknū, mn. poodmaknusmo . . . pored poodmàkoh, 2. i 3. poòdmače i poòdmače, mn. poodmàkosmo . . .; imperat. poodmàkni; pril. prošl. poodmàknuv(ši) i poodmàkāv(ši) pored poòdmakav(ši); prid. rad. poodmàknuo, -la pored poodmakao, poodmàkla i poòdmakla; prid. trp. poòdmaknūt
poodsécati, -òdsēcām (ek., t. razočárati)
poodsijècati, -òdsijecam (ijek., t. ispremijèšati)
poodskòčiti, -òdskočīm (t. ponačíniti)
poodùzimati, -ām (t. poispòklanjati) i -mljēm (t. okalājisati); imperat. poodùzimāj i poodùzimlji
poohòliti se, -òholīm se (t. ponačìniti)
poopćénje i poopšténje
poòpćiti, pòopćīm i **poòpštiti,** pòopštīm (t. natòčiti)

poopćívati (i poopštávati), -òpćujēm (t. deverívati)
poopštávati (i poopćívati), -òpštāvām (t. večerávati) .
poopšténje i **poopćénje**
pòopštiti, pòopštīm i **pòopćiti**, pòopćīm (t. natočiti)
pooštrávati, -òštrāvām (t. večerávati)
pòoštrenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pootkídati, -òtkīdām (t. razočárati)
pòotpadati, -ām (t. povèčerati)
pootplaćívati, -plàćujēm (t. isposuđívati)
pootplátiti, -òtplātīm (t. obavéstiti); prid. trp. pòotplaćen
pootpùstīti, -òtpustīm (t. ponačiniti); prid. trp. pòotpusten
pootpuštati, -òtpuštam (t. razočárati)
pòpabīrčiti, -īm (t. pòcigančiti) i **popàbīrčiti**, -īm (t. podèvōjčiti)
pòpac, pòpca, vok. pòpče, mn. pòpci, gen. pòpācā
popàdāč, -ača, vok. pòpadaču
popàdija 46 d
popàdijīn 46 d
pòpak, pòpka, vok. pòpče, mn. pòpci, gen. pòpākā
pòpāmtiti, -īm (t. pròbāničiti); prid. trp. pòpamćen
popápučiti se, -īm se (t. zašèćeriti)
pòpasak, -ska, mn. -sci, gen. pòpasākā
popasívati, -pàsujēm (t. deverívati)
pòpasti, pòpadnēm (srušiti se i sl.; t. nàpasti); **pòpasti**, **popásti** i **pòpasti** (dovršiti pasenje i sl.), popásēm, -eš..., 3. mn. popásū; aor. pòpasoh i popásoh, 2. i 3. pòpāse, mn. pòpasosmo i popásosmo...; imperat. popási; pril. prošl. popásāv(ši) i pòpāsāv(ši); prid. rad. pòpasao, -sla pored pòpāsao, popásla i pòpāsla; prid. trp. popásen
pòpče, -eta (mlad pop), mn. pòpčići
pòpčić (dem. od pòpac, pòpak)
pòpečak, -čka, mn. -čci, gen. pòpečākā (komad mesa za pečenje; drugo je pòpečak)
popèčitelj, instr. -teljem, gen. mn. popèčitelja (zast., ministar)
popèčitēljstvo, gen. mn. popèčitēljstāva (zast., ministarstvo)
pòpečak, -čka, mn. -čci, gen. pòpečākā (žarač; drugo je pòpečak)
popèći i **popeći**, popèčēm (t. opèći)
popévati, pòpēvām (ek., pjevati; t. venčávati); **pòpevati**, -ām (ek., svrš., malo zapjevati; t. isplivati)
popévčiti se, pòpēvčīm se (ek., t. dodéliti)
popēvka, dat. -ci, gen. mn. pòpevākā i pòpēvākā (ek.)
popevkívati, -pèvkujēm (ek., t. deverívati)
pòpić
popijèvati, pòpijevām (ijek., pjevati; t. nadijèvati; drugo je pòpjevati) 26 b 7
popijèvčiti se, pòpijevčīm se (ijek., t. dodijèliti)
pòpijevka, dat. -ci, gen. mn. pòpjevākā i pòpijevākā (ijek.) 27, 8
popisìvāč, -áča, vok. pòpisivāču
popisìvačica
pòpiti, pòpijēm, -ēš..., 3. mn. pòpijū; aor. pòpih, 2. i 3. pòpī, mn. pòpismo...; imperat. pòpīj, pòpījmo, pòpījte; pril. prošl. pòpīv(ši); prid. rad. pòpio, pòpīla; prid. trp. pòpīt pored popìjen, -ena
pòpjevati, -ām (ijek., svrš., malo zapjevati; t. isplivati; drugo je popijèvati) 26 b 7
popjevkívati, -pjèvkujēm (ijek., t. deverívati)
poplačati, pòplāčām (t. dočárati)
poplâhnuti, pòplāhnēm (t. škrgútnuti)
poplahnjívati, -plàhnjujēm (t. deverívati)
pòplakati, pòplačēm (malo plakati; t. dòjahati); imperat. pòplači; **poplákati**, pòplačēm (rublje; t. gonétati); imperat. popláči; pril. sad. popláčūći
poplakívati, -plàkujēm (prema pòplakati i poplákati; t. deverívati)
pòplašenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
poplátiti, pòplātīm (t. dodéliti); prid. trp. pòplāćen
popláveti, -plávīm (ek., postati plav; t. uštédeti)
poplavètneti, -īm (ek., postati plavetan; t. pozelèneti)
poplavètnjeti, -tnīm (ijek., postati plavetan; t. pozelènjeti)
pòplaviti, -īm (prema pòplava; t. dòhvatiti); prid. trp. pòplavljen; **poplâviti**, pòplāvīm (učiniti plavim; t. dodéliti); prid. trp. poplavljen
poplávjeti, -plávīm (ijek., postati plav; t. uštédjeti)
poplavljènīk, -íka, vok. pòplavljeniče, mn. -ici
poplavljívati, -plàvljujēm (t. deverívati)
pòplāvnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pòplēn, -éna (tkanina)
poplèniti, pòplènīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. pòplènjen
pòplesniviti, -īm (ek., t. ràskisèliti) i **poplèsniviti**, -īm (t. zašèćeriti)
pòpietati, -ćem (t. prìmicati); imperat. pòpleći; pril. sad. pòplećūći
pòpletić

popléviti, pòplēvīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. pòplēvljen
poplijèniti, pòplijenīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. pòplijenjen
poplijèviti, pòplijevīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. pòplijevljen
pòplitati i **pòpletati**
poplòčati, -ām (t. dokončati)
poplòčávati (i popločívati), poplòčāvām (t. večerávati)
poplòciti, pòpločīm (t. natočiti)
popločívati (i poplòčávati), -plòčujēm (t. deverívati)
pòplućnica
poplunárev i **poplunárov**
pòpljeskati, -skām (t. isplívati) i -šćēm (t. dòjahati); imperat. pòpljeskāj i pòplješći
pòpljesniviti, -īm (ijek., postati pljesniv; t. ràskiseliti) i **popljèsniviti**, -īm (t. zašèćeriti)
popòditi, pòpodīm (staviti pod; t. natočiti); prid. trp. pòpođen
po pódne (poslije podne) 98 m; **popódne**, popódneva, mn. popódnevi (poslijepodne; razl. npr.: doći k meni u dva sata po podne i ostani čitavo popodne) 87 f
popođávati (i popođívati), -pòđāvām (t. večerávati)
popođénje (prema popòditi)
popođívati (i popođávati), -pòđujēm (t. deverívati)
popojàskē (pril.)
pōpola (pril.)
pòpole (pril., popola)
popoljáčiti, -pòljāčīm (učiniti Poljakom, polonizirati; t. obavéstiti)
popoljačívati, -ljàčujēm (prema popoljáčiti; t. izjednačívati)
pòpovac, -ōvca, vok. -ōvče, gen. mn. pòpovācā
pōpovača (kruška); **Pòpovača** (geogr.)
pòpraćati, -ām (t vèčerati)
popraćívati, -pràćujēm (t. deverívati)
pōpratiti, -īm (t. dohvatiti); prid. trp. popraćen
pōpravak, -prāvka, mn. -āvci, gen. pòpravākā
pòpravilīsnī
pòprāvka, dat. -ci, gen. mn. pòpravākā i pòprāvkī
popravljāč, -áča, vok. pōpravljāču
popravljačica
pòpràvljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pōprečan, -čna (ek. i ijek.)
pòprecicē (ek. i ijek.)
poprèciti, pòprēčīm (ek., t. dodéliti)
poprečívati, -prèčujēm (ek. i ijek., prema poprèčiti i poprijèčiti; t. deverívati)
poprèckē i **pòprečkē** (ek. i ijek.)
pōprečnica (ek. i ijek.)
poprečnōust (ek. i ijek.)
poprećívati, -prèćujēm (ek. i ijek., prema poprétiti i poprijètiti; t. deverívati)
pōprēko (ek., pril.)
poprètati, pòprećēm (t. zahùktati); imperat. poprèći
pòprēti (ek., potisnuti), pōprēm (t. dòprēti)
poprétiti, pòprētīm (ek., t. dodéliti)
poprhnuti, pòprhnēm (t. skrgútnuti)
popríčati, pòprīčam (t. dočárati)
popričúvati, -pričūvām (t. razočárati)
poprìhvatiti, -īm (t. zašèćeriti); prid. trp. poprìhvaćen
poprijèčiti, pòpriječīm (ijek., t. dodijèliti)
pōprijeko (ijek., pril.)
pòprijeti (ijek., potisnuti), pōprēm (t. dòprijeti)
poprijètiti, pòprijetīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. pòprijećen
poprikúčiti se, -prìkūčīm se (t. obavéstiti)
po prilici
pōprīličan, -čna
poprimàknuti (poprimàći i poprìmaći), -primaknēm (t. poodmàknuti)
poprôći i **pòprōći**, pòprōđēm (t. izáći)
poprostáčiti, -pròstāčīm (t. obavéstiti)
pòprug, mn. -zi, gen. pōprūgā (kolan)
pòpudbina
popúhati, pòpūhām i **popúvati**, pòpūvām (t. dočárati) i pòpūšem (t. zavíkati); imperat. pòpūhāj, pòpūvāj i popúši
popuhívati, -pùhujēm (t. deverívati)
popúhnuti, pòpūhnēm (t. škrgùtnuti)
populācija
pōpulaciōnī
popularizácija
populárnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
popunjávati (i popunjívati), -pùnjāvām (t. večerávati)
popunjívati (i popunjávati), -pùnjujēm (t. deverívati)
popùstiti, pòpustīm (t. natočiti); prid. trp. pòpušten
popùstljiv 83 a
popùstljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
popúvati, pòpūvām i **popúhati**, pòpūhām (t. dočárati) i pòpūšem (t. zavíkati); imperat. pòpūvāj, pòpūhāj i popúši

popùžljiv
poráditi, pòrādīm (t. dodéliti); prid. trp. pòrāđen
pōrādsta (pril.)
poráđati (se), pòrađam (se) (t. venčávati)
pòrājnskī
Pòrājnje (kraj uz rijeku Rajnu)
pòramak, -rāmka, mn. -rāmci, gen. pòramākā (dio košulje od ogrlice do rukava)
pōrano (pril.)
poravnávati, -ràvnāvām (prema poràvnati; t. vecerávati)
poravnjívati, -ràvnjujēm (prema poràvniti; t. deverivati)
porazbolévati se, -bòlēvā se (ek., t. porazgovárati)
porazbolijèvati se, -bòlijevā se (ijek., t. poispresijècati)
pōrazdaleko i **porazdalèko** (pril.) 98 b
porazdéliti, -ràzdēlīm (ek., t. obavéstiti); prid. trp. poràzdēljen
porazdijèliti, -ràzdijelīm (ijek., t. obavijèstiti); prid. trp. poràzdijeljen
porazgovárati, porazgòvārām, -āš..., 3. mn. porazgovarajū; aor. porazgovárah, 2. i 3. porazgovara i pōrazgovārā, mn. porazgovárasmo...; imperat. porazgòvārāj; pril. prošl. porazgovarav(ši); prid. rad. porazgovārao, -la
porazíći se i **poràzīći se**, poràzīđē se (t. proizáći)
poràzmestiti, -īm (ek., t. zašèćeriti); prid. trp. poràzmešten
porazméštati, -ràzmēštām (ek., t. razočárati)
porazmètati, -ràzmećēm (t. izblebètati)
poràzmjestiti, -īm (ijek., t. zašèćeriti); prid. trp. poràzmjesten
porazmjéštati, -ràzmještām (ijek., t. razočárati)
pōrāznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
poràzvešati, -ām (ek., t. povèčerati)
poràzvješati, -ām (ijek., t. povèčerati)
porcèlān ne nego porcùlān
pòrcija, gen. mn. pōrcījā
porculánača (zemlja)
porcùlānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (zool., mekušac)
pōrđati, -ām (t. dokònčati)
pōrđaviti, -īm (t. zašèćeriti); prid. trp. pōrđavljen
porebàrkē (pril.)
pòreč, gen. mn. pōrēčā (bot.); **Pòreč** (geogr.)
pòrečje i **porečje** (ek.)
pòrečkati se, -ām se (ek., t. ìsplivati)
porečkī (prema Poreč)
porèći i **poreći**, pòrečēm, -ēš..., 3. mn. pòrekū pored porèčēm, -ēš, -ē, porečémo i porèčēmo, porečéte i porečete, porèkū i pòreknēm, -eš..., 3. mn. pòreknū; aor. porèkoh, 2. i 3. porèče i pōreče, mn. porèkosmo...; imperat. porèci; pril. prošl. porèkāv(ši) i pōrekav(ši); prid. rad. porekao, porèkla i porekla; prid. trp. porèčen, -ènа
pòredak, -tka, mn. poreci, gen. poredaka (red); **porédak**, -tka (ek., ponešto rijedak); komp. pòređī
porédati (i poréđati), pòrēdām (t. dočárati)
pòrediti, pòredīm (koga s kim, što s čim; t. dohvatiti); prid. trp. pòređen; **poréditi**, pòrēdīm (staviti u red, poređati; t. dodéliti); prid. trp. pòrēđen
pōrēdom (pril.)
poréđati (i porédati), pòređam (t. dočárati)
poređénje
poređívati, -rèđujēm (t. deverívati)
poregívati, -règujēm (režati na prekide; t. deverívati)
poréklo (ek.)
porèknuti bolje porèći
pōremećāj
pōremećājnī
porèmećenōst, -osti, instr. -ostī i -ošću
poremećénje
poremećívati, -mèćujēm (t. izjednačívati)
porèmetiti, -īm (t. zašèćeriti); prid. trp. porèmećen
pòreskī (porezni) 80 a
pōrētko (ek., pril., prema pōrēdak); komp. pòređē i pòređe
porezívati, -rèzujēm (t. deverívati)
pòreznīčkī
pòreznīk, vok. -īče, mn. -īci
porezòvnīk, -ika, vok. pòrezovnīče, mn. -ici
porèždžija (pokr., poreznik)
Porfirogènet i **Porfirogènit**; Konstantīn Porfirogènet, Porfirogènit (hist.)
porícati, pòrīčēm (t. gonétati); imperat. poríči; pril. sad. poríčūći
porijèčati se, pòriječām se (ijek., t. pomijèšati)
pōrijedak, -tka (ijek., ponešto rijèdak); komp. pōrjeđī
porijèklo (ijek.)
pōrijetko (pril., prema pōrijedak); komp. pōrjeđē i pōrjede 98 b
porijèvati, pòrijevām (ijek., pokr., navaljivati; t. nadijevati)

porinuće
pòrječje i **pòrječje** (ijek.) 33
pòrječkati se, -ām se (ijek., t. isplivati)
porobljivāč, -āča, vok. pōrobljivāču
porobljivački
pòročan, -čna
pòročnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pòrodičnī
pòroditī, pòrodīm (t. natòčiti); prid. trp. pòrođen
porođačiti se, -rođačim se (t. obavéstiti)
pōrođaj, lok. porođáju i pōrođaju, gen. mn. porodájā i pōrođaja
pōrođajnī
porodénje
porogobátīti se, -gòbātīm se (t. obelodániti); prid. trp. porogòbāćen
pòrok, mn. pòroci, gen. pòrōkā
pōrotnīčkī
pōrotnīk, vok. -īče, mn. -īci
poróznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
port: u Port Arthuru (Arturu) 167 j
portàfōlj 165 b
pòrtfelj, -élja, instr. -éljem
pòrtik, mn. -ci, gen. pòrtīkā (hodnik sa stupovima)
pòrtīrka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pòrtīrkin
pòrtlandskī
portmònē, -èa, mn. -èi, gen. -éā, ak. -èe
portrètīst(a)
portrètistkinja
pòrtrētskī
Portugālac, -lca, vok. Pōrtugālče, gen. mn. Portùgālācā
Portùgālija
Portùgālka, dat. -ki, gen. mn. -kī
portugízac, -sca, vok. pōrtugīšče, gen. mn. portùgīzācā (vino)
porubljívati, -rùbljujēm (t. deverívati)
porúčatī, pòrūčām (pojesti ručak; t. dočárati)
porúčiti, pòrūčīm (t. dodéliti)
poručivati, -rūčujēm (t. deverívati)
pòručnica
pòručničin
pòručnīčkī
pòručnīk, vok. -īče, mn. -īci
pòručnīkov
pòrudžbina 62 a
porùgljivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. porùgljivācā
porùgljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pòruk, vok. pòruče, mn. -ci, gen. pōruka
porumèneti, -īm (ek., postati rumen; t. pozelèneti)
porumèniti, -rùmenīm (učiniti nešto rumenim; t. ponačìniti); prid. trp. porùmenjen
porumènjeti, -nīm (ijek., postati rumen; t. pozelènjeti)
porúžneti, -īm (ek., postati ružan; t. uštédeti)
porúžnīti, pòrūžnīm (učiniti ružnim; t. dodéliti); prid. trp. pòrūžnjen
porúžnjeti, -žnim (ijek., postati ružan; t. uštédjeti); prid. rad. porúžnio, porúžnjela
pòrvati se, pòrvēm se, -ēš se, -ē se, porvémo se i pòrvēmo se, porvéte se i pòrvēte se, pòrvū se; aor. pòrvah se, 2. i 3. pòrvā se i pòrva se, mn. pòrvasmo se . . . ; imperat. pòrvi se; pril. prošl. pòrvav(ši) se; prid. rad. pòrvao se, -āla se
posàditi, pòsadīm (t. dodéliti); prid. trp. pòsāđen
posadīvati, -sàđujēm (t. deverívati)
posàhnuti, pòsahnēm (t. nadàhnuti); pril. prošl. i: posàhāv(ši); prid. rad. i: pòsahao, posàhla i pòsahla
posàkriti, pòsakrijēm, -ēš . . . , 3. mn. pòsakrijū; aor. posàkrih, 2. i 3. pòsakrī, mn. posàkrismo . . . ; imperat. posàkrīj; pril. prošl. posàkrīv(ši); prid. rad. posàkrio, -la; prid. trp. pòsakrīt pored posakrìven, -èna
posàlac, posàlca, gen. mn. pòsalācā (dem. od pòsao)
posàlak, posàlka, gen. mn. pòsalakā
posalìdžati, -ām (isp. sàlīdž; t. zaračùnati)
posàmcē (pril.)
pōsāmo (pril.)
pòsao, pòsla, mn. pòslovi, gen. pòslōvā i pòsli, gen. posálā i pòsālā 69 c
Pòsavac, -āvca, vok. -avče, gen. mn. Pòsavācā
pòsavačkī
Pòsavčica
posávetovati (ek.), posávetujēm, -ēš . . ., 3. mn. posávetujū; aor. posávetovah, 2. i 3. posávetova, mn. posávetovasmo . . . ; imperat. posávetūj; pril. prošl. posávetovāv(si); prid. rad. posávetovao, -la; prid. trp. posávetovān
Pòsavina 11 c
posávjetovati, posávjetujēm (ijek., t. posávetovati)
Pòsāvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Pòsāvlje
pòsavskī; Ljùdevit Pòsāvskī (hist.); Pòsavskī Pòdgājci (geogr.)
pòsebnīčkī
pòsebnīk, vok. -īče, mn. -īci
pòsebnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
posécati, pòsēcām (ek., t. venčávati)
pòsećenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)

pòseći, poséčēm, -eš..., 3. mn. -sékū (ek.); aor. pòsekoh, 2. i 3. pòsēče, mn. pòsekosmo...; imperat. poséci; pril. prošl. pòsekāv(ši); prid. rad. pòsekao, -kla; prid. trp. pòsečen, -ena pored posèčen, -ènа; **poséći** i **pòsēći** v. posēgnuti

posećívati, -sèćujēm (ek., t. deverívati)

pòsed, gen. mn. pòsēdā i **pósed,** gen. mn. pósēdā (ek.)

pòsedak, -tka, mn. pòseci, gen. pòsedakā (ek., pokr., posijelo)

posédati, pòsēdām (ek., 1. zauzimati posjed, 2. stavljati da sjedi; t. venčávati); **pòsedati,** -āmo (ek., svi sjesti; t. ìsplivati)

posédeti, -īm (ek., postati sijed; t. uštédeti); **posèdeti,** -īm (ek., malo sjedjeti; t. dolèteti)

poséditi, pòsēdīm (ek., učiniti sijedim; t. dodéliti); prid. trp. pòsēđen

pòsednica i **pósednica** (ek.)

pòsedničin i **pósedničin** (ek.)

pòsedničkī i **pósedničkī** (ek.)

pòsednīk i **pósednīk,** vok. -īče, mn. -īci (ek.)

pòsednīkov i **pósednīkov** (ek.)

pòsednīštvo i **pósednīštvo** (ek.)

pòsednuti, -ēm (ek., t. pòčinuti)

pòsedovati, -ujēm (ek., t. òdlikovati)

pòsedōvnī i **pósedōvnī** (ek.)

poségnuti (poséći i pòsēći), pòsēgnēm (t. škrgútnuti); aor. još i: poségoh, 2. i 3. posége i pòsēže, mn. poségosmo...; pril. prošl. i: poségāv(ši) i pòsēgāv(ši); prid. rad. i: pòsēgao, poségla i pòsēgla

pòsejati, pòsejēm (ek., t. òbrijati); imperat. pòsēj

pōsēk, pōsēka, mn. pòseci (ek., 1. pokolj, 2. oštra strana noža); **pòsek,** pòseka, mn. pòseci, gen. pōsēkā (ek., što se zakolje za zimu)

pōseka, pōsekē, dat. -ci, gen. mn. pōsēkā (ek.)

pòseklica (ek.)

pòseklina (ek.)

posèkotina i **pòsekotina** (ek.)

pòselār, vok. -āru i -āre, instr. -ārom i -ārem (onaj koji od besposlice hoda po selu radi zabave ili razgovora)

pòselārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (prema pòselār)

pòsele (pril.)

posélo (ek.)

poseljáčiti, -sèljāčīm (t. obavéstiti)

poseljačívati, -ljàčujēm (t. izjednačívati)

posèpcē (pril.)

pòsesti, pòsednēm, -ēš..., 3. mn. pòsednū i pòsedēm, -eš..., 3. mn. pòsedū (ek.); aor. pòsednuh, 2. i 3. pòsednū, mn. pòsednusmo... pored pòsedoh, 2. i 3. pòsede i pòsede, mn. pòsedosmo...; imperat. pòsedni i pòsedi; pril. prošl. pòsednūv(ši) i pòsedāv(ši); prid. rad. pòseo, -la; prid. trp. pòsednūt

pòset, gen. mn. pōsētā (ek.)

pòseta (ek.)

posètilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. posètilācā (ek.)

posètitelj, instr. -teljem, gen. mn. posètitēljā (ek.)

posètitēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)

pòsetiti, -īm (ek., t. dòhvatiti); prid. trp. pòsećen

pòsetnica (ek.)

pòsetnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)

pòsev, gen. mn. pōsēvā' (ek., sjetva)

pòsezati, -žēm (t. primicati); imperat. pòseži; pril. sad. pòsežūći

pōsigūrno (pril.)

pòsijati, pòsijēm (ijek., t. òbrijati); imperat. pòsīj

posijècati, pòsijecām (ijek., t. nadijèvati)

posijèditi, pòsijedīm (ijek., učiniti sijedim; t. dodijèliti); prid. trp. pòsijeđen

posijèdjeti, -dīm (ijek., postati sijed; t. poblijèdjeti)

pōsijek, mn. pōsijeci (ijek., 1. pokolj, 2. oštra strana noža; drugo je pòsjek)

posijèlo (ijek.)

pòsilnīčkī

pòsinačkī

pòsinak, pòsīnka, vok. pòsīnče, mn. pòsīnci, gen. pòsinālkā

posipāč, -āča, vok. pōsipāču

pōsipati, -pām (t. vèčerati) i -pljēm (t. prìmicati); imperat. pòsipāj i pòsiplji; pril. sad. pòsipajūći i pòsipljūći

posiròteti, -īm (ek., postati sirota; t. pozelèneti)

posiròtjeti, -tīm (ijek., postati sirota; t. pozelènjeti); prid. rad. posiròtio, posiròtjela

pòsisati, -ām (t. ìsplivati) i -šēm (t. dòjahati); imperat. pòsisāj i pòsiši

posíveti, -īm (ek., postati siv; t. uštédeti)

posíviti, pòsīvīm (učiniti sivim; t. dodéliti); prid. trp. pòsīvljen

posívjeti, -vīm (ijek., postati siv; t. uštédjeti)

pòsizati i **pòsezati**

pòsjahati, -šēmo (t. dòjahati)

posjahívati, -sjàhujēmo (t. deverívati)

pòsjećenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek., prema pòsjetiti)
pòsjeći, posijèčēm, -eš..., 3. mn. -sijèkū (ijek.); aor. pòsjekoh, 2. i 3. pòsiječe, mn. pòsjekosmo...; imperat. posijèci; pril. prošl. pòsjekāv(ši); prid. rad. pòsjekao, -kla; prid. trp. pòsječen, -ena pored posjèčen, -ena
posjećívati, -sjèćujēm (ijek., t. deverívati)
pòsjed, gen. mn. pòsjeda i **pósjed**, gen. mn. pósjeda (ijek.)
pòsjedak, -tka, mn. pòsjeci, gen. pòsjedākā (ijek., posijelo)
posjédati, pòsjēdām (ijek., 1. zauzimati posjed, 2. stavljati da sjedi; t. venčávati); **pòsjedati**, -āmo (ijek., svi sjesti; t. isplivati)
posjéditi i **posjèdjeti**, -dīm (ijek., malo sjediti, sjedjeti; t. zatùtnjiti, dolètjeti; drugo je posijèdjeti)
pòsjednica i **pósjednica** (ijek.)
pòsjedničin i **pósjedničin** (ijek.)
pòsjedničkī i **pósjedničkī** (ijek.)
pòsjednīk i **pósjednīk**, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
pòsjednīkov i **pósjednīkov** (ijek.)
pòsjednīštvo i **pósjednīštvo** (ijek.)
pósjednuti, -ēm (ijek., t. pòčinuti)
pósjedovati, -ujem (ijek., t. òdlikovati)
pósjedovnī i **pósjedovnī** (ijek.)
pòsjek, mn. pòsjeci, gen. pòsjēkā (ijek., što se zakolje za zimu; drugo je pòsijek)
pòsjeka, dat. -ci (ijek.)
pòsjeklica (ijek.)
pòsjeklina (ijek.)
posjèkotina i **pósjekotina** (ijek.)
pósjesti, pòsjednēm, -eš..., 3. mn. pòsjednū i pòsjedēm, -eš..., 3. mn. pòsjedū (ijek.); aor. pòsjednuh, 2. i 3. pòsjednu, mn. pòsjednusmo... pored pòsjedoh, 2. i 3. pòsjede i pòsjede, mn. pòsjedosmo...; imperat. pòsjedni i pósjedi; pril. prošl. pòsjednūv(ši) i pòsjedāv(si); prid. rad. pòsjeo, -la, prid. trp. pòsjednūt
pòsjet, gen. mn. pòsjētā (ijek.)
pòsjeta (ijek.)
posjètilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. posjètilācā (ijek.)
posjètitelj, instr. -teljem, gen. mn. posjètitēljā (ijek.)
posjètitēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
pósjetiti, -īm (ijek., t. dòhvatiti); prid. trp. pòsjećen (drugo je pòsječen)
pòsjetnica (ijek.)
pòsjetnīk, vok. -īče, mn. -ıci (ijek.)
pòsjev, gen. mn. pòsjēvā (ijek., sjetva)
poskákati, pòskāče (t. zavíkati)
poskakívati, -skàkujēm (t. deverívati)
pòskapati, pòskapā (t. ìsplivati) i pòskapljē (t. dòjahati)
poskítati se, pòskītām se (t. dočárati) i pòskīćēm se (t. zavikati); imperat. pòskītāj se i poskíći se
pòskočan, -čna
pòskočica
pòskočicē (pril.)
poskočiti, pòskočīm (t. natòčiti)
pòskočke (pril.)
pòskočnica
pòskok, vok. -če, mn. -ci, gen. pòskōkā (zmija)
pòskoro (pril.)
poskŕbeti, -īm (ek., t. uštédeti)
poskŕbjeti, -bīm (ijek., t. ustédjeti)
poskròbiti, pòskrobīm (t. natòciti)
poskúpeti, -īm (ek., postati skup; t. uštédeti)
poskúpiti, pòskūpīm (učiniti skupim; t. dodéliti); prid. trp. pòskūpljen
poskupjeti, -pīm (ijek., postati skup; t. uštédjeti)
poskupljénje
poskupljívati, -skùpljujēm (t. deverívati)
poskúpsti i **pòskūpsti**, poskúbēm (t. oskúpsti)
poslanīčkī i **poslanīčkī**
poslánīk, -īka, vok. -īče, mn. -īci i **poslānīk**, -ika, vok. pòslanīče, mn. -ici
poslanīštvo i **poslaníštvo**, gen. mn. pòslanīštava i poslànīštāvā
pòslastičār, vok. -aru i -are pored **poslastičār**, -ára, vok. pòslastičāru i -āre
pòslasticārev i **pòslastičārov** pored **poslasticárev** i **poslastičārov**
pòslasticārka i **poslastičarka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
pòslastičārkin i **poslastičārkin**
poslastičārnica
pòslastičārskī i **poslastičārskī**
pòslastičārstvo i **poslastičárstvo**
poslati, pòšaljēm i pošljēm 77 a; aor. poslah, 2. i 3. posla i pòslā, mn. pòslasmo...; imperat. pošàlji i pòšlji; prid. rad. poslao, -la; prid. trp. pòslān
pôslē (ek., pril.)
pòsledak, -tka, mn. posleci, gen. pòsledākā (ek.)
pòsledica (ek.)
pòsledičnī (ek.)
pòslednīk, vok. -īče, mn. -īci (ek., nasljednik, potomak)
pòslednjī (ek.)
poslenīk, vok. -īče, mn. -īci i **poslènīk**, -ika, vok. pòsleníče, mn. -íci
pòslenōst, -osti, instr. -osti i -ošću

poslépeti v. oslépeti
pòsle pódne (ek., pril.); **poslepódne**, poslepódneva, mn. poslepódnevi, gen. poslepódnēvā; razl. npr.: doći k meni u dva sata posle podne i ostani čitavo poslepodne
poslepódnēvnī (ek.)
poslerātnī (ek.)
poslétati, pòslēćē (ek., t. zavikati)
pōslije (ijek., pril.)
poslijèpjeti v. oslijèpjeti
pōslije pódne (ijek., pril.) 98 m; **poslijepódne** i **posljepódne**, gen. -pódneva, mn. -pódnevi, gen. -pódnēvā; razl. npr.: doći k meni u dva sata poslije podne i ostani čitavo poslijepodne (posljepódne) 87 f
poslijepodnevnī i **posljepódnevnī** (ijek.)
poslijerātnī (ijek.) 88 a
poslijètati, pòslijećē (ijek., t. polijègati)
poslodávac, -vca, vok. pōslodavče, gen. mn. poslodavaca
poslodàvačkī
poslodávčev
posloprimac, -mca, vok. pōsloprīmče, gen. mn. poslòprīmaca
posloprimačkī
posloprímčev
poslovač, -áča, vok. pōslovaču
poslováčiti, -slòvāčīm (učiniti Slovakom; t. obavéstiti)
poslovačívati, -vàčujēm (prema poslováčiti; t. izjednačívati)
poslovičan, -čna
poslovičkī
pōslovnīk, mn. -īci
pōslovnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
poslovódstvo, gen. mn. poslòvodstāva
pōslovođa
poslòvotkinja
pōsluga, dat. -zi
pōslūh
pòsluhnuti, -ēm (t. pōčínuti)
poslùšljiv
poslúšnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
poslužávnīk, mn. -īci
poslužitēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pòsluznīk, vok. -īče, mn. -īci
pòsljedak, -tka, mn. pòsljeci, gen. pòsljedākā (ijek.)
pòsljedica (ijek.)
pòsljedičnī (ijek.)
pòsljednīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek., nasljednik, potomak)
pòsljednji (ijek.)
posmatrāč, -āča, vok. pōsmatrāču
posmatrāčica
posmàtrāčkī
posmàtrāčnica
pōsmēh, mn. -si, gen. pōsmēhā (ek.)
posmehívati se, -smèhujēm se (ek., t. deverivati)
pòsmehnuti se, -ēm se (ek., t. pōčinuti)
posméstati, pòsmēštām (ek., t. dočárati)
posmévati se, pòsmēvām se (ek., t. vencávati)
pòsmicati, pòsmicēm (t. dòjahati); imperat. pòsmiči
pōsmijeh, mn. -si, gen. pōsmijeha (ijek.)
pōsmiješan, -šna (ijek., podosta smiješan)
posmijèvati se, pòsmijevām se (ijek., t. nadijèvati)
posmjehívati se, -smjèhujēm se (ijek., t. deverívati)
pòsmjehnuti se, -ēm se (ijek., t. pòčinuti)
posmjéštati, pòsmjēštām (ijek., t. dočárati)
pōsmrče, -eta; zbir. pòsmrčad, -ādi; Làdislav Pòsmrče (hist.)
posnéžiti, pòsnēžīm (ek., pokriti snijegom; t. dodéliti)
pōsnī (prema pōstan)
posniježiti, pòsniježīm (ijek., pokriti snijegom; t. dodijèliti)
pōsnižē (pokr., niže)
pōsno (pril., prema pōstan)
pōsnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (prema pôst)
pospánac, -nca, vok. pōspānče, gen. mn. pòspānācā
pòspānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pōspānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pòspeh, mn. -si, gen. pōspēhā (ek., brzina, žurba, hitnja)
Pospelov 180 a
pòspešan, -šna (ek.)
pòspešiti, -īm (ek., t. dòhvatiti)
pospešívati, -spèšujēm (ek., t. deverívati)
pòspešnica (ek., požurnica)
pòspjeh, mn. -si, gen. pōspjēhā (ijek., brzina, žurba, hitnja)
pòspješan, -šna (ijek.)
pospješiti, -īm (ijek., t. dòhvatiti)
pospješívati, -spjèšujem (ijek., t. deverivati)
pòspješnica (ijek., požurnica)
pospŕdljiv
pospŕdljivost, -osti, instr. -osti i -ošću
pòsrāmljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pòsrećiti se, pòsrećī se (t. dòhvatiti)
posrećívati se, -srèćujē se (t. deverivati)
pòsred (ek. i ijek., prijedl.)
pòsredan, -dna (ek. i ijek.)
posrédi (ek., pril., npr.: posrédi je nešto drugo, tj. u pitanju je nešto drugo; razl. od: po srédi sobe je sto) 98 l
pòsrednica (ek. i ijek.)

pòsrednīčkī (ek. i ijek.)
pòsrednīk, vok. -īče, mn. -īci (ek. i ijek.)
pòsrednīštvo, gen. mn. pòsrednīštāva (ek. i ijek.)
pòsrednōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
pòsredōvan, -vna (ek. i ijek., npr.: pòsredōvnī prijedlog)
pòsredovati, -ujēm (ek. i ijek., t. òdlikovati)
pòsredstvo, gen. mn. pòsredstāvā (ek. i ijek.)
posrijèdī (ijek., pril., npr.: posrijèdi je nešto drugo, tj. u pitanju je nešto drugo; razl. od: po srijedi sobe je sto) 98 l
posŕkati, pòsŕčēm (t. zavíkati); imperat. posrči
posrnúće
pòsrtati, -ćēm (t. prìmicati); imperat. pòsrći; pril. sad. pòsrćūći
postajkívati, -stàjkujēm (t. deverívati)
postakljívati, -stàkljujēm (t. deverívati)
postàknuti ne nego potàknuti, podstàknuti
pòstalac, -ālca, vok. -alče, gen. mn. pòstalācā (konj)
postàmen(a)t, -menta, gen. mn. postàmenātā (podnožje, postolje)
pòstan, pōsna i pòsna; odr. pōsnī i pòsnī
pòstanak, -stanka, mn. -stanci, gen. pòstanākā
pōstar (podosta star); komp. pōstarijī
pòstaratī se, -ām se (1. pobrinuti se, 2. postati star; t. ìsplivati)
pòstareti, -īm (ek., t. òstareti)
pòstariti, -īm (učiniti starim; t. dohvatiti)
pòstarjeti, -rīm (ijek., t. òstarjeti)
pōstāt, pōstāti, instr. pōstāti i pōstaću, gen. mn. pōstatī
pòstatnīk, vok. -īče, mn. -īci (onaj koji je stigao do kraja postati)
pòstāvka, dat. -ci, gen. mn. pòstavākā i pòstāvkī
pōstdentālan, -lna
pōstdiplōmskī 76, 1; 155 p
postèćija i **postèkija** pored **pustèćija** i **pustèkija**
pòstēljnīk, vok. -īče, mn. -īci (hist., komornik)
pòsten (ek., koji je po stijeni, npr. pūzavac pòstenī, bot.)
posténak, -nka, mn. -nci, gen. pòstēnākā (ek., bot.)
pòstepenōst i **pòstepenōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
pòstīći v. pòstignuti
postídeti se, -īm se (ek., osjetiti stid; t. ustédeti)
postìditi, pòstīdīm (učiniti da se netko stidi; t. dodéliti); prid. trp. pòstīđen
postídjeti se, -dīm se (ijek., osjetiti stid; t. ustédjeti)
postìđívati, -stìđujēm (t. deverívati)
postignúće
postignuti (pòstići), pòstignēm (t. počínuti); aor. još i: pòstigoh, 2. i 3. pòstiže i pòstíže, mn. pòstigosmo . . .; pril. prošl. i: pòstigāv(ši); prid. rad. i: pòstigao, -gla
postijènak, -nka, mn. -nci, gen. pòstijenākā (ijek., bot.)
postiljōn, -óna, vok. pòstiljōne
pòstiti, -īm (t. lòmiti); imperf. pòšćāh; prid. trp. pošćen 54 b 3
pòstizati, -žēm (t. prìmicati); imperat. pòstiži; pril. sad. pòstižući
postizávati, -stizāvām (t. večerávati)
postižljiv
postižljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pòstjen (ijek., koji je po stijeni, npr. pūzavac pòstjenī, bot.)
pòstō (pril., %); jèdan pòstō (1%), dvâ pòstō (2%), stô pòstō (100%); v. pòstotnī
pòstojanōst, -osti, instr -osti i -ošću
postojati, -īm (t. dotrčati); imperat. pòstōj i **pōstojati,** -īm (t. príličiti); imperat. pōstōj; pril. sad. postòjēći i pōstojeći
pòstōjnskī; Pòstōjnskā spilja (pèćina)
postolárev i **postolárov** pored **pòstolārev** i **pòstolārov**
postolárija
postolárka i **pòstolārka,** dat. -ki, gen. mn. -kī
pòstōlnjāk, mn. -āci (stolnjak)
postostručávati (i postostručívati), postostrùčāvām (t. obaveštávati)
postòstručiti, -īm (t. zašèćeriti)
postostručívati (i postostručávati), -strùčujēm (t. izjednačívati)
pòstotak, -tka, mn. pòstoci, gen. pòstotākā
pòstotnī (prema pōstō); jednopòstotnī (1%-tni), dvopòstotnī (2%-tni), tropòstotnī (3%-tni), četvoropòstotnī (4%-tni); petpòstotnī (5%-tni), osampòstotnī (8%-tni), dvadesetpòstotnī (20%-tni), dvádeset i četvoropòstotnī (24%-tni), stopòstotnī (100%-tni), tisućupòstotnī, hiljadupòstotnī (1000%-tnī)
po stràni (npr. stajati)
postréljati, pòstrēljām (ek., t. dočárati)
pòstrešiti, -īm (ek. i ijek., t. dòhvatiti)
pòstrēšje (ek. i ijek.)
pòstrešnica (ek. i ijek.)

pòstrići, -strížem (t. òstrići)
pòstrig, mn. -zi, gen. pòstrīgā
postrijèljati, pòstrijeljam (ijek., t. pomiješati)
postrižènīčkī
postrižènīk, -ika, vok. pòstriženiče, mn. -íci
pòstrižnīčkī
postrižnik, vok. -iče, mn. -īci
pòstrnak, -stŕnka, mn. -stŕnci, gen. pòstrnākā (kukuruz što se sije po strništu)
postrojiti, pòstrojīm (t. natočiti); imperat. pòstrōj
posttóraks 155 p
postúdeti, postúdī (ek., t. uštédeti)
postúdjeti, postúdī (ijek., t. uštédjeti)
postùpača
pòstupak, -pka, mn. -pci, gen. pòstupākā
postùpaonica
postupnost, -osti, instr. -osti i -ošću
posuditi, pòsūdīm (t. dodéliti); prid. trp. pòsūđen
pòsūde i **pòsuđe**
posudènica
posuđìvač, -áča, vok. pòsuđivāču
posuđívati, -sùđujēm (t. deverívati)
posúkati se, pòsūčē se (t. zavikati)
posùktati, pòsukćē (t. zahùktati); imperat. pòsùkći
posumráčiti se, -sùmrāčī se (t. obavéstiti)
posùnetiti, -īm (prema sùnet; t. zašèćeriti); prid. trp. posùnećen
posúnuti, pòsūnēm (t. škrgútnuti)
posunjívati, -sùnjujēm (t. deverívati)
posùstalōst i **posústalōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
posùvač, -áča
posùvraćati, -ām (t. otpòzdravljati)
posùvraćenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
posùvratak, -tka, mn. posùvraci, gen. posùvratākā
posuvrátiti, -sùvrātīm (t. obavéstiti); prid. trp. posùvrāćen
pòsvaditi, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. pòsvađen
pòsvadati, -ām (t. ìsplívati)
pòsve (pril.)
pòsvēćenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
posvećénje
posvećívati, -svèćujēm (t. deverívati)
posvedočávati (i posvedočívati), -dòčāvām (ek., t. obaveštávati)
posvedòčiti, -svèdočīm (ek., t. ponačìniti)
posvedočívati (i posvedočávati), -dòčujēm (ek., t. izjednačívati)
pòsvema i **posvèma**
pòsvet, gen. mn. pòsvētā (ek.)
posvétiti, pòsvētīm (t. dodéliti); prid. trp. pòsvēćen
posvétiiti, pòsvētlīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. pòsvētljen
posvetovati, -ujēm (ek., t. òbradovati)
posvetòviti, -svètovīm (ek., t. ponačiniti)
posvetovljívati, -tòvljujēm (ek., t. izjednačívati)
posvijètliti, pòsvijetlīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. pòsvijetljen
posvjedočávati (i posvjedočívati), -dòčāvām (ijek., t. obaveštávati)
posvjedòčiti, -svjèdočīm (ijek., t. ponačìniti)
posvjedočívati (i posvjedočávati), -dòčujēm (ijek., t. izjednačívati)
pòsvjet, gen. mn. pòsvjētā (ijek.)
pòsvjetovati, -ujēm (ijek., t. òbradovati)
posvjetòviti, -svjètovīm (ijek., t. ponačìniti)
posvjetovljívati, -tòvljujēm (ijek., t. izjednačívati)
posvòditi, pòsvodīm (t. natòčiti); prid. trp. pòsvođen
posvođívati, -svòđujēm (t. deverívati)
pòsvojče, -eta; zbir. pòsvojčād, -adi
posvojènīk, -íka, vok. pòsvojenīče, mn. -íci
posvòjitelj, instr. -teljem, gen. mn. posvòjitēljā
posvòjiti, pòsvojīm (t. natočiti); imperat. pòsvōj
posvrátiti, pòsvrātīm (t. dodéliti); prid. trp. pòsvrāćen
pòsvrtati, -ćēm (t. primicati); imperat. pòsvrći; pril. sad. pòsvrćūći
pòsvud(ā) i **posvùdā** (pril.)
pošaljívati se, -šàljujēm se (t. deverívati)
pòšast, pòšāsti, instr. pòšāsti i pòšāšću, mn. pòšāsti, gen. pòšāstī
pòšastan, -sna
pošav, pošava i pòšva, gen. mn. pošāva
pòšćénje (prema pòstiti)
pošèćeriti, -īm (t. zašèćeriti)
pošerèmetīti, -īm (t. isprípòvediti); prid. trp. pošerèmećen
pošétati, pòšētām (t. dočárati) i pòšēćēm (t. zavikati); imperat. pòšētāj i pošéći
pošijáčiti, -šljačīm (t. obavéstiti)
pošiljač, -áča, vok. pòšiljāču
pošiljalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. pošiljalācā
pòšīljka, dat. -ci, gen. mn. pòšiljākā i pòšiljkī
pòšiti, pòšijēm (t. sàšiti)
pošìvāč, -áča (vrh, sljeme kuće)

pòšljūnčiti, -īm (t. pròbānčiti)
pošljunčívati, -šljùnčujem (t. deverívati)
pošmŕkati, pòšmŕčem (t. zavíkati); imperat. pošmŕči
pošòkčiti, pòšokčīm (t. natočiti)
pošokčívati, -šòkčujem (t. deverívati)
pȍštārev i **pȍštārov**
poštaričin (prema pȍštarica)
pȍštarka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pȍštarkin
poštèbočina
poštédeti, -īm (ek., t. uštédeti)
poštédjeti, -dīm (ijek., t. uštédjeti)
pošteđívati, -štèđujem (t. deverivati)
poštenjàčina
poštènjāk, -áka, vok. pōštenjače, mn. -áci
poštenjáković
pošténje
pòštetití, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. pōštećen
poštìpāč, -áča, vok. pōštipaču
poštívati bolje poštòvati
pōšto (vezn., pril.); pȍšto-pòtō 98 f
poštòvalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. poštòvalācā
poštòvatí, pòštujem (t. devòvati) pored **pȍštovati**, pȍštujēm (t. vĕrovati)
pošumljávati (i pošumljívati), pošùmljāvām (t. večerávati)
pošumljívati (i pošumljávati), -šùmljujēm (t. deverívati)
pošúteti, -īm (ek., t. uštédeti)
pošútjeti, -tīm (ijek., t. uštédjeti)
pošvabljívati, -švàbljujēm (deverívati)
potàći i **pòtaći** v. potàknuti 54 c
pòtājnīčkī
pòtājnīk, vok. -īče, mn. -īci (zast., detektiv)
pȍtajnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
potàknuti (potàći i pòtaći), pòtaknēm (t. nadàhnuti); aor. još i: potàkoh, 2. i 3. potàče i pōtače, mn. potàkosmo...; pril. prošl. i: potàkāv(ši) i pòtakāv(ši); prid. rad. i: pòtakao, potàkla i pòtakla
potalijānčiti, potalijānčīm, -īš..., 3. mn. potalijānčē; aor. potalijānčih, 2. i 3. pōtalijānčī, mn. potalijānčismo...; imperat. potalijānči; pril. prošl. potalijānčīv(ši); prid. rad. potalijānčio, -la; prid. trp. potalijančen
potalijančívati, -jànčujēm i **potalijanjívati**, -jànjujēm (t. okolomaćívati)
potalijániti, -lijānīm (t. obelodániti); prid. trp. potalijānjen
pȍtaman (pril., upravo)
potàmnelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
potàmneti, -īm (ek., postati taman; t. dolèteti)
potámniti, pòtāmnīm (učiniti tamnim; t. dodéliti); prid. trp. pòtāmnjen
potàmnjelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
potamnjénje (prema potàmneti, potámniti i potàmnjeti)
potàmnjeti, -mnīm (ijek., postati taman; t. dolètjeti)
pȍtamo (pril., dalje tamo)
potànčati, -ām (t. dokònčati)
pōtankost, -osti, instr. -osti i -ošću
potanjívati, -tànjujēm (t. deverivati)
potapāč, -áča, vok. pōtapaču
potcéniti, pòtcēnīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. pòtcēnjen
potcenjívati, -cènjujēm (ek., t. deverívati)
potcijèniti, pòtcijenīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. pòtcijenjen 75 b; 82 b 2
potcikívati, -cìkujēm (t. deverívati)
potcíknuti, pòtcīknēm (t. škrgútnuti)
potcjenjivati, -cjènjujēm (ijek., t. deverívati)
pòtcrtati, -ām (t. isplivati)
potcrtávati, -crtāvām (t. večerávati)
pòtcvetnī (ek.)
pòtcvjetnī (ijek.)
pȍtčasnīčkī
pȍtčasnīk, vok. -īče, mn. -īci
pòtčēlje i **pòtčelje**
potčīnīti, pòtčinīm (t. natòčiti); prid. trp. pòtčinjen
pȍtčinōvnica
pōtčinōvnīčkī
pōtčinōvnīk, vok. -īče, mn. -īci
potčinjávati, -činjāvam (t. večerávati)
potčinjènīk, -ika, vok. pōtčinjeniče, mn. -íci
pòtčinjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
potèći i **pòteći**, potèčēm i pòteknēm (t. zatèći); **potéći** i **pòtēći**, pòtēgnēm v. potégnuti
potefèričiti, -īm (t. ispripòvediti)
pȍtēg, mn. -zi, gen. pȍtēgā
pōtega, dat. -zi, gen. mn. pȍtēgā
potègača
potégnuti (potéći i pòteći), pòtēgnēm (t. škrgútnuti); aor. još i: potégoh, 2. i 3. potéže i pōtēže, mn. potégosmo...; pril. prošl. i: potégāv(ši) i pòtēgāv(ši); prid. rad. i: pòtēgao, potégla i pòtēgla
Potemkin 177 b
potèncija; nȕltā (0-ta) potèncija; ēntā (n-ta) potèncija
potencijāl, -ála
pȍtencijalan, -lna
potencíratí, -tèncīrām (t. večerávati)
poténčiti se, pòtēnčīm se (postati tenac, povampiriti se; t. dodéliti)
potèntan, -tna

potèntnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
potèpūh, -úha, vok. pōtepūše, mn. -úsi, gen. -úhā (skitnica)
pōtera (ek.)
pōterati, -ām (ek., t. ìsplivati)
poterívati, -tèrujēm (ek., t. deverívati)
pòtērnī (ek.)
pòtērnica (ek.)
pòtērnīčkī (ek.)
pòtērnīk, vok. pòtērnīče, mn. -īci (ek., progonitelj)
pōtēsan, -sna (ek., prilično tijesan); komp. pōtešnjī
potésniti, pòtēsnīm (ek., stisnuti, učiniti tijesnim; t. dodéliti); prid. trp. pòtēšnjen
pōtešiti, -īm (ek., t. dòhvatiti)
pōtēško (pril., prema pōtēžak); komp. pōtežē
poteškoća, gen. mn. -óća
potešnjávati (i potešnjívati), potèsnjāvām (ek., t. večerávati)
potešnjívati (i potešnjávati), potèšnjujēm (ek., prema potésniti; t. deverívati)
pōtēžak, -ška; komp. pōtežī
pothrániti, pòthrānīm (t. dodéliti); prid. trp. pòthrānjen
pothranjivati, -hrànjujēm (t. deverívati)
Pothraski (Podhrasky) 195 d
pòthvaćati i **pòthvatati,** -ām (t. vèčerati)
pōthvāt, gen. mn. pōthvata
pòthvatati i **pòthvaćati,** -ām (t. vèčerati)
pòthvatiti, -īm (dòhvatiti); prid. trp. pòthvaćen
pothvàtljiv
pothvàtljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pòthvatnīčkī
pòthvatnīk, vok. -īče, mn. -īci
pòthvatnīštvo
pòthvatnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pōticaj
pōticajnī
poticalo (stimulans)
poticatelj, instr. -teljem, gen. mn. poticatelja
potìcatēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pōticati, -čēm (1. prema potáknuti, 2. prema tèći, isp. pōtjecati; t. prìmicati); imperat. pòtiči; pril. sad. pōtičūći
pōtih (podosta, prilično tih); komp. pōtišī
pōtihano (pril.)
pōtiho (pril.); komp. pōtišē
pōtijesan, -sna (ijek., prilično tijesan); komp. pōtješnjī
potijèsniti, pòtijesnīm (ijek., stisnuti, učiniti tijesnim; t. dodijèliti); prid. trp. pōtiješnjen
potìljača (potiljna, zatiljna kost)
pōtiljak, potiljka, mn. pōtīljci, gen. pòtiljākā
pōtīsak i **pōtisak,** -ska, mn. -sci, gen. pōtīsākā i pòtisākā
Pòtīsje (kraj uz rijeku Tisu)
pòtiskī (prema Pòtīsje)
potiskívatī, -tiskujēm (t. deverívati)
pōtisnuti, -ēm (t. pòčinuti); aor. još i: pòtiskoh, 2. i 3. pōtište i pōtište, mn. pòtiskosmo...; pril. prošl. i: pòtiskāv(ši); prid. rad. pòtiskao, -sla
Pōtišanin, -āni (čovjek iz Pòtīsja)
Pòtišanka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Pòtīsja)
pòtištenōst i **pōtīštenost,** -osti, instr. -osti i -ošću
pōtiti se, -īm se (znojiti se; t. lòmiti); imperf. pōćāh se
pōtjecati, -čēm (ijek., prema tèći; isp. pōticati; t. primicati); imperat. pòtječi; pril. sad. pōtječūći
pōtjera (ijek.)
pōtjerati, -ām (ijek., t. ìsplivati)
potjerívati, -tjèrujēm (ijek., t. deverívati)
pòtjērnī (ijek.)
pòtjērnica (ijek.)
pòtjērnīčkī (ijek.)
pòtjērnīk, vok. pòtjērnīče, mn. -īci (ijek., progonitelj)
pōtješiti, -īm (ijek., t. dòhvatiti)
potješnjávati (i potješnjívati), potjèšnjavam (ijek., t. večerávati)
potješnjívati (i potješnjávati), -tjèšnjujēm (ijek., prema potijèsniti; t. deverívati)
pōtka, dat. pōtki, gen. mn. pōtākā i pōtkī (niti što se utkivaju u osnovu pri tkanju)
potkáditī, pòtkādīm (t. dodéliti); prid. trp. pòtkāđen
potkađívati, -kàđujēm (t. deverívati)
pòtkapak, -pka, mn. -pci, gen. pòtkapākā (manja kapa što se nosi pod većom)
pōtkapčić (dem. od pòtkapak)
pòtkapica (pòtkapak)
potkašati, pōtkāšām (prema kòsiti; t. venčávati)
pòtkati, pōtkām, pōtkēm i pōcēm (t. sàtkati)
pòtkaz, gen. mn. pōtkāzā
potkázati, pōtkažem (t. zavíkati); imperat. potkáži
potkazivāč, -áča, vok. pōtkazivāču
potkazivàčica
potkazívati, -kàzujēm (t. deverívati)

pòtkečak, -čka, mn. -čci, gen. pòtkečākā (kamen veličine oraha)
pòtkeći̇ti, -īm (udariti, pogoditi; t. dòhvatiti)
potkícati, pòtkīćām (prema kȉtiti; t. venčávati)
pòtkīće (rese, potkite)
potkídati, pòtkīdām (t. venčávati)
pòtklnuti, -ēm (t. pòčinuti); aor. još i: pòtkidoh, 2. i 3. pòtkide i pōtkide, mn. pòtkidosmo...
pōtkīsli, pōtkislī (mn. ž. r., crni rubovi vode kad opada)
pōtkita (resa)
pòtkititi, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. potkićen
potkivāč, -áča, vok. pōtkivāču
potkivačkī
potkivačnica
potkivati, pòtkīvām (t. venčávati)
pòtkladnīk, mn. -īci (drvo na ognjištu na koje se naslanjaju cjepanice)
potklobúčiti se, -klòbūčīm se (t. obavéstiti)
pòtkljūčnī (potključna vena)
pòtkljūčnjača
pòtkljūčnjačnī
potkòlēnčiti, -īm (ek., t. podèvōjčiti)
potkòlenica i **pōtkolenica** (ek.)
potkòlenican i **pōtkoleničan,** -čna (ek.)
potkōljēnčiti, -īm (ijek., t. podèvōjčiti)
potkōljenica i **pōtkoljenica** (ijek.)
potkōljeničan i **pōtkoljeničan,** -čna (ijek.)
pòtkop, gen. mn. pōtkōpā
potkòpati, potkòpam (t. dokònčati)
potkopávati, -kòpāvām (t. večerávati)
pòtkornjāk, vok. -āče, mn. -āci (zool.)
potkòsiti, pòtkosīm (t. natòčiti); prid. trp. pòtkošen
pòtkov, gen. mn. pōtkōvā
pòtkova i **pōtkova,** gen. mn. pōtkōvā
potkòvati, pòtkujēm (t. iskòvati)
pōtkovica i **pōtkovica** (dem. od pòtkova i pōtkova)
pòtkovičast i **pōtkovičast**
pòtkožan, -žna
pōtkožiti se, -īm se (t. dòhvatiti)
pòtkožnjāk, mn. -āci (1. potkožni čir, 2. vrsta pijavice)
potkraćénje
potkraćívati, -kràćujēm (t. deverívati)
potkrádati, pòtkrādām (t. venčávati)
potkrađivati, -kràđujēm (t. deverívati)
pōtkrāj (prijedl.)
pòtkrasti, potkrádēm (t. ùkrasti)
potkrátiti, pòtkrātīm (t. dodéliti); prid. trp. pòtkraćen
pōtkrepa (ek. i ijek.)
potkrépiti, pòtkrēpīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. pòtkrēpljen
potkrepljénje (ek. i ijek.)
potkrepljívati, -krèpljujēm (ek. i ijek., t. deverívati)
pōtkresānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
potkrèsati, pòtkrešem (t. zahùktati); imperat. potkrèši
potkresávati (i potkresívati), -krèsāvām (t. večerávati)
potkresivati (i potkresávati), -krèsujēm (t. deverívati)
potkrijèpiti, pòtkrijepīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. pòtkrijepljen
pòtkrīlnī
pòtkrīlje i **pòtkrilje**
pòtkriti, pōtkrijēm (t. sàkriti)
potkrivati, pòtkrīvām (t. venčávati)
potkrížati, pòtkrīžam (t. dočárati)
pòtkrōvlje
pòtkrōvnī
pòtkrōvnica
potkrovnjača
pōtkrpa
pòtkrpati, -ām (t. ìsplivati)
potkrpávati (i potkrpljívati), -krpāvām (t. večerávati)
pòtkrpiti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. pòtkrpljen
potkŕpljati, pòtkŕpljām (t. venčávati)
potkrpljívati (i potkrpávati), -krpljujēm (t. deverívati)
potkúćiti, pòtkūćīm (sagnuti, podmetnuti; t. dodéliti)
potkučívati, -kučujēm (t. deverívati)
pòtkućnica (zemljište oko kuće)
pòtkuhati i **pòtkuvati,** -ām (t. ìsplivati)
potkuhávati, -kùhāvām i **potkuvávati,** -kùvāvām (t. večerávati)
potkūpiti, pòtkūpīm (podmititi; t. dodéliti); prid. trp. pòtkūpljen; **pōtkupiti,** -īm (odozdo pokupiti; t. dòhvatiti); prid. trp. pòtkupljen
potkúpljati, pòtkūpljām (t. venčávati)
pòtkuplje (pokr., tavan)
potkùpljiv
potkupljivāč, -áča, vok. pōtkupljivāču
potkupljivati, -kùpljujēm (t. deverívati)
potkùpljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
potkúriti, pòtkūrīm (pokr., potpaliti; t. dodéliti); prid. trp. pòtkūren
potkurívati, -kùrujēm (prema potkúriti; t. deverívati)
potkúsiti, pòtkūsīm (podrezati; t. dodéliti); prid. trp. pòtkūšen
potkusùrati, -ām (t. zaračùnati)
potkusurávati (i potkusurivati), -sùrāvām (t. obaveštávati)
potkusúriti, -kùsūrīm (t. obavéstiti)

potkusurívati (i potkusurávati), **-sùrujēm** (t. izjednačivati)
pòtkūšenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (prema potkúsiti)
pòtkuvati i pòtkuhati, -ām (t. ìsplivati)
potkuvávati, potkùvavām i **potkuhávati**, potkùhāvām (t. večerávati)
pòtlačan, -čna (pòtlacnī àfekt)
pòtlāčenōst i pòtlačenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
potláčiti, pòtlāčīm (t. dodéliti) i **pòtlačiti**, -īm (t. dòhvatiti)
potlaćívati, -tlàčujēm (t. deverívati)
potièuša (koliba, kućerak)
pōtlje ne nego pōslē, pōslije
pòtmastiti, -īm (potamniti; t. dòhvatiti); prid. trp. pòtmašten
pòtmulōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pòtmuo, -la
pòtnjica ne nego pùtnjica
pōtōč, pōtoči (potjera, progon)
potočak, -čka, mn. -čci, gen. pòtōčākā
potočanjak, -njka, mn. -njci, gen. potōčanjaka
pōtočār (rak)
potočara (mlin na potoku)
potočarka, dat. -ci, gen. mn. -kī (mahovina)
pōtočić
potočina
pōtočnī
pōtočnica (bot., nezaboravak)
pōtočnīk, vok. -iče, mn. -īci (progonitelj; isp. pōtōč)
pōtočnjāk, vok. -āče, mn. -āci (bot. i dr.)
pōtok, mn. -ci, gen. pōtokā; Bābin pōtok (ime potoku); Bābin Potok (ime selu)
pōtom 91 a; **pò tome** 91 b
potómak, potómka, vok. pōtōmče, mn. potómci, gen. pòtōmākā pored **pōtomak**, pòtōmka, vok. pōtōmče, mn. pòtōmci, gen. pōtomāka
pōtpadati, -ām (t. vèčerati)
pōtpala
potpáliti, pòtpālīm (t. dodéliti)
potpàlūbije
potpàlubnī
potpaljivāč, -áča, vok. pōtpaljivāču
potpaljívati, -pàljujēm (t. deverívati)
pòtpariti se, -īm se (upariti se, užeći se; t. dòhvatiti)
potpasāč, -áča, vok. pōtpasāču
pòtpasak, -ska, mn. -sci, gen. pòtpasākā
pòtpasati, -šēm (t. dòjahati); imperat. pòtpaši
potpasívati, -pàsujēm (t. deverívati)
pòtpasti, pòtpadnēm (t. nàpasti)
pōtpašaj (1. pašnjača, 2. gornji pojas)
pòtpazlti, -īm (potajno opaziti; t. dòhvatiti); prid. trp. pòtpažen
potpèći i pōtpeći, potpèčēm (t. opèći)
potpećívati, -pèćujēm (prema potpétiti; t. deverívati)
pòtpetak, -tka, mn. pòtpeci, gen. pòtpetākā (uzica na uskim hlačama što se stavi pod petu)
pōtpetica
potpétiti, pòtpētīm (staviti pete na obuću; t. dodéliti); prid. trp. potpećen
potpíliti, pòtpīlīm (t. dodéliti); prid. trp. pòtpīljen
potpirača (potporanj)
potpíriti, pòtpīrīm (t. dodéliti); prid. trp. pòtpīren
potpirivač, -áča, vok. pōtpirivāču
potpírivati, -pìrujēm (t. deverívati)
pōtpis, gen. mn. pōtpīsa
potpísati, pòtpīsēm (t. zavikati); imperat. potpíši
potpisívati, -pìsujēm (t. deverívati)
pōtpisnica
pōtpisnīk, vok. -iče, mn. -īci
potplaćívati, -plàćujēm (t. deverívati)
pōtplat, gen. mn. pōtplāta
pōtplata
potplátiti, pòtplātīm (t. dodéliti); prid. trp. pòtplāćen
pòtplatnī (prema pòtplat)
potplèćatī, -ām (pritegnuti konju samar ispod pleći; t. dokončati)
potplećávati (i potplećívati), -plèćāvam (t. večerávati)
potplèćiti, pòtplećīm (t. natòčiti)
potplećívati (i potplećávati), -plèćujēm (t. deverívati)
pōtplećnī (podlopatični)
potplèsti i pòtplesti, potplètēm (t. ìsplèsti)
pòtpletati, -ćēm (t. prìmicati); imperat. pòtpleći; pril. sad. pòtplećūći
pòtplitati i pòtpletati
potpomàgāč, -áča, vok. pōtpomagāču
potpomágati, -pòmāžēm (t. kokodákati); imperat. potpomáži; pril. sad. potpomážūći
pōtpomōć, -moći, instr. -moći i -moću
potpomóći i potpòmoći, -pòmognēm (t. iznemòći)
pōtpora
potpōrača
pōtpōranj, -rnja, gen. mn. pōtpōrānjā
pōtpōrnī
potpórodica (zool.)
pòtporučnīčkī
pōtporučnīk, vok. -iče, mn. -īci
potpòučiti se, -īm se (prizalogajiti se malo prije ručka; t. zašèćeriti)
potprášiti, pòtprāšīm (t. dodéliti)
potpraŠívati, -pràšujēm (t. deverívati)

pȍtpredsednica (ek.)
pȍtpredsedničin (ek.)
pȍtpredsedničkī (ek.)
pȍtpredsednīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
pȍtpredsednīstvo, gen. mn. pȍtpredsednīstāvā (ek.)
pȍtpredsjednica (ijek.)
pȍtpredsjedničin (ijek.)
pȍtpredsjedničkī (ijek.)
pȍtpredsjednīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.) 75 b
pȍtpredsjednīštvo, gen. mn. pȍtpredsjednīštavā (ijek.)
potprìštiti se, pòtprīštīm se (t. dodéliti)
potpúhati, pòtpūhām i **potpúvati,** pòtpūvām (t. dočárati) i pòtpūšēm (t. zavíkati); imperat. pòtpūhāj, pòtpūvaj i potpúši
potpuhívati, -pùhujēm (t. deverívati)
pȍtpukōvnīckī
pȍtpukōvnīk, vok. -īče, mn. -īci
pòtpun
potpùncē (pril.)
pòtpunicē (pril.)
pòtpunitī, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. pòtpunjen
potpunóma (pril.)
pȍtpunost, -osti, instr. -osti i -ošću
potpunjati, pòtpūnjām (zast., bolje potpunjávati, potpunjívati)
potpunjávati (i potpunjivati), -pùnjāvām (t. večerávati)
potpunjívati (i potpunjávati), -pùnjujēm (t. deverívati)
potpùrī, -ìja, instr. -ìjem, mn. -ìji, gen. -ijā (muz.)
potpùstiti, pòtpustīm (t. natòčiti); prid. trp. pòtpušten
potpúštati, pòtpūštām (t. venčávati)
potpúvati, pòtpūvām i **potpúhatī,** pòtpūhām (t. dočárati)
pȍtraga, dat. -zi
pòtratiti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. pòtraćen
potražívač, -áča, vok. pȍtražívāču
potraživati, -tràžujēm (t. deverívati)
potŕčati, -īm (t. dotŕčati)
pȍtrći v. pòtrgnuti
pȍtreba (ek. i ijek.)
pȍtreban, -bna (ek. i ijek.)
pòtrebati, -ām (ek. i ijek., zatrebati; t. isplivati)
pȍtrebit (ek. i ijek.)
potrébiti, pòtrēbīm (ek., prema trébiti; t. dodéliti); prid. trp. pòtrēbljen
pȍtrebitost, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
pȍtrebnica (ek. i ijek., sirota)
pȍtrebnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek. i ijek., siromah)
pȍtrebnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
pȍtrebnjāk, vok. -āče, mn. -āci (ek. i ijek., siromah)
potrebòća, gen. mn. -óćā
pòtrebovati, -ujēm (ek. i ijek., t. òdlikovati)
pȍtrēm (ek., trijem, hodnik)
potrémak, potrémka, mn. potrémci, gen. pòtrēmākā (ek., mjesto pod trijemom)
potrépština (ek. i ijek.)
potrèptati, pòtrepćēm (t. zahùktati); imperat. potrèpći
potrèpteti, -īm (ek., t. dolèteti)
potrèptjeti, -tīm (ijek., t. dolètjeti)
potrésenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pòtrgnuti (pòtrći), pòtrgnēm (t. počínuti); aor. još i: pòtrgoh, 2. i 3. pòtrže i pȍtrže, mn. pòtrgosmo . . .; pril. prošl. i: pòtrgāv(ši); prid. rad. pòtrgao, -gla
pȍtričar, vok. -aru i -āre (onaj koji učini poljsku štetu)
potrijèbiti, pòtrijebīm (ijek., prema trijèbiti; t. dodijèliti); prid. trp. pòtrijebljen
pȍtrijem (ijek., trijem, hodnik)
potrijèmak, potrijèmka, mn. potrijèmci, gen. pòtrijemākā (ijek., mjesto pod trijemom)
pȍtrk, mn. -ci (trčanje); **pòtrk,** mn. -ci, gen. pȍtrkā (ptica)
potŕkāč, -áča, vok. pȍtrkāču
potrkívati, -tŕkujēm (t. deverívati)
potrostrucávati (i potrostručívati), -strùčāvām (t. obaveštávati)
potròstručiti, -īm (t. zašèćeriti)
potrostručívati (i potrostrucávati), -strùčujēm (t. izjednačívati)
potrošāč, -áča, vok. pȍtrošāču
potrošačičin (prema potrošačica)
potrošačkī
pȍtrošak, -ška, mn. -šci, gen. pȍtrošākā
potrošljiv
potrošljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
potŕpeti, -īm (ek., t. uštédeti)
potŕpjeti, -pīm (ijek., t. uštédjeti)
pȍtrti, pȍtrēm i pòtarēm (t. sàtrti)
pȍtrupačke (pril.)
pots . . . ne nego pods . . .
potš . . . ne nego podš . . .
potúći i **pòtūći,** potúčēm (t. istúći)
potúditi se, pòtūdīm se (t. dodéliti)
pȍtūk, mn. pȍtūci (drven klin pomoću kojega se nabijaju obruči na burad)
potùkāč, -áča, vok. pȍtukāču
pòtupaviti, -īm (učiniti tupavim i postati tupav; t. ràskiseliti) i **potupáviti,** potùpāvīm (t. obavéstiti)
pȍturčenica

poturčènīk, -íka, vok. pòturčenīče, mn. -íci
poturčènjāk, -áka, vok. pòturčenjače, mn. -áci
pòtūrciti, -īm (t. pròbāncīti)
poturčívati, -túrčujem (t. deverívati)
pòturičin (prema pòturica)
potùtkāc, -áča, vok. pòtutkaču (huškač)
potvrđíti, potvrđīm (t. dodéliti); prid. trp. pòtvrđen
pòtvrdnōst i **pōtvrdnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
potvrđívati, -tvrđujēm (t. deverívati)
pòučak, -čka, mn. -čci, gen. pòučakā
pòučan, -čna
poučávati, -učāvām (t. večerávati)
pōučica (dem. od pòutka)
poučíti, poučīm (t. natòčiti)
pòučljiv
pòučljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pòučnost, -osti, instr. -osti i -ošću
pòufati se, -ām se (t. isplivati)
pougljenjívati, -gljènjujēm (t. izjednačívati)
pougljívati, -ùgljujem (t. deverívati)
pōuka i **pouka**, dat. -cì, gen. mn. pōūkā
poumákati, -umačēm (t. zaurlíkati); imperat. poumáči
pòumicati, -čemo (t. ožigosati)
pounijatiti, -īm (t. ispripòvediti); prid. trp. pounijaćen
pōūnskī (prema Pōūnje)
Pòunjanin, mn. -āni (čovjek iz Pounja)
pòusmina (epiderma)
pòutešiti, -īm (ek., t. zašèćeriti)
pòuticati, -čemo (t. ožigosati)
pòutjecati, pòutječēmo (ijek., t. ožigosati)
pòutješiti, -īm (ijek., t. zašèćeriti)
pōutka, dat. -ki, gen. mn. pōutākā i pōutkī (potka)
pòuzak, -ska, mn. -sci, gen. pòuzākā (vezica); **pōuzak**, -ska (podosta uzak); komp. pōužī
pouzdānīčkī
pouzdānīk, -íka, vok. pōuzdanīče, mn. -íci
pouzdaníštvo
pōuzdānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pouzéće
pòužimati, -ām (t. povèčerati) i -mljēm (t. ožigosati); imperat. pòužimāj i pòužimlji
pòužinati, pòužīnām, -āš..., 3. mn. pòužinajū; aor. pòužinah, 2. i 3. **pòužina** i pòužinā, mn. pòužinasmo...; imperat. pòužināj; pril. prošl. pòužināv(ši); prid. rad. pòužinao, -la pored **pòužnati**, -ām (t. povèčerati)
pòvaditi, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. pòvađen
pováđati, pòvāđām (bolje povòditi; t. venčávati)
povaljivati, -vàljujēm (t. deverívati)
povampirívati se, -pirujēm se (t. izjednačívati)
Povardárac, -rca, vok. Pòvardārče, gen. mn. Pòvàrdārācā (čovjek iz Pòvàrdārja)
Pòvàrdārje
pòvàrdārskī
povarívati, -vàrujēm (t. deverívati)
pòvazdān (pril.) i **po vāzdān** (distributivno) 98 c
povèčerak, -vèčerka, mn. -vèčērci, gen. povèčerākā (jelo poslije večere, pavečera)
povèčerati, -ām, -āš..., 3. mn. povèčeraju; aor. povèčerah, 2. i 3. povèčera i pōvečera, mn. povèčerasmo...; imperat. povèčerāj; pril. prošl. povèčerāv(ši); prid. rad. povèčerao, -la
pòvečērje i **povèčērje** (vojn.)
povèćalo
povèćati, -ām (t. dokònčati)
povećávati, -vèćāvām (t. večerávati)
pōveći (komp. od pōvelik)
povédati, pòvēdām (ek., t. venčávati)
pòvehnuti ne nego pòvenuti
pōveličak, -čka
pōvelik; komp. pōveći
pòvenuti, -ēm (ne pòvehnuti; t. pòčinuti); prid. rad. još i: pòveo, -la 44 f
poverávati, -vèrāvām (ek., t. večerávati)
poverènica (ek.)
poverènīčin (ek.)
poverènīčkī (ek.)
poverènīk, -íka, vok. pōverenīče, mn. -íci (ek.)
povereníkovica (ek.)
povereníštvo, gen. mn. poverènīštāvā (ek.)
pòverenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
poverènstven (ek.)
poverénstvo, gen. mn. povèrēnstāvā (ek.)
poverénje (ek.)
povèrilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. povèrilācā (ek.)
povèrilačkī (ek.)
povèriočev (ek.)
povèritelj, instr. -teljem, gen. mn. povèritēljā (ek.)
povèritēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
pòveriti, -īm (ek., t. dòhvatiti)
povèrljiv (ek.)
povèrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)

pòverovati, -ujēm (ek., t. òbradovati)
pòvesāmce, -āmca i -āmceta, mn. pòvesāmca, gen. pòvesāmcā i pòvesamācā (ek.)
pòvesiti, -īm (ek., t. dòhvatiti); prid. trp. pòvešen
pòvesmo, gen. mn. pòvesāmā (ek.)
pōvesnica i **pòvesnica** (ek.)
pōvesničār i **pòvesničār**, vok. -aru i -āre (ek.)
pōvesničarev i **pōvesničarov** pored **pòvesničarev** i **pòvesničārov** (ek.)
pōvesničarka i **pòvesničārka**, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
pōvesničārkin i **pòvesničārkin** (ek.)
pōvesničarskī i **pòvesničārskī** (ek.)
pōvesničkī i **povesničkī** (ek.)
pōvesništvo i **pōvesništvo** (ek.)
pōvēst, pōvēsti, instr. pōvēsti i pōvēšću (ek.)
pōvēstan, -sna (ek.)
povèsti i **pòvesti**, povèdēm (t. izvèsti, izvèdēm)
povèsti i **pòvesti**, povèzēm (t. izvèsti, izvèzēm)
povésti i **pòvēsti**, povézēm (t. izvésti, izvézēm)
pòvestica (ek., poet.)
pòvesati, -ām (ek., t. isplivati)
povèštati i **povètšati**, -ām (pokr., ostarjeti; t. dokònčati)
povetárac, -rca, vok. pōvetārče, gen. mn. povètārācā (ek.)
povetárce, -árca i -árceta, mn. povetárca, gen. povetárcā i povètārācā pored **pòvetārce**, -ārca i -ārceta, mn. pòvetārca, gen. pòvetārcā i pòvetarācā (ek.)
povèzaca
pōvēzānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
povezívati, -vèzujēm (t. deverívati)
pòvidjeti ne nego pòvjediti
povíjati, pòvījām (t. venčávati)
povije, pōvījā (mn. ž. r.)
povijèdati, pòvijedām (ijek., t. nadijèvati)
pōvijest, pōvijesti, instr. pōvijesti i pōviješću (ijek.) 26 a
pōvijestan, -sna (ijek.)
povijuša (bot.) 46 i
pōvīk, pōvīka, mn. pōvīci, gen. pōvīkā
pōvika, pōvikē, dat. pōvici, gen. mn. pōvīkā
povíkati, pòvīčēm (t. zavikati)
povikívati, -vikujēm (t. deverívati)
povíleti, -īm (ek., pomamiti se, pobjesnjeti; t. uštédeti)
povíljeti, -līm (ijek., pomamiti se, pobjesnjeti; t. uštédjeti)
povirívati, -virujēm (t. deverívati)
povisívati (i povišávati), -visujēm (t. deverívati)
povišavati (i povisívati), -višāvām (t. večerávati)
povišènje (prema povisiti)
povítak, -tka, mn. povíci, gen. pòvītākā
pōviti, pōvijēm (t. sàviti)
pòvjediti, -īm (ijek., t. dòhvatiti)
povjerávati, -vjèrāvām (ijek., t. večerávati)
pòvjerba (ijek., zast.)
pòvjerbenī (ijek., prema pòvjerba)
pòvjerbina (ijek.)
povjerènica (ijek.)
povjerènicin (ijek.)
povjerèničkī (ijek.)
povjerenīk, -ika, vok. pōvjereníče, mn. -ici (ijek.)
povjeremkovica (ijek.)
povjerenīštvo, gen. mn. povjerènīštāvā (ijek.)
pòvjerenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
povjerènstven (ijek.)
povjerénstvo, gen. mn. povjèrēnstāvā (ijek.)
povjerénje (ijek.)
povjèrilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. povjèrilācā (ijek.)
povjèrilačkī (ijek.)
povjèriočev (ijek.)
povjèritelj, instr. -teljem, gen. mn. povjèritēljā (ijek.)
povjèritēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
pòvjeriti, -īm (ijek., t. dòhvatiti)
povjèrljiv (ijek.)
povjèrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
pōvjerovati, -ujēm (ijek., t. òbradovati)
pòvjesāmce, -āmca i -āmceta, mn. pòvjesāmca, gen. pòvjesāmcā i pòvjesamācā (ijek.)
pòvjesiti, -īm (ijek., t. dòhvatiti); prid. trp. pòvješen
pòvjesmo, gen. mn. pòvjesāmā (ijek.)
pōvjesnica i **pòvjesnica** (ijek.) 52 a 11
pōvjesničār i **pòvjesničār**, vok. -āru i -āre (ijek.) 52 a 11
pōvjesničārev i **pōvjesničārov** pored **pòvjesničārev** i **pòvjesničārov** (ijek.)
pōvjesničarka i **pòvjesničārka**, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
pōvjesničārkin i **pòvjesničārkin** (ijek.)
pōvjesničārskī i **pòvjesničārskī** (ijek.)
pōvjesničkī i **pòvjesničkī** (ijek.)
pōvjesništvo i **pòvjesništvo** (ijek.)
pòvjestica (ijek., poet.)
pòvješati, -ām (ijek., t. isplivati)

povjetárac, -rca, vok. pȍvjetārče, gen. mn. povjètārācā (ijek.)
povjetárce, -árca i -árceta, mn. povjetárca, gen. povjetarcā i povjètārācā pored **povjetārce,** -ārca i -ārceta, mn. pȍvjetārca, gen. pȍvjetārcā i pȍvjetarācā (ijek.)
povlâčiti, pȍvlāčīm (t. jednáčiti)
povlàdičiti, -īm (učiniti vladikom; t. zašèćeriti)
povláditi, pȍvlādīm (odobriti; t. dodéliti); prid. trp. pȍvlāđen
povlađívati, -vlàđujēm (t. deverívati)
pȍvlaka, dat. -ci
pȍvlāst, pȍvlasti, instr. pȍvlāsti i pȍvlašću, gen. mn. pȍvlāstī
povlástiti, povlastīm (t. dodéliti); prid. trp. pȍvlāsten i pȍvlašćen
pȍvlašćenōst i povlaštenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
povlašćénje i povlaštènje
povlašćívati, -vlàšćujēm (t. deverívati)
povlašívati, -vlašujēm (t. deverívati)
pȍvlāštenōst i pȍvlāšćenost, -osti, instr. -osti i -ošću
povlaštènje i povlašćénje
pȍvodac, pȍvoca, mn. pȍvoci, gen. povodācā (ular)
povodičan, -čna (pokr., povodljiv)
povòditi (se), pȍvodīm (se) (t. dohòditi); imperf. pȍvođāh (se)
povòdljiv
povòdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pȍvodnīk, vok. -īče, mn. -īci (konj u povodu)
pȍvōde i pȍvođe
povòdēnje i pȍvodēnje (prema povòditi)
pȍvōjce, -eta (dijete u povoju); zbir. pȍvojčād, -ādi
povojničiti, -vojničīm (t. obavéstiti)
povojničívati, -ničujēm (t. izjednačívati)
pȍvōljnōst i povóljnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pȍvorka, dat. -ci, gen. mn. pȍvorākā i pȍvōrkī
pȍvraci, pȍvratākā (mn. m. r., vrijeme kad se stoka vraća s paše ili ide ponovo na pašu)
pȍvraćāj, lok. povraćáju i pȍvraćāju
pȍvraćati, -ām (t. vèčerati)
pȍvratak, -tka, mn. pȍvraci, gen. pȍvratākā
povrâtič (bot., vratič) 52 a 10
povrátiti, pȍvrātīm (t. dodéliti); prid. trp. pȍvrāćen
pȍvràtljiv
pȍvràtljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pȍvrāz (uže, uzica)
povrâzača (povraz)
pȍvrćār, vok. -āru i -āre
pȍvrćārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pȍvrće
pȍvrći v. pȍvrgnuti
pȍvreda, gen. mn. pȍvrēdā (ek. i ijek.)
povrédіti, pȍvrēdīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. pȍvrēđen
povrèdiv i povrèdljiv (ek. i ijek.)
povrèdivōst i povrèdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
pȍvrednī (ek. i ijek.)
povređènik, -íka, vok. pȍvređeniče, mn. -íci (ek. i ijek.)
povređénje (ek. i ijek.)
povredívati, -vrèđujēm (ek. i ijek., t. deverívati)
pȍvremen (ek. i ijek.)
pȍvremenost, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
povréslo (ek., povraz)
pȍvrgnuti (pȍvrći), pȍvrgnēm (t. pȍčínuti); aor. još i: pȍvrgoh, 2. i 3. pȍvrže i pȍvrže, mn. pȍvrgosmo...; pril. prošl. i: pȍvrgav(ši); prid. rad. i: pȍvrgao, -gla
pȍvrh (prijedl.)
povrhuša (riba)
povrhušica (povrhuša)
povrijèditi, pȍvrijedīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. pȍvrijeđen
povrijèslo (ijek., povraz)
povŕsti i pȍvršti, povŕzēm (povraziti); aor. povŕzoh, 2. i 3. pȍvrže, mn. povŕzosmo...; imperat. povŕzi; pril. prošl. povŕzāv(ši) i pȍvrzāv(ši); prid. rad. pȍvrzao, povŕzla i pȍvrzla; prid. trp. povŕzen
pȍvršnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pȍvrtati, -ćem (t. primicati); imperat. pȍvrći; pril. sad. pȍvrćūći
pȍvrtnī (koji se nalazi po vrtovima)
pȍvrtnica (rotkva)
pȍvrtnjāk, vok. -āče, mn. -āci
povŕveti, -īm (ek., t. dolèteti) i **povŕveti,** -īm (ek., t. uštédeti)
povŕvjeti, -vīm (ijek., t. dolètjeti) i **povŕvjeti,** -vīm (ijek., t. uštédjeti)
povúci-potégni (teško) 97
povúčenōst i pȍvūčenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
povući i pȍvūći, povūčēm (t. dovúći)
povukòdlačiti se, -īm se (t. ispripòvediti)
póza (položaj, naduveno držanje i sl.); **poza** (prijedl., zast., iza)
pozadévati, -zàdēvām (ek., t. razočárati)
pozádi (prijedl.: iza; pril.: straga)
pozadijèvati, -zàdijevām (ijek., t. ispremijèšati)
pozadínac, -nca, vok. pȍzadīnče, gen. mn. pozàdīnācā (vojn.)

pozadrémati, -zàdrēmām (ek., t. razočárati) i pozàdrēmljēm (t. zaurlíkati); imperat. pozàdrēmāj i pozadrémlji
pozadrijèmati, -zàdrijemām (ijek., t. ispremijèšati) i pozàdrijemljēm, -eš..., 3. mn. pozàdrijemljū; aor. pozadrijèmah, 2. i 3. pozadrijèma i pȍzadrijemā, mn. pozadrijèmasmo...; imperat. pozàdrijemāj i pozadrijèmlji; pril. prošl. pozadrijèmav(ši); prid. rad. pozadrijèmao, -la
pȍzadugo (pril.)
pozagorévati, -gòrēvā (ek., t. porazgovárati)
pozagorijèvatl, -gòrijevā (ijek., t. poispresijècati)
pozàimati, -mām (t. otpozdravljati) i -mljēm (t. kalàjisati); imperat. pozàimāj i pozàimlji; pril. sad. pozàimajūći i pozàimljūći
pozajmljívati, -zàjmljujēm (t. deverívati)
pozakonjívati, -kònjujēm (t. izjednačívati)
pȍzamašnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pozàmrcati, pozàmrčēmo (jedan za drugim omrći; t. ožigosati); imperat. pozàmrčimo
pȍzan, pȍzna i pòzna (kasan); odr. pȍznī
pozàptiti, pòzaptīm (pohapsiti; t. natočíti); prid. trp. pòzapćen
pozàuna, gen. mn. pozáunā (muz.); B-pozàuna; Es-pozàuna; tènōr-pozàuna; tènor-bās-pozàuna; B-bās-pozàuna
pozaùzimati, -ām (t. poispòklanjati) i -mljēm (t. okalàjisati); imperat. pozaùzimāj i pozaùzimlji
pozàvaditi, -īm (t. zasèćeriti); prid. trp. pozàvađen
pozàvađati, -ām (pozavaditi; t. povèčerati)
pozávideti, -īm (ek.); aor. pozávideh; imperat. pozávidi; pril. prošl. pozávidēv(ši); prid. rad. pozávideo, pozávidela
pozávīdjeti, -dīm (ijek.); aor. pozávidjeh; imperat. pozávidi; pril. prošl. pozávidjēv(ši); prid. rad. pozávidio, pozávidjela
pȍzdentālan ne nego pȍstdentālan
pozdèrljīv (pun pozdera)
pozelènеti (ek., postati zelen), -īm, -īš, -ī, pozelenímo i pozelènīmo, pozeleníte i pozelènīte, pozelène; aor. pozelèneh, 2. i 3. pozelène, mn. pozelènesmo...; imperat. pozelèni; pril. prošl. pozelènēv(ši); prid. rad. pozelèneo, pozelènela
pozelèniti, -zèlenīm (učiniti zelenim; t. ponačiniti); prid. trp. pozèlenjen
pozelènjeti (ijek., postati zelen), -nīm, -nīš, -nī, pozelenímo i pozelènīmo, pozeleníte i pozelènīte, pozelène; aor. pozelènjeh, 2. i 3. pozelènje, mn. pozelènjesmo...; imperat. pozelèni; pril. prošl. pozelènjēv(ši); prid. rad. pozelènio, pozelènjela
pozépsti i **pȍzēpsti,** pozébēm (t. ozépsti)
pòzēr, -éra, vok. pȍzēru (tko je u pozi i sl.)
pozicija i **pȍzīcija**
pozicījskī
pȍziciōnī
pozídati, pòzīdām (t. dočárati) i pòzīđēm (t. zavíkati); imperat. pòzīdāj i pozíđi
pozitivist(a)
pozitivističkī
pozitivistkinja
pozitivizam, -zma
pozitivnost, -osti, instr. -osti i -ošću
pozivač, -áča, vok. pȍzivaču
pozívati, pòzīvām (t. venčávati) i pòzīvljēm (t. gonétati); imperat. pòzīvaj i pozivlji; pril. sad. pozivajući i pozivljūći
pozlaćénje
pozlaćívati, -zlàćujēm (t. deverívati)
pozlátiti, pòzlātīm (t. dodéliti); prid. trp. pòzlāćen
pȍzleđa, gen. mn. pȍzlēdā (ek.)
poziéditi, pòzlēdīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. pòzlēđen
pòzlēđenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
poziedénje (ek.)
pozleđívati, -zlèđujēm (t. deverívati)
pozlijèditi, pòzlijedīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. pòzlijeđen
pòzlijeđenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
pozlòpcē (zlobno)
pȍzljeda, gen. mn. pȍzljēdā (ijek.)
pozljeđénje (ijek., prema pozlijèditi)
pozljeđívati, -zljèđujēm (ijek., t. deverívati)
pozuánčev
pȍznaničin i **pȍznaničin** (prema pȍznanica i pȍznanica)
pȍznaničkī i **pȍznaničkī**
pȍznanīk i **pòznanīk,** vok. -īče, mn. -īci
Poznanj (Poznań) 176
pȍznātōst, -osti, instr. -osti i -ošću
poznávalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. poznávalāca 70 b
pózorīšnī i **pòzorīšnī** 82 d
pózorničkī i **pȍzornickī** (prema pózornica i pȍzōrnica); **pòzōrnīčkī** (prema pòzōrnīk)
pozȍrnōst, -osti, instr. -osti i -ošću

pòzreti, pȍzrēm (ugledati, pogledati; t. pròzreti)
pòzvanīk, vok. -īče, mn. -īci
pozvekívati, -zvèkujēm (t. deverívati)
pozvèktati, pòzvekćēm (t. zahùktati); imperat. pozvèkći
pozvériti se, pȍzvērīm se (ek., postati zvijer; t. dodéliti)
pozvijèriti se, pòzvijerīm se (ijek., postati zvijer; t. dodijèliti)
pozvižđač, -áča, vok. pȍzviždaču (ptica)
požápkē (pril.)
požarčiti, -īm (t. dèvōjčiti)
Požarevac, -evca
požarevačkī i požarévačkī
Požarévljanin, mn. -ani
pòžarnīčkī
pòžārnīk, vok. -īče, mn. -īci
pođdèrūb, -úha, vok. pȍđderūše, mn. -úsi
pòzdrēti, pȍzdrēm (ek., t. pròzdrēti)
pòzdrijeti, pȍzdrēm (ijek., t. pròzdrijeti)
pozdrljiv i sl. ne nego proždrljiv i sl.
požèći i pòžeći, požèžēm (t. sažeći)
požèdneti, -īm (ek., postati žedan; t. dolèteti)
požèdnjeti, -dnīm (ijek., postati žedan; t. dolètjeti)
Požega, dat. Pȍžegi i (rjeđe) Pȍžezi; Slāvōnska Pȍžega; Ūžička Pȍžega 65 a 5
pozègača
požèleti, -īm (ek., t. dolèteti); prid. trp. pòželjen
pòželjan, -ljna
požèljeti, -līm (ijek., t. dolètjeti); prid. rad. požèlio, požèljela; prid. trp. pòželjen
pòželjnōst, -osti, instr. -ošću i -ošću
požestok; komp. požešći
pȍžeškī; Pȍžeškī Brèstovac; Pȍžeškā kòtlina; Pȍžeškā gòra; Pȍžeška Lîpa; Pȍžeške Sēsvete; Pȍžeškō Nȍvō Sèlo
Požeškinja (pored Pȍžežanka)
požeti i pòžnjeti, pòžanjēm, -ēš ..., 3. mn. pòžanjū i pòžnjēm, -ēš ..., 3. mn. pòžnjū; aor. požeh, 2. i 3. požè, mn. požesmo... i pòžnjeh, 2. i 3. pòžnje, mn. pòžnjesmo...; imperat. požànji i pòžnji; pril. prošl. pòžēv(ši) i pòžnjēv(ši); prid. rad. požèo, -la i pòžnjeo, -la; prid. trp. pozànjèven, -ena
Požežanin, mn. -ani
Požežanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pòžiočiti, -īm (t. ràskiseliti)
požíveti, -īm (ek., t. uštédeti)
poživinčenōst, -osti, instr. -ostí i -ošću
poživinčiti, -živinčīm (t. obavéstiti)
poživinčívati, -vinčujēm (t. izjednačívati)
požívitl, -īm (podržati koga u životu; t. ishlāpiti)
poživjeti, -vīm (ijek., provesti manji ili veći dio života; t. uštédjeti)
pòžnjāk, -áka, vok. pȍžnjāče, mn. -áci
pòžnjaka, dat. -ci, gen. mn. pȍžnjākā (pozna voćka)
pòžnjeti v. pòžeti
pȍžrtvovānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
požrtvovnost, -osti, instr. -osti i -ošću
požúdeti, -īm (ek., t. uštédeti)
požúdjeti, -dīm (ijek., t. uštédjeti)
pȍžudnost, -osti, instr. -osti i -ošću
požurívati, -žùrujēm (t. deverívati)
požúteti, -īm (ek., postati žut; t. uštédeti)
požútīti, pȍžūtīm (učiniti žutim; t. dodéliti); prid. trp. pȍžūćen
požútjeti, -tīm (ijek., postati žut; t. uštédjeti)
požvákati, pȍžvāćem i -ćēm (t. zavíkati); imperat. požváči i požváći
požvátati, pȍžvāćem (t. zavíkati); imperat. požváći
prābīće
prābīljka, dat. -ci, gen. mn. prābiljākā i prābīljkī
pracijep ne nego prȍcijep
prācrēvo (ek.)
prācrijevo (ijek.)
prāčovek (ek.)
prāčovjek (ijek.) 87 e
prāća, gen. mn. prāća (praćka)
prāčāk, mn. -āci (prātljača)
praćàkati se, -ām se (t. čeprkati)
praćàknuti se, pràćaknēm se (t. nadàhnuti)
prāćār, vok. -āru i -āre
prāćati, -ām (prema prātiti; t. vraćati); **prāćati se,** -ām se (praćakati se; t. čitati)
prāćenje
prāćica
prāćka, dat. prāćki, gen. mn. prāćākā i prāćkī 66 b
praćkar, vok. -āru i -āre
prāćkati se, -ām se (praćakati se; t. vraćati) 54 a
prāćkica
praćnuti se, -ēm se (t. čučnuti)
prāded, mn. prādedi, gen. prādēdā pored prādedovi, gen. prādedōvā (ek.)
prādedovina (ek.)
prādedovskī (ek.)
prādjed, mn. prādjedi, gen. prādjēdā pored prādjedovi, gen. prādjedōvā (ijek.)
prādjedovina (ijek.)
prādjedovskī (ijek.)
Prāg, Prāga, lok. Pràgu 176 (pored Praha 212); Zlâtnī Prāg

pragmàtičan, -čna
pragmàtičkī; Pragmàtička sànkcija (hist.)
pragmàtika, dat. -ci
prȁgrāda
prȁh, lok. prahu 63 a 2
prȁhača, gen. mn. prȁhača
pràhati, -ām (t. čitati)
prȁhistōrija i **prȁistōrija**
prȁhistorījskī i **prȁistorījskī**
Prȁhovo
prȁhrišćanskī
prȁhrišćanstvo
prȁhrvātski
pràhulja, gen. mn. prȁhūljā
prȁistōrija i **prȁhistōrija**
prȁistorījskī i **prȁhistorījskī**
prȁizvedba, gen. mn. prȁizvedābā
prȁjezičan, -čna
prȁjezičkī
prȁjezik, mn. -ci, gen. prȁjezīka
prȁkičmenjak, mn. -āci (zool.)
prȁkljača v. prātljača
prȁkolēvka, dat. -ci, gen. mn. prȁkolevākā i prȁkolēvākā (ek.)
prȁkolìjevka, dat. -ci, gen. mn. prȁkoljevākā i prȁkolijevākā (ijek.)
prȁkršćānskī
prȁkršćānstvo
pràktičan, -čna
pràktičār, vok. -āru i -āre
pràktičārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pràktičkī
pràktičnost, -osti, instr. -osti i -ošću
praktìkant, gen. mn. praktìkanātā
praktìkantica i **praktikantkinja** pored **praktikàntkinja**
praktìkantskī
prȁijudskī
prama (prijedl.) ne nego prema
prȁmājka, dat. -ci, gen. mn. prȁmājkī
prȁmalēće i **pramàlēće** (ek.)
pramàlećnī, pramàletnjī i **prȁmaletnī** (ek.)
prȁmaljēće i **pramàljēće** (ijek.)
pramàljećnī, pramàljetnjī i **prȁmaljetnī** (ijek.)
prȁmatērija
prȁmčanī
pràmče, -eta
praméčak (i pramíčak), -čka, mn. -čci, gen. pràmēčākā
pramíčak (i praméčak), -čka, mn. -čci, gen. pràmīčākā
pràngija, gen. mn. prȁngījā
prȁonica i **praȍnica**
prȁonickī i **praȍnickī**
prȁonīk, mn. -īci
prȁotac, prȁoca, vok. prȁoče, gen. mn. prȁotācā
prȁotačkī
prȁpočētak i **prapočétak,** -tka, prȁpočeci i prapočéci, gen. prȁpočetaka i prapòčetaka
prapòrčić
prȁprababa, gen. mn. prȁprabābā
prȁpraded, mn. prȁpradedi, gen. prȁpradēdā i prȁpradedovi, gen. prȁpradedōvā (ek.)
prȁpradjed, mn. prȁpradjedi, gen. prȁpradjēdā i prȁpradjedovi, gen. prȁpradjedōvā (ijek.)
prȁpraunuče, -eta; zbir. prȁpraunučad, -ādi
prȁpraunuk, vok. -če, mn. -ci, gen. prȁpraunūkā
prȁpredak, -tka, mn. prȁpreci, gen. prȁpredākā
prásac, prásca, vok. prȁšče, mn. prásci, gen. prȁsācā, dat. práscima pored prȁsci, gen. prȁsācā, dat. prȁscima
prȁsak, -ska, lok. prásku, mn. prȁsci, gen. prȁsākā
prasèćāk, -áka, mn. -áci i **pràsećāk,** -āka, mn. -āci (svinjac, kotac) 56 a 6
pràsećī
pràsećina ne nego pràsetina
prȁsedelac, -eoca, vok. -eoče, mn. prȁsedelācā (ek.)
prȁsedelačkī (ek.)
prȁsestrična, gen. mn. -čnī
prȁsestrić
pràsetina (ne pràsećina)
pràsičica
prȁsjedilac i **prȁsjedjelac,** -ioca, vok. -ioče, gen. mn. prȁsjedilācā i prȁsjedjelācā (ijek.)
prȁsjedilačkī i **prȁsjedjelačkī** (ijek.)
prȁska, dat. -ski, gen. mn. prȁsākā i prȁskī
prȁskōč (bot.)
Prȁslavēn i **Prȁslovēn,** -ēna
prȁslavēnskī i **prȁslovēnskī**
prȁslika, dat. -ci, gen. mn. prȁslīkā
prȁsrodstvo, gen. mn. prȁsrodstāvā
prȁstanōvnīk, vok. -īče, mn. -īci
prȁstrīc, vok. prȁstrīče, mn. prȁstrīčevi, gen. prȁstrīčevā
prȁsvēt (ek.)
prȁsvijet (ijek.)
prȁšač, -áča
prȁšak, práška, mn. prȁšci, gen. prȁšākā
pràščevina
pràščić
prȁšćati ne nego prȁštati
prȁšidba, gen. mn. prȁšidābā
prȁšilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. pràšilācā
prȁšina i **prašìna** 63 a 2

prāškī (prema Prāg); Prāškī listići (listići) (spomenik staroslav. jezika)
prāšnīčkī (prema prāšnīk)
prāšnīk, -īka, mn. -īci (bot.); **prāšnīk**, -īka, mn. -iči (rupica za barut)
prātetka, dat. -tki, gen. mn. prātetākā i prātetkī
prātilac i **prātilac**, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. prātilācā i prātilācā
prātilačkī i **prātilackī**
prātiti, -īm (t. grčiti); imperf. prāćāh; pnid. trp. praćen
prātljača
prāujāk, vok. -ače, mn. -āci, gen. prāujākā
prāunuče, -eta; zbir. prāunučād, -ādi; mn. prāunučići
prāunučica
prāunuk, vok. -če, mn. -ci, gen. prāunūkā
prāunuka, dat. -ci, gen. mn. prāunūkā
prāvčica, gen. mn. prāvčīca
prāvđadžija
pravdoljùbivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pravdoznánac, -nca, vok. prāvdoznānče, gen. mn. pravdòznānācā
pravečan, -čna (ek.)
prāvednīčkī
prāvednīk, vok. -īče, mn. -īci
prāvednōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prāvēk (ek.)
prāvekōvan, -vna (ek.)
prāvičan, -čna
prāvičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prāvijek (ijek.)
prāvilnīk i **prāvīlnīk**, mn. -īci
pravílnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prāvječan, -čna (ijek.)
prāvjekōvan, -vna (ijek.)
prāvničin (prema prāvnica)
prāvnīčkī
prāvnik, vok. -īče, mn. -īci
pravobrànilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. pravobrànilācā
pravobrànilačkī
pravobranilaštvo, gen. mn. pravobranilaštāvā
pravobranioštvo ne nego pravobranilaštvo
pravokrilac, -krīlca, vok. pravokrīlče, gen. mn. pravokrilācā
pravolinījskī i **pravolinījskī** 88 c
pravomoćan, -ćna
pravòmoćnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pravopisac, -sca, vok. prāvopīšče, gen. mn. pravòpīsācā
prāvo rèći 98 o
prāvorēk, mn. -ci (ek., presuda); **pravòrek** (ek. i ijek., onaj koji pravo govori)
prāvorijek, mn. -ci (ijek., presuda)
pravoslávac, -vca, vok. prāvoslāvče, gen. mn. pravòslāvācā
pravoslāvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
prāvoslovan, -vna
pravòslōvlje i **prāvoslōvlje** (zast.)
pravosnažnost, -osti, instr. -osti ī -ošću
pravòsūde, **pravosuđe** i **prāvosuđe**
pravoùžitnīčkī
pravoùžitnīk, vok. -īče, nin. -īci (zast.)
pravoùžitnīštvo
pravovàljan, -ána
pravovàljānōst i **pravovaljánōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
pravòverac, -vērca, vok. -verče, gen. mn. pravòverācā i **pravovērac**, -vérca, vok. prāvovērče, gen. mn. pravòvērācā (ek.)
prāvovēran i **pravòveran**, -rna (ek.)
pravovērje (ek.)
pravòvērka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
pravòvērnica (ek.)
pravòvērnīčkī (ek.)
pravòvērnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
pravovérnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
pravòverskī (ek.)
pravòvērstvo i **pravovérstvo** (ek.)
pravòvjerac, -vjērca, vok. -vjerče, gen. mn. pravòvjerācā i **pravovjérac**, -vjérca, vok. prāvovjerče, gen. mn. pravòvjerācā (ijek.)
prāvovjeran i **pravòvjeran**, -rna (ijek.)
pravòvjērje (ijek.)
pravòvjērka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
pravòvjērnica (ijek.)
pravòvjērnīčkī (ijek.)
pravovjernīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
pravovjérnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
pravòvjerskī (ijek.)
pravòvjērstvo i **pravovjérstvo** (ijek.)
pravòvremen (ek. i ijek.)
pravòvremenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
pravozástupnīčkī
pravozástupnik, vok. -īče, mn. -īci
prāzāmetak, -tka, mn. prāzāmeci, gen. prāzāmetākā
prázneti ne nego prázniti
prāznīčan, -čna
prāznīčkī
prāznīk, vok. -īče, mn. -īci
prázniti, prāznīm (ispražnjivati; t. hváliti); imperf. prāžnjāh; prid. trp. prāžnjen
praznóća, gen. nn. -óćā
praznòglavac, -āvca, vok. -avče, gen. mn. praznòglavācā

praznòglavić
praznòglavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
praznorèčiv (ek.)
praznorječiv (ijek.)
praznòruk 88 c
práznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
praznòverac, -vērca, vok. -verče, gen. mn. praznòverācā i **praznovérac**, -vérca, vok. prāznovērče, gen. mn. praznòvērācā (ek.)
prāznovēran i **praznòveran**, -rna (ek.)
praznòverica (ek.)
praznòvērje i **prāznovērje** (ek.)
praznovērka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
praznovérnost, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
praznovérstvo (ek.)
praznòvjerac, -vjērca, vok. -vjerče, gen. mn. praznòvjerācā i **praznovjérac**, -vjérca, vok. prāznovjerče, gen. mn. praznòvjerācā (ijek.)
prāznovjēran i **praznòvjeran**, -rna (ijek.)
praznovjerica (ijek.)
praznovjerje i **prāznovjērje** (ijek.)
praznòvjērka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
praznovjérnost, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
praznovjérstvo (ijek.)
Prāžanin, mn. -āni
Prāžanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
prāžnjenje (prema prazniti)
prcváriti v. prčváriti
prč, prča, vok. prču, mn. prčevi
prčak, prčka, mn. prčci, gen. prčāka (1. gnjevljiv, nabusit čovjek; 2. vrsta graha; drugo je prćak)
Prčanj, Prčanja (geogr.)
prčast, **prčav** ne nego prćast, prćav
prče, -eta
prčènje (prema prčiti se)
prčetina (jaretina)
prčevina (jaretina)
prčèvit
prčica
prčiti se, -īm se (oholiti se, dizati nos; t. grčiti)
prčkàrija
prčkati, -ām (t. vrāćati)
prčvār, -ára, vok. prčvaru i -āre
prčváriti, prčvārīm (t. jednáčiti)
prčvārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
prčvārnica
prćak, -ćka, -ćko (prhak, sipak; drugo je prčak)
prćast
prćav
prćavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prćenje (prema prćiti); **prćēnje** (prema prtiti snijeg); **prćenje** (prema prtiti, npr. na leđima); drugo je prčenje od prčiti
prćija, gen. mn. prćīja
prćijāš, -āša, vok. prćijāšu
prćijašica
prćiti, prćīm (stiskati usne; t. hvaliti; drugo je prčiti)
prē (ek., pril. i prijedl.)
prebacač, -áča
prebáciti, prèbācīm (t. dodéliti); prid. trp. prèbāčen
prebacivač, -áča
prebacívati, -bàcujēm (t. deverívati)
prēbačaj, lok. prebačáju i prēbačaju
prèbajati, -jēm (t. obrijati); imperat. prèbāj
prebàkriti, prèbakrīm (t. natočiti)
prèbdeti, prèbdīm (ek., t. pròbdeti)
prèbdjeti, prèbdīm (ijek., t. pròbdjeti)
prèbeći v. prèbegnuti
prebeg, vok. -že, mn. -zi, gen. prèbēga (ek.)
prebegávati, -bègāvām (ek., t. večerávati)
prèbeglica (ek.)
prèbegnuti (prèbeći), prèbegnēm (ek., t. počinuti); aor. još i: prèbegoh, 2. i 3. prèbeže i prēbeže, mn. prèbegosmo . . .; pril. prošl. i: prèbegāv(ši); prid. rad. i: prèbegao, -gla
prēbēl ne nego prēbeo (ek.)
prebèlegovati, -ujēm (ek., t. izdèklamovati)
prēbeo, prēbēla, prēbēlo (ek.)
prebèžati, -īm (ek., t. dotrčati)
prebežávati, -bèžāvām (ek., t. večerávati)
prebíjati, prèbījām (t. venčávati)
prēbijel, prēbijela, prēbijelo (ijek.)
prebiljegovati, -ujēm (ijek., t. izdèklamovati)
prèbir, gen. mn. prēbīrā (ek. i ijek.)
prebirač, -áča, vok. prēbiraču
prebirāčica
prebiránac, -nca
prebírati, prèbīrām (t. venčávati) i **prēbirati**, prèbirēm (t. prèzirati)
prēbistar, -stra
prēbiti, prēbijēm (t. izbiti)
prebívalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. prebívalācā
prebivalīšte
prebívati, prèbīvām (t. venčávati)
prèbjeći v. prèbjegnuti
prèbjeg, vok. -že, mn. -zi, gen. prèbjēga (ijek.)
prebjegávati, -bjègāvām (ijek., t. večerávati)
prèbjeglica (ijek.)

prèbjegnuti (prèbjeći), prèbjegnēm (ijek., t. pòčinuti); aor. još i: prèbjegoh, 2. i 3. prèbježe i prebježe, mn. prèbjegosmo . . . ; pril. prošl. i: prèbjegāv(ši); prid. rad. i: prèbjegao, -gla
prebjèzati, -īm (ijek., t. dotrčati)
prebježávati, -bjèžavām (ijek., t. večerávati)
prēblāg
prēblēd, prēblēda, prēblēdo (ek.)
preblédeti, -īm (ek., t. uštédeti)
prebleđívati, -blèđujēm (ek., t. deverívati)
prēblijeđ, prēblijeda, prēblijedo (ijek.)
preblijèdjeti, -dīm (ijek., t. poblijèdjeti)
prēblīzu (pril.)
prebljeđívati, -bljèđujēm (ijek., t. đeverívati)
prēbogat
prébōj, préboja, gen. mn. prébōjā (ek.)
prebòjiti, prèbojīm (t. natòčiti); imperat. prèbōj
prèbol, gen. mn. prēbōlā i **prébol,** gen. mn. prébōlā (ek. i ijek.)
prēbolan, -lna
prebòleti, -īm (ek., t. dolèteti)
prebolévati, -bòlēvām (ek., t. večerávati)
prebolijèvati, -bòlijevām (ijek., t. preodijèvati)
prèbōlkinja (rana koja se može preboljeti)
prèbōlnīk, vok. -īče, mn. -īci
prebòljeti, -līm (ijek., t. dolètjeti)
prèbor, gen. mn. prēbōrā (ek. i ijek.)
prebòraviti, -īm (t. zašèćeriti)
prèbornī
prèborskī
prebrájati, prèbrājām (t. venčávati)
prebránac, -nca, gen. mn. prèbrānācā
prèbrati, prèberēm i prebèrēm (t. izbrati)
prebrázditi, prèbrāzdīm (t. dodéliti); prid. trp. prèbrāžđen
prebražđívati, -brāžđujēm (t. deverívati)
prèbrdīti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. prèbrđen
prèbrinuti, -ēm (t. pòčinuti)
prèbrisati, -šēm (t. dòjahati); imperat. prèbriši
prebròditi, prèbrodīm (t. natòčiti); prid. trp. prèbrođen
prebròdiv i **prebròdljiv**
prebròdivōst i **prebròdljivōst,** -osti, instr. -ošću i -ošću
prebrođávati (i prebrođívati), prebròđāvām (t. večerávati)
prebrođívati (i prebrođávati), -bròđujēm (t. deverívati)
prebròjati, prebròjīm (t. dotrčati); imperat. prèbrōj; prid. trp. prēbrojan
prebrojávati, -bròjāvām (t. večerávati)
prebròjiti, prèbrojīm (t. natòčiti); imperat. prèbrōj; prid. trp. prèbrojen
prēbrz
prēbrzo 98 b
prebújati, -jīm (t. zazvučati)
precédens, gen. mn. -cédēnsā
precéditi, prècēdīm (ek., t. đodéliti); prid. trp. prècēđen
preceđívati, -cèđujēm (ek., t. deverívati)
prēcena, gen. mn. prēcēnā (ek.)
precéniti, prècēnīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. prècēnjen
precenjívati, -cènjujēm (ek., t. deverívati)
precépiti, prècēpīm (ek., t. đodéliti); prid. trp. prècēpljen
precepljívati, -cèpljujēm (ek., t. deverívati)
prēci v. prēdak
prèćići v. prèciknuti
precijèditi, prècijedīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. prècijeđen
precijèniti, prècijenīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. prècijenjen
precijèpiti, prècijepīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. prècijepljen
prèciknuti (prèćići), prèciknēm (t. pòčinuti); aor. još i: prècikoh, 2. i 3. prèciče i prēciče, mn. prècikosmo . . .; pril. prošl. i: prècikāv(ši); prid. rad. i: prècikao, -kla
precióza (dragocjenost; kaćperka; pretjeranost)
prēciōzan, -zna (prema precióza)
prēcizan, -zna
precizírati, -cìzīrām (t. večerávati)
preciznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
precjedénje (ijek., prema precijèditi)
precjeđívati, -cjèđujēm (ijek., t. deverívati)
prēcjena, gen. mn. prēcjēnā (ijek.)
precjenjívati, -cjènjujēm (ijek., t. deverívati)
precjepljivati, -cjèpljujēm (ijek., t. deverívati)
prēcŕn
precŕpsti i **prècŕpstī,** precŕpēm (t. iscŕpsti)
prècrt, gen. mn. prēcŕtā (ek. i ijek.)
prècrtati, -ām (t. ìsplivati)
precrtávati, -cŕtāvām (t. večerávati)
prècvalōst, -osti, instr. -osti i -ošću
precvàsti i **prècvasti,** precvàtēm (t. ocvàsti)
prēcvetālōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
precvètati, -ām (ek., t. dokònčati)

precvetávati, -cvètāvām (ek., t. večerávati)
precvíleti, -īm (ek., t. uštédeti)
precvíljeti, -līm (ijek., t. uštédjeti)
prēcvjetālōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
precvjètati, -ām (ijek., t. đokònčati)
precvjetávati, -cvjètāvām (ijek., t. večerávati)
prēča, gen. mn. prēčā (gimnastička sprava)
prèčac, prèčca, instr. prèčcem, gen. mn. prēčācā i **prèčac,** prečàca, instr. prečàcem, gen. mn. prečácā (ek. i ijek.)
prèčaga, dat. -zi, gen. mn. prēčāgā (ek. i ijek.)
prèčagin (ek. i ijek.)
prēčan, -čna (ek.)
prēčanče i prēčānče, -eta (ek. i ijek.)
prèčanica (ek. i ijek.)
prēcanin, mn. -ani i **prēčanin,** mn. -ānl (ek. i ijek.)
prēčanka i prēčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek. i ijek.)
prēčānskī i prēčānskl (ek. i ijek.)
prèčasnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prèčastan, -sna
prēcati, prēčām (ek., t. čárati)
prèčažica (ek. i ijek.)
prèčazni (ek. i ijek.)
prēče i prēče (ek. i ijek., pril.)
prēčēnje (ek., prema prēčiti; drugo je prēcēnje)
prēčēst
prečèšljati, prèčešljām (t. zalgrati) i prečèšljām (t. dokònčati)
prečešljávati, -čèšljāvām (t. večerávati)
prèčetkatl, -ām (t. ìsplivati)
prēčī (ek. i ijek.)
prèčica, gen. mn. prēčīcā (ek. i ijek., prečac)
prèčicē (ek. i ijek., pril.)
prečiniti, prèčinīm (t. natòčiti); prid. trp. prèčinjen
prečinjati, prèčīnjām (t. venčávati)
prèčist
prèčistiti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. prèčišćen
prečišćatl, prèčīšćām (t. venčávati)
prečišćávati (i prečišćivati), -čìšćāvām (t. večerávati)
prečišćénje
prečišćívati (i prečišćávati), -čìšćujēm (t. deverívati)
prečìtati, -am (t. dokònčati)
prečitávati, -čìtavām (t. večerávati)
prēčltl, prēčīm (ek., t. hváliti)
prēčka, dat. -čki, gen. mn. prēčākā i prēčkī (ek. i ijek.)
prèčkē (ek. i ijek., pril.)
prēčkī (ek. i ijek.)
Prēčko, Prēčkoga, dat. Prēčkōm
prēčnica (ek.)
prēčnīk, mn. -īci (ek., poprečna daska); **prēčmk,** mn. -īci (ek. i ijek., geom.)
prēčnjak, mn. -āci (ek.)
prèčuti, prèčujēm (t. zàčuti)
prēćēnje (ek., prema prétiti; drugo je prēćēnje od prēćiti)
prèćerati i sl. ne nego prètjerati i sl.
prēći (ek. i ijek., isp. prijèći), prēđēm, -eš..., 3. mn. prēđū; aor. prédoh, 2. i 3. prēđe, mn. prēđosmo...; imperat. prēđi; pril. prošl. prèšāv(ši); prid. rad. prèšao, -šla; prid. trp. prеđen 31 a; 31 b
prèćutan (prešutan), -tna
prećútati, -īm (t. zazvúčati)
prećúteti, -īm (ek., t. uštédeti)
prećútjeti, -tīm (ijek., t. uštédjeti)
pred; prèd kućōm 4
prēdačkī
prēdāh, mn. -si, gen. prēdāhā, dat. prēdasima, ak. prēdahe
predahnuti, prèdahnēm (t. nadàhnuti)
prēdajnī
prēdājnīk, mn. -īci
prēdak, prētka, mn. prēci, gen. prēdākā, dat. prēcima, ak. prētke 75 b; 82 a
prēdalek
prēdā me
prēda mnōm
prēdān
predániti, prèdānīm (t. đođéliti)
prēdānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
predànnti ne nego predàhnuti
prēdā nj 91 b
predanjívati, -dànjujēm (t. deverívati)
predà nju
prēdā se 91 b
prèdati, prèdām (uručiti i sl.; t. dòdati); **prēdatl,** -ām (strahovati, bojati se; t. vrāćati)
prèdatnīk, vok. -īče, mn. -īci
predàvāč, -áča, vok. prēdavāču
predavačičin (prema predavàčica)
predàvāčkī
predāvaonica i predavaònica
predávati, prèdājēm..., 3. mn. prèdājū (razl. od prèdajū prema prēdati; t. gonétati); imperat. predāji; pril. sad. predājūći
prèdāvnīk, vok. -īče, mn. -īci (izdajnik)
predbiljeżávati (i predbilježivati), -ljèžāvām (ijek., t. obaveštávati)
prēdbilježba, gen. mn. prēdbilježābā (ijek.)
predbiljeżiti, -īm (ijek., t. zašéćeriti)
predbilježivati (i predbilježávati), -ljèžujēm (ijek., t. izjednačívati)

predbrojávati, -brȍjāvām (t. večerávati)
predbrȍjiti, prèdbrojīm (t. natȍčiti); imperat. prèdbrōj
prèdbrōjka, dat. -ci, gen. mn. -kī
prèdbrōjnīk, vok. -īče, mn. -īci
preddržávnī 80 b 2
prēdebeo, -la
prèdel i **prédel** v. prèdeo
prèdelati, -ām (ek., t. ìsplivati)
predelávati, -dèlāvām (ek., t. večerávati)
predéliti, prèdēlīm (ek., t. dodéliti)
prēdēlnī i **prédēlnī** (ek.)
prèdeljak, prèdēljka, mn. -ci, gen. prèdeljākā (ek.)
prèdeljati, -ām (ek., t. ìsplivati)
predeljávati, -dèljāvām (ek., t. večerávati)
predeljívati, -dèljujēm (ek., t. deverívati)
prèdenčànica (bot.)
prèdènica (bot.)
prèdenuti, -ēm (ek., t. počinuti; isp. i prèdesti)
prédēnje (prema prēsti)
prèdeo i **prèdel,** prèdela, gen. mn. prèdēlā i **prédeo** i **prédel,** prédela, gen. mn. prédēlā (ek.)
prederáti, prèderēm (t. podèrati)
prèdesti, prèdenēm i prèdedēm (ek., t. zàdesti)
predestinácija
prèdeti i **prèdesti** (ek.)
predévati, prèdēvām (ek., t. venčávati)
prēdgovōrnīk, vok. -īče, mn. -ici
prēdgradskī
prèdgrāde i **prèdgrađe**
predgrèjāč, -āča (ek.)
predgrijač, -áča (ijek.)
predijèliti, prèdijelīm (ijek., t. dodijèliti)
predijèvati, prèdijevām (ijek., t. nadijèvati)
prēdika, dat. -ci, gen. mn. prēdīkā (propovijed)
predikātnī i **prèdikatnī** pored **predikātskī** i **prèdikatskī**
prèdilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. prèdilācā
prèdilica
prèdīlja i **prèdilja**
prèdio i **prèdjel,** prèdjela, gen. mn. prēdjēlā i **prédio** i **prédjel,** prédjela, gen. mn. prédjēlā (ijek.) 70 a
prèdionica i **prèdiònica**
prèdionīčkī i **prèdiònīčkī**
prèdisati, prèdišēm (prema predàhnuti; t. prìmicati); imperat. prèdiši; pril. sad. prèdišūći
prēdispitnī
predispozícija
prēdistōrija i **prēthistorija**
prēdistorījskī i **prēthistorījskī**
prēdistraga, dat. -zi
prèdjel i **prédjel** v. prèdio 70 a
prèdjelati, -ām (ijek., t. ìsplivati)
predjelávati, -djèlāvām (ijek., t. večerávati)
prèdjēlnī i **prédjēlnī** (ijek.)
prēdjelo, gen. mn. prēdjēlā (tj. pred-jelo)
prèdjeljak, prèdjēljka, mn. -ci, gen. prèdjeljākā (ijek.)
prèdjeljati, -ām (ijek., t. ìsplivati)
predjeljávati, -djèljāvām (ijek., t. večerávati)
predjeljívati, -djèljujēm (ijek., t. deverívati)
prèdjenuti, -ēm (ijek., t. počinuti; isp. i prèdjesti)
prèdjesti, prèdjenēm, prèdjedēm i prèdijēm (ijek., t. zàdjesti)
prèdjeti i **prèdjesti** (ijek.)
predlagāč, -áča, vok. prēdlagāču
predlagàčica
predlagati, prèdlāžēm (t. gonétati); imperat. predlàži; pril. sad. predlāžūći
prēdlāni
prédlog, mn. -zi, gen. prédlōgā (ek. i ijek., isp. prijèdlog) 31 a
prēdložak, -ška, mn. -šci, gen. prèdložaka (ek. i ijek.)
predlòžiti, prèdložīm (t. natȍčiti) 31 a; 32 b
predlòžljiv
prédložnī (ek. i ijek., isp. prijèdložni)
prèdljlv
prèdmet, prèdmeta, gen. mn. prēdmētā i **prédmet,** prédmeta, gen. mn. prédmētā (ek. i ijek.)
prèdmetak, -tka, mn. prèdmeci, gen. prèdmetākā
predmètati, prèdmećēm (t. blebètati); imperat. predmèći; pril. sad. prèdmećući
predmnijèvati, prèdmnijevām (ijek., zast., pretpostavljati; t. nadijèvati)
prēdmnjeva (ijek., zast., pretpostavka)
prēd mrāk 98 m
prēdnaobrazba
prēdnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prednjáčiti, prèdnjāčīm (t. jednáčiti)
prēdnjāčkī
prēdnjak, vok. -ače, mn. -aci, gen. prēdnjākā
prēdnjica (prednji dio kaputa i sl.)
prednjonèpčanī 88 e.
prednjoškrŽnjak, mn. -aci (zool.)
prēdobar, -bra 88 a
predòbitī, prèdobijēm (t. pridòbiti)
predobívati, -dòbīvām (t. večerávati)

prẽdobjava
prẽdockan
predočávati (i predočívati), -òčávām (t. večerávati)
predočénje
predočíti, prèdočīm (t. natòčiti)
predočívati (i predočávati), -òčujēm (t. deverívati)
predodrẽditi, -òdrēdīm (t. obavéstiti); prid. trp. predòdrẽđen
predòdrẽđenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
predodredénje
predodredívati, -rèđujēm (t. izjednačívati)
prèdodžba, gen. mn. prèdodžāba i prèdodžbī
prèdodžben
prẽdohrana (zaštita, profilaksa)
predohrániti, -òhrānīm (t. obavéstiti); prid. trp. predòhrānjen
predohranjívati, -hrànjujēm (t. izjednačívati)
predòleti, predòlīm (ek., odoljeti; t. dolèteti)
predòljeti, predòlīm (ijek., odoljeti; t. dolètjeti)
predominácija
predomísliti se, -īm se (t. zasèćeriti)
prẽdomišljāj
predomíšljati se, -domīšljām se (t. večerávati)
prédor, gen. mn. prédora (ek., isp. prijèdor)
prẽdosećāj (ek.)
predòsećati, -ām (ek., t. otpòzdravljati)
predòsetiti, -īm (ek., t. zašèćeriti); prid. trp. predòsećen
prẽdosjećāj (ijek.)
predòsjećati, -ām (ijek., t. otpòzdravljati)
predòsjetiti, -īm (ijek., t. zašèćeriti); prid. trp. predòsjećen
prẽdosta
predóstojan, -jna
prẽdostrōzan, -žna
predostróžnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (oprez, opreznost)
prẽdovōljan, -ljna
predòžūjskī
pred pódne (pred 12 sati danju; razl. od pretpódne, tj. prepodne, prijepodne)
prẽdračūn
prẽdračūnskī
prẽdrādnica
prẽdradničin
prẽdrādničkī
prẽdrādnīk, vok. -īče, mn. -īci
prẽdrādnīkov
predrádnja
prẽdrag; Prẽdrag, vok. -že
prẽdrasuda
prẽdrāsudan, -dna
prèdratnī 88 a
predrémati, prèdrēmām (ek., t. dočárati) i prèdrēmljēm (t. zavíkati); imperat. prèdrēmāj i predrémlji
prèdrētī, prẽdrēm (ek., t. ràzdrēti)
prẽdrevolucionāran, -rna
predrījèmatī, prèdrijemām (ijek., t. pomijèšati) i prèdrijemljēm (t. polijègati); imperat. prèdrijemāj i predrijèmlji
prèdrijeti, prẽdrēm (ijek., t. ràzdrijeti)
predrugojačávati (i predrugojačívati), -jačavām (t. preuveličávati)
predrugojáciti, -gòjačīm (t. obelodániti)
predrugojačívati (i predrugojačávati), -jàčujēm (t. okolomaćivati)
predsèdatelj, instr. -teljem, gen. mn. predsèdatēljā (ek.)
predsedávati, -sèdāvām (ek., t. večerávati)
prèdsednica i **prédsednica** (ek.)
prèdsednīčin i **prédsednīčin** (ek.)
prèdsednīčkī i **prédsednīčkī** (ek.)
prèdsednīk i **prédsednīk,** vok. -īče, mn. -īci (ek.); **Prèdsednīk (Prédsednīk)** 24 c
prèdsednīkov i **prédsednīkov** (ek.); **Prèdsednīkov (Prédsednīkov)** 24 c
prèdsednikovica i **prédsednikovica** (ek.)
prèdsednīštvo i **prédsednīštvo,** gen. mn. -nīštāvā (ek.)
predsjèdatelj, instr. -teljem, gen. mn. predsjèdatēljā (ijek.)
predsjédati, prèdsjēdām (ijek., t. venčávati) i **prèdsjedati,** prèdsjedām (t. vèčerati) 26 b 7
predsjedávati, -sjèdavām (ijek., t. večerávati)
prèdsjednica i **prédsjednica** (ijek.)
prèdsjednīčin i **prédsjednīčin** (ijek.)
prèdsjednīčkī i **prédsjednīčkī** (ijek.)
prèdsjednīk i **prédsjednīk,** vok. -īče, mn. -īci (ijek.) 31 c; 75 b; **Prèdsjednīk (Prédsjednīk)** 24 c
prèdsjednīkov i **prédsjednīkov** (ijek.); **Prèdsjednīkov (Prédsjednīkov)** 24 c
prèdsjednikovica i **prédsjednikovica**
prèdsjednīštvo i **prédsjednīštvo,** gen. mn. -nīštava (ijek.)
prèdskaz, gen. mn. prẽdskāzā (ek. i ijek.)
predskázati, prèdskāžēm (t. zavikati); imperat. predskáži
predskazívāč, -áča, vok. prẽdskazivāču
predskazívačica
predskazívati, -skàzujēm (t. deverívati)
prèdsmrtan, -tna
prèdsōblje i prédsoblje

prèdsobnī
prēdspis
prèdsrdācje
prèdsrđe
prèdstajati, -jēm (t. òstajati); **predstàjati** v. predstòjati
prèdstati, prèdstanēm (t. òstati)
predstava 75 b
prèdstaviti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. prèdstavljen
prèdstāvka, dat. -ci, gen. mn. -kī
predstàvljāč, -áča, vok. prēdstavljāču
predstavljàčica
prèdstavljati, -ām (t. vèčerati)
prèdstavnīca
prèdstāvnīčkī
prèdstāvnīk, vok. -īče, mn. -īci
prèdstāvnīstvo, gen. mn. -stāvnīstāvā
predstòjati, -stòjīm (t. dotrčati); pril. sad. predstojeći
prèdstōjnica
prèdstōjnīcin
prèdstōjnīčkī
prèdstōjnīk, vok. -īče, mn. -īci
prèdstōjnīstvo, gen. mn. prèdstojnīštāva
prēdstraža 87 e
prēdstražnī
prēdsuda (predrasuda)
prēdsvjestan i prèdsvjestan, -sna (ijek.)
prèdsasnica
prèdsasnīk, vok. -īče, mn. -īci
prēdškolskī
predtàkmičēnje
prēdturskī 76, 1
predùbēdenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
predubedénje (ek.)
predùbijedenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
prednbjedénje (ijek.)
prēdubok
prēdug
prēdugačak, -čka
predùhitriti, -īm (t. zašèćeriti)
predùimati, -mām (t. otpòzdravljati) i -mljēm (t. kalàjisati); imperat. predùimāj i predùimlji; pril. sad. predùimajūći i predùimljūći 48 c
predujmljivati, -ùjmljujēm (t. deverívati)
predupréditi, -ùprēdīm (ek., t. obavéstiti); prid. trp. predùprēđen
prēdupredāj (ek. i ijek.)
predupredénje (ek. i ijek., prema predupréditi i predupriјèditi)
predupredívati, -prèđujēm (ek. i ijek., t. izjednačívati)
predupriјèditi, -ùprijedīm (ijek., t. obavijèstiti); prid. trp. predùprijeđen
predùsretati, -ćēm (t. kalàjisati); imperat. predùsreći; pril. sad. predùsrećūći
predusrètljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
predùverenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
predùvjerenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
predúvjet, gen. mn. predùvjetā (ijek.)
preduzéće
predùzetnīk i prēduzētnīk, vok. -īče, mn. -īci
predùzetnōst i prēduzētnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
preduzimāč, -áča, vok. prēduzimāču
preduzimàčica
preduzimāčkī
predùzimati, -ām (t. otpòzdravljati) i -mljēm (t. kalàjisati); imperat. predùzimāj i predùzimlji; pril. sad. predùzimajūći i predùzimljūći
preduzìmljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prēd večē(r) (u sumrak); **prēdvečē(r),** gen. prēdvečera (suton, sumrak, predvečerje) 98 m
prēdvečerje
prēdvečernjī
prèdvideti, -īm (ek., t. òstareti); prid. trp. prèdviđen
prèdvidjeti, -dīm (ijek., t. òstarjeti); prid. trp. prèdviđen
predvíđati, prèdvīđām (t. venčávati)
predvòdilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. predvòdilācā
predvòditi, prèdvodīm (t. dohòditi); prid. trp. prèdvođen
prèdvodnīčkī
prèdvodnīk, vok. -īče, mn. -īci
predvòjiti, prèdvojīm (razdvojiti, rastaviti; t. natòčiti); imperat. prèdvōj
prēdvojničkī
prèdvōrnī
predvostrúčati, -dvòstrūčām (t. večerávati)
predvostručávati (i predvostručívati), -strùčāvām (t. obaveštávati)
predvòstručiti, -īm (t. zašèćeriti)
predvostručívati (i predvostručávati) -strùčujēm (t. izjednačívati)
prèdvrāće
prèdzīde i prèdzide
prēdznak, mn. -ci, gen. prēdznākā
prēd zoru 98 m
prēda
prēdašnjī
prēđe (ek. i ijek.)
prēđi, prēđa (mn. m. r., pradjedovi, preci)
prèfektičin (prema prèfektica)
prēferans
preferencijāl, -ála

prèfiks, gen. mn. prȅfīksā
prèfīnjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prefrigánac, -nca, vok. prȅfrigānče, gen. mn. prefrìgānācā
prefrīgānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
prèfriganost, -osti, instr. -osti i -ošću
prègača, gen. mn. prȅgačā
prègalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. prègalācā 70 b
prègalackī
prègalaštvo 70 d 3
prègaočev
prȅgīb, gen. mn. prȅgībā i **prégib**, gen. mn. prégībā (ek. i ijek.)
pregìbāč, -áča
prègibak, -pka, mn. -pci, gen. prègibākā
pregíbati, prègībām (t. venčávati) i prègībljēm (t. gonétati); imperat. prègībāj i pregíblji; pril. sad. pregibajūći i pregibljūći
pregìbljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pregìnjač, -áča, vok. prȅginjāču
preglačati, -am (t. dokònčati)
preglàdnelōst, -osti, instr. -osti i -ošću
preglàdneti, -īm (ek., t. dolèteti)
preglàdnjelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
preglàdnjeti, -dnīm (ijek., t. dolètjeti)
préglas, gen. mn. préglāsā (ek. i ijek., isp. prijèglas) 31 a
preglásiti, prèglāsīm (ek. i ijek., t. dodéliti); prid. trp. prèglāšen 31 a
preglašavati (i preglašivati), -glàšāvām (t. večerávati)
preglašívati (i preglašávati), -glàšujēm (t. deverivati)
prȅglēd, gen. mn. prȅglēdā i **prégled**, gen. mn. préglēdā (ek. i ijek., isp. prijègled) 31 c
preglèdāč, -áča, vok. prȅgledāču
pregledàčica
prȅgledan i **prégledan**, -dna (ek. i ijek.)
pregledàvāč, -áča, vok. prȅgledavāču
pregledavàčica
pregledávati, -glèdāvām (t. večerávati)
prègledba, gen. mn. prègledābā (zast., pregled)
prègledník, vok. -īče, mn. -īci
prȅglēdnōst i **prégledno̅st**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
preglòdati, prèglođēm (t. zahùktati); imperat. preglòdi
preglodávati, -glòdāvām (t. večerávati)
prègljača, gen. mn. prȅgljāčā (pokr., pregača)
pregnàntnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pregnézditi se, prègnēzdīm se (ek., t. dodéliti)
pregnijèzditi se, prègnijezdīm se (ijek., t. dodijèliti)
pregòjiti, prègojīm (t. natočiti); imperat. prègōj
prégon, gen. mn. prégōnā (ek. i ijek., isp. prijègon)
prégor, gen. mn. prégōrā (ek. i ijek., isp. prijègor) 31 b
prégoran, -rna (ek. i ijek., isp. prijègoran)
pregòreti, -īm (ek., t. dolèteti)
pregorévati, -gòrēvām (ek., t. večerávati)
pregorijèvati, -gòrijevām (ijek., t. preodijèvati)
pregòrjeti, -rīm (ijek., t. dolètjeti)
pregovarač, -áča, vok. prȅgovaraču
prègračić
prȅgrada, gen. mn. prȅgrādā
prègradak, -tka, mn. prègraci, gen. prègradākā 66 c
Prȅgradanin, mn. -āni (čovjek iz Prȅgradē)
pregrađívati, -gràđujēm (t. deverívati)
pregrèjāč, -áča (ek.)
prègrejati, prègrejēm (ek., t. òbrijati); imperat. prègrej
pregrejávati, -grèjāvām (ek., t. večerávati)
pregrèpsti i **prègrepsti**, pregrèbēm (t. ogrèpsti)
prȅgrešan, -šna (ek. i ijek., veoma grešan)
pregréšiti, prègrēšīm (ek., t. dodéliti)
pregrešívati, -grèšujem (ek. i ijek., prema pregréšiti i pregrijèšiti; t. deverívati)
pregrévati, prègrēvām (ek., t. venčávati)
pregrìjāč, -ača (ijek.)
prègrijati, prègrijēm (ijek., t. òbrijati); imperat. prègrīj
pregrijavati, -grìjāvām (ijek., t. večerávati)
pregrijèšiti, prègriješīm (ijek., t. dodijèliti)
pregrijèvati, prègrijevām (ijek., t. nadijèvati)
prègristi, pregrízēm (t. izgristi)
prȅgrīzli, prȅgrīzlī (mn. ž. r., ek. i ijek.)
pregr̀meti, pregr̀mī (ek., t. dolèteti) i **pregŕmeti**, pregŕmī (t. uštédeti)
pregr̀mjeti, pregr̀mī (ijek., t. dolètjeti) i **pregŕmjeti**, pregŕmī (t. uštédjeti)
prȅgršt, prȅgr̄šti, instr. prȅgršti i prȅgr̄šću, gen. mn. prȅgr̄šti
prègrtati, -ćēm (t. primicati); imperat. prègrći; pril. sad. prègrćūći
pregrupácija
prȅhistōrija i **prȅistōrija**
prȅhistorījskī i **prȅistorījskī**
prèhititi, -īm (prebaciti; t. dòhvatiti); prid. trp. prèhićen

prèhlada, gen. mn. prèhlada
prèhlādan, -dna
prehlādíti, prèhlādīm (t. dodéliti); prid. trp. prèhlāđen
prehladívati, -hlàđujēm (t. deverívati)
préhod, gen. mn. préhōdā (ek.)
prèhodan, -dna (ek. i ijek.)
prehódati, prèhodām (t. dočárati)
prehòditi, prèhodīm (t. dohòditi)
prèhodnica
prèhodnīk, vok. -īče, mn. -īci
prèhramben 79 a
prèhrana
préhranak, préhrānka, mn. -ci, gen. préhranākā (ek.)
prehraníti, prèhrānīm (t. dodéliti); prid. trp. prèhrānjen
prèhrānjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prehranjívati, -hrànjujēm (t. deverívati)
prehrònuti, prèhronēm (t. nadàhnuti)
prèhūd
prehújati, -īm (t. zazvúčati)
prèhvaćati i **prèhvatati**, -ām (t. vèčerati)
prèhvāt, gen. mn. prèhvātā
prèhvatati i **prèhvaćati**, -ām (t. vèčerati)
preimúćstven
preimúćstvo, gen. mn. preimućstāvā 84 a
preinačávati (i preinačívati), -nàčāvām (t. obaveštávati)
preinačénje
preináčiti, -ināčīm (t. obavéstiti)
preinačívati (i preinačávati), -nàčujēm (t. izjednačívati)
prèinaka, dat. -ci, gen. mn. prèinākā
preispítati, -ispītam (t. razočárati)
preispitívati, -pitujēm (t. izjednačívati)
prèistōrija i **prèhistōrija**
prèistorījskī i **prèhistorījskī**
prèjahati, -šēm (t. dòjahati)
prejahívati, -jàhujēm (t. deverívati)
prējasnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prejavljívati, -jàvljujēm (t. deverívati)
prejazívati, -jàzujēm (t. deverívati)
prejéćati, -īm (t. zazvúčati)
prejédati se, prèjēdām se (t. venčávati)
prèjeftin i **prèjevtin**
prèjesti se, prèjedēm se (t. pòjesti)
prēk, préka (ek.); komp. prēčī
prekadívati, -kàđujēm (t. deverívati)
prekalàjisati, -šēm (t. okalàjisati)
prèkāljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prekaljívati, -kàljujēm (t. deverívati)
prekardašívati, -dàšujēm (t. izjednačívati)
prèkasno 98 b
prèkīd, gen. mn. prèkīdā i **prékid**, gen. mn. prékīdā (ek. i ijek., isp. prijèkid) 31 c
prekidač, -áča, vok. prèkidāču
prekidāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
prèkīdan i **prekidan**, -dna (ek. i ijek., isp. prijèkidan)
prèkidnīk, vok. -īče, mn. -īci
prekipeti, -īm (ek., t. uštédeti)
prekipjeti, -pīm (ijek., t. uštédjeti)
prèkíseo, -la
prèkjučē(r) 98 g
prèkjučerašnji i **prèkjučeranjī**
prèkjučerašnjica
préklad, gen. mn. préklādā (ek.)
préklađnīk, mn. -īci (ek., preklad)
prèklāne i **prèklāni** 98 g
preklàpāč, -áča, vok. prèklapāču
preklàpaca
prèklatí, prèkoljēm (t. zàklati)
prèklećić (ek. i ijek., dem. od préklet i prijèklet)
préklet, gen. mn. prékleta (ek., pregrada)
prèklonjati ne nego prèklanjati
prèklop, gen. mn. prèklōpā i **préklop**, gen. mn. préklōpā (ek. i ijek., isp. prijèklop)
prèklopak, -pka, mn. -pci, gen. prèklopākā
prèklopčić
prèklopka, dat. -ci, gen. mn. prèklopākā i prèklopkī
prekmaúkati, -kmàūčēm (t. zaurlikati)
preko (ek. i ijek., prijedl); **prêko** (ek., pril., isp. prijeko)
prekobáciti, -kòbācīm (t. obavéstiti); prid. trp. prekòbāćen
prekobacívati, -bàcujēm (t. izjednačívati)
prekobrójnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prèko dāna (za vrijeme čitavog dana); **prèkodān(a)** (svaki drugi dan) 98 m
Prekòdravac, -āvca, vok. -avče, gen. mn. Prekòdravācā
Prekòdrāvkā, dat. -ki, gen. mn. -kī
Prekòdrāvlje
prekòdrāvskī
Prekòdrinac, -īnca, vok. -īnče, gen. mn. Prekòdrināca
Prekòdrīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
prekòdrīnskī
Prekòdrīnje i **Prekòdrinje**
prèkojučē(r)
prèkolāne i **prèkolāni** (preklane, preklani)
prèkomēran, -rna (ek.)
prekò mērē (ek.)
prekomérnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
prèkomjēran, -rna (ijek.)
prekò mjerē (ijek.) 98 m

prekomjérnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
prekòmorac, -mōrca, vok. -morče, gen. mn. prekòmorācā
prekòmōrje (prekomorski krajevi)
prekòmōrka, dat. -ki, gen. mn. -kī
prekomòrlija (prekomorac)
Prekòmurac, -mūrca, vok. -mūrče, gen. mn. Prekòmurācā
Prekòmūrje
Prekòmūrka, dat. -ki, gen. mn. -kī
prekomūrskī
prekonačénje
prekònačiti, -īm (t. zašećeriti)
prekonačívati, -nàčujēm (t. izjednačívati)
prēkonōć i **prēko nóći** 98 m
prēkonōz (pril.)
prekooceānskī i **prekookeānskī**
prékop, gen. mn. prékōpā (ek.)
prekopávati, -kòpāvām (t. večerávati)
prékor, gen. mn. prékōrā (ek.)
prekoračávati (i prekoračívati), -ràčāvam (t. obaveštávati)
prekoráčiti, -kòrāčīm (t. obavéstiti)
prekoračívati (i prekoračávati), -ràčujēm (t. izjednačívati)
prékoran, -rna (ek.)
prekorávati, -kòrāvām (t. večerávati)
prekòrečica (ek.)
prēko rēda
prekorévati, -kòrēvām (ek., t. večerávati)
prekorijèvati, -kòrijevām (ijek., t. preodijèvati)
prekòrječica (ijek.)
prekòrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prekòruđe
Prekòsavac, -sāvca, vok. -savče, gen. mn. Prekòsavācā
Prekòsāvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Prekòsāvlje
prekòsavskī
prekòsinōć (preksinoć)
prekòsred (ek. i ijek., pril. i prijedl.)
prékōst, prékosti, instr. -osti i -ošću (ek.)
prēkosutra i **prekòsutra** 98 g
prēkosutrašnjī i **prekòsutrašnjī**
prékov, gen. mn. prékōvā i **prékov,** gen. mn. prékōvā (ek. i ijek., isp. prijèkov)
prekovidnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prekò voljē 98 m
prekòvremen (ek. i ijek.)
prekraćívati, -kràćujēm (t. deverívati)
prèkrađa, gen. mn. prèkrādā
prēkrāsnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prekrátiti, prèkrātīm (t. dodéliti); prid. trp. prèkraćen
prekrcávatí, -krcāvām (t. večerávati)
prēkrēt, lok. prekrétu i prēkrētu (ek. i ijek.) 31 c
prèkretati, prèkrećēm (t. prìmicati); imperat. prèkreći; pril. sad. prèkrećūći pored **prekrétati,** prèkrećēm (t. gonétati); imperat. prekréći; pril. sad. prekréćūći
prekrétnja
prekŕhati, -ām (t. dokončati)
prekriljívati, -krìljujēm (t. deverívati)
prèkriti, prēkrijēm (t. sakriti)
prèkrižak, -ška, mn. -sci, gen. prèkrižākā
prèkrmak, -krmka, vok. -krmče, mn. prèkrmci, gen. prèkrmākā
prekrmljívati, -krmljujēm (t. deverívati)
prekročávati (i prekročívati), -kròčāvām (t. večerávati)
prekròčiti, prèkročīm (t. natočiti)
prekročívati (i prekročávati), -kròčujēm (t. deverívati)
prekrojávati, -kròjāvām (t. večerávati)
prekrójiti, prekrojīm (t. natočiti); imperat. prèkrōj
prékrst, gen. mn. prékrstā (ek.)
prekrstíti, prèkrstīm (t. natočiti); prid. trp. prèkršten
prekršćívati (i prekrštávati), -kršćujēm (t. deverívati)
prekŕšilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. prekršilācā
prekršívati, -kršujēm (t. deverívati)
prekŕštati, prèkrštām (t. venčávati)
prekrštávati (i prekršćívati), -krštāvām (t. večerávati)
prekrštènīckī
prekrštènīk, -íka, vok. prēkrštenīče, mn. -íci
prekrupljívati, -krùpljujēm (t. deverívati)
prēksinōć 98 g
prēksinoćnjī
prēksutra
prèkuhati i **prèkuvati,** -ām (t. ìsplivati)
prekuhávati, -kùhāvām i **prekuvávati,** -kùvāvām (t. večerávati)
prekùndačiti, -īm (t. zasèćeriti)
prēkūp i **prékup** (ek. i ijek., isp. prijèkup)
prèkupac, -pca, vok. -pče, gen. mn. prèkupācā
prekupljívati, -kùpljujēm (t. deverívati)
prèkuvati i **prèkuhati,** -ām (t. ìsplivati)
prekuvávati, -kùvāvām i **prekuhávati,** -kùhāvām (t. večerávati)
prekuživati, -kùžujēm (t. deverívati)
prélac, prélca, vok. prēlče, gen. mn. prēlācā 70 b
prelàmāč, -áča, vok. prēlamāču

prelástiti, prèlāstīm (prevariti; t. dodéliti); prid. trp. prèlāsten i prèlāšćen
prelašćívati, -làšćujēm (t. deverívati)
prèlātskī
prélaz, gen. mn. prélāzā (ek. i ijek., isp. prijèlaz) 31 a; 31 b
prèlazak, -ska, mn. -sci, gen. prèlazākā
prèlazan i **prélazan,** -zna (ek. i ijek., isp. prijèlazan) 32 b
prèlaziti, -īm (t. bèsediti) 31 a
prèlaznica i **prélaznica** (ek. i ijek., isp. prijèlaznica)
prèlaznīk i **prélaznīk,** vok. -īće, mn. -īci (ek. i ijek., isp. prijèlaznīk)
prèlaznōst i **prélaznōst,** -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek., isp. prijèlaznōst)
prelàzljiv
prelažljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prélčev
prelèditi se, prèledīm se (slediti se; t. natòčiti); prid. trp. prèleđen
prelèkcija
prēlēn (ek.)
prēlēp (ek.)
prelépiti, prèlēpīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. prèlēpljen
prelepljívati, -lèpljujēm (ek., t. deverívati)
prēlēst, prēlesti, instr. prēlesti i prēlešću (zast.)
prēlestan, -sna
prēlēt i **prélet** (ek. i ijek.)
prelétati, prèlēćēm (ek., t. gonétati); imperat. preléći; pril. sad. preléćūći
preletávati, -lètāvām (t. večerávati)
prelèteti, -īm (ek., t. dolèteti)
prèletiti, -īm (ek., provesti ljeto; t. dòhvatiti)
prelètjeti, -tīm (ijek., t. dolètjeti)
prèletnī (ek.)
prèletnīk, vok. -īće, mn. -īci (ek.)
prelévalica (ek., bolje prelívalica)
prelévati, prèlēvām (ek., bolje prelívati; t. venčávati)
prēlijen (ijek.)
prēlijep (ijek.)
prelijèpiti, prèlijepīm (ijek., t. dodijèliti); prid trp. prèlijepljen
prelijètati, prèlijećēm (ijek., t. salijètati); imperat. prelijèći; pril. sad. prelijećūći
prelijèvalica (ijek., zool.)
prelijèvati, prèlijevām (ijek. pored prelívati, t. nadijèvati)
prelistávati, -lìstāvām (t. večerávati)
prèliti, prēlijēm (prema lîti; t. nàliti); **préliti,** prēlīm (biti na prelu, zabavljati se; t. hvaliti)
prèliv, gen. mn. prēlīvā i **préliv,** gen. mn. prélīvā (ek. i ijek.)
prelívalica (ek. i ijek., prelevalica, prelijevalica)
prelívati, prèlīvām (ek. i ijek., t. venčávati)
prēlom, gen. mn. prélōmā (ek. i ijek., isp. prijèlom) 31 b
préloman, -mna (ek. i ijek., isp. prijèloman)
prelòmljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prèlūdij, -ija i **prèlūdijum**
preljepljívati, -ljèpljujēm (ijek., t. deverívati)
prèljetiti, -īm (ijek., provesti ljeto; t. dòhvatiti)
prèljetnī (ijek., koji provede ljeto)
prèljetnīk, vok. -īće, mn. -īci (ijek.)
prèljev, gen. mn. prēljēvā i **préljev,** gen. mn. préljēvā (ijek.)
prēljub i **préljub** (ek. i ijek.) 31 c
prēljuba (ek. i ijek.)
prēljubak, -pka
prèljubnīčkī
prèljubnīk, vok. -īće, mn. -īci
preljubočínac, -nca, vok. prēljubočīnče, gen. mn. preljubòčīnācā
preljubočínica
preljubočínstvo, gen. mn. preljubòčīnstāvā
prèmac, prèmca, vok. prēmče, gen. mn. premácā i prēmācā pored **prémac,** prémca, vok. prêmče, gen. mn. prêmācā
premàći se i **prèmaći se** v. premàknuti se
premáhnuti se, prèmāhnēm se (t. škrgútnuti)
premàknuti se (premàći se i prèmaći se), prèmaknēm se (t. nadàhnuti); aor. još i: premàkoh se, 2. i 3. premàče se i prēmače se, mn. premàkosmo se ...; pril. prošl. i: premàkāv(ši) se i prèmakāv(ši) se; prid. rad. i: prèmakao se, premàkla se i prèmakla se
premàlēće i **prēmaleće** (ek.)
prèmalo (pril.) 98 b
premàljēće i **prēmaljeće** (ijek.)
premamljívati, -màmljujēm (t. deverívati)
premapòtpis
premapotpísati, -pòtpīšēm (t. zakukuríkati)
premapòtpisnī
premapòtpisnīk, vok. -īće, mn. -īci
prēmāstan, -sna
premástiti, prèmāstīm (t. dodéliti); prid. trp. prèmāšten i prèmāšćen

premašćívati, -màšćujēm (t. deverívati)
premašívati, -màšujēm (t. deverívati)
prèmaz, gen. mn. prēmāzā i **prémaz** gen. mn. prémāzā (ek. i ijek.)
premazívati, -màzujēm (t. deverívati)
prēmda (vezn.) 100 a
prèmer, gen. mn. prēmērā i **prémer,** gen. mn. prémērā (ek.)
premérati, prèmērām (ek., t. venčávati)
premerávati, -mèrāvām (ek., t. večerávati)
prèmeriti, -īm (ek., t. dòhvatiti)
premésiti, prèmēsīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. prèmēšen
prèmestan, -sna (ek., premestiv)
prèmestiti, -īm (ek., t. dòhvatiti); prid. trp. prèmešten
premèstiv (ek.)
premèstivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
prēmestāj (ek.)
premêštati, prèmēštām (ek., t. venčávati) pored **prèmeštati,** prèmeštam (t. vèčerati)
premeštènje (ek.)
prēmēt, gen. mn. prēmētā (ek. i ijek., inverzija i sl.); **prémet,** gen. mn. prémētā (ek., vino što se otoči ispod leda, isp. prijèmet) 31 c
premètāč, -áča, vok. prēmetāču
premetača
premetačica
premetàcina 52 a 5
premètati, prèmećēm (t. blebètati); imperat. premèći; pril. sad. prèmećūći 52 a 5
premètnuti, prèmetnēm (t. nadàhnuti) i **prémetnuti,** prèmetnēm (t. pòčinuti); aor. još i: premètoh i prèmetoh, 2. i 3. prèmete i prēmete, mn. premètosmo i prèmetosmo...
prèmicati se, -čēm se (t. prìmicati); imperat. prèmiči se; pril. sad. prèmičūći se
prēmija
premijer, -éra, vok. prēmijēru
premijéra
prèmijērnī
prèmijērskī
premijèsiti, prèmijesīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. prèmiješen
premījskī
prèmilak, prèmioka
prēmilostan, -sna
preminuti, prèmīnēm (t. škrgútnuti)
prēmio, -la
prèmisliti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. prèmišljen
premišljāč, -áča, vok. prēmišljāču
premitača
prèmjer, gen. mn. prēmjērā i **prémjer,** gen. mn. prémjērā (ijek.)
premjérati, prèmjērām (ijek., t. venčávati)
premjerávati, -mjèrāvām (ijek., t. večerávati)
prèmjeriti, -īm (ijek., t. dòhvatiti)
prèmjestan, -sna (ijek.)
prèmjestiti, -īm (ijek., t. dòhvatiti); prid. trp. prèmješten
premjèstiv (ijek.)
premjèstivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
prēmještāj (ijek.)
premjêštati, prèmjēštām (ijek., t. venčávati) pored **prèmjestati,** prèmještām (t. vèčerati) 26 b 7
premješténje (ijek.)
premlaćívati, -mlàćujēm (t. deverívati)
premlátiti, prèmlātīm (t. dodéliti); prid. trp. prèmlāćen
prèmleti, prèmeljēm (ek., t. sàmleti)
prèmljeti, prèmeljēm (ijek., t. sàmljeti)
prēmōć, prēmoći, instr. prēmoći i prēmoću
premoćan, -ćna
premòći i **prèmoći,** prèmognēm (t. pomòći)
prèmorenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prèmost, gen. mn. prēmōstā i **prémost,** gen. mn. prémōstā (ek. i ijek., brvno)
premóstiti, prèmostīm (t. natòčiti); prid. trp. prèmošćen
premòstiv i **premòstljiv**
premòstivōst i **premòstljivōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
premošćívati, -mòšćujem (t. deverívati)
premotávati, -mòtāvām (t. večerávati)
prèmrēti, prēmrēm (ek., t. ùmrētī)
prèmrijeti, prēmrēm (ijek., t. ùmrijeti)
premršívati, -mršujēm (t. deverívati)
premúćati, -īm (t. zazvúčati)
premučávati, -mùčāvām (t. večerávati)
prèmučiti, -īm (t. dòhvatiti)
prēmūdrōst i **premúdrōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
prenačíniti, -nàčinīm (t ponačíniti); prid. trp. prenàčinjen
prenačínjati, -nàčīnjām (t. večerávati)
prēnačítānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prenačitati se, -am se (t. zaračùnati)
prēnāglōst i **prenáglōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
prènāgljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prenagljívati, -nàgljujēm (t. deverívati)
prenàgljívōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prēnapētōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prenápōrnōst, -osti, instr. -osti i -ošću

prenaprégnuti se (prenapréći se i prenàprēći se), prenàprēgnēm se (t. čalabrknuti); aor. još i: prenaprégoh se, 2. i 3. prenapréže se i prenapreže se, mn. prenaprégosmo se...; pril. prošl. i: prenaprégāv(ši) se i prenàprēgāv(ši) se; prid. rad. i: prenàprēgao se, prenaprégla se i prenàprēgla se

prenàprēgnūtōst, -osti, instr. -osti i -ošću

prenapūčenōst, -osti, instr. -osti i -ošću

prenapúčiti, -nàpūčīm (t. obavéstiti)

prenaréditi, -nàrēdīm (t. obavéstiti); prid. trp. prenàrēđen

prenaredívati, -rèđujēm (t. izjednačívati)

prenàseljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću

prenasićívati, -sićujem (t. izjednačívati)

prenàsititi se, -īm se (t. zasèćeriti); prid. trp. prenàsićen

prenatégnuti (prenatéći i prenàtēći), prenàtēgnēm (t. čalabrknuti); aor. još i: prenatégoh, 2. i 3. prenatéže i prenatēže, mn. prenatégosmo...; pril. prošl. i: prenatégāv(ši) i prenàtēgāv(ši); prid. rad. i: prenàtēgao, prenatégla i prenàtēgla

prenàtēgnūtōst, -osti, instr. -osti i -ošću

prenatóvarenōst, -osti, instr. -osti i -ošću

prènatrpānōst, -osti, instr. -osti i -ošću

prenávljāč, -āča, vok. prènavljāču

prenavljáčica

prenèbregnuti (prenèbreći), prenèbregnēm (t. onèsvesnuti); aor. još i: prenèbregoh, 2. i 3. prenèbreže i prenebreže, mn. prenèbregosmo...; pril. prošl. i: prenèbregāv(ši); prid. rad. i: prenèbregao, -gla

prenemòći i **prenèmoći**, prenèmognēm (t. iznemòći)

prenepòročan, -čna

preneráziti, -nèrāzīm (t. obavéstiti); prid. trp. prenèražen

prenèrāženōst, -osti, instr. -osti i -ošću

prenèsti ne nego prenēti, prènijeti

prènēti, prenèsēm (ek., t. dònēti)

prènijeti, prenèsēm (ijek., t. dònijeti)

prènititi, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. prènićen

prènizak, -ska

prènoćīšnī

prènoćīšte

prenóćiti, prenoćīm (t. natòćiti)

prenoćívati, -nòćujēm (t. deverívati)

prenoćnína, gen. mn. -ína

prénos, gen. mn. prénōsā (ek. i ijek., isp. prijènos) 31 b

prenòsač, -āča, vok. prènosāču

prénosan, -sna (ek. i ijek., isp. prijènosan)

prenòsilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. prenòsilācā

prenòsiti, prènosīm (t. dohòditi); imperf. prènošāh; prid. trp. prènošen

prenòsiv i **prenòšljiv**

prenòsivōst i **prenòšljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću

prénosnica (ek. i ijek., isp. prijènosnica)

prénosnik, vok. -īče, mn. -īci (ek. i ijek., isp. prijènosnik)

prènošče, -eta

prenòšljiv i **prenòsiv**

prenòšljivōst i **prenòsivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću

prenúće

prenumerácija

prenumèrant, gen. mn. -mèranātā

prènuti se, prènēm se (t. čučnuti)

Prênj, lok. Prénju; Prênj-planina

prēo ne nego prēko

prēobīlan, -lna

preobìlatōst, -osti, instr. -osti i -ošću

preobílnost, -osti, instr. -osti i -ošću

preoblàčilo

preoblačiti, -oblačīm (t. krijumčáriti); pril. sad. preoblàčēći

preobládati, -obladām (sasvim nadvladati; t. razočárati)

prēoblāk, mn. -aci (preoblaka)

prēoblaka, dat. -ci (presvlaka)

preobličávati (i preobličívati), -ličavām (t. obaveštávati)

preobličiti, -òblīčīm (t. obavéstiti)

preobličívati (i preobličávati), -bličujēm (t. izjednačívati)

preobraćati, -ām (t. otpozdravljati)

preobraćívati, -bràćujēm (t. izjednačívati)

preobrátiti, -òbrātīm (t. obavéstiti); prid. trp. preobráćen

prēobrazba i **preobrazba**

preobraziti, -īm (t. zašèćeriti); prid. trp. preobražen pored **preobràziti**, preobràzīm (t. obavéstiti); prid. trp. preobražen

prēobražāj

prēobražājni

preobražávati, -bražavām (t. obaveštávati)

preobraženje (prema preobraziti); **Preobraženje** i **Preobraženije** (crkv.)

preobrtati, -obrćēm (t. kalàjisati); imperat. preobrći; pril. sad. preobrćūći

preobúći i **preòbūći**, preobúćēm, -ēš..., 3. mn. preobúkū; aor. preobúkoh, 2. i 3. prēobūče, mn. preobúkosmo...; imperat. preobúci; pril. prošl. preobúkāv(ši) i preobūkāv(ši); prid. rad. preòbūkao, preobúkla i preòbūkla; prid. trp. preobúčen, -ena pored preobūčen, -ēna

prȅobuka, dat. -ci
preòbuti, prèobujēm, -ēš..., 3. mn. prèobujū; aor. preòbuh, 2. i 3. prèobu i preòbu, mn. preòbusmo...; imperat. preòbūj; pril. prošl. preòbūv(si); prid. rad. preòbuo, -la; prid. trp. prȅobūt pored preobȕven, -ènа
preobúvati, -òbūvām (t. večerávati)
prȅodān (vrlo odan, suviše odan); **prȅodān** (pokr., prȅkodān)
preòdenuti, -nēm (ek., t. onèsvesnuti; isp. i preòdesti)
preòdesti, preòdenēm (ek., t. izàdesti)
preòdeti i preòdesti (ek.)
preodévati, -òdēvām (ek., t. večerávati)
preodgájati, -òdgājam (t. večerávati)
preodgòjiti, -òdgojīm (t. ponačíniti); imperat. preòdgoj
preodijèvati (ijek.), -òdijevām, -aš..., 3. mn. -odijèvajū; imperf. preòdijevāh, -āše...; aor. preodijèvah, 2. i 3. preodijèva i prȅodijevā, mn. preodijèvasmo...; imperat. preòdijevāj, -ājmo, -ājte; pril. sad. preodijèvajući; pril. prošl. (is)preodijèvāv(si); prid. rad. preodijèvao, -la; príd. trp. preòdijevān
preòdjenuti, preòdjenēm (ijek., t. onèsvesnuti; isp. i preòdjesti)
preòdjesti, preòdjenēm (ijek., t. izàdjesti)
preòdjeti i preòdjesti (ijek.)
preokrénuti, -òkrēnēm (t. čalabŕknuti); aor. još i: preòkretoh, 2. i 3. preòkrete i prȅokrete, mn. preòkretosmo...
prȅokrēt
preòkretati, -ćēm (t. kalàjisati); imperat. preòkreći; pril. sad. preòkrećūći pored **preokrétati,** -òkrēćēm (t. kokodákati); imperat. preokréći; pril. sad. preokréćūći
preòkumak, -òkūmka, vok. -če, mn. -ci, gen. mn. preòkumākā
preokupácija
preokupírati, -kùpīrām (t. obaveštávati)
preoptèrećenōst i preoptérećenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
preopterećénje
preopterećívati, -rèćujēm (t. okolomačívati)
preoptèretiti, -īm (t. ispripòvediti); prid. trp. preoptèrećen i **preoptéretiti,** -īm (t. upríličiti); prid. trp. preoptérećen
preòpun
preòrati, prèorēm (t. zahùktati)
preorávati, -òrāvām (t. večerávati)
prèorica (preorana zemlja, ugar)
preorijentácija
preorijentírati, -jèntīrām (t. preuveličávati)
preorijèntisati, -šēm (t. rekapitùlisati)
preosètljiv (ek.)
preosètljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
preosjètljiv (ijek.)
preosjètljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
preòstajati, -jēm (t. izòstajati)
preòstāli
preostátak, -tka, mn. preostáci, gen. preòstātākā
preostati, -ostanēm (t. izòstati)
preòsvēćen i preòsvēšten
preòsvēćenōst i preòsvēštenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
preosvećénstvo i preosvešténstvo
preosvòjiti, -òsvojīm (t. ponačíniti)
prȅoštar, -štra
preòteti, prèotmēm, -eš..., 3. mn. prèotmū; aor. preòtēh, 2. i 3. prȅotē, mn. preòtēsmo...; imperat. preòtmi; pril. prošl. preòtēv(si); prid. rad. prȅoteo, -ēla; prid. trp. prȅotet
preòtimati, -ām (t. otpòzdravljati) i -mljēm (t. kalàjisati); imperat. preòtimaj i preòtimlji; pril. sad. preòtimajući i preòtimljūći
preovládati, -òvlādām (t. razočárati)
preovlađívati, -vlàđujēm (t. izjednačívati)
prèpad, gen. mn. prèpādā i **prépad,** gen. mn. prépādā (ek. i ijek.) 31 c
prèpadati, -ām (t. vèćerati)
prèpadnuti, -nēm (t. počínuti; v. i prèpasti)
prepakívati, -pàkujēm (t. deverívati)
prèpakovati, -ujēm (t. òbradovati)
prepáliti, prèpālīm (t. dodéliti); prid. trp. prèpāljen
prepaljívati, -pàljujēm (t. deverívati)
prèpametan, -tna
prèpanuti ne nego prèpadnuti
prèpapriti, -īm (t. dòhvatiti)
prepàrand, gen. mn. -pàranādā (preparandist)
preparándija
preparàndist(a)
preparàndistica i preparàndistkinja
preparandístički
preparàndistkinja i preparàndistica
prèpasati, -sēm (opasati; t. dòjahati); imperat. prèpaši
prepasívati, -pàsujēm (t. deverívati)
prȅpāst, prȅpāsti, instr. prȅpāsti i prȅpāšću
prȅpāstan, -sna
prèpasti, prèpadnēm (t. nàpasti)
prèpatiti, -īm (t. dòhvatiti)
prepečaćívati, -čàćujēm (t. izjednačívati)
prepèčatiti, -īm (t. zasèćeriti); prid. trp. prepèčaćen

prepečénac, -nca, gen. mn. prepèčênācā
prepečènica
prepeći i prèpeći, prepèčēm (t. opèći)
prépek, mn. -ci, gen. prépēkā (ek.)
prēpeka, dat. -ci (ek. i ijek.)
prēpeličār, vok. -āru i -āre
prēpelicica
prēpelicić
prēpeličjī i prēpeličjī
prepéljati, prèpēljām (t. dočarati)
prèpēti, prēpnēm (t. nàpēti)
prèpev, gen. mn. prēpēvā i **prépev**, gen. mn. prépēvā (ek., isp. prèpjev i prijèpjev)
prepévati, prèpēvām (ek., prepjevavati; t. venčávati); **prèpevati**, -ām (ek., dovršiti slobodan prijevod neke pjesme i sl.; t. isplivati)
prepevávati, -pèvāvām (ek., t. večerávati)
prèpicati, -čem (ek. i ijek., prema prepèći; t. prìmicati); imperat. prèpiči; pril. sad. prèpičūći (isp. prèpjecati)
prepíjati, prèpījām (t. venčávati)
prepijèvati, prèpijevām (ijek., prepjevavati; t. nadijèvati; drugo je prèpjevati)
prepíliti, prèpīlīm (t. dodéliti); prid. trp. prèpīljen
prèpinjati, -njēm (t. prìmicati); imperat. prèpinji; pril. sad. prèpinjūći
prepirāc, -áča, vok. prēpirāču
prèpīrka, dat. -ci, gen. mn. prèpirākā i prèpīrkī
prépis, gen. mn. prépīsā (ek. i ijek., isp. prijèpis) 31 b
prepísati, prèpīšēm (t. zavíkati); imperat. prepíši
prepisívāč, -áča, vok. prēpisivāču
prepisivàčica
prepisivačkī
prepisivati, -pisujēm (t. deverívati)
prēpiska, dat. -sci, gen. mn. -skī
prèpisnīk, vok. -īče, mn. -īci
prèpiti, prēpijēm (t. pòpiti)
prèpjecati, -čem (ijek., prema prepèći; isp. prèpicati; t. prìmicatī); imperat. prèpječi; pril. sad. prèpječūći
prèpjev, gen. mn. prēpjēvā i **prépjev**, gen. mn. prépjēvā (ijek., isp. prijèpjev)
prèpjevati, -ām (ijek., dovršiti slobodan prijevod neke pjesme i sl.; t. isplivati; drugo je prepijèvati)
prepjevávati, -pjèvāvām (ijek., t. večerávati)
preplaćívati, -plāćujēm (t. deverívati)
prèplakati, -čēm (t. dòjahati); imperat. prèplači
preplànuti, prèplanēm (t. nadàhnuti)
prèplašiti, -īm (t. dohvatiti)
prèplata
preplatíti, prèplātīm (previše platiti; t. dodéliti; drugo je pretplátiti); prid. trp. preplaćen
prèplava
prèplavitl, -īm (prekriti vodom i sl.; t. dohvatiti); prid. trp. prèplavljen
preplavljívati, -plàvljujēm (t. deverívati)
preplèsti i prèplesti, preplètēm (t. isplèsti)
prèplet, gen. mn. prēplētā i **préplet**, gen. mn. préplētā (ek. i ijek., isp. prijèplet)
prèpletati, -ćem (t. prìmicati); imperat. prèpleći; pril. sad. prèplećūći
prèplitati i prèpletati
prèplivati, -ām (t. isplivati)
preplívávati, -plivāvām (t. večerávati)
preploviti, prèplovīm (t. natòčiti); prid. trp. prèplovljen
prèpljeskati, -skām (t. ìsplivati) i -šćem (t. dòjahati); imperat. prèpljeskāj i prèplješći
prēpobožan i prepòbožan, -žna
prepočétak, -tka, mn. prepočéci, gen. prepòčētākā
prepòčēti, prèpočnēm (početi iznova; t. zapòčēti)
prepočínjati, -njēm (t. kalàjisati)
prepodávati, -pòdājēm (t. kokodákati); imperat. prepodáji; pril. sad. prepodájūći
prê pódne (ek., prije 12 sati danju); **prepódne**, prepódneva, mn. prepódnevi, gen. prepódnēvā (doba dana); isp.: doći k meni u 9 sati pre podne i ostani čitavo prepodne
prepódnēvnī (ek.)
prepòdoban, -bna
prepodobije (zast.)
prepòdobiti se, -pòdobīm se (t. zašèćeriti)
prepòdobnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prēpokōran, -rna
prepòkriti, prèpokrijēm (t. posàkriti)
prepokrívati, -pòkrīvam (t. večerávati)
Prèpolac, Prèpōlca 70 c
prepòlovac, -ovca, vok. -ovče, gen. mn. prepòlovācā (čovjek koji je prevalio polovinu života)
prepoloviti, -pòlovīm (t. ponačiniti); prid. trp. prepòlovljen
prepolovljívati, -lòvljujēm (t. izjednačívati)
prēpona
prèponac, -ōnca, gen. mn. prèponācā
prēponica
prēponīzan, -zna
prèpōnka i prèponka, dat. -ci, gen. mn. -kī (prečaga)

prèponski
prepònjača
preporađati, -pòrađam (t. večerávati)
prèporōd i **prèporod,** prèporoda
preporòdilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. preporòdilācā
preporòditelj, instr. -teljem, gen. mn. preporòditēljā
preporòditēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
preporòditi, -pòrodīm (t. ponačiniti); prid. trp. prepòrođen
prèporodnī
prèporodāj
preporođivati, -ròđujēm (t. izjednačívati)
prèporūčan, -čna
preporučati, -pòrūčām (zast., t. večerávati; bolje preporučívati)
preporučiti, -pòrūčīm (t. obavéstiti)
preporučivati, -ručujēm (t. izjednačívati)
preporùčljiv
prèporuka, dat. -ci
prepòstiti, prèpostīm (t. natòčiti); prid. trp. prèpošćen
prèpošten
prèpoštovān
prepotèncija
prepotèntan, -tna
prepotèntnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prepòtopnī
prepòtopskī
prepovijati, -pòvijām (t. večerávati)
prepòviti, prèpovijēm (t. presàviti)
prepozicija
prepòzit (prepošt, crkv. katol.)
prepòznati, prepòznam, -ās, -ā, prepoznámo i prepòznāmo, prepoznáte i prepòznāte, prepòznajū (razl. od prepòznājū prema prepoznávati) pored prepòznadnēm, -eš...; aor. prepòznah, 2. i 3. prepòzna i prèpoznā, mn. prepòznasmo... pored prepòznadoh, 2. i 3. prepòznade, mn. prepòznadosmo...; imperat. prepòznāj i prepòznadni; pril. prošl. prepòznāv(ši); prid. rad. prèpoznao, -znāla i prepòznao, -la; prid. trp. prèpoznat
prepoznávati, -pòznājēm (t. kokodákati); imperat. prepoznáji; pril. sad. prepoznájūći
prèprati, prèperēm i prepèrēm (t. ìsprati)
prèpratiti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. prèpraćen
prèprava
prèpraviti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. prèpravljen
prèprāvka, dat. -ci, gen. mn. prèpravākā i prèprāvkī
prèpravijati, -ām (t. vèčerati)
preprečávati (i preprečívati), preprèčāvām (ek. i ijek., t. večerávati)
preprèčiti, prèprēčīm (ek., t. dodéliti)
preprečivati (i preprecávati), -prèčujēm (ek. i ijek., t. deverívati)
preprèdalo
preprédati, prèprēdām (t. venčávati)
prèpreden, -ena i **prepréden,** -ènа
prepredénac, -nca, vok. prèpredēnče, gen. mn. preprèdēnācā
prepredénko
prèpredenōst i **preprédenōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
prepredènjāk, -áka, vok. prèpredenjāče, mn. -áci
prepredenjáković
prèpreka, dat. -ci, gen. mn. prèprēkā (ek. i ijek.) 31 c
prèpresti, preprédēm (t. òpresti)
preprézati, prèprēžēm (t. gonétati); imperat. prepréži; pril. sad. preprézući
prepričati, prèprīčām (t. dočárati)
prepričávati, -prìčavām (t. večerávati)
prepriječiti, prèpriječīm (ijek., t. dodijèliti)
prèprodaja
preprodati, prepròdām (t. pridòdati)
preprodávac, -vca, vok. prèprodāvče, gen. mn. preprodávācā
preprodávāč, -áca, vok. prèprodavāču
preprodavačica
preprodávalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. preprodávalācā
preprodávalica
preprodávati, -pròdājēm (t. kokodádati); imperat. preprodáji; pril. sad. preprodájūći
prepròsiti, prèprosīm (t. natòciti); prid. trp. prèprosen
prèprostran
prèprtiti, -īm (preopteretiti; t. dòhvatiti); prid. trp. prèprćen; **preprtiti,** prèprtīm snijeg; t. natòčiti); prid. trp. prèprćen
prèpržiti, -īm (t. dòhvatiti)
prèpucati se, -ām se (t. isplivati)
prèpući v. prèpuknuti
prèpūkī
prèpūklī
prèpuknuti (prèpući), prèpuknēm (t. pòčinuti); aor. još i: prèpukoh, 2. i 3. prèpuče i prèpuče, mn. prèpukosmo...; pril. prošl. i: prèpukāv(ši); prid. rad. i: prèpukao, -kla
prèpun
prèpuniti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. prèpunjen
prepúnjati, prèpūnjām (zast., t. venčávati; bolje prepunjávati, prepunjívati)

prepunjávati (i prepunjívati), -pùnjāvām (t. večerávati)
prepunjívati (i prepunjávati), -pùnjujēm (t. deverívati)
prepùstiti, prèpustīm (t. natočiti); prid. trp. prèpusten
prepuštati, prèpūštām (t. venčávati)
preračùnati, -ām (t. zaračùnati)
preračunávati, -čùnāvām (t. obaveštávati)
prèrada
prèradba, gen. mn. prèradaba i prèradbī
preràditi, prèrādīm (t. dodéliti); prid. trp. prèrāđen
preràdljiv
preradèvina i **prerađevina**
prerađìvāč, -āča, vok. prèrađivāču
prerađiváčica
prerađivalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. prerađivalācā
prerađívati, -ràđujēm (t. deverívati)
prèran
prerástati, prèrāstām (t. venčávati)
prerásti i **prèrāsti**, prerástēm (t. narásti)
preraščívati, preràšćujēm (t. deverívati)
prerāsīrenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prerávniti, prèrāvnīm (t. dodéliti); prid. trp. prèrāvnjen
preravnjívati, -ràvnjujēm (t. deverívati)
prerèći se i **prèreći se**, prèreknēm se (t. porèći)
prerédити, prèrēdīm (ek., t. dodéliti; isp. prerijèditi); prid. trp. prèrēđen
prèrez, gen. mn. prērēzā i **prérez**, gen. mn. prérēzā (ek. i ijek., isp. prijèrez) 31 c
prèrezati, -žēm (t. dòjahati); imperat. prèreži
prerezívati, -rèzujēm (t. deverívati)
prerijèđiti, prèrijedīm (ijek., učiniti suviše rijetkim; t. dodijèliti); prid. trp. prèrijeđen
prērījskī
prerìljati, -ām (t. dokònčati) i **prerílјati**, prèrīljām (t. dočárati)
prèris, gen. mn. prērīsā i **préris**, gen. mn. prérīsā (ek. i ijek.)
prèrisati, -šēm (t. dòjahati); imperat. prèriši
prerisávati (i prerisívati), -rìsāvām (t. večerávati)
prerisívati (i prerisávati), -rìsujēm (t. deverívati)
prèriti, prērijēm (prerovati; t. ìzriti)
prerívalīšte
prerívati, prèrīvām (t. venčávati)
prèrodan, -dna
preròditi, prèrodīm (t. natočiti); prid. trp. prèrođen
preròniti, prèronīm (t. natočiti); prid. trp. prèronjen
prêrov, gen. mn. prêrova i **prérov**, gen. mn. prérōvā (ek.)
prerovati, prèrujēm (t. iskòvati)
preròviti, prèrovīm (prerovati; t. natočiti); prid. trp. prèrovljen
prerúčati, prèrūčām (zast., t. venčávati; bolje preručívati)
preručiti, prèrūčīm (t. dodéliti)
preručívati, -rùčujēm (t. deverívati)
prerušávati (i prerušívati), -rùšavam (t. večerávati)
prèrušiti, -īm (t. dohvatiti)
prerušívati (i prerušávati), -rùšujēm (t. deverívati)
présad, gen. mn. présāda (ek.)
prèsada (ek. i ijek.) 31 c
presáditi, prèsādīm (t. dodéliti); prid. trp. prèsāđen
présadnica (ek.)
presađívati, -sàđujēm (t. deverívati)
presàhnuti, prèsahnēm (t. nadàhnuti); pril. prošl. i: presàhāv(ši); prid. rad. i: prèsahao, presàhla i prèsahla
presáldumiti, -īm (t. zasèćeriti) i **presaldúmiti**, -sàldūmīm (t. obavéstiti)
presaldumljívati, -dùmljujēm (t. izjednačívati)
presáljati, prèsāljām (t. venčávati)
presamáriti, -sàmārīm (t. obavéstiti)
presamarívati, -màrujēm (t. izjednačívati)
presàmićenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
presamićívati, -mićūjēm (t. izjednačívati)
presamítiti, -sàmītīm (t. obavéstiti); prid. trp. presàmīćen
présan, présna (ek.); odr. prêsnī
presánjati, prèsānjām (t. dočárati)
presavíjati, -sàvījām (t. večerávati)
presàviti, prèsavijēm, -ēš . . ., 3. mn. prèsavijū; aor. presàvih, 2. i 3. prèsavī, mn. presàvismo . . .; imperat. presàvīj, -ījmo, -ījte; pril. prošl. presàvīv(ši); prid. rad. prèsavio, -vīla; prid. trp. prèsavīt pored presavìjen, -ena
prèsbirō, -oa, dat. -ou, instr. -oom, mn. prèsbiroi, gen. prèsbirōā
presécati, prèsēcām (ek., t. venčávati)
prèsečnī (ek.)
prèseći, preséćēm (ek., t. pòseći)
présed, gen. mn. présēdā (ek.)
presèdān, -ána
prèsēdao, prèsēdli
presédati, prèsēdām (ek., t. venčávati) pored **prèsedati**, prèsedām (t. večerati)
presèdeti, -īm (ek., t. dolèteti)
prèsedlast (sedlast)
presèdiati, -ām (t. dokònčati)

presedlávati, -sèdlāvām (t. večerávati)
prèsedlina (presedao)
prèsednuti, -dnēm (ek., t. pòčinuti; isp. i prèsesti)
prèsega, dat. -zi (pokr., kila, prosutost)
preségnuti, prèsēgnēm (t. škrgútnuti); aor. još i: preségoh, 2. i 3. preséže i prèseže, mn. preségosmo...; pril. prošl. i: preségāv(si) i prèsēgāv(si); prid. rad. i: prèsēgao, preségla i prèsēgla
prèsejati, -jēm (ek., iznova posijati; t. òbrijati); imperat. prèsēj
presejávati, -sèjāvām (ek., t. večerávati)
prèsek, mn. -ci, gen. prȅsekā (ek., geom.); **prések,** mn. -ci, gen. présēkā (isp. prijèsjek)
prȅseka, prȅsekē, dat. -ci, gen. mn. prȅsēkā (ek.)
presèkati, -am (t. dokònčati)
presèliti, prèselīm (t. natòčiti); prid. trp. prèseljen
preseljávati (i preseljivati), -sèljavām (t. večerávati)
preseljènīčkī
preseljènīk, -ika, vok. prèseljenīče, mn. -ici
preseljívati (i preseljávati), -sèljujēm (t. deverívati)
presenećénje
presenećívati, -nèćujēm (t. izjednačivati)
presenétiti, -sènētīm (t. obavéstiti); prid. trp. presènēćen
prèsesti, prèsednēm (ek., t. pòsesti)
presévati, prèsēvām (ek., t. dočárati)
prèsezati, -žēm (t. primicati); imperat. prèseži
prèsićenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
presićénje
presićívati, -sìćujēm (t. deverívati)
prèsijati, -jēm (ijek., iznova posijati; t. òbrijati); imperat. prèsīj
presijávati, -sijāvām (ijek., t. večerávati)
presijècati, prèsijecām (ijek., t. nadijèvati)
Prēsiječ, Prēsiječi (ijek.)
presijèvati, prèsijevām (ijek., t. pomijèšati)
prèsiliti, -īm (t. dòhvatiti)
presiljávati, -siljāvām (t. večerávati)
prèsipati, -am (t. vèčerati) i -pljēm (t. primicati); imperat. prèsipāj i prèsiplji; pril. sad. prèsipajūći i prèsipljūći
prèsisati, -sām (t. isplivati) i -sēm (t. dòjahati); imperat. prèsisāj i prèsiši
prȅsit
prȅsitan, -tna
prèsititi, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. prèsićen
prȅsitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prèsizati i **prèsezati**
prèsjati, -ām (t. čitati)
prèsječnī (ijek.)
prèsjeći, presijèčēm (ijek., t. pòsjeći)
presjédati, prèsjēdām (ijek., t. venčávati) pored **prèsjedati,** prèsjedam (t. večerati)
presjèditi, -dīm (ijek., t. zatùtnjiti) i **presjèdjeti,** -dīm (t. dolètjeti)
prèsjednuti, -dnēm (ijek., t. pòčinuti; isp. i prèsjesti)
prèsjek, mn. -ci, gen. prȅsjēkā (ijek., geom.) 31 c; **présjek** v. prijèsjek
prȅsjeka, dat. -ci, gen. mn. prȅsjēkā (ijek.)
prèsjesti, prèsjednēm (ijek., t. pòsjesti)
preskàkāč, -áča, vok. prȅskakāču
preskákati, prèskāčēm (t. gonétati); imperat. preskáči; pril. sad. preskáčūći
preskakívati, -skàkujēm (t. deverívati)
preskòčiti, prèskočīm (t. natòčiti)
preskòčkē (pril.)
prèskok, mn. -ci, gen. prȅskōkā i **préskok,** mn. -ci, gen. préskōkā (ek. i ijek., isp. prijèskok) 31 b
prȅskūp
preskúpiti, prèskūpīm (t. dodéliti); prid. trp. prèskūpljen
prȅslab
prèslačak i **préslačak,** -čka, mn. -čci, gen. prèslačākā i préslačaka (ek. i ijek., isp. prijèslačak)
prȅsladak, -tka
presláditi, prèslādīm (t. dodéliti); prid. trp. prèslāđen
presladívati, -slàđujēm (t. deverívati)
preslágati, prèslāžēm (t. zavikati); imperat. presláži
prȅslān
prȅslastan, -sna
prȅslāvan, -vna
prȅsličār
presličètina
prȅsličica
prèslikati, -ām (t. isplivati)
preslikávati, -slikāvām (t. večerávati)
prèslišati, -ām (t. isplivati)
preslišávati, -slišavam (t. večerávati)
prèslog, mn. -zi, gen. prȅslōgā (ek. i ijek.)
preslòviti, prèslovīm (nagovoriti; t. natòčiti); prid. trp. prèslovljen
preslòžiti, prèsložīm (t. natòčiti)
prèslušati, -ām (t. isplivati)
preslušávati, -slušavām (t. večerávati)
preslúžiti, prèslūžīm (t. dodéliti)
preslužívati, -služujēm (t. deverivati)

presmàgnuti, prèsmagnēm (oslabiti, osušiti se; t. nadàhnuti); prid. rad. i: prèsmagao, presmàgla i prèsmagla
presmákati, prèsmāčēm (t. gonétati); imperat. presmáči; pril. sad. presmáčūći
prèsmičav
presmòčiti, prèsmočīm (t. natòčiti)
presmòtati, -ām (t. dokònčati)
présnac, gen. mn. présnācā (ek.)
présnica (ek.)
prèsnijī (ek. i ijek., komp. prema présan i prijèsan)
prèsnīk, -ika, mn. -ici (ek. i ijek.)
prêsno (ek., pril.)
presnòća (ek. i ijek.)
présnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
prèsol i **présol** (ek. i ijek., presolac)
prèsolac, -sōlca
presòliti, prèsolīm (t. natòčiti); prid. trp. prèsoljen
presoljávati, -sòljāvam (t. večerávati)
prèspánskī; Prèspánskō jēzero
prèspati, prèspīm (t. zàspati)
prespávati, prèspavam (t. venčávati)
Prèspljanin, mn. -āni (čovjek iz Prespe)
Prèspljānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Prespe)
prēsrećan, -ćna i **prēsretan,** -tna
prèsresti, prèsretēm i prèsretnēm (t. sùsresti)
prēsretan, -tna i **prēsrećan,** -ćna
prèsretati, -ćēm (t. prìmicati); imperat. prèsreći; pril. sad. prèsrećūći
prēsrī, prēsrīta i **prēsrī,** prēsrīti 31 c
prèstajati, -jēm (prema prèstati; t. òstajati); **prestàjati,** prestòjīm (proboraviti stojeći; t. dotrčati); imperat. prèstōj, -ōjmo, -ōjte
prèstanak, -stanka, mn. -stānci, gen. prèstanākā
prēstar
prèstarelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
prèstareti, -īm (ek., t. òstareti)
prèstarjelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
prèstarjeti, -rīm (ijek., t. òstarjeti)
prèstati, prèstanēm (t. òstati)
prèstaviti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. prèstavljen
prèstavljati, -ām (t. vèčerati)
prēsti, prédēm, -ēš..., 3. mn. prédū; imperf. prédījāh, -ijāše...; aor. prēdoh, 2. i 3. prēde, mn. prēdosmo...; imperat. prédi; pril. sad. prédūći; prid. rad. prēo, prēla; prid. trp. prēden, -ena pored prèden, -èna
prèstignuti (prèstići), prèstignēm (t. pòčinuti); aor. još i: prèstigoh, 2. i 3. prèstiže i prēstiže, mn. prèstigosmo...; pril. prošl. i: prèstigav(ši); prid. rad. i: prèstigao, -gla
prèstirati, -rēm (t. prèzirati)
prèstizati, -žēm (t. primicati); imperat. prèstiži
prestòjati ne nego prestàjati
présto(l), préstola, gen. mn. préstōlā (ek.)
préstō(l)nI i **préstо(l)nī** (ek.)
présto(l)nica i **présto(l)nica** (ek.)
préstō(l)nicār i **présto(l)ničār** (ek.)
préstō(l)ničkI i **présto(l)ničkī** (ek.)
prestolonáslednica (ek.); **prestolonásljednica** (ijek.)
prestolonáslednik (ek.); **prestolonásljednīk** (ijek.), vok. -īče, mn. -īci
préstōlje i **préstolje** (ek.)
prèstor, gen. mn. prèstōrā (ek. i ijek.)
prèstrašiti, -īm (t. dòhvatiti)
prēstrava (strava)
prestrāviti, prèstrāvīm (t. dodéliti); prid. trp. prèstrāvljen
prèstrāvljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prestravljívati, -strāvljujēm (t. deverívati)
prestréliti, prèstrēlīm (t. dodéliti); prid. trp. prèstrēljen
prestreljívati, -strèljujēm (ek. i ijek., t. deverívati)
prèstrlći, prestrížēm (t. òstrići)
prestrijèliti, prèstrijelīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. prèstrijeljen
prèstrizati, -žēm (t. prìmicati); imperat. prèstriži
prēstrog
prestrojávati, -stròjāvām (t. večerávati)
prestròjiti, prèstrojīm (t. natòčiti); imperat. prèstrōj
prestrúgati, prèstrūžēm (t. zavíkati); imperat. prestrúži
prèstruziti, -īm (t. dòhvatiti)
préstup, gen. mn. préstūpā (ek. i ijek., isp. prijèstup)
prèstupak, -pka, mn. -pci, gen. prèstupākā (ek. i ijek.)
prestúpati, prèstūpām (t. venčávati)
prestúpiti, prèstūpīm (t. dodéliti); prid. trp. prèstūpljen
prestupljívati, -stùpljujēm (t. deverívati)
préstupnI (ek.)
prèstupnica i **préstupnlca** (ek. i ijek., isp. prijèstupnica)
prèstupničkī i **préstupničkI** (ek. i ijek., isp. prijèstupničkī)
prèstupnīk i **préstupnīk,** vok. -īče, mn. -īci (ek. i ijek., isp. prijèstupnīk)

prêsuda 31 c
prèsudan, -dna (ek. i ijek.)
presúditi, prèsūdīm (t. dodéliti); prid. trp. prèsūđen
presuđívāč, -áča, vok. prèsuđivāču
presuđívati, -sùđujēm (t. deverívati)
prêsūh i **prêsūv**
presúkati, prèsūčēm (t. zavíkati); imperat. presúči
presukívati, -sùkujēm (t. deverívati)
presumítiti, presùmītīm (t. obavéstiti); prid. trp. presùmīćen
presùmpcija 155 l
prêsumptīvan, -vna
prèsušan, -šna (ek. i ijek.)
presúšiti, prèsūšīm (t. dodéliti)
presùsiv i **presùsljiv**
presušívati, -sùšujēm (t. deverívati)
presùsivōst i **presùšljivōst**, -osti, instr. -ostī i -ošću
prèsusnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
prèsūti, prêspēm (t. nàsūti)
prêsūv i **prêsūh**
presvajati, prèsvājām (t. venčávati)
prêsvēt
prêsvētao, -tla (ek.)
prêsvetlōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
prêsvijetao, -tla (ijek.)
prèsvisnuti, -snēm (t. pòčinuti); aor. još i: prèsviskoh, 2. i 3. prèsvište i prêsvište, mn. prèsviskosmo . . .; prid. rad. i: prèsviskao, -sla
prêsvjetlōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
presvláčiti, prèsvlāčīm (t. jednáčiti)
presvòditi, prèsvodīm (t. natòčiti); prid. trp. prèsvođen
presvođénje
presvođívati, -svòđujēm (t. deverívati)
presvòjiti, prèsvojīm (t. natòčiti); imperat. prèsvōj
presvūći i **prèsvūći**, presvúćēm (t. dovúći)
presárati, prèšārām (t. dočárati)
prêšaren
presétati, prèšētām (t. dočárati) i prèšećem (t. zavíkati); imperat. prèsētāj i prešéći
prêširok
prešíšati, prèšīšām (t. dočárati)
prešívati, prèšīvām (t. venčávati)
prêsno (pril.)
prêsnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prèštāmpati, -ām (t. ìskārtati)
preštampávati, -štàmpāvām (t. večerávati)
preštínuti, prèštīnēm (t. škrgútnuti)
prèštip, gen. mn. prêštīpā (ek. i ijek.)
prêšućen (prema prešútjeti, **prešúteti**)
prešućívati, -šùćujēm (t. deverívati)
prèsutan, -tna
presùteti, -īm (ek., t. uštédeti); prid. trp. prèšūćen
prešútjeti, -tīm (ijek., t. uštédjeti); prid. trp. prèsūćen
prešutkívati, -šùtkujēm (t. deverívati)
pretàći i **prètaći** v. pretàknuti
pretákati, prètāčēm (t. gonétati); imperat. pretáči; pril. sad. pretáčūći
pretàknuti (pretàći i prètaći), prètaknēm (t. nadàhnuti); aor. još i: pretàkoh, 2. i 3. pretàče i prêtače, mn. pretàkosmo . . .; pril. prošl. i: pretàkav(ši) i prètakāv(ši); prid. rad. i: prètakao, pretàkla i prètakla
prêtāman, -mna
prêtanak, -nka
pretápati, prètāpām (t. venčávati)
prètati, prêćēm (t. hùktati); imperat. prêći; pril. sad. prêćūći
prêtēć, prêteći (ek. i ijek.)
preteča, gen. mn. preteča
pretèći i **prèteći**, prèteknēm i pretèčem (t. zatèći); **pretéći** i **prètēći**, prètēgnēm v. pretégnuti; **prétēći** (ek., koji prijetī, isp. prétiti)
prêtēg, lok. pretégu i prêtēgu, mn. prêtēzi, gen. prêtēgā (ek. i ijek.)
prêtega, dat. -zi, gen. mn. prêtēgā (ek. i ijek.)
pretégnuti (pretéći i prètēći), prètēgnēm (t. škrgútnuti); aor. još i: pretégoh, 2. i 3. pretéže i preteže, mn. pretégosmo . . .; pril. prošl. i: pretégāv(ši) i prètēgāv(ši); prid. rad. i: prètēgao, pretégla i prètēgla
prêtek, mn. prêteci, gen. prêtēkā (ek. i ijek.)
prêteka, dat. -ci, gen. mn. prêtēkā (ek. i ijek.)
prètekst, gen. mn. prêtēkstā
prêtenciōzan, -zna
pretencioznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pretèndent, gen. mn. -tèndenātā
pretènzija
prèterānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
prèterati, -ām (ek., t. ìsplivati)
preterávati (i preterívati), -tèrāvām (ek., t. večerávati)
pretèrećenōst i **pretérećenōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
preterećénje
preterećívati, -rèćujēm (t. izjednačívati)
pretèretiti, -īm (t. zašéćeriti) i **pretéretiti**, -īm (t. upríličiti); prid. trp. pretèrećen i pretérećen
pretèritnī i **pretèritskī**
preteritoprèzent
preteritoprèzentskī

preterívati (i preterávati), -tèrujēm (ek., t. deverívati)
prētēsan, -sna (ek.)
prētēsko (pril.)
pretézati, prètēžēm (t. gonétati); imperat. pretéži; pril. sad. pretéžūći
prētežak, -žka
prētežan i **prétežan**, -žna (ek. i ijek.)
prēthistōrija
prēthistorijskī
prèthodan i **préthodan**, -dna (ek. i ijek.)
prethòditi, prèthodīm (t. dohòditi)
prèthodnica i **préthodnica** (ek. i ijek.)
prèthodničkī i **préthodničkī** (ek. i ijek.)
prēthodnīk i **préthodnīk**, vok. -īče, mn. -īci (ek. i ijek.)
prèticati, -čēm (1. prema pretàknuti, 2. prema pretèći, isp. prètjecati; t. prìmicati); imperat. prètiči; pril. sad. prètičūći
prèticak, -čka, mn. -čci, gen. prètičākā (ek. i ijek.)
prētīh, -a, -o
prētiječ, prētiječi (ijek.)
prētijesan, -sna (ijek.)
prètiliti, -īm (debljati; t. bèsediti)
prètilōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prètin, gen. mn. prētīnā (ek. i ijek.)
prètinac, -īnca, gen. mn. prètinaca (ek. i ijek.)
pretíniti, prètīnīm (t. dodéliti); prid. trp. prètīnjen
pretínjivati, -tìnjujēm (t. deverívati)
prètio, -la (debeo, tust); komp. prētljī 71 a
prètipkati, -ām (t. ìsplivati)
pretīpkávati, -tìpkāvām (t. večerávati)
prètirati, -rēm (prema prètrti; t. prèzirati)
prētīsak i **prètisak**, -ska, mn. -sci, gen. prētīsākā i prètisākā
prètiskati, -ām (t. ìsplivati)
pretiskávati (i pretiskívati), -tìskāvām (t. večerávati)
pretiskivati (i pretiskávati), -tìskujēm (t. deverívati)
prètisnuti, -snēm (t. počínuti); aor. još i: prètiskoh, 2. i 3. prètiste i prētište, mn. prètiskosmo...; pril. prošl. i: prètískāv(ši); prid. rad. i: prètiskao, -sla
pretištati, -īm (t. zazvúčati)
prétiti, prētīm (ek., t. hvàliti)
prètjecati, -čēm (ijek., prema pretèći; t. prìmicati); imperat. prètječi, pril. sad. prètječūći
prètjerānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
prètjerati, -ām (ijek., t. ìsplivati)
pretjerávati (i pretjerívati), -tjèrāvām (ijek., t. večerávati)
pretjerívati (i pretjerávati), -tjèrujēm (ijek., t. deverívati)
prètkati, prètkām, prētkēm i prēćēm (t. satkati)
prètkinja
pretkívati, prètkīvām (prema prètkati; t. venčávati)
prètklijetka, dat. -ki, gen. mn. -tkī (ijek.)
prètkomora
pretkòmōrje
pretkòngresnī
prètkūće
prètkućīste
prètkućnica
prètljī (komp. prema prètio)
prétnja, gen. mn. prétnjā i prétnjī (ek.)
pretočiti, prètočīm (t. natočiti)
prètok, mn. -ci, gen. prētōkā i **prétok**, mn. -ci, gen. prétōkā (ek. i ijek.)
prètoka, dat. -ci (ek. i ijek.)
prétop, gen. mn. prétōpā (ek.)
pretopíti, prètopīm (t. natočiti); prid. trp. prètopljen
pretorijánac, -nca, vok. prētorijanče, gen. mn. pretorijānācā
prètovar
pretovárati, -tòvārām (pretovarivati; t. večerávati)
pretòvarenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pretòvarīti, -īm (t. zasèćeriti)
pretovarívati, -vàrujēm (t. izjednačívati)
prētovārnī (prētovārnā stānica)
prètpev, gen. mn. prētpēvā i **prétpev**, gen. mn. prétpēvā (ek.)
prètpis, gen. mn. prētpīsā i **prétpis**, gen. mn. prétpīsā (ek. i ijek.)
prètpjev, gen. mn. prētpjēvā i **prétpjev**, gen. mn. prétpjēvā (ijek.)
pretplaćívati, -plàćujēm (t. deverívati)
prètplata
pretplátiti, prètplātīm (t. dodéliti); prid. trp. prètplāćen
prètplatnī
prètplatnica
prètplatničkī
prètplatnīk, vok. -īče, mn. -īci
pretpódne, pretpódneva, mn. pretpódnevi, gen. pretpódnēvā (doba dana, prepodne, prijepodne; isp. pred pódne)
pretpódnēvnī
pretpolágati, -pòlāžēm (t. kokodákati); imperat. pretpoláži; pril. sad. pretpolážūći
pretpolòžiti, -pòložīm (t. ponačíniti)
pretpòslednjī (ek.)
pretpòsljednjī (ijek.)

pretpòstaviti, -īm (t. zašèćeriti); prid. trp. pretpostavljen
prētpostāvka, dat. -ci, gen. mn. prētpostavākā i prētpostávkī 75 b
pretpòstavljati, -ām (t. otpòzdravljati)
pretpòstavljenī, -ōga
pretpòtopnī
prētprāznīčkī i **prētprāznìčkī**
prētprāznīk, mn. -īci
prētprega, dat. -zi, gen. mn. prētprēgā
pretprégnuti, prètprēgnēm (t. škrgútnuti); aor. još i: pretprégoh, 2. i 3. pretpréže i prētprēže, mn. pretprégosmo...; pril. prošl. i: pretprégāv(ši) i prètprēgāv(ši); prid. rad. i: prètprēgao, pretprégla i prètprēgla
pretprézati, prètprēžēm (t. gonétati); imperat. pretpréži; pril. sad. pretpréžūći
prētprošlī
pretprošlogodišnji
prētraga, dat. -zi
prètrajati, -jēm (t. òbrijati); imperat. prètrāj
pretražiti, prètrāžīm (t. dodéliti)
pretraživati, -tràžujēm (t. deverívati)
pretrčati, -īm (t. dotrčati)
pretrčávati, -trčávam (t. večerávati)
prètrći v. prètrgnuti
pretrébiti, prètrēbīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. prètrēbljen
pretrebljívati, -trèbljujēm (ek. i ijek., t. deverívati)
prètres, gen. mn. prētrēsā i **prétres**, gen. mn. prétrēsā (ek. i ijek.)
pretrésati, prètresām (t. venčávati)
pretrésti i **prètrēsti**, pretrésēm (t. istrésti)
prētrg, mn. -zi, gen. prētrgā (ek. i ijek.) 31 c
pretrglija
prètrgnuti (prètrći), prètrgnēm (t. pòčinuti); aor. još i: prètrgoh, 2. i 3. prètrže i prētrže, mn. prètrgosmo...; pril. prošl. i: prètrgāv(ši); prid. rad. i: prètrgao, -gla
pretrijèbiti, prètrijebīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. prètrijebljen
pretŕkati, prètrčēm (t. zavíkati); imperat. pretŕči
pretŕnuti, prètrnēm (t. škrgútnuti)
prētrpānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pretrpati, -ām (t. dokončati)
pretrpávati, -trpāvām (t. večerávati)
pretŕpeti, -īm (ek., t. ustédeti); prid. trp. prètrpljen
pretrpjeti, -pīm (ijek., t. uštédjeti); pril. prošl. pretŕpjev(ši) 26 b 3; prid. trp. prètrpljen
prètrti, prētrēm (t. sàtrti)
pretrúpiti, prètrupīm (prekinuti; t. dodéliti); prid. trp. prètrupljen
prètrzati se, -žēm se (t. primicati)
pretrzávati, -trzāvām (t. večerávati)
prètržac, -šca, vok. -šče, gen. mn. prètržācā
prets... ne nego preds...
pretš... ne nego predš...
prètucati, -ām (svrš., prema tūcati; t. isplivati); **pretúcati**, prètūcām (t. venčávati)
pretúći i **prètūći**, pretučem (t. istúći)
pretùkāč, -ača, vok. prētukāču
pretúrati, prètūrām (t. venčávati)
prèturiti, -īm (t. dòhvatiti)
preturpìjati, -ām (t. zaračùnati)
pretùtnjiti, -īm (t. zatùtnjiti)
prētūžan, -žna
pretúziti, prètūžīm (t. dodéliti)
pretvārāč, -áča, vok. prētvaraču
pretvarāčica
pretvàralac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. pretvàralācā
pretvàralačkī
pretvàralaštvo
pretvàralo
pretvárati, prètvārām (t. venčávati)
prétvor, gen. mn. prétvōrā (ek. i ijek., isp. prijètvor) 31 b
prètvoran, -rna
prètvorba, gen. mn. -bī
prètvorica
prètvoričkī
pretvòriti, prètvorīm (t. natočiti)
pretvòriv i **pretvòrljiv**
pretvòrivōst i **pretvòrljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
prètvōrnica
prètvōrničkī
prètvōrnīk, vok. -īče, mn. -īci
prètvōrnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pretvòrstvo, gen. mn. prètvōrstāvā
prētvŕd
prèučen
prèučenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prĕudaja
preùdati, -ām (t. pridòdati)
preudávati, -ùdājēm (t. kokodákati); imperat. preudáji; pril. sad. preudájūći
preùdesiti, -īm (t. zašèćeriti); prid. trp. preùdešen
preudešávati, -dèšāvām (t. obaveštávati)
preùdezba (zast., preudešenje)
preùgodan, -dna
preùhitrenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
preùhitriti, -īm (t. zašèćeriti)
preumárati se, -ùmārām se (t. večerávati)

prèumiti, -īm (t. dòhvatiti)
prēumōran, -rna
preùmorenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
preumòriti se, -ùmorīm se (t. ponačiniti)
prcùraniti, -īm (t. zašèćeriti); prid. trp. preùranjen
preùranjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
preuranjívati, -ràn jujēm (t. izjednačívati)
preùređba, gen. mn. preùredābā
preuréditi, -ùrēdīm (t. obavéstiti); prid. trp. preùrēđen
prēuređāj
preuređénje
preuređívati, -rèđujēm (t. izjednačívati)
prēusko (pril. prema prēuzak)
prēustāvci, prēustavākā (dan poslije ùstavākā)
preustrojávati, -ustròjāvām (t. obaveštávati)
preustrójiti, -ùstrojīm (t. ponačìniti); imperat. preùstrōj
preustrójstvo, gen. mn. preùstrōjstavā
prēuveličānōst, -ostí, instr. -osti i -ošću
preuveličati, preuvelìčam, -aš, -ā, preuvelicámo i preuvelìčamo, preuvelìčáte i preuvelìčate, preuveličajū; aor. preuveličah, 2. i 3. prēuveliča i preuveliča, mn. preuvelìčasmo...; pril. prošl. preuveličāv(ši); prid. rad. prēuveličao, -āla i preuvelìčao, -la; prid. trp. prēuveličan
preuveličávati, preuveličāvām, -āš..., 3. mn. preuveličávajū; imperf. preuvelìčavah, -āše...; aor. preuveličávah, 2. i 3. preuveličáva i prēuveličāvā, mn. preuveličávasmo...; imperat. preuveličávaj; pril. sad. preuveličávajūći; prid. rad. preuveličávao, -la; prid. trp. preuveličāvān
prēuzak, -ska
preuzéće
prēuzētan, -tna
preùzēti, prèuzmēm (t. podùzēti)
prēuzētnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
preuzimāč, -áča, vok. prēuzimāču
preùzimati, -ām (t. otpòzdravljati) i -mljēm (t. kalàjisati); imperat. preùzimāj i preùzimlji; pril. sad. preùzimajūći i preùzimljūći
preuznòsiti, -ùznosīm (t. hodočàstiti); prid. trp. preùznošen
preuzvísiti, -ùzvīsīm (t. obavéstiti); prid. trp. preùzvīšen
preùzvīsenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prèvađiti, -īm (pregrabiti; t. dòhvatiti); prid. trp. prèvađen
prevádati, prèvādām (bolje prevòditi; t. venčávati)
prevađívati, -vàđujēm (prema prèvaditi; t. deverívati)
prēvaga, dat. -zi
prevágati, prèvažēm (premjeriti; t. zavíkati); imperat. prevàži
prevágnuti, prèvāgnēm (t. škrgùtnuti)
prēvala
preváliti, prèvālīm (t. dodéliti); prid. trp. prèvāljen
preváljati, prèvāljām (t. dočárati)
prevaljívati, -vàljujēm (t. deverívati)
prēvara i **prévara** (ek. i ijek., isp. prijèvara) 31 b
prēvāran i **prévaran**, -rna (ek. i ijek., isp. prijèvaran)
prevàrantica i **prevàrantkinja** pored **prevaràntkinja**
prevarènīk, -íka, mn. -íci
prèvariti, prèvarīm (izvršiti prijevaru; t. dòhvatiti); **prevàriti**, prèvarīm (prekuhati; t. dodéliti)
prevarívati, -vàrujēm (prekuhavati; t. deverívati)
prevàrljiv
prevàspitati, -ām (t. povèčerati) i **prevaspítati**, -vàspītām (t. razočárati)
prevaspitávati, -pìtāvām (t. obaveštávati)
prevaspìtljiv
prevazići i **prèvazīći**, prevàzīdēm (t. proizáći)
prevazilaziti, -īm (t. zaobìlaziti)
prēvāžan, -žna
prevážati, prèvāžām (bolje prevòziti; t. venčávati)
prèvečan, -čna (ek.)
prèvečnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
prēveć (pril., previše)
prevedrávati se, -vèdrāvā se (t. večerávati)
prevèđriti se, prèvedrī se (t. natòčiti)
prèvejān (ek.)
prevejánac, -nca, vok. prēvejānče, gen. mn. prevèjānācā (ek.)
prevèjānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
prèvejānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
prèvejati, -jēm (ek., iznova vijati, npr. žito; t. òbrijati); imperat. prèvēj
prevejávati, -vèjāvām (ek., prema prèvejati; t. večerávati)
prēvelik 88 a
prevèncija
prèvera, gen. mn. prēvērā (ek., 1. promjena vjere, 2. prekršenje vjere)
prēvēran, -rna (ek.)
preverávati, -vèrāvām (ek., t. večerávati)
prèveriti, -īm (ek., t. dòhvatiti)
prèvērničkl (ek.)

prèvērnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
préves, gen. mn. prévēsā (ek.)
prèvesak, -ska, mn. -sci, gen. prèvesākā (ek.)
prèveseo, -la
prèvesiti, -īm (ek., t. dohvatiti); prid. trp. prèvesen
prevèslati, -ām (t. dokònčati)
prèvesnīk, mn. -īci (ek.)
prevèsti i **prèvesti**, prevèdēm (t. izvèsti, izvèdēm) 94 a
prevèsti i **prèvesti**, prevèzēm (t. izvèsti, izvèzēm)
prevésti i **prèvesti**, prevézēm (t. izvésti, izvézēm)
prèvesati, -ām (ek., t. vèčerati)
prévez, gen. mn. prévēzā (ek.)
prevézati, prèvēžēm (t. zavíkati); imperat. prevéži
prevezívati, -vèzujēm (t. deverivati)
prèvideti, -īm (ek., t. òstareti); prid. trp. prèviđen
prèvidjeti, -dīm (ijek., t. òstarjeti); prid. trp. prèviđen
prèviđaj
previđati, prèvīđām (t. vencávati)
previjāč, -ača (krivudav put)
previjača (koliba od pruća)
prèvijān (ijek.)
previjánac, -nca, vok. prèvijanče, gen. mn. previjānācā (ijek.)
previjānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
prèvijānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
previjati, prèvījām (prema prèviti; t. venčávati); **prèvijati**, -jēm (ijek., iznova vijati, npr. žito; t. òbrijati); imperat. prèvīj 31 a
previjávati, -vijāvām (ijek., prema prèvijati; t. večerávati)
previjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
previnuti, prèvīnem (t. škrgútnuti)
previrāč, -ača (ferment, kvasac)
prèvirati, -rēm (prema prèvreti; t. prèzirati)
prèvīrnīk, mn. -īci (previrač)
prevísiti, prèvīsīm (t. dodéliti); prid. trp. prèvīšen
previsívati, -visujēm (t. deverívati)
prèvisok, -a, -o
prèvišē i **previše** (pril.)
prèvīsnjī
prèvitak, -tka, -tko (suviše vitak); **previtak**, -tka, mn. previći, gen. prèvītākā (povoj, pelene, nešto što je previjeno)
prèviti, prēvijēm (t. sàviti)
prèvječan, -čna (ijek.)
prèvječnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
prèvjera, gen. mn. prēvjērā (ijek., 1. promjena vjere, 2. prekršenje vjere)
prèvjeran, -rna (ijek.)
prevjerávati, -vjèrāvām (ijek., t. večerávati)
prèvjeriti, -īm (ijek., t. dòhvatiti)
prèvjērnīckī (ijek.)
prèvjērnīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
prèvjesak, -ska, mn. -sci, gen. prèvjesākā (ijek.)
prèvjesīti, -īm (ijek., t. dohvatiti); prid. trp. prèvjesen
prèvjesnīk, mn. -īci (ijek.)
prèvješati, -ām (ijek., t. vèčerati)
prevlačiti, prèvlāčīm (t. jednáčiti)
prevládati, prèvlādām (t. dočárati)
prevladávati (i prevlađívati), -vlàdāvām (t. večerávati)
prevlađívati (i prevladávati), -vlàđujēm (t. deverívati)
prèvlaka, dat. -ci, gen. mn. prēvlākā (ek. i ijek.); Kòrintskā prèvlaka; Pānamskā (Pànamskā) prèvlaka
prèvlāst, prèvlāsti, instr. prèvlasti i prèvlašću
prèvlāstan, -sna (npr. prèvlāsnī položaj)
prevlástiti, prèvlastīm (t. dodéliti); prid. trp. prèvlāsten i prèvlašćen
prevlašćívati, -vlàšćujēm (t. deverívati)
prévod, gen. mn. prévōdā (ek. i ijek., isp. prijèvod) 31 a
prevòdičan, -čna (pokr., povòdljiv)
prevòdilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. prevòdilaca
prevòdilačkī
prevòditi, prèvodīm (t. dohòditi); prid. trp. prèvođen 31 a; 32 b
prevòdljiv
prevòdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prévodnī (ek. i ijek., isp. prijèvodnī)
prèvodnīk i **prévodnīk**, vok. -īče, mn. -īci (pokr., prèdvodnīk)
prévōj, prévoja, gen. mn. prévōjā (ek. i ijek., isp. prijèvōj) 31 a
prévojnī (ek. i ijek., isp. prijèvōjnī)
prévor, gen. mn. prévōrā (ek., 1. staza između dva brda; 2. zasun, reza)
prévornīca (ek., zasun, reza)
prévoz, gen. mn. prévōzā (ek. i ijek., isp. prijèvoz) 31 a; 31 b
prevòzāč, -ača, vok. prèvozāču
prevòzilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. prevòzilācā
prevòziti, prèvozīm (t. dohòditi); prid. trp. prèvožen 31 a
prévoznī (ek. i ijek., isp. prijèvoznī)
prévoznīckī (ek. i ijek., isp. prijèvoznīckī)
prévoznīk, vok. -īče, mn. -īci (ek. i ijek., isp. prijèvoznīk)

prevoznìna, gen. mn. -ínā
prevôžljiv
prèvračati, -ām (t. večerati)
prẽvrāt, gen. mn. prẽvrata (ek. i ijek.) 31 c
prẽvrata (vrsta jela od jaja)
prevratíti, prèvrātīm (t. dodéliti); prid. trp. prèvrāćen
prèvratnī
prèvratnica
prèvratničkī
prèvratnīk, vok. -īče, mn. -īci
prèvratnīštvo
prevràtuša (prevrata)
prèvrći v. prèvrgnuti
prẽvrēdan, -dna (ek.)
prèvremen (ek.)
prèvremenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
prẽvreo, -la (suviše vreo; drugo je prid. rad. prèvreo od prèvreti)
prèvreti, prèvrīm (ek. i ijek., suviše vreti, prekipjeti; t. prôvreti)
prevrgávati, -vrgāvām (prema prèvrgnuti; t. večerávati)
prèvrgnuti (prèvrći), prèvrgnēm (prebaciti; t. pôčinuti); aor. još i: prèvrgoh, 2. i 3. prèvrže i prẽvrže, mn. prèvrgosmo . . . ; pril. prošl. i: prèvrgav(ši); prid. rad. i: prèvrgao, -gla
prẽvrijedan, -dna (ijek.)
prèvrijeti, prẽvrēm (ijek., uzeti; t. nàvrijeti)
prevríštati, -īm (t. zazvúčati)
prevŕnuti, prèvŕnēm (t. škrgútnuti)
prevŕšiti, prèvŕšīm (t. dodéliti)
prevršívati, -vršujem (t. deverívati)
prevŕtāč, -áča, vok. prẽvrtāču
prevŕtača
prevrtàčica
prevŕtāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
prèvrtati, -ćēm (t. prìmicati); imperat. prèvrći; pril. sad. prèvrćūći
prevŕtljiv
prevŕtljivac, -īvca, vok. -īvce, gen. mn. prevŕtljivācā
prevŕtljivčev
prevŕtljivica
prevŕtljivičin
prevŕtljīvka, dat. -kí, gen. mn. -kī
prevŕtljivkin
prevŕtljivost, -ostí, instr. -ostí i -ošću
prẽvrūć
prevûcār, -ára (riba)
prevúći i **prèvūći**, prevúćēm (t. dovúći)
prez. (skrać. za prezent)
prezadužênīk, -ika, vok. prẽzaduženīče, mn. -ici
prezadūženōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prezadúžiti, -žàdūžīm (t. obavéstiti)
prezadužívati, -dùžujēm (t. izjednačívati)
prezakorāčiti, -kòrāčīm (t. obelodániti)
prezakoračívati, -ràčujēm (t. okolomačívati)
prezàposlen i **prezàpošljen**
prezàposlenōst i **prezàpošljenōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
prezàsićenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prezasićívati, -sićujēm (t. izjednačívati)
prezàsititi, -īm (t. zašećeriti); prid. trp. prezàsićen
prezáslužan, -žna
prẽzati, prẽžēm (npr. konja; t. víkati); imperat. prẽži; pril. sad. prẽžūći; **prezati**, prẽzām (bojati se í sl.; t. vrāćati)
prẽzdān (pril., drugi dan) 98 m
prèzdraviti, -īm (t. dohvatiti); prid. trp. prèzdravljen
prèzent i **prézent**
prezentírati, -zèntīrām (t. večerávati)
prèzentovati, -ujēm (t. òdlikovati)
prèzentskī i **prézentskī**
prezépsti i **prèzēpsti**, prezébēm (t. ozépsti)
prezévati, prèzēvām (ek., t. dočárati)
prézid i **prẽzid** (ek. i ijek.)
prẽzida, prẽzidē
prezídati, prèzīdām (t. dočárati) i prèzīdēm (t. zavíkati); imperat. prèzīdāj i prezidi
prezîdent, gen. mn. -zîdenātā
prèzidij, -ija i **prèzidijum** 156 h
prezidijāl, -ála
prèzidijālan, -lna
prèzidijum i **prèzidij**, -ija 155 j; 156 h
prezidívati, -zidujēm (t. deverívati)
prezijèvati, prèzijevām (ijek., t. pomijèšati)
prèzimenjača
prèzimenjāk, vok. -ače, mn. -āci
prezímiti, prèzīmīm (t. dodéliti)
prezimljívati, -zìmljujēm (t. deverívati)
prẽzir, prẽzīra i **prézir**, prézira (ek. i ijek., isp. prijèzir) 31 c
prezìrāč, -áča, vok. prẽziračū (ek. i ijek.)
prcziràčica
prẽzīran i **préziran**, -rna (ek. i ijek., isp. prijèziran)
prèzirati, prèzirēm, -ēš . . . , 3. mn. prèzirū; imperf. prèzirāh, -aše . . . ; aor. prèzirah, 2. i 3. prẽzirā i prèzira, mn. prèzirasmo . . . ; imperat. prèziri; pril. sad. prèzirūći; prid. rad. prèzirao, -la; prid. trp. prezirān
prezìrljiv

prèzīrnōst i **prézirnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek., isp. prijèzirnōst)
prezívati, prèzīvām (t. venčávati) i prèzīvljēm (t. gonétati); imperat. prèzīvāj i prezívlji; pril. sad. prezivajūći i prezívljūći
preznòjiti se, prèznojīm se (t. natočiti); imperat. prèznōj se
prézor, gen. mn. prézōrā (ek., pokr., nešto neobično)
prèzrelōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prèzreo, -la (suviše zreo)
prèzreti, prēzrēm (ne poštovati i sl.; t. pròzreti); **prèzreti**, prèzrīm (previše sazreti; t. sàzreti)
prezrévati, prèzrēvām (ek., t. venčávati)
prezrijèvati, prèzrijevām (ijek., t. nadijèvati)
prèzrivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prèzalostan, -sna
prèžèluciti se, -īm se (dobiti kilu; t. zašèćeriti)
prèžestok, -oka i **prežèstok**, -òka
prèžeti, prèžanjēm i prēžnjēm (žanjući prijeći u tuđe; t. požeti); **prèžeti**, prēžmēm (ponovo ožeti; t. sàžēti)
preživāč, -áča, vok. prèživaču
preživāčkī
preživelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
preživeti, -īm (ek., t. uštédeti); prid. trp. prèžīvljen
preživjelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
preživjeti, -vīm (ijek., t. uštédjeti); prid. trp. prèžīvljen
preživljávati (i preživljívati), -žīvljāvām (t. večerávati)
preživljívati (i preživljávati), -žīvljujēm (t. deverívati)
prèžizati, -žēm (t. prìmicati); imperat. prèžiži
prežvákati, prèžvāćēm i -ćēm (t. zavíkati); imperat. prežváči i prežváći
prežvakávati, -žvakāvam (t. večerávati)
prežvatati, prèžvāćēm (t. zavíkati); imperat. prežváći
prgavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. prgavācā
prgavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prhak, prhka i prhka (sipak)
prhati, prsēm (lepetati krilima, polijetati; t. vikati); imperat. prši; pril. sad. pršūći
prhkòća
prhkōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prhlād, -ādi (trulo drvo)
prhlī (1. dalek, širok; 2. prhak)
prhljuša
prhnuti, prhnēm (poletjeti; t. kíhnuti)
prhūt, prhūti (pokr., perut)
priànjāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
priánjati, prìānjam (prema prionuti; t. venčávati) 46 j
pribàdača
pribàdāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
pribavljač, -áča, vok. prìbavljaču
pribeći v. prìbegnuti
pribegac, -kca, vok. -kče, gen. mn. prìbegācā (ek.)
pribègār, -ára, vok. prìbegāru i -áre (ek.)
pribègārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
pribègārskī (ek.)
pribegárstvo (ek.)
pribegávati, -bègāvām (ek., t. večerávati)
pribeglica (ek.)
pribegnuti (pribeći), prìbegnēm (ek., t. pocinuti); aor. još i: pribegoh, 2. i 3. prìbeže i prìbeže, mn. pribegosmo . . .; pril. prošl. i: prìbegav(ši); prid. rad. i: pribegao, -gla
pribeleška, dat. -šci, gen. mn. prìbeležaka i prìbeleški (ek.)
pribeležávati (i pribeležívati), -lèžāvām (ek., t. obaveštávati)
prìbèležiti, -īm (ek., t. zašèćeriti)
pribeležívati (i pribeležávati), -lèžujēm (ek., t. izjednačívati)
pribežíšte (ek.)
Pribič 56 a 9
Pribičević i **Pribičević** (prema Prìbič) 56 a 9
Pribićević i **Pribićević** (prema Prìbić) 56 a 9
pribijāč, -áča, vok. prìbijāču
pribijati, prìbijām (t. venčávati)
prìbilješka, dat. -šci, gen. mn. prìbilješkā i prìbilješki (ijek.)
pribilježávati (i pribilježívati), -ljèžāvām (ijek., t. obaveštávati)
pribiljèžiti, -īm (ijek., t. zašèćeriti)
pribilježívati (i pribilježávati), -ljèžujēm (ijek., t. izjednačívati)
pribirati, prìbirām (t. venčávati) pored **pribirati**, pribirēm (t. prèzirati)
pribíti, prìbijēm (t. ìzbiti)
pribjeći v. prìbjegnuti
pribjegac, -kca, vok. -kče, gen. mn. prìbjegācā (ijek.)
prìbjègār, -ára, vok. prìbjegāru i -áre (ijek.)
pribjègārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
pribjègārskī (ijek.)
pribjegárstvo (ijek.)
pribjegávati, -bjègāvām (ijek., t. večerávati)

pribjeglica (ijek.)
pribjegnuti (prìbjeći), prìbjegnēm (ijek., t. pòčinuti); aor. još i: prìbjegoh, 2. i 3. prìbježe i prìbježe, mn. prìbjegosmo...; pril. prošl. i: prìbjegav(ši); prid. rad. i: pribjegao, -gla
pribježište (ijek.)
približávati (i približívati), -blìžāvam (t. večerávati)
približívati (i približávati), -blìžujēm (t. deverívati)
približnost, -osti, instr. -osti i -ošću
pribōdača (pribadača)
príbōjskī (prema Príbōj)
pribrájati, prìbrajam (t. venčávati)
prìbrānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prìbratiti, -īm (uzeti koga u kuću namjesto brata; t. dòhvatiti); prid. trp. prìbraćen
prìbrežak, -ška, mn. -šci, gen. prìbrežākā (ek. i ijek.)
pribrežan -žna (ek. i ijek.)
pribrežje i **prìbrežje** (ek. i ijek.)
pribrōjati, pribròjīm (t. dotrčati); imperat. prìbrōj; prid. trp. prìbrojān
pribrōjiti, prìbrojīm (t. natòčiti); imperat. prìbrōj; prid. trp. prìbrojen
pricépiti, prìcēpīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. prìcēpljen
prìcepljívati, -cèpljujēm (ek., t. deverívati)
prìcijèpiti, prìcijepīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. prìcijepljen
prìcjepljivati, -cjèpljujēm (ijek., t. deverívati)
prîča, gen. mn. prîčā (pripovijetka)
pričak, -áka (grah, v. pričánac)
príčalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. príčalācā
pričalačkī
pričalica
pričalo
pričánac, -nca, gen. mn. prìčanāca (grah što se penje uz pritku)
pričānīk, -íka, mn. -íci (pričanac)
pričati, prîčām (pripovijedati; t. čárati); **pričati**, prìčām (udarati pritke; t. čìtati)
prìček, mn. -ci, gen. prìčēkā
pričekati, -ām (t. ìsplivati)
pričekivati, -čèkujēm (t. deverivati)
pričeknuti, -nēm (t. pòčinuti)
pričépiti, prìčēpīm (t. dodéliti); prid. trp. prìčēpljen
príčesnī
pričesnica
príčesnīk, vok. -īče, mn. -īci
prìčest, príčesti, instr. príčesti i príčešću, gen. mn. príčestī
pricéstiti, prìčēstīm (t. dodéliti); prid. trp. prìčēšćen
pričešće i **pričešće**
pričešćivati, -čèšćujem (t. deverivati)
pričèšljati, prìčešljām (t. zaìgrati) i pričèšljām (t. dokònčati)
pričešljāvati, -čèšljāvām (t. večeravati)
pričeti, prìčnem (t. pòčeti)
prìčica (dem. od prîča)
pričiniti, prìčinīm (t. natòčiti); prid. trp. prìčinjen
pričinjati, pričīnjām (zast., t. venčávati)
pričinjávati, -čìnjāvām (t. večerávati)
prìčljiv (pokr., govorljiv)
prìčljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prìčna, gen. mn. príčnā i pričnī (drvena klupa za spavanje, osobito u zatvorima)
pričuti, prìčujēm (t. zàčuti)
prìčuva
prìčūvan, -vna (rezervni; drugo je prid. trp. prìčūvan od pričuvati)
pričūvati, prìčūvām (t. dočárati); prid. trp. prìčūvān (razl. od prìčūvan)
prìčūvnīk, vok. -īče, mn. -īci (zast., rezervist, vojn.)
pričvrljiti, prìčvrljīm (t. dodéliti)
pričvrsni
pričvrstiti, prìčvrstīm (t. dodéliti); prid. trp. prìčvršćen
pričvršćénje
pričvršćivati, -čvršćujēm (t. deverivati)
prìćaknūt
prìćesak, -ska, mn. -sci, gen. prìćesakā
prìćerati i sl. ne nego prìtjerati i sl.
prìći i **prîći**, prîđēm (t. náći) 54 c
prìćútati se, -īm se (t. zazvúčati)
prìdanak, -dānka, vok. -dānče, mn. -dānci, gen. prìdanākā (izdanak)
pridātak, -tka, mn. pridáci, gen. prìdātākā (dodatak)
pridávati, prìdājēm (t. gonétati); imperat. pridáji; prìl. sad. pridájūći
prìdāvljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pridéliti, prìdēlīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. prìdēljen
prideljivati, -dèljujēm (ek., t. deverívati)
prìdenuti, -nēm (ek., t. pòčinuti; isp. i prìdesti)
prìdesti, prìdenēm (ek., t. zàdesti)
prideti i **pridesti** (ek.)
prídev, gen. mn. prídēvā (ek.)
pridèvača (ek., igla pribadača)
pridevak, prìdēvka, mn. -ci, gen. mn. prìdevākā (ek.)
pridévati, prìdēvām (ek., t. venčávati)
pridevnī i **prídevskī** (ek.)

pridignuti (prìdići), prìdignēm (t. pòčinuti); aor. još i: pridigoh, 2. i 3. prìdiže i prîdiže, mn. pridigosmo...; pril. prošl. i: prìdigāv(ši); prid. rad. i: prìdigao, -gla
pridijèliti, pridijelīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. prìdijeljen
pridijèvati, prìdijevām (ijek., t. nadijèvati)
pridjeljénje (ijek.)
pridjeljivati, -djèljujēm (ijek., t. deverívati)
pridjenuti, -nēm (ijek., t. pòčinuti; isp. i pridjesti)
pridjesti, prìdjenēm (ijek., t. zàdjesti)
pridjeti i **pridjesti** (ijek.)
prídjev, gen. mn. prídjeva (ijek.)
pridjèvača (ijek., igla pribadača)
prìdjevak, prìdjēvka, mn. -ci, gen. pridjevākā (ijek.) 26 b 2
prídjevnī i **prídjevskī** (ijek.)
pridòbiti, prìdobijem, -ēš..., 3. mn. pridobijū; aor. pridòbih, 2. i 3. prìdobī, mn. pridòbismo...; imperat. pridòbīj, -ījmo, -ījte; pril. prošl. pridòbīv(ši); prid. rad. prîdobio, prîdobīla; prid. trp. prîdobīt pored prídobiven, -ènа
pridōći i **pridōći**, prìdōđēm (t. izaći)
pridodátak, -tka, mn. pridodáci, gen. pridòdātākā
pridodati, pridòdam, -aš, -ā, pridodámo i pridòdamo, pridodáte i pridòdate, prídòdajū (razl. od pridòdājū prema pridodávati) pored pridodádēm, -ēš..., 3. mn. pridodádū i prídòdadnēm, -ēš..., 3. mn. prídòdadnū; aor. pridòdah, 2. i 3. prîdodā i pridòda, mn. pridòdasmo... pored pridodadoh, 2. i 3. pridòdade, mn. pridòdadosmo...; imperat. pridòdāj, -ājmo, -ājte; prîl. prošl. pridòdāv(ši); prid. rad. prîdodao, -dala; prid. trp. prîdodān i prîdodāt
pridodávati, pridodājēm (t. kokodákati); imperat. pridodáji; pril. sad. pridodájūći
pridòjiti, pridojīm (t. natòčiti); imperat. prìdōj
pridòlazak, -ska, mn. -sci, gen. pridòlazākā
pridomàzetiti, -īm (t. ispripòvediti); prid. trp. pridomàzećen
pridonèsti i **pridònesti** ne nego pridònēti, pridònijeti
pridònēti (ek.), pridonèsēm, -eš, -ē, pridonesémo i pridonèsēmo, pridoneséte i pridonèsēte, pridonèsū; aor. pridònēh, 2. i 3. prîdonē, mn. pridònesmo... pored pridonèsoh, 2. i 3. prîdonese, mn. pridonèsosmo...; imperat. pridonèsi; pril. prošl. pridònēv(ši) i pridonèsav(ši); prid. rad. prîdoneo, -nēla; prid. trp. prîdonēt pored pridonèsen, -ènа
pridònijeti (ijek.), pridonèsēm, -ēš, -ē, pridonesémo i pridonèsēmo, pridoneséte i pridonèsēte, pridonèsū; aor. pridònijeh, 2. i 3. prîdonije, mn. pridònijesmo... pored pridonèsoh, 2. i 3. prîdonese, mn. pridonèsosmo...; imperat. pridonèsi; pril. prošl. pridònijev(ši) i pridonèsāv(ši); prid. rad. prîdonio, -nijela; prid. trp. prîdonijet pored pridonèsen, -ènа
pridrémati (ek.), prìdrēmām (t. dočárati) i prìdrēmljēm (t. zavíkati); imperat. prìdrēmāj i prídrémlji
pridrijèmati (ijek.), pridrijēmām (t. pomiješati) i pridrijemljēm (t. polijègati); imperat. pridrijemāj i pridrijèmlji
pridružívati, -drùžujēm (t. deverívati)
prìdržak, -ška, mn. -šci, gen. prìdržakā
pridržávati, -držávam (t. večerávati)
pridušìvač, -ača
pridušívati, -dùšujēm (t. deverívati)
pridužívati se, -dùžujēm se (t. deverívati)
prídvorak, prídvōrka, mn. prídvōrci, gen. prídvorākā
prìdvōrnīk, vok. -īče, mn. -īci (dvoranin)
pridvòstručiti, -īm (t. zašèćeriti)
prîđe ne nego prê, prîje
prigádati, prigāđām (1. nagađati, pogađati, 2. povrat. prigáđati se — događati se; t. venčavati)
prigíbati, prìgībām (t. venčávati) i prìgībljēm (t. gonétati); imperat. prigībāj i prigíblji; pril. sad. prigíbajući i prigibljūći
priglašávati (i priglašívati), -glàšāvām (t. večerávati)
priglašívati (i priglašávati), -glàšūjēm (t. deverívati)
prìglavak i **prìglavak**, -glāvka, mn. -glavci, gen. príglavākā i prìglavākā (1. stopalo čarape, 2. vrsta papuča)
priglávčić
priglávčina
priglavljívati, -glàvljujēm (t. deverívati)
prìglednīčkī
prìglednīk, vok. -īče, mn. -īci
prìglūh i **prìglūv**
prìglūv i **prìglūh**
prìgnati, prìgnām (t. dògnati)
prignjéćiti, prìgnjećīm (t. dodéliti)
prignječívati, -gnjèčujēm (t. deverívati)
prigodničār, vok. -āru i -are

prigorac, prìgōrca, vok. prìgorče, gen. mn. prìgorācā; **Prigorac** (čovjek iz Prìgorja)
prigòreti, -īm (ek., t. dolèteti)
prigorévati, -gòrevām (ek., t. večerávati)
prigorijèvati, -gòrijevām (ijek., t. preodijèvati)
prigorje (kraj pri gori); **Prigorje** (zagrebačka okolica ispod gore Medvednice)
prigorjeti, -rīm (ijek., t. dolètjeti)
prìgorka, dat. -ki, gen. mn. prìgorākā i prìgorkī; **Prìgorka** (žena iz Prigorja)
prigorski
prigovarač, -áča, vok. prìgovarāču
prigrabljívati, -grȁbljujēm (t. deverívati)
prigráditi, prìgradīm (t. dodéliti); prid. trp. prìgrađen
prigrađívati, -grȁđujēm (t. deverivati)
prigrejati, -jēm (ek., t. òbrijati); imperat. prìgrēj
prigrejávati, -grèjāvām (ek., t. večerávati)
prigrévati, prìgrēvām (ek., t. venčávati)
prìgrevica (ek. i ijek., pripeka); **Prìgrevica** (geogr.)
prìgrijati, -jēm (ijek., t. òbrijati); imperat. prìgrīj
prigrijávati, -grijāvām (ijek., t. večerávati)
prìgrijèvati, prìgrijevām (ijek., t. nadijèvati)
prigristi, prigrizēm (t. ìzgristi)
prìgrizak, -ska, mn. -sci, gen. prìgrizākā
prigrízati, prìgrīzām (t. venčávati)
prigrljívati, -grljujēm (t. deverívati)
prigrtati, -ćēm (t. primicati); imperat. prìgrći; pril. sad. prigrćūći
prigūsenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prigušívač, -áča, vok. prìgušivāču
prigušívati, -gùšujēm (t. deverívati)
prigvirívati, -gvìrujēm (t. deverivati)
prigvòzditi, prìgvozdīm (pribiti čavlom; t. natočiti); prid. trp. prigvožđen
prihitati, -ām (t. vèčerati)
prìhititi, -īm (prihvatiti; t. dohvatiti); prid. trp. prihićen
prihod
prihodárina
prihòditi, prìhodīm (t. dohòditi)
prihodnīk, vok. -īče, mn. -īci
prihránити, prihranīm (t. dodéliti)
prihranjívati, -hrànjujēm (t. deverívati)
prihvaćati i **prihvatati**, -ām (t. vèčerati)
prìhvāt, gen. mn. prìhvātā
prihvàtāč, -áča (zûbi prihvatáči)
prìhvatāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
prihvatati i **prihvaćati**, -ām (t. večerati)
prihvatiti, -īm (t. dohvatiti); prid. trp. prìhvaćen
prihvàtljiv
prihvatljivost, -osti, instr. -osti i -ošću
prihvatni
prihvatnica
prihvatnīk, vok. -īče, mn. -īci
prija, vok. prījo; prija Mára, gen. príjē Márē i prija-Márē
prijahati, -šēm (t. dòjahati)
prijahívati, -jàhujēm (t. deverívati)
prijāk, vok. prijače, mn. prījāci, gen. prījākā (prījān)
Prijam, prîjma, mn. prijmovi; **Prijam**, Prijama (trojanski kralj)
prijamni i **prijamni**
prijāmnīk i **prijamnik**, mn. -īci
Prijamov (prema Prijam)
prijān (prijatelj)
prijanjati ne nego prianjati
prijarívati, -jàrujēm (t. deverívati)
prijateljèvati (i prijateljòvati), prijatèljujēm, -ēš..., 3. mn. prijatèljujū; imperf. prijatèljevāh, -āše...; aor. prijateljèvah, 2. i 3. prijateljeva i prijateljeva, mn. prijateljèvasmo...; imperat. prijatèljūj; pril. sad. prijatèljujūći; prid. rad. prijateljèvao, -la i prijateljevao, -āla
prijatèljičin
prijatèljiti se, prijatèljīm se, -īš se, -ī se, prijateljimo se i prijatèljīmo se, prijateljite se i prijatèljīte se, prijatèljē se; imperf. prijatèljāh se, -āše se...; aor. prijatèljih se, 2. i 3. prijatelji se, mn. prijatèljismo se...; imperat. prijatèlji se; pril. sad. prijatèljēći se; pril. prošl. (s)prijatèljīv(si) se; prid. rad. prijatèljio se, -la se; prid. trp. (s)prijàtljen
prijateljòvati i **prijateljèvati**
prijātnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prijavljívač, -áča, vok. prijavljivāču
prijavljívati, -jàvljujēm (t. deverívati)
prijazan, -zna, -zno (ljubazan, predusretljiv i sl.); **prijazan**, prijázni, instr. prijázni i prijāžnju (ljubaznost, predusretljivost)
prijāznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prije (ijek., pril. i prijedl.)
prijèbōj, prijèboja, gen. mn. prijèbōjā (ijek.) 26 a; 31
prijèčac ne nego prèčac
priječan, -čna (ijek., poprečan)
prijèčati, priječām (ijek., t. cijèpati)
prijèčēnje (ijek.)
prijèčiti, priječīm (ijek., t. cijèditi)
priječnica (ijek., poprečna letva) 31 a

priječnīk, mn. -īci (ijek., poprečna daska; isp. prēčnīk) 31 a
priječnjak, mn. -āci (ijek.)
prijèčēnje (ijek., prema prijètiti; drugo je prijèčēnje od prijèčiti)
prijeći i **prijeći** (ijek., pored préći i préći), prijeđem, -eš..., 3. mn. prijeđū; aor. prijèđoh, 2. i 3. prijèđe, mn. prijèđosmo...; imperat. prijèđi; pril. prošl. prèšāv(ši); prid. rad. prèšao, -šla; prid. trp. prijeđen 30; 31 a
prijed ne nego prije (ijek.)
prijedlog, mn. -zi, gen. prijèdlōgā (ijek., pored prédlog) 31 a; 32 b
prijèdložnī (ijek., pored prédložnī)
prijedor, gen. mn. prijèdōrā (ijek.); **Prijèdor** (geogr.) 31 a
Prijèdorac, Prijèdōrca, vok. -dōrče, gen. mn. Prijèdorācā (ijek.)
Prijèdōrka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
prijèdorskī (ijek.)
prijèglas, gen. mn. prijèglāsā (ijek., pored préglas) 31 c
prijègled, gen. mn. prijèglēdā (ijek., pored prégled) 31 c
prijègon, gen. mn. prijègōnā (ijek., pored prégon)
prijègor, gen. mn. prijègōrā (ijek., pored prégor) 31 b
prijègoran, -rna (ijek., pored prégoran); komp. pregòrnijī
prijèhod, gen. mn. prijèhōdā (ijek.)
prijèhranak, prijèhrānka, mn. -ci, gen. prijèhranākā (ijek., ono što se prehrani preko zime)
prijek, prijèka (ijek.); komp. prēcī 32 a
prijèkid, gen. mn. prijèkīdā (ijek., pored prékid)
prijèkidan, -dna (ijek., pored prékidan)
prijeklad, gen. mn. prijèklādā (ijek.)
prijèkladnīk, mn. -īci (ijek.)
prijèklet, gen. mn. prijèklētā (ijek., pregrada)
prijèklop, gen. mn. prijèklōpā (ijek., pored préklop)
prijeko (ijek., pril.) 32 b
prijèkop, gen. mn. prijèkōpā (ijek.)
prijèkor, gen. mn. prijèkōrā (ijek.)
prijèkoran, -rna (ijek.); komp. prekòrnijī
prijèkōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek., svojstvo nekoga da je prijek)
prijèkov, gen. mn. prijèkōvā (ijek., pored prékov)
prijèkrst, gen. mn. prijèkrstā (ijek.) 31 a
prijèkup, gen. mn. prijèkūpā (ijek., pored prékup)
prijèlaz, gen. mn. prijèlāzā (ijek. pored prélaz) 31 a; 31 b
prijèlazan, -zna (ijek., pored prélazan) 32 b
prijèlaznica (ijek., pored prélaznica)
prijèlaznīk, vok. -īce, mn. -īci (ijek., pored prélaznik)
prijèlaznōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek., pored prélaznōst)
prijèlog, mn. -zi, gen. prijèlōgā (ijek.)
prijèlom, gen. mn. prijèlōmā (ijek., pored prélom) 31 b
prijèloman, -mna (ijek., pored prélōman); komp. prelòmnijī
prijem, gen. mn. prijēmā
prijèmet, gen. mn. prijèmētā (ijek., vino što se otoči ispod leda) 31 a
prijèmljiv
prijèmljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prijēmnī i **prijemnī**
prijēmnīk i **prijemnīk,** mn. -īci
prijènos, gen. mn. prijènosa (ijek., pored prénos) 31 b
prijènosan, -sna (ijek., pored prénosan)
prijènosnica (ijek., pored prénosnica)
prijènosnīk, vok. -īce, mn. -īci (ijek., pored prénosnīk)
prijènuti ne nego prionuti
prijèpek, mn. -ci, gen. prijèpēkā (ijek.) 31 a
prijèpis, gen. mn. prijèpīsa (ijek.., pored prépis) 31 b
prijèpjev, gen. mn. prijèpjēvā (ijek., pored prépjev)
prijèplet, gen. mn. prijèplētā (ijek., pored prépleť)
prije podne (ijek., prije 12 sati o podne) 98 m; **prijepódne,** prijepódneva, mn. prijepódnevi, gen. prijepódnēvā (doba dana); isp.: doći k meni u 9 sati prije podne i ostani čitavo prijepodne 87 f
prijepódnēvnī
Prijèpoljac, Prijèpōljca, vok. Prijèpōljče, gen. mn. Prijèpoljācā (ijek.)
Prijèpōljce, -eta (ijek.)
Prijèpolje (ijek., geogr.) 41
Prijèpōljka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
prijèpoljskī (ijek.)
prijèpor, gen. mn. prijèpōrā (ijek.)
prijèporan, -rna (ijek.); komp. prepòrnijī
prijeratnī
prijèrez, gen. mn. prijèrēzā (ijek., pored prérez) 31 c
prijerov, gen. mn. prijerōvā i **prijèrov,** gen. mn. prijèrōvā (ijek.) 31 a
prijèsad, gen. mn. prijèsādā (ijek.) 31 a
prijèsadnica (ijek.)
prijèsan, prijèsna (ijek.); odr. prijesnī; komp. prèsnijī
prijèsjed, gen. mn. prijèsjēdā (ijek., 1. pčele za priplod, 2. košnica)

prijèsjek, mn. -ci, gen. prijèsjekā (ijek., pregradak, prijeklet, sanduk za žito; isp. prèsjek) 31 a; 31 c
prijèskok, mn. -ci, gen. prijèskoka (ijek., pored prèskok) 31 b
prijèslačak, -čka, mn. -čci, gen. prijèslačaka (ijek., pored préslačak)
prijèsnac, gen. mn. prijèsnācā (ijek.)
prijèsnica (ijek.)
prijesno (ijek., pril.)
prijèsnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
prijèsto(l), prijèstola, gen. mn. prijèstōlā (ijek.) 31 a
prijèstō(l)nı i **prijèsto(l)nī** (ijek.) 31 a
prijèstō(l)nica i **prijèsto(l)nica** (ijek.)
prijèstō(l)nicār i **prijèsto(l)nicār** (ijek., čovjek iz prijesto(l)nice)
prijèstō(l)ničkī i **prijèsto(l)ničkī** (ijek.)
prijestolonásljednica ne nego prestolonásljednica (ijek.)
prijestolonasljednik ne nego prestolonāsljednīk
prijèstōlje i **prijèstolje** (ijek.) 31 a
prijèstup, gen. mn. prijèstūpa (ijek., pored préstup)
prijèstupnī (ijek.); prijèstupnā gōdina 31 a
prijestupnica (ijek., pored préstupnica)
prijèstupnīčkī (ijek., pored préstupnīčkī)
prijestupnīk, vok. -iče, mn. -ici (ijek., pored préstupnīk)
priještāk, mn. -āci (ijek., bot.)
prijet, prijeta (ijek., pokr., bol u plećima od velikog napora)
prijètiti, prijetīm (ijek., t. cijèditi)
prijètjer, gen. mn. prijètjērā (ijek., boj, bitka)
prijètnja, gen. mn. prijètnjā i prijètnjī (ijek.)
prijètop, gen. mn. prijètōpā (ijek.) 31 a
prijètran (ijek., premastan, otužan); komp. pretrànijī
prijètvor, gen. mn. prijètvōrā (ijek., pored prétvor) 31 b
prijèvara (ijek., pored prēvara) 31 b
prijèvaran, -rna (ijek., pored prévaran); komp. prevàrnijī
prijèvez, gen. mn. prijèvēzā (ijek.)
prijèvjes, gen. mn. prijèvjēsā (ijek.) 31 a
prijèvod, gen. mn. prijèvodā (ijek., pored prévod) 31 a
prijèvodnī (ijek., pored prévodnī)
prijèvōj, prijèvoja, gen. mn. prijèvōjā (ijek., pored prévōj) 31 a
prijèvōjnī (ijek., pored prévōjnī)
prijèvor, gen. mn. prijèvōrā (ijek.); **Prijèvor** (geogr.) 26 a; 31 a
prijèvōrnica (ijek., reza, zasun)
prijèvoz, gen. mn. prijèvōzā (ijek., pored prévoz) 31 a; 31 b
prijèvoznī (ijek., pored prévoznī)
prijèvoznīčkī (ijek., pored prévoznīčkī)
prijèvoznīk, vok. -iče, mn. -ici (ijek., pored prévoznīk)
prijevremen (ijek.)
prijevremenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
Prijezda (ime)
prijèzir (ijek., pored prézir) 31 c
prijèziran, -rna (ijek., pored préziran); komp. prezìrnijī
prijèzirnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek., pored prézirnōst)
prijèzor, gen. mn. prijèzōrā (ijek., pokr., nešto neobično)
prijica, gen. mn. prijīcā i **prijica,** gen. mn. prijīcā (dem. od prija)
prijičin i **prijičin**
prijin
prijònuti ne nego prìonuti
prikačiti, -īm (t. dohvatiti)
prikačivati, -kàčujēm (t. deverívati)
prikapčati, prikapčam (zast., prikopčavati; t. venčávati)
prikazivač, -ača, vok. prikazivaču
prikazivačica
prikazívati, -kàzujēm (t. deverívati)
prikeljivati, -kèljujēm (zalijepiti kẽljem, tj. tutkalom; t. deverívati)
prikićivati, -kićujem (prema prikititi; t. deverívati)
prikititi, -īm (prema kititi; t. dohvatiti); prid. trp. prikićen
prikìvāčka, dat. -ki, gen. mn. -kī (komad kože što se pribije na petu cipele)
prikladnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prikleknuti (prikleći), prìkleknēm (t. počinuti); aor. još i: prìklekoh, 2. i 3. prìkleče i prikleče, mn. prikleksmo...; pril. prošl. i: prìklekāv(ši); prid. rad. i: prìklekao, -kla
prikléštiti, prìklēstīm (ek., t. dodéliti)
prikljèštiti, prìklještīm (ijek., t. dodijèliti)
priklīnciti, -īm (t. pròbančiti)
prìklonitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prìklonōst, -osti, instr. -osti i -ošću
priključak, -čka, mn. -čci, gen. priključaka
priključènije (zast., doživljaj, događaj)
prikljúčiti, prìkljūčīm (t. dodéliti)
priključívati, -kljùčujēm (t. deverívati)
prikopčaj
prikópčati, -ām (t. dokončati)
prikopčávati, -kopčāvām (t. večerávati)
prikòpneti, -īm (ek., t. dolèteti)
prikòpnjeti, -pnīm (ijek., t. dolètjeti)

príkor, prikòriti ne nego prékor, prijèkor, prèkoriti
príkòtneti, -īm (ek., zagorjeti; t. dolèteti)
prikòtnjeti, -tnīm (ijek., zagorjeti; t. dolètjeti)
prikračívati, -kràćujēm (t. deverívati)
prikrajak, prìkrājka, mn. -ci, gen. prìkrajākā
prikrátiti, prìkrātīm (t. dodéliti); prid. trp. prikraćen
prikŕčiti, prìkrčīm (t. dodéliti)
prikrčívati, -krčujem (t. deverívati)
prikretati, prìkrećēm (t. prìmicati); imperat. prìkreći; pril. sad. prìkrećūći pored **prikrétati,** prìkrēćēm (t. gonétati); imperat. prikréći; pril. sad. prikréćūći
prikríčati, -īm (t. zazvučati)
prikričívati, -krìčujēm (t. deverivati)
prikriti, prìkrijēm (t. sàkriti)
prikròčiti, prìkročīm (t. natòčiti)
prikrpljívati, -krpljujēm (t. deverívati)
prikrućívati, -krùćujēm (t. deverivati)
prikrútiti, prìkrūtīm (t. dodéliti); prid. trp. prìkrūcen
prikucávati, -kùcāvām (t. večerávati)
prikúciti, prìkūčīm (t. dodéliti)
prikučívati, -kučujem (t. deverivati)
prikumak, prikūmka, vok. prikūmče, mn. -ci, gen. prìkumākā
prikùpljāč, -áča, vok. prikupljāču
prikupljívati, -kùpljujēm (prema prikúpiti; t. deverivati)
prikvačiti, -īm (t. dohvatiti)
prikvačívati, -kvačujēm (t. deverívati)
prilàgāč, -ača, vok. prìlagāču
prilagačica
prilagòditi, -làgodīm (t. ponačìniti); prid. trp. prilagođen
prìlagodljiv
prilagodljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prilagođávati (i prilagođivati), -gòđavām (t. obaveštavati)
prilagođénje
prilagođívati (i prilagođávati), -gòđujēm (t. izjednačivati)
prilazak, -ska, mn. -sci, gen. prìlazākā
prilèći i **prileći,** prìlegnēm (t. polèći)
príleg, mn. -zi
prilegāč (ek., vrsta šljuke)
prílégati, prìlēžēm (ek., t. gonétati); imperat. prìléži; pril. sad. prìlézūći
prìlēn (ek., prìlično, podosta lijen)
Prilep
prìlepac, -pca, gen. mn. prìlepācā (ek.); **Prìlepac** (čovjek iz Prìlepa; isp. Prìlepčanin)
prilèpača (ek., bot.)
prìlepak, -pka, mn. -pci, gen. prìlepākā (ek.)
Prilepčanin, -āni (isp. Prilepac)
Prìlepčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Prìlepa)
prilèpčiv (ek.)
prilèpčivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
prìlépiti, prìlepīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. prìlēpljen
prilepka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ek.)
prìlèpljiv (ek.)
prìlepljívati, -lèpljujēm (ek., t. deverívati)
prìlèpljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
prilepskī (prema Prìlep)
prìlétati, prìlēćēm (ek., t. gonétati); imperat. prìléći; pril. sad. prìléćūći
prìlèteti, -īm (ek., t. dolèteti)
prìlètjeti, -tīm (ijek., t. dolètjeti)
prìlévati, prìlēvām (ek., bolje prìlívati; t. venčávati)
prìležan i **príležan,** -žna (ek., marljiv, pomnjiv, ponizan)
prìležničin i **prìležničin**
prìležnički i **príležnički**
prìležnīk i **príležnik,** vok. -iče, mn. -īci
prìležništvo i **prìležništvo**
prìležnōst i **príležnost,** -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
prìličan, -čna
prìličiti, prìličīm, -īš . . ., 3. mn. príliče; imperf. prìličah, -aše . . .; aor. príličih, 2. i 3. prìličī, mn. príličismo . . .; imperat. príliči; pril. sad. prìličēći; pril. prošl. (u)príličīv(ši); prid. rad. príličio, -la; prid. trp. (u)príličen
prilijègati, prìliježēm (ijek., t. salijètati); imperat. prìlijèži; pril. sad. prìliježūći
prìlijen (ijek., prìlično, podosta lijen)
prìlijepiti, prìlijepīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. prìlijepljen
prìlijètati, prìlijećēm (ijek., t. salijètati)
prìlijèvati, prìlijevām (ijek., pored prìlívati; t. nadijèvati)
prílika, dat. -ci
Prìlíp v. Prìlep
prìlíti, prìlijēm (t. nàliti)
príliv (ek. i ijek., isp. príljev)
prìlivak, prìlīvka, mn. -ci, gen. prìlivākā (ek. i ijek., isp. prìljevak)
prìlívati, prìlīvām (ek. i ijek., t. venčávati; isp. prìlijèvati)
prílog, mn. -zi
príloški
prìložak, -ška, mn. -šci, gen. prìložakā
prìložnik, vok. -iče, mn. -īci (onaj koji daje prilog, prilagač)
prìljegāč (ijek., vrsta šljuke)
prìljepac, -pca, gen. mn. prìljepācā (ijek.)
prìljèpača (ijek.)

prìljepak, -pka, mn. -pci, gen. prìljepākā (ijek.)
prìljèpčiv (ijek.)
prìljèpčivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
prìljepka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ijek.)
prìljèpljiv (ijek.)
prìljepljívati, -ljèpljujēm (ijek., t. deverívati)
prìljèpljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
príljev, gen. mn. prìljēvā (ijek., pored príliv)
Prîljevac, -ljēvca, vok. -ljēvče, gen. mn. Prîljevāca
prìljevak, prìljēvka, mn. -cì, gen. prìljevāka (ijek., pored prìlivak)
Prîljēvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Prîljevo (geogr., dio Vukovara)
prìlježan i **prílježan**, -žna (ijek., marljiv, pomnjiv; ponizan)
prìlježnōst i **prìlježnost**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
prìljubak, -pka, mn. -pci, gen. prìljubākā
primabalerina
primáći i **prìmaći** v. primáknuti
prìmak, mn. -ci, gen. prìmākā (prema primáknuti)
primáknuti (primáći i prìmaći), prìmaknēm (t. nadáhnuti); aor. još i: primàkoh, 2. i 3. prìmāče i prìmače, mn. primàkosmo...; pril. prošl. i: primàkāv(ši) i prìmakāv(ši); prid. rad. i: prìmakao, primákla i prìmakla
prìmalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. prìmalāca
primamljívāč, -áča, vok. prîmamljivāču
primamljívačica
primamljívati, -màmljujēm (t. deverívati)
primámljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
primárij, -ija i **prìmārijus** pored **prìmārijus** (prvi liječnik u bolnici)
primatēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
prìmčiv (prijemljiv)
prìmčivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
priméćiti, prìmēćīm (prignječiti; t. dodéliti)
prìmećívati, -mèćujēm (ek., t. deverívati)
primedba, gen. mn. prìmedābā i prìmedbī (ek.)
prîmena, gen. mn. prîmēnā (ek.)
priméniti, prìmēnīm (ek., t. dodéliti)
primènljiv i **primènjiv** (ek.)
primènljivōst i **primènjivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
primènjiv i **primènljiv** (ek.)
primenjívati, -mènjujēm (ek., t. deverívati)
primènjivōst i **primènljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
primer, gen. mn. primera (ek.)
primerak, prímērka, mn. -ci, gen. prímerākā (ek.)
prímeran, -rna (ek.)
primerávati, -mèrāvām (ek., t. večerávati)
primerenōst, -osti, instr. -ostì i -ošću (ek.)
primericē (ek., pril.)
prìmeriti, -īm (ek., t. dòhvatiti)
prímernōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
prîmesa (ek.)
primésiti, prìmēsīm (ek., t. dodéliti)
primésati, prìmēsam (ek., t. dočárati)
primešávati, -mèsāvām (ek., t. večerávati)
prìmètača (vrsta ženske košulje)
prìmetak, -tka, mn. prìmeci, gen. prìmetākā
prîmetan i **primetan**, -tna (ek.)
primètati, prìmećēm (t. blebètati); imperat. primèći; pril. sad. prìmećūći
primétiti, prìmētīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. prìmećen
primètljiv (ek.)
primètljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
prîmetnōst i **prímetnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
primicāč, -áča
prìmicati, prìmičēm, -ēš..., 3. mn. prìmičū; imperf. prìmicāh, -āše...; aor. prìmicah, 2. i 3. prîmicā i prìmica, mn. prìmicasmo...; imperat. prìmiči; pril. sad. prìmičūći; prid. rad. prìmicao, -la; prid. trp. prìmicān
primijećen (prema primijètiti)
primijèniti, prìmijenīm (ijek., t. dodijèliti): prid. trp. prìmijenjen
primijèsiti, prìmijesīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. prìmijèšen
primijèšati, prìmiješām (ijek., t. pomijèšati)
primijètiti, prìmijetīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. prìmijećen
prîmisao, prîmīsli, instr. prîmīsli i prîmīšlju, gen. mn. prìmīslī (tajna, zla misao)
primitak, -tka, mn. primíci, gen. prìmītākā 66 c
primitívac, -vca, vok. prîmitīvče, gen. mn. primìtīvācā
primitívist(a)
primitívistički
primitívistkinja
primitívka, dat. -ki, gen. mn. -kī
primitívnōst, -osti, instr. -osti i -ošću

primjećívati, -mjèćujēm (ijek., t. deverívati)
primjedba, gen. mn. prìmjedaba i prìmjedbī (ijek.) 75 b
prímjena, gen. mn. prîmjenā (ijek.)
primjènljiv i **primjènjiv** (ijek.)
primjènljívōst i **primjènjivōst,** -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
primjènjiv i **prìmjènljiv** (ijek.)
primjenjívati, -mjènjujēm (ijek., t. deverívati)
primjènjivōst i **primjènljivōst,** -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
prímjer, gen. mn. prímjerā (ijek.)
prímjerak, primjerka, mn. -ci, gen. prímjeraka (ijek.)
prímjeran, -rna (ijek.)
prímjerávati, -mjèrāvām (ijek., t. večerávati)
prìmjerenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
prímjerice (ijek.)
primjeriti, -īm (ijek., t. dohvatiti)
prímjernost, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
prìmjesa, gen. mn. prìmjesa (ijek.)
primješávati, -mjèsāvām (ijek., t. večerávati)
prìmjetan i **prímjetan,** -tna (ijek.)
primjètljiv (ijek.)
primjètljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
prìmjetnōst i **prímjetnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
prímlátiti, prìmlātīm (t. dodéliti); prid. trp. prìmlaćen
primoprēdaja
primoprēdājnīk, mn. -īci (radiotehn.)
primorac i **prímorac,** -mōrca, vok. -mōrče, gen. mn. primorācā i prímorācā; **Primorac** i **Prímorac** (čovjek iz Hrvatskog primorja, Crnogorskog prìmorja)
primōrčica (dem. od prìmōrka)
primōrje i **prímōrje** (kraj uz more uopće); **Primōrje, Prímōrje** (kraće mjesto Hrvatsko primorje, Crnogorsko primorje); Prìmōrje (Prímorje) ròbōvā (geogr.); Primōrje (Primōrje) zlāta (geogr.)
primōrka i **prímōrka,** dat. -kī, gen. mn. -kī (žena iz primorja); **Primōrka** i **Prímōrka** (žena iz Hrvatskog primorja, Crnogorskog prìmorja)
primorskī i **prímorskī;** primorsko-krajiška oblast 20 a
prìmozak, prìmozga
prímrāčiti, prìmrāčīm (t. dodéliti)
pri mráku 98 m
primrcatī, -cēm (t. prìmicati); imperat. primrči; pril. sad. prìmrčūći
primrknuti (prìmrći), prìmrknēm (omrknuti; t. počínuti); aor. još i: prìmrkoh, 2. i 3. prìmrče i prîmrče, mn. prìmrkosmo . . . ; pril. prošl. i: prìmrkāv(ši); prid. rad. i: prìmrkao, -kla
prinaći i **prìnaći,** prìnađem (t. pronaći)
prínadležnost, -osti, instr. -osti i -ošću
prinahòditi, -nàhodīm (t. hodočàstiti); imperf. prinàhodāh; prid. trp. prinàhođen
prinašati, prìnašam (bolje prinositi; t. venčávati)
prînc, vok. prînče, mn. prînčevi
prìncipijēlan, -lna
prìncipijélnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prînčev
prinèsti i **prinesti** ne nego prinèti, prinijeti
prineti, prinèsēm (ek., t. dònēti)
prinicati, -čem (t. prìmicati); imperat. prìniči; pril. sad. prìničući
prinići v. prìniknuti
prinijeti, prinèsēm (ijek., t. dònijeti)
prinîknuti (prìnići), prìniknem (nagnuti se, sagnuti se; t. počínuti); aor. još i: prìnikoh, 2. i 3. prìniče i prîniče, mn. prìnikosmo . . . ; pril. prošl. i: prìnikav(ši); prid. rad. i: prìnikao, -kla
prinòsiti, prìnosīm (t. dohòditi); imperf. prìnošah; prid. trp. prìnošen
prìnosnīk, vok. -īče, mn. -īci
prinovak, prìnovka, mn. -ci, gen. prìnovākā
prìnuditi, -īm (t. dohvatiti); prid. trp. prìnuđen
prinuđávati (i prinuđívati), -nùdāvām (t. večerávati)
prinuđívati (i prinuđávati), -nùđujēm (t. deverívati)
prìodenuti, -nēm (ek., t. onèsvesnuti; isp. i prìodesti)
prîodesti, -òdenēm (ek., t. izàdesti)
prìodeti i **prîodesti** (ek.)
prìodjenuti, -nēm (ijek., t. onèsvesnuti; isp. i prìodjesti)
prìodjesti, -òdjenēm (ijek., t. izàdjesti)
prìodjeti i **prìodjesti** (ijek.)
prìonljiv
prionúće
prìonuti, prìonēm (t. nadàhnuti) 48 a
prìopćiti (i prìopštiti), prìopćīm (t. natočiti)
prìopćívati (i prìopštávati), -ōpćujēm (t. deverívati)
prìopštávati (i prìopćívati), -ōpštāvām (t. večerávati)
prìopštiti (i prìopćiti), prìopštīm (t. natočiti)
prîor, gen. mn. prîōrā
prìorati, prìorēm (t. zahùktati)
priorávati, -òrāvām (t. večerávati)

prioritet, -éta
prioritetni
priošinuti, -nēm (t. onèsvesnuti)
pripadak, -tka, mn. prìpaci, gen. prìpadākā
prìpadnīk, vok. -īče, mn. -īci
pripadnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pripaljívati, -pàljujēm (t. deverívati)
pripanuti ne nego pripadnuti, prìpasti
pripàsāč, -áča
pripasača
pripasívati, -pàsujēm (t. deverívati)
prìpasti, prìpadnēm ú prìpanēm (t. nàpasti)
pripašnjača
pripèčatiti, -īm (t. zasèćeriti); prid. trp. pripèčaćen
pripećak, -ćka, mn. -ćci, gen. prìpećākā
pripèći i **pripeći**, pripèćēm i pripeknēm (t. opèći)
prìpeka, dat. -ci
priperak, prìpērka, mn. -ci, gen. prìperākā (listić uz drugi list)
prìpešiti, -īm (ek., dopješačiti; t. dòhvatiti)
Pripet 212
prípev, gen. mn. prípēvā (ek.)
pripevak, prìpēvka, mn. -ci, gen. prìpevākā (ek.)
pripévati, prìpēvām (ek., pripevavati; t. venčávati); **prìpevati**, -ām (ek., zapjevati uz nešto; t. isplivati)
pripevávati, -pèvāvām (ek., t. večerávati)
pripēvka, dat. -ci, gen. mn. prìpevākā i pripēvākā (ek.)
prìpicati, -ćēm (ek. i ijek., prema prìpèći; t. prìmicati); imperat. prìpiči; pril. sad. pripičući
pripijèvati, pripijevām (ijek., pripjevavati; t. nadijèvati; drugo je prìpjevati)
prìpijevka, dat. -ci, gen. mn. prìpjevākā i prìpijevākā (ijek.)
pripisívati, -pisujēm (t. deverívati)
prìpiti, prìpijem (t. pòpiti)
pripitívati, -pitujēm (t. deverívati)
pripitkívati, -pìtkujēm (t. deverívati)
pripitomljívati, -tòmljujēm (t. izjednačívati)
pripitòmljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pripjecati, -ćēm (ijek., pored pripicati; t. prìmicati); imperat. pripječi; pril. sad. prìpjecūći
pripješiti, -īm (ijek., dopješačiti; t. dòhvatiti)
pripjev, gen. mn. prípjēvā (ijek.)
pripjevak, prìpjēvka, mn. -ci, gen. prìpjevākā (ijek.)
pripjevati, -ām (ijek., zapjevati uz nešto; t. isplivati; drugo je pripijèvati)
pripjevávati, -pjèvāvām (ijek., t. večerávati)
prìplodak, -tka, mn. prìploci, gen. prìplodakā
prìplòditi, prìplodīm (t. natòčiti); prid. trp. prìplođen
prìplodívati, -plòđujēm (t. deverívati)
pripljéskati, prìpljēskām (t. venčávati)
prìpomoć, prìpomoći
prìpomòći i **pripomoći**, pripòmognēm (t. iznemòći)
pripòslati, pripòšaljēm i prìpošljēm (t. razàslati)
prìpovēcica i **pripovēcica** (ek.)
prìpovēd, prìpovēdi, lok. pripovédi i prìpovēdi, instr. prìpovēdi i prìpovēđu, gen. mn. pripovédī i prìpovēdī (ek.)
pripovèdač, -áča, vok. prìpovedaču (ek.)
pripovedàčica (ek.)
pripovédalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. pripovédalācā (ek.)
pripovédalački (ek.)
pripovédalo (ek.)
pripovédati, -pòvēdām (ek., t. večerávati)
pripòvediti, -īm (ek., t. zasèćeriti); prid. trp. pripòveden
pripòvednī i **prìpovednī** (ek.)
prìpovēsnī (ek.)
prìpovēst, prìpovēsti, lok. pripovésti i prìpovēsti, instr. prìpovēsti i prìpovēšću, gen. mn. pripovésti i prìpovēstī (ek.)
prìpovētka i **pripòvētka**, dat. -tki i -ci, gen. mn. prìpovēdākā i pripòvēdākā pored prìpovedākā i pripòvedākā (ek.)
prìpoviječica i **pripoviječica** (ijek.)
prìpovijed, prìpovijedi, lok. pripovijèdi i prìpovijedi, instr. prìpovijedi i prìpovijeđu, gen. mn. pripovijèdī i prìpovijedī (ijek.)
pripovijèdalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. pripovijèdalācā (ijek.)
pripovijèdalački (ijek.)
pripovijèdalo (ijek.)
prìpovijèdati, -pòvijedām (ijek., t. preodijèvati)
prìpovijesnī (ijek.)
prìpovijest, prìpovijesti, lok. pripovijèsti i prìpovijesti, instr. prìpovijesti i prìpoviješću, gen. mn. pripovijèstī i prìpovijestī (ijek.)
prìpovijetka i **pripovijetka**, dat. -tki i -ci, gen. mn. prìpovijedākā i pripòvijedakā pored prìpovjedākā i pripòvjedakā (ijek.) 26 a; 27 b; 66 c
pripovjèdāč, -áča, vok. prìpovjedaču (ijek.)
pripovjedačica (ijek.)

pripovjèdačkī (ijek.)
pripòvjediti, -ím (ijek., t. zašèćeriti); prid. trp. pripòvjeđen
pripòvjednī i **pripovjednī** (ijek.)
pripoznávati, -pòznājēm (t. kokodákati); imperat. pripoznáji; pril. sad. pripoznájūći
pripravak, prìpravka, mn. -ci, gen. prìpravākā (preparat)
pripravljač, -áča, vok. prîpravljāču
pripravljačica
pripravničkī i **pripravnīčkī**
pripravnīk i **prîpravnik**, vok. -īče, mn. -īci
priprávnīštvo i **priprávnīštvo**
priprávnōst, -osti, instr. -ósti i -ošću
pripréćiti, priprēćīm (ek., t. dodéliti)
prepréčívati, -prèčujēm (ek. i ijek., prema pripréčiti i pripriječiti; t. deverívati; drugo je priprećívati)
pripréći i **prìprēći** v. priprégnuti
priprećívati, -prèćujēm (ek. i ijek., prema priprétiti i priprijètiti; t. deverívati; drugo je prepréčívati)
prìprega, dat. -zi
priprégnuti (pripréći i prìprēći), prìprēgnēm (t. škrgútnuti); aor. još i: priprégoh, 2. i 3. pripréže i prîpreže, mn. priprégosmo...; pril. prošl. i: priprégāv(ši) i prìprēgav(ši); prid. rad. i: prìprēgao, priprégla i prìprēgla
prìprēmnōst i **priprémnōst**, -osti, instr. -ósti i -ošću
prìprēti, prìprēm (ek., t. dòprēti)
priprétiti, priprētīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. prìprēćen
priprijèčiti, prìpriječīm (ijek., t. dodijèliti)
prìprijeti, prìprēm (ijek., t. dòprijeti)
prìprijètiti, prìprijetīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. prìprijećen
prìprostōst, -osti, instr. -ósti i -ošću
prìprstak, prìprska, mn. prìprsci, gen. prìprstākā (šesti prst na nozi)
prìprtiti, -īm (uprtíti; t. dòhvatiti); prid. trp. prìprćen
pripucávati, -pùcāvām (t. večerávati)
pripučiti, -īm (zakopčati; t. dòhvatiti)
prìpući v. prìpuknuti
prìpuknuti (prìpući), prìpuknēm (t. pòčínuti); aor. još i: prìpukoh, 2. i 3. prìpuče i prîpuče, mn. prìpukosmo...; pril. prošl. i: prìpukāv(ši); prid. rad. i: prìpukao, -kla
prîpūskī (prema prîpūz)
pripùstiti, prìpustīm (t. natòčiti); prid. trp. prìpušten
prîpuštènje
prìračùnati, -ām (t. zaračùnati)
prìračunávati, -čùnāvām (t. obaveštávati)
prìráditi, prìrādīm (t. dodéliti); prid. trp. prìrāđen
prìrađívati, -rāđujēm (t. deverívati)
prìraslica
prìrastak, prìraska, mn. -sci, gen. prìrastākā
prirástati, prìrāstām (t. vencávati)
prirástī i **prirasti**, prirástem (t. narásti)
prirašćívati, -ràšćujēm (t. deverívati)
prîraštāj
prìrečje i **prìrečje** (ek.)
prìrečnī (ek.)
prirédíti, prìrēdīm (t. dodéliti); prid. trp. prìrēđen
priređívač, -ača, vok. prîređívāču
priređívačica
priređívačkī
priređívati, -rèđujēm (t. deverívati)
prìrepak, -pka, vok. -pče, mn. -pci, gen. prìrepaka
prirezívati, -rèzujēm (t. deverívati)
prirječje i **prirječje** (ijek.)
prirječnī (ijek.)
príročnī (prema prírok)
prìrōditi, prìrodīm (t. natòčiti); prid. trp. prìrođen
prírodnōst, -osti, instr. -ósti i -ošću
prírodnjačkī
prírodnjāk, vok. -āče, mn. -āci
prírodnjaštvo
prirodopísac, -sca, vok. prîrodopīšče, gen. mn. prìrodòpīsācā
prirodopíščev
prirodoslóvac, -vca, vok. prîrodoslōvče, gen. mn. prìrodòslōvācā
prirodoslóvčev
prirodoslóvka, dat. -ki, gen. mn. -ki
prirodoznánac, -nca, vok. prîrodoznānče, gen. mn. prìrodòznānācā
prirodoznánka, dat. -ki, gen. mn. -kī
prìrođen
prirođénīk, -íka, vok. prîrođenīče, mn. -íci
prìrođenōst, -osti, instr. -ósti i -ošću
prirođénje
prírok, mn. -ci, gen. prírōkā
prìručak, -čka, mn. -čci, gen. prìručākā
prìručan, -čna
prirúčiti, prìrūčīm (t. dodéliti)
prìručje i **prìručje**
priručnīk, mn. -īci
prisáditi, prìsādīm (t. dodéliti); prid. trp. prìsāđen
prisađívati, -sàđujēm (t. deverívati)
prìsebnōst, -osti, instr. -ósti i -ošću
prisécati, prìsēcām (ek., t. venčávati)
prìsećati se, -ām se (ek., t. večerati)
priséći i **prìsēći** v. priségnuti; **prìseći**, priséćēm (ek., t. pòseći)

prisédati, prisēdām (ek., t. venčávati) i **prisedati**, prìsedām (ek., t. vèčerati)
prisedávati, -sèdāvām (ek., t. večerávati)
prisednīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
prisednúti, -dnēm (ek., t. počínuti; isp. i prisesti)
priségnuti (priséći i prìseći), prìsēgnēm (t. škrgutnuti); aor. još i: priségoh, 2. i 3. prisége i prìsēže, mn. priségosmo...; pril. prošl. i: priségāv(ši) i prisegav(ši); prid. rad. i: prisēgao, priségla i prisegla
prisejati, -jem (ek., pored jednog sjemena posijati još; t. obrijati); imperat. prisēj
prisejávati, -sèjāvām (ek., prema prìsejati; t. večeravati)
priselac, prisēlca, vok. prisēlče, gen. mn. prìselācā
priseljívati se, -sèljujēm se (t. deverívati)
prìsenak, prìsēnka, mn. -ci, gen. prìsenākā (ek.)
prisesti, prisednēm (ek., t. pòsesti)
prisetiti se, -īm se (ek., t. dohvatiti)
prisévati, prisēvam (ek., prisijavati; t. vencávati)
prìsezati, -žēm (t. prìmicati); imperat. prìseži; pril. sad. prisežūći
prìsežnik, vok. -īče, mn. -īci (porotnik, prisjednik)
prisijati, -jēm (ijek., pored jednog sjemena posijati još; t. obrijati); imperat. prisīj; **prisijati**, -ām (pripeći, npr. sunce; t. dokòncati); imperat. prisijāj
prisijávati, -sìjāvām (ijek., prema prìsijati; t. večerávati)
prisijècati, prisijecām (ijek., prema prìsjeći; t. nadijévati)
prisijèvati, prìsijevām (ijek., prisijavati; t. nadijèvati)
prisīlan, -lna
prisiljávati, -sìljāvām (t. večerávati)
prisipati, -ām (t. vèčerati) i -pljēm (t. primicati); imperat. prìsipāj i prìsipli; pril. sad. prìsipajūći i prìsipljūći
prisizati i **prisezati**
prisjećati se, -ām se (ijek., t. vèčerati)
prisjeći, prisijèčēm (ijek., t. pòsjeći)
prisjédati, prìsjēdām (ijek., t. venčávati) pored **prisjedati**, prisjedām (t. vèčerati)
prisjedávati, -sjèdāvām (ijek., t. večerávati)
prìsjednīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
prisjednuti, -dnēm (ijek., t. počínuti; isp. i prisjesti)
prisjenak, prìsjēnka, mn. -ci, gen. prìsjenākā (ijek.)
prisjesti, prìsjednēm (ijek., t. pòsjesti)
prisjetiti se, -īm se (ijek., t. dohvatiti)
Prisjolkov 177 b
priskákati, prìskačem (t. gonétati); imperat. priskáci; pril. sad. priskáčući
priskakívati, -skàkujēm (t. deverívati)
priskočiti, priskočīm (t. natočiti)
prískok, mn. -ci
priskrbljivati, -skŕbljujēm (t. deverívati)
prislanjati, -ām (t. vèčerati)
prislati, prìsaljēm (t. poslati)
prislèknuti, prìsleknēm (ustupiti, uzmaći, ustuknuti; t. nadahnuti); aor. još i: prislèkoh, 2. i 3. prislèče i prisleče, mn. prislèkosmo...; pril. prošl. i: prislèkāv(ši) i prìslekāv(ši); prid. rad. i: prìslekao, prislèkla i prìslekla
prisluhnuti, -hnēm (t. počínuti)
prisluškivati, -slùškujēm (t. deverívati)
prislušnik, vok. -īče, mn. -īci
prislušnuti, -ēm (t. počínuti)
prismákati, prìsmāčēm (t. gonétati); imperat. prismáči; pril. sad. prismáčūći
prismòčiti, prìsmočīm (t. natočiti)
prísmok, mn. -ci
prismŕdeti, -īm (ek., t. dodéliti) i **prismŕdeti**, -īm (t. ustédeti)
prismŕdjeti, -dīm (ijek., t. dolètjeti) i **prismrdjeti**, -dīm (t. ustédjeti)
prismúditi, prìsmūdīm (pripaliti, prigorjeti; t. dodéliti); prid. trp. prìsmūđen
prisnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prisobak, -pka, mn. -pci, gen. prìsobākā
prìsoje, prìsoja (sr. r.)
prispéće (ek.)
prìspelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
prispetak, -tka, mn. prìspeci, gen. prìspetākā (ek.)
prispeti, prìspēm (ek., t. dospeti)
prìspevak, prìspēvka, mn. -ci, gen. prìspevākā (ek.)
prispévati, prispēvām (ek., t. venčávati)
prispijéće (ijek.)
prispijèvati, prispijevām (ijek., t. nadijèvati)
prispjelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
prìspjetak, -tka, mn. prìspjeci, gen. prìspjetākā (ijek.)
prispjeti, prispijēm (ijek., t. dòspjeti)
prìspjevak, prìspjēvka, mn. -ci, gen. prìspjevākā (ijek.)
prispodobljivati, -dòbljujēm (t. izjednačivati)
prisŕde i **prisrđe**

prìsretati, -ćēm (t. prìmicati); imperat. prìsreći; pril. sad. prìsrećūći
prìstalōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prìstanak, prìstānka, mn. -ci, gen. prìstanākā
prìstanišni
prìstao, -la
prìstignuti (prìstići), prìstignēm (t. počínuti); aor. još ì: prìstigoh, 2. i 3. prìstiže i prìstiže, mn. prìstigosmo . . .; pril. prošl. i: prìstigāv(ši); prid. rad. i: prìstigao, -gla
prìstojnōst i **prìstojnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
prìstranak, prìstrānka, mn. -anci, gen. prìstranākā (1. mjesto prì strani, 2. obronak)
prìstranōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prìstrasnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prìstrastan, -sna
prìstrešak, -ška, mn. -šci, gen. prìstrešākā (ek. i ijek.)
prìstrēšje i **prìstrešje** (ek. i ijek.)
prìstupačan, -čna
prìstupačnost, -osti, instr. -osti i -ošću
prisúće
prisúditi, prìsūdīm (t. dodéliti); prid. trp. prìsūđen
prisuđívati, -sùđujēm (t. deverívati)
prisúkati, prìsūčēm (t. zavikati); imperat. prisúči
prisukívati, -sùkujēm (t. deverívati)
prisùsediti, -īm (ek., približiti, primaći; t. zašèćeriti); prid. trp. prisùseđen
prisúsjediti, -īm (ijek., približiti, primaći t. zašèćeriti); prid. trp. prisùsjeđen
prisustvo (prisutnost, nazočnost)
prisustvovati, -ujem (t. òdlikovati)
prisušívati, -sùsujēm (t. deverívati)
prisutnīk, mn. -īci
prisutnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prisvàjāč, -āča, vok. prìsvajāču
prisvétliti, prìsvētlīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. prìsvētljen
prisvetljávati (i prisvetljívati), -svètljāvām (ek., t. večerávati)
prisvetljívati (i prisvetljávati), -svètljujēm (ek., t. deverívati)
prisvijètliti, prìsvijetlīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. prisvijetljen
prisvjetljávati (i prisvjetljívati), -svjètljāvām (ijek., t. večerávati)
prisvjetljívati (i prisvjetljávati), -svjètljujēm (ijek., t. deverívati)
prisvójiti, prìsvojīm (t. natòčiti); imperat. prìsvōj
prišápnuti, prišapnēm (t. nadáhnuti)
prišáptati, prišapćēm (t. zahúktati); imperat. prišàpói
prišaptávati, -šàptāvām (t. večerávati)
prišarafljívati, -ràfljujēm (t. izjednačívati)
prišíć (dem. od príšo)
prišidèldija i **prišiđeldija** (došljak, pridošlica)
prišikívati, -šìkujēm (prikupljati, npr. ovce; t. deverívati)
prišívak, prìšīvka, mn. -ci, gen. prìšivākā
prišljamčávati se, -šljàmčāvām se (t. večerávati)
prišljámčiti se, -īm se (prilijepíti se uz nekoga; t. probánciti)
príšt, príšta, instr. príštem i prištom, mn. prištevi
prištájiv
prištédeti, -īm (ek., t. uštédeti); prid. trp. prištēđen
prištédjeti, -dīm (ijek., t. uštédjeti); prid. trp. prištеđen
prištèdevina i **prištеđevina**
prištеđívati, -štèđujēm (t. deverívati)
Prištévac, -vca, vok. Prìštēvče, gen. mn. Prištēvācā (čovjek iz Prîstinē)
Prištēvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
prištić
prisútjeti se, -tīm se (ijek., t. uštédjeti)
prišvarak, prìšvarka, mn. -ci, gen. prìšvarākā
pritàći i **pritaći** v. pritàknuti
pritājenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pritajíti (se), -jīm (se) (t. ishlápiti); imperat. pritáji se; prid. trp. prìtajen
pritajívati se, -tàjujēm se (t. deverívati)
pritàknuti (pritàći i pritaći), prìtaknēm (t. nadáhnuti); aor. još i: pritàkoh, 2. i 3. pritàče i prîtače, mn. pritàkosmo . . .; pril. prošl. i: pritàkāv(si) i pritakāv(ši); prid. rad. i: prìtakao, pritàkla i prìtakla
pritànēj, -eja
pritèći i **priteći,** pritècēm i prìteknēm (t. zatèći); **pritéći** i **priteći** v. pritégnuti
pritega, dat. -zi
pritégnuti (pritéći i pritēći), prìtēgnēm (t. škrgútnuti); aor. još i: pritégoh, 2. i 3. pritéže i prîtēže, mn. prit gosmo . . .; pril. prošl. i: pritégāv(si) i prìtēgāv(si); prid. rad. i: prìtēgao, pritégla i prìtēgla
pritèknuti, priteknēm (t. nadáhnuti; isp. i pritèći)
prìterati, -ām (ek., t. ìsplivati)
priterávati (i priterívati), -tèrāvām (ek., t. večerávati)
priterívati (i priterávati), -tèrujēm (ek., t. deverívati)

pritésniti, prìtesnīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. prìtešnjen
prítešnjávati (i pritešnjívati), -tèšnjāvām (ek., t. večerávati)
prìtešnjenost, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
pritešnjívati (i pritešnjávati), -tèšnjujēm (ek., t. deverívati)
prìticati, -ćēm (1. prema prìtàknuti; 2. prema prìtēći, isp. prìtjecati; t. prìmicati); imperat. prìtiči; pril. sad. prìtičūći
pritičnjak, mn. -ūci (grah koji se penje uz pritke; isp. pričanac, pričànīk)
prìtijesniti, prìtijesnīm (ijek., t. dodijéliti); prid. trp. prìtiješnjen
prìtiješnjenost, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
prìtisak i **prìtisak,** -ska, mn. -sci, gen. mn. prìtīsaka i prìtisaka
prìtiskač, -āča
prítiskati, prìtiskām (t. venčávati) i prìtišćem (t. gonétati); imperat. prìtiskaj i prìtišći; pril. sad. prítiskajući i prìtišćūći 55 c
prìtiskivāč, -āča
prítiskívati, -tìskujēm (t. deverívati)
prìtisnuti, -snēm (t. pòčinuti); aor. još i: prìtiskoh, 2. i 3. prìtište i prìtište, mn. prìtiskosmo . . . ; prid. rad. i: prìtiskao, -sla
prìtjecati, -ćēm (ijek., prema prìtēći, isp. prìticati); imperat. prìtječi; pril. sad. prìtječūći
prìtjerati, -ām (ijek., t. ìsplivati)
prìtjerávati (i prìtjerívati), -tjèrāvām (ijek., t. večerávati)
prìtjerívati (i prìtjerávati), -tjèrujēm (ijek., t. deverívati)
prìtjesnjávati (i prìtješnjívati), -tjèšnjāvām (ijek., t. večerávati)
prìtješnjívati (i prìtješnjávati), -tjèšnjujēm (ijek., t. deverívati)
prîtka, dat. -ki, gen. mn. prîtākā i prîtkī
pritkati, prìtkām, prìtkēm i prìčēm (t. sàtkati)
prìtočica
prìtočić
prìtòčiti, prìtočīm (t. natòčiti)
prìtok, mn. -ci, gen. prítōkā
prìtoka, prìtokē, dat. -ci, gen. mn. prìtōkā
prì tom; prì tome 91 b
prìtrčati, -īm (t. dotrčati)
prìtrčávati, -trčāvām (t. večerávati)
prìtrémak, prìtrémka, mn. -ci, gen. prìtrēmākā (ek.)
prìtrijèmak, prìtrijèmka, mn. -ci, gen. prìtrijemākā (ijek.)
pritŕkati, prìtrčēm (t. zavikati); imperat. prìtrči
prìtrkívati, -trkujēm (t. deverívati)
prìtŕpeti se, -īm se (ek., t. uštédeti)
prìtŕpjeti se, -pīm se (ijek., t. uštédjeti)
prìtúći i **prìtūći,** prìtúćēm (t. istúći)
prìtvorènīckī
prìtvorènīk, -íka, vok. prìtvoreníče, mn. -ici
prìtvoričkī
prìtvórnōst, -ostí, instr. -osti i -ošću
prìtvŕditi, prìtvŕdīm (t. dodéliti); prid. trp. prìtvŕđen
prìtvrdívati, -tvŕđujēm (t. deverívati)
priučávati, -učāvām (t. večerávati)
priučenost, -osti, instr. -osti i -ošću
priučìti, priučim (t. natòčiti)
príùpadnīk, vok. -íče, mn. -īci
priùpadništvo
priùpadnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
priušak, -ška, mn. -šci, gen. priušākā
priústiti, priùštim (t. dodéliti); prid. trp. priùšten
priuza, gen. mn. priūzā (uže, konopac)
priuzdržaj (pravn., oprez, uzdržljivost, rezerva)
privádati, prìvādām (bolje prívoditi; t. venčávati)
privaljívati, -vàljujēm (t. deverívati)
privàtīst(a)
privàtistica i **privàtistkinja**
privátnīk, vok. -íče, mn. -īci
privátnoprávnī
privážati, privāžām (bolje privòziti; t. venčávati)
privènčati, -ām (ek., t. dokònčati)
prìvesak, -ska, mn. -sci, gen. prìvesākā (ek.)
prìvesiti, -īm (ek., t. dòhvatiti); prid. trp. prìvešen
prìvèsti i **prìvesti,** prìvèdēm (t. izvèsti, izvèdēm)
prìvèsti i **prìvesti,** prìvèzēm (t. izvèsti, izvèzēm)
prìvésti i **prìvēsti,** prìvézēm (t. izvésti, izvézēm)
prìvetrina (ek.)
prìvèzāč, -áča
prìvezak, -ska, mn. -sci, gen. prìvezākā
privezívati, -vèzujēm (t. deverivati)
privići v. prìviknuti
prìvideti se, prìvidī se (ek., t. òstareti)
prìvidjeti se, prìvidī se (ijek., t. òstarjeti)
prívidnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prìvíđati se, prìvīda se (t. venčávati)
prividénje
privíjati, privījām (t. venčávati)

privikávati, -vîkāvām (prema prìviknuti; t. večerávati)
privikívati, -vîkujēm (prema privíknuti; t. deverívati)
priviknuti (prìvići), prìviknēm (naviknuti; t. počínuti); aor. još i: privikoh, 2. i 3. prìviče i priviče, mn. privikosmo . . . ; pril. prošl. i: privikav(ši); prid. rad. i: prìvikao, -kla; **privíknuti,** prìvîknēm (prema víkati; t. škrgútnuti)
privilegij, -ija i **privilegija,** -ijē
privilègīrānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
privilegovānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
privirívati, -vîrujēm (t. deverívati)
privítak, -tka, mn. privíci, gen. prìvîtaka
priviti, prîvijēm (t. sáviti)
privjènčati, -ām (ijek., t. dokončati)
privjesak, -ska, mn. -sci, gen. prìvjesaka (ijek.)
privjesiti, -īm (ijek., t. dohvatiti); prid. trp. prìvješen
privjetrina (ijek.)
privlačan, -čna
privlačilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. privlačilāca
privlačiti, prìvlačīm (t. jednačiti)
privlačiv i **privlačljiv**
privlačivost i **privlačljivōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
privlačnost, -osti, instr. -osti i -ošću
privlástiti, prìvlastīm (prisvojiti; t. dodéliti); prid. trp. prìvlāšten i prìvlāšćen
privlašćénje i **privlasténje**
privlašćívati, -vlàšćujēm (t. deverívati)
privlasténje i **privlašćénje**
prìvlazba (zast., privlaštenje, prisvojenje)
privòditi, privodīm (t. dohòditi); imperf. prìvođah; prid. trp. prìvođen
privòleti, prìvolīm (ek.); aor. privòleh, 2. i 3. privòle, mn. privòlesmo . . .; imperat. privòli; prid. prošl. privòlēv(ši); prid. rad. privòleo, -la; prid. trp. prìvoljen
privolévati, -vòlēvām (ek., t. večerávati)
privolíjèvati, -vòlijevām (ijek., t. preodijèvati)
privòljeti, prìvolīm (ijek.); aor. privòljeh, 2. i 3. privòlje, mn. privòljesmo . . .; imperat. privòli; pril. prošl. privòljēv(ši); prid. rad. privòlio, privòljela; prid. trp. prìvoljen
privòziti, prìvozīm (t. dohòditi); imperf. prìvožah; prid. trp. prìvožen
privréi v. prìvrgnuti
privreda (ek. i ijek.)
privrédīti, prìvrēdīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. prìvređen
privrèdljiv (ek. i ijek.)
privredni (ek. i ijek.)
privrednica (ek. i ijek.)
privrednīčkī (ek. i ijek.)
privrednik, vok. -īče, mn. -īci (ek. i ijek.)
privređivati, -vrèđujem (ek. i ijek., t. deverívati)
privremen (ek. i ijek.)
privremenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
prìvrgnuti (prìvrći), prìvrgnēm (t. počínuti); aor. još i: prìvrgoh, 2. i 3. prìvrže i prìvrže, mn. prìvrgosmo . . .; pril. prošl. i: prìvrgav(ši); prid. rad. i: prìvrgao, -gla
privrijèditi, prìvrijedīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. prìvrijeđen
privrnuti, prìvrnem (t. škrgútnuti)
privrtati, -ćēm (t. prìmicati); imperat. prìvrći; pril. sad. prìvrćūći
privrúćiti, prìvrućīm (jako udaríti, čvrsto pritisnuti; jako ugrijati; t. dodéliti)
privrženik, vok. -īče, mn. -īci
privrženōst, -osti, instr. -osti i -ošću
privúći i **privūći,** privúčem (t. dovúći)
prizetiti, -īm (t. dohvatiti); prid. trp. prìzećen
prizídati, prìzīdām (t. dočárati) i prìzīđēm (t. zavíkati); imperat. prìzīdāj i prizíđi
prizidívati, -zîđujēm (t. deverívati)
prizivāč, -ača, vok. prìzivāču
prizívati, prìzīvam (t. venčávati) i prìzīvljēm (t. gonétati); imperat. prìzīvāj i prizívlji; pril. sad. prizívajūći i prizívljūći
prizmátičan, -čna
prìznātōst, -osti, instr. -osti i -ošću
priznávati, prìznājēm (t. gonétati); imperat. prìznāji; pril. sad. prìznājūći
Prìzrenac, -ēnca, vok. -ēnče, gen. mn. Prìzrenācā
Prìzrēnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
prizreti, prìzrīm (prividjeti, pogledati; t. pròzreti); **prizreti,** prìzrēm (malo sazreti; t. sázreti)
prizrévati, prìzrēvām (ek., t. venčávati)
prizrijèvati, prìzrijevām (ijek., t. nadijèvati)
prizvuk, mn. -ci, gen. prìzvuka
prižditi, -īm i prižđijem (pripaliti, zapaliti, pokr.; t. ùžditi)
prižéći i **prižeći,** prižežēm (t. sažéći)
prìžega, dat. -zi
prižéleti, -īm (ek., t. dolèteti)
prižéljeti, -līm (ijek., t. dolètjeti)

prižeļjkīvati, -žèljkujēm (t. deverívati)
Prjevidza (Prievidza) 195 d
prkačin (ptica)
prkosītōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prkosnīk, vok. -īče, mn. -ici
prkosnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prkoždžija (pokr., prkosnik)
prkoždžijka, dat. -ki, gen. mn. -kī (prkosnica)
prljača, gen. mn. prljāčā
prljak, prljka, mn. prljci, gen. prljākā
prljavac, -āvca, vok. -avče, gen. mn. prljavaca
prljavčev
prljavičin (prema prljavica)
prljavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prljčić (dem. od prljak)
prljuga, dat. -zi, gen. mn. prljūgā
prnuti ne nego pŕhnuti
prnjavac, -āvca, vok. -avče, gen. mn. prnjavācā
prnjavčev
prnjavičin (prema prnjavica)
prnjavorac, -ōrca, vok. -ōrče, gen. mn. prnjávorācā (čovjek na prnjavoru); **Prnjávorac** (čovjek iz Prnjávora); **Prnjavórac**, -rca, vok. Prnjavorče, gen. mn. Prnjàvōrācā (prezime)
prnjavorče, -eta; zbir. prnjavorčad, -ādi
prnjávōrka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena na prnjávoru); **Prnjávōrka** (žena iz Prnjávora)
prnjávorskī
prnjavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
probáciti, pròbācīm (t. dodéliti); prid. trp. pròbāčen
pròbačāj, lok. probačáju i pròbačāju (pokr., rešeto)
probàdāč, -āča
pròbajati, pròbajēm (t. òbrijati); imperat. pròbāj
pròbančiti, pròbančīm, -īš..., 3. mn. pròbančе; aor. pròbančih, 2. i 3. pròbānči, mn. pròbančismo...; imperat. pròbānči; pril. prošl. pròbāncīv(ši); prid. rad. pròbāncio, -la; prid. trp. pròbančen
probàvljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pròbdeti (ek.), pròbdīm, -iš, -ī, probdimo i pròbdīmo, probdite i pròbdīte, pròbdē pored pròbdijēm, -ēš...; aor. pròbdeh, 2. i 3. pròbde, mn. pròbdesmo...; imperat. pròbdi, -imo, -ite pored pròbdēj, -ējmo, -ējte; pril. prošl. pròbdēv(ši); prid. rad. pròbdeo, -la; prid. trp. probdèven, -ena
probdévati, pròbdēvām (ek., t. venčávati)
pròbdijèvati, pròbdijevām (ijek., t. nadijèvati)
pròbdjeti (ijek.), pròbdīm, -iš, -ī, probdímo i pròbdīmo, probdíte i pròbdīte, pròbdē pored pròbdijēm, -ēš...; aor. pròbdjeh, 2. i 3. pròbdje, mn. pròbdjesmo...; imperat. pròbdi, -imo, -ite pored pròbdij, -ījmo, -ījte; pril. prošl. pròbdjēv(ši); prid. rad. pròbdio, pròbdjela; prid. trp. probdjèven, -ena
probećáriti se, -bèćārīm se (t. obavéstiti)
probéleti, -īm (ek., postati bijel; t. uštédeti)
probéliti, pròbēlīm (ek., progovoriti, prosloviti; t. dodéliti)
probèsediti, -im (ek., t. zašèćeriti)
probèsjediti, -īm (ijek., t. zašèćeriti)
probežati, -īm (ek., t. dotrčati)
probijāč, -áča, vok. pròbijaču
probíjati, pròbijām (t. venčávati)
probijèliti, pròbijelīm (ijek., t. dodijèliti)
probijèljeti, -līm (ijek., postati bijel; t. poblijèdjeti)
pròbilijeska, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek., probisvijet)
probirāč, -āča, vok. pròbiraču
probiràčica
probiràčičin
probiràčkī
probírati, pròbirām (t. venčávati) pored **pròbirati**, pròbirēm (t. prèzirati)
pròbisvēt (ek.)
pròbisvetskī (ek.)
pròbisvijet (ijek.)
pròbisvjetskī (ijek.)
pròbitačan i probitačan, -čna
pròbitačnōst i probitačnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
probítak, -tka, mn. probíci, gen. pròbītākā
probitandžíti se i probitānžiti se, -īm se (t. podèvōjčiti)
probjèžati, -īm (ijek., t. dotrčati)
problédeti, -īm (ek., t. uštédeti)
problemātičan, -čna
problemātičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
problemátika, dat. -ci
problèmatskī
poblijèdjeti, -dīm (ijek., t. poblijèdjeti)
probójnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pròbrčkati, -ām (t. isplivati)
probúditi, pròbūdīm (t. dodéliti); prid. trp. pròbūđen
probuđívati, -bùđujēm (t. deverívati)
procàpteti i procàvteti, -īm (ek., procvjetati; t. dolètjeti)
procàptjeti i procàvtjeti, -tīm (ijek., procvjetati; t. dolètjeti)
pròcedak, -tka, mn. pròceci, gen. pròcedākā (ek.)

pròcedina (ek.)
procéditi, pròcēdīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. pròcēđen
procedívati, -cèđujēm (ek., t. deverívati)
pròcemba (ek., zast., procjena)
pròcembenī (ek., zast.)
prōcena, gen. mn. prōcēnā (ek.)
procènilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. procènilācā (ek.)
procènitelj, instr. -teljem, gen. mn. procènitēljā (ek.)
procéniti, pròcēnīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. pròcēnjen
procènljiv i **procènjiv** (ek.)
procent, gen. mn. procenata
pròcentnī
prōcentuālan, -lna
procènjiv i **procènljiv** (ek.)
procenjívāč, -áca, vok. prōcenjivāču (ek.)
procenjívati, -cènjujēm (ek., t. deverívati)
prōcēp, lok. procépu i prōcēpu, mn. prōcēpi i pròcepovi (ek.)
pròcepak, -pka, mn. -pci, gen. pròcepākā (ek.)
procépiti, pròcēpīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. pròcēpljen
procepljívati, -cèpljujēm (ek., t. deverívati)
pròcesnī
prōcesuālan
procèzdzija
procijèditi, pròcijedīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. pròcijeđen
procijèniti, pròcijenīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. pròcijenjen
prōcijep, lok. procijèpu i prōcijepu, mn. prōcijepi i prōcjepovi (ijek.)
procijèpiti, pròcijepīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. pròcijepljen
pròcjeđak, -tka, mn. pròcjeci, gen. pròcjedākā (ijek.)
pròcjedina (ijek.)
procjedívati, -cjeđujēm (ijek., t. deverívati)
pròcjemba (ijek., zast., procjena)
pròcjembenī (ijek., zast.)
prōcjena, gen. mn. prōcjēnā (ijek.)
procjènilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. procjènilācā (ijek.)
procjènitelj, instr. -teljem, gen. mn. procjènitēljā (ijek.)
procjènljiv i **procjènjiv** (ijek.)
procjenjívač, -áca, vok. prōcjenjivāču (ijek.)
procjenjívati, -cjènjujēm (ijek., t. deverívati)
pròcjepak, -pka, mn. -pci, gen. pròcjepāka (ijek.)
procjepljívati, -cjèpljujēm (ijek., t. deverívati)
procurívati, -cùrujēm (t. deverivati)
procvàtcti, -īm (ek., procvasti; t. dolèteti)
procvàtjeti, -tīm (ijek., procvasti; t. dolètjeti)
procvètati, -am (ek., t. dokončati)
procvetávati, -cvètāvām (ek., t. večerávati)
procvíleti, -īm (ek., t. uštédeti)
procvíljeti, -līm (ijek., t. uštédjeti)
procvjètati, -am (ijek., t. dokončati)
procvjetávati, -cvjètāvām (ijek., t. večeravati)
pròcvrēti (ek.), prōcvrēm, -ēš . . ., 3. mn. prōcvrū; aor. pròcvrēh, 2. i 3. pròcvrē, mn. pròcvrēsmo . . .; imperat. pròcvri; pril. prošl. pròcvrīv(ši) i pròcvrēv(ši); prid. rad. prōcvro, prōcvrla; prid. trp. prōcvrt
pròcvrijeti (ijek.), prōcvrēm, -eš . . ., 3. mn. prōcvrū; aor. pròcvrijeh, 2. i 3. prōcvrije, mn. pròcvrijesmo . . .; imperat. pròcvri; pril. prošl. pròcvrīv(ši) i pròcvrijev(ši); prid. rad. prōcvro, prōcvrla; prid. trp. prōcvrt
prōč (uzv., pokr., dalje! otale!)
prōčačkati, -ām (t. isplivati)
prōčaja (crkv. slav., drugo, ostalo; isp. prōčī)
pročárati, pròčarām (t. dočárati)
pročarkati, -ām (t. isplivati)
pročaršijati se, -ām se (t. zaračùnati)
pročàstiti se, pròčastīm se (t. natòčiti)
pročátiti, -īm (zast., pročitati; t. zatùtnjiti); prid. trp. pròčaćen
pròčēlan, -lna
pročēlnica
pročelničin
pròčēlnīčkī
pročelnik, vok. -īče, mn. -īci
pròčēlnīstvo, gen. mn. pròčēlnīstāvā
pročelje i **pročelje**
pročeprkati, -ām (t. zaračùnati)
pročerùpati, -ām (t. zaračùnati)
pročešati, pròčešēm (t. zahùktati)
pročèšljati, pročešljām (t. zaigrati) i pročèšljām (t. dokončati)
pročešljávati, -čèšljāvām (t. večerávati)
prōčī (zast., drugi, ostali; isp. prōčaja)
pročibùkati, -ām (t. zaračùnati)
pročístiti, -īm (t. dohvatiti); prid. trp. pročišćen
pročišćávati (i pročišćívati), -čišćāvām (t. večerávati)
pročišćénje
pročišćívati (i pročišćávati), -čišćujēm (t. deverivati)

pročitati, -ām (t. dokončati) 94 a
pročitávati, -čitāvām (t. večerávati)
pročùpati, -ām (t. dokončati)
pročuti, pročujēm (t. zàcuti)
proćáskati, pròćāskām (t. dočárati) i **pròćaskati**, -ām (t. ìsplivati)
proćèpūrkati, proćèpūrkām, -aš..., 3. mn. proćèpūrkajū; aor. proćèpūrkah, 2. i 3. prōćepūrkā i proćèpūrka, mn. proćèpūrkasmo...; imperat. proćèpūrkāj; pril. prošl. proćèpūrkāv(si); prid. rad. proćèpūrkao, -la; prid. trp. proćèpūrkān
pròćerati i sl. ne nego pròtjerati i sl.
proćêrdati, -ām (t. dokončati)
proćerètati, -ām (t. zaračùnati) i **proćerétati**, -ćèrētām (t. razočárati)
prōći i **prōći**, prođēm (t. náći)
prōću (prijedl., zast., protiv, prema)
pròcūćenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
proćukati se, procūkām se (razglasiti se; t. dočárati)
proćúšiti (se), proćušīm (se) (pokr., t. dodéliti)
proćútati, -īm (t. zazvúčati)
proćúteti, -īm (ek., t. uštédeti); prid. trp. pròćūćen
proćútjeti, -tīm (ijek., t. uštédjeti); prid. trp. pròćūćen
prodávac, -ávca, vok. prōdavče, gen. mn. pròdāvācā
prodávač, -áča, vok. prōdavaču
prodavačica
prodavačičin
pròdāvačkī
prodávalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. prodàvalācā
prodávaonica i **prodavaonica**
prodávati, prodajem (t. gonétati); imperat. prodàji; pril. sad. prodajūći
pròdāvnica (prodavaonica)
prodefilírati, -filīrām (t. porazgovárati)
prodefilovati, -ujēm (t. izdèklamovati)
pròdenuti, pròdenēm (ek., t. počínuti; isp. i pròdesti)
pròdesti, pròdenēm (ek., t. zàdesti)
pròdeti i **pròdesti** (ek.)
pródevak, pródēvka, mn. -ci, gen. pródevākā (ek.)
prodévati, pròdēvām (ek., t. venčávati)
prodíčiti, pròdīcīm (t. dodéliti)
pròdīgīj, -ija
prōdigiōzan, -zna
prodijèvati, pròdijevām (ijek., t. nadijèvati)
prodika, dat. -ci (propovijed)
prodírnōst, -osti, instr. -ostí i -ošću
pròdjenuti, pròdjenēm (ijek., t. počínuti; isp. i pròdjesti)
pròdjesti, pròdjenēm (ijek., t. zàdjesti)
pròdjeti i **pròdjesti** (ijek.)
pródjevak, pródjēvka, mn. -ci, gen. pródjevākā (ijek.)
prōdō(l), prōdola i **prōdō(l)**, prōdoli
prodórnost, -osti, instr. -osti i -ošću
prodrémati, pròdrēmām (ek., t. dočárati) i pròdrēmljēm (t. zavíkati); imperat. pròdrēmāj i prodrémlji
pròdrēti, prōdrēm (ek., t. ràzdrēti)
prodrijèmati, pròdrijemām (ijek., t. pomìješati) i pròdrijemljēm (t. polijègati); imperat. pròdrijemāj i prodrijèmlji
prodrijeti, prōdrēm (ijek., t. ràzdrijeti)
pròdubak, -pka, mn. -pci, gen. pròdubākā
pròdūbljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
produbljívati, -dùbljujēm (t. deverívati)
producent, -nta, gen. mn. producenātā
pròduh (i pròduv), mn. -si, gen. prōdūhā (razvaljeno mjesto na ogradi)
produhati, pròdūhām i **produvati**, pròdūvām (t. dočárati) i pròdūšēm (t. zavíkati); imperat. pròdūhāj, pròdūvāj i produsi
produhávati, -dùhāvām i **produvávati**, -dùvāvām (t. večerávati)
produhòviti, -dùhovīm (t. ponačiniti); prid. trp. produhovljen
produhovljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
produhovljívati, -hòvljujēm (t. izjednačívati)
produkcija
produkcījskī
prōdukciōnī
pròduk(a)t, prodúkta, gen. mn. pròdukātā
produktívnost, -osti, instr. -osti i -ošću
produljivati, -dùljujēm (t. deverívati)
produpsti i **pròdūpstī**, produbēm (t. izdúpsti)
pròduv i **pròduh**, gen. mn. prōdūvā i prōdūhā (razvaljeno mjesto na ogradi)
produvati, prōdūvām i **produhati**, pròdūhām (t. dočárati) i pròdūšēm (t. zavíkati); imperat. pròdūvāj, pròdūhāj i produsi
produvávati, -dùvāvām i **produhávati**, -dùhāvām (t. večerávati)
prōdužak, -ška, mn. -šci, gen. pròdužākā
produžavati (i produžívati), -dužavam (t. večerávati)
produzétak, -tka, mn. produžeci, gen. produžētākā
produživati (i produžavati), -dužujēm (t. deverívati)
prodžárati, pròdzārām (t. dočárati)

prodžilitati se, -ām se (t. zaračùnati)
proða i **proda**
proðavoliti se, proðávolīm se (t. ponačìniti)
prof. (skrać. za prófesor) 146 a
profan, -a, -o
profanácija
profanírati, -fànīrām (t. večerávati)
profànisati, -sēm (t. kalàjisati)
profèsija
profesiònāl, -ála
profesionālan, -lna
profesionalīzam, -zma
profesiònālka, dat. -ki, gen. mn. -kī
prófesor
profesorica
profesoríčin
pròfesōrka, dat. -ki, gen. mn. -kī
pròfesōrkin
profīl, -ila
profilàksa
profilàktičan, -čna i **profilàktičkī**
pròfīlnī
profmiti, pròfīnīm (t. dodéliti); prid. trp. pròfīnjen
profinjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
profinjívati, -finjujēm (t. deverívati)
prófit i **profit**
profitēr, -éra, vok. prófitēru
profitērskī
profitírati, -fitīrām (t. večerávati)
prófoskī
prōfoz
profućkati, -ām (t. ìsplivati)
pròfunat, pròfūnta, gen. mn. pròfunātā (zast., 1. vojnički kruh; 2. hrana, provijant)
pròfūnta, pròfuntē, gen. mn. pròfunātā
progaljívati se, -gàljujēm se (t. deverívati)
proglašávati (i proglašívati), -glàšāvām (t. večerávati)
proglašívati (i proglašávati), -glàšujēm (t. deverívati)
progledávati, -glèdāvām (t. večerávati)
proglòdati, pròglođēm (t. zahùktati)
proglodávati, -glòdāvām (t. večerávati)
proglòtīd, -ída (članak tijela gliste trakulje)
prognaničkī i **prognànīčkī**
prognanīk, vok. -īče, mn. -īci i **prognànīk,** -ika, vok. prognanīce, mn. -ící
prognéviti se, prognēvīm se (ek., t. dodéliti)
prognòsticar, vok. -āru i -āre
prognostičkī
prognjéčiti, prògnjēčīm (t. dodéliti)
prognjéviti se, prògnjēvīm se (ijek., t. dodéliti)
progònilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. progònilācā
progonitelj, instr. -teljem, gen. mn. progònitēljā
progòniteljica i **progonitèljica**
progònitēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
progónstvo, gen. mn. prògōnstāvā
progòreti, -īm (ek., t. dolèteti)
progòrjeti, -rīm (ijek., t. dolètjeti)
programàtskī
prògrejati, -jēm (ek., t. òbrijati); imperat. progrēj
progrejávati, -grèjāvām (ek., t. večerávati)
progrèsija
progrèsist(a)
progresističkī
prògrev, gen. mn. prògrēvā (ek. i ijek.)
progrévati, prògrēvām (ek., t. venčávati)
prògrijati, -jēm (ijek., t. òbrijati); imperat. prògrīj
progrijávati, -grìjāvām (ijek., t. večerávati)
progrijèvati, prògrijevām (ijek., t. nadijèvati)
prògristi, progrízēm (t. izgristi)
progŕmeti, -mī (ek., t. dolèteti) i **progŕmeti,** -mī (t. ustédeti)
progrmjetī, -mī (ijek., t. dolètjeti) i **progŕmjeti,** -mī (t. uštédjeti)
progúkati, prògūčēm (t. zavikati); imperat. progúči
progùnđati, -ām (t. dokònčati)
próha ne nego prója 43 c 3
prohádati, pròhāđām (bolje prohòditi; t. venčávati)
pròhārčiti, -īm (t. pròbāncìti)
prohesápiti, -hèsāpīm (promisliti, proračunati; t. obavéstiti)
prohibícija
pròhibiciōnī
prohībiciònist(a)
prohibicionìstičkI
prohibicionizam, -zma
prohibitīvan, -vna
próhin ne nego prójin
pròhlādan, -dna
prohláditi, pròhlādīm (t. dodéliti); prid. trp. pròhlāđen
prohladívati, -hlàđujēm (t. deverívati)
pròhod, gen. mn. pròhōdā
pròhodan, -dna
prohódati, pròhōdām (t. dočárati)
pròhòditi, pròhodīm (t. dohòditi)
pròhodnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prohòđēnje i **pròhođēnje**
pròhtetī se (ek.), pròhtē se i pròhtednē se; aor. pròhte se i pròhtede se; pril. prošl. pròhtēv(si) se; prid. rad. pròhtelo se

prȏhtev, gen. mn. prȏhtēvā i **próhtev,** gen. mn. próhtēvā (ek.)
prohtévati se, prȏhtēvā se (ek., t. venčávati)
prohtijèvati se, prȏhtijevā se (ijek., t. nadijèvati)
prȏhtjeti se, prȏhtijē se i prȏhtjednē se (ijek., t. ùshtjeti)
prohtjev, gen. mn. prohtjeva i **próhtjev,** gen. mn. próhtjeva (ijek.)
prohúčati, -īm (t. zazvúčati)
prohújati, -īm (t. zazvúčati)
prȏhulja, gen. mn. prȏhūljā (trava)
prȏhuljiti se, -īm se (postati hulja; t. dohvatīti)
proicírati ne nego projicirati
proigrávati, -igrāvām (t. večerávati)
proìshòditi, -ishodīm (t. hodočàstiti); imperf. proìshođāh
proishòdēnje i **proishođenje**
proistèći i **proisteći,** proistècēm, -ēš, -ē, proistecémo i proistècēmo, proistečéte i proistècēte, proistèkū pored proisteknēm, -ēš . . ., 3. mn. proisteknū; aor. proistèkoh, 2. i 3. proisteče, mn. proistèkosmo . . .; imperat. proistèci i proistekni; pril. prošl. proistèkāv(ši) i proistekāv(ši); prid. rad. proistekao, proistèkla i proistekla
proisticati, -čem (ek. i ijek., t. kalàjisati); imperat. proisticí; pril. sad. proisticūći
proistjecati, -čēm (ijek., pored proisticati; t. kalàjisati); imperat. proistječi; pril. sad. proistjecūći
proizáći i **proizaći,** proizāđēm, -ēš . . ., 3. mn. proizāđū; aor. proizáđoh, 2. i 3. proizađe i proizāđe, mn. proizáđosmo . . .; imperat. proizáđi; pril. prošl. proizàšāv(ši) i proizašav(ši); prid. rad. proizàšao i proizašao, proizášla i proizašla
proizići i **proizići,** proizīđēm (t. proizáći)
proiznáći i **proiznaći,** proiznāđēm (t. proizaći)
proizvádati, -izvāđām (bolje proizvòditi; t. večerávati)
proizvèsti i **proizvesti,** proizvèdēm, -ēš, -ē, proizvedémo i proizvèdēmo, proizvedéte i proizvèdēte, proizvèdū; aor. proizvèdoh, 2. i 3. proizvede, mn. proizvèdosmo . . .; imperat. proizvèdi; pril. prošl. proizvèdāv(ši), proizvedāv(ši) i proizvēv(ši); prid. rad. proìzveo, proizvèla i proizvela; prid. trp. proizvèđen, -ènа
proizvòditi, -izvodīm (t. hodočàstiti); imperf. proizvođāh; prid. trp. proizvođen
proizvodnȏst i **proizvodnost,** -osti, instr. -ošću i -ošću
proizvođač, -āča, vok. proizvođaču
proizvođenje i **proizvođenje**
proizvòljnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prója 43 c 3
projahati, -šem (t. dòjahati)
projahívati, -jāhujēm (t. deverivati)
projéčati, -īm (t. zazvúčati)
projèkcija
projekcíjskī
projckciōnī
projèk(a)t, projekta, gen. mn. projekātā
projèktant, gen. mn. projèktanātā
projèktantskī
proježdívati, -jèžđujēm (t. deverivati)
projicírati, -jicīrām (t. večerávati)
prójin
projunačiti se, -jùnačīm se (t. obavéstiti)
prȏkačkati, -am (t. ìsplivati)
prokáditi, prȏkādīm (t. dodéliti); prid. trp. prȏkāđen
pròkapati, -ām (početi kāpati; t. isplivati) i -pljēm (t. dòjahati)
prokapljívati, -kàpljujēm (t. deverivati)
prokasívati, -kàsujēm (t. deverivati)
prokaskívati, -kàskujēm (t. deverivati)
prokàšljati, prȏkašljēm (t. zahùktati); imperat. prokàšlji
prokazivāč, -āča, vok. prȏkazivāču
prokazivàčica
prokazívati, -kàzujēm (t. deverívati)
pròkāzenīk, vok. -īče, mn. -īci
prokāzenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prokíhati (i prokíjati), prȏkīhām (t. dočárati) i prȏkīšēm (t. zavíkati); imperat. prȏkīhāj i prokiši
prokíjati (i prokíhati), prȏkījām (t. dočárati)
prokípeti, -īm (ek., t. uštédeti)
prokípjeti, -pīm (ijek., t. uštédjeti)
prokisívati, -kìsujēm (t. deverivati)
prokišnjávati, -kìšnjavam (t. večerávati)
proklamácija
prȏklēti, prokùnēm, -ēš, -ē, prokunémo i prokùnēmo, prokunéte i prokùnēte, prokùnū; aor. prȏklēh, 2. i 3. prȏklē, mn. prȏklēsmo . . .; imperat. prokùni; pril. prošl. prȏklēv(ši); prid. rad. prȏkleo, prȏklēla; prid. trp. prȏklēt
prȏkletnīk, vok. -īče, mn. -īci
proklétstvo, gen. mn. prȏklētstāvā
prȏkličnica (bot.)
proklìjati, -ām (t. dokončati)
proklíjávati, -klijāvām (t. večerávati)
prȏklinjati, -njēm (t. prìmicati); imperat. prȏklinji; pril. sad. prȏklinjūći
proklītičkī

proklitika, dat. -ci (gram.)
prokljuvávati, -kljȕvāvām (t. večerávati)
prȍkonzul
prokopávati, -kòpāvām (t. večerávati)
prokòpnēti, -īm (ek., t. dolètēti)
prokòpnjeti, -pnīm (ijek., t. dolètjeti)
prokŕčiti, prokŕčīm (t. dodéliti)
prokŕčivati, -krčujēm (t. deverívati)
prokrijumčáriti, -jùmčārīm i **prokriomčáriti**, -òmčārīm (t. obelodániti)
prȍkšenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prokuhati i **prȍkuvati**, -ām (t. ìsplivati)
prokuhávati, -kùhāvām i **prokuvávati**, -kùvāvām (t. večeravati)
prȍkupačkī (prema Prokuplje)
prokúpati se, prokūpām se (t. dočarati) i prȍkūpljēm se (t. zavíkati); imperat. prȍkūpāj se i prokúplji se
Prȍkuplje
prokùrist(a)
prokušānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prȍkuvati i **prokuhati**, -ām (t. ìsplivati)
prokuvávati, -kùvāvām i **prokuhávati**, -kùhāvām (t. večerávati)
prȍkvocati, -čēm (t. dòjahati); imperat. prokvoči
prȍlazak, -ska, mn. -sci, gen. prȍlazākā
prȍlaznīčkī
prȍlaznīk, vok. -īče, mn. -īci
prȍlaznost, -osti, instr. -osti i -ošću
prolèćār, -ára (ek., rani krumpir)
proleće, gen. mn. prȍlēćā (ek.)
prolećnī, **prȍletnī** i **prȍletnjī** (ek.)
prȍlećnica i **prȍletnica** (ek.)
proléniti se, prȍlēnīm se (ek., t. dodéliti)
prolèpšati se, -ām se (ek., t. dokončati)
prolepšávati se, -lèpšāvām se (ek., t. večerávati)
prȍlēt, prȍlēta (npr. prȍlēt ptîcā; isp. prȍlijet)
proletarijat, -áta
proletarizácija
prolétati, prȍlećem (ek., t. gonétati); imperat. proléći; pril. sad. proléćūći
prolèter, -éra, vok. prȍletēru
prolètērka, dat. -ki, gen. mn. -kī
prolètērkin
prolèteti, -tīm (ek., t. dolèteti)
prȍletina (ek.)
prolètjeti, -tīm (ijek., t. dolètjeti)
prȍletnī, **prȍletnjī** i **prȍlećnī** (ek.)
prȍletnica i **prȍlećnica** (ek.)
prȍletōs (ek.)
prȍletošnjī (ek.)
prolévati, prȍlēvām (ek., bolje prolívati; t. venčávati) 40 b
proliće (prema prȍliti)
prolijèniti se, prȍlijenīm se (ijek., t. dodijèliti)
prȍlijet (ijek., pokr., vjetrenjak koji juri kojekuda)
prolijètati, prȍlijećēm (ijek., t. salijètati); imperat. prolijèći; pril. sad. prolijèćūći
prolijèvati, prȍlijevām (ijek., pored prolivati; t. nadijèvati) 28
prȍliti, prȍlijēm (t. nàliti)
próliv, gen. mn. prólīvā (ek. i ijek., isp. próljev) 28; 40 b
prolívati, prȍlīvām (ek. i ijek., t. venčávati) 28
prólivnī (ek. i ijek., isp. próljevnī)
prolizívati, -lìzujēm (t. deverívati)
prȍlog, mn. -zi, gen. prȍlogā
prolòkati, prȍlocēm (t. zahùktati); imperat. prolòči
prolongácija (produljenje)
Prȍložac, -šca (geogr.)
prȍložačkī
prȍložak, -ška, mn. -šci, gen. prȍložākā
proljèćār, -ára (ijek., rani krumpir)
prȍljeće, gen mn. prȍljēćā (ijek.)
prȍljećnī, **prȍljetnī** i **prȍljetnjī** (ijek.)
prȍljećnica i **prȍljetnica** (ijek.)
proljèpšati se, -ām se (ijek., t. dokònčati)
proljepšávati se, -ljèpšāvam se (ijek., t. večerávati)
prȍljetina (ijek.)
prȍljetnī, **prȍljetnjī** i **prȍljećnī** (ijek.)
prȍljetnica i **prȍljećnica** (ijek.)
prȍljetōs (ijek.)
prȍljetošnjī (ijek.)
próljev, gen. mn. prólјevā (ijek., pored próliv) 28
próljevnī (ijek., pored prólivnī)
promaći i **prómaći** v. promàknuti
prȍmaha ne nego prȍmaja
promáhati, promašēm (t. zavíkati); imperat. promáši
promahívati, -màhujēm (t. deverívati)
promáhnuti, prȍmāhnēm (t. skrgútnuti)
promaja 43 c 3
prȍmājan, -jna
promaknúće
promàknuti (promaći i prȍmaći), prȍmaknēm (t. nadàhnuti); aor. još i: promàkoh, 2. i 3. promàče i prȍmače, mn. promàkosmo...; pril. prošl. i: promàkāv(ši) i prȍmakāv(ši); prid. rad. i: promakao, promàkla i prȍmakla
promašívati, -màšujēm (t. deverívati)
promatrāč, -áča, vok. prȍmatraču
promatràčica
promàtrācnica
prȍmećūran i prȍmućūran, -rna

promećúrnōst i **promućúrnōst**, -osti, instr. -ošću i -ošću
promèmōrīj, -ija i **promèmorija**, -ijē
prōmena (ek.)
promènit (ek.)
proméniti, pròmēnīm (ek., t. dodéliti)
promènljiv (ek.)
promènljivica (ek.)
promènljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
promenjívati, -mènjujēm (ek., t. deverivati)
prómer, gen. mn. prómērā (ek.)
promérati, pròmērām (ek., t. venčávati)
promerávati, -mèrāvām (ek., t. večerávati)
pròmeriti, -īm (ek., t. dòhvatiti)
promésiti, pròmēsīm (ek., t. dodéliti)
promésati, pròmēšām (ek., t. dočárati)
prometati, pròmećēm (t. blebètati); imperat. promèći; pril. sad. promećúći
Promètēj, -eja, vok. Promèteju i **Promètēj**, -éja, vok. Prómetēju
Promètejev i **Prometéjev**
promètējskī
prómetnīk i **prometnik**, vok. -īče, mn. -īci
prómicati, -čem (t. prìmicati)
promijènitl, pròmijenīm (ijek., t. dodijèliti)
promijèsiti, pròmijesīm (ijek., t. dodijèliti)
promijèšati, pròmiješām (ijek., t. pomijèšati)
promil, gen. mn. prómīla (‰)
promíleti, -īm (ek., t. uštédeti)
promíljeti, -līm (ijek., t. uštédjeti)
prominent, gen. mn. -mìnenātā
prominèntan, -tna
prominèntnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prómisao, prómīsla (m. r.) i **prómisao**, prómīsli (ž. r.)
promišljati, pròmīsljām (t. venčávati)
promišljávati, -mišljavam (t. večerávati)
prómišljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prómjena, gen. mn. prómjēna (ijek.)
promjènit (ijek.)
promjènljiv (ijek.)
promjenljivica (ijek.)
promjènljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
promjenjívati, -mjènjujēm (ijek., t. deverivati)
prómjer, gen. mn. prómjērā (ijek.)
promjérati, prómjērām (ijek., t. venčávati)
promjerávati, -mjèrāvām (ijek., t. večerávati)
pròmjeriti, -īm (ijek., t. dòhvatiti)
promlátiti, pròmlātīm (t. dodéliti); prid. trp. pròmlāćen
pròmleti, pròmeljēm (ek., t. sàmleti)
pròmljeti, pròmeljēm (ijek., t. sàmljeti)
promocija i **prómocija**
promočiti, pròmočīm (t. natočiti)
promočiv
pròmōmćiti se, -īm se (t. pròbānćiti)
promrndžati, -am (t. dokončati)
pròmrzlōst, -osti, instr. -osti i -ošću
promúčati, -īm (t. zazvúčati)
pròmućiti, -īm (t. dòhvatiti)
promúći i **pròmūći** v. promúknuti
promućkati, -am (t. ìsplivati)
prómućūran i **promećūran**, -rna
promućúrnōst i **promećúrnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
promúklōst i **pròmuklōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
promúknuti (promúći i pròmūći), pròmūknēm (t. skrgútnuti); aor. još i: promúkoh, 2. i 3. promúče i prómūče, mn. promúkosmo...; pril. prošl. i: promúkāv(ši) i pròmūkāv(ši); prid. rad. i: pròmūkao, promukla i pròmūkla pored **promuknuti** (pròmući), pròmuknēm (t. pòčinuti); aor. još i: pròmukoh, 2. i 3. pròmuče i promúče, mn. promukosmo...; pril. prošl. i: pròmukāv(ši); prid. rad. i: pròmukao, -kla
promulgácija
pròmusti, promúzēm (t. pòmusti)
promútiti, pròmūtīm (t. dodéliti); prid. trp. pròmūćen
pronáći i **prónaći**, prònāđēm (t. izáći)
pronahòditi, -nàhodīm (t. hodočastiti); imperf. pronàhođāh; prid. trp. pronàhoden
pronalazāč, -ača, vok. prónalazāču
pronalazāčica
pronalàzāčkī
pronàlazak, -ska, mn. -sci, gen. pronàlazākā
pronalažljiv
pronašášće (zast., pronàlazak)
pronašati, prònāšām (bolje pronòsiti; t. venčavati)
prònēti, pronèsēm (ek., t. dònēti)
prónevera (ek.)
proneverávati, -vèrāvām (ek., t. obaveštávati)
proneverénje (ek.)
pronevèrilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. pronevèrilācā (ek.)
pronevèritelj, instr. -teljem, gen. mn. pronevèritēljā (ek.)
pronevèriteljica i **proneveritèljica** (ek.)
pronèveriti, -īm (ek., t. zašéćeriti)
prónevjera, gen. mn. prónevjērā (ijek.)
pronevjerávati, -vjèrāvām (ijek., t. obaveštávati)
pronevjerénje (ijek.)

pronevjèrilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. pronevjèrilācā (ijek.)
pronevjèritelj, instr. -teljem, gen. mn. pronevjèriteljā (ijek.)
pronevjèriteljica i **pronevjeritèljica** (ijek.)
pronèvjeriti, -īm (ijek., t. zašèćeriti)
prònicati, -ćem (t. prìmicati); imperat. pròniči; pril. sad. pròničūći
pronìcavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pronicljivost, -osti, instr. -osti i -ošću
prònići v. proniknuti
prònijeti, pronèsēm (ijek., t. dònijeti)
proniknuti (prònići), prònikněm (t. počínuti); aor. još i: prònikoh, 2. i 3. pròniče i pròniče, mn. prònikosmo . . .; pril. prošl. i: prònikāv(si); prid. rad. i: prònikao, -kla
prònjača, gen. mn. prònjāčā (bot.)
propàdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
propagàndist(a)
propagandističkī
propagandistkinja
propagàndnī (prema propàgānda)
propagātor
propàgātorka, dat. -ki, gen. mn. -kī
propaličin (prema pròpalica)
propaličkī
propaljívatí, -pàljujēm (t. deverívati)
pròpanutí ne nego pròpadnuti, propasti
propast, propásti, instr. propásti i propāšću
propasti, pròpadnēm (t. napasti)
propatiti, -īm (t. dohvatiti)
propéće (prema pròpeti)
propèći i **propećí**, propèčem i propeknēm (t. opèći)
propedèutičkī i **propedèvtičkī**
propedèutika i **propedèvtika**
pròpevati, -ām (ek., početi pjevati; t. ìsplivati); **propévati**, pròpēvām (ek., propjevavati; t. venčávati)
propevávati, -pèvāvām (ek., t. večerávati)
propijānciti, -īm (t. podèvōjčiti)
propíjati se, pròpījām se (t. venčávati)
propijèvati, pròpijevām (ijek., t. nadijèvati; drugo je pròpjevati)
propijúkati, -pijūčem (t. zaurlíkati) i **propijùkati**, propìjučēm (t. izblebètati)
pròpinjati se, -njēm se (t. prìmicati); imperat. pròpinji se; pril. sad. propínjući se
propírati, pròpīrām (prema proprati; t. venčávati) pored **pròpirati**, pròpirēm (t. prèzirati)
propirívati, -pìrujēm (t. deverívati)
propisivač, -áča, vok. pròpisivāču
propisívati, -pìsujēm (t. deverívati)
própisnīk, mn. -īci
própisnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
propíštati, -īm (t. zazvúčati)
pròpiti, pròpijem (t. pòpiti)
propitívati, -pìtujēm (t. deverívati)
propitkívati, -pìtkujēm (t. deverívati)
pròpjevati, -ām (ijek., t. isplivati; drugo je propijèvati)
propjevávati, -pjèvāvām (ijek., t. večerávati)
pròplakati, -ćēm (t. dòjahati); imperat. pròplači
pròplanak, pròplanka, mn. -ci, gen. pròplanākā
pròpletati, -ćēm (t. prìmicati); imperat. pròpleći; pril. sad. pròplećūći
propòrcija
pròporcionalan, -lna
proporcionálnost, -osti, instr. -osti i -ošću
pròpovēd, pròpovēdi, lok. propovédi i pròpovēdi, instr. pròpovēdi i pròpovēđu, gen. mn. propovédī i pròpovēdī (ek.)
propovédalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. propovédalācā (ek.)
propovèdaonica i **propovedaònica** (ek.)
propovédati, -pòvēdām (ek., t. večerávati)
propòveditī, -īm (ek., t. zašèćeriti)
pròpovednī (ek.)
propovèdnica i **propòvednica** (ek.)
propovèdničin i **propòvednicin** (ek.)
propovèdničkī i **propòvednīčkī** (ek.)
propovèdnīk, -íka, vok. pròpovedniče, mn. -íci i **propòvednīk**, -īka, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
propovedníkov i **propòvednīkov** (ek.)
propovedníštvo i **propovednīštvo** (ek.)
pròpovijed, pròpovijedi, lok. propovijèdi i pròpovijedi, instr. pròpovijedi i pròpovijeđu, gen. mn. propovijèdī i pròpovijedī (ijek.)
propovijèdalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. propovijèdalācā (ijek.)
propovijèdati, -pòvijedām (ijek., t. preodijèvati)
propovjèdaonica i **propovjedaònica** (ijek.)
propovjèditi, -īm (ijek., t. zašèćeriti)
pròpovjednī (ijek.)
propovjèdnica i **propòvjednica** (ijek.)
propovjèdničin i **propovjedničin** (ijek.)
propovjèdničkī i **propòvjednīčkī** (ijek.)
propovjèdnīk, -íka, vok. pròpovjedniče, mn. -íci i **propòvjednīk**, -īka, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
propovjednikov i **propòvjednīkov** (ijek.)
propovjedništvo i **propovjednīštvo** (ijek.)
propozícija
propraćati, -ām (t. vèćerati)

propraćívati, -pràćujēm (t. deverívati)
pròpratiti, -īm (t. dohvatiti); prid. trp. pròpraćen
pròpućkati, -ām (t. isplivati)
pròpuh
propúhati, pròpūhām i **propúvati,** pròpūvām (t. dočárati) pored pròpūšēm (t. zavíkati); imperat. pròpūhāj, pròpūvāj i propúši
propuhívati, -pùhujēm (t. deverívati)
propúhnuti, pròpūhnēm (t. škrgútnuti)
pròpusnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pròpustan, -sna
pròpùstiti, pròpustīm (t. natòčiti); prid. trp. pròpušten
pròpùstljiv
pròpùstljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pròpúštati, pròpuštām (t. venčávati)
propúvati, pròpūvām i **propúhati,** pròpūhām (t. dočárati)
proráčiti se, pròrači se (kome što, prohtjeti se; t. dodéliti)
pròračūn
pròracunānōst i **pròračunātōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
proračùnati, -ām (t. zaračùnati)
proračunávati, -čùnavam (t. obaveštávati)
proračūniti, -ràčūnīm (t. obavéstiti); prid. trp. proràčūnjen
pròračūnskī
proračunjívati, -čùnjujēm (t. izjednačívati)
proráditi, pròrādīm (t. dodéliti); prid. trp. pròrāđen
prorađívati, -ràđujēm (t. deverívati)
pròrahliti, -īm (t. dohvatiti)
prorahljívati, -ràhljujēm (t. deverívati)
prorástati, pròrāstām (t. venčávati)
pròrāšće
proraščívati, -rašćujem (t. deverívati)
prorđati, -ām (t. dokončati)
prorèći i **proreci,** prorèčēm i pròreknēm (t. porèći)
prorédити, pròrēdīm (t. dodéliti); prid. trp. pròrēđen
pròrēđenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
proređívati, -rèdujēm (t. deverívati)
prorezívati, -rèzujēm (t. deverivati)
proricati, pròrīčēm (t. gonétati); imperat. proríči; pril. sad. proričūći
prorijèditi, pròrijedīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. prorijeđen
pròrijeđenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
prorjeđívanje 33
prorjeđívati, -rjèđujēm (ijek., t. deverivati) 33
proročànskī
proročànstvo, gen. mn. proročanstāvā i **proročánstvo,** gen. mn. proročanstāva
proročica
proročičin
proročīšnī i **proročišnī**
proročīšte
proročkī
prórok, vok. -če, mn. -ci, gen. prórōka
proróštvo, gen. mn. prórōstāvā
prorùpčati, -ām (t. dokòncati)
prorvati se, -vēm se (t. porvati se)
pròsac, pròsca, vok. prōšče, gen. mn. prosácā i prōsācā
pròsačkī
proscenīj, -ija i **pròscēnijum**
prosécati, pròsēcām (ek., t. venčávati)
prōsēć, prōsēći (ek.)
pròsecan, -čna (ek.)
pròsečnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prōseći, prosécēm (ek., t. pòseći)
prosēd i **pròsed** (ek.)
prosèdeti, -īm (ek., t. dolèteti)
prōsēdōst i **pròsedōst,** -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
prosejati, -jēm (ek., t. òbrijati); imperat. pròsēj
prosejávati, -sèjāvām (ek., t. večerávati)
prōsēk, prōsēka, mn. -ci, gen. prōsēkā (ek., kuka kojom se prosijeca); **prosek,** proseka, mn. -ci, gen. prōsēkā (ek., nešto prosječeno)
próseka, dat. -ci, gen. mn. prōsēkā (ek., prodor, prosječen put i sl.)
prosekom (ek., pril., prosječno)
proselina (ek.)
prosélіti, pròsēlīm (ek., proboraviti na sélu; t. dodéliti)
prosènjāk, -áka, mn. -áci (proseni kruh)
pròsesti se, pròsedēm se i pròsednēm se (ek., t. pòsesti)
pròsev, gen. mn. prōsēvā (ek.)
prosévati, pròsēvām (ek., t. venčávati)
pròsidba, gen. mn. pròsidābā
prōsijati, -jēm (ijek., t. òbrijati); imperat. pròsīj; **prosijati,** prosijam (prosinuti, prosjati; t. dokončati)
prosijávati, -sìjāvām (prema pròsijati i prosijati; t. večerávati)
prosijècati, pròsijecām (ijek., t. nadijèvati)
prōsiječ, prōsiječi (ijek.)
prōsijed i **prōsjed** (ijek.) 35 e; 88 a
prōsijedōst i **pròsjedōst,** -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
prosijek, mn. -ci (ijek., kuka kojom se prosijeca; drugo je prosjek)
prosijèliti, pròsijelīm (ijek., proboraviti na sijelu; t. dodijèliti)

prosijèvati, pròsijevām (ijek., t. nadijèvati)
prôsilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. pròsilācā
prôsilački
prosilogizam, -zma 155 1
prôsinac, -inca, vok. -ínče, gen. mn. prôsinaca
prôsinački
prôsiočev
prosipati, -ām (t. večerati) i -pljēm (t. prìmicati); imperat. prosipaj i pròsiplji; pril. sad. prosipajući i prosipljući
prosjâč, -eta
prosjačina
prosjáčiti, pròsjāčīm (t. jednačiti)
prôsjački
prosjajivati, -sjàjujēm (t. deverívati)
prosjak, vok. -ače, mn. -aci
prôsjaštvo
prosječan, -čna (ijek.)
prosječnost, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
prosjeci, prosijèčēm (ijek., t. pòsjeći)
prosjed i **prôsijed** (ijek.) 35 e; 88 a
prosjèditi, -īm (ijek., t. zatùtnjiti) i **prosjèdjeti,** -dīm (t. dolètjeti)
pròsjedōst i **prôsijedōst,** -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
prosjek, mn. -ci, gen. prosjēkā (ijek., nešto prosječeno; drugo je prôsijek)
prosjeka, dat. -ci, gen. mn. prosjēkā (ijek., prodor, prosječen put i sl.)
prosjekom (ijek., pril., prosječno)
prosjelina (ijek.)
prôsjesti se, pròsjedēm se i pròsjednēm se (ijek., t. pòsjesti)
prosjev, gen. mn. prosjēvā (ijek.)
proskâkati (se), proskačēm (se) (t. zavíkati); imperat. proskáči (se)
proskitati se, pròskītām se (t. dočárati) i proskićēm se (t. zavíkati); imperat. pròskītāj se i proskići se
proskripcija
proskúpsti i **proskūpsti,** proskúbēm (t. oskúpsti)
prosléditi, prosledīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. pròsleđen
prosleđénje (ek.)
prosleđivati, -slèđujēm (t. deverívati)
proslijèditi, prôslijedīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. prôslijeđen
prosljeđénje (ijek., prema proslijèditi)
prosljeđivati, -sljèđujēm (ijek., t. deverívati)
prosòčiti, prosočīm (t. natòčiti)
pròspek(a)t, prôspekta, gen. mn. pròspekātā
prosperitēt, -éta 160
prostačina
prôstačkī
prôstak, -áka, vok. prôstače, mn. -áci
prostakluk, mn. -ci
prostástvo, gen. mn. pròstāstāvā
prostirač, -ača
prostirača
prostírati, -rēm (t. prèzirati)
prostírka, dat. -ci, gen. mn. pròstirākā i prostírkī
prostíti, prostīm (t. nòsiti) i prostîm (t. lòmiti); prid. trp. prôšten
prosto (pril., prema prôst); prôsto-nāprosto
prostòdušnīk, vok. -íče, mn. -íci
prostòdušnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prostonárodan, -dna
prostornōst i **prostornōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
prostoručan, -čna
prostosŕdačan, -čna
prostosŕdačnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prostranōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prostrel, gen. mn. prôstrēlā (ek. i ijek., 1. vrsta čira, 2. bot.)
prostréliti, prostrēlīm (ek., t. dodéliti)
prostreljívati, -strèljujēm (ek. i ijek., t. deverívati)
pròstreo v. pròstrel
pròstrēti (ek.), prôstrēm, -ēš ..., 3. mn. prôstrū; aor. pròstrēh, 2. i 3. prôstrē, mn. pròstrēsmo ...; imperat. prôstri; pril. prošl. pròstŕv(ši) i pròstrēv(ši); prid. rad. prôstro, prôstrla; prid. trp. prôstrt
pròstrići, prostrižēm (t. òstrići)
prôstrīg, mn. -zi
pròstrijeti (ijek.), prôstrēm, -ēš ..., 3. mn. prôstrū; aor. pròstrijeh, 2. i 3. prôstrije, mn. prôstrijesmo ...; imperat. prôstri; pril. prošl. pròstŕv(ši) i pròstrijev(ši); prid. rad. prôstro, prôstrla; prid. trp. prôstrt
prostúditi se, pròstūdīm se (prehladiti se; t. dodéliti)
prosúće
prosúditi, pròsūdīm (t. dodéliti); prid. trp. prôsuđen
prosuđivāč, -áča, vok. prôsuđivāču
prosuđivati, -sùdujēm (t. deverívati)
prôsūh i **prôsūv** (malo suh, suv)
prosúkati, pròsūčēm (sučući probušiti; t. zavíkati); imperat. prosúči
prôsūtōst, -osti, instr. -osti i -ošću (med.)
prôsūv i **prôsūh** (malo suv, suh)
pròsvećenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
prosvećénje (ek.)

prosvećívati, -svèćujēm (ek., t. deverívati)
prōsved, gen. mn. prōsvēdā (ek.)
prōsvednī (ek.)
pròsvedovati, -ujēm (ek., t. òdlikovati)
prōsveta (ek.)
prosvètār, -ára, vok. prōsvetāru i -āre (ek.)
prosvètitelj, instr. -teljem, gen. mn. prosvètitēlja (ek.)
prosvètiteljica i **prosvetitèljica** (ek.)
prosvètitēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
prosvètiteljskī (ek.)
prosvètiteljstvo (ek.)
prosvétīti, pròsvētīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. pròsvēćen
prosvétliti, pròsvētlīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. pròsvētljen
prosvetljávati (i prosvetljívati), -svètljāvām (ek., t. večerávati)
pròsvētljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
prosvetljénje (ek.)
prosvetljívati (i prosvetljávati), -svètljujēm (ek., deverívati)
prōsvetnī (ek.)
prosvijećenost, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
prosvijètiti, pròsvijetīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. prosvijećen
prosvijètliti, pròsvijetlīm (ijek., t. dodijèliti)
pròsvijetljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
pròsvitati, pròsvićē (t. prìmicati); imperat. pròsvići; pril. sad. pròsvićūći
prosvjećénje (ijek.)
prosvjećívati, -svjèćujēm (ijek., t. deverívati)
prōsvjed, gen. mn. prōsvjēdā (ijek.)
prōsvjednī (ijek.)
prōsvjedovatī, -ujēm (ijek., t. òdlikovati)
prōsvjeta (ijek.)
prosvjètār, -ára, vok. prōsvjetāru i -āre (ijek.)
prosvjètitelj, instr. -teljem, gen. mn. prosvjètitēljā (ijek.)
prosvjètiteljica i **prosvjetitèljica** (ijek.)
prosvjètitēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
prosvjètiteljskī (ijek.)
prosvjètiteljstvo (ijek.)
prosvjetljávati (i prosvjetljívati), -svjètljāvām (ijek., t. večerávati)
prosvjetljénje (ijek.)
prosvjetljívatī (i prosvjetljávati), -svjètljujēm (ijek., t. deverívati)
prōsvjetnī (ijek.)
prošàptati, pròšapćēm (t. zahùktati); imperat. prošàpći
prošapūtati, -šàpućēm (t. izblebètati); imperat. prošapùći
prošćev
prōšćāk, -áka, mn. -áci
prōšćānskī; Prōšćānskō jēzero
prôšće, prošća
prosétati, pròsētām (t. dočárati) i pròšēćēm (t. zavikati); imperat. prōsētāj i prošéći
proširívati, -širujem (t. deverívati)
prōsiti, prōšijēm (t. sàšiti)
prošivač, -ača
prošivača (igla za prošivanje)
prošivaljka, dat. -ci, gen. mn. -kī (prošivača)
prošlogodišnjī
prōšlost, -osti, instr. -osti i -ošću
prōšnja, gen. mn. prōšnja 77 a
prōštac, prošca i proštàca, gen. mn. proštàcā
prošténje (gl. im. prema pròstiti); **prošténje** (pokr., crkveni god)
prošupljívati, -šùpljujēm (t. deverívati)
protàbānčiti, -īm (propješačiti; t. podèvōjčiti)
protáći i **protáći** v. protàknuti
protagònist(a)
protagònistkinja
protákati, protāčēm (t. gonétati); imperat. protāči; pril. sad. protāčūći
protàknutī (protáći i protaći), pròtaknēm (t. nadàhnuti); aor. još i: protàkoh, 2. i 3. protâče i protače, mn. protàkosmo . . . ; pril. prošl. i: protàkāv(ši) i pròtakāv(ši); prid. rad. i: pròtakao, protàkla i pròtakla
pròtālija (bot.)
protaméba (zool.)
protânčati, -ām (t. dokònčati)
protéći i **protéći,** protèćēm i pròteknēm (t. zatèći); **protéći** i **protéći,** pròtēgnēm v. protégnuti
protègljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
protégnuti (protéći i pròtēći), pròtēgnēm (t. škrgútnuti); aor. još i: protégoh, 2. i 3. protége i prōtēže, mn. protégosmo . . . ; pril. prošl. i: protégāv(ši) i pròtēgāv(ši); prid. rad. i: pròtēgao, protégla i pròtēgla
protēīn, -ína (bjelančevina)
protēīnskī
Pròtejev i **Protéjev** (prema Pròtēj)
protèkcija
protekcionās, -āsa, vok. prōtekcionāsu
protekcionàsica
protekcionāskī
protekcionāštvo
protekcionist(a)
protekcionìstičkī

protekcionístkinja
protekcionizam, -zma
pròtektōrka i **protektorka,** dat. -ki, gen. mn. -kī
proteránica (ek.)
proteránīk, -íka, vok. prōteranīče, mn. -íci (ek.)
pròterati, -am (ek., t. ìsplivati)
proterávati (i proterivati), -tèrāvām (ek., t. večerávati)
proterívati (i proterávati), -tèrujēm (ek., t. deverívati)
protéstant, gen. mn. -tèstanātā
protéstantkinja i **protestántkinja**
protèstantskī
protestnī 83 b
protètickī
prōteus (zool.)
protèžē, -èa, mn. -èi, gen. -éā
prōti (s dat. zast., bolje: protiv, protivu s gen.)
pròticati, -ćem (1. prema protàknuti, 2. prema protèći; isp. prōtjecati; t. prìmicati); imperat. pròtici; pril. sad. protičūći
prōtisak i **prōtisak,** -ska, mn. -sci, gen. prōtisākā i pròtisākā
protiskivati, -tìskujēm (t. deverivati)
prōtīv (prijedl. s gen.)
protivaviōnskī, protivuaviōnskī i **protuaviōnskī**
protivdéjstvo i **protivudéjstvo,** gen. mn. protivdéjstāvā i protivudéjstāvā (ek.)
protivdělovānje, protivudělovānje i **protudělovānje** (ek.)
protivdjéjstvo i **protivudjéjstvo,** gen. mn. protivdjéjstāvā i protivudjéjstāvā (ijek.)
protivdjělovānje, protivudjělovānje i **protudjělovānje** (ijek.)
protivdókaz, protivudókaz i **protudókaz**
protivdržávnī, protivudržávnī i **protudržávnī**
protivhrìšćanskī, protivuhrišćánskī i **protuhrišćanskī**
protivkandidāt, protivukandidāt i **protukandidāt,** -āta
protivkršćánskī, protivukršćánskī i **protukršćánskī**
prōtivlēk, prōtivulēk i **prōtulēk,** mn. prōtivlēkovi, prōtivulēkovi i prōtulēkovi (ek.)
prōtivlijek, prōtivulijek i **prōtulijek,** mn. prōtivlijekovi, prōtivulijekovi i prōtulijekovi (ijek.)
prōtivmera, prōtivumera i **prōtumera** (ek.)
prōtivmjera, prōtivumjera i **prōtumjera** (ijek.) 87 e
protivnálog, protivunálog i **protunálog,** mn. -zi
protivnápad, protivunápad i **protunápad**
protivnápadāj, protivunápadāj i **protunápadāj**
protivnáredba, protivunáredba i **protunáredba**
protivnárodan, protivunárodan i **protunárodan,** -dna
prōtivnāvala, prōtivunāvala i **prōtunāvala**
protivničin (prema pròtivnica)
protivničkī
protívnīk, vok. -íče, mn. -íci
protívnost, -osti, instr. -osti i -ošću
protivnožac, protivunožac i **protùnožac,** -šca, gen. mn. protivnožacā, protivùnožācā i protùnožācā
protivnožnīk, protivùnožnīk i **protùnožnīk,** mn. -íci
protivobrana (odbrana) i **protuobrana (odbrana)**
protivotrov i **protuotrov**
prōtivprāvan, prōtivuprāvan i **prōtuprāvan,** -vna
protivprédlog, protivuprédlog i **protuprédlog,** mn. -zi (ek. i ijek., isp. protivprijedlog)
protivprijèdlog, protivuprijèdlog i **protuprijèdlog,** mn. -zi (ijek.)
protivprírodan, protivuprírodan i **protuprírodan,** -dna
protivprópisan, protivuprópisan i **protuprópisan,** -sna
protivprópisnōst, protivuprópisnōst i **protuprópisnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
prōtivratnī, prōtivuratnī i **prōturatnī**
protivrázlog, protivurázlog i **proturázlog,** mn. -zi
protivrečan, protivùrečan i **protùrečan,** -čna (ek.)
protivrečiti, -īm (ek., t. cepìdlačiti); **protivùrečiti,** -īm (t. zaobìlaziti); **protùrečiti,** -īm (t. cepìdlačiti)
protivrēčje, protivùrēčje i **protùrēčje** (ek.)
protivrečnōst, protivùrečnōst i **protùrečnost,** -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
protivreformácija, protivureformácija i **protureformácija**
protivrevolúcija, protivurevolúcija i **proturevolùcija**
prōtivrevolucionāran, prōtivurevolucionāran i **prōturevolucionāran,** -rna
protivrječan, protivùrječan i **protùrječan,** -čna (ijek.)
protivrječiti, -īm (ijek., t. cepìdlačiti) i **protivùrječiti,** -īm (t. zaobìlaziti) i **protùrječiti,** -īm (t. cepìdlačiti) 32 c; 33

protivrječje, protivùrjēčje i protùrjēčje (ijek.) 32 c; 33
protivrječnost, protivùrječnost i protùrječnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
protivstajati i protùstajati, -jēm (t. kalājisati); imperat. protivstaji i protùstaji; pril. sad. protivstajūći i protùstajūći
protivstati i protùstati, -nem (t. izostati)
protivstaviti, protùstaviti i sl. bolje suprōtstaviti i sl.
protivtènkovskī, protivutènkovskī i protutènkovskī
protivtéža i protuteža
protivtùžba, protivutužba i protutùžba
prōtivu (prijedl. s gen.)
prōtivučinidba i prōtučinidba (pravn.)
protivūdār i protuūdār 87 e
protivùdarac i protuùdarac, -ārca, gen. mn. protivùdarācā, protuùdarācā
protivufašističkī i protufašističkī
protivūsluga i protuūsluga, dat. -zi
protivūstāvan i protuūstāvan, -vna
prōtivustrānka i prōtustranka, dat. -ci, gen. mn. prōtivustranākā, prōtustranākā
prōtivustrūja i prōtustrūja
prōtivustrūjnī i prōtustrūjnī
protivuvrédnōst i protuvrédnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
protivuvrijèdnōst i protuvrijèdnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
protivzákonit, protivuzákonit i protuzákonit
protivzákonitōst, protivuzákonitōst i protuzákonitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
protivzâraznī, protivuzâraznī i protuzâraznī
protivzrākoplōvnī, protivuzrākoplōvnī i protuzrākoplōvnī
prōtjecati, -čēm (ijek., isp. pròticati; t. primicati); imperat. prōtječi; pril. sad. prōtječūći
protjeràtica (ijek.)
protjeràtīk, -ika, vok. prōtjeratīče, mn. -íci (ijek.)
prōtjerati, -ām (ijek., t. isplivati)
protjerávati (i protjerívati), -tjèrāvām (ijek., t. večerávati)
protjerívati (i protjerávati), -tjèrujēm (ijek., t. deverívati)
prōtkati, prōtkam, prōtkēm i prōčēm (t. sàtkati)
prōtōč, prōtoči (pokr., proljev)
prōtočan, -čna (pròtočnō jēzero, prōtočnī bòjler)
protočiti, pròtočīm (t. natòčiti)
protòđakon
protojerej, -éja, vok. prōtojerēju
protokolácija
protòplazma
protoprèsviter (pravosl.), **protoprèzbiter** (katol.)
protòsīndel i protosìndel (crkv. pravosl.)
prōtozoe, prōtozōā i **prōtozoe,** prōtozōā (mn. ž. r., praživotinje)
prōtozōjskī i prōtozōjskī
prōtraćiti, -īm i **protratiti,** -īm (t. dōhvatiti); prid. trp. prōtraćen
protŕčati, -īm (t. dotŕčati)
protŕčávati, -trčāvam (t. večerávati)
protrkivati, -trkujēm (t. deverívati)
protu... u riječima kao protuavionskī i sl. v. protivaviōnskī i sl.
protúći i prōtūći, protučēm (t. istúći)
prōtuha, dat. -hi i **prōtuva,** dat. -vi 43 a
prōtuljēće i protuljeće (ijek., pokr., proljeće)
prōtuljetnī i protùljetnī (ijek., pokr., proljetni)
protumáčiti, -tùmāčīm (t. obavéstiti)
protumàčiv i protumàčljiv
protureformácija 20 c
prōtuslovan, -vna
protusloviti, -tùslovīm (t. hodočāstiti); imperf. protùslovljāh; prid. trp. protùslovljen
prōtuslovlje
prōtuva, dat. -vi i **prōtuha,** dat. -hi 43 a
proúčati ne nego prohúčati
proučávati, -ùčāvām (t. večerávati)
proùčiti, pròučīm (t. natòčiti)
proújati ne nego prohújati
prourlíkati, -ùrlīčēm (t. zaurlikati)
prouzročávati (i prouzročívati), -ròčāvām (t. obaveštávati)
proùzročiti, -īm (t. zašèćeniti)
prouzročívati (i prouzročávati), -ròčujēm (t. izjednačivati)
prouzrokòvāč, -áča, vok. prōuzrokovāču
prouzrokovàčica
provádati, pròvāđām (bolje provòditi; t. venčávati)
prōvalija i provàlija (ponor) 46 b
prōvalijica i provàlijica
prōvālnīčkī
prōvalnīk, vok. -īče, mn. -īci
provaljìvāč, -áča, vok. prōvaljivāču
provaljívati, -vàljujēm (t. deverívati)
Pròvānsa i Provànsa 167 e
Provansálac, -lca, vok. Prōvansālče, gen. mn. Provansālācā
Provànsālka, dat. -ki, gen. mn. -kī
provànsālskī
prōvedba, gen. mn. prōvedābā
provèdiv i provèdljiv

provèdivōst i **provèdljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
provedrávati se, -vèdrāvām se (t. večerávati)
prôvejati, -jēm (ek., provjetriti; t. òbrijati); imperat. prôvēj
provejávati, -vèjāvām (ek., t. večerávati)
provekòvati, -vèkujēm (ek., t. otputòvati)
provenijèncija
prôvenuti, -nēm (t. pòčinuti); prid. rad. i: prôveo, -la
proverávati, -vèrāvām (ek., t. večerávati)
prôvērbīj, -ija i **prôvērbijum**
prôverbijālan, -lna
prôveriti, -īm (ek., t. dòhvatiti)
provèsti i **prôvesti**, provèdēm (t. izvèsti, izvèdēm)
provèsti i **prôvesti**, provèzēm (t. izvèsti, izvèzēm)
provésti i **prôvēsti**, provézēm (t. izvésti, izvézēm)
prôvešati, -ām (ek., t. isplivati)
provetrávati (i provetrívati), -vètrāvām (ek., t. večerávati)
prôvetriti, -īm (ek., t. dòhvatiti)
provetrívati (i provetrávati), -vètrujēm (ek., t. deverívati)
prôvideti se, -ī se (ek., t. òstareti)
prôvidjeti se, -dī se (ijek., t. òstarjeti)
prôvīdnost, -osti, instr. -osti i -ošću (prozirnost); **providnōst**, -osti, instr. -ostí i -ošću (proviđenje)
provijant
provìjantskī
provijantúra
prôvijati, -jēm (ijek., provjetriti; t. òbrijati); imperat. prôvīj
provijávati, -vijāvām (ijek., t. večerávati)
provikati, prôvīcēm (t. zavíkati)
provincija i **prôvīncija**
provincijāl, -ála, vok. prôvincijāle
provincijálac, -lca, vok. prôvincijālce, gen. mn. provincijālācā
prôvincijālan, -lna
provincijalizam, -zma, gen. mn. -izāmā
provincijalka, dat. -ki, gen. mn. -kī
provincījskī
provirivati, -virujēm (t. deverívati)
prôvīzija
prôviziōnī
provizōrīj, -ija i **provizōrijum**
provizórnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
provjekovati, -vjèkujēm (ijek., t. otputòvati)
provjerávati, -vjèrāvām (ijek., t. večerávati)
provjeriti, -īm (ijek., t. dòhvatiti)
pròvješati, -ām (ijek., t. isplivati)
provjetrávati (i provjetrívati), -vjètrāvām (ijek., t. večerávati)
provjetriti, -īm (ijek., t. dòhvatiti)
provjetrívati (i provjetrávati), -vjètrujēm (ijek., t. deverívati)
prôvlačiti, prôvlāčīm (t. jednačiti)
prôvlaka, dat. -ci
provodàdžija 62 c
provodàdžijin
provodàdžika, dat. -ki 62 c
provodadžīnica
provodadžisati, -šēm (t. badavàdžisati)
provòdīč, -iča, vok. prôvodīču
prôvoditi, prôvodīm (t. dohòditi); prid. trp. prôvođen
prôvodnīk i **prôvodnīk**, vok. -īče, mn. -īci
provokācija
provòkātor
provòziti, prôvozīm (t. dohòditi); imperf. prôvožah; prid. trp. prôvožen
prôvrći v. prôvrgnuti
provrédniti se, prôvrēdnīm se (ek., t. dodéliti)
provréslo ne nego povréslo
provreti (ek. i ijek., prokljúčati, prokipjeti), prôvrīm, -īš, -ī, provrímo i prôvrīmo, provríte i prôvrīte, prôvrū; aor. prôvreh, 2. i 3. prôvre, mn. prôvresmo . . . ; imperat. prôvri; pril. prošl. prôvrēv(ši); prid. rad. prôvreo (ijek. i: prôvrio), prôvrela
prôvrgnuti (prôvrći), prôvrgnēm (t. pòčinuti); aor. još i: prôvrgoh, 2. i 3. prôvrže i prôvrže, mn. prôvrgosmo...; pril. prošl. i: prôvrgāv(ši); prid. rad. i: prôvrgao, -gla
provrijèdniti se, prôvrijednīm se (ijek., t. dodijèliti)
provrijèslo ne nego povrijèslo
prôvrijeti, prôvrēm (ijek., 1. protisnuti u bokovima; 2. povrat.: prôvrijeti se — progurati se; t. nàvrijeti)
provrtāč, -āča
prôvrtati, -ćēm (t. prìmicati); imperat. prôvrći; pril. sad. prôvrćūći
provrteti, -īm (ek., t. uštédeti); prid. trp. prôvrćen pored **prôvrteti**, -īm (t. dolèteti); prid. trp. prôvrćen
provrtjeti, -tīm (ek., t. uštédjeti); prid. trp. prôvrćen pored **prôvrtjeti**, -tīm (t. dolètjeti); prid. trp. prôvrćen 54 b 4
provŕveti, -īm (ek., t. dolèteti) pored **provŕveti**, -īm (t. uštédeti)
prôvŕvjeti, -vīm (ijek., t. dolètjeti) pored **provŕvjeti**, -vīm (t. uštédjeti)

provúći i pròvūći, provúčēm (t. dovúći)
prozáičan, -čna
prozàički
prozàičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prozàik, vok. -če, mn. -ci
prozàikinja
prozàist(a)
prozàistkinja
pròzba, gen. mn. prózbā i prozbī
prōzēbao, prōzēbli (prózeb; drugo je pròzēbao od prozépsti)
prozèlīt, -íta
prozelitizam, -zma
prozépsti i pròzēpsti, prozébēm (t. ozépsti)
prozévati, pròzevām (ek., t. dočárati)
prozijèvati, pròzijevām (ijek., t. pomijèšati)
prozírnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prozívati, pròzīvām (t. venčávati) i pròzīvljēm (t. gonétati); imperat. pròzīvāj i prozívlji; pril. sad. prozivajūći i prozivljūći
prozívka, dat. -ci, gen. mn. -kī
pròzliti se, pròzlīm se, -íš se, -ī se, prozlímo se i pròzlīmo se, prozlíte se i pròzlīte se, pròzlē se; aor. pròzlih se, 2. i 3. prōzlī se, mn. prozlismo se...; imperat. prózli se; pril. prošl. pròzlīv(ši) se; prid. rad. pròzlio se, -la se
prozōdija (poet.)
prozòdijskī
prozòrče, -eta
prozòrčić
prozòrčina
prōzračan, -čna
prozráčiti, prōzračīm (t. dodéliti)
prozračívati, -zračujēm (t. deverívati)
prōzračnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prōzreti (progledati), prōzrēm, -ēš..., 3. mn. prōzrū pored pròzrīm, -íš, -ī, prozrímo i prozrīmo, prozríte i prozrīte, pròzrē; aor. pròzreh, 2. i 3. pròzre, mn. prozresmo...; pril. prošl. pròzrēv(ši); prid. rad. pròzreo (ijek. i: pròzrio), pròzrela; prid. trp. prōzrēt
prozvíždati, -īm (t. zazvúčati)
prōždrēti (ek.), prōždrēm, -ēš..., 3. mn. prōždrū; aor. pròždrēh, 2. i 3. prōždrē, mn. pròždresmo...; imperat. pròždri; pril. prosl. pròždrv(ši) i prōždrev(ši); prid. rad. prōždro, prōždrla; prid. trp. prōždrt
prōždrijeti (ijek.), prōždrēm, -ēš..., 3. mn. prōždrū; aor. prōždrijeh, 2. i 3. prōždrije, mn. prōždrijesmo...; imperat. prōždri; pril. prošl. prōždrv(ši) i pròždrijev(ši); prid. rad. prōždro, prōždrla; prid. trp. prōždrt
proždŕlčina
proždrličina i prōždrličina
proždŕlost, -osti, instr. -osti i -ošću
proždŕljivac, -ívca, vok. -ívče, gen. mn. proždrljivācā
proždrljivka, dat. -ki, gen. mn. -kī
proždrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prožèći i prožéći, prožežēm (t. sažèći)
prožeti, prožanjem i prōžnjēm (t. pòžeti)
prōžētōst, -osti, instr. -osti i -ošću
proživeti, -īm (ek., živeći provesti; t. uštédeti)
proživíti, proživīm (povratiti koga u život, oživiti; t. dodéliti)
proživjeti, -vīm (ijek., živeći provesti; t. uštédjeti)
proživljávati (i proživljívati), -življavām (t. večerávati)
proživljívati (i proživljávati), -življujēm (t. deverívati)
prožvákati, prožvačem i -ćem (t. zavíkati); imperat. prožváči i prožváći
prožvakávati, -zvākāvām (t. večerávati)
prožvátati, prožvāćēm (t. zavíkati); imperat. prožváći
přpac, přpca, vok. -pče, gen. mn. přpacā
přporuška, dat. -šci, gen. mn. -škī
přpošnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prsatōst, -osti, instr. -osti i -ošću
přskatī, přskām (štrcati; t. čárati)
přskavac, -ávca, gen. mn. přskavācā (raketa)
prslúčac, -čca, gen. mn. prslūčācā
prslúčak, -čka, mn. -čci, gen. prslūčākā
prslučić i prslučić
prslučina i prslučina
prsluk i prsluk, mn. -ci, gen. přslūkā
přsnī (prema přsa i přsi; drugo je přstni prema přst)
přsnīk, mn. -īci
přsnuti, přsnēm (štrcnuti; t. kíhnuti); **přsnuti**, -snēm (puknuti, raspasti se; t. čūčnuti); aor. još i: přskoh, 2. i 3. přšte, mn. přskosmo...; pril. prošl. i: přskav(ši); prid. rad. i: přskao, přsla
prsòbōlnīk, vok. -īče, mn. -īci
přst, lok. přstu, mn. přsti, gen. přstī i přstijū pored přsta, dat. přstima, ak. přste 3
přstac, přsca i přstàca, gen. mn. přstàca (dem. od přst); **přstac**, přsca, gen. mn. přstācā (školjka)
prsténac, -nca, gen. mn. přstēnācā
prsténak, -nka, mn. prsténci, gen. přstēnākā
prstènčić

prstèndžija
prstènjāk, -áka, mn. -áci
prstić
prstnī (prema prst; drugo je prsnī)
prstohvāt
pršić
pršljénak, -nka, mn. pršljénci, gen. pršljenākā
pršljivac, -ívca, vok. -ívče, gen. mn. pršljivācā
pršljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pršnjak, -áka, mn. -áci
prtača, gen. mn. prtāčā (vrsta jabuke)
prtēnka, dat. -ci, gen. mn. -kī
prtenjača
prtiti, -īm (na leđima; t. grčiti); **pŕtiti,** -īm (snijeg; t. lòmiti)
prtljánac, -nca, vok. prtljanče, gen. mn. prtljānācā
prûcalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. prûcalācā
prûćati se, -ām se (t. čitati)
prûće
prûćīce
prûćimicē (pril.)
prûćiti se, -īm se (t. zgrčiti)
prùditi, -īm (biti korìstan, goditi; t. čámiti); **prùditi,** -īm (prvi rod rađati, npr. šljive, vinograd; t. lòmiti)
prùdnjača
prûde (zbir. od prûd)
prúdēnje (prema prúditi); **prùdēnje** (prema prùditi)
prugálce, -álca i -álceta, mn. prugálca, gen. prugálcā i prùgālācā
prùgao, prùgla, mn. prùglovi (klupko)
prûgavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Prùsija
prûskī 80 a
Prûskinja
prûsluk i sl. ne nego pŕsluk i sl.
prùtača, gen. mn. prùtāčā
prûtak, -tka, mn. prúci, gen. prûtākā (dem. od prût); **prûtak,** -tka (gibak)
prùtić, prùtića i **prùtīć,** -íća (dem. od prût)
prùtovača
prùživōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prvāč (pril., prije)
prvača, gen. mn. prvāčā (početnik)
prváčiti, prvačīm (t. jednáčiti)
prvāk, -áka, vok. prváče, mn. -áci
prvenac, prvênca, vok. prvênče, gen. mn. prvenācā
prvenačkī
prvênce, -eta
prvénstvo, gen. mn. prvenstāvā
prvī; prvī pût 93, 2; Prvī mâj 15 b; prvī srpskī ùstanak 20 c
prvīčje i **prvičje**
prvijenac i sl. ne nego prvenac i sl.
prvješka, dat. -šci, gen. mn. prvješakā
prvòbitnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prvobòrac, -rca, vok. prvoborče, gen. mn. prvòbōrācā
prvobòračkī
prvobratučed i **prvobrātučed**
prvobratučeda i **prvobrātučeda**
prvoč (isp. prvāč)
prvojagnjenica i **prvòjanjenica**
prvoklasnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
prvòkoska, dat. -ski, gen. mn. prvòkozaka i prvòkoskī (koza)
prvomajskī 15 d
prvomučenica
prvomučenīk, vok. -īče, mn. -īci
prvoračvār (jelen od godine dana)
prvorázrednost, -osti, instr. -osti i -ošću
prvoròdstvo
prvorođénac, -nca, vok. prvorođenče, gen. mn. prvorođēnaca
prvorođēnče i **prvorođénče,** -eta; zbir. prvorođenčad, -ādi
prvorođenī i **prvorođenī**
prvòrotkinja
prvosèdelac, -eoca, vok. -eoče, gen. mn. prvosèdelācā (ek.)
prvosjèdilac i **prvosjèdjelac,** -ioca, vok. -ioče, gen. mn. prvosjèdilācā i prvosjèdjelacā (ijek.)
prvòstepenī 88 c
prvòstōlnī
prvòstōlnica
prvosvèćenica
prvosvèćenīčkī
prvosvèćenīk, vok. -īče, mn. -īci
prvoškōlac, -lca, vok. prvoškolče, gen. mn. prvòškōlaca
prvòškolka, dat. -ki, gen. mn. -kī
prvòtēlka i **prvòteoka,** dat. -ci i -ki, gen. mn. prvotelākā i prvòtēlkī
prvotīsak i **prvòtisak,** -ska, mn. -sci, gen. prvotīsākā i prvòtisākā
prvotočènica
prvovènčānī (ek.); Stêvān Prvovènčānī
prvovjènčāni (ijek.); Stêvān Prvovjènčanī
pržionica i **pržiònica**
p. s. (skraćeno za lat. post scriptum — poslije napisanog) 143 b
psàlam, psàlma, mn. psàlmi, gen. psālāmā 156 c
psàlmist(a)
psèćevina
psèćī i **psèćī** 56 a 5
psêudoklasičan, -čna 86 c
psêudoklasik, mn. -ci
pseudomàrksist(a) 87 e
pseudomarksističkī 88 b
pseudomarksìzam, -zma
psīć, gen. mn. psīćā

psíha i psìha, dat. -hí, gen. mn. psíhā (duša); **psìha**, dat. -hi, gen. mn. psìha (dio pokućstva) 65 a 7
psihičan, -čna
psihičkī
psihijatar, -tra, vok. psihíjatre i **psihijàtar**, -tra, vok. psìhijatre, gen. mn. psihìjatāra
psihijàtrija
psihijàtrijskī
psihoanalitičār
psihoanalitičkī
psihoanalíza
psihofizičkī
psihólog, vok. -že, mn. -zi
psihologija
psihológijskī (prema psihòlogija)
psihološkī (prema psihòlog)
psihomètrija
psihomètrijskī
psihopat, -áta, vok psihopāte
psihopàtija
psihopatòlog, mn. -zi
psihopatologija
psihopatološkī
psihopātskī
psihoterāpija
psihoterāpijskī
psihóza
psikāč, -áča, vok. psìkaču
psíkatī, psíčem (t. víkati); imperat. psíči; pril. sad. psíčūći
psôst, psôsti, lok. psósti, instr. psôsti i psošću, mn. psôsti, gen. psostī, dat. psóstima
psovāč, -áča, vok. psovāču
psovačica
psovāčkī
psovka, dat. -ci, gen. mn. psovākā i psovkī
psūnjskī (prema Psûnj)
Pšemišl (Przemyśl) 188 d
pšeničan, -čna
pšeničica
pšenicīšte
pšeničnīk, mn. -īci
pšeničnjak, mn. -aci
Pšeštice (Přeštice) 193
ptica, ptícē, vok. ptîco, gen. mn. ptîcā 51 a
ptičār, vok. -āru i -are 51 a
ptičarev i ptičarov
ptičàrica
ptičarīčin
ptičáriti, ptičārīm (t. jednáčiti)
ptičārskī
ptíče, ptíčeta, mn. ptíčići; zbir. ptíčād, -ādi
ptičètina
ptíčica 51 a
ptíčjī i ptíčjī
ptíčina
ptíčjī i ptíčijī 51 a
ptícūrina
ptíć, gen. mn. ptícā
Ptolomejev i Ptolomêjev
pubertētskī
publicist(a)
publicístičkī
publicistika, dat. -ci
publicistkinja
publicitet, -éta
pùbličan, -čna
pùblika, dat. -ci
publikacija
pucač, -áča, vok. pucaču
pucačica
pucāčkī
pucāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
pûč, pûča, mn. pûcevi (1. bunar, 2. državni udar); **pûč**, pûči (sitna rupica na lišću)
púčanin, mn. -ani
púčanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
púčanskī
pučánstvo i púcanstvo
púčica (školjka)
púčina (augm. od pûk, narod); **púčina** (površina mora)
púčinskī
Púčīšća, Púčīšća, dat. Púčīšćima
púčīškī (prema Púčīšća)
púciti, pûcīm (cijepati, kalati, npr. šljive za sušenje; t. hvaliti)
pûčka, dat. -ki, gen. mn. -kī (pučanka)
pûčkī
púčkoškolac, -lca, vok. púčkoškôlče, gen. mn. pučkoškôlaca
púčkoškolka, dat. -ki, gen. mn. -kī
púčkoškôlskī
pûć i pûc-pûc (uzv.)
púćak, púćka, mn. púćci, gen. pûćākā
púće (prema pût)
púćēnje (prema púćiti i pútiti)
púći v. púknuti
púćiti, pûćīm (t. hváliti)
pûćka, dat. -ki, gen. mn. pûćākā (pura, tuka; drugo je pûčka)
pûćkac! (uzv.)
púćkati, -ām (t. vráćati)
púćnuti, -ēm (t. čûčnuti)
pućpùlik, mn. -ci
pùćpura, gen. mn. pûćpūrā
pućpurîkati, -pûrīčēm (t. kokodákati); imperat. pućpuríči; pril. sad. pućpuríčući
pùćpūrka, dat. -ci, gen. mn. pùćpurākā i pùćpūrkī
pudárev i pudárov
pudaričin (prema pudàrica)
pudárija

pùding i **pûding**, mn. -zi, gen. pûdīnga i pudīnga
púditi, pûdīm (t. hváliti); imperf. pûđāh; prid. trp. pûđen
púdl, púdla, mn. púdlovi (vrsta psa)
pùdljivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. pùdljivācā
pùdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
púđēnje (prema púditi)
pùflačić
pùflak, vok. -če, mn. -ci, gen. pûflākā
pûh, vok. pûše, mn. pûhovi (zool.)
pûha, dat. -hi, gen. mn. pûhā (bubuljica)
pûhāc, -áča, vok. pûhāču (onaj koji puha; drugo je pùhāć)
pùhaća, gen. mn. pûhāčā
pùhāčkī
pùhāć, -áća, vok. pûhāću (puh; drugo je pùhāc) 56 b
pùhaćī
pùhalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. púhalācā
púhalačkī
púhalica
pûhalo
púhāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
pùhara, gen. mn. pûhārā
puhati, pûhām i **púvati**, pûvām (t. čárati) i pûsēm (t. víkati); imperat. pûhāj, pûvāj i púši; pril. sad. púhajūći, pùvajūći i púšūći
pûhica
pûhnuti, pûhnēm (t. kíhnuti)
pûhor
pûk, vok. pûče, lok. púku, mn. pûci, púkā, dat. pûcima pored púkovi, pùkōvā, dat. púkovima
pùknuti (pûći), pûknēm (t. čûčnuti); aor. još i: pûkoh, 2. i 3. pûče, mn. pûkosmo . . . ; pril. prošl. i: pûkāv(si); prid. rad. i: pûkao, pûkla
pùkōvnīčkī
pukōvnījskī
pùkōvnīk, vok. -īče, mn. -īci
pùktati, pûkćēm (t. hùktati); imperat. pùkći; pril. sad. pûkćūći
pùlčāz, -áza
pulóver 165 c
pûls, instr. pûlsom, mn. pûlsovi 155 k
pulsírati, pùlsīrām (t. venčávati) 155 k
pûlskī (prema Púla; isp. pûljskī)
Púljanin, mn. -ani (čovjek iz Púlē)
pûljskī (prema Pûlj, zast.)
pûn, pûna i pùna; pûn pùncat i pûn pûncāt; pûn pùncit i pûn pûncīt 52 a 3
púnac, púnca, vok. pûnče, gen. mn. pûnācā
pûnačak, -čka; komp. punàčkijī 52 a 3
pûnahan, -hna
pûnanōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pûnč, mn. pûnčevi (napitak)
pùndžuka, dat. -ci, gen. mn. pùndžūkā
púnđa i **pùnđa**
pûničin (prema pûnica)
pûničkī
pùnkcija, gen. mn. pùnkcījā
pûnkt, mn. pûnktovi (tačka)
punktácija
pùnktālan, -lna
punktuácija
pùnktuālan, -lna
punktualnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
punóća
punòglavac, -glāvca, vok. -glavče, gen. mn. punòglavācā
pûnokŕvan, -vna 88 c
punokŕvnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
punòletan, -tna (ek.)
punóletnica (ek.)
punòletnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
punòletnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
punóletstvo (ek.)
punóljetan, -tna (ijek.)
punóljetnica (ijek.)
punòljetnīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
punóljetnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
punóljetstvo (ijek.)
pûnomāstan, -sna
pûnomōć, pûnomoći, instr. pûnomoći i pûnomoću, gen. mn. punomòćī i pûnomoćī
punómoćje
punómoćnica
punómoćničkī
punómoćnīk, vok. -īče, mn. -īci
pûnoprāvan, -vna
pûnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
punovážnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
punóvlasničkī
punóvlasnīk, vok. -īče, mn. -īci
pûnovlāst, pûnovlāsti, instr. pûnovlāsti i pûnovlašću, gen. mn. punovlástī i pûnovlāstī
punòvlastan, -sna
pûnovredan, -dna (ek.)
punovrédnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
pûnovrijedan, -dna (ijek.); komp. punovrèdnijī
punovrijèdnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
pûnskī (pûnskī rātovi)
púnuti ne nego pûhnuti
pûnjenje (prema pûniti)
pûpak, -pka, mn. pûpkovi
pûpavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. pûpavācā

pūpāvčev
pūpāvčić
pūpcan, -a, -o
pūpčanica (primalja, babica); **pupčànica** (pupčana vrpca)
pupčaničnī
pūpčast
pūpcić (dem. od pūpak)
pūpcitī, -īm (t. grčiti)
pūpoljak, pūpōljka, vok. -če, mn. -ci, gen. pūpoljaka
pupoljčić
púrce, -eta
purgàrija
pūrgārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
purgàtorīj, -ija i **purgàtorijum**
pūricica
púrijī i **pūrjī**
pùrist(a), gen. mn. pūrīstā
puritánac, -nca, vok. pūritānče, gen. mn. purìtānācā
purìtanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
púrjī i **púrijī**
pùrkaca, gen. mn. pūrkāčā
pùsatiti, -īm (prema pùsat; t. bèsediti); imperf. pùsaćāh; prid. trp. pùsaćen
pustàhija
pustàhījin
pustàhījskī
pustalìluk, mn. -ci
pustèćija i **pustèkija** pored **postèćija** i **postèkija**
pústeti, -stīm (ek., postajati pust; t. živeti)
pùstī-bāba-kònju-krv (bot.)
pùsti-krv-krvàvica (bot.)
pūstimickē (pril.)
pústinīckī
pústinīk, vok. -īče, mn. -īci (pustinjak)
pústinīstvo
pústinjāckī
pústinjak, vok. -āče, mn. -āci
pústinjāstvo
pùstiti, pūstīm (učiniti slobodnim, ostaviti i sl.; t. nòsiti); prid. trp. pūsten; **pústīti,** pûstīm (činiti nešto pustim; t. hváliti)
pústjeti, -stīm (ijek., postajati pust; t. živjeti)
pùstođāk, vok. -āče, mn. -āci
pustolovka, dat. -kī, gen. mn. -kī
pustòpašnīk, vok. -īče, mn. -īci
pustopašnost, -osti, instr. -osti i -ošću
Pustòpolje (ime selu); **Pûstō Pōlje** (ime selu); **Pùstō pōlje** (ime polju) 86 a; 87 a
pustòpoljskī (prema Pustòpolje, Pûstō Pōlje i Pûstō pōlje)
pustòselskī 72 b
pustošilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. pustòsilācā
pūstošnīk, vok. -īče, mn. -īci
pūšāč, -āča, vok. pūsacu
pušačev
pušačica
pušačičin
pùsāčkī
pùsaćī
pùscanī i **puščanī**
puščètina
pūščica (dem. od pūška)
pūščina (augm. od pūška)
Pūšća 53
pušćenje (prema pústeti, pústiti i pústjeti)
pūšionica i **pušiònica**
pūška, dat. -šci, gen. mn. pūšākā 66 d
pūškarev i **pūškārov**
puškomitràljēskī
puskomitràljēz, -éza
puškomitraljézac, -sca, vok. pūškomitralješče, gen. mn. puskomitràljēzācā
pūšljivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. pūšljivacā
pūštati, pûštām (t. čárati)
puštènica
put(a) (u priloškom značenju) 93: jedànpūt, dvápūt i dvâ púta, tríput i trî pùta, čètiripūt i čètiri púta; pêt pútā, šêst (itd.) pútā...; prvī pût, drūgi put, trēćī put 93, 2; òvāj pût, kòjī pût, nēkī pût, svākī pût i sl.; koliko pútā, višē pútā, mnôgo pútā i sl.; prošlī pût, posljednjī (pòslednjī) pût
pùtaca, gen. mn. pūtača
putàljić
putárev i **putárov**
pūtāsce, -ašca i -āšceta, mn. pūtašca, gen. pūtašcā i pūtašacā
putéljak, -ljka, mn. -ci, gen. pùtēljākā
pūtenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
pùtić (dem od pût)
pùtijer, putijèra (pokr., pùtīr)
pùtīr, -íra (crkv., kaléž)
pūtiti, pûtīm (t. hváliti); imperf. pûćāh; prid. trp. pûćen
pûtnicin (prema pûtnica)
pûtnīckī
pûtnīk, vok. -īče, mn. -īci
pùtnjičav
putopisac, -sca, vok. pūtopīšče, gen. mn. putòpīsācā
putopīščev
putovođa i **pūtovođa**
pùtujūćī
putunjdžija
púvatī, pûvām i **púhatī,** pûhām (t. čárati)

pùzačica
pȕzavac, -ávca, vok. -ávče, gen. mn. pȕzavācā
pȕzavački
pȕzavaštvo
puzèćkē i puzèćki (pril.)
púziti, -ím (t. čámiti); imperf. púžah
púžēnje (prema púziti)
pȕžev
pùžić (dem. od pûž)
púznica (u uhu)
pȕžnični

R

r s tačkom (r.) skrać. za razred 143 a
rȁbadžija 62 c
rabadžijin
rabadžijski
rabadžovati, -ujēm (t. pāletkovati)
rabijātan, -tna
rȁbijātnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Rȁbljānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (pored Rȁpkinja)
rabòtiti, -īm (rabotati; t. svedòčiti); imperf. rabòćāh
ràbotničin (prema ràbotnica)
ràbotnički
ràbotnīk, vok. -īče, mn. -īci
Râc, Rácа, vok. Rāče, mn. Ráci, gen. Rácā
rácija i **râcija**
racionālan, -lna
racionàlisati, -šēm (t. rekapitùlisati)
racionàlist(a)
racionalistički
racionàlistkinja
racionalizácija
racionalizam, -zma
racionalizātor
racionalizātorski
racionalizírati, -lìzīrām (t. udesetostručávati)
racionálnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
racionírati, -ònīrām (t. obaveštávati)
raciònisati, -šēm (t. badavàdžisati); imperat. raciòniši; pril. sad. raciònišūći
Rāča
Rāčanin, mn. -āni
Rāčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
rāčanski
rāčār, vok. -āru i -āre
rāčarica (prema rāčār)
rāče, rāčeta
rácēnje (prema ráčiti se; drugo je rāćenje)
rāčica
rāčić
rāčijī i rāčjī
rāčilo
rāčina, gen. mn. rāčīnā
Rāčinovci, Rāčinovaca
ráčiti se, rāčī se (prohtijevati se; t. hváliti)
ràčjī i ràčijī
Rāčkī, Rāčkōga i **Râčkī**, Râčkōga
rāčnjak, mn. -āci
ràčūn, -úna
račùnāč, -áča, vok. račùnāču
račùnalo
račùnāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
račùnār, -ára, vok. račùnaru i -āre
računarac, -rca, vok. računarče, gen. mn. račùnārācā
račùnārskī
račùnati, -ām (t. čepȓkati)
račùndžija
račùndžijka, dat. -ki, gen. mn. -kī
racùnica
račúniti, ràčūnīm (računati; t. jednáčiti); imperf. ràčūnjāh; prid. trp. ràčunjen
računodávac, -vca, vok. računodávče, gen. mn. računòdāvacā
računoispitāč, -áča, vok. računoispitāču
računoispitàčica
računoispitàčkī
računopolàgač, -áča, vok. ràčunopolagāču
računovodstvo, gen. mn. računòvodstāvā
računòvođa
računòvotkinja
rāčunskī
rāčúnstvo
rāčvast
rāčvati se, -ām se (t. vrāćati)
rāčve, rāčāvā (mn. ž. r.)
rāčvica
rāćēnje (prema rātiti; drugo je rácēnje)
Raćonž (Raciąż) 185
râđenīčkī
râđenīk, vok. -īče, mn. -īci
rađič (pokr., bot.); **Rađič** (ime) 52, 10; 56 a 9
Rađičev (prema Rađič)
Radíčević 56 a 9
rađić (dem. od râd)
rádićevac, -évca, vok. -évče, gen. mn. rádićevācā
rádićēvka, dat. -ki, gen. mn. -kī

rádićēvskī
râdīj, rādija, instr. rādijem i **rādijum**, -uma, instr. râdijumom
radijācija
rādijālan, -lna
radijān, -ána
rādijāran, -rna
radijātor
râdijev i **râdijumov**
rādījskī i **rādijumskī**
rādijum, -uma, instr. rādijumom i **râdīj**, rādija, instr. rādijem 155 e
râdijumov i **râdijev**
rādijumskī i **rādījskī**
râdijus (geom., polumjer, poluprečnik) 155 e; 156 i; rādijus-vèktor
rādikālan, -lna; Rādikālna pàrtija 16 a
radìkālka, dat. -ki, gen. mn. -kī
radikálnost, -osti, instr. -osti i -ošću
radìkālskī
radikālsocijàlist(a) 88 f
radikālsocijalìstičkī (prema radikālsocijàlist); **radikāl-socijalìstickī** (koji se odnosi na radikale i socijaliste) 88 f
rādiiac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. rādilācā
rādinost i **râdinōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
râdio, rādija, dat. rādiju, instr. rādiom, mn. rādiji, gen. rādijā 48 b
radioaktīvan, -vna
radioaktívnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
râdio-amàtēr, -éra 87 h
râdio-amàtērskī 87 h
râdio-apàrāt, -áta
Râdio-Beògrad
râdio-cêv (ek.)
râdio-cijev (ijek.)
râdio-dìfūzija
râdio-dráma
râdio-drâmskī
râdio-emìsija
radiofòničan, -čna
radiofòničnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
radiofònija
radiofònījskī
radiòfōnskī
râdio-glúmac
râdio-glùmica
radiogràfija
radiògrafskī
radiògram
râdio-ìgra, gen. mn. râdio-igárā
Râdio-Jugòslāvija
râdio-komèntār, -ára
râdio-komèntātor
râdio-kòncert, gen. mn. râdio-kòncerātā
râdio-lâmpa (-lámpa)
radiològija
radiološkī
Râdio-Ljùbljana
râdio-mehànika
rādionica i **radiònica** 48 a; 69 b
ràdionickī i **radiònickī**
râdio-pjèvāč (-pèvāč), -áča
râdio-pjevàčica (-pevàčica)
râdio-predávānje
râdio-prénos (ek. i ijek.; isp. râdio-prijènos)
râdio-prètplata
râdio-prètplatnīk
râdio-prījāmnīk (i **-prijamnīk**) pored **râdio-prijēmnīk** (i **-prijemnīk**)
râdio-prijènos (ijek., isp. râdio-prénos)
Râdio-Sārajevo
radioskòpija
radioskopskī
Râdio-Sljème
râdio-spīker
râdio-spīkerica i **râdio-spīkērka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
râdio-stānica 87 h
râdio-stānickī
râdio-tèhnika
râdio-telefònija
râdio-telèfōnskī
râdio-telègraf
râdio-telegràfija
râdio-telegràfist(a) 161
râdio-telegràfistkinja
radio-telègrafskī
râdio-telègram
râdio-telèvīzija
râdio-teràpija
Râdio-Zàgreb
ràdist(a)
rādišnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ráditi, rādīm (t. hváliti); imperf. rāđāh; prid. trp. rāđen
ràdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Ràdmil (Ràdmio), Ràdmila
rādničin (prema rādnica)
rādnīckī; Rādnīčkō násēlje (náselje) 17
rādnīk, vok. -iče, mn. -īci
rádnjača (pokr.)
Radòjica
Radòjičić
Radòjičin
Rādōjka, dat. -ki
Rādosav v. Rādoslav
Rādosavljev 85
Radosávljević i **Rādosavljević** (prezime) 85
Rādoslav
Rādoslavljev 85
Radoslávljević i **Rādoslavljević** 85
rādosnica

rādōst, rādosti, lok. radòsti i **rādosti**, instr. rādosti i rādošću, mn. rādosti, gen. radòstī i rādostī, dat. radōstima i rādostima 54 b 1
rādostan, -sna 82 d
radòznalac, -znalca, vok. -znālče, gen. mn. radòznalācā
radòznalōst, -osti, instr. -osti i -ošću
radšta i **rāsta** (pril.) 82 c
Rādūč, -úča (geogr.)
Radučanin, mn. -ani
Radúčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
ràdūčkī
rađa, gen. mn. rādža
ráđa (pokr., radnja)
ráđalīšte
ràdaonìca i **radaònica**
rádati, râđām (t. čārati) 61 a 1
rādē ne nego ràdijē
rádēnje (prema ráditi)
Rádevac, -ēvca, vok. -ēvče, gen. mn. Rádevācā
ràđevina (rad); **Rađevina** (geogr.)
Rádēvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
ráđēvskī
rafinèrija
rafinīrānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rafinmān, -ána
ràfinovānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rāga, dat. -gi, gen. mn. râgā
ràgū, -ùa
rāhal (rāhao), rāhla
ráhat (prid.)
rahàtluk
ráhat-lòkum
rahitičan, -čna
rahìtičār, vok. -aru i -are
rahìtičarka, dat. -ki, gen. mn. -kī
rahítis i **rahìtis**
rāhliti, -īm (činiti rahlim; t. grčiti); imperf. rāhljāh; prid. trp. rāhljen
rāhlōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rāhljēnje
rāhmet
rahmètli
rahmetlija
rāht
râjčica
Rājevac, -ēvca, vok. -ēvče, gen. mn. Rājevācā (čovjek iz Ràjeva Sèla)
Rājēvka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Ràjeva Sèla)
Rājevo Sèlo
rājevskī (prema Ràjevo Sèlo)
Rājica
Rājić (ime)
Rājičić i **Rājičīć**
Rājičin (prema Rājica)
Rajić (prema Rájo, prezime i geogr.); Rájić Gôrnjī; Rájić Dônjī; Rájić-brdo 48 c
rājnīk, vok. -īče, mn. -īci
rājnskī i **rājnskī** (prema Rājna i Râjna)
ràjōn i **rèjōn**, -ona
rāk, vok. rāče, mn. rāci, rākā, rācima, rāke i rākovi, rākōvā, rākovima, rākove
ràkāč, -áča
ràkčīn, -ína
rakìdžija
rakìdžijin
rakìdžīnica
rākija, gen. mn. rākījā 46 b
rākijica 46 b
ràkījskī
Ràkitje (geogr.)
rākitnjača
Rakitovača
rāknić (dem. od rákno)
Rākovac, -ovca, vok. Rākovče
rākovačkī (prema Rākovac)
Rākovčev
rakovičkī (prema Rākovica)
Rakovnjik (Rakovnik) 192 b
rāk-rāna 87 h
rakúšac, -šca, vok. rākūšče, gen. mn. ràkūšācā
ramènjača
ramènjačin
ramènjačnī
rāna; rāk-rāna 87 h
ránac, ránca, gen. mn. rânācā
rānārev i **rānārov**
rānārnīckī
rānārnīk, vok. -īče, mn. -ici
rānc, mn. rāncevi
rāncić (dem. od ránac)
rànčuga, dat. -zi, gen. mn. rāncūgā
rāng; rāng-lìsta
rānilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. rānilācā
rānilackī
rānljivost i **rānjivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
ranorānilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. ranorānilaca
ranorānilačkī
ranoùstalac, -stālca i -staoca, vok. -stālče i -staoče, gen. mn. ranoùstalācā
rānjavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. rānjavācā
rānjavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ranjenīckī
ranjenīk, vok. -īče, mn. -ici
ranjivōst i **rànljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
rāonīk, mn. -ici
rāpav i sl. ne nego hrāpav i sl.
Rāpkinja (žena s otoka Rāba)
rāport, gen. mn. ràporātā 165 b
rāpskī (prema Rāb)

ràpsōd, -óda, vok. rȁpsōde 155 g
rȁpsōdija i **rapsòdija**
rasáditi, ràsādīm (t. dodéliti); prid. trp. ràsāđen
rásadnīckī
rasađívati, -sàđujēm (t. devcrívati)
rasàhnuti se, ràsahnēm se (t. nadahnuti); prid. rad. još i: ràsahao se, rasàhla se i ràsahla se
ràscar, mn. ràscarevi
ràscariti, -īm (t. dohvatiti)
ráscep, gen. mn. ráscēpā (ek.)
ràscēpānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
rascépati, ràscēpām (ek., t. dočárati)
rascépiti, ràscēpīm (ek., t. jednáčiti); prid. trp. ràscēpljen
ràscepkānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
ràscepkati, -am (ek., t. ìsplivati)
rascepkávati, -cèpkāvām (ek., t. večerávati)
ràscēpljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
rascepljénje (ek.)
rascepljivati, -cèpljujēm (ek., t. deverívati)
rascičati se, -īm se (t. zazvúčati)
ràscijepānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
rascijèpati, ràscijepām (ijek., t. pomijèšati)
rascijèpiti, ràscijepīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. ràscijepljen 75 d
ràscijepljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
ráscjep, gen. mn. ráscjēpā (ijek.)
ràscjepkānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
ràscjepkati, -am (ijek., t. ìsplivati)
rascjepkávati, -cjèpkāvām (ijek., t. večerávati)
rascjepljénje (ijek.)
rascjepljívati, -cjèpljujēm (ijek., t. deverívati) 27, 7
rascópati, ràscōpām (razbiti; t. dočárati)
rascvàsti se i **ràscvasti se**, rascvàtēm se (t. ocvàsti)
rascvàteti se, -īm se (ek., t. dolèteti)
rascvàtjeti se, -tīm se (ijek., t. dolètjeti)
rascvéliti, ràscvēlīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. ràscvēljen
rascveljívati, -cvèljujēm (ek., t. deverívati)
rascvètati se, -ām se (ek., t. dokònčati)
rascvetávati se, -cvètāvām se (ek., t. večeravati)
Rascvetníkov (Razcvetnikov) 209
rascvijèliti, ràscvijelīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. ràscvijeljen
rascvíliti, ràscvīlīm (t. dodéliti); prid. trp. ràscvīljen
rascviljívati, -cvìljujēm (t. deverívati)
rascvjeljívati, -cvjèljujēm (ijek., t. deverivati)
rascvjètati se, -ām se (ijek., t. dokònčati)
rascvjetávati se, -cvjètāvām se (ijek., t. večerávati)
ràscvrētī se, rȁscvrēm se (ek., t. pròcvrēti)
ràscvrijeti se, rȁscvrēm se (ijek., t. pròcvrijeti)
rasécati, ràsēcām (ek., t. venčávati)
ràseckati, -ām (ek., t. ìsplivati)
ràseći, raséčēm (ek., t. pòseći)
rásed, gen. mn. rásēdā (ek.)
rasédati se, ràsēdām se (ek., t. venčávati) pored **ràsedati se**, -ām se (t. vèčerati)
rasèdlati, -ām (t. dokònčati)
rasedlávati, -sèdlāvām (t. večerávati)
rasejánac, -nca, vok. rāsejanče, gen. mn. rasèjānācā (ek.)
ràsejānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
rásejati, -jēm (ek., t. òbrijati); imperat. ràsēj
rasejávati, -sèjāvām (ek., t. večerávati)
rásek, mn. -ci, gen. rásēkā (ek.)
ráselac, -sēlca, vok. -sēlče, gen. mn. ráselācā
ráselačkī
rāselina (ek.)
rasèliti, ràselīm (t. natòčiti); prid. trp. ràseljen
raseljávati (i raseljivati), -sèljāvām (t. večerávati)
raseljènīk, -ika, vok. rāseljeníče, mn. -īci
raseljívati (i raseljávati), -sèljujēm (t. deverívati)
ràseoba
ràsesti se, ràsedēm se i ràsednēm se (ek., t. pòsesti)
rasformírati, -fòrmīrām (t. razočárati)
rasfòrmisati, -šēm (t. ožìgosati)
rāsfrātar, -tra, gen. mn. rāsfrātārā
ràsfrātriti se, -īm se (t. pròbančiti)
rashláditi, ràshlādīm (t. dodéliti); prid. trp. ràshlāđen
rashladénje
rashlađívati, -hlàđujēm (t. deverívati)
ráshod, gen. mn. ráshōdā 75 d
rashódati se, ràshōdām se (t. dočárati)
rashòditi se, ràshodīm se (t. dohòditi)
ráshodnī
ráshodnīk, mn. -īci
ráshodovati, -ujēm (t. závetovati) i **rashodovati**, -ujēm (t. òdlikovati)
rashòdēnje i **ràshodēnje**

rasijánac, -nca, vok. rȁsijanče, gen. mn. rasìjānācā (ijek.)
ràsijānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
rȁsijati, -jēm (ijek., t. òbrijati); imperat. ràsij
rasijávati, -sìjāvām (ijek., t. večerávati)
rasijècati, ràsijecām (ijek., t. nadijèvati)
rasíniti, ràsīnīm (t. dodéliti)
rásip (rasap, rasulo)
rasipač, -áča, vok. rȁsipāču
rásipan, -pna
rȁsipati, -ām (t. vèčerati) i -pljēm (t. prìmicati); imperat. ràsipāj i ràsiplji; pril. sad. ràsipajūći i ràsipljući
rásipnica i **rásipnica**
ràsipnīčkī i **rásipnīckī**
ràsipnīk i **rásipnīk**, vok. -īče, mn. -ici
ràsipnīštvo i **rásipnīštvo**
rasīpnost i **rásipnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
ràsist(a)
rasìstičkī
ràsistkinja
ràsjeckati, -ām (ijek., t. ìsplivati)
rasjeći, rasijèčēm (ijek., t. pòsjeći)
rásjed, gen. mn. rásjēdā (ijek.)
rasjédati se, ràsjēdām se (ijek., t. venčávati) pored **ràsjedati se**, -ām se (t. vèčerati)
rásjek, mn. -ci, gen. rásjēkā (ijek.)
rȁsjelina (ijek.)
ràsjesti se, ràsjedēm se i ràsjednēm se (ijek., t. pòsjesti)
ràskačkati, -ām (t. ìsplivati)
raskákati se, ràskāčēm se (prema skákati; t. zavíkati)
raskákotati se, -ćēm se (t. otkákotati) i **raskakòtati se**, -kàkoćēm se (t. izblebètati)
raskàlāšenīk, vok. -īče, mn. -īci
raskàlāšenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rȁskalāšnīk, vok. -īče, mn. -īci
rȁskalāšnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ràskaluder i **raskàluder**
ràskaluderica i **raskàluderica**
raskàluderiti, -īm (t. zakàluđeriti)
raskápati, ràskāpām (bolje raskopávati; t. venčávati)
raskápčati, ràskāpčām (bolje raskopčávati; t. venčávati)
ràskašiti se, -ī se (pretvoriti se u kašu; t. bèsediti)
ráskid
raskidāč, -áča
raskidljiv
raskinúće
ràskiseliti, ràskiselīm, -īš..., 3. mn. ràskiselē; aor. ràskiselih, 2. i 3. ràskiselī, mn. ràskiselismo...; imperat. ràskiseli; pril. prošl. ràskiselīv(ši); prid. rad. ràskiselio, -la; prid. trp. ràskiseljen
ràskisiti se, ràskisī se (t. dohvatiti)
rasklamítati, -klàmīćēm (rasklimati; t. zaurlíkati); imperat. rasklamíći
rasklepètati se, -klèpećēm se (t. izblebètati)
ràskličiti, -īm (ukloniti klicu; t. dòhvatiti)
raskliktati se, ràsklikćēm se (t. zahùktati); imperat. rasklìkći se
raskliimávati, -klìmāvām (t. večerávati)
ràskliinjati, -njēm (t. prìmicati)
ráskiop
ràskiopac, -pca, gen. mn. ràsklopācā
rásklopan, -pna
raskiòpiti, ràsklopīm (t. natòčiti)
rasklòpljiv
ràskijucati, -ām (t. ìsplivati)
raskijucávati, -kljùcāvām (t. večerávati)
raskljùvati, ràskljujēm (t. iskòvati); **raskljúvati**, ràskljūvām (t. venčávati)
raskljuvávati, -kljùvāvām (t. večerávati)
ràskmetiti, -īm (t. dohvatiti); prid. trp. ràskmećen
rásknēz, mn. rásknezovi
rasknéžiti, ràsknēžīm (t. dodéliti)
raskokodákati se, -kòdāćēm se (t. zakukuríkati)
raskokòtati se, -kòkoćēm se (t. izblebètati)
ráskol
raskoláčiti, -kòlāčīm (t. obavéstiti)
raskolačívati, -làčujēm (t. izjednačivati)
raskòliti, ràskolīm (t. natòciti)
ráskolnica
ráskolnīckī
ráskolnīk, vok. -īče, mn. -īci
ráskolnīštvo
ràskoljēnka, dat. -ci, gen. mn. -kī
ràskomadānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
raskomádati, -ām (t. zaračùnati)
raskomoćivati, -mòćujēm (t. izjednačívati)
raskomótiti se, -kòmōtīm se (t. obavéstiti); prid. trp. raskòmōćen
raskòpati, raskòpām (t. dokončati)
raskopávati, -kòpāvām (t. večerávati)
raskópčati, -ām (t. dokončati)
raskopčávati, -kòpčāvām (t. večerávati)
raskoráčiti se, -kòrāčīm se (t. obavéstiti)
raskoračívati se, -ràcujēm se (t. izjednačívati)
ràskorāk, mn. -āci
raskòsiti, ràskosīm (t. natòčiti)

ráskoš, ráskoši i **ráskoš**, ráskoša
ráskoša, ráskošē
ráskošan, -šna
ráskošiti se, -īm se (t. príličiti)
ráskošje
ráskošnik, vok. -īče, mn. -īci
ráskošnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
raskòvati, ràskujēm (t. iskòvati)
raskrájati, ràskrājām (t. venčávati)
rāskrālj, mn. rāskrāljevi
raskráljiti, ràskrāljīm (t. dodéliti)
raskráviti, ràskrāvīm (t. dodéliti)
raskravljívati, -kràvljujēm (t. deverívati)
raskŕčiti, ràskrčīm (t. dodéliti)
raskrčívati, -krčujēm (t. deverívati)
raskrčmiti, ràskrčmim (raskomadati; t. natòčiti); prid. trp. raskrčmljen
raskrčmljívati, -krčmljujem (t. deverívati)
raskrēčiti, ràskrēčīm (t. dodéliti)
raskrečívati, -krečujēm (t. deverívati)
raskrénuti, ràskrēnēm (t. škrgútnuti); aor. još i: ràskretoh, 2. i 3. ràskrete i rāskrete, mn. ràskretosmo...
raskŕhati, -ām (t. dokònčati)
raskríliti, ràskrīlim (t. dodéliti)
raskríljívati, -kriljujēm (t. deverívati)
raskrīnkati, -ām (t. iskārtati)
raskrinkávati, -krìnkāvām (t. večerávati)
ràskriti, rāskrijēm (t. sàkriti)
raskrívati, ràskrīvām (t. venčávati)
raskríviti, ràskrīvīm (t. dodéliti); prid. trp. ràskrīvljen
raskrižati, ràskrīžām (t. dočárati)
raskrížiti, ràskrīžīm (t. dodéliti)
raskrojávati, -kròjāvām (t. večerávati)
raskròjiti, ràskrojīm (t. natòčiti); imperat. ràskrōj
ràskrpiti, -īm (razmrsiti; t. dòhvatiti); prid. trp. ràskrpljen
raskŕpljati, ràskŕpljām (t. venčávati)
raskrpljávati, -krpljāvām (t. večerávati)
ràskrsnica i **ráskrsnica**
raskŕstiti, ràskrstīm (t. natòčiti); prid. trp. ràskršten
ráskršće i **ràskršće**
raskŕštati, ràskŕštām (t. venčávati)
raskrštávati, -krštāvām (t. večerávati)
ràskruniti, -īm (oduzeti kome krunu, raskraljiti; t. dòhvatiti); **raskrúniti**, ràskrūnīm (npr. kukuruz; t. dodéliti)
raskrùpnati se i **raskrùpnjati se**, -ām se (t. dokònčati)
raskrupnjávati se, -krùpnjāvām se (t. večerávati)
raskrváriti, -krvārim (t. obavéstiti); prid. trp. raskrvāren
raskrváviti, -krvāvīm (t. obavéstiti); prid. trp. raskrvāvljen
raskúciti, ràskūčīm (rastegnuti kukasto; t. dodéliti)
raskučívati, -kūčujēm (prema raskúčiti; t. deverívati)
ràskuća, gen. mn. rāskūćā
rāskućiti, -īm (rasuti kuću; t. dòhvatiti)
raskućívati, -kūćujēm (t. deverívati)
rāskuhati se i **ràskuvati se**, -ām se (t. ìsplivati)
raskuhávati se, -kùhāvām se i **raskuvávati se**, -kùvāvām se (t. večerávati)
ràskukati, -ām (rasplakati; t. isplivati)
raskukúljiti, -kùkūljīm (t. obavéstiti)
raskukuríkati se, -kùrīčēm se (t. zakukuríkati)
raskúmiti se, ràskūmīm se (t. dodéliti)
ràskuštrati, -ām (t. ìsplivati)
ràskuvati se i **ràskuhati se**, -ām se (t. isplivati)
raskuvávati se, -kùvāvām se i **raskuhávati se**, -kùhāvām se (t. večerávati)
ráškužan, -žna
ráškužba, gen. mn. ráškužābā i ráškužbī
raškužíti, -īm (t. dòhvatiti)
raškužívati, -kùžujēm (t. deverívati)
ráškuznica
ráškuznīk, mn. -īci
raskváriti, ràskvārīm (t. dodéliti)
raskvarívati, -kvàrujēm (t. deverívati)
ràskvasiti, -īm (t. dòhvatiti)
ràskvocati se, -čēm se (t. dòjahati); imperat. ràskvoči se
ràslabiti, -īm (učiniti slabim; t. dòhvatiti)
ràslina, gen. mn. rāslīnā
ràslinstvo
ràslīnje
raslojávati se, -slòjāvām se (t. večerávati)
raslòjiti se, ràslojīm se (t. natòčiti)
rasmàtrāč ne nego razmàtrač
rasmátrati ne nego razmàtrati
rasmòtriti ne nego razmòtriti
rāsnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rásō(l), rásola
ràsohast
rāsohat
rāsohe, rāsōhā (mn. ž. r.; račve, rašlje)
Rāsovatac, Rāsovaca
rāsove ne nego rāsohe
raspáčati, -ām (t. dokònčati)
raspačávati, -pačāvām (t. večerávati)
ráspad i **rāspād**
ráspadan, -dna
ràspadati se, -ām se (t. vèčerati)
raspàdljiv
raspàdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću

ràspadnuti se, -nēm se (t. pòčinuti; isp. i ràspasti se)
raspálīti, ràspālīm (t. dodéliti)
ràspāljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
raspàljiv
raspaljívati, -pàljujēm (t. deverívati)
raspàljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ràspanuti se ne nego ràspadnuti se, ràspasti se
rāspār (nepar)
raspàrāč, -áča, vok. rāsparāču
raspárati, ràspārām (t. dočárati)
rasparávati, -pàrāvām (prema ràspariti; t. večerávati)
rāsparčānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
raspārčati, -am (t. dokončati)
rasparčávati, -pàrčāvām (t. večerávati)
rasparčètati, -ām (t. zaračunati)
rāspariti, -īm (razgrijati i sl.; t. dòhvatiti); **raspáriti**, ràspārīm (rastaviti parove; t. dodéliti)
rasparívati, -pàrujēm (prema raspáriti; t. deverívati)
raspasānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ràspasati, -šēm (t. dojahati); imperat. ràspaši
raspasívati, -pàsujēm (t. deverívati)
ràspasti se, ràspadnēm se (t. nàpasti)
raspávati se, ràspāvām se (t. dočárati)
raspazáriti, -pàzārīm (t. obavéstiti)
raspazarívati, -zàrujēm (t. izjednačívati)
raspečaćívati, -čàćujēm (t. izjednačívati)
raspèčatiti, -īm (t. zašèćeriti); prid. trp. raspèčaćen
raspécitī, ràspēčīm (t. dodéliti)
raspéće 57
raspélo
ràspēti, rāspnēm, -eš..., 3. mn. rāspnū; aor. ràspēh, 2. i 3. rāspē, mn. ràspēsmo...; imperat. ràspni; pril. prošl. ràspēv(ši); prid. rad. rāspeo, rāspēla; prid. trp. rāspēt
raspètljati, -ām (t. dokončati)
raspetljávati, -pètljāvām (t. večerávati)
ràspevati se, -ām se (ek., t. ìsplivati); **raspévati**, ràspēvām (t. venčávati)
raspevávati se, -pèvāvām se (ek., t. večerávati)
raspijèvati, ràspijevām (ijek., t. nadijèvati; drugo je rāspjevati)
ràspikuća
ràspikućkī
ràspikućstvo
raspiláviti se, -pīlāvīm se (t. obavéstiti)
raspíliti, ràspīlīm (t. dodéliti)
raspinjāč, -áča
raspinjača
ràspinjati, -njēm (t. prìmicati); imperat. ràspinji; pril. sad. ràspinjūći
raspíriti, ràspīrīm (t. dodéliti)
raspirivāč, -áča, vok. rāspirivāču
raspirívati, -pìrujēm (t. deverívati)
ráspis
raspísati, ràspīšēm (t. zavikati); imperat. raspíši
raspisívati, -pìsujēm (t. deverívati)
raspištóljiti se, -pìstōljīm se (raspoložiti se; t. obavéstiti)
raspítati, ràspītam (t. dočárati)
raspitívati, -pìtujēm (t. deverívati)
raspitkívati, -pìtkujēm (t. deverívati)
ràspjevati se, -ām se (ijek., t. ìsplivati; drugo je raspijèvati se)
raspjevávati se, -pjèvāvām se (ijek., t. večerávati)
ràsplakati, -čēm (t. dòjahati); imperat. ràsplači
rasplakívati, -plàkujēm (t. deverívati)
rasplamćívati, -plàmćujēm (t. deverívati)
rasplàmsati, -ām (t. dokònčati)
rasplamsávati, -plàmsāvām (t. večerávati)
rasplàmteti, -īm (ek., t. dolèteti)
rasplàmtjetí, -tīm (ijek., t. dolètjeti)
rasplástiti, ràsplāstīm (t. dodéliti); prid. trp. ràsplāšćen
rasplašćívati, -plàšćujēm (t. deverívati)
ràsplasiti, -īm (t. dòhvatiti)
rasplašívati, -plàšujēm (t. deverívati)
rasplátiti, ràsplātīm (t. dodéliti); prid. trp. ràsplāćen
rasplèsti i ràsplesti, rasplètēm (t. isplèsti)
rásplet
ràspletati, -ćēm (t. prìmicati); imperat. ràspleći; pril. sad. ràsplećūći
rasplínuti se, ràsplīnēm se (t. škrgútnuti)
rasplinjāč, -áča
rasplinjávati se (i rasplinjívati se), -plìnjāvām se (t. večerávati)
rasplinjívati se (i rasplinjávati se), -plìnjujēm se (t. deverívati)
ràsplitati i ràspletati
rásplod
rásplodan, -dna
rasplòditi, ràsplodīm (t. natòčiti); prid. trp. ràsplođen
rasplođívati, -plòđujēm (t. deverívati)
ràspljeskati, -skām (t. ìsplivati) i -šćēm (t. dòjahati); imperat. ràspljeskāj i ràsplješći
raspljóštiti, ràspljōštīm (t. dodéliti); prid. trp. ràspljōšten
raspljùvati, ràspljujēm (t. iskòvati)
raspnúće (raspeće)
ràspodela (ek.)
raspodéliti, -pòdēlīm (ek., t. obavéstiti)

raspodeljívati, -dèljujēm (ek., t. izjednačívati)
raspodijèliti, -pòdijelīm (ijek., t. obavijèstiti)
raspodjela (ijek.)
raspodjeljívati, -djèljujēm (ijek., t. izjednačívati)
raspògačiti, -īm (t. zašèćeriti)
raspòjas, -a, -o
raspojasānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
raspojásati se, -ām se (t. zaračùnati)
raspòjiti se, ràspojīm se (prema spojiti; t. natočiti); imperat. ràspōj se
raspòklanjati, -ām (t. povèčerati)
raspolágānje (nečim ili nekim)
raspolágati, -pòlāžēm (t. kokodákati); imperat. raspoláži; pril. sad. raspolážūći
raspolak
raspolávljati, -pòlāvljām (zast., raspolovljivati; t. večerávati)
raspoloviti, -pòlovīm (t. ponačiniti); prid. trp. raspòlovljen
raspolovljívati, -lòvljujēm (t. izjednačívati)
raspòloženōst, -osti, instr. -osti i -ošću
raspoloženje (raspoloženost)
raspolòžiti, -pòložīm (t. ponačiniti)
raspoložív i **raspolòžljiv**
raspoloživost i **raspolòžljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
raspolućívati, -lućujem (t. izjednačívati)
raspolútiti, -pòlūtīm (raspoloviti; t. obavéstiti); prid. trp. raspòlūćen
raspomámiti se, -pòmāmīm se (t. obavéstiti); prid. trp. raspòmāmljen
raspomamljívati se, -màmljujēm se (t. izjednačívati)
ráspon
ráspop i **ràspop**, gen. mn. ráspōpā i ràspōpā
raspòpiti, ràspopīm (t. natòčiti); prid. trp. ràspopljen
ráspor
rásporak, ráspōrka, mn. -ci, gen. rásporākā
rāsporēd
rasporédīti, -pòrēdīm (t. obavéstiti); prid. trp. raspòrēđen
rāsporēdnī
rāsporedāj
raspoređívāč, -áča, vok. rāspoređívāču
raspoređívačica
raspoređívati, -rèđujēm (t. izjednačívati)
raspòriti, ràsporīm (t. natòčiti)
raspòslati, raspòšaljēm i ràspošljēm (t. razàslati)
raspòsiljati, -ljēm (t. kalàjisati); imperat. raspòšilji; pril. sad. raspòšiljūći
raspòznati, -ām (t. prepòznati)
raspoznávati, -pòznājēm (t. kokodákati); imperat. raspoznáji; pril. sad. raspoznájūći
rāspra i **rāspra**, gen. mn. rāsprā i rāsprī pored rāsprī
rasprāšač, -áča
rasprášiti, ràsprāšīm (t. dodéliti)
rasprašívač, -áča
rasprašívati, -pràšujēm (t. deverívati)
rāsprava i **rāsprava**
rāspravica i **rāspravica**
rāspravíti, -īm (t. dòhvatiti)
rasprávljač, -áča, vok. rāspravljāču
rāspravljati, -ām (t. vèčerati)
rāspravnī i **rāspravnī**
rāsprčkati, -am (t. ìsplivati)
rasprčkávati, -prčkavām (t. večerávati)
raspŕćati, ràspŕćām (t. venčávati)
raspŕćívati, -pŕćujēm (t. deverívati)
raspréći i **rāsprēći** v. rasprégnuti
rasprédati, ràsprēdām (t. venčávati)
rasprégnuti (raspréći i rāsprēći), ràsprēgnēm (t. škrgútnuti); aor. još i: rasprégoh, 2. i 3. raspréže i rāspreže, mn. rasprégosmo ...; pril. prošl. rasprégāv(ši) i ràsprēgāv(ši); prid. rad. ràsprēgao, rasprégla i ràsprēgla
rāsprema
rasprémati, ràsprēmām (t. venčávati) i **rāspremati**, -ām (t. vèčerati)
rasprémíti, ràsprēmīm (t. dodéliti); prid. trp. ràsprēmljen i **rāspremiti**, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. ràspremljen
rāspresti, rasprédēm (t. òpresti)
rasprètati, ràsprećēm (t. zahùktati)
raspretávati, -prètāvām (t. večerávati)
rasprézati, ràsprežēm (t. gonétati); imperat. raspréži; pril. sad. raspréžūći
raspríčati se, ràsprīčām se (t. dočárati)
raspriječiti se, ràspriječīm se (ijek., t. dodijèliti)
raspripovédati se, -pòvēdām se (ek., t. porazgovárati)
raspripovijèdati se, -pòvijedām se (ijek., t. poispresijècati)
rāsprodaja
rāsprodājnī
rasprodati, -ām (t. pridòdati)
rasprodávati, rasprodājēm (t. kokodákati); imperat. rasprodáji; pril. sad. rasprodájūći
rasprosipati, -ām (t. otpòzdravljati) i -pljēm (t. kalàjisati); imperat. rasprosipāj i rasprosiplji; pril. sad. rasprosipajūći i rasprosipljūći
rasprostirāč, -áča
rasprostiračica

rasprostirati, raspròstirēm, -ēš . . ., 3. mn. raspròstirū; imperf. raspròstirāh, -aše . . .; aor. raspròstirah, 2. i 3. rāsprostirā i raspròstira, mn. raspròstirasmo . . . ; imperat. rasprostiri; pril. sad. raspròstirūći; pril. prošl. (po)raspròstirāv(ši); prid. rad. raspròstirao, -la; prid. trp. raspròstirān

raspròstraniti, -īm (t. zašèćeriti); prid. trp. raspròstranjen

raspròstranjenost, -osti, instr. -osti i -ošću

rasprostranjívati, -stràn jujēm (t. izjednačivati)

raspròstreti, ràsprostrēm (ek., t. razàstrēti)

raspròstrijeti, ràsprostrēm (ijek., t. razàstrijeti)

raspròsūti, ràsprospēm (t. razàsūti)

rásprsan, -sna

rasprskač, -áča

rasprskati, ràsprskām (prema prskati, štrcati; t. dočárati)

rasprskavati se, -prskávām se (t. večerávati)

rasprskivāč, -áča

rasprsnúće

rásprsnuti se, -snēm se (t. pòčinuti); aor. još i: ràsprskoh se, 2. i 3. ràspršte se i rāspršte se, mn. ràsprkosmo se . . . ; prid. rad. i: ràsprskao se, -sla se

raspršati, ràspršam (rasuti, razbacati, razagnati; t. dočárati)

raspršiti, ràspršīm (raspršati; t. dodéliti)

raspršivāč, -áča

raspršivati, -pršujēm (t. deverívati)

raspŕštati se, raspŕštī se (rasuti se, rasprsnuti se; t. zazvučati)

ràsprtiti, -īm (rasteretiti; t. dòhvatiti); prid. trp. ràsprćen

raspucati se, -ām se (t. isplivati)

raspucávati se, -pùcāvām se (t. večerávati)

raspúčati, ràspūčām (t. venčávati)

raspučávānje

raspučávati, -pùčāvām (prema ràspučiti; t. večerávati)

ràspučiti, -īm (raskopčati, raskinuti; t. dòhvatiti)

ràspūće i **ràspuće**

ràspući se v. ràspuknuti se

raspúditi, ràspūdīm (t. dodéliti); prid. trp. ràspūđen

raspuđívati, -pùđujēm (t. deverívati)

raspŭhati, ràspūhām i **raspúvati,** ràspūvām (t. dočárati) i ràspūšēm (t. zavíkati); imperat. ràspūhāj, ràspūvāj i raspúši

raspuhávati, -pùhāvām i **raspuvávati,** -pùvāvām (t. večeravati)

ràspuklina

raspùkiotina

raspuknúće

ràspuknuti se (ràspući se), ràspuknēm se (t. počinuti); aor. još i: ràspukoh se, 2. i 3. ràspuče se i rāspuče se, mn. ràspukosmo se . . . ; pril. prošl. i: ràspukāv(ši) se; prid. rad. i: ràspukao se, -kla se

raspŭpati se, -ām se (t. dokònčati)

raspúpiti se, -īm se (t. ishlápiti)

ráspusnica

ráspusnik, vok. -iče, mn. -ici

ráspusnōst, -osti, instr. -osti i -ošću

ráspust

ráspustan, -sna

raspŭstiti, ràspustīm (t. natòčiti); prid. trp. ràspušten

raspŭštati, ràspūštām (t. venčávati)

raspuštènica

raspuštènik, -íka, vok. raspuštenīče, mn. -ici

ràspuštenōst, -osti, instr. -osti i -ošću

ráspūt (raspuće)

ràsputica

raspúvati, ràspūvām i **raspŭhati,** ràspūhām (t. dočárati) i ràspūšēm (t. zavikati); imperat. ràspūvāj, ràspūhāj i raspúši

raspuvávati, -pùvāvām i **raspuhávati,** -pùhāvām (t. večerávati)

rasrčiti se, ràsrčīm se (t. dodéliti)

rasŕditi, ràsrdīm (t. dodéliti); prid. trp. ràsrđen

rasŕdljiv

ràsrdnuti, -dnēm (t. pòčinuti)

rastáći i **ràstaći** v. rastàknuti

ràstajati se, -jēm se (t. òstajati)

rastákati, ràstākēm (t. gonétati); imperat. rastáči; pril. sad. rastákūći

rastàknuti (rastàći i ràstaći), ràstaknēm (t. nadàhnuti); aor. još i: rastàkoh, 2. i 3. rastàče i rāstače, mn. rastàkosmo . . . ; pril. prošl. i: rastākāv(ši) i ràstakāv(ši); prid. rad. i: ràstakao, rastàkla i ràstakla

rastáliti, ràstālīm (t. dodéliti); prid. trp. ràstāljen

ràstanak, ràstānka, mn. -ci, gen. ràstanākā

ràstanuti se, -ēm se (t. pòčinuti; isp. i ràstati se)

rastánjiti, ràstānjīm (t. dodéliti)

rastanjívati, -tànjujēm (t. deverívati)

rastápati, ràstāpām (t. venčávati)

ràstati se, ràstanēm se (t. òstati)

rāstava i **rástava**

rāstavan i **rástavan,** -vna

rástaviti, -ím (t. dòhvatiti); prid. trp. ràstavljen
ràstavljati, -ām (t. vèčerati)
rastávljiv
rastèći i **rásteći**, rastèčem i ràsteknēm (t. zatèći); **rastéći** i **ràstēci**, ràstēgnēm v. rastégnuti
rásteg, mn. -zi
rastègača
rāstegljāj, lok. rastegljáju i ràstegljāju
rastègljiv
rastègljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rastegnúće
rastégnuti (rastéći i ràstēci), ràstēgnēm (t. škrgutnuti); aor. još i: rastégoh, 2. i 3. rastéže i rāstēže, mn. rastégosmo...; pril. prošl. i: rastégāv(ši) i ràstēgāv(ši); prid. rad. i: ràstēgao, rastégla i ràstēgla
rastelàliti, -tèlālīm (t. obavéstiti)
rástēnje (prema rásti; drugo je rášćēnje)
rástep
rastèpsti i **ràstepsti**, rastèpēm (t. istèpsti)
ràsterati, -ām (ek., t. ìsplivati)
rasterávati (i rasterivati), -tèrāvām (ek., t. večerávati)
rastèrećenōst i **rastérećenōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
rasterećívati, -rèćujēm (t. izjednačivati)
rastèretiti, -īm (t. zašèćeriti); prid. trp. rastèrećen i **rastéretiti**, -īm (t. uprlíčiti); prid. trp. rastérećen
rasterívati (i rasterávati), -tèrujēm (ek., t. deverivati)
rastézati, ràstēzēm (t. gonétati); imperat. rastéži; pril. sad. rastéžūći
rastèžljiv
rastèžljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rásti i **râsti**, rástēm, -ēš..., 3. mn. rástū; imperf. rástijāh, -aše...; aor. rástoh, 2. i 3. râste, mn. rástosmo...; imperat. rásti; pril. sad. rástūći; pril. prošl. (na)rástāv(ši) i (nà)rāstāv(ši); prid. rad. râstao, rásla 82 d
ràsticati, -ćem (1. prema rastàknuti, 2. prema rastèći; t. prìmicati; isp. i ràstjecati)
rāstićiti se, -īm se (t. dòhvatiti)
rastinjati, -ām (t. dokončati)
ràstīnje
rastínjiti, ràstīnjīm (t. dodéliti)
ràstirati, -rēm (prema ràstrti; t. prèzirati)
rastiskívati, -tìskujēm (t. deverívati)
ràstisnuti, -ēm (t. pòčinuti); aor. još i: ràstiskoh, 2. i 3. ràstište i rāstište, mn. ràstiskosmo...; prid. rad. i: ràstiskao, -sla
rástiti, rástīm (mrijestiti, oplođivati; t. čàmiti); imperf. rásćāh
ràstjecati, -ćem (ijek., pored ràsticati; t. prìmicati)
rastjerati, -ām (ijek., t. ìsplivati)
rastjerávati (i rastjerivati), -tjèrāvām (ijek., t. večerávati)
rastjerívati (i rastjerávati), -tjèrujēm (ijek., t. deverivati)
Rāstko
rastočiti, rāstočīm (t. natòčiti)
rastojánje (razmak)
rástop
rástopina
rastòpiti, ràstopīm (t. natòčiti); prid. trp. ràstopljen
rastòpljiv
rastòpljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rastorókati se, -tòrocēm se (t. izblebètati); imperat. rastoróči se
rastòvariti, -īm (t. zašèćeriti)
rastovárivati, -vàrujēm (t. izjednačivati)
ràstratiti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. ràstraćen
rastrčati se, -īm se (t. dotrčati)
rastrčávati se, -trčāvām se (t. večerávati)
rāstrći v. ràstrgnuti
rastrébiti, ràstrēbīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. ràstrēbljen
rastrebljénje (ek. i ijek., prema rastrébiti i rastrijèbiti)
rastrebljívati, -trèbljujēm (ek. i ijek., t. deverivati)
rastrèsača
rastrésati, ràstrēsām (t. venčávati)
rastrésenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ràstreskati, -ām (t. ìsplivati)
rastrésti i **ràstrēsti**, rastrésēm (t. istrésti)
ràstrēti, râstrēm (ek., t. pròstrēti)
rastrézniti, ràstrēznīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. ràstrēznjen
rastrežnjénje (ek. i ijek., prema rastrézniti i rastrijèzniti)
rastrežnjívati, -trèžnjujēm (ek. i ijek., t. deverívati)
rāstrgati, -ām (t. ìsplivati)
rastrgnúće
ràstrgnuti (ràstrći), ràstrgnēm (t. pòčinuti); aor. još i: ràstrgoh, 2. i 3. ràstrže i rāstrže, mn. ràstrgosmo...; pril. prošl. i: ràstrgāv(ši); prid. rad. i: ràstrgao, -gla
ràstrići, rastrižēm (t. òstrići)
rastrijèbiti, ràstrijebīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. ràstrijebljen
ràstrijeti, rāstrēm (ijek., t. pròstrijeti)
rastrijèzniti, ràstrijeznīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. ràstriježnjen

ràstrkānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rastrkati se, ràstrčēmo se (t. zavìkati)
rastrljati, ràstrljām (t. dočárati)
rastrojávati, -stròjāvām (t. večerávati)
ràstrojenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rastròjiti, ràstrojīm (t. natòčiti); imperat. ràstrōj
rastrójstvo
rastrošan, -šna
rastrošiti, ràstrošīm (t. natòčiti)
rastrošnost, -osti, instr. -osti i -ošću
rastrovati, ràstrujēm (t. iskòvati)
ràstrti, rāstrēm i ràstarēm (t. sàtrti)
rastrúbiti, -īm (t. ishlàpiti)
rastrubljívati, -trùbljujēm (t. deverívati)
ràstruliti se, -īm se (t. dòhvatiti)
ràstrunuti se, -ēm se (t. počinuti); prid. rad. još i: ràstruo se, -la se
rastrúsiti, ràstrūsīm (rastepsti; t. dodéliti); prid. trp. ràstrūsen
ràstrzati, -zēm (t. prìmicati)
rastrzávati, -trzāvām (t. večerávati)
ràstucati, -ām (t. ìsplivati)
rastúći i **rāstūći**, rastúčem (t. istúći)
rastumáčiti, -tùmačīm (t. obavéstiti)
rastúpati se, ràstūpām se (t. venčávati)
rastúpiti se, ràstūpīm se (razmaknuti se; t. dodéliti)
rastupljívati se, -stùpljujēm se (t. deverívati)
rástur
rastúrati, rástūrām (t. venčávati)
ràsturenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rāsturiti, -īm (t. dòhvatiti)
rasturívāč, -áča, vok. rāsturivāču
rasturívati, -tùrujēm (t. deverívati)
ràstūženōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rastúžiti, rāstužīm (t. dodéliti)
rastužívati, -tùžujēm (t. deverívati)
rastvárati, ràstvārām (t. venčávati)
rāstvor
rastvóriti, ràstvorīm (t. natòčiti)
rasúće (rasulo, rasap)
rāsuda i **rásuda**
rásudan, -dna
rasúditi, ràsūdīm (t. dodéliti); prid. trp. ràsūđen
rasùdljiv
rasùdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rásudnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rasuđívač, -áča, vok. rāsuđivāču
rasuđívati, -sùđujēm (t. deverívati)
rasùkāč, -áča
rasúkati, rāsūčēm (t. zavíkati)
rasukívati, -sùkujēm (t. deverívati)
rasúlo
rasúlovīć
rasúšiti se, ràsūšīm se (t. dodéliti)
rasušívati se, -sùšujēm se (t. deverívati)
rāsūti, rāspēm (t. nàsūti)
rasvànuti se, ràsvanē se (t. nadàhnuti)
rasvéstiti se, ràsvēstīm se (ek., t. dodéliti); prid. trp. ràsvēšćen i ràsvēšten
rasvešćívati se, -svèšćujem se (ek., t. deverívati)
rāsveta (ek.)
rasvétliti, ràsvētlīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. ràsvētljen
rasvetljénje (ek.)
rasvetljívati, -svètljujēm (ek., t. deverívati)
rāsvetnī (ek.)
rasvijèstiti se, ràsvijestīm se (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. ràsviješćen i ràsviješten
rasvijètliti, ràsvijetlīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. ràsvijetljen
rāsvīt i **rásvit**
rasvitak, -tka, mn. rasvíci, gen. ràsvītākā
ràsvitati se, ràsvićē se (t. prìmicati); imperat. ràsvići se
rasvješćívati se, -svjèšćujem se (ijek., t. deverívati)
rāsvjeta (ijek.)
rasvjetljénje (ijek., prema rasvijètliti)
rasvjetljívati, -svjètljujēm (ijek., t. deverívati)
rāsvjetnī (ijek.)
rášak, -ška, mn. rášci, gen. râšākā (bot.); **ràšak**, ràška, mn. rāšci, gen. rāšakā (motovilo)
raščárati, ràščārām (t. dočárati)
raščèhnuti, ràščehnēm (t. nadàhnuti)
raščeljustiti, -čèljūstīm (t. obavéstiti)
raščépiti se, ràščepīm se (t. dodéliti)
raščepljívati se, -čèpljujēm se (t. deverívati)
raščeprkati, -ām (t. zaračùnati)
raščérečiti, -īm (rasjeći; t. upríličiti)
raščerùpati, -ām (t. zaračùnati) 77 c
raščèšati, ràščešem (t. zahùktati); imperat. raščèši
raščèšljati, ràščešljām (t. zaìgrati) i raščèšljām (t. dokònčati)
raščešljávati, -čèšljāvām (t. večerávati)
raščetvóriti, -čètvorīm (t. ponačìniti)
rāščić (vrsta veza)
raščìniti, ràščinīm (rastaviti, rastvoríti i sl.; t. natočiti); prid. trp. ràščinjen; **raščíniti**, ràscīnīm (lišiti čina; t. dodéliti); prid. trp. ràscīnjen
raščínjati, ràščīnjām (t. venčávati)
raščinjávati, -činjavam (t. večerávati)
ràščistiti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. ràščišćen
raščišćávati (i raščišćívati), -čìšćāvam (t. večerávati)
raščišćénje

raščišćívati (i raščišćávati), -čišćujēm (t. deverívati)
raščitati se, -ām se (t. dokònčati)
raščlániti, ràščlānīm (t. dodéliti) pored **rāščlaniti**, -īm (t. dòhvatiti)
raščlanjívati, -čȉanjujēm (t. deverívati)
rāščovek (ek.)
rāščovjek (ijek.)
rascupánko
rāščupanost, -osti, instr. -osti i -ošću
rascùpati, -ām (t. dokònčati) 77 c
rašćupávati, -ćùpavām (t. večerávati)
ràščuti se, ràščujēm se (t. zàčuti)
raščvariti se, -īm se (t. dòhvatiti)
rāšće
rāšćēnje (prema rástiti; drugo je rāstēnje)
ràsćerati i sl. ne nego ràstjerati i sl.
rašćèrdati, -ām (t. dokònčati)
rasćerdávati, -ćèrdāvām (t. večerávati)
rašćerètati se, -ām se (t. zaračùnati) 77 c
ràseljka, dat. -ci, gen. mn. -kī (bot.)
ràsēljkin
rašepíriti se, -šèpīrīm se (t. obavéstiti)
rašepúriti se, -šèpūrīm se (t. obavéstiti)
rāširenost, -osti, instr. -osti i -ošću
rašíriti, ràšīrīm (t. dodéliti)
rašírivati, -širujēm (t. deverivati)
rāšiti, rāsijēm (t. sàsiti)
rašívati, ràsīvām (t. venčávati)
Rāška, dat. -ki (drugo je Rāškā, dat. -kōj)
rāšljati se, -ām se (t. vrāćati)
rāšljičice, rāšljičīca (dem. od rāšljice)
rāsta i **rādšta** (pril.) 82 c
raštŕkati se ne nego rastŕkati se
raštŕkljati se, -ām se (t. dokònčati)
rātārev i **rātārov**
rātārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
ratifikácija
rātifikacionī
rātiti, -īm (zast., rātovati; t. grčiti)
Rātko
Rātkov
ràtluk, mn. -ci, gen. rātlūkā
rātnīčkī
rātnīk, vok. -īče, mn. -īci
ratobórnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ravànīčkī (prema Ravànica)
Ravìjōjla
ràvnateljičin i **ravnatèljičin** (prema ràvnateljica i ravnatèljica)
ràvnicār, vok. -āru i -āre
ràvnīčkī
ravnòbreg (ek. i ijek., ravan s brijegom, tj. s obalom)
ravnocrévac, -vca, gen. mn. ravnòcrēvācā (ek., zool.)
ravnocrijèvac, -vca, gen. mn. ravnòcrijevācā (ijek., zool.)
ravnòdnevičkī (prema ravnòdnevica)
ravnodušnost, -osti, instr. -osti i -ošću
ravnòglasnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Ravnogorac, -gorca, vok. -gorče, gen. mn. Ravnogorācā
Ravnògōrka, dat. -ki, gen. mn. -kī
ravnòkrak 88 c
ravnòkrilac, -krīlca, vok. -krīlče, gen. mn. ravnòkrilācā
rāvnomēran, -rna (ek.)
ravnomérnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
rāvnomjēran, -rna (ijek.)
ravnomjérnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.) 26 b 8
ravnoprávnost, -osti, instr. -osti i -ošću
rāvnovjēsje (ijek.)
ràvnjača, gen. mn. rāvnjāčā
razabírati, -zàbīrām (t. večerávati) pored **razàbirati**, -rēm (t. rasprostírati)
razabrati, razàberēm i razabèrēm (t. izàbrati)
razapeti, ràzapnēm, -ēš..., 3. mn. ràzapnū; aor. razàpēh, 2. i 3. rāzapē, mn. razàpēsmo...; imperat. razàpni; pril. prošl. razàpēv(si); prid. rad. rāzapeo, -pēla; prid. trp. rāzapēt
razàsipati, -ām (t. otpòzdravljati) i -pljēm (t. kalàjisati); imperat. razàsipāj i razàsiplji; pril. sad. razàsipajūći i razàsipljūći
razàsjati se, -ām se (t. obàsjati)
razàslati, razàšaljēm, -ēš..., 3. mn. razàšaljū i ràzašljem, -ēš..., 3. mn. ràzasljū; aor. razàslah, 2. i 3. razàsla i rāzaslā, mn. razàslasmo...; imperat. razašàlji i razàšlji; pril. prošl. razàslāv(ši); prid. rad. razàslao, -la i rāzaslao, -āla; prid. trp. rāzaslan i rāzaslāt
razàstrēti (ek.), ràzastrēm, -ēš..., 3. mn. ràzastrū; aor. razàstrēh, 2. i 3. rāzastrē, mn. razàstrēsmo...; imperat. razàstri; pril. prošl. razàstrv(ši) i razàstrēv(ši); prid. rad. rāzastro, -stŕla; prid. trp. rāzastŕt
razàstrijeti (ijek.), ràzastrēm, -ēš..., 3. mn. ràzastrū; aor. razàstrijeh, 2. i 3. rāzastrije, mn. razàstrijesmo...; imperat. razàstri; pril. prošl. razàstrv(ši) i razàstrijēv(ši); prid. rad. rāzastro, -stŕla; prid. trp. rāzastŕt
razàsūti, ràzaspēm, -ēš..., 3. mn. ràzaspū; aor. razàsūh, 2. i 3. rāzasū, mn. razàsūsmo...; imperat. razàspi; pril. prošl. razàsūv(ši); prid. rad. rāzasuo, -sūla; prid. trp. rāzasūt
razašiljāč, -áča, vok. rāzašiljāču
razàtkati, razàtkām, ràzatkēm i ràzačēm (t. izàtkati)

razàtrti, ràzatrēm, -eš . . ., 3. mn. ràzatrū i razàtarēm, -eš . . ., 3. mn. razàtarū; aor. razàtrh, 2. i 3. razàtr, mn. razàtrsmo . . .; imperat. razàtri i razatàri; pril. prošl. razàtrv(si); prid. rad. razàtro, -la i rȃzatro, -trla; prid. trp. razatrven, -ėna pored rȃzatrt

razbáciti, ràzbācīm (t. dodéliti); prid. trp. ràzbāčen

razbaláćiti se, -bàlāćīm se (t. obavéstiti)

razbàrūsenōst, -osti, instr. -osti i -ošću

ràzbeći se v. ràzbegnuti se

razbegávati se, -bėgāvā se (ek., t. večerávati)

ràzbegnuti se (ràzbeći se), ràzbegnē se (ek., t. pòčinuti); aor. još i: 2. i 3. ràzbeže se i rȃzbeže se, mn. ràzbegosmo se . . .; pril. prošl. i: **ràzbegāv**(ši) se; prid. rad. i: ràzbegao se, -gla se

razbéliti, ràzbēlīm (ek., učiniti bijelim; t. dodéliti); prid. trp. ràzbēljen

razbeljívati, -bėljujēm (ek., t. deverívati)

razbèsneti se, -īm se (ek., postati bijesan; t. dolèteti)

razbèsniti, ràzbesnīm (ek., učiniti koga bijesnim; t. natòčiti); prid. trp. ràzbešnjen

razbešnjávati (i razbešnjívati), -bėšnjāvām (ek., t. večerávati)

razbešnjívati (i razbešnjávati), -bėšnjujēm (ek., t. deverivati)

razbėžati se, -ī se (ek., t. dotrčati)

razbežávati se, -bėžāvā se (ek., t. večerávati)

razbijač, -ača, vok. rȃzbijāču

razbijačkī

razbijèliti, ràzbijelīm (ijek., t. dodijèliti); príd. trp. ràzbijeljen

razbírati, ràzbīrām (t. venčávati) i **ràzbirati,** -rēm (t. prèzirati)

razbistrávati (i razbistrivati), -bistrāvām (t. večerávati)

ràzbistrenōst, -osti, instr. -osti i -ošću

razbistrívati (i razbistrávati), -bistrujēm (t. deverívati)

ràzbiti, rȃzbijem (t. izbiti) 46 a

ràzbijeći se v. ràzbjegnuti se

razbjegávati se, -bjėgāvā se (ijek., t. večerávati)

ràzbjegnuti se (ràzbjeći se), ràzbjegnē se (ijek., t. pòčinuti); aor. još i: 2. i 3. ràzbježe se i rȃzbježe se, mn. ràzbjegosmo se . . .; pril. prošl. i: ràzbjegāv(ši) se; prid. rad. i: ràzbjegao se, -gla se

razbjeljívati, -bjėljujēm (ijek., t. deverivati)

razbjèsniti, ràzbjesnīm (ijek., učiniti koga bijesnim; t. natòčiti); prid. trp. ràzbješnjen

razbjèsnjeti se, -snīm se (ijek., postati bijesan; t. dolètjeti)

razbješnjávati (i razbješnjívati), razbjèsnjāvām (ijek., t. večerávati)

razbješnjívati (i razbješnjávati), -bjèšnjujēm (ijek., t. deverívati)

razbjèžati se, -ī se (ijek., t. dotrčati)

razbježávati se, -bjėžāvā se (ijek., t. večeravati)

razblúditi, ràzblūdīm (t. dodéliti); prid. trp. ràzblūđen

rázbludnīk i **rȃzbludnīk,** vok. -iče, mn. -īci

rázbludnost i **rȃzbludnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću

razbluđívati, -blùđujem (t. deverivati)

rázbōjničin (prema rázbōjnica)

rázbojničkī

rázbojnīk, vok. -īče, mn. -īci

rázbōjnīštvo, gen. mn. rázbōjnīštāvā

razbòleti se, -īm se (ek., t. dolèteti)

razbolévati se, -bòlēvām se (ek., t. večerávati)

razbolijèvati se, -bòlijevām se (ijek., t. preodijèvati)

razbòljeti se, -līm se (ijek., t. dolètjeti)

ràzboritost, -osti, instr. -osti i -ošću

ràzbrati, ràzberēm i razbèrēm (t. izbrati)

ràzbratiti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. ràzbraćen

razbròjati, razbrójīm (t. dotrčati); imperat. ràzbrōj; prid. trp. rȃzbrojān

razbròjiti, ràzbrojīm (t. natòčiti); imperat. ràzbrōj; prid. trp. ràzbrojen

razbúćiti, ràzbūćīm (t. dodéliti)

ràzbućkati, -ām (t. ìsplivati)

razbúditi, ràzbūdīm (t. dodéliti); prid. trp. ràzbūđen

razbudívati, -bùđujēm (t. deverívati)

razbùkati se, ràzbūćēm se (t. zavíkati)

razbùktati se, ràzbukćēm se (t. zahùktati) i razbùktām se (t. dokònčati); imperat. razbùkći se i razbùktāj se

razbùkteti se, -īm se (ek., t. dolèteti)

razbùktjeti se, -ktīm se (ijek., t. dolètjeti)

Razcvetnikov (Rascvetnikov) 209

razdàvāč, -ača, vok. rȃzdavāču

razdávati, ràzdājēm (t. gonétati); imperat. razdáji; pril. sad. razdájūći

rázdēlan, -lna (ek.)

razdéliti, ràzdēlīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. ràzdēljen

rázdēlnīk, vok. -iče, mn. -īci (ek.)

rázdeljak, -dēljka, mn. -ci, gen. rázdeljākā (ek.)

ràzdeljati, -ām (ek., t. ìsplivati)

ràzdēljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
razdeljénje (ek.)
razdèljiv (ek.)
razdeljivač, -áca, vok. răzdeljivāču (ek.)
razdeljivati, -dèljujēm (ek., t. deverívati)
razdèljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
rázdeo, rázdela, mn. rázdeli, gen. rázdēlā (ek.) 37 a; 70 a
rāzdeoba (ek.)
razdesétiti, -dèsētīm (t. obavéstiti); prid. trp. razdèsēćen
razdevétiti, -dèvētīm (t. obavéstiti); prid. trp. razdèvēćen
razdijèliti, ràzdijelīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. ràzdijeljen
ràzdijeljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
rázdio i rázdjel, rázdjela, mn. rázdjeli, gen. rázdjēlā (ijek.) 34 b; 70 a
rāzdioba (ijek.)
rázdjel v. rázdio 70 a
rázdjēlan, -lna
rázdjelnīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
rázdjeljak, -djēljka, mn. -ci, gen. rázdjeljākā (ijek.)
ràzdjeljati, -ām (ijek., t. isplivati)
razdjeljénje (ijek., prema razdijèliti)
razdjèljiv (ijek.)
razdjeljivāč, -áca, vok. răzdjeljivāču (ijek.)
razdjeljívati, -djèljujēm (ijek., t. deverívati)
razdjèljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
rāzdragānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
razdrāženōst, -osti, instr. -osti i -ošću
razdràžljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
razdrémati se, ràzdrēmām se (ek., t. dočárati) i ràzdrēmljēm se (t. zavíkati); imperat. ràzdrēmāj se i razdrémlji se
razdremljívati se, -drèmljujēm se (ek. i ijek., t. deverívati)
razdrésiti, ràzdrēšīm (ek., t. dodéliti)
razdrešívati, -drèšujēm (ek. i ijek., t. deverívati)
ràzdrēti (ek.), ràzdrēm, -ēš..., 3. mn. ràzdrū; aor. ràzdrēh, 2. i 3. ràzdrē, mn. ràzdrēsmo...; imperat. ràzdri; pril. prošl. ràzdrv(ši) i ràzdrēv(ši); prid. rad. răzdro, răzdrla; prid. trp. **răzdrt**
razdrijèmati se, ràzdrijemam se (ijek., t. pomijèšati) i ràzdrijemljēm se (t. polijègati); imperat. ràzdrijemāj se i razdrijèmlji se
razdrijèšiti, ràzdriješīm (ijek., t. dodijèliti)
ràzdrijeti (ijek.), răzdrēm, -ēš..., 3. mn. răzdrū; aor. ràzdrijeh, 2. i 3. răzdrije, mn. ràzdrijesmo...; imperat. ràzdri; pril. prošl. ràzdrv(ši) i ràzdrijēv(ši); prid. rad. răzdro, răzdrla; prid. trp. **răzdrt**
ràzdrīljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ràzdrobljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
razdúhati, ràzdūhām i **razdúvati**, ràzdūvām (t. dočárati) i ràzdūšēm (t. zavíkati); imperat. ràzdūhāj, ràzdūvāj i razdúši
ràzdvojenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ràzgaćiti se, -īm se (t. dòhvatiti)
razgàđāč, -áča, vok. răzgađaču
razgádati, ràzgāđām (prema razgòdīti; t. venčávati)
razgíbati se, ràzgībām se (t. dočárati) i ràzgībljēm se (t. zavíkati); imperat. ràzgībāj se i razgíblji se
razglàbāč, -áca, vok. răzglabāču
razglašávati (i razglašívati), -glàšāvām (t. večerávati)
razglašívati (i razglašávati), -glàšujēm (t. deverívati)
razglèdāč, -áča, vok. răzgledaču
razglòbiti, ràzglobīm (t. natòčiti); prid. trp. ràzglobljen
razglobljávati (i razglobljívati), -glòbljāvām (t. večerávati)
razglobljívati (i razglobljávati), -glòbljujēm (t. deverívati)
razgnéviti, ràzgnēvīm (ek., t. dodéliti) pored **ràzgneviti**, -īm (t. dòhvatiti)
razgnevljívati, -gnèvljujēm (ek., t. deverívati)
razgnòjiti se, ràzgnojīm se (t. natòčiti); imperat. ràzgnōj se
razgnjéčiti, ràzgnjēčīm (t. dodéliti)
razgnjéviti, ràzgnjēvīm (ijek., t. dodéliti) pored **razgnjeviti**, -īm (t. dòhvatiti)
razgnjevljívati, -gnjèvljujēm (ijek., t. deverívati)
ràzgodak, -tka, mn. ràzgoci, gen. ràzgodākā
razgòditi, ràzgodīm (razdijeliti; t. natòčiti); prid. trp. ràzgođen
razgolićávati (i razgoličívati), -lićavam (t. obaveštávati)
razgòlićenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
razgolićénje
razgoličívati (i razgolićávati), -lìćujem (t. izjednačívati)
razgolititi, -gòlītīm (t. obavéstiti); prid. trp. razgòlīćen
razgòreti se, -īm se (ek., t. dolèteti)
razgorévati se, -gòrēvām se (ek., t. večerávati)
razgorijèvati se, -gòrijevām se (ijek., t. preodijèvati)

razgòrjeti se, -rīm se (ijek., t. dolètjeti)
razgoropáditi se, -ròpādīm se (t. obelodániti); prid. trp. razgoròpāđen
razgoropađivati se, -pàđujēm se (t. okolomaćivati)
rāzgovētan, -tna (ek.)
rāzgovētnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
rāzgovijetan, -tna (ijek.); komp. razgovjètnijī
rāzgovijetnost, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
razgovòrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
razgovórnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
razgrāditi, ràzgrādīm (t. dodéliti); prid. trp. ràzgrāđen
razgrađivati, -gràđujēm (t. deverívati)
rāzgranātōst, -osti, instr. -osti i -ošću
razgraničávati (i razgraničívati), -nìčāvām (t. obaveštávati)
razgraničiti, -īm (t. zašećeriti)
razgraničivati (i razgraničávati), -nìčujēm (t. izjednačívati)
rāzgrānjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ràzgrejati, -jēm (ek., t. òbrijati); imperat. ràzgrēj
razgrejávati, -grèjāvām (ek., t. večerávati)
razgrèpsti i **ràzgrepsti**, razgrèbēm (t. ogrèpsti)
razgrévati, ràzgrēvām (ek., t. venčávati)
ràzgrijati, -jēm (ijek., t. òbrijati); imperat. ràzgrīj
razgrijávati, -grijāvām (ijek., t. večerávati)
razgrijèvati, ràzgrijevām (ijek., t. nadijévati)
ràzgristi, razgrizēm (t. ìzgristi)
razgŕmeti se, -īm se (ek., t. dolèteti) i **razgŕmeti se**, -īm se (t. uštédeti)
razgŕmjeti se, -mīm se (ijek., t. dolètjeti) i **razgŕmjeti se**, -mīm se (t. uštédjeti)
razgŕnuti, ràzgrnēm (t. škrgútnuti)
rāzgrtati, -ćem (t. prìmicati); imperat. ràzgrći; pril. sad. ràzgrćūći
razgrúhati se, ràzgrūhām se i **razgrúvati se**, ràzgrūvām se (t. dočárati)
razići se i **razići se**, ràzīđēm se (t. izaći)
rāzigrānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
razijèdati ne nego razjédati
razijèditi ne nego razjéditi
razilazak, -ska, mn. -sci, gen. razìlazākā
razjačati, -ām (t. dokònčati)
ràzjaditi, -īm (prema jād; t. dòhvatiti); prid. trp. ràzjađen; **razjáditi**, ràzjādīm (pokr., razjéditi; t. dodéliti); prid. trp. ràzjađen
ràzjahati, -šēm (sjahati; t. dòjahati)
razjahívati, -jàhujēm (t. deverívati)
ràzjārenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
razjéčati se, -īm se (t. zazvúčati)
razjédati, ràzjēdām (t. venčávati)
ràzjedenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
razjèdīnjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
razjéditi, ràzjēdīm (razljutiti; t. dodéliti); prid. trp. ràzjēđen
razjèdljiv
razjèdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
razjednačávati (i razjednačívati), -dnàčavam (t. obaveštávati)
razjednačiti, -jèdnāčīm (t. obavéstiti)
razjednačivati (i razjednačávati), -dnàčujēm (t. izjednačívati)
razjunáčiti se, -jùnāčīm se (t. obavéstiti)
razlagač, -ača, vok. rāzlagāču, instr. -ačem (ne -ačom)
rāzlazak, -ska, mn. -sci, gen. ràzlazākā
razlèći se i **ràzleći se**, ràzležē se i ràzlegnē se (odjeknuti; t. polèći); **razléći se** i **ràzlēći se**, razlézēm se (razležē se, npr., kokoš kad počne léći; t. izléći)
razlégati se, ràzlēžē se (ek., t. gonétati); imperat. razléži se; pril. sad. razlézūći se
razléniti se, ràzlēnīm se (ek., t. dodéliti)
razlétati se, ràzlēćē se (ek., t. gonétati); imperat. razléći se; pril. sad. razléćūći se
razlèteti se, -ī se (ek., t. dolèteti)
razlètjeti se, -tī se (ijek., t. dolètjeti)
razlévati, ràzlēvām (ek., bolje razlivati; t. venčávati)
različak, -čka, mn. -čci, gen. ràzlīčākā (bot.)
različan, -čna
različit
različiti, ràzlīčīm (razmazati; t. dodéliti)
različitost, -osti, instr. -osti i -ošću
različivati, -ličujem (razmazivati; t. deverívati)
razlíčkov
rázličnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
razlijègati se, ràzliježē se (ijek., t. salijètati); pril. sad. razlijèžūći se
razlijèniti se, ràzlijenīm se (ijek., t. dodijéliti)
razlijètati se, ràzlijećē se (ijek., t. salijètati); pril. sad. razlijéćūći se
razlijèvati, ràzlijevām (ijek., pored razlivati; t. nadijévati)
rázlika, dat. -ci
rázlikōst, -osti, instr. -osti i -ošću
razlívati, ràzlīvām (ek. i ijek., t. venčávati)
ràzlīzānōst, -osti, instr. -osti i -ošću

razlòkati, ràzločēm (t. zahùktati); imperat. razlòči
rázlomačkī
rázlomak, rázlomka, mn. -ci, gen. rázlomākā
rázložitost, -osti, instr. -osti i -ošću
rázložnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rázlučan, -čna
razlučiti, razlūčīm (t. dodéliti)
razlùčiv i **razlùčljiv**
razlučívati, -lùčujēm (t. deverívati)
razlùčivōst i **razlùčljivōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
rázludžba (zast., kem., analiza)
razljućívati, -ljùćujēm (t. deverívati)
rāzljūdi, gen. rāzljūdī, dat. rāzljūdima, ak. rāzljūde (prema rāščovek, rāščovjek)
razljutíti, ràzljūtīm (t. dodéliti); prid. trp. ràzljūćen 78 a
rāzmačica (razmak)
razmáći i **rāzmaći** v. razmàknuti
razmađžáriti se, -màdžārīm se i **razmađáriti se,** -màđārīm se (t. obavéstiti)
rázmah, mn. -si
razmáhati, ràzmāšēm (t. zavíkati); imperat. razmáši
razmahívati se, -màhujēm se (t. deverívati)
razmahnítati se, -màhnītam se (t. razočárati) i **razmahnitati se,** -ām se (t. zaračúnati)
razmāhnuti, ràzmāhnēm (t. škrgútnuti)
rāzmak, mn. -ci, gen. rāzmaka
razmákati, ràzmāčēm (prema razmòčiti; t. gonétati); imperat. razmáči; pril. sad. razmáčūći
razmàknuti (razmáći i ràzmaći), ràzmaknēm (t. nadàhnuti); aor. još i: razmàkoh, 2. i 3. razmàče i **rāzmače,** mn. razmākosmo...; pril. prošl. i: razmàkāv(ši) i ràzmakāv(ši); prid. rad. i: ràzmakao, razmàkla i ràzmakla
razmàtrāč, -áča, vok. rāzmatraču, instr. -ačem (ne -ačom)
razmátrati, rāzmātrām (t. venčávati)
rāzmaženōst, -osti, instr. -osti i -ošću
razméćiti, ràzmēćīm (zgnječiti; t. dodéliti)
rāzmeđe i **rāzmeđe**
razmeđíti, ràzmeđīm (t. natòčiti)
razmeđívati, -mèđujēm (t. deverívati)
rāzmena i **râzmena,** gen. mn. rāzmēnā i râzmēnā (ek.)
razménīti, ràzmēnīm (ek., t. dodéliti)
razmènljiv (ek.)
razmènljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
razmenjívati, -mènjujēm (ek., t. deverívati)
rázmer, gen. mn. rázmērā (ek.)
rázmera (ek.)
rázmerak, rázmērka, mn. -ci, gen. rázmerākā (ek.)
rázmēran i **rázmeran,** -rna (ek.)
razmérati, ràzmērām (ek., t. venčávati)
razmerávati, -mèrāvām (ek., t. večerávati)
ràzmerica (ek., u frazi: raditi na razmericu — raditi razborito, s razlogom)
ràzmeriti, -īm (ek., t. dohvatiti)
rázmērje i **rázmerje** (ek.)
rázmērnōst i **rázmernōst,** -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
razmésiti, ràzmēsīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. ràzmēšen
razmèsti i **ràzmesti,** razmètēm (razbacati metući; t. pomèsti); **razmésti** i **ràzmēsti,** razmétēm (razmutiti, razmijcšati; t. zamésti)
ràzmestiti, -īm (ek., t. dòhvatiti); prid. trp. ràzmešten
razmésati, ràzmešam (ek., t. dočárati)
razmešívati, -mèšujēm (ek., prema razmésiti; t. deverívati)
ràzmeštāj (ek.)
razméštati, ràzmēštām (ek., t. venčávati) pored **ràzmestati,** -ām (t. vèčerati)
razmeštávati, -mèštāvām (ek., t. večerávati)
razmètāč, -áča, vok. rāzmetāču, instr. -ačem (ne -ačom)
rāzmetan, -tna (rasipan; drugo je rāzmetān od razmètati)
razmètati, razmećēm (t. blebètati)
razmètljiv
razmètljivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. razmètljivācā
razmètljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rāzmetnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rāzmicati, -čēm (t. prìmicati)
razmijèniti, ràzmijenīm (ijek., t. dodijèliti)
razmijèsiti, ràzmijesīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. rāzmiješen
razmijèšati, ràzmiješām (ijek., t. pomijèšati)
razmíleti se, -ī se (ek., t. uštédeti)
razmíljeti se, -lī se (ijek., t. uštédjeti)
razmimoíći se i **razmimòići se,** razmimòīđēm se (t. mimoíći)
rāzmjena i **rāzmjena,** gen. mn. rāzmjena i râzmjēnā (ijek.)
razmjènljiv (ijek.)
razmjènljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)

razmjenjívati, -mjènjujēm (ijek., t. deverívati)
rázmjer, gen. mn. rázmjērā (ijek.)
rázmjera, gen. mn. rázmjera (ijek.)
rázmjerak, rázmjērka, mn. -ci, gen. rázmjerākā (ijek.) 26 b 2
rázmjēran i **rázmjeran**, -rna (ijek.)
razmjérati, ràzmjērām (ijek., t. venčávati)
razmjeràvati, -mjèrāvām (ijek., t. večeràvati)
ràzmjerica (ijek., u frazi: raditi na razmjericu — raditi razborito, s razlogom)
ràzmjeriti, -īm (ijek., t. dòhvatiti)
rázmjērje i **rázmjerje** (ijek.)
rázmjērnōst i **rázmjernōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
ràzmjestiti, -īm (ijek., t. dòhvatiti); prid. trp. rázmješten
razmješívati, -mjèšujēm (ijek., prema razmijèsiti; t. deverívati)
rázmještaj (ijek.)
razmještati, rázmještām (ijek., t. venčávati) pored **rázmještati**, -ām (t. večerati)
razmještávati, -mjèstāvām (ijek., t. večeràvati)
razmláčiti, ràzmlāčīm (t. dodéliti)
razmlačívatl, -mlàčujēm (t. deverívati)
razmočiti, ràzmočīm (t. natočiti)
razmotríti, ràzmotrīm (t. natočiti)
razmućívati, -mućujēm (t. deverívati)
rázmućkati, -ām (t. ìsplivati)
razmútiti, ràzmūtīm (t. dodéliti); prid. trp. rázmūćen
raznášati, ràznāšām (bolje raznòsiti; t. venčávati)
raznèsti i **ràznesti** ne nego ràznēti, ràznijeti
ràznēti, raznèsēm (ek., t. dònēti)
raznežávati (i raznežívati), -nèžāvām (ek., t. večerávati)
rázneženost i **ràznēženōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
rázneživiti, -īm (ek., t. dòhvatiti) i **raznéživiti**, ràznēžīm (t. dodéliti)
raznežívati (i raznežávati), -nèžujem (ek., t. deverívati)
ràznijeti, raznèsēm (ijek., t. dònijeti)
raznobójnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
raznočlan, -a, -o
raznočlanac, -ānca, gen. mn. raznočlanācā (zool.)
raznoimenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
raznòkrilac, -krīlca, gen. mn. raznòkrilācā (zool.)
raznoličan, -čna
raznòlīčje i **raznoličje**
raznòlicnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
raznòlikost, -osti, instr. -osti i -ošću
raznòrodnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
raznòsāč, -áča, vok. rāznosaču
raznosàcica
raznòsilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. raznòsilācā
rāznosmēran, -rna (ek.)
rāznosmjēran, -rna (ijek.)
raznostrànican, -čna
raznòstranōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rāznovēran i **raznòveran**, -rna (ek.)
rāznovjēran i **raznòvjeran**, -rna (ijek.)
raznovrsnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
raznovrstan, -sna
raznježávati (i raznježívati), -njèžāvam (ijek., t. večerávati)
ràznježenōst i **raznježenōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
rāznježiti, -īm (ijek., t. dòhvatiti) i **raznjéžiti**, ràznjēžīm (t. dodéliti)
raznježívati (i raznježávati), -njèžujēm (ijek., t. deverívati)
razobličávati (i razobličívati), -ličāvām (t. obaveštávati)
razobličiti, -oblīčīm (t. obavéstiti)
razobličívati (i razobličávati), -ličujēm (t. izjednačívati)
rāzobručānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
razobručati, -ām (skinuti obruče; t. zaračùnati)
razobrūčenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
razobrúčiti, -òbrūčīm (razobručati; t. obavéstiti)
razòčārānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
razočaranje i **razočarénje**
razočárati, razočaram, -aš..., 3. mn. razočárajū; aor. razočárah, 2. i 3. razočára i rāzočārā, mn. razočárasmo..; imperat. razòčaraj; pril. prošl. razočárav(ši); prid. rad. razočárao, -la; prid. trp. razočaran
razočaràvati, -čārāvām (t. obaveštávati)
razočarénje i **razočaranje**
razodenuti, -nēm (ek., t. onèsvesnuti; isp. i razòdesti)
razodesti, razòdedēm (ek., t. izàdesti; isp. i razodenuti)
razòdeti i **razòdesti** (ek.)
razođévati, -òdēvām (ek., t. večerávati)
razodijèvati, -òdijevam (ijek., t. preodijèvati)
razòdjenuti, -nēm (ijek., t. onèsvesnuti; isp. i razòdjesti)
razodjesti, razòdjedēm (ijek., t. izàdjesti; isp. i razòdjenuti)
razòdjeti i **razòdjesti** (ijek.)
razonoditi, -īm (t. zasèćeriti); prid. trp. razònođen

razonođívati, -nòđujēm (t. izjednačívati)
razortáčiti, -òrtāčīm (t. obavéstiti) pored **razortačiti,** -īm (t. zasèćeriti)
razortačívati, -tāčujem (t. izjednačívati)
razotkríti, ràzotkrijēm (t. posàkriti)
razotkrívati, -òtkrīvām (t. večerávati)
razr. (skrać. za razred) 146 a
razráditi se, ràzrāđī se (dobiti volju i sl.; t. dodéliti)
razračùnati, -ām (t. zaračùnati)
razracunávati, -čùnāvām (t. obaveštávati)
razračúniti, -ràčūnīm (t. obavéstiti); prid. trp. razràčūnjen
razráditi, ràzrādīm (t. dodéliti); prid. trp. ràzrāđen
ràzrāđenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
razrađívati, -ràđujēm (t. deverívati)
razrašćívati se, -ràšćujēm se (t. deverívati)
razrèći i ràzreći, ràzrečēm, razrèćēm i ràzreknēm (oporeći, opozvati; t. porèći)
razrédati (i razréđati), ràzrēdām (t. dočarati)
razréditi, ràzrēdīm (1. razvrstati, 2. ek., učiniti rijetkim; isp. razrijèditi; t. dodéliti); prid. trp. ràzrēđen
razrèdijiv (ek.)
rázrednī; jednorázrednī, dvorázrednī, trorázrednī, četvororázrednī, petororázrednī...; prvorázrednī, drugorázrednī, trećorázrednī, četvrtorázrednī, petorázrednī; nižerázrednī, viserázrednī...
rázređničin (prema rázrednica)
rázređnīčkī
rázrednīk, vok. -īče, mn. -īci
rázrednīstvo, gen. mn. rázrednīštāvā
razrédati (i razrédati), ràzrēđām (t. dočárati)
ràzrēđenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
razređénje
razređívānje 32 c
razređívati, -rèđujēm (isp. razrjeđívati; t. deverívati) 32 c
razrešávati (i razrešívati), -rèšāvām (ek., t. večerávati)
razrešénje (ek.)
razrèšiti, ràzrēšīm (ek., t. dodéliti)
razrèsiv i razrèsljiv (ek.)
razrešívati (i razrešávati), -rèšujēm (ek., t. deverivati)
razrèsivōst i razrèsljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ràzrješnī (ek.)
ràzrešnica (ek.)
razrijèditi, ràzrijedīm (ijek., učiniti rijetkim; t. dodijèliti); prid. trp. ràzrijeđen
ràzrijeđenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
razrijèsiti, ràzrijesīm (ijek., t. dodijèliti)
razrikati se, ràzrīčēm se (t. zavíkati)
razrivāc, -áča, vok. rāzrivaču, instr. -ácem (ne -áčom)
razrivenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
razrjèdljiv (ijek.)
razrjeđénje (ijek., prema razrijèditi)
razrjeđívānje (ijek.) 32 c; 33
razrjeđívati, -rjèđujēm (ijek., prema razrijèditi; isp. razrеđívati; t. deverívati) 32 c
razrješávati (i razrješívati), -rjèšavām (ijek., t. večerávati) 33
razrješénje (ijek., prema razrijèšiti) 33
razrjèsiv i razrjèsljiv (ijek.)
razrješívati (i razrješávati), -rjèšujēm (ijek., t. deverivati)
razrjèsivōst i razrjèsljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ràzrjesnī (ijek.)
ràzrješnica (ijek.)
razròditi se, ràzrodīm se (rastaviti se s rōdom; t. natòčiti); prid. trp. ràzrođen
razrogačiti, -rògāčīm (t. obavéstiti)
razrogačívati, -gàčujēm (t. izjednačívati)
rázrokōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rázroznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
razrúčiti se, ràzrūčīm se (razvrgnuti zaruke; t. dodéliti)
razručívati se, -rùčujēm se (t. deverívati)
razudávati, razùdājēm (t. kokodákati) i razùdāvām (t. večerávati); imperat. razudáji i razùdāvāj; pril. sad. razudájūći i razudávajūći
razúditi, ràzūdīm (t. dodéliti); prid. trp. ràzūđen
ràzūđenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
razudívati, -ùđujēm (t. deverívati)
razùlārenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
razùmeti (ek., shvatiti), razùmēm, -ēš, -ē, razumémo i razùmēmo, razuméte i razùmēte, razùmejū; aor. razùmeh, 2. i 3. razùme, mn. razùmesmo...; imperat. razùmēj, -ējmo, -ējte; pril. prošl. razùmev(ši); prid. rad. razùmeo, -la 37 b; 46 a
razumévati, -ùmēvām (ek., t. večerávati)
razumijevati, -ùmijevām (ijek., t. preodijèvati)
razúmiti, ràzūmīm (činiti nekoga razumnim; t. jednáčiti); prid. trp. ràzūmljen

razùmjeti (ijek., shvatiti), razùmijēm, -ēš, -ē, razùmijēmo i razumijèmo, razùmijēte i razumijète, razùmijū; aor. razùmjeh, 2. i 3. razùmje, mn. razùmjesmo . . . ; imperat. ràzumīj, -ījmo, -ījte; pril. prošl. razùmjēv(ši); prid. rad. razùmio, razùmjela 46 a
razùmljiv
razùmljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rāzumnōst i **rāzumnost**, -osti, instr. -osti i -ošću
razùmrēti se (ek.), ràzumrēmo se (svi poumirati; t. izùmrēti)
razùmrijeti se (ijek.), ràzumremo se (svi poumirati; t. izùmrijeti)
razuverávati, -vèrāvām (ek., t. obaveštávati)
razùveriti, -īm (ek., t. zašèćeriti)
razuvjerávati, -vjèravām (ijek., t. obaveštávati)
razuvjeriti, -īm (ijek., t. zašèćeriti)
razuzdànīk, -íka, vok. rāzuzdanīče, mn. -íci
rāzuzdānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
razùzimati, -ām (t. otpòzdravljati) i -mljēm (t. kalàjisati); imperat. razùzimāj i razùzimlji; pril. sad. razùzimajūći i razùzimljūći
ràzvadīti, -īm (rastaviti zavađene; t. dòhvatiti); prid. trp. ràzvađen
ràzvadatí, -ām (prema ràzvadīti; t. večerati); **razvádati**, ràzvāđām (bolje razvòditi; t. venčávati)
razvàžāč, -áča, vok. rāzvažāču, instr. -áčem (ne -áčom; bolje razvòzāč)
razvážati, ràzvažām (bolje razvòziti; t. venčávati)
razvèdenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ràzvedrenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ràzvcjati, -jēm (ek., prema vējati; t. òbrijati); imperat. ràzvēj
razvejávati, -vèjāvām (ek., t. večerávati)
razvènčati, -ām (ek., t. đokònčati)
razvenčávati, -vènčāvām (ek., t. večerávati)
razverávati se, -vèrāvām se (ek., t. večerávati)
ràzveriti se, -īm se (ek., razručiti se; t. dòhvatiti)
ràzvesiti, -īm (ek., t. dòhvatiti); prid. trp. ràzvešen
razvèsti i **rāzvesti**, razvèdēm (t. izvèsti, izvèdēm)
razvèsti i **ràzvesti**, razvèzēm (t. izvèsti, izvèzēm)
razvésti i **ràzvēsti**, razvézēm (t. izvèsti, izvézēm)
ràzvešati, -ām (ek., t. isplivati)
razvévati, ràzvēvām (ek., razvijavati; t. venčávati)
razvíće
ràzvideti, -īm (ek., t. òstareti); prid. trp. ràzviđen
rāzvidjeti, -dīm (ijek., t. òstarjeti); prid. trp. ràzviđen
razviđati, ràzvīđām (t. venčávati)
razvigórac, -rca, vok. rāzvigōrče, gen. mn. razvigōrācā
razvijāč, -áča (1. u fotografiji, 2. oklagija, rasukač)
razvíjati, ràzvījām (prema ràzviti; t. venčávati); **ràzvijati**, -jēm (ijek., prema vijati; t. òbrijati); imperat. ràzvīj
razvijávati, -vijāvām (ijek., prema ràzvijati; t. večerávati)
razvìjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
razvijèvati, ràzvijevām (ijek., razvijavati; t. nadijèvati)
ràzvīkānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
razvíkati, ràzvīčem (t. zavíkati)
ràzviličiti, -īm (t. ràskiseliti)
razvítak, -tka, mn. razvíci, gen. rāzvītāka
razvjènčati, -ām (ijek., t. dokònčati)
razvjenčávati, -vjènčāvām (ijek., t. večerávati)
razvjerávati se, -vjèrāvām se (ijek., t. večerávati)
ràzvjeriti se, -īm se (ijek., razručiti se; t. dòhvatiti)
ràzvjesiti se, -īm (ijek., t. dòhvatiti); prid. trp. ràzvješen
ràzvješati, -ām (ijek., t. isplivati)
razvlāčiti, ràzvlāčīm (t. jednāčiti)
razvlástiti, ràzvlāstīm (t. dodéliti); prid. trp. ràzvlāšten i ràzvlāšćen
razvlašćívati, -vlāšćujēm (t. deverívati)
razvòditi, ràzvodīm (t. dohòditi); prid. rad. ràzvođen
razvòdneti se, -dnī se (ek., postati voden; t. dolèteti)
rázvodničin (prema **rázvodnica**)
rázvodničkī
rázvodnīk, vok. -īče, mn. -īci
razvodnjávati (i razvodnjivati), -vòdnjāvām (t. večerávati)
razvòdnjeti se, -dnī se (ijek., postati voden; t. dolètjeti)
razvodnjívati (i razvodnjávati), -vòdnjujēm (t. deverívati)
rázvōde i **rázvođe**
razvojačiti, -vòjāčīm (t. obavéstiti)
razvojníčiti, -vòjnīčīm (t. obavéstiti)
ràzvraćati, -ām (t. večerati)
rāzvrāćenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
razvraćívati, -vràćujēm (t. deverívati)
razvrátiti, ràzvrātīm (izvrnuti, raskrenuti; t. dodéliti); prid. trp. ràzvrāćen
ràzvratničkī
ràzvratnik, vok. -īče, mn. -īci
ràzvratnōst, -osti, instr. -osti i -ošću

ràzvrći v. ràzvrgnuti
razvrédīti, ràzvrēdīm (ek., 1. sasvim povrijediti, npr. ranu; 2. v. razvrédniti; t. dodéliti); prid. trp. ràzvrēđen
razvrédniti, ràzvrēdnīm (ek., oduzeti vrijednost; t. dodéliti); prid. trp. ràzvrēdnjen
razvrednjénje (ek. i ijek., prema razvrédniti i razvrijèdniti)
razvrednjívati, -vrèdnjujēm (ek. i ijek., t. deverívati)
razvredérje (ek. i ijek., prema razvrédīti i razvrijèditi)
razvredívati, -vrèđujēm (ek. i ijek., t. deverívati)
razvrežénje (ek. i ijek., prema razvrėžīti se i razvrijèžiti se)
razvrėžiti se, ràzvrēžīm se (ek., t. dodéliti)
razvrežívati se, -vrèžujēm se (ek. i ijek., t. deverívati)
razvrgnúće
ràzvrgnuti (ràzvrći), ràzvrgnēm (t. pòčínuti); aor. još i: ràzvrgoh, 2. i 3. ràzvrže i ràzvrže, nn. ràzvrgosmo...; pril. prošl. i: ràzvrgāv(ši); prid. rad. i: ràzvrgao, -gla
razvrijèditi, ràzvrijedīm (ijek., 1. sasvim povrijediti, npr. ranu; 2. v. razvrijèdniti; t. dodijèliti); prid. trp. ràzvrijeđen
razvrijèdnīti, ràzvrijednīm (ijek., oduzeti vrijednost; t. dodijèliti); prid. trp. ràzvrijednjen
razvrijèžiti se, ràzvriježīm se (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. ràzvriježen
razvŕnuti, ràzvrnēm (t. škrgútnuti)
razvŕstāč, -áča, vok. ràzvrstāču
razvŕsti i **ràzvŕsti,** razvŕzēm (razmotati, raspetljati; t. povŕsti)
razvŕtāč, -áča, vok. ràzvrtāču
ràzvrtati, -ćēm (t. prìmicati); imperat. ràzvrći; pril. sad. ràzvrćūći
razvŕteti, -īm (ek., t. dolèteti); prid. trp. ràzvrćen pored **razvŕteti,** -īm (t. uštédeti); prid. trp. ràzvrćen
razvŕtjeti, -tīm (ijek., t. dolètjeti); prid. trp. ràzvrćen pored **razvŕtjeti,** -tīm (t. uštédjeti); prid. trp. ràzvrćen
razvrúćiti, ràzvrūćīm (razgrijati; t. dodéliti)
razvrućívati, -vrućujēm (t. deverívati)
razvući i **ràzvūći,** razvúčēm (t. dovúći)
ràžalīti se, -īm se (t. dòhvatiti)
ràžalostīti, -žàlostīm (t. ponačíniti); prid. trp. ràžàlošćen
ràžalošćívati, -lòšćujēm (t. izjednačívati)
ràžarīti, ràžārīm (t. dodéliti)
ràžarívati, -žārujēm (t. deverívati)
ràždžakati se, -ām se (t. ìsplivati)
ràzdīpati se, ràždīpām se (t. dočárati)
ražèći i **ràžeći,** ražèžem (t. sažèći)
ràzneti se, ràzenīm se (t. natòčiti)
ràzenjívati se, -žènjujēm se (t. deverívati)
ràzèravīti, -īm (ražariti; t. zašećeriti); prid. trp. ražèravljen
ràžéstīti, ràžēstīm (t. dodéliti); prid. trp. ràžēšćen
ràžešćívati, -žèšćujēm (t. deverívati)
ràžídeti se, -dī se (ek., t. uštédeti)
ràžíditi, ràzīdīm (učiniti žitkim; t. dodéliti); prid. trp. ràžīđen
ràžídjeti se, -dī se (ijek., t. uštédjeti)
ràžidívati, -žìđujēm (t. deverívati)
ràžizati, -žēm (t. prìmicati); imperat. ràžiži; pril. sad. ràžižūći
ràžnjati, -am (trkati amo-tamo; t. čìtati)
ràžnjić, ràžnjića i **ràžnjīć,** ražnjića
ràžovitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ràžvákati, ràžvāćēm i -ćēm (t. zavíkati); imperat. ražváči i ražváći (isp. i ražvátati)
ràzvaliti, -īm (t. dòhvatiti)
ràzvaljívati, -žvàljujēm (t. deverívati)
ràžvátati, ràžvāćēm (t. zavíkati); imperat. ražváči (isp. i ražvákati)
rbak, rpka, mn. rpci, gen. rbākā
rboč, rboča, gen. mn. rbóča
rđa (ne hrđa), rđē, rđi i rđi, ak. rđu, vok. rđo, lok. rđi, instr. rđōm, mn. rđe, gen. rđā, dat. rđama, ak. rđe 3; 44 f; 60 a
rđaković
rđàrija
rđast
rđati, -am (t. čitati)
rđav (ne hrđav) 44 f
rđávelj
rđàvljiv
rđavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rđčij, -élja, vok. rđčlju
rđetina
rđōbitina
rđogrízati, rdògrīzām (pokr., govoriti koješta; t. večerávati)
reagèncija
rèagens
rcākcija
reàkcijskī
reakciònār, -ára, vok. rèakcionāru i -āre pored **reakciònēr,** -éra, vok. rèakcionēru
rèakcionāran, -rna
reakciònārka i **reakciònērka,** dat. -ki, gen. mn. -kī
reakcionárnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
reakcionārskī i **reakciònērskī**
reakcionárstvo i **reakcionérsívo**
rèakciōnī

reaktivácija
reaktivnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
reálac, -lca, vok. reālče, gen. mn. rèālācā
reàlist(a)
realističan, -čna
realistički
realističnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
reàlistkinja
realizacija
realizam, -zma 20 c; 156 c
realnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rèbēlija
rèbić
rèbraca, gen. mn. rēbrača (bot.)
recènzija 155 k
recèpcija
recèsija
recidivist(a)
recipijent, gen. mn. -pijenātā
recipročan, -čna
recipročnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
recitācija
rècitaciōnī
recītator
recitatorka, dat. -ki, gen. mn. -kī
reckàrija
rēč, rêči, lok. réči, instr. rečī i rēčju, mn. rēči, gen. récī, dat. réčima (ek.); rēč-dvē
réčati se, rēčām se (ek., t. čárati)
réčca, gen. mn. réccī (ek.)
rečènica
rečènicki i **rečèničnī**
rečètina (ek.)
rèčica, gen. mn. rēčīcā (ek.)
rečijāk, -áka, mn. -āci
rèčina, gen. mn. rēčīnā (ek.)
rēčit (ek.)
rèčitōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
rēčje (ek.)
rēčkati se, -ām se (ek., t. vrāćati)
rēčnī i **rèčnī** (ek., prema rēč i prema réka)
rēčničār (ek.)
rēčničkī (ek.)
rēčnīk, mn. -ici (ek.); Ristić-Kangrgin Rēčnik 89 d
rēći, rēčēm, rēčēš, rēčē, rēčēmo, rēčēte, rèkū pored rèčēm, rèčēš, rèčē, rečémo i rèčēmo, rečéte i rèčēte, rèkū i rēknēm, rēkneš, rēknē, rēknēmo, rēknēte, rēknū; aor. rèkoh, 2. i 3. rēče i rēče, mn. rèkosmo . . .; imperat. rèci; pril. prošl. rèkāv(ši); prid. rad. rēkao, rèkla; prid. trp. rèčen, -ena 96 b
rédak, rétka, mn. réci, gen. rēdākā; **rédak**, rétka, rétko (ek., isp. rijèdak); odr. rêtkī i rètkī; komp. rēđī
redákcija
redákcijskī
rēdakciōnī
rèdaktōrka, dat. -ki, gen. mn. -kī
redárev i **redárov**
redarstvenik, vok. -īče, mn. -ici
rèdatēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
rèdatēljkin
rédati (i réđati), rêdām (t. čárati)
rèdina, gen. mn. rēdīnā (živica); **redina** (ek., rijetko platno)
redínče, -eta
rèditēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
rèditēljkin
réditi, rêdīm (ek., prorjeđívati, isp. rijèditi; t. hvaliti); imperf. rêđāh; prid. trp. rêđen
rēdoslēd (ek.)
rēdoslijed (ijek.) 26 a
redòvača
redòvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
redòvljev (prema rèdōv)
redòvničin (prema redòvnica)
redovnički
redovnīk, -íka, vok. rēdovnīče, mn. -ici
rēdovnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
redùkcija
redùkcijskī
rēdukciōnī
reduplikácija
rédati (i rédati), rêđām (t. čárati)
rédēnje
Redina Margarita (Regina Margharita) 170 b
refèktorīj, -ija i **refèktōrijum**
refèrentica i **refèrentkinja** pored **referèntkinja**
rēfleks, gen. mn. rēflēksā 156 c
refleksija
reformácija 20 c
reformator
refòrmātorka, dat. -ki, gen. mn. -kī
refòrmist(a)
reformìstički
refrākcija
rēfraktor
refundácija
rēfūzija
rēga, dat. -gi
règača, gen. mn. rēgācā
rēgālije, règālijā (mn. ž. r.)
rēgbi (pokr., rekao bih)
regenerácija
regenèrātor
règentskī
règentstvo
regètača
regètati, règećēm (t. blebètati)
Reggio (Ređo), gen. Reggia 167 a
rēgija

regimenta, gen. mn. regìmenātā
regimēntskī
Regina Margharita (Ređina Margarita) 170 b
region, -óna
rēgionālan, -lna 159 b
regionàlist(a)
regionalistički
regionàlistkinja
regionalizam, -zma
regiōnskī
registrácija
registrātor
registrātorka, dat. -ki, gen. mn. -kī
reglèmān, -ána
règres, gen. mn. rēgrēsā
regrèsija
regrutácija
règrūtskī
regulacija
regulácijskī
rēgulacionī
regulárnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
regùlātor
rēha, dat. -hi
rehabilitácija
rehabilitirati, -lìtīrām (t. preuveličávati)
rèhabilitovati, rèhabilitujēm, -ēš..., 3. mn. rèhabilitujū; imperf. rèhabiiitovāh, -aše...; aor. rèhabilitovah, 2. i 3. rēhabilitovā i rèhabilitova, mn. rèhabilitovasmo...; imperat. rèhabilitūj; pril. sad. rèhabilitujūći; pril. prošl. rèhabilitovāv(ši); prid. rad. rèhabilitovao, -la; prid. trp. rèhabilitovān
rēhav
rēhavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rèhulja, gen. mn. rēhūljā (ovca rehave vune)
rèhuljav (rehav)
rèhuljavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
reinkarnácija
rēis 48 c
rēis-ul-ulèma
rēja i sl. ne nego **rēha** i sl.
rejèkcija
rejicírati, -jìcīrām (t. večerávati)
rèjōn i sl. i **ràjōn** i sl.
réka, dat. -ci (ek.)
rekapitulácija
rekapitulácijskī
rēkapitulacionī
rekapitulírati, -tùlīrām (t. preuveličávati)
rekapitùlisati, rekapitùlišēm, -eš..., 3. mn. rekapitùlišū; imperf. rekapitùlisāh, -aše...; aor. rekapitùlisah, 2. i 3. rēkapitulisā i rekapitùlisa, mn. rekapitùlisasmo...; imperat. rekapitùliši; pril. sad. rekapitùlišūći; pril. prošl. rekapitùlisāv(ši); prid. rad. rekapitùlisao, -la; prid. trp. rekapitùlisān
rèkcija, gen. mn. rēkcījā
rèkla-kázala 97
reklamácija
reklamácijskī
rēklamacionī
rekomandácija
rekompenzácija
rekompenzírati, -pènzīrām (t. obaveštávati)
rekòmpenzovati, -ujēm (t. čemèrikovati)
rekonstrùkcija
rekonvalescèncija
rèkord, gen. mn. rēkōrdā i rèkorādā 165 c
rekorder, -éra, vok. rēkorderu
rekordērka, dat. -ki, gen. mn. -kī
rekreácija
rekreácijskī
rēkreacionī
rekriminácija
rèkrūt i sl. (zast., bolje **règrūt** i sl.)
rektascènzija
rektificírati, -fìcīrām (t. obaveštávati)
rektifikácija
rektifikovati, -ujēm (t. čemèrikovati)
rektòrātskī
rèkurs, gen. mn. rēkūrsā 155 k
rēkvijem
rekvizicija
rekvizícijskī
rekvizīt, -ita
rekvizita, -ítē
rekvizitēr, -éra, vok. rēkvizitēru
rekvizitērka, dat. -ki, gen. mn. -kī
relácija
relativist(a)
relativìstički
relativistkinja
relativnost, -osti, instr. -osti i -ošću
relegácija
relevàntnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rèlīgija
religījskī
rēligiozan, -zna
religioznost, -osti, instr. -osti i -ošću
rēlīkvija
relikvijar, -ára
Rēlja, vok. Rēlja
rèljef, gen. mn. rēljēfā
rèljefnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Réljković
rèmećenje (prema **rèmetiti**)
rèmēdij, -ija i **rèmēdijum** (lijek)

rèmek-dêlo, gen. mn. rèmek-dêlā (ek.)
rèmek-djêlo, gen. mn. rèmek-djêlā (ijek.)
remenárev i **remenárov**
remenárija
remenčić
rèmetiti, -īm (t. bèsediti); prid. trp. rèmećen
rèmetskī
rèmī, -ija, mn. -iji, gen. -ijā (neodlučan svršetak igre); **rēmi**, rēmija (kartaška igra); brīdž-rēmi
reminiscèncija
rèmont, gen. mn. rèmonātā (popravak); àuto-rèmont
rèmontskī
remunerácija (nagrada pored plaće)
rēn ne nego hrēn
rendèisati, -šēm (t. kalájisati)
rèndgen, gen. mn. rēndgēnā (aparat; isp. Rentgen, Röntgen) 7; 76, 2; 165 a
rendgenizírati, -izīrām (t. obaveštávati)
rendgènizovati, -ujēm (t. čemèrikovati)
rendgenògram
rendgenòlog, mn. -zi
rendgenologija
rendgenòloskī
rèndgenskī
rendzína
renegátstvo
renesànsa, renesànsē 20 c
rēnīj, rēnija i **rēnījum**, rēnijuma
rēnijev i **rēnijumov**
rēnitèncija (otpor)
renitèntnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
renòmē, -ēa, mn. -èi, gen. -éa, ak. -ēe
renòmīrānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
renòmisānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
renovácija
rentabílnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Rèntgen (Röntgen, prezime; isp. **rèndgen**)
rentijēr, -éra, vok. rēntijeru
rentijērka, dat. -ki, gen. mn. -kī
reorganizácija
rèpāč, -āča, vok. rēpāču, instr. -āčem (ne -āčom)
rēpača, gen. mn. rēpāčā
répak, répka, mn. -ci, gen. rēpākā (dem. od rēp)
reparácija
reparácījskī
rēparacīonī
repatrijácija
repatrijácījskī
rēpatrijacīonī
repatrírac, -rca, vok. **rēpatrīrče**, gen. mn. repàtrīrācā
repatrírati, -pàtrīrām (t. večerávati) 155 e
repàtrīrka, dat. -ki, gen. mn. -kī
reperkùslja
repèrtōrīj, -ija i **repèrtōrijum**
repetícija
repètīrka, dat. -ci, gen. mn. -kī (vrsta puške)
repetìtōrīj, -ija i **repetìtōrijum**
rēpičār (zool.)
rēpičin (prema rēpica)
rèpičnī
rèpić, rèpića i **rèpīć**, -íća
rèplika, dat. -ci
rèpnjača, gen. mn. rēpnjāčā (med. i bot.)
repòrtērka, dat. -ki, gen. mn. -kī
repòrtērkin
reprèsālije, reprèsālijā (mn. ž. r.)
reprèsija
reprezentácija
reprezentatívac, -vca, vok. rēprezentatīvče, gen. mn. reprezentàtīvācā
reprezentàtīvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
reprezentatívnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
repríza
reprodùkcija
reproduktívac, -vca, vok. rēproduktīvče, gen. mn. reprodùktīvācā
reprodùktīvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
repùblickī
republikanac, -nca, vok. rēpublikānče, gen. mn. republikānācā
republikáncev
republikanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
republikānkin
rèpūh, -úha (bot.)
repùnjača (bot.)
repùšnjaca (bot.)
reputácija
rèpūv ne nego rèpūh
Resávac, -vca, vok. Rēsāvče, gen. mn. Rèsāvācā
Rèsāvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
resèkcija 155 l
rèsičar
rèsičnī
rēskati, -ām (rezuckati, reckati; t. vrāćati)
rēskav
rēskī (prema rēzak)
reskírati i **riskírati**
rēsko (pril., prema rēzak)
reskòća
rēskōst, -osti, instr. -osti i -ošću
resorbírati, -sòrbīrām (t. večerávati)
rèsorbovati, -ujēm (t. òdlikovati)
resòrpcija 155 l
rèspekt, gen. mn. rèspekātā
respektírati, -spèktīrām (t. večerávati)
rèspektovati, -ujēm (t. òdlikovati)
respicijent, gen. mn. -cijenātā (nadzornik, nadglednik)

respirácija
respònzōrij, -ija i **respònzōrijum**
restauracija
restaurātēr, -éra (vlasnik ugostiteljskog poduzeća; restorater)
restaùrātor (stručnjak za restauraciju — obnovu)
restitúcija
restitúcijskī
rēstituciōnī
restorān, -ána
restorātēr, -éra, vok. rēstoratēru
restrīkcija
resumírati, -sùmīrām (rezimirati; t. večerávati)
rešàvāč, -áča (ek.), vok. rēšavaču, instr. -áčem (ne -áčom)
resavàčica (ek.)
resávati, rèšāvām (ek., t. venčávati)
rēsenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
resénje (ek.)
resètača
resètārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
resètārkin
rèsētka, dat. -tki, gen. mn. rèšētākā i rèšētkī
rèsīdba, gen. mn. rèsīdābā (ek.)
résiti, rēsīm (ek., t. báciti)
rèsiv i **rèsljiv** (ek.)
rèsivōst i **rèsljivōst,** -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
rèsō, -òa, instr. -òom, mn. -òi, gen. -óā
rêtko (ek., pril.); komp. rēđē
retkòća (ek.)
rétko kād (ek.)
retkòseja (ek.)
rétkōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
retkòvlat (ek.)
rètkuš, -úša (ek.)
rētor 155 g
retòrīčār, vok. -āru i -āre
retòričan, -čna
retòričkī
retrospèkcija
rètūr (pril., natrag); tûr-rètūr; rètūr-kârta
reumàtičan, -čna
reumàtičār, vok. -āru i -āre
reumàtičārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
reumàtičkī
reumàtičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
revakcinácija
revalorizácija
revalvácija
rèvanš, gen. rèvānšā
rèvati, rèvēm, -ēš, -ē, rèvēmo i revémo, rèvēte i revéte, rèvū; imperf. rèvāh, -āše...; aor. rèvah, 2. i 3. rēvā i rèva, mn. rèvasmo...; imperat. rèvi; pril. sad. rèvūći; pril. prošl. (za)rèvāv(ši); prid. rad. rēvao, rēvāla
revèna ne nego refèna
rèvers, gen. mn. rēversā 155 k; 156 c
revèrzija
rēverzibīlan, -lna
rèvija, gen. mn. rèvījā
revijalan, -lna
revindikácija
rèvīzija
revizījskī
rēviziōnī
revizionist(a)
revizionìstičkī
revizionìstkinja
révnosnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
révnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
révnostan, -sna
revnòvati, rèvnujēm (t. devòvati)
rèvnjivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
revolúcija
revolúcijskī
revolucionār, -āra, vok. rēvolucionāru i -are pored **revoluciònēr,** -éra, vok. rēvolucioneru
revolucionárac, -rca, vok. rēvolucionārče, gen. mn. revolucionārācā
rēvolucionāran, -rna
revoluciònārka i **revoluciònērka,** dat. -ki, gen. mn. -kī
revolucīonārnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rēvoluciōnī
rezač, -áča, vok. rēzāču, instr. -áčem (ne -áčom)
rèzāčkī
rezáćija (vrsta grožđa)
rèzak, rēska i rèska
rezbárev i **rezbárov**
rezbàrija
rezéda
rèzērva, gen. mn. rèzērvā i rèzērvī 155 l
rezervácija
rezèrvāt, -áta
rezèrvīrānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rezervírati, -zèrvīrām (t. večerávati)
rezèrvisānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rezèrvisati, -šēm (t. kalàjisati)
rezèrvist(a)
rezervističkī
rezèrvistkinja
rèzērvnī
rezervōar, -ára
rezidèncija
rezident, gen. mn. -zìdenātā
rezidírati, -zìdīrām (t. večerávati)
rezignácija
rezignírati, -zìgnīrām (t. večerávati)
rezímē, -èa, mn. -èi, gen. -éā, ak. -ée
rezimírati, -zìmīrām (t. večerávati)
rezistèncija
rezistèntan, -tna
rezolúcija 155 l

rȅzolūtan, -tna
rezolútnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rèzōn, -ona
rezonancija
rezonātor
rezònēr, -éra, vok. rèzonēru
rezonírati, -zònīrām (t. večerávati)
rèzonovati, -ujēm (t. odlikovati)
rezùltāt, -áta
rezultírati, -zùltīrām (t. večerávati)
rèzultovati, -ujēm (t. odlikovati)
rezurèkcija
rèžija, gen. mn. rèžija pored **režija**, gen. mn. rèžija
rèžijskī i **režijskī**
rèžīm, -íma
režìmlija
režiser, -éra, vok. rèžisēru
režisērka, dat. -ki, gen. mn. -kī
režiserkin
rèžnjić (dem. od rèžanj)
rèžuha, dat. -hi, gen. mn. rèžūhā (bot.)
rìbača, gen. mn. ribāčā
rībār, vok. rībāru i -āre 165 b
ribārce i **ribárce**, -eta
rībārčetov i **ribarčetov**
ribārčić
rībaričin (prema rībarica)
rībič 52 a 10; 58
rībičica
rībičkī
rībić
rībīz, rībīza i **rībīzla**, rībīzlē
ribljī
rībnjačkī
ribolōvac, -vca, vok. rībolōvče, gen. mn. ribolōvaca
ribòlōvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Rīčard (ime); Rīčard Lāvovo Srce; Rīčard Trēćī (isp. Rīkard) 6 b
rīčet, gen. mn. rīčētā
rića, dat. -ki, gen. mn. -kī (riđa kobila)
rīđ, ríđa; odr. rīđī; komp. rīđī 47; 60 a
riđa, vok. rīđo
rīđan, rīđana, vok. riđane, gen. mn. rīđanā pored **rīđān**, riđána, vok. rīđāne, gen. mn. riđánā
rīđast
rīđeša
riđin (prema riđa i ríđo, gen. riđe)
riđo, vok. rīđo (t. ćóro)
rīđobrad
rīđoglav
rīđogrlī
rīđokos
rīđov (prema riđo, gen. ríđa)
rīđovka, dat. -ci, gen. mn. -kī
riđuša, gen. mn. rīđūšā
rijāč, -áča
rīječ, rīječi, lok. rijèči, instr. rīječi i rīječju, mn. rīječi, gen. rijèčī, dat. rijèčima (ijek.); riječ-dvije 33; 92 g
Riječanin, mn. -ani (ijek.)
Riječanka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
rijèčati se, rīječam se (ijek., svađati se; t. cijèpati)
rijèčca, gen. mn. rijèčcī (ijek.) 26 a
riječje (ijek., prema rijèka)
riječkī (ijek., prema Rijèka)
rīječnī i **rijèčnī** (ijek., prema rīječ i prema rijèka)
rijèdak, -tka (ijek.); odr. rījetkī pored rjètkī; komp. rjđī 33
rijèditi, rijedīm (ijek., t. cijèditi); imperf. rijeđāh; prid. trp. rijeđen
rijek, lok. rijèku, mn. rjēkovi i rijèkovi (ijek.)
rijèka, dat. -ci (ijek.) 33; Rijèka dùbrovačka (geogr.); Rijèka Crnojevića (geogr.); **Rijèka** (grad na Jadranu) 36
rijēnje (prema rīti)
rijèslo, gen. mn. rijesālā (ijek., pokr.)
riješenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
rijèšiti, riješīm (ijek., t. spriječiti) 33
rijeti (ijek., pokr., rēći)
rijetko (ijek., pril.); komp. rjđe
rijètko kad (ijek.)
rijètkōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
rijez (ijek., pokr.)
Rīkard (ime); Rīkard Lāvljega Srca; Rīkard Trēći (isp. Rīčard) 6 b
rikati, rīcēm (t. víkati)
Rikert (Rückert) 172 c
rikša 165 d
rílce, rílca i rílceta, mn. rilca, gen. rílcā i rīlācā
rīlīčār
rīlīčica
rīlīčnī
Rīm, Ríma 166
rimokatolīčkī i **rimokatolīčkī**
rīnčica (pokr.)
rio: u Rio de Janeiru (Žaneru) 167 j
rīoce, rīoca, gen. mn. rīlācā
Rīpač, Ripča
rīpče, rīpčeta (dem. od rība)
risāč, -āča, vok. rīsāču, instr. -āčem (ne -āčom)
rīsaćī
Rīsan, Rīsna
rīsanskī
rīsaonica i **rīsaònica**
risāričīn (prema risàrica)
rìsārija
rìsārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
risārkin
rīsīć (dem. od rīs)
riskàntnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
riskírati, rìskīrām (t. venčávati)

rîsnjāčkī (prema Rîsnjāk)
Rîsnjāk
Rîstić 44 d
Rísto, vok. Rísto (t. ćóro) 44 d
Rîšnjanin, mn. -ānī (čovjek iz Rîsna)
Rîšnjanka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Rîsna)
rîtam, -tma, mn. rîtmovi i **rìtam**, -tma, mn. rìtmovi 156 c
rîtmičan i **rìtmičan**, -čna
rîtmičkī i **rìtmičkī**
rîtmičnōst i **rìtmičnōst**, -osti, instr. -ošću i -ošću
rîtskī (prema rît, ríta)
rîvača, gen. mn. rîvača
rîval, -ála, vok. rîvāle
rîvālka, dat. -ki, gen. mn. -kī
rîvijéra 165 b
rîzičan, -čna
rîzičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rîznički (prema rîznica)
Rîzvanbegović 79 b
RJA (skrać. za Rad Jugoslavenske akademije) 147
rjčetina (ijek., 1. pogrd. rîječ, 2. augm. od rijèka)
rjčica, gen. mn. rjčīcā (ijek., dem. od rijèka) 33
rjčina, gen. mn. rjčīnā (ijek., augm. od rijèka) 33
rjčit (ijek.) 33
rjčitōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.) 33
rjčkatī se, -ām se (ijek., t. vraćati) 33
rjčnī i **rîječnī** (ijek., prema rîječ i prema rijèka)
rjčničar i **rjčnicār**, vok. -āru i -āre (ijek.)
rjčničkī, **rjčnīčkī** i **rjčnīčkī** (ijek.)
rjčnīk, -íka, mn. -íci, **rjčnīk**, -īka, mn. -īci i **rjčnīk**, -īka, mn. -īci (ijek.); Rjčnīk (Rjčnīk, Rjčnīk) Akadèmijē u Zágrebu 16 b
rjedìna (ijek.)
rjēdī (ijek., komp. prema rijèdak)
rješàvač, -áča (ijek.), vok. rješavaču, instr. -áčem (ne -ačom)
rješavàčica (ijek.)
rješávati, rješāvām (ijek., t. venčávati)
rješénje (ijek., prema rijèsiti) 33
rješidba, gen. mn. rješidābā (ijek.) 33
rješiv i **rjèsljiv** (ijek.)
rješivōst i **rješljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
rjètkī i **rijetkī** (v. rijèdak)
rjetkóća (ijek.) 33
rjetkòsija (ijek.) 33
rjetkovlat (ijek.)
rjètkūš, -ūša (ijek.)
rkāć, -áća, vok. rkaću (v. hrkāć)
rkt. (skrać. za rimokatolik) 146 c
Rmanj, Rmnja i Rmanja (hist.-geogr.; v. i Hrmanj)
rmanjskī
ròbak, ròpka, vok. rōpče, mn. ròpci, gen. rōbākā
rōbija, gen. mn. rōbījā i **robija**, gen. mn. robija
robijāš, -áša, vok. rōbijašu
robijašica (žena na robiji)
robijašīn
robijašnica
rōbinjičin (prema rōbinjica)
robovlasnīčkī
robovlasnīk, vok. -īče, mn. -īci
robovlasništvo
rōbustan, -stna
ròbustnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Rōč, Rōča (geogr.)
Ročanin, mn. -ani
Rōčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
rōčēnje (prema ročiti; drugo je roćenje)
rōčīšnī
rōčīšnīk, mn. -īci
rōčīšte
ročiti, -īm (koga; t. lòmiti); imperf. rōčah; pnid. trp. rōčen
rōčkī
rōčnī
roćenje (prema rotiti se; drugo je rōčenje, isp. rōčiti)
roćko, roćka (hipok. prema rōđak); **Rōćko**, Rōćka (hipok. prema Ròdoljub) 55 b
Rôd, Rôda, lok. Ródu pored **Rôdos** (otok, ostrvo u Grčkoj) 155 g
rōdičić (rōdičin sin)
rōdičin (prema rōdica); **rōdičin** (prema rodica)
ròdić
rôdīj, -ija i **rōdijum**
rōdijev i **rōdijumov**
ròdilīšnī
Rodion 205 a
ròditēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
ròditēljkin
rōditi, rōdīm (t. nòsiti) i ròdīm (t. lòmiti); prid. trp. rōđen 61 a 1
Rodni (Rodney) 171 c
Rodney (Rodni) 171 c
rōdnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rodoljúbac, -pca, vok. rōdoljūpče, gen. mn. rodòljūbācā
rodoljùbivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rodoljúbnōst i **rodòljubnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
rôdoljūpka i **rodòljupka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
rodonáčelnīk, vok. -īče, mn. -īci
Rôdos, Rôdosa pored **Rôd**, Rôda (ostrvo, otok u Grčkoj)
rôdoskī i **rôdskī**

rođoskvŕnilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. rodoskvŕnilācā
rodoskvŕnilački
rodoskvrnuće
rôdskī i rôdoskī (prema Rôd, Rôdos)
róđa, vok. rôđo
rođačica
rođačiti se, rođačīm se (t. jednáčiti)
rôđačkī
rôđāj, lok. rođáju i rôđāju (npr. sunčàni rôđāj)
rôđāk, vok. -ače, mn. -aci
rôđaka, dat. -ki
rođakati se, -ām se (t. čeprkati)
rođakinja
rôđāštvo
rôđendān
rôđenī (pored rôđen, u posebnim značenjima, npr.: ròđenī brât, rôđenī jèzik, ili u značenju: najmiliji, najbliži, najdraži)
rođénje (prema ròditi, rôdīm)
róđin (prema róđa i rođo, gen. róđē)
rôđo, vok. rôđo (t. ćóro)
ródov (prema róđo, gen. róđa)
rôg, rôga, lok. ròg̀u, mn. rôgovi, gen. rogóvā i rôgova, dat. rogòvima i rôgovima, ak. rôgove pored rôzi, gen. rógā, dat. rôzima, ak. rôge; C-rog, B-rog (muz., izg. Cê-rôg, Bê-rôg); Zlâtnī rôg (geogr.) 52 a 1
róga, dat. -gi, vok. rôgo (rogata domaća životinja)
rôgač, -áča, vok. rôgāču (1. južni plod, 2. zool.); **Rôgač,** -áča (geogr.); Rogač nà Šôlti 52 a 1
rogačić
rògatički (prema Rògatica)
rogobátiti se, -gòbātīm se (t. krijumčáriti); imperf. rogòbāćāh se
rôgobātnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rohâda, rokâda i rošâda
rohírati, ròhīrām, **rokírati,** ròkīrām i **rošírati,** ròšīrām (t. venčávati)
rôhav (ospičav, kozičav)
rôhavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
róho, vok. rôho (rohav čovjek; t. ćóro)
rojàlist(a)
rojalistički
rojàlistkinja
ròjče, -eta (dem. od rôj)
ròjić (dem. od rôj)
ròjidba, gen. mn. ròjidābā
rójnjača (motka sa sijenom na vrhu na koju sjeda roj)
rokâda, rohâda i rošâda
rokćići v. rošćići (rogači)
rokírati, ròkīrām, **rohírati** ròhīrām i **rošírati,** ròšīrām (t. venčávati)
rokôkō, -òa, instr. -òom
rókovački
Rókōvci, Rókovācā (mn. m. r., ime selu)
Rókōvčanin, mn. -āni (čovjek iz Rókovācā)
ròktati, rôkćēm (t. hùktati)
Rolan Romen (Rolland Romain) 169 a
Rolland Romain (Rolan Romen) 169 a
roljača, gen. mn. rôljāčā (drvena sprava za roljanje)
romànca i romànsa, gen. mn. -áncā i -ánsā
romaničkī (prema romànika)
romànijskī (prema Romànija)
romànist(a)
romanističkī
romanistika, dat. -ci
romànistkinja
romanopisac, -sca, vok. rômanopīšče, gen. mn. romanopīsācā
romànsa v. romànca
romansijer, -éra, vok. rômansijēru
romansijērka, dat. -ki, gen. mn. -kī
romansijērskī
romantičan, -čna
romantičar, vok. -aru i -are
romantičārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
romantičarskī
romàntičkī
romàntičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
romantik, vok. -če, mn. -ci
romàntika, dat. -ci
romantizam, -zma 20 c
rômbičan, -čna
romboīd, -ída
Romen Rolan (Romain Rolland) 169 a
rômijenča i rômenča (bakren sud za vodu)
rômijenčica i rômenčica
rômpskī (prema rômb)
rònac, ròn̄ca, vok. rônče, gen. mn. ronácā i rônācā pored **rónac,** rónca, vok. rônče, gen. mn. rônācā (1. ronilac, 2. ptica, 3. zool.)
Rónčević 44 d
rônčić
rôndo, rônda, mn. rôndi, gen. rôndā (poet., muz.); **rôndō,** -òa, instr. -òom, mn. -òi, gen. -óā (okrugli nasad)
rônilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. rônilācā
rônilački
rônilaštvo (ne rônioštvo)
rôniočev
rônioštvo ne nego rônilaštvo
Rôntgen (prezime; isp. Rentgen, rendgen) 76, 2
Rôntgenov (isp. Rentgenov)
ròpče, ropčeta; zbir. rôpčad, -ādi
rôpkinja
ropòtati, ròpoćēm (t. blebètati)
rôpskī
ropstvo 75 a

ròptati, rõpćēm (mumljati, gunđati; t. hùktati)
Rosetta (Rosette, dat. Rosetti) 167 e
Rosettin 167 e
ròspija, gen. mn. rõspījā
ròspījskī
rostočkī (prema Rostock, Rostok) 167 l
rošada, roháda i **rokáda**
roščić 52 a 8
rošírati, ròšīrām, **rohíratī,** ròhīrām i **rokíratī,** ròkīrām (t. venčávati)
rotacija
rotacījskī
rotacionī
ròtītī se, -īm se (t. lòmiti); imperf. ròćah se
rõtkīnja (žena koja mnogo rađa)
Rousseau (Ruso), gen. Rousseaua (Rusoa); djela Jeana Jacquesa Rousseaua (djela Žana Žaka Rusoa) 167 a; 167 c
Rousseauov (Rusoov) 167 g
ròvac, ròvca, vok. rõvče, gen. mn. rõvācā
rovčica, gen. mn. rõvčīcā
rovečan, -čna (npr. platno neubijeljeno)
ròvīć
róvo v. róho
rozèta, gen. mn. -étā
Rózsa (Roža) 173 a
Roža (Rózsa) 173 a
rõžac, -šca, gen. mn. rõžācā
rõžić
rõžnjača
řpa i sl. ne nego hřpa i sl.
řs, řsa, lok. řsu (muška snaga)
řskati i sl. ne nego hřskati i sl.
řsuz ne nego hřsuz
řšum (snaga, sila, navala)
řt, řta, lok. řtu, mn. řtovi, gen. rtóvā i řtōvā, dat. rtovima i řtovima; Sjèverni řt; Řt dõbrē nádē 3
řtač, -áča
řtanj, řtnja, lok. řtnju; **Řtanj** (geogr.)
řtast
řtīć
řtmača, gen. mn. řtmāčā
řtnica, gen. mn. řtnīcā (prva, najjača rakija)
řtnīk, -ika, vok. řtniče, mn. -ici (ratnik koji je naprijed u borbi, kao na rtu; prvoborac)
rúbac, rúpca, mn. rúpci, gen. rûbācā
rùbāč (pljenitelj, ovrhovoditelj)
rùbača, gen. mn. rùbāčā (pokr., košulja)
rùbačica
rùbačina (sudska pljenidba; isp. rùbāč)
rùbalj i **rùbalj,** -blja, gen. mn. rùbāljā i rûbaljā pored **rùblja,** rùbljē, gen. mn. rùbāljā 175
rùbīdij, -ija i **rùbīdijum**
rùbīdijev i **rùbīdijumov**
rùblja v. rùbalj (rûbalj) 175
rùblje 165 b
Rückert (Rikert) 172 c
ručak, ručka, mn. ručkovi, gen. rúčkōvā i rúčci, gen. rùčākā 66 b
rùčan, rùčna i rùčna; odr. rùčnī i rùčnī
rùčanī, -ā, -ō (prema ručak)
rùčanica
rùčati, rûčām (t. čárati)
ručávati, rùčāvam (t. venčávati)
rùče, rûčā
rucèkanja
rùcērda
ručètanja
ručètina
rùčica, gen. mn. rùčica 63 a 2; 65 b
rucìčati, -ām (t. čeprkati)
rùcina, gen. mn. rùčinā
rúćiti se, rûćīm se (t. hváliti)
rûćje
rùčka, dat. -ki, gen. mn. rùčākā i rùčkī
ručkònoša
rùčnī v. rùčan 65 b
ručnìćić
rùčnīk, -ika, mn. -ici i **rùčnīk,** -īka, mn. -īci 165 b
rùčnjāk, mn. -āci
rùčùrda
rùčùrina
rùda 52 a 2
rùdača, gen. mn. rùdāčā 52 a 2
rudárev i **rudárov**
rùdārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
rúdārkin
Rudčenko 209
rúdeti, -īm (ek., t. živeti); imperf. rúđāh
rudimentárnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rùdistnī
rúditī, rûdīm (t. hváliti); imperf. rûđāh; prid. trp. rûđen
rùdjeti, -dīm (ijek., t. živjeti); imperf. rúđāh
Rûdničanīn, mn. -āni
Rûdničānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
rûdničkī
rúdnjača
rudòvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rùdstvo
rúdēnje (prema rúdeti, rúditi i rúdjeti)
rúfet (ceh, esnaf)
rufètlija
rufijān, -ána, vok. rûfijāne
rùgāč, -áča, vok. rûgāču, instr. -áčem (ne -áčom)
rugàčica
rùho 43 c 1
Ruhr (Rur) 172 c
ruína

rúka, rúkē, dat. rúci i rûci, ak. rûku, vok. rúko, lok. rúci, instr. rúkom, mn. rûke, gen. rùkū, dat. rùkama, ak. rûke 63 b 1; 65 b
rùkačica
rúkati, rûčēm (t. víkati)
rukatōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rukàvīcār, vok. -āru i -are
rukàvicārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
rukàvicārnica
rukàvicārskī
rukàvičārstvo
rukàvić
rukodáće
rukodávac, -vca, vok. rûkodavče, gen. mn. rukodāvācā
rukodávalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. rukodávalācā
rukòdāvnīk, vok. -ıče, mn. -īci
rukòdelac, -dēlca, vok. -delče, gen. mn. rukòdelācā (ek.)
rukòdelskī (ek.)
rukodélstvo, gen. mn. rukòdēlstāvā (ek.)
rukòdelja (ek.)
rukòdjelac, -djelca, vok. -djelče, gen. mn. rukòdjelācā (ijek.)
rukòdjelskī (ijek.)
rukodjélstvo, gen. mn. rukòdjēlstāva (ijek.)
rukòdjelja (ijek.)
rukotvórac, -rca, vok. rûkotvōrče, gen. mn. rukotvōrācā
rukòvalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. rukòvalācā (ne rukòvaoc)
rukòvalačkī
rukòvaočev
rûkovēt, rûkovēti, lok. rukovéti i rûkovēti, instr. rûkovēti i rûkovēću, mn. rûkovēti, gen. rukovétī i rûkovētī, dat. rukovétima i rûkovetima
rukovétati, -kòvēćēm (t. kokodákati); imperat. rukovéći; pril. sad. rukovéćūći
rukovòdilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. rukovòdilācā (ne rukovòdioc) 70 b
rukovòdiočev
rukovòditi, rukòvodīm (t. hodočàstiti); pril. sad. rukòvodēći (katkada i kao pridjev: rukòvodēćī, -ā, -ē); prid. trp. rukòvoden
rukovòdstvo, gen. mn. rukòvodstāvā
rukovođa
rukovođênje i **rukòvođênje**
rukùničār
Rùmēlija
rumèlījskī
rumèneti, -īm (ek., postajati rumen; t. zelènеti); imperf. rumènjāh 38
rumèniti, rùmenīm (činiti nešto rumenim; t. dohòditi); imperf. rùmenjāh; prid. trp. rùmenjen 29; 38
Rùmēnka, dat. -ki
rumènjeti, -nīm (ijek., postajati rumen; t. zelènjeti); imperf. rumènjāh 29
Rùmljānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Rùmūn, -úna, vok. Rùmūne i **Rùmūnj,** -únja, vok. Rùmūnju
Rùmūnija i **Rùmūnjskā**
Rùmūnka i **Rùmūnjka,** dat. -ki, gen. mn. -kī
rùmūnskī i **rùmūnjskī**
Rùmūnjskā i **Rùmūnija**
rundòvčina (augm. od rùndōv)
rûnjavac, -āvca, vok. -avče, gen. mn. rûnjavācā
rùnjavičina (bot.)
rùnjavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rùpčaga, dat. -zi, gen. mn. rûpčāgā 52 b
rùpčati, -ām (t. čìtati)
rùpčić (dem. od rùbac)
rùpčina, gen. mn. rûpčīnā
rûpičār
rupičara
rûpičast
rûpičati, -ām (t. kâpičati)
rûpičav
rûpičavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rùpičica (dem. od rûpica)
rùpija, gen. mn. rûpījā
rûpiti ne nego hrûpiti
Rûr (Ruhr) 172 c
rùsalka, dat. -ki, gen. mn. -kī
rusifikácija
Rùsija, vok. Rùsijo 48 a
Rùsīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
rùskī 80 a
ruskoslâvēnskī i **ruskoslòvēnskī**
rusòfīlskī
rusofòbija
rusòfōpskl
rusòmaća
Rûšće, -eta
rùščučkī
Rùščuk
rûšēvnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rûšilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. rûšilaca 70 b
rûšilačkī
rûšiočev
rûtavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. rûtavācā
rûtāvčev
rûtaviti, -īm (postajati rutav; t. nâdničiti) i **rutáviti,** rùtāvīm (t. jednáčiti)
rûtavičin (prema rûtavica)
rûtavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Rutčenko 209
rùtēnīj, -ija i **rùtēnijum**
rùtēnijev i **rùtēnijumov**
rutinērka, dat. -ki, gen. mn. -kī
rutinīrānōst, -osti, instr. -osti i -ošću

rúvet ne nego rúfet
rūvo ne nego rūho
rūzmarin (bot.)
rūžičan, -čna
rūžicast
rūžicica
rūzicin
rūžičnjak, mn. -āci
ružilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. ružilaca
ružnoća
rúžnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
rúzovac, -ovca, vok. -ōvče, gen. mn. ružovaca (tetrijeb)
rvač, -áča, vok. rvāču, instr. -áčem (ne -áčom)
rvačev
rvačica
rvačičin
rvački
rvalište
rvanje
rvati se (ne hrvati se), rvēm se, -ēš se, -ē se, rvēmo se i rvémo se, rvēte se i rvéte se, rvū se; imperf. rvah se, -aše se...; aor. rvah se, 2. i 3. rvā se i rva se, mn. rvasmo se...; imperat. rvi se; pril. sad. rvūći se; pril. prošl. (po)rvāv(ši) se; prid. rad. rvao se, -ala se 44 f
ŕzati (ne hrzati), ŕzem (t. jāhati); imperat. ŕzi; pril. sad. ŕzūći 3; 44 f
ŕž, ŕži (pokr., mjesto rāž)
Ržehorž (Řehor) 193

S

s bez tačke i kurzivom (s) skrać. za srednji rod (u rječnicima) 143 b
S skrać. za časopis Slovo 144 b
Saarbrücken (Sarbriken) 172 c
sàbah, sàbaha, gen. mn. sābāhā i **sàbāh,** -áha, gen. mn. sabáhā (zora, jutro); sàbah- (sàbāh-) nàmāz; sàbah- (sàbāh-) zòra (poet.)
sàbahīle (rano ujutru)
sàbājle v. sàbahīle
sabàot i **savàot**
sabèsednica (ek.)
sabèsednīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
sabèsjednica i **subèsjednica** (ijek.)
sabèsjednīk i **subèsjednīk,** vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
sabijāč, -áča, vok. sabijāču, instr. -áčem (ne -áčom)
sabijenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sabirāč, -áča, vok. sabirāču, instr. -áčem (ne -áčom)
sabirača (sočivo, leća sabirača u optici)
sabiràčica
sabirati, sàbīrām (t. venčávati) pored **sàbirati,** sàbirēm (t. prèzirati)
sābītōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sāblāsnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sāblast, sāblasti, instr. sāblasti i sāblāšću
sāblāstan, -sna
sāblāzan, -zni, instr. sāblāzni i sāblāžnju
sablàžnjiv
sablàžnjivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sābljičica (dem. od sābljica)
sabljokljūnka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ptica)
sábor; Sábor Národnē Repùblikē Hrvātske; Hrvatskī sábor; Dalmatīnskī sábor
sabórac (i subórac), sabórca, vok. sābōrče, gen. mn. sàbōrācā
sabòračkī i **subòračkī**
sábornīk, vok. -īče, mn. -īci
sabòtērka, dat. -ki, gen. mn. -kī
sàbraća i **sùbraća**
sābranōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sàbrat i **sùbrat**
sàbrati, sàberēm i sabèrēm (t. izbrati)
sàbratskī i **sùbratskī**
sàbratstvo i **sùbratstvo**
sāč, sača, mn. sačevi
sačekati, -ām (t. isplivati)
sačekívati, -čèkujēm (t. deverívati)
sacèliti (i sučèliti), sačelīm (suočiti; t. natočiti); prid. trp. sačeljen
sačeljávati (i sačeljivati) (pored sučeljávati i sučeljivati), -čèljavam (t. večeravati)
sačeljívati (i sačeljávati) (pored sučeljívati i sučeljávati), -čèljujēm (t. deverívati)
sačinitelj, instr. -teljem, gen. mn. -činitēljā
sačiniti, sačinīm (sastaviti, načiniti; t. natočiti)
sačinjávati, -činjāvam (t. večeravati)
sačma
sačmara, gen. mn. sačmarā
sačmarica
sačmenī
sačuti, sačujēm (saslušati; t. začuti)
sačūvānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sačūvati, sačūvām (t. dočárati)
sáćast

sȁće
sȁćerati i sl. ne nego sàtjerati i sl.
sȁćerdati, -am (t. dokončati)
sȁći i **sȁći,** sȁđem (t. náći)
sȁćura, gen. mn. sȁćūrā
sȁd i **sada** (pril.)
sàdanjī
sàdašnji
sadašnjost, -osti, instr. -osti i -ošću
sadéjstvo, gen. mn. sàdējstāvā i **sadèjstvo,** gen. mn. sàdejstāvā (ek.)
sàdejstvovati, -ujēm (ek., t. òdlikovati); imperat. sàdejstvūj; pril. sad. sàdejstvujūći
sàdeljati, -ām (ek., t. ìsplivati)
sadeljávati, -dèljāvām (ek., t. večerávati)
sàdenuti, -nēm (ek., t. pòčinuti; isp. i sàdesti)
sàdesti, sàdedēm i sàdenēm (ek., t. zàdesti)
sàdeti i **sàdesti** (ek.)
sadévati, sàdēvām (ek., t. venčávati)
sàdidba (zast., sáđenje)
sadijèvati, sàdijevām (ijek., t. nadijèvati)
sàdilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. sàdilācā
sàdist(a)
sadìstičkī
sàdistkinja
sadjéjstvo, gen. mn. sàdjējstāvā i **sadjèjstvo,** gen. mn. sàdjejstāvā (ijek.)
sàdjejstvovati, -ujēm (ijek., t. òdlikovati); imperat. sàdjejstvūj; pril. sad. sàdjejstvujūći
sàdjeljati, -ām (ijek., t. ìsplivati)
sadjeljávati, -djèljāvām (ijek., t. večerávati)
sàdjenuti, -nēm (ijek., t. pòčinuti; isp. i sàdjesti)
sàdjesti, sàdjedēm, sàdjenēm i sàdijēm (ijek., t. zàdjesti)
sàdjeti i **sàdjesti** (ijek.)
sadno (prijedl.) 99; **sádno,** sádna (rana od sedla)
sàdrēti (ek.), sȁdrēm (t. ràzdrēti)
sàdrijeti (ijek.), sȁdrēm (t. ràzdrijeti)
sadržájnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sadržatelj, instr. -teljem, gen. mn. sadržatēljā
sadržilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. sadržilācā
sȁdža, gen. mn. sȁdža (ptica)
sȁdžak, mn. -āci
sȁdžija (pokr., sájdžija)
sađènica
sađènīk, -ika, mn. -ici
sáđenje
Sȁfa i sl. v. Sȁpfa i sl.
sȁfijān
sàfūn i sl. ne nego sàpūn i sl.
sagíbati, sàgībām (t. venčávati) i sàgībljēm (t. gonétati); imperat. sàgibāj i sagíblji; pril. sad. sagíbajūći i sagíbljući
sagibljiv
sagibljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Sagin 196
sàglasan i **sùglasan,** -sna
saglásiti se (i suglásiti se), sàglāsīm se (t. dodéliti)
sàglāsje i **sàglasje** pored **sùglasje** i **sùglasje**
sàglasnōst i **sùglasnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
saglašavati se i **suglašávati se,** -glāšavām se (t. vecerávati)
saglasivati se i **suglašívati se,** -glàšujēm se (t. deverívati)
sàgledati, -ām (do kraja uvidjeti, spoznati i sl.; t. isplivati); **saglédati,** sàglēdām (sagledavati; t. venčávati)
sagledávati (i sagledivati), -glèdāvām (t. večerávati)
sagledívati (i sagledavati), -glèdujēm (t. deverívati)
sàgledati, sȁgnēm (t. dàhnuti); aor. još i: sàgoh, 2. i 3. sàže i sāže, mn. sàgosmo...; pril. prošl. i: sàgāv(ši); prid. rad. i: sȁgao, sàgla
sȁgnūtōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sàgnjiti, sàgnjijēm, -ēš..., 3. mn. sàgnjijū; aor. sàgnjih, 2. i 3. sȁgnjī, mn. sàgnjismo...; imperat. sàgnjīj, -ījmo, -ījte; pril. prošl. sàgnjīv(ši); prid. rad. sàgnjio, sȁgnjīla; prid. trp. sȁgnjīt
sagòreti, -īm (ek., t. dolèteti)
sagorévati, -gòrēvām (ek., t. večerávati)
sagorijèvati, -gòrijevām (ijek., t. preodijèvati)
sagòrjeti, -rīm (ijek., t. dolètjeti)
sȁgovōrnica i **sùgovōrnica**
sȁgovōrnik i **sùgovōrnīk,** vok. -īče, mn. -īci
sagráditi, sàgrādīm (t. dodéliti); prid. trp. sàgrāđen
sagradívati, -gràđujēm (t. deverívati)
sàgrejati, -jēm (ek., zagrejati; t. obrijati); imperat. sàgrej
sȁgresāj (ek. i ijek.)
sagrešénje (ek. i ijek., prema sagréšiti i sagrijèšiti)
sagréšiti, sàgrēšīm (ek., t. dodéliti)
sagrešívati, -grèšujēm (ek. i ijek., t. deverívati)
sagrévati, sàgrēvām (ek., t. venčávati)
sàgrijati, -jēm (ijek., zagrijati; t. obrijati); imperat. sàgrīj
sagrijèšiti, sàgriješīm (ijek., t. dodijèliti)

sagrijèvati, sàgrijevām (ijek., t. nadijèvati)
sàgrtati, -ćēm (t. prìmicati); imperat. sàgrći; pril. sad. sàgrćūći
sàgučiti, -īm (saviti u guku, zgučiti; t. dòhvatiti)
sahadžija (pokr., urar, časovničar)
sàhan (sân), gen. mn. sāhānā
sahànčić
Sàhara (geogr.)
sahàrīn, -ina
saharóza
sāhat; sāhat-kúla 44 a
sàhib, gen. mn. sāhībā
sahibija; čitluk-sahìbija
sahìbijin
sabnúće 43 c 1
sàhnuti, sāhnēm, -ēš . . ., 3. mn. sāhnū; imperf. sāhnjāh, -āše . . .; aor. sàhnuh, 2. i 3. sāhnū, mn. sàhnusmo . . .; imperat. sàhni; pril. sad. sāhnūći; pril. prošl. (u)sàhnūv(ši) i usàhāv(ši); prid. rad. sàhnuo, -la (i sāhao, sàhla); prid. trp. (ù)sahnūt 43 c 1
sāhrana
sahránitī, sàhrānīm (t. dodéliti)
sahranjivati, -hrànjujēm (t. deverívati)
saibija ne nego sahìbija
saint: iz Saint Nazairea 167
Saint Nazaire (Sen Nazer) 169 a
sájbija i **sahìbija**
sájdžija i sl. (zast.)
sajedíniti, -jèdīnīm (t. obavéstiti)
sàjmīsnī
sájtlik, mn. -ci (mjera za tekućinu)
sāka, dat. -ki, gen. mn. sākā (bure za vodu; vodar, vodonoša)
sàkaćēnje
sākadžija (vodar, vodonoša)
sakàga, dat. -gi, gen. mn. -ágā
sakàgija
sakàgljiv
sakàgljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sākatiti, -īm (t. bèsedíti); imperf. sākaćāh; prid. trp. sākaćen
sàkatōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Sakazov 198 a
sàkō, -òa, instr. -òom, mn. -òi, gen. -óā
sakràmenatskī
sakrìlēgīj, -ija i **sakrìlēgijum**
sākriti, sākrijēm, -ēš . . ., 3. mn. sākrijū; aor. sàkrih, 2. i 3. sākrī, mn. sàkrismo . . .; imperat. sàkrīj, -ījmo, -ījte; pril. prošl. sàkrīv(ši); prid. rad. sàkrio, -la; prid. trp. sākrīt pored sakrìven, -ènа
sakrìvenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sakròjiti, sàkrojīm (skrojiti; t. natòčiti); imperat. sàkrōj
sàksīca v. sàksijica
sāksija, gen. mn. sāksījā 46 b
sàksijica (dem. od sàksija) 46 b
saksōfōn, -óna i **sāksofōn,** -ōna
saksofònist(a)
Saksónac, -nca, vok. Sāksōnče, gen. mn. Sàksōnācā
Sàksōnija
Sàksōnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
sakućiti, -īm (skućiti; t. dòhvatiti)
sakùpljāč, -áča, vok. sākupljaču, instr. -áčem (ne -áčom)
sakupljàčica
Salamanca (Salamanka), gen. Salamanke, dat. -ki 167 b
salamànder, salamàndera
Salambin 167 e
Salambo, gen. Salambe 167 e
Salamina i **Salàmina** (otok, ostrvo) 157 f
Salàmōn, -óna i **Salàmūn,** -úna, vok. Sālamōne, Sālamūne
salàmōnskī i **salàmūnskī**
salàndžāk, -āka, mn. -āci (ljuljačka)
sālāskī i **sàlāskī**
salàuka, dat. -ci (mećava)
Salcburg (Salzburg) 172 c
sāldo, sālda, mn. sāldi, gen. sāldā 165 f
salèbdžija
salènjāk, -āka, mn. -āci (kolač od sala)
salćtati, sàlēćēm (ek., t. gonétati); imperat. saléći; pril. sad. saléćūći
saletávati, -lètāvām (t. večerávati)
salèteti, -īm (ek., t. dolèteti)
salètjeti, -tīm (ijek., t. dolètjeti)
salévati, sàlēvām (ek., bolje salívati; t. venčávati)
salicīl, -ila
sālidž, -idža (pokr.)
salijètati (ijek.), sàlijećēm, -ēš . . ., 3. mn. sàlijećū; imperf. sālijetāh, -āše . . .; aor. salijètah, 2. i 3. salijèta i sālijetā, mn. salijètasmo . . .; imperat. salijeći; pril. sad. salijećūći; prid. rad. salijètao, -la; prid. trp. sàlijetān
salijèvati, sàlijevām (ijek., pored salívati; t. nadijèvati)
salítak, -tka, mn. salici, gen. sàlītākā
salívati, sàlīvām (t. venčávati)
sàlmijak
sāltadžija (vozač koji vozi ljude, a ne i robu)
Salt Lake City (Solt Lejk Siti) 171 d
salútak, -tka (krupan šljunak)
Salzburg (Salcburg) 172 c
Sām, Sāma, lok. Sámu i **Sâmos,** Sâmosa (grčki otok) 156 d
sāmac, sámca, vok. sāmče, gen. mn. sāmācā
sàmačkī
samáhnutī, sàmāhnēm (t. škrgútnuti)
samārdžija

samàrdžijskī
samârić
Samarićanīn, mn. -ani (v. Samaritánac); **samarićanin** (v. samaritánac)
Samarićanka, dat. -ki, gen. mn. -kī (v. Samarìtanka); **samarićanka** (v. samarìtānka)
sàmārij, -ija i **sàmarijum**
Sàmārija (pokrajina u Izraelu)
sàmārijev i **sàmarijumov**
Samaritánac, -nca, vok. Sàmaritānče, gen. mn. Samarìtānācā (čovjek iz Samarije); **samaritánac** (milosrdan čovjek)
Samaritānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Samarije); **samarìtānka** (milosrdna žena)
sāmaštvo
sàmcat i **sàmcit** pored **sāmcāt** i **sāmcīt**
sàmdrugī (jedan od dvojice)
sāmilōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sāmilostan, -sna
sāmleti (ek.), **sàmeljēm**, **-eš** . . ., 3. mn. sàmeljū; aor. sàmleh, 2. i 3. sàmle, mn. sàmlesmo . . .; imperat. samèlji; pril. prošl. sàmlēv(si); prid. rad. sàmleo, -la; prid. trp. samlèven, -ena
sàmlevina (ek.)
sāmljeti (ijek.), sàmeljēm, -eš . . ., 3. mn. sàmelju; aor. sàmljeh, 2. i 3. sàmlje, mn. sàmljesmo . . .; imperat. samèlji; pril. prošl. sàmljēv(ši); prid. rad. sàmlio, sàmljela; prid. trp. samljèven, -ena
sàmljevina (ijek.)
sā mnōm 91 b
sāmo (pril. i vezn.); **samo da** 100 b; **samo što** 101 a
samobitnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Samobòrac, -rca, vok. Sāmobōrče, gen. mn. Samòbōrācā (čovjek iz Sāmobora); **samobòrac** (popularan naziv za vlak, voz na pruzi Zagreb—Samobor)
Samòbōrka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Sāmobora)
sāmoborskī; sāmoborskī kōlodvōr (željeznička stanica u Samoboru); Sāmoborskī kōlodvōr (u Zagrebu); Sāmoborsko gōrje
samōća
samodopàdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
samodòpadnost, -osti, instr. -osti i -ošću
samodòstatnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Samòdreža (ime crkve)
samodŕštvo
samodŕžac, -šca, vok. sāmodŕšče, gen. mn. samòdržācā
samodržačkī
samòglasnīckī
samòglasnīk, mn. -īci
samōhran
samohranica
samòhranōst, -osti, instr. -osti i -ošću
samohvála
samohvàlisānje
samohvàlisav
samohvàlisavac, -ávca, vok. -ávče, gen. mn. samohvàlisavācā
samohvàlisavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Samòjedi, Samòjēdā (mn. m. r.; narod na području Urala)
samòjedskī
Samojlovič 208
samòkiselina (kiselo mlijeko od svježe jomuže)
samokrìtičan, -čna
samokrìtičkī
samokritičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
samōnikao, -kla 88 b
samoōbmana
samoobmanjívānje
samoōbrana i **samoōdbrana**
samoobrazovanje
samoòdgōj, -oja
samoodredénje
samoodredívānje
samoodreknúće
samoodrícānje
samoodržánje
samoogranicávānje
samoogranicénje
samooplođénje
samooplodívānje
samoopredeljénje (ek.)
samoopredeljívānje (ek.)
samoopređeljénje (ijek.)
samoopređeljívānje (ijek.)
samoosakaćénje
samootrovánje
samoōzleda (ek.)
samoōzljeda (ijek.)
samopomoć, -oći
samopōuzdānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
samopòžrtvovanōst, -osti, instr. -osti i -ošću
samopožrtvóvnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
samoprégor (ek.)
samoprégōran, -rna (ek.)
samopregorévānje (ek.)
samopregorijèvānje (ijek.)
samoprēvara i **samoprévara** (ek. i ijek., isp. samoprijevara)
samoprijègor (ijek.)
samoprijegōran, -rna (ijek.); komp. samopregòrniji (ek. i ijek.)
samoprijèvara (ijek., pored samoprevara)
Sâmos i **Sâm** (grčki otok) 156 d

samosavlađívanje
samòsēdmī (jedan od sedmorice)
samòsīlan, -lna
samòsion ne nego samòsīlan
sâmoskī (prema Sâmos) 156 d
sàmōsmī (jedan od osmorice)
samostálac, -lca, vok. sāmostâlče, gen. mn. samòstālācā
samòstālka, dat. -ki, gen. mn. -kī
samostalnost, -osti, instr. -osti i -ošću
samòstālskī
samostánac, -nca, vok. sāmostânče, gen. mn. samòstānācā
sāmosvesnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
sāmosvēst, sāmosvēsti, instr. sāmosvēsti i sāmosvēšću (ek.)
sāmosvestan, -sna (ek.) 88 b
sāmosvijest, sāmosvijesti, instr. sāmosvijesti i sāmosvješću (ijek.)
sāmosvjesnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
sāmosvjestan, -sna (ijek.) 88 b
samosvojnost, -osti, instr. -osti i -ošću
sāmotničkī
sāmotnīk, vok. -īče, mn. -īci
sāmotnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
samòtrećī (jedan od trojice)
samòtvor 88 b
samoùbēđen (ek.)
samoùbēđenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
samoubedénje (ek.)
samoùbica i **samoùbica**
samoùbijeđen (ijek.); komp. samoubjeđènijī
samoùbijeđenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
samoùbilačkī
samoubístvo, gen. mn. samoùbīstāvā
samoubjedénje (ijek.)
samoùbojica
samoubójstvo, gen. mn. samoùbōjstāvā
samòuče, -eta
samòučkī
samòuk, vok. -če, mn. -ci
samouprava i **samoûprava**
samòuštvo
samoùveren (ek.)
samoùverenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
samouverénje (ek.)
samoùvjeren (ijek.)
samoùvjerenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
samouvjerénje (ijek.)
samòvlade i **samòvlađe**
samòvlasnica
samòvlasničkī
samòvlasnīk, vok. -īče, mn. -īci
samòvlasnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sāmovlāst, sāmovlasti, instr. sāmovlāsti i sāmovlašću
samòvlastan, -sna
samovlášće i **samovlašće**
samovóljnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
samozvánac, -nca, vok. sāmozvânče, gen. mn. samòzvānācā; Đimìtrije Samozvánac
samoživac, -žīvca, vok. -žīvče, gen. mn. samòživācā
samoživōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sàmpētī (jedan od petorice)
sàmrēti (ek.), sāmrēm (t. ùmrēti)
sàmrijeti (ijek.), sāmrēm (t. ùmrijeti)
sàmrstina
sàmrt, sàmrti, instr. sàmrti i sàmrću
sām sàmcat (sāmcāt) i **sâm sàmcit (sāmcīt)**
sàmsēdmī (jedan od sedmorice)
sâmskī (prema Sâm) 156 d
samsovčina
sāmšestī (jedan do šestorice)
sàmtrećī (jedan od trojice)
sàmur, gen. mn. sāmurā (zool., zrdav); sàmur-kàlpak
samùrli (prid.); samùrli kàlpak
samùrlija (kapa)
san: u San Marinu 167 j
sanácija
sanácījskī
sānaciōni
sānak, sânka, vok. sânče, mn. sânci, gen. sānākā
sānanōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sanàtōrij, -ija i **sanàtōrijum**
sanàtōrijskī i **sanàtōrijumskī**
sâncić (dem. od sānak); **sancíć** (dem. od sân prema sâhan)
sàncim (pokr., tobože)
sàndal (vrsta platna); sàndal-gāće
sandúčak, -čka, mn. sandúčci, gen. sàndūčākā (dem. od sànduk)
sandùcara
sànduče, -eta
sàndučić
sàndučina
sànduk, mn. -ci, gen. sàndūkā
sàndvič v. sèndvic
sàndžačkī
sàndžak, mn. -ci, gen. sàndžāka; sàndžak-bēg; Novopàzārskī sàndžak (geogr.)
sandžákat, -áta
Sandžàklija
sàndzije, sàndžīja (mn. ž. r.)
sanèsti i **sànesti** ne nego sànēti, sànijeti
sànēti, sanèsēm (ek., t. dònēti)
San Felice Slavo (San Feliče Slavo) 170 e
San Feliče Slavo (San Felice Slavo) 170 e

sangviničan, -čna
sangvinìckī
sangviničnost, -osti, instr. -osti i -ošću
sangvinik, vok. -če, mn. -cí
sànijeti, sanèsēm (ijek., t. dònijeti)
sànīk, -íka, mn. -ici
sanitetskī
sânkati se v. sânjkati se
sânkcija, gen. mn. sânkcījā; Pragmatičkā sankcija
sankcionirati, -ònīrām (t. obaveštávati)
sankciònisati, -šem (t. badavadžisati)
sankilot
sankt: preko Sankt Moritza (Sankt Morica) 167 j
sânljiv i **sànjiv**
sânljivōst i **sànjivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
sanòvnīk, -íka, mn. -íci (knjiga u kojoj se tumače snovi)
sànskrtskī
santa: iz Santa Cruza (Kruza) 167 j
santrāč, -áča (1. svežanj pruća, 2. karirano platno i dr.)
sanuti ne nego sàhnuti
sànjāč, -áča, vok. sânjāču
sanjàčica
sánjalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. sánjalācā
sánjalackī
sánjalica
sanjarija
sànjārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
sânjiv i **sânljiv**
sânjivōst i **sânljivost**, -osti, instr. -osti i -ošću
sànjkāč, -áča, vok. sânjkaču
sanjkàčica
sânjkati se, -ām se (t. sûnčati)
sânjke, sânjkī
sâobraćāj
saobraćájac, -jca, vok. sâobraćājče, gen. mn. saobràćājācā
sâobraćajni
sâobraćajnica
saòbraćati, -ām (t. otpòzdravljati)
sâobrazan, -zna
saobráziti, -òbrāzīm (t. obavéstiti) pored **saòbraziti**, -īm (t. zašèćeriti); prid. trp. saòbrāžen i saòbražen
sâobraznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
saobražávati, -bràžāvām (t. obaveštávati)
saobražénje
sâodgovōran i **sûodgovōran**, -rna
saodgovórnōst i **suodgovornost**, -osti, instr. -osti i -ošću
saònickī
saopćávati, -òpćāvām i **saopštávati**, -òpštāvām (t. večerávati)
saopćénje i **saopšténje**
saòpćiti, sàopćīm i **saòpštiti**, sàopštīm (t. natòčiti)
saopćívati, -òpćujēm (t. deverívati)
saòpštiti i sl. v. saopćíti i sl.
sâosećāj (ek.)
sâosećājan, -jna (ek.)
saosećájnost, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
saosećati, -ām (ek., t. otpòzdravljati)
sâosjećāj i **sûosjećaj** (ijek.)
sâosjećājan i **sûosjećājan**, -jna (ijek.)
saosjećájnost i **suosjećajnost**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
saòsjećati i **suòsjećati**, -ām (ijek., t. otpòzdravljati)
sàpaća, gen. mn. sâpācā (riba)
sàpatnica i **supatnica**
sapatničin i **sùpatnicin**
sàpatničkī i **sùpatničkī**
sàpatnīk i **sùpatnīk**, vok. -íče, mn. -īci
sàpatnīstvo i **sùpatnīstvo**
sapàtnja i **supàtnja**, gen. mn. sapátnjā, supátnjā
sapètljaca (igla)
sâpētōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Sâpfa i **Sâpfo**, gen. Sâpfē, dat. Sâpfi itd. 156 a; 167 c
sâpfičkī
Sâpfin 167 c
sapinjāč, -áča, vok. sâpinjaču
sapinjača
sàpinjati, -njēm (t. prìmicati)
sapírati, sàpīrām (prema sàprati; t. venčávati); **sàpirati**, -rēm (1. prema sàprati, pored sapírati; 2. prema sàpreti; t. prèzirati)
sàplemenica i **sùplemenica**
sàplemeničin i **sùplemenicin**
sàplemeničkī i **sùplemeničkī**
sàplemenīk i **sùplemenīk**, vok. -íče, mn. -īci
saplèsti i **sàplesti**, saplètēm (t. isplèsti)
sàpletati, -ćēm (t. prìmicati); imperat. sàpleći; pril. sad. sàplećūći
sapòtpis i **supotpis**
sapotpísati i **supotpísati**, -pòtpīšēm (t. zaurlíkati)
sapòtpisnīk i **supòtpisnīk**, vok. -íče, mn. -īci
sàprati, sàperēm i sapèrēm (t. isprati)
sàpreti (koga na sudu), sâprēm, -ēš . . ., 3. mn. sâprū; aor. sàpreh, 2. i 3. sàpre, mn. sàpresmo . . .; imperat. sàpri; pril. prošl. sàprēv(ši); prid. rad. sàpreo, -la; prid. trp. sâprēt
sapunàričin (prema sapunàrica)
sapùnārka, dat. -ki, gen. mn. -kī

sapùnārkin
sapùndžija
sapùndžijka, dat. -ki, gen. mn. -kī
sapùndžijskī
sapùndžmica
sapùnjača
sàputnica i **sùputnica**
sàputnicin i **sùputnicin**
sàputnickī i **sùputnickī**
sàputnīk i **sùputnīk**, vok. -īče, mn. -īci
sàrāč, -áča, vok. sáraču
sàrāčkī
saràčluk, mn. -ci
sàrāčnica
sàrādnica i **sùrādnica**
sàrādnicin i **sùrādnicin**
sàrādnickī i **sùrādnickī**
sàrādnīk i **sùrādnīk**, vok. -iče, mn. -īci
sarádnja i **surádnja** pored **saràdnja** i **surādnja**
sarađívati i **surađívati**, -ràdujēm (t. deverívati)
sarādža, gen. mn. sarádžā
Sarajevo 11 c
Sarajlija
Sarajka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Sarbriken (Saarbrücken) 172 c
sardela, gen. mn. sārdela
sardèlara
sardína
Sardínac, -nca, vok. Sārdīnče, gen. mn. Sàrdīnāca
Sardínija
Sàrdīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
sarèvnjiv i **surèvnjiv**
sarèvnjivac i **surèvnjivac**, -īvca, vok. -ivče, gen. mn. sarèvnjivācā, surèvnjivācā
sarèvnjivica i **surèvnjivica**
sarèvnjivōst i **surèvnjivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
sarkàstičan, -čna
sarkàstickī
sarkàstičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sarkofāg, -ága, mn. -ázi
sàrmātskī
sàručina (augm. od sàruk)
sasàhnuti, sàsahnēm (t. nadāhnuti); prid. rad. i: sàsahao, sasàhla i sàsahla
sasécati, sàsēcām (ek., sjeći na komadiće; t. venčávati); **sàsecati**, -ām (ek., saseckati; t. isplivati)
sàseckati, -ām (ek., t. ìsplivati)
sàscći, saséčēm (ek., t. pòseći)
sasijècati, sàsijēcām (ijek., sjeći na komadiće; drugo je sàsjecati; t. nadijèvati)
sàsipati, -pām (t. vèčerati) i -pljēm (t. prìmicati); imperat. sàsipāj i sàsiplji; pril. sad. sàsipajūći i sàsipljūci
sàsjecati, -ām (ijek., isjeći na komadiće; t. isplivati; drugo je sasijècati)
sàsjeckati, -ām (ijek., dem. od sasjeći; t. isplivati)
sàsjeći, sasijèčēm (ijek., t. pòsjeći)
Sāska, dat. Sāskōj
sāskī
sasred (prijedl.) 99
sàstanak, sàstanka, mn. -ci, gen. sàstanaka
sàstav
sàstavak, -āvka, mn. -avci, gen. sàstavaka
sastávljač, -áča, vok. sāstavljāču, instr. -āčem (ne -ačom)
sastavljačica
sàstojak, -ójka, mn. -ójci, gen. sástojākā
sàstrāg (pril., straga)
sa stránē 98 m
sàstrići, sastrížem (t. òstrići)
sàstružak, -ška, mn. -šci, gen. sàstružaka
sasúkati, sàsūčēm (t. zavíkati); imperat. sasúči
sasúšak, -ška, mn. -šci, gen. sàsūšākā
sasušívati, -sušujēm (t. deverívati)
sàsvīm (pril.) 98 l
sasvòditi, sàsvodīm (t. natòčiti); prid. trp. sàsvođen
sàsvodenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sasvođívati, -svòdujēm (t. deverívati)
sašétati, sàšētām (t. dočárati) i sàšećēm (t. zavíkati); imperat. sàšētāj i sašéći
sàšiti, sāšijēm, -ēš..., 3. mn. sāšijū; aor. sàših, 2. i 3. sàši i sāšī, mn. sàšismo...; imperat. sàšīj, -ījmo, -ījte; pril. prošl. sàšīv(ši); prid. rad. sàšio, -la; prid. trp. sāšīt pored sašíven i sàšven, -ena
sât, lok. sátu, mn. sátovi, gen. sátōvā i sāti, gen. sātī; sât-dvâ 44 a; 92 g
satèlītskī
sàterati, -ām (ek., t. ìsplivati)
saterívati, -tèrujēm (ek., t. deverívati)
sàtić (dem. od sât)
sàtirati, -rēm (t. prèzirati)
satiričan, -čna
satiričār, vok. -aru i -āre
satirički
satiričnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
satírik, vok. -če, mn. -ci
satisfākcija
sàtjerati, -ām (ijek., t. isplivati)
satjerívati, -tjèrujēm (ijek., t. deverívati)

sàtkati, sàtkām, -āš, -ā, satkámo i sàtkāmo, satkáte i sàtkāte, sàtkajū pored sātkēm, -eš..., 3. mn. sātkū i sāčēm, -eš..., 3. mn. sāčū; aor. sàtkah, 2. i 3. sātkā i sàtka, mn. sàtkasmo...; imperat. sàtkāj; pril. prošl. sàtkāv(ši); prid. rad. sàtkao, -la; prid. trp. sātkān
Sàtničanin, mn. -āni (čovjek iz Sàtnicē)
Sàtničkinja
sàtnījskī (prema sàtnija)
sàtnīk, vok. -īče, mn. -īci (zast., kapetan)
satrāpija
sātrti (pored ek. sàtrēti, ijek. sàtrijeti), sātrēm, -ēš..., 3. mn. sātrū pored sàtarēm, -eš..., 3. mn. sàtarū; aor. sàtrh, 2. i 3. sàtr, mn. sàtrsmo (pored ek. sàtrēh, 2. i 3. sātrē, mn. sàtrēsmo..., ijek. sàtrijeh, 2. i 3. sātrije, mn. sàtrijesmo...); imperat. sàtri i satàri; pril. prošl. sàtrv(ši) pored ek. satrevši, ijek. sàtrijev(ši); prid. rad. sātro, satrla; prid. trp. sātrt pored satrven, -ènа
sāučenica i **sūučenica**
sāučenīk i **sūučenīk,** vok. -īče, mn. -īci
sāučesnica i **sūučesnica**
sāučesnik i **sūučesnik,** vok. -īče, mn. -īci
sāučestan i **sūučestan,** -sna
sāučestvovati i **sūučestvovati,** -ujēm (t. ùčiteljovati) pored **saučestvovati** i **sučestvovati,** -ujēm (t. čemèrikovati)
sāučēšće i **sūučēšće** pored **sāučešće** i **sūučešće**
sāurednīk i **sūurednīk,** vok. -īče, mn. -īci
sāv (vās), svā, svē 91 c
savàot i **sabàot**
sávesnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
sávest, sávesti, instr. sávesti i sávešću (ek.)
sávestan, -sna (ek.)
sávet, gen. mn. sávētā (ek.); Sávet za prōsvetu, nàuku i kultūru 16 a
sávetan, -tna (ek.)
sávetnica (ek.)
sávetničin (ek.)
sávetničkī (ek.)
sávetnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
sávetnikovica (ek.)
sávetnikovičin (ek.)
savetništvo, gen. mn. sávetnīštāvā (ek.)
sávetnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
savetodávac, -vca, vok. sāvetodavče, gen. mn. savetòdāvācā (ek.)
sāvetodāvan i **sávetodāvan,** -vna (ek.)
savetodávčev (ek.)
sávetovalīšte (ek.)
sávetovati, -ujēm (ek., t. závetovati)
sávetskī (ek.)
sávez; Sávez komùnīstā Jugòslāvijē; Sāvez Sòvjetskīh (Sòvjetskīh) Socijalìstičkīh Repùblīkā 12; 16 a
sávezničin (prema sáveznica)
sáveznīčkī
sáveznīk, vok. -īče, mn. -īci
sáveznīštvo, gen. mn. sáveznīštāva
savijač, -ača, vok. sāvijāču, instr. -áčem (ne -ácom)
savijača
savijačica
savijenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
savijùtak, -tka, mn. savijúci, gen. savijūtākā
Sávin (prema Sáva i Sávo, gen. Sávē); **Sāvin** (prema Sāva)
sàvirati, -rēm (prema sàvrēti, sàvrijeti; t. prèzirati)
sāvišē (pokr., suviše)
savitak, -tka, mn. savíci, gen. sàvītākā 66 c
sàviti, sāvijēm, -ēš..., 3. mn. sāvijū; aor. sàvih, 2 i 3. sāvī, mn. sàvismo...; imperat. sàvīj, -ījmo, -ījte; pril. prošl. sàvīv(si); prid. trp. sàvio, sāvīla; prid. trp. sāvīt pored savijen, -ènа
savitljīvōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sávjesnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
sávjest, sávjesti, instr. sávjesti i sávješću (ijek.)
sávjestan, -sna (ijek.)
sávjet, gen. mn. sávjētā (ijek.); Sávjet za prōsvjetu, nàuku i kultūru 16 a
sávjetan, -tna (ijek.)
sávjetnica (ijek.)
sávjetničin (ijek.)
sávjetničkī (ijek.)
sávjetnīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
sávjetnikovica (ijek.)
sávjetnikovičin (ijek.)
sávjetništvo, gen. mn. sávjetnīštāvā (ijek.)
sávjetnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
savjetodávac, -vca, vok. sāvjetodāvče, gen. mn. savjetòdāvācā (ijek.)
sāvjetodāvan i **sávjetodāvan,** -vna (ijek.)
savjetodávčev (ijek.)
sávjetovalīšte (ijek.)
sávjetovati, -ujēm (ijek., t. závetovati)
sávjetskī (ijek.)
sāvkolīk, svākolika, svēkoliko, gen. svēkolikōg(a) itd.
savladávati (i savlađívati), savlàdāvām (t. večerávati)

savlàdīvōst i **savlàdljivōst**, -osti, instr. -ošću i -ošću
savlađívati (i savladávati), savlàđujēm (t. deverívati)
sàvlasnīk i sl. ne nego **sùvlasnīk** i sl.
Savòja
sàvōjskī
sàvremen i **sùvremen** (ek. i ijek.)
sàvremenica i **sùvremenica** (ek. i ijek.)
sàvremenīk i **sùvremenīk**, vok. -iče, mn. -īci (ek. i ijek.)
sàvremenōst i **sùvremenōst**, -ostí, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
sàvrēti se, sāvrēm se (ek., t. nàvrēti)
savrh (prijedl.)
sàvrijeti se, sāvrēm se (ijek., t. nàvrijeti)
sàvršenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sâvskī; sâvskī mōst (svaki most preko Save); Sâvskī mōst (ime tramvajske stanice u Zagrebu) 9 a
sazídati, sazīdam (t. dočarati) i sàzīđem (t. zavíkati); imperat. sàzīdāj i sazíđi
sazivač, -áča, vok. sāzivāču
sazívačica
sazívati, sàzīvām (t. venčávati) i sàzīvljēm (t. gonétati); imperat. sàzīvaj i sazívlji; pril. sad. sazivajūći i sazívljūći
saznávati, sàznājēm (t. gonétati); imperat. saznáji; pril. sad. saznájūći
sàzreti (ek. i ijek.), sàzrēm, -ēš, -ē, sazrémo i sàzrēmo, sazréte i sàzrēte, sàzrū pored sàzrīm, -īš, -ī, sazrímo i sàzrīmo, sazríte i sàzrīte, sàzrē; aor. sàzreh, 2. i 3. sàzre, mn. sàzresmo...; imperat. sàzri; pril. prošl. sàzrēv(ši); prid. rad. sàzreo (ijek. i: sàzrio), sàzrela 34 c
sazrčvati, sàzrēvām (ek., t. venčávati)
sazrijèvati, sàzrijevām (ijek., t. nadijévati)
sàzvati, sazòvēm, -ēš, -ē, sazovémo i sazòvēmo, sazovéte i sazòvēte, sazòvū; aor. sàzvah, 2. i 3. sāzvā i sàzva, mn. sàzvasmo...; imperat. sazòvi; pril. prošl. sàzvāv(ši); prid. rad. sāzvao, sāzvala; prid. trp. sāzvān i sāzvat
sázvežđe i **sàzvežđe** (ek.)
sázvježđe i **sàzvježđe** (ijek.)
sāzvūčan i **sūzvūčan**, -čna
sāzvūčje i **sūzvūčje**
sāzvūk i **sūzvūk**, mn. -ci (akord)
sažèći i **sàžeći**, sažèžem, -ēš, -ē, sažežémo i sažèžēmo, sažežéte i sažèžēte, sažègū; aor. sažègoh, 2. i 3. sàžeže, mn. sažègosmo...; imperat. sažèzi; pril. prošl. sažègāv(ši) i sàžegāv(ši); prid. rad. sàžegao, sažègla i sàžegla; prid. trp. sažèžen, -ènа
sažétak, -tka, mn. sažéci, gen. sàžētākā
sažeti, sāžmem, -eš..., 3. mn. sāžmū; aor. sàžēh, 2. i 3. sāže, mn. sàžēsmo...; imperat. sàžmi; pril. prošl. sàžēv(ši); prid. rad. sāžeo, sāžela; prid. trp. sāžēt; **sàžeti**, sāžnjem i sàžanjēm (t. požeti)
sāžētōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sažgati, -ām (t. ùžgati)
sažímati, sàžīmām (t. venčávati) i sàžīmljem (t. gonétati); imperat. sàžīmāj i sažímlji; pril. sad. sažímajući i sažímljūći
sažíveti se i **sužíveti se**, -īm se (ek., t. uštédeti)
sažívjeti se i **sužívjeti se**, -vīm se (ijek., t. uštédjeti)
sažívljávati se i **suživljávati se**, -življávām se (t. večerávati)
sažívljívati se i **suživljívati se**, -življujēm se (t. deverívati)
sažvákati, sàžvāćēm i -ćem (t. zavíkati); imperat. sažváći i sažváći
sažvátati, sàžvāćēm (t. zavíkati); imperat. sažváći
s bōka; s bōka s bōka 98 m
Scelba (Šelba) 170 f
scéna; sólo-scéna
scènārīj, -ija i **scènārijum**
scenèrija
scenográfija
scenográfskī
scênskī
scêptar v. skêptar, skîptar
Schäfer (Šefer) 172 a
Schefer (Šefer) 172 a
Schiller (Šiler) 172 c
scijèniti, scījenīm (ijek., misliti, držati; t. cijèditi): imperf. scījenjāh; prid. trp. scījenjen
Scīla i **Skīla** (mitol.)
Scipione (Šipione) 170 f
sebeljùbívōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sebèznalōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sebèznao, -la 88 b
sèbičan i **sèbīcan**, -čna 52 b
sèbičiti, -īm (t. nādničiti)
sèbičnica i **sèbīcnica**
sèbičnōst i **sèbīcnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
sèbičnjāk i **sèbīcnjāk**, vok. -āče, mn. -āci
sèbičnjāštvo i **sèbīcnjāštvo**
sêcalica (ek.)
sêcalo (ek.)
sêcati, -ām (ek., t. vrāćati)
sêcavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. sêcavācā (ek.)
sêcavica (ek.)
secèsija
secèsījskī

secesiònist(a)
secesionističkī
secesiònistkinja
sècikesa (ek.)
sēcīsnī (ek.)
sēcīste (ek.)
sēckalica (ek.)
sēckati, -ām (ek., t. vrāćati)
sēcnuti, -ēm (ek., t. čūčnuti)
sēča, gen. mn. sēčā (ek.)
sečanj, sečnja (ek., januar)
sečanjskī (ek.)
sečènica (ek.)
sečèntist(a)
sečentističkī
sečènto (kultura i umjetnost sedamnaestog vijeka, stoljeća)
sēčēnje (ek., prema sēći)
sēčevina (ek.)
sēčīca (ek.)
sēčimicē (ek., pril.)
sēčina, gen. mn. sēčīnā (ek.)
sečīva (ek., mn. sr. r., alat za sečenje)
sečivica (ek.)
sēčīvo (ek.)
sēčka, dat. -čki (ek.)
sēčkalica (ek.)
sēćati, -ām (ek., t. vrāćati)
sēći (ek.), **séčēm**, **séčeš** . . ., **3. mn. sékū**; imperf. sécijāh, -aše . . .; aor. sēkoh, 2. i 3. sēče, mn. sēkosmo . . .; imperat. séci; pril. sad. sékūći; pril. prošl. (pò)sekāv(ši); prid. rad. sēkao, -kla; prid. trp. sēčen, -ena pored sèčen, -èna; **séći** v. ségnuti
sècija, gen. mn. sēćījā 165 b
sēd, séda (ek.); komp. sēđī
sédak, -tka (ek.)
sedàlce, sedàlca i sedàlceta, mn. sedàlca, gen. sedálcā i sedalācā
sēdalica (ek.)
sēdalo (ek.)
sēdam-ōsam 92 e
sedamdèsēt-osamdèsēt
sedamdesetogòdišnjāk, vok. -āče, mn. -āci
sedamdesetogòdišnjī (70-godišnji)
sedàmnaest (za složenice i izvedenice v. četiri, četrdeset); sedàmnaest-osàmnaest
sedamnaéstak
sedàmnaestero i sedàmnaestoro (v. četvoro)
sedāmnaestī
sedamnaèstica
sedamnaèstina i sedamnaestlna, gen. mn. -ína
sedamnaestogòdišnjī (17-godišnji)
sedamnaestogòdišnjica (17-godišnjica)
sedàmnaestori (v. četvori)
sedamnaestòrica (muškaraca)
sedàmnaestoro i sedàmnaestero (v. četvoro)
sedampòstotnī (7%-tni)
sedampròcentnī (7%-tni)
sēdamstō i sēdam stōtīnā (za složenice i izvedenice v. čètiristō) 92 b
sedamstogòdišnjī (700-godišnji)
sedamstogòdišnjīca (700-godišnjica)
sēdamstōtī
sēdati, -ām (ek., t. vrāćati)
sèdba, gen. mn. sēdābā i sèdbī (ek.)
sèdēći (ek.)
sedèékē i sedèćki (ek., pril.)
sedèfli (prid.); sedèfli tàmbura
sedèflija (puška optočena sedefom)
sèdelac, -eoca, vok. -eoče, gen. mn. sèdelācā (ek.)
sèdelackī (ek.)
sèdēljka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ek.)
sèdēnje (ek.)
sèdetī, sèdīm (ek., t. žèleti); imperf. sèđāh; **sédeti**, sédīm (ek., postajati sed; t. živeti); imperf. séđāh
sedimentācija
sedimentskī
sedine i sēdine, gen. -ínā (ek., sede vlasi)
sēdīšnī (ek.)
sēdīšte (ek.)
séditi, sêdīm (ek., činiti sedim; t. hváliti)
sedlànīk, -ika, vok. sēdlaniče, mn. -íci
sedlárev i sedlárov pored **sēdlārev i sēdlārov**
sedlàrija
sèdmāk, -áka, vok. sēdmāče, mn. -áci
sedmèračkī
sēdmero i sēdmoro; sēdmero-ōsmero
sedmeròkatnica i sedmoròkatnica
sedmeròprst i sedmoròprst
sedmerosložan i sedmorosložan, -žna
sedmeròstran i sedmoròstran
sedmeròstruk i sedmoròstruk
sèdmičan, -čna
sèdmičnīk, mn. -īci
sedmobrežan, -žna (ek. i ijek.)
sedmobrežje i sedmobrežje (ek. i ijek.)
sedmoglav
sedmogòdišnjāk, vok. -āče, mn. -āci
sedmogòdišnjī
sedmogòdišnjica
sedmōkrak
sedmòletan, -tna (ek.)
sedmòletka, dat. -tki, gen. mn. -tkī (ek.)
sēdmolīst
sedmòljetan, -tna (ijek.)
sedmòljetka, dat. -tki, gen. mn. -tkī (ijek.)
sedmòmesečnī (ek.)
sedmòmjesečnī (ijek.)
sedmonèdēljnī (ek.)

sedmonèdjēljnī (ijek.)
sēdmori v. četvori
sedmorica (muškaraca)
sēdmoro i **sēdmero** (v. četvoro); sēdmoro-ōsmoro 92 f
sedmoruk
sedmoškólac, -lca, vok. sēdmoškōlče, gen. mn. sedmòškōlācā
sedmoškolka, dat. -ki, gen. mn. -kī
sedmoškolskī
sēdnica (ek.)
sēdničiti, -īm (ek., t. nādničiti)
sēdničkī (ek.)
sēdnuti, -dnēm (ek., t. čūčnuti)
sèdnjaca, gen. mn. sēdnjāčā (ek.)
sèdnjačnī (ek.)
sēdnjāk, mn. -āci (ek.)
sedobrad (ek.)
sedobradac, sedòbraca, vok. -če, gen. mn. sedòbradācā (ek.)
sedóća (ek.)
sedoglav (ek.)
sedòglavac, -āvca, vok. -avče, gen. mn. sedòglavācā (ek.)
sedòkos (ek.)
sédōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
sedrovit
sedžáda
sēdžda, gen. mn. sédždā i sèdždī
sēđa, gen. mn. sēđā (ek., kolibica nad vodom za hvatanje riba)
sédēnje (prema sédeti i séditi)
sèfardskī
seftèdzija
segmentácija
Segni (Senji) 170 c
ségnuti (séći), sêgnēm (t. kíhnuti); aor. još i: ségoh, 2. i 3. séže, mn. ségosmo...; pril. prošl. i: ségāv(ši); prid. rad. sêgao, ségla
segregácija
sehára
sèhir, gen. mn. sēhīrā
sehirdžija
sèhiriti, -īm (t. bèsediti) pored **sehíriti**, sèhīrīm (t. jednáčiti)
Seidlitz (Zajdlic) 172
sèiz, gen. mn. sēīzā 48 c
sèizmičkī
seizmògraf
seizmògrafskī
seizmològija
seizmòloskī
sèjāc, -āča, vok. sējāču (ek.)
sèjaca, gen. mn. sējācā (ek.)
sejàcica (ek.)
sejàcina (ek.)
sèjaćī (ek.)
sējalica (ek.)
sejánac, -nca, gen. mn. sèjānācā (ek.)
sējatī, sējēm (ek., t. grējati)
sējavica (ek.)
sēk, lok. séku, mn. sēkovi, gen. sekóvā i sēkōvā (ek., opsek, ograda); **sēk**, mn. sēkovi, sēkōvā (brvno, balvan)
séka, dat. -ki, vok. sêko 65 a 1
sèkāč, -āča (ek.)
sekàntnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sēkavac, -āvca, gen. mn. sēkavācā (ek.)
sēkavica (ek.)
sèkcija, gen. mn. sēkcījā
sèkcījskī
sékica i **sēkica** 65 a 1
sékicin i **sēkicin**
sékin (prema séka) 65 a 1
sēkira, gen. mn. sēkīrā (ek.)
sekìrce, -eta (ek.)
sekirčina (ek.)
sekirètina (ek.)
sèkirica i **sekirica** (ek.)
sèkirīste (ek.)
sēkīrnī (ek.)
sèkotina (ek.)
sekrécija
sekretárev i **sekretárov**
sekretàričin (prema sekretárica)
Sēkst i **Sēksto** (ime) 156 e
sekstilijūn, -úna i **sekstiliōn**, -óna (broj)
Sēksto i **Sēkst** (ime) 156 e
seksualnost, -osti, instr. -osti i -ošću
sekularizácija (posvjetovljivanje)
sekùndantskī
sekùndārijus i **sekundárijus**
sèkutić i **sekùtić** (ek.)
sekvestrácija
sélac, sélca, vok. sēlče, gen. mn. sēlācā
sèlačkī
sèlam, -áma (pozdrav); sèlām àlējć; sèlām alèjkum
scląmluk, mn. -ci
sélce (i scòcc), sélca, mn. sélca, gen. sēlācā 70 d 3; **Sélca**, Sēlācā (geogr.)
Sélčanin, mn. -ani
Sélčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
sèldzučkī
Sèldžuk, vok. -če, mn. -ci, gen. Sēldžūkā
Sèidzukinja
selèkcija
selèkcījskī
sēlekciōnī
selekcionírati, -ònīrām (t. preuveličávati)
selekciònisati, -šem (t. rekapitùlisati)
sèlidba, gen. mn. sèlidābā
sèlidbenī
sēlīšnī
sēlskī 72 b
seljáče, -eta
seljàćić
seljačina

sèljāčkī; sèljāčkā búna 20 c; Sèljāčkā stránka 16 a; Sèljāčkā râdnā zádruga u Kȕpinovu 16 a
sèljāk, -áka, vok. sȅljače, mn. -áci
sèljānče i **sèljanče**, -eta
sèljāncica i **seljàncica**
sèljānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
sèljānkin
séljo, vok. sêljo (t. ćóro); Séljo 6 b
sȅm (ek., osim)
semántičkī
semántika, dat. -ci
semaziològija
semaziòloškī
Semberija
sȅme, sȅmena, mn. semèna, gen. -énā, dat. -ènima (ek.)
semèglavac, -āvca, gen. mn. semèglavācā (ek.)
semènār, -ára (ek.)
semenárev i **semenárov** (ek.)
semènārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
semènarnica (ek.)
semènārskī (ek.)
semenárstvo (ek.)
sȅmenast (ek.)
seménce, -énca i -énceta, mn. seménca, gen. seménācā i sèmēnācā (ek.)
sȅmenī (ek.)
semènica (ek.)
semènīk, -íka, mn. -íci (ek.)
sȅmenīšnī (ek.)
semenistárac, -rca, vok. sȅmeništārče, gen. mn. semeništārācā (ek.)
sȅmenīšte (ek.)
sȅmenit (ek.)
sȅmeniti (se), -īm (se) (ek., t. nādničiti)
sèmēnka, dat. -ci, gen. mn. sèmenākā i sèmēnkī (ek.)
semenkónoša (ek.)
sȅmenovōd (ek.)
sȅmenskī (ek.)
semènjača i **sȅmenjača** (ek.)
semènjāk, -áka, vok. sȅmenjāče, mn. -áci i **sȅmenjāk**, -āka, vok. -āče, mn. -āci (ek.)
semènjaka, dat. -ci (ek.)
sèmēnje (ek.)
sȅmenjēnje (ek., prema sȅmeniti)
sȅmēšoe, -ešca i -ešceta, mn. sȅmēšca, gen. sȅmēšcā i sȅmēšācā (ek.)
semićanin, mn. -ani
scminārac, -rca, vok. sȅminārče, gen. mn. semìnārācā
seminārija
seminārist(a)
sèmīskī
Semjon 177 b
sȅn, sȅni, instr. sȅni i **sȅnju** (ek.)
sen: Sen Nazer (Saint Nazaire) 169 a
sȅna, gen. mn. sênā (ek.)
sènār, -ára (ek.)
sènara, gen. mn. sȅnārā (ek.)
sȅnast (ek.)
sènātskī
sénce, sénca i sénceta (ek.)
sèncati, -ām (ek., t. čìtati)
sȅnciti, -īm (ek., t. pāmtiti)
Sénćanin, mn. -ani (čovjek iz Sêntē)
Sénćānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
sénćānskī (prema Sênta)
sèndvič, gen. mn. sendvīča
sènica, gen. mn. sȅnīcā (ek., ptica); **sȅnica** (ek., koliba od granja)
sènīčār (ek.)
sènicārka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ek.)
sènīčić (ek.)
sènīčjī (ek.)
sènīčkī (ek., prema sènīk)
sènīk, -íka, mn. -ici (ek.)
senilnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sènilo, gen. mn. sȅnīlā (ek.)
sènina (ek., augm. od sêno)
sènior
seniòrāt, -áta
seniòrātskī
sènīste (ek.)
sêniti, -īm (ek., t. grȑčiti); imperf. sȅnjāh
sênka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ek.)
sêno, mn. séna, gen. sénā, dat. sénima (ek.) 25
senòkos (ek.)
senòkosan, -sna (ek.)
senòkoša (ek.)
senòvit (ek.)
sênskī (ek.)
sentènčija
sèntencionālan, -lna
sentimentálnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
senzácija
sènzacionalan, -lna
senzacionálnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sènzāl, -ála, vok. sȅnzāle
sènzibīlan, -lna
senzibílnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sènzitīvan, -vna
senzitívnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sènzualan, -lna
senzualizam, -zma
senzuálnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sènjāčkī (ek.)
sènjāj, lok. senjáju i **sȅnjāju** (ek.)
sènjāk, -áka, mn. -áci (ek.)
Sènjānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
sênje (ek.)
sènjēnje (ek.)
Senji (Segni) 170 c

sènjskī; sènjskā biskùpija 20 a
seòba, gen. mn. -óbā 70 d 1
seòce, seòca i seòceta, mn. seòca, gen. selacā, dat. seòcima 70 d 3
sēoskī 72 b
separácija
separàtist(a)
separatistički
separàtistkinja
sepàrē, -èa, mn. -èi, gen. -éā, ak. -èe
sèpetić
sèpija i sêpija
sèpijin i sêpijin
sèptican, -čna
sèptičkī
septilijūn, -úna i **septiliōn**, -óna
sèrāj ne nego sàrāj
seràsker i seràsćer
sèrat v. sèrhat
sèrbes i sèrbez
serdárev i serdárov
serdàričīn (prema serdàrica)
serdàrija
serdzáda ne nego sedžáda
Sergej 180 a
Sergijivna 205 b
sèrhat, gen. mn. sêrhātā
serhàtlija i seràtlija
serhàtlījskī i seràtlījskī
sérija
sérījskī
serióznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Sermage (Sèrmāž), gen. Sermagea (Sermáža) 167 d
Sermageov (Sermážev) 167 d
Sèrmāž (Sermage), Sermáža (Sermagea) 167 d
Sermážev (Sermageov)
serològija
seroteràpija
seroteràpījskī
Servantes (Cervantes) 174
servijéta
servílnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sèrvīs, -isa (služba, posluga)
servitūtskī
sèrvīz, -íza (garnitura istovrsnih predmeta)
sèržant, gen. mn. sèržanātā
sèsija, gen. mn. sêsījā
sèsijskī
Sesil (Cecil) 171 i
sêsti (ek.), sêdnēm, -ēš..., 3. mn. sêdnū pored sêdēm, -ēš..., 3. mn. sêdū; aor. sêdoh, 2. i 3. sêde, mn. sêdosmo...; imperat. sêdni i sêdi; pril. prošl. sêdnūv(ši) i sêdāv(ši); prid. rad. sêo, sêla
sêstrić
sêstrićina
sêstrična 52 b
sêstrić
sestroubíca i sestroùbica
sestroubístvo, gen. mn. -ùbīstāvā
sestroùbojica
sestroubójstvo, gen. mn. -ùbōjstāvā
Sêsvete, Sêsvētā (mn. ž. r., geogr.)
sêsvetskī
sêta (ek.)
sêtan, sêtna i sètna (ek.)
sêtīlan, -lna (ek.)
sêtílnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
sêtilo, gen. mn. sêtīlā (ek.)
sêtiti, -īm (ek., t. zgrčiti)
setkàrina (ek.)
setkáriti, sètkārīm (ek., dem. od sèdeti; t. jednáčiti)
sêtnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
sêtva, gen. mn. sêtāvā i sêtvī (ek.)
sêtvenī (ek.)
sêv, lok. sévu, mn. sêvovi, gen. sevóvā i sêvôvā (ek.)
sèvāb, -ába i **sèvāp**, -ápa
sèvača, gen. mn. sêvācā (ek., sijača)
sévak, sévka, mn. sévci, gen. sêvākā (ek.)
sèvaljka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ek.)
sevàplija
sévati, sêvām (ek., t. čárati)
sèvdāh, -áha 165 b
sevdàlija
sevdàlījskī
sevdàlinka, dat. -ci, gen. mn. -kī
Seven (Cevennes) 169 b
sêvēr, sêvera (ek., strana svijeta); **Sêvēr** (sjeverne zemlje i narodi, npr.: borba Juga i Severa u američkom građanskom ratu)
sevérac, -rca, gen. mn. sèvērācā (ek.)
sêverina (ek.)
sêveriti, sêverī (ek., t. nādničiti)
Severjanin 180 a
sevèrljiv (ek.)
sêvernī (ek.); sêvernā Evrópa (geogr.), sêvernā Azija 13 c; sêvernā Dalmacija 13 c; Sêvernā Evrópa (severnoevropske zemlje i narodi); Sêvernā Amèrika 12; Sêvernī pôl (geogr.); sêvernī pôl (na magnetu); Sêvernī ŕt (geogr.); Sêvernō mōre; Sêvernō lêdenō mōre; sêvernī rāt (1700—1721)
sêvernica (ek.)
severnoàfrickī (ek.)
severnoamèrickī (ek.)
severnoàzijskī (ek.)
severnoèvrōpskī (ek.)
Sevérnjača (ek.)
sevèrnjāckī (ek.)
sevèrnjāk, -áka, vok. sêvernjāče, mn. -áci (ek.)
severnjàkinja (ek.)
severoistočan i severoîstočan, -čna (ek.)

severoistočnjak i **severoístočnjāk**, mn. -āci (ek.)
severoístok i **severoístok** (ek.)
severójužnica (ek.)
sêvero-severoístočan (-severoístočan), -čna (ek.)
sêvero-severoístok (-severoístok) (ek.)
sêvero-severozápad (-severozāpād) (ek.)
sêvero-severozápadan (-severozāpādan), -dna (ek.)
sêverov (ek.)
severozápad i **severozāpād** (ek.)
severozápadan i **severozāpādan**, -dna (ek.)
severozápadnjāk i **severozāpādnjāk**, mn. -āci (ek.)
Sevílla (Sevilja) 174
Sevílja (Sevilla) 174
sèvīljskī
sévnuti, sêvnēm (ek., t. kíhnuti)
sèvotina (ek.)
sèzati i **sízati**, -žēm (t. jāhati)
sfèričan, -čna
sferòīd, -ída
sfínga, dat. -gi, gen. mn. sfíngā i sfíngī
sfragístičkī
S. F. — S. N.! i **S. f. — S. n.!** (skrać. za Smrt fašizmu — Sloboda narodu!) 143 c
Shakespeare (Šekspir), gen. Shakespearea (Šekspira) 167 d
Shakespeareov (Šekspirov) 167 d
shārčiti, -īm (t. zgŕčiti)
Shelley (Šeli) 171 i
shéma 157 h
shemàtičan, -čna
shematizácija
shematizam, -zma
shèmatskī
shízma i sl. v. šízma i sl.
shizofrènicār, vok. -āru i -āre
shizofrènicārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
shizofrèničkī
shizofrènija
shizofrènik, vok. -če, mn. -ci
shlāpiti, -īm (t. zgŕčiti); prid. trp. shlāpljen
shlàptati se, shlāpćēm se (t. stèsati); imperat. shlàpći se
shŏdan, -dna
shŏdnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sholàstičkī i **skolàstičkī**
sholàstik i **skolàstik**, vok. -če, mn. -ci
sholàstika i **skolàstika**, dat. -ci
shòlije, shŏlījā (mn. ž. r.)
shrániti, shrânīm (t. báciti); prid. trp. shrânjen
shŕvati ne nego shŕvati
shvāćati i **shvātati**, -ām (t. vrāćati)
shvātati i **shvāćati**, -ām (t. vrāćati)
shvātiti, shvātīm (t. zgŕčiti); prid. trp. shvāćen
shvatljiv
shvàtljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Sibírac, -rca, vok. Sibírče, gen. mn. Sibīrācā
Sibírija
Sibírka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Sicílija
Sicilijánac, -nca, vok. Sicilijánče, gen. mn. Sicilijānācā
Sicilijánka, dat. -ki, gen. mn. -kī; **sicilijánka**, dat. -ci, gen. mn. -kī (u šahu)
sicilijánskī i **sicílskī**
sićan, sičana (arsenik; drugo je sîćan)
sičanskī (prema Síče)
Síče, Síča (geogr.)
Sičice, Sičica (geogr.)
sičija
sičijav
sîć, mn. sîćevi
sîćan (sitan; drugo je sìčan); odr. sîćanī i sićánī
sîći i **sîći**, sîdēm (t. náći)
síciti se, sîćīm se (t. hvaliti)
sícušan, -šna
sícušnost, -osti, instr. -osti i -ošću
Sid (Cid) 174
sidèričan, -čna
sideróza
sidèrurgija
sidèrurskī
Sídnej (Sydney) 167 m
sídrenjāk, mn. -āci
Siemens (Simens) 172 a; 172 c
sifilítičan, -čna
sifilítičār
sifilítičārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
síga, dat. -gi, gen. mn. sígā
Sigečica
sigetskī (prema Siget)
sigilārije
Sigismund
signalizácija
Signoria (Sinjorija) 170 c
signorina: sa signorinom Pavolini 167 j
sigúrnōst, -osti, instr. -osti i -ošću; Vijeće sigúrnosti
sigúrnostan, -sna
sijač, -áča, vok. sîjāču (ijek.)
sijača, gen. mn. sijāčā (ijek.)
sijáčica (ijek.)
sijáčina (ijek.)
sijáćī (ijek.)
sijalica
sijánac, -nca (ijek.)
sîjati, sîjēm (ijek., t. grîjati) 34 a; **sìjati**, sijām (sjāti; t. čitati)
sijavica (ijek.)
síječanj, síječnja (ijek., januar)
síječanjskī (ijek.)

sȉjed, sijèda (ijek.); komp. sjȅđī
sijèdak, -tka (ijek.)
sijèditi, sȉjedīm (ijek., činiti sijèdīm; t. cijèditi); imperf. sȉjedāh
sijèdjeti, sijèdīm (ijek., postajati sijed; t. blijèdjeti); imperf. sijèđāh
sȉjedōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
sijèdenje (prema sijèditi i sijèdjeti)
sȉjek, lok. sijèku, mn. sjȅkovi, gen. sjekóvā i sjȅkōvā (ijek., opsjek, ograda; drugo je sjȅk)
sijȅlo, sijèla (ijek.)
sijȅljenje (prema sijèliti)
sijènce, sijènca i sijènceta (ijek.)
sijeno, mn. sijèna, gen. sijènā, dat. sijènima (ijek.) 25
sijenskī (ijek.)
sȉjer, sijera, lok. sijèru, mn. sjȅrovi, gen. sjeróvā i sjȅrōvā (ijek.); **sijer,** sijèra, sijèro (ijek., siv)
sijèrak, sijèrka (ijek.)
sijeri, sijèrī, dat. sijèrima (ijek., opsjena)
sȉjernī (ijek., prema sȉjer)
sijèsta, gen. mn. sijéstā
sijev, lok. sijèvu, mn. sjȅvovi, gen. sjevóvā i sjȅvōvā (ijek.)
sijèvak, sijèvka, mn. sijèvci, gen. sȉjevākā (ijek.)
sijèvati, sȉjevām (ijek., t. cijèpati)
sijèvnuti (ijek.), sȉjevnēm, -eš..., 3. mn. sȉjevnū; aor. sijèvnuh, 2. i 3. sijèvnu i sijevnu, mn. sijèvnusmo...; imperat. sijèvni; pril. prošl. sijèvnūv(ši); prid. rad. sijèvnuo, -la
sȉka, dat. -ki, gen. mn. sȉkā (morski greben)
sȉkati, sȉčēm (t. víkati); imperat. sȉči; pril. sad. sȉčući
sȉktati, sȉkćēm (t. hùktati); imperat. sȉkći; pril. sad. sȉkćūći
sȉkter; sikter-kàva (-kàfa)
silàbički
sȉlah, -áha, mn. -ási (pojas, pašnjača)
sȉlāv ne nego sȉlāh
sȉlan, -lna i **sȉlan,** -lna 73 a
sȉlapskī (prema sȉlaba)
sȉlāj ne nego sȉlāh
sȉlazak, -ska, mn. -sci, gen. silazāka
sȉledžija
sȉledžijskī
silèsija
sȉlhuèta ne nego siluèta
sȉlīcij, -ija i **sȉlicijum**
sȉlicijev i **sȉlicijumov**
sȉlnīčkī
sȉlnīk, vok. -īče, mn. -īci
sȉlništvo
silogístičkī
sȉlovitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Sílvestar, -stra
símbiōza
símbol, -óla 155 f
símboličan, -čna
símbolički
simboličnost, -osti, instr. -osti i -ošću
símbōlika, dat. -ci
símbòlist(a)
símbolistički
símbolistkinja
símbolizácija
símče, -eta
Símens (Siemens) 172 a; 172 c
simèntālka, dat. -ki, gen. mn. -kī (simentalska krava)
simèntālskī (simentalsko govedo)
simètrican, -čna
simètrickī
simètričnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
simetrija
simfòničar
simfonija; C-dûr-simfònija; h-môl-simfònija
simfonijèta, gen. mn. -étā
simfònijskī
simidžija 82 a
simidžijin
simidžinica
Símin (prema Síma i Símo, gen. Símē)
Símin Hân, gen. Símina Hâna i Símin-Hâna
símitić (dem. od símit)
simònija
simònist(a)
Símov (prema Símo, gen. Síma)
simpatètičan, -čna
simpàtičan, -čna
simpatičnost, -osti, instr. -osti i -ošću
simpatija
simpózion
simptomàtican, -čna
simulácija
simùltānka, dat. -ci, gen. mn. -kī
simultánōst, -osti, instr. -osti i -ošću
simvol (u crkv. pravosl. jeziku) 155 f
sínačkī (prema Sínac)
sinagōga, dat. -gi
sínčić, sínčića i **sínčić,** -ića
síndik, vok. -če, mn. -ci, gen. sȉndīkā
síndikàlist(a)
síndikātskī
síndžilat, -áta
síndžilatiti, -džilatīm (t. krijumčáriti)
síndžir, -ira (lanac, verige)
síndžirić (dem. od síndžīr)
síndel, gen. mn. sȉnđēlā
sinèdrij, -ija i **sinèdrijum**
sinègdoha, dat. -hi
sinèkija
Sineljnikovo 180 a
sing. (skrać. za sìngulār, gram.) 146 a
sinhrōničan, -čna

sinhròničnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sinhronističkī
sinhronizacija
sinhronizam, -zma
sinhronizirati, -nizīrām (t. obaveštávati)
sinhrònizovati, -ujēm (t. čemèrikovati)
sìnija, gen. mn. **sīnījā**
sinijica
sīnōć (pril.) 98 n
sīnoćnjī i **sīnoćnī**
sìnodskī
sinològija
sinòloškī
sinonimija
sinōptičār
sinoptìčkī
sinoubíca i **sinoùbica**
sinoubīstvo, gen. mn. -ùbīstāvā
sinoùbojica
sinoubójstvo, gen. mn. -ùbojstāva
sinōvac, -óvca, vok. sīnōvče, gen. mn. sìnovaca i **sinóvac**, -vca, vok. sīnōvče, gen. mn. sìnōvācā
sinòvcev i **sinóvčev**
sinòvičin (prema sinòvica)
sintàksičkī i **sintàktičkī**
sintètičan, -čna
sintetičkī
sintètičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sínus 156 i
Sinjeji (Szinyei) 173 b
Sinjorija (Signoria) 170 c
sìnjorína (signorina): sa sinjorínōm Pavolini
sīpati, sīpām (t. vrāćati) i sīpljēm (t. jāhati); imperat. sīpāj i sīplji; pril. sad. sīpajūći i sīpljūći
sīpić (dem. od sīp)
sipljàjiv i **sìpljiv**
sípljàjivōst i **sìpljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
sīrac, sîrca, gen. mn. **sīrācā**
Sirāč, -áča (geogr.)
siràčić (sirotančić; isp. sìrāk)
sírak, sirka, mn. sirci, gen. sîrākā (1. dem. od sīr, 2. sijèrak); **sìrāk**, -áka, vok. sīrače, mn. -áci (sirotan)
Sirano (Cyrano) 169 b
sìrārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
sīrčan (prema sírak); odr. sīrčanī i sirčànī
sirčanica
sìrčić
sìrće, sirćeta
sìrćetiti, -īm (t. bèsediti); imperf. sìrćećāh; prid. trp. sìrćećen
sìrćetnī
sirìdžik
Sirijus (astr.)
Sirijusov; Sīrijusov Prātilac (astr.)
sīrīšnī
siroče, -eta, vok. **sīroče**; zbir. **sìročād**, -ādi 52 a 6
siròčići, **siròčīćā** (mn. m. r., obično kao množ. prema siròče)
siròmah, siròmaha, vok. sirómaše, mn. sirómasi pored **sirómah**, -áha, vok. sīromaše, mn. -ási
siròmāk ne nego sirómah, siròmāh
siromášak, -ška, vok. sīromašku, mn. -ášci, gen. sirómašāka
sirómaškī i **sirómaškī**
sirómašnost, -osti, instr. -osti i -ošću
sirómaština i **siromáština**
sirómaštvo i **siromáštvo** 84 c
sirōta, vok. sīroto, gen. mn. -ótā 52 a 6
sirotánče, -eta
sirotičin (prema siròtica)
sīrotīšnī
sīrotīšte
sīrotnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sirovost, -osti, instr. -osti i -ošću
sīrutka ne nego sūrutka
sisač, -áča (tehn.)
sìsaćī
sisačkī (prema Sísak)
sīsānče, -eta; zbir. sīsančad, -ādi
sīsati, sīsām (t. vrāćati) i sīšem (t. jāhati); imperat. sīsāj i sīši; pril. sad. sīsajūći i sīšući
sīsavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. sīsavāca
sīska, dat. -ki, gen. mn. sīsākā (sisa)
sistem, -éma i **sistéma**, -émē 157 i
sistemàtičan, -čna
sistemàtičār, vok. -āru i -āre
sistematičkī
sistemàtičnost, -osti, instr. -osti i -ošću
sistemàtika, dat. -ci
sistematizácija
sistematizírati, -tìzīrām (t. preuveličávati)
sistemàtizovati, sistemàtizujēm, -eš..., 3. mn. sistemàtizujū; imperf. sistemàtizovāh, -āše...; aor. sistemàtizovah, 2. i 3. sistemàtizova i sīstematizovā, mn. sistemàtizovasmo...; imperat. sistemàtizūj, -ūjmo, -ūjte; pril. sad. sistemàtizujūći; pril. prošl. sistemàtizovāv(ši); prid. rad. sistemàtizovao, -la; prid. trp. sistemàtizovān
sistèmatskī i **sistemskī** 157 i
Síščanin, mn. -ani
Síščānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
síšče, síščeta (sisanče)
sìtāk, -áka, mn. -āci
sītārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Siti (City) 171 i
sītiti, -īm (zasićivati; t. gr̄čiti); imperf. sīćāh; prid. trp. sīćen
sitnàrija

sitničār, vok. -āru i -āre
sitničarev i **sitničarov**
sitničarija
sitničāriti, -tnìčarım (t. krijumčáriti)
sìtničarka, dat. -ki, gen. mn. -kī
sìtničarkin
sìtničārskī
sitničārstvo
sitničav
sìtničavost, -osti, instr. -osti i -ošću
sìtničkī (prema Sìtnica)
sitnoća
sitnopegast (ek.)
sitnopjegast (ijek.)
sitnozor (zast., mikroskop)
sitnùrija (sitnarija)
Sitnjanski (Sitnianskỳ) 195 a
sìtōst, -osti, instr. -osti i -ošću
situácija
situaciōmī
situirati, -tùīrām (t. večerávati)
sivac, sívca, vok. sívče, gen. mn. sîvācā
sívčev
siveti, sívīm (ek., postajati siv; t. žíveti)
siviti, sîvīm (činiti sivim; t. hváliti); imperf. sîvljāh; prid. trp. sîvljen
sívjeti, sívīm (ijek., postajati siv; t. žívjeti)
sivka, dat. -ki, gen. mn. -kī
sivoća
sivomāslinast
sívonja 9 b
sîzati i **sèzatī**, -žēm (t. jāhati)
Sìzif (mitol.) 155 j
sìzifovskī
Sizranj 179 b
sìže, -èa, mn. -èi, gen. -éā, ak. -èe
sjāgnja (ovca, isp. sjānjna)
sjāhati, sjāšēm, -eš . . ., 3. mn. sjāšū; aor. sjāhah, 2. i 3. sjāha i sjâha, mn. sjâhasmo . . . ; imperat. sjâši; pril. prošl. sjāhāv(ši); prid. rad. sjāhao, -la
sjahivati, sjàhujēm (t. kazivati)
sjàhtiti v. sjàktiti
sjājnīk, mn. -īci
sjajnòok
sjàktīti, -īm (sjâti; t. lòmiti); imperf. sjàkcāh
sjānjna (skotna ovca)
sjēcalica (ijek.)
sjēcalo (ijek.)
sjēcati, -ām (ijek., t. vrāćati)
sjēcavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. sjēcavācā (ijek.)
sjēcavica (ijek.)
sjècikesa (ijek.)
sjēcīsnī (ijek.)
sjēcīšte (ijek.)
sjēckalica (ijek.)
sjēckati, -ām (ijek., t. vrāćati)
sjēcnuti, -ēm (ijek., t. čûčnuti)
sjēča, gen. mn. sjēčā (ijek.)
sječènica (ijek.)
sjēčēnje (ijek.)
sjèčevina (ijek.)
sjēčica (ijek.)
sjēčimicē (ijek.)
sjēčina, gen. mn. sjēčīnā (ijek.)
sječiva (ijek., mn. sr. r., alat za sječenje)
sječivica (ijek.)
sjēčīvo (ijek.)
sjēčka, dat. -čki (ijek.)
sjēčkalica (ijek.)
sjēćati, -ām (ijek., t. vrāćati)
sjēći (ijek.), sijèćēm, sijèčeš . . . , 3. mn. sijèkū; imperf. sijècijāh, -āše . . .; aor. sjèkoh, 2. i 3. sîječe, mn. sjèkosmo...; imperat. sijèci; pril. sad. sijèkūći; pril. prošl. (pò)sjekāv(ši); prid. rad. sjèkao, -kla; prid. trp. sjèčen, -ena pored sjèčen, -ènа 30
sjēdalica (ijek.)
sjēdalo (ijek.)
sjēdati, -ām (ijek., t. vrāćati)
sjèdba, gen. mn. sjēdābā i sjèdbī (ijek.)
sjèdēćī (ijek.)
sjedèćkē i **sjedèćki** (ijek.)
sjèdēljka v. sjèdjēljka
sjèdēnjc (ijek.)
sjèdilac i **sjèdjelac**, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. sjèdilācā, sjèdjelācā (ijek.)
sjèdilačkī i **sjèdjelačkī** (ijek.)
sjedìne ú **sjēdine** (mn. ž. r.), gen. -ína (ijek.)
sjediniti, sjèdīnīm (t. dodéliti); prid. trp. sjèdīnjen; Sjèdīnjenē Amèričkē Držáve (SAD) 12
sjēdīsnī (ijek.)
sjēdīšte (ijek.)
sjèditi, sjèdīm (ijek., t. lòmiti) i **sjèdjeti**, sjèdīm (t. željeti); imperf. sjèdāh
sjèdjelac i sl. v. sjèdilac i sl.
sjèdjēljka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ijek.)
sjèdjeti v. sjèditi
sjēdnica (ijek.)
sjēdničiti, -īm (ijek., t. nādničiti)
sjēdničkī (ijek.)
sjèdnīk, -íka, mn. -íci (ijek., pokr., sjedište)
sjēdnuti, -dnēm (ijek., t. čûčnuti)
sjèdnjača, gen. mn. sjēdnjāčā (ijek.)
sjèdnjačnī (ijek.)
sjēdnjāk, mn. -āci (ijek.)
sjedòbrad (ijek.)
sjedòbradac, sjedòbraca, vok. -če, gen. mn. sjedòbradācā (ijek.)
sjedòća (ijek.)
sjedòglav (ijek.)
sjedòglavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. sjedòglavācā (ijek.)
sjedòkos (ijek.)
sjēđa, gen. mn. sjēđā (ijek.)

sjèdênje ne nego sjèdênje
sjêdī (ijek., komp. prema sijed)
sjêgūran ne nego sīgūran
sjêk, mn. sjêkovi, gen. sjêkōvā (ijek., brvno, balvan; drugo je sīsek)
sjèkāč, -áča (ijek.)
sjêkavac, -āvca, gen. mn. sjêkavāca (ijek.)
sjêkavica (ijek., 1. bot., 2. sjeckani kupus)
sjèkira, gen. mn. sjèkīrā (ijek.)
sjekirče, -eta (ijek.)
sjekirčina (ijek.)
sjekirètina (ijek.)
sjèkirica i **sjekirica** (ijek.)
sjèkirīšte (ijek.)
sjèkīrnī (ijek.)
sjêknuti, -knem (ijek., t. čučnuti)
sjèkotina (ijek.)
sjèkutić i **sjekùtić** (ijek.)
sjêm (ijek., pokr., osim)
sjême, sjêmena, mn. sjemèna, gen. -énā, dat. -ènima (ijek.)
sjemèglavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. sjemèglavācā (ijek.)
sjemènār, -ára, vok. sjêmenāru i sjêmenāre (ijek.)
sjemenárev i **sjemenárov** (ijek.)
sjemènārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
sjemènārnica (ijek.)
sjemènārski (ijek.)
sjemenárstvo (ijek.)
sjêmenast (ijek.)
sjeménce, -énca i -énceta, mn. sjeménca, gen. sjeméncā i sjèmēnācā (ijek.)
sjêmenī (ijek.)
sjemènica (ijek.)
sjemènīk, -íka, mn. -íci (ijek.)
sjêmenīsnī (ijek.)
sjemeništárac, -rca, vok. sjêmeništārče, gen. mn. sjemeništārācā (ijek.)
sjêmeništе (ijek.)
sjêmenit (ijek.)
sjêmeniti se, -īm se (ijek., t. nădničiti)
sjêmenka, dat. -ci, gen. mn. sjèmenākā i sjèmēnkī (ijek.)
sjemenkònosa (ijek.)
sjêmenovōd (ijek.)
sjêmenskī (ijek.)
sjemènjača i **sjêmenjača** (ijek.)
sjemènjāk, -áka, vok. sjêmenjāče, mn. -áci i **sjêmenjāk**, -āka, vok. -āče, mn. -āci (ijek.)
sjemènjaka, dat. -ci (ijek.)
sjêmēnje (ijek.)
sjêmenjēnje (ijek., prema sjêmeniti se)
sjêmēšce, -ēšca i -ēšceta, mn. sjêmēšca, gen. mn. sjêmēšcā i sjêmēšācā (ijek.)
sjên, sjêni, instr. sjêni i sjênju (ijek.)
sjêna, gen. mn. sjênā (ijek.) 26 b 1; 26 b 4; 27
sjènār, -ára, vok. sjênāru i -are (ijek.)
sjènara, gen. mn. sjènārā (ijek.)
sjênast (ijek.)
sjènčati, -ām (ijek., t. čitati)
sjènčiti, -īm (ijek., t. pâmtiti)
sjènica, gen. mn. sjênicā (ijek., ptica); **sjênica** (ijek., koliba od granja); **Sjènica** (geogr.)
Sjènicanin, mn. -āni (ijek.)
Sjènicānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
sjènicār, vok. -āru i -āre (ijek.)
sjènicārka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ijek.)
sjènicić (ijek.)
sjènicjī (ijek., prema sjènica)
sjènički (prema Sjènica); **sjènīckī** (prema sjènīk)
sjènīk, -íka, mn. -íci (ijek.)
sjènilo, gen. mn. sjênīlā (ijek.)
sjènina (ijek., augm. od sijeno)
sjênīšte (ijek.)
sjênit (ijek.)
sjêniti, -īm (ijek., činiti sjenu, zasjenjivati; t. grčiti); imperf. sjênjāh
sjènka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ijek.) 26 b 4
Sjenkjevič (Sienkiewicz) 188 b
sjenòkos (ijek.)
sjenòkosan, -sna (ijek.)
sjenòkoša (ijek.)
sjenòvit (ijek.)
sjènjāčkī (ijek.)
sjênjāj, lok. sjenjáju i sjênjāju (ijek.)
sjènjāk, -áka, mn. -áci (ijek.)
sjênje (ijek.)
sjênjenje (ijek.)
sjêra (ijek.)
sjêrčan (ijek., prema sijèrak); odr. sjêrčanī i sjercànī
sjèrčanica (ijek.)
sjèruša, gen. mn. sjêrūšā (ijek.)
s jêseni 98 m
sjésti (ijek.), sjêdnēm, -ēš..., 3. mn. sjêdnū pored sjêdēm, -ēš..., 3. mn. sjêdū; aor. sjêdoh, 2. i 3. sjêde, mn. sjêdosmo...; imperat. sjêdni i sjêdi; pril. prošl. sjêdnūv(ši) i sjêdāv(ši); prid. rad. sjêo i sîo, sjêla, sjêlo 34 c
sjêta (ijek.)
sjêtan, sjêtna i sjètna (ijek.)
sjetílan, -lna (ijek.)
sjetílnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
sjêtilo, gen. mn. sjêtīlā (ijek.)
sjêtiti, -īm (ijek., t. zgrčiti)
sjetkàrina (ijek.)
sjetkáriti, sjètkārīm (ijek., dem. od sjêditi; t. jednáčiti)
sjêtnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)

sjȅtovati, -ujēm (ijek., 1. biti sjetan, 2. pokr.: svjetovati; t. vȅrovati)
sjȅtva, gen. mn. **sjȅtāvā** i **sjȅtvī** (ijek.)
sjȅtvenī (ijek.)
sjèvača, gen. mn. sjèvāčā (ijek.)
sjèvāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ijek.)
sjever, sjevera (ijek., strana svijeta); **Sjever** (sjeverne zemlje i narodi, npr. borba Juga i Sjevera u američkom građanskom ratu) 13 d; 25
sjevérac, -rca, gen. mn. sjèvērācā (ijek.)
sjȅverina (ijek., pokr., inje)
sjeveriti, sjȅverī (ijek., duše sjeverni vjetar; t. nādničiti)
sjevèrljiv (ijek.)
sjȅvernī (ijek.); **sjȅvernā Evrópa** (geogr.); **sjȅvernā Azija** 13 c; **sjȅvernā Dàlmācija** 13 c; **Sjȅvernā Evrópa** (sjevernoevropske zemlje i narodi); **Sjȅvernā Amèrika** 12; **Sjȅvernī pôl** (geogr.); **sjȅvernī pôl** (na magnetu); **Sjȅvernī ît** (geogr.); **Sjȅvernō môre**; **Sjȅvernō lȅdenō môre**; **sjȅvernī rât** (1700—1721)
sjȅvērnica (ijek.)
sjevernoàfričkī (ijek.) 88 e
sjevernoamèričkī (ijek.)
sjevernoàzījskī (ijek.)
sjevernoèvrōpskī (ijek.)
Sjevérnjača (ijek., astr.)
sjevèrnjāčkī (ijek.)
sjevèrnjāk, -áka, vok. sjevernjāče, mn. -áci (ijek., 1. sjeverni vjetar, 2. čovjek sa sjevera)
sjevernjàkinja (ijek.)
sjeveroìstočan i **sjeveroístočan**, -čna (ijek.) 89 b
sjeveroìstočnjāk i **sjeveroístočnjāk**, mn. -āci (ijek.)
sjeveroìstok i **sjeveroístok** (ijek.) 87 a
sjeveròjužnica (ijek., na magnetu)
sjȅvero-sjeveroìstočan (-sjeveroístočan), -čna (ijek.)
sjȅvero-sjeveroìstok (-sjeveroístok) (ijek.)
sjȅvero-sjeverozápad (-sjeverozāpād) (ijek.)
sjȅvero-sjeverozápadan (-sjeverozāpādan), -dna (ijek.)
sjȅverov (ijek.)
sjeverozápad i **sjeverozāpād** (ijek.)
sjeverozápadan i **sjeverozāpādan**, -dna (ijek.) 89 b
sjeverozápadnjāk i **sjeverozāpadnjāk**, mn. -āci (ijek.)
sjèvotina (ijek.)
sjûtra i **sûtra** i sl.
SK (1. skrać. za Sāvez komùnīstā, 2. skrać. za spōrtskī klûb; piše se bez padežnih nastavaka)
skāčiti, -īm (t. zgrčiti)
Skādārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Skadra): **skādārka**, dat. -ci (vrsta vinove loze)
skādarskī; Skādarskō jēzero 13 a
Skādranin, mn. -āni (čovjek iz Skadra)
skàkāč, -áča, vok. skakāču, instr. -áčem (ne -ačom)
skakàcica
skàkaonica i **skakaònica**
skākati, skāčem (t. víkati); imperat. skāči; pril. sad. skāčūći
skākavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. skākavaca (zool.); **Skākavac** (geogr.)
skàkavački (prema Skākavac)
skākāvčev
skakùtati, skàkućēm (t. blebètati) i skakùtām (t. čeprkati); imperat. skakùći i skakùtāj; pril. sad. skàkućūći i skakùtajūći
skālpel, gen. mn. **skālpēlā**
skamúkati, skàmūčēm (zavijati, skvičati; t. gonétati); imperat. skamúči; pril. sad. skamúčući
skándal, -ála 155 m
skándalozan, -zna
skandalóznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Skandināvac, -vca, vok. Skāndināvče, gen. mn. Skandināvācā
Skandināvija
Skandināvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
skandìnavskī; Skandìnavskī pōluotok; Skandinavsko pōluostrvo
skāpati, skāpām (t. skùhati) i **skāpljēm** (t. sjàhati); imperat. skāpāj i **skāplji**
skaràbēj, -eja (zool.)
skāredan, -dna
skārednōst, -osti, instr. -osti i -ošću
skarlatína (šarlah)
skâska, dat. -sci, gen. mn. -skī (bajka)
skāutkinja
skāutskī
skēč, instr. skēčom, mn. skēčevi
skēledzija
skēledžijin
skēledžijskī
skēptar (i skiptar), -tra, gen. mn. skēptārā (žezlo)
skeptičan, -čna
skèptičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
skèptik, vok. -če, mn. -ci, gen. skēptīkā
skērco, skērca, mn. skērci, gen. skērcā
skèrletiti se, -īm se (t. bèsediti)
SKG (skrać. za Srpski književni glasnik) 147
skî, skija
skîca, gen. mn. skîcā
skicirati, skicīrām (t. venčávati)
skíčati, -īm (t. čučati)
skije, skijā

skika, dat. -ki
Skila i **Scila** (mitol.)
skiòptikon
skiptar (i **skêptar**), -tra, gen. mn. skiptārā (žezlo)
skitač, -ača, vok. skitāču
skitačica
skitačina 52 a 5
skitački
skitalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. skitalācā
skitalački
skítati se, skîtām se (t. čárati) i skićem se (t. vikati); imperat. skîtāj se i skići se; pril. sad. skítajūći se i skíčūći se
skítiti, -īm (iskititi; t. zgrčiti); prid. trp. skićen
skîtnički i **skítnički**
skîtnik i **skítnik**, vok. -iče, mn. -ici
skitništvo i **skitništvo**
SKJ (skrać. za Sávez komùnīstā Jugòslāvijē; piše se bez padežnih nastavaka) 147 a
sklāć, mn. sklāćevi (riba)
skladba, gen. mn. sklādābā i **skládbī**
skladišni
skladíštar, vok. -aru i -āre
skladište
skladno (pril., prema sklādan); komp. skládnijē
skladnoća
skladnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sklāt v. sklāć
sklènīcār, vok. -aru i -āre
sklèptati, sklèpćēm (t. stèsati); imperat. sklèpći
sklerotičan, -čna
skleròtičār, vok. -āru i -āre
skleròticārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
sklerótik, vok. -če, mn. -ci
skleróza 157 c
sklisko (pril. prema sklîzak)
sklīskōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sklizač i sl. v. klìzač i sl.
sklizak, **skliska** i **skliska** (bolje klizak); odr. skliskı; komp. skliskijī
sklônitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sklonōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sklònjiv
sklònjivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sklòpiv i **sklòpljiv**
sklopka, dat. -ci, gen. mn. sklopākā i sklopkī
sklupčati, -am (t. čitati)
sklupčávatī, sklupčāvām (t. venčávati)
sknāditi, -īm (naknaditi; t. zgrčiti); prid. trp. sknāđen
skočac, skočca, gen. mn. skočācā (1. **skakač**, 2. bot.)
Skōčāj (geogr.)
skočajskī
skočánjiti se, skočanjīm se (t. dodéliti)
skočci, skočakā (mn. m. r.)
skoče, skočeta
skòcibuba (zool.)
Skocidjèvōjka (stijena)
skòčimiš (zool.)
skòciti, skočīm, -iš..., 3. mn. skočē; aor. skočih, 2. i 3. skočī, mn. skočismo...; imperat. skoči; pril. prošl. skočīv(ši); prid. rad. skočio, -la
skočnī (anat.)
skočnica i **skóčnjača**
Skōj (skrać. za Sávez komunističkē òmladinē Jugòslāvijē; izgovara se i mijenja: gen. Skōja, dat. Skōju, lok. Skòju itd.; tako se obično i piše, ali dolazi i u obliku SKOJ, gen. SKOJ-a, dat. SKOJ-u itd.) 147 c; 147 d
skōjevac, -evca, vok. -evče, gen. mn. skōjevācā
skōjčvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
skōjevskī
skōkomičan, -čna
skolastičkī i **sholastičkī**
skolàstik i **sholàstik**, vok. -če, mn. -ci
skolàstika i **sholàstika**, dat. -ci
skolènati se, -ām se (ek., pasti na koljena; t. dokònčati)
skolióza
skoljènati se, -ām se (ijek., pasti na koljena; t. dokònčati)
skomračiti, -īm (t. bèsediti) i **skomráčiti**, skòmračīm (t. jednáčiti)
skončati, skončām, skončāš, **skončā**, skončámo i skončāmo, skončáte i skončāte, skončajū; aor. skončah, 2. i 3. **skončā** i **skonča**, mn. skončasmo...; imperat. skončaj; pril. prošl. skončāv(ši); prid. rad. skončao, -la
skončávati, skončāvām (t. venčávati)
skontrácija
skopčati, -ām (t. skončati)
Skopje (maked., v. Skoplje) 212
Skòpljāk, -áka, vok. Skopljāče, mn. -áci
Skopljánac, -nca, vok. Skopljānče, gen. mn. Skòpljānācā
Skopljānka i **Skòpljānka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
Skoplje, Skopļa (isp. Skopje) 212
skòreti se, -rī se (ek., t. slèteti)
skòrić
skóriti, -īm (t. lòmiti)
skòrjeti se, -rī se (ijek., t. slètjeti)
skorojević
skoròstek, vok. -če, mn. -ci (novi bogataš)
skoròteca
skorovèčērnjāk, vok. -āče, mn. -āci (**skorostek**)

skoròzrelac, -zrélca, gen. mn. skoròzrelācā (kukuruz)
skȍrpija, gen mn. skȍrpijā
skorpion, -óna
skȍtnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
skȍtskī (prema skȍt)
skȍtstvo, gen. mn. skȍtstāvā (prema skȍt)
skovrčávati, -vrčavām (t. večerávati)
skòvrčiti, -īm (t. dòhvatiti)
skràčati se, skràčā se (t. skònčati)
skràćati se, skràćā se (t. skònčati)
skraćènica
skraćénje
skraćívati, skraćujēm (t. kazivati)
skràdīnskī (prema Skràdīn); Skràdīnskī bûk (ime slapu)
skrâdskī (prema Skrâd)
Skrâđanin, mn. -āni
Skrâđānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
skrahírati, skràhīrām (t. dočárati)
skraj (prijedl.) 99
s krâja
skrâjnī
skrájnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
skrâjnjī
skrâmičnī
skrátiti, skrātīm (t. báciti); prid. trp. skrâćen
skŕb, skŕbi, lok. skŕbi, instr. skŕbi i skŕblju, mn. skŕbi, gen. skŕbī, dat. skŕbima
skŕbničin (prema skŕbnica)
skŕbnīckī
skŕbnīk, vok. -Īče, mn. -Īci
skŕbnīštvo
skrđavati, skŕđāvām (t. venčávati)
skrečávati, skrèčāvām (t. venčávati)
skrèčiti, skrèčīm (t. skòčiti) i **skrečiti**, -īm (t. zgrčiti)
skrētati, skrȅćēm (t. jāhati); imperat. skrȅći; pril. sad. skrȅćūći pored **skrétati**, skrēćēm (t. vikati); imperat. skréći; pril. sad. skréćūći
skrétnicār, vok. -āru i -āre
skrétnicārev i **skrétnicārov**
skrétnickī
skŕhati, -ām (t. skònčati)
skŕinja v. škŕinja
skŕipta, skŕipata, dat. skŕiptima (mn. sr. r.)
skrivāč, -áča, vok. **skrívāču**
skrivàčica
skrivèćkē (pril.)
skrȍb, skròba
skròbiti, -īm (t. lòmiti)
skrȍbnī
skrȍfule i sl. v. škrȍfule i sl.
skròjiti, skrȍjīm (t. skočiti); imperat. skrȍj; prid. trp. skrȍjen
skrȍmnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
skrȍvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
skrstiti, skŕstīm (t. skòčiti); prid. trp. skŕšten
skŕštati, skŕštām (t. čárati)
skrštávati, skŕštāvām (t. venčávati)
skrućívati, skrùćujēm (t. kazivati)
skrûšenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
skrùtīnīj, -ija i **skrùtinijum**
skrútiti, skrútīm (t. báciti); prid. trp. skrûćen
skrutnúće
skrúžak, -ška, mn. -šci, gen. skrûžakā
skučávati (i skučívati), skùčāvām (t. venčávati)
skûcenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
skûčiti, skûcīm (t. báciti; drugo je skûćiti)
skučívati (i skučávati), skùčujēm (t. kazivati)
skûćiti, -īm (steći kuću; t. zgrčiti; drugo je skučiti)
skûdīti, -īm (t. zgrčiti); prid. trp. skûđen
skûhati, skûham, -āš ..., 3. mn. skûhajū; aor. skûhah, 2. i 3. skûhā i skûha, mn. skûhasmo ...; imperat. skûhāj; pril. prošl. skûhāv(ši); prid. rad. skûhao, -la; prid. trp. skûhan
skûkāvčiti, skûkāvčīm, -īš ..., 3. mn. skûkāvčē; aor. skûkāvčih, 2. i 3. skûkavčī, mn. skûkavčismo ...; imperat. skûkavči; pril. prošl. skûkavčīv(ši); prid. rad. skûkavčio, -la; prid. trp. skûkavčen
skùnkač, -áča, vok. skùnkaču
skûpac, skúpca, vok. skûpče, gen. mn. skûpācā
skúpcev
skùpljāč, -áča, vok. skûpljaču, instr. -áčem (ne -áčom)
skupljàčica
skùpljāčkī
skùpljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
skûpnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
skupòcen (ek.)
skupòcenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
skupócjen (ijek.)
skupòcjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
skupóća
skupōst, -osti, instr. -osti i -ošću
skúpsti i **skûpsti**, skúbēm, -ēš ..., 3. mn. skúbū; imperf. skúbāh i skúbijāh, -āše ...; aor. skúboh, 2. i 3. skûbe, mn. skúbosmo ...; imperat. skúbi; pril. sad. skúbūći; pril. prošl. (o)skúbav(ši) i (ò)skûbāv(ši); prid. rad. skûbao, skúbla; prid. trp. skûben
skútac, skúca, gen. mn. skûtācā (dem. od skût)

skúvatl i skūhati, -ām (t. skūhati)
skužājica (manje stado)
skvíčati, -īm (t. čučati)
skvrčati, -īm (t. čučati)
skvrčiti, -īm (t. zgrčiti)
SKZ (skrać. za Srpska književna zadruga) 147
s. l. (skrać. za lat. sine loco — bez oznake mjesta gdje je knjiga izdana) 143 b
slāb, slāba i slàba; komp. slàbijī 52 a 3
slābačak, -čka 52 a 3
slābašan, -šna
slàbīć, -ića, vok. slābīću
slabíćak, -ćka, vok. slābīću, mn. slabíćci, gen. slàbīćākā
slabíković
slābiti, -īm (postajati slab i činiti nekoga slabim; t. grčiti)
slābljēnje (prema slābiti)
slabobočina
slabòća
slabòduhast (sipljiv)
slabokrvan, -vna
slabokrvnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
slabomoćan, -ćna
slabomoćnost, -osti, instr. -osti i -ošću
slābost, -osti, instr. -osti i -ošću
slabòūmnīk i **slabòumnīk**, vok. -iče, mn. -īci
slaboúmnōst i **slabòūmnōst** pored **slabòumnōst**, -osti instr. -osti i -ošću
slabovídnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
slabùnjavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
slàčica, gen. mn. slačīca
slàčičkī
slačlna (sladost)
slādak, slātka i slàtka; odr. slātkī i slàtkī 75 b; komp. slāđī
slādīć, -ića
sláditi, slādīm (zaslađivati; t. hváliti); imperf. slâđâh; prid. trp. slâđen; **sláditi**, sládī (biti slatko; t. čámiti); imperf. slađâše
Sládkovič Andrej 176
sladokúsac, -sca, vok. slādokūšče, gen. mn. sladòkūsācā
slādōst, -osti, instr. -osti i -ošću
slādostan, -sna
sladòstrasnīk, vok. -iče, mn. -īci
sladòstrasnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sladostrastan, -sna
sladostrašće i **sladostrašće**
sladùnjavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
slādahan, -hna
slādan
sládēnje (prema sláditi)
slādī (komp. prema slādak)
slāgač, -áča, vok. slāgāču
slagáčica
slagáčičin
slàgačkī
slàgaćī (tipogr., slàgaćī stroj, slàgaćā mašina)
slàgalīsnī
slāmčica (dem. od slāmka)
slāmenjāk, mn. -āci (slameni šešir)
slāmka, dat. -ci, gen. mn. -kī
slāmnjača
slāmnjāk, mn. -āci
slànaća, gen. mn. slānāčā
slànīk, -íka, mn. -ici (sudić za sol)
slaninjača
Slànkamēn, -ena (geogr.); Stârī Slànkamēn
Slankaménac, -nca, vok. Slānkamenče, gen. mn. Slankàmēnācā
Slànkamēnka, dat. -ki, gen. mn. -kī; **slànkamēnka**, dat. -ci, gen. mn. -kī (loza, grožđe, vino)
slanòća
slanòpada
slānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
slanútak, -tka, mn. slanúci, gen. slànūtākā (bot.)
slànjaca, gen. mn. slānjačā
slàpcina, gen. mn. slāpčīna (prema slāb)
slàptati se, slāpćem se (t. stèsati); imperat. slàpći se
slâst, slâsti, lok. slásti, instr. slâsti i slâšću, mn. slâsti, gen. slástī, dat. slástima
slástan, -sna; odr. slâsnī
slastičar, vok. -āru i -āre
slàsticārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
slàsticārnica i **slastičārnica**
slatkòća
slatkòhran
slatkòjeda
slatkorèčiv (ek.)
slatkorèčivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
slatkòrek (ek. i ijek.)
slatkorječiv (ijek.)
slatkorječivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
Slatkovič 195 e; 208
Slávac, Slávca, vok. Slávče
Slàvēn i **Slòvēn**, -éna 35 a; jûžnī Slavéni, Slovéni (geogr.); sjèvernī (sèvernī) Slavéni, Slovéni (geogr.); Jûžnī Slavéni, Slovéni (kao grupa naroda); Stârī Slavéni, Slovéni
Slàvēnka i **Slòvēnka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
slavenòfīlka i **slovenòfīlka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
slavenòfōpskī i **slovenòfōpskī**
slàvēnskī i **slòvēnskī**
slavénstvo i **slovénstvo** (svojstvo); **Slavénstvo** i **Slovénstvo** (svi Slaveni, Sloveni)

slàvičan, -čna
Slàvičin (prema Slàvica)
slàvicnost, -osti, instr. -osti i -ošću
slàvīć, -ića, vok. slàvīću
slavíćak, -ćka, vok. slàvīćku, mn. slavíći, gen. slàvīćākā (dem. od slàvīć)
Slàvin (prema Slàva); **Slávin** (prema Slávo, gen. Slávē)
slàvist(a)
slavističkı
slavistika, dat. -ci
slàvistkinja i **slàvistica**
Slàvjanin, Slàvjanina, mn. Slàvjani, gen. Slàvjānā (zast., Slàvēn, Slòvēn)
Slâvka, dat. -ki
Slâvkin
slàvljeničin (prema slàvljenica)
slavljeničkī
slavljenīk, vok. -īče, mn. -īci
slavodòbíće
slavodòbitnīk, vok. -īče, mn. -īci
slavòhlepan, -pna
slavòhlēplje
slavòhlepnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
slàvolūk, mn. slàvolūci
slavoljùbivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Slavònac, -nca, vok. Slàvōnče, gen. mn. Slàvōnaca
Slavonce, -eta; zbir. Slàvončād, -ādi
Slavonija
Slàvōnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
slàvōnskī; Slàvōnskī Brôd 12
slāvospev, mn. slāvospevi, gen. slāvospēvā (ek.)
slāvospjev, mn. slāvospjevi, gen. slāvospjēvā (ijek.)
Slávov (prema Slávo, gen. Sláva)
slavujak, -jka, vok. slâvūjče, mn. slavújci, gen. slàvūjākā
slàvūj-grlo
slēć, lok. sléću, instr. slēćom (bot.)
slèći se v. **slègnuti se**
slēd, lok. slédu, mn. slēdovi, gen. sledóvā i slēdōvā (ek.)
slèdba, gen. mn. slédbā i slèdbī (ek.)
slèdben (ek.)
slèdbenica (ek.)
slèdbenīčkī (ek.)
slèdbenīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
slèdbenīstvo (ek.)
slèdbenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
slèdēćī i **slédēćī** (ek.)
slèditi, slēdīm (prema lêd; t. skòčiti); prid. trp. slēđen; **slédіti**, slēdīm (ek., prelazno, ići za nekim; t. hváliti) i slédīm (ek., neprelazno, dolaziti iza nečega; t. čámiti); imperf. slēdāh i slédāh
slēdnīk, vok. slēdnīče, mn. -īci (ek.)
slèdovati, -ujēm (ek., t. vērovati)
slèdstven (ek.)
slèdstvenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
slēđ, instr. slēđem, mn. slēđevi
s lédā 98 m
sledívati, slèđujēm (prema slèditi; t. kazívati)
slégati, slēžem (ek., t. víkati); imperat. sléži; pril. sad. slēžući
slegnúće
slègnuti se (slèći se), slēgnē se, 3. mn. slēgnū se; aor. 3. jedn. slègnū se, 3. mn. slègnuše se pored 3. jedn. slèže se i slēže se, 3. mn. slègose se; pril. prošl. slègnūv(si) se i slègāv(ši) se; prid. rad. slègnuo se, -la se i slēgao se, slègla se
slème, slēmena, mn. slemèna, gen. -énā, dat. -ènima (ek.)
slēmenī (ek.)
slēmenskī (ek.)
slemènjaca (ek.)
slēp, slépa (ek.)
slépac, -pca, vok. slēpče, gen. mn. **slēpācā** (ek.)
slèpačkī (ek.)
slèpār, -ára, vok. slēparu i -áre (ek.)
slepárev i **slepárov** (ek.)
slepàrija (ek.)
slepáriti, slèpārīm (ek., t. jednáčiti)
slepárstvo (ek.)
slèpaštvo (ek.)
slépčev (ek.)
slepčòvođa (ek.)
slépeti, -īm (ek., postajati slijep; t. žíveti)
slèpica, gen. mn. slēpīcā (ek., slijepa žena)
slèpičin (ek.)
slèpīć, -ića, vok. slēpīću (ek., zool.)
slèpilo, gen. mn. slēpīlā (ek.)
slépiti, slēpīm (ek., 1. činiti koga slijepim, osljepljívati; 2. prema lépiti, zaljepljívati; t. hváliti); imperf. slēpljāh; prid. trp. slēpljen
slēpljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
slépljēnje (ek., prema slépiti i slépeti)
slepljívati, slèpljujēm (ek., t. kazívati)
slēpo (ek., pril.)
slepočica ne nego slepòočica (ek.)
slepòća i **slepòta** (ek.)
slepòočica (ek.)
slepòočje (ek.)
slepòočnī (ek.)
slepòočnica (ek.)
slepoočnjača (ek.)
slepòrođeni i **sleporòđenī** (ek.)
slépōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek., slepoća)
slepòta i **slepòća** (ek.)

slétati, slêćēm (ek., t. víkati) i slêtām (t. čárati); imperat. sléći i slêtāj; pril. sad. sléćūći i slétajūći
slèteti (ek.), slètīm, slètīš, slètī, sletímo i slètīmo, sletíte i slètīte, slètē; aor. slèteh, 2. i 3. slète, mn. slètesmo . . . ; imperat. slèti; pril. prošl. slètēv(si); prid. trp. slèteo, -la
slètjeti (ijek.), slètīm, slètīš, slètī, sletímo i slètīmo, sletíte i slètīte, slètē; aor. slètjeh, 2. i 3. slètje, mn. slètjesmo . . . ; imperat. slèti; pril. prošl. slètjēv(si); pril. rad. slètio, slètjela
slètskī
slêva (ek., pril.)
slévati, slêvām (ek., bolje slívati; t. čárati) 40 b
slêz, mn. slêzovi (ek., bot.)
slêzac, slêsca, gen. mn. slêzācā (ek.)
slezèna i **slezìna** 35 a
slêzov (ek.)
slêzovac, -ōvca, gen. mn. slêzovācā (ek.)
slêzovača (ek.)
sličan, -čna
sličica
sličiti, -īm (t. grčiti)
sličnost, -osti, instr. -osti i -ošću
slijed, lok. slijèdu, mn. sljedovi, gen. sljedóvā i sljêdōvā (ijek.)
slijèdēći i **sljèdēćī** (ijek.)
slijèditi, slijedīm (ijek., prelazno, ići za nekim; t. cijèditi) i slijedìm (ijek., neprelazno, dolaziti iza nečega; t. vrijèditi); imperf. slijeđah i slijeđāh
slijègatī, sliježēm (ijek., t. lijègati); imperat. slijèži; pril. sad. slijèžūći
slijep, slijèpa (ijek.); odr. slijepī
slijèpac, -pca, vok. slijepče, gen. mn. slijepāca (ijek.)
slijèpčev (ijek.)
slijèpiti, slijepim (ijek., 1. činiti koga slijepim, oslijepljivati; 2. prema lijèpiti, zaljepljivati; t. cijèditi); imperf. slijepljāh; prid. trp. slijepljen
slijèpjeti, -pīm (ijek., postajati slijep; t. blijèdjeti)
slijepljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
slijèpljenje (ijek., prema slijèpiti i slijèpjeti)
slijepo (ijek., pril.)
slijèpōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
slijètati, slijećēm (ijek., t. lijègati) i slijetām (t. cijèpati); imperat. slijèći i slijetāj; pril. sad. slijèćūći i slijètajūći
slijev, lok. slijèvu, mn. sljêvovi, gen. sljevóvā i sljêvōvā (ijek., pored **slîv**) 27, 2; 28
slijeva (ijek., pril.) 98 j
slijevak, slijevka, mn. -ci, gen. **slijevākā** (ijek.)
slijèvati, slijevam (ijek., pored **slívati**; t. cijèpati) 28
slikarčić
slikarčīn (prema slikarica)
slikàrija
slikovitost, -osti, instr. -ostí i -ošću
slînavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
slinčiti, -īm (sliniti; t. pâmtiti)
slístiti, slistīm (t. bàciti); prid. trp. slîšćen
slîv, lok. slívu, mn. slîvovi, gen. slivóva i slîvova (ek. i ijek.) 28; 40 b
slîvak, slîvka, mn. -ci, gen. slîvākā
slivati, slîvām (ek. i ijek., t. čárati) 28
slívničkī
slízati se, slížēm se (t. kázati); imperat. slíži se
slizávati se, slizāvām se (t. venčávati)
slobòdārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
slobòdičica
slobòditi, -īm (t. svedòčiti); imperf. slobòđāh
slobòdnjačkī
slobòdnjak, -áka, vok. slòbodnjāče, mn. -áci
slobodnjáštvo
slobodoljùbivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
slobodoúmnōst i **slobodòumnōst** pored **slobodòumnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
slobòdēnje (prema slobòditi)
sloboština
slòjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (prema slòjiti se)
slojèvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
slòmljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
slòmljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
slònče, -eta; zbir. slončad, -ādi
slònovača (slonova kost)
slòški (složno)
Slòvāčkā
slòvāčkī
Slòvāk, -áka, vok. Slòvače, mn. -áci
slòvčan, -a, -o
Slòvēn i **Slâvēn**, -éna pored **Slòvenin**, Slòvenina, mn. Slòveni, gen. Slòvēna 35 a; jûžnī Slovéni, Slavéni (geogr.); sjèvernī (sèvernī) Slovéni, Slavéni (geogr.); Jûžnī Slovéni, Slavéni (kao grupa naroda); Stârī Slovéni, Slavéni
Slovénac, -nca, vok. Slòvēnče, gen. mn. Slòvēnācā
slòvenačkī (prema Slovénac)
Slovéncev
Slòvēnija; Ljûdskā (Národnā) Repûblika Slòvēnija
Slòvēnka, dat. -ki, gen. mn. -kī (1. prema **Slòvēn**, **Slòvenin** pored **Slâvēnka**; 2. prema **Slovénac**)

slòvēnskī (1. prema Slòvēnija; 2. [i slàvēnskī] prema Slòvēn, Slàvēn)
slovénstvo i **slavénstvo** (svojstvo); **Slovénstvo** i **Slavénstvo** (svi Sloveni, Slaveni)
Slovinac, -nca, vok. Slòvīnče, gen. mn. Slòvīnācā (hist., Hrvat)
Slòvīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī i **Slòvīnkinja**
slòvīnskī (prema Slovínac)
slóvnickī (prema slóvnica)
slòznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
slūčāj, lok. slučaju i slūčaju, mn. slūčaji, gen. slučájā i slūčaja, dat. slučájima i slūčājima pored slūčajevi, gen. slučajévā i slūčajēvā, dat. slučajèvima i slūčajevima
slūčājan, -jna
slučájnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
slūcak, slučka, mn. slúčci, gen. slūčākā
slučávati se, slùčavā se (prema slučiti se i slūčiti se; t. venčávati)
slučiti se, slùčī se (dogoditi se; t. báciti); **slūciti se**, slūči se (stinuti se; t. zgrčiti)
slùćēnje (prema slutiti)
slúga, slúge, dat. slúzi i (rjeđe) slúgi, vok. slúgo, mn. slúge, gen. slùgū i (rjeđe) slúgā, dat. slúgama i slùgama 65 a 8
slūh i **slūh**, lok. sluhu i slūhu
slùhtiti v. slùktiti
slùkćenje
slùktiti, -īm (t. lòmiti); imperf. slūkćāh
slùsāc, -áča, vok. slùšaču
slusàcica
slušačičin
slūsalac i **slūšalac**, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. slūšalācā, slùsalācā
slūšāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
slūšaočev i **slùsaočev**
slùsaonica i **slušaonica**
slùsatēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
slùsce i **slūšče**, -eta (služinče); zbir. slūščād, -ādi
slūskinja
slūškinjica
slūtiti, slûtīm (t. hváliti); imperf. slûćāh; prid. trp. slûćen
slùznicnī (prema slúznica)
slùžačkī
slùžāk, -áka, vok. slùžače, mn. -áci
slùžávče, -eta
slùžávka, dat. -ki, gen. mn. -kī
slùžbenicin (prema slùžbenica)
slùžbenīckī
slùžbenīk, vok. -īče, mn. -īci
slùžbenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
služboddvac, -vca, vok. slùžbodavče, gen. mn. služòdāvācā
služboprímac, -mca, vok. slùžboprīmče, gen. mn. služòprīmācā
služínče, -eta; zbir. slùžinčad, -ādi 52 b
slùžitēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
slùžitēljkin
slūžnīckī
slūžnīk, vok. -īče, mn. -īci
slūžnīstvo
služnost, -osti, instr. -osti i -ošću
slūznjaca (sluzokoža)
sljèdba, gen. sljédbā i sljèdbī (ijek.)
sljèdben (ijek.)
sljèdbenica (ijek.)
sljèdbenīckī (ijek.)
sljèdbenīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
sljèdbenīštvo (ijek.)
sljèdbenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
sljèdēći i **slijèdēći** (ijek.)
sljēdnīk, vok. sljēdnīče, mn. -īci (ijek.)
sljēdovati, -ujēm (ijek., t. vērovati)
sljèdstven (ijek.)
sljèdstvenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
sljēme, sljēmena, mn. sljemèna, gen. -énā, dat. -ènima (ijek.) 78 b
sljemenī (ijek.)
sljemenskī (ijek.)
sljemènjaca (ijek.)
sljèpackī (ijek.)
sljèpār, -ára, vok. sljēpāru i -āre (ijek.)
sljepárev i **sljepárov** (ijek.)
sljepàrija (ijek.)
sljepáriti, sljèpārīm (ijek., t. jednáčiti)
sljepárstvo (ijek.)
sljèpaštvo (ijek.)
sljepcòvoda (ijek.)
sljèpica, gen. mn. sljēpīcā (ijek.)
sljèpičin (ijek.)
sljepīć, -íća, vok. sljēpīću (ijek., zool.)
sljèpilo, gen. mn. sljēpīlā (ijek.) 78 b
sljepljívati, sljèpljujēm (ijek., t. kazívati)
sljepòčica ne nego sljepòočica (ijek.)
sljepóća i **sljepòta** (ijek.) 56 a 8; 78 b
sljepòočica (ijek.)
sljepòocje (ijek.)
sljepòocnī (ijek.)
sljepòočnica (ijek.)
sljepoòcnjaca (ijek.)
sljepòrodenī i **sljeporòdenī** (ijek.)
sljēsti (ijek., pokr., sići), sljēzēm, -eš..., 3. mn. sljēzū; aor. sljēzoh, 2. i 3. sljēze, mn. sljēzosmo...; imperat. sljēzi; pril. prošl. sljēzāv(ši); prid. rad. sljēzao, -zla
sljēz, mn. sljēzovi (ijek.)
sljēzac, sljēsca, gen. mn. sljēzācā (ijek.)
sljēzovac, -ōvca, gen. mn. sljēzovācā (ijek.)
sljēzovača (ijek.)

sljèzovina (ijek.)
sljûbiti se, sljûbīm se (t. báciti); prid. trp. sljûbljen 78 a
sljubljívati, sljùbljujēm (t. kazívati)
sljúštiti, sljûstīm (t. báciti); prid. trp. sljûšten
smàcnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
smáći v. smàknuti
smahívati, smàhujēm (t. kazívati)
smáhnuti, smâhnēm (t. kihnuti)
Smàil (ime); Smàil-àga (Smàil-āga); Smŕt Smàil-àgē (-āgē) Čèngīća 6 c; 87 k
Smàilagić 87 l
Smàil-àgin (Smàil-āgin) 87 k
Smàil-àginica (Smàil-āginica)
smaknúće
smàknuti (smàći), smâknēm (t. màknuti)
smalaksālōst i **smalàksalōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
smáragd, gen. mn. smârāgdā 155 p; 156 c
smèćiti, smèćīm (zgnječiti; t. báciti)
smèćara, gen. mn. smèćārā
smèće
smèćkast
smèdbudēm (ek., zast., bûdēm smèo)
Smederévac, -vca, vok. Smèderēvče, gen. mn. Smedèrēvācā
smèderevačkī
Smèderēvka i **Smedèrēvka**, dat. -ki, gen. mn. -kī; **smèderēvka** i **smedèrēvka**, dat. -ci, gen. mn. -kī (loza, grožđe, vino)
smēđ, smēđa i smèđa, smēđe i smèđe; odr. smēđī
smeđast
smedòkos
smêh, smêha, lok. smêhu pored **smêh**, smêha (ek.)
smèjāč, -áča, vok. smèjaču, instr. -áčem (ne -áčom) (ek.)
smejàčica (ek.)
smèjati se (ek.), smèjēm se, smèjēš se, smèjē se, smèjemo se i smejémo se, smèjete se i smejéte se, smèjū se; imperf. smèjāh se, -āše se ...; aor. smèjah se, 2. i 3. smèjā se i smèja se, mn. smèjasmo se...; imperat. smèj se; pril. sad. smèjūći se; pril. prošl. (na)smèjāv(ši) se; prid. rad. smèjao se, -āla se 37 a
smejùckati se, -ām se (ek., t. čepŕkati)
smejùrija (ek.)
smejùrina (ek.)
smêl v. smèo
smêlōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
smêna, gen. mn. smênā (ek.)
sméniti, smênīm (ek., t. báciti); prid. trp. smênjen
smènljiv i **smènjiv** (ek.)
smenjívati, smènjujēm (ek., t. kazívati)
smêo, smêla, smêlo (ek.) 71 a; komp. smèlijī
smêon (ek.); komp. smeònijī
smêonōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
smêr, mn. smêrovi (ek.)
smêran, -rna (ek.)
smêrati, smêrām (ek., t. vrâćati) pored **smérati**, smêrām (t. čárati)
smêriti, -īm (ek., t. zgrčiti)
smérnica (ek.)
smérnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
smêsa, gen. mn. smêsā (ek.)
smésiti, smêsīm (ek., t. báciti); prid. trp. smešen
smêsta (ek., odmah)
smêstīšte (ek.)
smêstiti, -īm (ek., t. zgrčiti); prid. trp. smêsten
smêša, gen. mn. smêšā (ek.)
smêšak, -ška, mn. -šci, gen. smêšakā (ek.)
smêšan, -šna (ek.); odr. smêšnī
smêšati, smêšām (ek., t. zgrúvati)
smésiti se, smêšīm se (ek., t. čámiti) i smêsīm se (t. hváliti)
smêškati se, -ām se (ek., t. vrâćati)
smèšljiv (ek.)
smèsljivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. smèšljivācā (ek.)
smèsljivica (ek.)
smèsljīvka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
smèsljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
smêsno (ek., pril.)
smêšnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
smêštāj (ek.)
smêštati, smêštām (ek., t. čárati)
Smetana 167
smétati, smêtām (praviti smetnje; t. čarati); **smetati**, smêćēm (skidati; t. hùktati); imperat. smèći; pril. sad. smêćūći
smétenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
smetènjāčkī
smetènjāk, -áka, vok. smêtenjāče, mn. -áci
smetenjákovié
smêti (ek.), smêm, smês, smê, smémo, smête, smêjū i (za budućnost) smêdnēm, -ēš...; imperf. smèdijāh, -āše... pored smêjāh, -aše...; aor. smêdoh, 2. i 3. smêde, mn. smêdosmo... pored smêh, 2. i 3. smê, mn. smêsmo...; pril. sad. smêjūći; pril. prošl. smêv(ši) pored smêdāv(ši); pril. rad. smèo, smèla 37 b
smètljār, -ára, vok. smêtljāru i -are
smetljara, gen. mn. smêtljārā
smetljárev i **smetljárov**
smetljàrica

smetljàričin
smèžurānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
smicač, -áča, vok. smícāču
smicaljka, dat. -cí, gen. mn. -kī
smícati, smíčem (t. jāhati); imperat. smíči; pril. sad. smíčūći
smijač, -áča, vok. smíjaču, instr. -áčem (ne -ačom) (ijek.)
smijačica (ijek.)
smijati se (ijek.), smíjēm se, smíješ se, smíje se, smíjēmo se, smíjete se, smíjū se; imperf. smíjāh se, -aše se...; aor. smíjah se, 2. i 3. smíjā se i smíja se, mn. smíjasmo se...; imperat. smíj se; pril. sad. smíjūći se; pril. prošl. (na)smíjav(ši) se; prid. rad. smíjao se, -ala se 34 a; 37 a
smíjeh, smíjeha, lok. smíjèhu pored **smíjeh**, smíjèha (ijek.) 43 c 1
smíjèniti, smíjenīm (ijek., t. spriječiti); prid. trp. smíjenjen
smíjèsiti, smíjesīm (ijek., t. spriječiti); prid. trp. smíješen
smíješak, -ška, mn. -šci, gen. smíješākā (ijek.)
smíjèsan, -šna (ijek.); odr. smíješnī; komp. smíješnijī 27, 6
smíjèsati (ijek.), smíješam, -aš..., 3. mn. smíjèšajū; aor. smíjèsah, 2. i 3. smíjèša i smíješa, mn. smíjèšasmo...; imperat. smíješaj; pril. prošl. smíjèšav(ši); prid. rad. smíjèsao, -la; prid. trp. smíješān
smíjèsiti se, smíjèšīm se (ijek., t. vrijèditi) i smíješīm se (t. cijèditi)
smíješno (ijek., pril.)
smíjèsnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
smíjūckati se, -ām se (ijek., t. čeprkati)
smíleti (ek., sići mílēći), smílīm, -īš..., 3. mn. smílē; aor. smíleh, 2. i 3. smíle, mn. smílesmo...; imperat. smíli; pril. prošl. smílev(ši); prid. rad. smíleo, -la
smíljeti (ijek., sići mílēći), smílīm, -īš..., 3. mn. smíle; aor. smíljeh, 2. i 3. smílje, mn. smíljesmo...; imperat. smíli; pril. prošl. smíljev(ši); prid. rad. smílio, smíljela
Smíljka, dat. -ki
smío (smíon) 71 b
smíon (ijek.); komp. smíònijī 73 b
smíonōst, -osti, instr. -osti i -ošću
smírenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
s mírom i **s mírom** (mirno) 98 m
smísao, smísla, lok. smíslu, mn. smíslovi 69 c
smíšljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Smit (Smith) 171 i
Smith (Smit) 171 i
smjèdbudēm (ijek., zast., bùdēm smío) 96 c
smjehùrija (ijek.)
smjehùrina (ijek.)
smjēl, smjēla, smjēlo (ijek.); komp. smjèlijī 71 b
smjēlan v. smíon, smjēl
smjelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
smjēna, gen. mn. smjēna (ijek.)
smjènljiv i **smjènjiv** (ijek.)
smjenjívati, smjènjujēm (ijek., t. kazívati)
smjēr, mn. smjērovi (ijek.)
smjēran, -rna (ijek.); komp. smjèrnijī
smjērati, smjērām (ijek., t. vrāćati) pored **smjérati**, smjērām (t. čárati)
smjēriti, -īm (ijek., t. zgrčiti)
smjérnica (ijek.)
smjérnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
smjēsa, gen. mn. smjēsa (ijek.)
smjēsta (ijek., odmah) 98 l
smjēstīšte (ijek.)
smjēstiti, -īm (ijek., t. zgrčiti); prid. trp. smjēšten
smjēša, gen. mn. smjēšā (ijek.)
smjèšica, gen. mn. smjèšīcā (ijek.)
smjēškati se, -ām se (ijek., t. vrāćati)
smjèšljiv (ijek.)
smjèšljivac, -ívca, vok. -ívče, gen. mn. smjèšljivācā (ijek.)
smjèšljivica (ijek.)
smjèšljívka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
smjèšljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
smjèštaj (ijek.)
smjéštati, smjéštām (ijek., t. čárati)
smjēti (ijek.), smíjēm, smíješ, smíje, smíjēmo, smíjete, smíjū i (za budućnost) smjēdnēm, -ēš...; imperf. smjēdijāh, -āše... pored smíjah, -āše...; aor. smjēdoh, 2. i 3. smjēde, mn. smjēdosmo... pored smjēh, 2. i 3. smjē, mn. smjēsmo...; pril. sad. smíjūći; pril. prošl. smjēv(ši) pored smjēdāv(ši); prid. rad. smío, smjēla
smlāčiti, smlāčīm (t. bāciti); prid. trp. smlāčen (drugo je smlāćen, isp. smlátiti)
smlátiti, smlātīm (t. bāciti); prid. trp. smlāćen (drugo je smlāčen, isp. smlāčiti)
smlēčan, -čna (ek.)
smlèdneti, -īm (ek., t. slèteti)
smlèdnjeti, -dnīm (ijek., t. slètjeti)
smlēti (ek.), smēljēm, -ēš..., 3. mn. smēljū; aor. smlēh, 2. i 3. smlē, mn. smlēsmo...; imperat. smèlji; pril.

prošl. smlèv(ši); prid. rad. **smlèo**, smlèla; prid. trp. smlèven, -ena
smljèčan, -čna (ijek.)
smljèti (ijek.), smèljēm, -eš . . ., 3. mn. smèljū; aor. smljèh, 2. i 3. smljè, mn. smljèsmo . . .; imperat. smèlji; pril. prošl. smljev(ši); prid. rad. smlìo, smljèla; prid. trp. smljèven, -ena
smõčan, -čna
smõčica (dem. od smõtka)
smočiti, smõčīm (učiniti mokrim; t. skòčiti); **smočiti**, smòčīm (u jelu; t. lòmiti)
smõčnica
smóći, smõgnēm (t. mòći)
smõkovača
smõkvaca, gen. mn. smõkvāčā
smõkvičica
smõkvić
smõkvīk, -íka, mn. -íci (gdje rastu smokve)
Smolè (slov. prezime), gen. Smoleta 176
smõlnī
Smolnjik (Smolník) 195 c
smõrac, smõrca, vok. smõrče, gen. mn. smõrācā (vjetar s mora)
smõtak, -tka, mn. smõci, gen. smõtākā
smõtrenõst, -osti, instr. -osti i -ošću
smráčiti, smrāčīm (t. báciti)
smračívati, smràcujēm (t. kazívati)
smráditi, -īm (t. grčiti); imperf. smrâdāh; prid. trp. smrâđen
s **mrákom** 98 m
smŕca, gen. mn. smŕcā (dem. od smŕt)
smŕcati se, smŕcē se (t. jáhati); pril. sad. smŕčūći se
smŕč, lok. smŕču, mn. **smŕčevi**, gen. smrčévā i smŕčeva
smŕča, gen. mn. smŕčā
smŕčak, -čka, mn. smŕčkovi, gen. smŕčkōvā pored smrčci, gen. smŕčakā
smrčev
smrčevina
smŕći se v. smŕknuti se
smrđeć, -éća
smrdeti, smrdīm (ek., t. žèleti); imperf. smrđâh pored **smrđeti**, smŕdīm (t. živeti); imperf. smrđâh
smrdjeti, smrdīm (ijek., t. žèljeti); imperf. smrđah pored **smrđjeti**, smŕdīm (t. živjeti); imperf. smrđâh
smrdljivac, -ívca, vok. -ívče, gen. mn. smrdljivācā
smrdljivčev i **smrdljivčev**
smrdljivičin (prema smrdljivica)
smrdljívka, dat. -ki, gen. mn. -kī
smrèčak, -áka, mn. -áci
smrèka, dat. smrèki, gen. mn. smrèkā
smrèkić
smrèkovača
smŕknuti se (smŕći se), smŕknēm se (t. čûčnuti); aor. još i: smŕkoh se, 2. i 3. smŕče se, mn. smŕkosmo se . . .; pril. prošl. i: smŕkav(ši) se; prid. rad. i: smŕkao se, -kla se
smŕndžati, -ām (t. skončati)
smršaviti, -īm (t. nadničiti)
smŕt, smŕti, instr. smŕti i smrću, mn. smrti, gen. smrtī 54 b 1
smrtnīk, vok. -īče, mn. -īci
smrtnõst, -osti, instr. -osti i -ošću
smrtònosnõst, -osti, instr. -osti i -ošću
smŕzao, smŕzli, lok. smŕzli, instr. smŕzli i smŕžlju, mn. smŕzli, gen. smŕzlī, dat. smŕzlima (drugo je **smŕžao**, -zla od smŕznuti)
smrzlutak, -tka, mn. smrzlûci, gen. smrzlûtākā
smûčār, -ára, vok. smûčāru i -āre
smučarica
smûčārskī
smučárstvo
smúčati se, smûčam se (skijati se; t. čárati)
smučávati se, smûčāva se (t. venčávati)
smûčiti se, smûči se (t. zgrčiti)
smûčke, smûčākā i smûčkī
smûćenõst, -osti, instr. -osti i -ošću
smućívati, smùćujēm (t. kazívati)
smûćkati, -ām (t. skúhati)
smûd, lok. smúdu (nešto osmuđeno)
smûditi, smûdīm (t. hváliti); imperf. smûđāh; prid. trp. smûđen
smûd, smúđa, vok. smûđu, mn. **smúđevi**
smùdevina
smùdina, gen. mn. smûdīnā
smûhati se v. smûvati se
smûk, vok. smûče, mn. smûkovi, gen. smukóvā i smûkōvā
s **mûkōm** 98 m
smùndati, -ām (t. skònčati)
smûšenõst, -osti, instr. -osti i -ošću
smušènjāčkī
smušenjāk, -áka, vok. smušenjače, mn. -áci
smútiti, smûtīm (t. báciti); prid. trp. smûćen
smùtljivac, -ívca, vok. -ívče, gen. mn. smùtljivācā
smùtljīvčev
smùtljivičin (prema smùtljivica)
smûvati se, -ām se (t. skúhati)
snâ ne nego snàha
snàbdeti, snàbdīm (ek., t. pròbdeti)
snabdèvāč, -áča, vok. snàbdevaču (ek.)
snabdévati, snàbdēvām (ek., t. venčávati)

snabdèvenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
snabdijèvati, snàbdijevām (ijek., t. nadijèvati)
snabdjeti, snàbdīm (ijek., t. pròbdjeti)
snabdjèvāč, -áča, vok. snàbdjevaču (ijek.)
snabdjèvenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
snáći i **snāći**, snáđēm (t. náći)
snâha, snàhē, dat. snàsi i (rjeđe) snàhi, vok. snâho, mn. snâhe, gen. snâhā, dat. snàhama, ak. snâhe 42; 43 c 1; 65 a 11
snàhin
snahòvati, snàhujēm (t. devòvati)
snàja ne nego snâha
snâjka, dat. -ki, gen. mn. -kī
snâjkin
snâjprva (pril.)
snalâžljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
snâst, snāsti, lok. snásti, instr. snāsti i snāsću (oprema broda)
snàtrilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. snàtrilācā
snážnost, -osti, instr. -osti i -ošću
snebìvljiv
snebìvljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
snēg, vok. snēže, lok. snégu, mn. snēgovi, gen. snegòvā i snēgōvā, dat. snegòvima i snēgovima pored (poet.) snēzi, gen. snégā, dat. snēzima (ek.)
snēgavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. snēgavācā (ek., zool.)
snegòpadan, -dna (ek.)
snegòvit (ek.)
Snegùljica (ek.)
Snegùljičin (ek.)
snēn, snēna i snèna
snerúkē 98 1
snèsti, snèsēm ne nego snéti, snijèti
Snēška, dat. -ki (ek.)
Snēškin (ek.)
Snēško (ek.)
snēt, snēti, lok. snéti, instr. snēti i snēću, mn. snēti, gen. snétī, dat. snétima (ek.)
snéti i **snēti** (ek.), snèsēm, -ēš, -ē, snesémo i snèsēmo, snesēte i snèsēte, 3. mn. snèsū; aor. snēh, 2. i 3. snē, mn. snésmo, snéste, snēse pored snèsoh, 2. i 3. snēse, mn. snèsosmo...; imperat. snèsi; pril. prošl. snēv(ši); prid. rad. snēo, snéla; prid. trp. snēt pored snèsen, -ena
snètljiv (ek.)
snètljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
snévati, snēvām (ek., pokr., snívati; t. čárati)
snéžak, -ška, mn. snéšci, gen. snéžākā (ek.)
snēžan, snēžna (ek.); odr. snēžnī pored **snèžan**, snèžana; odr. snèžanī i snežānī
Snèžana (ek.)
snežánica (ek., voda od snijega); **Snèžanica** (dem. od Snèžana)
snežámk, -ika, mn. -íci (ek.)
Snèžanin (ek.)
snéžiti, snéžī (ek., t. čámiti)
snéžnica (ek.)
Snēžnik (ek.)
sníći ne nego síći
snijeg, vok. sniježe, lok. snijègu, mn. snjēgovi, gen. snjegovā i snjēgōvā, dat. snjegovima i snjēgovima pored (poet.) snijezi, gen. snijègā, dat. snijezima (ijek.) 26 a
snijet, snijeti, lok. snijèti, instr. snijeti i snijeću, mn. snijeti, gen. snijètī, dat. snijètima (ijek.)
snijèti i **snijeti** (ijek.), snèsēm, -ēš, -ē, snesémo i snèsēmo, snesēte i snèsēte, snèsū; aor. snijeh, 2. i 3. snije, mn. snijèsmo, snijèste, snijèše pored snèsoh, 2. i 3. snēse, mn. snèsosmo...; imperat. snèsi; pril. prošl. snijēv(ši); prid. rad. snio, snijèla; prid. trp. snijet pored snèsen, -ena
snijèvati, snijevām (ijek., pokr., snívati; t. cijèpati)
snijèžak, -ška, mn. snijèšci, gen. snijèžākā (ijek.)
snijèžiti, snijèžī (ijek., t. vrijèditi) 26 a
snijèžnica (ijek.)
snìmāč, -áča, vok. snìmāču
snimàčica
snimak i **snīmak**, -mka, mn. -ci, gen. snīmākā
snimatēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
snīmka, dat. -ci, gen. mn. snīmakā i snīmkī
snishòditi se, snishodīm se (t. dohòditi)
snishòdljiv
snishòdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
snizívati (i snižávati), snizujēm (t. kazivati)
snižávati (i snizívati), snìžāvam (t. venčávati)
snìže ne nego nìžē
snòćati se, snòćā se (t. skònčati)
snòhvatica
snòpak, snòpka, mn. snòpci, gen. snòpākā
snopić, snòpića i **snòpīć**, snopića
snòšenje
snòšljiv 77 a
snòšljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
snōva (pril.) 98 j
snòvāč, -áča, vok. snòvāču
snòvača, gen. mn. snòvāčā
snovāčica

snòvāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī (snovača)
snóvidenje
snùbok, -òka, vok. snûboče, mn. -òci, gen. snubókā
snútak, snútka, mn. snúci, gen. snûtākā
snûždenost, -osti, instr. -osti i -ošću
snûždіti se, -īm se (t. zgrčiti); prid. trp. snûžden
snjēgavac, -āvca, vok. -avče, gen. mn. snjēgavāca (ijek.)
snjegòlom (ijek.)
snjegòloman, -mna (ijek.)
snjegòpadan, -dna (ijek.)
snjegòpadina (ijek.)
snjègović (ijek.)
snjēgovina (ijek.)
snjegòvit (ijek.)
Snjegùljica (ijek.)
Snjegùljičin (ijek.)
Snjēška, dat. -ki (ijek.)
Snjēškin (ijek.)
Snjēško (ijek.)
snjètljīv (ijek.)
snjètljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
snjēžan, snjēžna (ijek.); odr. snjēžnī pored **snjēžan,** snjēžana; odr. snjēžanī i snježànī 78 b
Snjèžana (ijek.)
snježànica (ijek., voda od snijega); **Snjèžanica** (dem. od Snjèžana) 78 b
snježànīk, -íka, mn. -íci (ijek.)
Snjèžanin (ijek.)
Snjēžnīk (ijek.)
sō i sòl, sōli, dat. sōli, lok. sòli, instr. sōli i sōlju, mn. sōli, gen. sòlī, dat. sòlima 70 a
soārē, -èa, mn. -èi, gen. -éā, ak. -èe
soaréja
sōbārev i **sōbārov**
sōbaričln (prema sōbarica)
sobīčak, -čka, mn. -čci, gen. sòbīčākā
sōbičica (dem. od sōbica)
s ōbzīrom na...
sōcijālan, -lna
socijaldemòkrat(a) 88 f
socijaldemòkratskī 88 f
socijàlist(a)
socijalističkī
socijàlistkinja 83 b
socijalizácija
socijālnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sociolōgija
sociološkī
Sōča
sōčan, sōčna i sòčna
sočica
sočiti, -īm (t. lomiti)
sōčīvast
sočivce, sočivca i sočivceta, mn. sočívca, gen. sočivca i sòčīvaca
sočivīca
sōčīvnī
sōčivo
sočkī (prema Sōča)
sōčno (pril.)
sōčnost, -osti, instr. -osti i -ošću
sóda; sóda-vòda, gen. sóda-vòdē; sóda bīkarbōna, gen. sódē bīkarbōnē
sodòmija
sòdžbina
sofa, gen. mn. sófā
Sòfija (ime, geogr.) **Àja Sòfija** (u Carigradu) 211 b
Sòfijac, -ījca, vok. -ījče, gen. mn. Sòfijācā (stanovnik Sofije)
Sofiječka 206
Sòfijīn
Sòfījka, dat. -ki, gen. mn. -kī (prema Sòfijac)
sòfījskī
sòfist(a)
sofistèrija
sofističkī
sofistika, dat. -ci
sòfistkīnja
Sòfokle i **Sòfoklo,** gen. Sòfokla 156 e
sōfra, gen. mn. sōfrā i sōfārā
sòfta, gen. mn. sóftā
sòba, dat. sòhi i sōhi
soihlebnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
soihljebnīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
sojènīčār, vok. -aru i -āre
sojènīčārskī
sòkāč, -áča, vok. sōkāču (pokr., kuhar)
sokàčara (žena što je stalno na sokaku)
sokače, -eta
sokàčić
sòkāčkī
sòkāk, -áka, mn. -áci; Nōvī sòkāk (ime ulice)
sòkō i **sòkōl,** sokòla, vok. sōkole, mn. sokòli, gen. sokólā, dat. sokòlima pored sokòlovi, gen. sokōlōvā, dat. sokòlovima i **sōkō** i **sōkōl,** sōkola, vok. sōkole, mn. sōkoli, gen. sokōlā i sōkōla, dat. sokòlima i sōkolima pored sōkolovi, gen. sokolóvā i sōkolōva, dat. sokolòvima i sōkolovima; **Sòko,** Sokòla (geogr.) 70 a
Sòkobanja

Sòkō-grâd, gen. Sòkō-grâda
sòkòl i **sȍkōl** v. sòkō i sȍkō
sokólak, -lka, vok. sȍkolče, mn. sokólci, gen. sòkōlākā
sokolárev i **sokolárov**
sokòlīcin (prema sokólica)
sokólić; Sȍkolić (prezime)
sokólovīć (sokolić); **Sokólović** (prezime); Sokólović-pàsa
sȍkolskī (prema sòkō, sòkōl) i **sȍkōlskī** (prema sȍkō, sȍkōl) 72 c (isp. sòkōskī)
Sȍkoljanīn, mn. -āni (čovjek iz mjesta Sokola)
sòkoskī (prema Sòkō, geogr.); isp. sòkōlskī 72 a
sȍkratskī
sȍl i **sō,** sōli, dat. sōli, lok. sòli, instr. sōli i sólju, mn. sōli, gen. sòlī, dat. sōlima 70 a
sȍlad, sȍlda
sȍlārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
sòlārkin
soldàcija
soldàcina
sȍldāckī
soldatèska, dat. -ski, gen. mn. -skī
soldàtić (dem. od sȍldāt)
sȍldatskī i **sòldātskī**
solfedírati, -fèdīrām (t. vecerávati)
solfèdo i **solfeggio** 165 f
solidárnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
solidnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sȍlioskī (prema Sȍlila); Sȍlioskō pȍlje 72 a
sòlist(a)
solística i **sòlistkinja**
solìstičkī
solmizácija (muz.)
sȍlnī i **sȍnī**
Solnok (Szolnok) 173 a
sólo (sam); sólo-àkcija; sólo-instrùment; sólo-mjēnica; sólo-pjěvānje; sólo-pàrtija
Solòmūn, -úna, vok. Sȍlomūne (v. Salàmōn)
Solovjov 177 b
solstícij, -ija i **sòlstīcijum**
Solt Lejk Siti (Salt Lake City) 171 d
solúcija
Sòlūn, -úna (geogr.) 166
solúnac, -nca, vok. sȍlūnče, gen. mn. sòlūnācā (borac na solunskom frontu); **Solúnac** (čovjek iz Soluna)
Solúnjanin, mn. -ani
Solúnjānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
solvèntan, -tna
solvèntnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sȍljēnka, dat. -ci, gen. mn. -kī (slanik)
Sòmālija (geogr.)
sòmālskī (prema Sòmālija)
somatólog, mn. -zi
somatològija
somatološkī
Sombathelj (Szombathely) 173 b
Sombórac, -rca, vok. Sȍmborče, gen. mn. Sòmbōracā
Sòmborka, dat. -ki, gen. mn. -kī
sȍmče, -eta; zbir. sȍmčad, -ādi
sȍmčina, gen. mn. sȍmčīnā (augm. od sȍm)
sòmić
sȍmljī i **sȍmljī** (prema sȍm)
somnàmbul
somnambulìzam, -zma
sȍmotskī
somúnić
somùndžija (prodavač somúnā)
somùnić
sònantnī
sònantskī
sȍnetnī i **sònetnī** pored **sònētskī** i **sȍnetskī**
sȍnī i **sȍlnī** (prema sō, sȍl)
sonórnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sonjača (bot.)
sòpće, -eta (dem. od sȍba)
sòpīlka, dat. -ci, gen. mn. -kī (sòpila)
sòpiti, -im (t. lòmiti); imperf. sòpljāh
Sȍpoćanin, mn. -āni (čovjek iz Sopota); **Sopoćani,** Sȍpoćānā (mn. m. r., ime manastiru)
sopránist(a)
sopránistica i **sopránistkinja**
sòpstven
sòpstvenica
sòpstveničkī
sòpstvenīk, vok. -īče, mn. -īci
sòpstvenīstvo
sòpstvenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sòptatī, sȍpćēm (t. hùktati); imperat. sòpći; pril. sad. sȍpćūći
SOŠ (skrać. za Sanitētskā oficīrskā škōla; izgovara se sȍš, gen. sȍša, dat. sȍšu itd., a piše se s padežnim nastavcima: SOŠ-a, SOŠ-u itd.) 147 a
sȍšnjak, mn. -āci (sȍšnō jědro)
sović (mlada sova); **Sóvić** (prezime)
sóvjet, gen. mn. sóvjētā i **sovjet,** gen. mn. sȍvjētā; **Sóvjeti** i **Sovjeti** (često kao skraćenica za **Sovjetski Savez**)
sóvjetskī i **sovjetskī;** Sóvjetski (Sòvjetskī) Sávez
spâcīj, -ija i **spâcijum**
spacīonírati, -ònīrām (t. obaveštávati)
spâčka, dat. -ki, gen. mn. spâčākā i spâčkī
Spâčva (geogr.)
spàhija, gen. mn. spàhīja 46 e
spàhijin 46 e
spàhījskī i **spàhīnskī** 46 f
spahìluk, mn. -ci

spáhin (prema spáho, gen. spáhē)
spàhīnica 46 e
spàhīnicin
spàhīnskī i **spàhijskī** 46 f
spáho, vok. spâho (djever; t. ćóro)
spáhov (prema spáho, gen. spáha)
spājāč, -āča, vok. spājāču
spānāć, -āća
spàndati se, -ām se (t. skònčati)
spandávati se, spàndāvām se (t. venčávati)
spāpčiti, -īm (uhvatiti papcima; t. zgrčiti)
Spârćanin, mn. -āni (Spartanac)
spāroga v. špāroga
Spārta
Spártak, vok. -če
Spartánac, -nca, vok. Spártānče, gen. mn. Spártānācā
Spàrtānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
spārūšenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
spasénje i **spásēnje**
spasilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. spàsilācā
spàsiočev
spàsiteljičin i **spasitèljičin** (prema spàsiteljica i spasitèljica)
spàsitēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
spàsitēljkin
spásiti, spasīm (t. bàciti); pmd. trp. spâšen (v. spásti)
spasònosan, -sna
spasònosnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Spàsovdān, gen. Spàsovdāna i Spàsova dâna (dnē), lok. Spàsovdānu i Spàsovu dānu (dnē)
Spàsovo (Spasovdan)
spāst, spásti, instr. spàsti i spàšću (pokr., pâd)
spásti, spādnēm v. pàsti, pādnēm
spásti i **spâsti**, spásēm, -eš . . ., 3. mn. spásū; aor. spásoh, 2. i 3. spâse, mn. spásosmo . . .; imperat. spási; pril. prošl. spásāv(ši); pril. rad. spâsao, spásla; prid. trp. spásen
spāti, spîm, spîš, spî, spímo, spite, spê; imperf. spâh, spaše . . .; aor. spâh, 2. i 3. spà i spâ, mn. spâsmo . . .; imperat. spî; pril. sad. spéći; pril. prošl. (zà)spāv(ši); prid. rad. spão, spála
spávāč, -áča, vok. spávāču
spavácev
spavàcica (žena što spava; drugo je spavàćica) 49
spavàčičin (prema spavàčica)
spàvāčkī
spavaći
spavàćica (košulja za spavanje; drugo je spavàčica) 49; 56 a 2
spavàćiv 56 b
spavàćivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
spavaonica i **spavaonica**
spàvljiv
spàvljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
spazmatičan, -čna
spazmatičkī
species 158 b
specìfičan, -čna
specìfičnost, -osti, instr. -osti i -ošću
specifikācija
spêcija
specijalan, -lna
specijàlist(a)
specijalìstičkī
specijàlistkinja
specijalitet, -éta
specijalizācija
specijalka, dat. -ci, gen. mn. -kī
specijálnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
spêcijes (species) 158 b
specáliti, spèčālīm (pečáleći se stèći; t. dodéliti)
spèći, spèčēm, spèčēš, spèčē, spečémo i spèčēmo, spečéte i spèčēte, spèkū; aor. spèkoh, 2. i 3. spèče, mn. spèkosmo . . .; imperat. spèci; pril. prošl. spèkāv(ši); prid. rad. spèkao, spèkla; prid. trp. spèčen, -ena
spèdīcija i sl. ne nego špèdīcija i sl.
Speidel (Špajdel) 172 c
spektākl, gen. mn. spèktaklā i spektáklā
spèktar, spèktra, gen. mn. spèktārā
spèktarskī
spèktrālan, -lna
spekulācija (u filozofiji; isp. špekulácija)
spekulatīvan, -vna 155 m
spènđati, -ām (pokr., potrošiti; t. skončati)
spèniti, -īm (ek., t. zgrčiti)
spenjávati, spènjāvām (ek., t. venčávati)
Speranski 180 a
spèsan, spèšna i spèsna (ek., hitan)
spèšati, -ām (ek., malaksati; t. skònčati)
spèšiti, -īm (ek., žuriti; t. grčiti)
spèšnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
spètljati, -ām (t. skončati)
spetljávati, spètljāvām (t. venčávati)
spèv, mn. spèvovi (ek.) 37 a
spèvati, -ām (ek., t. skûhati)
spevávati, spèvāvām (ek., t. venčávati)
spîca, gen. mn. spîcā
Spîč, Spîča (ime mjestu, kraju i plemenu); **spič**, spiča, lok. spíču, mn. spičevi (po engl., govor, razgovor)
spîčica (dem. od spîca)
spijev ne nego spjêv
spiker 165 c
spikerica

spîkērka, dat. -ki, gen. mn. -kī
spikerskī
spikírati, spìkīrām (govoriti u svojstvu spikera, biti spiker; t. venčávati)
spîla i **spilja,** gen. mn. spîlā, spîlja
spîlica i **spîljica** (dem. od spîla, spîlja)
spiljskī
spînēt, -éta
Spinoza, gen. Spinózē 167 a
Spinózin 167 a
spirála
spirálan, -lna
spirant, gen. mn. spìranātā
spirantskī
spîrit (duh; isp. špirit)
spiritíst(a)
spiritističkī
spiritístkinja
spiritizírati, -tìzīrām (t. obaveštávati)
spirituálan, -lna
spiritualizam, -zma
spirohéta (med.)
spisateljica i **spisatèljica**
spisatēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
spjèniti, -īm (ijek., t. zgrčiti)
spjenjávati, spjènjāvām (ijek., t. venčávati)
spjẽšan, spjẽšna i spjèšna (ijek., hitan)
spjèšati, -am (ijek., malaksati; t. skònčati)
spjẽšiti, -īm (ijek., žuriti; t. grčiti)
spjẽšnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
spjẽv, mn. spjẽvovi (ijek.) 27
spjẽvati, -ām (ijek., t. skũhati)
spjevávati, spjèvāvām (ijek., t. venčávati)
splâčine, splâčīnā (mn. ž. r.)
splàhtati, -ām (navaliti; t. skònčati)
splákati, splâčēm (ispirati; t. víkati); imperat. spláči; pril. sad. splâčūći
splásnuti, -snēm (t. čũčnuti); prid. rad. i: splâsao, splásla
splašnjávati (i splašnjívati), splàšnjāvām (t. venčávati)
splašnjivati (i splašnjávati), splàšnjujēm (t. kazívati)
spleen (splin) 165 f
splẽtati, splẽćem (t. jáhati); imperat. splẽći; pril. sad. splẽćūći
splẽtenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
splẽtka, dat. -tki, gen. mn. splẽtakā i splẽtkī
Splićanin, mn. -āni 11 b
Splićānka, dat. -ki, gen. mn. -kī 11 b
Splićānkin; Splićankina vedrìna 11 e
splîn, lok. splinu (engl., spleen) 165 f
Splît 11 c; 36
splîtati i **splẽtati**
splîtskī
Spljẽt ne nego Splît
spljôsnuti, -ēm (t. čũčnuti)
spljostávati, spljòštāvām (t. venčávati)
spljôstenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
spljoštiti, spljòštīm (t. bàciti)
s počétka 98 m
spočitávati, -čìtāvam (t. večerávati)
spočítnuti, -ēm (t. pòčinuti)
spòdbiti, spòdbijēm (ščepati; t. izbiti)
spodòbiti, spòdobijēm (pridobiti, osvojiti; t. zaùzbiti)
spöjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
spöjiv
spöjivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
spöjka, dat. -ci, gen. mn. spöjākā i spôjkī
spôjnī
spöjnica
spöjnīk, mn. -īci
spokójnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
spokójstvo
spòl i **spôl** 70 a
spolnī
spôlnīk, mn. -īci (gram., član)
spolnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
spöljа 98 l
spòljašnjōst, -osti, instr. -osti i -ošću
spôljnī i **spôljnjī;** spoljnopolìtičkī (prema spôljnā politika)
spòmēn, spòmena; spòmēn-dân; spòmēn-knjîga; spòmēn-plôča; spòmēn-slôvo 87 h
spoménak, -nka, spoménci, gen. spòmēnākā (bot.)
spòmenīk, mn. -īci
spomòći i **spòmoći,** spòmognēm (t. pomòći)
s pòmoću i **pòmoću**
spônčica
spônka, dat. -ci, gen. mn. -kī
spòntānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
spòpasti, spòpadnēm (t. nàpasti)
sporádičan, -čna
sporazùmeti se (ek.), sporazùmēm se, -ēš se, -ē se, sporazumémo se i sporazùmēmo se, sporazuméte se i sporazùmēte se, sporazùmejū se (neprav. sporazùmū se); aor. sporazùmeh se, 2. i 3. sporazúme se, mn. sporazùmesmo se...; imperat. sporazùmēj se, -ējmo se, -ējte se; pril. prošl. sporazùmēv(ši) se; prid. rad. sporazùmeo se, -la se 37 b
sporazumévati se, -ùmēvām se (ek., t. obaveštávati)
sporazumijèvati se, sporazùmijevām se (ijek., t. podrazumijèvati)

sporazùmjeti se (ijek.), sporazùmijēm se, -ēš se, -ē se, sporazùmijēmo se i sporazumijèmo se, sporazùmijēte se i sporazumijète se, sporazùmijū se; aor. sporazùmjeh se, 2. i 3. sporazùmje se, mn. sporazùmjesmo se...; imperat. sporàzumīj se, -ījmo se, -ījte se; pril. prošl. sporazùmjev(ši) se; prid. rad. sporàzumio se, -ùmjela se
sporéćiti se, spòrēćīm se (ek., t. dodéliti)
spòrećkati se, -ām se (ek., t. isplivati)
spòrēdnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sporijèćiti se, spòrijećīm se (ijek., t. dodijèliti)
spòrjećkati se, -ām se (ijek., ìsplivati)
spórnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
spòrōst, -osti, instr. -osti i -ošću
spòrt, mn. spòrtovi; Národnī spòrt (ime novinama)
spòrtaš, -ása, vok. spòrtāšu
sportàšica
spòrtist(a)
spòrtistica i **spòrtistkinja**
spòrtskī
sposòbnost i **spòsobnost,** -osti, instr. -osti i -ošću
spotáći se, spòtaći se i **spotáknuti se,** spòtaknēm se (t. potaknuti)
spòticaj
spòticati se, -ćēm se (t. prìmicati); imperat. spòtiči se; pril. sad. spòtičūći se
spòtiti se, spòtīm se (oznojiti se; t. skòčiti); prid. trp. spòćen
spráćati, -ām (prema sprātiti; t. vrāćati)
spram i **sprama** (prijedl.) 99
sprāsnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sprātiti, -īm (sagnati; t. zgrčiti); prid. trp. sprāćen
spràvišće (hist., sabor)
spràvljač, -áča, vok. spràvljāču, instr. -áčem (ne -ačom)
spravljačica
sprčkati, -ām (t. skūhati)
sprdàčina
Sprêča (rijeka)
sprecávati, sprèčāvām (t. venčávati)
sprêčenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
sprêčica (ek. i ijek., smetnja, zapreka)
sprécīti, sprêčīm (ek., t. bácīti)
sprêčkī (prema Sprêča)
spréći i **sprêći** v. sprégnuti
spred (ek. i ijek., prijedl.); **sprêd** (ek., pril.)
sprêda i **sprêd** (ek., pril.)
sprêga, dat. -zi, gen. mn. sprêgā 65 b
sprégnuti (spréći i sprêći), sprêgnēm, -ēš..., 3. mn. sprêgnū; aor. sprégnuh, 2. i 3. sprégnu i sprêgnū, mn. sprégnusmo... pored sprégoh, 2. i 3. spréže i sprêže, mn. sprégosmo...; imperat. sprégni; pril. prošl. sprégnūv(ši) i sprégāv(ši); prid. rad. sprégnuo, -la i sprêgao, sprégla; prid. trp. sprégnūt
sprêka (ek., pril., s druge strane)
spreko (ek. i ijek., prijedl.)
sprem i **sprema** (prijedl.) 99
sprèmāč, -áča, vok. sprèmāču
spremáčica
sprêmīsnī
sprêmnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sprètati, sprêćēm (ispaliti, izbaciti, npr. pušku; t. stèsati); imperat. sprèći
sprêtnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sprêžica 65 b
sprêžnī 65 b
sprêžnīk, vok. -īče, mn. -īci
sprijatèljiti se, sprijatèljīm se, -īš se..., 3. mn. sprijatèljē se; aor. sprijatèljih se, 2. i 3. sprijateljī se, mn. sprijatèljismo se...; imperat. sprijatèlji se; pril. prošl. sprijatèljīv(si) se; prid. rad. sprijatèljio se, -la se; prid. trp. sprijàteljen
sprijećenost, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
sprijèćiti (ijek.), sprijećīm, -īš..., 3. mn. sprijèćē; aor. sprijèćih, 2. i 3. sprijećī, mn. sprijèćismo...; imperat. sprijèći; pril. prošl. sprijèćīv(si); prid. rad. sprijèćio, -la; prid. trp. sprijećen
sprijed i **sprijeda** (ijek., pril.)
sprijeka (ijek., pril., s druge strane)
sprint, mn. sprintovi
sprinter (trkač)
sproću (prijedl., prema)
s pròleća (ek.) 98 m
s proljeća (ijek.) 98 m
sprovádati, spròvāđām (bolje sprovòditi; t. venčávati)
sprovesti i **sprovesti,** sprovèdēm (t. izvèsti, izvèdēm)
sprovòditi, spròvodīm (t. dohòditi); imperf. spròvođāh; prid. trp. spròvođen
sprovòdljiv
sprovòdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
spròvodnīčkī i **správodnīčkī**
spròvodnīk i **správodnīk,** vok. -īče, mn. -īci
sprštiti, -īm (zgaziti; t. zgrčiti)
sprtiti, -īm (stovariti, spustiti tovar; t. zgrčiti); prid. trp. sprćen
sprudòvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sprva (pril.) 98 j
sprvíce (pril., sprva)

sprženōst, -osti, instr. -osti i -ošću
spúčati, spúčām (spučavati; t. čárati)
spučavati, spùčavam (prema spûčiti; t. venčávati)
spûčiti, -īm (skopčati; t. zgŕčiti)
spućívati, spućujēm (sputavati; t. kazívati)
spûckati, -am (potratiti; t. skûhati)
spúditi, spûdīm (spućkati; t. bácíti)
spúhati se, spûhām se (uleknuti se, splasnuti; t. zgrúvati)
spùhoriti se, -īm se (sagorjeti u puhor; t. dòhvatiti)
spùrjānce, -eta (dem. od spùrjanin); zbir. spùrjancād, -ādi
spûst, lok. spústu, mn. spûstovi (na skijanju)
spûštenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
spûštenjača
s púta
spûtānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
s. r. (skrać. za svójom rúkōm, u potpisima) 143 a
srâb i sl. ne nego svrâb i sl.
srâčak i sl. ne nego svrâčak i sl.
srâčunānōst i **srâčunātōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
sračùnati, -ām (t. dokònčati); prid. trp. srâčunan i srâčunāt
sračunávati, -čùmavām (prema sračùnati; t. večerávati)
sračúniti, srâčūnīm (t. dodéliti); prid. trp. srâčūnjen
sračunjívati, -čùnjujēm (t. deverívati)
srádati se, srâđām se (prema srôditi se; t. čárati)
srâmēć, -éća
sramèžljivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. sramèžljivacā
sramežljívost, -osti, instr. -osti i -ošću
srâmnīk, vok. -īče, mn. -īci
sramotíti, -īm (t. svedočiti) i srâmotīm (t. dohòditi); imperf. sramòćāh i srâmoćāh; prid. trp. srâmoćen
sramòtljiv
sramòtljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
srâmotnīckī
srâmotnīk, vok. -īče, mn. -īci
srâmotnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
srâmotskī
sráskida (pril., u izrazu: nije sraskida) 98 1
srâslōst, -osti, instr. -osti i -ošću
srašćívati, srašćujēm (t. kazívati)
srázmer, gen. mn. srázmērā (ek.)
srázmera, srázmerē, gen. mn. srázmērā (ek.)
srázmerak, srázmerka, mn. -ci, gen. srázmerākā (ek.)
srázmēran i **srázmeran,** -rna (ek.)
srázmērje i **srázmerje** (ek.)
srázmērnōst i **srázmernōst,** -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
srazmjer, gen. mn. srázmjērā (ijek.)
srázmjera, srázmjerē, gen. mn. srázmjērā (ijek.)
srázmjerak, srázmjerka, mn. -ci, gen. srázmjerākā (ijek.)
srázmjēran i **srázmjeran,** -rna (ijek.)
srázmjērje i **srázmjerje** (ijek.)
srázmjērnōst i **srázmjernōst,** -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
Srbàdija
Srbija; Národnā Repúblika Srbija 11 c
Srbijánac, -nca, vok. Srbijánče, gen. mn. Srbijánaca
Srbijánče, -eta; zbir. Srbijančad, -ādi
Srbijánka, dat. Srbijánki (ženi) i Srbijánci (časopisu), gen. mn. -kī 65 a 9
srbijánskī
Srbin, Srbina, mn. Srbi, gen. Srba 11 a
Srbinov; Srbinova bòrba 11 a
srč, srča, mn. srčevi (vrsta hrasta); **srč,** srči, lok. srči, instr. srči i srčju, mn. srči, gen. srči, dat. srčima (srž, srčika u drveta)
srča i **srča** (staklo)
srčak, srčka, mn. srčci, gen. srčākā (dem. od srk)
srčali (prid. indekl., staklen)
srčan (junačan, hrabar); **srčan** (koji se odnosi na srce, npr. srčana mana); odr. srčanī i srčànī; **srčan,** -čna (srdit)
srčanā (srdobolja; dekl. prid.)
srčanica
srčanīk, -ika, mn. -ici (bot.)
srčanost, -osti, instr. -osti i -ošću
srce, -eta
srčènjača (bot.)
srčènjāk, -áka, vok. srčenjāče, mn. -áci (bot.)
srčev (prema srč)
srčevina
srčika, dat. -ci, gen. mn. srčika (1. **srč,** srž; 2. vrsta jabuke)
srčiti se, srčīm se (srditi se; t. hváliti) 62 a
srčko, srčka, vok. srčko
srdačan i **srdačan,** -čna
srdačka, dat. -čki, gen. mn. srdački i srdačaka
srdačnōst i **srdačnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
srdār ne nego serdar
srdašce, -ašca i -ašceta, mn. srdašca, gen. srdašca i srdašaca
srditi, srdīm (t. hváliti); imperf. srđah; prid. trp. srđen i **srditi,** -īm (t. grčiti); imperf. srđah; prid. trp. srđen
srditōst, -osti, instr. -osti i -ošću
srdjela, gen. mn. srdjēlā

srdjèlara
srđjellca
srdžba, vok. srdžbo, gen. mn. srdžba i srdžbī 62 a; 75 g
Srđ, Srđa
Srđa, vok. Srđa (ime); Srđa Zlopòglēđa (nar. pj.); **srđa**, vok. srđo (onaj koji se srdi)
srđan, gen. mn. srđanā (srđa); **Srđan** (ime)
srđenje i **srđenjc**
Srđin
Srebrenica (geogr.)
Srebreničanin, mn. -āni
srebrenickī
srebrıı
srebrnàrija
srebrnjača
srebrnjak, -áka, mn. -áci (srebrnīk); **Srebrnjak**, -áka (ulica u Zagrebu)
srebroljúbac, -pca, vok. srebroljūpče, gen. mn. srebròljūbācā
srebroljùbivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
srebropjen (ijek.)
srēća, gen. mn. sreća; **Srēća**, vok. Srēćo (ime; isp. Srēćo)
srēćan, -ćna i **srētan**, -tna
srēćica
Srēćin (prema Srēća i Srēćo, gen. Srēćē)
srēćka, dat. -ćkı, gen. mn. srēćākā i srēćkī
srēćko (sretan čovjek); **Srēćko** (ime)
srēćnica i **srētnica**
srēćnīk i **srētnīk**, vok. -īče, mn. -īci
Srēćo, vok. Srēćo (t. ćoro)
srećolòvac, -vca, vok. srēćolòvče, gen. mn. srećolòvacā
srēćōm (pril.)
srećònosan, -sna
Srēćov (prema Srēćo, gen. Srēća)
sred (prijedl.)
srēda, srédē (ek.), dat. srédi i srēdi, ak. srēdu, lok. srédi, instr. srédōm, mn. srēde, gen. srédā, dat. srédama, ak. srēde
srèdica, gen. mn. srēdīcā
sredìna, gen. mn. -ina
sredinica
srèdinskī
srēdīšnī
srēdišnjı
srēdišnjica
srēdište
srēditi, srēdīm (t. báciti); prid. trp. srēđen
srēdnī (ek., prema srēda)
srēdnjāk, vok. -āče, mn. -āci
srēdnjī; srēdnjī vījek, vēk 20 d; Srēdnjī īstok (istok) 13 b; Srēdnjā Evrópa; Srēdnjā Amèrika
srednjoamèričkī
srednjoèvrōpskī
srednjòglavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. srednjòglavācā (zool.)
srednjoīstočan i **srednjoistočan**, -čna
srednjonèmackī (ek.)
srednjonjèmačkī (ijek.)
srednjoškólac, -lca, vok. srēdnjoškōlče, gen. mn. srednjoskōlācā
srednjoškolka, dat. -ki, gen. mn. -kī
srednjoškolskī (prema srēdnjā škōla); **srednjoškolskı** (prema srednjoškólac) 88 e
srednjovèkovan, -vna (ek.)
srednjovisokonèmackī (ek.)
srednjovisokonjèmačkī (ijek.)
srednjovjèkōvan, -vna (ijek.)
sredobježan, -žna (ijek., zast., centrifùgālan)
sredòcvetnī (ek.)
sredòcvjetnī (ijek.)
sredòkraća (središte, sredina)
sredòletnī (ek.)
sredòljetnī (ijek.)
sredòposnī
sredòposće
srēdovēčan i **sredòvečan**, -čna (ek.)
sredòvečje (ek.)
sredòvečnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
srēđovek (ek., sredovječan)
srēdoviječan i **sredovječan**, -čna (ijek.)
sredòvječje (ijek.)
sredòvječnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
sredòvjek (ijek., sredovječan)
Sredòzemac, -zemca, vok. -zēmče, gen. mn. Sredòzemācā
Sredòzēmka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Srcdòzēmlje i **Sredòzemlje**
sredòzemnı; Sredòzemnō mōre
sredòzemskī (sredozemni)
sredòzīmci, sredòzimācā
sredòzīmnī
srēdstvo, srēdstva, mn. srēdstva, gen. srēdstāvā i sredstávā 75 b
srēđ, sréđa, mn. sréđevi (ek., srednja dūga u dnu bureta)
srēđenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sređivāč, -áča, vok. srēđivāču
sređivāčica
sređivāčkī
sređivati, srèđujēm (t. kazívati)
Srēm, Sréma (ek.)
Srémac, Srémca, vok. Srēmče, gen. mn. Srēmācā (ek.)
srèmačkī (ek. i ijek.)
Srémčev (ek.)
Srēmčica (ek.)
Sremec, Sremca 207
Srēmica, gen. mn. Srēmīcā (ek. i ijek.)

Srèmičica (ek. i ijek.)
Srèmičin (ek. i ijek.)
srèmičkī (ek. i ijek.)
Srèmka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
Srèmkinja (ek. i ijek.)
srêmskī (ek.) pored **srèmskī** (ek. i ijek.); **Srêmskī** (Srèmskī) Kârlovci 11 d; 41
srémuš i **srémuž** (ek.)
srēskī 80 a
srēsti, srētnēm, -ēš . . ., 3. mn. srētnū pored srētēm, -eš . . ., 3. mn. srētū; aor. srētoh, 2. i 3. srēte, mn. srētosmo . . . pored srētnuh, 2. i 3. srētnū, mn. srētnusmo . . .; imperat. srētni; pril. prošl. srētāv(ši), srēv(ši), srētnūv(ši); prid. rad. srẽo (ijek. i: srîo 34 c), srēla, srēlo
srêš, sréša (ek.)
srêsnī (ek., prema srêš)
srētalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. srētalācā
srētan, -tna i **srēćan**, -ćna
srētati, srētām (t. vraćati) i srēćēm (t. jāhati); imperat. srētāj i srēći; pril. sad. srētajūći i srēćūći
srētnica i **srēćnica**
srētnīk i **srēćnīk**, vok. -īče, mn. -īci
srētnuti, -ēm (t. čučnuti; isp. i srēsti)
sŕh, lok. sŕhu, mn. sŕsi, gen. sŕhā, dat. sŕsima
srícati, srîčem (t. víkati); imperat. srîči; pril. sad. srîčūći
srijèda, srijèdē (ijek.), dat. srijèdi i srijedi, ak. srijedu, lok. srijèdi, instr. srijèdōm, mn. srijede, gen. srijèdā, dat. srijèdama, ak. srijede
srijednī (ijek., prema srijèda)
srijeđ, srijèđa, mn. srijèđevi (ijek., srednja dūga u dnu bureta)
Srijem, Srijèma (ijek.)
Srijèmac, Srijèmca, vok. Srijemče, gen. mn. Srijemācā (ijek.)
Srijèmčev (ijek.)
Srijemčica (ijek.)
Srijemka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
srijemskī (ijek.) i **srèmskī** (ek. i ijek.)
srijemuš i **srijemuž** (ijek.)
sriješ, srijèša (ijek.)
sriješnī (ijek. prema sriješ)
srîkatī se, srîčū se (t. kázati)
srkati, srčem (t. víkati); imperat. srči; pril. sad. srčūći
srkūt (srkutanje)
srkùtatī, srkućēm (dem. prema srkati; t. blebètati) i srkùtām (t. čeprkati); imperat. srkùći i srkùtāj; pril. sad. srkućūći i srkùtajūći
srmàlija (srebrom okovana puška)
srnče, -eta; zbir. srnčād, -ādi
srndāć, -āća, vok. srndāću 56 b
srnećī i **srnèćī** 56 a 5
srnjāk, -āka, vok. srnjāče, mn. -āci
srōčan, -čna
srōčit
srōčiti, srōčīm (t. skočiti)
srōčnost, -osti, instr. -osti i -ošću
srōditi, srōdīm (t. skòciti); prid. trp. srōđen
srōdnīčkī
srōdnīk, vok. -īče, mn. -īci
srōdnīštvo
srōdnost, -osti, instr. -osti i -ošću
srōdstven
srōdstvenīčkī
srōdstvenīk, vok. -īče, mn. -īci
srodstvo
srođávati se (i srođívati se), sròđāvam se (t. venčávati)
srōdenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
srođívatī se (i srođávati se), sròđujēm se (t. kazívati)
sroktati se, srōkćū se (t. stèsati)
srōzānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
srpača, gen. mn. srpača
Srpče, -eta; zbir. Srpčād, -ādi
Srpčići, Srpčića
srpić, srpića i **srpīć**, -ića
Srpkinja
Srpkinjica
srpskī 3
srpskohrvātskī; srpsko-hrvātskī národnī običāji 89 a
srpskoslavenskī, **srpskoslovēnskī**
srpstvo (svojstvo); **Srpstvo** (svi Srbi)
srsljēn v. strsljēn
srtati, srćem (t. jāhati); imperat. srći; pril. sad. srćūći
srúčiti, srûčīm (t. bāciti)
sručívati, srùčujēm (t. kazívati)
srúkē (pril., spretno); s **rúkē** (biti nekome s ruke, držati stranu nekome) 98 l; 98 m
SRVI (skrać. za Sávez rātnīh vōjnīh invalída)
SSSR (skrać. za Sávez Sovjetskīh Socijalističkīh Repùblīkā; piše se bez padežnih nastavaka, npr.: bio je u SSSR ili s padežnim nastavcima, npr.: bio je u SSSR-u) 147 b
st. (skrać. za stoljeće, stariji) 145 a
St. (međunarodna skrać. za sankt, saint i sl. — sveti) u geogr. imenima,
stabàlce, -àlca i -àlceta, mn. stabàlca, gen. stabálcā i stàbalācā
stabilizácija
stabílnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
stáblić (dem. od stáblo)
stábljičica
stácija
stácionāran, -rna

stacionírati, -ònīrām (t. obaveštávati)
staciònisati, -šem (t. badavàdžisati)
stáći, stȁknēm (t. tàći)
stâdīj, -ija i **stâdijum** 156 h
stâdion 48 a; 156 i
stafáža (običnije štafáža)
stafèta (običnije štafèta)
stagnácija
stâhor (običnije štâkor)
stajàćica (voda, zvijezda; drugo je stajáćica) 52 a 1
stájaći 56 a 1
stajáćica (stajaća, svečana haljina, košulja i sl.; drugo je stajàćica) 56 a 2
stàjalīšnī
stájati, stojīm, -īš, -ī, stojímo i stójimo, stojíte i stòjīte, stòjē; imperf. stàjāh, -āše...; aor. stàjah, 2. i 3. stájā i stâja, mn. stàjasmo...; imperat. stôj, stôjmo, stôjte; pril. sad. stòjēći; pril. prosl. (po)stàjāv(ši); prid. rad. stájao, stájala 56 a 1
stakàlce, -àlca i -àlceta, mn. stakálca, gen. stakálcā i stàkalācā 70 d 3
stàkaoce, stàkaoca, mn. stàkaoca, gen. stàkalācā (pored stakàlce) 70 d 3
stákati se, stâčēm se (stâčū se, npr., rijeke, suze; t. víkati); imperat. stáči se; pril. sad. stáčūći se
staklárev i **staklárov**
staklàričin (prema staklàrica)
staklàrija
stàklārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
stàklastōst, -osti, instr. -osti i -ošću
staklènīckī
staklenīk, -íka, mn. -íci
stàklenka, dat. -ci, gen. mn. -kī
staklorézac, -sca, vok. stàklorešče, gen. mn. staklòrēzācā
staklorèzackī
stàknuti (stáći), stȁknēm (t. tàknuti)
stakóce ne nego stakálce, stàkaoce
stálac, stálca, gen. mn. stâlācā
Stàlāc, -áća, vok. Stálaću
Stalácanin, mn. -ani
Stalácānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
stalaćkī
stálak, stálka, mn. -ci, gen. stâlākā
stálan, -lna; odr. stâlnī 73 a
stáleskī
stálestvo
stálež, instr. stáležom (društvena klasa)
stálīš, -íša (zast., stánje)
stálno (pril.)
stálnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
stáloženost, -osti, instr. -osti i -ošću
stâljingradskī
stambeni (ne stànbenī) 79 a
Stàmbol (Carigrad, Istanbul)
Stambolija
Stambolijski 199
stàmbolskī
Stàmbul (Stambol)
Stambùlcić (geogr.)
stámneti se, -īm se (ek., t. smíleti)
stámnjeti se, -nīm se (ijek., t. smíljeti)
Stána, vok. Stâno 6 a
stánac, stánca, gen. mn. stânācā; stánac-kāmēn
Stânaća
Stànacin
stának, stánka, mn. stânci, gen. stânākā
stanàričin (prema stanàrica)
stânārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
stànbenī ne nego stàmbenī
stàncār, -ára, vok. stȁnčaru i -are
stànčati, -ām (smršaviti; t. skònčati)
standardizácija
stâničevina
stâničica i **stâničica**
stânīčje i **staničje**
stâničkī i **stànickī**
stâničnī i **staničnī**
staniōl, -óla
stâni-pâni (v. stâo-pão)
stânka, dat. -ci, gen. mn. -kī (pauza); **Stânka,** dat. -ki (ime)
Stânkin
stanodávac, -vca, vok. stânodavče, gen. mn. stanodavāca
stanòdāvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
stanòvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
stanòvničin i **stânovničin** (prema stanòvnica, stânovnica)
stanòvnīckī i **stânovnīckī**
stanovnīk, -íka, vok. stânovnīče, mn. -íci pored **stànovnīk,** -īka, vok. -īče, mn. -ici
stão-pão (svakako, i pod najgorim uslovima, pod svaku cijenu, ostao-propao)
stapàjica
stàpcār, -ára, vok. stȁpčāru i -are
stàpcara, gen. mn. stapčara (bot.)
stâpčica
stâpka, dat. -ci, gen. mn. stâpākā i stâpkī
stâr, stâra i stàra, stâro i stàro; odr. stârī; komp. stàrijī; Đúro Pûcār Stârī 87 i
stârac, stârca, vok. stârče, gen. mn. stârācā 50 b 1
staraca, gen. mn. stârača
starâčac, -čca, gen. mn. stàračācā
stârački
stàralac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. stàralācā
stàralački
stàralastvo
stàraočev
Stârā Pâzova (geogr.)

Stârā planina
stàratēljkin
starcèkanja
stârčev
Stárčević
starčevićanac, -nca, vok. stârčevićanče, gen. mn. starčevićānācā
starčevićanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
starčevićanskī
stârčić
stârčina, gen. mn. stârčīnā
stârenje (prema stâreti, stâriti, stârjeti)
starèšina (ek.)
starèšinica (ek.)
starèšinīčin (ek.)
starèšinin (ek.)
starèsīnskī (ek.)
starešinstvo (ek.)
starešovati (ek.), starèšujēm, -ēš . . ., 3. mn. starèšujū; imperf. starèšovāh, -aše . . . ; aor. starešovah, 2. i 3. starešovā i starešòva, mn. starešòvasmo . . .; imperat. starèšūj; pril. sad. starèšujūći; pril. prošl. (pro)starešòvav(ši); prid. rad. stârešovao, -āla i starešòvao, -la
staréstvo (ek., v. starešinstvo)
stâreti, stârīm (ek., postajati star; t. vîdeti)
staretinárev i **staretinárov**
staretinārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
starèzārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Stârī Bêčēj, -eja
staríčak, -čka, vok. stârīčku, mn. staričci, gen. stârīčākā
stârīčin (prema stârica)
stârić (žitna mjera)
Stârī Grâd, gen. Stârōga Grâda (na Hvaru i dr.); **Stârigrâd**, gen. Stârigrâda (kod Karlobaga i dr.) 87 a
stârigrađskī (prema Stârigrâd)
Stârigrađanin, mn. -āni (čovjek iz Stârigrâda)
Stârigradānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Stârigrâda)
starinac, -nca, vok. stârīnče, gen. mn. stârīnācā
Stârī Slavéni, Slovéni
Stârī svêt (ek., Evropa, Azija, Afrika)
Stârī svîjet (ijek., Evropa, Azija, Afrika)
stârī závet (ek., razdoblje); **Stârī závet** (knjiga)
stârī závjet (ijek., razdoblje); **Stârī závjet** (knjiga)
starjèsica (ijek., v. starjèšinica)
starjèšīčin (ijek., v. starjèšinīčin)
starjèsīna (ijek.) 26 b 8
starjèsinica (ijek.)
starjèšinīčin (ijek.)
starjèšinin (ijek.)
starjèsīnskī (ijek.)
starjesīnstvo (ijek.)
starjesòvati, starjèšujēm (ijek., v. starešòvati)
starjéstvo (ijek., v. starješínstvo) 26 b 8
stârjeti, stârīm (ijek., postajati star; t. vîdjeti) 33
stârka, dat. -ki, gen. mn. -kī
stârmalī, -ōga (dekl. prid.)
starobèčējskī
starocrkvenoslàvēnskī, -slòvenskī
stârodrevan i **starodrevan**, -vna
starodrévnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
stârogradskī (prema Stârī Grâd)
Stârograđanin, mn. -āni (čovjek iz Stârōga Grâda)
Stàrògradānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Stârōga Grâda)
starogŕčkī i **starogrčkī**
starohrvatskī
starohrvatskosrpskī
starokatolíčkī i **starokatolìčkī**
starokàtolik i **starokatolik**, vok. -če, mn. -ci
staroklásičan, -čna
staroklásičkī
starokućić
staroličan, -čna
staromódnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
staromòmačkī
staronèmačkī (ek.)
staronjèmackī (ijek.)
starosèdelac, -eoca, vok. -eoče, gen. mn. starosèdelācā (ek.)
starosèdelačkī (ek.)
starosèdeočev (ek.)
staròselac, -selca, vok. -sēlče, gen. mn. staròselācā (koji je iz staroga sela); **Staròselac** (prema Stârō Sèlo)
staròsēlka, dat. -ki, gen. mn. -kī (prema staròselac); **Staròsēlka** (prema Staròselac)
Stârō Sèlo
staròselskī (prema Stârō Sèlo)
starosjèdilac i **starosjèdjelac**, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. starosjèdilācā i starosjèdjelācā (ijek.)
starosjèdilackī i **starosjèdjelackī** (ijek.)
starosjèdiočev (ijek.)
starosjèdjelac v. starosjèdilac
staròsjelac, staròsioca i staròsjēlca, gen. mn. staròsjelācā (ijek., starosjèdilac, starosjèdjelac)
staroslàvenskī, -slòvēnskī
starosŕpskī
starosrpskohrvātskī
stârostan, -sna
staròsvaćēnje
staròsvatiti, -īm (t. cepidlačiti); imperf. staròsvaćāh
staròsvatskī

starôsvatstvo
starôsvetskī (ek.)
starôsvjetskī (ijek.)
starôvečan, -čna (ek.)
starôvek (ek.)
starovèkōvan, -vna (ek.)
starôverac, -vērca, vok. -vērče, gen. mn. starôverācā pored **starovérac,** -rca, vok. stârovērče, gen. mn. starôverācā (ek.)
starôveran i **stârovēran,** -rna (ek.)
starôvērje (ek.)
starôvērka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
starôverskī (ek.)
starovérstvo (ek.)
starovisokonèmačkī (ek.)
starovisokonjèmačkī (ijek.)
starôvječan, -čna (ijek.)
starôvjek (ijek.)
starovjèkōvan, -vna (ijek.)
starôvjerac, -vjērca, vok. -vjērče, gen. mn. starôvjerācā pored **starovjérac,** -rca, vok. stârovjērče, gen. mn. starôvjerācā (ijek.)
starovjeran i **stârovjēran,** -rna (ijek.)
starôvjērje (ijek.)
starôvjērka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
starôvjerskī (ijek.)
starovjérstvo (ijek.)
starôvremen (ek. i ijek.)
starôvremenskī (ek. i ijek.)
starôvremskī (ek. i ijek.)
starozávetnī (ek.)
starozávjetnī (ijek.)
stârt, mn. stârtovi 165 c
starùdija
stàsitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
stàtičan, -čna
stàtičkī
statičnost, -osti, instr. -osti i -ošću
stàtika, dat. -ci
stàtist(a)
stàtistica i **stàtīstkinja**
statīstičār, vok. -āru i -āre, instr. -ārem i -arom
statīstičārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
statīstičkī
stàtistkinja i **stàtistica**
státua, statue 155 e
stàtūt, -úta 155 m; Pòljičkī stàtūt
stàzīst(a)
stàzistica i **stàzistkinja**
stēcīšnī (ek.)
stēcīšte (ek.)
stèčāj, mn. stèčajevi, gen. stečajéva i stèčajēvā (ek. i ijek.)
stèčājnī (ek. i ijek.)
stečajnina, gen. mn. -ínā (ek. i ijek.)
stèčevina
stēčnīk, vok. -īče, mn. -īci
stéćak, stéćka, mn. stéćci, gen. stêćākā 52 a 9; 58
stèći, stèčēm, -eš, -ē, stečémo i stèčemo, stečéte i stèčete, stèkū pored stēknēm, -ēš . . ., 3. mn. stēknū; aor. stèkoh, 2. i 3. stèče, mn. stèkosmo . . .; imperat. stèci i stēkni; pril. prošl. stèkāv(ši); prid. rad. stēkao, stèkla; prid. trp. stèčen, -ena; **stéći** i **steći** v. stégnuti
Stēfān
Stefanopulos 156 i
stêg, lok. stégu, mn. stēgovi, gen. stegóvā i stēgōvā, dat. stegòvima i stēgovima pored stêzi, gen. stégā, dat. stêzima (ek.)
stēga, dat. -zi
stègača, gen. mn. stēgāčā (stolarsko oruđe)
stégnuti (stéći i stêći), stêgnēm (t. kíhnuti); aor. još i: stégoh, 2. i 3. stéže i stêže, mn. stégosmo . . .; pril. prošl. i: stégāv(ši); prid. rad. i: stêgao, stégla
stegònosan, -sna (ek.)
stegònoša (ek.)
Steiner (Štajner) 172 c
stèlna ne nego stèona
sténa, sténē, dat. sténi, ak. sténu i stênu, vok. stêno, lok. sténi, instr. sténōm, mn. stêne, gen. sténā, dat. sténama, ak. stêne (ek.)
stènica, gen. mn. stēnicā (ek.)
stènicārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
stèničast (ek.)
stèničav (ek.)
stènickī (npr. stèničkī àfekt)
stênka, dat. -ci, gen. mn. stênākā i stênkī (ek.)
stenogràfija
stenotipija
stenotìpīst(a)
stenotìpistica i **stenotìpistkinja**
stenòvit (ek.)
stenòvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
stênj, lok. sténju, mn. stēnjevi, gen. stenjévā i stēnjēvā (ek.)
sténjak, sténjka, mn. sténjci, gen. stênjākā (ek., dem. od stênj); **stènjāk,** -áka, mn. -áci (ek., stenje, krš, kamenje, timor)
stênje (ek., zbir. prema sténa); **sténje** (stenj)
stêona 73 b
Stépa, vok. Stêpo (ek.)
Stēpān (ek.)
Stepànija (ek.)
Stēpānjdān, gen. Stēpānjdāna, lok. Stēpānjdānu (ek.)
Stēpānje (ek.)

stȇpenīk, mn. -īci
stȇpenīsnī
stȇpenīšte
Stépin (ek., prema Stépa i Stépo, gen. Stépē)
stȇpka, dat. -ci, gen. mn. stȇpākā i stȇpkī
Stépo, vok. Stêpo (ek., t. ćóro)
Stȇpoje (ek.)
stērati, -ām (ek., saterati; t. skúhati)
stereomètrija
stereomètrījskī
stereotìpija (tipogr.)
sterilizácija
sterilizácijskī
stërilizaciónī
sterilizātor
sterilizīrānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sterilizovānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sterílnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sterivati, stèrujēm (ek., prema stērati; t. kazivati)
stèrlīnskī
Stern (Sterne) 171 b
Sterne (Stern) 171 b
stèsati, stēšem, -ēš . . ., 3. mn. stēšū; aor. stèsah, 2. i 3. stēsā i stèsa, mn. stèsasmo . . .; imperat. stèši; pril. prošl. stèsāv(si); prid. rad. stēsao, -āla; prid. trp. stēsān
stésniti, stêsnīm (ek., t. báciti); prid. trp. stešnjen
stešnjávati (i stešnjívati), stèsnjāvām (ek., t. venčávati)
stêsnjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
stešnjénje (ek., prema stésniti)
stešnjívati (i stešnjávati), stèšnjujēm (ek., t. kazívati)
Stéva, vok. Stêvo (ek.)
Stēvān (ek.) 41
Stevànija (ek.)
Stèvānka, dat. -ki (ek.)
Stevens (Stivns) 171 h
Stévin (prema Stéva i Stévo, gen. Stévē)
Stévo, vok. Stêvo (ek., t. ćóro)
Stévov (prema Stévo, gen. Stéva)
stèzāč, -áča
stezàjica (petica, stopica, donja šarka na vratima)
stèžljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
stīcāj (ek. i ijek., isp. stjēcāj) 28; 40 a
stīcānje (ek. i ijek.) 28; 40 a
stīcati, -čēm (1. prema stàći, stàknuti; 2. ek. i ijek. prema stèći; isp. stjēcati; t. jāhati); imperat. stīči; pril. sad. stīčūći 28; 40 a
stići v. stīgnuti 54 c
stidak, stítka
stídeti se, -īm se (ek., t. žíveti); imperf. stíđah se
stídjeti se, -dīm se (ijek., t. žívjeti); imperf. stíđah se
stìdljivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. stìdljivācā
stìdljīvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
stìdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
stīdnīčēm (prema stîdnica)
stidnòća
stíđēnje (prema stídeti se i stídjeti se)
stīgnuti (stići), stignēm (t. čūčnuti); aor. još i: stīgoh, 2. i 3. stīže, mn. stīgosmo . . .; pril. prošl. i: stīgav(ši); prid. rad. i: stīgao, stīgla
stīh, stīha, mn. stìhovi
stìhić
stìhija, gen. mn. stìhījā
stìhījski
stihotvórac, -rca, vok. stìhotvōrče, gen. mn. stihòtvōrācā
stíjeg, lok. stijègu, mn. stjēgovi, gen. stjegóvā i stjēgōvā, dat. stjegòvima i stjēgovima pored stíjezi, gen. stijèga, dat. stíjezima (ijek.)
stijèna, stijènē, dat. stijèni, ak. stijènu i stíjenu, vok. stíjeno, lok. stijèni, instr. stijènōm, mn. stíjene, gen. stijènā, dat. stijènama, ak. stíjene (ijek.)
stíjenka, dat. -ci, gen. mn. stìjenākā i stìjenkī (ijek.)
stíjenj, lok. stijènju, mn. stjènjevi, gen. stjenjévā i stjènjēvā (ijek., fitilj)
stijènjak, stijènjka, mn. stijènjci, gen. stijenjākā (ijek., dem. od stíjenj, fitiljčić; drugo je stjènjāk)
stíjenje (zbir. od stijèna); **stijènje** (stíjenj)
Stijèpo (isp. i Stjépo)
stíjèsniti, stíjesnīm (ijek., t. sprijèčiti); prid. trp. stíješnjen
stíješnjenost, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
stílist(a), gen. mn. stîlīstā
stilìsticki
stilìstika, dat. -ci
stìlistkinja
stilizácija
stîlskī i **stílskī**
stînjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Stípa, vok. Stîpa
Stípe, gen. Stípē, vok. Stîpe (t. ćóro)
stìpēndīj, -ija i **stīpendija**, -īje 155 m; 156 h
stipèndist(a)
stipèndistica i **stipèndistkinja**
Stîpin (prema Stîpa); **Stípin** (prema Stípe i Stípo, gen. Stípē)
Stípo, vok. Stîpo (t. ćóro)
Stípov (prema Stîpo, gen. Stípa)
stipulácija (pravn.)

stískati, stîskām (t. čárati) i stíšćem (t. víkati); imperat. stîskāj i stíšći; pril. sad. stískajūći i stíšćūći 55 c
stîskī (prema Stîg)
stišljivost, -osti, instr. -osti i -ošću
Stîvns (Stevens) 171 h
stjȅcāj (ijek., isp. stîcāj) 28
stjȅcanje (ijek.) 28
stjȅcati, stjȅčem (ijek., prema stèći; isp. stîcati; t. jāhati); imperat. stjȅči; pril. sad. stjȅcūći 28
stjȅcīsnī (ijek.)
stjȅcīste (ijek.)
stjȅcāj (ijek., običnije stȅčaj)
stjegonosan, -sna (ijek.)
stjegonoša (ijek.)
stjènica, gen. mn. stjènīcā (ijek.)
stjènicārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
stjènicast (ijek.)
stjènīčav (ijek.)
stjenòvit (ijek.)
stjenòvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
stjènjak, -áka, mn. -áci (ijek., stijenje, krš, kamenje, timor; drugo je stijènjak)
Stjépa, vok. Stjêpo (ijek.)
Stjêpan (ijek.) 26 b 5; 41
Stjepànija (ijek.)
Stjêpānjdān, gen. Stjêpānjdāna, lok. Stjêpānjdānu (ijek.)
Stjêpānje (ijek.)
Stjépin (ijek., prema Stjépa i Stjépo, gen. Stjépē)
Stjépo, vok. Stjêpo (ijek., t. ćoro) 26 b 5
Stjêpoje (ijek.)
Stjépov (ijek., prema Stjépo, gen. Stjépa)
stjērati, -ām (ijek., t. skūhati)
stjerívati, stjèrujēm (ijek. t. kazívati)
stješnjávati (i stješnjívati), stjèšnjāvām (ijek., t. venčávati)
stjesnjénje (ijek., prema stijèsniti)
stješnjívati (i stješnjávati), stjèsnjujēm (ijek., t. kazívati)
stjūard, gen. mn. stjūardā
stjuardèsa, gen. mn. -ésā
stlačíti, -īm (t. zgrčiti)
stlačívati, stlàčujēm (t. kazívati)
stô (broj); stô jedan i stô ì jèdan, stô dvâ i stô ì dvā, stô prvi i sto ì prvī, stô dvádesēt (ì) jèdan, stô dvádesēt prvī (ì prvī), stô četrdèsēt (ì) devet 92 c; stô pôsto (100%); stopôstotnī (100%-tnī); **stô** i **stôl** (dio pokućstva, v. stôl) 70 a
s tôbom 91 b
Stòborac, Stòbōrca, vok. Stòbōrče, gen. mn. Stòborācā
Stòbōrka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Stòbrec, instr. Stòbrecom (geogr.)
stôcan, -čna
Stôčanin, mn. -ani
stôčar, vok. -āru i -āre
stočārev i **stôčārov**
stočārina
stočáriti, stôčārīm (t. jednáčiti)
stôčarskī
stóče i **stólče,** -eta (dem. od stô, stôl)
Stočević
stočić i **stolčić** (dem. od stô, stôl)
stôčlan
stōgā i **stōg** (pril.) 91 a
stogòdišnjak, vok. -ače, mn. -āci
stogòdišnji (100-godišnji); stô pedesetogòdisnjī (150-godišnji); stô pedèsēt petogòdisnjī (155-godišnji) 88 d
stogòdišnjica (100-godišnjica); stô pedesetogòdišnjica (150-godišnjica); stô-pedèsēt petogodišnjica (155-godišnjica)
stōgub
stoícizam, -zma
stoičkī
stòik, vok. -če, mn. -ci, gen. stōikā
stojača, gen. mn. stōjačā
stôjak, stójka, vok. stôjče, mn. stójci, gen. stôjākā
Stòjānka, dat. -ki
Stòjānkin
stojèćkē i **stojèćki** (pril.)
stòkrak
stòkratan, -tna
stòkuća, gen. mn. stōkūćā
stòkucanin, mn. -āni
stòkućānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
stôl i **stô,** stòla, mn. stòlovi 70 a; Genèrālskī Stôl (geogr.)
stolac, stólca i stóca, mn. stólci i stôci, gen. stôlācā, dat. stólcima i stôcima, ak. stólce i stôce; **Stôlac,** Stóca (geogr.) 70 c
stòlackī (prema Stòlac)
stolárev i **stolárov**
stolārija
stòlārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
stólče i **stoče,** -eta
stólčić i **stočić**
stólcće, gen. mn. stōlēćā (ek.); devètnaestō (XIX) stòleće; dvádesētō (XX) stòleće
stòletan, -tna (ek.)
stolìčètina
stòlicica
stòlickī
stòličnī
stòlić, stolića i **stōlīć,** -íća 52 a 10; 56 a 7
stòlisnīk, mn. -īci
stōlnī i stônī; Stôlnī Biògrad
stolnotenìsāč i **stonotenisač,** -áča
stolnotenisačica i **stonotenisàcica**

stolnotèniskī i **stonotèniskī**
stôlnjāk, mn. -āci
stòljeće, gen. mn. stòljeća (ijek.); devètnaesto (XIX) stòljeće; dvádesētō (XX) stòljeće
stoljetan, -tna (ijek.)
stomāčić
stomàčina (augm. od stòmāk)
stòmačnī
stòmak, -áka, vok. stòmače, mn. -áci
stomàklija (rakija)
stônī i **stôlnī**; Stônī Biograd
stònoga, dat. -gi, gen. mn. stònōgā
stonotenisač i **stolnotenisač**, -āča
stonotenisāčica i **stolnotenisāčica**
stonotèniskī i **stolnotèniskī**
Stônskī rat (Pelješac)
stô ôdstō (100%)
stòok
stōp (engl. stoj); àuto-stōp
stòpālnī i **stòpaonī** (prema stòpalo)
stòparac, -árca, gen. mn. stòparācā
stopàrče, -eta
stô pôstō (100%)
stopostotnī (100%-tni)
stopròcentnī (100%-tni)
stópūt i **stô pútā**
stòstruk
stôtī; stôtī pût
stotinārka i **stôtinārka** pored **stotinjārka** i **stôtinjarka**, dat. -ci, gen. mn. -kī
stòtīnka, dat. -ci, gen. mn. stòtinākā i stòtīnkī
stotinjača
stotínjak, -njka, mn. -njci, gen. stòtīnjākā
stotnina, gen. mn. -inā (1/100); pēt stotnínā (5/100; drugo je petstotnina: 1/500); dēvet stotnína (9/100; drugo je devetstotnina: 1/900)
stòvarīšnī
stožac, stòšca, gen. mn. stòžācā
stožérnīk i **stôžernīk**, vok. -īče, mn. -īci (1. crkv., kardinal; 2. polarni krug)
str. (skraćeno za strana, u knjizi) 145 a
strāć (straćara)
straćara, gen. mn. strāćārā
straćiti, -īm (t. zgrčiti)
strádalac, strádālca i strádaoca, vok. strádālce i strádaoče, gen. mn. strádalācā pored **stradálac**, stradálca, vok. strādālče, gen. mn. stràdālācā 70 b
strādālnica i **stradálnica**
strādālnīčkī i **stradálnīčkī**
strādālnīk, -īka, vok. -īče, mn. -īci pored **stradálnīk**, -ika, vok. strādalnīče, mn. -íci
strāga (pril.)
strāh, lok. stráhu
stràhić
Strāhimīr
Strāhinja
Strāhinjić
strahòća i **strahòta**
strahopočitánje
strahopoštovánje i **strahopoštovanje**
Strāhor (bog rata)
strahòta i **strahoća**
strāhotan, -tna
strāhotnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
strahovati, strahujem (t. devòvati)
strahovit
strahovitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
strāhovlada i **strahovláda**
Strakonjice (Strakonice) 192 b
stràmputica ne nego stranputica
stránac, stránca, vok. strānče, gen. mn. strānaca
stranačkī
stránaštvo
strànčār, -ára, vok. strānčāru i -āre
strančárev i **strančárov**
strančáriti, strànčārīm (t. jednačiti)
stràncārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
strančárskī
strančárstvo
stránčev
strančica, gen. mn. strānčica (dem. od strána; stazica); **strāncica** i **strāncica** (dem. od strānka; partijica)
strančiti se, strānčīm se (držati se po strani; t. hváliti)
strānputica (ne stràmputica) 79 b
strānputičē (pril.)
strānputičan, -čna
strānputičiti, -īm (t. bèsposličiti)
strānjskī
strāsnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
strāst, strásti, lok. strásti, instr. strâsti i strāšću, mn. strâsti, gen. strástī, dat. strástima
strāstan, -sna
strāstven
strāstvenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
strāšljiv
strāšljivac, -ívca, vok. -ívče, gen. mn. strāšljivāca
strāšljívčev
strāšljivičin (prema strāšljivica)
strāšljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
strātēg, -éga, vok. strātēže, mn. -ézi i **strāteg**, strātega, vok. -že, mn. -zi, gen. strātegā
stratègīčār, vok. -āru i -āre
stratègija
stratègījskī
strāteškī i **strāteškī**
strātīšnī

strátiti, -īm (t. zgŕčiti); prid. trp. strā-ćen
strávičan, -čna 52 b
strávičnost, -osti, instr. -osti i -ošću
strážárče, -eta
strážarčiti, -īm (stražariti; t. dèvojčiti)
strážarev i **strážarov**
Strážilovo (geogr.)
strážnjičnī
strážnjoindijski
strčati, strčīm (1. sići trčeći; 2. povrat. strčati se — sleći se, skupiti se; t. zbèžati se); **strčati**, strčīm (stršiti; t. čučati)
strčávati, strčávam (prema strčati; t. venčávati)
stŕčiti, -īm (stršiti; t. čámiti)
strći v. strgnuti
strêha, dat. strêhi i (rjeđe) strêsi, gen. mn. strêha (ek. i ijek.) 43 c 1; 65 a 11
strêja ne nego strêha
stréka, dat. -ci (ek., pukotina, pruga na suknu)
strêkast (ek. i ijek.)
strêla, strélē, vok. strêlo, mn. strêle, gen. strélā, dat. strélama, ak. strêle (ek.)
strélac, strélca, vok. strêlče, gen. mn. strêlācā (ek.)
strêlara, gen. mn. strêlārā (ek. i ijek., bot.)
strêlast (ek. i ijek.)
strélčev (ek.)
strèlica, gen. mn. strêlīcā (ek. i ijek.) 32 a
strèlicast (ek. i ijek.)
strèlimicē (ek. i ijek.)
strèlimican, -čna (ek. i ijek.)
strêlīšnī (ek. i ijek.)
strêlište (ek. i ijek.)
strélnica (ek.)
strelomet i **strêlomēt** (ek. i ijek.)
strelòvit (ek. i ijek.)
strèljāč, -áča, vok. strêljāču (ek. i ijek.); Apolon Strèljāč (mitol.)
strejjačica (ek. i ijek.)
strejjačičin (ek. i ijek.)
strèljāčkī (ek. i ijek.)
strèljāčnica (ek. i ijek.)
streljana, gen. mn. -ánā (ek. i ijek.)
strèljara, gen. mn. strêljārā (ek. i ijek.)
strêljati, strêljām (ek., t. čárati)
strêljīvo (ek. i ijek.)
stremènjača
strépeti, -īm (ek., t. žíveti); imperf. strépljāh
strépjeti, -pīm (ijek., t. žívjeti); imperf. strépljāh
strépnja, gen. mn. strépnjā
streptòkok, mn. -ki (med.)
streptòkoknī
streptomicīn, -ína
strêš ne nego srêš
strêšlca (dem. od strêha)
strêž, stréža, vok. strêžu, instr. **stré-žom**, mn. stréževi (ek., ptica carić)
strežić (ek. i ijek.)
strgnuti (strći), strgnēm (t. čũčnuti); aor. još i: strgoh, 2. i 3. strže, mn. strgosmo ...; pril. prošl. i: strgav-(ši); prid. rad. i: strgao, strgla
strîc, stríca, vok. strîče, instr. strîcem, mn. stríčevi 50 b 2; 51 a
stríčak, stríčka, vok. stríčku, mn. stríč-ci, gen. stríčaka
stríčan, stríčana, gen. mn. stríčanā (prema strîc)
stríčev 51 a
stríčević 51 a; 56 a 9
stríčić (1. cvrčak, 2. stričević)
stríčićna (bratučeda)
stríčkovac, -ōvca, gen. mn. stríčkovācā (leptir)
strîći, strížem, -eš ..., 3. mn. strígū; imperf. strizijāh, -āše ... i strížāh, -aše ...; aor. strîgoh, 2. i 3. strîže, mn. strîgosmo ...; imperat. strízi; pril. sad. strígūći; pril. prošl. (ò)strigav(ši); prid. rad. strîgao, strîgla; prid. trp. strîžen, -ena pored strîžen, -ènа 54 c
strigač, -áča, vok. strîgaču, instr. -áčem (ne -áčom)
strihnin, -ína
strijèka, dat. -ci (ijek., pukotina, pruga na suknu)
strijèla, strijèlē, vok. strîjelo, mn. strîjele, gen. strijèlā, dat. strijèlama, ak. strîjele (ijek.) 26 a; 31 a; 32 b
strijelac, strijélca, vok. strîjelče, gen. mn. strîjelaca (ijek.)
strijèlčev (ijek.)
strijèlnica (ijek.)
strijèljati, strîjeljam (ijek., t. cijèpati)
strîješ ne nego srîješ
strîješ, strijèža, vok. strîješu, instr. strijèžom, mn. strijèževi (ijek., ptica carić)
stríka, dat. -ki, vok. strîko (1. prema strîna, 2. prema strîc)
stríkin (prema stríka i stríko, gen. stríke) 65 a 1
stríkov (prema stríko, gen. stríka)
strîktan, -ktna
strîna; strîna Stána, gen. strina-Stánē i strîne Stáne
strîženo-kõšeno (nar. prip.)
strka, dat. -ci
strkāč, -áča (kukuruzovina)
strkati, strčem (strčati; t. vikati)
strmenitost, -osti, instr. -osti i -ošću

strmòglāvka, dat. -ci, gen. mn. strmòglavākā i strmòglavkī (zool.)
strmoglēda i **strmògleda**
strmōst, -osti, instr. -osti i -ošću
strnātka, dat. -tki, gen. mn. -tkī
strōgōst, -osti, instr. -osti i -ošću
strójāč v. štrojač
strôjan, -jna
strojárev i **strojárov**
strójārnickī
Strojev (Stroev) 177 a
strójnicār, vok. -āru i -āre
strójnickī
strójopīs
strojopìsač, -āča, vok. strōjopisaču
strojopisàčica
strojopùščan, -a, -o
strōjopuška, dat. -šci, gen. mn. strōjopušākā
strojoslàgār, -ára, vok. strōjoslagaru i -āre
strōjovođa
stròncīj, -ija i **stròncijum**
strpeti se, -īm se (ek., t. smíleti)
strpjeti se, -pīm se (ijek., t. smíljeti)
strpljènje (prema strpeti se i strpjeti se)
strpljiv
strpljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
strŝljēn, strŝljena, mn. strŝljeni, gen. strŝljenā i strŝljenovi, gen. strŝljenóvā i strŝljenovā
strti, strèm i stārem (t. trti)
strŭcak, strúčka, mn. strúčci, gen. strúčākā
strŭčan, -čna
strŭčati, -ām (muljati, gaziti grožđe; t. čitati)
strŭčica
strŭčić
strŭčnost, -osti, instr. -osti i -ošću
strŭčnjāckī
strŭčnjak, vok. -ače, mn. -āci
strŭčnjāštvo
strŭgāč, -áča, vok. strŭgaču, instr. -áčem (ne -ačom)
strŭgača, gen. mn. strŭgāčā
strŭgāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
strujati, strújī (t. čučati)
strŭjiti, strújī (t. čámiti)
strŭjnīk, mn. -īci
strŭjomēr (ek.)
strŭjomērnī (ek.)
strŭjomjēr (ijek.)
strŭjomjērnī (ijek.)
strŭka, dat. -ci, gen. mn. strûkā
strukòvnjāckī
strukòvnjāk, -áka, vok. strŭkovnjače, mn. -áci
Strŭmicanin, mn. -āni
strŭmičkī; Strŭmičkō pōlje
strŭnjača, gen. mn. strŭnjačā
strŭnjičār, vok. -āru i -āre
strvožderac, -ždērca, vok. -ždērče, gen. mn. strvoždēraca
stsl. (skrać. za staroslàvēnskī, -slovēnskī) 146 c
Stšelce (Strzelce) 190
stúbac, stúpca, gen. mn. stûbācā
Stubičánac, -nca, vok. Stŭbičānce, gen. mn. Stubìčanaca
Stŭbīčanin, mn. -āni
Stŭbičānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
stŭbičkī; Stŭbičkē Tòplice (ime mjestu); Stŭbičkē tòplice (ime toplicama)
stŭbīsnī (prema stŭbīšte)
Stubnjanske Tjeplice (Stubnianské Tĕplice) 195 a
stúći i **stûći,** stúćēm (t. svúći)
stud. (skrać. za studènt) 146 a
studéncev
stùdenī, -ōga (ime mjesecu, novembar; 15. stùdenōga, ne 15. studena)
Studènicanin, mn. -āni
studènickī
student, gen. mn. studenata 155 m; student Fakulteta u Zadru 16 b
stùdentica i **stùdentkinja** pored **studentkinja**
stùdenticīn i **stùdentkinjin** pored **studèntkinjin**
stùdentskī
stùdentstvo
stúdcti, stúdī (ek., postaje studeno; t. živeti); imperf. stúđaše
stŭdīj, -ija, instr. -ijem (proučavanje) 156 h
stûdija, stûdijē, instr. stûdijom (znanstvena rasprava, umjetnički crtež i sl.) 156 h; **stŭdije,** studīja (mn. ž. r., studiranje na sveučilištu)
stûdio, stûdija, instr. stûdiom, mn. stûdiji, gen. stûdījā, dat. stûdijima (umjetnička radna prostorija) 48 b; 156 h
stúdjeti, stúdī (ijek., postaje studeno; t. živjeti); imperf. stúđaše
stùhāć, -áća, vok. stùhaću (gorski zli duh u nar. prip.)
stŭkati, stûčēm (vikati na vola stŭ, stû; t. víkati); imperat. stúči; pril. sad. stučúći pored **stŭkatī,** stŭkām (t. vrâćati)
stukatúra v. štukatúra
stŭpac, stúpca, gen. mn. stûpācā
stŭpak, -pka, mn. -pci, gen. stŭpākā (tucalo, bat kojim se tuca ù stupi)
stùpčić (dem. od stúbac i od stúpac)
stùpčina, gen. mn. stŭpčinā (augm. od stûb i od stûp)
stŭpičār, vok. -āru i -āre

Stûpičin (prema Stûpica)
stupídnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Stûpnicanin, mn. -āni (čovjek iz Stûpnika)
Stûpničanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
stûpničkī
stûstiti se, -īm se (t. zgrčiti); prid. trp. stûšten
Stuttgart (Štutgart) 172 c
stvàrāč, -áča, vok. stvāraču, instr. -áčem (ne -ačom)
stvaràčica
stvàrāčkī
stvaralac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. stvàralācā
stvaralačkī
stvaralaštvo
stvàralīčin (prema stvàralica)
stvàraočev
stvàrateljičin i **stvaratèljičin** (prema stvàrateljica i stvaratèljica)
stvārčica, gen. mn. stvārčica
stvárnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
stvřdnuti, -ēm (t. čučnuti); prid. rad. još i: stvřdla, stvřdlo
stvrdnjávati (i stvrdnjivati), stvřdnjāvām (t. venčávati)
stvrdnjívati (i stvrdnjávati), stvrdnjujēm (t. kazivati)
subalternácija
sūbaštinīčkī
sūbaštinīk, vok. -īče, mn. -īci
sùbel i **sùbeo**, -la (ek.)
sùbelast (ek.)
sùbelkast (ek.)
subèsjednica i **sabèsjednica** (ijek.)
subèsjednīk i **sabèsjednīk**, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
Sùbhija i **Subhíja** (bolje: Suphija) 76,2
subičina
sùbjek(a)t, sùbjekta, gen. mn. sùbjekātā 156 c
sùbjekatnī
sùbjekatskī
sùbjektīvan, -vna
subjektivíst(a)
subjektivističkī
subjektivizam, -zma
subjektívnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sùbjektnī
sùbjel (ijek.) 88 a
sùbjelast (ijek.)
sùbjelkast (ijek.)
sublimácija
sublimāt, -áta
sùblīzu (pril.) 98 b
subórac (i sabórac), subórca, vok. sùbōrče, gen. mn. sùbōrāca
subòračkī i **sabòračkī**
subordinácija
Sùbotičanin, mn. -āni
Sùbotičānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
sùbotičkī
sùbpapilāran, -rna 76, 1
subperitōnēj, -eja 155 p
sùbpolāran, -rna 155 p
sùbraća i **sàbraca**
sùbrat i **sàbrat**
sùbratskī i **sàbratskī**
sùbratstvo i **sàbratstvo**
subvèncija
subvèrzija
sūbverzīvan, -vna
sucedávati se, -čēdāvā se (prema sučèditi se; t. večeravati)
sučèditi se, sūčedī se (dogoditi se; t. natòčiti)
sučelice (pril.)
sučèliti (i sačèliti), sūčelīm (suočiti; t. natòčiti); prid. trp. sūčeljen
sučeljávati (i sučeljivati) (pored sačeljavati i sačeljivati), -čèljāvām (t. večerávati)
sučeljivati (i sučeljávati) (pored sačeljívati i sačeljávati), -čèljujēm (t. deverivati)
súcev
sučevīca
sūčnjāk, mn. -āci
sūčovek, vok. sūčoveče (ek.)
sūčovjek, vok. sūčovječe (ijek.)
sučúvstvo, gen. mn. sūčūvstāvā
sučuvstvòvati, sučūvstvujēm (t. starešòvati)
Sùćurac, Sùćūrca (geogr.); Kàštel-Sùćurac, gen. Kàštel-Sùćūrca
sùćuračkī
Sùćuraj, Sùćūrja (geogr.)
Sùćūrčanin, mn. -āni
sūćūt, sūćūti
sūćūtan, -tna
sūd, súda, mn. súdovi (sudište, prosuđivanje i sl.); Kòtarskī sûd zà grād Zágreb; Višī prīvrednī sûd Národnē Repùblikē Hrvātskē; Vřhōvnī sûd Fēderatīvnē Národnē Repùblikē Jugòslāvijē; **sûd**, sûda, lok. súdu, mn. sùdovi, gen. sudóva i sūdōvā, dat. sudòvima i sūdovima (posuda)
súdac, súca, vok. sûče, mn. sùci, gen. sûdācā 82 a
sūdačkī
sùdbenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sudbònosnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sùdelovati, -ujēm (ek., t. òdlikovati)
sūdeonica (ek.)
sūdeonīčki (ek.)
sūdeonīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
sūdeonīštvo (ek.)

sùdētskī (prema Sudéti)
sùdīć, sùdića i **sùdīć, -ića**
sùdija, gen. mn. sûdījā 46 d
sùdijin 46 d
sùdijinica i **sùdīnica**
sùdījskī
sùdīlja, gen. mn. sùdīljā i **sùdilja,** gen. mn. sûdīljā
sùdīnica i **sùdijinica**
sùdionica (ijek.)
sùdionīčkī (ijek.)
sùdionīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
sùdionīstvo (ijek.)
sùdisnī
sùditi, sûdīm (t. hváliti); imperf. sûdāh; prid. trp. sûđen
sùdjelovati, -ujēm (ijek., t. òdlikovati)
sùdnickī (prema sùdnica); **sùdnīčkī** (prema sùdnīk)
sûdnīk, vok. -īče, mn. -īci (zast.)
sudòprālja i **sudòpralja**
sùdrūg, vok. sùdrūže, mn. sùdrûzi, gen. sùdrūgā pored sùdrugovi, gen. sudrugóva i sùdrugova
sùdskī i **sûdskī**
sùdstvo i **sûdstvo**
sùdžuk, mn. -ci, gen. sùdžūkā
sûda (zast., sùdac, sùdija)
sudaja (suda); **sùdaje,** sûđājā (mn. ž. r., suđenice pri porođaju)
sûđe, sûđa (posuđe)
sudènica i **sûdenica**
sudènicīn i **sûdenicīn**
sudènīčkī i **sûdenīčkī**
sudènīk, -íka, vok. sûđenīče, mn. -ici pored **sûđenīk,** -īka, vok. -īče, mn. -īci
súdēnje (prema súditi)
Sûec i **Sûez** (geogr.)
sûeckī i **sûeskī;** Sûeckī i Sûeskī kànāl
sufràžetkinja (privrženica sufražizma)
sugèstija 155 o
sugestívnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sùglasan i **sàglasan,** -sna
suglásiti se (i saglásiti se), sùglāsīm se (t. dodéliti)
sùglāsje i **sùglasje** pored **sàglāsje** i **sàglasje**
sùglasnīčkī
sùglasnik, mn. -īci
sùglasnōst i **sàglasnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
suglasávati se i **saglašávati se,** -glàšāvām se (t. večerávati)
suglašívati se i **saglašívati se,** -glàšujēm se (t. deverívati)
sùglūh i **sùgluh** pored **sùglūv** i **sùgluv**
sùgovōrnica i **sàgovōrnica**
sùgovōrnīk i **sàgovōrnīk,** vok. -īče, mn. -īci
sùgradica
sùgradanin, mn. -āni
sùgradānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
sùgradanskī
sùgradānstvo
sûh, súha; komp. sûsī pored **sûv, súva;** komp. sûvljī 43 b
sùhaća, i **sùvaća,** gen. mn. sûhāćā, sûvača
sùhacak i **sùvacak,** -čka
sùhačār i **sùvacār,** vok. -āru i -āre
sùhād i **sùvād,** -ādi
sùhaja i **sùvaja,** gen. mn. sûhājā, sûvājā
suhajdžija i **suvajdžija**
suhárak i **suvárak,** -rka, mn. -ci, gen. sùhārākā, sùvārākā
sùhat i **sùvat,** gen. mn. sûhātā, sûvātā
sùhatka i **sùvatka,** dat. -tki, gen. mn. -tkī
suhòburica i **suvòburica**
suhóća i **suvóća**
suhójedica i **suvòjedica**
suhòmeđina i **suvomeđina**
suhomesnat i **suvòmesnat**
suhòmrazan i **suvòmrazan,** -zna
suhòmrazica i **suvòmrazica**
suhonjav i **suvonjav**
suhònjavōst i **suvònjavōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
sùhopāran i **sùvopāran,** -rna
suhopárnōst i **suvopárnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
suhóperac i **suvóperac,** -pērca, gen. mn. suhòperācā, suvòperācā (bot.)
suhòta i **suvòta**
sùhotan i **sùvotan,** -tna
suhòtinja i **suvòtinja**
suhotòvati i **suvotòvati,** -òtujēm (t. staresòvati)
suhòvica i **suvòvica**
suhòvrh i **suvòvrh**
suhòvrhast i **suvòvrhast**
suhòzeman i **suvòzeman,** -mna
suhòzemskī i **suvòzemskī**
sùhozīd i **sùvozīd**
sùigrāč, -āča i **suigrāč,** -áča, vok. sùigrāču
sùjedac, sùjeca, gen. mn. sùjedācā
sùjetnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sujèvera (ek.)
sùjevēran i **sujèveran,** -rna
sùjevērje i **sujèvērje** (ek.)
sujevérnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
sujevérstvo (ek.)
sujèvjera (ijek.)
sùjevjēran i **sujèvjeran,** -rna (ijek.)

sûjevjêrje i **sujèvjērje** (ijek.)
sujevjérnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
sujevjérstvo (ijek.)
sukati, sûcēm (t. víkatí); imperat. suči; pril. sad. súčūći
sukcesívnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sùkladnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sùključār, vok. -aru i -āre
suknárev i **suknárov**
suknènjača
sukno, súkna, gen. mn. sûkānā
sûknja, gen. mn. sûkānjā
sûkrīvac, sûkrīvca, vok. sûkrīvče, gen. mn. sûkrīvācā i **sùkrivac**, sùkrīvca, vok. sùkrīvče, gen. mn. sùkrivāca
sùkrvičast
sùkrvičav
sùktati, sûkćēm (t. hùktati); imperat. sùkći; pril. sad. sûkćući
sulàjisati, -šem (pokr., glačati; t. kalàjisati)
sulfatijàzōl, -óla
sùličār, vok. -āru i -āre
sùličast
sùložničin (prema sùložnica)
sùložničkī
sùložnīk, vok. -ıče, mn. -ıci
sùložništvo
sùltān, -ána, vok. sûltāne (iz poštovanja kao poglavaru države: Sùltān) 24 c
sultànija (princeza); **Sultànija** (ime)
sùljūdi, gen. sùljūdī, dat. sùljūdima, ak. sùljūde (prema sûčovek, sûčovjek)
sùmagličast
sùmahnit
sùmāhnūt
sùmāhnūtōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sùmānūt v. sùmāhnūt
sùmbul ne nego zùmbul
sùmeda, gen. mn. sûmēđā
sùmesa, gen. mn. sûmēsā (ek.)
sùmeštanin, mn. -āni (ek.)
sùmeštānka, dat. -kí, gen. mn. -kī (ek.)
sùmišljenīk, vok. -ıče, mn. -ıci
sùmjesa, gen. mn. sûmjēsā (ijek.)
sùmještanin, mn. -āni (ijek.)
sùmještānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
sûmnja, gen. mn. sûmnjā
sûmnjati, sûmnjām (t. čárati)
sùmnjičav
sùmnjičavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sùmnjičiti, -īm (t. bèsediti)
sùmnjiv
sùmnjivac, -ívca, vok. -ívče, gen. mn. sùmnjívācā
sùmnjívka, dat. -ki, gen. mn. -kī
sùmnjivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sûmōrnōst i **sumórnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
sumporača
sûmporiti, sûmporīm, -īš..., 3. mn. sûmporē; imperf. sûmporāh, -aše...; aor. sûmporih, 2. i 3. sûmporī, mn. sûmporismo...; imperat. sûmpori; pril. sad. sûmporēći; pril. prošl. (nà)-sûmporīv(ši); prid. rad. sûmporio, -la; prid. trp. sûmporen
sumporoùgljīk i **sumporougljènīk**, -ika
sumporòvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sumporovodik i **sumporovodònik**, -ika
sumračak, -čka, mn. -čci, gen. sùmrāčākā
sûmračan, -čna
sûmračina
sumračiti se, sùmrāčī se (t. jednáčiti)
sumračivati se, -mràčujē se (t. deverívati)
sûmračje
sûmračnīk, vok. -ıče, mn. -ıci
sûmračnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sûmrāk, mn. sûmrāci
sùmuzga, dat. -zgi (snijeg, grād i kiša zajedno)
sunárodničin (prema sunárodnica)
sunárodničkī
sunárodnīk, vok. -ıče, mn. -ıci
sunárodništvo
sunárodnjāčkī
sunárodnjak, vok. -āče, mn. -āci
sunárodnjaštvo
sunáslednica (ek.)
sunásledničin (ek.)
sunáslednīčkī (ek.)
sunáslednīk, vok. -ıče, mn. -ıci (ek.)
sunásledništvo (ek.)
sunásljednica (ijek.)
sunásljedničin (ijek.)
sunásljednīčkī (ijek.)
sunásljednīk, vok. -ıče, mn. -ıcī (ijek.)
sunásljedništvo (ijek.)
sûnāšce, sûnāšca, gen. mn. sûnāščā i sûnāšāca
sûnce, gen. mn. sûnācā; **Sûnce** (astr.) 14; Krâlj Sûnce, gen. Králja Sûnca (hist., Luj XIV)
sùnčac, sunčàca, gen. mn. -ácā (bot.)
sùnčan, sùnčana (pun sunca: sùnčan dân, sùnčana strána kûćē, sùnčano jûtro i sl.) pored **sunčànī** (koji pripada Suncu, koji se odnosi na Sunce, npr. sunčànē zrāke, sunčànī krûg, sunčàna gôdina, sunčànī sât)
sùnčanica (1. zraka sunca u sobi, 2. suncokret, 3. ime: Sùnčanica; **sunčànica** (vrtež u glavi od sunca)
sunčànīk, -ika, mn. -ıci (sunčani sat)
sunčárica (sunčanica)

sûnčati, sûnčām, -āš . . ., 3. mn. sûnčajū; imperf. sûncāh, -āše . . .; aor. sûncah, 2. i 3. sûnčā, mn. sûncasmo...; imperat. sûnčāj; pril. sad. sûnčajūći; pril. prošl. (ò)sûnčāv(ši); prid. rad. sûnčao, -la; prid. trp. sûnčān pored **sùncati**, -ām (t. čitati)
sûncev; **Sûncev** (astr.); Sûncev sìstēm
sûnčević
sùnder i **sûnder**
sùnderast i **sûnderast**
sùnderić
sùnećēnje (prema sùnetiti)
sunèdzija
sùnetiti, -īm (t. bèsediti); imperf. sùnećāh; prid. trp. sùnećen
sunovrátiti, -nòvrātīm (t. obavéstiti); prid. trp. sunòvrāćen
suočávati (i suočivati), -očavam (t. večerávati)
suočènje
suočiti, sùočīm (t. natočiti)
suočívati (i suočávati), -očujēm (t. deverivati)
sûodgovōran i **sàodgovōran**, -rna
suodgovornost i **saodgovórnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
suòdnosan, -sna
suoptûžen
suoptužènica
suoptužènik, -ika, vok. sûoptuženiče, mn. -ici
sûosjećāj i **sàosjećāj** (ijek.)
sûosjećājan i **sàosjećajan**, -jna (ijek.)
suosjećajnost i **saosjećajnost**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
suosjećati i **saòsjećati**, -am (ijek., t. otpozdravljati)
suosnivač, -áča, vok. sûosnivāču, instr. -ačem (ne -ácom)
sùpārnicin (prema sùpārnica)
sùpārnīckī
sùpārnīk, vok. -īče, mn. -īci
sùpārnīstvo
sùpatnica i **sàpatnica**
sùpatnicin i **sàpatnicin**
sùpatnīckī i **sàpatnīckī**
sùpatnīk i **sàpatnīk**, vok. -īče, mn. -īci
sùpatnistvo i **sàpatnīstvo**
supâtnja i **sapàtnja**, gen. mn. supátnjā, sapátnjā
Supe (Suppé) 167 g
Supeov (Suppéov) 167 g
sûperiōran, -rna
superiornōst, -osti, instr. -osti i -ošću
superkomisija
superkomisijskī
superl. (skrać. za sûperlatīv) 146 b
superrèvizija
Sùphija (m. ime); **Suphija** (ž. ime) 76, 2
sûpijan
sûpkutān (med.)
sùplemenica i **sàplemenica**
sùplemenicin i **sàplemenicin**
sùplemenīckī i **sàplemenīckī**
sùplemenīk i **sàplemenīk**, vok. -īče, mn. -īci
suplèncija
sùplentskī
supòsed i **supósed** (ek.)
supòsednica i **supósednica** (ek.)
supòsednīckī i **supósednīcki** (ek.)
supòsednīk i **supósednik**, vok. -iče, mn. -īci (ek.)
supòsjed i **supósjed** (ijek.)
supòsjednica i **supósjednica** (ijek.)
supòsjednīckī i **supósjednīckī** (ijek.)
supòsjednīk i **supósjednīk**, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
supotpis i **sapòtpis**
supotpísati i **sapotpísati**, -potpīšēm (t. zaurlikati)
supòtpisnīk i **sapòtpisnīk**, vok. -īče, mn. -īci
Suppé (Supe), gen. Suppéa 167 g
Suppéov (Supeov) 167 g
sùprasnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sùpredak, -tka, mn. sùpreci, gen. sùpredākē
sùproćēnje
sùprotiti se, -īm se (t. bèsediti); imperf. sùproćāh se
sùprotnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
suprotstavíti, -īm (t. zašèćeriti); prid. trp. suprotstavljen
suprotstavljati, -ām (t. otpozdravljati)
sùprug, vok. -že, mn. -zi, gen. sûprūgā
sùpruškī
sùpruznīckī
sùpruznīk, vok. -īče, mn. -īci
sùpružnīštvo
sùpsīdīj, -ija i **sùpsīdijum**
sûpsidijāran, -rna
supskribírati, -skribīrām (t. večerávati)
sùpskribovati, -ujēm (t. odlikovati)
supskripcija
supstancija
sûpstancijālan, -lna
sûpstantīv
sûpstantīvan, -vna
supstantivírati, -tìvīrām (t. obavestávati)
supstantivisati, -šēm (t. badavadžisati)
sûpstantīvskī
supstitúcija
supstituírati, -tùīrām (t. obaveštávati)
supstitùisati, -šēm (t. badavadžisati)
supstitūt, -úta
sùpstrāt, -áta
supsumírati, -sùmīrām (t. večerávati)
supsùmpcija

šùptīlan, -lna
suptílnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
šùptrahend, gen. mn. šùptrahenādā
suptrahírati, -tràhīrām (t. večerávati)
šùptrahovati, -ujēm (t. òdlikovati)
šùptrōpski 155 p
sùputnica i **sàputnica**
sùputnicin i **sàputnicin**
sùputnīčkī i **sàputnīčkī**
sùputnīk i **sàputnīk**, vok. -īče, mn. -īci
surádnica i **sàrādnica**
sùrādničin i **sàrādničin**
sùrādničkī i **sàrādničkī**
sùrādnīk i **sàrādnīk**, vok. -īče, mn. -īci
sùrādnīstvo i **sàrādnīstvo**
surádnja i **sarádnja** pored **surādnja** i **sarādnja**
surađívati i **sarađívati**, -ràđujēm (t. deverívati)
Sùrčīn, -ina
Surčínac, -nca, vok. Sùrčīnče, gen. mn. Sùrčīnācā
Sùrčīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
surèvnjiv i **sarèvnjiv**
surevnjívac i **sarèvnjīvac**, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. surèvnjivācā, sarèvnjivācā
surèvnjivica i **sarèvnjivica**
surèvnjivōst i **sarèvnjivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
surijèšiti, sùrijesīm (ijek., t. dodijèliti)
sùrovōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sùrutka, dat. -tki
sùrzica 3
sùsāk, -áka, mn. -áci (vrsta tikve); **Súsak**, Súska (otočić kraj Lošinja; drugo je Sùsāk)
sùsed i **súsed** (ek.)
sùseda i **súseda** (ek.)
Sùsedgrād (ek.)
sùsedica i **súsedica** (ek.)
sùsedicin i **súsedičin** (ek.)
sùsednī i **súsednī** (ek.)
sùsednīčkī i **súsednīčkī** (ek.)
sùsednīstvo i **sùsednīštvo** (ek.)
súsednōst i **súsednōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
sùsedskī i **súsedskī** (ek.)
sùsedstvo i **súsedstvo** (ek.)
sùseljānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
súsetka i **sùsetka**, dat. -tki, gen. mn. -tkī (ek.)
sùsetkin i **súsetkin** (ek.)
sùsjed, gen. mn. sùsjēdā i **súsjed**, gen. mn. súsjedā (ijek.)
sùsjeda, sùsjede, gen. mn. sùsjēdā i **súsjeda**, súsjedē, gen. mn. súsjēdā (ijek.)
sùsjedica i **súsjedica** (ijek.)
sùsjedlčin i **sùsjedičin** (ijek.)
sùsjednī i **súsjednī** (ijek.)
sùsjednīčkī i **súsjednīčkī** (ijek.)
sùsjednīštvo i **sùsjednīštvo** (ijek.)
sùsjednōst i **súsjednōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
sùsjedskī i **súsjedskī** (ijek.)
sùsjedstvo i **súsjedstvo** (ijek.)
sùsjetka i **súsjetka**, dat. -tki, gen. mn. -tkī (ijek.)
sùsjetkin i **súsjetkin** (ijek.)
sùslijed (ijek.)
sùsljedan, -dna (ijek.)
sùsljednōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
sùsnežica (ek.)
sùsnježica (ijek.)
suspènzija
suspènzōrij, -ija i **suspènzōrijum**
susprégnuti (suspréći i sùsprećі), sùsprēgnēm (t. skrgútnuti); aor. još i: susprégoh, 2. i 3. suspréze i sùspreže, mn. susprégosmo...; pril. prošl. i: susprégav(ši) i sùspregav(ši); prid. rad. i: sùsprēgao, susprégla i sùsprēgla
sùsreća, gen. mn. sùsreća
susresti, sùsretnēm, -ēs..., 3. mn. sùsretnū pored sùsretēm, -ēš..., 3. mn. sùsretū; aor. sùsretoh, 2. i 3. sùsrete i sùsrete, mn. sùsretosmo... pored sùsretnuh, 2. i 3. sùsretnū, mn. sùsretnusmo...; imperat. sùsretni i sùsreti; pril. prošl. susrev(ši), susretāv(ši) i sùsretnūv(ši); prid. rad. sùsreo, -la; prid. trp. sùsretnūt
susretati, sùsrećēm (t. primicati); imperat. sùsrećі; pril. sad. sùsrećūći
susrètljivost, -osti, instr. -osti i -ošću
sústaličina
sústalōst i **sústalōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
sùstanārev i **sùstanārov**
sùstanārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
sùstanārkin
sùstavnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sustégnuti (sustéći i sùstēći), sùstēgnēm (t. skrgútnuti); aor. još i: sustégoh, 2. i 3. sustéže i sùsteže, mn. sustégosmo...; pril. prošl. sustégāv(si) i sùstēgāv(ši); prid. rad. sùstēgao, sustégla i sùstēgla
sustèzljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sùstići v. sùstignuti
sùstignuti (sùstići), sùstignēm (t. pòčinuti); aor. još i: sùstigoh, sùstiže i sùstiže, mn. sùstigosmo...; pril. prošl. i: sùstigāv(si); prid. rad. i: sùstigao, -gla

Sùstipān (ik.)
Sùstjepān (ijek.)
sȕšac, sušca, gen. mn. sȕšaca (suh snijeg); **Sušac**, Sušca (otok)
Sušačanin, mn. -ani
Sušačānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
sùšāčkī
sùšičav
sùšičavac, -āvca, vok. -avče, gen. mn. sùšičavaca
sùšičāvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
sùšičavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sùšionica i **sušiònica**
suštàstvo
sȕštī i **sȕštī**
suština, gen. mn. -ínā
sùštīnskī
sȕtarnjī ne nego sȕtrašnjī
sùteska, dat. -sci, gen. mn. sùteskī i sùtesākā (ek.)
sùtjeska, dat. -sci, gen. mn. sȕtjeskī i sùtjesāka (ijek.); **Sùtjeska** (geogr.)
sùtjeskī (prema Sùtjeska)
Sùtješčanin, mn. -āni
Sùtješčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
sùtlija, gen. mn. sȕtlījā
sutlijāš, -áša
sȕtra i **sjȕtra** i sl. (pril.)
sȕtradān 98 n
sȕtravečē i **sutravèčē** (pril.)
sȕučenica i **sȁučenica**
sȕučenīk i **sȁučenīk**, vok. -īče, mn. -īci
sȕučesnica i **sȁučesnica**
sȕučesnīk i **sȁučesnīk**, vok. -īče, mn. -īci
sȕučesnīštvo i **sȁučesnīštvo**
sȕučestan i **sȁučestan**, -sna
sȕučestvovati i **sȁučestvovati**, -ujēm (t. ȕčiteljovati) pored **suùčestvovati** i **saùčestvovati**, -ujēm (t. čemèrikovati)
sȕučēšće i **sȕučešće** pored **sȁučēšće** i **sȁučešće**
sȕurednīk i **sȁurednīk**, vok. -īče, mn. -īci
sȕv, súva; komp. sȕvljī pored **sûh**, súha; komp. sȕšī 43 b
sùvača i **sùhača**, gen. mn. sȕvāčā, sȕhāčā
sȕvačak i **sȕhačak**, -čka
sùvačār i **sùhačār**, vok. -āru i -āre
sȕvād i **sȕhād**, -ādi
sùvaja i **sùhaja**, gen. mn. sȕvājā, sȕhājā; **Sùvaja** (geogr.)
suvàjdžija i **suhàjdžija** 62 c
suvárak i **suhárak**, -rka, mn. -ci, gen. sùvārākā, sùhārākā
sùvat i **sùhat**, gen. mn. sȕvātā, sȕhātā
sùvatka i **sùhatka**, dat. -tki, gen. mn. -tkī
suvèrenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sùverica (ek.)
sùvisao, -sla
sùvislōst, -osti, instr. -osti i -ošću
suvíšak, -ška, mn. -šci, gen. sùvīšākā
sȕvišē i **sùvise** (pril.) 98 b
sȕvišnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sùvjerica (ijek.)
sȕvladār, vok. -aru i -āre
sùvlasnica
sùvlasničin
sùvlasnīčkī
sùvlasnīk, vok. -īče, mn. -īci 87 c
sȕvljī (komp. prema sûv)
suvòburica i **suhòburica**
suvòća i **suhòća**
suvòjedica i **suhòjedica**
suvòmedina i **suhòmedina**
suvòmesnat i **suhòmesnat**
suvòmrazan i **suhòmrazan**, -zna
suvòmrazica i **suhòmrazica**
suvònjav i **suhònjav**
suvònjavōst i **suhònjavōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
sȕvopāran i **sȕhopāran**, -rna
suvopárnōst i **suhopárnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
suvòperac i **suhòperac**, -perca, gen. mn. suvòperācā, suhòperācā
suvòta i **subòta**
suvòtinja i **suhòtinja**
suvotòvati i **suhotòvati**, -òtujēm (t. starešòvati)
suvòvica i **suhòvica**
suvòvrh i **suhòvrh**
suvòvrhast i **suhòvrhast**
suvòzeman i **suhòzeman**, -mna
suvòzemskī i **suhòzemskī**
sȕvozīd i **sȕhozīd**
sùvračati, -ām (t. vèčerati)
sùvratak, -tka, mn. sùvraci, gen. sùvratākā
suvrátiti, sùvrātīm (t. dodéliti); prid. trp. sùvraćen
sùvremen i **sàvremen** (ek. i ijek.)
sùvremenica i **sàvremenica** (ek. i ijek.)
sùvremenīk i **sàvremenīk**, vok. -īče, mn. -īci (ek. i ijek.)
sùvremenōst i **sàvremenōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
sùvrsnica
sùvrsnīčkī
sùvrsnīk, vok. -īče, mn. -īci
sȕvr̄st, sȕvr̄sti, instr. sȕvr̄sti i sȕvr̄šću
sùvrsta, gen. mn. sȕvr̄stā
Sȕza (hist.-geogr.) 162
suzdr̄zljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
suzívati (i sužávati), sùzujēm (prema súziti; t. kazivati)
súznjača
sȕzvūčan i **sȁzvūčan**, -čna

sȕzvūčje i sàzvūčje
sȕzvūk i sàzvūk, mn. -ci
sužávati (i suzívati), sužávam (t. venčávati)
sùzdrebna (ek. i ijek.)
sȕžen (prema sùziti)
sȕženōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sȕženje (prema sùziti); **suženje** (prema sùziti)
sužíveti se i sažíveti se, -īm se (ek., t. uštédeti)
sužívjeti se i sažívjeti se, -vīm se (ijek., t. uštédjeti)
sužívljávati se i sažívljávati se, -življávām se (t. večerávati)
sužívljīvati se i sažívljīvati se, -življujēm se (t. deverívati)
sȕžnjičar
sv. (skrać. za svêska, svêzak) 145 a
s. v. (skrać. za lat. sub voce) 143 b
svā v. sav; svē i svā, svȅ ì sva; svā trī, svā čètiri, gen. svîh trijȕ, svîh četirijȕ, dat. svîm (svíma) tríma, svîm (svíma) čètirma (isp. svē) 92 g
svāčijī 46 k
svāća, gen. mn. svāćа
svādba, gen. mn. svādābā i svādbī 75 b
svāđbarina i svadbàrina
svādbeni
svādbovati, -ujēm (t. vērovati)
svāditī se, -īm se (svađati se; t. grčiti) 61 a 1
svādljivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. svàdljivācā
svàdljīvčev
svàdljivičin (prema svàdljivica)
svàdljīvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
svàdljīvkin
svàdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
svāđa, gen. mn. svâđā
svāđalica
svāđalo
svāđati se, -ām se (t. vraćati); **svádati,** svâđām (bolje svòditi; t. čárati) 61 a 1
svāgdanjī
svāgdašnjī 75 c
svàgdašnjōst, -osti, instr. -osti i -ošću
svāgde (ek.)
svāgdje (ijek.) 98 a
svâk, sváka, vok. svâče, mn. svákovi
svākad(a) (uvijek, svagda) 98 a
svākakav, -kva 91 e
svākāko (pril.) 98 a
svakīdašnjī
svakidašnjōst, -osti, instr. -osti i -ošću
svākī pût (ne svākīpūt, ni svākī púta)
svāko i svātko, gen. svākog(a)
svakočasnī
svakogodišnjī
svākojāko 98 a
svakonoćnī
svakovrstan, -sna
svanuće 57
svanútak, -tka, mn. svanúci, gen. svànūtākā
svarivāč, -áča, vok. svārivaču, instr. -ačem (ne -ačom)
svàrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
svāst, svásti, instr. svāšću i svásti
svāstičić
svāstičin (prema svāstika)
svāstičina
svāstić
svāšta i svāšto, gen. svāčeg(a)
svaštojedac, svaštojeca, gen. mn. svaštòjedācā (zool.)
svaštoznalac, -znalca, vok. -znālče, gen. mn. svaštoznalaca
svātko i svāko, gen. svākog(a)
svatóvac, -vca, gen. mn. svàtōvācā
svātskī
svèćac, -àca, gen. mn. -ácā
svèćan
svećànica
svèćanīk, mn. -īci
svèćanōst, -osti, instr. -osti i -ošću
svèćār, -āra, vok. svèćaru i -āre (onaj koji slavi imendan, rođendan i sl.; drugo je svèćar)
svećárev i svećárov
svećárica (prema svèćār; drugo je svećàrica)
svećáričin
svèćārskī
svećárstvo, gen. mn. svèćārstāvā
svēćera (pril.)
svéćev
svéća (ek.)
svéćār, -āra, vok. svéćaru i -āre (ek., onaj koji pravi svijeće; drugo je svèćār)
svećárica (ek., 1. žena koja pravi svijeće, 2. ribarski brod sa svijećom; drugo je svećàrica)
svèćārnica (ek.)
svéćati, svéćām (ek., t. zgrúvati)
svèćenica
svèćeničin
svèćeničkī
svèćenīk, vok. -īče, mn. -īci (svèštenīk) 58
svèćenīkov
svèćeništvo
svećénstvo
svéćēnje
svèćica, gen. mn. svèćicā (ek.)
Svéćnica (ek.)
svēćnjāk, mn. -āci (ek.)
svećónoša (ek.)
svèđenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
svedočànstvo i svedočánstvo, gen. mn. svedòčanstāvā i svedočánstava (ek.)

svedočenje
svedočiti (ek.), svedòčīm, -īš, -ī, svedočímo i svedočīmo, svedočíte i svedočīte, svedoče;. imperf. svedočah, -aše . . . ; aor. svedočih, 2. i 3. svědočī, mn. svedočismo . . . ; imperat. svedòči; pril. sad. svedòčēći; pril. prošl. (po)svedòčiv(ši); prid. rad. svedòčio, -la pored **svedočiti**, svèdočim (t. dohòditi)
svèdockī (ek.)
svèdodžba, gen. mn. svèdodžābā i svèdodžbī (ek.)
svèdok, -òka, vok. svēdoče, mn. svedòci, gen. svedókā (ek.)
svedòkinja (ek.)
svêđ, **svěde** i **svěder** (pril.)
svějednāko (pril.)
svejèdno (pril.); **svejèdno što** (vezn.) 101 a
svěkrvicin (prema svěkrvica)
svěmōć, svěmoći
svěmoćan, -ćna
svěmoćnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
svěmogūć i **svemògūć**
svemògūćan, -ćna
svemogúcnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
svemogúćstvo
svèmožnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (v. svěmoćnōst)
svemúdrōst, -osti, instr. -osti i -ošću
svěnulōst, -osti, instr. -osti i -ošću
svěobuhvatan, -tna 88 b
svěobuhvātnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
svèopćī i **svèopštī**
sveprìsutan, -tna
sveprìsutnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
sverázoran, -rna
svěrovati (ek., ne održati zadanu riječ), svěrujēm, -ēš . . ., 3. mn. svěrujū; aor. svěrovah, 2. i 3. svěrovā i svěrova, mn. svěrovasmo . . .; imperat. svěrūj; pril. prošl. svěrovav(ši); prid. rad. svěrovao, -la; prid. trp. svěrovān
svèruskī
svesáveznī
svèsebicē (pril.)
svèsīlan, -lna i **svèsion**
svěsiti, -īm (ek., t. zgr̄čiti); prid. trp. svěšen
svêska, dat. svěsci, gen. mn. svězākā i svěskī (pored svězak)
svěslavēn i **svěslovēn**, -ēna
svěslavēnskī i **svěslovēnskī** 88 b
svěsnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
svèsrdan, -dna
svèsrdnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
svêst, svêsti, lok. svésti, instr. svěsti i svêšću (ek.)
svěstan, -sna (ek.) 37 a
svèsti, svèdēm, svèdēš, svèdē, svedémo i svèdēmo, svedéte i svèdēte, svèdū; aor. svèdoh, 2. i 3. svěde, mn. svèdosmo . . . ; imperat. svèdi; pril. prošl. svèdāv(ši); prid. rad. svěo, svèla; prid. trp. svèden, -èna
svèsti, svèzēm, svèzēš, svèzē, svezémo i svèzēmo, svezéte i svèzēte, svèzū; aor. svèzoh, 2. i 3. svěze, mn. svèzosmo . . . ; imperat. svèzi; pril. prošl. svèzāv(ši); prid. rad. svězao, svèzla; prid. trp. svèzen, -èna
svéstiti, svêstīm (ek., t. hváliti); imperf. svêšćāh; prid. trp. svêšten i svêšćen
svèstranōst, -osti, instr. -osti i -ošću
svěšati, -am (ek., poskidati obješeno, isp. svěsiti; t. vrȁćati)
svěščica
svěščić (dem. od svězak)
svèštati, -am (t. čitati)
sveštavati, svèštāvām (t. venčávati)
svèšten, -ena
svèštenica
svèšteničin
svèšteničkī
svèštenik, vok. -iče, mn. -īci (svèćenik) 58
svèštenīkov
svèštenīstvo
svešténstvo
svèštilo, gen. mn. svěštīlā (ek.)
svèštiti, -īm (t. lòmiti)
svêt, lok. svétu, mn. světovi, gen. svetóvā i světōvā, dat. svetòvima i světovima (ek.); Nōvī svět (Amerika); Stârī svêt (Evropa, Azija, Afrika)
svêt, svéta, svéto; odr. svêtī i svètī; komp. svètijī; uz imena crkvenih svetaca malim slovom: svètī (svêtī) Sáva, svètī (svêtī) Pětar; uz imena crkava, blagdana, u geografskim i sl. imenima velikim slovom: Svèti (Svêtī) Spās, Svètī (Svêtī) Pětar i Pȁvao, Svètī (Svèti) Sáva (ime praznicima, slikama); Svètī (Svêtī) Màrtin pod Òkićem (geogr.); Svètō (Svêtō) pismo 13 a; 15 c; 18
svétac, svéca, vok. svěče, gen. mn. světācā; **Svétac**, Svéca (otok)
svetačac, svetàčca, gen. mn. svètačācā
svètačkī
svètačnī
svétak, svétka, vok. svêče, mn. svéci, gen. svêtākā
svêtao, svétla, svétlo (ek.); odr. svêtlī
svètičin (prema svètica)
svètīlnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek., bolje svètionik)
svètilo, gen. mn. světīlā (ek.)
svètīlja i **svètilja** (ek.)

svètīljčica (ek.)
svètīljka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ek.)
svètīljnjāk, mn. -āci (ek.)
svètina (ek.)
svètionica (ek.)
svètionicār, vok. -āru i -are (ek.)
svètionīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
svètitēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
svètitēljkin
svétiti, svêtīm (t. hváliti); imperf. svêćah; prid. trp. svêćen
svètlac, -àca, mn. -àci, gen. -ácā (ek.)
svetlàrica (ek.)
svètlārnīk, mn. -ici (ek.)
svètlati, -ām (ek., činiti svijetlim; t. čìtati)
svétlēći i **svètlēćī** (ek.)
svétleti, svétlim (ek., davati svjetlost od sebe, biti izvor svjetlosti; t. živeti); imperf. svétljāh
svètlica, gen. mn. svētlīcā (ek.)
svètlicār, vok. -aru i -āre (ek.)
svètlīk, -ika, mn. -ici (ek.)
svètlika, dat. -ci, gen. mn. svētlīkā (ek., komad suha drveta koje svijètlī)
svètlilo, gen. mn. svētlīlā (ek., svjètlo)
svètlīlja i **svètlilja** (ek.)
svetlìna, gen. mn. -inā (ek.)
svétliti, svêtlīm (ek., t. hváliti); imperf. svētljāh
svètlo, svètla, gen. mn. svētālā i svetálā (ek.)
svétlocrven i **svetlocrven**, -èna (ek.); odr. svétlocrvenī i svetlocrvenī; komp. svètlijē crven
svetlòca, gen. mn. -óćā (ek.)
svetlòlik (ek.)
svétlomòdar i **svetlòmodar**, -dra (ek.); odr. svétlomòdrī i svetlòmodrī; komp. svètlijē mòdar
svetlomrcati, -tlòmrcām (ek., činiti da nešto svjetluca; t. večerávati)
svetlomrcnuti, -tlòmrcnēm (ek., t. čalabrknuti)
svetlònosan, -sna (ek.)
svetlònoša (ek.)
svétloplâv i **svetlòplāv** (t. svétložût)
svétlosîv i **svetlòsīv** (t. svétložût)
svètlosni (ek.)
svètlōst, -osti, lok. svetlòsti i svètlosti, instr. svètlosti i svètlošću, gen. mn. svetlòstī i svètlostī (ek.)
svètlotīsak, -ska (ek.)
svétlozèlen i **svetlozèlen** (t. svétlocrven)
svétložût, -žúta i **svetlòžūt**, -žūta (ek.); odr. svétložûtī i svetlòžūtī; komp. svètlijē žût
svetlùcati, -ām (ek., t. čeprkati)
svetlùcav (ek.)
svétljēnje (ek., prema svétleti i svétliti)
Svetògorac, -gōrca, vok. -gorče, gen. mn. Svetògorācā
svetògrđnicin (prema svetògrđnica)
svetògrđnički
svetògrđnik, vok. -īče, mn. -īci
svetògrđe i **svetógrđe**
svétost, -osti, instr. -osti i -ošću
světovati, -ujēm (ek., t. vĕrovati)
svètovnī i **svetòvnī** (ek.)
svètōvnōst i **svetòvnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
svetòvnjāčkī i **svètōvnjāčkī** (ek.)
svetòvnjāk, -áka, vok. svetovnjače, mn. -áci i **svètōvnjāk**, -āka, vok. -āce, mn. -āci (ek.)
svetovnjáštvo i **svètōvnjāštvo** (ek.)
svètskī i **světskī** (ek.)
sveučilīšnī
sveučilištárac, -rca, vok. sveučilištárče, gen. mn. sveučilištārācā
sveučilištarka, dat. -ki, gen. mn. -kī
sveučilište (piše se malim slovom kad se misli najviša škola uopće: završio sam sveučilište; međutim kad se misli na neku određenu školu, piše se velikim slovom: Diplomu mi je izdalo Sveučilište u Zagrebu ili Zagrebačko sveučilište)
svèudilj (pril.)
sveùkupan, -pna
svězak, svěska, mn. svěsci, gen. svězākā
svězičkī (prema svězica)
svèznajūćī
svèznalaštvo
sveznânje
svèznao, -la 88 b
svěž, svěža i svèža (ek.)
svežìna, gen. mn. -inā (ek.)
svěžnjić
svěžōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
svíbik, -íka, mn. -ici (svibov gâj)
svíći se v. svíknuti se
svídeti se, svídīm se, -īš se..., 3. mn. svídē se; aor. svídeh se, 2. i 3. svíde se, mn. svídesmo se...; pril. prošl. svídēv(ši) se; prid. rad. svídeo se, -la se (ek.)
svídjeti se, svídīm se, -īš se..., 3. mn. svídē se; aor. svídjeh se, 2. i 3. svídje se, mn. svídjesmo se...; pril. prošl. svídjēv(ši) se; prid. rad. svídio se, svídjela se (ijek.) 61 a 1
svíđati se, svíđām se (t. čárati) 61 a 1
Svift (Swift) 167 g
svijèća (ijek.) 27, 3
svijèćati, svijećām (ijek., zaključiti svijećajūći; t. smijèšati)
Svijèćnica (ijek.)
svijećnjāk, vok. -āče, mn. -āci (ijek.)

svîjest, svîjesti, lok. svijèsti, instr. svîjesti i svîješću (ijek.) 26 a
svijestan ne nego svjêstan
svijèstiti, svîjestīm (ijek., t. cijèditi); imperf. svîješćah; prid. trp. svîješten i svîješćen
svijet, lok. svijètu, mn. svjètovi, gen. svjetova i svjètōvā, dat. svjetòvima i svjètovima (ijek.); Nôvī svîjet (Amerika); Stârī svîjet (Evropa, Azija, Afrika) 27, 2
svijetao, svijètla, svijètlo (ijek.); odr. svîjetlī; komp. svjètlijī
svijètiti v. svijètliti
svîjetlēćī i **svjètlēćī** (ijek.)
svijètliti, svîjetlīm (ijek., t. cijèditi); imperf. svîjetljāh
svijètlo ne nego svjètlo (razl. svijètlo, svijetlō kao prid., isp. svîjetao) 165 b
svijètlocrven i **svjetlocrven,** -èna (ijek.); odr. svijètlocrvenī i svjetlocrvenī; komp. svjètlijē crven 89 c
svijètlomòdar i **svjetlomodar,** -dra (ijek.): odr. svijètlomòdrī i svjetlomodrī; komp. svjètlijē mòdar 35 d
svijètloplâv i **svjetloplav** (t. svijètložût)
svijètlosîv i **svjetlòsīv** (t. svijètložût)
svijètlozèlen i **svjetlozèlen** (t. svijètlocrven)
svijètložût, -žúta i **svjetlòžūt,** -žūta (ijek.); odr. svijètložûtī i svjetlòžūtī; komp. svjètlijē žût 89 c
svijètljènje (ijek., prema svijètliti i svijètljeti)
svijètljeti, svijètlīm (ijek., davati svjetlost od sebe, biti izvor svjetlosti; t. blijèdjeti); imperf. svijètljāh
svîkati, svîcēm (vikom skupiti; t. kázati); imperat. svîći
svîknuti se (svîći se), svîknēm se (priviknuti se; t. čučnuti); aor. još i: svikoh se, 2. i 3. svîče se, mn. svîkosmo se . . . ; pril. prošl. i: svîkāv(ši) se; prid. rad. i: svîkao se, -kla se
svîlac, svîlca, vok. svîlče, gen. mn. svîlācā
svîlača, gen. mn. svîlāčā (bot.)
svîlājica
svîlan, -lna i **svîlan,** svîlona
svîlčev
svîlénac, -nca, gen. mn. svîlēnācā
svîlengaća
svîlnjača
svîlorun 88 c
svinjárče, -eta
svinjárev i **svinjárov**
svinjàričin (prema svinjàrica)
svinjārija
svinjārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
svínjče, -eta
svinjèćāk, -áka, mn. -áci 56 a 6
svinjećī 56 a 5
svinjetina (ne svînjećina)
svîonī v. svîlan
svîrac, svírca, vok. svîrče, gen. mn. svîrācā
svîrač, -ača, vok. svîraču
svîračev
svîračica
svîračičin
svírčev
svîrepōst, -osti instr. -osti i -ošću
Svîsvēti, Svîsvētā, dat. Svîsvētima, ak. Svîsvēte pored **Svî svêtī,** gen. Svîh (Svijū) svētīh, dat. Svîm (Svima) svētīma, ak. Svê svête
svisvetskī
sviše (prijedl.)
Svištov 201
svîtac, svica, vok. svîče, gen. mn. svîtācā
svítak, svítka, mn. svíci, gen. svîtākā
svîtati, svîćē (t. jāhati); imperat. svîći; pril. sad. svîćući
svízac, svisca, vok. svîšče, gen. mn. svîzācā
svjećalo, gen. mn. svjećala (ijek.)
svjećār, -ára, vok. svjećāru i -āre (ijek.)
svjećàrica (ijek.)
svjećārnica (ijek.)
svjećica, gen. mn. svjećīcā (ijek.) 27, 3
svjećonoša (ijek.)
svjedočanstvo i **svjedočanstvo,** gen. mn. svjedòčanstavā i svjedočānstavā (ijek.)
svjedočenje (ijek.)
svjedočiti, svjedòčīm (ijek., t. svedòčiti); **svjedočiti,** svjèdočīm (t. dohòditi)
svjèdočkī (ijek.)
svjèdodžba, gen. mn. svjèdodžābā i svjèdodžbī (ijek.) 2; 62 a; 75 g
svjedok, -oka, vok. svjedoče, mn. svjedoci, gen. svjedoka (ijek.)
svjedokinja (ijek.)
Svjentohovski (Świętochowski) 188 b
svjèrovati, svjèrujēm (ijek., ne održati zadanu riječ; t. svêrovati)
svjèsiti, -īm (ijek., t. zgrčiti); prid. trp. svjèšen
svjèsnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
svjestan, -sna (ijek.) 27
svjèšati, -ām (ijek., skidati obješeno, isp. svjèsiti; t. vraćati)
svjèštati i sl. ne nego svèštati i sl.
svještilo. gen. mn. svjèštīlā (ijek.)

svjȅt, mn. svjẽti, gen. svjẽtā i svjẽtovi, gen. svjẽtovā (ijek., savjet; drugo je svijet)
svjètīlnīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
svjètilo, gen. mn. svjẽtīlā (ijek.)
svjẽtlija i **svjetílja** (ijek.)
svjètīljcica (ijek.)
svjètīljka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ijek.)
svjètīljnjāk, vok. -āče, mn. -aci (ijek.)
svjẽtina (ijek.) 27, 4
svjètionica (ijek.)
svjètionīcār, vok. -aru i -āre, instr. -arom i -ārem (ijek.)
svjètionīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
svjètlac, -àca, mn. -àci, gen. -ácā (ijek.)
svjetlàrica (ijek.)
svjètlārnīk, mn. -īci (ijek.)
svjètlati, -ām (ijek., činiti svijetlim; t. čitati)
svjètlēćī i **svijètlēćī** (ijek.)
svjètlica, gen. mn. svjẽtlīcā (ijek.)
svjètlicār, vok. -āru i -are (ijek.)
svjètlijī (komp. prema svijetao)
svjètlīk, -íka, mn. -ici (ijek.)
svjètlika, dat. -ci (ijek.)
svjètlilo (ijek., svjẽtlo)
svjètlīlja i **svjètlilja** (ijek., svjetílja)
svjetlīna (ijek.)
svjètlo, svjètla, gen. mn. svjẽtālā i svjetála (ijek., svjetlost) 27
svjetlocŕven v. svijètlocrven
svjetlòća, gen. mn. -óćā (ijek.)
svjetlòlīk (ijek.) 35 d
svjetlòmodar v. svijètlomõdar 35 d
svjetlomŕcati, svjetlòmŕcām (ijek., t. večerávati)
svjetlomŕcnuti, svjetlòmŕcnēm (ijek., t. čalabŕknuti)
svjetlònosan, -sna (ijek.)
svjetlònoša (ijek.)
svjetlòplāv v. svijètloplâv
svjetlòsīv v. svijètlosîv
svjètlosnī (ijek.)
svjètlost, -osti, lok. svjetlósti i svjètlosti, instr. svjètlosti i svjètlošću, gen. mn. svjetlòstī i svjètlostī (ijek.)
svjètlotīsak, -ska (ijek.)
svjetlozèlen v. svijètlozèlen
svjetlòzūt v. svijètložût
svjetlùcati, -ām (ijek., t. čeprkati)
svjetlùcav (ijek.)
svjètnīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
svjètovati, -ujēm (ijek., t. vẽrovati)
svjètõvnī i **svjetóvnī** (ijek.)
svjètõvnōst i **svjetóvnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
svjetovnjāčkī i **svjètõvnjāčkī** (ijek.)
svjetòvnjāk, -áka, vok. svjẽtovnjāče, mn. -áci i **svjètõvnjāk**, -āka, vok. -āče, mn. -āci (ijek.)
svjetovnjástvo i **svjètõvnjāštvo** (ijek.)
svjètskī i **svjetskī** (ijek.)
svjẽž, svjéža i svjèža (ijek.)
svježina, gen. mn. -ínā (ijek.)
svjèžōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
svlačionica i **svlačionica**
svlâčiti, svlâčim (t. hváliti)
svòdić
svòditi, svòdīm (t. nòsiti); imperf. svõđāh; prid. trp. svõđen
svodljiv
svodljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
svõdničin (prema svõdnica)
svõdničkī
svõdnīk, vok. -īče, mn. -īci
svòdstvo
svõđēnje
svojáčiti, svòjāčīm (zvati koga svojakom; t. jednáčiti)
svòjāčnica (svastika)
svòjačničin
svòjāk, vok. -āče, mn. -aci (svak)
svôjbina (svojta)
svòjedobno i **svojèdobno**
svojèglav
svojèglavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. svojèglavācā
svojèglāvčev
svojèglavičin (prema svojèglavica)
svojèglavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
svòjeručan i **svojèručan**, -čna
svòjevlastan i **svojèvlastan**, -sna
svojevòljnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
svòjevremen i **svojèvremen** (ek. i ijek.)
svòjevrstan i **svojèvrstan**, -sna
svòjstvenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
svòjstvo, svójstva, gen. mn. svõjstavā
svõjtljivōst i **svòjtljivōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
svrâbac, svrápca, vok. svrâpče, gen. mn. svrâbācā (pauk)
svrábež v. svŕbež
svràbljiv
svràbljīvac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. svràbljivācā
svràbljīvčev
svràbljivičin (prema svràbljivica)
svràbljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
svrâčak, svrâčka, vok. svrâčku, mn. svráčci, gen. svrâčākā 66 b
svrâčica
svrâčić
svrâčijī i **svrâčjī**
svrâčine, svrâčinā (mn. ž. r., stražnji račvasti dio kolske rude)
svrâćati, -ām (t. vrâćati)
svrâka, dat. -ki, gen. mn. svrâkā
svrâtišnī
svrâtiti, svrâtīm (t. bâciti); prid. trp. svrâćen

svrbeti, -īm (ek., t. žèleti); imperf. svrbljāh pored **svrbeti**, -im (ek., t. živeti); imperf. svrbljāh
svrbež, svrbeža, instr. svrbežom
svrbjeti, -bīm (rjek., t. žèljeti); imperf. svrbljāh pored **svrbjetī**, -bīm (ijek., t. živjeti); imperf. svrbljāh
svrbljēnje (prema svrbeti i svrbjeti); **svrbljènje** (prema svrbeti i svrbjeti)
svrčak v. svrtak
svrći v. svrgnuti
svrdalce, -alca i -ālceta, mn. svrdālca, gen. svrdālca i svrdalācā i **svrdalce**, -alca i -alceta, mn. -alca, gen. svrdálcā i svrdalācā
svrdao, svrdla, mn. svrdli, gen. svrdālā i svrdlovi, gen. svrdlōvā 69 c; 165 b
svrdlić
svrdlo, svrdla, mn. svrdla, gen. svrdālā (svrdao) 165 b
svrgnúće
svrgnuti (svrći), svrgnem (t. čučnuti); aor. još i: svrgoh, 2. i 3. svrže, mn. svrgosmo...; pril. prošl. i: svrgāv-(ši); prid. rad. i: svrgao, svrgla
svrh (prijedl. i pril.)
svrha, svrhē, dat. svrsi, gen. mn. svrhā
svrhovit
svrhovitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
svrhu ne nego svrh
svrnuti, svrnem (t. kihnuti)
svrsishodan, -dna
svrsishodnost, -osti, instr. -osti i -ošću
svršavati (i svršívati), svršāvām (t. venčávati)
svršenost, -osti, instr. -osti i -ošću
svršetak, -tka, mn. svršéci, gen. svršētākā
svršívatī (i svršávati), svršujem (t. kazivati)
svŕtak, svŕtka, mn. svŕci, gen. svrtakā (vitlić)
svŕtati, svŕćem (t. jāhati); imperat. svŕći; pril. sad. svŕćūći
svrúćiti, svrûćīm (ugrijati; t. báciti)
svûćī i **svûći**, svûćēm, -eš..., 3. mn. svúkū; aor. svúkoh, 2. i 3. svûče, mn. svúkosmo...; imperat. svûci; pril. prošl. svúkāv(ši) i svûkāv(ši); prid. rad. svùkao, svùkla; prid. trp. svûčen, -ena i svùčen, -èna
svûd i **svùdā**
svûdašnjōst, -osti, instr. -osti i -ošću
svûgdasnjī (bolje svûdašnjī)
svûgde (ek.)
svûgdje (ijek.) 98 a
svûkud(a) (svuda) 98 a
svûkudašnjī (bolje svûdašnjī)
Swift (Svift), Swifta 167 g
Swiftov (Sviftov) 167 g
Sydney (Sidnej) 167 m
Szinyei (Sinjeji) 173 b
Szolnok (Solnok) 173 b
Szombathely (Sombathelj) 173 b

Š

Šābac, Šāpca
šabačkī
šablōn, -óna i **šablóna**, -ónē
šāčica (dem. od šāka)
šačnī (prema šāka)
šacùrina (augm. od šāka)
šafolj
šafoljče, -eta
šāh, vok. šahu, mn. šāhovi; šāh-māt; **Šāh** (velikim slovom iz poštovanja kao poglavaru države) 24 c
šáhin (soko, sokol)
šahindžija (sokolar)
šahírati, šàhirām (t. venčávati)
šàhist(a)
šàhistkinja
šāhov; **Šāhov**
Šahovska 183 a
šāhovskī
Šahovski 183 a
šáin ne nego šāhin
šajčan (prema šājak, vrsta čohe)
šājka, dat. -ci, gen. mn. -kī
šajkača, gen. mn. šājkāča
šāka, dat. šāci, gen. mn. šākā
šākač, -áča, vok. šākaču
šakačkī (prema šàkač); **šakačkī** (pril., šakama)
šakatōst, -osti, instr. -osti i -ošću
šākić, -ića (dem. od šāka)
šálac, šálca, vok. šálče, gen. mn. šālācā (v. šaljivac)
šalajka, dat. -ci, gen. mn. -kī (pjesma s pripjevom šalaj)
šaláta ne nego saláta; **Šaláta** (dio Zagreba)
šaldžija, gen. mn. šāldžījā (šaljivdžija) 62 c
šaličica (dem. od šàlica)
šalidžija (v. šaldžija)
šalvarčine (mn. ž. r.)
šaljivac, -ívca, vok. -ívče, gen. mn. šaljivāca
šaljívčev
šaljívčina i **šaljívčina**
šaljivdžija 62 c

šàljivičin (prema sàljivica)
sàljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Šāmac, Šāmca (geogr.); Slàvōnskī Šāmac; Bosanskī Šāmac
šāmačkī (prema Šāmac)
šamājlija (sedlo iz Šáma)
šamaladža (tkanina iz Šáma, damast)
šamārčina (augm. od šàmār)
Šāmčanin, mn. -āni
Šāmčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
šámija (marama, povezača)
šamijica (dem. od šamija)
Šāmlija (čovjek iz Šáma)
Šampanj (Champagne) 169 b
Šampanja (geogr.) 167 e
šampiōn, -ōna, vok. šāmpiōne
šampiònāt, -áta
šānac, šānca, mn. šānci, šānācā i šānčevi, šančēvā; Rīmskī Šānčevi (geogr.)
šančić (dem. od šānac)
Šāndor (Sándor) 173 a
šansōn, -ōna i **šansòna**, -óně
šansonèta, gen. mn. -étā
šansonetkinja
šansonijer, -éra, vok. šānsonijēru
šantavčev
šantavičin (prema šāntavica)
šāntavost, -osti, instr. -osti i -ošću
šānutī ne nego šapnuti
šapāt, šāpāta i **šapat**, šāpta
Šapčanin, mn. -āni (čovjek iz Šāpca)
Šapčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Šāpca)
šapirògraf
šāpka, dat. šāpci, gen. mn. šāpkī
šapnuti, šapnem (t. dàhnuti)
šaptač, -áča, vok. šaptāču
šaptačev
šaptačica
šaptačičin
šaptačkī
šaptačī
šāptalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. šàptalācā
šāptaličin (prema sàptalica)
šaptaočev
šàptaonica i **šaptaònica**
šaptati, šāpćem (t. hùktati); imperat. šàpći; pril. sad. šāpćūći
sapùtati, šàpućēm (t. blebètati); imperat. šapùći; pril. sad. šàpućūći
šarac, šárca, vok. šárče, gen. mn. šarācā (šaren konj); **Šárac**, Šárca, vok. Šárče (ime konju u nar. pjesmi) 9 a
šaradōid, -ida (zagonetka)
šarafić (dem. od šàrāf)
šarampōvić
šarančić (dem. od sàran)
šárčev; **Šárčev**; Šarčev gospodar 10 a
šarčić (prema šarac); **Šarčić** (prema Šárac)
šàrčina, gen. mn. šārčīnā (augm. od šárac); **Šārčina** (prema Šárac)
šarčneti, šarènīm (ek., postajati šaren; t. zelèneti); imperf. šarènjāh
šarèngaća
Šàrengrād (geogr.)
šarengradskī
šarèniti, šàrenīm (činiti nešto šarenim; t. dohòditi); imperf. šàrenjāh; prid. trp. šàrenjen
šarènjeti, šarènīm (ijek., postajati šaren; t. zelènjeti); imperf. šarènjāh
šārka, dat. -ci, gen. mn. -kī
šàrlah
šarlàtānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
šarmàntnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
šarōlikōst, -osti, instr. -osti i -ošću
šarōvljev i **šarovov** (prema šàrōv)
Šār-planina 13 a
šar-planīnskī i **šārplanīnskī**
Šartr (Chartres) 169 b
šartrēz, -éza (liker)
sàrulja, gen. mn. sārūljā 9 b
šāsija, gen. mn. šāsijā (dio automobila)
šašavac, -āvca, vok. -avče, gen. mn. šāšavācā
šāšavčev
šāšavičin (prema šāšavica)
šāšavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
šāškī (prema Šag i Šāš)
Šatobrijan (Chateaubriand) 169 a
šatrondža (pokr., zatvor, buhara)
šātrovac, -ovca, vok. -ovče, gen. mn. šātrovācā
šatrovačkī
šatrōvčev
šātrōvčić
šav, švā i šàva, mn. šàvovi i švòvi
Šāžanin, mn. -ani (čovjek iz Šaga)
Šážanka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Šága)
ščèkati, -ām (sačekati, dočekati; t. skùhati)
ščekívati, ščèkujēm (t. kazívati)
scèliti se, ščēlīm se (sučeliti se; t. skòčiti); prid. trp. ščèljen
ščeljávati se, ščèljāvām se (t. venčávati)
ščèpariti, -īm (ščepati; t. dohvatiti)
scèpati, -ām (t. skònčati)
scèšljati, ščèšljām, -aš..., 3. mn. ščèšljajū; aor. ščèšljah, 2. i 3. ščèšlja i ščèšlja, mn. ščèšljasmo...; imperat. ščèšljaj; pril. prošl. ščèšljav(ši); prid. rad. sčèšljao, -la; prid. trp. ščèšljan pored **ščèšljati**, -ām (t. skončati)
ščcšljávati, ščèšljāvām (t. venčávati)
ščètati, -ām (svrstati u četu; t. skùhati)
ščètkati, -ām (iščetkati; t. skùhati)
šči, ščija, instr. ščijem

ščînjati se, ščînjam se (oklijevati; t. čárati)
ščístiti, -īm (t. zgrčiti); prid. trp. ščíšćen
ščišćávati, ščišćavām (t. venčávati)
ščučúnjiti se, ščučunjīm se (šćućuriti se; t. dodéliti)
ščúnjiti se, ščúnjīm se (ščučunjiti se; t. baciti)
ščvrsnúće
ščvŕsnuti se, -nēm se (t. čučnuti); prid. rad. i: ščvŕsla se, ščvŕslo se
ščvŕstiti se, ščvŕstīm se (t. báciti); prid. trp. ščvŕšćen
ščvršćénje
ščvršćívati se, ščvršćujēm se (t. kazívati)
šćápiti, -īm (t. zgrčiti)
šéavet
Šćēpān (Stjepan); Šćēpān Mâlī (hist.)
šćérdati, -am (izgubiti; t. skònčati)
šćí, šćēri ne nego kći, kćéri
Šćípetār v. Šíptār
Šciptār v. Šíptār
šćućúriti se, šćućurīm se (t. dodéliti)
šćúhati se, -ām se (raskuhati se; smežurati se; t. skúhati)
šćúkati, -ām (svabiti, skupiti živad vičući ćuk-ćuk; t. skúhati)
šéća (pokr., šetnja)
šećer 55 d
šećerána, gen. mn. -ánā
šećèrāš, -āša, vok. šećerašu
šećérče, -eta (govori se djetetu)
šećériti, -īm (t. bèsediti)
šećerléma
šećerlèmdžija
šećèrli (prid. indekl.); šećèrli kàva (kàfa)
šećèriija (vrsta jabuke)
šećérnī
šećérnica
šećérnjača
šećérov
šéćkati se, -ām se (šetkati se; t. vrāćati)
šef i **šēf,** mn. šēfovi
Šefer (Schäfer, Schefer, Schaeffer) 172 a
šèficin (prema šèfica)
šēfovičin i **šefovičin**
šeftèli (prid. indekl.); šeftèli sòkāk, -áka (ulica zasađena breskvama)
šeftèlija (breskva)
šegačenje
šegáčina (šegačenje)
šegáčiti se, šègāčīm se (t. jednáčiti)
šègrce, -eta; zbir. šègrčād, -ādi
šègrčić (dem. od šègrt)
šegrtárija
šègrtičin (prema šègrtica)
šègrtić (dem. od šègrt)
šegŕtluk, mn. -ci
šègrtskī
šègrtstvo
šēh, mn. šēhovi (u šahu); šāh-šēh
šehādet (svjedočenje)
sēher (grad); šēher Sàrajevo; Nôvī šēher; Gôrnjī šēher
šēher-ćèhaja (-ćehája)
šeher-ćèhajin (-ćehájin); Šeher-ćehájina ćùprija (ime mostu u Sarajevu)
Šeherezáda, vok. Šēherezādo
šehèrli (gradski)
šēherijanin, mn. -āni (građanin)
šehislam, -áma v. šèjhul-ìslām
šēhīt, -íta, vok. šēhīte (onaj koji je poginuo u boju za islam)
šējh, vok. šējhu, mn. šējhovi
šèjhul-ìslām, -áma (vrhovni vjerski poglavar muslimana u sultanskoj Turskoj)
šéjtan, šéjtana i **šèjtān,** šejtána, vok. šejtane (đavo)
šejtanluk, mn. -ci
Šèkspīr, -íra, vok. Šēkspīre i **Šèkspīr** pored **Šèkspir** (Shakespeare) 171 c
Šekspírov, Šēkspīrov i **Šèkspirov** (Shakespeareov)
šèkspīrskī i **šēkspīrskī;** šèkspīrskī (šekspīrskī) tèātar 167 k
Šelba (Scelba) 170 f
Šēlda (rijeka)
Šeli (Shelley) 171 j
šćma i sl. v. shéma
šènlučiti, -īm (t. bèsediti)
šènluk, mn. -ci, gen. šènlūkā
šēnūtōst, -osti, instr. -osti i -ošću
šēpavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. šēpavācā
šēpāvčev
šēpavičin (prema šēpavica)
šēpavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
šepùtić
šèputka, dat. -tki, gen. mn. -tkī
šèrbedžija
šèrbetāšće, -eta (napojnica, novac na šèrbe)
šerèćina i **šérećina** (augm. od šéret)
šerètluk, mn. -ci
šéretskī
šēribrendi, -ija (rakija)
šerijāt, -áta
šerijātskī
sérpa, gen. mn. šérpā i sérpī (posuda)
šesnaest (za složenice i izvedenice v. četiri, četrdēsēt); šèsnaest-sedāmnaest
šesnaéstak
šesnaestérac, -rca, gen. mn. šesnaèstērācā
šesnaestèračkī
šèsnaestero i **sèsnaestoro** (v. četvoro)

šèsnaestī
šesnaèstica
šesnaèstina i šesnaestina, gen. mn. -ína
šesnaèstīnka, dat. -ci, gen. mn. -kī (muz.)
šesnaestòdnēvnī
šesnaestogodišnjak, vok. -āče, mn. -aci
šesnaestogodišnjaka, dat. -ki
šesnaestogodišnjākinja
šesnaestogodišnjī (16-godišnji)
šesnaestogodišnjica (16-godišnjica)
sèsnaestori (v. četvori)
šesnaestorica (muškaraca)
sèsnaestoro i sèsnaestero (v. četvoro)
šesnaestōstruk
šēst (za složenice i izvedenice v. četiri, četrdèsēt; v. i dēset); sēst-sēdam
šestāk, -áka, mn. -āci (u čemu ima šest jedinica, što je šesto po redu i sl.)
šestérac, -rca, gen. mn. šèstērācā (stih)
šestèračkī
šēstero i šēstoro (isp. četvoro); **šestero-** i **šestoro-** (u složenicama), npr. šesterópreg i šestoròpreg
šestgodišnjī i sl. ne nego šestogodišnjī i sl.
šēstī (redni broj); Šēstī (VI) kòngres Sáveza komùnīstā Jugòslāvījē 16 a
Šèstine, Šēstīna (geogr.) 11 c
šèstīnskī; Šèstīnskī dôl (ime ulice)
šēstō (prema šēstī; drugo je šēststo) 81
šestočāsovnī
šestòčlan
šestòdnēvnī
šestogodišnjāk, vok. -āče, mn. -aci
šestogodišnjaka, dat. -ki
šestogodišnjākinja (šestogodišnjaka)
šestogodišnjī (od šest godina) 81
šestogodišnjica (6-godišnjica)
šestokatan, -tna
šestokrīlka, dat. -ci i -ki, gen. mn. -kī
šestokutan, -tna
šestomesečm (ek.)
šestomjesečnī (ijek.)
šestonèdēljnī (ek.)
šestonèdjēljnī (ijek.)
šestoperac, -perca, gen. mn. šestopērācā
šestopostotnī (6%-tni)
šestòpreg, mn. -zi
šestòprežan, -žna
šestoprocentnī (6%-tni)
šestòredac, šestòreca, gen. mn. šestòredācā (ječam)
šestori (v. četvori)
šestorica (muškaraca)
šèstōrka, dat. -ci (za neživo) i -ki (za živo), gen. mn. šèstorākā i šèstōrkī
sēstoro i sēstero (v. četvoro)
šestorōčlan i šesterōčlan
šestorodnevnī i šesterodnevnī
šestorogub (zast., šestostruk, šestorostruk)
šestorokatan i šesterokatan, -tna
šestorokatnica i šesterokatnica
šēstorokūt i šestorokut pored **šēsterokūt i šesterokut**
šestoropreg i šesteropreg, mn. -zi
šestoroprežan i šesteroprežan, -žna
šestoroprst i šesteroprst
sēstororēd i sēsterorēd
šestororedan i šesterōredan, -dna
šestorosložan i šesterosložan, -žna
šestorospratan i šesterospratan, -tna
šestorospratnica i šesterospratnica
šestorostopan i šesterostopan, -pna
šestorostran i šesterostran
šestorostranost i šesterostranost, -osti, instr. -osti i -ošću
šestorostruk i šesterostruk
šestostranost, -osti, instr. -osti i -ošću
šestoškólac, -lca, vok. šestoškolče, gen. mn. sestoškōlācā
šestoškolka, dat. -ki, gen. mn. -kī
šestougao, -gla, mn. šestouglovi
šestougaonī
šestougaonīk, mn. -īci
šestouglī
šēst pútā
šēststō i šēst stōtīnā 81; 92 b
šeststogodišnjī (600-godišnji) 81; 88 c
šeststogodišnjica (600-godišnjica)
šēststōtī
šeširdžija 62 c
šeširdžijin
šeširdžījka, dat. -ki, gen. mn. -kī
šeširdžījkin
šeširdžijskī
šeširdžīnica
šeširić (dem. od šèšīr)
šètāč, -áča, vok. šètāču
šetačica
šétalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. šétalācā
šétāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
šètaonica i šetaònica
šétati, šètām (t. čárati) i šećem (t. víkati); imperat. šêtāj i šéći; pril. sad. šétajūći i šećūći
šétnja, gen. mn. šétnjā i šétnjī
ševārić (dem. od šèvar)
ševārīk, -ika, mn. -íci (grmlje, šikara)
ševiot (vrsta tkanine, čeviot)
Ševirjov 177 b
ševrljuga, dat. -zi (ševa)
šèvrō, -òa, instr. -òom
šezdèsēt (za složenice i izvedenice v. četrdèset); šezdèsēt-sedamdèsēt 80 a

šezdesétak, -tka, mn. šezdeséci, gen. šezdèsētākā (oko 60); **šezdesètāk**, -áka, vok. šēzdesetače, mn. -áci (šezdesetogodišnjāk i sl.)
šezdèsetero i šezdèsetoro (v. čětvoro)
šezdèseti
šezdesètica
šezdesètina i šezdesetina, gen. mn. -ína
šezdèsētka, dat. -tki, gen. mn. -tkī
šezdesetogodišnjak, vok. -ače, mn. -āci (60-godišnjak)
šezdesetogodišnjaka, dat. -ki (60-godišnjaka)
šezdesetogodišnjakinja (60-godišnjakinja)
šezdesetogodišnji (60-godišnji)
šezdesetogodišnjica (60-godišnjica)
šezdesetorica (muškaraca)
šezdèsetoro i šezdèsetero (v. čětvoro)
Šibenčanin, mn. -ānī
Šibenčanka i Šibènka, dat. -ki, gen. mn. -kī
šibenčkī bolje šibenskī
Šibenīk, vok. -īče
šibenskī
šibičnī
šibičnjak, mn. -āci
šibljak, -áka, mn. -áci
šibljičica
šibljika, dat. -ci, gen. mn. šibljikā
šīc (uzv. za tjeranje mačaka); šīc-mīc
šićār, -ára
šićārdžija
šićārīti, šićārīm (t. jednáčiti)
šiće (šivenje)
šidskī (prema Šīd); Šīdskī Bánōvci
Šīđanin, mn. -ani
Šīđānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
šifōn, -óna (vrsta platna)
šifra, gen. mn. šifārā
šihta, gen. mn. šihta
šija, dat. šiji
šijāčkī (prema Šijāk)
Šijāk, vok. -āče, mn. -āci (seljak iz okoline Slavonske Požege)
šijenje (prema šīti)
šijnī (prema šija)
šikanācija
šikatī, šikām (ljuljati; t. čārati); **šikatl**, šīćēm (zviždati; šīćē npr. guska; t. vikati), imperat. šiči; pril. sad. šīčūći
šiktatī, šikćem (šikljati; t. hùktatī); imperat. šikći; pril. sad. šikćūći
Šiler (Schiller) 172 c
šilīng, mn. -zi, gen. šilīngā (novac) 165 a
šiločina (augm. od šilok)
šilok, mn. -ci, gen. šilōkā (vjetar široko)
šiljak, šiljka, mn. -ci, gen. šiljākā
šiljastōst, -osti, instr. -osti i -ošću
šiljatōst, -osti, instr. -osti i -ošću
šiljčani (prema šiljak)
šiljčić (dem. od šiljak)
šiljeg, šiljega, vok. -že, mn. -zi, gen. šiljega i **šiljeg**, -éga, vok. šilježe, mn. -ézi, gen. siljégā (mlad ovan)
šiljoglavka, dat. -ki, gen. mn. šiljòglavākā i šiljoglāvkī (riba)
šiméra v. himéra
šimpanzo i šimpanzo, gen. -nza, mn. -nzi (čimpanza)
šindrika, dat. -ci, gen. mn. šindrīkā (šindra)
šinīk, -ika, mn. -íci (mjera za žito)
šīpak, -pka, mn. -pci, gen. šīpākā
šiparac, -rca, vok. šiparče, gen. mn. šīpārācā (poodrasliji dječak)
šiparčev
šiparčić (dem. od šiparac)
šiparičin (prema šiparica)
šipčanī
šipcanica (ruža)
šipčica (dem. od šipka)
šipčište (dio puške)
Šipione (Scipione) 170 f
šipka, dat. -ci, gen. mn. šipākā i šipkī
šiprag, -ága, mn. -ázi
šipraška, dat. -šci, gen. mn. šipražaka i šipraškī
Šiptār
Šiptārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
širī (komp. prema širok; ne šírji)
širilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. širilācā
širjī ne nego širī
širok, -óka; komp. širī 47 a
širokočlan
širokogruđ(n)ōst, -osti, instr. -osti i -ošću
širokotračan, -čna 88 c
šišak, -áka, vok. šišāče, mn. -áci
šišarac, -rca, vok. šišārče, gen. mn. šīšārācā
šišarka, dat. -ci, gen. mn. šišarākā i šišārkī
šiška, dat. -ki, gen. mn. šišākā
šīti, šijēm, -ēš..., 3. mn. šījū; imperf. šījāh, -āše...; aor. šīh, 2. i 3. šī, mn. šismo...; imperat. šij, šijmo, šijte; pril. sad. šijūći; pril. prošl. (sa)šīv(ši); prid. rad. šīo, šīla; prid. trp. šīt pored šíven, -ena (rjeđe švēn, švena)
šivāč, -āča, vok. šīvaču
šivača, gen. mn. šivāča (igla)
šivaći (koji služi za šivenje)
šivāćica (mašina, stroj) 56 a 2
šivatka, dat. -tki, gen. mn. -tkī (igla)
šivenje (prema šīti)
šizma, gen. mn. šizāmā
šizmatičkī

šizmàtik, vok. -če, mn. -ci
škákljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
škála ne nego skála
skamùtati, škamućēm (t. blebètati); imperat. škamùći; pril. sad. škàmućūći
skándāl ne nego skàndāl
škanjac, škánjca, vok. škânjče, gen. mn. škânjacā
škánjčev
škembīći, škembića i **skèmbići**, škèmbića
šk. g. (skrać. za školska godina) 145 a
skīca ne nego skīca
škíja (krijumčareni duhan)
škíljavac, -avca, vok. -avče, gen. mn. škíljavācā
škíljavčev
škíljavičin (prema škíljavica)
škíljavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Šklarska Poremba (Szklarska Porçba) 185
sklócati ne nego skljōcati
sklōpci ne nego sklōpci
Škoćanin, mn. -āni
Škōćānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
škōda (top); **Škōda** (ime) 7
škōditi, -īm (t. grčiti); imperf. škōđah
škodljīvōst, -osti, instr. -osti i -ošću
škođenje (prema škōditi)
škōla i **škôla**, gen. mn. škōlā 155 m
školárac, -rca, vok. škōlārče, gen. mn. škòlārācā
školničija (učiteljsko zvanje)
škólničkī
škólnīk, vok. -iče, mn. -īci
škólništvo
skólovānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
škólskī i **škólskī** 72 c; Škólskā (Škólskā) knjīga (ime poduzeću) 16 a
škólstvo
škóljčica
škóljić (dem. od škōlj)
škóljka, dat. -ci, gen. mn. škōljākā i škōljkī
škontrírati ne nego skontrírati
škopac, škopca, vok. škopče, mn. škòpci, gen. škopacā
škopčev
škopčevina
škorpija i sl. ne nego skòrpija i sl.
Škōt, mn. Škōti, gen. Škōtā
Škōtkinja
Škotlàndanin, mn. -ani
Škotlàndānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Škōtskā, dat. Škōtskoj
škōtskī
škŕbavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
škrčev (prema škrtac)
škrebètāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
škrebètati, škrèbećēm (t. blebètati); imperat. škrebèći; pril. sad. škrèbećūći
škŕga, dat. -gi, gen. mn. škŕgā
škrgonožac, -šca, gen. mn. škrgònožācā
škrgùtati, škrgućēm (t. blebètati); imperat. škrgući; pril. sad. škrgućūći pored **škrgutati**, škrgūćēm (t. gonétati); imperat. škrgúći; pril. sad. škrgúćući
škrgútnuti, škrgūtnēm, -eš..., 3. mn. škrgūtnū; aor. škrgútnuh, 2. i 3. škrgútnu i škrgūtnū, mn. škrgútnusmo...; imperat. škrgútni; pril. prošl. škrgútnūv(si); prid. rad. škrgútnuo, -la
škrínuti, škrînēm (t. čūčnuti) pored **škrínuti**, škrînēm (t. kíhnuti)
škrînja (i skrînja), gen. mn. škrînja
škrînjica (skrînjica)
škrípati, škrîpam (t. čárati) i škrípljem (t. víkati); imperat. škrípāj i škrípli; pril. sad. škrípajūći i škrípljući
škrípnuti, škrîpnem (t. čūčnuti) pored **škrípnuti**, škrîpnēm (t. kíhnuti)
škripùtati, škrìpućem (t. blebètati); imperat. škripùći; pril. sad. škripućūći
škrkótati, škrkoćēm (škrgutati; t. blebètati); imperat. škrkòći; pril. sad. škrkoćūći
škŕlet, gen. mn. škŕlētā (šarlah)
škrōb (i skrōb), škróba
škrōfule, škrōfūlā (mn. ž. r.)
škrofulóza
škrōfulōzan, -zna
škrofuloznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
škrópionica i **škropiónica**
škŕtac, škŕca, vok. škŕče, mn. škŕci, gen. škŕtaca
škrtórek (ek. i ijek.)
škrtórekōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
škŕtōst, -osti, instr. -osti i -ošću
škŕžnī (prema škŕga)
škúro 165 b
šlēm, šlèma, mn. šlèmovi (ek.)
Šlēskā, dat. Šlēskōj
slēskī
Šlézanin, mn. -ani
Šlēzija (geogr.)
šljáhta (hist., poljsko plemstvo)
šljáhtić (plemić nekad u Poljskoj)
šljáka, dat. -ci (troska, zgura)
šljēm, šljèma, mn. šljèmovi (ijek.)
šljême ne nego sljême
šljíva, gen. mn. šljîvā
šljívārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
šljívić (dem. od šljíva)
šljívīk, -íka, mn. -ici
šljívovača
šljúčar

šljûcijī i **šljûcjī**
šljûka, dat. -ki, gen. mn. šljûkā
šljûnak, šljûnka
šljûnčan, -a, -o
šljûnčara, gen. mn. šljûnčara
šljûnčati, -ām (t. čitati)
šljûpka, dat. -pci, gen. mn. -pkī
šmâjser, gen. mn. šmâjserā
šmînka, dat. -ki, gen. mn. -kī
šmȓkati, šmȓčēm (t. vikati); imperat. šmrči; pril. sad. šmȓčūći
šmȓkavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. šmȓkavaca
šmȓkāvčev
šmȓkavičin (prema šmȓkavica)
šmȓktati, šmȓkćem (t. hùktati); imperat. šmȓkći; pril. sad. šmȓkćūći
šobotati, šòbоćem (t. blebètati); imperat. šobоći; pril. sad. šòbоćūći
šofer, -éra i **šofer**, šòfera 165 b
šogor (pokr., šurjak, svak) 165 b
šokac, šòkca, vok. šòkče, mn. šòkci, gen. šokáca (seljak, katolik i sl.); **Šòkac** (čovjek iz Šokàdijē)
šòkackī
šòkčiti, -īm (t. lòmiti)
šokétati, šòkēćēm (t. gonétati); imperat. šokéći; pril. sad. šokećūći
Šokičica (prema Šòkica)
Šokičić (prezime)
Šokičin (prema Šòkica)
Šoltanin, mn. -ani, gen. Šoltānā
Šoltānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
šonjavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Šopēn (Chopin), -éna 169 b
šor, šora, mn. šòrovi 165 b
šovēn, -éna, vok. šovēne
šovinist(a)
šovinističkī
šovinstkinja
špága, dat. -gi
Špajdel (Speidel) 172 c
špalīr, -íra
Špánac, Špánca, vok. Špânče, gen. mn. Špânācā
Špânīja 155 m
Špânkinja
špânskī
Španjolac, -lca, vok. Špânjōlče, gen. mn. Špânjōlācā
Španjolka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Španjolska, dat. Špânjōlskōj 155 m
španjōlskī
špâroga, dat. -gi (bot.)
špēdīcija
špeditēr, -éra, vok. špēditēru
špekulácija (npr. u trgovini; isp. spekulácija)
špekùlant, gen. mn. -kùlanātā 155 m
špekùlantica i **špekùlantkinja** pored **špekulántkinja**
špekùlantskī
špekulírati, -kùlīrām (t. večerávati)
špekùlisati, -sēm (t. kalàjisati)
špērploča
špîca, gen. mn. špîca (pokr., koštica)
špijáti, špijām (špijunírati; t. čárati) i **špijati**, -ām (t. čitati)
špijun, -úna, vok. špijūne 155 m
špijunáža
špijūnčina
špijunírati, -jùnīrām (t. večerávati)
špijùnisati, -šēm (t. kalàjisati)
špijūnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
špijūnov
špijūnskī
špilja ne nego spīlja
špinat, -áta (i spânāć, -áća)
špîrit (alkohol; isp. spîrit)
špōrt i sl. ne nego spȍrt i sl.
šprînt ne nego sprînt
špūla, gen. mn. špūla
špùina, gen. mn. špúlnā i špùlnī
šrafić (dem. od šrâf)
šrâpnēl, -éla i **šrapnéla**, -élē
šrâpnēlskī
štâb, lok. štábu, mn. štábovi
šta bilo 91 f
štacija
štācūn, -úna
štačica (dem. od štâka)
štafetnī (prema štafèta)
Štafilīć, -íća (geogr.); Kàštel-Štafilīć, gen. Kàštel-Štafilića
Štâjerac, -ērca, vok. -ērče, gen. mn. Štâjerācā
Štâjērka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Štâjerska, dat. Štâjerskōj
Štajner (Steiner) 172 c
štâka, dat. -ci, gen. mn. štâkā
štakòrnjača (mišolovka, stupica)
štâlskī 72 c
štâmpa 155 m
štampárev i **štampárov**
štampārija (tiskara)
šta mu drâgo 91 f
štâpić
štapićast
štâpskī (prema štâb)
štaviše i **štâvīše** (čak, dapače) 98 a
štâvljāč, -āča, vok. štâvljāču
štēćēnje (prema štētiti)
štédeti, -īm (ek., t. živeti); imperf. štéđāh; prid. trp. štéđen i štêđen
štedionica i **štedionica** 69 b
štèdioničica i **štedionīčica**
štèdioničkī i **štedionīčkī**
štédjeti, -dīm (ijek., t. živjeti); imperf. štéđāh; prid. trp. štéđen i štêđen

štèdljivac, -ívca, vok. -ívče, gen. mn. štèdljivācā
štèdljívčev
štèdljívičin (prema štèdljivica)
štèdljívōst, -osti, instr. -osti i -ošću
stédnja; Dân stédnjē
štēdrōst, -osti, instr. -osti i -ošću
štédēnje (prema stédeti i štédjeti)
štēdcvina
stèkavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. štēkavācā
stèktati, štēkćem (t. hùktati); imperat. štèkći; pril. sad. štēkćući
stènac, štènca, vok. štènče, mn. štènci, gen. štēnāca, dat. štencima, ak. štènce i **šténac**, -nca, vok. štènče, mn. šténci, gen. štēnaca
štenečak, -áka
stèrlīng ne nego stèrlīng
stētiti, -īm (t. grčiti); imperf. štēćah; prid. trp. štēćen
stētnīk, vok. -īce, mn. -īci
stētnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
štētočina i **štetočina** pored **stetòčinja**
štetočínac, -nca, vok. štētočīnče, gen. mn. štetočīnaca
štetočinstvo, gen. mn. štetočīnstava
štičenje (prema štičiti)
štičica (dem. od štica)
štičīti, -īm (pokr., šticom otiskivati lađu; t. grčiti)
štićenica i **štićènica**
štićeničin i **štićèničin**
štićenički i **štićènički**
štićenik, vok. -iče, mn. -ici i **štićènīk**, -íka, vok. štićenīče, mn. -ící
štićenje i **štićenje** (prema štítiti i štītiti; drugo je štičenje)
štihača, gen. mn. štihāčā (pokr., vrsta lopate, ašov, kopača)
štilac, štīlca i štīoca, vok. štīlče i štīoče, gen. mn. štīlāca (zast., čitalac)
štilet bolje stilet
štimung i **štimūng**, mn. -zi, gen. štimūngā i štimūngā
štipaljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
štípati, štīpām (t. čárati) i štípljēm (t. víkati); imperat. štīpāj i štíplji; pril. sad. štípajūći i štípljūći
štípavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. štípavaca
štipútak, -tka, mn. štipúci, gen. štipūtākā
štipútati, štìpućem (t. blebètati); imperat. štipùći; pril. sad. štipućūći
štírak, -rka
štírka i **štírka**, dat. -cí i -ki (v. štírak, skrob)
štítak, -tka, mn. štíci, gen. štítakā
Štitárac, -rca, vok. Štitarče, gen. mn. Štitārācā (čovjek iz Štitara)
Štitárka, dat. -ki, gen. mn. -kī
štitić
štítiti, štītīm (t. hváliti); imperf. štīćāh; prid. trp. štićen pored **štītiti**, štītim (t. grčiti); imperf. štīćah; prid. trp. štićen
štîtnīčkī
štîtnīk, vok. -iče, mn. -īci
štitnīštvo
štítnjača
Štitnjik (Štítnik) 195 b
Štjavnjica (Štiavnica) 195 c
što bílo
što bōlje 98 a
štočijī i **štočijī**
štōgde (ek.)
štōgdje (ijek.) 98 a
štōgod (nešto) 91 h 2; **što gòd** (sve što, bilo što) 91 h 1
što gōre, to bōljē
štok. (skrać. za štokavski) 146 a
štokad (katkad, nekad) 98 a
štokakav, -kva
štokati, štočem (jaukati govoreći »što ću jadan«; t. víkati); imperat. štoči; pril. sad. štočūći
štokavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. štokavācā
štokavačkī
štokávka, dat. -ki, gen. mn. -kī
štokávština i **štokavština**
štoko i **štotko**
štōkojī
štōkud
štō li
što mànjē 98 a
što mu drâgo
štōno; štōno rêč (ek.); štōno rìječ (ijek.)
što prê (ek.) 98 a
što prije (ijek.) 98 a
štošta, gen. štočēga i štočeg, dat. štočèmu i štòčem, instr. štočīm i štočíme
štotko i **štoko**, gen. štokōga i štòkog, dat. štokòmu (-e) i štòkom, instr. štòkīm i štokime
štovalac, štovaoca, vok. štovaoče, gen. mn. štovalaca
štovatēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
štovati, štûjēm, -eš..., 3. mn. štûjū; imperf. štovāh, -aše...; aor. štovah, 2. i 3. štôva i štòva, mn. štòvasmo...; imperat. štûj; pril. sad. štûjūći; prid. rad. štôvao, -āla; prid. trp. štôvān

što višē, to bōljē 98 a
štrâjk, mn. štrâjkovi 165 c
štrâjkāč, -áca, vok. štrâjkaču
štrajkačkī
štrajkaš, -áša, vok. štrâjkāšu
štrajkaškī
štrajkati, -ām (t. vrâćati)
štrâjkbreher (štrajkolómac)
štrajkolomac, -mca, vok. štrâjkolomče, gen. mn. štrajkòlōmācā
štrajkovati, -ujēm (t. vêrovati)
štrânjga, dat. -gi, gen. mn. štrânjgā i štrânjgī
štrâpati, štrâpām (pokr., kropiti; t. čîtati) i štrâpljēm (t. hùktati); imperat. štrâpāj i štrâplji; pril. sad. štrâpajūći i štrâpljūći
štrâptati, štrâpćēm (štrapati; t. hùktati); imperat. štrapći; pril. sad. štrâpćūći
štŕbac, -pca, gen. mn. štŕbācā (bot.); **Štŕbac,** -pca, vok. Štŕpče (prezime)
štrbačkī (prema Štŕpci)
štrbékati, štŕbečem (natucati neki tuđi jezik; t. gonétati); imperat. štrbéči; pril. sad. štrbéčūći
štrcâljka, dat. -ci i -ki, gen. mn. -kī
štŕćati, -īm (štŕćati; t. čučati)
štrébērka, dat. -ki, gen. mn. -kī
štrēka, dat. -ci i -ki, gen. mn. štrēkā (pokr., pruga)
štŕk, vok. štŕče, mn. štŕkovi, gen. štrkóvā i štŕkōvā, dat. štrkòvima i štŕkovima
Štrkelov 201
štŕkić (dem. od štŕk)
štrojač, -áča, vok. štrôjāču
štrojiti, -īm (škopiti; t. lòmiti); imperf. štrôj
štropotati, štropoćēm (t. blebètati); imperat. štropoći; pril. sad. štròpoćūći
Štŕpci, Štŕbācā (mn. m. r., geogr.)
štŕpkati, -ām (cupkati, pomalo otkidati; t. vrâćati)
štučevina (meso štūke)
štučica (dem. od štūka)
štučijī i **štucjī**
štūka, dat. -ki, gen. mn. štūkā (riba)
štukātēr, -éra, vok. štūkatēru
štùktati, štùkćēm (t. hùktati); imperat. štùkći; pril. sad. štùkćūći
štúrak, -rka, vok. štūrče, mn. štúrci, gen. štūrākā
Štútgart (Stuttgart) 172 c
šúćēnje (prema šúteti i šútjeti)
šúć-mūć (tamo-amo)
šúćmurast
šúćorīti, -īm (t. nâdničiti)
šúćur (hvala)
šūgavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. šūgavācā
šūgāvčev
šūgavičin (prema šūgavica)
sūgavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Šujica (geogr.)
Šujicanin, mn. -āni
šujickī
Šujičkinja
sùkunbaba
sùkunded (ek.)
šùkundjed (ijek.)
šùkununuk, vok. -če, gen. mn. -ci
šùkununuka, dat. -ci
Šumàdija 46 c
šumadījskī 46 c
Šumadinac, -nca, vok. Šūmadīnče, gen. mn. Šumàdīnācā
Šumadínče, -eta; zbir. Šumàdinčad, -ādi
Šumadínčev
Šumàdīnka, dat. -kī, gen. mn. -kī
sumàdīnskī
šumárak, -rka, vok. šūmarče, mn. šumárci, gen. šùmārākā (šumica)
šūmārev i **šūmarov**
šumaričica (dem. od šumàrica)
šūmaričin (prema šūmarica)
šumàrija
šúmiti, -īm (t. čámiti)
šūmnīk, mn. -īci (šumni glas; gram.)
šūmnjača (koliba prekrivena lišćem)
šumovitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
šúnčica (dem. od šūnka)
šūnd; šūnd-literatúra
šūnka, dat. -ki, gen. mn. -kī 165 e
šunkāšče, -eta
šùpērka, dat. -ci, gen. mn. -kī (oruđe kojim se šuperi)
šùpērnjāk, mn. -āci (čekić za šuperenje)
šùpljača, gen. mn. šùpljāčā
šùpljičkī
šùpljika, dat. -ci, gen. mn. šùpljīkā
šùpljikavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
šupljòglav
šupljòglavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. šupljòglavācā
supljòrog
šùpljōst, -osti, instr. -osti i -ošću
šurâčić (dem. od šùrāk)
šùrāk, -áka, vok. šūrāče, mn. -áci 165 b
šūričić (šūrin, šurákov sin)
šūrična (šūrina, šurákova kći)
šurjačić
šùrjāk, -áka, vok. šùrjāče, mn. -áci 165 b

sùrnjajin (prema šurnjaja)
šúška, dat. -ški, gen. mn. šúšākā
šúškavac, -āvca, gen. mn. šúškavacā
suškétatī, šúšketam (t. venčávati) i šúškećem (t. gonétati); imperat. šúšketaj i šuškéći; pril. sad. šuškétajūći i šuškéćūći pored **suškètati**, šúškećem (t. blebètati); imperat. šuškèći; pril. sad. šúškećūći
šušljajica (vrsta kape)
šušljétatī, šušljetam i šušljećem pored **susljètatī**, šušljećem v. šuškétati
sústatī, -im (t. čučati)
sutèćkē i **sutećke** (pril.)
šúteti, -īm (ek., t. žíveti); imperf. šúćāh
sútjeti, -tīm (ijek., t. žívjeti); imperf. šúćah
sùtljivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. sùtljivācā
sùtljivčev
šùtljivlčin (prema šùtljivica)
šùtljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
šutnja, gen. mn. šútnja
sùvāk, -áka, vok. šúvače, mn. -áci (ljèvāk)
sùvaka, dat. -ci, gen. mn. šúvākā (lijeva ruka)
šuvàklija (šuvak)
švába (zool.) 11 g
Švàbičica (dem. od Švàbica)
Švàbičin (prema Švàbica)
švabofīika, dat. -ki, gen. mn. -kī
Švajcárac, -rca, vok. Švājcārče, gen. mn. Švājcārācā (pored Švîcarac)
Švàjcārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (pored Švîcarka)
Švàjcarkinja (pored Švîcārkinja)
Švàjcārskā, dat. Švàjcārskōj (pored Švîcarska)
švàjcārskī (pored švîcārskı)
svaiérče, -eta
svàlērka, dat. -ki, gen. mn. -kī
švàlērkin
švapčáriti, švàpčarim (t. jednačiti)
Švapče, -eta i **Švapče**, -eta; zbir. Švápčad, -adi
Švápčići
Švápskā, dat. Švápskōj
švápski
Švédskā, dat. Švédskōj
švédskī
Švédanin, -ani (pored Švêd)
Švédānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (pored Švètkinja)
švénje (prema šíti)
Švîcarac, -ārca, vok. -arče, gen. mn. Švîcarācā (pored Švajcárac)
Švîcārka, dat. -ki, gen. mn. -ki (pored Švàjcārka)
Švîcārkinja (pored Švàjcārkinja)
Švîcarska, dat. Švîcarskōj (pored Švàjcārskā)
švîcārski (pored švàjcārskī)
švîčkī (prema Švîca)
švîćkati, -ām (t. vrāćati)
švîćnuti, -ēm (t. čučnuti)
švŕća, vok. švŕćo (mališan)
švŕćkati se, -ām se (ići tamo-amo; t. vrāćati)
švŕćko
švŕćo, vok. švŕćo (t. ćóro)

T

t s tačkom (t.) skrać. za tačka 143 a, a bez tačke (t) za tona 144 a
T (oznaka za top, toranj, kulu u šahu) 144 b
tàbačina
tàbačiti, -īm (strojiti, štaviti, činiti kožu; t. bèsediti)
tàbak, vok. -če, mn. -ci, gen. tàbaka (1. kožar, štavljač; 2. arak papira)
tabakéra i **tabakijéra**
tàbānčiti, -im (ići pješice; t. dèvojčiti)
tàbaštvo (posao oko štavljenja kože; isp. tàbak 1)
tabètičan, -čna
tabètičār, vok. -āru i -āre
tábla, gen. mn. táblā
tābličnī (prema tāblica)
tāčan, -čna (ne tōčan)
tāčka, dat. -čkī, gen. mn. tāčākā (1. rečenični znak, 2. motka, pritka) 66 b
tāčkast
tāčkaš, -áša (grah što se penje uz tačku, pritkaš, pričanik)
tāčkati, -ām (praviti tačke; t. vrāćati)
tāčke, tāčākā i **tāčke**, tačáka i táckī (mn. ž. r., kolica s jednim točkom)
tāčkīca (dem. od tāčka); **tāčkice**, tāčkīcā (mn. ž. r., kolica)
tāčnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
tāćadžija (izrađivač kāpā od kože)
tāći v. tàknuti
tād i **tàda** (pril.)
tādanjī i **tadašnjī**
tādašnjica
tādbina
Tadeuš 211

Tàdija, vok. Tàdija
Tādijān
Tadijánović
Tàdijica
Tàdijicin
Tàdijin
tâdli (u izrazu kâdli-tâdli)
tadžičkī; Tadžička Sovjetskā Socijalističkā Repùblika 51 a
Tadžik, vok. -če, mn. -ci, gen. Tādžikā 51 a
Tàdžikinja
Tadžikistān, -ána
tàhan-hàlva
tahikàrdija
tàhometar (-mētar), -tra, gen. mn. tàhometārā (-mētārā)
táin (1. hrana, obrok; 2. vojnički kruh)
taindžija
Taine (Ten) 169 a
tajánstvenost, -osti, instr. -osti i -ošću
tàjfūn, -úna
tājga, dat. tājgi, gen. mn. tājgī (sibirska prašuma)
tájin ne nego táin
tájiti, tájīm (t. čamiti)
tâjna, gen. mn. tâjnā i tâjnī
tâjničin (prema tâjnica)
tâjničkī
tâjnīk, vok. -īče, mn. -īci
tajništvo, gen. mn. tâjnīštāvā
tajnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
tajnovitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
tákati, tâčēm (razvlačiti tijesto; t. víkati); imperat. tâči; pril. sad. tâčūći
tākav, -kva
tākmac, -àca, vok. tākmače, gen. mn. -ācā
takmačev
tākmačiti sc nc nego tàkmičiti se
tàkmičār, vok. -āru i -āre
tàkmičārev i **tàkmičārov**
tàkmičārka, dat. -kī, gen. mn. -kī
tàkmičārkin
tàkmičarskī
tàkmičēnje
tàkmičin (prema tàkmica)
tàkmičiti se, -īm se (t. bèsediti)
taknúće
tāknuti (tàći), tāknēm (t. dàhnuti); aor. još i: tàkoh, 2. i 3. tâče i tâče, mn. tàkosmo . . .; pril. prošl. i: tàkāv-(ši); prid. rad. i: tākao, tàkla
tàko, tākō i **tāko** (pril.); kâko-tàkō; tàkō rèći, tàko rèkāvši (ne: tako rekući) 98 o
takóđe(r) i **tàkōde(r)**
tàkov (zast., tàkav)
takózvānī (skrać. tzv.) 88 b
tāksi, tāksija, instr. tāksijem, mn. tāksiji, gen. tāksijā
taksijarh, vok. -še, mn. -si, gen. taksijārhā
tāktičan, -čna
tāktičār, vok. -aru i -āre
tāktičkī
tāktičnost, -osti, instr. -osti i -ošću
tāktika, dat. -ci, gen. mn. tāktīkā
tālac, tâoca, vok. tâoče, gen. mn. tālaca 70 b
tālačkī (prema tālac)
talàsić
tālastvo (prema tālac)
tàlen(a)t, tàlenta, gen. mn. tàlenāta
talèntīrānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
tàlentovānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
tâlīj, -ija i **tâlijum**
Tâlija (jedna od muza) 155 g
Talijān, -ána, vok. Tâlijāne (i Italijān) 11 a
Talijánac, -nca, vok. Tâlijanče, gen. mn. Talijānācā
talijánāš, -áša, vok. tâlijanašu (hist., pristaša Talijána)
talijánāškī
Talijánče, -eta; zbir. Talijančād, -adi
Talijančić
talijančiti, -īm (t. terèvenčiti)
Talijánka i **Italijanka,** dat. -kì, gen. mn. -kī
talijánskī i **italijánskī**
talijánstvo
tâlijev i **tâlījumov**
tâlijum i **tâlīj,** -ija
tâlijumov i **tâlijev**
tàlilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. tàlilācā
tàlionica i **taliònica**
tàlionīčār i **taliònīčār**
tàlionīčārstvo i **taliònīčārstvo**
tàlīsnī
tàlīšte
tàlmudskī
tálog, mn. -zi
tâljēnje (prema tâliti)
tâljiške, tàljižāka (dem. od tàljige)
tàljiv
tàljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
tamburàšičin (prema tamburàšica)
tàmjan, gen. mn. tâmjānā
Tamnávac, -vca, vok. Tâmnāvče, gen. mn. Tàmnāvācā
Tâmnāvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
támneti, -īm (ek., postajati taman; t. živeti); imperf. támnjah
tàmničār, vok. -āru i -āre
tàmničārev i **tàmničārov**
tàmničārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
tàmničārkin
tàmničārskī
tàmničkī
tàmničnī

támniti, tâmnīm (činiti tamnim; t. hváliti); imperf. tâmnjāh; prid. trp. tâmnjen
támno 165 b
támnocrven, -èna (i slični pridjevi)
támnosîv, -sîva (i slični pridjevi) 89 c
támnjênje (prema támneti, támniti i támnjeti)
támnjeti, -mnīm (ijek., postajati taman; t. živjeti); imperf. támnjāh
támo (pril.); tâmo-âmo
tàmpōn, -óna; tàmpōn-držáva
tàm-tàm (uzv.)
tánahan, -hna 44 a
tánahnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
tánan 44 a
tánanōst, -osti, instr. -osti i -ošću
tánčac, -àca, gen. mn. -ácā
tánčati, -am (tanjiti; t. čitati)
tánčica (tanka pogača, tanka puška i dr.)
tánčina, gen. mn. -ína
tánčiti, -īm (pokr., tentati; t. pamtiti)
tándara (pokr., prćvarnica, roštilj); tándara-bròć i tándara-mándara (nešto loše urađeno, zbrka, darmar)
tandŕčak, -čka, mn. -čci, gen. tàndrčākā (1. zvrk, čigra; 2. vrsta plesa, kolo)
tándrk, mn. -ci (npr. kolā)
tandŕkati, tàndrčēm (t. gonétati); imperat. tandrči; pril. sad. tandrčūći i **tandŕkati,** tàndrčēm (t. blebètati); imperat. tandrči; pril. sad. tàndrčūći
tanèće, -eta (zast., lim)
tanećèdžija (zast., limar)
tanećka, dat. -ki, gen. mn. -kī (zast., limena kanta)
tángencijālan, -lna
tángo, tánga, mn. tángi, gen. tângā
Tánjug (skrać. za Telègrafskā agèncija nòvē Jugòslāvijē; izg. Tan-jug; mijenja se: gen. Tânjuga, dat. Tânjugu itd.) 147
Tânjugov
tánk (i tènk), tánka, mn. tánkovi
tánker (brod-cisterna, vagon-cisterna)
tánkist(a) i **tènkist(a)**
tankòća, gen. mn. -óća
tankòćutan, -tna
tankòćutnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
tánkōst, -osti, instr. -osti i -ošću
tánkovrh 88 c
tánkovskī i **tènkovskī**
tantijéma
tânjīr, -ira i **tânjūr,** -úra
tanjirača i **tanjûrača**
tanjîrić i **tanjûrić**
tânjūr, -úra i **tânjīr,** -íra
tanjûrača i **tanjirača**
tanjûrić i **tanjirić**
tâoc ne nego tâlac
tâočev
tâokinja (prema tâlac)
tâp (uzv.); tâp-tâp
tapióka, dat. -ci i -ki (bot.)
tapisèrija
târčin (cimet)
târčūg, -úga, mn. -úzi (velika kožna torba)
târčuka, dat. -ci, gen. mn. târčūkā (bot.)
tarčužak, -ška, mn. -šci, gen. tàrčūžaka (dem. od tàrčug)
tàrentskī (prema Tàrent)
Tàrkvīnije (hist.); Tàrkvīnije Prîsko; Tàrkvīnije Ôholī
tarlabúkati, -làbučēm (t. kokodákati)
tárničnī (prema tárnice)
tàrpotao, tàrpudac **v. tŕputac (bot.)**
tâsīć (dem. od tâs)
tâslačina (augm. od tâslak)
tâslak, mn. -ci, gen. tâslākā (neobrađen komad materije)
Taso (Tasso), Tasa 167 a
Tasov (Tassov)
Tâss (skrać. za Telègrafskā agèncija Sóvjetskōga Sáveza; mijenja se kao gotova riječ: gen. Tâssa, dat. Tâssu)
Tasso (Taso), gen. Tassa 167 a
Tassov (Tasov) 167 a
tášci, tâšākā (mn. m. r., vrsta jela od tijesta)
tâška, dat. -šci i -ški, gen. mn. tâšākā i tâšk (torba)
tâšlihān
Tâtarin, mn. Tâtari (Mongol); **tâtarin,** mn. tâtari (teklič, glasnik)
Tâtārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (Mongolka); **tâtārka,** dat. -ci, gen. mn. -kī (tatarska kandžija)
tâtić (dem. od tât)
Tatjana 178 a
Tâtre, Tâtrā i Tâtārā (mn. ž. r.); Nîskē Tâtre; Visokē Tâtre
tâtskī (prema tât)
Tàurida i **Tàvrida** (mitol.-geogr.)
tautològija
tautòloškī
tàvanić i **tavànić**
tavànjača i **tàvanjača** (daska kojom se tàvanī)
Tàvrida i **Tàurida** (mitol.-geogr.)
tázbina i tazbìna 82 d
tèātar, -tra i **teátar,** -tra, gen. mn. tèātārā
tèatralan, -lna
teatrálnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Téba 155 f
Tebánac, -nca, vok. Tèbanče, gen. mn. Tèbānācā
Tèbānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
tèbānskī

Teberda 180 a
tècikuća
téča, vok. tèčo (tétak)
tečaj, mn. tečajevi, gen. tečajéva i tečajeva
tečájac, -jca, vok. tèčajče, gen. mn. tèčājācā
tèčājka, dat. -ki, gen. mn. -kī
tèčājnī
tečajnica
tečan, -čna
tèčenje (prema téći)
tèčēvan, -vna
tečevina
tèčić (tetkin sin)
tèčića (tetkina kći)
tèčnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
téći, tèčēm, -eš, -ē, tečémo i tèčēmo, tečéte i tèčēte, tèkū; imperf. tècijāh, -aše... i tècāh, -āše...; aor. tèkoh, 2. i 3. tèče, mn. tèkosmo...; imperat. tèci; pril. sad. tèkūći; pril. prošl. (po)tèkāv(ši) i (pò)tekav(ši); prid. rad. tèkao, tèkla 28
tēda-nēgda (pril.)
tēdzbina (tečevina)
tefèrič
tefèriciti, -īm (t. cepìdlačiti)
tèfter, gen. mn. tēftērā
teftèrdār, -ára, vok. tēfterdāru i -āre
tefterdárev i **tefterdárov**
tefterdárevica i **tefterdárovica**
tèftīš, -íša
teftīšiti, tèftīšīm (t. jednáčiti)
teftīšléma (pregled, revizija)
tègleći
teglènički (prema teglènica); **teglènīčkī** (prema teglènīk)
teglenjāk, -áka, mn. -áci (pomor.)
tēgljēnje (prema tégliti)
tēgobnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
tēhara (pokr., vrsta kolača)
tēharica (dem. od tēhara)
tèhnicār, vok. -āru i -are
tèhničārev i **tèhničārov**
tèhničārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
tèhnicārkin
tèhničārskī
tèhničkī
tèhnika, dat. -ci 155 g
tèhnikum
tehnòlog, mn. -zi
tehnologija
tehnološkī
tèīn, -ína (sastojina čaja)
téka, dat. -ci (bilježnica, sveska)
tèkija, gen. mn. tèkijā
tèklič (trkač, glasnik) 52 a 10; 58
tekstilac, -lca, vok. tèkstilče, gen. mn. tèkstīlācā
tèkstīlan, -lna
tèkstualan, -lna
tēk štō (vezn.) 101 a
tèkūćī
tekùćiea
tekùćina
télac, télca, vok. tèlče, gen. mn. tēlācā (isp. tèoci)
tèlāl, -ála, vok. tèlāle (glasnik) 70 a
telàliti, tèlālīm (t. jednáčiti); imperf. tèlāljāh
tèlālskī
telàljēnje
telàšce, -àšca i -àšceta, mn. -àšca, gen. telàšca i tèlašācā (ek., dem. od tēlo)
télce, télca i télceta, mn. télca, gen. télcā i télācā (ek., dem. od tēlo)
telèćāk, -áka, mn. -áci 52 a 9; 56 a 6; 58
tèlećī 56 a 5
tèlećina ne nego tèletina
telèfōn, -óna
telefònist(a)
telefònistica i **telefònistkinja**
telègraf (aparat; isp. telègram)
telegràfija
telegràfist(a)
telegràfistica i **telegràfistkinja**
telègram (brzojav, depeša; isp. telègraf)
tèlej (pokr., suho zlato)
telèjisati, -šem (t. kalàjisati)
Telèmah, vok. -še
teleologija
teleološkī
telèpat(a)
telepātija
telèpatskī
telèsina (ek.)
telèskop i **tēleskop**
tèlesnī (ek.)
tèlesnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
tèlešce, -eta, mn. tèlešca, gen. tēlēscā i tèlešācā pored **telēsce**, -ésceta, mn. telésca, gen. telēscā i tèlēšācā (dem. od tèle); **telēšce**, -èšca i -èšceta, mn. telèšca, gen. telēscā i tèlešācā (ek., dem. od tēlo)
tèletina (ne tèlećina)
telèvīzija i **televizija**
televizījskī
telèvīzor
tēlfa (talog od kave)
tèlīčica (dem. od tèlica)
tèlići (mn. m. r.)
tēlo, tēla, lok. tēlu i télu, mn. tēla, gen. tēlā, dat. tēlima i telèsa, gen. telésā, dat. telèsima (ek.) 25
telohrànitelj (ek.)
Tēlovo (ek.)
tēlovskī i **telòvskī** (ek.)
tèlūće, tèlūća
tèlūrij, -ija i **tèlūrijum**

tẽlva ne nego tẽlfa
tèljig, mn. -zi
tèljižac, -šca, gen. mn. tèljižācā (dem. od tèljig)
tẽmatskī (prema téma); **tèmatskī** (prema tèmāt)
tẽmc, tẽmena, mn. temèna, gen. -énā, dat. -ènima (ek.)
temèljāk, -áka, vok. tẽmeljāče, mn. -áci
temèljitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
temèljnīk, -íka, vok. tẽmeljnīče, mn. -ici
tẽmēljnōst i **teméljnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
temèljnjāk, -áka, vok. tẽmeljnjāče, mn. -áci
teménac, -nca, gen. mn. tèmēnācā (ek.)
teménce, -énca i -énceta, mn. teménca, gen. teméncā i tèmēnācā (ek.)
tẽmenī (ek.)
temènica (ek.)
temènjaca i **tẽmenjača** (ek.)
tẽmēšce, -ešca i -ešceta, mn. tẽmēšca, gen. tẽmēšcā i tẽmēšācā (ek.)
Temistoklo i **Temistokle**, gen. Temistokla
Temišvárac, -rca, vok. Tẽmišvārče, gen. mn. Temišvārācā
Temišvarka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Tẽmnić
tẽmnićkī
tẽmpera (u slikarstvu); tẽmpera-bòje
temperàmen(a)t, -enta, gen. mn. temperàmenātā
temperamèntan, -tna
temperamèntnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
tempirāč, -áča, vok. tẽmpirāču
Tẽmza
Ten (Taine) 169 a
tẽna, gen. mn. tẽnā (ek., opna na jajetu)
tẽnac, tènca, vok. tẽnče, gen. mn. tẽnācā i **ténac**, -nca, vok. tẽnče, gen. mn. tẽnācā
tènčina, gen. mn. tènčīnā
tendènca
tendenciozan, -zna
tendenciòznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
tẽndžera
tẽndžerica
tenèće i sl. v. tanèće i sl.
tẽnica (ek., dem. od tẽna)
tènis 165 c
tenisāč, -áča, vok. tẽnisāču
tenisāčica
tẽnk (i tank), mn. tẽnkovi
tènkist(a) i **tànkist(a)**
tẽnkovskī i **tànkovskī**
tenòrist(a)
tenorističkī
tẽoci, tẽlācā (mn. m. r., prema tèle i télac)
teočar, vok. -āru i -are
teodòlīt, -ita
Teodòrik, vok. -čc
Teògnid i **Teògnis** 157 e
teokrācija i **tcokràtija**
teòkrat(a)
teokràtija i **teokrācija**
teòkratskī
teolog, mn. -zi
teologija
teološkī
teorēm, -éma i **teoréma**, -émē
teorètičar, vok. -āru i -āre
teorètik, vok. -če, mn. -ci
teòretskī
tèorija
teorījskī
teòzof
teozòfija
teòzofkinja
teòzofskī
tèpac, tèpca, vok. tẽpče, gen. mn. tẽpācā
tẽpavac, -ávca, vok. -avče, gen. mn. tẽpavācā
tẽpavčev
tẽpavičin (prema tẽpavica)
tẽpavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
tèpče, -eta; zbir. tẽpčād, -ādi
tèpčev (prema tèpac)
tèpih, mn. -si, gen. tẽpīhā
tèpsīca (tepsijica)
tèpsija, gen. mn. tẽpsījā
tèpsijica
tẽralac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. tẽralācā (ek.)
tẽralica (ek.)
teràpeutskī
terápija
terápījskī
tẽrārīj, -ija i **tèrārljum**
tẽrati, -ām (ek., t. vraćati)
terázije, terázījā (mn. ž. r.); **Terázije** (trg u Beogradu)
terázijice, terázijīcā
terázījskī
tèrbīj, -ija i **tèrbijum**
tèrbijev i **tèrbijumov**
tèrcijar (geol.)
tèrcijāran, -rna
tèrćija ne nego tèrkija
terdžùmān, -ána, vok. tẽrdžumāne
terdžumániti, -džùmanīm (t. krijumčáriti); imperf. terdžùmānjāh; prid. trp. terdžùmānjen
tèrećēnje i **térećēnje**

terénac, -nca, vok. tȅrenče, gen. mn. tèrēnācā
terèndžija
tèretiti, -īm (t. bèsediti); imperf. tèrećah; prid. trp. tèrećen i **téretiti**, -īm (t. príličiti); imperf. térećāh; prid. trp. térećen
terètnjāk, -áka, mn. -áci
terèvēnčiti, -īm, -īš..., 3. mn. terèvenče; imperf. terevēnčāh, -āše...; aor. terèvēncih, 2. i 3. tȅrevēnčī, mn. terèvēnčismo...; imperat. terèvēnči; pril. sad. terèvēnčéći; pril. prošl. (pro)terèvēncīv(ši); prid. rad. terèvēnčio, -la; prid. trp. terèvēncen
terèvēnka, dat. -ci, gen. mn. -kī
Tèrēzija i **Terèzija**
terezijānskī
Tèrēzijin i **Terèzijin**
teritōrīj, -ija, **teritorija**, -ijē i **teritorījum** 156 h
teritorijalan, -lna
tèrkija, gen. mn. tȅrkījā
tèriuci, tȅrlūkā (mn. m. r.)
tȇrma (toplice, banja) 157 h
tèrmickī
terminologija
terminološkī
tèrmītskī
termofōr, -óra
Termopíle i **Termopíli**, Termopílā 162
termòpīlskī; Termòpīlskī klánac; Termòpīlskā vrata
teròrist(a)
teroristickī
teròristkinja
Tèrzīć i **Tèrzijić** 46 g
tèrzija, gen. mn. tȅrzījā 46 g
Tèrzijić i **Tèrzīć** (prezime) 46 g
tèrzijin
tèrzījskī
tèsāč, -áča, vok. tȅsāču
tesáčev
tèsāčkī
tèsāk, -áka, mn. -áci (pokr., bajuneta)
Tesálac, -lca, vok. Tēsalče, gen. mn. Tèsālācā
Tèsālija
tèsālskī
tèsan, -sna (ek.); odr. tȇsnī; komp. tȇšnjī
tesárev i **tesárov**
Tèsēj, Tèseja, vok. Tèseju, instr. Tèsejem i **Tèsēj**, Teséja, vok. Tèsēju, instr. Teséjem (pored Tèzēj)
Tèsejev i **Teséjev** (pored Tèzejev)
teskòba, ak. teskòbu i tȅskobu, mn. teskòbe i tȅskobe, gen. -óbā, dat. -òbama (ek.)
tȅskoban, -bna (ek.)
tȅskobnost, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
teskóća (ek.)
teskòta (ek.)
tȅskotan, -tna (ek.)
tȅsla, gen. mn. tȅsālā i tȅslī; **Tèsla** (prezime); Nikola Tȅsla 6 a
Tȅslić
tȅslićkī
tèsnac, -àca, gen. mn. tesnácā (ek.)
tèsnačkī i **tèsnačnī** (ek.)
tésniti, tȇsnīm (ek., t. hváliti); imperf. tȇsnjāh
tȇsno (ek., pril.); komp. tȇšnjē i tȇšnje
tesnóća (ek.)
tesnògrud (ek.)
tesnògrudan, -dna (ek.)
tesnògrud(n)ōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
tȅstan (ek.)
tȅstav (ek.)
tèstīca i **tèstijica**
tèstija, gen. mn. tȅstījā 165 b
testijètina
tèstijica i **tèstīca**
tȇsto (ek.)
tèsčati, -ām (t. čitati)
tȅsilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. tȅšilācā (ek.)
tèsitelj, instr. -teljem (ek.)
tèšiteljica i **tešitèljica** (ek.)
tèsitēijka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
tȅšiti, -īm (ek., t. grčiti)
tȅškati se, -ām se (jadati se; t. vráćati); **tȅškati**, -ām (ek., dem. od tȅšiti)
tȅškī v. téžak
tȅško (pril., prema téžak); **tȅško** (jao, npr. tȅško nȁma!)
teškóća, gen. mn. -óća 75 e
téta; téta Stána, gen. teta-Stáne i tétē Stanē
tétak, tétka, vok. tȇče i tȇtku, mn. téci, gen. tȇtākā
tetànija
Teterev 180 a
tȅtična
tȅtić
tȅtka, dat. -tki, gen. mn. tȅtākā 66 c; tȅtka Zdênka, gen. tetka-Zdênkē i tȅtkē Zdênkē 87 i
tȅtkica (dem. od tȅtka)
tȅtkić
tȅtkin
Tȅtovac, -ōvca, vok. -ōvče, gen. mn. Tȅtovācā (čovjek iz Tȅtova); **tȅtovac** (grah, pasulj)
Tȅtōvka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Tȅtova); **tȅtōvka**, dat. -ci, gen. mn. -kī (jabuka)
tȅtovskī; Tȅtovskā kòtlina 13 a

tetralògija
tètrarh, vok. -še, mn. -si, gen. **tètrarhā**
tetràrhija
tètrēb, mn. **tètrēbi**, gen. **tètrēbā**, dat. tètrēbima pored **tètrebovi**, gen. tetrebóvā i tètrebōvā, dat. tetrebòvima i tètrebovima (ek.)
tetrèbica (ek. i ijek.)
tetrèbicin (ek. i ijek.)
tetrèbić (ek. i ijek.)
tètrijeb, mn. **tètrijebi**, gen. **tètrijebā**, dat. tètrijebima pored **tètrebovi**, gen. tetrebóvā i tètrebōvā, dat. tretrebòvima i tètrebovima (ijek.)
teutòburškī; Teutòburškā šūma
Tèutōnka i **Tèvtōnka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
tevábija
Tèvtonka i **Tèutōnka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
Tèzēj, Tèzeja, vok. Tèzeju i **Tèzēj**, Tezéja, vok. Tèzēju (pored Tèsēj)
Tèzejev i **Tezéjev** (pored Tèsejev)
tèzga, dat. -zgi, gen. mn. tèzgā i tèzgī 66 a
tézac, téšca (u mineralogiji, zast.)
težače, -eta
težáciti, tèžačīm (t. jednáčiti)
tèžački
tèžak, -áka, vok. tèžače, mn. -áci (1. seljak, ratar; 2. nadničar); **téžak**, téška; odr. tèškī; komp. tèžī
težáštvo
težátak, -tka, mn. težáci, gen. tèžātakā
tèžatnīk, mn. -īci (radni dan)
težišnī
težišnica
tèžnja, gen. mn. téžnjā
Thomson (Tomson) 171 i
Tībar, Tībra i **Tíber**, Tībera (rijeka)
tībarskī i **tiberskī**
Tibērije, Tibērija; Tibērije Grākho, Grāh
ticati, tîčēm (t. víkati); imperat. tiči; pril. sad. tíčūći
Tichý (Tihi) 192 b
Tičār, lok. Tičáru i Tîčāru (geogr.)
tîćīti se, -īm se (t. grčiti)
tìfus, gen. mn. tìfūsā
tigànjčina
tigànjić
tigar, -gra, mn. tìgri, gen. tìgārā i tigrovi, gen. tìgrōvā
tigričin (prema tigrica)
tigrić
tih, tîha i tîha; komp. tišī 43 c 1
tîhan
Tihi (Tichý) 192 b
tihóća
tihòhođa (onaj koji tiho hoda)
Tihomîr
Tihonov 180 a
tihoocèanskī i **tihookèānskī**
Tîhoslav
Tîhoslavljev i **Tîhoslavov**
tihōst, -osti, instr. -osti i -ošću
tihotan, -tna
tîjan (poet., tîhan)
tijara, gen. mn. tîjārā
tîjek, lok. tijèku, mn. tijèkovi (ijek., tok) 27, 2
tijekom (ijek., pril.)
tijèlce, tijèlca i tijèlceta, mn. tijèlca, gen. tijèlcā i tijelācā (ijek.)
tijelo, tijela, lok. tijelu i tijèlu, mn. tijela, gen. tijela, dat. tijelima i **tjelèsa**, gen. tjelésā, dat. **tjelèsima** (ijek.) 25; 27, 1
Tijelovo (ijek.)
tijelovskī i **tjelòvskī** (ijek.)
tijēnje (prema tîti)
tijesak, tijeska, mn. tijesci, gen. tijesākā i tjèskovi, gen. tjèskōvā (ijek.)
tijesan, -sna; odr. tijesni (ijek.); komp. tjèšnjī
tijèsniti, tijesnîm (ijek., t. cijèditi); imperf. tijèsnjāh
tijesno (ijek., pril. prema tijèsan): komp. tjèšnjē i tjèšnje; **tîjesno**, tijesna, mn. tijesna, gen. tijesānā (ijek., tjesnac); **Tîjesno**, Tijesna (geogr.)
tijesto, mn. tijesta (ijek.)
tijèstiti, tijèstîm (npr. grožđe, masline; ijek., t. cijèditi); imperf. tijèstāh; prid. trp. tijèšten
tîka-tāka (pril. za oznaku kucanja sata)
tikati, tîčēm (govoriti nekome ti; t. víkati); imperat. tíči; pril. sad. tičūći pored **tîkati**, tikām (t. vraćati)
tîk-tāk (isp. tika-taka)
tikvènik, -íka, mn. -íci (bundevara)
tikvičārka, dat. -ci, gen. mn. -kī
tikvičārstvo
tikvičica
tikvić
timarìot (posjednik timára)
tîm bōljē
tîm gōrē 98 a
Timirjazev 180 a
Timočanin, mn. -āni
Timočānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
timočkī
Timočkinja
Timok, Timoka (rijeka)
timokràcija i **timokrātija**
timòkratskī
tîm prē (ek.) 98 a
tîm prîje (ijek.) 98 a
tîm višе 98 a
tinktúra; jôd-tinktúra

tìntilinić (dem. od tìntīlīn); Màlik Tintilinić (lice iz bajke)
tinjčev (prema tinjac)
tipičan, -čna
tipičkī
tìpičnost, -osti, instr. -osti i -ošću
tipik, mn. -ci, gen. tīpīkā (crkv. pravosl.)
tipka, dat. -ci, gen. mn. tīpākā
tipkač, -ača, vok. tipkaču
tipkácev
tipkáčica
tipkáčicin
tipkati, -am (t. vrāćati) 165 e
tipografija
tipsa ne nego stīpsa
tip-tōp (pril.)
Tiránac, -nca, vok. Tīrānče, gen. mn. Tirānācā (čovjek iz Tiranē)
tirānija
tirānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (prema tiranin); **Tīranka** (žena iz Tiranē)
tìraž, -aža i **tiraža**, -ážē
Tiringija
tirinškī
Tirolac, -lca, vok. Tīrolče, gen. mn. Tirōlācā
Tirolka, dat. -ki, gen. mn. -kī
tirolskī
Tisa (Tisza) 167 a
tīsić (dem. od tīs)
Tisin (Tiszin) 167 a
tiskárev i **tiskarov**
tīskī (prema Tīsa)
tīsuć (zast., tīsuća)
tisuća (1000)
tīsućī (1000.)
tīsućina i **tisućina**, gen. mn. -ína (1/1000)
tisùćinka i **tīsućīnka**, dat. -ki, gen. mn. -ki (tisućina)
tisućiti, -īm (t. nādničiti)
tisućleće (ek.)
tisućletnī (ek.)
tisućljéće (ijek.)
tīsućljetnī (ijek.)
tisućnī (tisući, tisućostruk)
tisućnica (tisućugodišnjica)
tisućnīk, vok. -īče, mn. -īci
tisućostruk (1000-struk)
tisućugodišnjī (1000-godišnji)
tisućugodišnjica (1000-godišnjica)
tisuću pútā
tisuću šēst stōtīnā sedamdèsēt čètvrtī 92 c
Tisza (Tisa), gen. Tisze 167 a
Tiszin (Tisin) 167 a
tíštati, -īm (t. zvučati)
Tīt 156 e
Titānija
tītī (debljati, toviti se), tīj̄ēm, -ēš..., 3. mn. tīj̄ū; imperf. tīj̄āh, -āše...; aor. tīh, 2. i 3. tī, mn. tīsmo...; imperat. tīj, tīj̄mo, tīj̄te; pril. sad. tīj̄ūći; pril. prošl. (ù)tīv(ši); prid. rad. tīo, tīla
tītla, gen. mn. tītla (u staroj grafiji znak nad riječima u kojima je izostavljeno neko slovo)
Tīto, Tīta 156 e
Tītograd 87 a
titogradskī
Tītograđanin, mn. -āni
Tītograđanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Tītov; Tītov Drùm (ime mjestu); Tītov Vèles (ime mjestu); Tītova Korènica (ime mjestu); Tītovo Ûžice (ime mjestu); Tītov Nàprijed (ime pjesmi)
titōvka, dat. -ci, gen. mn. -kī
titovoužičkī
titovovèleškī
Tiva (zast., Téba)
tj. (skrać. za to jest) 143 d
tjēdan, tjēdna, mn. tjēdni, gen. tjēdana (ijek.); tjēdan-dvā
tjēdnī (ijek.)
tjēdnīk, mn. -īci (ijek.)
Tjekov (Tekov) 195 b
tjelašce v. tjelèšce
tjelèsa v. tīj̄elo
tjelèsina (ijek.)
tjèlesnī (ijek.)
tjèlesnost, -osti, instr. -osti i -ošću
tjelèšce, -èšca i -èšceta, mn. tjelèšca, gen. tjeléšcā i tjèlešācā (ijek.) 27, 3
tjelohránitelj, instr. -teljem (ijek.)
tjēlovježba (ijek.)
tjēlovježbenī (ijek.)
tjelovskī i **tīj̄elovskī** (ijek.)
tjēme, tjēmena, mn. tjemèna, gen. -énā, dat. -ènima (ijek.)
tjeménac, -nca, gen. mn. tjèmēnācā (ijek.)
tjeménce, -énca i -énceta, mn. tjeménca, gen. tjeménācā i tjèmēnācā (ijek.)
tjēmenī (ijek.)
tjemènica (ijek.)
tjemènjača i **tjēmenjača** (ijek.)
tjēmēšce, -ešca i -ešceta, mn. tjēmēšca, gen. tjēmēšcā i tjēmešācā (ijek.)
tjēna, gen. mn. tjēnā (ijek., opna na jajetu)
tjēnica (ijek., dem. od tjēna)
Tjentīšte (geogr.)
Tjepličkī (Těplický) 195 b
tjēralac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. tjēralācā (ijek.)
tjēralica (ijek.)
tjērati, -ām (ijek., t. vrāćati)

tjeskȍba, ak. tjeskòbu i tjȅskobu, mn. tjeskȍbe i tjȅskobe, gen. -óbā, dat. -ȍbama (ijek.)
tjȅskoban, -bna (ijek.)
tjȅskobnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
tjeskȍća (ijek.)
tjeskȍta (ijek.)
tjȅskotan, -tna (ijek.)
tjèsnac, -àca, gen. mn. -ácā (ijek.)
tjèsnačkī i **tjèsnačnī** (ijek.)
tjesnȍća (ijek.)
tjesnògrud (ijek.)
tjesnògrudan, -dna (ijek.)
tjesnògrud(n)ōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
tjȅstan (ijek.)
tjȅstav (ijek.)
tjȅstāvan, -vna (ijek.)
tjèsten (ijek.)
tjestènica (ijek.)
tjestenina (ijek.)
tjȅšilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. tjȅšilaca (ijek.)
tjèšitelj, instr. -teljem, gen. mn. tjèšitēljā (ijek.)
tjèšiteljica i **tješītèljica** (ijek.)
tjèšitēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
tjȅšiti, -īm (ijek., t. gr̄čiti)
tjȅškati, -ām (ijek., dem. od tjȅšiti; t. vrāćati)
tjèšnjāk, -áka, mn. -áci (ijek.)
tjȅšnjī (ijek., komp. prema tijèsan); pril. tjȅšnjē i tjȅšnje
Tjoša 177 b
Tjudor (Tudor) 171 f
Tjukalinsk 178 a
Tjumenj 178 a; 184 a
Tjurin 178 a
tkāč, tkáča, vok. tkaču
tkāčev
tkāčnica
Tkačov 177 b
tkālac, tkálca, vok. tkālce, gen. mn. tkâlâcā i **tkālac**, tkàlca, vok. tkȁlče, gen. mn. tkâlācā 70 b
tkālačkī i **tkālačkī**
tkālčev i **tkālčev**
Tkalec, Tkalca 207
tkāničica (dem. od tkānica)
tkāonica i **tkaonica**
tkāoničkī i **tkaoničkī**
tkāti, tkām, tkâš, tkâ, tkámo, tkáte, tkājū pored tkêm, tkêš, tkê, tkémo, tkéte, tkû i čem, čêš, čê, čémo, čéte, čû; imperf. tkâh, tkāše...; aor. tkâh, 2. i 3. tkâ i tkâ, mn. tkāsmo...; imperat. tkâj; pril. sad. tkȁjūći, tkûći i čûći; pril. prošl. (ò)tkav(ši); prid. rad. tkȁo, tkȁla; prid. trp. tkân
tkȍ i **kō**, gen. kòga, kȍg, dat. kòmu, kòme, kȍm, instr. kîm, kime 83 c
tko bílo i **ko bílo**, gen. koga (kog) bilo, dat. i lok. komu (kome, kom) bilo, instr. kim (kime) bilo 91 f
tkȍgod i **kȍgod** (netko, neko); **tko gȍd** i **ko gȍd** (svatko tko, svako ko, bilo tko, bilo ko) 91 h 1; 91 h 2
tko mu drāgo i **ko mu drāgo**, koga mu drāgo 91 f
tlāčenica
tlāčilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. tlàčilācā
tlàčitelj, instr. -teljem
tlāčiti, -īm (t. gr̄čiti)
tlāčnī
tlākomjēr (ijek.)
tlápiti, -īm (t. čámiti); imperf. tlápljāh
tiȅ v. tlȍ
tlȍ, gen. tlȁ, dat. tlȕ, instr. tlȍm, mn. tlȁ, gen. tálā, dat. tlīma
tmīčan, -čna
tmȕo, tmȕla i tmùla; odr. tmȕlī
tmúrnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
toalèta, gen. mn. -étā 165 b
tȍbdžibaša
tȍbdžija, gen. mn. tōbdžīja 75 a
tȍbdžijin
tȍbdžijinica i **tòbdzīnica**
tȍbdzījskī
tȍbōčić i **tòbolčić**
tòbolac, tȍbōlca i **tobòlac**, tobóca, gen. mn. tòbolācā
tobòlcar, -ára (zool.)
tòbolčast
tòbolčić i **tȍbōčić**
tȍ bōlje i **tȍ bȍljē**
tȍbože (pril.)
tociljāč, -āča, vok. tȍciljaču
tocìljače, tocìljāčā (mn. ž. r.)
tociljàčica
tociljāljke, gen. -kī (mn. ž. r.)
tȍcio, tȍcīla
tȍčac, tòčca, gen. mn. tȍčaca
točājlija
tȍčak, tòčka, mn. tòčkovi, gen. tȍčkōvā, dat. tȍčkovima (kotač, kotur) i **tȍčak**, tȍčka 66 b
tȍčan ne nego tȁčan
tòčilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. tȍčilaca
tòčilo, gen. mn. tȍčīlā
tòčionica i **točīȍnica**
tȍčīr, -íra
tòčitelj, instr. -teljem
tȍčiti, -īm (t. lòmiti); imperf. tòčāh; prid. trp. tȍčen
tȍčka ne nego tȁčka
tȍčkara, gen. mn. tȍčkarā
tȍčnȍst ne nego tȁčnȍst
tȍga, dat. -gi

tô gŏre
tŏgović (u izrazu: nije tŏgović — nije za taj posao)
tokâjac, -jca (vrsta vina)
tŏkalija (onaj koji nosi toke)
tokàrija
tòkījskī
Tokio, Tŏkija, instr. Tŏkiom 167 a
tŏkmačić
tokmačina
tòkmak, vok. -če, mn. -ci, gen. tŏkmākā
toksičkī
toksikolŏgija
toksikŏloškī
tolerantan, -tna
tolerantnost, -osti, instr. -osti i -ošću
tôlī 101 c
tolīč (pril., pokr., malo prije)
tolikačak, -čka
Tolstôj, -oja 183 a
Tolstojev
tòlstojevskī
toljaga, dat. -zi, gen. mn. tŏljāgā
tomàhāvk, tomàhāvka, mn. -ci, gen. tomàhavākā
Tomičić
Tômicin
Tômić (prema Tôma) i **Tômić** (prema Tómo) 56 a 7
Tômin (prema Tôma); **Tómin** (prema Tómo, gen. Tómē)
Tòmislav-Grâd, gen. Tòmislav-Grâda
tòmislavgradskī
Tòmislavov i **Tòmislavljev**
Tómov (prema **Tómo**, gen. **Tóma**)
Tomson (Thomson) 171 i
tôna, gen. mn. tônā i **tóna**, gen. mn. tónā (1000 kg); règistar-tôna (-tóna); brŭto-règistar-tôna (-tóna)
Tone (slov. ime), gen. Toneta
tônfilm, tônfilma, mn. tônfilmovi
tòničan, -čna
tòničkī
tônika, dat. -ci, gen. mn. tônīkā (muz.)
Tônka, dat. -ki
Tônkin
tôn-kīno
tònuti, tônēm (t. sàhnuti); imperf. tônjāh
tonzile, -ílā (krajnici)
tŏpao i **tŏpal**, tŏpla i tŏpla; odr. tŏplī 71 b
tŏpāz, -áza i **tŏpaz**, -aza
tòpče, -eta (dem. od tŏp)
tŏpčić (dem. od tŏp)
Tŏpčider
tŏpčiderskī
tòpčija v. tòbdžija
tŏpić (dem. od tŏp)
tŏpionica i **topiônica**
tòpioničar i **topiôničār**
tòpioničārskī i **topiôničārskī**
tŏpioničārstvo i **topiôničarstvo**
tŏpioničkī i **topiôničkī**
tŏpiti, -īm (t. lomiti); imperf. tòpljāh; prid. trp. tŏpljen
tŏplice, tŏplīca (mn. ž. r., kupalište, lječilište, banja); Krâpinskē Tòplice (ime naselju); Krâpinske tòplice (ime toplicama, banji)
Tŏpličanin, mn. -ani
tŏpličkī; Tŏpličkī vénac (u Beogradu)
tòplīk, -íka, mn. -íci
tòpliti, -īm (činiti toplim; t. lòmiti); imperf. tòpljāh; prid. trp. tŏpljen
toplokŕvnost, -osti, instr. -osti i -ošću
tŏplomēr i **tòplomēr** (ek.)
tŏplomjer i **toplomjēr** (ijek.)
tòpljēnje (prema tòpiti i tòpliti)
tŏpljiv
tŏpljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
tŏpnīčkī
tŏpnik, vok. -īče, mn. -īci
tŏpništvo
tŏpnjača, gen. mn. tŏpnjāčā
topografija
topolīk, -íka, mn. -ici (gdje rastu topole)
topolika, dat. -ci (topola)
topolívac, -vca, vok. tŏpolīvče, gen. mn. topòlīvācā
topolivničkī
Topoljčani (Topoľčany) 195 c
toponomàstičkī
topòtati, tòpoćēm (t. blebètati); imperat. topòći; pril. sad. tòpoćūći
topovnjača
tô prê (ek.)
tô prije (ijek.)
tòptati, tŏpćēm (t. hùktati); imperat. tòpći; pril. sad. tŏpćūći
tòpuskī
Tòpuskō, gen. Tòpuskōga
Tòpuščanin, mn. -āni
topùzlija
toraks palatinus, gen. toraksa palatinusa 164
tòrbāk, -áka, mn. -áci i **tŏrbāk**, -āka, mn. -āci
tòrbārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
tòrbārkin
tòrbičār i **tŏrbičār**
torbičáriti, -bìčārīm (torbariti; t. krijumčáriti)
tòrbičica i **tŏrbičica**
tòrbičina i **tŏrbičina**
tòrgunjovača (rakija)
Torîcellī (Toričeli) 170 a
Toričelī (Toricelli) 170 a
tòrić, tòrića i **tòrīć**, -íća
tôrīj, -ija i **tŏrijum**

tôrijev i **tôrijumov**
tòrlāckī
Tòrlāk, -áka, vok. Tòrlāče, mn. -áci
tòrnjić (dem. od tóranj)
torôkati, toročēm (t. blebètati) i torôkām (t. čeprkati); imperat. toròci i toròkāj; pril. sad. tòročūći i toròkajūći
Toropec, gen. Toropeca 207
torpédnjača
torpiljārka, dat. -ci, gen. mn. -kī
torzija, gen. mn. tòrzījā
tòrziōnī
tòrzo, tòrza, mn. tòrzi, gen. tòrzā, dat. tòrzima, ak. tòrze
Tosca (Tôska), gen. Tôskē, dat. Tôski 167 b
Toskānac, -nca, vok. Tôskānče, gen. mn. Tôskānācā
Toskānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
toskānskī
Tôskin (prema Tosca, Tôska)
tòtālan, -lna
totalitārist(a)
totalitaristickī
totalitārnōst, -osti, instr. -ōsti i -ošću
totalizātor
totalnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Totju 203
totŕkati, totrčēm (t. gonètati); imperat. totrči; pril. sad. totrčūći
tôtskī (pokr., slovački)
Toulousa (Tuluza) 167 e
tovārāč, -áča, vok. tòvarāču
tovārāčkī
tòvarče, -eta (dem. od tòvar, magarac)
tòvarčić i **tovārčić**
tovārčina (augm. od tòvar, magarac)
tòvārnīčkī (prema Tòvārnīk)
tô víše
tòvljāč, -áča, vok. tòvljāču
tòvljenje (prema tòviti)
tòzluci, tòzlūkā, dat. tòzlucima (mn. m. r., dokoljenice)
tòzlučine, tòzlučīnā (mn. ž. r.)
trābakul (vrsta lađe)
tràbantskī
tràbuka, dat. -ci i -ki, gen. mn. trābūkā (vrsta cigare)
tráčak, tráčka, mn. tráčci, gen. trâčākā
Tráčanin, mn. -ani
Tráčānka, dat. -ki, gen. mn -kī
tráčica (dem. od trāka)
tráčić (dem. od trâk)
trâckī (prema Trâkija)
tráčnī (prema trâk)
tráčnica
tráćenje (prema tráćiti i trātiti)
tráćiti, -īm (tratiti; t. grčiti)
trādīcija 155 a; 159 a
trādicionalan, -lna 159 b
tradicionàlist(a)
trāfika, dat. -ci, gen. mn. trāfīka
trafikant, gen. mn. -fīkanātā
trafikantica i **trafikantkinja** pored **trafīkàntkinja**
trāga, dat. trâgi, gen. mn. trâgā
trágače, trāgača (mn. ž. r., tačke, kolica)
trágedija
tràgētkinja
tràgičan, -čna
tràgičār, vok. -aru i -āre
tràgicārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
tràgickī
tràgičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
tràgik, mn. -ci, gen. trâgīkā
tràgika, dat. -ci, gen. mn. trâgīkā
tragikomēdija
tragikòmičan, -čna
tragikomicnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
tráheālan, -lna 155 e
traheíde, -idā (mn. ž. r., bot.)
trahéja 155 e
trāhīt, -íta (ruda)
trāhīom, -oma
trahòmās, -āša, vok. trāhomāšu (bolesnik od trahoma)
trahomàsica
trahòmaškī
trājasnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
trājati, trājēm (t. grijati); imperat. trâj
trājekt, gen. mn. tràjekātā (brod)
trājnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
trāk, lok. trāku, mn. trâci, gen. trákā, dat. trācima pored trākovi, gen. trakòva i trākōvā, dat. trakòvima i trākovima pored trákovi, gen. trākova, dat. trākovima
trāka, dat. -ci, gen. mn. trâkā
trākavičin (prema trākavica)
Trâkija (geogr.)
Trākošćan (geogr.) 53
trākošćanskī
trākt, mn. trāktovi 156 c
traktòrist(a)
traktòristica i **traktòristkinja**
tralákati, tràlačēm (t. gonétati); imperat. traláči; pril. sad. tralácūći
tralalíkati, -làlīčēm (t. kokodákati); imperat. tralalíči; pril. sad. tralalíčūći
tráljavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. tràljavācā
tràljāvcev
tràljavičin (prema tràljavica)
tràljavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
traminac, -nca, gen. mn. tràmīnācā (vino, loza)

trâmpa (zamjena)
trâmpnī (prema trāmpa)
trāmvaj, trȁmvaja, gen. mn. trāmvajā pored **trāmvāj**, tramvāja, gen. mn. tramvāja
tramvājac, -jca, vok. trȁmvājče, gen. mn. tràmvājācā
tramvājdžija
tramvājdžījka, dat. -ki, gen. mn. -kī
tràmvājka, dat. -ki, gen. mn. -kī
trāns 155 k; 163
transākcija
transatlàntīk, mn. -ci (brod)
transàtlantskī
trānscedentālan, -lna
transfigurācija
transformācija
transformātor
trānsfūzija
transgrèsija 155 p
Transhimalája, -ájē i **Transhimaláji**, -ájā
transhimàlājskī
Transilvānija
transkrìpcija
translácija
transliterácija
transmisīja
transmīsījskī
trānsmisiōnī
transmutácīja
transpàrent, gen. mn. -pàrenātā
transpirácija
transplantācija
trānsport, gen. mn. trànsporātā
trànsportnī
transpozícīja
transsàharskī
transsībīrskī
transsupstancijácija
transverzála
trānsverzalan, -lna
transzambèzījskī
tranšéja
tranšírati, trànšīrām (t. venčávati)
trānzīcija (prijelaz)
trānzīt, -íta
trānzitīvan, -vna
trānzītnī
trâpavac, -āvca, vok. trȁpāvče, gen. mn. trȁpavācā
trāpavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
trapezòīd, -ida
tràpist(a) (pripadnik crkv. reda); **trāpīst** (sir)
trapističkī
trāpovēsan, -sna (ek., bunovan)
trāpovījesan, -sna (ijek., bunovan); komp. trapovjèsnijī
trātīnčica (bot.)
trātiti, -īm (t. gr̄čiti); imperf. trāćāh; prid. trp. trāćen
trātorak, trȁtōrka, mn. trȁtōrci, gen. trȁtorākā
travárev i **travárov**
tràvčica, gen. mn. trȁvčīcā i **trâvčica**, gen. mn. trâvčīcā
travèrza, gen. mn. travérzā
travèstija
trâvka, dat. trâvci, gen. mn. trâvkī
tràvljača, gen. mn. trȁvljāčā (pokr., prišt)
Trāvničanin, mn. -āni
Trāvničānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
trāvnīčkī
trâvnīk, mn. -īci; **Trāvnīk** (geogr.)
tràvnjača, gen. mn. trȁvnjācā
trāvnjāčkī (prema trâvnjâk); **trāvnjačkī** (prema Tràvnjāk)
trāvnjak, mn. -āci (travnik); **Tràvnjāk**, -áka, vok. Trȁvnjāče, mn. -áci (Travničanin)
travùljaga, dat. -zi (augm. od tráva)
tražnja, gen. mn. trážnja
trbuh, mn. -si, gen. tr̄būhā
trbuhozbōrac, -rca, vok. tr̄buhozbōrče, gen. mn. trbuhòzbōrācā
trbuhozbórstvo
trbūšak, -ška, mn. -šci, gen. tr̄būšākā
trbušatōst, -osti, instr. -osti i -ošću
trbùščić i **tr̄buščić**
tr̄buv ne nego tr̄buh
tŕčak, tŕčka, vok. tr̄čku, mn. tŕčci, gen. tr̄čākā (zool.)
tr̄čalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. tr̄čalācā
tr̄čalica
tr̄čalo, gen. mn. tr̄čālā
tr̄čati, tr̄čīm (t. bèžati)
tr̄čilaža
tr̄čka, dat. -čki, gen. mn. tr̄čākā i tr̄čkī (jarebica; drugo je tr̄ćka)
tr̄čkalo, gen. mn. tr̄čkālā
trčkāralo
trčkārati, -ām (t. čepr̄kati)
trčkāriti, trčkārīm (t. jednáčiti)
tr̄čkati, -ām (t. vrāćati)
tr̄čkē (pril., trčeći)
trčūljak, -ljka, vok. tr̄čūljče, mn. -ci, gen. tr̄čūljākā
tŕćenje
tŕćiti se, tr̄ćīm se (t. hváliti); pril. sad. tŕćeći se
tr̄ćka, dat. -ćki, gen. mn. tr̄ćākā i tr̄ćkī (ptica koja se tr̄ćī; liska; drugo je tr̄čka)
trēbačkī (prema Trēpča, Trȅpčē)
Trebarjevo Desno 12

trȅbati, -ām (ek. i ijek., t. vrāćati; u značenju vàljati uzima se bezlično, npr. trȅbā da ōdēm, trȅbalo je da ōdēmo; u značenju potrebovati, biti potreban upotrebljava se u svim licima i u oba broja, tj. u jednini i množini: trȅbaš mi, trȅbajū nam knjige i sl.)
Trebèvīć, -ića, vok. Trȅbevīću
trebèvīćkī
trȅbežina (ek. i ijek., iskrčena zemlja, krčevina)
trȅbeznīk, vok. -īče, mn. -īci (ek. i ijek., krčitelj)
Trȅbiješ, Trȅbiješa (ijek., planina)
trȅbilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. trȅbilācā (ek.)
trȅbilica (ek.)
trȅbilo (ek.)
Trebinjac, -njca, vok. Trȅbīnjče, gen. mn. Trȅbīnjācā (čovjek iz Trebinja); **trebinjac** (duhan)
Trȅbinje (geogr.)
Trȅbīnjka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Trebinja)
trȅbīnjskī
Trebišnjica (rijeka)
trȅbiti, trȅbīm (ek., t. hváliti); imperf. trȅbljāh; prid. trp. trȅbljen
trȅbljēnje (ek., prema trȅbiti)
trȅbnīk, mn. -īoi (ek. i ijek.)
trȅbovati, -ujēm (ek. i ijek., t. vȅrovati)
trećèntist(a)
trećentističkī
trećènto (po tal., 14. stoljeće)
trèćaca, gen. mn. trȅćāčā (groznica koja se povraća svaki treći dan)
trećáćiti, trèćačīm (trojačiti; t. jednáčiti); pril. sad. trećáčēći
trèćāk, -áka, vok. trȅćāče, mn. -áci
trećákinja
trećebrātučed
trećebrātučeda
trećèdnēvka, dat. -ci, gen. mn. -kī (trećača)
trećepózivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. trećepózivācā (zast., vojn.)
trȅćī
trećina, gen. mn. -īnā pored **trèćina**, gen. mn. trećīna (1/3)
trèćīnskī
trȅćī pût 93, 2
trećòjagnjenica
trȅcōm (pril., treći put)
trećorédac, trećoréca, vok. trȅćorēče, gen. mn. trećòrēdācā i **trećoredac**, trećòreca, gen. mn. trećòredācā
trećorèdāš, -āša, vok. trȅćoredāšu
trećòrētkinja
trećoškolac, -lca, vok. trȅćoškōlče, gen. mn. trećóškōlāca
trećoškolka, dat. -ki, gen. mn. -kī
trećoškolski i **trećòškolskī**
trȅf, mn. trȅfovi (boja u kartama); trȅf-ās, trȅf-sèdmica
trȅm, tréma i **trȅm**, trèma (ek.)
trèmak, trémka, mn. trémci, gen. trȅmākā (ek., dem. od trȅm)
trȅmnī (ek., prema trȅm)
trȅmolo, trȅmola, mn. trȅmoli, gen. trȅmōlā, dat. trȅmolima, ak. trȅmole (muz.)
trȅmskī (ek., prema trȅm)
tréning, mn. -zi, gen. tréningā (sport.)
trènīrka, dat. -ci, gen. mn. -kī (odijelo za trening)
trenúće (prema trȅnuti)
trenùtačan, -čna
trenútak, -tka, mn. trenúci, gen. trènūtākā
trénje (prema trȉti)
trèpača, gen. mn. trȅpačā (pokr., stupa)
trȅpackī (prema Trȅpča, Trȅpāčā)
trepanácija
trȅpavičan, -čna
trȅpavičast
Trȅpča, Trȅpčē (geogr.); **Trȅpča**, gen. Trȅpāčā, dat. Trȅpčima (mn. sr. r., geogr.)
trȅpčānī (koji trepeće)
trepčánica (trȅpcānā igla)
Trȅpčanin, mn. -āni (prema Trȅpča)
trȅpcānskī (prema Trȅpča, rudnik)
trèpćēnje (prema trèpteti i trèptjeti)
trepètāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ukrasna igla što trepeće)
trepètati, trèpećēm (t. blebètati); imperat. trepèći; pril. sad. trèpećūći
trepètljika, dat. -ci (bot.)
trȅpka, dat. -ci, gen. mn. trȅpākā i trȅpkī (trepavica)
trèptati, trȅpćēm (t. hùktati); imperat. trèpći; pril. sad. trȅpćući
trèpteti, -īm (ek., t. žèleti); imperf. trèpćāh
trèptjeti, -ptīm (ijek., t. žèljeti); imperf. trèpćāh
trȅs, lok. trésu, mn. trȅsovi, gen. tresóvā i trȅsōvā, dat. tresòvima i trȅsovima pored trésovi, gen. trésōvā, dat. trésovima
trȅsāč, -áča, vok. trȅsāču
trȅsak, trȅska, lok. trȅsku i trésku, mn. trȅsci, gen. trȅsākā i trȅskovi, gen. trȅskōvā (ek.)
trésēnje (prema trésti)
trȅsetīsnī
trȅsetīste
trèsigača (kobac)

trèsilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. trèsilācā
trèska, dat. -sci i -ski, gen. mn. trēsākā (ek. i ijek., isp. i trijèska)
trèskati, -am (ek. i ijek., t. vrāćati); **tréskati**, trêskām (ek., t. čárati)
trèskav (ek. i ijek.)
trèskavac, -āvca, vok. -avče, gen. mn. trēskavācā (ek. i ijek.)
Trèskavica (ek. i ijek., planina)
trèskavicina (bot.)
trèskavički (prema Trēskavica)
trèskoline, trèskolīnā (ek. i ijek., mn. ž. r., iverje)
trêsla (ek., divlja višnja)
trèslov (ek. i ijek.)
trèslovina (ek. i ijek.)
trésti i **trēsti**, trésēm, -ēš..., 3. mn. trésū; imperf. trésijāh i trésāh, -āše...; aor. trésoh, 2. i 3. trêse, mn. trésosmo...; imperat. trési; pril. sad. trésūći; pril. prošl. (o)trésāv(ši) i (ò)trēsāv(ši); prid. rad. trēsao, **trésla**; prid. trp. trésen, -ena i **trèsen**, -ena
trêščica (ek. i ijek., dem. od trêska)
trêšće (ek.)
trēšnja, gen. mn. trešānjā (voćka); **tréšnja**, gen. mn. trésnjā (tresenje, potres)
trēšnjār (grah trešnjevac)
trēšnjev i trēšnjov
trēšnjevac (i trēšnjovac), -ēvca, gen. mn. trēšnjevācā (grah)
trēšnjevača i trēšnjovača (rakija)
trēšnjevački (prema Trēšnjēvka)
Trēšnjēvčanin, mn. -āni (čovjek sa Trešnjevke)
Trēšnjēvčánka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena sa Trešnjevke)
trēšnjevina i **trēšnjovina** (drvo)
Trēšnjēvka, dat. -ci (predio u Zagrebu; sportski klub u Zagrebu)
Trēšnjēvkin (npr. golman)
trēšnjica
trēšnjičica
trēšnjīk, -íka, mn. -íci
trēšnjovac (i trēšnjevac), -ōvca, gen. mn. trēšnjovācā (grah)
trēšten i trèsten (u izrazu: trešten pijan ili pijan trešten)
trēštine, trēštīnā (ek. i ijek., mn. ž. r.)
trēštīnje (ek. i ijek.)
trètmān, -ána
trézan, -zna (ek.); odr. trêznī
trèznijī (ek. i ijek., komp. prema trézan i trijèzan)
trézniti, trêznīm (ek., t. hváliti); imperf. trêžnjah; prid. trp. trêžnjen
treznòća (ek. i ijek.)
trézuōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
trèzōr, -óra
trèzven (ek. i ijek.)
trèzvenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
trezvènjāckī (ek. i ijek.)
trezvènjāk, -áka, vok. trezvenjače, mn. -áci (ek. i ijek.)
trezvenjàkinja (ek. i ijek.)
trezvenjáštvo (ek. i ijek.)
trg, lok. trgu, mn. trgovi; **Trg Repùblike**; **Trg Slobòdē**; **Trg Pòbjedē**; **Lènjinov trg**; **Trg Vlàdimira Iljiča Lènjina**; **Trg maršala Tīta**; **Trg brátstva i jedínstva**; **Trg žrtáva fašizma 17**
trgadba, gen. mn. trgadābā i trgadbī
trgalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. trgalācā
trgančići, trgànčićā (mn. m. r.)
trgnuti (trći), trgnēm (t. čučnuti); aor. još i: trgoh, 2. i 3. trže, mn. trgosmo...; pril. prošl. i: trgāv(ši); prid. rad. i: trgao, -gla
trgovac, -ovca, vok. -ovče, gen. mn. trgovaca
trgovački
trgovčev
trgòvčić
trgovišnī
trgovište
trgovlačiti, -govlačim (odugovlačiti; t. krijumčariti)
trh (pokr., teret, breme)
trhònoša
trî, gen. trijū, dat. tríma
triàngl, gen. mn. triángla
triangulácija 155 e
triangulācijskī
triangulaciōnī
trìangulírati, -gùlīrām (t. obaveštávati)
triangùlisati, -šēm (t. badavàdžisati)
tribùnāl, -ála
tribūtskī
tricikl, gen. mn. trìcīklā i tricíklā
tričan, -čna
tričárija
tričav
tričavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
tričida, gen. mn. tričīdā
trídesēt (za složenice i izvedenice v. četrdesēt); trideset-četrdesēt; trídesēt sēdam 92 a; 92 c
tridesétak, -tka, mn. trideséci, gen. tridesētākā (oko 30); **tridesètāk**, -áka, vok. trìdesetāče, mn. -áci (tridesetogodišnjak i sl.)
tridesetero i **tridesetoro** (v. četvoro)
trídesētka, dat. -tki, gen. mn. -tkī
tridesetòdnēvnī; trídesēt petodnēvnī 88 d
tridesetogodišnjak, vok. -āče, mn. -āci (30-godišnjak)

tridesetogodišnjaka, dat. -ki (30-godišnjaka)
tridesetogodišnjakinja (30-godišnjakinja)
tridesetogodišnji (30-godišnji)
tridesetogodišnjica (30-godišnjica)
tridesetorica (muškaraca)
tridesetoro i **tridesetero** (v. četvoro)
trifōlij, -ija i **trifōlijum** (trolist)
triftong, mn. -zi, gen. triftōnga
triftonskī
Trifūn
Trifúnović (prezime)
trigonomètrija
trigonomètrijskī
tribína
trihinóza
trijáda (trojstvo, trostepenost)
trijàlist(a)
trijalističkī
trijalizam, -zma (polit.-hist.)
trijas (geol.)
trijaskī
trijèbilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. trijèbilācā
trijèbilica (ijek.)
trijèbilo (ijek.)
trijèbiti, trijebīm (ijek., t. cijèditi); imperf. trijebljah; prid. trp. trijebljen
trijem, trijèma, mn. trijèmovi (ijek.)
trijèmak, trijèmka, mn. trijèmci, gen. trijemāka (ijek.)
trijemnī (ijek.)
trijemskī (ijek.)
trijer
Trī jerárha 15 b
trijes, lok. trijèsu, mn. trèsovi, gen. tresóvā i trèsōvā, dat. tresòvima i trèsovima pored trijèsovi, gen. trijèsōvā, dat. trijèsovima (ijek.)
trijesak, trijeska, lok. trijesku i trijèsku, mn. trijesci, gen. trijesākā i trèskovi, gen. trèskōvā (ijek.)
trijèska, dat. -sci, gen. mn. trijesākā (ijek.) 55 c; **Trijèska**, dat. -ski (geogr.)
trijèskati, trijeskām (ijek., t. cijèpati) pored **trèskati**, -ām (ek. i ijek., t. vrāćati)
trijesla (ijek., pokr., divlja višnja)
trijeslo (ijek., tanin)
triješće (ijek.) 55 c
trijèzan, -zna (ijek.); odr. trijezni; komp. trèznijī (ek. i ijek.) 31 a
trijèzniti, trijeznīm (ijek., t. cijèditi); imperf. triježnjah; prid. trp. triježnjen
trijèznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
trijumf, gen. mn. trijūmfā 46 i; 155 e
trijumfalan, -lna
trijùmfātor
trijumfírati, -jùmfīrām (t. večerávati)
trijumfovati, -ujēm (t. òdlikovati)
trijùmvīr, -íra
trijumvírat, -áta 46 i; 155 e
trīk, mn. trīkovi 165 c
triklīnij, -ija i **triklīnijum**
trikō, -òa, instr. -òom, mn. -òi, gen. -óā
trikrat (pokr., triput) 93, 1
trikratan, -tna
trilijūn, -úna i **triliōn**, -ōna
trilogija i **trilogija**; Dùbrovačka trilògija (trilogija); Vòjnovićeva Trilògija (Trilogija)
trimestar, -stra, gen. mn. trimestārā
trimestrālan, -lna
trimō, -òa, instr. -òom, mn. -òi, gen. -óā
trinaest (za složenice i izvedenice v. četiri, četrdēsēt) 92 a; trinaest-četrnaest
trinaéstak
trinaestérac, -rca, gen. mn. trinaèstērācā
trinaestèrackī
trinaestero i **trinaestoro** (v. četvoro)
trinaesti
trinaèstica
trinaèstina i **trinaestina**, gen. mn. -ínā
trinaestòdnēvnī
trinaestogodišnji (13-godišnji)
trinaestogodišnjica (13-godišnjica)
trinaestori (v. četvori)
trinaestòrica (muškaraca)
trinaestoro i **trinaestero** (v. četvoro)
Trinajstić
trinitēt, -éta
trīniti, -īm (mrviti; t. grčiti); imperf. trīnjāh; prid. trp. trīnjen
trīnōm, -óma (mat.)
trīnjēnje (prema trīniti)
trio, trīja, instr. trīom, mn. trīji, gen. trīja, dat. trījima, ak. trīje (trojica; muz.)
triod, gen. mn. trīodā
trioda (tehn.)
triola, gen. mn. trīolā (muz.)
triplēt, -éta i **triplèta**, -ètē, gen. mn. -étā
Tripoli, Trīpolija (geogr.)
trīpolijskī (prema Trīpoli)
Trīpolis, Trīpolisa (geogr.)
trīpoliskī (prema Trīpolis)
Tripolitánac, -nca, vok. Trīpolitānče, gen. mn. Tripolitānācā
Tripolitānija
Tripolitānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
trīpolitānskī
trīptih, mn. -si, gen. trīptīhā i **triptihon**
triptik, mn. -ci, gen. trīptīkā

Trīpūn (Trifun); Trīpūn Kòtoranin (hist.)
Trīpūnjdān, gen. Trīpūnjdāna, lok. Trīpūnjdānu
trīput i **trī pûta** 93, 1; 93, 2
trīred (triput) 93, 1
trīsta i **trī stotine** (za složenice i izvedenice v. sto, dvjèsta) 92 b
tristagòdišnjī (300-godišnji)
tristagòdišnjica (300-godišnjica)
trîstōtī
triumf i sl. ne nego trijumf i sl.
trīvijalan, -lna
trivijálka, dat. -ci, gen. mn. -kī (osnovna škola)
trivijalnost, -osti, instr. -osti i -ošću
tŕka, dat. tŕci, gen. mn. tŕkā
tŕkāč, -áča, vok. tŕkāču
tŕkáčev
tŕkáčica
tŕkáčičin
tŕkačkī
tŕkaćī
tŕkalīšnī
tŕkati, tŕčem (trčati amo i tamo; t. víkati); imperat. tŕči; pril. sad. tŕčūći; **tŕkati se**, tŕkam se (utrkivati se; t. vrâćati)
tŕla-vŕla (pril., tamo-amo)
trličati, -ām (trlicom nabijati konoplju; t. čeprkati)
tŕljāč, -áča, vok. tŕljāču
tŕljáčica
tŕnak, tŕnka, mn. tŕnci, gen. tŕnākā (dem. od tŕn)
tŕnić (dem. od tŕn)
tŕnka, dat. -ci, gen. mn. -kī (košnica)
trnòmetātl, -īm (trnometom skidati slamu i balegu sa žita na gumnu kad se vije; t. cepìdlačiti); imperf. trnòmećah; prid. trp. trnomećen
trnovača (šljiva)
trnòvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
tŕnōvka, dat. -ci, gen. mn. -kī (dŕhtulja tŕnōvka, zool.)
tŕnuti (postajati ukočen), tŕnēm, -ēš . . ., 3. mn. tŕnū; imperf. tŕnjāh, -āše . . .; aor. tŕnuh, 2. i 3. tŕnu i tŕnū, mn. tŕnusmo . . .; imperat. tŕni; pril. sad. tŕnūći; pril. prošl. (pro)tŕnūv(ši); prid. rad. tŕnuo, -la; **tŕnuti**, tŕnēm (gasiti; t. cẽznuti)
tŕnjāk, -áka, mn. -áci
tŕnjēnje (prema tŕnuti); **tŕnjēnje** (prema tŕnuti)
trōatōman, -mna
trobòjan, -jna
trobòjka, dat. -ci, gen. mn. -kī
trobójnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (prema trobòjan)
tròbrazdnī
tròcēvac, tròcēvca, mn. tròcēvci, gen. tròcēvācā (ek.)
tròcēvan, -vna (ek.)
tròcijevac, tròcijevca, mn. tròcijevci, gen. mn. tròcijevācā (ijek.)
tròcijevan, -vna (ijek.)
trocàsōvnī
trocetvŕtīnskī
trŏčlan, -a, -o
tròdēlan, -lna (ek.)
tròdijelan, -lna (ijek.)
trodimenzionalan, -lna
tròfēj, -éja i **trofeja**, -éjē
tròfējnī
Trogiranin, mn. -ani (čovjek iz Trogíra)
Trogírānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
trogoče, -eta; zbir. trogočad, -ādi
trògodac, trògoca, gen. mn. trògodācā
trogodišnjī
trogodišnjica
tròha, dat. -hi, gen. mn. trôhā
tròhēj, troheja, gen. mn. trôhējā i **tròhēj**, trohéja, gen. mn. trohéjā (poet.)
tròhējskī
trōivičan, -čna
Trójac, Trójca, vok. Trôjče, gen. mn. Trôjācā (poet., Trojanac)
trojáčiti, tròjačīm (treći put orati njivu; t. jednačiti)
Trojánac, -nca, vok. Trôjānče, gen. mn. Tròjānācā (stanovnik Troje)
tròjānci, tròjanākā (mn. m. r., muški trojci; isp. tròjānke)
tròjānče, -eta (jedno od trojaka)
Tròjānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (stanovnica Troje)
tròjānke, tròjanākā (mn. ž. r., ženski trojci; isp. tròjānci)
trójci, trójākā (mn. m. r.)
trójče, trójčeta (tròjānče); zbir. trójčād, -ādi
trójčica
tròjednicki (prema Tròjednica, hist.)
trojèzičan, -čna
trojèzičnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
trójica (muškaraca); Svètā (Svêtā) tròjica (crkv. pravosl.); **Trójica** (geogr.)
Trójice, Trójicā
Trójičin dân, gen. Trójičina dâna i dnê, lok. Trójičinu dânu i dnê
trójičkī (prema Trójica)
trojinōm (pril., triput toliko)
tròjiti, -īm (trostručiti; t. lòmiti)

trójka, dat. -ci, gen. mn. -kī
trójnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
trójskī; Rumánac trójskī (knjiž.)
trójstvo, gen. mn. trójstava; Svèto (Svètō) trojstvo (crkv. katol.); **Trójstvo** (geogr.)
tròkoska, dat. -ski, gen. mn. tròkozākā i tròkoskī (koza koja se treći put ojarī)
troleće, gen. mn. trōlēćā (ek., trogodište)
trolèjbus i **trōlējbus**
trolèjbuskī i **tròlējbuskī** pored **trolèjbusnī** i **tròlējbusnī**
tròletan, -tna (ek.)
tròletnica (ek.)
tròlistan, -sna
trōljeće, gen. mn. trōljēćā (ijek., trogodište)
tròljetan, -tna (ijek.)
tròljetnica (ijek.)
trombodiīdoza (med.) 155 e
trombóza (med.)
trōmeđa, gen. mn. trōmeđā
trōmeđnī
trōmesēčje i **tròmesečje** (ek.)
trōmesečnī (ek.)
trōmesečnīk, mn. -īci (ek.)
trōmesečnjak, mn. -āci (ek.)
tromilijūntī i **tromilionitī**
trōmjesēčje i **trōmjesečje** (ijek.)
trōmjesečnī (ijek.)
trōmjesečnīk, mn. -īci (ijek.)
trōmjesečnjak, mn. -āci (ijek.)
trōmōst, -osti, instr. -osti i -ošću
tromotórac, -rca, gen. mn. tromòtōrācā
trompètist(a)
tronèdēljnī i **tròned ēljnī** (ek.)
tronèdjējljnī i **tròned jējljnī** (ijek.)
trònoškē (pril.)
tronožac, -šca, gen. mn. tronožāca
tronožak, -ška, mn. -šci, gen. tronožākā
tronožan, -žna
tronúće
trōnutōst, -osti, instr. -osti i -ošću
tròpalačnī
tròpev, gen. mn. tròpēvā (ek.)
tròpjev, gen. mn. tròpjeva (ijek.)
tròplošnjāk, mn. -āci
tròpol (koji se sastoji od tri pole)
tròpolac, tròpōlca, gen. mn. tropolācā (što je od tri pole)
tròpòlan, -lna
tropostotnī (3%-tni)
tropòtatī, tròpoćēm (t. blebètati); imperat. tropoći; pril. sad. tropoćūći
troprocentnī (3%-tni)
trōroška, dat. -šci, gen. mn. trorožakā i tròroškī (kapa sa tri roga)
trōska, dat. -sci i -ski
troskòtnjača (bot.)
trōsložan, -žna
trostepenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
tròstih, mn. -si, gen. trōstīhā
trostran 88 c
tròstručiti, -īm (t. bèseditī)
trostrukōst, -osti, instr. -osti i -ošću
trošač, -áča, vok. trošāču
trošačev
trošačica
trošačičin
trošačkī
trošađžija i **trošadžija**
trošadžījka i **trošadžijka,** dat. -ki, gen. mn. -kī
trošarinac, -nca, vok. trošarīnče, gen. mn. trošàrīnācā
trošilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. tròšilācā
trōškovnīk, mn. -ici
trōšnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
trotjednī (ijek.)
trotoar, -ára
tròugao, -gla, mn. tròuglovi
tròugaonī
tròugaonīk, mn. -īci
tròuglast
tròvatēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
tròverac, -vērca, vok. -vērče, gen. mn. tròverācā (ek.)
tròvēran i **tròveran,** -rna (ek.)
tròvjerac, -vjērca, vok. -vjērče, gen. mn. tròvjerācā (ijek.)
tròvjēran i **tròvjeran,** -rna (ijek.)
tròvrsnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
tròvrstan, -sna
trōzvūcan, -čna
trōzvūk, mn. -ci
trōžican, -čna
trpèljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
tŕpen (tŕpen-spāsen)
tŕpeti, -īm (ek., t. žíveti); prid. rad. tŕpeo, -la, -lo 37 a
trpezarac, -rca, vok. trpezārče, gen. mn. trpèzārācā
trpezárčev
trpezárev i **trpezárov**
trpezārija
trpezàrījica
trpeznīk, vok. -īče, mn. -īci
tŕpjeti, tŕpīm (ijek., t. žívjeti); prid. rad. trpio, trpjela, tŕpjelo 34 b
trpkoća
trpkōst, -osti, instr. -osti i -ošću
trpljenje (prema tŕpeti i trpjeti)
trpljiv
trpljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Trpnjanin, mn. -ani (čovjek iz Trpnja)
trputac, trpuca, gen. mn. trputācā (bot.)
Trsáćanin, mn. -ani (čovjek iz Trsāta)

trsātski
trska, dat. trscl, gen. mn. **trskī**
trskovača
trstènīk, -íka, mn. -íci (trščak); **Trstènik** (geogr.)
trstenjak, -áka, vok. trstenjāče, mn. -áci (ptica)
trstika, dat. -ci, gen. mn. trstīkā
trščāk, -áka, mn. -áci (gdje raste trska)
trščan (koji je od trske)
trščica, gen. mn. trščica
Tršćanin, mn. Tršćani, gen. Tršćana (čovjek iz Trsta)
Tršćanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
tršćanskī (prema Trst)
tršće (prema trst); **Tršće** (geogr.)
tršenje (prema trsiti se)
Tršić (geogr.) 11 c
Tršićanin, mn. -āni 11 b
Tršićanka, dat. -ki, gen. mn. -kī 11 b
tršićki 84 a
trti, trêm, trêš, trê, trémo, tréte, trû pored tārēm, -eš ..., 3. mn. tārū; imperf. trâh, trâše ...; aor. trh, 2. i 3. tr, mn. trsmo ...; imperat. trī i tàri; pril. sad. tārūći; pril. prošl. (sà)trv(ši); prid. rad. trō, trla i trla; prid. trp. trt pored trven, -ena
trtičin (prema trtica)
trtičnī (prema trtica)
trtičnjača (trtična kost)
trùbāč, -áča, vok. trùbāču
trùbača, gen. mn. trùbāča
trubáčev
trùbāckī
Trubecka 183 a
Trubecki 183 a
trùbičast
trúbiti, trúbīm (t. čámiti); imperf. trúbljāh
trúbija (i trúba), gen. mn. trûbâljā
trùbljāč, -áča, vok. trùbljāču
trúbljenje (prema trúbiti)
trùbljica (dem. od trúblja)
trućalo (zanovijetalo)
trūćati, -ām (pokr., bacati; t. vrāćati); **trućati**, trûćām (govoriti koješta, trabunjati; t. čárati)
trūćiti, -īm (pokr., baciti; t. zgrčiti)
trūdbenīckī
trūdbenīk, vok. -īče, mn. -īci
trúditi, trûdīm (t. hváliti); imperf. trûđāh
trudnóća
trudoljùbiv
trudoljùbivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
trúblež, trûhlī, trûhnuti i sl. ne nego trúlež, trûlī, trúnuti i sl.
truládak, -tka, mn. truláci, gen. trùlādākā
trùleti, -īm (ek., t. vídeti); imperf. trûljāh
trúlez, trúleža, instr. trúležom 44 g
trùlezār
trúležnī
trúležnica
trûli v. trûo
trulina
trûlōst, -osti, instr. -osti i -ošću
trûljenje (prema trûleti i trûljeti)
trûljeti, -līm (ijek., t. vídjeti); imperf. trûljah
trúnak, trúnka, mn. trúnci, gen. trûnākā
trûnčica
trûnka, dat. -ci, gen. mn. -kī
trúnuti (ne trûhnuti), -ēm (t. čẽznuti) 44 g
trûnjênje (prema trúnuti)
trûo, trûla i trùla; odr. trûlī 44 g
trúpac, -pca, gen. mn. trûpācā
trùpačkē i **trùpačkī** (pril.)
trupčànīk, -íka, mn. -íci
trúsiti, trûsīm (t. hváliti); imperf. trûšah; prid. trp. trûšen
trûska, dat. -sci, gen. mn. trûsākā i trûskī
trûtnjāk, mn. -āci
trutòvčina
trvènīk, -íka, mn. -íci
trvenje (prema trti)
trzāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī (trzalica)
tržīšnī
Tšebiski (Třebízský) 193; 209
tû (pril., ovdje); tû i tâmo (i tamo)
tuārēškī (prema Tuārēg)
tuberkulòtik, vok. -če, mn. -ci (bolesnik od tuberkulóze)
tûcāč, -áča, vok. tûcāču
tûcak, vok. -če, mn. -ci, gen. tûcākā (skitnica, lutalac)
tûcāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
tûcanj, tûcnja, mn. tûcnji, gen. tûcānjā i tûcnjevi, gen. tûcnjēvā (tûcalo)
tùce, tùceta, mn. tucèta, gen. tucétā, dat. tucètima (12 komada) 165 e
tùcet, tùceta, mn. tùceti, gen. tûcētā, dat. tùcetima (tuce)
tûč, tùča (bronca)
tûča, gen. mn. tûčā (grâd, krúpa)
tûčak, tûčka, mn. tûčci, gen. tûčākā i tûčkovi, gen. tûčkōvā
tûčan, tûčna i tùčna (debeo, uhranjen); **tùčan**, tùčana, tùčano (koji je od tuča; brončan)
tûčār, vok. -āru i -āre
tûčārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (prema tûčār)

tûče, tûčeta; zbir. tûčad, -ādi; mn. tûčići, tûčićā
tucénac, -nca
tucènīk, -íka
tucènjāk, -áka
túcēnje
tûcetina
tûcevina
tûcići v. tûče
tûciti se, -īm se (t. zgrčiti)
tûckast (prema túčak)
tûcnica (skitnica); **tûčnica** (masna žlijezda)
tûcnīk, mn. -īci
tûčnjak, mn. -āci
tûčnjava, gen. mn. tûčnjāvā
tûčvati se, -ām se (t. čitati)
Tûćan 56 b
túći i **tûći**, tûčēm, -ēš..., 3. mn. túkū; imperf. túcijāh, -āše... i túčah, -aše...; aor. túkoh, 2. i 3. tûče, mn. túkosmo...; imperat. tuci; pril. sad. túkūći; pril. prošl. (po)tûkav(ši) i (pò)tûkāv(ši); prid. rad. tûkao, túkla; prid. trp. tûčen, -ena i tûčen, -ènа
Tuđor (Tjudor) 171 f
tûđ, tuđa; odr. tûđī i tuđī
tûđbina
tûđe (pril.)
tûđēnje (prema túđiti se)
tûđica, gen. mn. tûđīcā
tûđin, tûđina
tuđina
tuđínac, -nca, vok. tûđīnče, gen. mn. tûđīnācā
tuđmčev
tûđīnciti, -īm (t. pābirčiti)
túđīnka i **tûđīnka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
tûđīnkin i **tûđīnkin**
tuđínština
tuđiti se, tûđīm se (t. hváliti)
tuđòzemac, -zēmca, vok. tuđòzēmče, gen. mn. tuđòzemācā
tuđòzēmka, dat. -ki, gen. mn. -kī
tuđòzemskī
tufègđžija
tufègđžijin
tufègđžijskī
tûfek, vok. -če, mn. -ci, gen. tûfēkā
tugàljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
tugovājka, dat. -ci, gen. mn. -kī
tùhica (pokr., perina)
túhljiv (pokr., pljesniv, pokvaren, bajat)
tùhljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
tûhnuti, -ēm (pokr., biti pokvaren, zaudarati, npr. meso; t. čēznuti)
tùka, dat. tûki, gen. mn. tûkā (pura, ćurka) 65 a 11
túkac, tukca, vok. tûkče, gen. mn. tûkācā
túkčev
túlac, túlca, gen. mn. tûlācā
tulàjica (cjevčica)
tulājka, dat. -ci, gen. mn. -kī (tulajica)
tulárac, -rca, vok. tûlārče, gen. mn. tùlārācā
tùlbe ne nego tùrbe
tùlčić
tùlica, gen. mn. tûlīcā
tûlīj, -ija i **tûlljum**
tùlija, gen. mn. tûlījā
tûlijev i **tûlijumov**
tûlijum i **tûlīj**, -ija
tûlijumov i **tûlijev**
tùluska, dat. -sci i -ski, gen. mn. -skī (okomak, komušina)
tùlūškī (prema Tulúza)
tùluz (v. tùluska)
Tulúza (Toulouse) 167 e
túijac, túljca, vok. tûljče, gen. mn. tûljācā
túljak, túljka, vok. tûljče, mn. **túljci**, gen. tûljākā
tùljcić
túljenje (prema túliti)
tùmāč, -áča, vok. tûmāču
tumačiti, tumačīm (t. jednáčiti)
tumàrača
Tûnđža (rijeka)
tùnika, đat. -ci
tùniskī
Tùnišanin, mn. -āni (čovjek iz Tùnisa)
tùnjavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
tùnjevina (meso od tùnē, tûnja)
tûp, túpa; komp. tûpljī
tûpavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
tûpeti, -īm (ek., postajati tup; t. žíveti); imperf. túpljāh 38
tupiti, tûpīm (činiti tupim, zatupljivati; t. hváliti); imperf. tûpljāh; prid. trp. tûpljen 29; 38
túpjeti, -pīm (ijek., postajati tup; t. žívjeti); imperf. túpljāh 29
túpljenje (prema túpeti, túpiti i túpjeti)
tûpljī (komp. prema tûp)
tûpo (pril. prema tûp); komp. tûpljē i tûplje
tupòća
tupòglavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. tupòglavācā
tupòglavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
túpost, -osti, instr. -osti i -ošću
tupòûmnōst, **tupòumnōst** i **tupoúmnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
Turàđija (Tûrād)
turbulèntnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Tûrci v. Tùrčin
tûrcalo, gen. mn. tûrčāla

tȕrčati, -ām (govoriti turski; t. čitati)
Tȕrče, -eta; zbir. Tȕrčad, -ādi
Tȕrčin, Tȕrčina, mn. Tȕrci, gen. Tȕrākā, dat. Tȕrcima, ak. Tȕrke; **tȕrčin**, tȕrcina, mn. tȕrčini, gen. tȕrčīna (bot.); tȕrčin-cvêt (ek.); tȕrčin-cvîjet (ijek., sunovrat)
turčínak, -nka, mn. turčínci, gen. tȕrčīnāka
Tȕrčinov; Tȕrčinova zèmlja 11 a
tȕrčiti, -īm (t. grčiti)
tȕrćija, gen. mn. tȕrćījā (turska pjesma); **Tȕrćija** (Turska)
turćíjat (turski način života)
tȕričār, vok. -aru i -āre (onaj koji prerađuje talog od voska)
tȕrić (dem. od tȕr); **Tȕrić** (prezime)
tȕrist(a)
turističkī
tȕristkinja
Turkòvlah, vok. -se, mn. -si, gen. Turkòvlāhā
turnéja
tȕrōbnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Turopóljac, -ljca, vok. Tȕropōljče, gen. mn. Turòpōljācā (čovjek iz Tȕropolja); **turopóljac** (naziv za pasminu svinja iz Turopolja) 11 g
Turòpōljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
tȕrovēt, tȕrovēti (bot.)
turpèjisati, -sēm (turpijati; t. kalàjisati)
tȕrpija, gen. mn. tȕrpījā 46 b
turpijati, -ām (t. čeprkati)
turpijètina
tȕrpijica 46 b
Tȕrskā, dat. Tȕrskōj
tȕrskī; Tȕrskō Cârstvo (hist.)
tȕršija, gen. mn. tȕršījā
tȕrūndža (pokr., naranča)
tûst, tûsta i tùsta; odr. tûstī pored **tûst**, tùsta; odr. tûstī
Tûskanac, -ānca, vok. -ānče (šuma u Zagrebu)
tûškanačkī
tûtkāč, -áča, vok. tûtkāču
tutkáčica
tûtlić
tûtoričin (prema tûtorica)
tutùndžija
Tùzlāk, -áka, vok. Tûzlače, mn. -áci pored **Tûzlanin**, mn. -āni
tužaljka, dat. -ci (pjesma), -ki (žena, narikača), gen. mn. -kī
tùžba, gen. mn. tûžābā, tûžba i tûžbī
tuzènīk, -ika, vok. tûženīče, mn. -ici
tùžilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. tùžilaca
tùžilačkī
tùžilaštvo (ne tûžioštvo) 70 d 3
tùžiočev
tùžitelj, instr. -teljem
tùžiteljica i **tuzitèljica**
tùžiteljičin i **tuzitèljičin**
tùžiteljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
tùžitēljkin
Tver, instr. Tverom 184 a
tvôr i **tvȏr**, tvȏra, lok. tvȏru, mn. tvòrovi i tvȏrovi (zool.) 43 c 2
tvȏrac, tvȏrca, vok. tvȏrče, gen. mn. tvȏrācā
tvòračkī
tvòrāstvo (prema tvȏrac)
tvorba, gen. mn. tvórbā i tvòrbī
tvȏrčev
tvòrić (dem. od tvȏr, tvȏr)
tvȏrnica; Tvȏrnica ćîlīmā u Sàrajevu; Sàrajevskā tvȏrnica ćîlīmā
tvórničār, vok. -āru i -āre
tvórničarka, dat. -ki, gen. mn. -kī
tvȏrničkī
tvȑd, tvȑda; komp. tvȑđī
tvȑdičin (prema tvȑdica)
tvȑdičiti, -īm (t. bèsediti)
tvȑdičluk
tvȑditi, tvȑdīm (t. hváliti); imperf. tvȑđah; prid. trp. tvȑđen
tvȑdnja, gen. mn. tvȑdnjā
tvrdòća
tvrdòglav 88 c
tvrdòglavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. tvrdòglavācā
tvrdòglavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
tvrdòkōrka, dat. -ci, gen. mn. tvrdòkorākā i tvrdòkōrkī
tvrdokórnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
tvrdòkril
tvrdòkrilac, -ílca, vok. -ílče, gen. mn. tvrdòkrilācā
tvrdòlistan, -sna
tvrdòpērka, dat. -ki, gen. mn. tvrdòperākā i tvrdòpērkī
tvȑdōst, -osti, instr. -osti i -ošću
tvrdòusan, -sna
tvȑđa, gen. mn. tvȑđa (tvȑđava, tvrdo zemljište)
tvȑđava, gen. mn. tvȑđava
tvȑđavica
tvȑđavnī
tvȑđenje (prema tvȑditi)
tvȑtka, dat. -tki, gen. mn. tvȑtkā i tvȑtkī
Tvȑtko, Tvȑtka (ime)
Tvȑtkov
TVŠ (skrać. za Tèhničkā vèlikā škôla) 147 a
tzv. (skrać. za takòzvānī) 145 b

U

ùapsiti ne nego ùhapsiti
uazbučávati, -bùčāvām (t. obaveštávati)
uàzbuciti, -īm (složiti po azbuci; t. zašèćeriti)
ubàciti, ùbācīm (t. dodéliti); prid. trp. ùbačen
ubacívati, ubàcujēm (t. deverívati)
ùbačaj, lok. ubačáju i ùbačāju
ubàdāč, -ača, vok. ùbadāču
ubàjatiti se, -īm se (postati bajat, ustajati se, pokvariti se; t. zašèćeriti); prid. trp. ubàjaćen
ùbao, ûbla, mn. ûbli, gen. ùbālā i ùblovi, gen. ùblōvā (pokr., bunar)
ùbavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ubàzdeti se, -īm se (ek., t. dolèteti)
ubàzdjeti se, -zdīm se (ijek., t. dolètjeti)
ùbeći v. ùbegnuti
ubéditi, ùbēdīm (ek., uvjeriti; t. dodéliti); prid. trp. ùbēden
ubèdljiv (ek., uvjerljiv)
ubèdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
ùbeđenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
ubeđénje (ek.)
ubedívati, ubèđujēm (ek., t. deverívati)
ùbegnuti (ùbeći), ùbegnēm (ek., t. počínuti); aor. još i: ùbegoh, 2. i 3. ùbežē i ùbeže, mn. ùbegosmo . . . ; pril. prošl. i: ùbegāv(ši); prid. rad. i: ùbegao, -gla
ubelezávati (i ubeležívati), -lèžavam (ek., t. obaveštávati)
ubèležiti, -īm (ek., t. zašèćeriti)
ubeležívati (i ubelezávati), -lèžujēm (ek., t. izjednačivati)
ubéliti, ùbēlim (ek., obijeliti; t. dodéliti); prid. trp. ùbēljen
u beskraj
ùbestrāg (pril.)
ubèvūćenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ubevūtiti se, ubèvūtīm se (obeznaniti se; t. obavéstiti); prid. trp. ubèvūćen
ubèzèknūtōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùbežīšte (ek.)
ubica, vok. ùbīco i **ùbica,** vok. ùbico
ubičin i **ùbičin**
ubiće v. ubístvo
ubijati, ùbījām (t. venčávati)
ubijèditi, ùbijedīm (ijek., uvjeriti; t. dodijèliti); prid. trp. ùbijeđen
ùbijeđenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
ubijèliti, ùbijelīm (ijek., obijeliti; t. dodijèliti); prid. trp. ùbijeljen
ubijenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ubijstvo v. ubístvo
ubikvist(a)
ùbilačkī i **ubilačkī**
ubilježávati (i ubilježívati), -ljèžāvām (ijek., t. obaveštávati)
ubiljèžiti, -īm (ijek., t. zašèćeriti)
ubilježivati (i ubilježávati), -ljèžujēm (ijek., t. izjednačivati)
ubìrač, -ača, vok. ùbirāču
ubirati, ùbīrām (t. venčávati) i **ubirati,** ùbirēm (t. prèzirati)
ubistven, -a, -o
ubistvo, gen. mn. ùbīstāvā
ùbitačan, -čna 52 a 4
ùbitačnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùbiti, ùbijēm (t. izbiti) 46 a
ùbjeći v. ùbjegnuti
ubjèdljiv (ijek., uvjerljiv)
ubjèdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
ubjeđénje (ijek., prema ubijèditi)
ubjedívati, ubjèđujēm (ijek., t. deverívati)
ùbjegnuti (ùbjeći), ùbjegnēm (ijek., t. počínuti); aor. još i: ùbjegoh, 2. i 3. ùbježe i ùbježe, mn. ùbjegosmo . . . ; pril. prošl. i: ùbjegāv(ši); prid. rad. i: ùbjegao, -gla
ùbjel, gen. mn. ûbjēlā (ijek., alabastar)
ùbjezīšte (ijek.)
ùblatiti, -īm (t. dohvatiti); prid. trp. ùblaćen
ublažávati (i ublažívati), ublàžāvām (t. večerávati)
ublážiti, ùblāžīm (t. dodéliti); prid. trp. ùblažen
ublažívati (i ublažávati), ublàžujēm (t. deverívati)
ublédeti, -īm (ek., t. uštédeti)
ublijèdjeti, -dīm (ijek., t. poblijèdjeti)
ùblīzu (pril.)
ùbogac, -kca, vok. -kče, gen. mn. ùbogācā
ùbogārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
ubòjati se, -jīm se (t. dotrčati); imperat. ùbōj se
ùbojica, vok. ùbojico i ùbojice
ùbojičin
ùbojitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùbōjnica
ùbōjnīckī
ùbōjnīk, vok. -īče, mn. -īci
ubójstven
ubójstvo, gen. mn. ùbōjstāvā
ubòleti se, -īm se (ek., t. dolèteti)
ubolévati se, ubòlēvām se (ek., t. večerávati)

ubolijèvati se, ubòlijevām se (ijek., t. preodijèvati)
ubòljeti se, -līm se (ijek., t. dolètjeti)
ùborak, -ōrka, mn. -ōrci, gen. ùborākā
ùboskī (prema ùbog)
ùbostina
ùboštvo
ùbožničkī (prema ùbožnica); **ùbožulčkī** (prema ùbožnīk)
ùbožnīk, vok. -iče, mn. -īci
ubrādāč, -āča
ubrádīti, ùbrādīm (t. dodéliti); prid. trp. ùbrāđen
ubrađívati, ubràđujēm (t. deverívati)
ùbrašnjaviti, -īm (t. ràskiseliti); prid. trp. ùbrašnjavljen i **ubrašnjáviti**, ubràšnjāvīm (t. obavéstiti); prid. trp. ubràšnjāvljen
ùbrati, ùberem i ubèrēm (t. izbrati)
ubrázđiti, ùbrāzdīm (t. dodéliti); prid. trp. ùbražđen
ubražđívati, ubražđujem (t. deverívati)
ù brk (npr. skresati) 98 m
ùbrōjan, -jna (ubrojiv; drugo je ùbrojān od ubròjati)
ubròjati, ubròjīm (t. dotrčati); imperat. ùbrōj; prid. trp. ùbrojān (drugo je ùbrōjan)
ubròjiti, ùbrojīm (t. natočiti); imperat. ùbrōj; prid. trp. ùbrojen
ubròjiv
ubròjīvōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùbrušče, -eta
ùbrušćić
ubŕzāč, -áča
ùbrzāūōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùbrzo (pril.) 98 g
ubúđūće (pril.)
ubùđati se, -ām se (t. dokončati)
ùbuđavelī i **ubuđávelī**, -lā (ek.)
ùbuđaviti se, -īm se (t. ràskiseliti); prid. trp. ùbuđavljen i **ubuđáviti se**, ubùđāvīm se (t. obavéstiti); prid. trp. ubùđāvljen
ùbuđavjelī i **ubuđávjelī**, -lā (ijek.)
uoéđiti, ùcēdīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. ùcēđen
uceđívati, ucèđujēm (ek., t. deverívati)
ùcēlo (ek., pril.)
ùcena, gen. mn. ùcēnā (ek.)
ucéniti, ùcenīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. ùcēnjen
uceujivāč, -áča, vok. ùcenjivāču (ek.)
ucenjivàčica (ek.)
ucenjivāčkī (ek.)
ucenjívati, ucènjujēm (ek., t. deverívati)
ucépiti, ùcēpīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. ùcepljen
ùoepkati, -ām (ek., t. isplivati)
ucepljénje (ek., prema ucépiti)
ucepljívati, ucèpljujēm (ek., t. deverívati)
ucijèđiti, ùcijedīm (ijek., t. dođijèliti); prid. trp. ùcijeđen
ùcijelo (ijek., pril.)
ucijèniti, ùcijenīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. ùcijenjen
ucijèpiti, ùcijepīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. ùcijepljen
ù cīk zòrē
ucjeđénje (ijek., prema ucijèditi)
ucjeđívati, ucjèđujēm (ijek., t. deverivati)
ùcjena, gen. mn. ùcjēnā (ijek.)
ucjenjivač, -áča, vok. ùcjenjivāču (ijek.)
ucjenjivàčica (ijek.)
ucjenjivačkī (ijek.)
ucjenjívati, ucjènjujēm (ijek., t. deverívati)
ùcjepkati, -ām (ijek., t. ìsplivati)
ucjepljénje (ijek., prema ucijèpiti)
ucjepljívati, ucjèpljujēm (ijek., t. deverívati)
ùckalo (huškač)
ùckati, -ām (t. vrāćati)
ucvàtjeti, -tīm (ijek., t. dolètjeti)
ucvéliti, ùcvēlīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. ùcveljen
ucveljívati, ucvèljujēm (ek., t. deverívati)
ucvètati, -ām (ek., t. dokònčati)
ucvetávati, ucvètāvām (ek., t. večerávati)
ucvijèliti, ùcvijelīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. ùcvijeljen
ucvíliti, ùcvīlīm (t. dodéliti); prid. trp. ùcvīljen
ucviljívati, ucvìljujēm (t. deverívati)
ucvjeljívati, ucvjèljujēm (ijek., t. deverivati)
ucvjètati, -ām (ijek., t. dokònčati)
ucvjetávati, ucvjètāvām (ijek., t. večerávati)
uč. (skrać. za učenik, učenica) 145 a
úča, vok. ûčo (prema učitelj; isp. ûčo)
účac ne nego vúčac
ùčađaviti, -īm (t. ràskiseliti); prid. trp. ùčađavljen i **učađáviti**, učàđāvīm (t. obavéstiti); prid. trp. učàđāvljen
učàhuriti se, -īm se (t. zašèćeriti); prid. trp. učàhuren
učahurívati se, -hùrujēm se (t. izjednačivati)
ùčajnīk, vok. -īče, mn. -īci (onaj koji vrlo strogo posti)
ùčas (pril.)
ùčašiti, -īm (t. dohvatiti)
účati ne nego hûčati
učèličiti se, -īm se (t. zašèćeriti)
učèliti se, učelīm se (t. natočiti)

učen, -a, -o
učenica
učeničin
nčemčkī
učenīk, vok. -Iče, mn. -Ici
učenōst, -osti, instr. -ostī i -ošću
učènjāčkī (prema učènjāk)
nčènjāk, -áka, vok. učenjače, mn. -áci
ncnjàkinja
nčenjáštvo
učenje
učesnica
učesnīčkī
učesnīk, vok. -Iče, mn. -Ici
učesnīštvo
učestālōst, -osti, instr. -ostī i -ošću
nčèstatī, -ām (t. dokònčati)
učēsto (pril.)
učestvovatī, -ujēm (t. òdlikovati)
učešće i **učešće**
učetvero i **učetvoro** (pril.)
učetveronòžiti se i **učetvoronóžiti se**, -rònožīm se (t. načetvoronóžiti se)
učetveròstručiti i **učetvorostručiti**, -īm (t. počctvorostručiti)
učetvòriti, učètvorīm (t. ponačiniti)
učēvan, -vna
učēvnōst i **ucevnōst**, -osti, instr. -ostī i -ošću
ùčīlīšnī
ùcllīšte
učilo, gen. mn. ùčīlā
učin, gen. mn. ùčīnā (efekt, učinak); **učin** (prema úča i účo, gen. úče)
ùčinak, -īnka, mn. -īnci, gen. ùčinākā
učinilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. učinilāca
učiniti, ùčinīm (t. natòčiti); prid. trp. ùčinjen
učinskī
učionica i **učiònica**
ùčitelj, instr. -teljem, gen. mn. ùčitēljā
ùcitcljevati i **ùciteljovati**
ùciteljevica (žena učiteljeva; drugo je učiteljica)
ùčiteljevičin
ùciteljica i **učitèljica**
ùčiteljičin i **učitèljičin**
ùčiteljičkī i **učitèljičkī**
ùčiteljīšte (zast., učiteljska škola)
ùcitēljka, dat. -kī, gen. mn. -kī
ùcitēljkin
ùčiteljovati (-evati), ùčiteljujēm, -eš..., 3. mn. ùčiteljujū; imperf. ùčiteljovah (-evāh), -āše...; aor. ùčiteljovah (-evah), 2. i 3. ùčiteljovā (-evā) i ùčiteljova (-eva), mn. ùčiteljovasmo (-evasmo)...; imperat. ùčiteljūj; pril. sad. ùčiteljujūći; pril. prošl. (pro)ùčiteljovav(ši) (-evavši); prid. rad. ùčiteljovao (-evao), -la
ùčiti, ùčīm (t. lòmiti); imperf. ùčāh; pril. sad. ùčeći; prid. trp. ùčen
Učka, dat. Učki (gora)
ùckur, gen. mn. ùčkūrā
uckùrluk, mn. -ci
ùčlaniti, -īm (t. dohvatiti); prid. trp. ùčlanjen i **učlániti**, ùčlānīm (t. dodéliti); prid. trp. ùčlānjen
učlanjívati, učlànjujēm (t. deverívati)
ùcmalōst, -osti, instr. -ostī i -ošću
učmanuti, ùčmanēm (t. nadàhnuti); prid. rad. i: ùčmao, -la
ùcmanūtōst, -osti, instr. -ostī i -ošću
ucmàsti i **ùčmastī** v. učmànuti
ùco, vok. ùčo (t. ćoro)
úcov (prema účo, gen. úča)
učovečiti se, -īm se (ek., t. zašèćeriti) pored **ucovècìti se**, -īm se (t. sprijatèljiti se)
ucòvjecíti se, -īm se (ijek., t. zašèćeriti) pored **ucovjècìti se**, -īm se (t. sprijatèljiti se)
ùctiv
ùctivōst, -osti, instr. -ostī i -ošću
uctùglija
učuvati, ùčūvām (t. dočárati)
učvŕstiti, ùčvrstīm (t. dodéliti); prid. trp. ùčvršćen
ucvrsćénje
učvršćívati, ùčvršćujēm (t. deverívati)
učáriti, ùćārīm (zaraditi; t. dodéliti)
úći i **ùći**, ùdēm (t. náći)
úćoravo (pril., naslijepo)
ucúditi se, ùćūdīm se (t. dodéliti)
ùćuškati, -ām (t. ìsplivati)
ućušnuti, -ēm (t. pòčinuti)
ućútati, -īm (t. zazvúčati)
ućúteti, -īm (ek., t. uštédeti)
učūtjeti, -tīm (ijek., t. uštédjeti)
ùćutkati, -ām (t. ìsplivati)
ućutkávati (i ućutkívati), ućùtkāvām (t. večerávati)
ućutkívati (i ućutkávati), ućùtkujem (t. deverívati)
ùdadba, gen. mn. ùdadbī i ùdadābā **75 b**
ùdadbenī
ùdadbenica
ùdāh, mn. -si, gen. ùdāhā
udahnuti, ùdahnēm (t. nadàhnuti)
udahnjívati, udàhnjujēm (t. deverívati)
ùdālj (pril.)
udaljávati (i udaljívati), udàljāvām (t. večerávati)
ùdāljenōst, -osti, instr. -ostī i -ošću
událjiti, ùdāljīm (t. dodéliti); prid. trp. ùdāljen
udaljivati (i udaljávati), udàljujēm (t. deverívati)
udarač, -áča, vok. ùdarāču
udàrāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī

ùdārnīcin (prema ùdārnica)
ùdārnīckī
ùdārnīk, vok. -īče, mn. -īci
ùdārnīštvo, gen. mn. ùdārnīštāvā
ùdati, ùdām (t. dodati)
udàvaca 52 a 2
udávati, ùdājēm (t. gonétati) i ùdāvām (t. venčávati); imperat. udáji i ùdāvāj; pril. sad. udájūći i udávajūći 52 a 2
ùdavka, dat. -ci, gen. mn. -kī (udav)
udavljènīckī
udavljènik, -íka, mn. -íci
UDB v. Udba 147 e
Ùdba (skrać. za Uprava državne bezbjednosti)
Ùdbinjka, dat. -ki, gen. mn. -kī
ùdbovac, -ōvca, vok. -ovče, gen. mn. ùdbovācā
udebèliti, udèbelīm (učiniti debelim; t. ponačiniti); prid. trp. udèbeljen
udèbljati, -ām (t. dokončati)
ùdelak, ùdēlka i ùdeoka, mn. ùdēlci i ùdeoci, gen. ùdelākā (ek.)
ùdelati, -ām (ek., t. isplivati)
udéliti, ùdēlīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. ùdēljen
ùdēlnī (ek.)
ùdēlnica (ek.)
ùdēlnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
udelotvòriti, -lòtvorīm (ek., t. opunomòćiti)
ùdeljati, -ām (ek., t. isplivati)
udeljávati, udèljāvām (ek., prema ùdeljati; t. večerávati)
udeljívati, udèljujēm (ek., prema udéliti; t. deverívati)
ùdenuti, ùdenēm (ek., t. počinuti; isp. i ùdesti)
ùdeo, ùdela, gen. mn. ùdēlā (ek.)
ùdeonica (ek.)
ùdeoničār, vok. -āru i -āre (ek.)
ùdeoničārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
ndeonīckī (ek.)
ùdeonīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
ùdeonīštvo (ek.)
ùdesetero i **ùdesetoro** (pril.)
udesetostrućávati, udesetostrùćāvām, -aš..., 3. mn. udesetostrućávajū; imperf. udesetostrùćāvāh, -āše...; aor. udesetostrućavah, 2. i 3. udesetostrućāva, mn. udesetostrućávasmo...; imperat. udesetostrùćāvaj; pril. sad. udesetostrućávajūći; pril. prošl. (po)udesetostrućávāv(ši); prid. rad. udesetostrućávao, -la; prid. trp. udesetostrùćavan
udesetòstručiti, -īm (t. početvoròstručiti)
ùdesiti, -īm (t. dòhvatiti) i **udèsiti**, ùdesīm (t. natòčiti); prid. trp. ùdešen
ùdesno (pril.)
ùdesnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùdesti, ùdedēm (ek., t. zàdesti; isp. i ùdenuti)
udesàvāc, -áča, vok. ùdešavaču
udešávati, udèšāvām (t. večerávati)
ùdeti i **ùdesti** (ek.)
ùdevak, ùdēvka, mn. -ci, gen. ùdevākā (ek.)
udévati, ùdēvām (ek., t. venčávati)
ùdevetero i **ùdevetoro** (pril.)
udevetostrućávati, -strućavam (t. udesetostrućávati)
udevetòstručiti, -īm (t. početvoròstručiti)
ùdezba (zast., udešénje)
ùdicār, vok. -āru i -are
ùdicast
ùdicica (dem. od ùdica)
ùdié (dem. od ûd)
udiditi se, ùdīdīm se (stati kao kip, ukipiti se; t. dodéliti)
udijèliti, ùdijelīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. ùdijeljen
udijèvati, ùdijevām (ijek., t. nadijèvati)
ùdika, dat. -ci, gen. mn. ùdīkā (bot.)
ùdio i **ùdjel**, ùdjela, gen. mn. ùdjēlā (ijek.)
ùdionica (ijek.)
ùdioničār, vok. -āru i -are (ijek.)
ùdioničārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
ùdionīckī (ijek.)
ùdionīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
ùdionīštvo (ijek.)
ûditi (ne hùditi), ûdīm (škoditi; t. grčiti); imperf. ûdāh; **úditi**, údīm (čeznuti; t. čámiti); imperf. úđāh; **ûditi**, ûdīm (komadati, raščlanjivati; t. hváliti); imperf. ûđāh; prid. trp. ûđen pored **ûditi**, -īm (u istom značenju) 44 f
ùdjel v. ùdio
ùdjelak, ùdjēlka i ùdioka, mn. ùdjēlci i ùdioci, gen. ùdjelākā (ijek.)
ùdjelati, -ām (ijek., t. isplivati)
ùdjēlnī (ijek.)
ùdjēlnica (ijek.)
ùdjēlnīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
udjelotvòriti, -lòtvorīm (ijek., t. opunomòćiti)
ùdjeljati, -ām (ijek., t. isplivati)
udjeljávati, udjèljāvām (ijek., prema ùdjeljati; t. večerávati)
udjeljívati, udjèljujēm (ijek., prema udijèliti; t. deverivati)
ùdjenuti, ùdjenēm (ijek., t. počinuti; isp. i ùdjesti)
ùdjesti, ùdjedēm i ùdijēm (ijek., t. zàdjesti; isp. i ùdjenuti)
ùdjeti i **ùdjesti** (ijek.)

ùdjevak, ùdjēvka, mn. -ci, gen. ùdjevākā (ijek.)
ùdlaga, dat. -zi, gen. mn. ùdlāgā (kirurška daščica)
ùdljika v. ùdika
ùdno (prijedl.)
ùdobnost, -osti, instr. -osti i -ošću
udomaćénje
udomáćiti (se), udomáćim (se) (t. obavéstiti)
udomaćívati (se), -màćujēm (se) (t. izjednačívati)
udovac i **udóvac,** udóvca, vok. ùdōvče, gen. mn. ùdovācā i ùdōvācā
udòvački
udovaštvo (prema udòvac)
udovčev
udovičica
udovičić (udovičin sin)
udovičin
udovički
udovištvo (prema udovica)
ùdrijeti, ùdrēm (ijek., pokr., udariti; t. ràzdrijeti)
ùdriti, -īm (pokr., udariti; t. pròzliti se)
ùdruga, dat. -zi, gen. mn. ùdrūgā
udruzénje; Udruženje književnika (književnika) Srbije 16 a
udružívati, udrùžujēm (t. deverívati)
udrvéčiti se, udrvečīm se (postati kao drvo; t. obavéstiti)
ùdski (prema ûd: ûdskē kōsti)
ùdubak, -pka, mn. -pci, gen. ùdubāka
udúbenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
udùbiti se, ùdūbīm se (t. dodéliti); prid. trp. ùdūbljen
ùdūbljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
udubljívati se, udùbljujēm se (t. deverívati)
ùdugo (pril.)
udúhati, ùdūhām i **udúvati,** ùdūvām (t. dočárati) i ùdūšēm (t. zavikati); imperat. ùdūhāj, ùdūvāj i udúši
udūhnuti, ùdūhnēm (t. škrgútnuti)
udūnuti ne nego udúhnuti
udúpsti i **ùdūpsti,** udúbēm (t. izdúpsti)
uduréćiti se, udùrēčīm se (ukočiti se; t. obavéstiti)
udūvati, ùdūvām i **udúhati,** ùdūhām (t. dočárati) i ùdūsēm (t. zavíkati); imperat. ùdūvāj, ùdūhāj i udúši
udvadesetòstručiti, udvadesetòstručīm, -īš . . ., 3. mn. udvadesetòstručē; aor. udvadesetostručih, 2. i 3. ûdvadesetostruči, mn. udvadesetòstručismo...; imperat. udvadesetostruči; pril. prošl. udvadesetostručīv(ši); prid. rad. udvadesetòstručio, -la; prid. trp. udvadesetòstručen
udvàjāč, -áča, vok. ûdvajāču
udvàrāč, -áča, vok. ûdvarāču
udvaràčica
udvaràčkī
ûdvoje (pril.) 98 j
ùdvojenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
udvojénje
udvòjiti, ùdvojīm (t. natòčiti); imperat. ùdvōj
ûdvoran, -rna
ùdvoričin (prema ùdvorica)
ùdvoričkī
ùdvorištvo
udvornōst, -osti, instr. -osti i -ošću
udvostručávati (i udvostručívati), -strùčavām (t. obaveštávati)
udvòstrucenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
udvostručénje
udvòstručiti, -īm (t. zašèćeriti)
udvostručívati (i udvostručávati), -strùčujēm (t. izjednačívati)
ûdžbenički
ûdžbenīk, mn. -ici
ûdēnje (prema ûditi); **údēnje** (prema úditi)
ùduture (pril.)
ûfati se, -ām se (t. vrāćati) 42 c
ufrkati, ûfrčēm (t. zavíkati); imperat. ufŕči
ùgaćiti se, -īm se (t. dòhvatiti)
ugàdāč, -áča, vok. ûgađāču
ugádati, ùgādām (t. venčávati)
ugàipiti se, -īm se (t. zašèćeriti)
uganúće
ùganūtōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ûgao, ûgla, mn. ûglovi, gen. ûglōvā 69 c
ûgaonī
ûgarak, ûgārka, mn. -ci, gen. ûgarākā i **ùgarak,** ùgārka, mn. -ci, gen. ùgarākā
ugarčić (dem. od ûgarak)
ugàrcina (augm. od ûgarak)
Ûgarskā, dat. -skōj
ugàsiv i **ugašljiv**
ugíbati se, ùgībām se (t. venčávati) i ùgibljēm se (t. gonétati); imperat. ùgībāj se i ugíblji se; pril. sad. ugíbajūći se i ugíbljūći se
ùgīč, gen. mn. ûgīčā (ovan predvodnik)
uginúće
ûglačānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
uglačati, -ām (t. dokončati)
ùgladiti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. ùglađen
ùgladenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
uglađívati, uglàđujēm (t. deverívati)
ûglās (pril.) 98 l
uglàvíčiti se, -īm se (t. zašèćeriti)
uglavljívati, uglàvljujēm (t. deverívati)

nglàvnōm i **ùglāvnōm** (prīl.) 98 j
ù glavu (npr. poznávati nèkoga ù glāvu)
uglēdāč, -áča, vok. ùgledāču
ūglēdnīk, vok. -īće, mn. -īci
ūglēdnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ūgledanin, mn. -āni (jedan od onih što prije svadbe idu sa strane djevojčine da vide kuću mladoženjinu)
nglìbitī se, ùglībīm se (t. dodéliti); prid. trp. ùglībljen
nglìbljivati se, uglìbljujēm se (t. deverívati)
nglòbiti, ùglobīm (t. natòčiti); prid. trp. ùglobljen
uglobljívati, uglòbljujēm (t. deverívati)
ūglomēr (ek.)
ūglomjēr (ijek.)
ùgljār, -ára, vok. ūgljāru i -āre
ngljárev i **ugljárov**
ùgljārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
ùgljārkin
ngljéčak (i ugljíčak), -čka, mn. -čci, gen. ùgljēčākā
ugljenàričin (prema ugljenárica)
ngljènārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
ugljènārkin
ugljènčić (dem. od ūgljen)
ūgljēn-dīoksīd (kem.)
ugljènični
ngljènīk, -íka, mn. -íci
ugljènisānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ugljenovođonični
Uglješin (prema Ūgljesa)
ugljēvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùgljēvlje
ugljičak (i ugljéčak), -čka, mn. -čci, gen. ùgljīčākā
ùgljični
ugljikovòdični
ugnézditi (se), ùgnēzdīm (se) (ek., t. dodéliti); prid. trp. ùgnēžđen
ugnežđívati (se), ugnèžđujēm (se) (ek., prema ugnézditi se; t. deverívati)
ugnijèzditi (se), ùgnijezdīm (se) (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. ùgniježđen
ugnuće
ūgnūtōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ugnjéčiti, ùgnječīm (t. dodéliti)
ugnjètāč, -áča, vok. ùgnjetaču
ugnjetačica
ugnjètāčkī
ugnjètenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ugnježđívati (se), ugnjèzđujēm (se) (ijek., prema ugnijèzditi se; t. deverívati)
ugnjíleti, ugnjilī (ek., t. uštédeti)
ugnjíljeti, ugnjílī (ijek., t. uštédjeti)
ugòditi, ùgodīm (t. natòčiti); prid. trp. ùgođen
ugodljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùgodničkī
ùgodnīk, vok. -īće, mn. -īci
ùgodnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ūgođaj, lok. ugođáju i ūgođāju
ùgojenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ugòjiti, ùgojīm (t. natòčiti); imperat. ùgōj
ugonétati, ugònēćēm (t. kokodákati) i ugonētām (t. večerávati); imperat. ugonéći i ugònētāj; pril. sad. ugonéćūći i ugonétajūći
ūgorak, ūgōrka, mn. -ci, gen. ūgorākā
ugòrciō
ugòreti se, ugòrī se (ek., t. dolèteti)
ugòrjeti se, ugòrī se (ijek., t. dolètjeti)
ugòstitēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
ugòstiti, ùgostīm (t. natòčiti); prid. trp. ùgošćen
ugošćívati, ugòšćujēm (t. deverívati)
ugòtoviti, -īm (t. zašèćeriti); prid. trp. ugòtovljen
ugovarač, -áča, vok. ūgovaraču
ugovaràčica
ugovàračkī
ugòvjeti, -vīm (ijek., t. dolètjeti)
ugráditi, ùgrādīm (t. dodéliti); prid. trp. ùgrāđen
ugrađívati, ugràđujēm (t. deverívati)
ùgrejānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
ùgrejati, -jēm (ek., t. òbrijati); imperat. ùgrēj
ugrejávati, ugrèjāvām (ek., t. večerávati)
ugrèpsti i **ùgrepsti**, ugrèbēm (t. ogrèpsti)
ugrévati, ùgrēvām (ek., t. venčávati)
Ūgričlć
ùgrijānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
ùgrijati, -jēm (ijek., t. òbrijati); imperat. ùgrīj
ugrijávati, ugrìjāvām (ijek., t. večerávati)
ugrijèvati, ùgrijevām (ijek., t. nadijèvati)
Ūgrin, mn. Ūgri, gen. Ūgārā (Mađar, Madžar)
ùgristi, ugrízēm (t. izgristi)
ùgriz, gen. mn. ùgrīzā
ùgrizak, -ska, mn. -sci, gen. ùgrizākā
ùgrk, vok. -če, mn. -ci, gen. ūgrkā
ugroziti, ùgrozīm (t. natòčiti); prid. trp. ugrožen
ùgroženōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ugrùhati se, ùgrūhām se i **ugrūvati se**, ùgrūvām se (t. dočárati)
ùgrušak, -ška, mn. -šci, gen. ùgrušākā
ūgrusānōst, -osti, instr. -osti i -ošću

ugrúvati se, ùgrūvām se i **ugrúhati se,** ùgrūham se (t. dočárati)
ugùrsuskī
ugùrsuz, vok. -ze
ugursùzluk, mn. -ci
ugušívati, ugušujem (t. deverívati)
ūguzvānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ūh (uzvik)
ùhabati, -ām (pohabati; t. ìsplivati)
ùhabiti, -īm (onečístiti; t. dòhvatiti); prid. trp. ùhabljen
uhádati, ùhāđām (t. venčávati)
ūhālj (ušna školjka)
ùhapsiti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. ùhapsen
uhapšènica
uhapšènīckī
uhapšènīk, -íka, vok. ūhapšenīče, mn. -īci
ùhār i **ūvār** (zāuhār, zāuvār)
uharačiti, uhàrāčīm (t. obavéstiti)
ùharati, -ām (t. ìsplivati)
uhàsniti se, ùhasnīm se (t. natòčiti)
uhasūliti, uhàsūlīm (t. obavéstiti)
ùhat i **ùvat**
uhićènica
uhićènīckī
uhićènīk, -íka, vok. ūhićeniče, mn. -ići
uhićénje (prema uhítiti)
ùhidben (koji se tiče uhićenja, npr. ùhidbenī nálog)
uhíliti, ùhīlīm (t. dodéliti); prid. trp. ùhīljen
uhiljadòstručiti, -īm (t. početvorostručiti)
uhínjiti se, ùhīnjīm se (t. dodéliti); prid. trp. ùhīnjen
ùhititi, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. ùhićen
ùbitnica (akt o hapšenju)
ùbitriti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. ùhitren
ùhkati, -ām (uzdisati ūh; t. vrāćati)
uhláditi, ùhlādīm (t. dodéliti); prid. trp. ùhlāđen
uhlađívati, uhlàđujēm (t. deverívati)
ùblebije (ek., zast.)
ùhlebiti, -īm (ek., t. dòhvatiti); prid. trp. ùhlebljen
ùhljebije (ijek., zast.)
ùhljebiti, -īm (ek., t. dòhvatiti); prid. trp. ùhljebljen
ūho i **ūvo,** ūha, mn. ūši, gen. ùšī i ūšijū, dat. ūšima (organ sluha) i ùha, gen. uha, dat. ūšima (na loncu i sl.) pored usèsa, gen. usésā, dat. ušèsima 43 a
uhòbolja i **uvòbolja**
ùhod
ūhoda
uhodáriti, uhòdārīm (t. krijumčáriti)
uhòdati se, ùhōdām se (t. dočárati)
uhodávati se, uhòdāvām se (t. večerávati)
uhòditi, ùhodīm (t. dohòditi)
ùhodnica
ùhodnīk, vok. -īče, mn. -īci
ùholaža i **ùvoiaža**
ùholez i **ùvolez** (ek.)
ùholjez i **ùvoljez** (ijek.)
ùhoriti, -īm (t. dòhvatiti)
uhrániti, ùhrānīm (t. dodéliti); prid. trp. ùhrānjen
ùhrānjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
uhŕpati, -ām (skupiti u hrpe, gomile; t. dokònčati)
uhvaćívati, uhvàćujēm (isp. uhvátiti; t. deverívati)
ùhvatak, -tka, mn. ùhvaci, gen. ùhvatākā
ūhvati se ne nego **ūfati se**
ùhvatiti, ùhvatīm (uloviti í dr.; t. dòhvatiti); prid. trp. ùhvaćen; **uhvátiti,** ùhvātīm (složiti u hvatove; t. dodéliti); prid. trp. ùhvāćen
uhvatnina, gen. mn. -ínā
uíći i **ùīći,** ùīđēm (pokr., ući; t. izáći)
uigrati se, ùigrām se (t. zaigrati)
uigrávati se, uigrāvam se (t. večerávati)
uijèdati i sl. ne nego ujédati i sl.
ùimati, ùimām (t. vèčerati) i ùimljēm (t. prìmicati); imperat. ùimāj i ùimlji; pril. sad. ùimajūći i ùimljūći
ù ime 98 m
u ìnāt 98 m
ùistinu (pril.) 98 l
uistòvetiti, -īm (t. ispripòvediti); prid. trp. uistòvećen
ūja ne nego hūja; **úja,** vok. ûjo (prema ūjāk)
ūjac, ûjca, vok. ûjče, gen. mn. ūjācā
ujáčiti, ùjāčīm (t. dodéliti)
ùjahati, -šēm (t. dòjahati)
ujahívati, ujàhujēm (t. deverívati)
ūjāk, vok. -če, mn. -ci, gen. ùjākā
ùjāmčiti, -īm (t. pròbānčiti) i **ùjamčiti,** -īm (t. dòhvatiti)
ujáračiti, -īm (t. zašèćeriti)
ujármiti, ùjārmīm (t. dodéliti); prid. trp. ùjārmljen
ujarmljívati, ujàrmljujēm (t. deverívati)
újati ne nego húјati
ūjatiti se, -īm se (t. dòhvatiti); prid. trp. ùjaćen
ujáviti, ùjāvīm (npr. ovce u tor; t. dodéliti); prid. trp. ùjāvljen
ûjčev
ùjčević
ùjčevina
ùjčićna

ujedànpūt (pril.)
ujedārēd (pril.)
Ujèdīnjenī nārodi (umjesto Organizácija ujèdīnjenīh nārōdā)
ujedljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ujednačávati (i ujednačívati), -dnàcāvām (t. obaveštávati)
ujèdnāčenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ujednačénje
ujednáčiti, ujèdnāčīm (t. obavéstiti); prid. trp. ujèdnāčen
ujednačívati (i ujednačávati), -dnàčujēm (t. izjednačívati)
ùjedno (pril.)
ujednoličiti, -dnolīčim (t. obelodániti)
ujednoličivati, -lìčujem (t. okolomaćívati)
ujednostávnitl, -dnòstāvnīm (t. obelodániti); prid. trp. ujednòstāvnjen
ujednostavnjívati, -stàvnjujēm (t. okolomaćívati)
ujednòstručiti, -īm (t. ispripòvediti)
ùjēmčiti i **ùjāmčiti**
ù jesēn 98 m
ùjka i **újka**, dat. -ki, gen. mn. -kī (ujak)
ùjkin (prema ùjka i ùjko, gen. ùjkē) i **újkin** (prema újka i újko, gen. ùjkē)
ùjko, ùjka i ùjkē, dat. -ki i **újko**, újka i újkē, dat. -ki (ujak)
ùjkov (prema ùjko, gen. ùjka) i **újkov** (prema újko, gen. újka)
ùjnīčin (prema ùjnica)
Ujpest (Ujpešt) 173 a
Ujpešt (Ujpest) 173 a
ùjutro i **ùjutru** (pril.) 98 l
ùka i sl. ne nego hùka i sl.
ukaišāriti, -išarīm (zaraditi lihvarstvom; t. obelodániti)
ùkājditi, -īm (t. probāncìti); prid. trp. ùkājđen
ukalamljivati, -làmljujēm (t. izjednačívati)
ukàlupljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ukalupljivati, -lùpljujēm (t. izjednačívati)
ukamaćénje (prema ùkamatiti i ukàmatiti)
ukamaćívati, -màćujēm (t. izjednačívati)
ùkamatiti, -īm (t. ràskiseliti); prid. trp. ùkamaćen i **ukàmatiti**, -īm (t. zašèćeriti); prid. trp. ukàmaćen
ukapati, ùkāpām (bolje ukopávati; t. venčávati); **ùkapati**, ùkapām (usuti nekoliko kapi; t. ìsplivati) i ùkapljēm (t. dòjahati); imperat. ùkapāj i ùkaplji
úkati ne nego húkati
ukazívati, ukàzujēm (t. deverívati)
ùkečiti, -īm (t. dohvatiti)
ukèzečiti, -īm (t. zašèćeriti)
ukíćati, ùkīćām (t. venčávati)
ukinúće
ùkinuti, -ēm (t. pòčinuti); aor. još i: ùkidoh, 2. i 3. ùkide i ùkide, mn. ùkidosmo...
ùkiseliti, -īm (t. ràskiseliti); prid. trp. ùkiseljen
ukiseljivati, -sèljujēm (t. izjednačivati)
ùkititi, -īm (uplesti cvijet u kitu; t. dòhvatiti); prid. trp. ùkićen
ùkivāč, -áča, vok. ùkivāču
uklešćivati, uklèšćujēm (ek., prema uklèštiti; t. deverívati)
uklešténje (ek., prema uklèštiti)
uklèstiti, ùklēštīm (ek., t. dodéliti); príd. trp. ùklēšten
uklijèstiti, ùkliještīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. ùkliješten
ùklīnčiti, -īm (prema klînac; t. pròbāncìti)
ùklonjati ne nego ùklanjati
uklònjivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùklubak, -pka, mn. -pci, gen. ùklubākā
uklùpčati se, -ām se (t. dokončati)
ukljèšćivati, ukljèšćujēm (ijek., prema uklijèštiti; t. deverívati)
ukljèsténje (ijek., prema uklijèštiti)
ukljúčiti, ùkljūčīm (t. dodéliti)
uključivati, ukljùčujēm (t. deverívati)
ukljùčivo (pril.)
ùključnīk, mn. -īci
ùključno (pril.)
ùkōčenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ukočénje
ukóčiti, ùkōčīm (t. dodéliti); prid. trp. ùkōčen (drugo je ùkoćen od ukòtiti se)
ukoláćiti, ukòlāčīm (t. obavéstiti)
ukòlēnčiti, -īm (ek., t. podèvōjčiti)
ukolìko, **ùkoliko** i **ukòliko** 98 g; **u koliko**, **u kòliko** i **u kōliko** 98 i
ukòljenčiti, -īm (ijek., t. podèvōjčiti)
ukonačiti, -īm (t. zašèćeriti)
ukonačívati, -nàčujēm (t. izjednačívati)
ukončati se, -ām se (t. dokončati)
ukopávati, ukòpāvām (t. večerávati)
ukopčati, -ām (t. dokončati)
ukopčávati, ukopčavām (t. večerávati)
ukòpneti, -īm (ek., početi kopnjeti; t. dolèteti)
ùkopnīčkī
ùkopnīk, vok. -īče, mn. -īci
ukòpnjeti, -pnīm (ijek., početi kopnjeti; t. dolètjeti)
ùkorāk (pril.)
ukoréniti, ukòrēnīm (ek., t. obavéstiti); prid. trp. ukòrenjen
ukorenjivati, -rènjujēm (ek., t. izjednačívati)

ukorépiti se, ukòrēpīm se (ek., postati kao kora, otvrdnuti; t. obavéstiti); prid. trp. ukòrēpljen
ukorepljívati se, -rèpljujēm se (ek., t. izjednačivati)
ukoričávati (i ukoričívati), -rìčāvām (t. obaveštávati)
ukoričíti, -īm (t. ràskiseliti) i **ukòričiti,** -īm (t. zašećeriti)
ukoričívati (i ukoričávati), -rìčujēm (t. izjednačívati)
ukorijèniti, ukòrijenīm (ijek., t. obavijèstiti); prid. trp. ukorijenjen
ukorijèpiti se, ukòrijepīm se (ijek., postati kao kora, otvrdnuti; t. obavijèstiti); prid. trp. ukòrijepljen
ukorjenjívati, -rjènjujēm (ijek., t. izjednačívati)
ukorjepljívati se, -rjèpljujēm se (ijek., t. izjednačívati)
ùkosnīk, mn. -īci (ukras za kosu na glavi)
ùkoso (pril.) 98 g
ukoštac 98 k
ukotíti se, ùkotīm se (t. natočiti); prid. trp. ùkoćen (drugo je ùkočen od ukóčiti)
ukotvljávati (i ukotvljívati), ukòtvljāvām (t. večerávati)
ukotvljívati (i ukotvljávati), ukòtvljujēm (t. deverívati)
u kovītlac
ukovrčíti i **ukovrdžíti,** -īm (t. zašèćeriti)
ukraćívati, ukràćujēm (t. deverívati)
ùkraden ne nego ùkraden (v. ùkrasti)
ùkrāj (prijedl.) 99
Ùkrajina
Ùkrajinac, -īnca, vok. -īnče, gen. mn. ÙkrajināCā
Ùkrajinka, dat. -ki, gen. mn. -kī
ùkrasti, ukrádēm, -ēš . . ., 3. mn. ukrádū; aor. ùkradoh, 2. i 3. ùkrāde, mn. ùkradosmo . . .; imperat. ukrádi; pril. prošl. ùkradav(ši), ùkrāv(ši); prid. rad. ùkrao, -la; prid. trp. ùkraden, -ena pored ukràden, -ènа
ukrašávati (i ukrašívati), ukrašavām (t. večerávati)
ukrašívati (i ukrašávati), ukrašujēm (t. deverívati)
ukrátiti, ùkrātīm (t. dodéliti); prid. trp. ùkrāćen
ùkrātko (pril.)
ukrcávati, ukrcavām (t. večerávati)
ùkrckati se, -ām se (t. ìsplivati)
ùkrditi, -īm (t. dohvatiti); prid. trp. ùkrđen
ukrépiti, ùkrēpīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. ùkrēpljen
ukrepljávati (i ukrepljívati), ukrèpljāvām (ek. i ijek., t. večerávati)
ukrepljénje (ek. i ijek., prema ukrépiti i ukrijèpiti)
ukrepljívati (i ukrepljávati), ukrèpljujēm (ek. i ijek., t. deverívati)
ukŕhati, -ām (t. dokònčati)
ukrijèpiti, ùkrijepīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. ùkrijepljen
ukrívljávati (i ukrívljívati), ukrìvljāvām (t. večerávati)
ukrívljívati (i ukrívljávati), ukrìvljujēm (t. deverívati)
ùkrivo (pril.)
ùkrivūd (pril.)
ùkrīž (pril.)
ukŕmačiti, -īm (t. zašèćeriti)
ukrocávati (i ukroćívati), ukròćāvām (t. večerávati)
ukroćénje
ukroćívati (i ukroćávati), ukròćujēm (t. deverívati)
ukrotílac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. ukròtilācā
ukròtilačkī
ukròtitēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
ukrotíti, ùkrotīm (t. natočiti); prid. trp. ùkroćen
ukròtljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùkrsnica (raskršće, raskrsnica)
ùkrsnīk, mn. -īci
ukŕstiti, ùkrstīm (t. natočiti); prid. trp. ùkrsten
ukŕšćati ne nego ukršćívati, ukŕštati, ukrštávati
ukršćívati (i ukŕštati, ukrštávati), ukršćujēm (t. deverívati)
ukŕštati (i ukršćívati, ukrštávati), ùkrštām (t. venčávati)
ukrštávati (i ukršćívati, ukŕštati), ukrštāvām (t. večerávati)
ùkrštenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùkrūćenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ukrućénje
ukrućívati, ukrùćujēm (t. deverívati)
ùkrūg (pril.)
ùkrūpno (pril.)
ukrútiti, ùkrūtīm (t. dodéliti); prid. trp. ùkrūćen
ùkrūto (pril.)
ukrváviti, ukŕvāvīm (t. obavéstiti); prid. trp. ukŕvāvljen
ukucávati, ukùcāvām (t. večerávati)
ùkućanin, mn. -āni
ùkućānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
ùkućānstvo
ùkucíti, -īm (t. dohvatiti)
ùkucnica
ùkuhati i **ùkuvati,** -ām (t. ìsplivati)

ukuhávati, ukùhāvām i **ukuvávati,** ukùvāvām (t. večerávati)
ùkupnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùkūsnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùkuvati i **ùkuhati,** -ām (t. isplivati)
ukuvávati, ukùvāvām i **ukuhávati,** ukùhāvām (t. vecerávati)
ūla ne nego hūla
ulâgač, -ača, vok. ūlagaču
ulagáčev
ulagáčica
ulagačičin
ulagačkī
ulagivač, -áča, vok. ūlagivāču
ulagivačica
ulagivačkī
ulagívati se, ulagujem se (t. deverívati)
ùlak, vok. -če, mn. -ci, gen. ùlākā
ùlāktiti, -īm (t. pròbānciti); prid. trp. ùlākćen
ùlānciti, -īm (t. pròbāncīti); prid. trp. ùlāncen
ùlazak, -ska, mn. -sci, gen. ùlazākā
ùlažênje (prema ùlaziti)
Ùlcinj (geogr.)
ùleći, ùlegnēm (ek., ući; t. nàleći); **ulèći se** i **ùleći se,** ùležēm se i ùlegnēm se (prema ulèžati se; t. polèći); **uléći se** i **ùlēći se,** uléžēm se (ugnijezditi se; t. izléći); **uléći se** i **ùlēći se,** ùlēknēm se v. uléknuti se
ulèditi se, ùledīm se (t. natočiti); prid. trp. ùleđen
uleđívati se, ulèdujēm se (t. deverívati)
ulégatī se, ùlēžēm se (ek., t. gonétati); imperat. uléži se; pril. sad. uléžući se
nlegnúće
ulègnuti se, ùlegnēm se (t. nadàhnuti; isp. i ulèći se)
uleknúće
uléknuti se (uléći se i ùlēći se), ùlēknēm se (ugnuti se, upasti; t. škrgútnuti); aor. još i: ulékoh se, 2. i 3. uléče se i ùlēče se, mn. ulékosmo se...; pril. prošl. i: ulékāv(ši) se i ùlēkāv(si) se; prid. rad. i: ùlēkao se, ulékla i ùlēkla se; prid. trp. ùlēknūt
uléniti se, ùlēnīm se (ek., t. dodéliti)
ulenjívati se, ulènjujēm se (ek., t. deverívati)
ùlepak, -pka, mn. -pci, gen. ùlepākā (ek.)
ulépiti, ùlēpīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. ùlēpljen
ulepljívati, ulèpljujēm (ek., t. deverívati)
ùlepsānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
ulèpšati, -ām (ek., t. dokònčati); prid. trp. ulepšan
ulepsávati, ulèpšāvām (ek., t. večerávati)
ulétati, ùlēćēm (ek., t. gonétati); imperat. uléći; pril. sad. uléćūći
ulèteti, -īm (ek., t. dolèteti)
ùletiti, -īm (ek., prema lēto; t. dòhvatiti)
ulètjeti, -tīm (ijek., t. dolètjeti)
ùletnica (ek., plaća za određene usluge tokom godine)
ulèvača (ek., v. ulivača)
ulévati, ùlēvām (ek., bolje ulívati; t. venčávati) 40 b
ùlēvo (ek., pril.)
ùlez, gen. mn. ùlezā (ek.)
ùlica; Ùlica maršála Tita; Ùlica Nikolē Tēslē; Tēslina ùlica; Bosanska ùlica; Ùlica bosanska 17; Ùlica brāćē Kàvurīćā; Ùlica prolètērskīh brigádā; Ùlica Bránka Radíčevića; Ùlica socijalističkē revolúcijē 17
ùlicar, vok. -āru i -āre
ùličārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
ùlicica
uličiti, ùlīčīm (t. dodéliti)
ùlicnī
ùličnjača
ùličnjāk, vok. -āče, mn. -āci
ulijègati se, ùliježēm se (ijek., t. salijètati); imperat. ulijèži se; pril. sad. uliježūći se
ulijèniti se, ùlijenīm se (ijek., t. dodijèliti)
ulijèpiti, ùlijepīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. ùlijepljen
ulijètati, ùlijećēm (ijek., t. salijètati)
ulijèvati, ùlijevām (ijek., pored ulívati; t. nadijèvati) 28
ùlijevo (ijek., pril.) 98 g
ulisičiti se, -īm se (postati kao lisica; t. zašećeriti)
ùlīšte
ùliti, ùlijēm (t. nàliti)
ùliv, gen. mn. ùlīvā 28
ulívati, ùlīvām (t. venčávati) 28
ùlizak, -ska, mn. -sci, gen. ùlizākā
ulizávati (i ulizívati), ulìzāvām (t. večerávati)
ùlizičkī
ulizívati (i ulizávati), ulìzujēm (t. deverívati)
ùlockati se, -ām se (t. ìsplivati)
ùloga, dat. -zi, gen. mn. ùlōgā
ùlomak, ùlōmka, mn. -ci, gen. ùlomākā
ulòviti, ùlovīm (t. natòčiti); prid. trp. ùlovljen
ùložak, -ška, mn. -šci, gen. ùložakā
ùltrakrātkī
ùltraljùbičast
ultramārīn, -ína
ultramārīnskī

ultraviòletan, -tna
ûltrazvûčan, -čna
ûltrazvûk
ulubljívati, ulùbljujēm (t. deverívati)
ulučiti, ùlučīm (t. dodéliti)
ulučívati, ulùčujēm (t. deverívati)
ùlūdo (pril.) 98 g
Ûluh (skrać. za Udruženje lìkovnīh ùmjetnīkā Hrvātskē) 147 c
ulúpiti, ùlūpīm (t. dodéliti); prid. trp. ùlūpljen
ulupljívati, ulùpljujēm (t. deverívati)
Ûlus (skrać. za Udruženje lìkovnīh ùmetnīka Srbije) 147 c
ûlja ne nego hûlja
uljānīk, -ika, mn. -íci (pčelinjak)
ùljanoplâv, -pláva; odr. ùljanoplâvī 89 c
Uljanov 178 b
uljárev i **uljárov**
ùljārka, dat. -ci, gen. mn. -kī (zool.)
ùljeći, ùljegnēm (ijek., ući, unići; t. nàljeći)
ùljēnka, dat. -ci, gen. mn. -kī (uljanica)
uljenjívati se, uljènjujēm se (ijek., t. deverivati)
ùljepak, -pka, mn. -pci, gen. ùljepākā (ijek.)
uljepljívati, uljèpljujēm (ijek., t. deverivati)
ùljepšānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
uljèpšati, -ām (ijek., t. dokònčati); prid. trp. ùljepšān
uljepšávati, uljèpšāvām (ijek., t. večerávati)
ùljeskī (ijek., prema ùljez)
ùljesti, ùljezēm (ijek., ući, unići; t. ìzljesti)
ùljetiti, -īm (ijek., prema ljēto; t. dòhvatiti)
ùljetnica (ijek., plaća za određene usluge tokom godine)
ùljev, gen. mn. ûljēvā (uliv) 28
uljèvača (ijek., kajgana)
úljevi, úljēvā (mn. m. r., pčelinje leglo)
uljèvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
uljèvuša (ijek., vrsta kolača, bazlamača)
ùljez, gen. mn. ûljēzā (ijek.)
ùljeznī (ijek.)
ùljeznica (ijek.)
ùljika, dat. -ci, gen. mn. ûljīkā
uljubljívati se, uljùbljujēm se (t. deverívati)
ùljudba (zast.)
uljúditi, ùljūdīm (t. dodéliti); prid. trp. ùljūđen
ùljudnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùljūđenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
uljuđívati, uljùđujēm (t. deverívati)
uljuljkívati, uljùljkujem (t. deverívati)
uljuškívati, uljùškujēm (t. deverívati)
umàčaditi, -īm (ušeprtljiti; t. zašèćeriti)
umàći v. umàknuti
ùmāh (pril., odmah)
umáhati, ùmāhām (mašući izviti plamen; t. dočárati) i ùmāšēm (t. zavíkati); imperat. ùmāhāj i umāši
ûmāk, mn. ûmāci (sos i sl.)
umákati, ùmačem (t. gonétati); imperat. umáči; pril. sad. umačūći
umàknuti (umàći i ùmaći), ùmaknēm (t. nadàhnuti); aor. još i: umàkoh, 2. i 3. umàče i ûmače, mn. umàkosmo...; pril. prošl. umàkāv(si) i ùmakāv(ši); prid. rad. ùmakao, umàkla i ùmakla
ùmalo (pril.) 98 g
umanjènīk, -íka, mn. -íci (mat.)
ùmanjenost, -osti, instr. -osti i -ošću
umànjilac, -ioca, gen. mn. umànjilācā
umànjitelj, instr. -teljem, gen. mn. umànjitēlja
umanjívati, umànjujēm (t. deverívati)
umástiti, ùmāstīm (t. dodéliti); prid. trp. ùmāšten i ùmāšćen
umašćívati, umàšćujēm (t. deverívati)
umeksávati, umèkšāvām (t. večerávati)
ùmēnje (ek.)
umerávati, umèrāvām (ek., t. večerávati)
ùmerenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
umerènjāk, -áka, vok. ùmerenjāče, mn. -áci (ek.)
ùmeriti, -īm (ek., t. dòhvatiti); prid. trp. ùmeren
ûmesa, gen. mn. ûmēsā (ek., primjesa)
umésiti, ùmēsīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. ùmēšen
ùmesnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
ùmestan, -sna (ek.)
ùmestiti, -īm (ek., t. dòhvatiti); prid. trp. ùmešten
ùmesto (ek., prijedl.)
ùmešan, -šna (ek., vješt, spretan; drugo je ùmēšān od umēšati)
umēšati, ùmešām (ek., t. dočárati); prid. trp. ùmešan (drugo je ûmešan)
umešívati, umèšujem (ek., prema umēsiti; t. deverivati)
ûmešnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
umēštati, ùmēštām (ek., t. venčávati) pored **ùmeštati**, ùmeštām (t. vèčerati)
ùmeština (ek., v. ûmešnōst)
ùmeštvo, gen. mn. ùmeštāvā (ek., v. ûmešnōst)

ùmeta (omelo)
umètāč, -áča, vok. ùmetāču
ùmetak, -tka, mn. ùmeci, gen. ùmetākā
umètāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī (kamen koji se baca u takmičenju kamena s ramena)
ùmetan, -tna (ek.)
umètati, ùmećēm (t. blebètati); imperat. umèći; pril. sad. ùmećūći
ùmeti (ek.), ùmēm, ùmeš, ùmē, umémo i ùmēmo, uméte i ùmēte, ùmejū; imperf. ùmejāh, -jaše...; aor. ùmeh, 2. i 3. ùme, mn. ùmesmo...; imperat. ùmēj, ùmējmo, ùmējte; pril. sad. ùmejūći; pril. prošl. ùmēv(ši); prid. rad. ùmeo, -la 37 b; 46 a
ùmetnica (ek.)
ùmetnicin (ek.)
ùmetnicki (ek.)
ùmetnik, vok. -iče, mn. -ici (ek.)
ùmetnikov (ek.)
ùmetnina (ek.)
ùmetnīstvo (ek.)
ùmetnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
umetnúće
umètnuti, ùmetnēm (t. nadàhnuti) i **ùmetnuti**, ùmetnēm (t. počínuti)
ùmicati, -čēm (t. prìmicati); imperat. ùmiči; pril. sad. ùmičūći
umijèće (ijek.)
ùmijenje (ijek.)
umijèsiti, ùmijesīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. ùmiješen
umijèšati, ùmiješām (ijek., t. pomijèšati); prid. trp. ùmiješān (drugo je ùmješan)
umíleti, -īm (ek., mílēći ući; t. ustédeti)
ùmiliti se, -īm se (postati mio; t. dòhvatiti)
umílnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
umilòstiviti, -īm (t. ispripòvediti); prid. trp. umilòstivljen i **umilostíviti**, -lòstīvīm (t. obelodániti); prid. trp. umilòstīvljen
ùmiljatōst, -osti, instr. -osti i -ošću
umiljeti, -līm (ijek., mílēći ući; t. ustédjeti)
ùmimogrēd (pril.) 98 k
nminúće
umirivati, umirujēm (t. deverívati)
umirovljènickī
umirovljènīk, -íka, vok. ùmirovljenīče, mn. -íci
ùmirūći (dekl. prid.)
ùmišljājan, -jna
umišljènīk, -íka, vok. ùmišljenīče, mn. -ici
ùmisijenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùmiti (oprati i sl.), ùmijēm, -eš..., 3. mn. ùmijū; aor. ùmih, 2. i 3. ùmī, mn. ùmismo...; imperat. ùmīj, ùmījmo, ùmījte; pril. prošl. ùmīv(ši); prid. rad. ùmio, -la; prid. trp. ùmīt pored umìven, -ènа; **ùmiti**, ùmīm (umovati; t. grčiti)
umivaonica i **umivaonica**
umivaonīk, -īka, mn. -īci i **umivaonik**, -íka, mn. -íci
ùmjera (ijek.)
umjerávati, umjèrāvām (ijek., t. večerávati)
ùmjerenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
umjerènjāk, -áka, vok. ùmjerenjāče, mn. -áci (ijek.)
ùmjeriti, -īm (ijek., t. dòhvatiti); prid. trp. ùmjeren
ùmjesa, gen. mn. ùmjēsā (ijek., primjesa)
ùmjesnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
ùmjestan, -sna (ijek.)
ùmjestiti, -īm (ijek., t. dòhvatiti); prid. trp. ùmjesten
ùmjesto (ijek., prijedl.)
ùmješan, -šna (ijek., vješt, spretan; drugo je ùmiješan od umijèšati)
umješívati, umješujēm (ijek., prema umijèsiti; t. deverívati)
ùmješnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
umjéštati, ùmjēštām (ijek., t. vencávati) pored **ùmještati**, ùmještām (t. vèčerati)
ùmještina (ijek.)
ùmještvo, gen. mn. ùmještāvā (ijek.)
ùmjetan, -tna (ijek.)
ùmjeti (ijek.), ùmijēm, ùmijēš, ùmijē, ùmijēmo i umijemo, ùmijēte i umijète, ùmijū; imperf. ùmijāh, -jāše...; aor. ùmjeh, 2. i 3. ùmje, mn. ùmjesmo...; imperat. ùmīj, ùmījmo, ùmījte; pril. sad. ùmijūći; pril. prošl. ùmjēv(ši); prid. rad. ùmio, ùmjela 46 a
ùmjetnica (ijek.)
ùmjetnicin (ijek.)
ùmjetnickī (ijek.)
ùmjetnīk, vok. -iče, mn. -īci (ijek.)
ùmjetnikov (ijek.)
ùmjetnina (ijek.)
ùmjetnīstvo (ijek.)
ùmjetnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
umlāciti, ùmlāčīm (t. dodéliti); prid. trp. ùmlāčen (drugo je ùmlāćen od umlátiti)

umlátiti, ùmlātīm (t. dodéliti); prid. trp. ùmlāćen (drugo je ùmlačen od umláčiti)
umléčiti, ùmlēčīm (ek., zatvoriti na saću čahurice; t. dodéliti)
umlečívati, umlèčujēm (ek., t. deverívati)
ùmleti, ùmeljēm (ek., t. sàmleti)
umlijèčiti, ùmliječīm (ijek., zatvoriti na saću čahurice; t. dodijèliti)
umlječívati, umljèčujēm (ijek., t. deverivati)
ùmijeti, ùmeljēm (ijek., t. sàmljeti)
umnážač, -áča, vok. ùmnažāču
ûmnīk, vok. -īče, mn. -īci
ùmnogo (pril.)
ùmnogōm(e) (pril.)
umnogostručávati (i umnogostručívati), -strućavām (t. preuveličávati)
umnogòstručiti, -īm (t. ispripòvediti)
umnogostručívati (i umnogostručávati), -strùčujem (t. okolomaćivati)
úmnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùmnožak, -ška, mn. -šci, gen. ùmnožākā
umnožènīk, -íka, mn. -íci
umnòžilac, -ioca, gen. mn. umnòžilācā
ùmnoznīk, mn. -īci
ûmnjāk, mn. -āci (zub mudrosti, posljednji kutnjak)
ùmobolan, -lna
ùmobōlnica (umobolna žena); **umobólnica** (zast., bolnica za duševne bolesti)
ùmobōlnīk, vok. -iče, mn. -īci
umobólnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
umočiti, ùmocīm (t. natočiti)
ùmokac, -kca, gen. mn. ùmokācā
umoljávati, umoljavam (t. večerávati)
umòljčati se, -ām se (prema mòljac; t. dokònčati); prid. trp. ùmoljčan
umoljčáviti se, umòljčavīm se (umoljčati se; t. obavéstiti); prid. trp. umòljčāvljen
ùmōrnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
umotávati, umòtāvām (t. vecerávati)
umráčiti se, umrači se (t. dodéliti)
umračívati se, umràčuje se (t. deverívati)
umŕće (pokr., smrt)
ùmrēti (ek.), ùmrēm, -eš..., 3. mn. ùmrū; aor. ùmrēh, 2. i 3. ùmrē, mn. ùmrēsmo...; imperat. ùmri; pril. prošl. ùmrv(ši), ùmrēv(ši); prid. rad. ùmro, ùmŕla; odr. ùmŕlī
ùmrijeti (ijek.), ùmrēm, -ēš..., 3. mn. ùmrū; aor. ùmrijeh, 2. i 3. ùmrije, mn. ùmrijesmo...; imperat. ùmri; pril. prošl. ùmrv(ši), ùmrijev(ši); prid. rad. ùmro, ùmŕla; odr. ùmŕlī 3; 31 a
umrtvljávati (i umrtvljívati), umŕtvljāvām (t. večerávati)
umrtvljívati (i umrtvljávati), umŕtvljujēm (t. deverívati)
umúćati, umučim (ušutjeti; t. zazvúčati)
ùmuckati, -ām (ušutkati; t. ìsplivati; drugo je ùmučkati)
umučkávati, umùčkāvām (prema ùmučkati; t. večerávati)
ùmući v. ùmuknuti
umućívati, umùćujēm (prema umútiti; t. deverívati)
ùmuckati, -ām (prema mūćkati; t. ìsplivati; drugo je ùmučkati)
ùmuknuti (ùmući), ùmuknēm (t. pòčinuti); aor. još i: ùmukoh, 2. i 3. ùmuče i ûmuče, mn. ùmukosmo...; pril. prošl. i: ùmukāv(ši); prid. rad. i: ùmukao, -kla pored **umûknuti** (umùći i umûći), ùmûknēm (t. škrgútnuti); aor. još i: umúkoh, 2. i 3. umúče i ûmûče, mn. umúkosmo...; pril. prošl. i: umúkav(ši) i ùmûkāv(ši); prid. rad. i: ùmûkao, umúkla i ùmûkla
ùmusti, umúzēm (t. pòmusti)
umutíti, ùmutīm (t. dodéliti); prid. trp. ùmućen
UN (skrac. za Ujèdīnjenē nâcije, Ujèdīnjenī národi) 147
Ûnac, Ûnca (selo)
unàimati, -mām (t. otpòzdravljati) i -mljēm (t. kalàjisati); imperat. unàimāj i unàimlji; pril. sad. unàimajūći i unàimljući
unájmiti, ùnājmīm (t. dodéliti); prid. trp. ùnājmljen
unakarádіti, -kàrādīm (t. obelodániti); prid. trp. unakàrāđen
unakarađívati, -ràđujēm (t. okolomaćívati)
unakazívati, -kàzujēm (t. izjednačívati)
unàkāzenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
unákrst (pril.)
unákrstan, -sna
ùnaokolo (pril.) **98 g**
ùnaokrūg (pril.)
unàprēd (ek., pril.)
unàpredak (ek. i ijek., pril.)
unàpredan, -dna (ek. i ijek.)
unaprédіti, unàprēdīm (ek., t. obavéstiti); prid. trp. unàpreden
unapredénje (ek. i ijek., prema unapréditi i unaprijèditi)
unapređívač, -áča, vok. ùnapređivāču (ek. i ijek.)
unapređívalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. unapređívalācā (ek. i ijek.)
unapređívati, -prèđujēm (ek. i ijek., t. izjednačívati)
unaprijed (ijek., pril.) **98 g**

nnaprijèditi, unàprijedīm (ijek., t. obavijèstiti); prid. trp. unàprijeđen
unášati, ùnāšām (bolje unòsiti; t. venčávati)
unátoč (prijedl. s dat.: unátoč tōmē)
ùnatrāg (pril.)
unatrāške (pril.)
ùnatrāžan, -žna
unátrč (pokr., dosta)
unàvīljčiti, -īm (skupiti sijeno u naviljke; t. podèvōjčiti)
unazad i ùnazād (pril.) 98 g
unàzadak (pril.)
unazáditi, unàzādīm (t. obavéstiti); prid. trp. unàzāđen
unazađívati, -zàđujēm (t. izjednačívati)
ùnca
ùncija, gen. mn. ùncijā
uncijála
ùncijālan, -lna
únca
ùnećkati, -ām (zanećkati; t. ìsplivati)
ùnedoglēd (pril.) 98 k
ùnekē (pril.) 98 j
ùnekoliko (pril.) 98 g
ùnepovrāt (pril.) 98 k
Unēsko, Unèska, dat. Unēsku 148 a
Unēskov 148 a
unesrećávati (i unesrećívati), -srèćāvām (t. obavestávati)
unesrećènica
unesrećènīk, -íka, vok. ûnesrećenīče, mn. -ici
unèsrećiti, -īm (t. zašèćeriti); prid. trp. unèsrećen
unesrećívati (i unesrećávati), -srèćujēm (t. izjednačívati)
unèsti i **ûnesti** ne nego ùnēti, ùnijeti
ùnēti, unèsēm (ek., t. dònēti)
ùnevrāt (pril.)
unèzvērenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
unezvériti se, unèzvērim se (ek., t. obavéstiti); prid. trp. unèzvēren
unèzvijerenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
unezvijèriti se, unèzvijerīm se (ijek., t. obavijèstiti), prid. trp. unèzvijeren
Ūnicef, Ūnicefa 148 a
uníći i ùnīći, ùnīđēm (t. izáći)
unificírati, -fícīrām (t. obaveštávati)
unifikácija
unifikovati, -ujēm (t. čemèrikovati)
ùnifōrma, gen. mn. ùnifōrmī
uniformírati, -fòrmīrām (t. obaveštávati)
unifòrmisati, -šēm (t. badavàdžisati)
ùnija, gen. mn. ùnijā; **Ūnija** (kraće umjesto USA); Južnoàfrička Ūnija; Sóvjetskā Ūnija
unijače, -eta; zbir. unijačād, -ādi
unijat (grkokatolik)
unijaćēnje
unijatiti, -īm (t. cepidlačiti); imperf. unijaćah; prid. trp. unijaćen
unijatkinja
unijatskī
ùnijeti, unèsēm (ijek., t. dònijeti)
ùnikum
unionist(a)
unionístickī
unionístkinja
unionizam, -zma
uništávalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. uništávalācā
uništávati, uništavam (t. večerávati)
univerza, gen. mn. -vérzā 16 c; 160
ùniverzālan, -lna
univerzalizam, -zma
univerzalnost, -osti, instr. -osti i -ošću
univerzitet, -éta; Univerzìtet u Beògradu; Beògradskī univerzìtēt (i kraće: Univerzìtēt) 160; izdánje Univerzitéta u Sàrajevu 16 b
univerzitetskī
univèrzum (svemir, vasiona)
unízi (pril., dolje)
unòćati se, unòćā se (smračiti se; t. dokònčati)
unòsiti, ùnosīm (t. dohòditi); imperf. ùnošāh; prid. trp. ùnošen
ùnosnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
unòsēnje i **ùnošēnje** (prema unòsiti)
unováčiti, unòvāčīm (t. obavéstiti)
unovačívati, -vàčujēm (t. izjednačívati)
unovčávati (i unovčívati), unòvčavām (t. večerávati)
ùnōvčiti, -īm (t. pròbānčiti)
unovčívati (i unovčávati), unovčujēm (t. deverívati)
Ūnra, Ūnrē, dat. Ūnri 148 a
ùnuče, -eta; zbir. ùnučad, -ādi
ùnučica 65 a 1
ùnučić
ùnuk, vok. -če, mn. -ci, gen. ùnūkā
ùnuka, dat. -ci, gen. mn. ùnūkā
unútar (prijedl., pokr.)
ùnutarnjī i unùtarnjī pored **ùnutrašnjī i unùtrašnjī**
unutarnjopolitičkī i unutrašnjopolitičkī
ùnutarnjōst i unùtarnjōst pored **ùnutrašnjōst i unùtrašnjōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
unútra i ùnūtra (pril.)
û nj
unjíhati, ùnjīhām (t. dočárati) i ùnjīšēm (t. zavíkati); imperat. ùnjīhāj i unjíši
unjihávati, unjìhāvām (t. večerávati)
unjíjati i sl. v. unjíhati i sl.

uobìčājenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
uobičájiti, -bìčājīm (t. obelodániti); prid. trp. uobičájen
uobličávati (i uobličávati), -bličāvām (t. obaveštávati)
uòblīcenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
uobličiti, uòblīčim (t. obavéstiti); pril. trp. uòblīčen
uobličívati (i uobličávati), -bličujēm (t. izjednačívati)
uòbliti, ùoblīm (t. natòčiti); prid. trp. ùobljen
uobražávati, -bràžāvām (t. obaveštávati)
uòbrāzenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
uòctiti se, ùoctī se (ukiseliti se, usirćetiti se; t. natočiti); prid. trp. ùocćen
uočávati, uòčāvām (t. večerávati)
uočénje
uoči (príjedl., neposredno pred, npr. uoči rata, uoči nèdjeljē; razl. rèći nèkome nèšto ù oči, tj. u lice) 86 a; 98 m; 99
uòciti, uočīm (t. natòčiti)
uočljiv
uočljivost, -osti, instr. -osti i -ošću
ùokolo (pril.)
ùokrūg (pril.)
uokvirívati, -kvìrujem (t. izjednačívati)
uopćávati, uòpćāvām i **uopštávati**, uòpštavam (t. večerávati)
uopće i **ùopšte** 58; 98 g
uopćeno i **ùopšteno** (pril.)
uopćiti, ùopćīm i **uopštiti**, ùopštīm (t. natòčiti)
uopćívati, uòpćujēm (t. deverívati)
uortačénje
uortačiti se, -īm se (t. zašećeriti) i **uortačiti se**, uòrtāčīm se (t. obavéstiti)
uortačívati se, -tàčujēm se (t. izjednačívati)
ùosmero i **ùosmoro**
uosmōstručiti, -īm (t. ispripòvediti)
uostālom (pril.) 98 j
upàdāč, -áča, vok. ùpadāču
upàdljiv
upàdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùpadnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
upaljač, -áča
upaljènīk, -ika, vok. ùpaljenīče, mn. -íci
ùpāljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
upàljiv
upaljívač, -áča, vok. ùpaljivāču
upàljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ù pamet (npr. ùzmi se ù pamet — opaméti se) 98 m
ùpāmtiti, -īm (t. pròbančiti); prid. trp. ùpāmćen
ùpanuti ne nego ùpasti, ùpadnuti
ùpao, -la
ùpaočiti, -īm (ukočiti točak; t. ràskiseliti)
uparáditi, upàrādīm (t. obavéstiti); prid. trp. upàrāđen
uparađívati, -ràđujēm (t. izjednačívati)
uparìćati, -ām (pokr., ugotoviti, zgotoviti; t. zaračunati)
upárloženost, -osti, instr. -osti i -ošću
ùpasti, ùpadnēm (t. nàpasti)
upèčatak, -tka, mn. upèčaci, gen. upèčataka (pokr. i zast., utisak)
upečátljiv
upečàtljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
upèćati, -ām (pokr., ispeći; t. dokònčati)
upèći i **ùpeći**, upèćēm (t. opèći)
ùpeknuti, -knēm (t. pòčinuti; isp. i upèći)
ùperak, ùpērka, mn. -ci, gen. ùperākā
ùpetero i **ùpetoro**
upetljávati, upètljāvām (t. večerávati)
upetòstručíti, -īm (t. ispripòvediti)
ùpevati se, -ām se (ek., steći potpun sklad u pjevanju; t. isplivati)
upevávati se, upèvāvām se (ek., t. večerávati)
ùpicati se, ùpiče se (ek. i ijek., prema pèći; isp. ùpjecati se; t. prìmicati); imperat. ùpiči se; pril. sad. ùpičūći se
upijač, -áča
upijača
upijačica (upijača)
upijaćī
upíjati, ùpījām (t. venčávati); imperat. ùpījāj
upisívati, upìsujēm (t. deverívati)
ùpisnīk, mn. -īci
upitijati se, -ām se (postati hladetinast; t. zaračunati)
upitòmiti, upìtomīm (t. ponačiniti); prid. trp. upìtomljen
upìtomljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùpjecati se, ùpječē se (ijek., prema pèći; isp. ùpicati se; t. primicati); imperat. ùpječi se; pril. sad. ùpječūći se
ùpjevati se, -ām se (ijek., steći potpun sklad u pjevanju; t. isplivati)
upjevávati se, upjèvāvām se (ijek., t. večerávati)
uplaćívati, uplàćujēm (t. deverívati)
uplahíriti se, uplàhīrīm se (t. obavéstiti)
ùplakati se, -čēm se (t. dòjahati); imperat. ùplači se
uplástiti, ùplāstīm (t. dodéliti); prid. trp. ùplāšćen

uplašćívati, uplašćujēm (t. deverívati)
ùplašenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
nplátiti, ùplātīm (t. dodéliti); prid. trp. ùplāćen
upléniti, ùplēnīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. ùplēnjen
uplenjívati, uplènjujēm (ek., t. deverivati)
ùplesniviti, -īm (ek., t. ràskiseliti) i **uplèsniviti,** -īm (t. zašèćeriti)
ùpletak, -tka, mn. ùpleci, gen. ùpletākā
ùpletati, ùpletćēm (t. prìmicati); imperat. ùpleći; pril. sad. ùpletćūći
ùpletnīk, mn. -īci
ùpletnjāk, mn. -āci
uplijèniti, ùplijenīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. ùplijenjen
ùplitati i **upletati**
ùpliv, gen. mn. ùplīvā (bolje ùticāj, ùtjecaj)
ùplīvan, -vna (uticajan, utjecajan)
uplòčati, -ām (staviti ploče, poploćiti; t. dokònčati)
ùploćiti se, -īm se (t. dòhvatiti)
ùpljačkati, -ām (t. ìsplivati)
npljéhati, ùpljēhām (t. dočárati)
npljenjívati, upljènjujēm (ijek., t. deverívati)
upljéskati, ùpljēskām (t. dočárati)
ùpljesniviti, -īm (ijek., t. ràskiseliti) i **upljèsniviti,** -īm (t. zašèćeriti)
ùpljuvak, ùpljūvka, mn. -ci, gen. ùpljuvākā
u počétku
ùpoćak, -ćka, mn. -ćci, gen. ùpoćākā (u pređi ili u platnu)
u pódne
upokòjiti se, upòkojīm se (t. ponačiniti); imperat. upòkōj se
ùpola (pril.)
upoležáčiti se, -lèžāčīm se (t. obelodániti)
upolováčiti, -lòvāčīm (t. obelodániti)
upopréčiti, upòprēčīm (ek., t. obavéstiti)
upoprečívati, -prèčujēm (ek. i ijek., t. izjednačivati)
ùpoprēko (ek., pril.)
upoprijèčiti, upòpriječīm (ijek., t. obavijèstiti)
ùpoprijeko (ijek., pril.)
ùporaba
uporábiti, upòrābīm (t. obavéstiti)
nporàbljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùporēd i **ùporēdo** (pril.)
ùporedan, -dna
ùporīšnī
ùporitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùpōrka, dat. -ci, gen. mn. -kī (greda)
ùpōrnīk, vok. -iče, mn. -īci
ùpornost i **upórnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
ùpōrnjāk, mn. -āci (dio mosta)
ùposlen i **ùposljen**
ùposlenōst i **ùpošljenōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
uposlénje i **upošljénje**
upósliti, ùposlīm (t. natòčiti); prid. trp. ùpošljen
upošljávati, upòšljāvām (t. večerávati)
ùpošljen i **ùposlen**
ùpošljenōst i **ùposlenōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
upošljénje i **uposlénje**
upòtiti se, ùpotīm se (t. natòčiti); prid. trp. ùpoćen
ùpotreba (ek. i ijek.)
upotrébiti, upòtrēbīm (ek., t. obavéstiti); prid. trp. upòtrēbljen
upotrebljávati (i upotrebljívati), -trèbljavām (ek. i ijek., t. obaveštávati)
upotrèbljiv (ek. i ijek.)
upotrebljívati (i upotrebljávati), -trèbljujēm (ek. i ijek., t. izjednačivati)
upotrébljivost, -osti, instr. -osti i -ošću
ùpotrebnī (ek. i ijek.)
upotrijèbiti, upòtrijebīm (ijek., t. obavijèstiti); prid. trp. upòtrijebljen 31 a
upoznávati, upòznājēm (t. kokodákati); imperat. upoznáji; pril. sad. upoznājući
ùprāv i **ùprāvo** (pril.)
ùpravičkē (pril.)
upràviteljičin i **upravitèljičin**
upràvitēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
upràvitēljkin
upràvljāč, -áča, vok. ùpravljāču
upravljàcica
upravljačičin
ùpravljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùprāvnicin (prema ùprāvnica)
ùprāvnīčkī
ùprāvnīk, vok. -iče, mn. -īci
ùprāvnīstvo, gen. mn. ùprāvnīstāvā
ùprāvo i **ùprāv** (pril.)
uprázniti, ùpraznīm (t. dodéliti); prid. trp. ùpražnjen
ùpražnjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
upréívati, upŕćujēm (t. deverivati)
upréćiti, ùprēćīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. uprēćen
uprećívati, uprèćujēm (ek. i ijek., prema upréćiti i upriječiti; t. deverívati)
upréći i **ùprēći** v. uprégnuti
uprèdmetiti, -īm (t. zašèćeriti); prid. trp. uprèdmećen

uprégnuti (upréći i ùprēći), ùprēgnēm (t. škrgùtnuti); aor. još i: uprégoh, 2. i 3. upréže i ùprēže, mn. upregósmo...; pril. prošl. i: uprégāv(ši) i ùprēgāv(ši); prid. rad. i: ùprēgao, uprégla i ùprēgla; prid. trp. ùpregnūt
ùprēko (ek., pril.)
uprékrst (ek., pril.)
ùpremāse (pril., jedan prema drugom)
uprepástiti se, uprèpāstīm se (t. obavéstiti); prid. trp. uprèpāsten i uprèpašćen
nprèpāšćenōst i **uprèpāštenōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
uprepašćívati se (i uprepastávati se), -pàšćujēm se (t. izjednačivati)
nprepastávati se (i uprepašćívati se), -pàštāvām se (t. obaveštávati)
nprèpāštenōst i **uprèpasćenost**, -osti, instr. -osti i -ošću
uprètati, ùpretēm (t. blebètati)
ùprētl, ùprēm (ek., t. dòprēti)
uprijèčiti, ùpriječīm (ijek., t. dodijèlíti); prid. trp. ùpriječen
ùprijeko (ijek., pril.)
uprijèkrst (ijek.) **98 k**
uprijeti, ùprēm (ijek., t. dòprijeti)
upríličiti, upríličīm, -īš..., 3. mn. upríličē; aor. upríličih, 2. i 3. ùprīlīčī, mn. upriličismo...; imperat. upríliči; pril. prošl. upríličīv(ši); prid. rad. upríličío, -la; prid. trp. upríličen
upŕkos i **ùprkos** 98 l; 99
ùprōpanj (pril.)
upropàstitēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
upropástiti, upròpāstīm (t. obavéstiti); prid. trp. upròpāšten i upròpāšćen
nprōpāšćenōst i **upropāštenōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
upropašćívati (i upropaštávati), -pàšćujēm (t. izjednačivati)
upropaštávati (i upropašćívati), -pàštavām (t. obaveštávati)
upropāštenōst i **uprōpašćenōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
npropnicē (pril., upropanj)
upròsiti, ùprosīm (t. natòčiti); prid. trp. ùprošen
ùprosnīk, vok. -īče, mn. -īci
upròstiti, ùprostīm (pojednostavniti; t. natòčiti); prid. trp. ùprošćen i ùprošten
upròstijiv (koji se može uprostiti)
ùprošćenōst i **ùproštenōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
uprošćívati, upròšćujēm (t. deverívati)
ùprste (pril.)
upŕtač, -áča
upŕtača
ùprtiti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. ùprćen
ùprtnjača i **ùprtnjača**
upuće (pokr., put)
upućenost, -osti, instr. -osti i -ošću
npućénje
upućívač, -áča, vok. ùpućivaču
upućívati, upùćujem (t. deverívati)
upúhati se, ùpūhām se i **upúvati se**, ùpūvām se (t. dočárati) i ùpūšēm se (t. zavíkati); imperat. ùpūhāj se, ùpūvāj se i upúši se
ùpustan, -sna
upùstiti, ùpustīm (t. natòčiti); prid. trp. ùpušten
upúštati, ùpūštam (t. venčávati)
ùput, gen. mn. ùpūtā (uputa, uputstvo)
ùputa
ùputan, -tna
upútiti, ùpūtīm (pokazatí put i sl.; t. dodéliti); prid. trp. ùpućen; **ùputiti**, -īm (utjeloviti, ovaplotiti; t. dohvatiti); prid. trp. ùpućen
ùputničkī
ùputnost, -osti, instr. -osti i -ošću
ùputstvo, gen. mn. ùputstāvā i **upútstvo**, gen. mn. ùpūtstāvā
upūvati se, ùpūvām se i **upúhati se**, ùpūhām se (t. dočárati) i ùpūšēm se (t. zavíkati); imperat. ùpūvāj se, ùpūhāj se i upúši se
uracùnati, -ām (t. zaračùnati); prid. trp. ùračunan i ùračunāt
uračunávati, -čùnāvām (t. obaveštávati)
uračúniti, ùračūnīm (t. obavéstiti); prid. trp. ùračūnjen
ùračùnljiv
ùračùnljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùrāditi, ùrādīm (t. dodéliti); prid. trp. ùrāđen
ùrālskī (prema Ùrāl)
ùrānīj, -ija i **ùrānijum**
ùrāričin (prema ùrārica)
ùrārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
ùrārkin
ùraskorāk (pril.)
urášlōst, -osti, instr. -osti i -ošću
urásoliti, -īm (t. upríličiti); prid. trp. urásoljen
urástati (i urašćívati), ùrāstām (t. venčávati)
urašćívati (i urástati), ùràšćujēm (t. deverívati)
uravnòtēzenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
uravnoteživati, -tèžujēm (t. okolomačívati)
ùràvnjača
uravnjívati, ùràvnjujēm (t. deverívati)
ùrazdaleko i **urazdalèko** (pril.)

urazúmiti, uràzūmīm (t. obavéstiti); prid. trp. uràzūmljen
urazumljívati, -ùmljujēm (t. izjednačívati)
urbànist(a)
urbanìstičkī
nrbànistkinja
urbanizácija
ùrbarijālan, -lna
urèći i **ùreći,** urèćēm, ùrečēm i ùrekněm (t. poréći)
ùred (nadleštvo); **ù red** (pril. odredba)
urédīti, ùredīm (t. dodéliti); prid. trp. ùrēđen
ùrednicin (prema ùrednica)
ùrednīčkī
ùrednīk, vok. -īče, mn. -īci
ùrednīstvo, gen. mn. ùrednīstavā
urednost, -osti, instr. -osti i -ošću
úredskī
ùređāj
urèdati, -ām (ek., postati rjeđi; t. dokònčati)
ùrēđenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
uređénje (prema uréditi)
nređivač, -ača, vok. ùređivāču
uređivačica
uređivačkī
uređívati, urèđujēm (t. deverívati)
urèmija (med.)
urésiti, ùrēsīm (t. dodéliti); prid. trp. ùrēsen
uresénje
ùrētko (ek., pril.)
urezívati, urèzujēm (t. deverívati)
urgèncija
urgèntnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
urícati, ùrīcēm (prema urèći; t. gonétati); imperat. uríci; pril. sad. uríčūći
urijèđiti, ùrijedīm (ijek., prema rijèdak; t. dodijèliti); prid. trp. ùrijeđen
ùrijetko (ijek., pril.)
ùrijezan, -zna (ijek., pokr., oštar)
ùrivak, ùrīvka, mn. -ci, gen. ùrivākā
urjèdati, -ām (ijek., postati rjeđi; t. dokònčati)
ùrlīk, mn. -ici
urlıkalac, -ālca, vok. -alče, gen. mn. urlíkalācā
urlíkati, ùrlīcēm (t. gonétati); imperat. urlíci; pril. sad. urličūći
uročiti, uročīm (t. natòčiti)
ùročkī
uròčljiv (urokljiv)
ùročnica
ùrocnīk, vok. -īče, mn. -īci
uròditi, ùrodīm (t. natòčiti); prid. trp. ùrođen
urođènica
urođènicin
urođènīckī
urođènīk, -íka, vok. ùrođenīče, mn. -ici
ùrođenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùrok, mn. ùroci, gen. ùrōkā
urokljiv
uròkljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
urólog, mn. -zi
urologija
urološkī
urotiti se, ùrotīm se (t. natòčiti); prid. trp. ùročen
ùrotnīckī
ùrotnīk, vok. -īče, mn. -īci
ùrotnīstvo
urtikārija (med.)
uručiti, ùručīm (t. dodéliti); prid. trp. uručen
uručívati, urùčujēm (t. deverívati)
urùčljiv
ùrudzba (zast., uručénje)
ùrudžben (ùrudžbenī zapisnīk — djelovodni protokol)
USA (skrać. za United States of America; isp. SAD; ne mijenja se i piše se bez padežnih nastavaka)
usačmiti se, ùsačmī se (postati kao sačma, npr. grožđe; t. natočiti); prid. trp. usačmljen
usačmljívati se, usàčmljujē se (t. deverívati)
usaditi, ùsadīm (t. dodéliti); prid. trp. ùsāđen
usađívati, usàđujēm (t. deverivati)
usahnúće
usàhnuti, ùsahnēm (t. nadàhnuti); pril. prošl. i: usàhāv(ši) i ùsahāv(si); prid. rad. i: ùsahao, usàhla i ùsahla
ùsamljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
usamljívati, usamljujem (t. deverivati)
usànuti ne nego usàhnuti
usávetovati se, -ujēm se (ek., t. posávetovati)
usávjetovati se, -ujēm se (ijek., t. posávetovati)
usavršávati (i usavršívati), -vršāvām (t. obaveštávati)
usavršívati (i usavršávati), -vršujēm (t. izjednačívati)
usciktati se, ùscikćēm se (t. zahùktati); imperat. uscikći se
usebičiti, -īm (učiniti da se što svaki dan upotrebljava; t. ràskiseliti)
ùsecati, ùsecām (ek., dem. od ùseći; t. ìsplivati); **usécati,** ùsēcām (ek., nesvrš., prema ùseći; t. vencávati)
ùseckati, -ām (ek., dem. od ùseći, isp. ùsecati; t. ìsplivati)
ùseći, usécēm (ek., t. pòseći)
ùsēđ, gen. mn. ùsēdā (ek., bol u krstima)

usédati, ùsēdām (ek., t. venčávati) pored **ùsedati,** ùsedām (t. večerati)
ùsedba, gen. mn. ùsedābā (ek., pokr., usev)
usèdelica (ek.)
usèdelicīn (ek.)
usèdelickī (ek.)
usèdelištvo (ek.)
usèdeti se, -īm se (ek., t. dolèteti)
ùsedmero i ùsedmoro
usedmòstručiti, -īm (t. ispripòvediti)
ùsednuti, -ēm (ek., t. pòčinuti; isp. i ùsesti)
ùsejati, -jēm (ek., prema sèjati; t. òbrijati); imperat. ùsēj
usejávati, usèjavām (ek., prema ùsejati; t. večerávati)
ùsek, mn. -ci, gen. ùsēkā i **úsek,** mn. -ci, gen. úsēkā (ek.)
ùseka, dat. -ci, gen. mn. ùsekā (ek., trud, gljiva)
usèkāč, -áča (ek.)
usékati se, ùsečem se (useknjivati se; t. gonétati); imperat. uséći se; pril. sad. uséćūći se
uséknuti, ùsēknēm (1. obrezati fitilj svijeće; 2. povrat., uséknuti se — ubrisati nos; t. skrgútnuti); **ùseknuti,** -knēm (ek., ukresati, npr. oganj; t. pòčinuti)
useknjívati, usèknjujēm (t. deverívati)
usekovànije i **usekovánje** (ek.)
ùselina (ek., strmina)
useljènīk, -íka, vok. ùseljenīče, mn. -íci
ùsemeniti se, -īm se (ek., t. ràskiseliti)
usemenjávati se (i usemenjívati se), -mènjāvām se (t. obaveštávati)
usemenjívati se (i usemenjávati se), -mènjujēm se (ek., t. izjednačívati)
ùsesti, ùsednēm i ùsedēm (ek., t. pòsesti)
ùsetiti se, -īm se (ek., t. dòhvatiti)
ùsev, gen. mn. ùsēvā i **úsev,** gen. mn. úsēvā (ek.)
ùsēvan, -vna (ek.)
ùsfaliti, -īm (pokr., ponestati; t. dòhvatiti)
usfùrtučiti se, -īm se (pokr.; t. zašèćeriti)
ùshīćenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ushićívati, -hićujēm (t. deverívati)
ùshit, gen. mn. ùshītā
ùshitati se, -ām se (zatrčati se, požuriti; t. isplivati)
ushítiti, ùshītīm (t. dodéliti); prid. trp. ùshīćen
ushódati se, ùshōdām se (t. dočárati)
ùshodnī
ùshteti (ek.), ùshtēm, -ēš, -ē, ùshtēmo, ùshtēte, ùshtejū pored ùshtednēm, -ēš..., 3. mn. ùshtednū; aor. ùshteh, 2. i 3. ùshte, mn. ùshtesmo... pored ùshtedoh, 2. i 3. ùshtede, mn. ùshtedosmo...; imperat. ùshtēj i ùshtedni; pril. prošl. ùshtēv(ši); prid. rad. ùshteo, -la
ùshtjeti (ijek.), ùshtijēm, -ēš, -ē, ùshtijēmo, ùshtijēte, ùshtijū pored ùshtjednēm, -ēš..., 3. mn. ùshtjednū; aor. ùshtjeh, 2. i 3. ùshtje, mn. ùshtjesmo... pored ùshtjedoh, 2. i 3. ùshtjede, mn. ùshtjedosmo...; imperat. ùshtīj i ùshtjedni; pril. prošl. ùshtjēv(ši); prid. rad. ùshtio, ùshtjela
usićiti se, ùsīćīm se (t. dodéliti); prid. trp. ùsīćen
usìdjelica (ijek.)
usìdjeličin (ijek.)
usidjelickī (ijek.)
usìdjelištvo (ijek.)
ùsijānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
usìjati, -ām (zagrijati do najviše mjere; t. dokončati); prid. trp. ùsijān; **ùsijati,** -jēm (ijek., prema sijati, npr. žito; t. òbrijati); imperat. ùsīj; pril. trp. ùsijān
usijávati, usìjavām (1. prema usijati; 2. ijek., prema ùsijati; t. večerávati)
usijećati, ùsijecām (ijek., t. nadijèvati)
ùsiljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùsipati, -ām (t. večerati) i -pljēm (t. prìmicati); imperat. ùsipāj i ùsiplji; pril. sad. ùsipajūći i ùsipljūći
ùsirak, ùsīrka, mn. -ci, gen. ùsirākā (med.)
usirćetiti se, -īm se (ukiseliti se, uoctiti se; t. zašèćeriti); prid. trp. usirćećen
usìsāč, -áča
ùsisati, -sām (t. ìsplivati) i -šem (t. dòjahati); imperat. ùsisāj i ùsiši
usisàvāč, -áča
usisávati, usisāvām (t. večerávati)
usitniti, ùsitnīm (t. natòčiti); prid. trp. ùsitnjen
ùsitno (pril.)
usitnjávati (i usitnjívati), usitnjāvām (t. večerávati)
usitnjívati (i usitnjávati), usitnjujēm (t. deverívati)
usjàkteti, -īm (ek., npr. očima od požude; t. dolèteti)
usjàktjeti, -ktīm (ijek., npr. očima od požude; t. dolètjeti)
ùsjecati, -ām (ijek., dem. od ùsjeći; t. isplívati; drugo je usijècati)
ùsjeckati, -ām (ijek., dem. od ùsjeći; t. isplivati)
ùsjeći, usijèčēm (ijek., t. pòsjeći)

ùsjed, gen. mn. **ûsjēdā (ijek., bol u krstima)**
nsjédati, ùsjēdām (ijek., t. venčávati) pored **ùsjedati,** ùsjedam (t. vèčerati)
ùsjedba, gen. mn. ùsjedābā (ijek., pokr., usjev)
nsjèditi se, -īm se (ijek., t. zatútnjiti)
usjèdjeti se, -dīm se (ijek., t. dolètjeti)
ùsjednuti, -ēm (ijek., t. pòčinuti; isp. i ùsjesti)
ùsjek, mn. -ci, gen. ûsjēkā i **úsjek,** mn. **-ci,** gen. úsjēkā (ijek.)
úsjeka, dat. -ci, gen. mn. ûsjēkā (ijek., trud, **gljiva)**
ùsjeknuti, -ēm (ijek., ukresati, npr. oganj; t. pòčinuti)
nsjekovànije i usjekovánje (ijek.)
ùsjellna (ijek., strmina)
ùsjemenlti se, -īm se (ijek., t. ràskiseliti)
usjemenjávati se (i usjemenjívati se), -mènjāvām se (ijek., t. obavestávati)
usjemenjívati se (i usjemenjávati se), -mènjujēm se (ijek., t. izjednačívati)
ùsjesti, ùsjednēm i ùsjedēm (ijek., t. pòsjesti)
ùsjetiti se, -īm se (ijek., t. dòhvatiti)
ùsjev, gen. mn. ûsjēvā i **úsjev,** gen. mn. úsjēvā (ijek.)
ùsjēvan, -vna (ijek.)
uskákati, ùskāčēm (t. gonétati); imperat. uskáci; pril. sad. uskácūći
ûskī v. ûzak
ùskinuti, -ēm (t. pòčinuti); aor. još i: ùskidoh, 2. i 3. ùskide i ûskide, mn. ùskidosmo . . .
uskípeti, -īm (ek., t. ustédeti)
uskípjeti, -pīm (ijek., t. uštédjeti)
uskipteti, -īm (ek., t. dolèteti)
uskìptjeti, -ptīm (ijek., t. dolètjeti)
uskisívati, -kìsujēm (t. deverívati)
ùskisnuti, -ēm (t. pòčinuti); aor. još i: ùskisoh, 2. i 3. ùskise i ûskise, mn. ùskisosmo . . .; pril. prošl. i: ùskisāv(ši); prid. rad. i: ùskisao, -sla
ùskladiti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. ùsklađen
ùskladenōst, -osti, instr. -ošću i -ošću
usklađívati, usklađujēm (t. deverívati)
ùskličnī
ùskličnīk, mn. -ici
ùsklići v. ùskliknuti
ùskliknuti (ùsklići), -knēm (t. pòčinuti); aor. još i: ùsklikoh, 2. i 3. ùskliče i ùskliče, mn. ùsklikosmo . . .; pril. prošl. i: ùsklikāv(ši); prid. rad. i: ùsklikao, -kla
ûsko (pril. prema ûzak); komp. **ûže** i **ûže**
uskočiti, ùskočīm (t. natočiti)
uskočkē (pril., bez zaleta)
ùskočkī
ùskočkinja
ùskocnica
uskoća
uskòglav
uskòglavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
uskògrud
uskògrudan, -dna
uskògrud(n)ōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùskok, vok. -če, mn. -ci, gen. ûskōkā
uskokótiti se, -kòkōtīm se (uzoholiti se; t. obavéstiti)
ûskolebānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
uskolèbati, -ām (t. zaračùnati)
ùskomesānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
uskomèšati, -ām (t. zaračùnati)
uskònkē (uskočke)
uskònos
uskonosac, -sca, gen. mn. uskònosācā (zool.)
uskòpati, uskòpām (t. dokònčati)
uskopávati, -kopāvām (t. večerávati)
ûskora (pril., uskoro)
ûskoro i **ùskoro** (pril.) 98 g
ùskos (pril., pokr., usprkos)
ùskosan, -sna
ùskosnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ûskōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùskosen (pokr., rđave volje)
ûskotrāčan i **uskòtračan,** -čna
uskotrljati, -ām (t. zaračùnati)
uskòvrčiti i **uskòvrdžiti,** -īm (t. zašèćeriti)
uskraćívati, -kràćujēm (t. deverívati)
ûskrata
uskrátiti, ùskrātīm (t. dodéliti); prid. trp. uskraćen
uskrísiti, ùskrīsīm (t. dodéliti); prid. trp. ùskrīšen
uskrisívati, -krìsujēm (t. deverívati)
ùskrs, gen. mn. ûskrsā (povratak u život); **Ûskrs** (praznik, blagdan) 15 a
ùskrsnjača
usláditi, ùslādīm (t. dodéliti); prid. trp. ùslađen
uslađívati, uslàđujēm (t. deverívati)
ûslēd i **ûsled** (ek.)
usiédíti, ùslēdīm (ek., t. dodéliti)
usleđívati, uslèđujēm (ek., deverívati)
ûslijed i **ûsljed** (ijek.)
uslijèdíti, ùslijedīm (ijek., t. dodijèliti)
uslobòditi se, uslòbodīm se (t. ponačíniti)
uslobodívati se, -bòđujēm se (t. izjednačívati)
ùslovljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
úslovnōst i **uslóvnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
ûsluga, dat. -zi
uslužívati, uslùžujēm (t. deverívati)
ûslužnōst, -osti, instr. -osti i -ošću

ûsljed i **ûslijed** (ijek.)
usljedívati, usljèđujēm (ijek., t. deverívati)
ùsmeliti se, -īm se (ek., t. dòhvatiti)
usmeljívati se, usmèljujēm se (ek., t. deverívati)
ûsmen 82 d
ûsmenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
usmèrāč, -áča, vok. ûsmerāču (ek.)
usmeràvāč, -áča, vok. ûsmeravāču (ek.)
usmerávati, usmèrāvām (ek., t. večerávati)
ùsmerenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùsmeriti, -īm (ek., t. dòhvatiti)
ûsmina
ùsmjeliti se, -īm se (ijek., t. dòhvatiti)
usmjeljívati se, usmjèljujēm se (ijek., t. deverívati)
nsmjèrāč, -áča, vok. ûsmjerāču (ijek.)
nsmjeràvāč, -áča, vok. ûsmjeravaču (ijek.)
usmjerávati, usmjèravam (ijek., t. večerávati)
ùsmjerenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
ùsmjeriti, -īm (ijek., t. dòhvatiti)
ùsmraditi, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. ùsmrađen
usmradívati, usmràđujēm (t. deverívati)
nsmrćénje
usmrćívati, usmrćujēm (t. deverívati)
usmrdeti se, -īm se (ek., t. dolèteti) i **usmfdeti se,** -īm se (t. uštédeti)
usmrđjeti se, -dīm se (ijek., t. dolètjeti) i **usmfdjeti se,** -dim se (t. uštédjeti)
usmrđívati se, usmrđujem se (t. deverívati)
ùsmrtlti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. ùsmrćen
ùsnača, gen. mn. ûsnāčā
ùsnatōst, -osti, instr. -osti i -ošću
usnenonòsnī
usnenòzūbnī
usnétíti se, ùsnētīm se (ek., prema snēt; t. dodéliti)
ûsnī (prema ústa)
ûsnica
ûsnicica (dem. od ûsnica)
usnijètiti se, ùsnijetīm se (ijek., prema snījet; t. dodijèliti)
ùsnulōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùspalac, ùspalca, gen. mn. ùspalācā (prst pokraj nožnog palca)
uspáliti, ùspālīm (t. dodéliti)
nspaljènica
uspaljènīk, -íka, vok. ûspaljeníče, mn. -íci
ùspaljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
uspàljiv
uspaljívati, -pàljujēm (t. deverívati)
uspàljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
uspàvānka, dat. -ci, gen. mn. -kī
uspàvljiv
uspavljivāč, -áča, vok. ûspavljivaču
uspàvljujūćī
ùspeh, mn. -si, gen. ûspēhā (ek.)
Uspènije (crkv. pravosl.)
ùsperak, ùspērka, mn. -ci, gen. ùsperākā
ùspešan, -šna (ek.)
ùspesnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
ùspēti se, ûspnēm se (t. nàpēti); **ùspeti,** ùspēm (ek., t. dòspeti)
uspévati, ùspēvām (ek., t. venčávati)
nspíjati, ùspījām (t. venčávati)
uspijèvati, ùspijevām (ijek., t. nadijèvati)
uspijuša (žena koja uspija usne)
uspikuša (uspijuša)
uspinjača
ùspinjati se, -njēm se (t. prìmicati); imperat. ùspinji se; pril. sad. ùspinjūći se
uspísati, ùspīšem (t. zavikati); imperat. uspíši 94 a
uspítati, ùspītām (t. dočárati)
ùspjeh, mn. -si, gen. ûspjēhā (ijek.)
ùspješan, -šna (ijek.)
ùspješnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
ùspjeti, ùspijēm (ijek., t. dòspjeti)
usplàhīrenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
usplahíriti, -plàhīrīm (t. obavéstiti)
usplàhnuti se, ùsplahnēm se (postati plah; t. nadahnuti)
usplamćívati, -plàmćujēm (t. deverívati)
usplàmtelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
usplàmteti, -īm (ek., t. dolèteti)
usplàmtjelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
usplàmtjeti, -tīm (ijek., t. dolètjeti)
uspljuskívati se, -pljùskujēm se (t. deverívati)
uspokojávati, -kòjāvām (t. obavestávati)
uspokòjiti, -pòkojīm (t. ponačiniti); imperat. uspòkōj
uspor. (skrać. za usporedi) 146 b
nspòrāč, -áča
ûspored i **ûsporēdo** (pril.)
ûsporedan, -dna
ûsporedba, gen. mn. ûsporedābā
ûsporedben, -a, -o
uspòrediti, -īm (t. zašéćeriti); prid. trp. uspòređen i **usporediti,** -pòrēdīm (t. obavéstiti); prid. trp. uspòrēđen
ûsporednica
ûsporednīk, mn. -īci
ûsporednjāk, mn. -āci (zast.)

usporedénje (prema uspòrediti i usporéditi)
uspoređivati, -rèđujēm (t. izjednačívati)
usposobljávati, -sòbljāvām (t. obaveštávati)
ùspostava
uspòstaviti, -īm (t. zašèćeriti); prid. trp. uspòstavljen
uspostavljati, -ām (t. otpòzdravljati)
uspòznati, -ām (t. prepòznati)
ùsprāvan, -vna
ùspraviti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. ùspravljen
ùspravljati, -ām (t. vèčerati)
ùsprāvnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
usprégnuti (uspréći i ùsprēći), ùsprēgnēm (t. škrgútnuti); aor. još i: usprégoh, 2. i 3. uspréže i ùspreže, mn. usprégosmo...; pril. prošl. i: usprégav(ši) i ùsprēgav(ši); prid. rad. i: ùsprēgao, usprégla i ùsprēgla
usprézati, ùsprežem (t. gonétati); imperat. uspréži; pril. sad. uspréžući
usprhnuti, ùsprhnēm (t. škrgútnuti)
usprkos i **ùsprkos** 98 l; 99
usprokšiti se, ùsproksīm se (postati prokšen; t. natòčiti)
uspròpadati se, -ām se (ustrčati se tamo i ovamo, ustumarati se; t. povèčerati)
uspròpinjati se, -njēm se (t. ožìgosati)
ùspropnicē (pril., upropanj)
usprotíviti se, -prótīvīm se (t. obavéstiti)
usprotivljávati se, -tìvljāvām se (t. obaveštávati)
ùsprsiti se, -īm se (t. dòhvatiti); prid. trp. ùsprsen
ùspušiti se, -īm se (početi dimiti se; t. dòhvatiti)
ùspūtan, -tna
ùspuzati se, -žēm se (t. dòjahati); imperat. ùspuži se
uspuzávati se, -pùzāvām se (t. večerávati)
ùsrđnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùsrđe i **ùsrde**
usrećávati (i usrećívati), usrèćāvām (t. večerávati)
ùsrećenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
usrèćilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. usrèćilācā
usrèćitelj, instr. -teljem, gen. mn. usrèćitēljā
usrèćitēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
ùsrećiti, -īm (t. dòhvatiti)
usrećivati (i usrećávati), usrèćujēm (t. deverívati)
usred (ek. i ijek., prijedl.)
ùsrednjāk, mn. -āci (ek. i ijek.)
usredòtočenost, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
usredotočiti, -dòtočīm (ek. i ijek., t. opunomòćiti)
usredotočívati, -tòčujēm (ek. i ijek., t. okolomaćívati)
usredsréditi, usrèdsrēdīm (ek., t. obavéstiti); prid. trp. usrèdsrēđen
usrèdsrēđenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
usredsređénje (ek. i ijek., prema usredsréditi i usredsrijèditi)
usredsredívati, -srèđujēm (ek. i ijek., t. izjednačívati)
usredsrijèditi, usrèdsrijedīm (ijek., t. obavijèstiti); prid. trp. usrèdsrijeđen
usrèdsrijeđenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
usŕkati, usŕčem (t. zavikati); imperat. usŕči
usrkávati (i usrkívati), usŕkāvām (t. večerávati)
usrkívati (i usrkávati), usŕkujēm (t. deverívati)
usrnuti, ùsrnēm (t. škrgútnuti)
ùsrtati, -ćēm (t. prìmicati); imperat. ùsrći; pril. sad. ùsrćūći
ústa, gen. ústā (ne ústijū), dat. ústima (mn. sr. r.)
ustàći i **ustaći** v. ustàknuti
ùstajālōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùstajati, -jēm (dizati se; t. òstajati); **ustàjati se,** ustòjīm se (t. dotrčati); imperat. ùstōj se
ustakljívati, ustàkljujēm (t. deverívati)
ustàknuti (ustàći i ùstaći), ùstaknēm (t. nadàhnuti); aor. još i: ustàkoh, 2. i 3. ustàče i ùstače, mn. ustàkosmo...; pril. prošl. i: ustàkāv(ši) i ùstakāv(ši); prid. rad. i: ùstakao, ustàkla i ùstakla
ùstalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. ùstalācā 70 b
ùstalackī
ùstalasānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùstalaštvo
ùstāljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ustaljívati, ustàljujēm (t. deverívati)
ùstanak, ùstānka, vok. -če, mn. -ci, gen. ùstanākā; prvī srpskī ùstanak; drùgī srpskī ùstanak (hist.); Dân ùstānka (27. VII)
ustánca, gen. ustáncā i ùstānācā, dat. ustáncima (mn. sr. r., dem. od ústa)
ùstanīckī
ùstanīk, vok. -īče, mn. -īci
ustanovljívati, -nòvljujēm (t. izjednačívati)
ustàvljāč, -áča, vok. ùstavljāču
ustàvljača (tehn.)

ùstāvnōst i **ustávnōst**, -osti, instr. -ošću i -ošću
ùstega, dat. -zi
ustegnúće
ustégnuti (ustéći i ùstēći), ùstēgnēm (t. škrgutnuti); aor. još i: ustégoh, 2. i 3. ustéže i ùsteže, mn. ustégosmo...; pril. prošl. i: ustégāv(ši) i ùstēgāv(ši); prid. rad. i: ùstēgao, ustégla i ùstēgla
ustèniciti se, -īm se (ek., postati steničav; t. zasèćeriti)
ùsticati, -ćēm (prema ustàknuti; t. prìmicati); imperat. ùstiči; pril. sad. ùstičūći
nstjènićiti se, -īm se (ijek., postati stjeničav; t. zasèćeriti)
ùstō ne nego ùz tō
ustòboćiti se, -īm se (t. zašèćeriti)
ùstoka, dat. -ci (pokr., istočni vjetar)
ustoličiti, -īm (t. zašèćeriti)
ustoličívati, -ličujēm (t. izjednačivati)
ustònožac, -šca, gen. mn. ustònožāca
ustòpcē i **ùstopicē** (pril.)
ù stopu (npr. prātiti ù stopu, ići odmah iza nekoga) 98 m
ustostručávati (i ustostručivati), ustostručávām (t. obaveštavati)
ustostručiti, -īm (t. zašèćeriti)
ustostručívati (i ustostručávati), -strùčujēm (t. izjednačivati)
ùstrājan, -jna
ùstrajati, -jēm (izdržati; t. ostajati)
ustrájnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ù stranu 98 m
ustranjívati, ustrànjujēm (t. deverfvati)
ùstrašenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùstrāvljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ustrčati, -īm (t. dotrčati)
ustrčávati, -trčávām (t. večerávati)
ùstrći v. ùstrgnuti
ùstrebati, -ām (ek. i ijek., t. isplivati)
ustrébiti, ùstrēbīm (ek., t. dodéliti)
ustrebljívati, ustrèbljujēm (ek. i ijek., t. deverivati)
ustréliti, ùstrēlīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. ùstrēljen
ustreljènica (ek. i ijek.)
ustreljènīk, -ika, vok. ùstreljenīče, mn. -íci (ek. i ijek.)
ustrèljēnka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek. i ijek.)
ustreljénko (ek. i ijek.)
ustreljívati, ustrèljujēm (ek., i ijek. prema ustréliti i ustrijèliti; t. deverivati)
ùstreptālōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ustrèptati, ùstrepćēm (t. zahùktati); imperat. ustrèpći
ustrésti i **ùstrēsti**, ustrésēm (t. istrésti)
ùstrgnuti (ùstrći), ùstrgnēm (t. pòčinuti); aor. još i: ùstrgoh, 2. i 3. ùstrže i ùstrže, mn. ùstrgosmo...; pril. prošl. i: ùstrgāv(ši); prid. rad. i: ùstrgao, -gla
ustrijèbiti, ùstrijebīm (ijek., t. dodijèliti)
ustrijèliti, ùstrijelīm (ijek., t. dodijèlitl); prid. trp. ùstrijeljen
ùstrižak, -ška, mn. -šci, gen. ùstrižāka
ustŕkati, ùstŕćēm (t. zavikati); imperat. ustŕći
ustrojiti, ùstrojīm (t. natòčiti); imperat. ùstrōj
ustrójstvo, gen. mn. ùstrojstāvā
ustŕpeti se, -īm se (ek., t. uštédeti)
ustŕpjeti se, -pīm se (ijek., t. uštédjeti)
ustŕpljiv
ustrpljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ustručávati se, ustrùčāvām se (t. večerávati)
ùstuk, mn. -ci, gen. ùstūkā
ùstuknuti, -knēm (t. pòčinuti); aor. još i: ùstukoh, 2. i 3. ùstuče i ùstuče, mn. ùstukosmo...; pril. prošl. i: ùstukāv-(ši); prid. rad. i: ùstukao, -kla
ustumàrati se, -ām se (t. zaračunati)
ùstupak, -pka, mn. -pci, gen. ùstupākā
ustúrati, ùstūrām (t. dočárati)
ùsturiti, -īm (t. dòhvatiti)
u stvári (zapravo) 98 m
ustvŕditi, ùstvŕdīm (t. dodéliti); prid. trp. ùstvŕđen
ustvŕđívati, -tvŕđujēm (t. deverívati)
usuđívati se, usùđujēm se (t. deverívati)
usúkati, ùsūćēm (t. zavikati); imperat. usúći
usukívati, usùkujēm (t. deverívati)
usùmit (sumitice)
usùprot (prijedl. s dat.)
ùsuručiti se, -īm se (pretvoriti se u surutku; t. ràskiseliti)
u sūsret i **ù susret** 98 m
usvājāč, -áča, vok. ùsvajāču
usvajàčica
usvétleti se, -īm se (ek., postati svijetao; t. uštédeti)
usvétliti, ùsvētīm (ek., učiniti svijetlim; t. dodéliti); prid. trp. ùsvētijen
ùsvetovati se, -ujēm se (ek., usavjetovati se; t. obradovati)
usvijèstiti se, ùsvijestīm se (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. ùsvijesten i ùsviješćen
usvijètliti, ùsvijetlīm (ijek., učiniti svijetlim; t. dodijèliti); prid. trp. ùsvijetijen
usvijètljeti se, -tlīm se (ijek., postati svijetao; t. poblijèdjeti)

ùsvjestan, -sna (ijek.)
usvješćívatī se, usvjèšćujem se (ijek., t. deverívati)
ùsvjetovati se, -ujēm se (ijek., usavjetovati se; t. obradovati)
usvojènīk, -íka, vok. ûsvojenīče, mn. -íci
usvòjiti, ùsvojīm (t. natòčiti); imperat. ùsvōj
usvòjiv i usvòjljīv
ûš, ûši, instr. ûši i ûšju, mn. ûši, gen. ûšī i ùšijū, dat. ûšima
ùšančiti, -īm (t. dòhvatiti)
nšančívati, ušànčujēm (t. deverívati)
ušarāfiti, ušàrāfīm (t. obavéstiti); prid. trp. **ušàrāfljen**
ušarafljívati, -ràfljujēm (t. izjednačívati)
úšoe, úšca i úšceta, mn. úšca, gen. úšca i ûšācā (dem. od ûho)
uščavrljati se, -ām se (t. zaračùnati)
uščítatī, -ām (t. dokònčati) **94 a**
uščúvati, ùščūvām (t. dočárati)
ûšće i ûšće
uscúliti, ùšćūlīm (npr. uši; t. dodéliti); prid. trp. ùšćūljen
ušèćeriti, -īm (t. zašèćeriti)
ušećerívati, -ćèrujēm (t. izjednačívati)
ušénac, -nca, vok. ûšenče, gen. mn. ùšēnācā
ušénjak, -njka, vok. ûšenjče, mn. ušénjci, gen. **ùšēnjākā**
ušeprtljati se, -ām se (t. zaračùnati)
ušèprtljiti se, -īm se (t. zašèćeriti)
ûšestero i ûšestoro 98 j
ušestòstručiti, -īm (t. ispripòveditī)
ušétati, ùšētām (t. dočárati) i ùšēćēm (t. zavikati); imperat. ùšētāj i ušéći
ûšl v. ûho i ûš
ušićáriti, ušìćarīm (t. obavéstiti)
ùsinūtost, -osti, instr. -osti i -ošću
ûsīr (pril.)
ù širinu i u širìnu
ùširoko (pril.)
ûšiv i sl. ne nego **ùšljiv** i sl.
ûška, dat. -ci, gen. mn. **ûškī** i **ûšākā**
uskopljènīk, -íka, vok. ûškopljenīče, mn. -íci
ùskopljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùšljiv
ùsljivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. ùšljivāca
ùšljīvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
ùšljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ušmŕkati, ùšmrčem (t. zavikati); imperat. **ušmŕči**
ûšnī (prema ûho i prema ûš)
ûšnīk, mn. -īci (ušica)
ušnjáci, -ákā (mn. m. r., **naušnice,** minđuše)
ùšorenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ustédeti (ek.), uštédīm, -īš..., 3. mn. uštédē; aor. uštédeh, 2. i 3. uštéde, mn. uštédesmo...; imperat. uštédi; pril. prošl. uštédev(ši); prid. rad. uštédeo, -la; prid. trp. uštéđen i **ûšteđen**
uštédjeti (ijek.), uštédīm, -īš..., 3. mn. uštédē; aor. uštédjeh, 2. i 3. uštédje, mn. uštédjesmo...; imperat. uštédi; pril. prošl. uštédjev(ši); prid. rad. uštédio, uštédjela; prid. trp. uštéđen i **ùštēđen**
uštēđevina i uštеđèvina
uštеđívati, uštèđujēm (t. deverívati)
ùštipak, -pka, mn. -pci, gen. ùštipākā
ùštipcār
ùštipćić (dem. od ùštipak)
ùštrb (zast.) 175
uštrcávati, uštŕcavām (t. večerávati)
uštrk, vok. -če, mn. -ci, gen. uštŕka
ùstrojenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
uštròjiti, ùštrojīm (t. natòčiti); imperat. ùštrōj
usúteti, -īm (ek., t. uštédeti)
ušútjeti, -tīm (ijek., t. uštédjeti)
utàbačiti, -īm (poslagati u tabake, arke; t. zašèćeriti)
utàći i ùtaći v. utàknuti
utájiti, -jīm (izvršiti utaju; t. ishlápiti); imperat. utáji
utajívāc, -áča, vok. ùtajivāču
utajívati, utàjujēm (t. deverívati)
utaknuti (utáći i ùtaći), ùtaknēm (t. nadàhnuti); aor. još i: utàkoh, 2. i 3. utáče i ûtače, mn. utàkosmo...; pril. prošl. i: utàkav(ši) i ùtakav(ši); prid. rad. i: ùtakao, utàkla i ùtakla
ùtal, ùtla i ùtla (zast., šupalj); odr. ùtlī
ùtamān (pril.)
utamanjívač, -áča, vok. ûtamanjivāču
utamanjívati, -mànjujēm (t. izjednačívati)
utamničènica
utamničèničin
utanmičènīk, -íka, vok. ûtamniceníče, mn. -ici
utámničiti, -īm (t. zašèćeriti)
utanačávati (i utanačívati), -nàčāvām (t. obaveštávati)
utanáčiti, utànāčīm (t. obavéstiti) pored **utànačiti,** -īm (t. zašèćeriti)
utanačívati (i utanačávati), -nàčujēm (t. izjednačívati)
ûtancānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
utàncati, -ām (t. dokònčati)
utancávati, utàncāvām (t. večerávati)
ù tančine i u tančine
utanjívati, utànjujēm (t. deverívati)

ûtao v. ûtal
utapkávati, utàpkāvām (t. večerávati)
ùtecište (ek.)
utèći i ùteći, utèčēm i ùteknēm (t. zatèći)
ûtēg, mn. -zi, gen. ûtēgā, dat. ûtēzima
utégnuti, ùtēgnēm (t. škrgútnuti); aor. još i: utégoh, 2. i 3. utéze i ûtēže, mn. utégosmo . . . ; pril. prošl. i: utégāv(ši) i ùtēgāv(ši); prid. rad. i: ùtēgao, utégla i ùtēgla; prid. trp. ùtēgnūt
ûteha, dat. -hi, gen. mn. ûtehā (ek.)
utelòvitelj (ek.)
ntelòviti, utèlovīm (ek., t. ponačìniti)
utelovljívati, -lòvljujēm (ek., t. izjednačívati)
ntemèljitēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
utemeljìvāč, -áča, vok. ûtemeljivaču
utemeljivàčica
utemeljívati, -mèljujēm (t. izjednačívati)
utènzīlije, gen. utènzīlijā (mn. ž. r.)
ùterati, -ām (ek., t. ìsplivati)
uterávati (i uterívati), utèrāvām (ek., t. večerávati)
utèriv i **utèrljiv** (ek.)
uterìvač, -áča, vok. ûterivāču (ek.)
uterívati (i uterávati), utèrujēm (ek., t. deverívati)
utèrivōst i utèrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
ûtešan, -šna (ek.)
utešávati, utèšāvām (ek., t. večerávati)
utèšilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. utèšilācā (ek.)
utèšitelj, instr. -teljem, gen. mn. utèšitēljā (ek.)
utèsiteljica i **utesitèljica** (ek.)
utèsitēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
ùtesiti, -īm (ek., t. dòhvatiti)
utèšiv i **utèšljiv** (ek.)
ûtēz ne nego ûtēg
ûticāj (ek. i ijek., isp. ûtjecāj) 28; 40 a
ûticājan, -jna (ek. i ijek., isp. ûtjecājan)
ùticānje 28
ùticati, ùtičēm (1. prema utàknuti; 2. ek. i ijek., prema utèći, isp. ùtjecati; t. primicati); imperat. ùtiči; pril. sad. ùtičūći 28; 40 a
ùtićiti se, -īm se (skupiti se u jato, ujatiti se; t. dòhvatiti)
ûtiha, dat. -hi
ùtihnuti, -hnem (t. pòčinuti); prid. rad. i: ùtihao, -hla
ùtija, gen. mn. ûtījā
utijati, -ām (glačati; t. čeprkati)
utijávati, utijāvām (prema utijati; t. večerávati)
utikāč, -áča
utilitàrist(a)
utilitarìstičkī
utìrač, -áča, vok. ûtirāču
ùtirati, -rēm (t. prèzirati)
ûtīsak i **ûtisak,** -ska, mn. -sci, gen. ûtīsākā i ùtisākā
utiskìvāč, -áča, vok. ûtiskivaču
utiskívati, utiskujēm (t. deverívati)
ùtisnuti, -snēm (t. pòčinuti); aor. još i: ùtiskoh, 2. i 3. ùtište i ûtište, mn. ùtiskosmo . . . ; pril. prošl. i: ùtiskāv(ši); prid. rad. i: ùtiskao, -sla
ùtisućiti se, -īm se (t. ràskiseliti)
utisućùstručiti, -īm (t. početvoròstručiti)
utišávati, utišavam (t. večerávati)
ùtiti (udebljati), ûtijēm, -eš . . . , 3. mn. ûtijū; aor. ùtih, 2. i 3. ûtī, mn. ùtismo . . . ; imperat. ùtīj, ùtījmo, ùtijte; pril. prošl. ûtīv(ši); prid. rad. ûtio, ùtīla; prid. trp. utijen, -èna
ûtjecāj (ijek. pored ûticāj) 28
ûtjecājan, -jna (ijek. pored ûticājan)
ùtjecanje (ijek. pored ùticānje) 28
ùtjecati, ùtječēm (ijek., prema utèći, pored ùticati; t. primicati); imperat. ùtječi; pril. sad. ùtječūći 28
ùtjecište (ijek.)
ûtjeha, dat. -hi, gen. mn. ûtjēhā (ijek.)
utjelòvitelj (ijek.)
utjelòviti, utjèlovīm (ijek., t. ponačiniti)
utjelovljívati, -lòvljujēm (ijek., t. izjednačívati)
ùtjerati, -ām (ijek., t. ìsplivati)
utjerávati (i utjerívati), utjèrāvām (ijek., t. večerávati)
utjèriv i **utjèrljiv** (ijek.)
utjerìvāč, -áča, vok. ûtjerivāču (ijek.)
utjerívati (i utjerávati), utjèrujēm (ijek., t. deverívati)
utjèrivōst i **utjèrljivōst,** -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
ûtjesan, -šna (ijek.)
utješávati, utjèšāvām (ijek., t. večerávati)
utjèšilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. utjèšilācā (ijek.)
utjèšitelj, instr. -teljem, gen. mn. utjèšitēljā (ijek.)
utjèsiteljica i **utjesìtēljica** (ijek.)
utjèsitēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
ùtjesiti, -īm (ijek., t. dòhvatiti)
utjèšiv i **utjèšljiv** (ijek.)
ùtkati, ùtkām, ûtkēm i ûčem (t. sàtkati)
ùtō (pril., tada; razl. ù tō dôba i sl.) 91 a; 981
ùtočica (pokr.)
ùtočīšte

utòčītī, ùtočīm (t. natòčiti)
ùtočnī (prema ùtok)
ùtok, mn. -ci, gen. ûtōkā
utolèći se i **utoleći se** v. utolègnuti se
utolégati se, utoleže se (ek., t. kokodákati); pril. sad. utoléžūći se
utolegnúće
utolègnuti se (utolèći se i utòleći se), utòlegnē se (t. poizmàknuti); aor. još i: 3. jedn. utolèže se i ûtoleže se, 3. mn. utolègoše se; pril. prošl. utolègāv(ši) se i utòlegāv(ši) se; prid. rad. utòlegao se, utolègla se i utòlegla se
utolijègati se, utòliježē se (ijek., t. kukurijèkati); pril. sad. utolijèžući se
utoliko i **ùtolikō** 98 g; **u toliko** i **u tōliko** 98 i
utoljávati (i utoljívati), utòljāvām (t. večerávati)
utoljívati (i utoljávati), utòljujēm (t. deverívati)
ûtomā (pril., nasumce)
utopija; Utopija (ime zamišljene države u romanu T. Mora)
utopījskī
utòpist(a)
utopističkī
utòpliti, ùtoplīm (zagrijati; t. natočiti); prid. trp. ùtopljen
utopljènīčin (prema utopljènica)
utopljènīčkī
utopljènīk, -ika, mn. -ici
ùtorak, útōrka, mn. -ci, gen. útorākā i **ùtorak,** ùtōrka, mn. -ci, gen. ùtorākā
ùtōrnīk, mn. -īci
ùtornjāk, mn. -āci
utovarivāč, -ača, vok. ûtovarivāču
utovarívati, -vàrujēm (t. izjednačívati)
utràkvist(a)
utrakvističkī
utrapljívati, utràpljujēm (ek., deverívati)
utrčati, -īm (t. dotrčati)
utrčávati, utrčávām (t. večerávati)
ùtrći v. ùtrgnuti
utrènīčkī
utrènīk, -íka, mn. -íci
ùtrēti v. ùtrti
ùtrgnuti (ùtrći), ùtrgnēm (t. počinuti); aor. još i: ùtrgoh, 2. i 3. ùtrže i ûtrže, mn. ùtrgosmo . . . ; pril. prošl. i: ùtrgav(ši); prid. rad. i: ùtrgao, -gla
ùtrijeti v. ùtrti
ûtrka, dat. -ci
utŕkati, ùtŕcēm (utrčati; t. zavikati); imperat. utŕči
utrkívati se, utŕkujēm se (t. deverívati)
ntŕnulōst, -osti, instr. -osti i -ošću
utrnúće
utrnjívati, utŕnjujēm (t. deverívati)
ùtroje (pril.) 98 j
ùtròjiti, ùtrojīm (utrostručiti; t. natòčiti); imperat. ùtrōj
utrostrucávati (i utrostručívati), -strùčavam (t. obaveštávati)
utròstručiti, -īm (t. zašèćeriti)
utrostručivati (i utrostručávati), -strùčujēm (t. izjednačivati)
ùtrošak, -ška, mn. -šci, gen. ùtrošākā
ùtrti, ûtrēm (t. sàtrti)
utrùđiti, ùtrūdīm (t. dodéliti); prid. trp. ùtrūđen
utruđívati, utrùđujēm (t. deverivati)
utrvènīk, -ika, mn. -ici
utŕvenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùtržak, -ška, mn. -šci, gen. ùtržākā
utúćenōst i **utûćenōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
utùći i **ùtûći,** utúćem (t. istúći)
ùtuk, mn. -ci, gen. ùtūkā
ûtūtanj (pril.)
ututkávati, utùtkāvām (t. večerávati)
ùtuviti, -īm (t. dohvatiti); prid. trp. ùtuvljen pored **utûviti,** ùtūvīm (t. dodéliti); prid. trp. ùtūvljen
utuvljívati, utùvljujem (t. deverivati)
utùžīvōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ûtva, gen. mn. ûtāvā (patka); **Ûtva** zlatòkrilā (ime knjiž. djelu)
utvŕđiti, ùtvŕdīm (t. dodéliti); prid. trp. ùtvŕđen
ùtvŕđenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
utvrđénje (utvrda)
utvrđívati, utvŕđujēm (t. deverívati)
uváđati, ùvāđām (bolje uvòditi; t. vencávati)
uvaljívati, uvàljujēm (t. deverívati)
ùvar i **ûhār** (zâuvār, zâuhār)
ùvat i **ùhat**
ùvāženōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ûvce, úvca i ùvceta, mn. úvca, gen. úvcā i ûvācā (dem. od ûvo; isp. ušce)
uvečaditi se, -īm se (ušeprtljiti se; t. zašèćeriti)
ûvečē(r) 98 l
uvećánje
uvèćati, -ām (t. dokònčati); prid. trp. ûvećān
uvećávati, uvèćāvām (t. večerávati)
ùvehnuti ne nego ùvenuti
ûvēk (ek., pril.)
ùvelak, ùveoka, vok. -če, mn. -ci, gen. ùvelākā (voćka što ne sazri, nego prije vremena uvene i opadne)
uveličati, -ām (t. zaračùnati); prid. trp. ûveličan
uveličávati, -ličāvām (t. obaveštávati)

ùvelikē i **ùveliko** (pril.) 98 j
ùvelōst, -osti, instr. -osti i -ošću
uvènčati, -ām (ek., t. dokònčati)
uvenčávati, uvènčāvām (ek., t. večerávati)
uvenúće
ùvenulōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùvenuti, -nēm (t. počínuti); prid. rad. i: ùveo, -la
uverávati, uvèrāvām (ek., t. večerávati)
ùverenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
uverénje (ek.)
ùverica (ek., pokr., primirje)
ùveriti, -īm (ek., t. dòhvatiti); prid. trp. ùveren
uvèrljiv (ek.)
uvèrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
ùvernīk, vok. -īče, mn. -īci (ek., jedan od onih koji su sklopili uvjericu)
ùverovati se, -ujēm se (ek., u koga, tj. pouzdati se; t. obradovati)
uvertíra (uvod, predigra)
uveseljávati, -sèljāvam (t. obaveštávati)
uvèsti i **ùvesti**, uvèdēm (t. izvesti, izvèdēm)
uvèsti i **ùvesti**, uvèzēm (t. izvèsti, izvèzēm)
uvésti i **ùvesti**, uvézēm (t. izvésti, izvézēm)
ùveštiti se, -īm se (ek., postati vješt; t. dohvatiti); prid. trp. ùvešten
ùvet, gen. mn. ùvētā i **ùvet**, gen. mn. úvētā (ek.)
ùvetan i **úvetan**, -tna (ek.)
ùvetovānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
ùvetovati, -ujēm (ek., t. òdlikovati)
uvezívati, uvèzujem (t. deverívati)
ùvežbānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
ùvežbati, -ām (ek., t. ìsplivati)
uvežbávati, uvèžbāvām (ek., t. večerávati)
ùvideti, -īm (ek., t. òstareti); prid. trp. ùviđen
ùvidjeti, -dīm (ijek., t. òstarjeti); prid. trp. ùviden
ùvidāj
uvíđati, ùvīđām (t. venčávati)
ùvidāvan, -vna
uvidávnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
uvijač, -ača 52 a 1
uvijača
ùvijek (ijek., pril.) 26 a; 98 l
uvijenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùvīnūtōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùvīs (pril., gore, u visinu) 98 k
ù visinu i **u visinu**
uvítak, -tka, mn. uvíci, gen. ùvītākā
ùviti, ùvijēm (t. sàviti)
uvjènčati, -ām (ijek., t. dokònčati)
uvjenčávati, uvjènčāvām (ijek., t. večerávati)
uvjerávati, uvjèrāvām (ijek., t. večerávati)
ùvjerenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
uvjerénje (ijek.)
ùvjerica (ijek., pokr., primirje)
ùvjeriti, -īm (ijek., t. dòhvatiti); prid. trp. ùvjeren
uvjèrljiv (ijek.)
uvjèrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
ùvjernīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek., jedan od onih koji su sklopili uvjericu)
ùvjerovati se, -ujēm se (ijek., u koga, tj. pouzdati se; t. obradovati)
ùvještiti se, -īm se (ijek., postati vješt; t. dòhvatiti); prid. trp. ùvješten
ùvjet, gen. mn. ùvjētā i **úvjet**, gen. mn. úvjētā (ijek.) 26 b 1
ùvjetan ī **uvjetan**, -tna (ijek.)
ùvjetovānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
ùvjetovati, -ujēm (ijek., t. òdlikovati)
ùvježbānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
ùvježbati, -am (ijek., t. ìsplivati)
uvježbávati, uvjèžbāvām (ijek., t. večerávati)
ùvlačāj, lok. uvlačáju i úvlačāju
uvlàčāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
uvlačiti, ùvlācīm (t. jednáčiti)
uvlàcljiv
ùvlaka, dat. -ci
uvlàkāč, -áča
ùvo i **ùho** 43 a
uvòbolja i **uhòbolja**
uvòditi, ùvodīm (t. dohòditi); imperf. ùvođāh; prid. trp. ùvođen
ùvodničār, vok. -āru i -āre
ùvodnīk, mn. -īci
ùvojak, ùvōjka, mn. -ci, gen. ùvojākā
ùvojica (úvōj)
ùvojit
ùvojnica (spirala)
ùvolaža i **ùholaža**
ùvolez i **ùholez** (ek.)
ùvoljez i **ùholjez** (ijek.)
uvòštiti, ùvoštīm (t. natočiti); prid. trp. ùvošten
uvòziti, ùvozīm (t. dohòditi); imperf. ùvožāh; prid. trp. ùvožen
ùvoznīcki
ùvoznīk, vok. -īče, mn. -īci
uvráćati, ùvrāćām (t. dočárati)
ùvraćati, -ām (t. vèčerati)

uvrátiti, ùvrātīm (t. dodéliti); prid. trp. ùvrāćen
ùvrći se v. ùvrgnuti se
ùvreda, gen. mn. ùvrēdā (ek. i ijek.)
uvrèdilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. uvrèdilācā (ek. i ijek.)
uvrèditelj (ek. i ijek.)
uvréditi, ùvrēdīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. ùvrēđen
uvrèdljiv (ek. i ijek.)
uvrèdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
uvredènīk, -ika, vok. ùvređeníče, mn. -íci (ek. i ijek.)
ùvrēdenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
uvremèniti se, uvrèmenī se (ek. i ijek., t. ponačiniti)
ùvretēn (pril., skòčiti ùvretēn — s mjesta, bez zaleta)
ùvrēti se (ek.), ùvrēm se (stisnuti se, izgubiti se, uvući se; t. nàvrēti); **ùvreti** (ek. i ijek.), ùvri (prema vrēti, ključati, kipjeti; t. próvreti)
ùvrēzenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
uvréziti se, ùvrežīm se (ek., t. dodéliti); prid. trp. ùvrēzen
uvrežívati se, uvrèžujem se (ek. i ijek., t. deverívati)
ùvrgnuti se (ùvrći se), ùvrgnēm se (t. počínuti); aor. još i: ùvrgoh se, 2. i 3. ùvrže se i ùvrže se, mn. ùvrgosmo se...; pril. prošl. i: ùvrgāv(si) se; prid. rad. i: ùvrgao se, -gla se
uvrh (prijedl.)
uvrijèditi, ùvrijedīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. ùvrijeđen 61 a 1
ùvrijeđenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
ùvrijeti se (ijek.), ùvrēm se (stisnuti se, izgubiti se, uvući se; t. nàvrijeti)
ùvriježenost, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
uvrijèžiti se, ùvriježīm se (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. ùvriježen
uvrnuti, ùvrnēm (t. škrgútnuti)
ùvrnūtōst, -osti, instr. -osti i -ošću
uvrstávati, uvrstávām (t. večerávati)
uvŕsti i **ùvrsti,** uvŕzēm (uvrazíti, udjesti; t. povŕsti)
uvršćíti, ùvršćīm (npr. članak u novine; t. dodéliti); prid. trp. ùvršćen i ùvršćen
uvršćívati (i uvrštávati), uvršćujem (t. deverívati)
uvršívati, uvršujem (t. deverívati)
uvrštávati (i uvršćívati), uvrštávām (t. večerávati)
uvršténje i **uvršćénje**
uvrtač, -áča
ùvrtati, -ćēm (t. prìmicati); imperat. ùvrći; pril. sad. ùvrćūći
uvrteti, -īm (ek., t. dolèteti); prid. trp. ùvrćen i **uvrteti,** -īm (t. uštédeti); prid. trp. uvrćen i ùvrćen
uvrtjeti, -tīm (ijek., t. dolètjeti); prid. trp. ùvrćen i **uvrtjeti,** -tīm (t. uštédjeti); prid. trp. uvrćen i ùvrćen
uvučenōst i **uvùčenōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
uvūći i **ùvūći,** uvúčēm (t. dovúći)
uzabírati, uzàbīram (t. večerávati) pored **uzàbirati,** uzàbirēm (t. rasprostírati)
uzàbrati, uzàberēm i uzabèrem (t. izàbrati)
ùzačak, -čka 52 a 3
ùzačud (pril., ùzačud se začúditi)
uzáći i **ùzāći,** ùzāđēm (t. izáći)
ùzadnjē (pril., prekasno)
uzagràpce i **uzagrèpcē** (pril.)
uzaimāč, -ača, vok. ùzaimāču
uzaimačica
uzàimati, -mām (t. otpòzdravljati) i -mljem (t. kalàjisati); imperat. uzàimāj i uzàimlji; pril. sad. uzàimajūći i uzàimljūći
ùzajāman i **ùzajaman,** -mna
uzajámnōst i ùzajamnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùzajedno (pril.)
ùzajmicē (pril.)
ùzajmičan, -čna
uzájmiti, ùzājmīm (t. dodéliti); prid. trp. ùzājmljen
uzajmljivāč, -áča, vok. ùzajmljivāču
uzajmljivàčica
uzajmljívati, uzàjmljujēm (t. deverívati)
ùzak, ùska i ùska; odr. ùskī i ùskī; komp. ùžī
uzakonjívati, -kònjujēm (t. izjednačívati)
ùzalūd i **uzálud** (pril.) 98 g
ùzalūdnōst i **uzáludnōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
ùzamān (pril.)
uzamàncē i **ùzamancē** (pril.)
ùzā me 91 b
ùzan, -a, -o
uzànca, gen. mn. ùzanācā i uzáncā
ùzā nj
ùzao, ùzla, mn. ùzlovi 69 c
ù zao čās
uzapćívati, uzàpćujēm (t. deverívati)
uzàptiti, ùzaptīm (zarobiti, zaplijeniti; t. natòčiti); prid. trp. ùzapćen
ùzā se 91 b
uzàsebicē (uzastopce)
uzástopan, -pna

uzastopce (pril., jedno za drugim)
uzástopnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ûza stranu (pril.)
uzàsve (pril., ipak i sl.)
uzašašće (zast.)
uzàvrelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
uzàvreti (ek. i ijek.), uzàvrīm, -īš, -ī, uzavrīmo i uzàvrīmo, uzavrīte i uzavrīte, uzàvrū i ùzavrū; aor. uzàvreh, 2. i 3. uzàvre, mn. uzàvresmo . . . ; imperat. uzàvri; pril. prošl. uzàvrēv(ši); prid. rad. uzàvreo, -la
uzaždíti (užgati, upaliti), uzàždīm, -īš, -ī, uzaždímo i uzàždīmo, uzaždíte i uzàždīte, uzaždē; aor. uzàždih, 2. i 3. uzàždi i ùzaždī, mn. uzàždismo . . . ; imperat. uzaždi; pril. prošl. uzàždīv(ši); prid. rad. uzàždio, -la; prid. trp. uzaždíven, -ena
uzbáciti, ùzbācim (t. dodéliti); prid. trp. ùzbačen
ùzbečkī (prema Ûzbek)
ùzbeći v. ùzbegnuti
uzbegávati, -bègāvām (ek., t. večerávati)
ùzbegnuti (ùzbeći), ùzbegnēm (ek., t. počínuti); aor. još i: ùzbegoh, 2. i 3. ùzbeže i ùzbeže, mn. ùzbegosmo . . . ; pril. prošl. i: ùzbegāv(ši); prid. rad. i: ùzbegao, -gla
Ûzbek, vok. -če, mn. -ci, gen. Ûzbēkā
uzbésiti se, ùzbēsīm se (ek., t. dodéliti)
uzbèsneti se, -īm se (ek., t. dolèteti)
uzbèzočiti se, -īm se (t. zašéćeriti)
uzbijāč, -āča, vok. ùzbijāču
uzbíjati, ùzbījām (t. venčávati)
uzbijèsiti se, ùzbijesīm se (ijek., t. dodijèliti)
ùzbiti, ùzbijēm (t. izbíti)
ùzbjeći v. ùzbjegnuti
uzbjegávati, -bjègāvām (ijek., t. večerávati)
ùzbjegnuti (ùzbjeći), ùzbjegnēm (ijek., t. počínuti); aor. još i: ùzbjegoh, 2. i 3. ùzbježe i ùzbježe, mn. ùzbjegosmo . . . ; pril. prošl. i: ùzbjegāv(ši); prid. rad. i: ùzbjegao, -gla
uzbjèsnjeti se, -snīm se (ijek., t. dolètjeti)
uzblútiti se, ùzblūtīm se (t. dodéliti); prid. trp. ùzblūćen
uzbrcē (pril., uzbrdice)
ùzbrdo (pril., naviše) 98 l
uzbúčati se, -čīm se (t. zazvučáti)
uzbuditi, ùzbūdīm (t. dodéliti); prid. trp. ùzbūđen
uzbùdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùzbūđenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
uzbudénje
uzbuđívati, -bùđujēm (t. deverívati)
ùzbūnjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
uzbunjívati, -bùnjujēm (t. deverívati)
ùzburkānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
uzburkávati, -bùrkāvām (t. večerávati)
ùzdāh, mn. -si, gen. ùzdāhā
uzdáhnuti, ùzdahnēm (t. nadáhnuti)
ùzdanīk, vok. -iče, mn. -ici
uzdánuti ne nego uzdáhnuti
ùzdārje (uzvrat za dar)
ùzdići v. uzdignuti
uzdignúće
ùzdignuti (ùzdići), ùzdignēm (t. počínuti); aor. još i: ùzdigoh, 2. i 3. ùzdiže i ùzdiže, mn. ùzdigosmo . . . ; pril. prošl. i: ùzdigāv(ši); prid. rad. i: ùzdigao, -gla 97 a
ùz dlaku 98 m
ù zdravlje
uzdrhtati, ùzdršćēm (t. zahùktati)
uzdrhtávati, -drhtavām (t. večerávati)
ùzdrmānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
uzdrmávati, -drmavām (t. večerávati)
uzdržávati, -državām (t. večerávati)
uzdržljivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. uzdržljivācā
uzdržljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùzdūh, lok. uzdúhu i ùzdūhu
ùzdūšan, -šna
ùzdūz (prijedl. i pril.)
uzéće (prema ùzēti) 57
uzènđija i **uzèngija**
ùzēti, ùzmēm, -eš . . ., 3. mn. ùzmū; aor. ùzēh, 2. i 3. ùzē, mn. ùzēsmo . . . ; imperat. ùzmi; pril. prošl. ùzēv(šī); prid. rad. ùzeo, ùzēla; prid. trp. ùzēt
ùzētōst, -osti, instr. -osti i -ošću
uzgajànīk, -ika, vok. ùzgajaniče, mn. -ici
uzgájati, ùzgājām (t. venčávati)
uzgíbati, ùzgībām (t. dočárati) i ùzgībljēm (t. zavíkati); imperat. ùzgībāj i uzgíblji
uzglobljivati, uzglòbljujēm (t. deverívati)
uzgòniti, ùzgonīm (t. dohèditi); imperf. ùzgonjāh; prid. trp. ùzgonjen
ùzgor (pril., gore, uzbrdo)
ùzgoritōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùzgrēd (pril.) 98 k
ùzgrtati, -ćēm (t. primicati); imperat. ùzgrći; pril. sad. ùzgrćūći
ùzičica
uzíći i **ùzići**, ùzīđēm (t. izíći)
uzídati, ùzīdām (t. dočárati) i ùzīđēm (t. zavikati); imperat. ùzīdāj i uzíđi
uziđívati, uzìđujēm (t. deverívati)
ù zīmu 98 m
uz ìnāt 98 m

uziskatl, ùzištēm (t. zahùktati); imperat. uzišti
úziti, ûzīm (činiti uskim; t. hváliti); imperf. ùžah; prid. trp. ûžen
ùzjahati, -šēm (t. dòjahati)
uzjahívati, -jàhujēm (t. deverívati)
ùzjahnuti, -hnēm (uzjahati; t. pòčinuti)
uzjarívati, -jàrujēm (t. deverívati)
uzjéčati, -čīm (t. zazvučati)
ùzlazak, -ska, mn. -sci, gen. ùzlazākā
ùzlet i **ùzlēt,** gen. mn. ùzlētā
uzlétati, ùzlēćēm (ek., t. gonétati); imperat. uzléći; pril. sad. uzléćūći
uzletávati, -lètāvām (t. večerávati)
uzlèteti, -īm (ek., t. dolèteti)
uzlètjeti, -tīm (ijek., t. dolètjeti)
ù zlī čās
ùzlić (dem. od ùzao)
uzlijètati, ùzlijećēm (ijek., t. salijètati); imperat. uzlijèći; pril. sad. uzlijèćūći
uzlivnjača (ek. i ijek.)
ùzludobar, -bra (bot., čuvarkuća)
uzljèvnjača (ijek.)
uzljútiti se, ùzljūtīm se (t. dodéliti); prid. trp. ùzljūćen
uzmáci i **ùzmaći** v. uzmáknuti
ùzmāh, mn. -si, gen. ùzmāhā
uzmahívati, -máhujēm (t. deverívati)
uzmáhnuti, ùzmāhnēm (t. škrgútnuti)
ùzmak, mn. -ci, gen. ùzmākā
uzmáknuti (uzmàći i ùzmaći), ùzmaknēm (t. nadàhnuti); aor. još i: uzmàkoh, 2. i 3. uzmàče i ùzmače, mn. uzmàkosmo . . . ; pril. prošl. i: uzmàkāv(si) i ùzmakāv(si); prid. rad. i: ùzmakao, uzmàkla i ùzmakla
uzmànjkati, -ām (t. dokònčati)
uzmésati, ùzmēsām (ek., t. dočárati)
uzmètati, uzmećēm (t. blebètati); imperat. uzmèći; pril. sad. uzmećūći
ùzmicati, -čem (t. prìmicati); imperat. ùzmiči; pril. sad. ùzmičūći
uzmijèšati, ùzmiješām (ijek., t. pomijèšati)
uzmláčiti, ùzmlačīm (t. dodéliti)
uzmlačívati, -mlàčujēm (t. deverívati)
uzmòći i **ùzmoći,** ùzmognēm (t. pomòći)
ùzmuciti se, -īm se (t. dohvatiti)
uzmucénje (prema uzmútiti)
uzmućívati, -mùćujēm (t. deverívati)
ùzmuckati, -ām (t. ìsplivati)
ùzmuhati se i **ùzmuvati se,** -ām se (t. ìsplivati)
uzmútiti, ùzmūtīm (t. dodéliti); prid. trp. ùzmūćen
ùzmuvati se i **ùzmuhati se,** -ām se (t. isplivati)
ùznati, ùznām (saznati, doznati; t. pòznati)
ùznatrāg (pril., zast.)
uznemirávati (i uznemirívati), -mirāvām (t. obavestávati)
uznèmīrenost, -osti, instr. -osti i -ošću
uznemirivati (i uznemirávati), -mirujēm (t. izjednačívati)
uznèsti i **ùznesti** ne nego ùznēti, ùznijeti
ùznēti, uznèsēm (ek., t. dònēti)
ùznicār, vok. -āru i -āre
ùznīčkī
ùznići v. ùzmuknuti
ùznijeti, uznèsēm (ijek., t. dònijeti)
ûznīk, vok. -iče, mn. -īci
ùzniknuti (ùznići), ùzniknēm (t. pòčinuti); aor. još i: ùznikoh, 2. i 3. ùzniče i ùzniče, mn. ùznikosmo . . . ; pril. prošl. i: uznikav(ši); prid. rad. i: ùznikao, -kla
uznòjiti se, ùznojīm se (t. natòčiti); imperat. ùznōj se
ùz nos 98 m
ùznositōst, -osti, instr. -osti i -ošću
uznòsljiv
uznòsljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
uzobéstiti se, -òbēstīm se (ek., t. obavéstiti); prid. trp. uzòbēšćen
uzobešćívati se, -bèšćujēm se (ek., t. izjednačívati)
uzobijèstiti se, -òbijestīm se (ijek., t. obavijèstiti); prid. trp. uzobijèšćen
uzobješćívati se, -bjèšćujēm se (ijek., t. izjednačívati)
uzoholíti se, -oholīm se (t. ponačíniti)
uzoholjívati se, -hòljujēm se (t. izjednačívati)
ùzor; ùzor-mâjka 87 h
ùzorak, ùzōrka, mn. -ci, gen. ùzorākā
ùzoritōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ù zoru
uz prkos (npr. govoriti; isp. usprkos)
ùz pūt 98 m
uzráditi, ùzrādīm (t. dodéliti); prid. trp. ùzrāđen
ùzrāsnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùzrāstan, -sna
uzrašćívati, -ràšćujēm (t. deverívati)
ùzrečan, -čna (ek. i ijek.)
ùzrečica (ek. i ijek.)
ùzreo, -la (ek. i ijek.)
ùzreti, ùzrēm i ùzrīm (prema zrēti, sazrijèvati; t. sàzreti); **ùzreti,** ùzrēm (prema zrēti, gledati; t. pròzreti)
uzrévati, ùzrēvām (ek., sazrijevati; t. venčávati)
uzrijèvati, ùzrijevām (ijek., sazrijevati; t. nadijèvati)
ùzročan, -čna
ùzročiti, -īm (t. bèsediti)
ùzročnica
ùzročnīk, vok. -īče, mn. -īci

ùzročnōst, -osti, instr. -ošću i -ošću
uzrogobátiti, -gòbātīm (t. obelodániti); prid. trp. uzrogòbāćen
ùzrok, vok. -če, mn. -ci, gen. ùzrōkā
ùzrokovalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. ùzrokovalācā
ùzrujānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùz tō 91 b
ùzuēlan, -lna
ùzun (prid. neprom., velik, visok, dugačak); Ùzun Mírko, gen. Ùzun-Mírka, dat. Ùzun-Mirku ... 87 i
Uzunmirković 87 l
uzùrlija (dokonjak, besposličar)
uzurpácija
uzùrpātor
ùzus (običaj)
ùzvanīk, vok. -īče, mn. -īci
uzvàpiti, -vàpijēm (t. zavàpiti) pored **uzvápiti,** uzvápīm (t. ishlapiti)
uzveličati, -ām (t. zaračùnati)
uzveličávati, -ličāvām (t. obaveštávati)
ùzverati se, -ām se (ek., plašljivo se obazirati na sve strane, prestrašiti se; t. isplivati; drugo je uzvèrati se, ùzverēm se — uspeti se)
ùzveriti se, -īm se (ek., t. dohvatiti)
uzvèsti i **ùzvesti,** uzvèdēm (t. izvèsti, izvèdēm)
uzvèsti i **ùzvesti,** uzvèzēm (t. izvèsti, izvèzēm)
uzvésti i **ùzvesti,** uzvézēm (t. izvésti, izvézēm)
ùz vetar (ek.)
ùzvičan, -čna
ùzvičnīk, mn. -īci
uzvíjati, ùzvījām (t. venčávati)
uzvìjōjla (žensko koje se vrcka)
uzvíkati se, ùzvīcēm se (t. zavikati); imperat. uzvíći se
uzvikívati, -vìkujēm (t. deverivati)
uzvisívati (i uzvišávati), -visujēm (t. deverívati)
uzvišávati (i uzvisívati), -višāvam (t. večerávati)
ùzvīšenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
uzvištati, uzvištī (uskisnuti; t. zazvučati)
ùzvjerati se, -ām se (ijek., plašljivo se obazirati na sve strane, prestrašiti se; t. isplivati)
ùzvjeriti se, -īm se (ijek., t. dohvatiti)
ùz vjetar (ijek.)
uzvlačíti, ùzvlācīm (t. jednáčiti)
uzvòditi, ùzvodīm (t. dohòditi); imperf. ùzvodāh; prid. trp. ùzvođen
uzvòdlija (košulja s uzvodom)
ùz vodu 98 m
uzvòziti, ùzvozīm (t. dohòditi); imperf. ùzvožāh; prid. trp. ùzvožen
ùzvraćati, -ām (t. večerati)
uzvrátiti, ùzvrātīm (t. dodéliti); prid. trp. ùzvrāćen
ùzvrtati, -ćēm (t. primicati); imperat. ùzvrći; pril. sad. ùzvrćūći
uzvrteti se, -īm se (ek., t. dolèteti) i **uzvrteti se,** -īm se (t. uštédeti)
uzvŕtjeti se, -tīm se (ijek., t. dolètjeti) i **uzvŕtjeti se,** -tīm se (t. uštédjeti)
uzvúći i **ùzvūći,** uzvúćēm (t. dovući)
ùzāk, -áka, vok. ūžāče, mn. -áci
ùžarenost, -osti, instr. -osti i -ošću
ùžarev i **ùžarov**
ùžaričin (prema ùžàrica)
ùžàrija
ùžasnuće
ùžāsnūtōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùzba, gen. mn. úžba i ùžbī (uštap)
ùzditi (užeći, užgati, pokr.), ùždīm, -īš, -ī, uždimo i ùždīmo, uždite i ùždīte, ùžde; aor. ùždih, 2. i 3. ùždi i ùždī, mn. ùždismo ...; imperat. ùždi; pril. prošl. ùždīv(ši); prid. rad. ùždio, -la; prid. trp. uždìven, -èna
užéći i **ùžeći,** užèžem (t. sažéći)
ùžega, dat. -zi
uzèleti se, -īm se (ek., t. dolèteti)
uzèljeti se, -līm se (ijek., dolètjeti)
úzēnje (prema úziti)
uzéstiti se, ùzēstīm se (t. dodéliti); prid. trp. ùžēšćen
užèženōst, -osti, instr. -osti i -ošću
ùžgati, ùžgām, -āš, -ā, užgámo i ùžgāmo, užgáte i ùžgāte, ùžgajū; aor. ùžgah, 2. i 3. ùžga i ùžgā, mn. ùžgasmo ...; imperat. ùžgāj; pril. prošl. ùžgāv(ši); prid. rad. ùžgao, -la; prid. trp. ùžgān
Ùžice, Ùžica, dat. Ùžicu pored **Úžice,** Úžica, dat. Úžicu; Titovo Ùžice (Úžice)
Ùžičanin, mn. -āni
Ùžičānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
ùžički; titovoužički
užigač, -áča
užinávati, užināvām (t. večerávati)
ùžitak, -tka, mn. užíci, gen. ùžītākā
ùžiti, ùžijēm, -ēš ..., 3. mn. ùžijū; aor. ùžih, 2. i 3. ùži i ùžī, mn. ùžismo ...; imperat. ùžij, -ījmo, -ījte; pril. prošl. ùžīv(ši); prid. rad. ùžio, -la; prid. trp. ùžīt
ùžitničkī
ùžitnīk, vok. -iče, mn. -īci
ùžitnīštvo
užívalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. uživalāca
užíveti se, -īm se (ek., t. uštédeti)
užívjeti se, -vīm se (ijek., t. uštédjeti)
uživljávati se (i uživljivati se), užívljāvām se (t. večerávati)

uživljívati se (i uživljávati se), uživljujēm se (t. deverívati)
ùžizati, -žēm (t. prìmicati); imperat. ùžiži; pril. sad. ùžižūći
ùzleb, gen. mn. ùžlēbā (ek.)
ùzlebina (ek.)
užlébiti, ùzlēbīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. ùžlēbljen
užlebljénje (ek., prema užlébiti)
užlebljívati, užlèbljujēm (ek., t. deverívati)
uzlijèbiti, ùžlijebīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. ùzlijebljen
ùzljeb, gen. mn. ùžljēbā (ijek.)
ùzljebina (ijek.)
užljebljénje (ijek., prema užlijebiti)
užljebljívati, užljèbljujēm (ijek., t. deverívati)
užrvnjati, -ām (t. dokònčati)
ùžurbanost, -osti, instr. -osti i -ošću
užútjeti, -īm (ek., postati žut; t. ustédeti)
užútiti, ùžūtīm (obojiti žuto; t. dodéliti); prid. trp. ùžūćen
užútjeti, -tīm (ijek., postati žut; t. ustédjeti)
užvákati, ùžvāčēm i -ćēm (t. zavikati); imperat. užváči i užváći
užvátati, ùžvaćēm (t. zavíkati); imperat. užvaći

V

v sa tačkom (v.) skrać. za vidi i vijek (vek) 143 a
vàbac, vàpca, gen. mn. vâbācā (mamac, meka)
Vac (Vácz) 173 a
Vácz (Vac) 173 a
vàdičep
vàditi, -īm (t. grčiti); imperf. vàđah; prid. trp. vàđen
vàdivēk (ek.)
vàdivijek (ijek.)
vàđevina
vága, dat. vàgi i vázi
vagàbundskī
vâgāč, -áča, vok. vâgāču
vágati, vâgām (t. čárati) i vâžēm (t. víkati); imperat. vâgāj i vâži; pril. sad. vágajūći i vážūći; prid. trp. vâgān
Vagner (Wagner) 172 c
vàgōn, -óna; vàgōn-restòrān; vàgōn-cìstērna
vàhnja, gen. mn. váhnjā (riba)
vàistinu (pril.) 98 l
váiz
vajárev i **vajárov**
vajàričin (prema vajàrica)
vàjāt i **bàjāt**, -áta 43
vajàtić i **hajàtić**
vàjātskī i **hàjātskī**
vàjda ne nego fàjda
vàjdica, gen. mn. vàjdīcā
vàjdisati, -šēm (vajditi; t. prìmicati); imperat. vàjdiši; pril. sad. vàjdisūći
vàjditi, -īm (koristiti se; t. lòmiti); imperf. vàjđāh
vâjkada (pril.)
vâjkadašnjī
Vajld (Wilde) 171 l
vàkācije, vàkācijā (školski ili sudski praznici)
vakàncija
vakcina
vakcinácija
vàkuf, gen. mn. vākufa; Dônjī Vàkuf, gen. Dônjeg Vàkufa; Kùlen-Vàkuf, gen. Kùlen-Vàkufa; Vàrcar-Vàkuf, gen. Vàrcar-Vàkufa
vàkufskī; donjovàkufskī; kulenvàkufskī; varcarvàkufskī; Vàkufskī nebòder 9 a
vàkuum, vàkuuma, mn. vákuumi
vâl, lok. vàlu, mn. vàlovi 70 a
vàlā i **vàlāh** pored **valàha** i **vàlāj** (tako mi boga, bogme i sl.)
vàlake ne nego fàlake
Valev 198 a
vàlija, gen. mn. vàlījā
vâlnī (prema vâl)
Valóna 167
valorizácija
valòvčić
valòvić
valòvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Vâlpovac, -ovca, vok. -ôvče, gen. mn. Vâlpovācā
vâlpovačkī (prema Vâlpovo)
vàlūće (zbir. od vàlūt)
valútak, -tka, mn. valúci, gen. vàlūtākā
Valía 178 b
váljak, váljka, mn. váljci, gen. vâljākā
valjānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
váljaonica i **valjaonica**
váljčan, -a, -o (prema váljak)
váljčić (dem. od váljak)
vàlida (pril.) 100 a
Vâljevac, -ēvca, vok. -ēvče, gen. mn. Vâljevācā 11 b

Vâljēvka, dat. -ki, gen. mn. -kī 11 b
vâljevskī; vâljevskī srēz 20 a
vâljušak, -ška, mn. -šci, gen. vàljušākā
van: van Dyckova (Dajkova) slika, simfonija Ludwiga van Beethovena (Ludviga van Betovena) 167 j
vànādīj, -ija i **vànādijum**
vànādijev i **vànādijumov**
vànblokovskī i **vanblòkovskī**
vànbračan, -čna 79 b
vànbrāčnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
vandalizam, -zma
vandālskī i **vàndalskī**
Vandēja (Vendée), gen. Vandéjē (geogr.) 169 a
Vandéjac, -jca, vok. Vàndejče, gen. mn. Vàndējācā
Vàndējka, dat. -ki, gen. mn. -kī
vàndējskī
vanila i **vànīlija**
vànkancelārījskī i **vankancelārijskī**
vànkućnī
vànmatērničnī
vanpàrbenī
vanpárničnī
vanpartijac, -jca, vok. vànpartījče, gen. mn. vanpàrtījācā
vanpàrtījskī 79 b
vànredan i **vànredan**, -dna
vànstecājnī
vànstranačkī
vànsudbenī
vànsudskī
vànškolskī
vànúredskī
vānjskī; vānjskā pòlitika; vanjskopolitičkī
vànjština, gen. mn. vānjštīnā i **vanjština**, gen. mn. vanjštínā
vàpiti, vàpijēm, -ēš . . . , 3. mn. vàpijū; imperf. vàpijāh, -jāše . . . ; aor. vàpih, 2. i 3. vàpi i vâpī, mn. vàpismo . . . ; imperat. vàpīj, vàpījmo, vàpījte; pril. sad. vàpijūći; pril. prošl. (za)vàpīv(ši); prid. rad. vàpio, -la pored **vápiti**, vápīm (t. čámiti); imperf. vápljāh
vàpnenačkī
vapnénčev
Varadinac, -nca, vok. Vàradīnče, gen. mn. Varàdīnācā
Varàdīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
varàždīnskī
varálac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. vàralācā
vàralīčin (prema **vàralica**)
vàralīčkī
vàravōst, -osti, instr. -ostī i -ošću
Varaždínac, -nca, vok. Vàraždīnče, gen. mn. Varàždīnaca
Varàždīnka, dat. -kí, gen. mn. -kī
varàždīnskī
vardárac, -rca, gen. mn. vàrdārācā (vjetar)
vàrdārskī; Mòravsko-vàrdārskā dolìna; mòravsko-vàrdārskī slîv 89 a
varèničār, vok. -āru i -āre (mljekar)
vareničarica
vàrićāk, -āka, mn. -āci (mjera za žito)
varijabílan, -lna
varijabílnost, -osti, instr. -osti i -ošću
varijācija
varijánta, gen. mn. varijanātā i varijántā pored varijántī
varijètē, -èa, mn. -èi, gen. -éā, akuz. -èe
varijètēt, -éta (različitost; podvrsta)
varijètetkinja
varijètētskī (prema varijètē i varijètēt)
varìole, varìōlā
varírati, vàrīrām (t. venčávati)
Varja 178 a
vàrjača, gen. mn. vàrjačā
vârka, dat. -ci, gen. mn. -kī
vàrljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
vârmećkī (prema vârmeđa) 84 a
vârmeđa
varmèđija
varmèđijskī i **varmèdīnskī**
várničav
vároš, vároši i vároša, gen. mn. várošī i vârōšā; Brôdskī Vároš; Lèvanjskā Vároš; Kòtor-Vároš, gen. Kòtor-Vároša
vàrošānče i **vàrošānče**, -eta
varošánka i **vârošānka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
varošče i **vàrošče**, -eta; zbir. vàroščād, -ādi
vàroščica
varošica i **vârošica**
vàroška, dat. -šci, gen. mn. vàrošākā i vàroškī
vàroški i **vârošķī**; kòtorvàroškī
Varšava 176
Varšavljanin, nn. -āni
Varšavljānka, dat. -ki, gen mn. -kī
vàršavskī
Vàrvara i **Bàrbara**
vàrvarin i **vàrvarin** pored **bàrbarin** i **bàrbarin**, mn. vârvari i vàrvari, gen. vàrvārā pored bârbari i bàrbari, gen. bârbārā
varvarizam i **barbarizam**, -zma, gen. mn. -izāmā 155 f
varvárstvo i **barbárstvo**, gen. mn. vàrvārstāvā i bàrbārstāvā
vàrzilo, gen. mn. vàrzilā
vâsceo, vâscēla, vâscēlo (ek.)
vâscio, vâscijela, vâscijelo (ijek.)
vasèljena i **vasiona**

vasèljenī i **vasìonī**
vasèljēnskī (npr. sabor)
Vasilev 202
Vāsilije i **Vasìlije** 155 f
Vasiljev, instr. Vasiljevom i Vasiljevim 177 a; 184 a
Vasiljevskī 180 b
Vásin (prema Vása i Váso, gen. Vásē)
vasiona i **vasèljena**
vasionī i **vasèljenī**
vasionskī (svemirski)
Vasjugan 178 a
Vaska 179 c
vāskolik ne nego sāvkolik 91 e
vâskrs, gen. mn. vāskrsā; **Vàskrs** (praznik)
vaslèđen (pokr., bosiljak)
Vāsoje, Vāsoja
Vāsojev
Vāsojević
Vásov (prema Váso, gen. Vása)
vaspìtač, -áča, vok. vāspitaču
vaspitāčica
vaspitāčkī
vaspitânīk, -íka, vok. vāspitanīče, mn. -íci
vàspītānōst i **vàspitanost**, -osti, instr. -osti i -ošću
vaspítānje i **vaspitánje**
vaspitatēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī
vaspítati, vàspītām (t. venčávati)
vaspitávati, -pitāvām (t. večerávati)
vāš, vāša, vāše; **Vāš**, Vāša, Vāše (velikim slovom samo u ličnom obraćanju na pojedince, iz poštovanja) 24 a
vašàrdzija
vāščijī i **vāščjī**
Vāšington (Washington) 76, 2
vàšingtonskī 76, 2
vāška, dat. -šci, gen. vāšāka i **vāškī** (1. uš, vaš; 2. pas) 66 d
vàšljivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. vàšljivācā
vàšljīvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
vàšljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
vât, vāta, mn. vâti, gen. vātā (elektrotehn., skrać. W); vât-sât; vât-čās; vât-sekùnda (-sèkund); vât-mētar (-mêtar) 165 a
vaterpôlist(a)
vāterpolo, vāterpola
vāterpolskī
vâtra, gen. mn. vâtārā i vâtrī
vàtrēnka, dat. -ci, gen. mn. -kī (parni mlin)
vātrenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
vātrenjača (prov. i zast.; lađa)
vatrogâsac, -sca, vok. vātrogašče, gen. mn. vatrògāsācā
vatrogástvo
vatrogáščev
vâtrostālan, -lna
Vavêdenije, **Vaveđénje** i **Vaveđénije** (crkv. pravosl.)
vâvek (ek., uvek)
vâvijek (ijek., uvijek.)
vâvijest, vâvijesti (ijek., pokr.: nēma vāvijesti — ne razumije)
Vavilon i **Babilon**, -óna, vok. Vâvilōne, Bābilōne 155 f
Vavilônija i **Babilônija**
vavilônskī i **babilonskī**
Vavilónjanin i **Babilónjanin**, mn. -ani
Vavilónjānka i **Babilónjānka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
vâzda (pril., uvijek, svagda)
vâzdān 98 n
vâzdašnjī
vâzdūh, lok. vazdúhu i vâzdūhu
vazduhoplóvac, -vca, vok. vāzduhoplôvče, gen. mn. vazduhòplōvācā
vazduhòplōvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
vâzdūšan, -šna
vâžećī
vážiti, -īm (t. čamiti); imperf. vážah
vâžnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
v. d. (skrać. u spisima za vršilac dužnosti) 143 a
Veber (Weber) 172 c
vêčan, vêčna i vèčna (ek.); odr. vêčnī i vèčnī
vêčati, vêčīm (npr. koza; t. čučati)
vêčē, vêčera (sr. r., nema množine); **vêčēr**, vêčeri, gen. mn. večerī i vêčerī, dat. večerima i vêčerima (ž. r.); **vêčēr**, vêčera (m. r., obično samo u pozdravu: dobàr veče[r]) 50 a; 98 r
vêčera, gen. mn. vêčērā
večèras
večèrašnjī
večérati, večéram, -āš..., 3. mn. večérajū; imperf. vèčerāh, -āše...; aor. vèčerah, 2. i 3. vèčerā i vèčera, mn. vèčerasmo...; imperat. vèčerāj; pril. sad. večérajūći; pril. prošl. (po)vèčerāv(ši); prid. rad. vèčerao, -la
večerávati, večèrāvām, -āš..., 3. mn. večerávajū; imperf. večèrāvāh, -āše...; aor. večerávah, 2. i 3. večeráva i vèčerāvā, mn. večerávasmo...; imperat. večèrāvāj; pril. sad. večerávajūći; prid. rad. večerávao, -la
vèčerica (dem. od vèčera)
večêrīn, -ína (pokr., zapadni vjetar)
vêčerina i **vèčerina**
večêrinka, dat. -ci, gen. mn. -kī
vèčērnica; **Vêčērnica** (astr.)
vèčērnja, vèčērnjē, dat. vèčērnji
večérnjača; **Večérnjača** (astr.)
vèčērnje, vèčērnja, dat. vèčērnju
vèčērnjī
vèčērnjica

vȅčerom (pril.)
vèčit (ek.); Vèčitī mladòženja 18
vèčitōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
veledóstōjnīk, vok. -īče, mn. -īci
vȅčnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
već (pril. i vezn.)
vććati, vććām (ek., t. čárati)
vćće, vćća, gen. mn. vććā (ek.); Izvršno vćće Národnē skùpštinē Národne Repùblikē Srbije; **vȅće** (pokr., već); **vȅćē** (komp. prema vèliko)
Vèćeslav
Vèćeslavov i **Vèćeslavljev**
vȅćī
vèćīl, -íla, vok. vȅćīle (zamjenik, namjesnik)
većìna, gen. mn. -ínā
većìnom (pril., ponajviše)
vȅćma (pril.)
vȅćnica (ek.)
vȅćnīckī (ek.)
vȅćnīk, vok. -īče, mn. -īci, gen. vȅćnīkā (ek.)
vȅdārce, -ārca i -ārceta, mn. vȅdārca, gen. vȅdārcā i vȅdarācā (ek. i ijek.)
Veđenejev 180 a
Veđenski 210 a
vedògonja (ek., pokr.)
vedòvit (ek., pokr.)
vedrènjāk, -áka, mn. -áci (čist led; toplija struja u vodi)
vèdrica, gen. mn. vȅdrīcā (ek. i ijek.)
vèdrīcica (ek. i ijek.)
vèdro, vèdra, mn. vȅdra, gen. vȅdārā, dat. vȅdrima (ek. i ijek., vrč i sl.)
vȅdžba i sl. ne nego vȅžba i sl.
vȅđa, gen. mn. vȅđā (ek.)
vȅđni (ek., prema vȅđa)
vȅgetabīlan, -lna
vegetácija
vegetarijánac, -nca, vok. vȅgetarijānče, gen. mn. vegetarijānācā
vegetarijanizam, -zma
vegetarijánka, dat. -ki, gen. mn. -kī
vehemènci̇ja
vehemèntan, -tna
vehemèntnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
vehikl, vehikla, gen. mn. vehíklā i vèhīklā (vozilo)
vȅhnuti ne nego vȅnuti
vȅjāč, -áča, vok. vȅjāču (ek.)
vȅjača, gen. mn. vȅjāčā (ek.)
vȅjalica (ek.)
vȅjalo (ek.)
vȅjati, vȅjēm (ek., t. grȅjati)
vȅjavica (ek.)
Vȅji, Vȅjā, dat. Vȅjima 162
vȅk, lok. véku, mn. vékovi, gen. vékōvā, dat. vékovima pored vȅkovi, gen. vekóvā i vȅkōvā, dat. vekòvima i vȅkovima (ek.); stârī vȅk, srȅdnjī vȅk, nòvī vȅk, devètnaestī vȅk, dvádesētī vȅk
vekètati, vèkećēm (t. blebètati)
vȅkopīs (ek., zast., životopis)
vȅkōvan, -vna (ek.)
vekòvati, vèkujēm (ek., t. devòvati)
vekòvečan, -čna (ek.)
vekòvečnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
vekòvit (ek.)
vekòvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
vȅktor (mat.); râdijus-vȅktor
velèbitskī (prema Velèbit)
velècēnjen (ek.)
velècijenjen (ijek.)
velecàsnī i **velečasnī**
veledóstōjnīk, vok. -īče, mn. -īci
vȅlegrād, lok. vȅlegradu, mn. vȅlegradovi, gen. velegradova i vȅlegradōvā, dat. velegradòvima i vȅlegradovima
vȅlegradskī
veleìzdaja
veleìzdājnica
veleìzdājnīckī
veleìzdājnīk, vok. -īče, mn. -īci
velèlepan, -pna (ek.)
velèlepnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
velèljepan, -pna (ijek.)
velèljepnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
velepòsed i **velepósed** (ek.)
velepòsednica i **velepósednica** (ek.)
velepòsednīckī i **velepósednīckī** (ek.)
velepòsednīk i **velepósednīk**, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
velepòsednīštvo i **velepósednīštvo** (ek.)
velepósjed i **velepósjed** (ijek.)
velepósjednica i **velepósjednica** (ijek.)
velepósjednīckī i **velepósjednīckī** (ijek.)
velepòsjednīk i **velepósjednīk**, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
velepósjednīštvo i **velepósjednīštvo** (ijek.)
Vèlešanin, mn. -āni (prema Vèles)
Vèlešānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
vèleškī; titovovèleškī
vèletī (ek., reći), prez. vèlīm, vèlīš, vèlī, velímo i vèlīmo, velíte i vèlīte, vèlē; imperf. vèljāh, -āše . . . ; pril. sad. veléći i vèlēći (drugih oblika nema)
veletȓgovac, -ōvca, vok. -ōvče, gen. mn. veletȓgovācā
veletȓgovačkī
veletȓžac, -šca, vok. vȅletȓšče, gen. mn. vèletȓžaca

velèučen i veleučen
velèučenōst i veleučenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
velèumnōst, velèumnōst i veleúmnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
vèlevlast, vèlevlasti, instr. vèlevlasti i vèlevlāšću, gen. mn. vèlevlāstī
vèlevlāstan, -sna
Vèlēž, -eži (geogr.)
veličajan, -jna
veličájnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
veličak, -čka
veličanstven
veličanstvenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
veličanstvo, gen. mn. veličanstāva i **veličánstvo**, gen. mn. veličanstāvā (u neposrednom obraćanju na careve i kraljeve piše se velikim slovom; nije potrebno pisati velikim slovom u slučajevima kao npr.: ne znam što o tom misli njegovo veličanstvo; njihova su veličanstva odsjela u... i sl.)
veličati, -ām (t. čeprkati)
veličav
veličina, gen. mn. -ína
vèlik(ī); komp. vèćī 52 a 3; Vèlikī Mèdvjed (astr.) 14; Vèlikā Kòla (astr.); Vèlika Kápela (geogr.); Vèlikī Àlan (geogr.); Vèlikā Mòrava (geogr.) 13 a; Vèlikō Sèlo (geogr.); Vèliko vijèće (u starom Dubrovniku); Vèlikā sùbota; Kārlo Vèlikī
vèlikačak, -čka 52 a 3
velìkānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
velikòdušan, -šna 88 c
velikodušnost, -osti, instr. -osti i -ošću
velikopòsed i velikopósed (ek.)
velikopòsednica i velikopósednica (ek.)
velikopòsednīčkī i velikopósednīčkī (ek.)
velikopòsednīk i velikopósednīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
velikopòsednīštvo i velikopósednīštvo (ek.)
velikopòsjed i velikopósjed (ijek.)
velikoposjednica i velikopósjednica (ijek.)
velikopósjednīčkī i velikopósjednīčkī (ijek.)
velikopòsjednīk i velikopósjednīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
velikopòsjednīštvo i velikopósjednīštvo (ijek.)
vèlīm v. vèleti i vèljeti
velocipēd (-sìpēd), -éda (bicikl)
velocipèdist(a) i velosipèdist(a)
vèljača, gen. mn. vèljāča
vèljačkī
vèljeti (ijek., reći), prez. vèlīm, vèlīš, vèlī, velimo i vèlīmo, velíte i vèlīte, vèlē; imperf. vèljāh, -āše...; pril. sad. veléći i vèlēći (drugih oblika nema)
Véljin (prema Vélja i Véljo, gen. Véljē)
Véljkov i Vèljkov (prema Véljko i Vèljko)
Véljov (prema Véljo, gen. Vélja)
vèlju (pokr. od vèleti, vèljeti)
vénac, venca, vok. vènče, gen. mn. vènācā (ek.); Vénac (geogr.); Íriškī Vénac (geogr.); Zèlenī vénac, Òbilićev vénac (u Beogradu)
vènacnī (ek., prema vénac)
vencònosa (ek.)
vènčac, -àca, gen. mn. -ácā (ek.)
vènčačkī (ek.)
vènčānī (ek.)
venčánica (ek.)
venčánīk, -ika, vok. vènčanīče, mn. -íci (ek.)
vènčānje (ovjenčavanje); **venčánje** (ženidba, sklapanje braka)
vènčati, -ām (ek., t. čitati); prid. trp. vènčān
venčávati (ek.), vènčāvām, -aš..., 3. mn. venčávajū; imperf. vènčāvāh, -āše...; aor. venčávah, 2. i 3. venčáva i vènčāvā, mn. venčávasmo...; imperat. venčávaj; pril. sad. venčávajūći; prid. rad. venčávao, -la; prid. trp. venčávan
vènčić, vènčića i **vènčīć**, -ića (ek.)
Vendée (Vandeja) 169 a
Vènēcija 166
Venecijánac, -nca, vok. Vènecijānče, gen. mn. Venecijānācā
Venecijánka, dat. -ki, gen. mn. -kī
venecijánskī
Vènera i Venéra (mitol.) 157 f
venèrican, -čna
Venizelos 156 i
ventilácija
ventilátor
venúće
vènuti, vènēm (t. čèznuti) i **vènutī**, vènēm (t. sàhnuti) 44 f
vènjènje i vènjēnje
vèo, vèla, mn. vèlovi (plašt, koprena) 70 a
vèoma (pril.)
vèprić
vèprinac, -inca, gen. mn. vèprinācā (bot.); **Vèprinac** (geogr.)
Vèr, Vèra (starorimsko ime) 156 c
vèra, gen. mn. vèrā (ek.)
vèrāč, -āča, vok. vèrāču
vêran, vêrna i vèran, vèrna (ek.)

vêras, vêrsa, mn. vêrsi i vêrsovi (stih; isp. vêrs i vêrz)
verávati, vèrâvām (ek., običnije verívati; t. venčávati)
verbàlist(a)
verbalističkī
verbàlistkinja
Vercingetòrig i **Vercingetòriks** 157 e
Verden (Verdun) 169 a
Vêrdi, Vêrdija, instr. Vêrdijem 167
Vêrdijev
Verdun (Verden) 169 a
vêrenica (ek.)
vêrenicin (ek.)
vêrenīčkī (ek.)
vêrenīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
vêrenīkov (ek.)
vêrenīstvo (ek.)
verèsija
verèsijskī
Vèrgīlije (zast. Vèrgīl); Pùblije Vèrgīlije Màrōn, gen. Pùblija Vèrgīlija Maróna 156 g
Vèrgīlijev (zast. Vergílov)
vêrgl, vèrgla, mn. vèrglovi
vêrica (ek.)
vèridba, gen. mn. vèridābā i vèridbī (ek.)
verifikácija
verifikácijskī
vêrifikacijōnī
vèrist(a), gen. mn. vêrīstā
verističkī
vêriti, -īm (ek., t. grčiti); prid. trp. vêren
verívati, vèrīvām (ek., t. venčávati)
vêrižnjača
vêrnica i **vêrnica** (ek.)
vêrničkī i **vêrničkī** (ek.)
vêrnīk i **vêrnīk**, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
vêrnīstvo i **vêrnīstvo** (ek.)
vêrno i **vêrno** (ek., pril.)
vêrnōst i **vêrnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
veròdājnī (ek.)
veròdājnica (ek.)
verodóstojan i **verodostōjan**, -jna (ek.)
verodostōjnōst i **verodostojnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
veroïspovēd (ek.)
veroïspovednī (ek.)
veroïspovēst (ek.)
veròjatan i **vêrojātan** (pored verovatan), -tna (ek.)
verojatnòća i **verovatnòća** (ek.)
veròjatnōst i **vêrojātnōst** (pored verovatnost), -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
vêrolōman, -mna (ek.)
veròlomnica (ek.)
veròlomnīčkī (ek.)
veròlomnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
verolómnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
verolómstvo, gen. mn. veròlōmstāvā (ek.)
veronàučnī (ek.)
veronàuk, veronàuka i **veronàuka**, veronàukē (ek.)
veroùčitelj (ek.)
veroučiteljica i **veroučitèljica** (ek.)
veròvatan i **vêrovātan** (pored verojatan), -tna (ek.)
vêrovati (ek.), vêrujēm, -eš..., 3. mn. vêrujū; imperf. vêrovāh, -aše...; aor. vêrovah, 2. i 3. vêrovā i vêrova, mn. vêrovasmo...; imperat. vêrūj; pril. sad. vêrujūći; pril. prošl. (pò)verovāv-(ši); prid. rad. vêrovao, -la; prid. trp. vêrovān
verovatnòća i **verojatnòća** (ek.)
veròvatnōst i **vêrovātnōst** (pored verojatnost), -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
veròvesnica (ek.)
veròvesnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
verozákon (ek.)
verozákonskī (ek.)
vêrs, vêrsa, mn. vêrsi, gen. vêrsā i vêrsovi, gen. vêrsōvā 155 k
versifikácija i **verzifikácija**
versifikātor i **verzifikātor**
vêrskī i **vèrskī** (ek.)
verùgavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
vêrz ne nego vêrs
vèrzāl, -ála
vèrzālan, -lna
verzifikácija i **versifikácija**
verzifikātor i **versifikātor**
vêrzija, gen. mn. vêrzijā 155 k
vèrzīrān
vèrzīrānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
vesálce, -álca i -álceta, mn. vesálca, gen. vesálcā i vèsālācā pored **vèsaoce**, vèsaoca i vèsaoceta, mn. vèsaoca, gen. vèsalācā 70 d 3
vêselīk, vok. -īče, mn. -īci (veselnik)
Veselinov, instr. Veselinovom i Veselinovim 184 b
vesélković
vèsēlnica
vèsēlnīčkī
vèsēlnīk, vok. -īče, mn. -īci
vêselōst, -osti, instr. -osti i -ošću
vesèljačkī
veseljak, -áka, vok. vêseljāče, mn. -áci
vêseo, -la 71 a
vèslāč, -áča, vok. vêslāču
veslačica
veslačicin
vèslāčkī
veslárev i **veslárov**
veslònožac, -šce, gen. mn. veslònožācā

Vẽsna 8 a
vẽsnīckī i **vèsnīckī** pored **vêsnīckī** (ek.)
vẽsnīk, -īka, vok. -iče, mn. -ici i **vèsnīk**, -īka, vok. vẽsnīče, mn. -ici pored **vêsnīk**, -īka, vok. -īce, mn. -īci (ek.)
Vẽsnin (prema Vẽsna)
vêst, vêsti, lok. vésti, instr. vêsti i vẽšću, mn. vêsti, gen. véstī, dat. véstima (ek.)
vésti i **vêsti**, vézēm, vézēš, vézē, vézēmo, vézēte, vézū; imperf. vézijāh, -aše... i vézāh, -aše...; aor. vézoh, 2. i 3. vèze, mn. vézosmo...; imperat. vézi; pril. sad. vézūći; pril. prošl. (na)vézāv(ši); prid. rad. vẽzao, vézla; prid. trp. vézen
vẽšāč, -áča, vok. vẽšaču (ek.)
vẽšala, vẽšālā (ek., mn. sr. r.)
vẽšalica (ek.)
vẽšati, -am (ek., t. vraćati)
véščev (ek., prema véštac)
vẽšt, vẽšta i vèšta (ek.)
véštac, vešca, vok. vẽšče, gen. mn. vẽštaca (ek.)
veštàčica (ek.)
veštačiti, vẽštāčīm (ek., t. jednáčiti)
veštačkī (ek.)
vẽstāk, -áka, vok. vẽštače, mn. -áci (ek.)
veštàkinja (ek.)
veštástvo (ek.)
vẽstica (ek.)
veštičètina (ek.)
vẽštičīji i **vẽštičjī** (ek.)
vẽštičin (ek.)
vẽštičina (ek.)
vẽštičjī i **vẽštičijī** (ek.)
veština, gen. mn. -ínā (ek.)
vẽtah, vẽtha i vètha (zast., star)
vẽtar, vẽtra, mn. vẽtri, gen. vẽtārā i vẽtrovi, gen. vẽtrōvā (ek.)
véto, véta, mn. véti, gen. vétā (zabrana)
vẽtrenjača i **vetrènjača** (ek.)
vẽtrenjāk, vok. -āče, mn. -āci (ek.)
vẽtrenjast (ek.)
vètrić, vètrića i **vẽtrīć**, vetríća (ek.)
vẽtrina, gen. mn. vẽtrīnā (ek.)
vẽtriti, -īm (ek., t. grčiti); imperf. vẽtrāh; prid. trp. vẽtren
vẽtrnī (ek.)
vẽtrobrān (ek.)
vetrògon (ek.)
vetrògonja (ek.)
vetrògonjast (ek.)
vẽtrokāz (ek.)
vetròlom (ek.)
vetròloman, -mna (ek.)
vetròlōvka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
vẽtromẽr (ek.)
vetròmet (ek.)
vetròmetina (ek.)
vẽtropīr, vok. -īre, instr. -īrom (ek.)
vetropirast (ek.)
vetropiriti, -tròpīrīm (ek., t. krijumčáriti)
vẽtropīrka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
vetropírstvo (ek.)
vẽtrov (ek.)
vetròvalj (ek.)
vetròvit (ek.)
vetrovitōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
vètšati, -ām (starjeti, uništavati se upotrebom; t. čitati)
vẽverica (ek.)
vẽvericica (ek.)
vẽveričić (ek.)
vẽveričijī i **vẽvericjī** (ek.)
vẽveričin (ek.)
vẽveričjī i **vẽvericijī** (ek.)
vèzāč, -áča, vok. vẽzāču
vezàčica
vézak, véska, mn. vésci, gen. vẽzākā (dem. od vẽz)
vẽzanost, -osti, instr. -osti i -ošću
vèzidba, gen. mn. vèzidābā
vèzilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. vèzilācā
vezírov; Vezirov môst 9 a
vezítak, -tka, mn. vezíci, gen. vèzītakā (vez)
vezívati, vèzujēm (t. kazívati)
vẽznīk, mn. -ici (gram.)
Vèzuv, Vèzuva i **Vèzūv**, Vezúva
vezuvijān, -ána (ruda)
vẽžba, gen. mn. vẽžba i vẽžbī (ek.)
vèžbāč, -áča, vok. vẽžbāču (ek.)
vežbačica (ek.)
vežbačičin (ek.)
vẽžbačkī (ek.)
vẽžbalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. vẽžbalācā (ek.)
vẽžbalica (ek.)
vẽžbalīšnī (ek.)
vẽžbalīšte (ek.)
vẽžbanka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ek.)
vẽžbānje (ek.)
vẽžbaonica i **vežbaonica** (ek.)
vẽžbati, -ām (ek., t. vraćati)
vẽžbeničin (ek., prema vẽžbenica)
vẽžbeničkī (ek.)
vẽžbenik, vok. -iče, mn. -ici (ek.)
vẽžbeništvo (ek.)
vézi-dréši (ek.), **vézi-drijèši** (ijek.)
vî (lična zam. za drugo lice mn.); Vi, Vas, Vama (velikim slovom iz poštovanja u ličnom obraćanju na pojedince; ne treba veliko slovo u obraćanju na ustanove) 24 a
Viareggio (Vijaređo) 170 b

vibrācija
vibriōn, -óna
vīceadmirāl, -ála, vok. viceādmirāle
vīceadmirālskī
vīcinālan, -lna
vīčan, vīčna i vīčna
vīčnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
vīđac, vīca, mn. vīci, gen. vīdācā (bot.)
vidárev i **vidárov**
vīdaričin
vīdelac, vīdeoca, vok. -eoče, gen. mn. vīdelācā (ek.)
vīdeiica (ek.)
vīdelo, gen. mn. vīdēlā (ek.)
vīdeočev (ek., prema vīdelac)
vīdeti (ek.), vīdīm, -īš . . ., 3. mn. vīde; imperf. vīđah, -aše . . .; aor. vīdeh, 2. i 3. vīde, mn. vīdesmo . . .; imperat. vīdi; pril. sad. vīdēći; pril. prošl. vīdēvši; prid. rad. vīdeo, vīdela; prid. trp. vīđen
vidīk, -ika, mn. -ici
Vídin (prema Vída); **Vīdīn**, -ina (geogr.)
Vidínac, -nca, vok. Vidīnče, gen. mn. Vidīnācā
Vidìnlija (u nar. pj. Vidínac)
vidīnskī
vīdiočev (ijek., prema vīdjelac)
vīdjelac, vīdioca, vok. -ioče, gen. mn. vīdjelācā (ijek.)
vīdjelica (ijek.)
vīdjelo, gen. mn. vīdjelā (ijek.)
vīdjeti (ijek.), vīdīm, -īš . . ., 3. mn. vīde; imperf. vīdah, -aše . . .; aor. vīdjeh, 2. i 3. vīdje, mn. vīdjesmo . . .; imperat. vīdi; pril. sad. vīdeći; pril. prošl. vīdjevši; prid. rad. vīdio, vīdjela; prid. trp. vīđen 26 b 3; 61 a; 61 b 2
vīdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
vīdnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
vīdokrūg, mn. vīdokrūzi i vīdokrugovi, gen. vīdokrugova
vīdomēr (ek.)
vīdomjēr (ijek.)
Vīdov (prema Vīd); **Vīdovdān**, gen. Vīdovdana i **Vīdov dân**, Vīdova dâna (dnê), lok. Vīdovdanu i Vīdovu dânu (dnê)
vīdovitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
vīdovnjak, -áka, vok. vīdovnjače, mn. -aci
vīđati, vīđam (t. čárati) 61 a 1
vīđen (prema vīdeti i vīdjeti)
vīdenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
vīđenje (1. mogućnost gledanja; 2. vizija; 3. pogled, ogled); **vidénje** (sastanak; u pozdravu: do vīđenja — do [novog] sastanka) 61 a
vīđeti ne nego vīdjeti
vidévatī ne nego vīđati
vīđu (zast. i pokr., vīdim)
Vigny (Vinji), Vignyja 167 b
Vignyjev (Vinjijev) 167 f
vīhar, vīhara i (pokr.) **vihar**, vīhra (oluja; bolje vihor)
vihōjla (bot., ne viholje)
vihor, vihora
vihóriti se (običnije vijóriti se)
vijač, -áča, vok. vijāču (ijek.)
vijača, gen. mn. vijāčā (ijek.)
vijàdukt, gen. mn. vijàdukātā
vijak, vijka, vok. vijče, mn. vijci, **gen.** vijākā
vijalica (ijek.)
vijalo (ijek.)
Vijaređo (Viareggio) 170 b
vijati, vijēm (ijek., 1. pšenicu i dr., 2. vije snijeg; t. grijati); **vijati**, vijām (1. tjerati; 2. vijā se barjak, ptica; t. čárati)
vijavica (ijek.)
vijčan (prema vijak)
vijčanīk, -ika, mn. -ici
vijéća (ijek., pokr., vijéće)
vijèćati, vijećam (ijek., t. cijèpati)
vijèće, vijèća, gen. mn. vijèćā (ijek.) 54 a; Izvršno vijèće Sábora Národne Repúblikē Hrvatske; Kotársko sindikálnō vijèće; Národno vijèće; Mâlō vijèće, Vêlikō (Vêlō) vijèće, Vijèće ùmoljenijeh (u starom Dubrovniku)
vijećnica (ijek.)
vijećnīckī (ijek.)
vijećnīk, vok. -īče, mn. -īci, gen. vijećnīkā (ijek.)
vijek, lok. vijèku, mn. vijèkovi, gen. vijèkōvā, dat. vijèkovima pored vjèkovi, gen. vjekóvā i vjèkōvā, dat. vjekòvima i vjèkovima (ijek.) 27, 2; stârī vijek, 20 d, srêdnjī vijek, nôvī vijek, devètnaestī vijek, dvádesētī vijek
vijènac, vijènca, vok. vijenče, gen. mn. vijenācā (ijek.) 27, 3
vijèno, vijèna, gen. mn. vijènā (ijek., pokr., miraz)
vijēnje (prema vīti)
vijèrati, vijerām (ijek., pokr.; t. cijèpati)
Vijerban (Villeurbanne) 169 a
vijest, vijesti, lok. vijèsti, instr. vijesti i viješću, mn. vijesti, gen. vijèstī, dat. vijèstima (ijek.)
vijètati, vijetām (ijek., pokr., obećavati; t. cijèpati)
vijòglav 48 a
vijòglāvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
vijòriti se, -īm se (t. svedòčiti) 48 a
vijòrog (antilópa vijòroga)
vijuga, dat. -zi, gen. mn. vijūgā
vijugavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
vijúšac, -šca, vok. vijūšče, gen. mn. vijūšācā

vîka, dat. -ci
vîkāč, -ača, vok. vîkāču 52 a 1
vikàcica
vîkāčkī
vîkao, -kla (pokr., navikao)
vikarijat, -áta
víkati, víčem, -ēš . . ., 3. mn. víču; imperf. vîkāh, -āše . . . ; aor. víkah, 2. i 3. víka, mn. víkasmo . . . ; imperat. víči; pril. sad. víčūći; pril. prošl. (po)víkav(ší); prid. rad. víkao, -la 52 a 1
vîkend 165 c
Vila Borgeze (Villa Borghese) 170 b
Világos (Vilagoš) 173 a
Vilagoš (Világos) 173 a
vilajet
vilajètlija
vilájetskī
vilènīčkī
vilènīk, -íka, vok. vîleniče, mn. -íci
vîlènjāčkī
vilènjāk, -áka, vok. vîlenjāče, mn. -áci
vilenjástvo
Viler (Villers) 169 a
Vilfranš (Villefranche) 169 a
vîličar, vok. -aru i -are
vîličast
vîličiti, -īm (stavljati ular konju; t. nādničiti)
vîličnī
Vílić (geogr.); Vílić-Sèlo
Vílićanin, mn. -āni
víićkī
Vilindār, -ára (u nar. pjesmi)
Villa Borghese (Vila Borgeze) 170 b
Villers (Viler) 169 a
Villeurbanne (Vijerban) 169 a
Villefranche (Vilfranš) 169 a
vilòvnjāk, -áka, vok. vîlovnjāče, mn. -áci
vîlj ne nego fîlj
viljuščica
viljuška, dat. -šci, gen. mn. vìljušākā
vinárev i **vinárov**
vinàričin
Vinci (Vinči): da Vinci 170 a
vincìlīrka, dat. -ki, gen. mn. -kī
vincìlīrkīn
Vinči (Vinci): da Vinči 170 a
vinčina (augm. od vino)
vindžija, gen. mn. vîndžījā
Vînica 210
vînkovačkī
Vînkovci, Vînkovācā (mn. m. r.)
Vînkovčanin, mn. -āni
Vînkovčanka, dat. -ki, mn. -kī
vinkulácija
víno; màlaga-víno; kîna-víno
vinodélac, -lca, vok. vînodēlče, gen. mn. vînòdēlācā (ek.)
vinòdēlskī (ek.)
vinodélstvo (ek.)
vînodjélac, -lca, vok. vînodjēlče, gen. mn. vînòdjēlācā (ijek.)
vînòdjēlskī (ijek.)
vinodjélstvo (ijek.)
Vînodōl, Vînodola; Nôvī Vînodolskī
vînodolskī; novovînodolskī; Vînodolskī zakon (hist.-pravn.)
vinográdac, vinográca, vok. vînograče, gen. mn. vînogrādācā
vinogradárev i **vinogradárov**
vînogràdārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
vînogràdārkin
vînogradskī
vînòpija
vînòtoč, vînòtoča i **vînòtoca**, vînòtočē
vînotočje
vînōvnīk, vok. -īče, mn. -īci
vînōvnīštvo
vintùlija (ševa)
vînjaga, dat. -zi, gen. mn. vînjāgā (divlja loza)
vìola, gen. mn. viōlā; Viola odorata 9 c
violèncija
violèntan, -tna
violèntnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
viòletan, -tna
violína
violînist(a)
violinističkī
violinistkinja i **violinistica**
violînskī
viòlist(a) (svirač na violi)
viòlística i **viòlístkinja**
violončèlist(a)
violončèlistica i **violončèlistkinja**
violončelo, violončela, mn. violònceli
viōlskī (prema viola)
vírak, vírka, vok. vîrče, mn. vírci, gen. vîrākā
vìrdînka, dat. -cí, gen. mn. -kī
virić, virića i **vìrīć**, -ića (dem. od vîr)
virilist(a)
vìrman, -ána (bank.)
Virovac, -vca, vok. Virovče, gen. mn. Virovācā (čovjek iz Virja)
Virovitica i **Virovìtica** (geogr.)
Virovitičanin i **Virovitičanin**, mn. -āni
Virovitičānka i **Virovitičanka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
virovitičkī i **virovìtičkī**
Virovka, dat. -ki, gen. mn. -kī
virōvskī (prema Vîrje)
virtùōskinja
virtùōz, -óza
virtuozan, -zna
virtuoznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
vírus, vírusa 156 i
vísak, víska, mn. vísci, gen. vîsākā i vískovi, gen. vískovā

vìsēćī; vìsećí vr̄tovi (hist.)
vìseti ne nego vìsiti
visibaba
vîsija
vìsiti, -ım (lebdjeti obješen; t. gr̄čiti); imperf. vìsāh; **vìsiti**, vîsīm (dizati uvis, uzdizati, uznositi; t. hvāliti); imperf. vîšah; prid. trp. vîšen
vìsjeti ne nego vìsiti
vìski, vìskija, instr. vìskijem, mn. vìskiji, gen. vìskijā
viskóza (kem.)
viskóznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
visočánstvo, gen. mn. visòčanstāvā i **visoćánstvo**, gen. mn. visòčanstavā (za pisanje velikim slovom v. veličanstvo)
Visočica
visočina, gen. mn. -ínā
vìsōčje
vìsočkī (prema Vìsoko) 84 a
vìsok, -òka 47 a; Visokī Dēčani (manastir) 15 c
Visoko, Vìsokōga, u Vìsokom, pred Visokīm
visokòcēnjenī i **visòko cênjenī** (ek.) 88 b
visokòcijenjenī i **visòko cìjenjem** (ijek.) 88 b
visokofrekvèntan, -tna
visokográdnja
visokokvalifìcīran 88 b
visokokvalìfikovan
visokonaobražen
vìsokoparan, -rna
vìsokopárnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
visokòrođan, -dna
visokòrođe i **visokòrođe**
visokoškolac, -lca, vok. vìsokoškōlče, gen. mn. visokòškōlācā
visokòškōlkā, dat. -ki, gen. mn. -kī
visokòškōlskī i **visokoškòlskī**
visokòučenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
vísōst, -osti, instr. -osti i -ošću (za pisanje velikim slovom v. veličanstvo)
visúljak, -ljka, vok. vìsūljče, mn. visúljci, gen. vìsūljākā
víšak, viška, mn. vìšci, gen. vîšākā i víškovi, gen. vìškova
Víšanin, mn. -ani (čovjek sa Vísa)
vìšebōj, vìšeboja
vìšebrōj, vìšebroja
vìšečlan
vìsèdnēvnī
višegòdišnji
višegradskī i **višègradskī** (prema Višegrad i Višègrad)
vìšekrat (pokr., višeput) 93, 1
vìšekratan, -tna
vìšekratnīk, mn. -īci
vìšekūt, mn. vìšekūtī i vìšekūtovi
vìšekutan i **vìšekūtan**, -tna
vìše-mānje i **vìšē-mānjē**
vìšèmesečnī (ek.)
vìšèmjesečnī (ijek.)
vìše pútā
vìšèslōjan, -jna
višeslòvčan (prid.)
vìšèsložan, -žna
vìšesložnost, -osti, instr. -osti i -ošću
vìšèstran 88 c
vìšèstranōst, -osti, instr. -osti i -ošću
vìšèstruk
vìšestrukost, -osti, instr. -osti i -ošću
višeškolac i sl. v. višoškolac i sl.
vìšèznačan, -čna
vìšèznačnost, -osti, instr. -osti i -ošću
vìšji ne nego vìši
vìškī (prema Vîs); Vìškī kànāl 13 a
Vìškinja (žena sa Visa)
vìšnjev
vìšnjevac, -ēvca, gen. mn. vìšnjevācā (sok od višanja)
vìšnjevača (rakija)
vìšnjevina (drvo)
Višnji Voločok, gen. Višnjeg Voločoka 207
višoškolac i **vìšeškólac**, -lca, vok. vìšoškōlče i vìšeškolče, gen. mn. višòškōlācā i vìšèškōlācā
višoškolka i **vìšèškōlka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
višoškolskī i **vìšèškōlskī**
vìštati, -štīm (vrištati; t. čučati)
vìtālan, -lna
vitalìtēt, -éta
vitalìzam, -zma
vitálnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Vitaljevna 177 a
vitàmin, -ína; A-vitàmin; vitàmīn A
vitàmīnskī; A-vitàmīnskī
vìtao, vìtla, mn. vìtlovi
vìtēškī
vìtēštvo
vìtēz, vok. vìtēže, mn. vìtēzi, gen. vìtēzā, dat. vìtēzima pored vìtezovi, gen. vitezóvā i vìtezova, dat. vitezòvima i vìtezovima; **Vìtez**, lok. Vitézu i Vìtēzu (geogr.)
vìtēzov
Vìtēzović (prezime)
viti, vìjēm, -eš..., 3. mn. vìjū; imperf. vìjah, -aše...; aor. vìh, 2. i 3. vî, mn. vìsmo...; imperat. vîj; pril. sad. vìjūći; pril. prošl. (pò)vìv(ši); prid. rad. vîo, vila; prid. trp. vìjen, -èna pored vît
vìtičār, vok. -āru i -āre
vìtičast
vìtičav
vitkòča
vìtkost, -osti, instr. -osti i -ošću
vìtlāč, -áča, vok. vìtlāču

vitlić (dem. od vîtao)
vitriol, -óla
vívak, vívka, vok. vívče, mn. vívci, gen. vîvākā
vivčárica
Vivian (Vivijen) 171 i
vivijánīt, -íta (gvozdena, željezna modra zemlja)
Vivijen (Vivian) 171 i
vivisèkcija (paranje živih životinja)
Vizanćanin i **Bizànćanin**, -ani (obično Vizantínac, Bizantínac)
Vizánćanka i **Bizánćānka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
Vizant i **Bizant** 155 f
Vizàntija i **Bizàntija** 155 f
vizàntījskī i **bizantijskī**; Vizàntījsko Cârstvo
Vizantínac i **Bizantinac**, -nca, vok. Vízantīnče i Bizantīnče, gen. mn. Vizàntīnācā i Bizàntīnācā (stanovnik Vizanta, Bizanta); **vizantinac** i **bizantínac** (spletkar i sl.)
vizantinizam i **bizantinizam**, -zma
Vizàntīnka i **Bizantīnka**, dat. -ki, gen. mn. -kī; **vizàntīnka** i **bizàntīnka** (isp. Vizantínac, vizantínac)
vizàntīnskī i **bizàntinskī**
vizantskī i **bizantskī** (prema Vizant, Bizant); Bizantsko Cârstvo
vîzija (viđenje) 155 j
vizionār, -ára, vok. vizionáru i -āre
vizionárka, dat. -ki, gen. mn. -kī
vizitácija
vizitátor
vizitkarta, gen. mn. vizitkarātā i vizitkārtī
vizuēlan, -lna
vízum, mn. vízumi (viza)
vižao, vižla, mn. vižlovi (pokr.)
Vjačeslav 211 a
Vjara 203
Vjazma 179 c
vjēčan, vjēčna i vjèčna (ijek.); odr. vjēčnī i vjèčnī
vjèčit (ijek.)
vjèčitōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
vjèčnaja pāmjāt (crkv. pravosl.)
vjēčnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
vjedogonja (ijek., pokr., čovjek opsjednut čarima)
vjedòvit (ijek.)
vjèdro i sl. ne nego vèdro i sl.
vjèdzba i sl. ne nego vježba i sl.
vjēda, gen. mn. vjêđā (ijek.)
vjēdnī (ijek.)
Vjéka, Vjékē, vok. Vjêko (ijek., prema Vjēkoslava)
Vjèkica (ijek., prema Vjéka)
Vjèkičin (ijek.)
Vjékin (ijek., prema Vjéka i Vjéko, gen. Vjékē)
Vjéko, vok. Vjêko (ijek., prema Vjēkoslav; t. ćóro) 26 b 5
vjèkopīs (ijek., zast., životopis)
Vjèkoslav (ijek.) 26 b 5
Vjekoslava, Vjèkoslavē (ijek.)
Vjékov (ijek., prema Vjéko, gen. Vjéka)
vjèkōvan, -vna (ijek.)
vjekòvati, vjèkujēm (ijek., t. devòvati)
vjekòvit (ijek.)
vjekòvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
vjekòvječan, -čna (ijek.)
vjekòvječnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
Vjelička 187; 189
vjènačnī (ijek., prema vijènac)
Vjènceslav (ijek.)
vjenconoša (ijek.)
vjènčac, -àca, gen. mn. -ácā (ijek.)
vjènčačkī (ijek., prema vjènčac)
vjènčanī (ijek.)
vjenčanica (ijek.)
vjenčánīk, -íka, vok. vjēnčaniče, mn. -íci (ijek.)
vjènčānje (ijek., ovjenčavanje); **vjenčánje** (ijek., ženidba, sklapanje braka)
vjènčati, -am (ijek., t. čitati); prid. trp. vjēnčan
vjenčávati, vjènčavām (ijek., t venčávati)
vjènčić, vjènčića i **vjènčīć**, -íća (ijek.)
Vjepš (Wieprz) 190
vjēra, gen. mn. vjêrā (ijek.) 26 b 1; 27
vjēran, vjêrna i **vjēran**, vjêrna (ijek.) 26 b 8
vjerávati, vjèrāvām (ijek., obično vjerívati; t. venčávati)
vjērenica (ijek.)
vjēreničin (ijek.)
vjērenīčkī (ijek.)
vjērenīk, vok. -iče, mn. -īci (ijek.)
vjērenīstvo (ijek.)
vjerèsija ne nego verèsija
vjērica (ijek.)
vjēridba, gen. mn. vjèridābā i vjèridbī (ijek.)
vjēriti, -īm (ijek., t. grčiti)
vjerivati, vjèrīvām (ijek., t. venčávati)
vjērnica i **vjèrnica** (ijek.)
vjērnīčkī i **vjèrnīčkī** (ijek.)
vjērnīk i **vjèrnīk**, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
vjêrnīstvo i **vjèrnīstvo** (ijek.)
vjērno i **vjèrno** (ijek., pril.)
vjérnōst i **vjèrnōst**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.) 26 b 8
vjerodājnī (ijek.)
vjerodājnica (ijek.)

vjerodóstojan i **vjerodostojan**, -jna (ijek.)
vjerodóstōjnōst i **vjerodostojnost**, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
vjeroispovijed (ijek.)
vjeroispovijest (ijek.)
vjeroispovjednī (ijek.)
vjerojatan i **vjērojātan** (pored vjerovatan), -tna (ijek.)
vjerojatnòća i **vjerovatnoća** (ijek.)
vjerojatnost i **vjērojātnōst** (pored vjerovatnost), -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
vjerolòman, -mna (ijek.)
vjerolomnica (ijek.)
vjerolomnīckī (ijek.)
vjerolomnīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
vjerolómnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
vjerolomstvo, gen. mn. vjerolōmstāvā (ijek.)
vjeronàučnī (ijek.)
vjeronauk, vjeronauka i **vjeronauka**, vjeronàukē (ijek.)
vjeroučitelj (ijek.)
vjeroučiteljica i **vjeroucitèljica** (ijek.)
vjerovatan i **vjērovatan** (pored vjerojatan), -tna (ijek.)
vjērovati, vjērujēm (ijek., t. **vērovati**)
vjerovatnòća i **vjerojatnòća** (ijek.)
vjerovatnost i **vjērovātnōst** (pored vjerojatnost), -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
vjerovjesnica (ijek.)
vjerovjesnīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
vjerovnica (ijek., kreditno pismo); **vjerovnica** (ijek., žena koja daje kredit, zajam)
vjerovničkī (ijek.)
vjerovnīk, -ika, vok. vjērovnīče, mn. -īci (ijek.)
vjerovništvo (ijek.)
vjerozakon (ijek.)
vjerozákonskī (ijek.)
vjērskī i **vjerskī** (ijek.)
vjēruju i **vjērujū** (crkv., vjerovanje, kredo; upotrebljava se kao imenica sr. roda, indekl.)
vjēsnica i **vjesnica**, gen. mn. vjēsnīca pored **vjesnica**, gen. mn. vjesnīcā (ijek.)
vjēsnīčkī i **vjesnīčkī** pored **vjesnīčkī** (ijek.)
vjēsnīk, -īka, vok. -īče, mn. -īci i **vjesnīk**, -íka, vok. vjēsnīče, mn. -íci pored **vjesnīk**, -īka, vok. -īče, mn. -īci (ijek.); Vjesnik u srijedu 18
vjēsāč, -ača, vok. vjēšāču (ijek.)
vjēsala, vjēšālā (ijek., mn. sr. r.)
vjēšalica (ijek.)
vjēšati, -am (ijek., t. vrāćati)
vjéščev (ijek., prema vjéštac)
vjēšt, vjēšta i vješta (ijek.); **vjēšt**, vjēšti (ijek., pokr., vještica)
vjéštac, vjéšca, vok. vjêšce, gen. mn. vjêštācā (ijek.) 26 b 8
vještačica (ijek.)
vještáčiti, vještačīm (ijek., t. jednačiti)
vještačkī (ijek.)
vještāk, -áka, vok. vjēštāče, mn. -āci (ijek.)
vještakinja (ijek.)
vještaštvo (ijek.)
vjēstica (ijek.) 26 b 8
vjestičètina (ijek.)
vjestičijī i **vjēstičjī** (ijek.)
vjēstičin (ijek.)
vjēstičina (ijek.)
vjēstičjī i **vjēstičijī** (ijek.)
vještina, gen. mn. -ina (ijek.)
vjētar, vjētra, mn. vjētri, gen. vjētārā i vjêtrovi, gen. vjētrōvā (ijek.)
vjêtren i **vjètren** (ijek.)
vjètrenīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
vjètrenjača i **vjetrènjača** (ijek.)
vjètrenjāk, vok. -āče, mn. -āci (ijek.)
vjètrenjast (ijek.)
vjetrić, vjètrića i **vjetrīć**, vjetríća (ijek.)
vjètrina, gen. mn. vjētrīnā (ijek.)
vjètriti, -īm (ijek., provjetravati; t. grčiti); imperf. vjētrāh
vjētrnī (ijek.)
vjētrobrān (ijek.)
vjetrògon (ijek., bot.)
vjetrògonja (ijek.)
vjetrògonjast (ijek.)
vjētrokāz (ijek.)
vjetròlom (ijek.)
vjetròloman, -mna (ijek.)
vjetròlōvka, d: t. -ci, gen. mn. -kī (ijek., pomor.)
vjetròmet (ijek.)
vjetrómetina (ijek.)
vjētromjēr (ijek.)
vjētropīr, vok. -īre, instr. -īrom (ijek.)
vjetròpirast (ijek.)
vjetropíriti, -tròpīrīm (ijek., t. krijumčariti)
vjētropīrka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
vjetropírstvo (ijek.)
vjētrov (ijek.)
vjētrovac, -ōvca, gen. mn. vjētrovācā (ijek., bot.)
vjetròvalj (ijek.)
vjetròvit (ijek.)
vjetròvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
vjētrōvka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ijek.)
vjētrulja, gen. mn. vjētrūljā (ijek.)
vjētruša, gen. mn. vjētrūšā (ijek.)
vjētrusan, -šna (ijek.)
vjētrušnica (ijek.)

vjèverica (ijek.)
vjèveričica (ijek.)
vjèverīcīć (ijek.)
vjèveričijī i **vjèvericjī** (ijek.)
vjèveričin (ijek.)
vjèveričjī i **vjèveričijī** (ijek.)
vjèžba, gen. mn. vjèžba i vjèžbī (ijek.)
vjèžbač, -ača, vok. vjèžbāču (ijek.)
vjèžbačev (ijek.)
vjèžbačica (ijek.)
vjèžbačičin (ijek.)
vjèžbačkī (ijek.)
vjèžbalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. vjèžbalācā (ijek.)
vjèžbalica (ijek.)
vjèžbalīsnī (ijek.)
vjèžbalište (ijek.)
vjèžbānka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ijek.)
vjèžbānje (ijek.) 62 a
vjèžbaonica i **vježbaonica** (ijek.) 69 b
vjèžbati, -ām (ijek., t. vrāćati) 62 a
vjèzbenica (ijek.)
vjèzbeničin (ijek.)
vjèzbeničkī (ijek.)
vjèžbenik, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
vjèžbenīštvo (ijek.)
vlāča, gen. mn. vlāčā
vlàcale, vlāčālā (mn. ž. r.)
vlāčiti, vlačìm (t. hvàliti); imperf. vlâčah; pril. sad. vlāčeći
vlàčuga, dat. -zi, gen. mn. vlāčūgā
vlâće (zbir. prema vlât)
vlādajūći i **vlàdajūći**
vlādalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. vlàdalācā
vlàdalačkī
vlàdalaštvo
vlàdaočev
vlādār, -ára, vok. vlādāru i -āre, instr. -árom i -árem
vladárev i **vladárov**
vladàričin
vladičànskī
vladičànstvo i **vladičánstvo**
vlàdičica
vlàdičin i **vlàdikin**
vlàdičiti, -īm (posvećivati za vladiku; t. bèsediti)
vlādika, dat. -ci, gen. mn. vlādīkā
vlàdikin i **vlàdičin**
Vlàdimīrov
vlādin (prema vlāda); **Vládin** (prema Vlāda i Vládo, gen. Vládē)
vlādinovac, -ōvca, vok. -ōvče, gen. mn. vlādinovācā (pristaša vladine politike, režimlija)
vlādinovačkī
Vlàdisavljev (prema Vlàdislav) 85
Vladisávljević 85
Vlàdislav
Vlàdislavljev 85
Vladislávljević 85
Vládojev
Vládov (prema Vládo, gen. Vlāda)
vlāga, dat. -zi
vlāgomēr (ek.)
vlāgomjēr (ijek.)
Vlāh, vok. Vlāše, lok. Vlāhu (živo) i Vlāhu (neživo, npr. ù Starom Vlahu u Srbiji), mn. Vlāsi, gen. Vlāha
Vlāhinja
Vlāhinjica
Vláho, Vláha, vok. Vláho (t. ćoro) 155 f
Vláhov (prema Vláho, gen. Vlāha)
vlāk, lok. vlāku, mn. vlākovi 165 b
vlākač, -ača
vlākno, gen. mn. vlākānā
vlāknjača (gljiva)
vlākovoda
vlāsak, vlāska, mn. vlāsci, gen. vlâsākā (bot.)
vlāsatōst, -osti, instr. -osti i -ošću
vlāsičav
vlāsičavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
vlāsničin (prema vlāsnica)
vlasnīčkī
vlāsnik, vok. -iče, mn. -īci
vlāsnīštvo
vlāsnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
vlāst, vlásti, lok. vlásti, instr. vlásti i vlāšću, mn. vlásti, gen. vlástī, dat. vlástima
vlāstan, **vlástan** i **vlâstan**, -sna 82 d
vlastèlīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
vlastelínstvo, gen. mn. vlastèlīnstāvā (veleposjed, imanje)
vlàstēlka, dat. -ki i **vlàsteoka**, dat. -ki, gen. mn. vlàstelākā (plemkinja, patricijka) 70 d 3
vlàstēlskī i **vlàsteoskī** 72 b
vlàstēlstvo i **vlàsteostvo** (plemstvo, patricijat) 70 d 1
vlāstitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
vlastodávac, -vca, vok. vlāstodavče, gen. mn. vlastòdāvācā
vlastodávčev
vlastodršćev
vlastodržac, -šca, vok. vlāstodršće, gen. mn. vlastòdržāca
vlastohlepan, -pna
vlastòhlēplje
vlastohlepnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
vlastoljùbac, -pca, vok. vlāstoljūpče, gen. mn. vlastoljūbācā
vlastoljùbivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
vlastòljūblje i **vlastòljublje**
vlastoljúpčev
vlastòručan, -čna
vlasùljār, -ára, vok. vlāsuljāru i -āre
vlasuljárev i **vlasuljárov**
vlasùljārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
vlasùljārkin

vlašac ne nego vlasac
Vlašče, -eta; zbir. Vlāščād, -ādi
Vlaše, -eta; zbir. Vlāšad, -ādi
Vlāšić (gora); Vlāšić-planina
Vlašićī, Vlāšića (mn. m. r., astr.) 14
Vlašina (augm. od Vlāh)
Vlāška, dat. -škoj (geogr.); Mālā Vlāška; Vēlikā Vlāškā
vlaškī; Vlāško Pōlje (selo); Vlāškā ūlica (u Zagrebu); vlaškoūličkī
vlât, vlâti, lok. vlâti, instr. vlâti i vlâću, mn. vlâti, gen. vlâtī, dat. vlâtima, ak. vlâti pored **vlât**, vlâta, lok. vlátu, mn. vlátovi
vlátak, vlátka, mn. vláci, gen. vlâtākā
vlâtast
Vlâtka, dat. -tkī
Vlâtkin
Vlâtko, Vlâtka
vlāžnost, -osti, instr. -osti i -ošću
Vlko 198 b
Vloščova (Wloszczowa) 189
vô i **vôl**, vola, vok. vôle, mn. vôlovi, gen. vôlōvā 70 a
vôćev (prema vôdac)
vôćić (dem. od vô; isp. vôlčić)
vôćar, -āra, vok. vôćāru i -āre
vôćārev i **vôćārov**
vôćārica
vôćāričin
vôćārnica
vôćārskī
vôćārstvo i **vôćārstvo**
vôće, vôća i **vôće**, vôća
Vôćīn, -ínā (geogr.)
Vôćīnac, -nca, vok. Vôćīnče, gen. mn. Vôćīnācā
Vôćīnka, dat. -ki, gen. mn. -kī
vôćīnskī
vôćka, dat. -ćki, gen. mn. vôćākā 66 b
vôćkati, -ām (vodati; t. vraćati)
vôćkica 66 b
vôćkin 66 b
vôćkoša, gen. mn. vôćkōšā (ovca predvodnica)
vôćnī i **vôćnī**
vôćnjāk, vok. -āče, lok. vôćnjāku i vôćnjaku, mn. -āci
vôćstvo ne nego vôđstvo, vôdstvo
vôda, vôde, dat. vôdi i vôdi, ak. vôdu, vok. vôdo, lok. vôdi, instr. vòdōm, mn. vôde, gen. vôdā, dat. vôdama, ak. vôde; izvor-vôda; sôda-vôda, gen. sóda-vòdē; Kádina Vôda (ime selu); Dôbrā vôda (ime bunaru)
vôdac, vôca, vok. vôče, mn. vòci, gen. vôdācā
vòdār, -āra, vok. vôdāru i -āre
vodárev i **vodárov**
vodáričin
vodenbàbura (rak)
vodènbika, dat. -ki (ptica)
vodènbuha (rak) 79 b
vòdencvēt (ek., zool.)
vòdencvijet (ijek., zool.)
vodenica
vodèničār, vok. -āru i -āre
vodèničārev i **vodeničārov**
vodènicārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
vodènicārkin
vodènicīca
vodènicīšte
vodènicnī
vòdenkonj (zast., vodeni konj)
vòdenpaūk (vrsta pauka)
vodenpérce (mekušac)
vodènjača (bot.)
vodènjāk, -áka, vok. vôdenjāče, mn. -áci (zool. i dr.); **Vodènjak** (astr.)
vòdīc, -iča, vok. vôdīču (onaj koji vodi); u fizici: nūl-vòdīc, plūs-vòdīč (+-vòdīč), minus-vòdīč (—-vòdīč) 52 a 10; 58
vòdičan, -čna
vòdičār, vok. -aru i -āre
vòdičnī (prema vòdīk)
vòdijer, -ijèra (pokr., vodir)
vòdilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. -vodilāca
vòdīlja i **vòdîlja**; mîsao-vòdīlja (-vòdilja), gen. mîsli-vòdīljē (-vòdiljē)
vòdīr, -íra, instr. -írom
vòditī, vòdīm (t. nòsiti); imperf. vôđah; prid. trp. vôđen 52 a 10
vòdnetī, -īm (ek., postajati voden; t. žèleti); imperf. vòdnjāh
vòdničkī
vòdnīk, vok. -īče, mn. -īci
vòdniti, -īm (navodnjavati i razvodnjavati; t. lòmiti); imperf. vòdnjāh
vòdnjača (bot.)
vòdnjeti, -dnīm (ijek., postajati voden; t. žèljeti); imperf. vòdnjāh
vòdnjikavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
vodòdēlnī (ek.)
vododélnica (ek.)
vodòdijelnī (ijek.)
vododijélnica (ijek.)
vodòglavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. vodòglavacā
vodòglavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
vodogràdevina
vodogràdēvnī
vodòjaža (jaz, jaruga, vododerina)
Vodokrīšće (crkv.)
Vodolīja (astr., Vodenjak)
vodòmeda (razvođe, vododijelnica)
vòdomēr (ek.)
vòdomjēr (ijek.)
vodònīčnī i **vodònīčkī** (prema vodònīk)
vodoosvećénje (crkv.)

vòdopād (slap, buk)
vòdopada (gdje pada voda)
vodopija (bot.)
Vodopivec, Vodopivca 207
vodoplávnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
vodoravnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
vòdosēk, mn. -ci (ek.)
vòdosijek, mn. -ci (ijek.)
vòdoskok, mn. -ci
vodozémac, -mca, vok. vòdozēmče, gen. mn. vodozēmacā
vòdstven i **vòdstven**
vòdstvo i **vòdstvo**, gen. mn. vòdstavā, vòdstāvā 55 b; 75 b
vodvilj, gen. mn. vòdvīljā
vòđ, vòđa, mn. vòđi, gen. vòđa
vòđa, vòđe, mn. vòđe, gen. vòđa 61 a
vòđenje
vòđev (prema vòđ)
vòdica, gen. mn. vòđīca (ular); **vòdice**, vòdīcā (mn. ž. r., uzde)
vòđin (prema vòđa)
vòđnica, gen. mn. vòđnīcā (dio pluga)
vòdstven i **vòdstven**
vòdstvo i **vòdstvo**, gen. mn. vòđstavā, vòdstava 55 b
Vogel (Fogel) 172 c
vògeskī (prema Vogézi)
Vogt (Fogt) 172 c
Vòjača (ime)
vòjačkī (prema vòjak)
vòjak, -áka, vok. vòjače, mn. -ácī
vòjārničkī
vòjevoda (zast., v. vòjvoda)
vojīšnī
vòjište
Vôjka, dat. -ki (geogr.) 65 a 6
vojničīć
vojničina
vòjnički (prema vòjnīk; drugo je vòjnićkī)
Vòjnić (geogr.)
vòjnićkī (prema Vòjnić; drugo je vòjničkī)
vòjnīk, -íka, vok. vòjnīče, mn. -ícī 50 b 1
vojníštvo
vojnogeògrafskī 88 e
vojnosùdskī
vojnotèhničkī
Vòjnovićev; Vòjnovićeva Trilogija (Trilògija)
vojskòvodskl i **vòjskovodskī**
vojskòvodstvo i **vòjskovodstvo**
vojskovođa i **vòjskovođa**
vojskovođin i **vòjskovođin**
vojskòvodstvo i **vòjskovodstvo**
vòjštiti, vòjštīm (vojevati; t. hvaliti); imperf. vòjštah i vòjšćāh
Vojtjeh (Vojtěch) 191
vòjvoda (vojskovođa); Vòjvoda Stépa (ime vojskovođi); Vòjvoda Stépa (ime selu); Ùlica vòjvode Stépē; Vòjvodē Stépē ùlica
vòjvodić (sin vojvodin)
vòjvodina i **vojvodina** (vojvodstvo); **Vòjvođina** (geogr.); Autònomna Pòkrajina Vòjvodina
vòjvodskī
vòjvodstvo, gen. mn. vòjvodstāvā 75 b
Vòjvođanin, mn. -āni
Vòjvođanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
vòjvođanskī
vòjvotkinja
vok. (skrać. za vokativ)
vokabular, -ára, instr. -árom
vokalizácija
vokalizam, -zma (gram.)
vôl i **vô**, vôla, vok. vôle, mn. vôlovi, gen. vôlova 70 a
vôlak, vôlka i vóka, mn. vôlci i vóci, gen. volâka i vôlāka
vôlar, -ára, vok. vôlāru i -āre
volárev i **volárov**
volàričin
vòlārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
vôlčić (dem. od vôl; isp. vóćić)
vòleti (ek.), vôlīm, vôlīš, vôlī, vôlīmo, vôlīte, vôlē; imperf. vôljāh, -āše...; aor. vòleh, 2. i 3. vôle, mn. vòlesmo...; imperat. vòli; pril. sad. vôlēći; pril. prošl. (za)vôlēv(ši); prid. rad. vòleo, -la; prid. trp. vôljen
vôlfram
Vôlga, dat. -gi 65 a 6
vôlić, vôlića i **vôlīć**, volića
vòlīj, -ija, -ije (pokr.)
volòntēr, -éra, vok. volòntēru
volòntērka, dat. -ki, gen. mn. -kī
volòntērkīn
vôlškī (prema Vôlga)
vôlt, vôlta, gen. mn. vôlta i vôltī (elektrotehn.; skrać. V); **Volta** (ime) 7
Voltaire, Voltairea (Volter)
Voltaireov (Volterov)
voltàmpēr, -éra (skrać. VA)
Vòltēr, -éra (Voltaire)
volterijánac, -nca, vok. vôlterijānče, gen. mn. volterijānācā
volterijanizam, -zma
Voltérov (Voltaireov)
voltérovski 167 k
vôltmetar (-mētar), -tra, gen. mn. vôltmetārā (-mētārā)
voluhàrica (zool.)
voluhàričin
voluminóznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
voluntàrist(a)

voluntarìstičkī
voluntarizam, -zma
volùsina i **volùšina** (augm. od vô, vōl)
vòljeti (ijek.), vȍlīm, vȍlīš, vȍlī, vȍlīmo, vȍlīte, vȍlē; imperf. vȍljāh, -aše...; aor. vòljeh, 2. i 3. vòlje, mn. vòljesmo...; imperat. vòli; pril. sad. vȍleći; pril. prošl. (za)vòljēv(ši); prid. rad. vȍlio, vȍljela; prid. trp. vȍljen 34 a
vȍljka, dat. -ci, gen. mn. -kī (guša u ptica)
vóljnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
vōskati se, -ām se (vozikati se; t. vrāćati)
voskovārdžija
vošćenje i **vōštenje**
vōščić (dem. od vōz)
vōštan
vōštānica 51 b
vōštara, gen. mn. vōštārā
vōštarnica
vōštenje i **vošćenje**
vōština, gen. mn. vōštīnā (1. augm. od vosak, 2. saće bez meda)
vōštiti, -īm (1. mazati voskom, 2. mlatiti, tući (t. lòmiti); imperf. vòšćāh; prid. trp. vōšten i vōšćen
vōtka, dat. -tki, gen. mn. -tkī
vótum, vótuma, mn. vótumi (1. zavjet, 2. mišljenje); vótum separátum, gen. vótuma separátuma
Vovčok, gen. Vovčoka, dat. Vovčoku 207
vōz, lok. vōzu, mn. vōzovi, gen. vozóvā i vōzōvā, dat. vozóvima i vōzovima 165 b
vòzac, vòsca, vok. vȍšče, gen. mn. vōzācā
vòzač, -āča, vok. vōzāču
vozáčev
vozáčica
vozačičin
vòzačkī
vòzak, vòska, vòsko
vòzāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
vòzar, -ára, vok. vȍzāru i -āre
vozárev i **vozárov**
vozàričin
vòzidba, gen. mn. vòzidābā i vòzidbī
vòzilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. vòzilāca
vòzilačkī
vòziti, vȍzīm (t. nòsiti); imperf. vȍžah; prid. trp. vȍžen
vȍzovođa
vȍženje (prema vòziti)
vȍžnja i **vȍžnja**, gen. mn. vȍžnjā, vȍžnjī i vȍžnjī
VPŠ (skrać. za Viša pedàgoškā škôla; piše se bez padežnih nastavaka) 147 a
v. r. (skrać. za vlàstitom rúkōm, **vlastòručno**) 143 a
vrābac, vrāpca, vok. vrâpče, gen. mn. vrâbācā 75 a
vrāblji (prema vrábac)
vráca, vrácā i vrâtācā, dat. vrácima (mn. **sr. r.**, vratašca); **Vráca** (geogr.)
vrāč, vrāča, vok. vrâču, mn. vrāčevi i vrači; **Vračevi** i **Vráči** 51 b
vračanje (gl. im. od vráčati) 49
vrāčar, -āra, vok. vrāčaru i -āre (vrač); **Vrāčār**, -āra (u Beogradu)
vrāčara, gen. mn. vrāčara 51 b
vračárev i **vračárov**
vračarica
vračaričin
vračarija
vračarin
vračarina
vrāčarka, dat. -ki, gen. mn. -kī
vrāčarkin
vrāčārskī
vrāčati, vrāčam (gatati; t. čārati; drugo je vrāćati) 51 b
vrāčiti, vrāčīm (pokr., liječiti; t. hvāliti)
vrâoka, dat. vrāčki, gen. mn. vrāčkī (vračarija, vradžbina)
vrāća (pokr., vraćanje)
vrāćalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. vrāćalācā
vrāćalica
vrāćānje 49
vrāćati, vrāćam, -āš..., 3. mn. vrāćajū; imperf. vrāćah, -aše...; aor. vrāćah, 2. i 3. **vrāća** i **vrâća**, mn. vrāćasmo...; imperat. vrāćaj; pril. sad. vrāćajūći; prid. rad. vrāćao, -la; prid. trp. vrâćān
Vrāćēvšnica (geogr.)
vrādžbina (čarolija) 62 a
vrāg, vok. vrâže, mn. vrāgovi, gen. vragóvā i vrāgōvā, dat. vragòvima i vrāgovima pored vrâzi, gen. vrágā, dat. vrâzima
vragòlān, -ána, vok. vrāgolāne
vragòlānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
vragolánstvo, gen. mn. vragòlānstāvā
vragólast
vragòlica
vragòlić (bot.)
vragólija
vránac, vránca, vok. vrânče, gen. mn. vrânācā 9 b
vrânče, -eta
vrânčev
vrànčić
vrànčina, gen. mn. vrânčīnā
vranić (vranin ptić); **Vranić** (geogr.)

Vrânjača (brdo u Velebitu)
Vranjânac, -nca, vok. Vrânjanče, gen. mn. Vranjânācā
Vrânjānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Vrânja); **vrânjānka**, dat. -ci, gen. mn. -kī (kolo)
Vrânje, Vrânja, dat. Vrânju (geogr.)
vrânji (prema vrâna)
vrânjskī; Vrânjskā bânja (kupalište); Vrânjskā Bânja (ime mjestu)
Vrapčânac, -nca, vok. Vrapčânče, gen. mn. Vrapčânācā (čovjek iz Vrapča)
Vrapčânka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Vrapča)
vrapčânskī (prema Vrapče)
vrapčâr, -ára, vok. vrapčâru i -âre
vrapčarev i **vrapčárov**
vrapčârskī
vrapče, -eta (vrapčje mladunče); zbir. vrapčâd, -ádi; **Vrapče**, Vrapča, dat. Vrapču (geogr.)
vrapčev
vrapčić
vrapčjī i **vrapčijī**
vrâškī (prema vrâg)
vrâštvo, gen. mn. vrâštāvā (pokr., ljekarija, isp. vrač)
vrâta, vrâtā, dat. vrâtima (dvôja vrâta, pêtora vrâta, gen. dvôjīh vrâtā, pêtorīh vrâtā, dat. dvôjīm vrâtima, pêtorīm vrâtima); Kâmenitā vrâta (u Zagrebu); Ôtrântskā vrâta (geogr.); Kûpreskā vrâta (geogr.); Žèljeznā vrâta (geogr.)
vrâtak, vrâtka, mn. vrâci, gen. vrâtākā
vratânca, gen. vratáncā i vrâtanācā dat. vratâncima
vrataòca, gen. vrâtalācā, dat. vrataòcima (vratanca)
vrâtār, -ára, vok. vrâtāru i -âre
vratárev i **vratárov**
vratáričin
vrâtārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
vrâtārkin
vrâtārnīčkī
vrâtārnīk, mn. -īci (izlazni otvor želuca)
vratášca, vratášcā, dat. vratášcima (dem. od vrâta)
vrâtič, gen. mn. vrâtičā (bot.; drugo je vrâtić) 49; 52 a 10
vrâtić, vrâtića i **vrâtīć**, vratića (dem. od vrât; drugo je vrâtič) 49
vrâtiti, vrâtīm (t. hváliti); prid. trp. vráćen
vrâtlo, vrátla, gen. mn. vratálā i vrâtālā (pokr., vrata); **Vrátla**, Vratálā, dat. Vrátlima (planina u Hercegovini)
vrâtnīk, mn. -īci (vratnica); **Vrâtnīk**, vok. -īče (geogr., u Bosni); **vrâtnīk**, mn. -īci (bot.); **Vrâtnīk**, vok. -īce (u Lici)
vratolômija
vratòlomnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
vrâžda, gen. mn. vrâždā (zast.)
vrâžić
vrâžićak, -ćka, vok. vrâžićku, mn. vražićci, gen. vrâžićakā
vrâžjī i **vrâžijī**
Vražogrnci, Vražogrnacā (mn. m. r., geogr.)
vrbâk, -áka, vok. vrbâče, mn. -áci
vrbâskī (prema Vrbas)
vrbničkī (prema Vrbnīk)
Vrbnīk, vok. -īče (geogr.)
vrbopûc (proljeće, doba kad vrba puca od mezgre)
vrbotoč, vrbotoča
vrč, vrča, vok. vrču, mn. vrčevi
vrčak, vrčka, vok. vrčku, mn. vrčci, gen. vrčākā (pokr., mačak)
vrčast
vrčati, -čīm (1. presti kao mačka; isp. vrčak; 2. režati kao pas; t. čučati); **vrčati**, -ćm (pokr., perjati kudjelju na gvozdenu perajicu; t. čitati)
vrčica, gen. mn. vrčīca (gvozdena perajica)
vrčić
vrčina, gen. mn. vrčīna
vrčmati i sl. ne nego vrnčati i sl.
vrčonoša
vrćenje i **vrćenje**
vrći v. vrgnuti; **vrći** i **vrći** v. vréći i vrijèći 54 c
vrćkati, -ām (prema vrteti, vrtjeti; t. vrâćati)
Vrdničanin, mn. -ani
Vrdničanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
vrdničkī
Vrdnīk, -íka, vok. Vrdníče
vrébac ne nego vrábac
vrêbāč, -áča, vok. vrêbāču
vrebačica
vrebačićin
vrêćati, -ćīm (t. čučati)
vrêća, gen. mn. vrêća (ek. i ijek.) 54 a
vrêćast (ek. i ijek.)
vrećètina (ek. i ijek.)
vréći i **vrêći** (ek.), vršēm v. vrijèći
vrêćica (ek. i ijek.)
vrêćina (ek. i ijek.)
vrećùrina (ek. i ijek.)
vrédan, -dna (ek.); odr. vrêdnī
vrédeti, -īm (ek., t. živeti); imperf. vrêđāh
vrèdnica, gen. mn. vrêdnīcā (ek. i ijek.)
vrèdnijī (ek. i ijek., komp. prema vrédan i vrijèdan)

vrèdnīk, -íka, vok. vrédnīče, mn. -íci (ek. i ijek.)
vrēdno (ek., pril. prema vrédan)
vrednoća (ek. i ijek.) 32 b
vrédnosnī (ek.)
vrédnosnica (ek., npr. poštanska)
vrédnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
vrednota, gen. mn. -ótā (ek. i ijek.)
vrednovati, vrèdnujēm (ek. i ijek., t. devòvati)
vrédovac, -ōvca, vok. -ōvče, gen. mn. vrédovācā (ek., bot.)
vrēdōvan, -vna (ek. i ijek., bolan)
vrēdāč, -āča, vok. vrēđaču (ek. i ijek.)
vrēđāčica (ek. i ijek.)
vrédati, vrēdām (ek., t. čárati)
vrēlāsce, vrēlašca i vrēlāsceta, mn. vrēlāsca, gen. vrēlāscā i vrēlāsācā (ek. i ijek.)
vrélce, vrélca i vrélceta, mn. vrélca, gen. vrélcā i vrēlācā (ek. i ijek.)
vrelina, gen. mn. -ínā (ek. i ijek.)
vrēlīsnī (ek. i ijek.)
vrēlīste (ek. i ijek.)
vrēlo, vrēla, gen. mn. vrēla (ek. i ijek.)
vrême, vrēmena, mn. vrēména, gen. -énā, dat. -ènima (ek.)
vrēmen, -a, -o (ek. i ijek.)
vremenit (ek. i ijek., vremen, privremen); **vrēmenit** (ek. i ijek., vremešan, star)
vrēmenskī (ek. i ijek.)
vrēmenjača (ek. i ijek.)
vrēmešan, -šna (ek. i ijek.)
vrénje (prema vrēti)
vrēo, vrēla (ek. i ijek.) 34 c
vrēoce, vrēoca i vrēoceta, mn. vrēoca, gen. vrēlācā (ek. i ijek.)
vrês, lok. vrésu, mn. vrēsovi, gen. vresóvā i vrēsōvā, dat. vresovima i vrēsovima (ek.)
vrésac, vrésca, mn. vrésci, gen. vrēsācā (ek.)
vrēsak, vrēska, lok. vrésku, mn. vrēsci, gen. vrēsākā i vrēskovi, gen. vrēskōvā (ek.)
vrèsina, gen. mn. vrēsīnā (ek. i ijek.)
vréslo, gen. mn. vrēsālā (ek.)
vrēti (ek. i ijek.), vrîm, vrîš, vrî, vrímo, vríte, vrū; imperf. vrâh, vrâše...; aor. vrēh, 2. i 3. vrē, mn. vrēsmo...; imperat. vrî; pril. sad. vrūći; pril. prošl. (prò)vrēv(ši); prid. rad. vrēo (ek. i ijek.) pored vrío (ijek.), vrēla 34 c
vréža (ek.)
vrēžast (ek. i ijek., prema vréža i vrijèža)
vrēžiti se, vrēžīm se (ek., t. hváliti)
Vrginmōst, Vrginmosta
vrgòmoskī
Vrgòmoščanin, mn. -āni
Vrgòmoščānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
vrgnuti (vrći), vrgnēm (t. cūčnuti); aor. još i: vrgoh, 2. i 3. vrže, mn. vrgosmo...; pril. prošl. i: vrgav(ši); prid. rad. i: vrgao, -gla
Vrgorac, -ōrca
vrgoračkī
Vrgorčanin, mn. -āni
vrh, vrha, vok. vrše, mn. vrhovi, gen. vrhōvā, dat. vrhovima pored (poet.) vrsi, gen. vrha, dat. vršima, ak. vrhe, vok. vrsi; Crnī vrh (geogr.)
Vrhbosna
vrhbòsanskī
vrhnje, vrhnja
vrhoriti, -īm (t. bèsediti)
Vrhovine, Vrhovīnā, dat. Vrhovinama
vrhòvit
vrhōvni
vrhovničkī
vrhōvnik, vok. -īče, mn. -īci
vrhōvnīstvo
vrhu (zast., prijedl.: namira vrhu 1000 dinara, bolje: ...na 1000 dinara)
vrhúnac, -nca, gen. mn. vrhúnacā
vrhunaravan, -vna (zast., nadnaravan, natprirodan)
vrhúniti, vrhūnīm (t. jednačiti); imperf. vrhūnjāh
vrhūnskī
vrijèći i **vrijeći** (ijek.), **vréći** i **vrēći** (ek.) pored **vrći** i **vrći**, vršem, vršeš, vrše, vršemo, vršete, vrhū; imperf. vrsijāh i vršāh, -āše...; aor. vrhoh, 2. i 3. vrše, mn. vrhosmo...; imperat. vrsi; pril. sad. vrhūći; pril. prošl. (o)vrhāv(ši) i (ò)vrhāv(ši); prid. rad. vrhao, vrhla; prid. trp. vršen
vrijed, lok. vrijèdu, mn. vrēdovi, gen. vredóvā i vrēdōvā, dat. vredòvima i vrēdovima pored vrijèdovi, gen. vrijèdōvā, dat. vrijèdovima (ijek., 1. čir, prišt; 2. pakost)
vrijèdan, -dna (ijek.); odr. vrijednī; komp. vrednijī (ek. i ijek.) 31 a; 32 a
vrijèditi, -īm (ijek.); imperf. vrijèđāh, -āše...; aor. vrijèdih, 2. i 3. vrijedī, mn. vrijèdismo...; imperat. vrijèdi; pril. sad. vrijèdēći; prid. rad. vrijèdio, -la
vrijèdjeti, -dīm (ijek., vrijediti; t. blijèdjeti)
vrijedno (ijek., pril. prema vrijèdan); komp. vrēdnijē (ek. i ijek.)
vrijednosnī (ijek.)
vrijèdnosnica (ijek., npr. poštanska)
vrijèdnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
vrijednja (ijek.)

vrijèdovac, -ōvca, vok. -ōvče, gen. mn. vrijedovācā (ijek.)
vrijèdati, **vrijeđam** (ijek., t. cijèpati) 61 a 1
vrijème, vrēmena, mn. vremèna, gen. -énā, dat. -ènima (ijek.) 31 a; 32 a
vrijes, lok. vrijèsu (ijek.), mn. vrēsovi, gen. vresóvā i vrēsōvā, dat. vresòvima i vrēsovima (ek. i ijek.)
vrijèsac, vrijèsca, mn. vrijèsci, gen. vrijesācā (ijek.)
vrijesak, vrijeska, lok. vrijèsku, mn. vrijesci, gen. vrijesākā (ijek.) i vrēskovi, gen. vrēskōvā (ek. i ijek.)
vrijèslo, gen. mn. vrijesālā (ijek.)
vrijèža (ijek.)
vrijèžiti se, **vriježim** se (ijek., t. cijèditi)
vrîsak, vrîska, lok. vrisku, mn. vrîsci, gen. vrîsākā i vrîskovi, gen. vrîskōvā
vrîska, dat. -sci, gen. mn. vrîsākā
vrîsnuti, vrîsnēm (t. kihnuti)
vrištač, -áča, vok. vrištaču
vrîštati, -štim (t. čúčati)
vrištav
vriština (vrijes)
vrîti ne nego vrēti
vrkoč, -óča, vok. vrkoču, gen. mn. -óčā 52 b
vrkóčiti se, vrkočim se (kicošiti se; t. jednáčiti)
vrlet, vrlēti, lok. vrléti i vrleti, instr. vrleti i vrlēću, mn. vrleti, gen. vrlétī i vrlētī, dat. vrletima i vrletima
vrlētnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
vrlī
vrličina 52 b
vrlòća, gen. mn. -óćā
vrlost, -osti, instr. -osti i -ošću
vrljavost, -osti, instr. -osti i -ošću
vrljičica
vrljika, dat. -ci, gen. mn. vrljika (motka)
vrljook
vrnčanica
vrnčati, -ām (t. čitati)
vrnjačkī (prema Vrnjci, Vrnjācā); Vrnjačka bānja (kupalište); Vrnjačka Bānja (ime mjestu) 12
vrō, vrla, vrlo
Vroclav (Wrocław) 189
vrpca, **vrpca** i **vrpca**, gen. mn. vrpcā i vrpca
vrpčast
vrpčica
Vrpoljac, -pōljca, vok. -pōljče, gen. mn. Vrpoljācā
Vrpolje
vrpoljskī (prema Vrpolje)
vrskavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
vrsnica, gen. mn. vrsnicā
vrsnīk, -ika, vok. vrsníče, mn. -íci
vrsnóća, gen. mn. -óća
vrst, vrsti, lok. vrsti, instr. vrsti i vršću, mn. vrsti, gen. vrstī, dat. vrstima, ak. vrsti
vrstan i **vrstan**, -sna; odr. vrsnī i vrsnī 3
vrsti se i **vrsti se**, vrzem se, vrzeš se, vrzē se, vrzēmo se, vrzēte se, vrzū se; imperf. vrzijāh se, -ijāše se... i vrzāh se, -āše se...; aor. vrzoh se, 2. i 3. vrze se, mn. vrzosmo se...; imperat. vrzi se; pril. sad. vrzūći se; pril. prošl. (po)vrzāv(ši) se i (pò)vrzāv(ši) se; prid. rad. vrzao se, vrzla se
vršačkī (prema Vršac)
vršacī
vršak, vrška, mn. vršci, gen. vršākā i vršković, gen. vršković
Vršćanin, mn. -āni
Vršćanka, dat. -ki, gen. mn. -kī
vršćić
vršidba, gen. mn. vršidabā i vršidbī
vršika, dat. -ci, gen. mn. vršika (vrh)
vršilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. vršilaca
vrška, dat. -šci, gen. mn. vrškī
vršnjak, -áka, vok. vršnjače, mn. -áci
vrtač, -ača, vok. vrtaču
vrtača, gen. mn. vrtačā
vrtati, vrćem (t. jahati); imperat. vrći; pril. sad. vrćūći
vrteška, dat. -sci, gen. mn. -škī
vrteti, -īm (ek., t. želeti); imperf. vrćah; prid. trp. vrćen pored **vrteti**, -īm (ek., t. živeti); imperf. vrćah; prid. trp. vrćen i vrćen
vrtić i **vrtić** (dem. od vrt)
vrtirēp
vrtjeti, -tīm (ijek., t. željeti); imperf. vrćah; prid. trp. vrćen pored **vrtjeti**, -tīm (ek., t. živjeti); imperf. vrćah; prid. trp. vrćen i vrćen
vrtka, dat. -tki, gen. mn. vrtkī
vrtlar, -ara, vok. vrtlaru i -āre
vrtlārev i **vrtlārov**
vrtlāričin (prema vrtlārica)
vrtlārija
vrtlog, mn. -zi, gen. vrtlōgā
vrtložnī
vrtoglavac, -āvca, vok. -avče, gen. mn. vrtoglavacā
vrtòglāvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
vrtòglavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
vrtuljak, -ljka, vok. vrtūljče, mn. vrtuljci, gen. vrtūljākā
vrtùščica (crv)
vrûć, vrúća; komp. vrûćī 47 a
vrùćac, vrućca, gen. mn. vrućācā (nezaleđeno mjesto u riječnoj vodi)

vrûće i **vrúće** (pril. prema vrûć); komp. vrûćē i vrûće
vrùćica, gen. mn. vrùćīcā
vrućičina
vrućina, gen. mn. -ína
vrućùstina
vrutak, vrútka, mn. vrúci, gen. vrûtākā
vřvca ne nego vřpca
vřveti, -īm (ek., t. žíveti); imperf. vřvljāh pored **vrveti**, -īm (ek., t. žèleti); imperf. vrvljah
vřvjeti, -vīm (ijek., t. žívjeti); imperf. vřvljāh pored **vrvjeti**, -vīm (ijek., t. žèljeti); imperf. vřvljāh
vřzēnje (prema vrsti se)
vûča (vučenje); **Vûča** (ime); Vûča dženèrāl, gen. Vûče dženerála (nar. pjes.) 87 k
vúcac, vúčca, gen. mn. vúčacā
vûče, vûčeta; zbir. vûčād, -ādi
Vučèdol (geogr.)
vučèdolskī
vúčēnje (prema vúći)
vûčetina
Vûčevo (geogr.)
vúčica, gen. mn. vúčīcā 51 a
vúćić; **Vúćićl** 56 a 7
vûčija ne nego fûčija
vúćijī i **vúcjī** 46 m
vùčina, gen. mn. vùčīna
Vùčitrn (geogr.) 86 a; 87 a
vûčjāk, vok. vûčjače, mn. -āci (pas); **Vûčjak**, lok. Vučjáku i Vûčjaku (geogr.) 51 a
vúcjaka, dat. -ci, gen. mn. vúcjāka (bot.)
vúčjī i **vúcijī** 46 m
vûčkē i **vûčkī** (pril.)
Vûčko, Vûčka
Vúckov
Vûčković (prezime)
vúći i **vûći**, vúčem, vúčeš, vúče, vúčēmo, vúčete, vúkū; imperf. vúcijāh, -ijaše... i vúčāh, -āše...; aor. vúkoh, 2. i 3. vûče, mn. vúkosmo...; imperat. vúci; pril. sad. vúkūći; pril. prošl. (do)vúkāv(ši) i (dò)vūkāv(ši); prid. rad. vûkao, vúkla; prid. trp. vúčen, -ena pored vùčen, -ènа 54 c
vûga, dat. vúgi, gen. mn. vûgā
vuhòvati, vùhujēm (zast., postupati licemjerno, pretvarati se; t. devòvati)
Vùjica (ime)
Vùjičić (prezime)
Vùjicin
Vújić (prezime) 48 c
vújin (prema vújo); **Vújin** (prema Vújo, gen. Vújē)
vújo, vok. vûjo (hipok. od vûk; t. ćóro); **Vújo** (ime)
vújov (prema vújo); **Vújov** (prema Vújo, gen. Vúja)
vûk, vok. vûče, mn. vûci, dat. vûcima, ak. vûke pored vùkove, gen. vukóvā i vùkōvā, dat. vukòvima i vùkovima, ak. vùkove; **Vûk** (ime); Vûk Frankòpān; Vûk Stefánović Kàradžić 6 a; 50 b 1
Vûka, dat. Vûki (rijeka); **Vúka**, dat. Vúki, vok. Vûko (žen. ime)
Vùkac, Vùkca (ime)
Vùkājlo (ime)
Vùkčev (prema Vùkac)
Vûkčić (prezime); **Hřvoje** Vûkčić Hrvàtinić (hist.)
Vúkin (prema Vúka)
vukòdlak, vok. -če, mn. -ci
Vukosavljev, **Vukosavov** i **Vùkosavov** (prema Vukosav)
vùkov (prema vûk); **Vûkov** (prema Vûk); Vûkovo Sèlo (geogr.); **Vúkov** (prema Vúko, gen. Vúka)
vûkovac, -ōvca, vok. -ōvče, gen mn. vûkovācā 20 c
Vukòvār, -ára, vok. Vûkovāre; **Nòvī** Vukòvār; **Stārī** Vukòvār
Vukovárac, -rca, vok. Vûkovārče, gen. mn. Vukòvārācā
Vukòvārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
vukòvārskī; novovukòvārskī; starovukòvārskī
vûkovskī
vulgarizácija
vulgárnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
vulkanizácija
vulkanizēr, -éra, vok. vûlkanizēru
Wagner (Vagner) 172 c
Weber (Veber) 172 c
Wilde (Vajld) 171 i
Wroclav (Vroclav) 176

Z

zabáciti, zàbācīm (t. dodéliti); prid. trp. zábačen
zàbāčenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zabacénje (prema zabáciti)
zabàdāč, -áča
zabàdača
zabadávā (pril.)
zabàhtati, zàbaśēm (t. zahùktati); imperat. zabàśći
zabàtāljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću

zábavīsnī i **zábavišnī**
zabávljač, -áča, vok. zábavljaču, instr. -áčem (ne -ačom)
zabávljačica
zabávnīk i **zábavnik**, mn. -īci; Politikin zabavnīk (zábāvnīk)
zabàzdeti, -īm (ek., t. dolèteti)
zabàzdjeti, -zdīm (ijek., t. dolètjeti)
zàbeći v. zàbegnuti
zabéditi, zàbēdīm (ek., obediti; t. dodéliti); prid. trp. zàbēđen
zàbegnuti (zàbeći), zàbegnēm (ek., t. počínuti); aor. još i: zàbegoh, 2. i 3. zàbeže i zàbeže, mn. zàbegosmo...; pril. prošl. i: zàbegāv(ši); prid. rad. i: zàbegao, -gla
zabelàsati se, -ām se (ek., t. zaračúnati)
zábeleška, dat. -šci, gen. mn. zábeležākā (ek.)
zabéleti, -īm (ek., početi bijeljeti; t. ustédjeti)
zabeležávati, -lèžāvām (ek., t. obaveštávati)
zabèležiti, -īm (ek., t. zašèćeriti) 34 d
zabéliti, zàbēlīm (ek., učiniti što bijelim; t. dodéliti)
zabeloglàviti se, -lòglāvīm se (ek., povezati glavu bijelom maramom; t. obelodániti) i **zabelòglaviti se**, -īm se (t. ispripòvediti)
zabèzēknūtōst i **zabèzeknūtōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
zabiglisati, -šēm (t. ožigosati); imperat. zabìgliši
zabijač, -áča, vok. zábijāču, instr. -áčem (ne -ačom)
zabijèditi, zàbijedīm (ijek., obijediti; t. dodijèliti); prid. trp. zàbijeđen
zabijèliti, zàbijelīm (ijek., učiniti što bijelim; t. dodijèliti)
zàbijelnīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek., bot.)
zabijèljeti, -līm (ijek., početi bijeljeti; t. poblijèdjeti)
zábilješka, dat. -ci, gen. mn. zábilježākā (ijek.)
zabilježávati, -ljèžāvām (ijek., t. obaveštávati)
zabilježiti, -īm (ijek., t. zašèćeriti)
zàbjegnuti (zàbjeći), zàbjegnēm (ijek., t. počínuti); aor. još i: zàbjegoh, 2. i 3. zàbježe i zàbježe, mn. zàbjegosmo...; pril. prošl. i: zàbjegāv(ši); prid. rad. i: zàbjegao, -gla
zábjel, zábjela, gen. mn. zábjēlā (ijek., granični kamen)
zabjelàsati se, -ām se (ijek., t. zaračúnati)
zabjeloglàviti se, -lòglāvīm se (ijek., povezati glavu bijelom maramom: t. obelodániti) i **zabjelòglaviti se**, -īm se (t. ispripòvediti)
zàblaćenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zàblatiti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. zàblaćen 54 b 4
zabléjati, -jīm (t. zazvúčati); imperat. zabléji
zàblenūtōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zableštati, -štım (ek., početi bliještati; t. zazvúčati)
zableštávati, -blèštāvām (ek., t. večerávati)
zablèstiti, zàblēštīm (ek., zaslijepiti; t. dodéliti); prid. trp. zàblēšten
zablijèštati (ijek., početi bliještati), zablijèštīm, -īš..., 3. mn. zablijèštē; aor. zablijèštah, 2. i 3. zablijèšta i zàblijestā; imperat. zablijèšti; pril. prošl. zablijèštāv(ši); prid. rad. zablijèštao, -la
zablijèstiti, zàbliještīm (ijek., zaslijepiti; t. dodijèliti); prid. trp. zàbliješten
zablùdeti, -īm (ek., t. uštédeti)
zablùdjeti, -dīm (ijek., t. uštédjeti)
zablješ̀tati, -štīm (ijek., zabliještati; t. zazvúčati)
zablještávati, -bljèštāvām (ijek., t. večerávati)
zāboga (pril.)
zabòleti, zabòlī (ek., t. dolèteti)
zabòljeti, zabòlī (ijek., t. dolètjeti)
zabòravak, -āvka, mn. -āvci, gen. zabòravākā
zaborávnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zabráditi, zàbrādīm (zaviti bradu u maramu; t. dodéliti); prid. trp. zàbrāđen
zabradívati, -bràđujēm (t. deverívati)
zabrázditi, zàbrāzdīm (t. dodéliti); prid. trp. zàbražđen
zabražđívati, -bràžđujēm (t. deverívati) 77 b
Zàbrdac, Zàbrdca, vok. Zàbrdče, gen. mn. Zàbrdācā 82 b 1
zàbrdnjača (dio tkalačkog stana)
zàbrdskī (prema zabrđe)
zàbrdanin, mn. -āni (čovjek iz zabrđa)
zàbrdānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
zàbrđe i **zàbrde**
zabréći i **zàbrēći** v. zabréknuti
zabrèdati, -ām (postati bređa; t. dokónčati)
zabréknuti (zabréći i zàbrēći), zàbrēknēm (t. škrgútnuti); aor. još i: zabrékoh, 2. i 3. zabréče i zàbrēče, mn. zabrékosmo...; pril. prošl. i: zabrékāv(ši) i zàbrēkāv(ši); prid. rad. i: zàbrēkao, zabrékla i zàbrēkla

zabrèktati, zàbrekćēm (t. zahùktati); imperat. zabrèkći
zabrénčati, -čīm (t. zazvúcati)
zábrežje i **zȁbrežje** (ek. i ijek.)
zabrídeti, zabrídi (ek., t. ustédeti)
zabrídjeti, zabrídī (ijek., t. uštédjeti)
zàbrinūtōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zabrinjávati (i zabrinjívati), -brìnjāvām (t. večerávati)
zabrinjívati (i zabrinjávati), -brìnjujem (t. deverívati)
zabròjati se, zabròjīm se (zabrojiti se; t. dotrčati); imperat. zàbrōj se
zabrójiti se, zàbrojīm se (zabuniti se u brojenju; t. natočiti); imperat. zàbrōj se
zabrùjati, -jīm (t. zazvúčati)
zàbūnjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zacéditi, zàcēdīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. zàcēden
zaccđívati, -cèđujēm (ek., t. deverívati)
zacéleti, -īm (ek., postati zdrav; t. ustédeti)
zacéliti, zàcēlīm (ek., učiniti zdravim; t. dodéliti)
zacélo (ek., pril.)
zaceljénje (ek., prema zacéliti i zacéleti)
zaceljívati, -cèljujēm (ek., t. deverívati)
zacéniti, zàcēnīm (ek., udariti cijenu; t. dodéliti); **zacéniti se,** zàcēnīm se (v. zacénuti se)
zacénuti se, zàcēnēm se (izgubiti dah od plača, od smijeha i sl.; t. škrgútnuti)
zacenjívati, -cènjujēm (ek., prema zacéniti; t. deverívati); **zacenjivati se,** -cènjujēm se (prema zacénuti se i zacéniti se)
zacépiti, zàcēpīm (ek., t. dodéliti)
zacepljívati, -cèpljujēm (ek., t. deverívati)
zacèpteti, -īm (ek., uzdrhtati; t. dolèteti)
zacèptjeti, -ptīm (ijek., uzdrhtati; t. dolètjeti)
zacíčati, -čīm (t. zazvúčati)
zacijèditi, zàcijedīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. zàcijeđen
zacijèliti, zàcijelīm (ijek., učiniti zdravim; t. dodijèliti); prid. trp. zàcijeljen
zacijèlo (ijek., pril.) 26 a; 98 j
zacijèljeti, -līm (ijek., postati zdrav; t. poblijèdjeti)
zacijèniti, zàcijenīm (ijek., udariti cijenu; t. dodijèliti)
zacijèpiti, zàcijepīm (ijek., t. dodijèliti)
zacijúkati, -cijūčēm (t. zaurlikati) i **zacijùkati,** -cijučēm (t. izblebètati)
zacjeđívati, -cjèđujēm (ijek., t. deverívati)
zacjeljénje (ijek., prema zacijèliti i zacijèljeti)
zacjeljívati, -cjèljujem (ijek., t. deverívati)
zacjenjívati, -cjènjujēm (ijek., t. deverívati)
zacjepljívati, -cjèpljujēm (ijek., t. deverívati)
zacokòtati, -còkoćēm (t. izblebètati); imperat. zacokòći
zàcōpānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zacrljèniti i sl. ne nego zacrvèniti i sl.
zacŕneti, -īm (ek., postati crn; t. ustédeti)
zacrníti, zàcrnīm (učiniti crnim; t. dodéliti); prid. trp. zàcrnjen
zacŕnjeti, -nīm (ijek., postati crn; t. ustédjeti)
zacŕpsti i **zàcrpsti,** zacrpēm (t. iscŕpsti)
zàcrtnjāk, mn. -āci (dio pluga)
zacrvèneti, -īm (ek., postati crven; t. pozelèneti)
zacrvèniti, -crvenīm (učiniti crvenim; t. ponačìniti)
zacrvènjeti, -nīm (ijek., postati crven; t. pozelènjeti)
zacvètati, -ām (ek., t. dokončati)
zacvíčati, -čīm (t. zazvúčati)
zacvíleti, -īm (ek., t. ustédeti)
zacvíljeti, -līm (ijek., t. uštédjeti)
zacvjètati, -ām (ijek., t. dokončati)
zacvokòtati, -cvòkoćēm (t. izblebètati); imperat. zacvokòći
zacvŕčati, -čīm (t. zazvúčati)
zacvrkùtati, -cvrkućēm (t. izblebètati); imperat. zacvrkùći
zàčađaviti, -īm (t. ràskiseliti) i **zàčađāviti,** začađāvīm (t. obavéstiti)
zàčadenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zàčađiti, -im (t. dohvatiti); prid. trp. zàčađen
začáhuriti se, -īm se (t. zašèćeriti); prid. trp. začáhuren
začahurívati se, -hùrujēm se (t. izjednačívati)
zàčamati, -ām (ostati gdjegod dugo; t. ìsplivati)
začámiti, -īm (začamati; t. ishlápiti)
zàčārānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
začárati, začáram (t. dočárati)
začarávati, -čārāvām (t. večerávati)
zàčas (pril.) 98 l
zàčasnī
začátmiti, zàčatmīm (staviti čatmu, pleter; t. natočiti)
začáuriti ne nego začàhuriti
zàčāvlati, -ām (pribiti čavlima; t. ìskārtati)

zàčāvliti, -īm (začavlati; t. pròbančiti)
zaćéće (prema začeti)
zaćeđak, -tka, mn. zàčeci, gen. zàčedākā
zaćèlēnčiti, -īm (staviti čelenku; t. podvojčiti)
zaćèlīti, zàčelīm (staviti koga na čelo čega; t. natočiti)
zaćelje i **zaćelje**
zaćeljívati, -čèljujēm (t. deverívati)
zaćeljūstiti, -čèljūstīm (staviti konju žvale u čeljusti, zaviličiti; t. obavéstiti); prid. trp. zaćèljūšćen
zaćep (med., zaćepljenje, opstipacija)
zaćepak, -pka, mn. -pci, gen. zaćepākā
zaćepica (pokr., zadjevica)
zaćèpiti, zàčepīm (t. natòčiti); prid. trp. zaćepljen
zaćepljávati (i zaćepljivati), -čèpljāvām (t. večerávati)
zàcepljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zaćepljenje
zaćepljivati (i zaćepljávati), -čèpljujēm (t. deverivati)
zaćeprkati, -ām (t. zaračùnati)
zaćeprkávati, -prkāvām (t. obaveštávati)
zaćéstiti, zàcēstīm (učestati; t. dodéliti)
zaćešljati, zàčešljam (t. zaigrati) i zaćèšljam (t. dokončati)
zaćešljávati, -cèsljāvām (t. večerávati)
zaćetak, -tka, mn. zaćéci, gen. zàčētakā
zaćeti, zàčnēm (t. pòčēti)
zàcetnī i **zàčetnī**
zàčetnica
zaćetničin
zaćetnički
zàčetnīk, vok. -īće, mn. -īci
zaćetništvo
zaćeviljíti, -čèvīljīm (zapeti, npr., pušku; t. obavéstiti)
zaćikávati (i zaćikívati), -čikavam (prema zàčiknuti; t. večerávati)
zaćikívati (i zaćikávati), -čikujem (prema zàčiknuti; t. deverivati)
zàčiknuti, -knēm (bocnuti, izazvati; t. počinuti)
zaćiliti, -īm (postati čio, jak; t. dòhvatiti)
zàcimati ne nego zàčinjati
zaćin
zaćina (v. zaćin)
zaćinak, zaćīnka (vrsta vinove loze)
zaćinavac, -āvca, gen. mn. zaćinavaca
zaćiniti, zaćīnīm (t. natòčiti); prid. trp. zaćinjen
zaćīnka, dat. -ci, gen. mn. zaćīnkī i zàčinākā (zast., pjesma)
zàčinjati, -njēm (počinjati; t. primicati); imperat. zàčinji; pril. sad. zàčinjūći; **zaćinjati**, zàčīnjām (stavljati začin; t. venčávati)
zaćinjávati, -činjavam (začínjati; t. večerávati)
zaćislíti, zàčislīm (pokr., ubrojiti; t. natòčiti)
zaćitati se, -ām se (t. dokònčati)
zaćkati, -ām (začepiti; t. skònčati)
zàčkoljica i **zàčkoljina** (1. kvaka, zakačka; 2. skrovište)
zàclaniti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. zàčlanjen i **zaćlánitī**, zàčlanīm (t. dodéliti); prid. trp. zàčlānjen
zaćlanjívatī, -člànjujem (t. deverívati)
zàčmalōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zaćmànuti (začmásti i zàčmasti), zàčmanēm (ukočiti; t. nadàhnuti); prid. rad. i: zàčmao, -la
zàčudan, -dna
zaćuditi se, -īm se (t. dòhvatiti); prid. trp. zàčuđen
zàčudo (pril.)
zaćuđávati (i zaćuđívati), -čuđavam (t. večerávati)
zàčuđenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zaćudénje
zaćuđívati (i zaćuđávati), -čuđujem (t. deverívati)
zàčuti, zàčujēm, -eš..., 3. mn. zàčujū; aor. zàčuh, 2. i 3. zàču i zàču, mn. zàčusmo...; imperat. zàčuj; pril. prošl. zaćūv(ši); prid. rad. zàčuo, -la; prid. trp. zaćùven, -ėna
záći i **zâći**, zâđēm (t. náći)
zaćópati, zàćōpām (pokr., zamazati blatom; t. dočárati)
zaćópiti, zàćōpīm (zaćopati; t. dodéliti); prid. trp. zàćōpljen
zàćōrenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zaćóriti se, zàćōrīm se (obnevidjeti; t. dodéliti)
zaćurlíkati, -ćùrlīčēm (t. zaurlíkati); imperat. zaćurlíči i **zaćurlikati**, -ćùrličēm (t. izblebètati); imperat. zaćurliči
zaćútati, -tīm (t. zazvučati)
zaćutkivati, -cùtkujēm (t. deverivati)
zàdaća, gen. mn. zàdaća (Prva zadaća; 1. zadaća)
zàdaćnica
zàdāh, zādāha, mn. -si, gen. zādāhā
zādaha, zādahē, dat. -si (pokr., zadah)
zadahnúće
zadàhnuti, zàdahnēm (t. nadàhnuti)
zadahnjívati, -dàhnjujēm (t. deverívati)
zadàhtati, zàdašćēm (t. zahùktati); imperat. zadàšći
zádak, zátka, mn. záci, gen. zâdāka

zadátak, -tka, mn. zadáci, gen. zádataka (Prvi zadatak; 1. zadatak)
zadaždeti, zadáždī (ek., t. dolèteti)
zadáždjeti, zadáždi (ijek., t. dolètjeti)
zàdebljālōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zadečačiti, -dèčāčīm (ek., načiniti djèčakom; t. obavéstiti)
zadéliti se, zàdēlīm se (ek., zabuniti se u dijeljenju; t. dodéliti)
zàdeljati, -ām (ek., t. isplivati)
zadeljávati, -dèljāvām (ek., t. večerávati)
zadeljívati se, -dèljujēm se (ek., prema zadéliti se; t. deverívati)
zàdenuti, -nēm (ek., t. pòčinuti; isp. i zàdesti)
zadesétiti, -dèsētīm (u zagoneci; t. obavéstiti); prid. trp. zadèsēćen
zàdesti (ek.), zàdenēm, -ēš..., 3. mn. zàdenū pored zàdedēm, -ēš..., 3. mn. zàdedū; aor. zádenuh, 2. i 3. zádenū, mn. zàdenusmo... pored zádedoh, 2. i 3. zàdede i zȁdede, mn. zàdedosmo... i zàdeh, 2. i 3. zàde i zȁde, mn. zàdesmo... ; imperat. zàdeni i zàdedi; pril. prošl. zàdenūv(ši) i zàdēv(ši); prid. rad. zàdeo, -la i zàdenuo, -la; prid. trp. zadèven, -ènа pored zàdet i zàdenūt
zàdeti i **zàdesti** (ek.)
zadètinjiti, -īm (ek., zatrudnjeti, zanijeti; t. zasèćeriti)
zádeva (ek., zapreka)
zadèvāč, -áca (ek.), vok. zádevaču, instr. -áčem (ne -ačom)
zadévalica (ek.)
zadévalo (ek.)
zadévati, zàdēvām (ek., t. venčávati)
zadevèriti se, -dèverīm se (ek., postati dever; t. ponačiniti)
zadevétiti, -dèvētīm (u zagoneci; t. obavéstiti); prid. trp. zadèvēćen
zàdevica i **zádevica** (ek.)
zadèvōjčiti se, -īm se (ek., postati djevojka; t. podèvōjčiti)
zadíčiti, zàdīčīm (t. dodéliti)
zàdignuti (zàdići), zàdignēm (t. pòčinuti); aor. još i: zàdigoh, 2. i 3. zàdiže i zȁdiže, mn. zàdigosmo...; pril. prošl. i: zàdigāv(ši); prid. rad. i: zàdigao, -gla
zàdīhānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zadíhati se, zàdīšēm se (t. zavíkati); imperat. zadíši se 43 c 1
zadihávati se, -dihāvām se (t. večerávati)
zadijèliti se, zàdijelīm se (ijek., zabuniti se u dijeljenju; t. dodijéliti)
zadijèvalica (ijek.)
zadijèvalo (ijek.)
zadijèvati, zàdijevām (ijek., t. nadijèvati) 26 b 7
zàdimljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zadirkívati, -dirkujēm (t. deverívati)
zàdisati, -šēm (1. zadahnjivati, 2. zaudarati; t. primicati); imperat. zàdiši; pril. sad. zadišući
zàdivljālōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zadívljenost, -osti, instr. -osti i -ošću
zadječačiti, -djèčačīm (ijek., načiniti djèčakom; t. obavéstiti)
zàdjeljati, -ām (ijek., t. isplivati)
zadjeljávati, -djèljāvām (ijek., t. večerávati)
zadjeljívati se, -djèljujēm se (ijek., prema zadijèliti se; t. deverívati)
zàdjenuti, -nēm (ijek., t. pòčinuti; isp. i zàdjesti)
zàdjesti (ijek.), zàdjenēm, -ēš..., 3. mn. zàdjenū pored zàdjedēm, -ēš..., 3. mn. zàdjedū i zàdijēm, -ēs..., 3. mn. zàdijū; aor. zàdjenuh, 2. i 3. zàdjenū, mn. zàdjenusmo... pored zàdjedoh, 2. i 3. zàdjede i zȁdjede, mn. zàdjedosmo.... i zàdjeh, 2. i 3. zàdje i zȁdje, mn. zàdjesmo...; imperat. zàdjeni i zàdjedi pored zàdīj, -ījmo, -ījte; pril. prošl. zàdjenūv(ši) i zàdjēv(ši); prid. rad. zàdio, zàdjela i zàdjenuo, -la; prid. trp. zadjèven, -ènа pored zàdjet i zàdjenūt
zàdjeti i **zàdjesti** (ijek.) 26 b 7; 27
zadjètinjiti, -īm (ijek., zatrudnjeti, zanijeti; t. zašèćeriti)
zádjeva (ijek., zapreka)
zadjèvāč, -áca, vok. zádjevaču, instr. -áčem (ne -ačom) (ijek.)
zadjevèriti se, -djèverīm se (ijek., postati djever; t. ponačiniti)
zàdjevica i **zádjevica** (ijek.)
zadjèvōjčiti se, -īm se (ijek., postati djevojka; t. podèvōjčiti)
zàdniti, -īm (načiniti buretu dno; t. pròzliti se); prez. još i: zȁdnijēm, -ēš..., 3. mn. zȁdnijū; prid. trp. i: zadnìven, -ènа
zȁdnjī; Zȁdnjī Àdam 18
zadnjonèpčanī (gram.)
zadòcnelī (ek.)
zadòcnelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
zadòcniti, zàdocnīm (zakasniti; t. natòčiti)
zadocnjávati (i zadocnjívati), -dòcnjāvām (t. večerávati)
zadòcnjelī (ijek.)
zadòcnjelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
zadocnjénje
zadocnjívati (i zadocnjávati), -dòcnjujēm (t. deverívati)

zadòjiti, zàdojīm (t. natočiti); imperat. zàdōj
zadólmiti, zàdolmīm (zagatiti; t. natočiti); prid. trp. zàdolmljen
zadolmljávati, -dòlmljāvām (t. večerávati)
zádoričan, -čna
zàdosta (pril.)
za dôveče(r) 98 h 1
zàdovēk (ek., pril.)
zàdovijek (ijek., pril.)
zadovóljnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zadovóljština
Zádranka, dat. -ki, gen. mn. -kī
zadréčati, -čim (t. zazvučati)
zadrémati, zàdrēmām (ek., t. dočárati) i zàdrēmljēm (t. zavikati); imperat. zàdrēmāj i zadrémlji
zàdrēti, zȁdrēm (ek., t. ràzdrēti)
zadŕhtati, zàdrsćēm (t. zahûktati); imperat. zadŕšći
zadrhtjeti, -htīm (ijek., t. dolètjeti)
zàdriglōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zadrijèmati, zàdrijemām (ijek., t. pomijèšati) i zàdrijemljēm (t. polijègati); imperat. zàdrijemāj i zadrijèmlji
zàdrijeti, zȁdrēm (ijek., t. ràzdrijeti)
zádrtost, -osti, instr. -osti i -ošću
zádruga i **zâdruga**, dat. -zi
zádrugar i **zâdrugar**, vok. -āru i -are
zádrugārev i **zâdrugārov** pored **zádrugarev** i **zâdrugārov**
zádrugārka i **zâdrugārka**, dat. -ki, gen. mn. -kī
zádrugārkin i **zâdrugārkin**
zadúbenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zadúbiti se, zàdūbīm se (prema dûbok; t. dodéliti); prid. trp. zàdūbljen
zàdūbljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zádugo (pril.) 98 g
zàdūh ne nego zȁdāh
záduha, dat. -si
zaduhániti, -dùhānīm i **zaduvániti**, -dùvānīm (t. obavéstiti)
zàdūhānōst i **zadūvānōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
zadúhati, zàdūhām i **zadúvati** zàdūvām (t. dočárati) i zàdūšēm (t. zavíkati); imperat. zàdūhāj, zàdūvāj i zadúši
zadúhnuti, zàdūhnēm (t. škrgûtnuti) i **zàduhnuti**, -ēm (t. počinuti)
Zadunávac, -vca, vok. Zádunavče, gen. mn. Zadùnāvācā
Zadùnāvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
zadúnuti ne nego zadúhnuti
zadûpsti se i **zàdūpsti se**, zadúbēm se (t. izdúpsti)
zadûšljiv
zaduvániti, -dùvānīm i **zaduhániti**, -dùhānīm (t. obavéstiti)
zàdúvanōst i **zàdūhānōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
zadúvati, zàdūvām i **zadúhati**, zàdūhām (t. dočárati) i zàdūšēm (t. zavikati); imperat. zàdūvāj, zàdūhāj i zadúši
zadužbina i **zàdužbina** 75 e
zàdūženōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zadžakati, -ām (uzgalamitī se; t. ìsplivati)
zádžepak, -pka, mn. -pci, gen. zádžepākā
zàđakoniti, -īm (učiniti đakonom; t. ràskiseliti)
zađiliktati, -đilikćēm (pokr., zakliktati; t. izblebètati); imperat. zađilikći
zafijúkati, -fijučēm (t. zaurlikati); imperat. zafijúći i **zafijùkati**, -fijučēm (t. izblebètati); imperat. zafijùci
Záfiraga 87 l
zafitíljiti, -fitīljīm (t. obavéstiti)
zàfrātriti se, -īm se (postati fratar; t. pròbančiti)
zafŕkač, -ača, vok. zȁfrkaču
zafŕkati, zàfŕćēm (t. zavikati); imperat. zafŕći
zagaćénje (prema zagátiti)
zagaćívati, -gàćujēm (t. deverívati)
zàgaditi, -īm (t. dohvatiti); prid. trp. zàgađen
zàgađenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zagákati, zàgačēm (t. zavíkati); imperat. zagáči
zagalaćiti, -īm (zagaliti; t. zašećeriti)
zàgānciti, -īm (zgrabiti gàncem, isp. gȁnač; t. pròbānčiti)
Zagarač, Zàgarča (geogr.)
zagasitocrven, -ènа; odr. zagasitocrvenī; komp. zagasìtijē crven 89 c
zàgasitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zagašívač, -ača, vok. zȁgašivaču
zagátiti, zàgātīm (zagraditi vodu gatom, prejaziti; t. dodéliti); prid. trp. zàgaćen
zagedžáviti, -īm (pokr., zakržljati; t. ràskiseliti); prid. trp. zàgedžavljen i **zagedžáviti**, zagèdžavīm (t. obavéstiti); prid. trp. zagèdžāvljen
zàgladiti, -īm (t. dohvatiti); prid. trp. zàglađen
zaglàdneti, -īm (ek., t. dolèteti)
zaglàdnjeti, -dnīm (ijek., t. dolètjeti)
zagladívati, -glađujēm (t. deverívati)
záglavak, -āvka, mn. -āvci, gen. záglavākā
zaglèdāč, -áča, vok. zȁgledāču, instr. -ácem (ne -ácom)
zagledàčina

zaglibiti, zàglībīm (zapasti u glib; t. dodéliti); prid. trp. zàglībljen
zaglibljénje (prema zaglibiti)
zaglibljívati, -glibljujēm (t. deverívati)
zagluhnúće
zàgluhnuti, -hnēm (t. počínuti)
zaglúpeti -īm (ek., postati glup; t. uštédeti)
zaglúpiti, zàglūpīm (načiniti glupim; t. dodéliti); prid. trp. zàglūpljen
zaglúpjeti, -pīm (ijek., postati glup; t. uštédjeti)
zàglūpljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zaglupljénje (prema zaglúpeti, zaglúpiti i zaglúpjeti)
zaglupljívati, -glùpljujem (t. deverívati)
zàglūsenost, -osti, instr. -osti i -ošću
zaglùsljiv
zaglúveti, -īm (ek., početi postajati gluv; t. uštédeti)
zaglúviti, zàglūvīm (načiniti gluvim; t. dodéliti); prid. trp. zàglūvljen
zaglúvjeti, -vīm (ijek., početi postajati gluv; t. uštédjeti)
zaglùvljiv
zàgnojenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zagnòjiti se, zàgnojīm se (t. natòčiti)
zagnjileti, -īm (ek., početi gnjiljeti; t. ustédeti)
zagnjíljeti, -līm (ijek., početi gnjiljeti; t. uštédjeti)
zàgode, zàgoda (pokr., prilika, zgoda)
zàgodica (zagode)
zagojaćívati, -jàćujēm (t. izjednačívati)
zagojátiti, -gòjātīm (zakrtožiti; t. obavéstiti); prid. trp. zagójāćen
zágonačkē i zágonački (pril., iz zaleta, izatrke)
zagonétati, -gònēćēm (t. kokodákati) i -gònētām (t. večerávati); imperat. zagonéći i zagònētāj; pril. sad. zagonéćūći i zagonétajūći
zágonētka, dat. zágonēci i zágonētki, gen. mn. zàgonētākā i **zágonetka,** dat. zagònēci i zagonetki, gen. mn. zagonētākā 66 c
zágonētnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Zàgorac, Zàgōrca, vok. Zàgōrče, gen. mn. Zagorācā (čovjek iz Zagore i Zagorja)
zagōrčati, -ām (t. dokončati)
zagorčávati (i zagorčívati), -gòrčavām (t. večerávati)
zagorčénje
Zàgōrcev
zagōrčiti, zàgōrcīm (t. dodéliti)
zagorčívati (i zagorčávati), -gòrčujēm (t. deverívati)
zágorēl, zágorēli (ek., nešto zagorjelo)
zagòrelica (ek., rakija)
zagòreti, -īm (ek., t. dolèteti); prid. rad. zagòreo, -la
zagòretina (ek., nešto zagorjelo)
zagorévati, -gòrēvām (ek., t. večerávati)
zágorijel, zágorijeli (ijek., nešto zagorjelo)
zagorijèvati, -gòríjevām (ijek., t. preodijèvati)
zagòrjelica (ijek., rakija)
zagòrjeti, -rīm (ijek., t. dolètjeti); prid. rad. zagòrio, zagòrjela
zagòrjetina (ijek.)
Zàgōrka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Zagore i Zagorja)
Zàgōrkin
zagovārāč, -áča, vok. zágovaraču
zagovórnik, -íka, vok. zágovorníče, mn. -ici
zagráditi, zàgrādīm (t. dodéliti); prid. trp. zàgrāđen
zagrađívati, -gràđujēm (t. deverívati)
zagràktati, zàgrakćēm (t. zahuktati); imperat. zagràkći
zagŕčiti, zàgrčīm (zagorčiti; t. dodéliti)
zagrčívati, -grčujēm (t. deverívati)
zagrdeti, -īm (ek., postati grdan; t. ustédeti)
zagŕditi, zàgrdīm (pokvariti, učiniti grdim; t. dodéliti); prid. trp. zàgrđen
zagŕdjeti, -dīm (ijek., postati grdan; t. uštédjeti)
zagrđívati, -grđujēm (t. deverívati)
Zágreb 11 c
zágrebačkī; zágrebačkī kòtār 20 a; Zágrebačkī kòtār 20 b; Zágrebačkī velesájam; Zágrebačkī elèktrīčnī trámvaj; Zágrebačkā gòra 11 d; Zágrebačkō sveučilíšte 16 a
zagrèjāč, -áča, vok. zágrejāču (ek.)
zàgrejānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
zàgrejati, -jēm (ek., t. òbrijati); imperat. zàgrēj
zagrejàvāč, -áča, vok. zágrejavāču (ek.)
zagrejávati, -grèjāvām (ek., t. večerávati)
Zágrepčanin, mn. -āni
Zágrepčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
zagrèpsti i **zàgrepstī,** zagrèbēm (t. ogrèpsti)
zagrévati, zàgrēvām (ek., t. venčávati)
zágrēvnī (ek.)
zagrgútati, -grgūćēm (t. zaurlíkati); imperat. zagrgúći i **zagrgùtati,** -grgućēm (t. izblebètati); imperat. zagrgùći
zagrijāč, -áča, vok. zágrijāču (ijek.)
zàgrijānōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)

zàgrijati, -jēm (ijek., t. òbrijati); imperat. zàgrīj
zagrijàvāč, -ača, vok. zāgrijavāču, instr. -ačem (ne -āčom) (ijek.)
zagrijávati, -grìjavām (ijek., t. večerávati)
zagrijèvati, zàgrijevām (ijek., t. nadijèvati)
zàgrijevnī (ijek.)
zàgristi, zagrizem (t. ìzgristi)
zagrìžljiv
zagrižljivost, -osti, instr. -osti i -ošću
zāgrljaj, lok. zagrljáju i zāgrljaju
zagrmeti, -īm (ek., t. dolèteti) i **zagrmeti**, -īm (ek., t. ustédeti)
zagrmjeti, -mīm (ijek., t. dolètjeti) i **zagrmjeti**, -mīm (ijek., t. uštédjeti)
zagrnuti, zàgrnēm (t. skrgútnuti)
zagrohòtati, -gròhoćēm (t. izblebètati); imperat. zagrohòći
zagròktati, zàgrokćēm (t. zahùktati); imperat. zagròkći
zagrtāč, -āča, vok. zāgrtāču, instr. -ačem (ne -āčom)
zàgrtati, -ćēm (t. prìmicati); imperat. zàgrći; pril. sad. zàgrćūći
zagrúhati v. zagruvati
zàgrunuti, -nēm (t. pòčinuti)
zagrúvati, zàgrūvām (t. dočárati)
zagúdeti, -īm (ek., t. uštédeti)
zagúdjeti, -dīm (ijek., t. uštédjeti)
zāgūljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zagústeti, zagústī (ek., t. uštédeti)
zagústiti, zàgūstīm (učiniti gustim; t. dodéliti); prid. trp. zàgūšćen
zagústjeti, zagústī (ijek., t. uštédjeti)
zàgūšenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zagùšljiv
zagùšljivac, -īvca, gen. mn. zagùšljivācā
zagùšljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zagvòzditi, zàgvozdīm (zabiti zagvozdu; t. natòčiti); prid. trp. zàgvožđen
zagvožđívati, -gvòžđujēm (t. deverívati)
zàhajkati, -ām (početi hajku; t. ìsplivati)
Zahàrija (ime) 44 d
Zaharijev 197
Zaharjin 179 a
zahihòtati, -hìhoćēm (t. izblebètati); imperat. zahihòći
zahlljiti, -īm (zaškiljiti; t. ishlápiti)
zahíra ne nego zàira
zahíriti, -īm (t. ishlápiti)
zahìtāč, -āča, vok. zāhitāču
zàhitati, -ām (zahvatati; t. vèčerati)
zàhititi, -īm (zahvatiti; t. dohvatiti); prid. trp. zàhićen
zahlàditi, zàhladī (t. dodéliti)
zahlàdneti, -hlàdnī (ek., postati hladno, npr. u jesen; t. dolèteti)
zahládniti, zàhladnīm (učiniti hladnim; t. dodéliti); prid. trp. zàhlādnjen
zahladnjénje (prema zahlàdneti, zahládniti i zahlàdnjeti)
zahlàdnjeti, -hlàdnī (ijek., postati hladno, npr. u jesen; t. dolètjeti)
zahlađnjívati, -hlàdnjujē (t. deverívati)
zàhlāde i zāhlade
zahlađénje (prema zahlàditi)
zahlađívati, -hlàđujē (prema zahlàditi; t. deverívati)
zàhlapiti, -pīm (zauzdavši potjerati; t. dohvatiti) pored **zahlápiti**, -pīm (t. ishlápiti)
zàhliknuti se, -knēm se (zagrcnuti se; t. pòčinuti); prid. rad. i: zàhlikao, -kla
zàhman ne nego zàman
záhod
zahòditi, zàhodīm (t. dohòditi)
zàhodno (pril., sneruke, sneputno)
záhodskī
zahòdēnje i zàhodēnje
zahohòtati, -hòhoćēm (t. izblebètati); imperat. zahohòći
zahrámati, zàhrāmljēm (t. zavíkati); imperat. zahrámlji
zahrániti, zàhranīm (t. dodéliti); prid. trp. zàhrānjen
zahranjivati, -hrànjujēm (t. deverívati)
zahŕkati, zàhŕčēm (t. zavíkati); imperat. zahŕči
zàhtcti, zàhtēm i zàhtednēm (ek., t. ùshteti)
záhtev, gen. mn. záhtēvā (ek.)
zahtévati, zàhtēvām (ek., t. venčávati)
zahtijèvati, zàhtijevām (ijek., t. nadijèvati) 26 a; 26 b 7
zàhtjeti, zàhtijēm i zàhtjednēm (ijek., t. ùshtjeti) 26 b 7
záhtjev, gen. mn. záhtjēvā (ijek.)
zahúćati, -ćīm (t. zazvúčati)
zahújati, -jīm (t. zazvúčati)
zahúkati, zàhūčēm (t. zavíkati); imperat. zahúći
zāhuktālōst i zahùktalōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zahùktati, zàhukćēm, -ēš . . ., 3. mn. zàhukćū; aor. zahùktah, 2. i 3. zahùkta i zāhuktā, mn. zahùktasmo . . .; imperat. zahùkći; pril. prošl. zahùktāv(ši); prid. rad. zahùktao, -la i zāhuktao, -āla; prid. trp. zāhuktān
Zàhumac, Zàhūmca, vok. Zàhūmče, gen. mn. Zàhumācā
Zàhūmlje i Zāhumlje (geogr.)
zàhūmskī
zāhvaćati i zāhvatati, -ām (t. vèčerati)
zāhvala

zâhvalan, -lna 73 a
zahvàliti, zahvalîm (t. dodéliti)
zâhvalnica
zahvalnost, -osti, instr. -osti i -ošću
zahvaljívati, -hvàljujēm (t. deverívati)
zâhvat
zâhvata
zahvatač, -áča, vok. zâhvataču, instr. -ácem (ne -ačom)
zâhvatati i zahvaćati, -ām (t. večerati) 42 c
zâhvatina
zâhvatiti, -îm (t. dohvatiti); prid. trp. zâhvaćen
zaíći i zàīći, zàīđēm (zaći; t. izáći)
zaìmač, -ača, vok. zâimaču, instr. -ačem (ne -ačom)
zaìmača
zàimati, -mām (t. vèčerati) i -mljēm (t. primicati); imperat. zàimaj i zàimlji; pril. sad. zâimajući i zâimljūći
zaímávati, -îmāvām (t. večerávati)
za ìnat 98 m
zainátiti se, -ìnātīm se (t. obavéstiti)
zaìntačiti, -īm (prkosno i pakosno istrajati; t. zašèćeriti)
zainterêsīrānost, -osti, instr. -osti i -ošću
zàinteresovanōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zàira i zaíra (pokr.)
zaìskati, zàistēm (t. zahùktati); imperat. zaìšti
zâista i zāista (pril.) 48 c; 98 j
zàistinskī
zàistinu (zaista)
zàisto i zāisto (pokr., zaista)
zâjad (pril., krivo, nepravo) 98 l
zàjahati, zàjašēm (t. dòjahati)
zajamčénje
zâjamčiti, -īm (t. pròbānciti) i **zâjamčiti**, -īm (t. dòhvatiti)
zajamčívati, -jâmčujem (t. deverívati)
zajaúkati, zajàūcēm (t. zaurlíkati) i **zajaùkati**, zajàucēm (t. izblebètati) pored **zajàukati**, zajàucēm (t. ožigosati)
zajaùknuti, -jàuknēm (t. poodmáknuti) i **zajaúknuti**, -jàuknēm (t. čalabŕknuti)
Zajdlic (Seidlitz) 172 c
Zâječār (geogr.)
Zaječárac, -rca, vok. Zâječarče, gen. mn. Zajèčāraca
Zajèčārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
zâječārskī
zajéćati, -cīm (t zazvúčati)
zajèdljiv
zajèdljivac, -īvca, vok. -īvče, gen. mn. zajèdljivācā
zajèdljīvčev
zajèdljivičin (prema zajèdljivica)
zajèdljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zâjedničan, -čna
zajedničâr, vok. -aru i -āre
zâjedničārskī
zâjednički
zâjednicnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zajedništvo
zâjedno (pril.) 98 j
zâjemčiti i zâjamčiti
zàjimati i sl. ne nego zàimati i sl.
zâjmiti, zâjmīm (t. bâciti); prid. trp. zâjmljen
zajmodávac, -vca, vok. zâjmodavče, gen. mn. zajmódāvācā
zajmoprímac, -mca, vok. zâjmoprīmče, gen. mn. zajmòprīmaca
zàjutarkovati, -ujēm (t. ùčiteljovati)
zajutrak, zàjutārka, mn. -ci, gen. zàjutarākā
zakâčāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
zakačiti, -īm (t. dohvatiti)
zakačka, dat. -čki, gen. mn. zàkačākā i zàkačkī
zakačkica
za kâda i zàkad 98 h 1
zakadijati se, -ām se (postati kadija; t. zaracùnati)
zakáditi, zàkādīm (t. dodéliti); prid. trp. zàkāđen
zakađívati, -kàđujēm (t. deverívati)
zakákotati, -ćem (t. otkákotati) i **zakakòtati**, zakàkoćēm (t. izblebètati)
zakàluđeriti, zakàluđerīm, -īš . . ., 3. mn. zakàluđerē; aor. zakàluđerih, 2. i 3. zâkaluđerī, mn. zakàluđerismo . . .; imperat zakàluđeri; pril. prošl. zakàluđerīv(ši); prid. rad. zakàluđerio, -la; prid. trp. zakàluđeren
zakâpčati, zàkāpčām (bolje zakopčávati; t. venčávati)
Zàkarpāće (geogr.)
zàkarpātskī
zakàsnelī (ek.)
zakàsnelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
zâkasniti, -īm (t. dòhvatiti) i **zakâsniti**, zàkasnīm (t. natòčiti)
zakàsnjeli (ijek.)
zakàsnjelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
zakâšljati se, zàkašljēm se (t. zahùktati)
zakasnjávati (i zakašnjívati), -kàšnjavām (t. večerávati)
zakâšnjelī ne nego zakàsnjelī
zakašnjénje
zakašnjívāč, -áča, vok. zâkašnjivāču
zakašnjívati (i zakašnjávati), -kašnjujēm (t. deverívati)
zakíhati, zàkīšēm (t. zavíkati); imperat. zakíši
zakijati, zàkījām (t. dočárati)
zakikòtati, -kikoćēm (t. izblebètati)

zakípeti, -ím (ek., t. uštédeti)
zakípjeti, -pím (ijek., t. uštédjeti)
zakisívati, -kísujēm (t. deverívati)
zakítiti, -ím (t. dòhvatiti); prid. trp. zàkićen
zaklačiti, -ím (zakrečiti; t. dòhvatiti)
zakladnīk i **zakladnìk** pored **zakladnìk,** vok. -īče, mn. -ici
zaklamítati, -klámićem (t. zaurlíkati); imperat. zaklamíći
zaklánjāč, -áča, vok. zaklanjaču
zaklati, zàkoljēm, -eš . . ., 3. mn. zàkoljū; aor. zàklah, 2. i 3. zàkla i zàklā, mn. zàklasmo . . .; imperat. zakòlji; pril. prošl. zàklav(ši); prid. rad. zàklao, -la; prid. trp. zàklān
zaklátiti, zàklātīm (t. dodéliti); prid. trp. zàklāćen
zaklèpati, zàklepljem (t. zahùktati); imperat. zaklèplji
zakiepètati, -klèpećēm (t. izblebètati) i -klepètām (t. zaračùnati); imperat. zaklepèći i zaklepètāj
zàklēti, zakùnēm (t. pròklēti)
zaklijati, -ām (t. dokònčati)
zàkliknuti, -knēm (t. pòčinuti); aor. još i: zàklikoh, 2. i 3. zàkliče i zàkliče, mn. zàklikosmo . . .; pril. prošl. i: zàklikav(ši); prid. rad. i: zàklikao, -kla
zakliktati, zàklikćēm (t. zahùktati); imperat. zaklikći
zaklimàtati, -ām (t. zaračùnati)
zàklīnčiti, -ím (t. pròbānčiti)
zaklinjāč, -áča, vok. zàklinjāču, instr. -ácem (ne -ačom)
zaklínjati, -njēm (t. prìmicati); imperat. zàklinji; pril. sad. zàklinjúći
zaklokòtati, -klòkoćēm (t. izblebètati) i -klokòtām (t. zaračùnati); imperat. zaklokóći i zaklokòtāj
zàklonitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zàklonjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zaklopčić
zàklopčina (augm. od zàklopac)
zàklopničnī (prema zàklopnica)
zaklopòtati, -klòpoćēm (t. izblebètati) i -klopòtām (t. zaračùnati); imperat. zaklopòći i zaklopòtāj
zàključak, -čka, mn. -čci, gen. zàključākā 66 b
zàključan, -čna (konačan; drugo je zàključan, -āna od zakljùčati)
zakljùčati, -ām (t. dokònčati); prid. trp. zàključān, -āna (drugo je zàključan, -čna) 51 b
zàključávati, -kljùčāvām (t. večerávati)
zakljúčiti, zàkljūcīm (t. dodéliti); prid. trp. zàkljūčen
zaključívati, -kljùcujēm (t. deverívati)
zàključnī v. zàključan
zàključnica
zakmécati, -čīm (t. zazvúčati)
zàkmetiti, -ím (t. dohvatiti); prid. trp. zàkmećen
zakočiti, zàkōcīm (t. dodéliti)
zakokodákati, -kòdāćēm (t. zakukuríkati); imperat. zakokodāči
zákon; Zákon o izboru národnīh pòslānikā 18
zakònačiti, -ím (t. zašèćeriti)
zakonīk, mn. -īci
zakonítost, -osti, instr. -osti i -ošću
zakonodávac, -vca, vok. zakonodávče, gen. mn. zakonòdāvācā
zakonodávčev
zàkonomēran, -rna (ek.)
zakonomérnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
zàkonomjēran, -rna (ijek.)
zakonomjérnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
zakònosa
zakonotvórac, -rca, vok. zàkonotvōrče, gen. mn. zakonòtvōrācā
zakopávati, -kopāvām (t. večerávati)
zàkopcānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zakopčati, -ām (t. dokončati)
zakopčávati, -kòpčāvām (t. večerávati)
zakòpititi, -ím (t. zašèćeriti); prid. trp. zakopićen
zakoračénje
zakoráčiti, -kòrāčīm (t. obavéstiti)
zakoračívati, -ràčujēm (t. izjednačívati)
zakoréniti se, -kòrēnīm se (ek., t. obavéstiti); prid. trp. zakòrēnjen
zakorenjénje (ek.)
zakorenjívati se, -rènjujēm se (ek., t. izjednačívati)
zakóreti se, zakòrī se (ek., prevući se korom; t. dolèteti)
zakorijèniti se, -kòrijenīm se (ijek., t. obavijèstiti); prid. trp. zakòrijenjen
zakorjenjénje (ijek.)
zakorjenjívati se, -rjènjujēm se (ijek., t. izjednačívati)
zakòrjeti se, zakòrī se (ijek., prevući se korom; t. dolètjeti)
zakórovljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zakorovljívati se, -ròvljujēm se (t. izjednačívati)
zàkošak, -ška, mn. -šci, gen. zàkošakā
zakòtiti se, zàkotīm se (t. natòčiti); prid. trp. zàkoćen (drugo je zàkōčen od zakóčiti)
zàkovičār, vok. -āru i -āre
zakovrčávati, -vrčāvām i **zakovrdžávati,** -vrdžavām (t. obaveštávati)
zakòvrčiti i **zakòvrdžiti,** -ím (t. zašèćeriti)
zakòvrtati, -ćem (t. kalàjisati); imperat. zakòvrći; pril. sad. zakòvrćući

zakračùnati, -ām (t. zaračùnati)
zakračúniti, -kràčūnīm (t. obavéstiti); prid. trp. zakràčūnjen
zakraćénje (prema zakrátiti)
zakraćívati, zakràćujēm (t. deverívati)
zàkrajiniti, -īm (zaratiti; t. ràskiseliti)
zakrátiti, zàkrātīm (t. dodéliti); prid. trp. zàkrāćen
zākratko i **zakratko** (pril.)
zakŕčati, -čim (t. zazvučati)
zakrčenost, -osti, instr. -osti i -ošću
zakrčénje
zakŕčiti, zàkrčīm (t. dodéliti); prid. trp. zàkrčen
zakrčívati, -krčujēm (t. deverívati)
zakrečávati (i zakrečívati), -krèčāvām (t. večerávati)
zàkrečenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zakrèčiti, zàkrečīm (t. natòčiti); prid. trp. zàkrečen
zakrečívati (i zakrečávati), -krèčujēm (t. deverívati)
zakrekètati, -krèkećēm (t. izblebètati); imperat. zakrekèći
zakrésiti, zàkrēsīm (ek., t. dodéliti)
zakréštati, -štīm (t. zazvučati)
zàkretati, -ćēm (t. prìmicati); imperat. zàkreći; pril. sad. zàkrećūći i **zakrétati**, zàkrēćēm (t. gonétati); imperat. zakréći; pril. sad. zakrécūći
zakŕhati, -ām (zabiti; t. dokònčati)
zākrīc, zàkrīči (pokr., zabrana)
zakrīčati, -čim (t. zazvučati)
zakrijèsiti, zàkrijesīm (ijek., t. dodijèliti)
zàkrīlnīk, vok. -īce, mn. -īci
zàkrīlje i **zákrilje**
zakrīvljenost, -osti, instr. -osti i -ošću
zakrivljénje
zakŕktati, -ktām (zagraktati; t. dokònčati) i zàkrkćēm (t. zahùktati); imperat. zakrktāj i zakŕkći
zakrljéštiti, -krlještīm (zakrijesiti očima u pijanstvu; t. obavéstiti)
zakŕmačiti, -īm (t. zašéćeriti)
zákrmak, zákrmka, mn. -ci, gen. zákrmākā
zakročiti, zàkročīm (t. natòčiti)
zakročívati, -kròčujēm (t. deverívati)
zakŕstiti, zàkrstīm (t. natočiti); prid. trp. zàkršten
zakŕštati, zàkrštām (t. venčávati)
zakrštávati, -krštāvām (t. večerávati)
zàkržljājlōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zàkrzljaviti, -vīm (t. ràskiseliti) i **zakržljáviti**, -kržljavīm (t. obavéstiti)
zàkucast
zàkucastōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zakúćiti, zàkūćīm (zakvačiti, zapeti; zakinuti, prevariti; drugo je zàkućiti; t. dodéliti)
zakučívati, -kùćujēm (t. deverívati)
zakućiti, -īm (priskrbiti kome kuću; drugo je zakučiti; t. dòhvatiti)
zàkuhati i **zàkuvati**, -ām (t. ìsplivati)
zakuhávati, -kùhāvām i **zakuvávati**, -kùvāvām (t. večerávati)
zakukurékati, -kurēćem (ek., t. zakukuríkati)
zakukurijèkati, zakukùrijećēm, -ēš..., 3. mn. zakukùríječu; aor. zakukurijèkah, 2. i 3. zakukurijèka i zākukurijekā, mn. zakukurijèkasmo...; imperat. zakukurijèči; pril. prošl. zakukurijèkāv(ši); prid. rad. zakukurijèkao, -la (ijek.)
zakukuríkati, zakukùrīćēm, -ēš..., 3. mn. zakukùrīču; aor. zakukuríkah, 2. i 3. zakukuríka i zākukurīkā, mn. zakukuríkasmo...; imperat. zakukuríči; pril. prošl. zakukuríkāv(ši); prid. rad. zakukuríkao, -la
zákupac, -pca, vok. -pče, gen. mn. zákupācā
zákupničin (prema zákupnica)
zakupničkī
zákupnīk, vok. -īče, mn. -īci
zákutak, -tka, mn. zákuci, gen. zákutākā
zàkuvati i **zàkuhati**, -ām (t. ìsplivati)
zakuvávati, -kùvāvām i **zakuhávati**, -kùhāvām (t. večerávati)
zàkvačiti, -īm (t. dòhvatiti)
zàkvacka, dat. -čki, gen. mn. zàkvačaka i zàkvačkī
zàkvocati, zàkvocām (t. ìsplivati) i zàkvocēm (t. dòjahati); imperat. zàkvocāj i zàkvoči
zálac, zálca, vok. zálče, gen. mn. zàlācā
zalàgāč, -áča, vok. zălagāču, instr. -ačem (ne -ačom)
zalàgaonica i **zalagaònica**
zalàgaoničkī i **zalagaoničkī**
zalahòriti, -làhorī (t. ponačìniti)
zàlatiti, -īm (zahvatiti; t. dòhvatiti); prid. trp. zàlaćen
zàlazak, -ska, mn. -sci, gen. zàlazākā
zalećénje (ek., prema zaléciti)
zaléćiti, zàlećīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. zàlećen
zalećívati, -lèćujēm (ek., t. deverívati)
zaléći i **zaleći**, zàležēm i zàlegnēm (dostati, biti dovoljno; t. polèći); **zaléći** i **zàlēći**, zaléžēm (zakotiti; t. izléći)
zalèđīnčiti se, -īnčī se (t. podèvojčiti)
zalèđiti, zàledīm (t. natočiti); prid. trp. zàleđen
zalèđati, -ām (t. dokònčati)
zálēđe i **záleđe**
zaleđénje
zaleđivati, -lèđujēm (t. deverívati)

zalégati, zàlēžēm (ek., t. gonétati); imperat. zaléži; pril. sad. zaléžūći
zalègnuti v. zalèći
zalelèkati, -lèlečēm (t. izblebètati); imperat. zalelèci pored **zalelékati,** -lèlēcēm (t. zaurlíkati); imperat. zaleléci
zaléniti se, zàlēnīm se (ek., t. dodéliti)
zalenjívati se, -lènjujēm se (ek., t. deverívati)
zalepètati, -lèpećēm (t. izblebètati); imperat. zalepèći
zalépiti, zàlēpīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. zàlēpljen
zalepljívati, -lèpljujēm (ek., t. deverívati)
zàlesti, zàlezēm (ek., pokr., zaći)
zalétati se, zàlēćēm se (ek., t. gonétati); imperat. zaléći se; pril. sad. zaléćūći se
zaletávati se, -lètāvām se (t. večerávati)
zalèteti se, -īm se (ek., t. dolèteti)
zàletiti, zàletī (ek., postati ljeto; t. dòhvatiti)
zalètjeti se, -tīm se (ijek., t. dolètjeti)
zà letōs (ek.)
zãleva, gen. mn. zãlēvā i **záleva,** gen. mn. zálēvā (ek., vrsta kisela mlijeka)
zalèvačiti, -īm (ek., t. zašèćeriti)
zalévati, zàlēvām (ek., bolje zalívati; t. vencávati) 40 b
zãlf ne nego zãrf
zálih (pokr.)
záliha, dat. -hi
zalijèčiti, zàliječīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. zàliječen
zalijègati, zàliježēm (ijek., prema zalèći; t. salijètati); imperat. zalijèži; pril. sad. zalijèžūći
zalijèniti se, zàlijenīm se (ijek., t. dodijèliti)
zalijèpiti, zàlijepīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. zàlijepljen
zalijètati se, zàlijećēm se (ijek., t. salijètati); imperat. zalijèći se; pril. sad. zalijèćūći se
zalijèvati, zàlijevam (ijek., pored zalívati; t. nadijèvati) 28
zãlisci v. zàlistak ī zàlizak
zàlistak, zàliska, mn. zàlisci, gen. zàlistākā (prema lîst, tj. zaklopac, jezičac)
záliv (ek. i ijek.) i **zàljev** (ijek.) 28; 40 b
zalívati, zàlīvām (ek. i ijek., t. vencávati) 28
zàlizak, -ska, mn. -sci, gen. zàlizākā
zàlīzānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zalogájak, -jka, mn. zalogájci, gen. zalògājākā
zalogàjčić
zàlučiti, -īm (staviti lûka u jelo; t. dòhvatiti); **zalúciti,** zàlūčīm (odbiti od sise, npr. janje od ovce, tele od krave; t. dodéliti)
zalučívati, -lùčujēm (t. deverívati)
zálud, zàludu i **zalúdu** (pril., uzalud)
zalúdeti, -īm (ek., postati kao lud, početi ludovati; t. uštédeti)
zalúditi, zàlūdīm (učiniti koga ludim; t. dodéliti); prid. trp. zàlūden
zalúdjeti, -dīm (ijek., postati kao lud, početi ludovati; t. uštédjeti)
záludnīk, vok. -īče, mn. -īci (neradin čovjek, lijenčina i sl.)
záludnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zàludu i **zalúdu** (pril.)
zaluđénje
zaluđívati, -lùđujēm (t. deverívati)
zalupánac, -nca, vok. zalupânče, gen. mn. zalùpānācā
zàlūpānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zalječénje (ijek., prema zalijèčiti)
zalječívati, -ljčujem (ijek., t. deverívati)
zaljenjívati se, -ljènjujēm se (ijek., t. deverívati)
zaljepljívati, -ljèpljujēm (ijek., t. deverívati)
zàljesti, zàljezēm (ijek., pokr., zaći; t. ìzljesti)
zàljetiti, zàljetī (ijek., postati ljeto; t. dòhvatiti)
zà ljetos (ijek.) 98 h 1
zãljev (ijek.) i **záliv** (ek. i ijek.) 28
zãljeva, gen. mn. zãljēvā i **záljeva,** gen. mn. záljēvā (ijek., vrsta kisela mlijeka)
zaljèvačiti, -īm (ijek., t. zašèćeriti)
zaljubljènīk, -íka, vok. zãljubljenīče, mn. -íci
zãljūbljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zaljùbljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zàljūćenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zaljúštiti, zàljūštīm (t. dodéliti); prid. trp. zàljūšten
zaljútiti, zàljūtīm (t. dodéliti); prid. trp. zàljūćen
zamàći i **zàmaći** v. zamàknuti
zãmađijānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zamađijati, -ām (t. zaračùnati)
zamađijávati, -đijāvām (t. obaveštávati)
zãmagljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zàmah, mn. -si, gen. zãmāhā
zamáhati, zàmāšēm (t. zavíkati) i zàmāhām (t. dočárati); imperat. zamáši i zàmāhāj
zamahívati, -màhujēm (t. deverívati)
zamahnítati, -màhnītām (t. razočárati) i **zamahnìtati,** -ām (t. zaračùnati)
zamáhuuti, zàmāhnēm (t. škrgútnuti)

zâmak i **zámak**, -mka, mn. zâmci i zámci, gen. zâmākā i zâmākā pored zâmkovi i zámkovi, gen. zâmkōvā i zámkōvā 175
zamákati, zàmāčēm (t. gonetati); imperat. zamáči; pril. sad. zamáčūći
zamàknuti (zamáći i zàmaći), zàmaknēm (t. nadáhnuti); aor. još i: zamàkoh, 2. i 3. zamàče i zâmače, mn. zamàkosmo...; pril. prošl. i: zamàkav(ši) i zàmakāv(ši); prid. rad. i: zàmakao, zamàkla i zâmakla
zâmalo (pril.) 98 g
zamàmljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zâmamnost, -osti, instr. -osti i -ošću
zàman (pril., zalud)
zamástiti, zàmāstīm (t. dodéliti); prid. trp. zàmāšćen i zâmašten
zamašćívati, -màšćujēm (t. deverívati)
zàmasitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zâmāsnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zâmašnjak, mn. -āci (pogonski točak)
zamaúkati, -màūčēm (t. zaurlíkati); imperat. zamaúči i **zamaùkati**, -màučēm (t. izblebètati); imperat. zamaùči
zamazánac, -nca, vok. zâmazānče, gen. mn. zamàzānācā (pokr., prljavac)
zamàzār.ka, dat. -ki, gen. mn. -kī
zàmazānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zâmčica
zá me 91 b
zaméćati, -čīm (t. zazvúčati)
zâmecāj (ek.)
zamećívati, -mèćujēm (ek., t. deverívati)
zamèditi, zàmedīm (zasladiti medom; t. natôčiti); prid. trp. zàmeđen
zâmena, gen. mn. zâmēnā i **zâmena**, gen. mn. zâmēnā (ek.)
zâmenica i **zâmenica** (ek.)
zâmeničkī i **zâmeničkī** (ek.)
zâmeničnī i **zâmeničnī** (ek.)
zâmenīk i **zâmenīk**, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
zâmenīštvo i **zâmenīštvo** (ek.)
zaméniti, zàmēnīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. zàmēnjen
zamenjívati, -mènjujēm (ek., t. deverívati)
zámera (ek.)
zameráčiti, -mèrāčīm (t. obavéstiti)
zámerak, zámērka, mn. -ci, gen. zámerākā (ek.)
zaméralo (ek., koji svemu zàmjērā)
zâmeran, -rna (ek.)
zamérati, zàmērām (ek., t. venčávati)
zamerávati, -mèrāvām (ek., t. večerávati)
zâmeriti, -īm (ek., t. dôhvatiti)
zámērka i **zámerka**, dat. -ci, gen. mn. zámerākā i zámērkī, zámerkī (ek.)
zamèrljiv (ek.)
zamésiti, zàmēsīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. zàmēsen
zamèsti i **zâmesti**, zamètēm (metlom; t. pomèsti); **zaméstī** i **zàmēsti** (zamutiti), zamétēm, zamétēš, zamétē, zamétēmo, zamétēte, zamétū; aor. zamétoh, 2. i 3. zâmēte, mn. zamétosmo...; imperat. zaméti; pril. prošl. zamétāv(ši) i zàmēv(ši); prid. rad. zàmeo, zaméla i zàmēla; prid. trp. zaméten
zamêšati, zàmēšām (ek., t. dočárati)
zamešívati, -mèšujēm (ek., prema zamésiti; t. deverívati)
zâmetak, -tka, mn. zâmeci, gen. zâmetaka
zamètati, zàmećēm (t. blebètati); imperat. zamèći; pril. sad. zâmećūći
zamétiti, zàmētīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. zàmēćen
zamètljiv (ek.)
zamètljivost, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
zàmicati, -čēm (t. prìmicati)
zamijèniti, zàmijenim (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. zàmijenjen 26 a; 35 d
zamijèsiti, zàmijesīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. zàmiješen
zamijèšati, zàmiješām (ijek., t. pomijèšati)
zamijètiti, zàmijetīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. zàmijećen
zâmīsao, zâmīsli, lok. zamīsli i zâmīsli, instr. zâmīsli i zâmīšlju, mn. zâmīsli, gen. zamīslī i zâmīslī, dat. zamíslima i zâmīslima 69 c
zâmišljenost, -osti, instr. -osti i -ošću
zâmjećaj (ijek.)
zamjećívati, -mjèćujēm (ijek., t. deverívati)
zàmjedba, gen. mn. zàmjedābā i zàmjedbī (ijek.)
zâmjena, gen. mn. zâmjēnā i **zâmjena**, gen. mn. zâmjēnā (ijek.)
zâmjenica i **zâmjenica** (ijek.)
zâmjeničkī i **zâmjeničkī** (ijek.)
zâmjeničnī i **zâmjeničnī** (ijek.)
zâmjenīk i **zâmjenīk**, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
zâmjenīštvo i **zâmjenīštvo** (ijek.)
zâmjenit (ijek.)
zâmjenitōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
zamjenjívati, -mjènjujēm (ijek., t. deverívati) 27, 7; 35 d
zâmjera, gen. mn. zâmjērā (ijek.) 26 b 4
zâmjerak, zámjērka, mn. -ci, gen. zámjerākā (ijek.)
zamjéralo (ijek., koji svemu **zàmjērā**)

zámjeran, -rna (ijek.)
zamjérati, zàmjērām (ijek., t. venčávati) 26 b 6
zamjerávati, -mjèrāvām (ijek., t. večerávati)
zamjeriti, -īm (ijek., t. dòhvatiti)
zámjērka i **zámjerka**, dat. -ci, gen. mn. zámjerākā i zámjērkī, zámjerkī (ijek.) 26 b 4
zamjèrljiv (ijek.)
zàmjestiti, -īm (ijek., smjestiti; t. dòhvatiti); prid. trp. zàmješten
zamješívati, -mjèšujēm (ijek., prema zamijèsiti; t. deverívati)
zamjètljiv (ijek.)
zamjètljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
zamlačénje (prema zamláčiti)
zamláčiti, zàmlāčīm (učiniti mlakim; t. dodéliti); prid. trp. zamlačen (drugo je zàmlāćen od zamlátiti)
zamlacívati, -mlàčujēm (prema zamláčiti; drugo je zamlaćívati; t. deverívati)
zamlaćénje (prema zamlátiti)
zamlaćívati, -mlàćujēm (prema zamlátiti; drugo je zamlačívati; t. deverívati)
zamláditi se, zàmlādīm se (t. dodéliti); prid. trp. zàmlāđen
zamlađívati se, -mlàđujēm se (t. deverívati)
zamlátiti, zàmlātīm (t. dodéliti); prid. trp. zàmlāćen (drugo je zàmlāčen od zamláčiti)
zamlécitl, zàmlēčīm (ek., t. dodéliti)
zamlečívati, -mlèčujēm (ek., t. deverívati)
zamlijèčlti, zàmliječīm (ijek., t. dođíjèliti)
zamljećívati, -mljèćujēm (ijek., t. deverívati)
zamnijèvati, zàmnijevām (ijek., prema zàmnjeti; t. nadijèvati)
zàmnogo (pril.)
zā mnōm
zàmnjeti (ijek., pokr., utihnuti; pogrešno u značenju odjeknuti), zàmnijēm, -ēš..., 3. mn. zàmnijū; aor. zàmnjeh, 2. i 3. zàmnje, mn. zàmnjesmo...; prid. rad. zàmnio, zàmnjela
zamòčiti, zàmočīm (t. natòčiti)
zàmomčiti se, -īm se (t. pròbāncīti)
zàmorac, zàmōrca, vok. zàmōrče, gen. mn. zàmorācā
zàmōrče, -eta (morsko prase); zbir. zàmorčad, -ādi
zàmorenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zàmōrje (zemlja za morem)
zamōrka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz zamorja)
zámornōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Zamošć (Zamošć) 188 d
zámotak, -tka, mn. zámoci, gen. zámotāka
zamračénje
zamráčiti, zàmrāčīm (t. dodéliti); prid. trp. zàmrāčen
zamračívati, -mràčujēm (t. deverívati)
zàmrcati, zàmrčēm (prema zàmrknuti; t. prìmicati); imperat. zàmrci; pril. sad. zàmrčūći
zàmrciti, -īm (t. dòhvatiti)
zàmrći v. zàmrknuti
zàmrēti, zàmrēm (ek., t. ùmrēti)
zàmrijeti, zàmrēm (ijek., t. ùmrijeti)
zàmrknuti (zàmrći), zàmrknēm (dočekati noć; t. pòčinuti); aor. još i: zàmrkoh, 2. i 3. zàmrče i zȁmrče, mn. zàmrkosmo...; pril. prošl. i: zàmrkav(ši); prid. rad. i: zàmrkao, -kla
zàmršenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zamŕzeti, -īm (ek., pored zamŕziti; t. uštódeti)
zamŕziti, -īm (t. ishlápiti)
zamŕzjeti, -zīm (ijek., pored zamŕziti; t. uštédjeti)
zamrznúće
zamúćati, -ćīm (zašutjeti; t. zazvučati); **zamúčati**, zàmūčām (zàmučiti; t. dočárati)
zamučiti, -īm (1. početi mučiti, 2. s mukom zaslužiti; t. dòhvatiti)
zàmūcenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zamućénje (prema zamútiti)
zamućívati, -mùćujēm (t. deverívati)
zámuka i **zâmuka**, dat. -ci
zamúkati, zàmūčēm (t. zavíkati); imperat. zamúči
zàmuknuti (zàmući), zàmuknēm (t. pòčinuti); aor. još i: zàmukoh, 2. i 3. zàmuče i zȁmuče, mn. zàmukosmo...; pril. prošl. i: zàmukāv(ši); prid. rad. i: zàmukao, -kla pored **zamúknuti** (zamúći i zàmūći), zàmuknēm (t. škrgútnuti); aor. još i: zamúkoh, 2. i 3. zamúče i zȁmūče, mn. zamúkosmo...; pril. prošl. i: zamúkāv(ši) i zàmūkāv(ši); prid. rad. i: zàmūkao, zamúkla i zàmūkla
zamusánac, -nca, vok. zȁmusānče, gen. mn. zamùsānācā
zamùsānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
zàmūsānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zàmusti, zamūzēm (t. pòmusti)
zamútiti, zàmūtīm (t. dodéliti); prid. trp. zàmūćen
zànaditi, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. zànađen
zanȁđija (pokr., zanatlija)
zanađívati, -nàđujēm (prema zànaditi; t. deverívati)

zānāgo (pokr., pril., zaista)
zanásati, zànāsām (bolje zanòsīti; t. venčávati)
zanátak, -tka, mn. zanáci, gen. zànātākā (dem. od zànāt)
zanàtlījka, dat. -ki, gen. mn. -kī
zanàtlījskī
zànātnīckī
zànātnīk, vok. -iče, mn. -īci
zànātski
zanátstvo
zanàuvēk (ek., pril.)
zanàuvijek (ijek., pril.)
zànavēk (ek., pril.)
zànavijek (ijek., pril.)
zanéćati, zànēćām (t. dočárati)
zanećívati, -nèćujēm (t. deverívati)
zànećkati, -ām (t. ìsplivati)
zanećkívati, -nèćkujēm (t. deverívati)
zanékati, zànēcēm (ek., t. zavìkati) i zànēkām (t. dočárati); imperat. zanéči i zànēkāj
Zanela (Zanella) 170 d
Zanella (Zanela) 170 d
zanèmārenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zanémelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
zanémeti, -īm (ek., postati nijem; t. uštédeti)
zanémiti, zànēmīm (ek., učiniti koga nijemim; t. dodéliti); prid. trp. zànēmljen
zanemòći i zanèmoći, zanèmognēm (t. iznemòći)
zanèsen, -ena
zanèsenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zanesènjāčkī
zanesènjāk, -áka, vok. zánesenjače, mn. -áci
zanesenjástvo
zanèsti i zànesti ne nego zànēti, zànijeti
zànēti, zanèsēm (ek., t. dònēti)
zànētōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
zanijèkati, zànijećēm (ijek., t. polijègati) i zànijekām (t. pomijèšati); imperat. zanijèči i zànijekāj
zanijèmiti, zànijemīm (ijek., učiniti koga nijemim; t. dodijèliti); prid. trp. zànijemljen
zanijèmjelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
zanijèmjeti, -mīm (ijek., postati nijem; t. poblijèdjeti)
zànijeti, zanèsēm (ijek., t. dònijeti)
zànijetōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
zanìmljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zanòćati, zanòćā (kad se spusti noć; t. dokònčati)
zanòćiti, zànoćīm (t. natòčiti)
zanòsiti, zànosīm (t. dohòditi); imperf. zànosāh; prid. trp. zànosen
zánosnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zànovēt, zànovēti (ek., bot.)
zanovétalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. zanovétalācā (ek.)
zanovétalica (ek.)
zanovétalo (ek.)
zanovètāš, -āša, vok. zànovetāšu (ek.)
zanovétati, -nòvētām (ek., t. večerávati) i -nòvećem (t. kokodákati); imperat. zanòvētaj i zanovéći; pril. sad. zanovétajūći i zanovéćući
zànovijet, zànovijeti (ijek., bot.)
zanovijètalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. zanovijètalācā (ijek.)
zanovijètalica (ijek.)
zanovijètalo (ijek.)
zanovijètati, -nòvijetām (ijek., t. preodijèvati) i -nòvijećem (t. kukunjèkati); imperat. zanòvijetāj i zanovijèći; pril. sad. zanovijètajūći i zanovijèćūći
zanovjètāš, -āša, vok. zànovjetašu (ijek.)
zâ nj (zast. zánjga)
zanjíhati, zànjīhām (t. dočárati) i zànjīšēm (t. zavíkati); imperat. zànjīhāj i zanjíši
zanjíjati, zànjījām v. zanjíhati
zanjištati, -štīm (t. zazvúčati)
zão, zlā, zlō; odr. zlî, zlâ, zlô; komp. gôrī; sup. nâjgorī 47 a; 71 a
zaobići i zaòbīći, zaòbīđēm (t. proizáći)
zaobilazak, -ska, mn. -sci, gen. zaobìlazākā
zaobilaziti, zaobilazīm, -īš..., 3. mn. zaobilazē; imperf. zaobilažah, -āše...; aor. zaobilazih, 2. i 3. zāobilazī, mn. zaobilazismo...; imperat. zaobilazi; pril. sad. zaobilazēći; pril. prošl. (po)zaobìlazīv(ši); prid. rad. zaobìlazio, -la; prid. trp. zaobilažen
zaobilaznōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zaobljávati (i zaobljívati), -òbljāvām (t. večerávati)
zàobljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zaobljívati (i zaobljávati), -òbljujēm (t. deverívati)
zaòctiti, zàoctīm (začiniti octom; t. natòčiti); prid. trp. zàoccen
zàočnī
zaòdenuti, -nēm (ek., t. onèsvesnuti; isp. i zaòdesti)
zaòdesti, zaòdedēm i zaòdenēm (ek., t. izàdesti)
zaòdeti i zaòdesti (ek.)
zaodévati, -òdēvām (ek., t. večerávati)
zaodijèvati, -òdijevām (ijek., t. preodijèvati) 26 a

zaòdjenuti, -nēm (ijek., t. onèsvesnuti; isp. i zaòdjesti)
zaòdjesti, zaòdjedēm, zaòdjenēm i zaòdijēm (ijek., t. izàdjesti)
zaòdjeti i zaodjesti (ijek.)
zaogrtati, -ćem (t. kalàjisati); imperat. zaògrći; pril. sad. zaògrćući
zaògūmčiti se, -īm se (t. podèvōjčiti)
zaòkretati, -ćem (t. kalàjisati); imperat. zaòkreći; pril. sad. zaòkrećući i **zaokrétati**, -okrećem (t. kokodàkati); imperat. zaokréći; pril. sad. zaokrécūći
zaokrūgljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zaokruženost, -osti, instr. -osti i -ošću
zaòkupljenost, -osti, instr. -osti i -ošću
zàonda (pril.)
zaosob (pril., jedno za drugim)
zaostalost, -osti, instr. -osti i -ošću
zaostátak, -tka, mn. zaostáci, gen. zaostátaka
zaošijati, -ām (zaokrenuti na stranu; t. zaračùnati)
zaošijávati, -šijāvām (t. obaveštávati)
zàostrenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zāova, gen. mn. zāōvā
zāovica
zāovičić
zāovičin (prema zāovica)
zāovičina
zāović
zapaćati, -ām (prema zàpatiti; t. vèćerati)
zapad, zapada i **zāpad**, zāpāda (strana svijeta) 13 d; **Zapad** i **Zàpād** (zapadne zemlje i narodi); Divljī západ (zāpad); **zāpad**, zāpādi (sjenovito mjesto)
západ-jugozápad i **zāpād-jugozāpād** (skrać. ZJZ)
zapadnī i **zāpadnī**; komp. zapàdnijī; západnā (zāpādnā) Evropa (za razliku od istočne, sjeverne, južne); Západnā (Zapadnā) Evropa (zemlje i narodi); západnā (zapadna) Bosna 13 c
zapadnobòsanskī
zapadnoevropskı
zapadnoìndijskī
zapadnorîmskī i **zāpādnorimskī**
západnjačkī i **zāpadnjačkī**
západnjak i **zāpadnjak**, vok. -āče, mn. -aci
západ-severozápad i **zāpād-severozāpād** (ek., skrać. ZSZ)
západ-sjeverozápad i **zāpād-sjeverozāpād** (ijek., skrać. ZSZ)
zāpāh (pokr., miris)
zapaha, zāpahē, dat. -si
zàpahati, -ām (zadahnuti; t. ìsplivati)
zapahívati, -pàhujēm (t. deverívati)
zapàhnuti, zàpahnēm (t. nadàhnuti)
zapájati, zàpājām (t. vencávati)
zàpālcīti, -īm (t. pròbānčiti)
zapáliti, zàpālīm (t. dodéliti)
zapàljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zapamćénje
zapamćívati, -pàmćujēm (t. deverívati)
zapamtiti, -īm (t. probānčiti); prid. trp. zapamćen
zàpānjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zápapak, -pka, mn. -pci, gen. zàpapākā
zaparloženost, -osti, instr. -osti i -ošću
zápasti, zàpadnēm (t. nàpasti)
zapašćati, zàpāšćām i **zapáštati**, zàpāštām (počinjati post; t. vencávati)
zapásnjača
zāpat ne nego **zāpt**
zàpatak, -tka, mn. zàpaci, gen. zàpatākā
zàpatiti, -īm (steći, zaraditi; t. dohvatiti); prid. trp. zapaćen
zapčija, gen. mn. zāpčija
zapćenje (prema zāptiti)
zapečaćávati (i zapečaćívati), -čàćāvām (t. obaveštávati)
zapečaćívati (i zapečaćávati), -čaćujem (t. izjednačívati)
zapèčatiti, -īm (t. zašećeriti); prid. trp. zapèčaćen
zapèćenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zapećak, -ćka, mn. -ćci, gen. zàpećākā
zapeći se i **zāpeći se**, zapèčem se i zàpeknēm se (t. opèći)
zàpeniti, -īm (ek., t. dòhvatiti); prid. trp. zàpenjen
zapenúsiti, -pènūšīm (ek., t. obavéstiti)
zàpenjenost, -osti, instr -osti i -ošću (ek.)
zapešćāj
zapešće
zàpetak, -tka, mn. zàpeci, gen. zàpetākā
zàpēti, zāpnēm (t. nàpēti)
zāpetōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zápev, gen. mn. zápēvā (ek.)
zàpevak, zàpēvka, mn. -ci, gen. zàpevākā (ek.)
zapévālja i zapévalja (ek.)
zàpevati, zàpevām (ek., t. ìsplivati); **zapévati**, zàpēvām (ek., naricati; t. venčávati)
zàpēvka, dat. -ci, gen. mn. zàpevākā, zàpēvākā i zàpēvkī (ek.)
zàpijehān (ijek., pokr., zadihan, bez daha)
zapijèvālja i zapijèvalja (ijek.)
zapijèvati, zàpijevām (ijek., naricati; t. nadijèvati)
zàpijevka, dat. -ci, gen. mn. zàpjevākā, zàpijevākā i zàpijevkī (ijek.)
zapinjač, -áča, vok. **zāpinjaču**

zapinjača
zápiska, dat. -sci, gen. mn. zápisākā
zápisničar, vok. -aru i -āre
zápisničārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
zápisničkī
zapíti, zápijēm (t. pòpiti)
zapitívati, **zapítkīvati**, -pìtujēm, -pìtkujem (t. deverívati)
zapjeníti, -īm (ijek., t. dohvatiti); prid. trp. zapjenjen
zapjenúsiti, -pjènūsīm (ijek., t. obavéstiti)
zàpjenjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
zápjev, gen. mn. zápjeva (ijek.)
zàpjevak, zàpjēvka, mn. -ci, gen. zàpjevākā (ijek.)
zápjevati, -ām (ijek., t. ìsplivati)
zàplakati, -čem (t. dòjahati); imperat. zàplači
zaplàmteti, -īm (ek., t. dolèteti)
zaplàmtjeti, -tīm (ijek., t. dolètjeti)
zàplašenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zapláveti, -īm (ek., postati plav; t. ustédeti)
zàplaviti, -īm (poplaviti, isp. plāviti; t. dòhvatiti); prid. trp. zàplavljen; **zaplāviti**, zàplāvīm (učiniti plavim; t. dodéliti); prid. trp. zàplāvljen
zaplávjeti, -vīm (ijek., postati plav; t. ustédjeti)
zaplavljívati, -plàvljujēm (t. deverívati)
záplece
zâplena, gen. mn. zâplēnā (ek.)
zapléniti, zàplēnīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. zàplēnjen
zaplènjiv (ek.)
zaplenjívati, -plènjujēm (ek., t. deverívati)
zàplesniviti, -īm (ek., t. ràskiseliti) i **zaplèsniviti**, -īm (t. zašèćeriti)
zaplèsti i **zàplesti**, zaplètēm (t. isplèsti)
zàpletati i **zàplitati**, -ćēm (t. prìmicati); imperat. zàpleći i zàplići; pril. sad. zàplećūći i zàplićūći
zaplètenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zaplijèniti, zàplijenīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. zàplijenjen
zàplitati i **zàpletati**
zàplotnjāčkī
zàplotnjāk, vok. -āče, mn. -āci
zàplotnjāstvo
zàpljackati, -ām (t. ìsplivati)
zàpljena, gen. mn. zàpljēnā (ijek.)
zapljènjiv (ijek.)
zapljenjívati, -pljènjujēm (ijek., t. deverívati)
zàpljeskati, zàpljeskām (t. isplivati) i zàplješćēm (t. dòjahati); imperat. zàpljeskāj i zàpljesći pored **zapljéskati**, zàpljeskām (t. dočarati)
zàpljesniviti, -īm (ijek., t. ràskiseliti) i **zapljèsniviti**, -īm (t. zašèćeriti)
započétak, -tka, mn. zapocéci, gen. započetaka
zapòčeti, zàpočnēm, -ēš..., 3. mn. zàpočnū; aor. zapòčēh, 2. i 3. zāpočē, mn. zapòčesmo...; imperat. zapòčni; pril. prošl. zapòčēv(ši); prid. rad. zāpočeo, -ēla; prid. trp. zāpočet
započinjati, -njēm (t. kalàjisati); imperat. zapòčinji; pril. sad. zapòčinjūći
zapòdenuti, -nēm (ek., t. onèsvesnuti; isp. i zapòdesti)
zapòdesti, zapòdedēm i zapòdenēm (ek., t. izàdesti)
zapòdeti i **zapòdesti** (ek.)
zapodévati, -pòdēvām (ek., t. večerávati)
zapodijèvati, -pòdijevām (ijek., t. preodijèvati)
zapòdjenuti, -nēm (ijek., t. onèsvesnuti; isp. i zapòdjesti)
zapòdjesti, zapòdjedēm zapòdjenem i zapòdjēm (ijek., t. izàdjesti)
zapòdjeti i **zapòdjesti** (ijek.)
zapòdrēti, zàpodrēm (ek., zapodjesti; t. izàdrēti)
zapòdrijeti, zàpodrēm (ijek., zapodjesti; t. izàdrijeti)
zapòjati, zapòjēm, -ēš..., 3. mn. zapòjū; aor. zapòjah, 2. i 3. zāpojā i zapòja, mn. zapòjasmo...; imperat. zàpōj, zàpōjmo, zàpōjte; pril. prošl. zapòjāv(ši); prid. rad. zāpojao, -āla
zapòjiti, zàpojīm (dati kome da pije; t. natòčiti); imperat. zàpōj
záponjač, zápōnjča, gen. mn. záponjāčā
zàpōrka, dat. -ci, gen. mn. -kī
zapòroški (prema Zapòrōžje)
Zapòrožac, -šca, vok. -šče, gen. mn. Zapòrožācā
Zapòrōžje
zaposédati, -pòsēdām (ek., t. večerávati) i **zapòsedati**, -ām (ek., t. otpòzdravljati)
zaposednúće (ek.)
zapòsednuti, -dnēm (ek., t. onèsvesnuti; isp. i zapòsesti)
zapòsesti (ek.), -pòsednēm, -ēš..., 3. mn. zapòsednū i zapòsedēm, -ēš..., 3. mn. zapòsedū; aor. zapòsedoh, 2. i 3. zapòsede i zāposede, mn. zapòsedosmo...; imperat. zapòsedni i zapòsedi; pril. prošl. zapòsēv(ši) i zapòsedāv(ši); prid. rad. zapòseo, -la; prid. trp. zapòsednūt

zaposjédati, -pòsjēdām (ijek., t. večerávati) i **zapòsjedati**, -ām (ijek., t. otpòzdravljati)
zaposjednúće (ijek.)
zapòsjednuti, -dnēm (ijek., t. onèsvesnuti; isp. i zapòsjesti)
zapòsjesti (ijek.), -pòsjednem, -eš..., 3. mn. zapòsjednū i zapòsjedēm, -eš..., 3. mn. zapòsjedū; aor. zapòsjedoh, 2. i 3. zapòsjede i zāposjede, mn. zapòsjedosmo...; imperat. zapòsjedni i zapòsjedi; pril. prošl. zapòsjev(ši) i zapòsjedāv(ši); prid. rad. zapòsjeo, -la; prid. trp. zapòsjednūt
zāposlen i **zàposljen**
zàposlenōst i **zāpošljenost**, -osti, instr. -osti i -ošću
zaposlénje i **zapošljénje**
zapòsliti, zàposlīm (t. natòčiti); prid. trp. zàpošljen
zapòstavljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zapošljávati (i zapošljívati), -pošljavam (t. večerávati)
zàposljen i **zāposlen**
zāpošljenōst i **zàposlenōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
zaposljénje i **zaposiénje**
zapošljívati (i zapošljávati), -pòšljujēm (t. deverívati)
zapòtiti, zàpotīm (oznojiti; t. natočiti); prid. trp. zàpoćen
zāpovēd, zāpovēdi, lok. zapovédi i zāpovēdi, instr. zāpovēdi i zāpovēđu, mn. zāpovēdi, gen. zapovédī i zāpovēdī, dat. zapovédima i zāpovēdima (ek.)
zapovédati, -pòvēdām (ek., t. večerávati)
zapòvediti, -īm (ek., t. zašèćeriti)
zāpovednī (ek.)
zapovédnica i **zapòvednica** (ek.)
zapovèdničin i **zapòvedničīn** (ek.)
zapovèdničkī i **zapòvedničkī** (ek.)
zapovèdnīk, -ika, vok. zāpovedniče, mn. -íci i **zapòvednīk**, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
zapovedníštvo, gen. mn. zapovèdnīštāvā i **zapòvednīstvo**, gen. mn. zapòvednīštāvā (ek.)
zāpovēst, zāpovēsti, lok. zapovésti i zāpovēsti, instr. zāpovēsti i zāpovēšću, mn. zāpovēsti, gen. zapovéstī i zāpovēstī, dat. zapovéstima i zāpovēstima (ek.)
zāpovijed, zāpovijedi, lok. zapovijédi i zāpovijedi, instr. zāpovijedi i zāpovijeđu, mn. zāpovijedi, gen. zapovijèdī i zāpovijedī, dat. zapovijèdima i zāpovijedima (ijek.) 26 a; 60 b 1
zapovijèdati, -pòvijedām (ijek., t. preodijèvati) 26 b 7
zāpovijest, zāpovijesti, lok. zapovijèsti i zāpovijesti, instr. zāpovijesti i zāpoviješću, mn. zāpovijesti, gen. zapovijèstī i zāpovijestī, dat. zapovijèstima i zāpovijestima (ijek.)
zapòvjediti, -īm (ijek., t. zašèćeriti)
zāpovjednī (ijek.)
zapovjèdnica i **zapovjednica** (ijek.)
zapovjèdničin i **zapovjedničīn** (ijek.)
zapovjèdničkī i **zapòvjedničkī** (ijek.)
zapovjednik, -ika, vok. zāpovjedniče, mn. -íci i **zapòvjednīk**, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
zapovjedníštvo, gen. mn. zapovjèdnīštāvā i **zapòvjednīštvo**, gen. mn. zapòvjednīštava (ijek.)
zàpracati, -ām (t. vèčerati)
zāpraška ne nego zāprška
zàprati, zàperēm i zapèrēm (t. isprati)
zàpratiti, -īm (poslati nekamo; t. dòhvatiti); prid. trp. zàpraćen
zāpravo i **zapravo** (pril.)
zapŕčiti, zàpŕčīm (t. dodéliti)
zapréčati, zàprēčām (ek., t. venčávati)
zaprečávati (i zaprečívati), -prèčāvām (ek. i ijek., prema zapréčiti, zaprijèčiti; t. večerávati)
zàprēcenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
zaprečénje (ek. i ijek., prema zapréčiti i zaprijèčiti)
zapréčiti, zàprēčīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. zàprēčen
zaprečívati (i zaprečávati), -prèčujēm (ek. i ijek., prema zapréčiti, zaprijèčiti; drugo je zaprećívati; t. deverívati) 53
zapréći i **zàprēći** v. zaprégnuti
zaprećívati, -prèćujēm (ek. i ijek., prema zaprétiti, zaprijètiti; drugo je zaprečívati; t. deverívati) 53
zàpredak, -tka, mn. zàpreci, gen. zàpredākā
zápreg, mn. -zi
zâprega, dat. -zi, gen. mn. zâprēgā (zapreg)
zaprégnuti (zapréći i zàprēći), zàprēgnēm (t. škrgútnuti); aor. još i: zaprégoh, 2. i 3. zapréže i zāprēže, mn. zaprégosmo...; pril. prošl. i: zaprégāv(ši) i zàprēgāv(ši); prid. rad. i: zàprēgao, zaprégla i zàprēgla
zāpreka, dat. -ci, gen. mn. zâprēkā (ek. i ijek.)
zaprepástiti, -prèpāstīm (t. obavéstiti); prid. trp. zaprèpāšćen i zaprèpāšten
zaprèpāšćenōst i **zaprèpāštenost**, -osti, instr. -osti i -ošću
zaprepašćénje i **zaprepašténje**

zaprepašćívati (i zaprepaštávati), -pàšćujem (t. izjednačivati)
zaprepaštávati (i zaprepašćívati), -pàštāvām (t. obaveštávati)
zaprèpāstenōst i **zaprèpāsćenōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
zaprepašténje i **zaprepašćénje**
zaprètati, zàprećēm (t. zahùktati) i zaprètām (t. dokònčati); imperat. zaprèći i zaprètāj
zàprēti, zāprēm (ek., t. dòprēti)
zaprétiti, zàprētīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. zàprēćen
zapríčati se, zàprīcām se (t. dočárati)
zapriječati, zàpriječām (ijek., t. nadijèvati)
zàpriječenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
zaprijèčiti, zàpriječīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. zàpriječen
zāprijeti, zāprēm (ijek., t. dòprijeti)
zaprijètiti, zàprijetīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. zàprijećen
zaprìličiti se, -īm se (t. upríličiti)
zaprisegnúce
zaprisegnuti (zapriséći i zaprìsēći), zaprisēgnēm (t. čalabŕknuti); aor. još i: zapriségoh, 2. i 3. zapriséže i zāprisēže, mn. zapriségosmo...; pril. prošl. i: zapriségāv(ši) i zaprisēgāv(ši); prid. rad. i: zaprìsēgao, zapriségla i zaprìsēgla
zaprisizati i **zaprisezati**, -žēm (t. kalàjisati)
zapròsiti, zàprosīm (t. natòčiti); prid. trp. zàprošen
zāprška i **zāpŕška**, dat. -šci, gen. mn. zāpŕški i zâprškī, zâpržāka i zāpržaka
zàpržak, -ška, mn. -šci, gen. zàpržākā
zāptiti, -īm (držati u zaptu; t. grčiti); imperf. zāpćah; **zàptiti** (zapušiti, začepiti, zatisnuti), zāptijēm, -ēš..., 3. mn. zāptijū; aor. zàptih, 2. i 3. zāptī, mn. zàptismo...; imperat. zàptī, -ījmo, -ījte; pril. prošl. zàptīv(ši); prid. rad. zàptio, -la; prid. trp. zaptiven, -ėna
zaptivāč, -áča
zaptívača
zaptivenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zàpučak, -čka, mn. -čci, gen. zàpučākā
zapučati, zàpūčām (prema zàpučiti; t. venčávati)
zàpučiti, -īm (pokr., zakopčati; t. dòhvatiti)
zápuh, mn. -si, gen. zápūhā
zapúhati, zàpūhām i **zapúvati**, zàpūvām (t. dočárati) i zàpūšēm (t. zavíkati); imperat. zàpūhāj, zàpūvāj i zapúši
zapúhnuti, zàpūhnēm (t. škrgútnuti)
zàpuno (pril., često)
zapústeti, zapústī (ek., postati pust; t. uštédeti)
zapústjeti, zapústī (ijek., postati pust; t. uštédjeti)
zapùšāč, -áča 52 a 1
zapušávati, -pùšavam (začepljivati; t. večerávati)
zāpuštenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zapúvati, zàpūvām i **zapúhati**, zàpūhām (t. dočárati) i zàpūšēm (t. zavíkati); imperat. zàpūvāj, zàpūhāj i zapúši
zaračùnati, zaračùnām, zaračùnāš, zaračùnā, zaračunámo i zaračùnāmo, zaračunáte i zaračùnate, zaračùnajū; aor. zaračùnah, 2. i 3. zāračuna i zaračùna, mn. zaračùnasmo...; imperat. zaračùnāj; pril. prošl. zaračùnāv(ši); prid. rad. zāračunao, -āla i zaračunao, -la; prid. trp. zāračunān i zāračunāt
zaračunávati, -čùnāvām (t. obaveštávati)
zàraćenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zārad i **zārādi** (prijedl.)
zarádити, zàrādīm (t. dodéliti); prid. trp. zàrāđen
zārādsta (pril., zašto)
zarađívač, -áča, vok. zārađivaču
zarađívati, -ràđujēm (t. deverívati)
zarana (pril.) 98 j
zàranak, zārānka, mn. zàrānci, gen. zàranākā
zarànčići, zarànčićā (dem. od zàrānci)
zárast, zárasti, instr. zárasti i zarašću
zarástati (i zarašćívati), zàrāstām (t. venčávati)
zarašćívati (i zarástati), -ràšćujēm (t. deverívati)
zàratiti, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. zàraćen
zāravanak, zāravanka, mn. -ci, gen. zāravanākā
zāraznōst i **zâraznōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
zàrāženōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zaràžljiv
zaràžljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zārdāiōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zarđati, -ām (t. dokònčati)
zarèći se i **zāreći se**, zàrećēm se, zarèćēm se i **zàreknēm** se (t. poréći)
zarédati (i zaréđati), zàrēdām (t. dočárati)
zarédити, zàrēdīm (t. dodéliti); prid. trp. zàrēđen
zaréđati (i zarédati); zàrēđām (t. dočárati)
zaredénje
zaredívati, -rèđujēm (prema zaréditi; t. deverívati)

zárezník, vok. -íče, mn. -íci (zool.)
zárf, zárfa (metalna čaša u kojoj stoji fildžan)
zaricati se, zàrīcēm se (t. gonetati); imperat. zaríči se; pril. sad. zaríčūći se
Zárija (ime) 44 d
zaríkati, zàrīcēm (t. zavíkati); imperat. zaríči
zarobljènīčin (prema zarobljènica)
zarobljènīčkī
zarobljènīk, -íka, vok. zárobljeniče, mn. -íci
zarobljeništvo
zàrodak, -tka, mn. zàroci, gen. zàrodākā
zaròditi se, zàrodī se (t. natòčiti); prid. trp. zarođen
zarođívati se, -ròđujē se (t. deverívati)
zaròktati, zàrokcēm (t. zahùktati); imperat. zaròkći
zaròsiti, zàrosīm (t. natočiti); prid. trp. zarošen
zàrūbljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zarubljívati, -rùbljujēm (t. deverívati)
zárućan, -čna
zaručiti, zàrūčīm (t. dodéliti)
zaručívati, -rùčujēm (t. deverívati)
zaručnica
zaručničin
zaručničkī
zaručnīk, vok. -íče, mn. -īci
zàrudak, -tka, mn. zàruci, gen. zàrudākā
zarúdeti, zarúdī (ek., t. uštédeti)
zarúditi, zàrūdīm (zakovrčiti kosu; t. dodéliti); prid. trp. zàrūđen
zarúdjeti, zarúdī (ijek., t. uštédjeti)
zaruđívati, -rùđujē (prema zarúdeti i zarúdjeti; t. deverívati)
zarúkati, zàrūčēm (t. zavíkati); imperat. zarúči
zarumèneti, -mènīm (ek., postati rumen; t. pozelèneti)
zarumèniti, -rùmenīm (učiniti rumenim; t. ponačiniti); prid. trp. zarùmenjen
zarumènjeti, -mènīm (ijek., postati rumen; t. pozelènjeti)
zàrutaviti, -īm (t. ràskíseliti) i **zarutávīti,** -rùtāvīm (t. obavéstiti)
zàrzati, zàržēm (t. dòjahati); imperat. zàrži 3
zàsad (pril., pored: za sàda); **zásad,** zásada, gen. mn. zásādā (nešto zasađeno)
za sàda (pored: zàsad) 98 h 1
zasàdašnji
zasáditi, zàsādīm (t. dodélíti); prid. trp. **zàsāđen**
zasadívati, -sàđujēm (t. deverívati)
zá se i **za sèbe** pored **zà sebe** 91 b
zàsebicē (pril.)
zásebnost, -osti, instr. -osti i -ošću
zasécati, zàsēcām (ek., t. venčávati)
zàseći, zaséčēm (ek., t. pòseći)
zāseda, gen. mn. zāsēdā i **zâseda,** gen. mn. zâsēdā (ek.)
zasèdač, -áča, vok. zāsedaču, instr. -áčem (ne -ačom) (ek.)
zasédati, zàsēdām (ek., t. venčávati) i **zàsedati,** zàsedām (ek., t. vèčerati)
zasedávati, -sèdāvām (ek., t. večerávati)
zasèdeti se, -īm se (ek., t. dolèteti)
zàsednuti, -dnēm (ek., t. pòčinuti; isp. i zàsesti)
zàsejati, zàsejēm (ek., t. òbrijati); imperat. zàsēj
zasejávati, -sèjāvām (ek., prema zàsejati; t. večerávati)
zásek, mn. záseci, gen. zásēkā (ek.)
zāseka i **zâseka,** dat. -ci (ek.)
záselak, záselka i záseoka, mn. zásēlci i záseoci, gen. záselākā
zāsena (ek.)
zásenac, zásēnca, vok. zásēnče, gen. mn. zásenācā (ek.)
zásenak, zásēnka, vok. zásenče, mn. zásēnci, gen. zásenākā (ek.)
zàsesti, -īm (ek., t. dòhvatiti); prid. trp. zàsenjen
zàsenjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
zasenjívāč, -áča, vok. zāsenjivāču (ek.)
zasenjívati, -sènjujēm (ek., t. deverívati)
zàsesti, zàsednēm i zàsedēm (ek., t. pòsesti)
zasévati, zàsēvām (ek., t. venčávati)
zasévnuti, zàsēvnē (ek., t. škrgútnuti)
zasićávati (i zasićívati), -sìćāvām (t. večerávati)
zāsićen
zāsićenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zasićènje
zasićívati (i zasićávati), -sìćujēm (t. deverívati)
zasijati, zasìjām (zasjati; t. dokònčati); **zàsījati,** zàsijēm (ijek., prema sījati, npr. pšenicu; t. òbrijati); imperat. zàsīj
zasijávati, -sìjāvām (ijek., prema zàsijati; t. večerávati)
zasijècati, zàsijecām (ijek., t. nadijèvati)
zāsiječ, zāsiječi (ijek., pokr.)
zasijèvati, zàsijevām (ijek., t. nadijèvati)

zasijèvnuti (ijek.), zàsijevnēm, -ēš . . ., 3. mn. zàsijevnū; aor. zasijèvnuh, 2. i 3. zasijèvnu i zāsijevnū, mn. zasijèvnusmo . . .; imperat. zasijèvni; pril. prošl. zasijèvnūv(ši); prid. rad. zasijèvnuo, -la
zasipāč, -áča, vok. zàsipāču
zasipati, -pām (t. večerati) i -pljem (t. primicati); imperat. zàsipāj i zàsiplji; pril. sad. zàsipajūći i zàsipljūći
zàsisati, -sam (t. isplivati) i -šem (t. dojahati); imperat. zàsisāj i zàsiši
zasititi, -īm (t. dohvatiti); prid. trp. zàsićen
zasitljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zásitnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zàsjecati, -ām (ijek., t. vèčerati) 27
zàsjeći, zasijèčēm (ijek., t. posjeći)
zàsjeda, gen. mn. zàsjedā i **zàsjeda**, gen. mn. zàsjeda (ijek.)
zasjedāč, -áča, vok. zàsjedāču, instr. -áčem (ne -áčom) (ijek.)
zasjédati, zàsjēdām (ijek., t. venčávati) i **zàsjedati**, zàsjedām (ijek., t. vèčerati) 26 b 6; 26 b 7
zasjedávati, -sjèdāvām (ijek., t. večerávati)
zasjèditi se, -īm se (ijek., t. zatùtnjiti) i **zasjèdjeti se**, -dīm se (ijek., t. dolètjeti)
zàsjednīk, vok. -īce, mn. -īci (ijek.)
zàsjednuti, -dnēm (ijek., t. pòčinuti; isp. i zàsjesti)
zásjek, mn. zasjeci, gen. zásjēkā (ijek.)
zāsjeka i **zàsjeka**, dat. -ci (ijek.)
zāsjena (ijek.)
zásjenac, zásjēnca, vok. zásjēnče, gen. mn. zásjenācā (ijek.)
zásjenak, zásjēnka, vok. zásjēnče, mn. zásjenci, gen. zásjenākā (ijek.) 26 b 2
zàsjeniti, -īm (ijek., t. dòhvatiti); prid. trp. zàsjenjen
zàsjenjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
zasjenjīvač, -áča, vok. zāsjenjivāču, instr. -áčem (ne -áčom) (ijek.)
zasjenjívati, -sjènjujēm (ijek., t. deverívati)
zàsjesti, zàsjednēm i zàsjedēm (ijek., t. pòsjesti) 26 b 6
zaskákati, zàskākēm (t. gonétati); imperat. zaskáči; pril. sad. zaskákūći
zàskočica
zaskočiti, zàskočīm (t. natòčiti)
záskok, mn. -ci, gen. záskōkā
zasláditi, zàslādīm (t. dodéliti); prid. trp. zàslāđen
zàslađenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zasladívati, -slađujēm (t. deverívati)
zaslépeti, -īm (ek., postati slijep; t. uštédeti)
zaslépiti, zàslēpīm (ek., t. učiniti slijepim; t. dodéliti); prid. trp. zàslēpljen
zàslēpljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
zaslepljénje (ek.)
zaslepljívāč, -áča, vok. zāslepljivāču (ek.)
zaslepljívati, -slèpljujēm (ek., t. deverívati)
zaslijèpiti, zàslijepīm (ijek., učiniti slijepim; t. dodijèliti); prid. trp. zàslijepljen
zaslijèpjeti, -pīm (ijek., postati slijep; t. poblijèdjeti)
zàslijepljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
zàslonjati ne nego zàslanjati
zásluga i **zāsluga**, dat. -zi
záslužba, gen. mn. záslūžbā i záslužbī
zasluženōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zasljepljénje (ijek.)
zasljepljívāč, -áča, vok. zāsljepljivāču (ijek.)
zasljepljívati, -sljèpljujēm (ijek., t. deverívati)
zasmákati, zàsmākēm (t. gonétati); imperat. zasmáči; pril. sad. zasmákūći
zasmèjati se, -jēm se (ek., t. nasmèjati se)
zasmejávati, -smèjāvām (ek., t. večerávati)
zasmijati se, -jēm se (ijek., t. nasmìjati se)
zasmijávati, -smijāvām (ijek., t. večerávati)
zàsmočak, -čka, mn. -čci, gen. zàsmočaka
zasmòčiti, zàsmocīm (začiniti; t. natočiti)
zàsmraditi, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. zàsmrađen i **zasmráditi**, zàsmrādīm (t. dodéliti); prid. trp. zàsmrađen
zàsmradenōst i **zàsmrādenōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
zasmradívati, -smràđujēm (t. deverívati)
zasmŕdeti, -īm (ek., t. uštédeti) i **zasmrdeti**, -īm (t. dolèteti)
zasmŕdjeti, -dīm (ijek., t. uštédjeti) i **zasmrdjeti**, -dīm (t. dolètjeti)
zasnéžiti, zasnéžī (ek., t. ishlápiti)
zasnijèžiti, zasnijèžī (ijek., t. zavrijèditi)
zasnivāč, -áča, vok. zāsnivāču, instr. -áčem (ne -áčom)
zāsnovanost, -osti, instr. -osti i -ošću
zàsoljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zasòpcē (pril., zasob, zasobice)
zàspalōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zàsrāmljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću

zasŕkati, zàsŕčēm (t. zavíkati); imperat. zasŕči
zastáino i **zàstālno** (pril.)
zàstarelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
zàstareti, -īm (ek., t. òstareti); prid. rad. zàstareo
zastarévati, -stàrēvām (ek., t. vecerávati)
zastarijèvati, -stàrijevām (ijek., t. preodijèvati)
zastàriv i **zastàrljiv**
zastàrivōst i **zastàrljivōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
zàstarjelōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
zàstarjeti, -īm (ijek., t. òstarjeti); prid. rad. zàstario, zàstarjela
zastàrljiv i **zastàriv**
zastàrljivōst i **zastàrivōst,** -osti, instr. -osti i -ošću
zâstavničin i **zâstavnicin** (prema zâstavnica i zâstavnica)
zâstavnički i **zâstavnički**
zâstavnīk i **zâstavnik,** vok. -iče, mn. -ici
zastídeti se, -īm se (ek., osjetiti stid; t. uštédeti)
zastíditi, zàstīdīm (nekoga; t. dodéliti); prid. trp. zàstīđen
zastídjeti se, -dīm se (ijek., osjetiti stid; t. uštédjeti)
zastidívati, -stiđujēm (t. deverívati)
zastirāč, -áča, vok. zâstirāču
zàstrašenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zastréliti, zàstrēlīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. zàstrēljen
zastreljívati, -strèljujēm (ek. i ijek., t. deverívati)
zastrépeti, -īm (ek., t. uštédeti)
zastrépiti, -īm (t. ishlápiti)
zastrépjeti, -pīm (ijek., t. uštédjeti)
zàstrēti, zâstrēm (ek., t. pròstrēti)
zastrijèliti, zàstrijelīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. zàstrijeljen
zàstrijeti, zâstrēm (ijek., t. pròstrijeti)
zàstružak, -ška, mn. -šci, gen. zàstružākā
zastúdeti, zastúdī (ek., t. uštédeti)
zastúdjeti, zastúdī (ijek., t. uštédjeti)
zástupničin
zástupnički
zástupnīk, vok. -īče, mn. -īci
zástupništvo, gen. mn. zástupnīštāvā
zàsučak, -čka, mn. -čci, gen. zàsučaka
zasukánac, -nca, vok. zàsukānče, gen. mn. zasùkānācā
zàsūkānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zasúkati, zàsūčēm (t. zavíkati); imperat. zasúči
zà sutra i **zà sutra** 98 h 1
zàsvagda (pril.) 98 g
zasvedočávati (i zasvedočívati), -dočavām (ek., t. obaveštávati)
zasvedočénje
zasvedočiti, -svèdočīm (ek., t. ponačíniti)
zasvedočívati (i zasvedočávati), -dočujēm (t. izjednačívati)
zasvétleti, -īm (ek., t. uštédeti)
zasvétliti, zàsvētlīm (ek., t. dodéliti); prid. trp. zàsvētljen
zasvetlùcati, -ām (ek., t. zaračúnati)
zasvijètliti, zàsvijetlīm (ijek., t. dodijèliti); prid. trp. zàsvijetljen
zasvijètijeti, -tlīm (ijek., t. poblijèdjeti)
zasvjedočávati (i zasvjedočívati), -dočavam (ijek., t. obaveštávati)
zasvjedočénje (ijek.)
zasvjedočíti, -svjèdočīm (ijek., t. ponačíniti)
zasvjedočívati (i zasvjedočávati), -dočujem (ijek., t. izjednačívati)
zasvjetlùcati, -ām (ijek., t. zaračúmati)
zasvòditi, zàsvodīm (t. natòčiti); prid. trp. zàsvođen
zasvodávati (i zasvodívati), -svòđāvām (t. večerávati)
zàsvodenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zasvodívati (i zasvodávati), -svòđujēm (t. deverívati)
zasvŕbeti, -īm (ek., t. uštédeti) i **zasvŕbeti,** -īm (t. dolèteti)
zasvŕbjeti, -bīm (ijek., t. uštédjeti) i **zasvŕbjeti,** -bīm (t. dolètjeti)
zašačiti, -īm (t. dòhvatiti)
zašèćerenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zašèćeriti, zašèćerīm, -īš . . ., 3. mn. zašèćerē; aor. zašèćerih, 2. i 3. zâšećerī, mn. zašèćerismo . . .; imperat. zašèćeri; pril. prošl. zašèćerīv(ši); prid. rad. zašèćerio, -la; prid. trp. zašèćeren
zaškrgùtati, -škŕgućēm (t. izblebètati); imperat. zaškrgùći
zaškrípati, zàškrīpām (t. dočárati) i zàškrīpljēm (t. zavíkati); imperat. zàškrīpāj i zaškríplji
zaškripùtati, -škrìpućēm (t. izblebètati); imperat. zaškripùći
zâšteda
zaštédeti, -īm (ek., t. uštédeti); prid. trp. zàštēđen
zaštédjeti, -dīm (ijek., t. uštédjeti); prid. trp. zàštēđen
zaštèdevina i **zaštеđevina**
zaštèktati, zàštekćēm (t. zahùktati); imperat. zaštèkći

zaštićen (prema zaštititi) i **zaštićen** (prema zàštititi)
zaštićívati, -štićujem (t. deverivati)
zaštítiti, zàštītīm (t. dodéliti); prid. trp. zàštīćen pored **zaštititi**, -īm (t. dohvatiti); prid. trp. zàstićen
zástitnicin i **zàštitničin**
zástitnīčkī i **zàštitničkī**
zástitnīk i **zàštitnīk**, vok. -īče, mn. -ici
zástitnīstvo i **zàštitnīstvo**
zašto (pril.) 98 l; razl. zà što (za koju stvar ili sl.) imaš smisla?
zašućívati, -šućujēm (t. deverívati)
zašúštati, -štīm (t. zazvučati)
zašúteti, -īm (ek., t. uštédeti)
zašútjeti, -tīm (ijek., t. uštédjeti)
zatáći i **zàtaći** v. zatàknuti
zatáknuti (zatáći i zàtaći), zàtaknēm (t. nadàhnuti); aor. još i: zatàkoh, 2. i 3. zatàče i zàtače, mn. zatàkosmo ...; pril. prošl. i: zatàkāv(ši) i zàtakāv(ši); prid. rad. i: zàtakao, zatàkla i zàtakla
zátalasānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zatamneti, -īm (ek., t. uštédeti)
zatámniti, zàtāmnīm (t. dodéliti); prid. trp. zàtāmnjen
zatamnjénje
zatámnjeti, -mnīm (ijek., t. uštédjeti)
zatandŕkati, -tàndrćēm (t. zaurlikati); imperat. zatandrći
zá te 91 b
zatèći i **zàteći**, zatèćēm, zatèćeš, zatèćē, zatecémo i zatèćēmo, zatecéte i zatèćēte, zatèkū pored zàteknēm, -eš ..., 3. mn. zàteknū; aor. zatèkoh, 2. i 3. zàteče, mn. zatèkosmo ...; imperat. zatèci i zàtekni; pril. prošl. zatèkāv(ši) i zàtekāv(ši); prid. rad. zàtekao, zatèkla i zàtekla; prid. trp. zatèćen, -ėna; **zatéći** i **zàteći** v. zatégnuti
zatégnuti (zatéći i zàtēći), zàtēgnēm (t. škrgútnuti); aor. još i: zatégoh, 2. i 3. zatéže i zàtēže, mn. zatégosmo ...; pril. prošl. zatégāv(ši) i zàtēgāv(ši); prid. rad. zàtēgao, zatégla i zàtēgla
zàtēgnūtōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zàtelebānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zàterati, -ām (ek., t. isplivati)
zaterávati (i zaterivati), -tèrāvām (ek., t. večerávati)
zaterívati (i zaterávati), -tèrujēm (ek., t. deverivati)
zatéšćati, -ām (zatrudnjeti; t. dokončati)
zàticati, -ćēm (1. prema zatàći i zàtaći; 2. prema zatèći i zàteći, isp. zàtjecati; t. prìmicati); imperat. zàtiči; pril. sad. zàtičūći
zatikāč, -áča, vok. zàtikāču, instr. -áčem (ne -áčom)
zatiljača
zatiljak, zàtīljka, vok. -če, mn. -ci, gen. zàtiljākā
zàtīm (pril.) 98 l
zatìrāč, -áča, vok. zàtiraču, instr. -áčem (ne -áčom)
zatìrāčkī
zàtisak, -ska, mn. -sci, gen. zàtisākā
zàtjecati, -ćēm (ijek., prema zatèći i zàteći; t. primicati); imperat. zàtječi; pril. sad. zàtječūći
zàtjerati, -ām (ijek., t. ìsplivati)
zatjerávati (i zatjerivati), -tjèrāvām (ijek., t. večerávati)
zatjerívati (i zatjerávati), -tjèrujēm (ijek., t. deverivati)
zàtō (pril.) 91 a; 98 l
zátoč, zátoča, gen. mn. zátōcā (pokr.)
zatočènica
zatočènīcin
zatočènīckī
zatočènīk, -íka, vok. zàtočenīče, mn. -íci
zatočeníštvo
zatočénje
zatočíti, zàtočīm (t. natočiti); prid. trp. zàtočen
zàtočnica i **zátočnica**
zàtočnīčkī i **zátočnīckī**
zàtočnīk i **zátočnīk**, vok. -īče, mn. -īci
zátonić
zátōrnīk, vok. -īče, mn. -īci
zatráviti, zàtrāvīm (opčiniti, opčarati; t. dodéliti); prid. trp. zàtrāvljen; **zatráviti se**, zàtrāvī se (ek. i ijek., obrasti travom; t. dodéliti)
zatŕčati se, -čīm se (t. dotŕčati)
zatrčávati se, -tŕčavām se (t. večerávati)
zàtrebati, -ām (ek. i ijek., t. isplivati)
zatrepètati, -trèpećēm (t. izblebètati); imperat. zatrepèći
zatrèptati, zàtrepćēm (t. zahùktati); imperat. zatrèpći
zatrèpteti, -īm (ek., t. dolèteti)
zatrèptjeti, -ptīm (ijek., t. dolètjeti)
zàtreskati, -ām (ek. i ijek., t. isplivati)
zatréštati, -štīm (t. zazvúčati)
zàtrēti v. zàtrti
zatŕgovčiti se, -īm se (t. podèvōjčiti)
zàtrijeti v. zàtrti
zâtrka, dat. -ci
zatŕkati se, zàtrćēm se (t. zavíkati); imperat. zatŕći se
zàtrovānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zàtrpānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zàtrti, zàtrēm (t. sàtrti)

zatrúditi, zàtrūdīm (izmučiti koga; t. dodéliti); prid. trp. zàtrūđen
zatrùdneti, -īm (ek., t. dolèteti)
zatrudnjénje (prema zatrùdneti i zatrùdnjeti)
zatrùdnjeti, -dnīm (ijek., t. dolètjeti)
zatrudívati, -trùdujēm (t. deverívati)
zàtūcānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zatúći i **zatūći,** zatúćēm (t. istúći)
zatùpeti, -īm (ek., postati tup, otupjeti; t. uštédeti)
zatúpiti, zàtūpīm (učiniti tupim, otupiti; t. dodéliti); prid. trp. zàtūpljen
zatúpjeti, -pim (ijek., postati tup, otupjeti; t. uštédjeti)
zatùtnjiti, zatùtnjīm, -īš, -ī, zatutnjímo i zatùtnjīmo, zatutnjite i zatùtnjīte, zatùtnjē; aor. zatùtnjih, 2. i 3. zàtutnjī, mn. zatùtnjismo . . . ; imperat. zatùtnji; pril. prošl. zatùtnjīv(ši); prid. rad. zatùtnjio, -la
zatvarač, -áča, vok. zatvaraču, instr. -áčem (ne -ačom)
zatvorèničin (prema zatvorènica)
zatvorèničkī
zatvorènīk, -ika, vok. zàtvoreniče, mn. -íci
zàtvorenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zaúčiti, zàučīm (početi pjevati, mujezin s munare; t. natóčiti)
zàufāno (pokr. pril., puno nade)
zàuhār i **zàuvār** (pril.) 43
zàuhāran i **zàuvāran,** -rna
zaújati ne nego zahújati
zaunàpredak (ek. i ijek., pril.)
zaùpiti ne nego zavàpiti
zaurlíkati, zaùrlīčēm, -eš . . . , 3. mn. zaùrličū; aor. zaurlíkah, 2. i 3. zaurlíka i zàurlīkā, mn. zaurlikasmo . . . ; imperat. zaurlíči; pril. prošl. zaurlíkāv(ši); prid. rad. zaurlíkao, -la
zaustàvljāč, -áča, vok. zàustavljaču, instr. -áčem (ne -áčom)
zaùstiti, zàūstīm (t. dodéliti); prid. trp. zàūšćen
zàušak, -ška, mn. -šci, gen. zàušākā
zaušćívati, -ùšćujēm (prema zaústiti; t. deverívati)
zàuvār i **zàuhār** (pril.) 43
zàuvāran i **zàuhāran,** -rna
zàuvēk (ek., pril.)
zàuvijek (ijek., pril.) 98 g
zaùzbiti (suzbiti), zàuzbijēm, -ēš . . . , 3. mn. zàuzbijū; aor. zaùzbih, 2. i 3. zaùzbi i zàuzbī, mn. zaùzbismo . . . ; imperat. zaùzbij; pril. prošl. zaùzbīv(ši); prid. rad. zaùzbio, -la; prid. trp. zàuzbit pored zauzbìjen, -ènа
zauzéće
zàuzetōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zaùzimati, -mām (t. otpòzdravljati) i -mljēm (t. kalàjisati); imperat. zaùzimāj i zaùzimlji; pril. sad. zaùzimajūći i zaùzimljūći
zauzvrat (pril.)
zâva ne nego zāova
zàvaditi, -īm (t. dòhvatiti); prid. trp. zàvađen
zavàđāč, -áča, vok. zāvađāču, instr. -áčem (ne -áčom)
zaváđati, zàvāđām (bolje zavòditi; t. venčávati)
zàvađenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zavàpiti, zavàpijēm, -ēš . . . , 3. mn. zavàpijū; aor. zavàpih, 2. i 3. zavàpi i zāvapī, mn. zavàpismo . . . ; imperat. zavàpīj; pril. prošl. zavàpīv(ši); prid. rad. zavàpio, -la pored **zavápiti,** zàvāpīm (t. dodéliti)
zavarivāč, -áča, vok. zâvarivāču
zàvazda (pril.) 98 g
zàvejati, -jēm (ek., prema vējati; t. obrijati); imperat. zàvēj
zavejávati, -vējāvām (ek., prema zàvejati; t. večerávati)
zâvēk (ek., pril.)
zavēka (ek., pril.)
závera i **zâvera,** gen. mn závērā i zâvērā (ek.)
zaverávati se, -vèrāvām se (ek., t. večerávati)
zaverènica (ek.)
zaverènīckī (ek.)
zaverènik, -ika, vok. zâvereníče, mn. -íci (ek.)
zavereníštvo (ek.)
zàveriti se, -īm se (ek., t. dòhvatiti)
záves, závesa, gen. mn. závēsā (ek.)
závesa i **zâvesa,** gen. mn. závēsā i zâvēsā (ek.)
zàvesiti, -īm (ek., t. dòhvatiti); prid trp. zàvešen
zavèsti i **závesti,** zavèdēm (t. izvèsti, izvèdēm)
zavèsti i **závesti,** zavèzēm (t. izvèsti, izvèzēm)
zavésti i **závēsti,** zavézēm (t. izvésti, izvézēm)
zàvešati, -ām (ek., t. večerati)
zavèštāč, -áča, vok. zāveštāču (ek.)
zaveštâčica (ek.)
zàveštāj (ek.)
zavèštatelj, instr. -teljem (ek.)
zavèštatēljka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
zavèštati, -ām (ek., t. dokònčati)
zaveštávati, -vèštāvām (ek., t. večerávati)

závet (ek.); stârī závet, nôvī závet (razdoblje); Stârī (Nôvī) závet (knjiga); Svêtō písmo stârōgā (nôvōga) záveta
závetan, -tna (ek.)
závetina (ek.)
závetnica (ek.)
závetnīk, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
závetovalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. závetovalācā (ek.)
zavetovânīk, -ika, vok. zâvetovanīče, mn. -ici (ek.)
závetovati (ek.), závetujēm, -ēš..., 3. mn. závetujū; imperf. závetovāh, -āše...; aor. závetovah, 2. i 3. závetova, mn. závetovasmo...; imperat. závetūj; pril. sad. závetujūći; pril. prošl. závetovāv(ši); prid. rad. závetovao, -la; prīd. trp. závetovān
zâvetren (ek.)
závetrina (ek.)
zâvetrn (ek., zavetren)
zâvezak, -ska, mn. -sci, gen. zâvezākā
zâvica ne nego zâovica
zâvičaj, lok. zavičáju i zâvičāju
zâvičajan, -jna
zâvičājnica
zâvičājnīk, vok. -īče, mn. -īci
zavičájnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zâvičin ne nego zâovičin
závideti (ek.), závidīm, -īš..., 3. mn. závidē; imperf. závidāh, -āše...; aor. závideh, 2. i 3. závide, mn. závidesmo...; imperat. závidi; pril. sad. závidēći; pril. prošl. (po)závidēv(ši); prid. rad. závideo, -la
závidjeti (ijek.), závidīm, -īš..., 3. mn. závidē; imperf. závidāh, -āše...; aor. závidjeh, 2. i 3. závidje, mn. závidjesmo...; imperat. závidi; pril. sad. závidēći; pril. prošl. (po)závidjēv(ši); prid. rad. závidio, závidjela
zavidljivac i **závidljivac,** -ívca, vok. -ívče, gen. mn. zavidljivācā i závidljivācā
závidnīk, vok. -iče, mn. -īci
závidnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Zâvidovićanin, mn. -āni 47 b
Zâvidovićānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Zâvidovići, Závidovićā 47 b; 56 a 9
zâvidovićkī
zavídati, zâvīdām (t. venčávati)
závīđenje (prema závideti i závidjeti)
zavijāč, -áča, vok. zâvijāču
zavijača
zavijati, zâvijām (prema zâviti; t. venčávati); **zavijati** -jēm (ijek., prema vijati; t. òbrijati); imperat. zâvij
zavijávati, -vijāvām (ijek., prema zavijati; t. večerávati)
zâvijek (ijek., prīl.)
zâvijeka (ijek.)
zavijoriti, -īm (t. sprijateljiti se)
zavijútak, -tka, mn. zavijúci, gen. zavijūtākā
zavíkati, zâvīčēm, -eš..., 3. mn. zâvīčū; aor. zavikah, 2. i 3. zavika i zâvīkā, mn. zavíkasmo...; imperat. zaviči; pril. prošl. zavikav(ši); prid. rad. zavikao, -la
zâviličiti, -īm (t. ràskiseliti)
zâvin ne nego zâovin
zavirāč, -āča, vok. zâviraču, instr. -áčem (ne -áčom)
zâvisan, -sna (prema závisiti)
závisiti, -īm (t. priličiti); imperf. závišāh
závisnīk, vok. -īče, mn. -īci
závisnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zâvist, závisti, instr. závisti i zavišću
zâvistan, -sna (prema závist)
zavítak, -tka, mn. zavici, gen. zâvītākā
zâvjera i **zâvjera,** gen. mn. závjera i zâvjērā (ijek.)
zavjerávati se, -vjèrāvām.se (ijek., t. večerávati)
zavjerènica (ijek.)
zavjerènīckī (ijek.)
zavjerènīk, -íka, vok. zâvjerenīče, mn. -íci (ijek.)
zavjerenīštvo (ijek.)
zâvjeriti se, -īm se (ijek., t. dòhvatiti)
závjernica (ijek.)
závjes, závjesa, gen. mn. závjēsā (ijek.)
zavjesa i **zâvjesa,** gen. mn. závjesā i zâvjēsā (ijek.)
zâvjesiti, -īm (ijek., t. dòhvatiti); prid. trp. zâvješen
zâvješati, -ām (ijek., t. večerati)
zavještāč i sl. ne nego zavèštač i sl.
zâvjet, gen. nn. závjētā (ijek.); stârī závjet, nôvī závjet (razdoblje); Stârī (Nôvī) závjet (knjiga); Svêtō písmo stâroga (nôvōga) závjeta
závjetan, -tna (ijek.)
závjetina (ijek.)
závjetnica (ijek.)
závjetnīk, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
závjetovalac, -aoca, vok. -aoče, gen. mn. závjetovalācā (ijek.)
zavjetovânīk, -ika, vok. zâvjetovanīče, mn. -ici (ijek.)
zavjetovati, závjetujēm (ijek., t. závetovati)
zâvjetren (ijek.)
závjetrina (ijek.)
zâvjetrn (ijek., zâvjetren)
zavlačiti, zâvlāčīm (t. jednáčiti)
zavlâdičiti, -īm (učiniti vladikom; t. zašéćeriti)

zavlađívati, -vlàdujēm (t. deverívati)
zavòdilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. zavòdilācā
zavòditi, zàvodīm (t. dohòditi); imperf. zàvodāh; prid. trp. zàvođen
zavòdneti, -īm (ek., očima; t. dolèteti)
zavodničkī
závodnīk, vok. -īče, mn. -īci
závodništvo
zavòdnjeti, -dnīm (ijek., očima; t. dolètjeti)
závodskī
zavođač, -áča, vok. zāvođaču
zavođačica
zavođačkī
zavojáciti, -vojačīm (t. obavéstiti)
závojak, závōjka, mn. -oi, gen. závojākā
zavojèvāč, -áča, vok. zāvojevaču, instr. -áčem (ne -ačom)
zavojèvāckī
závojitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zavójštiti, zàvōjštīm (t. dodéliti)
zavòjvoditi, -īm (t. zasèćeriti); prid. trp. zavòjvođen
zavòletī (ek.), zàvolīm, -īš..., 3. mn. zàvolē; aor. zavòleh, 2. i 3. zavòle, mn. zavòlesmo...; imperat. zavòli; pril. prošl. zavòlev(ši); prid. rad. zavòleo, -la; prid. trp. zàvoljen
zavòljeti (ijek.), zàvolīm, -īš..., 3. mn. zàvolē; aor. zavòljeh, 2. i 3. zavòlje, mn. zavòljesmo...; imperat. zavòli; pril. prošl. zavòljēv(ši); prid. rad. zavòlio, zavòljela; prid. trp. zàvoljen
zavračati, zàvrāčām (začarati; t. dočárati; drugo je zàvraćati)
zàvraćati, -ām (npr. rukave, isp. zavrátiti; t. vèčerati; drugo je zavračati)
zàvratak, -tka, mn. zàvraci, gen. zàvratākā (na rukavu, isp. zavrátiti)
zavrátiti, zàvrātīm (zavrnuti; t. dodéliti); prid. trp. zàvrāćen
zàvrći v. zàvrgnuti
zavrćivati, -vrćujēm (t. deverivati)
zavŕćkola
zavrédeti, -īm (ek., t. uštédeti); prid. trp. zàvrēđen
zavrédívati, -vrēđujēm (ek. i ijek., t. deverívati)
zàvreti, zàvrīm (t. pròvreti); **zavrēti**, zàvrēm (ek., t. nàvrēti)
zàvrgnuti (zàvrći), zàvrgnēm (t. počínuti); aor. još i: zàvrgoh, 2. i 3. zàvrže i zāvrže, mn. zàvrgosmo...; pril. prošl. zàvrgāv(ši); prid. rad. zàvrgao, -gla
zavrijèditi (ijek.), zavrijèdīm, -īš..., 3. mn. zavrijèdē; aor. zavrijèdih, 2. i 3. zavrijedī, mn. zavrijèdismo...; imperat. zavrijèdi; pril. prošl. zavrijèdīv(ši); prid. rad. zavrijèdio, -la; prid. trp. zàvrijeđen
zavrijèdjetī, -dīm (ijek., pored zavrijèditi; t. poblijèdjeti)
zavrijeti, zàvrēm (ijek., t. nàvrijeti)
zavrištati, -štīm (t. zazvúčati)
zavŕsti i **zàvŕsti**, zavŕzēm (zavezati; t. povŕsti)
završétak, -tka, mn. zavrséci, gen. završetākā
zavŕtāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
zàvrtati, -cēm (t. primicati); imperat. zàvrći; pril. sad. zàvrćūći
zavŕteti, -īm (ek., t. uštédeti); prid. trp. zavŕćen i zàvrćen i **zavŕteti**, -īm (t. dolèteti); prid. trp. zàvrćen
zavŕtjeti, -tīm (ijek., t. uštédjeti); prid. trp. zavrćen i zàvrćen i **zavŕtjeti**, -tīm (t. dolètjeti); prid. trp. zàvrćen
zàvrtka, dat. -tki, gen. mn. zàvrtākā i zàvrtkī
zavŕzača
zavúći i **zàvūći**, zavúčēm (t. dovúći)
zàzbilja (pril.)
zazeitiniti, -īm (zauljiti; t. ispripòvediti); prid. trp. zazeitinjen pored **zazéjtiniti**, -īm (t. upríličiti); prid. trp. zazéjtinjen
zazelèneti, -īm (ek., t. pozelèneti)
zazelèniti, -zèlenīm (učiniti zelenim; t. ponačíniti); prid. trp. zazèlenjen
zazelènjeti, -nīm (ijek., početi zelenjeti; t. pozelènjeti)
zazépsti i **zàzēpsti**, zazébēm (t. ozépsti)
zazídati, zàzīdām (t. dočárati) i zàzīđēm (t. zavíkati); imperat. zàzīdāj i zazíđi
zazíđivati, -zìdujēm (t. deverívati)
za zimūs 98 h 1
zàzreti, zàzrīm i zāzrēm (pogledati plašljivo, zaplašiti **se**; t. pròzreti)
zazrévati, zàzrēvām (ek., t. venčávati)
zazrijèvati, zàzrijevām (ijek., t. nadijèvati)
zazúkati, zàzūčēm (t. zavíkati); imperat. zazúči
zazùpčati, -ām (t. dokončati)
zazvéčati, -čīm (t. zazvúčati)
zazvekètati, -zvèkećēm (t. izblebètati) i -zvekètām (t. zaračúnati); imperat. zazvekèći i zazvekètāj
zàzverati se, -ām se (ek., t. isplivati)
zazvíždúkati, -zvìždūčēm i -zvìždūćēm (t. zaurlikati); imperat. zazvìždúči i zazvižđúći pored **zazvižđúkati**, -zvižđučēm i -zvìžđućēm (t. izblebètati); imperat. zazvìždūči i zazvižđúći

zàzvjerati se, -am se (ijek., t. ìsplivati)
zazvúčati, zazvúčīm, -īš . . ., 3. mn. zazvúčē; aor. zazvúčah, 2. i 3. zazvúča i zazvúča, mn. zazvúčasmo . . .; imperat. zazvúči; pril. prošl. zazvúčav(ši); prid. rad. zazvúčao, -la
zažèći i **zážeći**, zažežēm (t. sažèći)
zažèdnēti, -īm (ek., t. dolèteti)
zažèdnjeti, -dnīm (ijek., t. dolètjeti)
zažèleti, -īm (ek., t. dolèteti); prid. trp. zàželjen
zažèljeti, -līm (ijek., t. dolètjeti); prid. trp. zàželjen
zážučiti, -īm (t. dohvatiti)
zažúdeti, -īm (ek., t. uštédeti)
zažúdjeti, -dīm (ijek., t. uštédjeti)
zažúteti, -īm (ek., početi žutjeti; postati žut; t. uštédeti)
zažutiti, zàžūtīm (učiniti žutim; t. dodéliti); prid. trp. zàžūćen
zažútjeti, -tīm (ijek., početi žutjeti; postati žut; t. uštédjeti)
zažvakati, zàžvāćēm i -ćem (t. zavíkati); imperat. zažváći i zažváći
zazvátati, zažvaćem (t. zavíkati); imperat. zažváći
zbàbast (kao baba, baboličan)
zbàbati se, -ām se (postati kao u babe, naborati se, smežurati se; t. skùhati)
zbàbna (noseća, zdjetna)
zbácati, -ām (t. skončati)
zbáciti, zbācīm (t. báciti); prid. trp. zbáčen
zbacívati, zbàcujēm (t. kazívati)
zbágljati, -ām (svezati u svežnjeve; t. skònčati)
zbálač, zbáoča, gen. mn. zbálāčā (balčak)
zbávīti, -īm (probavití, npr. hranu; t. zgrčiti); prid. trp. zbávljen
zbávljati, -ām (prema zbáviti; t. vrāćati)
zbáždati, -ām (sklepati; t. skòncati)
zbéći se v. zbēgnuti se
zbēg, zbèga, mn. zbègovi (ek.)
zbēgnuti se (zbéći se), zbēgnē se (ek., t. čūčnuti); aor. još i: 3. zbēže se, mn. zbēgosmo se . . .; pril. prošl. i: zbēgāv(ši) se; prid. rad. zbēgao se, -gla se
zbèžati se (ek.), zbèžī se, mn. zbežímo se i zbèžīmo se, zbežíte se i zbèžīte se, zbèžē se; aor. 3. zbéžā se i zbèža se, mn. zbèžasmo se . . .; imperat. zbèži se i zbéži se; pril. prošl. zbèžāv(ši) se; prid. rad. zbéžao se, -āla se
zbèžīšte (ek.)
zbijāč, -áča, vok. zbijāču, instr. -áčem (ne -ácom)
zbijačica
zbijati, zbijam (t. čárati)
zbijenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zbílja i zbilja, gen. mn. zbîljā i zbílja (istina); **zbílja** (pril., zaista)
zbîljan, -ljna
zbiljašnjl
zbíljnost, -osti, instr. -osti i -ošću
zbíljski i zbiljski
zbîr, lok. zbíru, mn. zbîrovi, gen. zbirôvā i zbîrova, dat. zbiròvima i zbîrovima
zbîran, -rna
zbírati, zbîrām (t. čárati)
zbîrčica
zbîrka, dat. -ci, gen. mn. zbîrākā i zbîrkī
zbíti se (dogoditi se), zbûdēm se, -ēš se . . ., 3. mn. zbûdū se; aor. zbih se, 2. i 3. zbî se, mn. zbîsmo se . . .; imperat. zbûdi se; pril. prošl. zbîv(ši) se; prid. rad. zbîo se, zbíla i zbîla se; **zbíti**, zbîjēm (sabiti; t. bíti, bijēm)
zbítije (zast., događaj)
zbívati se, zbîvā se (t. čárati)
zbjéći se v. zbjēgnuti se
zbjēg, zbjèga, mn. zbjègovi (ijek.)
zbjēgnuti se (zbjéći se), zbjēgnē se (ijek., t. čūčnuti); aor. još i: 3. zbjēže se, mn. zbjēgosmo se . . .; pril. prošl. i: zbjēgāv(ši) se; prid. rad. i: zbjēgao se, -gla se
zbjèžati se, zbjèžī se (ijek., t. zbèžati se)
zbjèžīšte (ijek.)
zblížávati, zblížāvam (t. venčávati)
zblížíti, zblížīm (t. báciti); prid. trp. zblížen
zbog (prijedl.)
zbōgom (pril., pozdrav pri rastanku; katkad kao imenica m. r. indekl.: pòsljednjī zbōgom) 75 d; 98 l
zbôj, zbōja, lok. zbòju, mn. zbòjevi (1. nešto zbijeno, 2. dio pluga)
zbōjak, zbôjka, vok. zbójče, mn. zbôjci, gen. zbōjākā (omalen, zbit, čvrst vol)
zbôndžati se (smršaviti), zbôndžām se, -āš se . . ., 3. mn. zbôndžajū se; aor. zbôndžah se, 2. i 3. zbôndža se, mn. zbôndžasmo se . . .; imperat. zbôndžaj se; pril. prošl. zbôndžav(ši) se; prid. rad. zbôndžao se, -la se
zbōr i zbôr, zbōra, vok. zbóre, lok. zbòru, mn. zbòrovi 4
zbôrānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zbórati, zbôrām (t. zgrúvati)
zbòrisati, -šēm (pokr., vijećati; t. prìmicati); imperat. zbòriši; pril. sad. zbòrišūći
zbôrīšte i zbòrīšte

zbòriti, -īm (t. lòmiti); imperf. zbòrāh
i zboriti, -īm (t. grčiti); imperf. zbõrāh
zbôrnī
zbornica i **zbornica**
zbornīčkī (prema zbornica); **zbôrnīčkī** (prema zbornica); **zbôrnīčkī** (prema zbornīk)
zbôrnīk, vok. -īče, mn. -īci; Geògrafskī zbôrnīk; Zbôrnīk za národnī žívot i običaje Jùžnīh Slavénā
zboròvati, zbòrujēm (t. devòvati)
zbõrovoda
zbôrski
zbòsti, zbòdēm, -eš, -ē, zbodémo i zbòdēmo, zbodéte i zbòdēte, zbòdū; aor. zbòdoh, 2. i 3. zbòde, mn. zbòdosmo...; imperat. zbòdi; pril. prošl. zbôv(ši) i zbòdāv(ši); prid. rad. zbô, zbòla; prid. trp. zbòden, -ena
zbrájati, zbrājām (t. čárati)
zbrāti, zbērēm i zbèrēm (t. brāti)
zbrātimiti, zbrātimīm, -īš..., 3. mn. zbrātimē; aor. zbrātimih, 2. i 3. zbrātimī, mn. zbrātimismo...; imperat. zbrātimi; pril. prošl. zbrātimīv(ši); prid. rad. zbrātimio, -la; prid. trp. zbrātimljen
zbrātiti, -īm (t. grčiti); prid. trp. zbrāćen
zbrčkānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zbrčkati, -ām (t. skūhati)
zbŕda-zdõla (pril.)
zbrîjati, -jēm (t. sjāhati); imperat. zbrîj
zbrînuti, -nēm (t. čūčnuti)
zbrinjávati (i zbrinjívati), zbrînjāvām (t. venčávati)
zbrinjívati (i zbrinjávati), zbrînjujēm (t. kazívati)
zbrîsati, -šēm (t. sjāhati); imperat. zbrîši
zbŕka, dat. -ci, gen. mn. zbŕkā
zbŕkānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zbŕkati, zbŕkām (t. zgrúvati)
zbŕljati, zbŕljām (t. zgrúvati)
zbrôj, zbrõja, lok. zbròju, mn. zbròjevi
zbrójati, zbròjīm (t. zbèžati se); imperat. zbrôj; prid. trp. zbrõjān
zbrójiti, zbrõjīm (t. skočiti); imperat. zbrôj; prid. trp. zbrõjen
zbúbati, zbûbām (t. zgrúvati)
zbùbnjati, -ām (skupiti ljude bubnjanjem; t. skònčati)
zbūćkati, -ām (t. skūhati)
zbúditi, zbûdīm (t. báciti); prid. trp. zbûđen
zbúkati se, zbûčū se (goveda, volovi kad se skupe búćūći; t. kázati)
zbuniti, zbûnīm (t. báciti); prid. trp. zbûnjen
zbûnjenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zbunjívati, zbùnjujēm (t. kazívati)
zdânje
zdêla, gen. mn. zdêlā (ek.)
zdêlār, vok. -āru i -are (ek.)
zdêlast (ek.)
zdelètina (ek., augm. od zdêla)
zdêlica (ek., dem. od zdêla)
zdêlicast (ek.)
zdêlicnī (ek.)
zdêljati, -ām (ek., t. skūhati)
zdénac, zdénca, vok. zdênče, gen. mn. zdênācā (bunar, izvor, studenac); Kràljičin zdénac (u Zagrebačkoj gori); **Zdénci**, Zdênācā (mn. m. r., geogr.); Vêlikī Zdénci (ime selu)
zdènčac, -àca, gen. mn. -ácā; **Zdènčac** (geogr.)
zdènčan
zdènčār, -ára, vok. zdènčāru i -āre
zdenčárev i **zdenčárov**
zdènčārskī
zdenčárstvo
zdènčina, gen. mn. zdènčīnā; **Zdènčina** (geogr.)
zdênuti, -nēm (ek., t. čūčnuti; isp. i zdêsti)
zdêpast
zdêpastōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zdèrati, zdêrēm, -ēš..., 3. mn. zdêrū; aor. zdèrah, 2. i 3. zdêrā i zdèra, mn. zdèrasmo...; imperat. zdèri; pril. prošl. zdèrāv(ši); prid. rad. zdêrao, -āla; prid. trp. zdêrān
zdêsna (pril., s desne strane); **zdêsna-slêva** (ek.); zdêsna-slijeva (ijek.) 98 j
zdêsti, zdêdēm i zdênēm (ek., t. dêsti)
zdêtna (ek.)
zdêtnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
zdímiti, -īm (pobjeći; t. zgrčiti)
zdípiti, -im (ukrasti; t. zgrčiti)
zdírati, zdîrēm, -ēš..., 3. mn. zdîrū; imperf. zdîrāh, -āše...; aor. zdîrah, 2. i 3. zdîrā i zdîra, mn. zdîrasmo...; imperat. zdîri; pril. sad. zdîrūći; prid. rad. zdîrao, -la; prid. trp. zdîrān
zdjêla, gen. mn. zdjêla (ijek.)
zdjêlār, vok. -āru i -āre (ijek.)
zdjêlast (ijek.)
zdjelètina (ijek., augm. od zdjêla)
zdjêlica (ijek., dem. od zdjêla)
zdjêlicast (ijek.)
zdjêlicnī (ijek.)
zdjêljati, -ām (ijek., t. skūhati)
zdjênutl, -nēm (ijek., t. čūčnuti; isp. i zdjêsti)
zdjêsti, zdjêdēm i zdjênēm (ijek., t. djêsti)
zdjêtna (ijek.)

zdjȅtnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
zdrāvac, zdrâvca, gen. mn. zdrāvācā (bot.)
zdrāvcāt i **zdrāvcit** pored **zdràvcat** i **zdràvcit** (zdrav zdravcat, zdravcit)
zdrāvić (bot.)
zdràvinjāk, mn. -āci (bot.)
zdrāviti, -īm (t. grčiti); imperf. zdrâvljāh
Zdrávko, Zdrávka, vok. Zdrâvko
zdrāvljak, mn. -āci
zdrâvlje
zdrâvljice (dem. od zdrāvlje)
zdrāvo! (pozdrav)
Zdravomàrija (molitva)
zdràvstven
zdràvstvenīk, vok. -iče, mn. -īci
zdràvstvo
zdȑmati, -am (t. skũhati)
zdrobiti, zdrōbīm (t. skòčiti); prid. trp. zdrōbljen
zdrózgati v. zdrúzgati
zdȑpiti se, -īm se (zavaditi se; t. zgrčiti)
zdrúzgati, zdrûzgam (smrskati; t. zgrúvati)
združenje
zdrúžiti, zdrûžīm (t. báciti) 75 d
združívati, zdrùžujēm (t. kazívati)
zdržati se, -žīm se (zadržati se; t. zbèžati se)
zdũha, dat. -hi, gen. mn. zdûhā
zdũhāč, -áča, vok. zdũhāču (čovjek opsjednut čarima)
zdúhati 1 **zdúvati**
zdúljiti, zdûljīm (t. báciti)
zdũšan, -šna (savjestan)
zdũšnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zdúvati, zdûvām i **zdũbati**, zdũhām (t. zgrúvati) i zdûšēm (t. kázati); imperat. zdûvāj, zdûhāj i zduši
zdvàjati, zdvàjam (očajavati; t. čárati)
zdvôjan, -jna
zdvòjiti, zdvõjīm (t. skòčiti)
zdvójnōst, -osti, instr. -ostí i -ošću
zdvóra (pril., izvana)
zẽbōvka, dat. -ci, gen. mn. -kī
zẽbra, gen. mn. zẽbrā i zẽbārā
zẽbu, zẽbua, dat. zẽbuu, mn. zẽbui, gen. zẽbūā (zool.)
zêc, vok. zẽče, instr. zêcom, mn. zẽčevi, gen. zečévā i zẽčēvā, dat. zečèvima i zẽčevima 50; 50 b 1; 50 b 2
zécak, -čka, vok. zẽčku, mn. zéčci, gen. zẽčākā (1. dem. od zêc, 2. vrsta graška)
zečar, -ara, vok. zẽčaru i -are
zẽčārnīk, mn. -ici
zẽče, zẽčeta (mlad zec); zbir. zẽčad, -ādi
zẽčevina
Zẽčevo (geogr.)
zẽčica, gen. mn. zẽčīca
zẽćić
zẽćijī i **zẽćjī**
zẽćina, gen. mn. zẽćīnā
zẽćinjāk, mn. -āci
zẽćjī i **zẽćijī**
zẽćki (pril.)
Zẽćanin, mn. -āni (čovjek iz Zete) 55 a
Zẽćānka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Zete)
zèfīr, -íra, instr. -írom (1. povjetarac, 2. laka tkanina); **Zèfīr**, -íra (mitol.)
zeìtin i **zéjtin** (ulje)
zeitinica i **zéjtinica** (uljanica)
zeìtiniti, -īm (t. cepidlačiti) i **zéjtiniti**, -īm (t. priličiti)
zeìtinjav i **zéjtinjav** (prljav od ulja)
zéjin (prema zéjo, gen. zéjē)
zéjtin i sl. v. zeìtin i sl.
zéka, dat. -ki, vok. zẽko; Zéka Bùljubaša i Bùljubaša Zéka (hist.)
zékin (prema zéka i zéko, gen. zékē)
zékov (prema zéko, gen. zéka)
Zelàndija (geogr.); **Nōvā Zelàndija**
zèlandskī; novozèlandskī
Zelàndanin, mn. -ani; Novozelàndanin
Zelàndānka, dat. -ki, gen. mn. -kī; Novozelàndānka
zelèmbāć, -áća, vok. zẽlembāću 56 b; 79 a
zelembáćev
zelénac, -nca, vok. zẽlēnče, gen. mn. zẽlēnācā
zelenàšicin (prema zelenàšica)
zelenáštvo
zelènčica
zelèneti (ek., postajati zelen), zelènīm, -iš, -ī, zelenímo i zelènīmo, zeleníte i zelènīte, zelènē; imperf. zelènjāh, -āše...; aor. zelèneh, 2. i 3. zelène, mn. zelènesmo...; imperat. zelèni; pril. sad. zelènēći; pril. prošl. (za)zelènēv(ši); prid. rad. zelèneo, -la 38
zelèngaća (bot.)
Zèlengāj (ime šumi)
zelèngora (bot.); **Zèlengora** (planina)
zeleníče, -eta (bot.)
zelènīcica (dem. od zelènica i zelènika)
zelènīć, -íća, vok. zẽlenīću (zeleno drvo)
zeleníćak, -ćka, vok. zẽlenīću, mn. zeleníći, gen. zelènīćākā (dem. od zelènīć)
zelènīk, -íka, vok. zẽlenīče, mn. -ící
zelèniti, zèlenīm (činiti zelenim; t. dohòditi) 38
zelenkáda (bot.)
zelènook
zelèntārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ptica)

zelénjak, -njka, mn. zelénjci, gen. zèlēnjākā (zelen kukuruz); **Zelénjāk**, -áka, vok. Zēlenjače (geogr.)
zelènjeti (ijek., postajati zelen), zelènīm, -īš, -ī, zelenímo i zelènīmo, zeleníte i zelènīte, zelènē; imperf. zelènjāh, -aše...; aor. zelènjeh, 2. i 3. zelènje, mn. zelènjesmo...; imperat. zelèni; pril. sad. zelènēći; pril. prošl. (za)zelènjēv(ši); prid. rad. zelènio, zelènjela
zeljānīk, -īka, mn. -íci
zèljānka, dat. -ci, gen. mn. -kī (koraba)
zèljuga, dat. -zi, gen. mn. zeljūgā
zèljugin (prema zèljuga)
zèmicka (i žèmička), dat. -čki, gen. mn. zèmičākā
zèmlja, zèmljē, dat. zèmlji i zĕmlji, ak. zĕmlju, vok. zĕmljo, lok. zèmlji, instr. zèmljōm, mn. zĕmlje, gen. zemáljā, dat. zèmljama, ak. zĕmlje; **Zèmlja** (astr.); Ôgnjena zèmlja (geogr.); Nôvā zèmlja, gen. Nôvē zèmljē, dat. Nôvōj zèmlji (geogr.); Ìvan bez Zèmljē (hist.) 14
zèmljāčkī
zèmljāk, -áka, vok. zĕmljāče, mn. -áci
zèmljička ne nego zèmička
zèmljīsnī; zèmljīšnokmjīžnī
zemljodélac, -lca, vok. zĕmljodēlče, gen. mn. zemljòdēlācā (ek.)
zemljodélcev (ek.)
zemljòdēlka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
zemljòdēlkin (ek.)
zemljòdēlskī (ek.)
zemljodélstvo (ek.)
zemljodjélac, -lca, vok. zĕmljodjēlče, gen. mn. zemljòdjēlācā (ijek.)
zemljodjélčev (ijek.)
zemljòdjēlka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)
zemljòdjēlkin (ijek.)
zemljòdjēlskī (ijek.)
zemljodjélstvo (ijek.)
zèmljomēr (ek.)
zemljomérstvo (ek.)
zèmljomjēr (ijek.)
zemljomjérstvo (ijek.)
zemljopisac, -sca, vok. zĕmljopīšče, gen. mn. zemljòpīsācā
zemljopósednica i **zemljopósednica** (ek.)
zemljopòsednīčkī i **zemljopósednīčkī** (ek.)
zemljopòsednīk i **zemljopósednīk**, vok. -īče, mn. -īci (ek.)
zemljopósjednica i **zemljopósjednica** (ijek.)
zemljopòsjednīčkī i **zemljopósjednīčkī** (ijek.)
zemljopòsjednīk i **zemljopósjednīk**, vok. -īče, mn. -īci (ijek.)
zemljòradnīčkī
zemljòradnīk, vok. -īče, mn. -īci
zemljòvlasnica
zemljòvlasnīčkī
zemljòvlasnīk, vok. -īče, mn. -īci
zèmnīk, vok. -īče, mn. -īci (poet., čovjek)
Zemúnac, -nca, Zĕmūnče, gen. mn. Zèmūnācā
zemùnicar, vok. -āru i -are
Zèmūnka, dat. -ki, gen. mn. -kī (žena iz Zĕmūna)
zĕna, gen. mn. zênā (ek.)
zèndil (prid. indekl., bogat)
zendíluk, mn. -ci (bogatstvo)
Zènica (geogr.): Zènica Nôvā (želj. stanica); **zènica** (ek., dem. od zĕna)
Zenìčāk, -áka, vok. Zenìčače, mn. -áci pored **Zènicanin**, mn. -āni
Zènicānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
zènickī
Zènickinja
zènicnī (ek., prema zĕnica)
zenìtist(a)
zenìtizam, -zma
zépsti, zébēm, zébēš, zébē, zébēmo, zébēte, zébū; imperf. zébijāh, -ijāše... i zébāh, -āše...; aor. zéboh, 2. i 3. zĕbe, mn. zébosmo...; imperat. zébi; pril. sad. zébūći; pril. prošl. (o)zébāv(ši) i (ò)zĕbāv(ši); prid. rad. zébao, zébla
zĕrdāv v. zŕdāv
zerdèlija i **zĕrdelija** (vrsta šljive)
zèricica
zĕt, mn. zĕtovi; **ZET** (skrać. za Zagrebački električni tramvaj; izgovara se kao gotova riječ: zĕt, gen. zĕta, dat. zĕtu itd., a piše se s padežnim nastavcima: gen. ZET-a, dat. ZET-u...)
Zĕta (geogr.) 55 a
zĕtskī (prema **Zĕta**); zĕtskā župànija 20 a
Zĕus i **Zĕvs** 155 c
Zĕusov i **Zĕvsov**
zĕusovskī i **zĕvsovskī**
zĕv, lok. zévu, mn. zĕvovi, gen. zevóvā i zĕvōvā, dat. zevòvima i zĕvovima (ek.)
zèvāč, -áča, vok. zĕvāču, instr. -áčem (ne -áčom) (ek.)
zévalica (ek.)
zévalo (ek.)
zévāljka, dat. -ci (za neživo) i -ki (za živo), gen. mn. -kī (ek.)
zévati, zĕvām (ek., t. čárati)
zĕvče, zĕvčeta (ek., bot.)
zĕvka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ek., bot.)
zèvkati, -ām (ek., dem. od zévati; t. vrâćati)
zĕvnī (ek., prema zĕv)
zévnuti, zĕvnēm (ek., t. kîhnuti)

Zẽvs i **Zẽus** 155 c
Zẽvsov i **Zẽusov**
zẽvsovskī i **zẽusovskī**
zèvzečênje
zèvzečiti, -īm (prema zèvzek; t. bèsediti)
zèvzek, vok. -če, mn. -ci, gen. zẽvzekā
zgãditi, -īm (t. zgrčiti); prid. trp. zgãđen
zgádati, zgâđām (t. čárati)
zgarište
zgãsnuti, zgãsnēm (t. čũčnuti)
zgãziti, -īm (t. zgrčiti); prid. trp. zgãžen
zgẽba i sl. v. žgẽba i sl.
zgẽdžati se, -ām se (postati gedžav, zakržljati; t. skũhati)
zglãditi, -īm (t. zgrčiti); prid. trp. zglãđen
zglásiti, zglâsīm (t. báciti); prid. trp. zglášen
zglašívati, zglašujēm (t. kazívati)
zglãvak, zglâvka, mn. zglâvci, gen. zglãvākā
zglâvan, -vna (pokr., pametan)
zglávē (pril., odozgo i sl.; razl. skīni kãpu s glávē)
zgláviti, zglâvīm (skupiti, zgomilati; t. báciti); prid. trp. zglâvljen
zglàvkār, -ára i **zglãvkār**, -āra (zool.)
zglẽdati, -ām (ugledati; t. skũhati); **zglédati se**, zglêdāmo se (pogledávati jedan drugoga; t. čárati)
zgledávati se, zglèdāvāmo se (prema zglédati se; t. venčávati)
zglẽdnuti se, -dnēmo se (t. čũčnuti)
zglõb, zglòba, mn. zglòbovi
zglòbiti, zglõbīm (sastavíti, spojíti; t. skòčiti); prid. trp. zglõbljen
zglobljávati, zglòbljāvām (t. venčávati)
zglõbnī
zglõbnica (1. zglobna čahura, 2. šarka na vratima i sl.)
zglobòbolja
zglõbomāz
zglõbomāznī
zglobòmaznica
zgnjáviti, zgnjâvīm (t. báciti); prid. trp. zgnjâvljen
zgnjẽčenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zgnjéčiti, zgnjẽčīm (t. báciti); prid. trp. zgnjẽčen
zgõda, gen. mn. zgôdā
zgõdan, -dna
zgõdimicē (pril.)
zgõdimičan, -čna
zgodítak, -tka, mn. zgodíci, gen. zgòdītākā
zgòditi, zgõdīm (t. skòčiti); prid. trp. zgõđen
zgõdnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zgõlja (pril., sasvim)
zgõljan, -ljna (potpun, nepatvoren)
zgomílati, -ām (t. dokončati)
zgomilávati, -milāvām (t. večerávati)
zgončić (dem. od zgõn)
zgòndžati se, -ām se (zbòndžati se; t. skònčati)
zgòniti, zgõnīm (sagoníti; t. nòsiti); imperf. zgõnjāh; prid. trp. zgõnjen
zgõrēga (pril.) 98 j
zgòreti, zgòrīm (ek., t. slèteti)
zgorévati, zgòrēvām (ek., t. venčávati)
zgorljèvati, zgòrijevām (ijek., t. nadijèvati)
zgòrjeti, zgòrīm (ijek., t. slètjeti)
zgoropáditi se, -ròpādīm se (t. obavéstiti)
zgòtoviti, -īm (t. dòhvatiti)
zgotovljávati, -tòvljāvām (t. večerávati)
zgrãbiti, -īm (t. zgrčiti); prid. trp. zgrãbljen
zgrãda, gen. mn. zgrâdā
zgrânūtōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zgranjávati se, zgrànjāvām se (t. venčávati) i **zgranjívati se**, zgrànjujēm se (t. kazívati)
zgrázati se, zgrãžam se (t. čárati)
zgrazávati se, zgràžāvām se (t. venčávati)
zgrbiti, -īm (t. zgrčiti); prid. trp. zgrbljen
zgrbljenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zgrčenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zgrčiti, zgrčīm, -iš..., 3. mn. zgrče; aor. zgrčih, 2. i 3. zgrčī, mn. zgrčismo...; imperat. zgrči; pril. prošl. zgrčīv(ši); prid. rad. zgrčio, -la; prid. trp. zgrčen
zgrẽjati, -jēm (ek., t. sjáhati); imperat. zgrêj
zgrẽpsti, zgrèbēm (t. grèpsti)
zgresénje (ek. i ijek., prema zgrésiti i zgrijèšiti)
zgrésiti, zgrêšīm (ek., t. báciti)
zgrévati, zgrêvām (ek., prema zgrẽjati; t. čárati)
zgrijati, -jēm (ijek., t. sjáhati); imperat. zgrîj
zgrijèsiti, zgriješīm (ijek., t. spriječiti)
zgrijèvati, zgrijevām (ijek., prema zgrijati; t. cijèpati)
zgrísti, zgrízēm (t. grísti)
zgrízati, zgrízām (t. čárati)
zgrõmiti, zgrõmīm (t. zgrčiti); prid. trp. zgrõmljen
zgròziti se, zgrõzīm se (t. skòčiti)
zgŕstiti se, zgŕstīm se (zgaditi se; t. skòčiti)
zgršćívati se, zgršćujēm se (t. kazívati)
zgŕštiti se, -īm se (zgrstiti se; t. zgŕčiti)

zgŕtati, zgŕćēm (t. jāhati); imperat. zgŕći; pril. sad. zgŕćūći
zgrŭdati se, zgrŭdā se (t. skŭhati)
zgrudávati se, zgrùdāvā se (t. venčávati)
zgrŭdvati se, zgrŭdvā se (zgrudati se; t. skŭhati)
zgrúhati v. zgrúvati
zgrùšak, -ška, mn. -šci, gen. zgrŭšāka (med., tromb, usirak)
zgrŭsānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zgrùšati se, zgrùšā se (zgusnuti se, usiriti se; t. skònčati)
zgrušávati se, zgrùšāvā se (t. venčávati)
zgrúšiti, zgrŭšīm (istucati veći komad na poveće manje komade; t. báciti); prid. trp. zgrŭšen
zgrùšljiv
zgrùšljivōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zgrúvati, zgrûvām, -aš . . ., 3. mn. zgrúvajū; aor. zgrúvah, 2. i 3. zgrúva, mn. zgrúvasmo . . .; imperat. zgrûvāj; pril. prošl. zgrúvav(ši); prid. rad. zgrúvao, -la; prid. trp. zgrûvān
zgùbiti, zgŭbīm (t. skòčiti); prid. trp. zgŭbljen
zgŭčiti, -īm (saviti u guku; t. zgŕčiti)
zgúliti, zgûlīm (t. báciti); prid. trp. zgûljen
zguljívati, zgùljujēm (t. kazívati)
zgúrati, zgûrām (t. zgrúvati)
zgŭriti, -īm (t. zgŕčiti)
zgŭsnuti, -snēm (t. čŭčnuti) 75 d
zgŭstiti, zgûstīm (t. báciti); prid. trp. zgŭšćen
zgušćívati, zgùšćujēm (t. kazívati)
zgušnjávati, zgùšnjavām (t. venčávati)
zgužvati, -ām (t. čītati) i **zgužvati,** -ām (t. skŭhati)
zgužvèljati, -ām (t. dokònčati)
zgvrčìtl, -īm (t. zgŕčiti)
zíbati, zîbām (t. čárati) i zîbljēm (t. víkati); imperat. zîbāj i zíblji; pril. sad. zibajūći i zíbljūći pored **zîbati,** zîbām (t. vráćati) i zîbljēm (t. jāhati); imperat. zîbāj i zîbljī; pril. sad. zîbajūći i zíbljūći
zìdār, -ára, vok. zîdāru i -āre
zìdárev i **zidárov**
zidàrīčin (prema zidàrica)
zidārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (1. ptica, 2. pčela)
zídati, zîdām (t. čárati) i zîđēm (t. víkati); imperat. zîdāj i zíđi; pril. sad. zídajūći i zíđūći
zìdić
zijáfet (čast, gozba)
zìjalo, gen. mn. zîjālā
zijámet (hist., spahiluk)
zijamètija (posjednik zijameta)
zìjān, zijána (šteta)
zijáncer (štetočinja)
zijániti, zijānīm (štetovati; t. jednáčiti)
zijàret (posjet, obilazak)
zijàretiti, -īm (posjećivati, posjetiti; t. cepìdlačiti)
zijati, -ām (t. čītati)
zijèhati i sl. ne nego zijèvati i sl.
zîjev, lok. zijèvu, mn. zjêvovi, gen. zjevóvā i zjêvōvā, dat. zjevòvima i zjêvovima (ijek.)
zijèvalica (ijek.)
zijèvalo (ijek.)
zijèvāljka, dat. -ci (za neživo) i -ki (za živo), gen. mn. -kī (ijek.)
zijèvati, zijevām (ijek., t. cijèpati) 43 c 2
zîjevče, zijevčeta (ijek., bot.)
zîjevka, dat. -ci, gen. mn. -kī (ijek., bot.)
zîjevnī (ijek., prema zîjev)
zijèvnuti, zijevnēm (ijek., t. sijèvnuti)
zìldžija, gen. mn. zîldžījā (koji izrađuje zile)
zìljavac, -āvca, vok. -avče, gen. mn. zîljavācā
zìljavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zìmčić
zímnjača (jabuka, kruška)
zímnjaja (zimnjača)
zimogrìžljiv
zimogròžljiv
zimòsečina (ek., drvo sječeno zimi)
zimòsječina (ijek., drvo sječeno zimi)
zimòvnīk, -íka, mn. -íci
zìmusnjī
zinzòvčina
zípčica (dem. od zípka)
zîpka, dat. zîpci, gen. mn. zîpkī
zîrātnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zîravōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Zjeiinjski (Zieliński) 188 b
zjêna, gen. mn. zjênā (ijek.)
zjênica (ijek., dem. od zjêna) 27
zjêničnī (ijek.)
zjèvāč, -áča, vok. zjêvāču, instr. -áčem (ne -áčom) (ijek.)
zjêvkati, -ām (ijek., dem. prema zijèvati; t. vráćati)
zlàćan
zlāćênje (prema zlátiti)
zlāradičkē (pril.)
zlàtār, -ára, vok. zlātāru i -āre; **Zlàtār,** -ára (geogr.)
zlatárev i **zlatárov;** Zlatárovo zlâto (knjiž.) 18
zlatàrīčin (prema zlatàrica)
zlàtārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
Zlātičin (prema Zlātica)
Zlàtija (ime)
Zlàtijin

zlátiti, zlâtīm (činiti zlatnim; t. hváliti); imperf. zlāćah; prid. trp. zlāćen; **zlátiti se,** zlâtīm se (biti zlatan, blistati; t. čámiti); imperf. zlāćāh se
zlatka, dat. -tki, gen. mn. -tkī (zool., kuna); **Zlátka** (ime)
Zlátkin
zlátnīk, -īka, mn. -īci i **zlâtnīk,** -īka, mn. -íci pored **zlátnīk,** -īka, mn. -īci (dukat)
zlatòok
zlêd, zlêdi, lok. zlédi, instr. zlêdi i zlêdu, mn. zlêdi, gen. zlédī, dat. zlédima (ek., ozljeda)
zlédīti, zlêdīm (ek., t. hváliti); imperf. zlêđāh; prid. trp. zlêđen
zlèhūd
zlèhūdan, -dna
zlèhudnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zlíčina (augm. od zlíca)
zlíć, zlića, vok. zlíću, mn. zlićevi
zlijed, zlijedi lok. zlijèdi, instr. zlijedi i zlijeđu, mn. zlijedi, gen. zlijèdī, dat. zlijèdima (ijek., ozljeda)
zlijèditi, zlijedīm (ijek., t. cijèditi); imperf. zlijeđāh; prid. trp. zlijeđen
zlíkovac, -ōvca, vok. -ōvče, gen. mn. zlíkovaca
zlíkovačkī
zlíkovčev
zlòbiti, -īm (t. lòmiti); imperf. zlòbljāh; prid. trp. zlòbljen
zlōbnīk, vok. -īće, mn. -īci
zlōbnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zlòčest
zločestàrija (pokr.)
zločestòća
zlōčīn i **zločin,** gen. mn. zlōčīnā
zločínac, -nca, vok. zlōčīnče, gen. mn zlòčīnācā
zlòčinačkī
zločínčev
zlōčīnka, dat. -ki, gen. mn. zlòčināka i zlòčinkī
zločínstvo, gen. mn. zlòčīnstava
zlòća, vok. zlòćo, gen. mn. zlóća (pakost, opakost); **zlóća,** vok. zlóćo (zlòćan, zlóćo) 56 a 4
zlòćan, gen. mn. zlòćānā 56 b
Zločénjec (Zločenjec) 188 a
zlóćin (prema zlóća i zlóćo, gen. zlóće)
zlòćko, zlòćka
zlóćo, vok. zlòćo (t. ćóro) 56 a 4
zlóćov (prema zlóćo, gen. zlóća)
zlòćud
zlòćudan, -dna
zlòćudnica
zlòćudnīk, vok. -īće, mn. -īci
zlòćudnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zlòdelo, gen. mn. zlòdēlā (ek.)
zlòdjelo, gen. mn. zlòdjela (ijek.)
zlòduh, vok. -še, mn. -si, gen. zlòdūhā
zlòglasnīk, vok. -īće, mn. -īci
zlòglasnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zlòguk (zloslutan); **zlōgūk,** zlōgūka, vok. -če, mn. -ci, gen. zlōgūkā (1. prorok koji proriče zlo, 2. zool.)
zlòhran
zlòbranica
zlòhūd i sl. v. zlèhūd i sl.
zlòkōbnīk, vok. -īće, mn. -īci
zlòlesina (ek., bot.)
zlòljesina (ijek., bot.)
zlomišljènīk, -īka, vok. zlomišljenīće, mn. -íci pored **zlòmišljenīk,** vok. -īće, mn. -īci
zlonámeran, -rna (ek.)
zlonámernōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek.)
zlonámjeran, -rna (ijek.)
zlonámjernōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
zloočnica (žena zlih očiju)
zloočnīk, vok. -īće, mn. -īci (čovjek zlih očiju)
zlòpaćênje (prema zlòpatiti se)
zlopamćenje
zlopamtiti, -īm (t. dèvōjčiti); imperf. zlòpamćāh
zlòpatíti se, -īm se (t. bèsediti); imperf. zlòpaćah se
zlopatničkī
zlòpatnīk, vok. -īće, mn. -īci
zlopòglēda
zlòslutnīk, vok. -īće, mn. -īci
zlòslutnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zlòsrdnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zlosreća, gen. mn. zlosrēćā (čovjek zle sreće)
zlosrećan, -ćna i **zlosretan,** -tna
zlòsrećnica i **zlosretnica**
zlosrećnīk i **zlòsretnīk,** vok. -īće, mn. -īci
zlosretan, -tna i **zlosrećan,** -ćna
zlosretnica i **zlòsrećnica**
zlòsretnīk i **zlosrećnīk,** vok. -īće, mn. -īci
zlostàvljač, -áča, vok. zlōstavljaču
zlostavljàčica
zlòupotreba (ek. i ijek.)
zloupotrébiti, -pòtrēbīm (ek., t. obelodániti); prid. trp. zloupòtrēbljen
zloupotrebljávati (i zloupotrebljívati), -trèbljāvām (ek. i ijek., t. preuvelíčávati)
zloupotrèbljív (ek. i ijek.)
zloupotrebljívati (i zloupotrebljávati), -trèbljujēm (ek. i ijek., t. okolomaćívati)
zloupotrèbijivōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)

zloupotrijèbiti (ijek.), zloupòtrijebīm, -īš..., 3. mn. zloupotrijebe; aor. zloupotrijèbih, 2. i 3. zloupotrijebi, mn. zloupotrijèbismo...; imperat. zloupotrijèbi; pril. prošl. zloupotrijèbiv(ši); prid. rad. zloupotrijèbio, -la; prid. trp. zloupòtrijebljen
zlovóljnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zlòvremenica (ek. i ijek.)
zmāj, zmâja, vok. zmâju, instr. zmâjem, mn. zmâjevi; **Zmaj** (Jòvan Jovánović Zmāj) 6 b; Zmâj Jóva, gen. Zmaj-Jóvē i Zmâja Jóvē, dat. Zmaj-Jóvi i Zmâju Jóvi 87 i; Zmâj Ognjenī Vûk 6 b; Zmâj od Āvalē; Zmâj òd Bosnē; Zmâj od Nòćaja
zmājev; Zmâjeve pjēsme 10 a
zmājevac, -ēvca, vok. -evče, gen. mn. zmâjevācā
zmàjić
zmājskī
zmija, zmijē, vok. zmîjo, mn. zmîje, gen. zmija, dat. zmîjama, ak. zmîje i **zmija,** vok. zmîjo 46 h
zmîjača, gen. mn. zmijāča
zmijāk, -áka, mn. -áci
zmîjār, -ára, vok. zmîjāru i -āre
zmîjārka, dat. -ci, gen. mn. -kī
zmijast
zmijastōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zmijavīčica
zmíjče, zmíjčeta (zmijić); zbir. zmíjčād, -ādi
Zmijev 177 a
zmijica, gen. mn. zmijīcā
zmijić
zmijin
zmîjinskī
zmijinjāk, mn. -āci
zmijinjī
zmijòlik
zmîjskī
zmijùljica
zmijùrina
znāčāj, mn. znāčāji, gen. znāčājā i znāčajevi, gen. značajévā i znāčajēvā
znāčājan, -jna
znāčājka, dat. -ci, gen. mn. znāčajākā i znāčājkī
znāčajnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
znāčar, -ára, vok. znāčāru i -āre
znáčēnje
znàčić
znáčiti, znāčīm (t. hváliti); imperf. znāčāh
znāčka, dat. -čki, gen. mn. znāčākā i znāčkī
znàdbudēm (zast., budem znao) 96 c
znāk, lok. znáku, mn. znâci, gen. znākā (rijetko), dat. znācima, ak. znāke pored znākovi, gen. znakóvā i znākova, dat. znakòvima i znākovima, ak. znākove
znālac, znālca i znâlca pored znâoca, vok. znâlče i znâlče pored znâoče, mn. znâlci i znâlci pored znâoci, gen. znâlācā 70 b
znalačkī
znālaštvo
znaličan, -čna (pokr., radoznao)
znàličnīk, vok. -īče, mn. -īci (pokr.)
znaličnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (pokr.)
znāmenitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
znàmēnka, dat. -ci, gen. mn. -kī
znānac, znânca i znânca, vok. znânče i znânče, gen. mn. znānācā
znānōst, -osti, instr. -osti i -ošću
znànstvenōst, -osti, instr. -osti i -ošću
znànstvenjāk, vok. -āče, mn. -āci (zast.)
znati, znām, znâš, znâ, známo, znáte, znājū i znādēm, -eš..., 3. mn. znādū (za buduć. i: znâdnēm, -eš..., 3. mn. znâdnū); imperf. znah, znāše... i znàdijāh, -ijaše... pored znâđāh, -āše...; aor. znāh, 2. i 3. znâ, mn. znāsmo... i znādoh, 2. i 3. znāde, mn. znādosmo...; imperat. znāj i znādi; pril. sad. znājūći i znádūći; pril. prošl. (pò)znāv(ši); prid. rad. znão, znāla; prid. trp. znân i znât
znatiželjnīk, vok. -īče, mn. -īci
znatiželjnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
znātnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
znōjavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
znòjiti se, -īm se (t. lòmiti); imperat. znój se
znójničnī
znojničnīk, mn. -īci
znójnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zòbati, zòbljēm (t. hùktati); imperat. zòblji; pril. sad. zòbljūći
zobènī
zòbnjača, gen. mn. zòbnjāča
zobúnčić i **zubúnčić**
zobùnčina i **zubùnčina**
zobùndzija i **zubùndzija**
zobùnić i **zubùnić**
zòdijačkī
zòdijakālan, -lna
Zōla, gen. Zōlē 167 a
Zoli (Zolli) 170 d
Zōlin 167 a
Zolli (Zoli) 170 d
zoòlog, mn. -zi
zoologija
zoòloškī
zópca (dem. od zôb)
Zōričić

Zōrīčin (prema Zōrica)
Zôrka, dat. -ki, vok. Zôrka i Zôrko 65 a 2
Zōrkica 65 a 4
Zōrkičin
Zōrkin 65 a 3
zōrnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (očiglednost, jasnoća)
zōrnjača
Zosja (Zosia) 188 b
Zoska (Zośka) 188 b
zrácak, -čka, mn. zráčci, gen. zrâčākā
zračan, -čna; odr. zrāčnī
zračica
zráčitī, zrāčīm (t. hvăliti); imperf. zrâčāh; prid. trp. zrâčen
zrāčnica
zrāčnīk, mn. -īci
zrāčno (pril.)
zrāčnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zrāčnjāk, mn. -aci
zraka, dat. -ci, gen. mn. zrâkā
zrakoplóvac, -vca, vok. zrākoplōvče, gen. mn. zrakòplōvācā
zrakoplōvka, dat. -ki, gen. mn. -kī
zrcalce, -ālca i -ālceta, mn. zrcālca, gen. zrcālcā i zrcalācā
zrdāv (zool., hermelin)
zrēlōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
zrènīk, -íka, mn. -íci (ek. i ijek.)
zrēnuti, -nēm (ek. i ijek., pokr., zreti, sazrijevati; t. čẽznuti)
Zrènjanin
zrénje (ek. i ijek.)
zrẽo, zrẽla (ek. i ijek.) 34 c
zrẽti (ek. i ijek., gledati), zrêm, zrêš, zrê, zrémo, zréte, zrû; imperf. zrâh, zrâše...; aor. zrẽh, 2. i 3. zrẽ, mn. zrẽsmo...; imperat. zrī; pril. sad. zrúći; pril. prošl. (prò)zrẽv(ši); prid. rad. zrẽo, zrẽla
zrẽti (ek. i ijek., sazrijevati), zrêm, zrêš, zrê, zrémo, zréte, zrû pored zrîm, zrîš, zrî, zrímo, zríte, zrê; imperf. zrâh, zrâše...; aor. zrẽh, 2. i 3. zrẽ, mn. zrẽsmo...; imperat. zrī; pril. sad. zrúći; pril. prošl. (sà)zrẽv(ši); prid. rad. zrẽo (ek.), zrẽo i zrīo (ijek.), zrẽla 34 c
zrévati, zrêvām (ek., pokr., sazrevati; t. čárati)
zričak, -čka, mn. zríčci, gen. zričāka
zrijèvati, zrijevām (ijek., pokr., t. cijèpati)
zrīkatī, zrīkām (t. vrāćati); **zrīkati**, zrîčem (zrikavac zriče; t. víkati); imperat. zriči; pril. sad. zríčūći
zrīkavac i zrīkavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. zrîkavaca i zrīkavācā
zrīkavost, -osti, instr. -osti i -ošću
Zrînka, dat. -ki
Zrînkin
Zrînj
Zrînjanin, mn. Zrînjani, gen. Zrînjānā
zrînjevačkī
zrînjskī; Nikola Šubić Zrînjskī; Trg Nikolē Zrînjskōga; Zrînjskī trg
zrīo v. zrẽti (sazrijevati)
zrnčan
zrnčānīk, -íka, mn. -íci
zrnòjedac, zrnòjeca, gen. mn. zrnòjedācā
zubac, zùpca, mn. zùpci, gen. zûbācā i zubácā pored **zubac**, zúpca, mn. zúpci, gen. zûbācā
zùbača, gen. mn. zûbāčā
zùbačić (dem. od zùbatac)
zúbak, zúpka, mn. zúpci, gen. zûbākā
zubárev i zubárov
zubāričin (prema zubàrica)
zùbatac, zùbaca, vok. zùbače, gen. mn. zùbatācā
zùbatka, dat. -tki, gen. mn. zùbatākā i zùbatkī
zùbatōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zùbić, zùbića i **zùbīć**, -íća
zùbīsnī
zùbīšte (alveole)
zubòkljūnka, dat. -ki, gen. mn. -kī (zool.)
zubùnčić i zobùnčić
zubùnčina i zobùnčina
zubùndžija i zobùndžija
zubùnić i zobùnić
zúčati, -čīm (t. čučati); pril. sad. zúčēći
znjača, gen. mn. zûjāčā
zújak, zújka, mn. zújci, gen. zûjākā (zool.)
zūka, dat. zūci
zúkati, zûčēm (zučati; t. víkati); imperat. zūči; pril. sad. zúčūći
zùkvača, gen. mn. zûkvāčā
Zùlējka, dat. -ki
Zùlējkin
zulùmćār, -ára, vok. zulumćaru i -are
zulumćārītī, -lumćarīm (t. krijumčariti)
zundārača (muha)
zùpčan
zupčānica
zupčānīk, -íka, mn. -íci
zūpčast
zùpcatī, -ām (t. čītati)
zùpčić
zūrla i zùrla, gen. mn. zûrlā i zûrlī pored zúrlā i zùrlī
zuzúkatī, zùzūčēm (t. gonétati); imperat. zuzūči; pril. sad. zuzúčūći
zvàničan, -čna
zvàničnica
zvàničnīčkī

zvàničnīk, vok. -īče, mn. -īci
zvàničnōst, -osti, instr. -ošću i -ošću
zvānīk, vok. -īče, mn. -īci
zvèčac, zvèčca, gen. mn. zvečaca
Zvečāj
Zvečājac, -jca, vok. Zvečājče, gen. mn. Zvečājācā
Zvečājka, dat. -ki, gen. mn. -kī
zvečājskī
zvéčak, zvéčka, mn. zvéčci, gen. zvečaka
Zvèčan, Zvèčana (geogr.); **zvečan**, -čna (prema zvêk)
zvèčārka, dat. -ci, gen. mn. -kī
zvéčati, -čīm (t. čučati); pril. sad. zvéčeći
Zvečevac, -ēvca, vok. -evče, gen. mn. Zvečevācā
Zvečevo
zvečka, dat. -čki, gen. mn. zvečaka i zvečkī
zvēka, dat. -ci i -ki
zvekēt
zvekètati, zvèkećēm (t. blebètati); imperat. zvekèći; pril. sad. zvèkećući
zvèktati, zvēkćēm (t. hùktati); imperat. zvèkći; pril. sad. zvèkćūći
zvêr, zvêri, instr. zvêri i zvêrju, mn. zvêri, gen. zvérī, dat. zvérima (ek.) i **zvêr**, zvêra, instr. zvêrom, mn. zvêrovi, gen. zverôvā i zvērōvā, dat. zveròvima i zvērovima (ek.)
zvérac, zvérca, vok. zvêrče, gen. mn. zvêrācā (ek., pokr., vuk)
zvērād, -ādi (ek.)
zvērati, -ām (ek., plašljivo se ogledati; t. vrāćati)
zvērav (ek.)
zvére, zvèreta, vok. zvêre i **zvēre**, zvēreta (ek.)
zvèrinac, -īnca, gen. mn. zvèrinācā (ek.)
zvèrinjāk, mn. -āci (ek.)
zvèrinje (ek.)
zvèrinjī (ek.)
zvêrje (ek.)
zvērka i **zvêrka**, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)
zvèrljiv (ek.)
zveròkradica (ek.)
zveròkrada (ek.)
zvērskī (ek.)
zvèrstvo i **zvērstvo**, gen. mn. zvērstāvā (ek.)
zvézda, vok. zvêzdo, gen. mn. zvézdā (ek.)
zvèzdan (ek., prema zvézda, npr. zvèzdanō nēbo); **zvèzdan**, zvèzdana, gen. mn. zvēzdānā (1. bot., 2. sunce); **Zvèzdan** (ime)
Zvèzdana (ek.)
zvèzdār, -ára, vok. zvēzdāru i -āre (ek., zast. i pokr., astronom)
zvèzdara, gen. mn. zvèzdārā (ek.)
zvèzdarnica (ek.)
zvezdárstvo (ek.)
zvēzdast (ek.)
zvēzdastoplāv (ek.)
zvèzdās, -áša, vok. zvēzdāšu (ek.)
zvèzdica, gen. mn. zvēzdīcā (ek.)
zvezdòlik (ek.)
zvezdòvit (ek.)
zvezdoznánac, -nca, vok. **zvēzdoznānče**, gen. mn. zvezdòznānācā (ek.)
zvezdòznānskī (ek.)
zvezdoznánstvo (ek.)
zvezdùrina (ek.)
zvēžđe (ek.)
zvijer, zvijeri, instr. zvijeri i zvijerju, mn. zvijeri, gen. zvijèrī, dat. zvijèrima (ijek.) i **zvijer**, zvijera, instr. zvijerom, mn. zvjērovi, gen. zvjerôvā i zvjērōvā, dat. zvjeròvima i zvjērovima (ijek.)
zvijèrac, zvijèrca, vok. zvijerče, gen. mn. zvijerācā (ijek., pokr., vuk)
zvijère, zvjèreta, vok. zvijere i **zvjēre**, zvjēreta (ijek.) 27, 1
zvijerje (ijek.)
zvijerka ne nego zvjērka 27
zvijèzda, vok. zvijezdo, gen. mn. zvijèzdā (ijek.) 27, 3
zviježđe (ijek.)
zvijūk, mn. -ci
zvijúkati, zvijūčēm (t. gonétati); imperat. zvijúči; pril. sad. zvijúčūći i **zvijùkati**, zvijučēm (t. blebètati); imperat. zvijùči; pril. sad. zvijučūći
zvizga, dat. -zgi
zviždāč, -áča, vok. zviždāču
zviždāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
zviždúkati, zviždūčem i -ćem (t. gonétati); imperat. zviždúči i zviždúći; pril. sad. zviždúčūći i zviždúćūći pored **zviždùkati**, zviždučēm i -ćem (t. blebètati); imperat. zviždùči i zviždùći; pril. sad. zviždučūći i zviždućūći
zvižnuti, zvižnēm (zazviždati; t. čučnuti) pored **zvížnuti**, zvížnēm (t. kíhnuti)
zvjērād, -ādi (ijek.)
zvjērati, -ām (ijek., t. vrāćati)
zvjērav (ijek.)
zvjére, zvjēreta i **zvijère**, zvjèreta (ijek.)
zvjèrinac, -īnca, gen. mn. zvjèrinācā (ijek.)
zvjèrinjāk, mn. -āci (ijek.)
zvjèrinje (ijek.)
zvjèrinjī (ijek.)
zvjērka i **zvjérka**, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.) 27

zvjèrljiv (ijek.)
zvjerokradica (ijek.)
zvjerokrađa (ijek.)
zvjerski (ijek.)
zvjèrstvo i **zvjêrstvo**, gen. mn. zvjêrstāvā (ijek.)
zvjèzdan (ijek., prema zvijèzda, npr. zvjèzdanō nēbo); **zvjèzdan**, zvjèzdana, gen. mn. zvjēzdāna (1. bot., 2. sunce); **Zvjèzdan** (ime)
Zvjèzdana (ijek.)
zvjèzdār, -ára, vok. zvjèzdāru i -āre (ijek., zast. i pokr., astronom)
zvjèzdara, gen. mn. zvjèzdārā (ijek.)
zvjèzdārnica (ijek.)
zvjezdárstvo (ijek.)
zvjèzdast (ijek.)
zvjèzdastoplâv (ijek.) 89 b
zvjezdāš, -áša, vok. zvjèzdāšu (ijek.)
zvjèzdica, gen. mn. zvjèzdicā (ijek., dem. od zvijèzda) 27, 3
zvjezdòlik (ijek.)
zvjezdòvit (ijek.)
zvjezdoznánac, -nca, vok. zvjèzdoznānče, gen. mn. zvjezdòznānācā (ijek.)
zvjezdòznānskī (ijek.)
zvjezdoznánstvo (ijek.)
zvjezdùrina (ijek.)
zvonàčac, -čca
zvonàričin
zvònārka, dat. -ki, gen. mn. -kī
zvònārkin
zvònārničkī
zvònčast
zvončić (bot.)
zvònčika, dat. -ci (bot.)
zvònčikovica
zvònīč (bot.) 52 a 10
zvònīk, -íka, mn. -íci
zvônkōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zvònjelica (ijek., zast., sonet)
Zvorničanin, mn. -ani
Zvorničānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
zvòrničkī
Zvòrnīk, -íka, vok. Zvòrnīče
zvŕčak, zvŕčka, vok. zvŕčku, mn. zvrčci, gen. zvŕčaka
zvrčāljka, dat. -ci, gen. mn. -kī
zvŕčati, -čim (t. čučati)
zvrčina, gen. mn. zvrčīna
zvrčka, dat. -čki, gen. mn. zvrčākā i zvrčkī i **zvŕčka** (= zvŕčak), gen. mn. zvŕčaka i zvŕčkī
zvŕjati, -jīm (t. čučati)
zvŕk, vok. zvrče, lok. zvrku, mn. zvŕkovi, gen. zvrkova i zvŕkova, dat. zvrkòvima i zvŕkovima
zvŕktati, zvŕkćem (zvrjati; t. hùktati); imperat. zvŕkći; pril. sad. zvŕkćūći
zvrndovčina
zvûčan, -čna
zvûčati, zvûčim (t. čučati)
zvûčmk, mn. -īci
zvûčnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
zvûk, lok. zvúku, mn. zvûci, gen. zvúkā, dat. zvûcima, ak. zvûke pored zvûkovi, gen. zvukova i zvûkōvā, dat. zvukòvima i zvûkovima, ak. zvûkove
zvûkomēr (ek.)
zvûkomjēr (ijek.)

Ž

ž s tačkom (ž.) gram. oznaka za ženski rod
žabac, žápca, vok. žápče, gen. mn. žābācā
žābić
žābnjače (bot.)
žābnjak, mn. -āci
žābočūn (bot.)
žabòčūnka, dat. -ci, gen. mn. -kī
žabokrečina (ek. i ijek.)
žabòkrek i **žabokrek** (ek. i ijek. pored **žābokrijek**)
žága, dat. -gi (pokr., pila, testera)
žagāč, -áča, vok. žágaču
Žàgubičanin, mn. -āni (čovjek iz Žàgubičē)
Žàgubičānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
žàgubičkī
žāl, lok. žālu, mn. žâli, gen. žálā, dat. žālima, ak. žāle i žálovi, gen. žálova, dat. žálovima, ak. žalove
žālac, žálca, gen. mn. žālacā 70 c
žalba, gen. žálbā i žàlbī 70 d 2
žalbenī
žalce, žálca i žálceta, mn. žálca, gen. žálca i žālacā
žalfija
žàlibože (pril.); razlikuj **žāli bōže** (prilošķi izraz)
žàlijē i **žàlije** (pril., prema žão)
žalilac, -ioca, vok. -ioče, gen. mn. žālilācā
žaločev
žāliti, -īm (t. grčiti); imperf. žāljāh; prid. trp. žāljen
žalopojka, dat. -ci, gen. mn. -kī

žalosnica
žalosnīk, vok. -īče, mn. -īci
žalōst, žȁlosti, lok. žalosti i žȁlosti, instr. žȁlosti i žȁlošću, mn. žȁlosti, gen. žalostī i žalostī, dat. žalòstima i žȁlostima
žalostan, -sna
žalostiti, žȁlostīm (činiti koga žalosnim; t. dohòditi); imperf. žȁlošćāh; **žalostiti se**, žalòstīm se (postajati, biti žalostan; t. svedòčiti); imperf. žalòšćāh se
žalošćenje
žȁlūzije, žȁlūzijā (mn. ž. r.)
žāljenje (prema žāliti)
Žan (Jean) 169 b
žàndār, -ára, vok. žȁndāru i -āre ǐ **žandar**, -ara, vok. -aru i -are pored **žàndarm** i **žȁndarm**, gen. mn. žȁndārnā
žandarmērija
žandarmērījskī
žánr, žánra (vrsta, rod, struka); žánr-slika
žȁo (pril.); komp. žȁlijē i žȁlije
žaōba ne nego žȁlba
žaobina (zast., kaucija)
žaoce, žȁoca i žȁoceta, mn. žȁoca, gen. žȁlaca (žalce)
žaočār (opnòkrīlci žaočari)
žaočnī
žaoka, dat. -ci, gen. mn. žaokā i žālākа 70 d 1
žāpče, -eta
žápčev
žàrāč, -áča, vok. žȁraču
žardinijéra
žāričār (zool.)
žārišnī
žárkī; komp. žȁrčī
žárnjača, gen. mn. žārnjāčа
žbān, mn. žbȁnovi i **žbānj**, mn. žbānjevi
žbīčnī (prema žbica)
žbūka, dat. -ci
žbūn (i **džbūn**), lok. žbúnu, mn. žbúnovi
žderavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
žderńjača
žditi, žȁdim, žȁdiš, žȁdi, žȁdīmo, žȁdīte, žȁdē i žȁdijēm, -ēš ...; imperf. žđâh, žđâše ... i žđijâh, -âše ...; aor. žȁdih, 2. i 3. žȁdī i žđī, mn. žȁdismo ...; imperat. žȁdī; pril. sad. žđéći; pril. prošl. (ù)žđīv(ši); prid. rad. žđio, žđila; prid. trp. žđiven, -ėna
ždrāl, mn. ždrâlovi, gen. ždralóvā i ždrâlova, dat. ždralòvima i ždrâlovima pored ždralovi, gen. ždrálōvā, dat. ždrálovima i (poet.) ždrâli, gen. ždrálā, dat. ždrâlima 70 a
ždrēb, lok. ždrébu, mn. ždrēbovi, gen. ždrebóva i ždrēbōva, dat. ždrebovima i ždrēbovima (ek.)
ždrébac, ždrépca, vok. ždrêpče, gen. mn. ždrēbacā (ek.)
ždrēbad, -adi (ek. i ijek.) 32 a
ždrèbati, -am (ek. i ijek., prema ždrēb i ždrijeb; t. čitati)
ždrēbe, ždrēbeta (ek.)
ždrebēćāk, -áka, mn. -áci (ek. i ijek.) 56 a 6; 58
ždrebèćl i **ždrèbećl** (ek. i ijek.)
ždrebénce, -énca i -énceta, mn. ždrebénca, gen. ždrebéncā i ždrēbēnācā (ek. i ijek.)
ždrēbešce, -ešca i -ešceta, mn. ždrēbešca, gen. ždrēbešcā i ždrēbešaca (ek. i ijek.)
ždrēbetina (ek. i ijek., augm. od ždrēbe, ždrijebe)
ždrēbica, gen. mn. ždrēbīca (ek. i ijek.)
ždrèbičica (ek. i ijek.)
ždrèbičin (ek. i ijek.)
ždrèbina, gen. mn. ždrēbīna (ek. i ijek.)
ždrēbiti se, ždrēbīm se (ek., t. hváliti); imperf. ždrēbljāh se
ždrēbna (ek. i ijek., skotna kobila)
ždrēbnī (ek., prema ždrēb)
ždrēbnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ek. i ijek.)
ždrélce, ždrélca i ždrélceta, mn. ždrélca, gen. ždrélcā i ždrēlāca (ek.)
ždrēlnī (ek.)
ždrélo (ek.)
ždrepčānīk, -íka, mn. -íci (ek. i ijek.)
ždrèpčić (ek. i ijek.) 56 a 7
ždrèpčina, gen. mn. ždrēpčīnā (ek. i ijek.)
ždrétī i **ždrēti** (ek., pokr.), ždrēm, ždrēš, ždrē, ždrémo, ždréte, ždrū; imperf. ždrâh, ždrâše ...; aor. ždrēh, 2. i 3. ždrē, mn. ždrésmo ...; imperat. ždrī; pril. sad. ždrúći; prid. rad. ždřo, ždřla; prid. trp. ždřt
ždrijeb, lok. ždrijèbu, mn. ždrēbovi, gen. ždrebóvā i ždrēbōvā, dat. ždrebòvima i ždrēbovima (ijek.)
ždrijèbac, ždrijèpca, vok. ždrijepče, gen. mn. ždrijebacā (ijek.)
ždrijebe, ždrēbeta (ijek.) 26 a; 32 a
ždrijèbiti se, ždrijebīm se (ijek., t. cijèditi); imperf. ždrijebljāh se
ždrijebnī (ijek., prema ždrijeb; drugo je ždrēbna [kobila], ek. i ijek.)
ždrijèlce, ždrijèlca i ždrijèlceta, mn. ždrijèlca, gen. ždrijèlcā i ždrijelacā (ijek.)
ždrijelnī (ijek.)
ždrijèlo (ijek.)

ždrijèti i ždrijeti (ijek., pokr.), ždrèm, ždrêš, ždrè, ždrémo, ždréte, ždrû; imperf. ždrâh, ždrâše...; aor. ždrijeh, 2. i 3. ždrije, mn. ždrijèsmo...; imperat. ždrî; pril. sad. ždrúći; prid. rad. ždro ždrla; prid. trp. ždrt

žebračiti, žèbračim (pokr., prosjačiti; t. jednačiti)

žèbračkī

žebrak, vok. -ače, mn. -āci

žéćca (dem. od žéđa) 55 b; 75 f

žéći, žèžem, žèžeš, žèžē, žežémo i žèžemo, žežéte i žèžete, žègū; imperf. žèzijah, -ijaše...; aor. žègoh, 2. i 3. žèže, mn. žègosmo...; imperat. žèzi; pril. sad. žègūći; pril. prošl. (o)žègāv(ši); prid. rad. žègao, žègla; prid. trp. žèžen, -ena 54 c

žèdneti, -īm (ek., postajati žedan; t. žèleti); imperf. žèdnjah

žèdnjak, mn. -āci (bot.)

žèdnjcti, -dnīm (ijek., postajati žedan; t. žèljeti); imperf. žèdnjāh

žêđ, žêđi, lok. žêđi, instr. žêđi i žêđu 55 b

žeđa, žeđe

žêđahan, -hna

žêđan

žédati, žêđam (t. čárati) i **žèđati,** žêđam (t. čitati)

žédca ne nego žéćca

žèlē, -èa, mn. -èi, gen. -éā

žèleti (ek.), žèlīm, žèlīš, žèlī, želímo i žèlīmo, želíte i žèlīte, žèlē; imperf. žèljah, -āše...; aor. žèleh, 2. i 3. žèle, mn. žèlesmo...; imperat. žèli; pril. sad. želéći i žèlēći; pril. prošl. (po)žèlēv(ši); prid. rad. želeo, -la; prid. trp. žèljen, -ena i žêljen, -ena

žèlezan, -zna (ek.)

želèzara (ek.)

žèleznica (ek.)

žèleznīčār, vok. -āru i -āre (ek.)

žèleznīčārev i žèlezničārov (ek.)

žèlezničārka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ek.)

žèlezničārkin (ek.)

žèlezničārskī (ek.)

žèleznīčkī (ek., prema žèleznica); **žèlezničkī** (ek., prema žèleznīk, Žèleznīk)

žèleznīk, mn. -īci (ek., rudnik željeza); **Žèleznīk** (geogr.)

žèlezo, žèleza, gen. mn. žèlēzā (ek.)

žèlučan

žèlučev

žèludac, žèluca, vok. žèluče, gen. mn. žèludācā

žèludačan, -čna

žèludnjača (gušterača, žlijezda)

Željabov 178 b

Željasko 202

žèlješce, žèlješca i žèlješceta, mn. žèlješca, gen. žèlješca i žèljezaca (ijek., dem. od žèljezo)

žèljetī (ijek.), žèlīm, žèlīš, žèlī, želimo i žèlīmo, želite i žèlīte, žèle; imperf. žèljāh, -āse...; aor. žèljeh, 2. i 3. žèlje, mn. žèljesmo...; imperat. žèli; pril. sad. želéći i žèlēći; pril. prošl. (po)žèljēv(ši); prid. rad. žèlio, žèljela; prid. trp. žèljen, -ena i žêljen, -ena

žèljezan, -zna (ijek.)

žèljèzar, -ára, vok. žèljezāru i -are (ijek.)

žèljēzara (ijek.)

žèljezast (ijek.)

žèljeznàrija (ijek.)

žèljeznica (ijek.)

žèljezničar, vok. -āru i -āre (ijek.)

žèljezničārev i žèljezničārov (ijek.)

žèljezničarka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ijek.)

žèljezničarkin (ijek.)

žèljezničārskī (ijek.)

žèljezničkī (ijek., prema žèljeznica); **žèljeznīčkī** (ijek., prema žèljeznīk)

žèljeznīk, mn. -īci (ijek., rudnik željeza)

žèljezo, žèljeza, gen. mn. žèljēza (ijek.)

Željezovce (Želiezovce) 195 a; 195 c

Željka, dat. -ki

Žèljkin

Žéljkov (prema Žéljko, gen. Žéljka)

žèmba, gen. mn. žèmbā i žèmbī (pokr., ženidba)

žèmička (i zèmička), dat. -čki, gen. mn. žèmičākā

žêmlja, gen. mn. žêmljā i žêmljī (zemička)

ženàntnōst, -osti, instr. -osti i -ošću

žènče, -eta

žènčica

Ženéva (geogr.)

žènēvskī; Žènēvskō jèzero

žènīčica

žènidba, gen. mn. žènidābā i žènidbī

žènīdbenī

žènīk, žènīka, vok. žènīče, mn. žènīci pored **zènīk,** -íka, vok. žènīče, mn. -íci

žènīti, žènīm (t. nòsiti); imperf. žènjah; prid. trp. žènjen

žènka, dat. -ki, gen. mn. -kī

ženomrzac, -sca, vok. žènomŕšče, gen. mn. ženòmrzācā

žènska, žènskē, dat. žènskōj, mn. žènske, gen. žènskīh, dat. žènskima (žena; dekl. prid.)

ženskàdija

žènskīć, -ića, vok. žènskīću

žènsko, žènskōga i žènska, dat. žènskōm i žènsku, instr. **žènskim**

ženskost, -osti, instr. -osti i -ošću
ženstvenost, -osti, instr. -osti i -ošću
ženturača i **ženturina** (pogrd.)
žep i sl. ne nego džep i sl.
žepačkī (prema Žepče)
Žepčāk, -áka, vok. Žepčāče, mn. -áci i **Žepčanin**, mn. -ani, gen. Žepčānā
Žepče, Žepča
žerātak, -tka, mn. žeráci, gen. žerataka
žerāvka, dat. -ci, gen. mn. -kī
Žerom (Jérôme) 169 b
žestika, dat. -ci, gen. mn. žestīkā (bot.)
zèstiti se, žèstīm se (t. hvaliti); imperf. žešćah se i **žèstiti se**, -īm se (t. lòmiti); imperf. žèšćah se
zèstok, žestoka i žèstok, -òka; komp. žešćī
žešćē i **žešće**
žéšćēnje i **žèšćenje**
žésko v. žéžak
žetelao i **žètelac**, -eoca, vok. -eoče, gen. mn. žetelaca i žètelācā 70 b
žetelačkī i **žètelačkī**
žetelica i **zètelica**
žeti (žito), žânjem, žânješ, žânje, žânjemo, žânjete, žânjū i žnjèm, žnjêš, žnjê, žnjémo, žnjéte, žnjû; imperf. žnjâh, žnjâše... i žânjah, -aše...; aor. žèh, 2. i 3. žê, mn. žêsmo... i žnjêh, 2. i 3. žnjê, mn. žnjêsmo...; imperat. žnjī i žânji; pril. sad. žnjûći i žânjūći; pril. prošl. (pò)žev(ši) i (pò)žnjev(ši); prid. rad. žêo, žêla i žnjêo, žnjêla; prid. trp. žêt i žnjèven, -ènа
žéti i **žèti** (sažimati), žmêm, žmêš, žmê, žmémo, žméte, žmū; imperf. žmâh, žmâše...; aor. žêh, 2. i 3. žê, mn. žêsmo...; imperat. žmī; pril. sad. žmûći; pril. prošl. (sà)žêv(ši); prid. rad. žêo, žéla; prid. trp. žêt
žežak, žéška, žéško (koji žeže, vreo)
žèženje (prema žèći)
žgadija (gamad)
žgāti, žgām, žgâš, žgā, žgámo, žgáte, žgājū; imperf. žgâh, žgâše...; aor. žgâh, 2. i 3. žgā, mn. žgâsmo...; imperat. žgâj; pril. sad. žgājūći; pril. prošl. (sà)žgāv(ši); prid. rad. žgão, žgāla; prid. trp. žgân (pokr.)
žgepče, -eta (prema žgêba); zbir. žgêpčad, -adi
žica, gen. mn. žīcā
Žiča i **Žíča** (geogr.)
žičan, žičana, žičano i **žíčan**, žíčna, žíčno (prema žica)
žíčica (dem. od žica)
žíčna (rjetkoća, isp. žídak)
žíčkī i **žíčkī** (prema Žíča)
žíće (život) 57
žídak, žítka (rijedak); odr. žítkī; komp. žítkijī i žídī
Žídovka, dat. -ki, gen. mn. -kī
žigíčnī
žigolo, žigola, mn. žigoli, gen. žigōla
Žíkin (prema Žíka i Žíko, gen. Žíkē)
Žíkov (prema Žíko, gen. Žíka)
žílavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. žílavācā (bot.)
žílavka, dat. -ci, gen. mn. -kī
žílavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
Žílber (Gilbert) 169 b
žíličast
žíličica (dem. od žílica)
žíočiti, -īm (pribijati žioke; t. nādničiti)
žíočnī (prema žíoka)
žíoka, dat. -ci, gen. mn. žíoka (letva)
žípčiti, -īm (pokr., mnogo trčati, spadati s nogu od trčanja; t. grčiti)
žírant, gen. mn. žíranata
žírčica
žírī, -ija, instr. -ijem, mn. žíriji, gen. -íjā, dat. žírijima
žírić, žírića i **žírić**, -íća (dem. od žir)
žírka, dat. -ci, gen. mn. žírāka i žírkī (žir)
žírnjāk, mn. -āci
žírō, -òa, instr. -òom, mn. -òi, gen. -óā (bank.); žírō-kònto; žírō-prómet; žírō-nálog; žírō-rāčūn
žíròndist(a)
žírondístičkī
žírondístkinja
žíropada
žírovnjāk, -áka, vok. žírovnjāče, mn. -áci
žíščica (dem. od žíška)
žíška, dat. -šci, gen. mn. žížākā i žíškī; **Žíška**, dat. -ški
žítak, -tka, vok. žítku, mn. žíci, gen. žítaka
žítaríčnī
žíti, žíjem, žíješ... (zast., živjeti)
žítije i **žítije**, gen. mn. žítījā
žítkī v. žídak
žítkōća
žítkōst i **žítkōst**, -osti, instr. -osti i -ošću
žítničar (zool.)
žítnjača, gen. mn. žítnjāčā
Žítòmislić (geogr.)
živače, -eta
živahan, -hna
živahnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
živáhnuti, živāhnēm (t. škrgútnuti)
živčanī
živčanīk, mn. -īci
živčèvit
živéti (ek.), žívīm, žívīš, žívī, žívīmo, žívīte, žívē; imperf. žívljah, -aše...; aor. žíveh, 2. i 3. žíve, mn. žívesmo...; imperat. žívi; pril. sad. žívēći; pril. prošl. (po)žívev(ši); prid. rad. žíveo, -la 37 a

živičiti, -īm (t. nadničiti)
živičnī
živičnjak, -áka, mn. -áci
živić
živìnārnīk, mn. -īci
živìnčc, -eta
žívjeti (ijek.), žívīm, žívīš, žívī, žívīmo, žívīte, žíve; imperf. žívljah, -aše . . .; aor. žívjeh, 2. i 3. žívje, mn. žívjesmo . . .; imperat. žívi; pril. sad. žíveći; pril. prošl. (po)žívjev(ši); prid. rad. žívio, žívjela 34 a; 34 b
Žîvka, dat. -ki; gospa Žîvka, gen. gospa-Žîvkē i góspē Žîvkē, dat. gospa-Žîvki i góspi Žîvki
Žîvkin; gospa-Žîvkin
življènje (prema živeti i živjeti)
živodávac, -vca, vok. živodávče, gen. mn. živòdavaca
živoderac, -dērca, vok. -dērče, gen. mn. živòderaca i **živodérac**, -rca, vok. živoderče, gen. mn. živòderaca
Živogošćanin, mn. -āni
Živogošće, Živògošća
živogoški (prema Žívògošće)
Živòjin
Živòjinov
živomučenica
živopísac, -sca, vok. živopīšče, gen. mn. živòpīsaca
živopīsnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
živōst, -osti, instr. -osti i -ošću
životopisac, -sca, vok. žīvotopīšče, gen. mn. žīvotòpīsaca
životvornost, -osti, instr. -osti i -ošću
žīvūćī
žížak, žíška, mn. žíšci, gen. žížaka
žižljīvost, -osti, instr. -osti i -ošću
žlēb, lok. žlébu, mn. žlēbovi, gen. žlebóvā i žlēbovā, dat. žlebòvima i žlēbovima (ek.)
žlēban, -bna (ek.)
žlēbast (ek.)
žlèbić (ek.)
žlèbina, gen. mn. žlēbīna (ek.)
žlébiti, žlēbīm (ek., t. hváliti); imperf. žlēbljah; prid. trp. žlēbljen
žlèbotina (ek.)
žlebovit (ek.)
žlebòzubica (ek.)
žlézda, gen. mn. žlézdā (ek.)
žlèzdanī (ek.)
žlezdānīk, -íka, mn. -íci (ek.)
žlēzdast (ek.)
žlēzdav (ek.)
žlèzdica, gen. mn. žlēzdīca (ek.)
žlēzdnī (ek.)
žlezdobolja (ek.)
žlezdòkrvica (ek.)
žlezdokrvnōst, -osti, instr. -osti i -ošću (ijek.)
žljezdotòčica (ijek.)
žljèzdovina (ijek.)
žljezdovit (ijek.)
žmigavac, -avca, vok. -avče, gen. mn. žmigavaca
žmigavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
žmíkati, žmīkam (t. čárati) i žmīčem (t. víkati); imperat. žmīkaj i žmíči; pril. sad. žmīkajūći i žmīčūći
žmirèćke i **žmirèćki** (pril., žmíreći)
žmûlj, lok. žmúlju, mn. žmûlji, gen. žmúlja (pokr., čaša)
žmùljić
žmûo, žmûla, lok. žmúlu, mn. žmûli, gen. žmúla (žmùlj)
žmurèćke i **žmurèćki** (pril.)
znijèvati, žnijevām (ijek., pokr.; t. cijèpati)
žnjâc, žnjáca, vok. žnjâče (pokr., žetelac)
žnjâčkī (prema žnjâc, žetelac)
žnjèti (pokr., žēti)
žohar
Žorž (Georges) 169 b
žovijalan, -lna
žovijalnost, -osti, instr. -osti i -ošću
ž. r. (skrać. za ženski rod, gram.) 143 a
zrèbati ne nego ždrèbati

žrêc, žréca, vok. žrěče, mn. žréci, gen. žrécā
žr̄tvenīk i **zr̄tvenīk,** vok. -īče, mn. -īci pored **zr̄tvènīk,** -íka, vok. žr̄̂tveniče, mn. -íci
žūbor; žūbor-vòda
žûč, žūči, lok. žūči, instr. žūči i žûčju, mn. žūči, gen. žūčī, dat. žūčima
žūčan, žūčna i žùčna
žūčī (komp. prema žūk)
žūcica, gen. mn. žūčīca
žùčljiv
žùčljīvōst, -osti, instr. -osti i -ošću
žūčnī
žūčnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
žūčovōd
žúća, vok. žûćo
žùćak, -áka, vok. žùćače, mn. -áci
žùćanica
žućenje (prema žūteti, žútiti i žútjeti)
žūćī (komp. prema žùt)
žūćin (prema žūća i žúćo, gen. žūće)
žūćkarast
žūćkast
žúćo, vok. žūćo (t. ćóro)
žūćov, -òva (pas žūtov); **žûćov** (prema žúćo, gen. žúća)
žūdeti, -īm (ek., t. žíveti); imperf. žūđah
žùdījskī
žūdjeti, -dīm (ijek., t. živjeti); imperf. žūđāh
žūđēnje (prema žūdeti i žūdjeti)
žūhak, žūhka, žùhko ne nego žūk
žûjka, dat. -ki, gen. mn. -kī
žūk (pokr., gorak); komp. žūčī (drugo je žūćī od žût)
žūka, dat. -ci, gen. mn. žùkā (bot.)
Žukovski 183 a
zuljàjiv
zuljèvitōst, -osti, instr. -osti i -ošću
žumànačnī
žumànčevina
žumánjak, -njka, mn. -ci, gen. žùmānjākā
žùmberačkī
Žùmberak, Žùmbērka (geogr.)
Žùmbērčanin, mn. -āni
Žùmbērčānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
žūnjić
župànčić; Župančič 208
župànija (oblast županova); lìčko-kr̀bāvskā župànija
župànījskī
Žùpanjac, -ānjca, vok. -ānjče, gen. mn. Žùpanjācā (čovjek iz Žùpanjē)
Žùpānjka, dat. -ki, gen. mn. -kī
žùpanjskī
zúpljānka, dat. -ki, gen. mn. -kī
žūpnīčkī i **žūpnīčkī**
žūpnīk i **zūpnīk,** vok. -īče, mn. -īci
žùrba, gen. mn. žúrbā i žūrbī
žùrnal, -ála 70 a
žurnalist(a)
žurnalističkī
žurnalistkinja
žúrnōst, -osti, instr. -osti i -ošću
žūstrōst, -osti, instr. -osti i -ošću
žût, žūta; komp. žūćī (drugo je žūčī od žūk)
žútac, žūca, mn. žūci, gen. žûtaca (pokr., žumance)
žùtāk, -áka, vok. žūtače, mn. -áci
žutánjak, -njka, mn. -ci, gen. žùtānjākā (žumanjak)
žūteti, -īm (ek., postajati žut; povrat. **žūteti se** — biti žut; t. žíveti); imperf. žūćah 38
žùtičav
žùtičavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
žùtika, dat. -ci, gen. mn. žùtīkā (bot.)
žūtiti, žūtīm (bojadisati žutom bojom; t. hváliti); imperf. žūćah; prid. trp. žûćen 38
žūtjenica (ijek., zool.)
žūtjeti, -tīm (ijek., postajati žut; povrat. **žūtjeti se** — biti žut; t. živjeti); imperf. žūćāh
žutokljúnac, -nca, vok. žūtokljūnče, gen. mn. žutòkljūnācā
žūtōst, -osti, instr. -osti i -ošću
žutovōljka, dat. -ki, gen. mn. -kī (ptica)
žvàkāč, -áča, vok. žvȁkāču
žvákati, žvâčēm i -ćēm (t. víkati); imperat. žváči i žváći; pril. sad. žváčūći i žváćūći
žvālavac, -āvca, vok. -āvče, gen. mn. žvālavācā
žvȁlavōst, -osti, instr. -osti i -ošću
žvȁlce, žválca i žválceta, mn. žválca, gen. žvȁlaca (isp. i žvȁoce)
žvāliti, -īm (t. gr̄čiti); imperf. žvāljāh
žvāoce, žvāoca i žvāoceta, mn. žvȁoca, gen. žvālaca (dem. od žvȁlo, isp. i žválce)
žvȁtati, žvȁćēm (t. víkati); imperat. žváći; pril. sad. žváćūći

SADRŽAJ

Uvodna riječ 5

Zaključci Novosadskog dogovora 7

Faksimili Zaključaka Novosadskog dogovora s potpisima između 8—9

PRAVOPISNA PRAVILA 11

I. Pisma 13

II. Velika i mala slova 15

III. Ijekavski i ekavski izgovor 23

IV. Suglasnik *h* 33

V. Suglasnik *j* 36

VI. Suglasnici *č* i *ć* 39

VII. Suglasnici *đ* i *dž* 49

VIII. Promjene suglasnika *k, g, h* pred samoglasnicima *e* i *i* 53

IX. Promjena glasa *l* u *o* na kraju riječi i na kraju sloga . 59

X. Jednačenje suglasnika 63

XI. Gubljenje suglasnika 67

XII. Sastavljeno i rastavljeno pisanje riječi 71

XIII. Interpunkcija 92

XIV. Pravopisni znaci 119

XV. Skraćenice 125

XVI. Rastavljanje riječi na kraju retka 132

XVII. Pisanje tuđih riječi 134

1. Riječi iz klasičnih jezika 134

2. Riječi iz živih stranih jezika 145

3. Riječi iz slavenskih jezika 159

PRAVOPISNA TERMINOLOGIJA 169

PRAVOPISNI RJEČNIK 177

P R A V O P I S
HRVATSKOSRPSKOGA
KNJIŽEVNOG JEZIKA

N A K L A D N I Z A V O D
M A T I C E H R V A T S K E
Zagreb, Matičina ul. 2

Za izdavača: *Josip Tomić* * Tehnička redakcija: *Vlado Mađarević* * Nacrt za korice: *Valerija Pavić* * Korektura: *Ante Erdeljac* * Slog, štampa, povez: Tiskara »*Vjesnik*«, pogon »*Tipografija*«, Zagreb

INDIKATOR STRANICA U PRAVOPISNOM RJEČNIKU

Kose pruge na rezu knjige obilježene sa I, ı, II, ıı naznačuju dijelove rječničkog gradiva prema odgovarajućim kolonama na indikatoru. Pojedina vodoravna rubrika sadržava jednu riječ ili početno slovo iz odgovarajuće grupe od tri lista, koji su obilježeni u istoj visini jednakim brojem tankih crta.

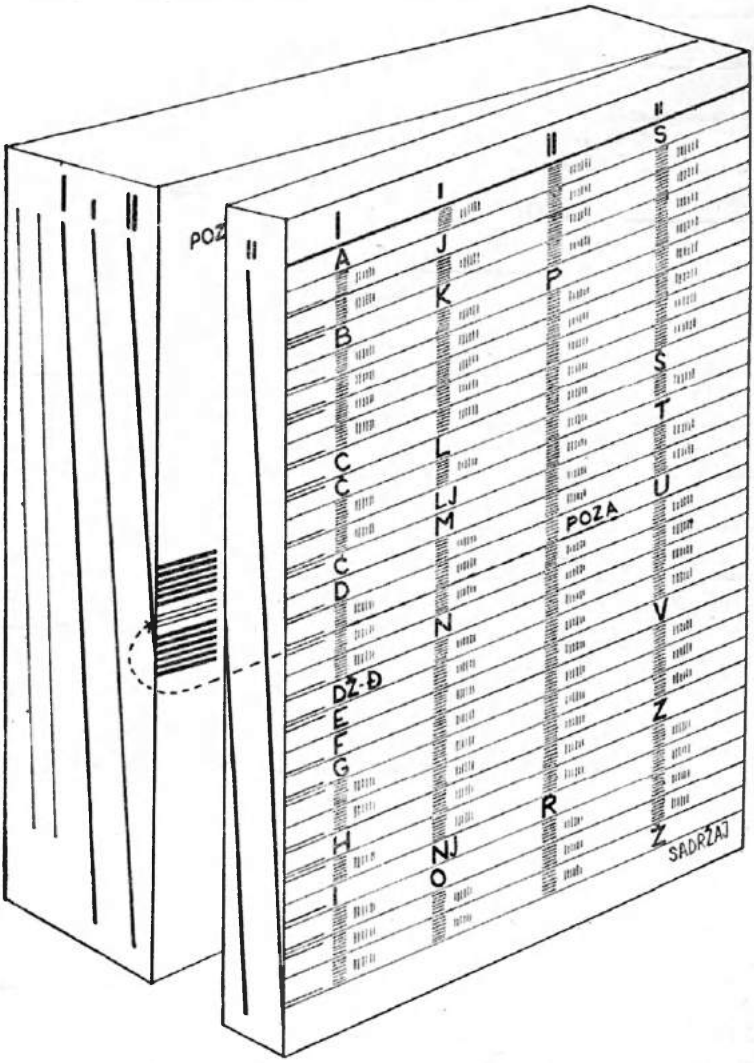

Da se na primjer nađe riječ p o z e l e n i t i, treba pogledati u kojoj se koloni nalazi po abecednom redoslijedu najbliža riječ, odnosno početno slovo. Najbliža riječ p o z a nalazi se u koloni II, te se palac stavi, na visini dotične rubrike, na kosu prugu II reza knjige. Listovi se propuštaju dok se pored palca ne pojavi oznaka sa tri tanke crte kao i na indikatoru u visini dotične rubrike. Čitalac će traženu riječ naći najdalje dva lista od otvorenog mjesta.

STR. 180 SKRAĆENICE 352 528 704

A
AKO
ARAK
B
BEO
BIJEL
BLOK
BOR
C
Č
ČEP
ČL.
Ć
D
DIO
DOL
DR.
DŽ–Đ
E
F
G
GLAD
GOT
H
HOD
I
IRAC
ISPIT
ISTI

IZLET
J
JELA
K
KE
KLIN
KOLJE
KOS
KRK
L
LEA
LJ
M
MAT
MIG
MLAD
N
NAĆI
NAMA
NAROD
NE
NEGO
NEPCE
NERAD
NEUK
NJ
O
OČI
ODSJEV

OKO
OPOR
OSJET
OTOK
P
PEĆ
PETI
PLOČA
POD
POET
POL
PONI
POSAO
POŠTO
POZA
PRE
PRED
PREPIS
PRESTI
PRI
PRINC
PRIŠT
PRODA
PROST
PRST
R
RAST
RAZNO
REČ

S
SAN
SENO
SIV
SLIV
SOL
STAR
STO
SUH
Š
ŠEH
T
TIH
TRI
U
UHO
UN
USA
UŠI
V
VEĆE
VILA
VOL
Z
ZAKON
ZAO
ZATO
ZEC
Ž

STR. 351 527 703 883 SADRŽAJ